

فرهنگتگان و دانشمندان امروز از یک با عبارات و واژگان فارسی بسیار آشنایند و در محافل رسمی کاریست آنها را نمود روشن فکری و اصالت به شمار می آورند و این بدان است که سهم کلان نیاکان آنها در تألیف و تصنیف آثار به زبان فارسی در خور ستایش بوده است. وجود نزدیک به شصت هزار نسخه خطی فارسی در انستیتو ابوریحان بیرونی تاشکند وابسته به آکادمی علوم ازبکستان خود گواه صادقی بر این مدعاست.

فرهنگ دوستان ایران و ازبکستان بر خود واجب می دانند که ضمن ایجاد پیوند با بزرگان فرهنگی پیشین و تحقیق و تتبع آثار آنان، نسل امروز را با گذشته آشنا سازند. گذشته ای که زبان فارسی نقش ستودنی و مقدسی در جریان افکار علمی و ادبی داشته است و بسیار فرهنگتگان اسب فصاحت در این ساحت جهانده اند. فرهنگ های لغت فارسی و ازبکی و بالعکس به همین منظور از سوی شماری از استادان دو کشور تألیف یافته است تا ضمن ایجاد پیوند مجدد، واسطه ای در ارتباط امروزیان با دیروزیان باشد. چرا که یادگیری زبان فارسی و احیای پویایی پیشین آن خدمت شایسته ای خواهد بود تا دانشمندان از یک بتوانند با بازیابی دگرباره ی این زبان، غبار فراموشی از روی آثار تاریخی بزدایند و آنها را به نسل امروز معرفی نمایند. بسیاری آثاری که هرگز به چاپ نرسیده است و به دلیل فترت دوران و حضور شوروی سابق در آن سرزمین، رقم مهجوری به آن ها خورده و اینک مشتاقان بسیار چشم به راه بر نشستن این عروسان تاریخ در حجله مطالعه اند.

آنچه در پیش روی ماست حاصل تلاش زوج فرهنگی و دانشمند از یک، سرکار خانم دکتر شفیقه یارقین و دکتر حلیم یارقین است که با همت سترگ دوست فاضلم جناب آقای دکتر ابراهیم خدایار در زمان مسؤولیت ایشان به عنوان رایزن فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در ازبکستان آغاز شد و در زمان حضور این کمینه در آن دیار پایان یافت. مدتی روزگاری مهتری کرد و از ویرایش و چاپ دور ماند. اکنون ادبار به اقبال گراییده و چهره می نماید تا شیفتگان را حظی دهد و بهره ای نماید.

سزاوار می نماید از آن استادان پرتلاش مذکور قدردانی نماید و توفیقشان را از خداوند طلب دارد. باشد که این خدمت فرهنگی از سوی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی که سهم تألیف و چاپ را توأمان پذیرفته موجب تقویت زبان و فرهنگ فارسی در ازبکستان و افغانستان گردد و پیوند دوستی را بیش از گذشته مستحکم دارد. بمنه و توفیقه

سخن پایانی را قدردانی از مدیر فرهیخته ی انتشارات سخن جناب آقای علی اصغر علمی قرار می دهیم که با اقبال تمام پیشنهاد چاپ این اثر ماندگار را پذیرفتند تا برگی دیگر از اهتمام و کوشش فرهنگی را به کارنامه ی درخشان خویش پیوست دارد. خداوند توفیقتان دهد و سلامت دارد.

دکتر عباسعلی وفایی

رئیس مرکز گسترش زبان و ادبیات فارسی

و دبیر شورای گسترش زبان و ادبیات فارسی

مقدمه مولفان

زبان ازبکی (ترکی)

دانشمندان، زبان های جهان را از نظر برخی همانندی ها، مشترکات و ویژگی هایشان به چند دسته تقسیم کرده اند. یکی از این گروه های بزرگ، گروه زبان های «اورال آلتایی» یا «اورال آلتاییک» و یا «آلتایی» است که شامل تمام زبان های زنده ترکی، مغولی، منچوری، کره ای، فنلاندی و زبان های باستانی چون سومری، هیتی، عیلامی و... می باشد.

ویژگی مهم و بارز زبان های گروه «اورال آلتایی» ترکیبی (التصاقی، پیوندی یا پسوندی) بودن آنهاست. یعنی واژه سازی در این زبان ها با پیوستن و ترکیب تعدادی از پسوندها به انتهای یک ریشه ثابت صورت می گیرد. در این زبان ها، فعل بی قاعده وجود ندارد و از همین رو، دانشمندان زبان شناس، این زبان ها، به ویژه زبان ترکی را از جهت دستور، از باقاعده ترین و از جهت افعال از غنی ترین زبان های جهان دانسته اند.

زبان های ترکی، از نظر برخی ویژگی هایشان به چند زیر گروه جداگانه تقسیم می شوند. دانشمندان در گروه بندی زبان های ترکی نظر و روش واحدی ندارند. اسکات (Sckott) با بررسی مقایسه ای زبان های «اورال آلتاییک» در گروه ترکی، سخن گوین زبان، لهجه و شیوه های مختلفی را مشخص کرد که مهمترینشان عبارتند از:

- ۲- گروه قپچاق (شامل چهار دسته فرعی)^(۱)
- ویژگی های عمومی زبان های ترکی که به طور مشترک در ساختمان لفظی و گرامری زبان های گروه «اورال آلتایی» به نظر می آید، عبارتند از:
- الف) جنبه ی ترکیبی (التصاقی، پیوندی یا پسوندی)
- ب) توالی پیوندها
- ج) هماهنگی اصوات
- د) کوتاهی صامت ها
- ه) نبودن علامت جنس (مذکر، مؤنث و خنثی)
- و) تنوع و نظم افعال
- زبان های وابسته به یک گروه (خویشاوند)، ضمن دارا بودن جنبه ها و ویژگی های عمومی مشترک، هر یک ویژگی های خاص خود را نیز دارند^(۵).
- برخی از زبان شناسان و نظریه پردازان معاصر، اصطلاح «زبان های ترکی» را صحیح نمی دانند و به جای آن «لهجه (شیوه) های زبان ترکی» را به کار می برند^(۶).
- زبان ازبکی معاصر، یکی از لهجه (شاخه یا شیوه) های مهم و بزرگ زبان ترکی است. سخن گویان به این زبان در گستره وسیعی در جمهوری های ازبکستان، تاجیکستان، قرقیزستان، قزاقستان، ترکمنستان، افغانستان و برخی کشورهای دیگر زندگی می کنند. پیشینه تاریخی، سیر و مراحل رشد و تکامل، گنجینه ادبی قدیم، خط و نوشتار زبان ازبکی با تاریخ و تحول زبان ترکی قدیم پیوند استوار و ناگسستنی دارد. به سخن دیگر، زبان ازبکی کنونی نتیجه تحول و دگرگونی های قانونمند زبان ترکی قدیم در محدوده جغرافیایی و شرایط اجتماعی اقتصادی خاص است.
- در مورد چگونگی مراحل رشد زبان ترکی ازبکی و دوره بندی آن، دانشمندان شرق و غرب مطالعات و پژوهش های زیادی انجام داده اند و در این مورد نیز نظر و روش واحدی ندارند. چنانچه دایره المعارف بزرگ زبان و زبان شناسی، تاریخ زبان ترکی را به پنج دوره تقسیم کرده که عبارتند از:
- ۱- پروتورک (Pre-Turk): این دوره تا پیش از آغاز نخستین سده میلادی ادامه می یابد.
  - ۲- پروتوتورک و پروتوبلغار: این دوره از سده اول تا سده ششم میلادی ادامه می یابد.
  - ۳- ترکی باستان: این دوره از سده ششم تا سده یازدهم میلادی ادامه می یابد.
  - ۴- ترکی میانه: این دوره از سده یازدهم تا سده شانزدهم میلادی ادامه می یابد.
  - ۵- ترکی مدرن (معاصر): این دوره از سده هفدهم میلادی آغاز شده و ادامه دارد.
- بنا به نوشته ی این دایره المعارف دوران پروتوتورک دورانی است که زبان اجدادی همگی زبان های ترکی و حتی چوواش بوده است^(۷).
- س. ای. مالوف (S. E. Malov) تاریخ تکامل زبان ترکی را به سه مرحله، ا. ک. باسکاکوف به شش مرحله و عثمانوف (Usnmonov) آن را به پنج مرحله تقسیم کرده اند^(۸).
- مؤلفان کتاب (گرامر تاریخی زبان ازبکی) غ. عبدالرحمانوف (G. Abdurahmonov) و ش.

- ۱- یاکوت ها (یاقوت ها)
  - ۲- چوواش ها
  - ۳- قرقیزها
  - ۴- قزاق ها
  - ۵- ترکان ترکستان شرقی یا اوغورها
  - ۶- ازبک ها
  - ۷- ترکان غازان، باشقیر
  - ۸- ترکان شمال قفقاز (قوموق، نوگای)
  - ۹- ترکان غرب، ترکی ترکیه، آذربایجان، عراق و سوریه
  - ۱۰- ترکان کریمه
  - ۱۱- ترکان بالکان
  - ۱۲- ترکان آلتای
  - ۱۳- قاقاووزها یا گوک اوغوزها (ترکان مسیحی رومانی)
  - ۱۴- ترکان خاکاس آباقان
  - ۱۵- ترکان سویون یا تووا
- گفتنی است در میان زبان و لهجه های مختلف ترکی فقط دو زبان یاکوت و چوواش با دیگران تفاوت فاحش دارند و برای سخن گویان به دیگر لهجه های ترکی قابل فهم نیستند^(۱).
- دانشمندانی مانند و. و. رادلوف (V. V. Radlov)، ف. ی. کورش (F. E. Korsh)، ای. بنسیگ (I. Bensik)، ک. مینگیس (K. Menges)، و. ا. بگرو دیسکی (V. G. Bogorodiskiy)، و. گ. رمستید (G. Ramstedt) زبان های ترکی را بر اساس موقعیت جغرافیایی آنها گروه بندی کرده اند که با هم در برخی موارد اختلاف اندکی دارند. چنانچه و. و. رادلوف، زبان های ترکی را به همین روش به چهار گروه اصلی زیر تقسیم کرده است:
- ۱- گروه شرق: شامل زبان ترکان آلتای، چولیم، قره گس، خه کس، شور، تووا و ینسی.
  - ۲- گروه غربی: زبان تاتارهای سبیری، قیرقیز، قازان، باشقیر، تاتار و قره قلیاق.
  - ۳- گروه آسیای میانه: زبان های ازبک و اوغور.
  - ۴- گروه جنوبی: زبان های ترکمن، آذربایجان و ترکیه.
- زبان یاکوت گروه جداگانه ای را تشکیل می دهد^(۲).
- ساموئیلویچ (A. N. Samoylovich) زبان های ترکی را بر اساس ویژگی های فونیتیک به شش گروه (گروه «ر»، گروه «د»، گروه «ته ی» و گروه «تغلیق») تقسیم کرده است^(۳).
- شماری از دانشمندان از جمله ن. ا. باسکاکوف (N. A. Baskakov) زبان های ترکی را بر اساس ویژگی های اتنیکی (قومی) به دو دسته ی زیر تقسیم کرده اند:
- ۱- گروه اوغوز (شامل شش دسته فرعی است)

شدن لهجه‌های مختلف زبان ترکی این منطقه در راستای لهجه‌ی واحد یا مشترک است. از زبان این دوره به ویژه پس از استیلای مغولان بر آسیای میانه، به نام «ترکی چغتایی» یاد می‌شود.

در سده‌های سیزدهم و چهاردهم، دولت آلتین اوردو (اردوی زرین) به یک مرکز مهم سیاسی و ادبی مبدل شد. زبان ادبی این دوره، ادامه زبان ادبی دوره قره خانی‌ها بود و در آن بیشتر ویژگی لهجه‌های اوغوز و قپچاق غلبه داشت. این را می‌توان از زبان آثاری مانند «گلستان» (ترجمه سیف سرائی) و «کودیکس کومانیکوس» مشاهده کرد. در این دوره، آثار مختلف منظوم، منثور و فرهنگ‌های تک زبانه، دوزبانه یا چند زبانه پدید آمد. شماری از این آثار در دربار مملوکان مصر با حمایت و تشویق آنان ایجاد شد.

در این دوره، در فرارود (ماوراءالنهر) و خراسان، زبان ادبی قره خانی‌ها به کار می‌رفت، ولی در آن ویژگی‌های زبانه‌های اویغور و قزلوق، برجسته بود. در فرایند تحول زبان ادبی ترکی (ازبکی) تا سده پانزدهم، ویژگی‌های لهجه‌ای به تدریج از میان رفت و زبان ادبی عمومی شکل گرفت.

شاعران و ادیبان زیادی در این دوره پدید آمدند که خوارزمی، سید احمد، علی، قطب، سیف سرائی، حامدی بلخی (دریغ)، آتایی بلخی، سکاکی، یقینی، احمدی، یوسف امیری، میر حیدر، خجندی، حسینی از آن شمارند. زبان آثار آنان، بیشتر ویژگی لهجه‌های اوغوز قپچاق و لهجه‌های زنده محیط شاعر را داشت. در تمام قلمرو ترکان، می‌توانستند آن آثار را بخوانند و بفهمند.

در این دوره، علیشیر نوایی (۱۴۴۱-۱۵۰۱ م.) با خلق آثار ارزنده‌ای نقش مهمی در رشد کمی و کیفی و بالندگی زبان ادبی ازبکی قدیم (ترکی چغتایی) داشت و آن را به اوج کمال و غنای رسانید. آثار شعری و نثری او مانند «خزاین المغانی» (شامل چهار دیوان بزرگ)، «محبوب القلوب»، «میزان الاوزان»، «خمسه»، «محاکمه اللغتين»، «مجالس النفايس»، «خمسه المتحرین» و... که به بیش از سی اثر می‌رسد، نقش مهمی در تکامل و بالندگی این زبان بازی کرد. به علاوه، ظهیرالدین محمد بابر، محمد صالح و دیگران نیز با آثار گران سنگ منظوم و منثور خود، از چهره‌های درخشان این دوره به شمار می‌آیند. بی شک، این دوره، دوره‌ی شکوفایی و درخشش زبان ازبکی قدیم (ترکی چغتایی) و ایجاد آثار متنوع و عالی در هر زمینه‌ای بود. در این دوره، واژگان زبان‌های عربی و فارسی، بیش از هر گاه دیگر، به زبان ترکی وارد شد.

در دوره پس از نوایی، فرایند نزدیکی زبان ادبی به زبان عمومی مردم، در آثار به جامانده، دیده می‌شود. این را می‌توان از آثاری مانند «قصه سیف الملوك» مجلسی (نیمه اول سده شانزدهم میلادی)، «گلزار» و «مفتاح العدل» پاشا خواجه (سده شانزدهم میلادی)، «شجره ترک» و «شجره تراکمه» ابوالغازی بهادرخان، «فرهاد و شیرین» و «لیلی و مجنون» عمر باقی (اواخر سده هیجدهم میلادی)، «حسن و دل» نشاطی (اواخر سده هیجدهم میلادی)، «ضرب المثل» گلخنی (اواخر سده هیجدهم و اوایل سده نوزدهم میلادی) و «مجموعه الشعرا» فضلی (اوایل سده نوزدهم میلادی) به روشنی دید.

زبان ادبی قدیم ازبکی، در دنباله زبان ادبی قدیم ترکی و بر شالوده آن پدید آمده است. ویژگی‌های

شکوروف (Sh. Shukurov) به نوبه خود زبان ادبی ازبکی را به شش مرحله‌ی زیرین تقسیم کرده‌اند:

- ۱- قدیم‌ترین زبان ترکی (از قدیم تا سده هفتم میلادی)
- ۲- زبان قدیمی ترکی (از سده هفتم تا سده یازدهم میلادی)
- ۳- زبان قدیم ترکی (از سده یازدهم تا سده سیزدهم میلادی)
- ۴- زبان ادبی ازبکی قدیم (از سده چهاردهم تا سده نوزدهم میلادی)
- ۵- زبان ادبی ازبکی جدید (از سده نوزدهم تا اوایل سده بیستم میلادی)
- ۶- زبان ادبی ازبکی معاصر^(۱)

حال در هر یک از این دوره‌ها، درنگی کوتاه می‌کنیم:

۱- قدیم‌ترین زبان ترکی یا دوران آلتایی: این زبان، زبان قدیم‌ترین ساکنان آسیای میانه چون ماساوت‌ها، سکاها و... بوده است. از این دوره، هیچ نوع اثری در دست نیست.

۲- زبان قدیم ترکی: این دوره از تأسیس حکومت‌های ترک (سده هفتم میلادی) تا زمان حکومت قره خانی‌ها (سده دهم یازدهم میلادی) را در بر می‌گیرد. در این دوره، ترکان، خط‌ها و الفباهای مختلفی چون رونی، اویغوری، سغدی، برهمایی و غیره را مورد استفاده قرار داده‌اند. آثاری از این دوره در سنگ‌نوشته‌ها، لوحه‌های گلی و چوبی و پوست‌ها امروز در دست است.

مشهورترین و مهم‌ترین این آثار، یادنامه‌هایی است که در ستایش کول تکی و تونیوکوک (تانیوقوک) (۷۲۲ م.) حکم رانان کوک ترک در شش سنگ نوشته است. این آثار در نیمه سده نوزدهم از کنار رود اورخون در مغولستان به دست آمده است. از همین رو، از این آثار با نام «یادنامه‌ی اورخون» یا «ترک رون» یاد می‌شود. متن این آثار را نخستین بار «و. تامسن» خوانده «و. رادلوف» ترجمه کرده است. نظیر چنین نوشته‌هایی بعدها در کنار رود یتسی، وادی تلاس و نقاط دیگر نیز به دست آمد^(۲).

تا نیمه دوم سده بیستم، کتیبه اورخون، قدیم‌ترین کتیبه ترکی محسوب می‌شد که ۱۲۵۰ سال پیش از امروز نوشته شده بود، ولی با کشف کتیبه‌ای در پنجاه کیلومتری آلماتا (در قزاقستان) این تاریخ به ۲۵۰۰ سال، یعنی سده پنجم پیش از میلاد رسید. این نوشته، دو سطری و بیست و شش حرفی است و بر روی سینی نقره‌ای و با همان حروف سنگ نوشته اورخون نقش بسته بود.

۳- زبان ترکی قدیم: این مرحله با تأسیس دولت ترکی قره خانی‌ها آغاز می‌شود. در زبان این دوره، ویژگی‌های زبان اویغور قزلوق و کم و بیش قپچاق اوغوز موجود بود. مهم‌ترین آثار این زبان «قوتادغوبیلیک» یوسف خاص حاجب، «عتبه الحقایق» (هبه الحقایق) احمد یوگناکی، «دیوان حکمت» خواجه احمد یسوی، «تفسیر»، «اوغوزنامه» و «قصص الانبیا» است.

۴- زبان ادبی ازبکی قدیم: این دوره از سده چهاردهم تا نوزدهم میلادی را در بر می‌گیرد. در این دوره، زبان ازبکی قدیم آغاز به شکل گیری می‌کند و ویژگی مهم آن، وجود لهجه قبیله‌های مختلف در آن است. چنان چه در آثاری مانند «محبت نامه» و «تعلیق نامه» ویژگی لهجه‌ی اوغوز و در «خسرو و شیرین» ویژگی لهجه قپچاق، بیشتر آشکار است. در حالی که در «بابرنامه» تألیف ظهیرالدین محمد بابر، ویژگی‌های مخلوط هر دو لهجه نام برده دیده می‌شود، این امر در واقع نشان دهنده فرایند یکی

دگرگونی‌ها و تحولات بزرگی را در ساختار اجتماعی و اقتصادی فراهم کرد و از دیگر سو، راه برای گشایش مناسبات گسترده‌ی بین‌المللی با دیگر کشورهای جهان باز شد.

فروری نظام گذشته، پیدایی مناسبات نو و اقتصاد بازار آزاد، ارتباط با کشورهای جهان، ورود فناوری‌های جدید و آزادی‌های نسبی مذهبی و فرهنگی، زبان از یکی را نیز در مسیر تحول و دگرگونی تازه‌ای انداخت. مباحث و مفاهیم تصوف، عرفان، دین، مذهب و موضوعات ملی که در گذشته طرح و بررسی آنها در حوزه شعر، ادبیات، هنر و حتی حوزه پژوهش و تحقیق علمی، ممنوع یا خیلی اندک بود، امکان طرح، تحقیق و بررسی یافتند. از سوی دیگر، زبان از یکی به عنوان زبان رسمی در جایگاه اول و زبان روسی در جایگاه دوم قرار گرفت. تمام اینها زمینه رشد و جولان وسیع زبان از یکی را مساعد ساخت. امروز، با گذشت یک دهه و اندی از استقلال، زبان از یکی به ویژه در حوزه واژگانی دستخوش دگرگونی‌های چشمگیری شده است. از این رو، بایسته است تا در دوره‌های تحول و تطور زبان از یکی این مرحله نیز به عنوان دوره‌ای جدید از سوی دانشمندان زبان شناس مورد بررسی جداگانه قرار گیرد.

خط و الفبای زبان از یکی (ترکی)

اختراع خط و کتابت یکی از رویدادهای مهم در تاریخ تمدن بشری محسوب می‌شود. ویل دورانت پیدایش خط میخی و تطور و تکامل آن را بزرگ‌ترین دستاورد سومریان برای تمدن جهانی می‌داند^(۱۳). تاریخ پیدایش خط در میان ترکان به هزاره‌های نخست پیش از میلاد مسیح و حتی پیش‌تر از آن می‌رسد. تحقیقات دانشمندان نشان داده است که خط آرامی قدیم‌ترین خطی است که در میانه هزاره‌ی نخست پیش از میلاد مسیح در آسیای مرکزی و سرزمین‌های مجاور آن رواج فراوان داشته است. پس از استیلای اسکندر مقدونی بر ایران، سرزمین افغانستان کنونی و آسیای میانه، رسم الخط یونانی نیز معمول شد، که بیشتر به عنوان رسم الخط رسمی و اداری به کار برده می‌شد.

در این زمان، چند رسم الخط دیگر نیز بر پایه خط آرامی ایجاد شد. این رسم الخط‌های محلی عبارتند از: اوستا، خوارزمی، سغدی، کوشانی، رونی، اورخون ینیسی، اویغوری، مغولی و غیره.

ترکان قدیم پیش از آغاز مهاجرت بزرگشان به اطراف و اکناف جهان، رسم الخط و الفباهای جداگانه‌ای را به کار می‌بردند. آنها نوشته را «بیتیک» می‌گفتند. رسم الخط آنها شبیه الفبای هیروگلیف (رسم الخط مصر قدیم) و متشکل از طرح‌ها و اشکال مختلف بوده است.

رسم الخطی که پیش از آغاز مهاجرت بزرگ ترک‌ها در میان آنها رایج و معمول بوده، از سوی دانشمندان به نام «الفبای اورخون» یا «الفبای کوک ترک» شناخته شده است. علت این نام‌گذاری آن است که قدیم‌ترین نمونه‌های خط نوشته شده به این الفبا در بناهای یادگاری خاقان‌های کوک ترک در کناره‌های رود اورخون در مغولستان کشف شده است^(۱۴).

در میان ترکان، هم‌زمان با الفبای اورخون، چندین نوع رسم الخط دیگر نیز رواج داشته است. ولی گستره کاربرد آنها محدودتر بوده و همانند الفبای اورخون کاربرد گسترده نداشته است.

اساسی زبان ادبی قدیم ترکی با برخی دگرگونی‌های آوایی مانند تبدیل «د» به «ی» یا تبدیل پسوند فعلی شرطی «سر» (sar) به «سه» (sa) گردید و مانند آنها، به زبان ادبی قدیم از یکی، انتقال یافت.

۵- زبان ادبی از یکی نو: این زبان را نزدیکی هرچه بیشتر آن با زبان زنده‌ی مردم، برجسته می‌سازد و حتی آثار منظوم سخن‌پردازانی مانند مقیمی، فرقت، ذوقی و دیگران در این زبان ایجاد شده است. در این دوره، انواع قالب‌های ادبی آمد و مطبوعات و تاتر، نقش مهمی در رشد آنها بازی کردند. یکی از ویژگی‌های مهم زبان ادبی از یکی این دوره، بروز ویژگی‌های زبان‌های ترکی آذری، عثمانی و تاتاری در مطبوعات و آثار تالیفی است که مشخصه زبان ادبی از یکی اواخر سده نوزدهم و اوایل سده بیستم میلادی است. این ویژگی را حتی در شعر شاعران از یک افغانستان مانند قاری محمد عظیم عظیمی و دیگران نیز می‌توان دید.

اگر چه برخی، از این وضع به در آمیختگی و آشفته‌گی در زبان از یکی تعبیر کرده‌اند، ولی یکی از نتایج طبیعی آن، نزدیکی زبان‌های ادبی ترکی غربی (عثمانی، آذری، تاتاری) به ترکی شرقی (از یکی، اویغوری، قزاقی) بود.

۶- زبان ادبی از یکی معاصر: این دوره از اوایل سده بیستم میلادی تا پایان آن را در بر می‌گیرد. در این دوره، ویژگی‌های زبان ادبی ترکی چغتایی تا دهه‌ی بیست به قوت خود باقی بود، ولی تلاش گسترده برای نزدیکی زبان ادبی به زبان مردم ادامه یافت. این فرایند، به ویژه با سیاست تکه تکه کردن ترکستان به چندین جمهوری از سوی روس‌ها و دور ساختن مردمان ترک تبار (از یک‌ها، قزاق‌ها، قرقیزها، ترکمن‌ها و...) و دیگرگون کردن زبان آنها از همدیگر، شدت عمل بیشتری گرفت^(۱۵).

ترکی چغتای (از یکی قدیم) که تا آن وقت زبان مشترک و رسم الخط عربی خط مشترک ترکان آسیای میانه بود، پس از این جدایی به تدریج جای خود را به زبان (لهجه)‌های جداگانه و رسم الخط سیریلیک و لاتین (با برخی تفاوت‌ها در هر جمهوری) داد. بدین ترتیب، رفته رفته، زبان (لهجه) هر یک از اقوام ترکی آسیای میانه در محدوده جغرافیایی و سیاسی تازه، راه رشد و تحول جدا از هم را در پیش گرفت و در نتیجه با دور شدن از «زبان چغتای»، از همدیگر دور و دورتر شدند.

در این دوره با پذیرفتن رسم الخط لاتین و پس از آن، سیریلیک از یک سو و ورود سیل آسیای واژگان روسی، به ویژه در حوزه‌های کاربرد اداری، علمی و فنی در زبان ادبی از یکی از سوی دیگر، این زبان از لحاظ واژگان و حتی گرامر دستخوش تغییر و دگرگونی چشمگیری شد. در فرایند این دگرگونی‌ها به همان اندازه که ورود واژگان و برخی قاعده‌های دستوری زبان روسی افزایش یافت، واژه‌های عربی و فارسی و حتی ترکی رو به کاهش نهاد. افزون بر این‌ها، تحت تأثیر اندیشه‌های حکومت وقت، کاربرد واژه‌های مربوط به دین، مذهب، تصوف، عرفان و به شدت کاهش یافت، تاجایی که حتی تلفظ واژه‌های ترکی، عربی و فارسی به شیوه‌ی روسی در زبان گویشی و حتی ادبی معمول شد. ولی در افغانستان زبان ادبی از یکی بر اساس زبان «ترکی چغتایی»، کم و بیش ادامه داشت.

۷- دوره‌ی پس از استقلال: با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، تمام جمهوری‌های آن از جمله ازبکستان به عنوان کشورهای آزاد و مستقل عرض اندام کردند. آزادی و تشکیل کشور مستقل، زمینه

قوتادغوبیلیک، عتبه الحقایق (هبه الحقایق)، داستان اوغوز خان، بختیارنامه، معراجنامه، تذکره اولیا، مخزن الاسرار یا مخزن حیدری، محبتنامه، سراج القلوب و مجموعه اشعار قاسم.

خط اوغوری در زمان مغولان که پیش از آن خط و کتابت نداشتند، اهمیت زیاد کرد. به نوشته جوینی در تاریخ جهانگشا، مغول‌ها، به ویژه اصیل زادگان مغول به دستور چنگیز خان به آموختن خط اوغوری مجبور و مکلف شده بودند.

خط اوغوری با این که برای نوشتن الفاظ ترکی چندان مناسب نبود، از سده نهم تا سده پانزدهم میلادی در آسیای میانه برقرار خود ماند و در گستره وسیعی از دریای مدیترانه تا ژاپن به کار رفت، چنان که توزوک امیر تیمور کورگان و فرمان‌های حکومتی دولت آلتین اردو (اردوی زرین) به این خط نوشته شده است.^(۱۵)

پیش از گسترش اسلام به سرزمین ترکان، با راهبایی ادیان بودایی، مانوی، زرتشتی و تا حدودی مسیحی در میان اوغورها و ترکان دیگر، خط‌ها و الفباهای مختلفی هم رواج داشت، چنان که ترکان بودایی، خط سفدی و اوغوری، ترکان مانوی خط مانوی و ترکان مسیحی، خط سرتانی را پذیرفتند و به ویژه متون دینی و ادبی خویش را به آن خط می‌نوشتند. ولی گستره جغرافیایی و زمانی کاربرد این خطوط، هیچگاه به اندازه خط اورخون و خط اوغور نبوده و بیشتر محدود به متون دینی و مذهبی و بعضاً ادبی بوده است.

با پذیرفته شدن دین اسلام از سوی ترکان، خط عربی به تدریج جای خط اوغوری و سایر خط‌ها را گرفت و تا سده‌ی پانزدهم میلادی، خط اوغوری به کلی متروک شد.

هر چند خط عربی نیز پاسخگوی ویژگی‌های آوایی واژگان ترکی نبود و بسیاری از حروف صدادار ترکی را نمی‌توان با آن به درستی نوشت. از این رو، برای بیان این ویژگی‌ها بیشتر از نشانه‌های آوایی استفاده می‌شد که البته آن هم نارسا بود.

ظهیرالدین محمد بابر شاه در روزگار خود (سده دهم هجری) دست به اختراع خط تازه‌ای زد که در تاریخ به نام «خط بابری» مشهور است. بابر تاریخ اختراع این خط را در «بابرنامه» ضمن شرح وقایع سال ۹۱۰ هـ.ق. (۱۵۰۴م.) آورده و در کابل دانسته است. این خط در واقع آخرین خط اختراعی ترکان در آن روزگار بود. بابر در زمان خود برای ترویج این خط بسیار کوشید و حتی مصحف‌هایی به آن خط نوشته، به مکه و جاهای دیگر فرستاد و به فرزندان نیز مفردات آن و نمونه‌های شعرش را به خط مذکور فرستاد، ولی تأثیر شدید دین اسلام و زبان و خط عربی به عنوان زبان و خط دینی در میان مسلمانان نگذاشت «خط بابری» رواج یابد. در آن روزگار، این اقدام بابر به گفته «جواهر لعل نهرو» کار جسورانه‌ای بود.^(۱۶)

از چگونگی «خط بابری» تا سال‌های اخیر آگاهی دقیق و روشنی در دست نبود. محمد طاهر بن قاسم مؤلف کتاب «عجایب الطبقات» در فصل آخر کتابش نه نوع خط غریب، از جمله «خط بابری» را معرفی کرده، ولی در باره‌ی این خط فقط عبارت «خط بابری این است» را نوشته و در زیر آن ۲۹ حرف آن را به دست داده است که در میان آنها چهار حرف فارسی (ث، چ، ژ، گ) دیده نمی‌شود. این حروف

الفبای اورخون از زمانه‌های بسیار قدیم تا سده هفتم میلادی (سده اول هجری) در میان همه ترکان به عنوان خط مشترک به کار برده می‌شد و حتی ترکان «آوار» هم که در آن زمان در اروپا حکومت داشتند، همین الفبا را به کار می‌بردند. اوغورها با وجود آن که الفبای جداگانه‌ای داشتند، بسیاری از نوشته‌ها و یادداشت‌های خود را روی دیوارها و اشیای مختلف به همین الفبا می‌نوشتند.

قدیم‌ترین اثری که تا حال با این خط کشف و شناسایی شده، کتیبه‌های مربوط به بناهای به جای مانده خاقان‌های کوک ترک، مربوط به سده‌های پنجم و ششم میلادی است.

الفبای اورخون سی و هشت حرف داشته که چهار حرف آن صدادار و بقیه بی صدا بوده و از راست به چپ نوشته می‌شده است. سنگ نوشته‌های ینیسی دو سده پیش‌تر از سنگ نوشته‌های اورخون بوده و مربوط به آرامگاه‌های قیرقیزهاست. شمار حروف سنگ نوشته‌های ینیسی، ۱۵۹ حرف بوده. ولی به اندازه‌ی کتیبه‌های اورخون، خوانا نیستند. الفبای اورخون که تا سده‌ی هفتم میلادی (اول هجری) میان ترکان کاربرد داشته، بعدها جای خود را به رسم الخط اوغوری داده است.

همزمان با عمومیت یافتن رسم الخط اورخون در میان ترکان، در ترکستان شرقی و غربی، دو نوع الفبای دیگر وجود داشت که یکی خط سفدی یا سوغوت (سغد زرافشان) بود و بیشتر در میان ترکان حوزه‌ی سغد در ترکستان غربی به کار می‌رفت و دیگری خط اوغوری بود که در ترکستان شرقی میان اوغورها^۱ معمول بود.

الفبای سفدی در آغاز چهارده حرف داشته و بعدها تعداد حروف آن به بیست و دو حرف رسیده است. این الفبا که از الفبای آرامی گرفته شده، از سوی اوغورها در میان مغول‌ها رواج یافت. اوغورها نیز با استفاده از آن، خط جدیدی به وجود آوردند که از آن به نام خط اوغوری یاد می‌شود.

خط اوغوری بیست و شش حرف داشته است. از این شمار، چهارده حرف از خط سفدی گرفته شده و دوازده حرف جدید به آن افزوده شده که مجموعاً بیست و شش حرف را تشکیل می‌دهد. همچنین الفبای اوغوری سه حرف صدادار داشته و از این رو، برای نگارش زبان ترکی که هشت تانه حرف صدادار دارد، مناسب نبود و برای رفع این نقص، از نقطه گذاری استفاده می‌شد. از همین رو، برخی از دانشمندان آن را خط سفدی پنداشته‌اند.

خط اوغوری از زمان اوغورهای قدیم تا سده‌ی هفتم میلادی، خط ترکستان شرقی بود و پس از متروک شدن خط اورخون در قرن هفتم میلادی، به خط تمام ترکان تبدیل شد. این رسم الخط تا پایان سده پانزدهم و اوایل سده شانزدهم میلادی مورد استفاده قرار داشت.

محمود کاشغری، زبان‌شناس سده چهارم هجری، نخستین بار در کتاب خود «دیوان لغات الترک» خود در باره خط اوغوری که آن را «ترکی» می‌نامد و ویژگی‌ها و کاستی‌های آن را شرح می‌دهد، بحث کرده است.

این خط در دوره مغول‌ها، به عنوان خط رسمی پذیرفته شد و بعدها تا دربار سلطان محمد فاتح در استانبول نیز راه یافت.

برخی از مهم‌ترین کتبی که در دوران پس از اسلام به این خط نوشته شده، عبارتند از:

بودند، از سال ۱۹۲۶م. آن را وانهادند و رسم الخط لاتین را پذیرفتند. این رسم الخط تا سال ۱۹۴۰م. مورد استفاده قرار گرفت و از تاریخ هشتم مه ۱۹۴۰م. الفبای روسی (سیریلیک) را جانشین آن کردند. اقوام ترک تبار جمهوری‌های ازبکستان، قزاقستان، قرقیزستان، ترکمنستان، آذربایجان و ... در الفبای «سیریلیک»، حروف و نشانه‌های آوایی ویژه‌ای مطابق با لهجه‌های خود انتخاب کردند که با هم تفاوت‌های جزئی داشت. الفبای «سیریلیک» ازبکی دارای ۳۵ حرف و از آن تعداد، ۶ حرف آن صدادار بود.

گزینش رسم الخط «سیریلیک» سهولت‌هایی در نوشتن و تلفظ واژه‌ها و آواها در زبان ازبکی به همراه آورد، اما از دیگر سو باعث بریدگی مردم از میراث‌های علمی، ادبی و هنری‌ای شد که در گذشته‌شان، که در درازای ۱۲۰۰ سال گذشته به رسم الخط عربی ایجاد شده بود.

گذشته از آن، زبان و ادبیات اقوام ترک آسیای میانه در محدوده‌ی جغرافیایی، سیاسی و اجتماعی جداگانه و دور از هم، راه تکامل و تحول را پیش گرفت و با گذشت زمان هر چه بیشتر از هم فاصله گرفت. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و تشکیل کشورهای تازه استقلال یافته، جمهوری‌های ترک تبار باز هم در معرض تغییر رسم الخط قرار گرفتند. این تغییر رسم الخط در جمهوری ازبکستان در واقع سومین تغییر پس از رسم الخط عربی در سال ۱۹۲۶م. در مدت تقریباً هفتاد سال بود.

در دوم و سوم سپتامبر ۱۹۹۳م. الفبای لاتین به عنوان الفبای رسمی زبان ازبکی، به تصویب رسید که البته همان الفبای لاتین سال ۱۹۲۶م. نبود، بلکه تفاوت‌های کمی و کیفی چندی در حروف داشت. در این الفبا ۲۹ حرف و یک نشانه وجود دارد و هم اکنون مراحل جابه جایی خود را با الفبای «سیریلیک» طی می‌کند. در صفحات بعد جدول مقایسه‌ای حروف الفباهای لاتین و فارسی آمده است.

فرهنگ نویسی در زبان ترکی ازبکی

هر ملتی برای آموزش و گسترش زبان خود، به جمع‌آوری واژگان زبان و تألیف فرهنگ می‌پردازد. به گواهی تاریخ، سومریان نخستین مردمی بودند که به تألیف فرهنگ لغت همت گماشته‌اند. «ادیبان سومری، کهنه‌ترین (کتاب) لغت را که تاریخ ادب می‌شناسد، پیش از پایان هزاره سوم میلادی فراهم آوردند.»^(۳۱) و مهاجرانی که از آسیای میانه به آسیای صغیر (ترکیه امروزی) کوچیدند، به چند زبان لغت نامه‌ایی با معیارهای علمی نوشتند. ادوارد شیرا در گزارش کشف خزینه اسناد بغازکوی ترکیه، درباره این کتاب لغت می‌نویسد: «در یک ستون آن، نشانه‌های باستانی ثبت شده، در ستون‌های دیگر به موازات آن، لغت سومری یا آکدی تا خطی را نوشته‌اند.»^(۳۲)

بر پایه آخرین پژوهش‌ها و مطالعات مورخان، به ویژه سومر شناسان، زیستگاه اولیه سومریان، آسیای میانه بوده و از آنجا به عراق (بین النهرین) مهاجرت کرده‌اند.^(۳۳) بر اساس تحقیقات و نظر دانشمندان سومر شناس مانند ژ. اوپر (۱۹۰۵-۱۸۲۵م.)، فرتیز هومل (۱۹۳۶-۱۸۵۴م.) و مینکلرین زبان

را دانشمند افغانی، پروفیسور عبدالحی حبیبی از «عجایب الطبقات» در اثرش به نام «ظهیرالدین محمد بابر شاه» نقل کرده است.^(۳۴) تنها اثری که از آن خط بر جای مانده، مصحفی است که در کتابخانه آستان قدس رضوی شماره ۵۰ محفوظ است و نسخه کپی شده‌ای از آن، در موزه‌ی «بابر و مدنیت جهان» در شهر اندیجان جمهوری ازبکستان نگهداری می‌شود.

دانشمند ایرانی، احمد گلچین معانی سال‌ها قبل در مقاله‌ای در نشریه «نامه‌ی آستان قدس» با قاطعیت کتابت مصحف نامبرده را به «خط بابری» تأیید کرده است.^(۳۵) و هم او در کتاب «راهنمای گنجینه‌ی قرآن» نوشته است که مرحوم دکتر قاسم غنی آیه‌ای از انجیل را که به هزار خط رایج، متروک، مرده و زنده نوشته شده و در انگلستان به صورت گراور منتشر کرده بودند، به دست آورده و در اختیار آقای اوکتایی رئیس سابق کتابخانه قرار داده و ایشان پس از مدت‌ها صرف وقت به این نتیجه رسیدند که خط مصحف مزبور با هیچیک از آنها تطبیق نمی‌کند.^(۳۶)

بدین ترتیب، با وجود در دست بودن مفردات «خط بابری»، راز خط مذکور و در نتیجه «مصحف بابری» برای جامعه‌ی علمی سالها پوشیده ماند. سرانجام افتخار رمزگشایی «خط بابری» و خواندن متن «مصحف بابری» در تاریخ علم، نصیب دانشمند خط شناس و خوشنویس ایرانی «فضل الله فاضل نیشابوری» شد. وی از چند سال پیش از آن به مطالعه و تحقیق درباره قرآن به خط بابری پرداخت و از روی قیاس، مشابهت‌ها و حدس‌های خود توانست اسرار «خط بابری» را کشف و آن را در جدولی به طور مقایسه‌ای با حروف الفبای عربی ترتیب کرده، همراه با متن کامل آیه‌های ۵۴-۵۷ از سوره بقره از روی «مصحف بابری» پیشکش جامعه علمی کند. به نظر فاضل نیشابوری، ظهیرالدین محمد بابر شاه، خط خود را با الهام از خط کوفی و هندی اختراع کرده است و ظاهر خط مذکور، خطهای میخی و چینی را در ذهن تداعی می‌کند.

در جدول ترتیب داده شده به دست فاضل نیشابوری نیز چهار حرف ویژه‌ی فارسی و ترکی «پ، چ، ژ، گ» دیده نمی‌شود. این بدان علت است که چون کشف اسرار «خط بابری» از روی مصحف خط بابری صورت گرفته و در متن قرآن حروف مذکور وجود ندارد، لذا چگونگی این حروف در «خط بابری» برای اهل علم همچنان نامعلوم مانده است.

دانشمند افغانی، پروفیسور عبدالحی حبیبی، مراد بابر را از اختراع این خط، تنها نوشتن متون زبان عربی و قرآن دانسته است.^(۳۷) در حالی که با در نظر گرفتن این که بابر برخی مطالب و شعرهای خود به زبان‌های ترکی چغتایی و فارسی به این خط برای فرزندان و دوستانش فرستاده، این فرضیه محل تردید می‌باشد.

پس از استیلای روس‌ها، یا دقیق تر، پس از انقلاب اکتبر، در راستای سیاست‌های سرکوب گرانه مذهبی و فرهنگی، تغییر اجباری رسم الخط زبان‌های ترکی در آسیای میانه نیز مطرح شد. در بیست و ششم فوریه ۱۹۲۶م. در شهر باکو همایش علمی ترک شناسان دایر برپا شد. در این همایش، مقرر شد مردم ترک آسیای میانه، الفبای لاتین را به عنوان الفبای خود بپذیرند.

بدین ترتیب، ترکان آسیای میانه، از جمله ازبک‌ها که بیش از ۱۲۰۰ سال الفبای عربی را به کار برده

سده‌های مختلف تألیف شده‌اند، به اجمال معرفی می‌کنیم:

تبیان اللغات التترکی علی لسان قانیقلی (قانیقلی): دومین اثر در مورد لغت ترکی کتاب لغت «تبیان اللغات التترکی علی لسان قانیقلی» محمد بن قیس خوارزمی است که لغت ای ترکی به عربی است و به سلطان محمد خوارزمشاه تقدیم شده است. متأسفانه این کتاب مفقود شده است و فقط در کتاب ابن مهنا که در زمان ایلخانیان نوشته شده، در باره‌ی آن بحث شده و مورد استفاده‌ی مؤلف فرهنگ جهانگیری قرار گرفته است.^(۳۱)

مقدمه الادب: سومین لغت نامه در زبان ترکی، لغت نامه چهار زبان^(۳۲) «مقدمه الادب» علامه جلال‌الله زمخشری خوارزمی (۵۳۸ - ۴۶۷ ه. ق. / ۱۱۴۲ - ۱۰۸۴ م.) ملقب به فخر خوارزم است که بعد از اسلام در ۵۳۲ ه. ق. تألیف و به سلطان آتسز خوارزمشاه تقدیم شده است. متن این اثر، عربی و ترجمه متن به سه زبان ترکی، فارسی و خوارزمی است و از این نظر، می‌توان آن را دومین لغتنامه موجود در زبان‌های ترکی و فارسی به حساب آورد.^(۳۳)

کودکس کومانیکوس یا مجموعه قبیچاق: در اوایل قرن چهارم میلادی و ظاهرأ در شهر سولخات در شبه جزیره کریمه نوشته شده است.

مجموع الترجمان ترکی و عجمی و مغولی و فارسی: اثری است که در سال ۱۲۴۵ م. در مصر تألیف شده و نام مؤلفش نامعلوم است.

الادراک اللسان الاتراک: مؤلف آن اثیرالدین ابوحیان محمد غرناتایی الاندلسی است که در فاصله سال‌های ۱۳۱۲ - ۱۳۱۳ م. به لهجه قبیچاقی در مصر نوشته شده است.

القوانین الکلیه لضبط اللغة التترکیه: اثری است به لهجه ترکی قبیچاقی که در آغاز سده پانزدهم میلادی در مصر تألیف شده است.

التحفه الزکیه فی اللغة التترکیه: این فرهنگ در قرن پانزدهم میلادی نوشته شده و مؤلف آن ناشناخته است.

بلغه المشتاق فی لغة التترک والقفقاق: این اثر در فاصله‌ی اواخر قرن چهاردهم و اوایل قرن پانزدهم میلادی در لغت قبیچاق و اوغوز نوشته شده و مؤلف آن جمال الدین ابو محمد عبدالله التترکی است.

حلیه الانسان و حلیه اللسان: این کتاب، به دست جمال الدین ابن مهنا در آذربایجان و در زمان ایلخانیان نوشته شده است.^(۳۴)

صحاح العجم: این فرهنگ دو زبان فارسی به ترکی، به دست هندوشاه ابن سنجر صاحبی نخجوانی، ملقب به فخرالدین، پدر شمس الدین هندوشاه مؤلف «صحاح الفرس» به سال ۷۲۴ ه. ق. تألیف و به نصرت الدین اتابک لرستان اهدا شده است که شامل شش هزار لغت است و اگر نسخه‌ی خطی شهر غازان پایتخت تاتارستان، جلد دوم همین کتاب باشد، بالغ بر شانزده هزار لغت می‌شود. (هر دو کتاب بعد از انقلاب اسلامی به کوشش غلامحسین بیگدلی در ایران چاپ و منتشر شده است.)^(۳۵)

سومری، زبانی پیوندی (ترکیبی، التصاقی) و از خانواده زبان‌های اورال آلتای است.^(۳۶)

نخستین فرهنگ مربوط به زبان ترکی کتاب «دیوان لغات التترک» است. این اثر را در سده یازدهم میلادی (پنجم هجری) زبان شناس مشهور محمود کاشغری تألیف کرده است. این کتاب فرهنگی دو زبان (ترکی عربی) بوده، که در هشت بخش یا به تعبیر مولفش در هشت کتاب گردآمده است. کاشغری حاصل کوشش چندین ساله خود را به رسم معمول آن روزگار، به خلیفه وقت، المقتدی بامرالله، بیست و هشتمین خلیفه عباسی، پیشکش کرده است.

گویاقدیمترین جایی که از این کتاب یاد شده است، کشف الظنون حاجی خلیفه کاتب چلبی (۱۰۱۷ تا ۱۰۶۷ ه. ق.) است.^(۳۷)

در باره سال تألیف کتاب در مقدمه چیزی نیامده، اما در پایان کتاب که گویا نسخه‌ای منحصر به فرد و به گفته نساخ به خط خود مؤلف (محمود کاشغری) است، تاریخ آغاز تألیف کتاب، ماه جمادی الاولی سال ۴۶۴ ه. ق. و پایان آن دهم جمادی الاخر سال ۴۶۶ ه. ق. آمده است.^(۳۸)

هم اکنون از کتاب «دیوان لغات التترک» نسخه منحصر به فردی در کتابخانه علی امیری در استانبول نگهداری می‌شود که آن را محمد بن ابی بکر بن ابی الفتح السای دمشقی به سال ۶۶۴ ه. ق. از روی نسخه‌ای به خط مؤلف کتابت کرده است.

این نسخه را در سال‌های ۳۳ - ۱۳۳۰ ه. ق. در استانبول زیر نظر استاد رفعت در سه مجلد با حروف سربی مشکول و مضبوط بسیار زیبا به چاپ رسانده‌اند. خود نسخه اساس نیز در سال ۱۹۴۱ م. در آنکارا به گونه عکسی چاپ شده است. همچنین دانشمندان ترک استاد رفعت و بسیم آتالای عثمانلی، کتاب را به ترکی استانبولی ترجمه و به سال ۱۹۳۹ م. در آنکارا به چاپ رسانیده‌اند. فهرستی از واژه‌های دیوان لغات التترک نیز به خط لاتینی ترکیه تهیه و جداگانه طبع و نشر شده است. چاپ دیگری نیز از تمام کتاب به خط لاتین ترکیه در سه مجلد متن و یک مجلد فهرست الفبای لغات، در آنکارا به سال ۱۹۸۰ و ۱۹۸۶ م. چاپ و نشر شده است.^(۳۹)

شرق شناس آلمانی، کارل بروکلمان (C. Brocklman) این اثر را به زبان آلمانی ترجمه و به سال ۱۹۲۸ م. در لایپزیک چاپ کرده است. «دیوان لغات التترک» از روی چاپ استاد رفعت از سوی دکتر صالح مطلبوف به ترکی از یکی برگردانده شده و در سه مجلد در سال‌های ۱۹۶۰، ۱۹۶۱ و ۱۹۶۳ م. در تاشکند از سوی انستیتوی زبان و ادبیات فرهنگستان علوم جمهوری ازبکستان به چاپ رسیده است.^(۴۰) همچنین فهرستی از لغات آن نیز به خط سیریلیک در یک جلد به سال ۱۹۶۷ م. در تاشکند چاپ گردیده است.^(۴۱)

نیز ترجمه‌ی اویغوری لغتنامه در شهر اورومچی ترکستان چین (مرکز ایالت سین کیانگ) در سه جلد طی سال‌های ۱۹۸۱ - ۱۹۸۳ م. طبع و منتشر شده است.^(۴۲)

از آنجا که نخستین فرهنگ زبان فارسی یعنی لغت فرس اسدی طوسی به سال ۴۶۵ هجری تألیف شده، لذا تألیف نخستین فرهنگ در هر دو زبان ترکی و فارسی همزمان می‌باشد. اینک شماری از فرهنگ‌های ترکی را که پس از نخستین فرهنگ «دیوان لغات التترک» در سال‌ها و

دارد که «برهان قاطع» برای زبان فارسی و در آن، ضمن توضیح واژه‌ها و ترکیب‌های ترکی از شعر امیرعلیشیرنواپی، شواهد بسیار نقل شده است. این کتاب را حکیم‌باشی محمد بن عبدالصبور خویی معاصر و ملازم عباس میرزا نایب السلطنه با حذف واژه‌های مشتق و شواهد و بعضی مکررات، تلخیص کرده و «خلاصه‌ی عباسی» نامیده است و در مقدمه آن «قواعد و ضوابط لغت ترکی» را بیان و به شهزاده‌ی نامبرده اهدا کرده است.^(۳۱)

فرهنگ «سنگلاخ» در لندن و آنکارا به سال ۱۹۵۰م. از سوی T.D.K. به نشر رسیده و آخرین چاپ آن، با ویرایش روشن خیای از روی دو نسخه‌ی خطی مورخ ۱۱۷۳ و ۱۱۸۸ هـ. ق. به سال ۱۳۷۴ هـ. ش. در تهران از سوی «مرکز نشر» صورت گرفته است. در این نشر شواهد شعری حذف شده است.

الفاظ جلیه فی بیان لغات ترکیه: تألیف خواجه طبیب بخاری نقشبندی، شامل لغت‌های ترکی شرقی به فارسی و بحثی در دستور زبان ترکی است که به نام ناصرالدین محمد شاه غازی (۱۱۶۱ - ۱۱۳۱ هـ. ق.) از خانان فرارود (ماوراءالنهر) در پنجاه فصل و یک خاتمه تنظیم شده است.^(۳۲)

فرهنگ مقالید ترکیه: این فرهنگ نیز در توضیح واژه‌های ترکی چغتایی آثار امیرعلیشیرنواپی به سال ۱۲۳۲ هـ. ق. تألیف شده است و مؤلف آن فتحعلی بن کلبعلی سپانلو است.^(۳۳)

التماعای (التمغای) ناصری: این اثر هم یک فرهنگ دو زبانه ترکی به فارسی است و آن را شیخ محمد صالح با استفاده از فرهنگ «سنگلاخ» تألیف و به ناصرالدین شاه قاجار اهدا کرده است.^(۳۴)

بهجت اللغات یا لغت فتحعلی خان: فرهنگ دو زبانه ترکی به فارسی است و در سده نوزدهم در عصر فتحعلی شاه قاجار از سوی فتحعلی خان قزوینی تألیف شده است. حجم این فرهنگ از سایر فرهنگ‌ها بزرگتر بوده، در آن واژه‌های چغتایی با واژه‌های ترکی آذری مقایسه و از اشعار امیرعلیشیرنواپی، فضولی و دیگران به عنوان شاهد استفاده شده است.^(۳۵)

لغت چغتای و ترکی عثمانی: این اثر که شیخ سلیمان افندی بخاری در استانبول تألیف کرده، فرهنگ ترکی به ترکی است و به سال ۱۲۹۸ هـ. ق. (۱۸۸۱م.) در شهر استانبول به چاپ رسیده است. در این اثر، اشعار زیادی از نوایی، فضولی، مختومقلی، صوفی‌الله یار و دیگران به عنوان شاهد آورده شده است.^(۳۶)

تبیان نافع: ترجمه فرهنگ «برهان قاطع» به ترکی است که به دست سید احمد عاصم غتایی از پارسی‌شناسان سده سیزدهم آسیای صغیر صورت گرفته است.^(۳۷)

نثارالملک: تألیف لطف‌الله بن ابی یوسف حلیمی است که کتاب خود را به تاریخ ۸۷۲ هجری به نام سلطان بایزید بن محمد عثمانی تألیف کرده است.^(۳۸)

وسيله المقاصد الی احسن المراد: تألیف کاتب رستم مولوی که اثر خود را به سال ۹۰۴ هـ. ق. تألیف کرده است.^(۳۹)

شامل اللغة: فرهنگ دو زبانه فارسی به ترکی، تألیف حسن بن حسین قراحصاری است که در آن، واژه‌های فارسی را به اعتبار حروف آخر آنها به نظم الفبایی در آورده و آنها را بر اساس شماره حرف‌ها به باب و سپس به «نوع» تقسیم کرده و برای هر یک مترادف یا توضیحی به ترکی آورده و کتاب خود را

لغت مثلث: لغتنامه فارسی به ترکی تألیف محمد بن بدرالدین آقا حصاری ساروخانی متخلص به «منشی» (۱۰۰۱ هـ. ق.) در این لغت نامه، واژه‌هایی ضبط شده که با املای یکسانی نوشته می‌شود، ولی سه گونه تلفظ می‌شود.^(۴۰)

در عصر تیموریان که دوران رشد و بالندگی فرهنگ بود، جریان فرهنگ نگاری به هر دو زبان ترکی (ازبکی) و فارسی ادامه یافت.

یکی از آثار مهمی که در زبان شناسی و علم لغت ترکی (ازبکی) اهمیت شایانی دارد، رساله‌ای از امیرعلیشیرنواپی به نام «محاکمه اللغتين» است که درباره مقایسه ویژگی‌های زبان‌های ترکی و فارسی، به ویژه واژگان شاذ و ساختن آنهاست. او این مسئله را در اثر خود با آوردن حدود صد واژه شاذ و ناب ترکی مورد بررسی قرار داده است.^(۴۱)

ترجمه اللغة التركية بالفارسیه: برخی کتابی دیگر به نام «ترجمه اللغة التركية بالفارسیه» را منسوب به نوایی دانسته‌اند.^(۴۲) همچنین فرهنگ عربی به عربی دیگری به نام «سبعة البحر» را نیز منسوب به نوایی دانسته‌اند.^(۴۳)

در این دوره و پس از آن، اکثر فرهنگ‌های ترکی برای شرح و بیان واژه‌های ترکی آثار نوایی تألیف شده که در زیر، تعدادی از آنها را معرفی می‌کنیم:

نوایی لغتی (لغت نوایی): مؤلف این فرهنگ علی شاملو بوده که آن را در سال ۱۵۹۹م. تألیف کرده است. این اثر یک فرهنگ ترکی (چغتایی) ترکی می‌باشد.

بدایع اللغة: به دستور شاه سلطان حسین صفوی تألیف شده و نام مؤلفش معلوم نیست. بعدها آن را طالع امامی هراتی (ایمانی) (۱۰۸۴ هـ. ق. / ۱۷۰۵م.) بازنویسی کرد. این اثر را که اساس تألیف فرهنگ‌های بعدی قرار گرفت، دانشمند روسی بروفکوف (Borovkov) به چاپ رسانیده است.

لغتنامه ابوشقه یا ابوشکا: در اوایل قرن شانزدهم میلادی در آناتولی تألیف شد و مؤلف آن نامعلوم است. در آن نمونه‌های شعری از نوایی، لطفی و دیگر گویندگان چغتایی به عنوان شاهد آورده شده است.

کیلورنامه: این فرهنگ، ترکی چغتایی به فارسی است که آن را یعقوب چنگی در اواخر قرن هفدهم میلادی به دستور اورنگ زیب در هند تألیف کرده و در آن درباره صرف و لغات ترکی نیز سخن رانده است. نسخه‌ای از آن در موزه‌ی بریتانیا و چند نسخه دیگر آن در کتابخانه «خدا بخش» شهر «پتنه» هندوستان موجود است. این اثر به سال ۱۹۸۲م. در تاشکند به چاپ رسیده است.

لغت فضل الله خان: در اوایل قرن شانزدهم به دستور اورنگ زیب در هندوستان تألیف شد و به «رساله‌ی فضل خان» مشهور است. این اثر در سال ۱۸۲۵م. در شهر کلکته به چاپ رسیده و از این رو به نام «لغت کلکته» نیز یاد می‌شود.^(۴۴)

فرهنگ سنگلاخ: این اثر را میرزا مهدی خان استرآبادی منشی نادرشاه افشار در شرح لغات ترکی آثار نوایی تألیف کرده است. این فرهنگ، مقدمه‌ای بنام «مبانی اللغة» در دستور زبان ترکی دارد که به گفته مؤلف، خود آن را استخراج کرده است. این اثر برای آگاهی از زبان ترکی به همان میزان ارزش

زبان آثار نوایی طی سالهای ۱۹۸۷ - ۱۹۸۳ م. در تاشکند از سوی نشریات «فن» به چاپ رسیده است.^(۵۸) در چند دهه‌ی اخیر، به ویژه پس از استقلال جمهوری ازبکستان شمار زیاد فرهنگ‌های خرد و بزرگ ازبکی و دوزبانه (ازبکی به انگلیسی، عربی، آلمانی، ترکی، فرانسوی، ...)، عمومی یا اختصاصی، تألیف و منتشر شده‌اند. بیشتر این فرهنگ‌ها بر اساس روش‌های علمی فرهنگ نگاری تألیف نشده، بلکه فقط در برابر یک واژه، معادل آن در زبان ازبکی یا زبان دوم دیگر گذشته شده است. در این جا بر شمردن و معرفی آنها میسر و مقدور نیست.

«فرهنگ توضیحی زبان ازبکی» (اوزبیک تیلی نینگ ایضاحلی لغتی) در حال حاضر، یگانه فرهنگ تألیف شده در حجم بزرگ و با ویژگی‌های نسبی هماهنگ با معیارهای فرهنگ نویسی معاصر در ازبکستان شمرده می‌شود. کار تألیف این فرهنگ در انستیتوزبان و ادبیات فرهنگستان علوم جمهوری ازبکستان زیر نظر «ز.م. معروف اف» با همکاری گروهی از مؤلفان به فرجام رسیده است. این فرهنگ دو جلدی در برگیرنده شصت هزار واژه، ترکیب و اصطلاح است و به سال ۱۹۸۱ م. در مسکو از سوی انتشارات «زبان روسی» به چاپ رسیده است. این فرهنگ، همان گونه که از نامش بر می‌آید، یک فرهنگ تشریحی است. در آن، هر واژه با مثال‌های متعدد از شاعران و نویسندگان متقدم و معاصر و امثال و حکم، معنا و توضیح و به ترتیب الفبایی حروف اول، دوم، آمده است. از این فرهنگ به عنوان فرهنگ پایه در گزینش واژه‌ها و معنای آنها در فرهنگ خود بهره جسته ایم. در حال حاضر در انستیتو زبان و ادبیات فرهنگستان علوم جمهوری ازبکستان، فرهنگ جامع ازبکی از سوی گروهی از مؤلفان در شش مجلد در حال تألیف است.

فرهنگ ازبکی به فارسی

ترکان و ایرانیان از زمان‌های بسیار باستان، همسایگانی در پیوند با هم بوده‌اند. این امر زمینه‌های تأثیر، تداخل و آمیزش فرهنگ‌ها، آیین‌ها و زبان‌های آنها را فراهم کرده است. در جهان، کمتر مردمی مانند ایرانیان و ترکان دارای پیشینه دیرین علایق و پیوندهای تاریخی و فرهنگی گسترده بوده‌اند. یکی از پیامدهای مهم این مناسبات و ارتباطات، تأثیر زبان‌های ترکی و فارسی بر یکدیگر و آمیزش و اختلاط آنها با هم است. به ویژه پس از روی کار آمدن دولت‌های ترکان در منطقه، که سالیان و سده‌های درازی ادامه یافت، این آمیزش و اختلاط، وسعت و شدت فزاینده‌ای کسب کرد. در این جریان زبان ترکی، بیشتر به عنوان زبان لشکری و رسمی و زبان فارسی دری، به عنوان زبان ادب و عرفان [و بعضاً اداری] به کار می‌رفت.^(۵۹)

آمیزش و اختلاط زبان‌های ترکی و فارسی، تنها محدود به ورود واژگان آنها به یکدیگر نبود، بلکه از نگاه دستوری، به ویژه واژه‌سازی از طریق به کار بردن وندهای یکدیگر نیز به شکل چشم‌گیری آمیزش و اختلاط صورت گرفت.

بنام سلطان بایزید پرداخته است. این کتاب یکی از مأخذهای کتاب نعمه الله بوده و نیز سروری از آن در تحریر مجدد فرهنگ خود استفاده کرده است.^(۶۰)

دقائق الحقایق: این کتاب مشهور در لغت فارسی به ترکی، و تألیف احمد بن سلیمان معروف به ابن کمال پاشا (وفات ۹۴۰ ه. ق.) است. کمال پاشا کوشیده است تا در «دقائق الحقایق» واژه‌های همسان و مترادف و مشتق (مانند: بزرگ و بزرگوار، سترگ و کلان، و مانند: خاشاک و خاشه، خس و خسک) را برگزیند و معنای هر یک را شرح دهد. باین لغتنامه به ترتیب الفبایی نیست و به همین سبب احمد بن خضر اسکوبی شاعر معروف به علوی آن را بر اساس حروف اول هر واژه، به نظم الفبایی در آورده و لغت نامه‌ی منظمی از آن ترتیب داده است.^(۶۱)

لغت نعمه الله: تألیف نعمت الله بن احمد بن قاضی مبارک رومی است که به سال ۹۴۷ ه. ق. تألیف کرده است، حاجی خلیفه این کتاب را «نعمه الله فی لغه الفرس» نامیده است. از این لغت نامه نسخه‌های متعددی در کتابخانه‌ها موجود است.^(۶۲)

تحفه حسام: لغت نامه منظوم فارسی به ترکی ای است که حسام الدین خویی در سلک نظم کشیده است. او از ادیبان نیمه دوم قرن هفتم آذربایجان در دستگاه چوپانیان قسطنطنیه روم بود.^(۶۳) افزون بر این‌ها، فرهنگ‌های دیگری نیز از سوی کسانی چون فراغی، نظر علی، وامبری، رادلوف گرهارد دورفر و دیگران در توضیح واژه‌های زبان ترکی تألیف شده است که معرفی همه آنها مقدور نیست.^(۶۴)

دانشمند ترک، دکتر علی فواد بیلکان، فهرست شماری از نسخ کتابخانه‌های هندوستان را در مقاله‌ای در مجله «تورک دیلی» آورده است که بخش قابل ملاحظه فهرست نامبرده را کتب لغت ترکی تشکیل می‌دهد.^(۶۵) همچنان فهرستی از نسخ خطی و کتاب‌های لغت ترکی کتابخانه «خدا بخش» شهر «پتنه» هندوستان را خانم دلارام فیض الله یوا ترتیب داده که شامل ۹۴ عنوان کتاب لغت و دستور زبان ترکی است و آن را در مقاله‌ای (به زبان روسی) در مجله «اوزبیکستانده اجتماعی فنلر» به چاپ رسانیده است.^(۶۶)

فرهنگ‌های دوزبانه فارسی که ترکی نیز تعداد قابل ملاحظه‌ای را تشکیل می‌دهند که چند اثر قدیم‌تر آن را پیش از این ذکر کرده ایم.

با تصرف آسیای میانه از سوی روسیه تزاری و ورود زبان روسی در گستره‌ی اداری و فرهنگی آن شمار زیاد فرهنگ‌های دوزبانه ازبکی به روسی، روسی به ازبکی و سایر لهجه‌های ترکی تألیف شد که از آن تعداد می‌توان از فرهنگ لازار بوداکوف (۱۸۷۱ - ۱۸۶۹ م.)، رادلوف (۱۹۱۱ - ۱۸۹۳ م.) یاد کرد.^(۶۷)

در شرح واژه‌های آثار نوایی و سایر شاعران گذشته، دانشمندان ازبکستانی، یار ساشمسی یوف و ر. س. ابراهیموف، لغتنامه‌ای ازبکی تألیف کرده‌اند که با عنوان «لغتنامه مختصر برای کمک به خواندن متن‌های کلاسیک ازبکی» در سال ۱۹۵۳ م. در تاشکند به چاپ رسیده است.

نیز لغتنامه‌ای در چهار مجلد در توضیح واژه‌های آثار نوایی در فرهنگستان علوم ازبکستان زیر نظر پروفیسور دکتر فاضل اف با همکاری گروهی از مؤلفان تألیف شده که با عنوان «فرهنگ توضیحی

فارسی آنها آورده شود، نه معنای لفظ به لفظ آنها.

(د) این فرهنگ هم برای قشر دارای معلومات عالی (دانشمندان، استادان و دانشجویان)، هم برای عموم باسوادان، هم برای فارسی زبانان و هم برای ازبک زبانان قابل استفاده است.

(هـ) فرهنگ به دور از هر نوع گرایش‌های سیاسی، مذهبی، ملی، با شیوه بی‌طرفانه علمی تألیف شده است.

(و) هر واژه‌ی دارای هویت دستوری جداگانه (مانند اسم، صفت، قید، ...) در مدخل با شماره‌ی جداگانه آورده شده و از اختلاط معانی آنها خودداری شده است.

(ز) هم واژه‌های کاربردی روزمره و هم واژه‌های تخصصی و اصطلاحی (مانند واژه‌های ادبی، علمی، عرفانی، ...) تا حد امکان آورده شده است.

(ح) تفاوت‌های شکلی یا معنایی واژه‌های دخیل؛ همچنان واژه‌های ادبی کلاسیک با استفاده از چند منبع معتبر مورد استفاده، در مدخل اصلی آورده شده است.

(ط) در بیشتر موارد، تفاوت‌های شکلی یا معنایی یک واژه در گویش ازبکی افغانستان با نشانه اختصاری (اف) نیز آورده شده است، که کاری است تازه و می‌تواند منبعی باشد برای پژوهشگرانی که سیر تکامل و تغییر واژه‌های مشترک را در کشورها یا زبان‌های جداگانه مطالعه می‌کنند.

(ی) برخی واژه‌های مهم که فقط در گویش ازبکی افغانستان کاربرد دارد، نیز آمده شده است.

(ک) از اشعار شاعران و ادیبان گذشته، جز در موارد اندک به عنوان شاهد استفاده نشده و به جای آن، مثال‌های ساده به زبان ادبی امروز آمده است.

(ل) تا حد امکان، کوشش شده تاوندها و حروف واژه ساز در فرهنگ، گنج‌نایده شود. این کار پیش از این، در فرهنگ‌های ازبکی یا اصلاً نبوده یا خیلی اندک صورت گرفته است.

(م) تعدادی از واژه‌های جدید که در دو دهه اخیر، به ویژه پس از استقلال جمهوری ازبکستان، وارد زبان ازبکی شده نیز آورده شده است.

شیوه‌ی استفاده از این فرهنگ

۱- در این فرهنگ، هر واژه به صورت مدخل مستقل و ترکیبها و اصطلاحات با حروف سیاه و به حروف لاتین ازبکی به طرف حاشیه چپ آورده شده و در امتدادش تلفظ آن به الفبای فارسی به روش transcription (نمایش تلفظ واژه با حروف زبان دیگر) و بعد دو نقطه گذاشته شده است.

۲- عددی که پس از حروف لاتین می‌آید:

الف) نشان می‌دهد که همان واژه معنای دیگری هم دارد، که به صورت مدخل جداگانه آمده است.

ب) نشان می‌دهد که واژه متعلق به بیش از یک مقوله دستوری، ریشه زبانی یا سلسله موجودات است. مثلاً، واژه «تام» زیر شش شماره جداگانه آمده است: تام: ۱؛ سقف؛ تام: ۲؛ جلد؛ تام: ۳؛ قطره؛ تام: ۴؛ تمام؛ تام: ۵؛ قید؛ تام: ۶؛ ف. (امر)

امروز هردو زبان در گنجینه واژگان خود، شمار زیادی واژگان مفرد یا مرکب (ترکی فارسی یا فارسی ترکی) وام گرفته از یکدیگر را دارند که هم اکنون نیز کاربرد دارد. در این زمینه دانشمندان ایرانی عادل ارشادی فرد کتابی زیر عنوان «فرهنگ واژگان ترکی در زبان و ادبیات فارسی» در یک جلد تألیف کرده که در سال ۱۳۷۹ خورشیدی در ایران (اردبیل) به چاپ رسیده است. قبل از این زبان شناس آلمانی گرهارد دورفر نیز اثر بزرگی در چهار مجلد بنام «عناصر ترکی و مغولی در زبان فارسی» در بین سال‌های ۱۹۶۷-۱۹۶۳ م. در ویسبادن آلمان چاپ و منتشر کرده بود^(۶).

واژگان فارسی در زبان ترکی نیز بسیار پرشمارند که البته، به قرار آگاهی ما، تاکنون جمع‌آوری و به شکل کتاب جداگانه نشر نشده است.

پیوندها و مناسبات سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و زبانی ترکان و ایرانیان، تألیف و نگارش فرهنگ‌های دوزبانه (ترکی به فارسی یا فارسی به ترکی) را ناگزیر کرده است. تألیف فرهنگ‌های دوزبانه در هر دو زبان ترکی و فارسی دارای پیشینه دیرین است. نخستین فرهنگ ترکی تألیف شده نیز فرهنگ دوزبانه ترکی به عربی محمود کاشغری به نام «دیوان لغات الترك» بوده است.

بیشترین فرهنگ‌های دوزبانه گذشته را در هردو زبان، قریب به یقین فرهنگ‌های ترکی به فارسی و فارسی به ترکی (ترکی) تشکیل می‌دهد. چنان که تنها در فهرست کتاب‌های لغت کتابخانه «خدا بخش» شهر «پتنه» هندوستان، بخش قابل ملاحظه آن را فرهنگ‌های دوزبانه‌ی ترکی به فارسی (ترکی) تشکیل می‌دهد^(۶).

نخستین فرهنگ مشترک زبان‌های ترکی و فارسی در تاریخ ادبیات هردو زبان، کتاب ارزشمند «مقدمه الادب» علامه زمخشری است که در ۵۳۲ ه. ق. تألیف شده است. این اثر در واقع یک فرهنگ چهار زبانه عربی فارسی ترکی خوارزمی است.

در سال‌های قبل، چند فرهنگ کوچک دوزبانه ازبکی به فارسی و فارسی به ازبکی نیز از سوی دانشمندان ازبکی تألیف شده است که «فارسیچه اوزبیکچه اوقوو لغتی» (فرهنگ آموزشی لغت درسی فارسی ازبکی) از آن موارد است. این لغتنامه را پروفسور علی بیک رستموف، قیوم کریموف و ذکرالله عمروف، تألیف نموده‌اند که از سوی انتشارات «اوقیتووچی» به سال ۱۹۷۵ م. در شهر، تاشکند به چاپ رسیده است.

فرهنگ حاضر نخستین فرهنگ دوزبانه ازبکی به فارسی است که بر پایه زبان‌های ادبی معاصر ازبکی و فارسی، تألیف و آماده شده است و مشخصات عمده‌ی زیر را داراست:

الف) نخستین فرهنگ دوزبانه ازبکی به فارسی تألیف شده با شکل، کیفیت و روش نوین فرهنگ نگاری است.

ب) فرهنگ جامع بوده، هویت دستوری تمام واژه‌های مدخل، معناهای اصلی، مجازی، کنایی، واژه‌ها از سه تا پنج و گاهی تا بیش از پانزده معنا و حوزه‌های کاربرد آنها از یک یا چند مثال، به دست داده شده است.

ج) در برابر مثال‌های گفتاری، اصطلاحی، یا ضرب‌المثل‌ها کوشش شده است تا معادل‌های

و مطابق ویژگی‌های این زبان، تلفظ دیگری گرفته‌اند. ملاک همان تلفظ موجود در ازبکی امروز است و اصل چنین واژه‌هایی به ویژه در زبان فارسی، چنان که در بند ۵ گفته شد، با علامت [ ] نشان داده شده است.

۱۹- ترتیب قرار گرفتن واژه‌ها بر اساس الفبای لاتین ازبکی و با در نظر گرفتن تقدم حروف الفبایی، و رعایت کردن تمام حروف یک واژه صورت گرفته است.

۲۰- از مشخص ساختن هویت و انتساب زبانی واژه‌ها (ازبکی، فارسی، عربی، روسی، ...) بنابر دشوار بودن این کار (نظر به دقیق نبودن یا مغشوش بودن هویت برخی از آنها) در فرهنگ خودداری شده است.

یادکرد و سپاس‌گزاری

تدوین و نگارش فرهنگ ازبکی فارسی از دیرگاه یکی از آرزوهای بزرگ مؤلفان و نیاز مبرم مردمان ازبک زبان و فارسی زبان بود که اینک به یاری خدای یگانه و پشتیبانی مادی و معنوی شورای گسترش زبان فارسی، به ویژه رایشی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در ازبکستان جامه عمل به خود پوشیده است. در این کار دشوار و مهم، شماری از دوستان زبان شناس، بویژه کارمندان علمی انستیتوی زبان و ادبیات فرهنگستان علوم جمهوری ازبکستان در مواردی با مشورت‌ها، ارائه معلومات و در اختیار گذاشتن کتاب‌ها و مآخذها لازم با ما همکاری صمیمانه کرده‌اند که از همه آن عزیزان سپاس‌گزاریم. همچنین از دکتر ابراهیم خدایار، سرپرست محترم پیشین رایشی فرهنگی سفارت جمهوری اسلامی ایران در ازبکستان که مبتکر و بانی این کار خیر بودند؛ و جناب آقای محمدرضا ستاری سرپرست موقت رایشی فرهنگی که مددش در استمرار کار بهره ما شد؛ دکتر عباسعلی وفایی رایشی محترم فرهنگی کنونی سفارت جمهوری اسلامی ایران در ازبکستان که همه امکانات و شرایط لازم را برای اختتام هرچه سریعتر کار تدوین، نگارش و چاپ این فرهنگ فراهم نمودند؛ دکتر ایرگش آچیلوف، کارمند ارشد علمی انستیتو زبان و ادبیات فرهنگستان علوم جمهوری ازبکستان که در سره کردن واژه‌های متروک و ضبط نوشتاری واژه‌های مدخل این فرهنگ همکاری داشتند؛ فرزندان عزیزمان ویدا، سنجر و ارسلان که ترتیب الفبایی فیش‌ها حروف چینی و نمونه خوانی تمام متن فرهنگ را به عهده داشتند، جداگانه یادآوری و از همکاری‌های صمیمانه و مستمرشان سپاس‌گزاری می‌نماییم.

با آنکه در تدوین و نگارش این فرهنگ تا حد امکان و توان دقت، تعمق و چند بار بازنگری صورت گرفته، ممکن است خالی از کاستی و اشتباه نباشد. از خوانندگان ارجمند و دانشور استدعا می‌شود تا اگر به مواردی از این‌گونه بر می‌خورند، یا نظرات سودمندی برای بهتر شدن فرهنگ دارند، لطف فرموده به صورت مکتوب در اختیار به ما بگذارند تا در چاپ بعدی از آنها استفاده نماییم.

محمد حلیم یارقین و شفیقه یارقین

شهر تاشکند ۱۳۸۳ ش. (۲۰۰۴ م.)

۳- ترتیب شماره گذاری و قرار گرفتن مدخل‌های مشابه چنین است: ۱. اسم؛ ۲. صفت؛ ۳. قید؛ ۴. ضمیر؛ ۵. حرف؛ ۶. فعل؛ ۷. صوت؛ ۸. دعا؛ ۹. اصطلاح؛ ۱۰. پسوند؛ ۱۱. پیشوند.

۴- پس از نشانه دو نقطه «:» در سطر نو، از طرف راست شناسنامه دستوری واژه با نشانه اختصاری داده شده است.

۵- در صورتی که تلفظ واژه مشترک با واژه اصل آن در زبان فارسی فرق داشته باشد، تلفظ اصلی میان قلاب [ ] پیش از شناسنامه دستوری نشان داده شده است.

۶- در صورتی که واژه‌ای در زبان ازبکی و فارسی مشترک باشد، خود واژه در نخستین شماره معناهای آن واژه قرار داده شده است.

۷- اگر مدخل یا ترکیبی بیش از یک کاربرد داشته باشد، کاربردهایش با شماره از یکدیگر جدا شده است. مثلاً، واژه «قیسقه» دارای ۵ معنی است و از ۱ تا ۵ آمده شده است.

۸- معنای مجازی، کنایی، ادبی، گفتاری، ریاضی، نظامی، سیاسی و... با نشانه اختصاری معین در داخل پرانتز ذکر شده است و به خواننده می‌فهماند که کاربرد واژه در مقوله معین شده، دارای چنین معنایی است.

۹- اگر نشانه‌ی اختصاری پیش از عدد باشد، مربوط به همه تعریف‌هاست و اگر پس از عدد باشد، تنها مربوط به خود آن تعریف است.

۱۰- گاه برای توضیح کاربرد واژه در معنای مورد نظر، مثال یا مثال‌هایی به زبان ازبکی و ترجمه یا معادل فارسی آن آورده شده است.

۱۱- در مورد مصدرها، در صورتی که هم لازم و هم متعدی باشند، تعریف‌های مربوط به هر یک با نشانه‌ی اختصاری مت. (متعدی) و لا. (لازم) به دنبال هم آمده است.

۱۲- فقط واژه‌های پر کاربرد یا صورت‌های پر کاربرد یک واژه معنا شده و اگر واژه‌ای مترادف واژه‌ی رایج‌تر بوده، به آن ارجاع شده است.

۱۳- ارجاع‌ها عموماً با نشانه اختصاری (←) یعنی «نگاه کنید به» آورده شده است.

۱۴- هر واژه‌ی بسیط یا مرکب، واحدی مستقل محسوب شده است.

۱۵- در املاهای لاتین، ترکیبات اسمی، فعلی، مصادر و تعبیرات مربوط به یک واژه در ذیل آن واژه آمده است و در متن مثال‌های ازبکی به جای واژه مهمتر، نشانه «~» گذاشته شده است، ولی تلفظ آن با الفبای فارسی کامل نوشته شده است، مثل: (چومالی بیل bel ~).

۱۶- برخی واژه‌ها به دو یا چند صورت نوشته و خوانده می‌شوند. ما آنها را یا مستقل و یا در آخر معنی واژه‌ی مذکور آورده ایم.

۱۷- تلفظ دقیق واژه‌ها از روی املاهای لاتین، ارجح است، زیرا در الفبای فارسی برای ارائه برخی حروف صدا دار ازبکی (در حال حاضر) نشانه یا حرفی نداریم، از این رو در املا یا تلفظ حروف فارسی ممکن است نواقص یا لغزش‌هایی رخ داده باشد.

۱۸- در مورد تمام واژه‌هایی که از زبان‌های دیگر (فارسی، عربی، روسی و...) وارد زبان ازبکی شده

۲۶- همان

۲۷- دیوان (ترجمه‌ی فارسی)، مقدمه، ص سیزده و تاریخ ادبیات ترکی اوزبکی، ص ۱۰۷.
 ۲۸- دیوان لغات الترك، ترجمه (ازبکی) صالح مطلبوف، نشریات «فن»، به اختصار: (۴ جلد)، تاشکند، ۱۹۶۱-۱۹۶۳ م. مقدمه، ص ۲۷. بعد از این «دیوان» (ترجمه ازبکی) و تاریخ ادبیات ترکی ازبکی، ص ۱۰۷.

۲۹- دیوان لغات الترك (ایندیکس)، به کوشش غ. عبدالرحمانوف و ص. مطلبوف، نشریات «فن»، تاشکند، ۱۹۶۷.

۳۰- دیوان (ترجمه‌ی فارسی)، مقدمه، ص پانزده.

۳۱- ارشادی فرد، فرهنگ واژگان ترکی در زبان و ادبیات فارسی، انتشارات باغ اندیشه، اردبیل، ۱۳۷۹ ش. مقدمه، ص ۶. (بعد از این، به اختصار: «فرهنگ واژگان...».)

۳۲- مؤلف کتاب «گرامر تاریخی زبان ازبکی» آن را یک فرهنگ سه زبانی عربی-فارسی-ترکی، (ص ۸) و مؤلف «فرهنگ واژگان» آن را یک فرهنگ چهار زبان عربی فارسی ترکی خوارزمی گفته است. (مقدمه، ص ۶) از قرار معلوم این اثر یک فرهنگ چهار زبانی بوده، ولی عربی فارسی ترکی و فرهنگ عربی خوارزمی آن به شکل دو کتاب جداگانه است. در زمان مغول‌ها شخصی ترجمه مغولی را نیز به آن افزوده است. از «مقدمه الادب» نسخه‌های متعددی در کتابخانه‌های جهان موجود است. از جمله نسخه‌ای با شماره ۲۰۲ در موزه ادبیات به نام علیشیرنویسی و دو نسخه با شماره‌های ۲۸۰۸ و ۲۶۶۶ در گنجینه نسخ خطی انستیتو شرق شناسی فرهنگستان علوم ازبکستان.

۳۳- تاریخ زبان و لهجه‌های ترکی، ص ۸۶ (به نقل از فرهنگ واژگان...، مقدمه، ص ۶ و تاریخ ادبیات ترکی و ازبکی، ص ۱۰۷۳).

۳۴- همان، ص ۷.

۳۵- همان

۳۶- صفا، دکتر ذبیح الله، تاریخ ادبیات در ایران، ج ۵، بخش ۱، ص ۳۴۳.

۳۷- نوایی، میرعلیشیر، محاکمه اللغتين، به کوشش دکتر محمد یعقوب واحدی جوزجانی، انتشارات آکادمی علوم ج. د. ا. کابل، ۱۳۶۳ ش. و محاکمه اللغتين (ترجمه‌ی فارسی) به دست تورخان گنجه‌ای، چاپخانه فردوسی، تهران، ۱۳۲۷ ش.

۳۸- فرهنگ واژگان ب. مقدمه، ص ۳ و سینا (فصلنامه)، نشریه‌ی رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در ازبکستان، شماره دهم، سال ۲۰۰۳ م. ص ۴۷.

۳۹- جوزجانی واحدی، محمد یعقوب، امیرعلیشیرنویسی (فانی)، مجموعه مقالات، انتشارات انجمن تاریخ، کابل، ۱۳۴۶ ش. ص ۱۰۱-۱۰۲.

۴۰- چاووش (فصلنامه)، نشریه انجمن فرهنگی میرعلیشیرنویسی، دوره دوم، ۱۳۸۰، شماره‌های ۱-۲، ص ۴۲-۴۳.

۴۱- تاریخ ادبیات در ایران، ج ۵، بخش ۱، ص ۳۹۴.

پی‌نوشت‌ها:

۱- هیئت، دکتر جواد، تاریخ و لهجه‌های ترکی، ص ۲۰-۲۸ (به نقل از «نگاهی نوین به تاریخ دیرین ترک‌های ایران»، ۱۳۷۰، ص ۴۲. پس از این «نگاهی نوین...».)

۲- غ. عبدالرحمانوف و ش. شکوروف، (گرامر تاریخی زبان ازبکی) اوزبیک تیلی تاریخی گرمیکه سی، نشریات «اوقیتووچی»، تاشکند، ۱۹۷۳، ص ۱۰.

۳- همان، ص ۱۰.

۴- همان، ص ۱۰-۱۱.

۵- نگاهی نوین...، ص ۲۷-۲۹.

۶- همان، ص ۲۷.

۷- نگاهی نوین...، ص ۳۳ و تاریخ ادبیات ترکی ازبکی، پروفیسور ن. ملله یف، ترجمه، تحقیق و نگارش: برهان الدین نامق شهرانی، بخش سوم، ص ۱۰۴۳.

۸- گرامر تاریخی زبان ازبکی، ص ۱۷-۱۸.

۹- همان، ص ۱۹.

۱۰- همان، ص ۱۹، (حاضرگی اوزبیک ادبی تیلی)، ص ۷، تاریخ ادبیات ترکی ازبکی، ص ۶۱-۶۹ و ۱۰۴۶-۱۰۴۷ و نگاهی نوین...، ص ۱۳۹-۱۴۰.

۱۱- نگاهی نوین...، ص ۱۴۰.

۱۲- همان، ص ۱۹-۲۵، (حاضرگی اوزبیک ادبی تیلی)، ص ۷-۹، برای آگاهی بیشتر مراجعه شود به: تاریخ ادبیات ترکی ازبکی، ص ۱۰۴۲-۱۰۴۳، ۱۰۴۹، ۱۰۵۳-۱۰۷۹.

۱۳- ویل دورانت، تاریخ تمدن، ج ۱، ص ۱۵۸ (به نقل از: نگاهی نوین...، ص ۱۳۹).

۱۴- تاریخ ادبیات ترکی ازبکی، ص ۱۰۴۴-۱۰۴۵ و نگاهی نوین...، ص ۱۴۱.

۱۵- تاریخ ادبیات ترکی ازبکی، ص ۱۰۴۵-۱۰۵۳.

۱۶- یارقین، شفیقه، دیوان ظهیرالدین محمد بابر، مقدمه، صص ۵۰، ۵۱ و ۴.

۱۷- حبیبی، پوهاند عبدالحی، ظهیرالدین محمد بابرشاه، کابل، ۱۳۵۱ ش. ص ۶۴.

۱۸- مصحف بابری، نامه‌ی آستان قدس، نوروز ۱۳۴۴ ش.، شماره‌ی ۲۰، ص ۶۰-۶۴.

۱۹- گلچین معانی، احمد، راهنمای گنجینه‌ی قرآن، ص ۱۸۱.

۲۰- دیوان ظهیرالدین محمد بابر، چاپ کابل، مقدمه، ص ۵۴-۵۳.

۲۱- نگاهی نوین...، ص ۴۲.

۲۲- همان

۲۳- همان، ص ۴۴.

۲۴- همان، ص ۴۵.

۲۵- الکاشغری، محمود، دیوان لغات الترك، ترجمه‌ی دکتر سید محمد دبیر سیاقی، مقدمه، ص دوازده بعد از این، به اختصار: «دیوان (ترجمه فارسی)»

فهرست منابع و مآخذ:

- ۱- صدری افشار، غلامحسین حکمی، نسرین حکمی، نستر، فرهنگ فارسی امروز (ویرایش دوم)، مؤسسه نشر کلمه، تهران، چاپ دوم، سال ۱۳۷۵. (به عنوان فرهنگ پایه برای گزینش معنا و ترجمه واژگان معادل و روش فرهنگ نگاری)
- ۲- صدری افشار، غلامحسین حکمی، نسرین حکمی، نستر، فرهنگ معاصر فارسی (ویراست جدید)، نشر فرهنگ معاصر، تهران، ۱۳۸۱.
- ۳- معین، دکتر محمد، فرهنگ فارسی (متوسط)، ۶ جلد، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، چاپ دهم، تهران، سال ۱۳۷۵. (به عنوان فرهنگ پایه برای گزینش معنا و ترجمه ی واژگان معادل)
- ۴- کاشغری، محمود بن حسین بن محمد، دیوان لغات الترك (نام‌ها، صفت‌ها و پسوندها)، ترجمه و تنظیم و ترتیب الفبایی از سوی دکتر سید محمد دبیر سیاقی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ۱۳۷۴ش. (برای گزینش برخی واژگان و معنای آنها)
- ۵- استرآبادی، میرزا مهدی خان، سنگلاخ (فرهنگ ترکی به فارسی)، ویرایش روشن خیابو، نشر مرکز، تهران، ۱۳۷۴ش. (برای استخراج واژگان و معنای آنها)
- ۶- افندی بخاری، شیخ سلیمان، لغت ترکی چغتای و ترکی عثمانی، مطبعه مهران، استانبول، ۱۲۹۸ق. (۱۸۸۱م.) (برای گزینش برخی واژگان و معنای آنها)
- ۷- ارشادی فرد، عادل، فرهنگ واژگان ترکی در زبان و ادبیات فارسی، انتشارات باغ اندیشه، اردبیل، چاپ اول، ۱۳۷۹ش.
- ۸- ای. ک. اوفچینیکووا، ح. فروغیان، ش. بدیع، فرهنگ روسی به فارسی، یک جلدی، انتشارات گوتنبرگ، چاپ اول، تهران، ۱۳۷۴ش.
- ۹- سیاح، احمد، نویسنده و مترجم، فرهنگ دانشگاهی (عربی فارسی)، ترجمه المنجد الابدی، نشریات انتشارات اسلام، تهران، ۱۳۷۵ش.
- ۱۰- صالحپور، جمشید، فرهنگ جامع ترکی (استانبولی) به فارسی، انتشارات دیهیم، تهران، ۱۳۷۵ش.
- ۱۱- آریان پورکاشانی، دکتر عباس و آریان پورکاشانی، دکتر منوچهر، فرهنگ فشرده انگلیسی به فارسی، یک جلدی، چاپ بیستم، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۷۵ش.
- ۱۲- سجادی، دکتر سید جعفر، فرهنگ اصطلاحات و تعبیرات عرفانی، انتشارات طهوری، زبان و فرهنگ ایران، چاپ پنجم، ۱۳۷۹ش.
- ۱۳- ن. ملله یف، تاریخ ادبیات ترکی ازبکی، ترجمه (فارسی)، تحقیق و نگارش برهان الدین نامق شهرانی، سه جلد، پشاور (پاکستان)، ۱۳۷۹ش.
- ۱۴- نوایی، امیر نظام الدین علیشیر، محاکمه اللغتين، به کوشش دکتر محمد یعقوب واحدی، انتشارات دپارتمان ازبکی مرکز زبان‌ها و ادبیات آکادمی علوم جمهوری دمکراتیک افغانستان، کابل، ۱۳۶۳ش.

- ۴۲- همان، ص ۳۴۳.
- ۴۳- چاووش (فصلنامه)، دوره دوم، شماره‌های ۱-۲، ص ۴۲-۴۳.
- ۴۴- همان.
- ۴۵- همان.
- ۴۶- بخاری، شیخ سلیمان افندی، لغت ترکی چغتای و ترکی عثمانی، مطبعه مهران، استانبول، ۱۲۹۸هـ. ق.
- ۴۷- تاریخ ادبیات در ایران، ج ۵، بخش ۱، ص ۲۸۵.
- ۴۸- تاریخ ادبیات در ایران، ج ۴، ص ۱۱۳.
- ۴۹- همان.
- ۵۰- تاریخ ادبیات ایران، ج ۴، ص ۳۹۲.
- ۵۱- همان.
- ۵۲- همان.
- ۵۳- تاریخ ادبیات در ایران، ج ۳، بخش ۱، ص ۲۸۵.
- ۵۴- گرامر تاریخی زبان اربکی، ص ۹.
- ۵۵- تورک دیلیث دیل و ادبیات دیرگه سیث، ۱۹۹۶م.، شماره ۵۳۲، ص ۱۰۹۶-۱۱۰۴.
- ۵۶- اوزبیکستانده اجتماعی فنلر (مجله)، تاشکند، ۲۰۰۳م.، شماره ۵، ص ۶۹-۷۱. (کپی هردو فهرست نام برده را دوست دانشمندمان پروفسور ایرگش عمروف در اختیار ما گذاشتند که از لطف ایشان تشکر می‌کنیم).
- ۵۷- (اوزبیک تیلی نینگ ایضاحلی لغتی: فرهنگ توضیحی زبان ازبکی)، ج ۱، مقدمه، ص ۵.
- ۵۸- همان، ص ۶-۷.
- ۵۹- فرهنگ واژگان ....، ص ۳.
- ۶۰- همان.
- ۶۱- اوزبیکستانده اجتماعی فنلر (مجله)، ۲۰۰۳، شماره ۵، ص ۶۹-۷۲.

- ۱۵- نوایی، میرعلیشیر، محاکمه اللغتين، ترجمه (فارسی) تورخان گنجهای، چاپخانه فردوسی، تهران، ۱۳۲۷ش.
- ۱۶- صفا، دکتر ذبیح الله، تاریخ ادبیات در ایران، هشت جلدی، جلد ۳ بخش ۱، جلد ۴ و جلد ۵ بخش ۱، تهران، فردوسی، ۱۳۶۶ش.
- ۱۷- دهخدا، علی اکبر، امثال و حکم، ۴ جلد، چاپ یازدهم، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۷۹ش.
- ۱۸- خدایار، ابراهیم و محمداف، شهرت، ضرب المثل های مشترک فارسی ازبکی، چاپ رایزنی فرهنگی سفارت جمهوری اسلامی ایران در ازبکستان، تاشکند، ۱۳۸۱ش.
- ۱۹- ژ.م. میرزا بگیان، فرهنگ پلیتکنیک (روسی به فارسی)، چاپ دوم، مسکو، اداره نشریات «زبان روسی»، ۱۹۸۳م.
- ۲۰- رحمانی فر، محمد، نگاهی نوین به تاریخ دیرین ترک های ایران، نشر اختر، تبریز، ۱۳۷۹ش.
- ۲۱- احمدی گیوی، دکتر حسن انوری، دکتر حسن، دستور زبان فارسی ۱، انتشارات فاطمی، چاپ چهاردهم، تهران، ۱۳۷۳ش.
- ۲۲- خالق، عبدالرحمان، اوزبیک تیلی، بکوش محمد ادهم «شمس اوغلی»، ریاست تألیف و ترجمه وزارت تعلیم و تربیت، کابل، ۱۳۶۰ش.
- ۲۳- چاوش (فصلنامه)، نشریه انجمن فرهنگی امیرعلیشیر نوایی، دور دوم، پیشاور (پاکستان)، شماره های ۱-۲، ۱۳۸۰ش.
- ۲۴- یارقین، شفیقه، دیوان ظهیرالدین محمد بابر، از انتشارات آکادمی علوم جمهوری دموکراتیک افغانستان، کابل، ۱۳۶۲ش. (۱۹۸۳م).
- ۲۵- حبیبی، پوهاند عبدالحی، ظهیرالدین محمد بابر شاه، انتشارات بیهقی، کابل، ۱۳۵۱ش.
- 26- Mu'lliflar gurihi, O'zbek tilining izohli lug'ati, 2 jildlik, O'z. fanlar akademiyasi til va adabiyot instituti, Moskva, "Rus tili" nashriyoti, 1981.
(به عنوان فرهنگ پایه برای گزینش واژگان و معنای آنها)
- 27- A. N. Kononov, A. P. Qayumov, Sh. Shukurov, A. H. hayitmetov, ..., Alisher Navoiy asarlari tilining izohli lug'ati, 4 jild, "Fan" Nashriyoti, Toshkent, 1983-1985.
(برای استخراج واژگان و معنای آنها)
- 28- A. Hojiyev, A. Nurmonov, K. Kokren va ..., Hozirgi o'zbek tili faol so'zlarining izohli lug'ati, Toshkent, "Sharq" nashriyoti, 2001.
- 29- Koshg'ariy, Mahmud, Devonu lug'atit turk, S. Mutallibov tarjimasi, 3 jild, "Fan" nashriyoti, Toshkent, 1960-1963.
- 30- G'. Abdurahmonov va S. Mutallibov, Devonu lug'atit turk, Indeks-lug'at, "fan" nashriyoti, Toshkent, 1967.

- 31- T. To'lqin, T. Gulbahor, A. Muyassar, O'zbek tilining kiril va lotin alifbolaridagi imlo lug'ati. "Sharq" nashriyoti, Toshkent, 1999.
- 32- Sh. Abdurahmonov, M. Asqareva, A. Hojiyev, ..., Hozirgi o'zbek adabiy tili, 1 qism, Toshkent, "O'qituvchi", 1980.
- 33- G'. Abdurahmonov va Sh. Shukurov, O'zbek tili tarixiy grammatikasi, "O'qituvchi", Toshkent, 1973.
- 34- Sarmonov Abdugafur (General Consultant), Lanuage Handbook, Preliminary edition Printed June 2001 by I.A.C.D.
- 35- M. Asomiddinva, E. Begmatov, ..., O'zbek adabiy talaffuzi lug'ati, "Fan" Nashriyoti, Toshkent, 1984.
- 36- Mualliflar guruhi, Ruscha-O'zbekcha Lug'at, 2 Jildlik, "Fan", 1983-1984.
- 37- S. Ibrohimov, E. Begmatov, A. Ahmedov, O'zbek tilining imlo lug'ati, "Fan", 1976.
- 38- H. Botirbek, Navoiy asarlari uchun qisqacha lug'at, "Fan", Toshkent, 1993.
- 39- Sh. Rahmatillov, O'zbek tilining etimologik lug'ati, "Universitet" Nashriyoti, Toshkent, 2000.
- 40- S. F. Akobirov va G. N. mexoyilov, O'zbekch-Ruscha lug'at, Tshkent, 1988.
- 41- Hojiev. Pr. Azim. O'zbek tilining ko'p jildli izohli lug'atini tuzuvchilar uchun yo'riqnoma, Toshkent, 2000.

حوزه‌های کاربرد

ادبیات	سیاست
اساطیر	شیمی
اسلام	فرهنگ مردم
اقتصاد	فقه
برق	فلسفه
پزشکی	فیزیک
تصوف	گیاه شناسی
جامعه شناسی	مثل
جانورشناسی	مجاز
حقوق	مردم شناسی
دستور	مکانیک
دین	منطق
روان شناسی	موسیقی
ریاضی	نجوم
زبان شناسی	نظامی
زمین شناسی	ورزشی
زیست شناسی	هندسه

نشانه‌های اختصاری

ا.	اسم
ا	صو اسم صوت
اصط	اصطلاح
اف.	ازبکی افغانستان
پس.	پسوند
پیش.	پیشوند
ج.	جمع
جفتا	فرهنگ لغت جفتای و ترکی عثمانی
ح.	حرف
دعا	عبارت دعایی
دهخدا	فرهنگ امثال و حکم دهخدا
دیوان	دیوان لغات الترك محمود کاشغری
سنگلاخ	فرهنگ سنگلاخ
ص.	صفت
ض.	ضمیر
فع.	فعل
ق.	قید
قد.	قدیمی
گف.	گفتاری، گفتگویی
م.	میلادی
مج.	مجهول
مخ.	مخفف، مختصر
مش.	مشترک، حالت جمع منفصل
مص.	مصدر
مص.ل.	مصدر لازم
مص.م.	مصدر متعدی
معین	فرهنگ فارسی دکتر معین
مق.	مقابل
مؤ.	مؤنث
هـ.	هجری
هـ.ش.	هجری شمسی
هـ.ق.	هجری قمری

حرف O در کلمات ازبکی همیشه فقط «آ» و در کلمات روسی و لاتین «او» و «و» تلفظ می شود. یاد آوری ضروری:

در الفبای جدید لاتین ازبکی برای حرف «ش» نشانه (SH) گزیده شده است. بعداً معلوم شد که این نشانه در برخی واژه ها چون اصحاب (ashob)، اسحاق (ishoq)، اسپهال (ishol)، مصحف (mushaf) نیز استعمال می شود، اما در چنین واژه هایی نه با تلفظ (ش) بلکه به عنوان دو نشانه ی مستقل (s = س، ص، ث) و (h = ح، ه) می آید. متخصصان زبان پس از مطالعه و بررسی لازم پیشنهاد کردند تا در این گونه موارد، در بالای حرف (s) نشانه ویرگول «'» گذاشته شود. یعنی واژه های اصحاب، اسحاق، اسپهال، مصحف و مانند آنها به صورت as'hob, is'hoq, is'hol, mus'haf نوشته شود.

چون این قرار پس از اتمام کار تألیف و حروف چینی فرهنگ صورت گرفته بود، لذا تصحیح این نشانه مقدور نگردید. ضمن پوزش خواهی از خوانندگان محترم تقاضا می گردد تا در خواندن واژه هایی نظیر آنچه در بالا به آن اشاره شد، به صورت نوشتاری فارسی واژه ها که در مقابل صورت نوشتاری لاتین آنها قرار دارد، توجه فرمایند^(۱).

جدول حروف لاتین ازبکی و معادل های آن به فارسی

لاتین	فارسی	لاتین	فارسی
Aa	ا، ع، ه	Qq	ق
Bb	ب	Rr	ر
Dd	د	Ss	ص، س، ث
Ee	ای، ی	Tt	ط، ت
Ff	ف	Uu	او، و، ع
Gg	گ	Vv	و
Hh	ح، ه	Xx	خ
Ii	ای، ی، ژ، ع	Yy	ی
Jj	ژ، ج	Zz	ذ، ز، ض، ظ
Kk	ک	O, o,	او، و، ر
Ll	ل	G, g,	غ
Mm	م	Sh sh	ش
Nn	ن	Ch ch	چ
Oo	آ	Ng ng	نگ
Pp	پ	.	ع، ا، ء

۱- این اشکال در مرحله ویرایش محتوایی و فنی فرهنگ برطرف و رسم الخط پیشنهادی یاد شده در تمام فرهنگ اعمال شد (م.پ.: ویراستار)

استمراری

Yozar edim	یازر ایدیم	می نوشتم
Yozar eding	یازر ایدینگ	می نوشتی
Yozar edi	یازر ایدی	می نوشت
Yozar edik	یازر ایدیک	می نوشتیم
Yozar edingiz	یازر ایدینگیز	می نوشتید
Yozar edilar	یازر ایدیلر	می نوشتند

نقلی مستمر

Yozar ekanman	یازر ایکن من	می نوشته ام
Yozar ekansan	یازر ایکن سن	می نوشته ای
Yozar ekan	یازر ایکن	می نوشته است
Yozar ekansmiz	یازر ایکن میز	می نوشته ایم
Yozar ekansiz	یازر ایکن سیز	می نوشته اید
Yozar ekanlar	یازر ایکن لر	می نوشته اند

بعید

Yozgan edim	یازگن ایدیم	نوشته بودم
Yozgan eding	یازگن ایدینگ	نوشته بودی
Yozgan edi	یازگن ایدی	نوشته بود
Yozgan edik	یازگن ایدیک	نوشته بودیم
Yozgan edingiz	یازگن ایدینگیز	نوشته بودید
Yozgan edilar	یازگن ایدی لر	نوشته بودند

ابعد

Yozgan ekanman	یازگن ایکن من	نوشته بوده ام
Yogan ekansan	یازگن ایکن سن	نوشته بوده ای
Yozgan ekan	یازگن ایکن	نوشته بوده است
Yozgan ekanmiz	یازگن ایکن میز	نوشته بوده ایم
Yozgan ekansiz	یازگن ایکن سیز	نوشته بوده اید
Yozgan ekanlar	یازگن ایکن لر	نوشته بوده اند

راهنمای صرف فعلهای ازبکی

زمان ماضی = اوتگن زمان O'tgan zamon
از مصدر Yozmoq یازماق (نوشتن)

مطلق

Yozdim	یازدیم	نوشتم
Yozding	یازدینگ	نوشتی
Yozdi	یازدی	نوشت
Yozdik	یازدیک	نوشتیم
Yozdingiz	یازدینگیز	نوشتید
Yozdilar	یازدیلر	نوشتند

نقلی

Yozganman	یازگن من	نوشته ام
Yozgansan	یازگن سن	نوشته ای
Yozgan	یازگن	نوشته است
Yozganmiz	یازگن میز	نوشته ایم
Yozgansiz	یازگن سیز	نوشته اید
Yozganlar	یازگن لر	نوشته اند

ملموس (عیناً مانند «یازه یاتگن» ایدیم)

Yozayotgan edim	داشتم می نوشتم	یازه یاتگن ایدیم
Yozayotgan eding	داشتی می نوشتی	یازه یاتگن ایدینگ
Yozayotgan edi	داشت می نوشت	یازه یاتگن ایدی
Yozayotgan edik	داشتیم می نوشتیم	یازه یاتگن ایدیک
Yozayotgan edingiz	داشتید می نوشتید	یازه یاتگن ایدینگیز
Yozayotgan edilar	داشتند می نوشتند	یازه یاتگن ایدی لر

نقلی (عیناً مانند «یازگن من»)

Yozganman	نوشته ام	یازگن من
Yozgansan	نوشته ای	یازگن سن
Yozgan	نوشته است	یازگن
Yozganmiz	نوشته ایم	یازگن میز
Yozgansiz	نوشته اید	یازگن سیز
Yozganlar	نوشته اند	یازگن لر

مضارع = حاضرگی زمان Hozirgi zamon
اخباری

Yozaman	می نویسم	یازه من
Yozasan	می نویسی	یازه سن
Yozadi	می نویسد	یازه دی
Yozamiz	می نویسیم	یازه میز
Yozasiz	می نویسید	یازه سیز
Yozadilar	می نویسند	یازه دیلر

التزامی

Yozay	بنویسم	یازه ی
Yoz (gin)	بنویسی	یاز (گین)
Yozsin	بنویسد	یازسین
Yozsin	بنویسیم	یازه ی لیک
Yozinglar	بنویسید	یازینگ (لر)
Yozsinlar	بنویسند	یازسین لر

ملموس

Yozayotgan edim	داشتم می نوشتم	یازه یاتگن ایدیم
Yozayotgan eding	داشتی می نوشتی	یازه یاتگن ایدینگ
Yozayotgan edi	داشت می نوشت	یازه یاتگن ایدی
Yozayotgan edik	داشتیم می نوشتیم	یازه یاتگن ایدیک
Yozayotgan edingiz	داشتید می نوشتید	یازه یاتگن ایدینگیز
Yozayotgan edilar	داشتند می نوشتند	یازه یاتگن ایدی لر

ملموس نقلی

Yozayotgan ekanman	داشتم می نوشته ام	یازه یاتگن ایکن من
Yozayotgan ekansan	داشتی می نوشتی	یازه یاتگن ایکن سن
Yozayotgan ekan	داشت می نوشت	یازه یاتگن ایکن
Yozayotgan ekanmiz	داشتیم می نوشته ایم	یازه یاتگن ایکن میز
Yozayotgan ekansiz	داشتید می نوشته اید	یازه یاتگن ایکن سیز
Yozayotgan ekanlar	داشتند می نوشته اند	یازه یاتگن ایکن لر

التزامی

Yozgan bo'lsam	نوشته باشم	یازگن بولسم
Yozgan bo'lsang	نوشته باشی	یازگن بولسنگ
Yozgan bo'lsa	نوشته باشد	یازگن بولسه
Yozgan bo'lsak	نوشته باشیم	یازگن بولسک
Yozgan bo'lsangiz	نوشته باشید	یازگن بولسنگیز
Yozgan bo'lsalar	نوشته باشند	یازگن بولسه لر

التزامی (همراه با گمان یا خواهش)

Yozmoqchi edim	می خواستم بنویسم	یازماقچی ایدیم
Yozoqchi eding	می خواستی بنویسی	یازماقچی ایدینگ
Yozmoqchi edi	می خواست بنویسد	یازماقچی ایدینگ
Yozmoqchi edik	می خواستیم بنویسیم	یازماقچی ایدیک
Yozmoqchi edingiz	می خواستید بنویسید	یازماقچی ایدینگیز
Yozmoqchi edilar	می خواستند بنویسند	یازماقچی ایدی لر

گذشته در حال (همراه با شرط یا گمان)

Yozsam edi	یازسم ایدی	(اگر، کاش) می نوشتم
Yozsang edi	یازسنگ ایدی	(اگر، کاش) می نوشتی
Yozsa edi	یازسه ایدی	(اگر، کاش) می نوشت
Yozsak edi	یازسگ ایدی	(اگر، کاش) می نوشتیم
Yozsangiz edi	یازسنگیز ایدی	(اگر، کاش) می نوشتید
Yozsalar edi	یازسه لر ایدی	(اگر، کاش) می نوشتند

این فعل بیشتر در گذشته و در متون ادبی معمول بود، اما در زمان کنونی به شکل «یازسه ایدیم» یعنی با پیوستن شناسه ها نه با فعل اصلی، بلکه با فعل معین «ایدی» به کار برده می شود و صرف این فعل چنین است:

Yozsa edim	یازسه ایدیم	(اگر، کاش) می نوشتم
Yozsa eding	یازسه ایدینگ	(اگر، کاش) می نوشتی
Yozsa edi	یازسه ایدی	(اگر، کاش) می نوشت
Yozsa edik	یازسه ایدیک	(اگر، کاش) می نوشتیم
Yozsa edingiz	یازسه ایدینگیز	(اگر، کاش) می نوشتید
Yozsa edilar	یازسه ایدیلر	(اگر، کاش) می نوشتند

در زبان ازبکی افعال لازم را با افزودن پسوند «دیر» و «تیر» در آخر فعل امر تا سه درجه می توان متعدی ساخت یا مفهوم وادار کردن را به آن داد، به گونه مثال از فعل امر «یی = بخور» بدین گونه: یی + دیر = ییدیر = بخوران (متعدی متعدی) و با افزایش «تیر» بدین گونه: یی + دیر + تیر = ییدیرتیر = (متعدی متعدی متعدی) که اگر به زبان فارسی برگردانیم یا باید به شکل «بخورانان» بنویسیم که در فارسی معمول نیست، یا باید با جمله ای آن مفهوم را ادا کنیم، بدین گونه: (توسط او آن دیگری را بخوران) و یا (وادارش کن بخورد) به گونه نمونه صرف فعل مذکور در زمان ماضی مطلق بدین گونه است:

ماضی مطلق (متعدی متعدی)

Yoz+dir+dim	یازدیردیم	نوشتیم (بوسیله ی کسی) = نویساندم
Yozdirding	یازدیردینگ	نوشتی (بوسیله ی کسی) = نویساندی
Yozdirdi	یازدیردی	نوشت (بوسیله ی کسی) = نویساند
Yozdirdik	یازدیردیک	نوشتیم (بوسیله ی کسی) = نویساندیم
Yozdirdingiz	یازدیردینگیز	نوشتید (بوسیله ی کسی) = نویساندید
Yozdirdilr	یازدیردیلر	نوشتند (بوسیله ی کسی) = نویساندند

مضارع (شرطی)

Yozsam	یازسم	بنویسم
Yozsang	یازسنگ	بنویسی
Yozsa	یازسه	بنویسد
Yozsak	یازسگ	بنویسیم
Yozsangiz	یازسنگیز	بنویسید
Yozsalar	یازسه لر	بنویسند

ملموس

Yozayapman	یازه یپ من	دارم می نویسم
Yozayapsan	یازه یپ سن	داری می نویسی
Yozayapdi	یازه یپدی	دارد می نویسد
Yozayapmiz	یازه یپ میز	داریم می نویسیم
Yozayapsiz	یازه یپ سیز	دارید می نویسید
Yozayapdilar	یازه یپدیلر	دارند می نویسند

مستقبل = کیله سی زمان Kelasi zamon

Yozarman	یازرمن	خواهم نوشت
Yozarsan	یازرسن	خواهی نوشت
Yozar	یازر	خواهد نوشت
Yozarmiz	یازرمیز	خواهیم نوشت
Yozarsiz	یازر سیز	خواهید نوشت
Yozarlar	یازرلر	خواهند نوشت

مستقبل (همراه با گمان)

Yozmoqchiman	یازماقچی من	می خواهم بنویسم
Yozmoqchisan	یازماقچی سن	می خواهی بنویسی
Yozmoqchi	یازماقچی	می خواهد بنویسد
Yozmoqchimiz	یازماقچی میز	می خواهیم بنویسیم
Yozmoqchisiz	یازماقچی سیز	می خواهید بنویسید
Yozmoqchilar	یازماقچی لر	می خواهند بنویسند

ماضی مطلق (متعدی متعدی متعدی)

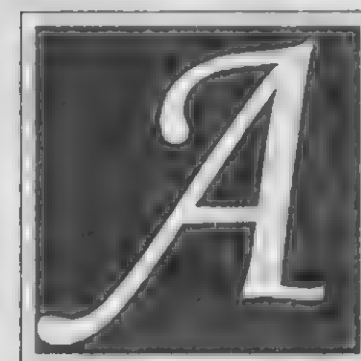
Yoz+dir+tir+dim	یاز + دیر + تیر + دیم	نوشتیم (بوسیله ی کسی) = نویساندم
Yozdirtirding	یازدیرتیردینگ	نوشتی (بوسیله ی کسی) نویساندی
Yozdirtirdi	یازدیرتیردی	نوشت (بوسیله ی کسی) = نویساند
Yozdirtirdik	یازدیرتیردیک	نوشتیم (بوسیله ی کسی) = نویساندیم
Yozdirtirdingiz	یازدیرتیردینگیز	نوشتید (بوسیله ی کسی) = نویساندید
Yozdirtirdilr	یازدیرتیردیلر	نوشتند (بوسیله ی کسی) = نویساندند

به همین گونه در زبان ازبکی فعل مشترک وجود دارد که اجرای عین یک کار را از سوی دو تن در عین یک وقت نشان می دهد و برای جمع شخص اول، دوم و سوم صرف می شود. این فعل با افزایش «ش» و «یش» در آخر فعل امر ساخته می شود. بدین گونه: فعل امر + ش (یش) + شناسه. صرف مصدر «کورماق» دیدن از فعل امر (کور = بین) در زمان ماضی مطلق چنین است:

ماضی مطلق

Ko'rishdik	هر دو با هم دیدیم (با یکدیگر ملاقات کردیم)	کوریشدیک
Ko'rishdikgiz	هر دو با هم دیدید	کوریشدینگیز
Ko'rishdilar	هر دو با هم دیدند	کوریشدیلر

این فعل در زبان ازبکی امروز به ویژه در زبان گفتاری شکل جمع را به خود گرفته است، چنانچه «کیلشتی» اگر در گذشته و یا در متون کلاسیک معنی «با هم به توافق رسیدن» یا «با هم مفاهمه کردن» را داشت، امروز به معنی «آنها آمدند» به کار می رود.

ا، آ، ع A

(ح. ا. ۱) - نخستین نشانه نوشتاری از الفبای ازبکی و نام آن: الف ۲ - معادل حرف «ع» (ح. ۳) در پایان جمله پرسشی برای تأکید، می آید: باره سن؟ (می روی، هان؟) ۴ - به جای حرف «و» ربط و وصل در میان جمله می آید: بر چه کتبه دی، اقیزلر چی؟ (همه می روند و دختران چطور؟) ۵ - به جای «چه؟» و «چه گفتی؟» می آید: ۱۴ صوم بیرینگ!، ۱۴ صوم؟ (۱۴ صوم بدهید! چی، ۱۴ صوم؟)

ابد Abad

(۱) - ابد ۲ - پایان جهان ۳ - (مجاز) زمان بسیار طولانی

ابدی Abadiy

(ص.) ابدی: جاودانی؛ همیشگی

ابدی لاشیش Abadiylashish

(۱) - فرایند جاویدان شدن

ابدی لشتیرماق Abadiylashtirmoq

(مص. م.) - جاودانی ساختن؛ ابدی گردانیدن

ابدی لیک Abadiylik

(۱) - جاودانگی؛ وضع یا کیفیت جاودانه بودن

ابدیت Abadiyat

(۱) - (ادبیات) ابدیت؛ جاودانگی

ابدالابد Abadulabad

(ق.) (کم) همیشه

ابه ژور Abajur

(۱) - ۱ - سربوش رنگین برای تنظیم نور چراغ ۲ - چراغ معمولاً پایه دار دارای چنین سربوشی

عبث Abas

(ص.) - (ادبیات) بیهوده؛ بیفایده

ابت Abbat

(۱) - ۱ - مدیر دیر مردانه کاتولیکها ۲ - راهب کاتولیک

ابریویه توره Abbreviatura

(۱) - (زبان شناسی) ۱ - واژه های مرکب اختصاری؛ مانند: درام توگه رک (دراماتیک توگه رک) ۲ -

مجموعه ی حروف اول چند واژه، مانند: م.م. (ملل متحد) ۳ - نشانه های اختصاری قراردادی، مانند:

ب. (فع.) (به همب قناس.) (۱) (اسم)

عبد Abd

(۱) - ۱ - عبد ۲ - بنده ی خدا ۳ - بنده؛ غلام

ابدال Abdol

(۱) - (ادبیات) ۱ - ابدال ۲ - خدا جو؛ دیندار ۳ - دیوانه؛

مرد مدهوش ۴ - (تصوف) هفت انسان والا که در هر

عصری در هفت نقطه از جهان رهبری مردم را بر عهده

دارند

ابدالوش Abdolvash

(ص.) (قد.) - (ادبیات) قلندر و ش؛ ساده

I

فرهنگ ازبکی به فارسی

تألیف

موسسین فرهنگستان

فرهنگ ازبکی به فارسی

مؤلفان:

محمدحلیم یارقین - شفیقه یارقین

مشاوران:

دکتر عباسعلی وفایی

دانشیار دانشگاه علامه طباطبائی

دکتر ابراهیم خدایار

استادیار دانشگاه تربیت مدرس

ویراستار:

مقصود پرهیز جوان

انتشارات سخن

با همکاری

مرکز گسترش زبان و ادبیات فارسی

فرهنگ ازبکی به فارسی

مؤلفان: محمدحلیم یارقین - شفیقه یارقین

مشاوران: دکتر عباسعلی وفایی - دکتر ابراهیم خدایار

ویراستار: مقصود پرهیز جوان

چاپ اول: ۱۳۸۶

تیراژ: ۲۲۰۰ نسخه

لیتوگرافی: کوثر

چاپ: جاووشگران نقش

حق چاپ و نشر محفوظ است.

خیابان انقلاب - خیابان دانشگاه، خیابان وحید نظری، شماره ۱۴۶

تلفن: ۶۶۴۰۵۰۶۲ - ۶۶۴۰۵۰۶۳

شابک (جلد اول): ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۳۷۲ - ۲۴۷ - ۰

شابک (جلد دوم): ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۳۷۲ - ۲۴۸ - ۷

شابک دوره ۴: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۳۷۲ - ۲۴۹ - ۴

همه حقوق چاپ و نشر محفوظ است.

معنی شیرین و رنگینم به ترکی بی حد است
فارسی هم لعل و درهای شبنم، گر بنگری
گویا در راست بازار سخن بگشوده‌ام
یک طرف دکان قنادی و یک سوزگری
زین دکانها، هر گدا کالا کجا داند خرید؟
زانکه باشند اغنیا این نقدها را مشتری

«امیر علیشیر نوابی»

سخن مرکز

به نام خدا

پیشتر این توفیق حاصل شد که فرهنگ فارسی به ازبکی با تلاش دوستان و همراهی راقم این سطور به رشته تحریر درآید و برای نخستین بار، فرهنگ مذکور به دانش پژوهان و علاقه‌مندان به زبان فارسی هدیه گردد.

اینک به مدد الهی، فرهنگ لغت ازبکی - فارسی نیز در کمیت و کیفیت در خور و ستودنی به ملت فهیم و فرهنگ‌دوست ایران و کشورهای ازبکستان و افغانستان پیش کش می‌شود. زبان فارسی به دلایلی چند تأثیر فراوانی بر ترکی ازبکی داشته است و سال‌ها نویسندگان و شاعران دوزبانه در تسهیل و افزایش ارتباط آن دو زبان کوشیده‌اند. روزگاری علیشیر نوایی با تخلص «فانی» و «نوایی» در زبان فارسی و ازبکی اشعار فراوانی سرود و پس از آن، ظهیرالدین بابر و بسیاری از شخصیت‌های ادبی در این دوزبان استادانه قلم زدند. در روزگاران گذشته، سمرقند و بخارا - این دوشهر فرهنگی و تاریخی و خاستگاه زبان فارسی - سهم فراوانی در رشد، گسترش و اعتلای زبان فارسی داشته‌اند. طور دوران و تغییر زمان و حضور شاهان از سلسله‌های مختلف نتوانست این شریان را از پیکر تاریخ این دیار جدا سازد.

اینک نیز همان گونه در مناطقی از کشور ازبکستان به ویژه دو شهر مذکور، دلدادگان زبان آباء و اجدادی بسیارند و اهتمامشان در گسترش این زبان ستودنی است. حضور تاجیکان در این دیار از سویی و رسمیت زبان ازبکی از زمان تیموریان در سرزمین ازبکستان از سوی دیگر، داد و ستد فراوانی بین این دو زبان ایجاد ساخته است. البته سهم تأثیر زبان فارسی بر زبان ازبکی با دیگر زبان‌ها قابل مقایسه نیست که این را در کتاب «تأثیر زبان فارسی بر ازبکی» و همچنین کتاب «واژه‌های فارسی در زبان ازبکی» نموده‌ایم.

اغسنه ماق (م.ص.ل. ۱) - از یک پهلوه به پهلوی دیگر غلتیدن ۲- از بلندی معلق شدن؛ افتادن ۳- به یک پهلوه افتادن (ماشین، ارابه...)

اغنه تیلماق (م.ص.مج.) اغنتماق: اره وه اغنه تیلدی (ارابه غلتانده شد)

اغنه تیشماق (م.ص.مش.) اغنتماق: باله لر بیر بیرینی قارگه اغنه تیشدی (کودکان یکدیگر را در برف غلتانند)

اغنتماق (م.ص.م.) اغنه ماق: اره وه نی اغنتماق (ارابه را واژگون کردن)

اغنه تیش (۱) عمل یا فرایند سرنگون کردن

اغنش (۱) عمل یا فرایند سرنگون شدن

اغنشماق (م.ص.مش.) اغنه ماق: باله لر قارگه اغنشدی (کودکان در برف لولیدند (غلطیدند))

اگره ی ماق ← انگره ی ماق

اغیار (۱) ۱- اغیار ۲- ج. غیر؛ بیگانه ها ۳- رقیبها ۴- دشمن

اشدخی (ص.) اشد؛ جدخی؛ سرسخت؛ شدید: ~ دشمن (دشمن سرسخت)؛ ~ عشقباز (علاقمند شدید وجدی)

اشیر [عاشور] (۱) ۱- دهم ماه محرم؛ عاشورا: ~ آیی (ماه عاشورا یا ماه محرم) ۲- نام مردانه

اشقال دشقال (۱) (گف.) خرت و پرت؛ همه چیزهای کار آمد خانه

اشربه (۱) (ادبیات) نوشیدنیها

اشتک ← اشتک پشتک

اشتک پشتک (۱) زرد آلودی خشک که قبلا هسته ی آن کشیده شده و مغز هسته در میان آن قرار داده شده باشد

Ashula اشوله

عزرائیل (۱) (اسلام) عزرائیل؛ فرشته ای که مأمور گرفتن جان مردم و پایان دادن به زندگی آنان است

از ته دل (ق.) از زیر دل؛ با جان و دل

ازه بزه (ق.) ۱- مخصوصا؛ خاص ۲- از ته ی دل؛ حقیقتا: او ~ بیغی گه توشدی (او از ته ی دل به گریه افتاد)

اغنه ماق ← اغسنه ماق

اغده ریلماق (م.ص.مج.) اغدرماق: آکونگلی اغده ریلدی (دلش بیحال شد)

اغده ریش (۱) ۱- عمل سرنگون کردن ۲- عمل یا فرایند زیر و رو کردن

اغده ریشماق (م.ص.مش.) اغدرماق

اغدرمه (۱) ۱- زیر و رو شده: ~ چکمن (پوستینی که رویه ی آن را توو توی آن را رو کرده باشند) ۲- ویژگی وسیله ای که بار خود را خودش تخلیه کرده می تواند: ~ مشینه (خودروی که به طور خودکار بار خود را تخلیه کند)

اغدرماق (م.ص.م.) ۱- از حالت ایستاده به حالت خوابیده در آوردن؛ سرنگون کردن ۲- دمرو؛ واژگون کردن (محتوی ظرف را خالی کردن) ۳- چپه را راسته یا زیر رارو کردن؛ از یکطرف به طرف دیگر دور دادن ۴- زیر راسر کردن (مانند قلبه یا شخم) ۵- (مجاز) از مقام بالا معزول کردن؛ از حاکمیت برانداختن ۶- به ناحق گناهی را به گردن بیگناهی انداختن؛ (اف.) آغدرماق؛ (گف.) آودرماق

ییل اغدرماق Yel~ از روی سال تولد و شمارش سالها، عمر کسی را معلوم کردن

اوزیگه اغدرماق O'ziga~ جلب کردن؛ به سوی خود مایل گردانیدن

اغدرتیرماق (م.ص.و.) اغدرماق

اغدر-تونتر Ag'dar-to'ntar (ص.) بی ترتیب؛ نامنظم؛ بهم ریخته

عزم کار (ص.) باعزم؛ کسی که به عزم خود پایدار باشد

آزمایش Azmoyish [= آزمایش] (۱) آزمایش؛ امتحان؛ تجربه؛ سنجش

آزمایش قیلماق ~qilmoq تجربه کردن؛ کسی را مورد مطالعه و امتحان قرار دادن

عذاب Azob (۱) ۱- آزار و زحمت روحی یا جسمی ۲- مشقات؛ مشکلات

عذاب لهماق Azoblamoq (م.ص.م.) آزار یا عذاب روحی یا جسمی دادن

عذاب لنماق Azablanmoq (م.ص.مج.) آزار یافتن؛ رنج دیدن

عذاب عقوبت Azob-uqubat (۱) آزارها و سختیها؛ مشقتها و دشواریها

اذان Azon (۱) ۱- اذان ۲- آیین عبادی اسلامی شامل خواندن عبارتهای معینی به زبان عربی و با صدای بلند برای فراخواندن مسلمانان به نماز ۲- سپیده دم؛ بامداد

اذانده Azonda (ق.) در هنگام طلوع؛ در وقت سپیده دم

اذانلب Azonlab ← اذانده

اذانچی Azonchi (۱) مؤذن؛ اذان دهنده

ازوت Azot-1 (۱) (شیمی) ازت؛ عنصر شیمیایی نافلز، با عدد اتمی ۷ و وزن اتمی ۱۴، به شکل گاز، بی رنگ، بی بو و بی طعم، که ۷۵٪ حجم هوا را تشکیل می دهد، اندکی محلول در آب یا الکل. در پروتئینها و کانیها (از جمله شوره) وجود دارد و در تهیه ی مواد منفجره و کود به کار می رود؛ نیتروژن

ازوت Azot-2 [= آزاد] (ق.) (گف.) به طور آزاد و استوار: ~ کوترماق (به طور آزاد برداشتن)

ازوت لهماق Azotlamoq (م.ص.م.) چیزی، بویژه خاک را با نیتروژن تغذیه کردن

ازوت لنماق Azotlanmoq (م.ص.مج.) با نیتروژن تغذیه شدن

ازوتلی Azotli (ص.) دارای ازت؛ نیتروژن دار

ازلده Azalda (ق.) ۱- در ازل؛ در آغاز؛ در زمان تولد ۲- در زمانهای بسیار قدیم

ازلدن Azaldan (ق.) از زمانهای بسیار قدیم؛ از ازل؛ اولر ~ شو یوسونده یشب کیلگنلر (آنها از قدیم به همین طرز زندگی داشته اند)

ازلگی Azalgi (ص.) ازلی؛ دیرین؛ همیشگی: ~ آرزولر (آرزوهای دیرین)

ازلی Azaliy (ص.) ازلی؛ مربوط به ازل؛ دیرین؛ همیشگی

عزه یم خوان Azayimxon [= عزایم خوان] (۱) کسی که با خواندن دعا و افسون بیمار را مداوا می کند

عظمت Azamat-1 (۱) (اف.) عظمت؛ بزرگی؛ شکوه

عظمت Azamat-2 (ص.) ۱- بزرگ: ~ بنا (ساختمان بزرگ) ۲- قدرتمند: ~ آدم (آدم قدرتمند) ۳- پهلوان؛ نیرومند: ~ بیگیت (جوان پهلوان و نیرومند) ۴- نام مردانه (در ازبکستان این واژه را به عنوان صفت به کار می برند)

از برای Azbaroyi (ح.) به جهت؛ از بهر؛ بو گپ نی ~ خیر خواهلیگیم ایتدیم (این سخن را از روی خیرخواهی گفتم)

عظیم Azim (ص.) ۱- عظیم ۲- بسیار بزرگ؛ زورمند ۳- (۱) نام مردانه

اذیت Aziyat (۱) ۱- اذیت ۲- مشقت؛ عذاب؛ مشکلات ۳- شکست؛ ضرر؛ زحمت

اذیت یتکزماق ~yetkazmoq ۱- شکست و زیان رساندن ۲- آزرده؛ رنجاندن

عزیز Aziz (ص.) ۱- عزیز ۲- معزز؛ محترم ۳- بی بها

عزل Azl (۱) عزل؛ عمل یا فرایند برکناری کسی از کاری

عزل قیلماق ~qilmoq از کار برکنار کردن

عزم Azm (۱) (ادبیات) عزم؛ آهنگ؛ قصد

(ص. ۱) - والا؛ برگزیده ۲ - بالاترین؛ بلندترین (نمره‌ی پنج در مدرسه‌های ازبکستان اعلا یعنی بلندترین نمره است)

اعلاجی
(ا. ۱) - کسی که در همه مضامین مدرسه نمره‌ی اعلا (پنج) گرفته باشد ۲ - کسی که در اداره یا محل کارش بهتر از همه کار کند یا بهترین جنس را تولید نماید

اعمال
(ا. ۱) اعمال؛ ج. عمل؛ کارها؛ عملها

اعراف
(ا. ۱) اعراف؛ جایی میان بهشت و دوزخ؛ برزخ
اعرافده‌الماق
(مجاز) در میان راه ماندن؛ نه به آنطرف؛ نه به این طرف راه یافتن؛ آواره‌ی دو جهان شدن

اعتمید
(ا. ۱) ممال اعتماد

اعیان
(ا. ۱) - اعیان ۲ - قشر بالاتر به‌ی اداری؛ کارمندان عالی‌رتبه ۳ - شخص دارای ثروت و زندگی پرشکوه ۴ - بزرگان

اعظم
(ص. ۱) (قد. ۱) - اعظم؛ بزرگتر؛ محترم‌تر؛ معزز‌تر
آوزیر نخست وزیر یا بزرگ وزراء ۲ - اسم مردانه

اعضاء
(ا. ۱) - اعضا؛ ج. عضو ۲ - اعضا؛ قسمت‌ها یا اندام‌های وجود انسان و حیوان ۲ - اندام؛ پیکر؛ وجود؛ بدن ۳ - فردی که در حزب، گروه، جمعیت یا اداره‌ای پذیرفته شده باشد (در ازبکستان این واژه به مفهوم مفرد آن به کار برده می‌شود)؛ سنجر اویشمه ~ سی دیر (سنجر عضو اتحادیه است)، اوپر تیه ~ سی (عضو حزب است)
اعضالیک
(ا. ۱) عضویت؛ عضو بودن؛ عضویت داشتن

آغوش کشیدن؛ در بغل گرفتن

اچام‌لماق

(مص. م. ۱) به آغوش کشیدن؛ در بغل گرفتن

اچام‌لش

(ا. ۱) عمل یا فرایند به آغوش کشیدن یا در بغل گرفتن

اچام‌لشماق

(مص. مش. ۱) اچام‌لماق

اچیق

(ا. ۱) خشم؛ قهر و غضب؛ سی کیلیدی (قهرش شد)

اچیق

(ص. ۱) - تلخ؛ تند ۲ - ترش ۳ - ویژگی هر چیز تندی که یکی از اعضای حسی را ناراحت کند؛ ~ هید (بوی تند)

اچیق

۴ - سوزاننده ۵ - (مجاز) آزار دهنده؛ ~ سوز (سخن تلخ و آزار دهنده) ۶ - غمناک؛ المناک ۷ - دشوار؛ سخت

خیانت گه چیدش ~ (تحمل خیانت دشوار است) ۸ -

غلیظ؛ تیره؛ ~ چای (چای تیره)

اچیق‌لنیش

(ا. ۱) عمل یا فرایند به خشم آمدن یا آزرده شدن

اچیق‌لنیشماق

(مص. مش. ۱) اچیق‌لنماق

اچیق‌لنماق

(مص. ل. ۱) قهر شدن؛ به غضب آمدن

اچیق‌لشماق

(مص. مش. ۱) از هم قهر کردن؛ آزرده شدن

اچیق‌لیک

(ا. ۱) - تلخی؛ تندی؛ وضع یا کیفیت تلخ یا تند بودن

۲ - چیز تلخ و تند ۳ - سوزاندگی ۴ - غلظت؛ تیرگی

اچیق‌تیزخیق

(ا. ۱) سخنان تند و تلخ؛ سخن آزار دهنده

اچیق‌تاش

(ا. ۱) نوعی نمک حاصل شده از سولفات فلزات با اسید

که در طبابت مردمی کاربرد دارویی دارد

اچیق‌چوچوک

(ا. ۱) خوراکی سرد که از گوجه فرنگی و پیاز تهیه می‌شود

اچیق‌چوچوک

(ص. ۱) - تلخ و شیرین؛ دنیانینگ اچیق چوچوگی

(شهد و شرنگ زندگی)

اچیق‌لماق

(مص. ل. ۱) قهر شدن؛ آزرده شدن

اچیق‌لماق

(مص. ل. ۱) قهر شدن؛ آزرده شدن

اچیق‌لماق

اعلا

(ا. ۱) - عمل ترحم کردن ۲ - فرایند دچار شدن به وضع

یا حالت رنج و رقت

اچینیش‌لی

(کم. ۱) - اچینرلی

اچینیشماق

(مص. مش. ۱) اچینماق

اچینماق

(مص. ل. ۱) - احساس ترحم یا دلسوزی کردن ۲ -

دچار تأسف و رقت شدن؛ آزرده شدن

اچینتیرماق

(مص. م. ۱) - رنجاندن؛ آزرده شدن ۲ - دچار رقت و تأسف

کردن

اچیتتی

(ا. ۱) (فرهنگ عامه) نوعی بازی باقاب (بجول)

اچیتما

(ا. ۱) چیز ترش کرده؛ چیزی که با مایه به حالت تخمر

در آمده باشد (مانند ماست یا خمیر)

اچیتماق

(مص. م. ۱) - ترشاندن؛ به حالت تخمر آوردن ۲ - تلخ

ساختن؛ سوزاندن آتوتون کوزیم نی اچیتدی (دود

چشم را سوزاند) ۲ - با سخن تلخ کسی را رنجاندن؛

اچیق سوزلری یوره گیمنی اچیتدی (حرفهای تلخ

قلیم را آزرده)

اچیتقی

(ا. ۱) مایه؛ ماده‌ای که باعث تخمر یا ترشیدن یا رسیدن

چیزی شود

اچیش

(ا. ۱) عمل یا فرایند ترشیدن یا تخمر کردن؛ خمیرننگ

~ یگه حالی وقت بار (برای ترشیدن خمیر هنوز وقت

است)

اچیشماق

(مص. ل. ۱) درد همراه با سوزش کشیدن؛ اچچی

اچیشی پیتی (شکمش از گرسنگی به درد آمده

است)

اچیشماق

(مص. مش. ۱) اچیشماق ۳

اچیشتیرماق

(مص. م. ۱) به سوزش در آوردن؛ توزیره نی اچیشتیردی

(نمک زخم را به سوزش آورد)

اچام

(ج. ۱) واژه‌ای برای افاده‌ی آغوش یا بغل؛ ~ قیلماق (به

(ا. ۱) ترانه؛ سرود (ترکیبی از آواز یا صدای آوازخوان با

موسیقی و شعر یا تصنیف)

ایسکی‌اشوله

گپ یا سخن تکراری

Ashulachi

(ا. ۱) ترانه خوان؛ آوازخوان

Ashyo

اشیاء

(ا. ۱) اشیاء؛ (ج. ۱) شی؛ چیزها

Ashyovi

اشیاوی

(ص. ۱) مربوط به شی؛ مادی

~dalillar

اشیاوی‌دلایلر

(حقوق) دلایل مادی (برای اثبات جرم یا جنایت)

Ashsha

اشه

(ا. ۱) (کودکانه) آش؛ خوراک گرم

Ashzor

اشعار

(ا. ۱) (کم) اشعار؛ (ج. ۱) شعر؛ شعرها؛ ابیات

Acha

اچه

(ا. ۱) - مادر بزرگ ۲ - مادر مادر بزرگ ۳ - مادر

Achib-bijib

اچیب‌بجیب

(ق. ۱) ترش شده؛ فاسد شده؛ خراب شده

Achimoq

اچیماق

(مص. ل. ۱) - در اثر تعاملات شیمیایی ترش کرده

بوی و مزه‌ی چیزی تغییر کردن یا فاسد شدن؛ اچیکن

خمیر (خمیر رسیده یا ترش کرده)؛ چیکن میوه

(میوه‌ی فاسد شده) ۲ - درد همراه با سوزش ۳ -

(مجاز) سخن تلخ و بد گفتن

Meyasiachibqolgan

میة سی اچیب‌قالگن

مغزش (دماغش) خراب شده است

Yuragiachigan

یوره‌گی‌اچیکن

قلبش دچار درد و سوزش شده است

Achimsiq

اچیمسیق

(ص. ۱) - دارای تلخی یا ترشی اندک؛ تلخگون؛

ترشگون؛ ~ هید (بوی ترشگون)، ~ مزه (مزه‌ی

تلخگون) ۲ - (مجاز) ویژگی سخن تند، تیز و

آزار دهنده؛ ~ گپدن تیلینگ نی تی! (زبان‌ت را از

سخن تلخ و آزار دهنده بازدار)

Achinarli

اچینرلی

(ص. ۱) - ترحم انگیز؛ اسفبار؛ ~ حالت (حالت ترحم

انگیز) ۲ - ارنج آور

Achinish

اچینیش

(۱) ببر؛ جانور پستاندار گوشتخوار از تیره‌ی گربه سانان، با پوست خزدار راه‌راه سیاه یا قهوه‌ای، بومی آسیا که قد نر بالغ آن به ۲/۵ متر و پندگی اش نزدیک به ۹۰ سانتیمتر می‌رسد، بیشتر شبها شکار می‌کند

بد
(ص) ۱- بد ۲- نا خوشایند؛ نا خواستنی ۳- ناروا؛ ناشایست

بدآلماق
باشک و تردیدن گریستن

بدل
(۱) ۱- بدل ۲- آنچه جانشین کسی یا چیزی شود ۳- اسم مردان

بدلی‌ده
(ق) در میان؛ به دوام؛ در طول؛ بیر آی ~ (در طول یک ماه)

بدلی‌گه
(ق) به جای یا در عوض چیزی یا کسی؛ نیمه آلدینگ؟ (در بدلیش چه گرفتی؟)

بدن
(۱) بدن؛ تن؛ اندام

بدق
(۱) جانور یست بدبو که شیر از بوی آن نفرت کند و اگر

B
(۱) دومین حرف الفبای ازبکی و نام آن

Ba
(ح) ۱- نشانه‌ی قید؛ به میل خاطر (با کمال میل؛ با رضایت)، به حضور (به راحتی؛ بدون مانع یا دشواری) ۲- دارای؛ به معنی (عاقل؛ منطقی) به دولت (دولتمند؛ ثروتمند)، به قوت (قوی، زورمند) ۳- (ص) واژه‌ای برای خواندن بعضی جانوران ۴- صدای گوسفند

Baadab
به ادب (ص) مؤدب؛ با ادب

Baayni
بعینه (ق) کاملاً همانند؛ مثل خودش

Babak
ببک (۱) (قد) مردمک چشم؛ بیبک؛ نیناک

Babaq
ببِق (ص) دارای جثه‌ی بزرگ (در مورد مرغ)؛ ~ خوراز (خروس بزرگ جثه)

Bab
بب (ح) واژه‌ای است برای تأکید و مبالغه

Bab-baravar
بب-بره‌ور (ص) کاملاً برابر

Babr
ببر

بدتر	Badtar
(ص.) بدتر: دارای کیفیت پست‌تر یا ارزش کمتر	
بدترین	Badtarin
(ص.) دارای پست‌ترین کیفیت یا کمترین ارزش	
بدخط	Badxat
(ص.) ۱- بدخط ۲- دارای خط بد و زشت ۳- صفت نوشته‌ی ناخوانا	
بدخطلیک	Badxatlik
(ا.) بدخطی: وضع یا کیفیت بدخط بودن	
بدخواه	Badxoh
(ص.) دارای عادت یا رفتار زیان یا آزار رساندن به دیگران	
بدخواهلیک	Badxohlik
(ا.) بدخواهی: عمل یا رفتاری برای آزار یا زیان رساندن به دیگران	
بدخلق	Badxulq
(ص.) بدخو: تندخو: بداخلاق	
بدخور	Badxo'r
(ا.) ۱- کسی که دارو را به زحمت و اکراه خورد ۲- دارویی که به واسطه‌ی طعم تلخ و بدمزگی به اکراه خورده شود ۳- خوراکی که دارای طعم ناخوشایند و بدمزه باشد	
بدخورلیک	Badxo'rlik
(ا.) بدخوری: وضع یا کیفیت بدخور بودن	
بدخوی	Badxo'y
(ص.) بدخو: تندخو: بداخلاق	
بدخویلیک	Badxo'ylik
[= بدخویی بادیه] (ا.) ۱- بادیه ۲- بشکه‌ی بزرگ و مخصوص چوبی یا فلزی ۳- ظرف بزرگی که در آن سمند اندازند	
بدذات	Badzot
(ص.) بدذات: بدگهر: بدجنس: مفسد	
بدذاتلیک	Badzotlik
(ا.) بدذاتی: بدگهری: بدجنسی	
بفرمان	Bafarmon
(ص.) مطیع: زیرفرمان	
بفورجه	Bafurja
(ق.) بخاطر جمعی: بدون تشویش کیلینگر مسئله نی ~ گپ‌شیب: له‌ی لیک (بیابید روی مسئله بخاطر جمعی صحبت کنیم)	
بگژ	Bagaj

۴- چیزهای تازه	بدجهل	Badjahl
(ص.) بدقهر: زودخشم: تندخو		
بدجهللیک	Badjahllik	
(ا.) وضع یا کیفیت بدقهر بودن: تندخویی		
بدکردار	Badkirdor	
(ص.) بدکنش: دارای عادت یا گرایش به بدکرداری		
بدکردارلیک	Badkirdorlik	
(ا.) بدکرداری: بدکاری: بدعملی		
بدمست	Badmast	
(ص.) کسی که در مستی عریده کشد و شرارت نماید		
بدمستلیک	Badmastlik	
(ا.) بدمستی		
بدمعامله	Badmuomala	
(ص.) ۱- دارای رفتار بد و ناشایست با دیگران ۲- بدقول ۳- (اف.) کسی که در معامله با دیگران راست و استوار نیست: سخت معامله		
بدنفس	Badnaf's	
(ص.) ۱- بد فطرت: بد نهاد ۲- حریص: شهوت پرست		
بدنفسلیک	Badnaf'slik	
(ا.) بدنفسی: حرص: شهوت پرستی		
بدنما	Badnamo	
(ص.) بد شکل: زشت		
بدنیت	Badniyat	
(ص.) دارای قصد یا مقصد بد: بدخواه		
بدنیتلیک	Badniyatlik	
(ا.) بدنیتی: بدخواهی		
بدنام	Badnom	
(ص.) بد نام: دارای شهرت بد: معروف به بدی		
بدناملیک	Badnomlik	
(ا.) بدنامی		
بدقاواق	Badqovoq	
(ص.) ۱- اخمو: ترشو ۲- (مجاز) ابری: پوشیده‌بالر: تار		
بدرف	Badraf	
[= بدرفت] (ا.) مستراح: توالت		
بدرفخانه	Badrafxona	
— بدرف		
بدر شک	Badrashk	
(ص.) دارای عادت به رشک کردن: حسود		

(ا.) بدبویی: تعفن: بوی‌ناکی

بدفعل	Badfe'l
(ص.) ۱- بد کردار ۲- گزند رسان: موذی	
بدفعللیک	Badfe'llik
(ا.) بدفعلی: بدکرداری	
بدگیر	Badgir
(ص.) بد نهاد: آنکه سخن یا کار درست را نادرست توجیه کند	
بدگمان	Badgumon
(ص.) دارای یا دستخوش بدگمانی	
بدگمانی	Badgumoni'y
(ا.) بدگمانی: وضع یا کیفیت داشتن گمان بد در مورد، یا احساس خطر از ناحیه‌ی کسی یا چیزی: سوء ظن	
بد هوا	Badhavo
(ص.) (مجاز) متکبر: مغرور	
بد هضم	Badhazm
(ص.) ۱- ویژگی چیزی که خوب هضم نگردد: ناگوار ۲- صفت آنکه سخن و کردارش ناخوشایند باشد ۳- مشمیزکننده: نفرت انگیز	
بد هضم‌لیک	Badhazmlik
(ا.) بد هضمی: وضع یا کیفیت بد هضم بودن	
بد هیبت	Badhaybat
(ص.) آنکه وضع یا کیفیت مهیب و ترسناک دارد	
بد هیبت‌لیک	Badhaybatlik
(ا.) بد هیبتی: ترسناکی	
بدیعه	Badia-1
(ا.) ۱- (مؤ.) بدیع ۲- نو آفرینی ۳- سخن نظم و نثری که دارای صنعت‌های کلام و زیبایی‌های الفاظ باشد	
بدیعه	Badia-2
(ص.) نو آیین: تازه: نو	
بدیعه	Badiha
(ا.) ۱- بدیعه ۲- ناگهانی: پیش‌بینی نشده ۳- سخن یا اندیشه‌ای که ناگهانی به ذهن بگذرد	
بدیعی	Badiiy
(ص.) دارای ویژگی تازه و بدیع: هنری	
بدیعی‌لیک	Badiiylik
(ا.) بدیعییت	
بدیعیات	Badiiyot-1
(ا.) ۱- (ج.) بدیع ۲- نو آفرینیها ۳- سخنان نظم و نثری که دارای صنعت‌های کلام و زیبایی‌های الفاظ باشد	

در جامه افتد، آن جامه تا پاره شدن بوی زشت دهد و آن را با سوسمار دشمنی است

بدر	Badar
(ص.) بی اثر: بی خبر: او ~ بوقالندی (اویی اثر گه شد)	
بدر کیتماق	~ketmoq
بی نام و نشان رفتن: اثری بر جانماندن	
بدر غه	Badarg'a
(ص.) ۱- دور از خانه و میهن: در بدر ۲- تبعید	
بدر غه‌لیک	Badarg'alik
(ا.) در بدری: وضع یا کیفیت دور از خانه و میهن شدن	
بدوی	Badaviy
(ص.) ۱- بدوی ۲- صحرائنشین: بیابانگرد ۳- عقب مانده از تمدن: بی فرهنگ	
بدولت	Badavlat
(ص.) صاحب مال و دولت بسیار: دولتمند	
بدولت‌لیک	Badavlatlik
(ا.) ثروتمندی	
بداخلاق	Badaxloq
(ص.) بداخلاق: بد آیین: بد کیش	
بداخلاق‌لیک	Badaxloqlik
(ا.) بداخلاق: بد آیینی: بد کیشی	
بد بخت	Badbaxt
(ص.) بد بخت: بد اختر: بی طالع: شور بخت	
بد بخت‌لیک	Badbaxtlik
(ا.) ۱- بد بختی ۲- وضع یا کیفیت بد بخت بودن ۳- رویداد ناگوار و زیان آور	
بد بشره	Badbashara
(ص.) بد شکل: زشت	
بد بین	Badbin
(ا.) بد بین: آنکه در باره رویدادها و اشخاص داوری بد و مخالفت آمیز دارد ۲- (ص.) دارای گرایش بدبینی ۳- بدخواه ۴- نومید	
بد بین‌لیک	Badbinlik
(ا.) ۱- بد بینی ۲- داوری بد در باره مردم و رویدادها ۳- نومیدی و بدگمانی در باره مردم و آینده ۴- بدخواهی	
بد بجرش	Badburush
— بد بشره	
بد بوی	Badbo'y
(ص.) متعفن: گندیده: بوی‌ناک	
بد بوی‌لیک	Badbo'ylik

(ق.) با اتفاق؛ با یاری هم؛ متحد؛ ~ ایش قبلیستگیز
ایش نیز بپشته دی (اگر با اتفاق کار کنید، کار زود تمام
می شود)

بجر یلماق
(مص. مج.) بجرماق

بجریش
(ا.) عمل یا فرایند انجام دادن؛ ایشنی ~ ده ایشچیلرنی
یاله دینگیزمی؟ (برای انجام کار کارگران را استخدام
کردید؟)

بجریشماق
(مص. مش.) بجرماق

بجرماق
مص. ۱- اجرا کردن؛ عمل کردن؛ بورچی ~ (وظیفه
را) اجرا کردن؛ ۲- به پایان رساندن؛ کامل کردن؛ ایشنی
بجر (کار خود را به پایان برسان)

بجا
(ص.) ۱- بجا ۲- در جای خود؛ درخور؛ مناسب؛
دوستینگه یاردم بیریب ~ قبلدینگ (اینکه به
دوست کمک کردی، کار بجایی کردی) ۳- خوب؛
معقول؛ فکر (فکر معقول)

بجان ددل
(ق.) با کمال میل؛ ~ خدمنده تیارمن (با کمال میل
در خدمت آماده ام)

بک
(ا.) نوعی ظرف که در آن مایعات نگهدارند؛ تنگ

بکه بنگ
(ص.) صدای نغاره

بکار
(ص.) ۱- مفید ۲- درخور کار؛ به درخور؛ لازم به کار
بکارت
(ا.) ۱- بکارت ۲- دوشیزگی ۳- تر و تازگی؛ دست
نخور دگی

بکاول
(ا.) (ادبیات) ۱- مباشر تهیه غذا و آشامیدنی جهت
شاهان ۲- آشپز

بکاول باشی
(ا.) رئیس آشپزان

بکره
(ا.) نوعی ماهی

بکتریه لوک
(ا.) متخصص و دانشمند باکتری شناس

بحر
(ا.) ۱- بحر ۲- دریای ۳- کشادگی؛ وسعت

بحر
(ا.) بحر؛ وزن شعر فارسی، عربی و ازبکی که از تکرار
یک یا دو پایهی اصلی، یا تغییر هایی در پایه های آنها
پدید آید

بهره
(ا.) ۱- بهره ۲- سود ۳- لذت

بهره لئماق
(مص. مج.) بهره مند شدن

بهره مند
(ص.) بهره مند؛ دارای امتیاز یا ویژگی سودمند؛
برخوردار

بهره مندلیک
(ا.) بهره مندی؛ وضع یا کیفیت بهره مند بودن؛ داشتن
بهره سیز
(ص.) بی بهره؛ بی نصیب

بهره سیزلیک
(ا.) بی نصیبی؛ وضع یا کیفیت بی بهره بودن

بهری بیت
(ا.) مشاغر

بهردل
(ا.) در چیه دل؛ آئینه دل؛ ~ ی آجیلدی (لذت و
حلاوت برد)

بحث
(ا.) بحث؛ رشته های پیوسته ای از گفتگوهای برای
بررسی درستی یا نادرستی یک یا چند موضوع

بحثلش
(ا.) مباحثه؛ عمل یا فرایند بحث کردن؛ نیمه
نی ~ کیره ک؟ (در باره چه چیزی بایستی بحث
کرد؟)

بحثلشماق
(مص. مش.) ۱- بحث کردن ۲- تلاش برای به کرسی
نشان دادن حرف خود

بحثله شو
(ا.) مباحثه؛ نیز ~ که تیارمیز (ما برای مباحثه آماده
هستیم)

بخصور
(ق.) براحته؛ بدون مانع؛ بدون دشواری؛ مهمانتر ~
ییتیب کیلبیدیلر (مهمانان براحته به اینجا رسیده اند)

باتفاق
(ا.) متفق

بهالاش
(ا.) ۱- نرخ گذاری؛ عمل نرخ گذاشتن ۲- عمل یا فرایند
ارزیابی کردن؛ ارزشیابی

بهالاشماق
(مص. مش.) ۱- بهالماق ۲- مجادله بر سر نرخ
گذاری

بهالی
(ص.) ۱- قیمت بها؛ ارزشمند؛ دارای بها

بهالی
(ح.) بقدر؛ به اندازه ی

بهال قدرت
به اندازه ی توان؛ بقدر امکان

بهانه
(ا.) ۱- بهانه ۲- آنچه برای پوشاندن منظور یا موضوع
واقعی عرضه شود ۳- دلیل یا انگیزه ی ظاهری یک
عمل؛ عذر

بهانه چی
(ا.) بهانه گیر؛ بهانه جو

بهار
(ا.) ۱- بهار ۲- یکی از چهار فصل ۳- دوران شکوفایی

بهاری
(ص.) ~ ایکن (کشت بهاری)

بهاری
~ بهاریگی

بهاری کار
(ا.) کشت بهاری؛ دیم

بهاری کارلیک
(ا.) بهاری کاری؛ دیمکاری

بهارستان
(ا.) (ادبیات) بهارستان؛ جایی که شکوفه و گل های
گوناگون در آن انبوه باشد

بهاسیز
(ص.) بی بها؛ بسیار ارزشمند

بهاسیزلیک
(ا.) بهایی؛ وضع یا کیفیت بی بها بودن؛ ارزشمندی
بهایی
(ا.) پیرو بهائیت

بهایی لیك
(ا.) بهائیت؛ دینی که در سده ی ۱۳ هجری به وسیله ی
میرزا حسینعلی نوری ملقب به بهاء الله ایجاد شد؛
بهاییگری

Baholash
(ا.) بار؛ بار مسافر

Bagajnik
(ا.) جای بار دو چرخه، موتورسیکلیت و اتومبیل

Baham
(ق.) با هم؛ بهز یخشی دملرنی ~ اوتکز دیک (ما
لحظه های خوبی را با هم سپری کردیم)

Bahamjihat
(ص.) یکدل؛ همسو؛ متحد؛ بولسنگیز یوته سیز (اگر
متحد باشید برنده می شوید)

Bahamjihatlik
(ا.) یکدلی؛ همسویی؛ اتحاد

Baharnav
(ق.) بهر حال؛ بهوم ~ باشقه سی چی؟ (و این هم بهر
حال، دیگرش را چطور کنیم؟)

Baharhol
~ بهر حال

Bahavo
(ص.) ۱- دارای هوای خوب و مصفا ۲- دارای فضای
وسیع و باز

Bahaybat
(ص.) هیبتناک؛ ترسناک

Bahayo
~ بحیا

Baho
(ا.) ۱- بها ۲- ارزش؛ قیمت ۳- اهمیت؛ قدر ۴- در
مؤسسات آموزشی و مسابقات نمره یا امتیاز

Bahodir
(ص.) بهادر؛ دلیر؛ زورمند؛ قوی هیكل

Bahodirlik
(ا.) دلیری؛ زور آوری؛ رشادت

Bahodirona
(ق.) دلیرانه؛ بارشاد اولرست یورتلرینی حمایه قیلدیلر
(آنها دلیرانه از میهن خود دفاع کردند)

Baholamoq
(مص. م.) ۱- نرخ گذاردن ۲- ارزش دادن؛ ارزیابی
کردن؛ نمره دادن

Baholanmoq
(مص. مج.) ۱- نرخ گذاری شدن ۲- ارزیابی شدن؛
ارزش داده شدن

Baholatmoq
(مص. م.) بهالماق (به وسیله ی شخص دیگری)

علم پرتاب گلوله: مربوط به علم حرکت اجسامی که در هوا پرتاب می شوند: بالیستیکی

بلون **Ballon**

[=بالون] (۱) ۱- بالون ۲- بادکنک بسیار بزرگ ۳- وسیله پروازی که در آن از محفظه‌ی هوای گرم با گازهای سبک استفاده می شود ۴- لاستیک چرخ اتوموبیل و موتور سیکلت

بلونلی **Ballonli**
(ص) بالون دار

بلنیولوگ **Balneolog**

(۱) متخصص و دانشمند دانش استحمام درمانی

بلنیولوگیه **Balneologiya**

(۱) علم استحمام درمانی: مبحث استحمام در آبهای گرم

بلا **Balo-1**

(۱) بلا: هرگونه رویداد بسیار بد و زیانبار (مانند بیماری، جنگ، خشکسالی، زمین لرزه، ستم، آفت)

بلا **Balo-2**

(ص) (مجاز) زیرک: چابک: آتشپاره: ناقلا

بلا بتتر **Balo-battar**

(۱) هر چیز خرد و ریزه: خرت و پرت

بلاده‌ی **Baloday(dek)**

(ص) مانند بلا: درست: خوب

بلاگردان **Balogardon**

(۱) ۱- بلاگردان ۲- دفع کننده بلا از کسی یا چیزی

۲- حراست کننده: حافظت کننده ۳- چیزی که بلا

را از آدمی دور گرداند (مانند صدقه، قربانی، خیرات)

۴- کسی که با قرار دادن خود در معرض خطر یا آسیب

موجب مصون ماندن دیگری شود

بلا آفت **Balo-ofat**

(۱) انواع بلا و آفتها

بلاقضا **Baloq-azo**

(۱) بلا آفت

بلاخور **Baloxo'r**

(۱) کسی که حق دیگران را می خورد: مفتخور: حرام

خور

بلاغت **Balog'at**

[=بلوغ] (۱) ۱- مرحله رشد یا نمو کامل ۲- مرحله‌ای از

رشد که در آن زیست‌مقدار به تولید مثل است

بلقی‌ماق **Balqimoq-1**

(مص.ل) ۱- درخشیدن یا پخش شدن نور ۲-

(۱) ۱- ماهیگیر: کسی که کارش صید ماهی است ۲-

پرنده‌ی ماهیخوار

بلیق‌چیلیک **Baliqchilik**

(۱) ۱- ماهی پروری ۲- عمل یا شغل پرورش ماهی

بلکه **Balka**

(۱) مواد ساختمانی ساخته شده از چوب، آهن و بترن

بلکر **kar**

— بلکرلر

بلکرلر **Balkarlar**

(۱) از مردمان قفقاز که به لهجه‌ی ترکی سخن

می زنند: اهالی بومی جمهوری خودمختار بلکریا در

روسیه فدراتیو

بلکه **Balki**

(ق) ۱- بلکه ۲- شاید: کوتاه من ~ مجلس توگر

(منتظر می مانم شاید جلسه تمام شود) ۳- بعلاوه:

علاوه بر این: یکه اوزی ایمس، ~ آنه سی هم کیلیبدی

(نه تنها خودش، بلکه مادرش هم آمده است)

بلکیم **Balkim**

— بلکه

بلکون **Balkon**

[=بالکن] (۱) ۱- بالکن ۲- ایوان کوچکی که در جلوی

ساختمان سازند: مهتابی ۳- طبقه‌ی فوقانی

تماشاخانه یا سینمایی که قسمتی از سالن تحتانی را

در زیر می گیرد

بل **Ball**

(۱) ۱- واحد اندازه گیری پدیده‌هایی مانند زمین لرزه

و شمال ۲- نمره‌ها یا امتیازهای شرکت کنندگان در

امتحان یا مسابقه

بللده **Ballada**

(۱) قصه‌ی عشقی منظوم

بللست **Ballast**

(۱) اضافه بار سنگینی که بخاطر استوار بودن کشتی

و یا هواپیما از آنها گرفته می شود ۲- خرده سنگها یا

شنی که در زیر راه آهن انداخته می شود

بلی **Balli-1**

(ص) بلی: واژه‌ای برای تحسین یا تأیید

بلی **Balli-2**

(ص) ۱- دارای نمره‌ی لازم در آزمون یا مسابقه ۲-

نشانداده شده با سیستم ارقام

بلستیک **Ballistik**

[=بالیستیک] (ص) بالیستیک: پرتابه‌ای: وابسته به

بلند-پستلیک **Baland-pastlik**

(۱) بلندی و پستی: ناهمواری

بلنس **Balans**

[=بالانس] (۱) بالانس: تراز: سیاهه‌ای که مؤسسات

در پایان سال نویسند و دارایی و بدهی خود را در آن

درج کنند

بلنس‌لماق **Balanslamoq**

(مص.م) بالانس ساختن

بلرین **Balcryn**

[=بالرین] (۱) بالرین: رقصنده‌ی مرد در باله: مردی

که باله اجرا کند

بلرینه **Balerina**

[=بالرینا] (۱) بالرینا: رقصنده‌ی زن در باله: زنی که

باله اجرا کند

بلیت‌مستر **Baletmeyster**

(۱) کسی که رقصهای باله و نمایشهارا روی سن پیاده

کند

بلیتچی **Baletchi**

(۱) رقصنده‌ی زن و مرد در باله

بلی **Bali**

— بللی

بلیق **Baliq**

(۱) ۱- ماهی: هر یک از افراد بالارده‌ی ماهیها و از گروه

مهره داران ۲- گوشت ماهی ۳- پنجمین سال تقویم

معروف به تقویم ترکستانی: بلیغ

بلیق‌فروش **Baliqfurush**

(۱) فروشنده‌ی ماهی خام یا پخته

بلیقچن **Baliqjaen**

(۱) بوتیمار: پرنده‌ی بزرگ و باتلاقی از تیره‌ی حواصیل

با بدنی پر خط و خال، پاهای بزرگ سبز، بالهای گرد و

پهن و راه راه سیاه و قهوه‌ای، گردن پرواز و تکزی، که در

تاریک و روشن شامگاه و بامداد فعال است و صدایش

به هق هق گریه می ماند: غمخورک

بلیق‌کوز **Baliqko'z-1**

(ص) ویژگی آنکه چشمان بزرگ دارد

بلیق‌کوز **Baliqko'z-2**

(۱) گیاه علفی، خودرو که بیشتر در شوره زارها

می روید

بلیقلیق **Baliqlig'**

(۱) رودخانه یا دریاچه‌ی دارای ماهیان زیاد

بلیقچی **Baliqchi**

بکتریه‌لוגیه

riologiya

[=باکتری‌لژی] (۱) دانش باکتری‌شناسی

بکتریه **Bakteriya**

[=باکتری] (۱) باکتری: موجود ریز ذره بینی از گروه

گیاهان سلولی ریشه دار، فاقد کلروفیل، به شکلهای

میله‌ای، کم و بیش مارپیچ، رشته‌ای و گاه کروی

که اندازه‌ی شان میان ۵/۵ تا ۲ میکرون است. برخی به

وسيله‌ی تازک حرکت می کنند، باکتریها به وسیله‌ی

تقسیم ساده تکثیر می شوند. در برخی تولید مثل

غیرجنسی به وسیله‌ی هاگ صورت می گیرد و برخی

دارای تولید مثل جنسی اند

بل **Bal**

[=بال] (۱) بال: مجلس رقص: محل رقص

بله‌بن **Balaban**

(۱) از سازهای بادی مردم ازبک

بلند **Baland**

(ص) ۱- بلند ۲- دراز ۳- کشیده: افراشته: برافراشته:

مرتفع ۴- عالی: ارجمند: دارای نسب عالی

بلندلماق **Balandlamoq**

(مص.م) ۱- افراختن: برافراشتن ۲- برپا کردن (لا)

۳- برخاستن ۴- دراز شدن

بلندلتماق **Balandlatmoq**

(مص.م) بلندلماق (به وسیله‌ی کسی)

بلندلش **Balandlash**

(۱) عمل یا فرایند بلند شدن یا اوج گرفتن: قوشچه

نینگ ~ی اوچون کوچی ییتمه‌ی دی (برای اوج

گرفتن پرنده گک توانایی کافی ندارد)

بلندلشماق **Balandlashmoq**

(مص.مش) بلندلماق

بلندلیک **Balandlik**

(۱) ۱- بلندی ۲- علو: بالایی ۳- ارتفاع ۴- بزرگی:

عظمت ۵- اوج ۶- جای بلند: تپه: پشته: کوه

بلندپرواز **Balandparvoz**

(ص) ۱- دارای گرایش به پیشرفت زیاد و (معمولا)

غیر عادی ۲- دارای توانایی پرواز در ارتفاع زیاد

بلندپروازلیک **Balandparvozlik**

(۱) بلندپروازی

بلند-پست **Baland-past**

(۱) (مجاز) ۱- آسمان و زمین ۲- موفقیت و شکست

بلند-پست **Baland-past**

(ص) ۱- بالا و پایین: فراز و فرود ۲- ناهموار

می گیرند؛ حشیش

بنگی

(ص.) بنگی؛ معتاد به مصرف بنگ

بنگی دیوانه

Bangi

ngidevona

[=بنگدانه] (۱) بنگدانه؛ گیاه علفی یک یا دو ساله، از تیره ی بادنجانیان، دارای برگهای بزرگ و پهن کرکدار، گلهای زرد رنگ بایشکه ای از خطوط ارغوانی مجتمع و به صورت گرزن یکسویه، دارای خواص دارویی و سمی

بنگی نما

Banginamo

(ص.) همانند بنگی؛ دارای وضع یا حالت معتادان

بنگی خانه

Bangixona

(۱) جایی برای کشیدن (دود کردن) بنگ

بنی

Bani

(۱) بنی؛ پسران؛ اولاد

بنی بشر

Banibashar

(۱) انسان؛ آدمیزاد

بنی انسان

Baniinson

(۱) بنی بشر

بنی آدم

Baniodam

(۱) بنی بشر

بنک

Bank

[=بانک] (۱) ۱- بانک ۲- مؤسسه ای برای نگهداری پول مشتریان و دریافت و پرداخت پول ۳- در بازی ورق پولی که در میان گذاشته می شود

بنکه

Banka

(۱) ۱- بانک ۲- ظرف شیشه ای یا فلزی و معمولاً در دار برای نگهداری مواد خوراکی ۳- ظرف ضخیم شیشه ای که برای به جریان آوردن خون در بدن بیمار استفاده شود

بنکیت

Banket

(۱) ضیافت باشکوهی که به افتخار رویدادی یا شخصی ترتیب شده باشد

بنکیر

Bankir

(۱) ۱- بانکدار ۲- صراف

بنکیرلیک

Bankirlik

(۱) بانکداری؛ عمل یا فرایند پرداختن به کارهای بانکی

بنکنوت

nknot

[=بانکنوت] (۱) بانکنوت؛ اسکناس؛ قطعه کاغذ چاپی بهادار، که بر روی آن ارزش مبادله ای، نام ناشر و

[=باند] (۱) باند؛ دسته ی دزدان مسلح؛ باندیتها

بند

Banda-2

(۱) ۱- آفریده ی خدا؛ مخلوق خدا ۲- (مجاز) شخص ۳- برده

بندژ

Bandaz

[=بانداز] (۱) بانداز؛ تزیین نوار پارچه ی پنبه ای تور مانند سفید که در بستن زخمها به کار می رود؛ (اف.) بنداز

بندک

Bandak

(۱) دو آستین پرنجی (روپوش قدیمی زنان از بک) که در عقب آن آویزان است

بندلیک

Bandalik

(۱) وضع یا کیفیت بنده بودن؛ بندگی

بندرگاه

Bandargoh

(۱) ۱- بندرگاه ۲- جایی که در آن تأسیسات بندری وجود دارد ۳- بندر ۴- ازدحام و توقفگاه در تقاطع راههای دشت، صحرا و کوهستانی

بند چیلیک

achilik

← بند لیک

بندرل

Banderol

[=باند رول] (۱) ۱- باند رول ۲- برچسبی که پس از بازرسی دولتی روی کالایی چسبانده می شود ۳- برچسبی که کارخانه بر روی بسته بندی کالا می چسباند

بندی

Bandi

(ص.) ۱- بندی ۲- اسیر و گرفتار ۳- زندانی

بندیلیک

Bandilik

(۱) وضع یا کیفیت در؛ بودن؛ اسیری

بندیت

Bandit

باندیت [(۱) سارق مسلح؛ راهزن؛ عضو دسته ی مسلح

بندیتیزم

Banditizm

[=باندیتیزم] (۱) دزدی و رهنی بشکل دسته ی مسلح

بندیتلیک

Banditlik

(ص.) مربوط یا منسوب به باندیت

بندلی

Bandli

(ص.) ۱- بنددار ۲- متشکل از چند بند، بخش و پاراگراف

بنگ

Bang

(۱) ۱- بنگ ۲- ماده ی مخدر سمی که از شاهدانه

بمبوق

Bambuq

(۱) گیاهی شبیه نی که در مناطق گرمسیر می روید

بمبوق زار

Bambuqzor

(۱) جایی که پوشیده از نبات بمبوق باشد

بمئل

misli

← بمثال

بمثال

Bamisoli

(ق.) مانند؛ مثل؛ شبیه

بن

Banan

(۱) ۱- موز ۲- درخت یاد رختچه ی معمولاً گرمسیری از تیره ی نرگسیان، دارای ساقه ی زیرین، برگهای بزرگ فراهم که ساقه ی هوایی از وسط غلاف برگهای آن بیرون می آید، گل آذین سنبله و میوه ی گوشتی خوراکی ۳- میوه ی آن که دراز و باریک با جسم گوشتی نرم و خوراکی و دارای مواد قندی فراوان است و در پوسته ای نرم و زرد رنگ قرار دارد؛ (اف و دری) کیله

بن زار

Bananzor

(۱) جایی که درخت موز بسیار رویده باشد

بند

Band-1

(۱) ۱- هر یک از فصول و فقرات نامه ها، قوانین و لوایح ۲- (ادبیات) بند ترکیب بند و ترجیع بند ۳- بخش معینی از یک اثر موسیقی یا آهنگ ۴- گره؛ عقده؛ بسته ۵- حبس؛ وضع یا حالت اسیر یا گرفتار بودن ۶- شیدایی؛ گرفتاری؛ زیر تأثیر کسی قرار گرفتن ۷- محل اتصال دمبرگ یا میوه به شاخه ۸- دسته؛ جایی در جسم که از آن گرفته یا آویخته شود (اف.) ۹- سد یا دیوار دای برای بستن آب ۱۰- (کالبدشناسی) مفصل؛ قولی نینگ ~یدن اوشله دیم (از بند دستش گرفتم) ۱۱- ریسمان، تسمه یا نواری که با آن بتوان چیزی را بست؛ ساعت ~ی (بند ساعت)، توفلینگ نی ~ینی باغله (بند کفشت را ببند)

بند

Band-2

(ص.) ۱- بند ۲- اشغال شده ۳- ویژگی جای یا پستی که حالی نیست ۴- مشغول به کاری

بند بولماق

~bo'lmoq

۱- اشغال شدن (مانند جای، پست ... ۲- کار یا فعالیتی مشغول شدن

قولیم بند

Qo'lim~

۱- دستم خالی نیست (چیزی در دستم است) ۲- بیکار نیستم؛ مشغول هستم

بند

Banda-1

شگفتن؛ رونق یافتن ۳- (اف.) تراویدن؛ بیرون آمدن سیالی از جایی؛ بولاق نینگ سووی تیشیکلردن بلقیب چیقہ دی (آب چشمه از سوراخها بیرون سر می زند)

بلقی ماق

Balqimoq-2

(مص.ل.) ور آمدن

بلخ (ی)

Balx(i)

(۱) نوعی ذرت سپید زودرس

بلیات

Balet

(۱) ۱- نمایش رقص و حرکات پانتومیم همراه با موسیقی ۲- موزیک ساخته شده برای چنین اثر

بلزم

Balzam

(۱) ماده ی خوشبویی که از گیاهان گرفته شده یا بگونه ی مصنوعی ساخته می شود

بلزم لماق

Balzamlamoq

(مص.م.) مومیایی کردن

بلغم

Balg'am

(۱) ۱- بلغم ۲- مخاط مرضی چسبناکی که به مقدار زیاد از راه دهان بیمار دفع می شود ۳- یکی از خلطهای چهارگانه بر اساس طب قدیم

بلغمی

Balg'ami

(۱) رنگی میان سبز و آبی

بلچیق

Balchiq

(۱) ۱- لجن ۲- لای؛ درد ۳- شرایط بد و دشوار؛ جهالت و کهنه پرستی؛ بلچیق

بلچیق لی

Balchiqli

(ص.) ویژگی جای یا سطح پوشیده از لجن؛ پراز لجن

بلچیق لیک

Balchiqlik

(۱) لجنزار؛ جای پوشیده از لجن است

بم

Bam

(ص.) ۱- بم ۲- ویژگی صدای کم بسامد ۳- ویژگی صدای کلفت (مانند صدای مردانه)

بمصلحت

Bamaslahat

(ق.) بمشوره؛ بمصلحت؛ باندیشه

بمیل خاطر

Bamaylixotir

(ق.) ۱- بدون عجله؛ باخاطر آرام؛ ~اوخله (باخاطر بخواب) بدون تشویش؛ بلامانع

بمعنی

Bama'ni

(۱) ویژگی کسی که با عقل و منطق کار کند

بمعنی لیک

Bama'nilik

(۱) منطقی

مص. و. (۱) بقره یتماق

Baqraytmoq بقره یتماق

(مص. م. ۱) چشم دوختاندن ۲- بادستان و پاهای از هم گشوده قرار دادن

Baquvvat بقوت

(ق. ۱) پر زور؛ توانمند ۲- استوار؛ مستحکم ۳- دارای نموی خوب ۴- صاحب مال بسیار

Baquvvatlanmoq بقوت لنماق

(مص. م. ۱) پر زور شدن؛ نیرومند شدن ۲- از لحاظ مادی تقویه شدن

Baquvvatlash بقوت لاش

(۱) عمل یا فرایند پر زور یا توانمند شدن

Baquvvatlashmoq بقوت لاشماق

(مص. م. ۱) بقوت لنماق

Baquvvatlik بقوت لیک

(۱) توانایی؛ توانمندی

Bar بر

(۱) پهنای؛ عرض

Baraban بره بن

(۱) طبل

Barabanchi بره بنچی

(۱) طبل نواز

Barahman برهمن

(۱) برهمن ۲- عضو بالاترین طبقه در دین هندو

۳- روحانی دین هندو

Barak-1 بره ک

(۱) خانه‌ی چوبی موقت

Barak-2 بره ک

(۱) نوعی آش خمیری بنام «چوچوره» برکت (۱) ۱-

برکت ۲- سودمندی؛ کارایی؛ بهره‌دهی ۲- فراوانی؛ رونق

Barakali برکه لی

(ص. ۱) دارای برکت؛ دارای فزونی ۲- ویژگی آنچه

که بیش از تصور افزون آید (مانند غذا، پارچه و غیره)

Barakalla برکه لله

[برکت الله] (ح. ۱) نشانه‌ی تحسین و امتنان ۲-

علامت تأیید

Barakallachi برکه لله چی

— هی برکه لله چی

Barakasiz برکه سیز

(ص. ۱) بی برکه

مص. و. (۱) به فریاد و سرو صدا وادار نمودن

Baqirish بقیریش

(۱) عمل فریاد زدن

Baqirishmoq بقیریشماق

(مص. م. ۱) بقیرماق

Baqiya-1 بقیه

(۱) بقیه؛ آن مقدار، تعداد، یا بخش از یک مجموعه یا

واحد، که پس از عمل یا رویدادی باقی می‌ماند

Baqiya-2 بقیه

(ص. ۱) بقیه؛ به صورت مقدار، تعداد یا بخش باقیمانده

پس از یک عمل یا رویداد

Baqiyador بقیه دار

(ص. ۱) دارای بقیه؛ مقروض

Baqiyadorlik بقیه دارلیک

(۱) بقیه داری

Baqilajon بقله جان

(۱) ۱- بادنجان؛ بادمجان ۲- گیاه یک ساله از تیره‌ی

بادنجانیان ۳- میوه‌ی آن گیاه که دارای پوست ضخیم

بنفش تیره و به شکل دراز یا کروی است و پخته‌ی آن

مصرف خوراکی دارد؛ (اف. گف. ۱) بایمجان

Baqo بقا

(۱) ۱- بقا ۲- وضع یا کیفیت باقی ماندن ۳- نام مردان

Baqoli بقالی

(ص. ۱) دارای ۱- بقا ۲- پاینده ۳- دارای دوام

Baqosiz بقاسیز

(ص. ۱) بی بقا

Baqqol بقال

(۱) بقال؛ خوار و بار فروشن

Baqqollik بقال لیک

(۱) خوار و بار فروشی

Baqqolchilik بقال چیلیک

— بقال لیک

Barrayish بقره یش

(۱) عمل دیدن با چشمان بیش از حد معمول گشوده

Baqrayishmoq بقره یشماق

(مص. م. ۱) بقره یماق

Baqraymoq بقره یماق

(ص. ۱) دیدن با چشمان بیش از حد معمول

گشوده، چشم دوختن ۲- با حالت دست و پای از هم

گشوده ایستادن

Baqraytirmoq بقره‌ی تیرماق

بقمته کیلماق

~kelmoq

روبرو آمدن

Baqar بقر

(۱) گاو؛ نام دومین سال تقویم معروف به تقویم

ترکستانی

Baqasalla بقره سلخه

(۱) نوعی سمارق زهری

Baqaterak بقره تیرک

(۱) نوعی سپیدار با شاخهای پهن

Baqato'n بقره تون

(۱) خزه؛ گروهی از رستنیهای تیره‌ی نهانزاد بدون آوند

(گیاهان سلولی) که در نقاط مرطوب می‌رویند

Baqbaqa بقبقه

(۱) غبغب؛ برجستگی گوشتی زیر چانه، که در افراد

فربه تقریباً آویزان است

Baqbaqali بقبقه‌لی

(ص. ۱) دارای غبغب

aqaloq بقبقه‌لاق

— بقبقه لاق

Baqir-1 بقیر

(۱) مس سرخرنگ

Baqir-2 بقیر

(فع) (امر) بقیرماق فریاد کردن؛ فریاد کن

Baqir-buqur بقیر - بو قو

(صو.) صدای جوشش آب

Baqiriq بقیریق

(۱) ۱- فریاد بلند ۲- داد و بیداد بلند ۳- فریاد تهدید

آمیز

Baqiriq-chaqiriq بقیریق چقر

(۱) سرو صدا؛ فریاد

Baqirlamoq بقیرلماق

(مص. ل.) جوشیدن با صدای بلند

Baqirlatmoq بقیرلتماق

(مص. ل.) با صدای بلند جوشاندن

Baqirmoq بقیرماق

(مص. ل.) ۱- فریاد کردن ۲- داد زدن ۳- (مت.) با آواز

بلند تهدید کردن

Baqiroq بقیراق

(ص. ۱) سرو صدا کننده؛ صفت آنکه بسیار سرو صدا

کند

Baqirtirmoq بقیرتیرماق

کشور منتشر کننده‌ی آن چاپ شده است؛ پول کاغذی

۲- چک؛ برگ چایی که در اختیار دارندگان حساب

بانکی گذارده می‌شود تا به وسیله‌ی آن بتوانند شخصا

یا توسط دیگری از بانک پول دریافت کنند

Bankrot بنکروت

[=بانکروت] (۱) ۱- بانکروت ۲- ورشکستگی؛ وضع یا

کیفیت شخص یا مؤسسه‌ی دارای فعالیت مالی، که

بدیهیهایش بیش از سرمایه اش باشد و توانایی

پرداختن بدیهیهایش را در سر موعود نداشته باشد ۳-

(مجاز) وضع یا کیفیت از دست دادن اعتبار، نفوذ و

کار آیی ۴- (مجاز) نقش بر آب شدن طرحها و نقشه‌ها

Bankrotlashmoq بنکروت لاشماق

(مص. ل.) ورشکست شدن؛ روبه ورشکستگی رفتن

Banogoh بناگاه

(ق.) ناگهان؛ ناگاه

Banoras بنارس

(۱) پارچه‌ی ابریشمی دستبافت (منسوب به شهر

بنارس هندوستان)

Banot بنات

(۱) مخمل؛ — بخمل

Bant بنت

(۱) نوار و طرز بستن آن در بسته بندیهای زینتی و کادو

Bantik بنتیک

(۱) «بنت» کوچک

Baqa بقره

(۱) قورباغه

Ba Baqadrihol بقدر حال

(ق.) به اندازه توان؛ به قدر امکان؛ اونکه یاردم بیریلدی

(به اندازه‌ی توان به او کمک شد)

Baqaloq-1 بقالاق

(۱) ۱- بند میان سم و ساق پای جانوران؛ مچ پای ۲-

پارچه‌ی گوشت بالای سم جانوران، بویژه اسب

Baqaloq-2 بقالاق

(ص.) کسی که فربه، شکم گنده با قد پست باشد

Baqam بقم

(۱) ۱- نوعی درخت ۲- رنگ سرخ

Baqamti بقمته

(ق.) روبرو؛ بطور مستقیم؛ — سوزلشماق (مستقیم

حرف زدن)

~qilmoq بقمته کیلماق

روبرو ساختن

~ سینی مهمانخانه ده جایلشتیردیک (همه مهمانان را در هتل جابجا کردیم) ۴- (مجاز) مردم: بونی ~ بیله دی (این را مردم می دانند)

بری بیر همه یکسان است: فرقی ندارند

بری باغ bog' باغی که به مدت یکسال به اجاره گرفته شده باشد

بریمته Barimta (مردم شناسی) عادتی در میان مردم کوچ نشین که قبيله یا گروه مورد تعرض واقع شده، برای جبران خسارت و اعاده حیثیت خویش دامها یا دارایی متجاوز را تصرف کند

بریتان Bariton (موسیقی) ۱- آواز مردان میان پست ترین و بلندترین آوازشان ۲- آهنگی با همین آواز

برواج Barivoj (ص) ترقی یافته، توسعه یافته: در حال رشد و توسعه

بری Bariy [باریم] ۱- باریم؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۵۶ و وزن اتمی ۱۳۷/۳۴، سفید نقره‌ای و چکشخوار، که در طبیعت به صورت ترکیب وجود دارد، سرعت اکسیده می شود، برای اکسیژن زدایی به کار می رود، و نمکهای آن کاربرد فراوان دارد

برجه Barja ۱- کرجی یا قایق باری پارویی یا موتوری

برکمال Barkamol (ص) به کمال رسیده؛ به بلوغ رسیده

برکش Barkash ۱- از ظروف منزل که به عنوان سینی به کار می رود

برلاس Barlos ۱- ۱- برلاس ۲- از قبایل بزرگ ترک (ازبک) ۳- شخص منسوب به همین قبیله

برماق Barmoq ۱- انگشت ۲- هریک از اندامهای پایانی دست و پای بسیاری از پستانداران و پرندگان که در انسان و برخی جانوران به ناخن ختم می شود ۳- واحد اندازه گیری برابر با پهنای انگشت وسط

نی بیگیزقیلماق niigizqilmoqni با انگشت اشاره، اشاره کردن

برماق وزنی vazni برماق وزنی و تعیین وزن اشعار بر پایه تعداد هجا

۱- برگ: اندامی از گیاه که از جوانه های روی ساقه یا شاخه پدید می آید، معمولا حاوی سبزینه است و فتو سنتز و تعریق در گیاه به وسیله آن انجام می گیرد

برگ نازک inozik نوعی خربوزه

برگک Bargak-1 ۱- ۱- زرد آلوی خشک شده بدون هسته ۲- زیور ساخته شده از سکه های طلا یا نقره که زنان به پیشانی خود بیاویزند ۳- نخستین جوانه ی سرخ رنگ بید که برگ در آورده باشد ۴- پوپک ساخته شده از پوست شاخچه های بید

برگ زوب Bargizub ۱- ۱- بارهنگ ۲- گیاه علفی یک ساله از تیره ی بارهنگیان، دارای برگهای درشت متعدد و خوابیده، گلهای مجتمع به صورت سنبله با دنباله ی دراز و میوه ی پوشینه؛ جرجول؛ زبان بره ۳- دانه ی کوچک سرخ رنگ و لعابدار آن گیاه که کاربرد دارویی دارد؛ (اف... گف...) برگ زلف

برگ کرم Bargikaram ۱- ۱- رنگ سبز روشن؛ رنگ کلم ۲- پارچه ای بنام خان اطلس به همین رنگ

برگ لماق Barglamoq (مص. ل) برگ دادن؛ برگ روییدن

برگلی Bargli (ص) ۱- دارای برگ ۲- برگ دهنده

برهم Barham (ص) ۱- پایان ۲- نابود؛ برچه چلکشلک لرگه ~ بیریلدی (به تمام نابسامانیها پایان داده شد)

برهم بیرماق bermoq ۲- نابود ساختن ۲- پایان دادن

برهم بیمماق yemoq نابود شدن؛ بس شدن؛ برهم تاپماق

برحق Barhaq (ص) برحق؛ درست؛ راست؛ در حقیقت موجود است

برحیات Barhayot (ص) زنده

بری Bari (ض) ۱- همه ۲- مقدار یا کمیت مورد نظر به صورت یک کل: او کونلر نینگ ~ (همه ی آن روزها) ۲- عضوهای یک مجموعه، بدون استثنا: مهمانلر نینگ

همر دیف شدن

بره ورلشتیریلماق Baravarlashtirilmog (مص. مج) بره ورلشتیرماق

بره ورلشتیرماق Baravarlashtirmog (مص. م) بره ورلشماق

بره ورلیک Baravarlik ۱- برابری؛ وضع یا کیفیت برابر بودن؛ همسانی

براج Baravj (ص) در اوج

برباد Barbod (ق) ۱- نابود شده ۲- از دست رفته

بربادبولماق bo'lmoq نابود شدن؛ از دست رفتن

برده Barda-1 ۱- مایع غلیظی که از کارخانه های آبجو و شراب سازی بدست می آید و بعنوان غذا بکار می رود

برده Barda-2 ۱- برده؛ غلام؛ کنیز؛ بنده

بردم Bardam (ص) سالم؛ باقوت؛ سر حال

بردملیک Bardamlik ۱- سلامتی؛ توانمندی

بردی Bardi ۱- گیاهی است که بیشتر در باتلاقها می روید و برگهای دراز سه ضلعی دارد

بردار - بردار Bardor-bardor (فع) ۱- بالا بالا کردن ۲- اعزاز کردن مبالغه آمیز

برداش Bardosh [برداشت] ۱- صبر؛ تحمل؛ بردباری

برداش بیرماق bermoq صبر و تحمل کردن

برداش قیلماق qilmoq تحمل کردن؛ شکیبایی کردن

برداشلی Bardoshli (ص) صبور؛ متحمل؛ بردبار

برداش سیز Bardoshsiz (ص) بیصبر؛ غیر متحمل

برلژف Barelef ۱- تصویری که روی صفحه بگونه ی برجسته کار شده باشد

برگ Barg

برکت

Barakat ۱- برکت؛ فراوانی؛ رونق

بره لله Baral(l)a (ص) ۱- دقیق؛ روشن؛ واضح ۲- صریح؛ روراست ۳- با یک صدا؛ با صدای بلند ۴- بخاطر جمعی؛ بمیل خاطر

برهس Baras ۱- (پزشکی) لکه ی سفید بر روی جلد که از اثر بیماری پسی پدید آید؛ پیس

بره ور Baravar-1 [=برابر] ۱- برابر؛ روبرو؛ مقابل؛ نیز یولده ~ کیلیدیک (مادر راه روبرو آمدم)

بره ور Baravar-2 (ص) ۱- برابر ۲- دارای کمیت یا کیفیت یکسان ۳- بی کم و کاست از یکدیگر؛ مساوی ۴- با رقام و مراتب و واژه های «چند» و «چندتا» سلسله مراتب را افاده می کند: اوچ ~ (سه برابر یا سه تا از همان چیز)

بره ور بولماق bo'lmoq یکسان شدن؛ متساوی شدن

بره ور کیلماق kelmoq مساوی آمدن

بره ور کورماق ko'rmoq یکسان دیدن

بره وریده Baravarida (ح) با؛ همراه؛ مقالم ~ اوز فکریمنی ایته من (با مقاله ی خود فکرم را بیان می کنم)

بره ور یگه Baravariga (ق) ۱- همزمان؛ یکاوی ~ کیلیب یوباردی (هر دو همزمان رسید) ۲- به بدلیش؛ به عوضش؛ به حسابش؛ بیر ییللیک ایش ~ شوپولنی آلدی (در بدل یکسال کار این پول را گرفت)

بره وریده Baravarida (ح) با؛ همراه؛ کتاب ~ یده ژورنلنی هم تاپشیردیم (با کتاب مجله را هم سپردم)

بره ور لماق Baravarlamog (مص. م) ۱- برابر ساختن؛ متساوی ساختن ۲- به موازنه در آوردن؛ متوازن ساختن

بره ورلش Baravarlash ۱- عمل یا فرایند برابر ساختن

بره ورلشماق Baravarlashmog (مص. مش) ۱- برابر شدن ۲- همسان شدن ۳-

(مص، مش،) شرط بازی

Basma-bas-1 بس مه بس

(۱) مسابقه رقابت آمیز در کار یا ساحه ای؛ سده یونگن ایر (جوان پرنده در مسابقه)

Basma-bas-2 بس مه بس

(ق) برای پیشی گرفتن؛ برای عقب نماندن؛ ایکنی یالوان بیر بیرلری پیلن - کوره شدیلر (هر دو پهلوان برای پیشی گرفتن با یکدیگر به مسابقه پرداختند)

Basma-basiga بس مه بسبگه

(ق) با رقابت؛ رقابت آمیز؛ سیورتچیلر سجوده عجایب اوین کورستدیلر (ورزشکاران با رقابت بازی جالبی کردند)

Basma-baslashmoq بس مه بس لشماق

(مص، مش،) رقابت کردن؛ مسابقه کردن

Basma-baslikka بس مه بس لیککه

(ق) در رقابت؛ در مسابقه؛ مسابقه قریق بوله دی (در رقابت مسابقه جالب می شود)

Bassey بسین

(۱) ذخیره‌ی مصنوعی بزرگ آب

Bast بست

(۱) قاضی؛ اندام بوی و سی یخشی (قد و قامتش خوب است)

Basta بسته

(ص) بسته؛ مسدود

Bastakor بسته کار

(۱) آهنگساز؛ موسیقی دانی که آهنگ تصنیف می کند

Bastakorlik بسته کاریک

(۱) آهنگسازی؛ عمل یا شغل آهنگساز

Bastalamoq بسته لماق

(مص، م) آهنگ ساختن

Bastalanmoq بسته لنماق

(مص، مح) بسته لماق

Bastalik بسته لیک

(۱) بستگی - ۲ وضع یا کیفیت بسته بودن - ۳ پیوند؛ ارتباط؛ بو ایکخله سی بیر بیرگه نیمه بسته لیگی بار؟ (این هر دو به یکدیگر چه ارتباط دارند)

Batafsil بتفصیل

(ق) مفصلاً؛ با تفصیل؛ با تمام جزئیات؛ او واقعه‌ی - ایتیپ بیردی (او واقعه را مفصلاً بیان کرد)

Batalon بتلیان

می؟ (همینقدر عذاب برایش کافی نیست؟) - ۲ کافی است؛ تمام کن؛ گینی - قیلسنگ چی (صحبت را تمام کن) - ۳ در آغاز جمله به مفهوم پس، چنین است و گفت که: کیچ بولدی - ییز کیتیه میز (دیر شد پس ما می رویم)

Bas-2 بس

[=باس] (۱) (موسیقی) ۱- باس ۲- بمترین صدای مرد ۳- بمترین صدا در یک قطعه‌ی موسیقی ۴- بمترین و بزرگترین ساز زهی در آرکستر

Basalobat بصلایت

صلا بلی

Basavlat بصولت

(۱) با صولت؛ آنکه دارای فرخ و شکوه، برتری و زبردستی است

Bas-bog'lamoq بس باغله‌ماق

(مص، م) گرو بستن؛ گرو بازی کردن؛ شرط بازی کردن

Basila بسيله

[=باسیل] (۱) باسیل؛ نوعی از باکتریهای هوازی گرم مثبت، مولد هاگ و میله ای شکل بیشتر آنها به وسیله‌ی تازکها حرکت می کنند، گندروی هستند و هاگهای آنها در خاک و گرد و غبار فراوان است

Basir بصیر

(ص) بصیر؛ دارای بینش

Basit بسیط

(ص) بسیط؛ غیر مرکب؛ (عنصر یا جسم) ساده، عادی

Basketbol بسکتبال

(۱) بسکتبال؛ بازی دسته جمعی که در زمین مخصوص میان دو دسته‌ی پنج نفری انجام می گیرد و هر دسته سعی می کند توپ را بگیرد و به میان سبد حریف که در انتهای زمین بر بالای تیر آویزان است، بیاندازد

Basketbolchi بسکتبالچی

(۱) بسکتبالیست؛ ورزشکار یا بازیکنی که به بازی بسکتبال علاقه یا در آن مهارت دارد

Baski بسکی

بس

Baslash بسلاش

(۱) عمل گرو بستن؛ شرط بندی

Baslashmoq بس لشماق

(۱) برقراری؛ وضع یا حالت باثبات بودن؛ ابتدی مملکتند - حکم سوره‌ی (حال در کشور حالت باثبات حکمروایی می کند)

Barqut بر قوت

(گف،) مخمل

Barra بره

(۱) ۱- بره ۲- نوزاد گوسفند تا پنج شش ماهگی ۳- پوست نوزاد گوسفند (قره کول) ۴- (مجاز) جوان؛ معصوم

Barrikada بریکده

(۱) سنگر بندی موقتی؛ مانع؛ مسدود کردن (بامانع)

Bars برس

(۱) ۱- پلنگ ۲- نام سومین سال در تقویم معروف به تقویم ترکستانی

Bartaraf برطرف

(۱) ۱- نابود؛ عمل یا فرایند از میان برداشتن؛ زایل؛ خطالرنی - قبل (خطاها را از میان ببر) ۲- (اف)، سیکدوش؛ او ایشدن - بولدی (او از کار سیکدوش شد)

Barvaqt بروقت

(ق) ۱- صبح زود؛ بامداد؛ ایرته - سفرگه جونه‌ی میز (صبح زود به سفر می برائیم) ۲- در وقت معین؛ بدون تأخیر برچه - کیلنگر (همه در وقت معین بیاید) ۳- پیش از زمان موعود؛ قبل از وقت معمول

Barvasta بروسته

[=برسته] (ص) دارای پیکر درشت؛ تناور؛ چهارشانه

Barvastalik بروسته‌لیک

(۱) تناوری؛ جسامت

Barxon برخان

(۱) تپه‌ی شنی سیخار

Barxit برخیت

(۱) مخمل

Barzangi برزنگی

(ص) ۱- زنگی؛ سیاه پوست ۲- (مجاز) هبیتناک

Barsh برشش

(۱) ماده‌ی مخدری که از افیون، عسل و مواد خوشبوی دارویی ساخته شود

Barcha برچه

(ض) همه؛ کیلیم بولدی (همه آمدند)

Bas-1 بس

(ص) ۱- کافی؛ پسندیده آشونچه عذاب اونگه - ایمس

وریم

Barno-1 برنا

(۱) جوان

Barno-2 برنا

(ص) زیبا؛ خوش قد و بالا

Barobar برابر

(۱) برابر؛ روبرو؛ مقابل

Barograf برزگراف

باروگراف (۱) باروگراف؛ فشار نگار

Barogramma برزگرمه

[=باروگرام] (۱) نمای فشار روی کاغذ مخصوص

Barometr برامتر

[=بارومتر] (۱) ۱- بارومتر ۲- فشارسنج ۳- (مجاز) چیزی که چگونگی وضعیت، حال و حادثه را نشان دهد

Barometrik برامتریک

[=بارومتریکی] (ص) فشارسنجی؛ مربوط به دانش و فن فشارسنجی

Baron بران

[=بارون] (۱) بارون؛ از لقبهای اشرافی پیشین در اروپا

Baroq براق

(۱) آنچه پشمش دراز، انبوه و مجعد باشد

Baror برار

(ص) ۱- سهولت و امکانیت برای اجرای کار؛ موافق افتادن کار؛ شانس؛ آو - یدن کیلمه دی (در شکار شانس نیاورد) ۲- رشد و پیشرفت؛ ایشلری تینگ - سی یخشی (پیشرفت کارهایش خوب است)

Barot برات

(۱) ۱- برات ۲- نوشته ای که پادشاه برای اهالی یا بیگانه‌ی دهد ۳- فرمان رسمی برای اعطای عنوان یا امتیاز ۴- هشتمین ماه قمری (شعبان) ۵- نام مردانه

Barpo برپا

(ص) ۱- دایر ۲- صفت بنا کردن

Barq برق

(۱) آذرخش؛ - ایلدریم

urmoq برق اورماق

برق زدن؛ درخشیدن

Barqaror برقرار

(ص) ۱- استوار؛ مستحکم ۲- بدون تغییر؛ دارای ثبات؛ وضعیت (وضع باثبات) ۳- مقیم در یک جا

Barqarorlik برقرارلیک

(ق.) بین الملل: در میان ملت‌ها

Baynalmilalchilik بین‌المللی‌چیلیک

(۱.) انترناسیونالیسم: اعتقاد به همبستگی و وجود منافع مشترک میان ملت‌های جهان، یا گروهی از آنان
Bayon بیان

(۱.) بیان ۲- شرح: تعبیر: توضیح ۳- فصاحت ۴- نوشتن متن از روی خوانش یک متن یا گفتن یک موضوع

Bayonnoma بیان‌نامه

(۱.) نوشته ای رسمی در باره‌ی مسئله‌ی معین: آگاهاندن: فهماندن

Bayonot بیانات

(۱.) اعلامیه‌ی رسمی شفاهی یا نوشتاری

Bayonchilik بیان‌چیلیک

(۱.) سخنوری

Bayot بیات

(۱.) (موسیقی) نام یکی از آهنگ‌های مقام‌های دوگاه سومین مقام از شش مقام موسیقی کلاسیک ۲- نام یکی از قبایل ترکی

Bayov بیاو

(ص.) ساده‌دل: خوش‌باور: زودباور: ساده‌لوح: ~ آدم (آدم ساده‌دل)

Bayoz بیاض

(۱.) بیاض ۲- سفیدی ۳- سپیده ۴- کتابچه و دفتر سفید نانوشته ۵- کتاب دعا ۶- کتابچه ای که در آن مطالبی سودمند یادداشت کنند ۷- مجموعه اشعار یک یا چند شاعر

Bayozchilik بیاض‌چیلیک

(۱.) بیاض‌نویسی

Bayram بیرم

(۱.) روز یا روزهای معین از سال که به مناسبتی خوشحال کننده گرامی شمرده شود و در آن مراسم ویژه‌ای برگزار کنند: جشن: عید

Bayramlik بیرم‌لیک

(۱.) هدیه‌ی عید: عیدی: (اف.) نمازلیک

Bayroq بیراق

[= بیرق] (۱.) بیرق: قطعه‌ای پارچه‌بارنگ یا نقش ویژه که به عنوان نشانه یا نماد به کار می‌رود: پرچم

Bayroqdor بیراقدار

(۱.) بیرقدار: کسی که بیرق در دست گیرد و پیشاپیش گروهی یا لشکری حرکت کند: علمدار

که مسیر آن به صورت خط‌های پریده است

Bir~ بیربخیه

(مجاز) کمی: اندکی: اولیمه‌گه ~ قالدی (کم مانده بود که بمیرد)

Baxyado'z بخیه‌دوز

(۱.) بخیه‌دوز: کسی که بخیه دوزد

Baxyalamoq بخیه‌لماق

(مص.م.) بخیه‌دوختن: بخیه کردن

Baxsh بخش

(پس.) بخش: بخشنده: روبخش، صفابخش

~etmoq بخش‌ایتماق

بخشیدن: بذل کردن

Baxshi بخشی

(۱.) سراینده‌ی داستان‌های مردمی ۲- دم و دعا کننده‌ی بیماران ۳- (قد.) مسئول و محاسب مالی در دربار خانان و سلاطین ترکان و مغولان ۴- (قد.) حکیم: طیب: جراح

Baxshish بخشش

(۱.) بخشش: صدقه: احسان: خیر: انعام

Bay به‌ی

(۱.) بیع: خرید و فروش ۲- خرید

Bayan بیه‌ن

(۱.) آکورئون

Bayanchi بیه‌نچی

(۱.) نوازنده‌ی آکورئون

Bay-bay به‌ی‌به‌ی

(صو.) کلمه‌ای برای تحسین، تمجید، تعجب

Bay-baylamoq به‌ی‌به‌ی‌لماق

(مص.م.) تحسین: تمجید یا تعجب کردن

Bay-baylashmoq به‌ی‌به‌ی‌لشماق

(مص.مش.) به‌ی‌به‌ی‌لماق

Baydarka بزیدرکه

(۱.) قایق کوچک ورزشی که با پاروی دوسره رانده می‌شود

Bayir بییر

(۱.) سازگاری با شرایط محیط

Bayirlashmoq به‌ییرلشماق

(مص.مش.) سازگاری یافتن با شرایط محیط

Baylashmoq به‌ی‌لشماق

(مص.مش.) چانه زدن

Baynalmilal بین‌الملل

(۱.) بخیل: کسی که خسیس، حسود یا تنگ چشم است

Baxil-2 بخیل

(ص.) ۱- بخیل ۲- خسیس ۳- حسود ۴- تنگ چشم
Baxillik بخیللیک

(۱.) بخل: حسودی: تنگ چشمی

Baxmal بخل

[=مخمل] (۱.) ۱- مخمل ۲- پارچه‌ی ابریشم نما با سطح دارای کرک کوتاه و پشت ساده، که ممکن است از ابریشم طبیعی یا مصنوعی، مخلوطس از ابریشم و کتان یا پنبه باشد ۳- (مجاز) سبزه‌ی نورسی که سطح دشت را پوشانیده است

Baxt بخت

(۱.) ۱- بخت ۲- وضع یا رویداد خوب در زندگی: اقبال: شانس ۳- طالع

~danko'rdim بختدن کوردیم

توکل

~gaqarshi بخت‌گه‌قرشی

کار یا رویداد خلاف انتظار

~iqora بختی‌قاره

سیاه بخت: بدبخت

Baxt-iqbol بخت‌اقبال

(۱.) ۱- بخت ۲- آینده‌ی خوب

Baxtiyor بختیار

(ص.) بختیار: خوشبخت: نیک بخت

Baxtiyori بختیاری

(۱.) از انواع انگور

Baxtiyorlik بختیارلیک

(۱.) بختیاری: خوشبختی

Baxtli بختلی

(ص.) خوشبخت: خوش طالع: خوش شانس

Baxt-saodat بخت‌سعادت

(۱.) بخت و سعادت

Baxtsiz بخت‌سبز

(ص.) بی بخت: بی طالع: بی شانس

Baxtsizlik بخت‌سبزلیک

(۱.) بی بختی: بی‌طالعی ۲- رویداد و واقعه‌ی ناخوش

Baxya بخیه

(۱.) بخیه: نوعی دوخت که نخ در مسیر آن به صورت خط و نقطه دیده می‌شود، برخلاف دوخت معمولی

(۱.) (نظامی) گردان: واحد نظامی شامل چند گروهان

Batamom بتمام

(ق.) ۱- بطور کامل: کاملاً: بسوزلر ~ توغری (این حرف‌ها کاملاً درست است) ۲- بکلی: تماماً: ایش ~ بیتدی (کار بکلی تمام شد)

Batareya بتریه

(۱.) ۱- باتری آتشبار توپخانه ۲- موضعی که آتشبار جابجا باشد ۳- مجموعه ای از چند پیل خشک یا اکومولاتور با اتصال موازی یا زنجیردای ۴- دستگاهی مرکب از چند چیز

Batartib بترتیب

(ص.) ۱- مرتب: سامان یافته: ~ ایشلرینگ مینی قوانندی (کارهای مرتب مرا خوشحال ساخت) ۲- با ترتیب

Batang بتنگ

(ص.) ناراحت: در معرض فشار یا آزار: هوانینگ ایسخیق لیگی ~ قیلدی (گرمای هوانا را حتم کرد)

Batist بتیست

[= باتیس] (۱.) باتیس: نوعی پارچه‌ی نخی ظریف و با دوام بادیس: باطیس

Battar بتتر

[= بدتر] (ص.) بدتر: دارای کیفیت پایین تر و ارزش یا شایستگی کمتر

Battarin بتترین

[= بدترین] (ص.) بدترین: دارای پایین ترین کیفیت و کمترین ارزش یا شایستگی

Battarlashmoq بتترلشماق

مص. بدتر شدن: روبه خرابی گذاشتن

Battol بطل

(ص.) ۱- بسیار بیرحم: وحشی ۲- بسیار بدکردار ۳- بسیار یکدنده و حرف ناشنو ۴- (اف.) بیکار ۵- تنبل ۶- دروغگو ۷- دلیر

Baton بتون

(۱.) نان دراز سفید از آرد گندم

Bavosir بواسیر

(۱.) (پزشکی) بواسیر: بیماری مزمن ناشی از ورم سیاهرگ‌های پایین راست روده در بیمرون مقعد که کار دفع را دشوار می‌کند و با درد و خونریزی همراه است

Baxayr بخیر

(ق.) بخوبی: به سلامتی: بی خطر

Baxil-1 بخیل

کیست؟) بشری
 Bashariy (ص.) بشری؛ مربوط یا منسوب به بشر؛ انسانی
 Bashariyat بشریت
 (۱.) ۱- بشریت ۲- وضع یا کیفیت بشر بودن ۳- نوع انسان؛ مجموعه‌ی انسانها ۴- منش یا رفتار انسانی؛ انسانیت
 Basharti بشرطی
 (ق.) بشرط اینکه؛ قرض پیره میز ~ که تیزده قیتر سنگیز (قرض می‌دهیم بشرط اینکه زود بدهید کنید)
 Bashniya بچشویه
 (۱.) ۱- قلعه‌ی ناو جنگی و تانک ۲- بنایی که به شکل منار باشد
 Bashorat بشارت
 (۱.) ۱- بشارت ۲- مژده ۳- پیشگویی واقعات آینده
 Bashoratli بشارت‌تلی
 (ص.) دارای توانایی پیشگویی کردن
 Bacha بچه
 (۱.) ۱- بچه ۲- فرزند ۳- کودک
 Bachadon بچه‌دان
 (۱.) بچه‌دان؛ زهدان؛ رحم
 Bachkana-1 بچکنه
 [=بچگانه] (ص.) ۱- بچگانه؛ مربوط یا منسوب به بچه؛ ~ کیم (لباس طفلانه) ۲- نستجیده؛ احمقانه؛ ~ قلیق (رفتار احمقانه)
 Bachkana-2 بچکنه
 (ق.) مانند بچه‌ها؛ به روش بچه‌ها
 Bachkanado'z بچکنه‌دوز
 (۱.) بچگانه‌دوز؛ دوزنده‌ی لباسهای بچگانه
 Bachkanagarchilik بچکنه‌گرچیلیک
 (۱.) کارهای کودکان؛ بچگانگی
 Bachkanalarcha بچکنه‌لرچه
 (ق.) به طرز بچگانه؛ به شکل بچگانه؛ او ~ ایش قیلیب بیزنی او یلتیردی (او بچگانه کار کرده خجالت‌مان داد)
 Bachkanalashmoq بچکنه‌لشماق
 (مض. مش.) ۱- بچگانه شدن؛ رفتار بچگانه کردن ۲- (مجاز) سطحی شدن؛ سوزلری بچکنه لشدی (سخنهایش سطحی (بی مضمون) شد)
 Bachkanalashstirmoq بچکنه‌لشتیرماق
 (مض. ل.) بچگانه ساختن

بغریگه آلماتق Bag'riga
 ۱- در آغوش کشیدن ۲- (مجاز) در پناه و حمایت خود گرفتن
 Bag'rikeng بغری کینگ
 مهربان ۲- سخی؛ مهماندوست
 Bag'riqora بغری قاره
 سیاه دل؛ دارای نیت بد به دیگری
 Bag'ritosh بغری تاش
 سنگدل؛ بی رحم
 Yerbag'rida بیر بغریده
 در زیر یا قعر زمین
 Bag'ir-bug'ir بغیر بوغیر
 ← بغ بوغ
 Bag'irlamoq بغیر لماق
 ← بغیلخه ماق
 Bag'irsoq بغیر ساق
 (۱.) روده و امعاء؛ باغیر ساق
 Bag'ishlash بغیشلش
 (۱.) ۱- بخشش ۲- عمل بخشیدن یا اهدا کردن ۳- عمل عفو کردن
 Bag'ishlamoq بغیشلماق
 (مض. م.) ۱- بخشیدن ۲- صرف کردن ۳- اهدا کردن؛ نامیدن ۴- عفو کردن
 Bag'ishlanmoq بغیشلنماق
 (مض. مج.) بغیشلماق
 Bag'ishlatmoq بغیشلتماق
 مض. و (۱.) بغیشلماق
 Bag'oyat بغایت
 (ق.) بغایت؛ خیلی زیاد؛ بنا ~ چیرایی بولییدی (ساختمان خیلی زیبا شده است)
 Bag'riqurt بغری قورت
 (۱.) کرم جگر گوسفندان
 Bashang بشنگ
 (۱.) ۱- آراسته ۲- کسی که برای جلب توجه خود را بیاراید
 Bashar بشر
 (۱.) بشر؛ آدمی؛ نوع انسان
 Bashara بشره
 (۱.) ۱- چهره؛ روی ۲- ظاهر شخص که وضع و حالت روحی او را بنمایاند ۳- مفهوم «همانند» و «مشابه» را می‌رساند؛ بو ملا ~ کیشی کیم؟ (این آدم ملا نما

بزمخانه Bazmxona
 (۱.) بزمخانه؛ بزمگاه
 Bzmxona بزمچی
 (۱.) ۱- هنرمندان اشتراک کننده در بزم ۲- اشتراک کننده‌ی بزم
 Bazzoz بزاز
 (۱.) بزاز؛ پارچه فروش
 Bazzozlik بزازلیک
 (۱.) ۱- مغازه‌ی بزاز ۲- پارچه فروشی ۳- عمل و شغل بزاز
 Bazo'r بزور
 (ق.) بزور؛ همراه با اجبار یا فشار؛ اوغریلر ~ اوینگه کیرگنلر (دزدان بزور داخل منزل شده‌اند)
 Bag'az بغز
 (۱.) چوبهای کوتاهی که به عنوان اساس در زیر تیرکهای زیر تنه‌ی تاک گذاشته می‌شود
 Bag'ayrat بغیرت
 (ص.) باغیرت؛ غیرتمند
 Bag'baqa بغیقه
 (۱.) غبغب
 Bag'baqador بغیقه‌دار
 (۱.) کسی که غبغب دارد
 Bag'-bug' بغ بوغ
 (۱.) سرو صدا؛ قیل و قال
 Bag'illamoq بغیلماق
 (مض. ل.) با صدای بسیار بلند حرف زدن؛ باداد و فریاد گریستن
 Bag'illatmoq بغیلتماق
 (مض. م.) به داد و فریاد در آوردن
 Bag'illash بغیلش
 (۱.) عمل سرو صدا یا فریاد کردن
 Bag'illashmoq بغیلشماق
 (مض. مش.) بغیلماق
 Bag'ir بغیر
 (۱.) ۱- جگر؛ اندامی در بدن مهره داران که زرداب ترشح می‌کند و نقش مهمی در دگرگونی برخی ترکیبهای خون (مانند تبدیل قند به گلیکوزن و ساختن اوره) دارد؛ کبد؛ جگر سیاه ۲- سینه؛ آنه باله سینی بغریگه باسادی (مادر فرزندش را به سینه فشرد) ۳- (مجاز) سمبول مهر و غمخواری انسان ۴- (گف.) شخص بسیار عزیز و گرامی

بیراقلی Bayroqli
 (۱.) ۱- بیرقدار ۲- کسی یا مؤسسه‌ای که (معمولا مسابقات عرصه‌های تولیدی و اقتصادی) با بیرق مکافات شده باشد
 Bayroqcha بیراقچه
 (۱.) بیرقچه؛ پرچم کوچک روی فلز یا مقوا؛ پرچم کوچک (پارچه‌ای، کاغذی یا پلاستیکی) با دسته‌ی خرد، که در مراسم پذیرایی مهمانان عالی‌رتبه‌ی خارجی یا جشنها و همایشها به دست می‌گیرند و به اهتزاز می‌آورند
 Bayt بیت
 (۱.) بیت؛ واحد شعر عروضی، شامل دو مصراع
 Baytal بیتل
 (۱.) مادیان
 Baytar بیطر
 [=بیطار] (۱.) بیطار؛ دامپزشک تجربی؛ کسی که دامها و چهارپایان را درمان کند
 Baytariya بیطریه
 [=بیطاری] (۱.) بیطاری؛ عمل و شغل بیطار؛ دامپزشکی
 Baytulahzon بیت‌الاحزان
 (۱.) غمخانه؛ غمکده؛ کلبه
 Baytulloh بیت‌الله
 (۱.) بیت‌الله؛ خانه‌ی خدا؛ کعبه
 Baytulmol بیت‌المال
 (۱.) بیت‌المال؛ خزانه‌ی دولت
 Baza بزه
 (۱.) ۱- اساس؛ زیربنا ۲- انبار ۳- مجموع دارایی‌های مادی و فناوری مورد نیاز
 Bazm بزم
 (۱.) ۱- بزم ۲- مجلسی برای خوردن و نوشیدن همراه با شادی و سرگرمی ۳- مجلس مهمانی
 ~ijamshid بزم جمشید
 بزم بسیار بزرگ؛ بزم شاهانه
 ~qurmoq بزم‌قورماق
 بزم خوشی و سرور برپا کردن
 Bazmgoh بزمگاه
 (۱.) بزمگاه؛ جایی که در آن بزم برپا کنند؛ مجلس بزم
 Bazmoro بزم‌آرا
 (۱.) بزم‌آرا؛ آنکه مجلس عیش و مهمانی را آرایش می‌کند

صدای بلند، مقدار کوچک، ضخیم و خمیده، بالهای کوتاه و گرد، ساقهای ضخیم و پاهای قوی؛ کرک: بدسبیده؛ (اف.) بونده
Bedanayurish بیدنه یوریش
 رفتار با گامهای ریز و تند
Bedanaboz بیدنه باز
 (۱) کسی که کرک پرورش می‌کند یا آن را به جنگ می‌اندازد
Bedanamashak بیدنه مزشک
 (۱) از پرندگان ماهیخوار
Bedapoya بیده پایه
 (۱) زمینی که یونجه کشت شده
Bedarak بی درک
 (ق.) بی نشان؛ گم؛ ناپیدا
Bedarmon بی درمان
 (ص.) ۱- غیر قابل علاج ۲- ناتوان؛ ضعیف؛ بیحال
~tortmoq بی درمان تارتماق
 ناتوان شدن؛ روبه ضعف و بیحالی گذاشتن
Bedarmonlik بی درمانلیک
 (۱) بی درمانی؛ وضع یا کیفیت غیر قابل درمان بودن
Bedav بیدو
 (۱) اسپ تیزترک و مست
Bedavo بی دوا
 (ص.) ۱- بی درمان؛ لاعلاج ۲- (گف.) مجاز؛ بدچهره؛ کریمه المنظر؛ درد بی دوا؛ درد درمان ناپذیر و نا علاج ۲- (گف.) مجاز؛ شخص، کار یا چیز اصلاح ناپذیر و پردردسر
Bedaxmoza بی دخمزه
 (ق.) بی تشویش؛ بدون نگرانی؛ حیات کیچیریش (بدون نگرانی زندگی کردن)
Bedaxona بیده خانه
 (۱) جای یا انباری که یونجه را ذخیره و نگهداری می‌کنند
Bedazor بیده زار
 (۱) جایی که یونجه کشت شده است
Bedachilik بیده چیلیک
 ← بیده کارلیک
Bedil بی دل
 (ص.) ۱- بی دل ۲- (مجاز) مایوس؛ ناامید؛ دلسرده ۳- (مجاز) کم جرأت؛ ترسو ۴- (کم) دلپاخته؛ عاشق
Bedin بیدین
 (۱) بلدرچین؛ پرندۀ از راسته‌ی ماکیانسانان، دارای

(ص.) ۱- بی دوا؛ زودگذر ۲- فانی
Bebaraka بی برکه
 (ص.) بی برکت؛ بی بهره
Beharkash بی برکش
 (ق.) زیاد؛ بی اندازه
Behaxt بی بخت
 ← بخت سیز
Bebiliska بی بیلیسکه
 (ص.) ۱- (گف.) به سهولت؛ بی زحمت؛ ~ در آمد (در آمد بیزحمت)
Bebilchak ببیلچک
 (۱) قسمت برآمده‌ی روی پا، از پنجه تا منق
Bebok بی باک
 (ص.) دلیر؛ شجاع؛ نترس
Bebozor بی بازار
 (۱) روزهای دیگر هفته، غیر از «روز بازار»
Bebosh بی باش
 (ص.) ۱- بی سر ۲- بی خرد؛ بی مغز ۳- سخن نداشتن؛ یکدنده ۴- خودسر؛ نافرمان؛ سرکش
Beboshbog' بی باش باغ
 ← بی باش واق
Beboshlik بی باشلیک
 (ص.) ۱- بی سری؛ سرکشی؛ یکدندگی ۲- بی قانونی
Beboshvoq بی باش واق
 (ص.) ۱- باز؛ بدون بستگی؛ سسگیر (گاویاز و بسته نشده) ۲- ← بی باش
Beburd بی برد
 (۱) ۱- آنکه بدعهد و بدقول باشد ۲- بی معنی؛ ~ سوز (سخن بی معنی)
Beburdlik بی بردلیک
 (۱) ۱- بدعهدی؛ بدقولی؛ بی بردلیگی؛ جانگه تیگدی (از بدقولیش بیزار شدم) ۲- وضع یا کیفیت بی معنایا یاوه بودن
Beda بیده
 (۱) یونجه؛ (اف.) یونجه‌ی خشک
Bedakor بیده کار
 (۱) کسی که یونجه کشت می‌کند
Bedakorlik بیده کارلیک
 (۱) یونجه کاری
Bedana بیدنه
 (۱) بلدرچین؛ پرندۀ از راسته‌ی ماکیانسانان، دارای

Be-2 بی
 (ص.) نشانه‌ی اعتراض یا تعجب؛ بی ... بوزدینگ
 کو(ای...) تو که خرابش کردی
Be-3 بی
 پیش، (فا) نشانه‌ی نفی و سلب آبی باش (سرکش؛ حرف ناشنو، بیتاب (بیمار)
Beadab بی ادب
 (ص.) فاقد رفتار شایسته و مناسب با عرف جامعه
Beadablik بی ادبلیک
 (۱) بی ادبی؛ وضع یا کیفیت بی ادب بودن
Beadabchilik بی ادب چیلیک
 (۱) بی ادبی؛ عمل یا رفتار دور از ادب
Beadad بی عدد
 (ص.) بی شمار؛ بسیار؛ فراوان؛ بیغین گه ~ آدمبر
 کیلگن ایدی (در همایش مردم بسیار آمده بودند)
Beamal بی عمل
 (ص.) ۱- آنکه منصب، مقام یا شغلی ندارد ۲- تنبل؛ آنکه فعالیت ندارد ۳- صفت آنکه به قول و گفتارش عمل نکند
Beamr بی امر
 (ق.) بدون امر؛ بدون فرمان
Beandisha بی اندیشه
 (ص.) فاقد اندیشه؛ بی تأمل
Beandishalik بی اندیشه‌لیک
 (۱) بی اندیشگی؛ وضع یا کیفیت بی اندیشه بودن؛ بی تأملی
Beandoza بی اندازه
 (ق.) ۱- بی پیمایش ۲- بی مانند ۳- بسیار؛ فراوان
Beaql بی عقل
 ← عقل سیز
Bearmon بی ارمان
 (ص.) آنکه به همه آرزوهایش رسیده
Bcayb بی عیب
 (ص.) فاقد عیب؛ بیگناه
Beayov بی ایاو
 ← ایاو سیز
Bebaho بی بها
 ← بها سیز
Bebahra بی بهره
 ← بهره سیر
Bebaqa بی بقا

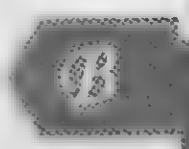
Bachkanalik بچکنه لیک
 (۱) بچگانگی
Bachki بچکی
 (۱) ۱- شاخچه‌ای که از تنه‌ی درختان روید ۲- درختی که در هنگام سبزی برای خوراک دامها درو شود ۳- کفش بچگانه
Bachkilamoq بچکی لماق
 مص. ۱- شاخچه کشیدن ۲- رویش درخت
Bachcha بچه
 (۱) ۱- کودک ۲- پسر بچه‌ای که مردان یا او آمیزش جنسی کنند ۳- پسر بچه‌ی رقص
Bachchaboz بچه باز
 (۱) ۱- بچه باز؛ کسی که دوستدار آمیزش جنسی با پسر بچه هاست ۲- (ص.) بچه باز؛ دارای علاقه یا عادت به بچه بازی
Bachchalik بچه لیک
 (۱) ۱- بچگی ۲- وضع یا کیفیت بچه بودن؛ کودکی ۳- زمان بچه بودن؛ او ~ ده کوپ آزعین ایدی (او در بچگی خیلی لاغر بود)
Bachchataloq بچه طلاق
 (۱) فرزندی که از زن مطلقه زاده شود
Bachchag'ar بچه غر
 (ص.) واژه‌ای برای دشنام
Ba'd بعد
 (ق.) بعد؛ پس از زمان مورد اشاره
Ba'zan بعضا
 (ق.) بعضا؛ به صورت بخشی از یک مجموعه یا گروه، بعضی از؛ اوقوو چیلریمیزدن ~ سپورته قتنشمه‌ی دیلر (بعضی از شاگردان مادر ورزش شرکت نمی‌کنند)؛ بعضی وقتها؛ گاهی؛ اوئی ~ کوره من (او را بعضی وقتها می‌بینم)
Ba'zi-1 بعضی
 (ص.) بعضی؛ به صورت بخش، مقدار، یا تعداد نامعلوم یا نامشخصی از یک واحد یا مجموعه؛ برخی
Ba'zi-2 بعضی
 (ض.) بعضی؛ مقدار، بخش یا تعدادی نامعین از یک مجموعه یا واحد
Ba'zida بعضیده
 ← بعضا
Be-1 بی
 (۱) نام حرف «ب»

بی حساب
(ص. ۱) - بی شمار؛ بی اندازه - بیرون از محاسبه
بهی زار
(۱) جایی که در آن درخت به بسیار رویده است
بی حال
(ص. ۱) - بی حال - فاقد نیروی لازم (بر اثر خستگی، گرسنگی یا بیماری) - فاقد نیرو، انگیزه یا حوصله ی کار و تلاش؛ بی حالی
بهتر - ۱
(۱) نوع بزرگ تمشک
بهتر - ۲
(ص. ۱) - بهتر؛ دارای کیفیت برتر یا ارزش بیشتر
بهوده
(ص. ۱) - بهوده - فاقد نتیجه، محصول یا پيامد سودمند یا دلخواه
بهوده گی
(۱) وضع یا کیفیت بهوده بودن
بی حرمت
(ص. ۱) - فا - آدم (شخص بی حرمت)
بی حرمت لیک
(۱) بی حرمتی
بی حضور
(ص. ۱) - بی حلاوت؛ آنکه خود را خوب حس نکند
بهوش
(ص. ۱) - بهوش - دچار بهوشی - ۳ - دارای بهره ی هوشی بسیار پایین
بی ابا
(ص. ۱) - بی شرم؛ بی حیا؛ بی ناموس کیشیدن اوزاق بولینگ (از شخص بی شرم و بی ناموس دوری کنید)
بی اجازت
(ق. ۱) بی رخصت؛ بدون اجازه - هیچ یا ققه کیمه ی سن! (بی اجازت هیچ جایی نمی روی!)
بی علت
(ص. ۱) بی نقص؛ بی کاست
بی استئنا
(ق. ۱) بدون استئنا
بی اختیار
(ق. ۱) بی اختیار؛ بدون اراده و تصمیم قلبی؛ بیغلیب کیتدی (بی اختیار افتاد)
بی ایز
(۱) - خط حرکت؛ خط ترن و تراموای

(یقینا امروز کار شما تمام خواهد شد)
بیگناه
(۱) کسی که گناه، جرم و یا عیبی ندارد
به
(ص. ۱) به؛ خوب؛ نیک
بیحد
(ص. ۱) دارای کمیت بزرگ نامعلوم؛ زیاد - حاصل (حاصل زیاد)
بیحد - ۲
(ق. ۱) در کمیت بسیار و چشمگیر؛ - آدم کوپ بیفیلکن (مردم زیادی جمع شده اند)
بی حفصله
(ص. ۱) - فاقد حوصله و شکبایی - ۲ - فاقد آمادگی برای انجام دادن کاری
بی حفصله لیک
(۱) - بی حوصلگی؛ ناشکیبایی - ۲ - کار و فعالیت ویژه ی شخص بی حوصله
بی حلاوت
(ص. ۱) فاقد حلاوت؛ فاقد آرامش خاطر
بی حیا
(ص. ۱) - بی شرم؛ پررو - ۲ - بی ادب؛ بداخلاق
بی حیالیک
(۱) بی حیایی؛ وضع یا کیفیت بی حیا بودن
به به
(ص. ۱) صدایی برای خواستن مرغها
به به لماق
(ص. ۱) - به به؛ کردن (مرغها را خواندن)
به بود لیک
(۱) - بهودی؛ شفای بیماری - ۲ - وضع یا فرایند بهتر شدن
بهی
[به] (۱) - به - ۲ - درخت از تیره ی گلسرخیان با برگهای کرکدار و گلهای درشت صورتی - ۳ - میوه ی درخت به که گرد یا گلابی شکل، کرکدار و رسیده ی آن گوشتالو، آبدار و بسیار معطر و خوراکی است
بی حکمت
(ص. ۱) - فاقد فرزاندگی و مضمون - ۴ - عاری از حکمت و فلسفه
بی حس
(ص. ۱) - فاقد حس؛ فاقد ادراک - ۲ - ویژگی آنکه فاقد احساس و شوق است

(ص. ۱) - فاقد فیض؛ ناخوشایند - ۲ - صفت آنکه خوبی یا کمک برای دیگری از او متصور نباشد
بی فرقه
(ص. ۱) ویژگی آنکه عضو هیچ فرقه ای نیست
بی فایده
(ص. ۱) فاقد فایده؛ فاقد سود و نفع
بیگموت
(۱) اسب آبی؛ جانور پستاندار غلفخوار از راسته ی جفت سمان، بومی آفریقا؛ دارای دست و پای کوتاه، نته ی سنگین و پوست خاکستری یا خرمایی که از گیاهان آبی تغذیه می کند
بیگیم
(۱) روزهای هفته غیر از «بازار روز»
بیگیم
(۱) بیگیم؛ لقب شاهدختها و شاهبانوهای سلاله های ترک
بیگانه
(۱) - بیگانه - ۲ - کسی که اهل یک کشور یا محل نیست - ۳ - کسی که عضو یک جامعه یا گروه نیست؛ غریبه
بیگانه
(ص. ۱) - بیگانه - ۲ - مربوط یا متعلق به کشور یا ملت دیگر - ۳ - مربوط یا متعلق به بیرون از گروه یا مجمع مورد نظر - ۴ - نا آشنا یا بدون ارتباط
بیگانه
(ص. ۱) مناسب یا درخور برای بیگنه؛ - سر یا (جامه ی درخور بیگنه)
بیگانه لشماق
(ص. ۱) بیگانه شدن؛ دور شدن از قوم و خویش
بیگانه لیک
(۱) بیگانگی؛ وضع یا کیفیت بیگانه بودن
بیگانه سیره ماق
(ص. ۱) بیگانه انگاشتن؛ احساس بیگانگی کردن؛ سیز هیچم بیگانه سیره منگ (شما هیچ احساس بیگانگی نکنید)
بیگار
(۱) کار اجباری بی مزد؛ حشر
بیگ آیم
(۱) زن بیگ
بیگمان
(ق. ۱) بدون شک؛ یقینا شوگون ایشینگیز بته دی

← دین سبز
بیداد
(۱) (ادبیات) بیداد؛ ستم؛ ظلم
بیداد لیک
(۱) وضع یا کیفیت مظلومیت و بیعدالتی
بی دام درک
(ق. ۱) بی نام و نشان؛ لادرک؛ بی خبر
بیدانه
(۱) انگور کشمش سیاه بیدانه
بیدانه
(۱) چرمی که از پوست گاو دوساله بدست آید
بی دانه
(ص. ۱) ویژگی میوه ای فاقد دانه (انار بی دانه)
بیدار
(۱) - آنکه در حالت بیداری باشد - ۲ - (مجاز) کسی که نسبت به رویدادها دارای آگاهی و هشیاری است
بیدار
(ص. ۱) - ویژگی جاننداری که در خواب نباشد - ۲ - (مجاز) هوشیار و آگاه
بیدار لیک
(۱) بیداری؛ وضع یا کیفیت بیدار یا هوشیار بودن
بی فهم
(ص. ۱) - فاقد توانایی ذهنی - ۲ - فاقد نیرو یا توانایی فهمیدن
بی فهم لیک
(۱) بی فهمی؛ بی ادراکی
بی فراست
(ص. ۱) صفت آنکه زیرکی؛ هوشمندی و تمیز ندارد
بی فراست لیک
(۱) بی فراستی؛ وضع یا کیفیت فاقد زیرکی یا تمیز بودن
بی فرق
(ص. ۱) بی تفاوت؛ بی پروا؛ بی اعتنا
بی فرق قره ماق
(۱) بی اعتنا نگریستن؛ بی اعتنا بودن - ۲ - آنکه فرق حرام و حلال یا خوب و بد نکند
بی فرق لیک
(۱) بی تفاوتی؛ بی اعتنائی
بی فرزند
(ص. ۱) محروم از فرزند؛ بی بچه
بی قبض
(۱) بی قبض

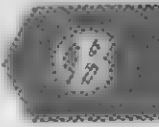
بیکارچی Bekorchchi
(۱) کسی که فاقد شغل است ۲- آنچه بدون استفاده مانده باشد: ~ بویوم (اسباب بدون استعمال مانده)
بیکارچیلیک Bekorchilik
(۱) بیکاری: فاقد شغل یا مصروفیت بودن
بی کوچ Bekuch
(ص) ناتوان: بی قوت
بیک وچه Bekvachcha
[= بیک بچه] (۱) بیک زاده: از نسل بیک
بیک زاده Bekzod(a)
(۱) فرزند بیک: از نسل بیک
بیک ذات ekzot
← بیک زاده: از نسل بیک
بیل Bel-1
(۱) ۱- کمر: ناحیه ای از بدن انسان و چهارپایان میان آخرین دنده و برآمدگی استخوان خصره، درست در بالای کفل: ۲- (مجاز) جیب: کمر بند ۳- بخشی از جامه که آن ناحیه از بدن را می پوشاند: شیم نینگ ~ی (کمر شلوار) ۴- بخش میانی، بویژه در آنچه به حالت قائم قرار دارد: درخت نینگ ~ی (کمر درخت) ۵- (مجاز) ریز توانایی مادی یا جسمی ۶- آن قسمت قله ای کوه که به شکل زین اسب است
بیل باغله ماق ~bog'lamog
به انجام کاری آماده شدن
بیلیگه تیپماق ~igatep mog
به کمرش لگد زدن: (مجاز) در حین شدت و گرمی کار یا فرایندی را اخلال یا خراب کردن
بیلینگ آغریمگن ~ingog'rimagan
(مجاز) خودت زحمت نکشیده ای
بیل نی سیندیر ماق lnisindirmog
زیان بزرگ مادی یا جسمی رساندن
بیل آغریتماق ~og'ritmog
(مجاز) سخت کار و تلاش کردن و زحمت کشیدن
بیل Bel-2
(۱) ۱- بیل ۲- ابزاری با کفه ی پهن و لبه ی تیز و دسته ی دراز برای کندن یا جابجا کردن موادی چون خاک
بیلی گه دسته تاپیلدی ~igadastatopildi
(مجاز) بهانه یا دستاویزی برای کسی در انجام عملی پیدا شد

بیکینتیرماق Bekintirmog
(مص.م) پنهان کردن: قایم کردن
بیکیتیقه Bekitiqcha
(ق) مخفیانه: پنهانی ایشلر (کارهای پنهانی)
بیکیتماق Bekitmog
(مص.مت) ۱- بستن ۲- بستن دهن چیزی با سرپوش ۳- پوشاندن سر یا پیرامون کسی یا چیزی ۴- پنهان کردن ۵- راز نگهداشتن ۶- بامانع گذرگاهی را بستن
بیکیت تیرماق Bekittirmog
(مص.و) (۱) بیکیتماق
بیکله ماق Beklamog
← بیکیتماق
بیکلربیک Beklarbek
(۱) (قد) بیکلربیک: بیک بیکها: بیگلربیگ
بیکلربیگی Beklarbeg
(۱) (قد) ۱- بیکلربیگی ۲- بیگ بیکها: نزدیکترین بیک به خان یا سلطان ۳- مقام یا منصب بیکلربیگی: بیگلربیگی
بیکلریک Beklik
(۱) ۱- مقام یا وظیفه ی یک ۲- ساحه ی متعلق به یک ۳- منش و روش ویژه ی بکها
بیکار Bekor-1
(۱) بیکار: کسی که شغل یا کاری ندارد یا آن را از دست داده است
بیکار Bekor-2
(ص) ۱- بیکار ۲- فاقد شغل ۳- بیهوده: بیفا گپ (سخن بیهوده) ۴- فاقد ارزش یا اهمیت ۵- نادرست: دروغ: او ~ ایش قیلیدی (او کار نادرستی کرده است)
بیکاردن بیکارگه Bekordan-bekorga
← بیکارگه
بیکارگه Bekorga
(ق) ۱- بیفایده: بیهوده: ~ کولمه (بیهوده مخند) ۲- مجانی: کیشی بیر نرسه نی ~ بیرمه ی دی (کسی چیزی را مجانی نمی دهد) ۳- بی موجب یا سبب: او نی ~ خفه قلدیم (بی موجب او را آزرده ساختم) ۴- ناحق: غیر لزوم: ~ او نی عیب دار چیقریبدیلر (ناحق او را گناهکار شناخته اند) ۵- نه بی مورد: ~ گیرمه (بی مورد حرف مزین)
بیکارلیک Bekorlik
(۱) بیکاری: وضع یا کیفیت بیکار بودن

(۱) ۱- لقب اشرافی برای فرماندهان و بزرگان قبیله ها
۲- پسوندی برای نام آقایان: مراد بیگ، الغ بیگ: بک: بیگ: بگ
بیک Bek-2
(ص) ۱- بسته: مسدود
بیکه Beka
(۱) ۱- (قد) زن بیگ و عموما حکمداران ۲- زنی که در خانواده یا تشکیلاتی سرکردگی کند
بی کم کوست Bekam(u)ko'st
[بی کم کاست] (ص) بی نقص: کامل
بیکت Bekat
(۱) ۱- ایستگاه و منزل وسایط نقلیه ۲- ایستگاه پستی ۳- هر بخش راه طی شدنی
بیکیچ Bekach-1
[= بیکیچ] (۱) ۱- زن یا دختر بیگ، ثروتمندان و حکمداران ۲- نامی برای زنان
بیکیچ Bekach-2
(۱) واژه ای احترام آمیز برای زنان
بیکیک Bekik
(ص) ۱- بسته: مسدود: بیکیک یول (راه مسدود) ۲- دارای مانع یا حفاظ: محصور: محفوظ
بیکیلماق Bekilmog
(مص.مج) ۱- بسته یا مسدود گردیدن ۲- بامانع یا نوعی ممنوعیت بسته شدن ۳- از نظر پنهان ماندن ۴- (مجاز) متوقف شدن فعالیت: مجلس بیکیلیدی (مجلس متوقف شد) ۵- جمع شدن (در مورد چیزهایی مانند چتر که باز و بسته شده می توانند)
بیکینیش Bekinish
(۱) عمل یا فرایند پنهان شدن: ~ او چون او جای قیدیرماقده (او برای پنهان شدن دارد جا جستجو می کند)
بیکینیشماق Bekinishmog
بیکینیشماق
(مص.مش) بیکینیشماق
بیکینمه چاق Bekinmachog
(۱) (ف) م قایم موشک بازی: نوعی بازی کودکان که به اشکال مختلف، میان چند نفر معدود (کودکان خردسال) یا تعداد زیاد (نوجوانان) در دو دسته (یکی پنهان شونده و دیگری یابنده) اجرا می شود: (اف) چیریم: یشین یشین
بیکینماق Bekinmog
(مص.ل) درگوشه ای پنهان شدن: قایم شدن

بی ایز Beiz-2
(ق) بدون جای پاواثر: احمد ~ یوقالدی (احمد بی اثر نپدید شد)
بی ایش Beish-1
(۱) کسی که شغلی ندارد یا آن را از دست داده است
بی ایش Beish-2
(ص) ۱- فاقد فعالیت ۲- فاقد شغل
بیجلسماق Bejalmog
← بیزه ماق
بیجه مه Bejama-1
(۱) آرایش: زیب: نقش
بیجه مه Bejama-2
(ص) ۱- آرایش شده: پر نقش ۲- (مجاز) پر طمطراق
بیجه مه دار Bejamador
← بیجه مه ۲
بیجه ماق Bejamoq
(مص.م) ۱- ← بیزه ماق ۲- زیبا ساختن ۳- (مجاز) پر طمطراق ساختن (قد، ادبیات) ۴- مرتب کردن ۵- آسوده کردن
بی جنجل Bejanjal
[= بی جنجال] (ص) بدون کشمکش: آرام
بیجتماق Bejatmog
← بیجه ماق
بیجیریم Bejirim
(ص) ۱- خوش هوا و مختصر: ~ او ی (خانه ی خوش هوا و مختصر) ۲- زیبا، ساده و خوشایند: ~ قیز (دختر زیبا و خوشایند)
بی چیز Bejiz
[= بی چیز] (ص) بی اساس: بی سبب: اونینگ کیلگنی ~ ایمس (آمدن او بی علت نیست)
بیجا Bejo-1
(ص) ۱- بیجا: ناروا: بی مورد
بیجا Bejo-2
(ق) ۱- بیجا ۲- مضطرب: نا آرام ۳- در محل یا مورد نامناسب
بیجای Bejoy
(ص) ۱- فاقد جای اقامت یا سکونت ۲- ← بیجا
بیجاغلیک Bejog'lik
(۱) ۱- آراسته و زینت یافته ۲- مرتب: سر رشته: ~ ایش (کار مرتب)
بیک Bek-1

بیللیک
(۱.) ۱- اسباب ویژه‌ای که زیر متکای زین گذاشته می‌شود ۲- کمر بند

بیلمه بیل
(۱.) عمل گرفتن همدیگر از کمر (معمولاً در زور آزمایی و کشتی گری)

بیلمه بیل آلیشماق
از کمر همدیگر گرفتن و زور آزمایی کردن

بیلوگه
(۱.) ماهی بزرگ سفید از خاندان آسیاتها

بیلوج
[=بلوچ] (۱.) ۱- بلوچ ۲- قومی از نژاد ایرانی، بومی بلوچستان ایران، پاکستان و نیمروز افغانستان، و شمار اندکی از این قوم در کشک ترکمنستان نیز زندگی دارند ۳- هر یک از افراد آن قوم

بیلوجچه
[=بلوچ چه] (۱.) ۱- زبان بلوچی ۲- ادبیات و فرهنگ بلوچ

بیلچه
(۱.) ۱- بیل کوچک ۲- کفچه‌ی دسته‌دار که در جابجا ساختن گل‌های باغچه‌ها بکار برند ۲- نوعی درفش پهن که کفشگران برای تراش چرم بکار برند

بیلچه‌لماق
(مص.م.) نرم ساختن خاک بیخ گل‌ها و گیاهان، دور ساختن گیاهان هرزه از کشت

بی‌مدار
(ص.) ناتوان؛ ضعیف؛ رنجور

بی‌محل
(۱.) ناوقت شب؛ دیر؛ بویاده‌ی پیرده‌ایدینگ؟ (در این ناوقت شب کجا بودی؟)

بی‌محل
(ق.) در زمان نامناسب؛ کیل‌دینگ (در وقت نامناسبی آمدی)

بی‌مجال
(ص.) ۱- ناتوان؛ بی‌حال؛ از نفس افتاده ۲- فاقد وقت و فرصت برای انجام کاری

بیمالول
(ق.) ۱- با خاطر جمع؛ بدون تشویش؛ ایشله‌ی ویرینگلر (با خاطر جمع کارتان را بکنید) ۲- بدون مانع آبولدن ~ اوتیش ممکن (از راه بدون مانع مانع می‌توان گذشت) ۳- به روشنی و وضوح؛ یوزگه کیرسه لر هم ~

(مص.م.) بیلگی لماق

بیلگی لتماق
(مص.م.) بیلگی لماق (به وسیله‌ی کسی)

بیلگی لتتیرماق
(مص.م.) بیلگی لتماق

بیلگی لش
(۱.) عمل نشانه گذاشتن بر چیزی ۲- عمل یا فرایند مشخص کردن چیزی یا پدیده‌ای از روی برخی ویژگی‌های آن

بیلگی لشماق
(مص.م.) بیلگی لماق

بیلگی لی
(ص.) ۱- دارای نشان و علامت ۲- معلوم؛ معین ۳- مشهور و نامدار

بیلگی لاوچی
(۱.) ۱- نشان دهنده ۲- معلوم، معین یا مشخص کننده

بیلگی سیز
(۱.) ۱- بی علامت؛ نا آشنا ۲- نامعلوم؛ نامشخص

بیللیله
(۱.) رنگ سفید معدنی

بیلکش
(۱.) کسی که گل را بایل به بنامی دهد

بیل کوره ک
(۱.) اسباب چوبی مانند بیل که برای برف روبی و یاهوا دادن غله به منظور پاک کردن کاربرد دارد؛ (اف.) کوره ک

بیلله شیش
(۱.) عمل یا فرایند زور آزمایی، مسابقه یا رقابت کردن؛ گه تیار می‌سبزلر؟ (برای مسابقه آماده هستید؟)

بیللشماق
(مص.م.) ۱- زور آزمایی کردن ۲- (مجاز) مسابقه کردن؛ رقابت کردن

بیللشتیرماق
(مص.م.) ۱- مش. به زور آزمایی، مسابقه یا رقابت

بیل لیتریست
(۱.) نویسنده آثار نثر هنری (رمان، داستان و غیره)

بیل لیتریستیک
(۱.) نثر هنری و بدیعی (رمان، داستان...)

بیل لیتریستیکه
(۱.) ادبیات منثور هنری (رمان، داستان)

(مص.مش.) بیله ماق ۲

بیلباغ
(۱.) ۱- دستمال چهار گوش ساده یا گل‌داری که با آن کمر را بندند ۲- هر چیزی که با آن بتوان کمر را بست ۳- خط فرضی که که از میان چیزی گذشته ۴- نواری که میان چیزی را احاطه کرده است ۵- (اف.) کمر بند

بیلباغلی
(ص.) دارای کمر بند

بیلباغلیک
(۱.) آنچه مناسب برای بستن کمر است؛ ~ رومال (دستمال مناسب برای بستن کمر)

بیلدمچه
(۱.) کمر بندی عریض (معمولاً از پنبه یا پشم نرم) که بخاطر گرم نگهداشتن کمر در زیر لباس به کمر پیچانده می‌شود

بیلدار
(ص.) ۱- (مجاز) قوی؛ نیرومند ۲- دارای یا صاحب بیل

بیلداو
(۱.) ریسمان پهنی که به دور ادر چادر مخصوص از بکها و ترکمنها بسته شود

بیل ایتز
(۱.) جایگاه تاریک جدا از آملی تاتر در سالن تماشاخانه

بیلگی
(۱.) ۱- تصویر یا مجموعه‌ی نوشته که به عنوان وسیله‌ی شناسایی از سوی یک دولت یا مؤسسه به کار می‌رود؛ علامت؛ آرم ۲- نشانه؛ پدیده یا عملی که از روی آن بتوان به حالت یا روزدادی پی برد ۳- حرکت یا حالتی که نشان دهنده‌ی فکری یا حالت درونی شخص است ۴- نشانه‌های الفبایی در نوشتن

بیلگی لماق
(مص.م.) ۱- نشانه گذاشتن؛ بویاق بیلن قویلرنی بیلگی له دیک (بارنگ گوسفندان را نشانی کردیم) ۲- با علامتی چیزی یا مطلبی را افاده کردن؛ نامعلوم مقدارنی بیلن ~ (کمیت نامعلوم را با X افاده کردن) ۳- از روی برخی ویژگی‌های پدیده‌ای را مشخص ساختن ۴- از قبل برنامه ریزی و توافق کردن؛ کیله جک ایشلرنی بیلگی لب آلدیک (کارهای آینده را برنامه ریزی کردیم) ۵- برای منظوری برگزیدن

بیلگی لنماق
Belgilanmoq

Tentakatelberqo'liga~ber
تینتککه تیل بیر، قولیگه بیل بیر

(مجاز) زمینه‌ای برای عمل (معمولاً خرابکارانه و بی ثمر) شخص بی عرضه یا ناشی فراهم ساختن

Bel-3 بیل
(۱.) (مجاز) ۱- آزمون؛ تست ۲- زور آزمایی؛ مسابقه

~olishmoq بیل آلیشماق
۱- زور آزمایی کردن ۲- آزمودن

Belamoq-1 بیله ماق
(مص.م.) کودک را در گهواره خواباندن

Belamoq-2 بیله ماق
(مص.م.) ۱- دست یا وسیله‌ای را به ماده‌ای (مانند رنگ، خون) آغشته کردن و آن را بر سطح چیزی مالیدن ۲- (گف.) سر تا پا پوشاندن؛ قیزنی شاهی گه بیله دیلر (دختر را با پارچه ابریشمی پوشاندند)

Belang بیلنگ
~ بیننگی

Belangi بیلنگی
(ص.) معیوب یا ناتوان از کمر

Belanmoq-1 بیلنماق
(مص.م.) ۱- بیله ماق ۱- او چون بیشیک کیره ک (برای خواباندن (کودک) گهواره لازم است)

Belanmoq-2 بیلنماق
(مص.م.) ۱- بیله ماق ۲

Belanchak بیلنچک
(۱.) ننو؛ بستر یا جای خوابی معمولاً از جنس پارچه یا بافته‌های دیگر که آن را با ریسمان از دو سوی آویزند؛ (اف.) گاز

Belash-1 بیلش
(۱.) عمل خواباندن کودک در گهواره؛ باله نینگ ~ پیتی، کیلدی (وقت خواباندن کودک در گهواره رسید)

Belash-2 بیلش
(۱.) عمل یا فرایند مالیدن یا آغشتن چیزی بر سطحی

Belashmoq-1 بیلشماق
(مص.م.) ۱- بیله ماق ۱

Belashmoq-2 بیلشماق
(مص.م.) ۱- بیله ماق ۲

Belashtirmoq-1 بیلشتیرماق
(مص.م.) ۱- بیله ماق ۱

Belashtirmoq-2 بیلشتیرماق

ناخوشایند

بی عار **Beor**

(ص. ۱) - بی عار ۲ - بی ناموس؛ بی حیا؛ ویژگی کسی که از سرزنش دیگران شرمندۀ نشود ۳ - (مجاز) ویژگی گیاهی که در هر جا بروید

بی عار لیک **Beorlik**

(۱) بی عاری؛ وضع یا کیفیت بی عار بودن

بی آرام **Beorom-1**

(ص. ۱) فاقد آرامش؛ ناراحت

بی آرام **Beorom-2**

(ق. ۱) پی هم؛ بی توقف؛ کون بویی - اولر یول یوردیلر (آنها تمام روز را بی توقف راه پیمودند)

بی آزار **Beozor**

(ص. ۱) آزار دهنده؛ ویژگی کسی یا چیزی که موجب آزار دیگران نشود

بی پدر **Bepadar**

(ص. ۱) - فاقد پدر؛ پدر مرده؛ حرامزاده ۲ - صفت کسی که به دیگران احترام یا رحم نکند؛ بدکردار

بی پرنجی **Beparanji**

(ص. ۱) بدون چادر؛ بی چادر

بی پروا **Beparvo-1**

(ص. ۱) بی پروا؛ فاقد نگرانی؛ بی اعتنا به همه چیز

بی پروا **Beparvo-2**

(ق. ۱) بابی اعتنائی؛ بدون نگرانی؛ ایلانی - او شله دی (بابی پروایی مار را گرفت)

بی پروا لیک **Beparvolik**

(۱) بی پروایی؛ وضع یا کیفیت بی پروا بودن

بی پرده **Beparda-1**

(ص. ۱) - فاقد پرده ۲ - (مجاز) فاقد کنایه یا آرایشهای لفظی؛ صریح؛ رک

بی پرده **Beparda-2**

(ق. ۱) بطرز صریح و رک - گپیر (بطرز صریح و رک حرف بزن)

بی پرهیز **Beparhez**

(ص. ۱) - بدون پرهیز؛ پرهیز توصیه نشده ۲ - (مجاز) ناپاک؛ ویژگی کسی که از هیچ چیز روگردان نیست؛ او - آدم وظیفه سیدن بوشه تیلدی (آن شخص ناپاک از وظیفه اش (برکنار گردانده شد)

بی پرداز **Bepardoz**

(ص. ۱) بدون آرایش؛ آرایش نشده ۲ - ساده

بی پرهوز **Beparvoz**

بی نهاییه

Benihoya-2

[= بی نهایت] (ق. ۱) بسیار؛ خیلی خیلی؛ بیحد؛ سین طفیلی وطنیمیز یشنه دی - (به سبب تو میهن ما بسیار شگوفان شد)

بی نام **Benom**

(ص. ۱) - بی اسم؛ بدون نام ۲ - بی درک؛ بی نشان

بی ناموس **Benomus**

(ص. ۱) فاقد ناموس؛ بی ننگ؛ بی حیا

بی ناموس لیک **Benomuslik**

(۱) بی ناموسی؛ وضع یا کیفیت ناموس بودن

بی نقصان **Benuqson**

(ص. ۱) فاقد نقص؛ بی کم و کاست

بنزین **Benzin**

(۱) بنزین؛ آمیزه ای از هیدروکربنها که از پالایش دوم نفت خام به دست می آید. مایع بی رنگ بسیار آتشگیر نامحلول در آب قابل امتزاج با حلالهای آلی، که برای سوخت موتورها و به عنوان حلال روغنهای، رزینها، الکلونیدها و کائوچو به کار می رود

صنعی بنزین **Sun'iy**

بنزین مصنوعی؛ بنزین حاصل از هیدروژندار کردن و مایع ساختن زغالسنگ در دمای ۴۵۰ س در حضور هیدروژن و در فشار ۱۲۰ تا ۲۰۰ اتمسفر

بنزی کلانکه **Benzokolonka**

(۱) پمپ بنزین؛ محل فروش بنزین (و فرآورده های نفتی دیگر)؛ (اف و دری) تانک تیل

بی نوحته **Beno'xta**

(ص. ۱) - بی لگام؛ فاقد افسار - آت (اسب بی لگام) ۲ - (مجاز) خونگرم و آشوبگر؛ بو - آدم بنه نیگه جنجل کوتریدی؟ (باز این آدم آشوبگر چرا دعوا راه انداخته است؟)

بی آبرو **Beobro'(y)**

[= بی آبرو] (ص. ۱) - بی آبرو ۲ - فاقد آبرو ۳ - بی شرم ۴ - بدنام

بی آداب **Beodob**

بی ادب

بی امان **Beomon**

(ص. ۱) بی امان؛ ویژگی پدیده یا عملی که آسایش و آرامش را از میان ببرد و بیگیر باشد - حقور غاق چیلیک (خشکسالی بی امان)

بی عاقبت **Beoqibat**

(ص. ۱) - بدون عاقبت؛ فاقد آینده ۲ - دارای فرجام

تر جنبک

بی معنا **Bema'no**

بی معنی

بی معنالیک **Bema'nolik**

بی معنی لیک

بی منت **Beminnat**

(ق. ۱) خدمت یا کمک بدون توقع سپاس و امتنان؛ بی ریا؛ خالصانه؛ او کیشی - یاردم قیله دیلر (ایشان کمک خالصانه می کنند)

بی مثل **Bemisl**

(ص. ۱) بی مانند؛ بی نظیر؛ بی همتا

بیمار **Bemor-1**

(۱) بیمار؛ جانداري که یک یا چند اندامش دچار آسیب شود یا درست کار نکند؛ مریض؛ ناخوش

بیمار **Bemor-2**

(ص. ۱) دستخوش بیماری؛ دارای بیماری

بی مدت **Bemuddat**

(ق. ۱) به مدت نامشخص یا نامحدود؛ دهقانلرگه بو بیرلر - بیریلکن (این زمینها به مدت نامحدودی برای کشاورزان داده شده است)

بی مهلت **Bemuhlat**

بی مدت

بی مروت **Bemuruvvat**

(ص. ۱) - فاقد مروت و مردانگی ۲ - بیرحم؛ بی شفقت

بی نروان **Benarvon**

(ص. ۱) فاقد نردبان؛ بی نردبان؛ او بیرگه - چیقیب بولمس (به آنجا بدون نردبان نمی توان بالا شد)

بی نصیب **Benasib**

(ص. ۱) بی بهره؛ بی قسمت

بی نوبت **Benavbat**

(ق. ۱) بدون نوبت؛ خارج از نوبت؛ بو چال کسلنی - کوره من (این پیرمرد بیمار را بی نوبت معاینه می کنم)

بینوا **Benavo-1**

(۱) بینوا؛ شخص فقیر و تهیدست

بینوا **Benavo-2**

(ص. ۱) بینوا؛ فقیر و تهیدست

بی نظیر **Benazir**

(ص. ۱) بی نظیر؛ بی همتا؛ بی همانند

بی نهاییه **Benihoya-1**

[= بی نهایت] (ص. ۱) - بی نهایت ۲ - بدون انتها یا نقطه پایان ۳ - بیش از حد؛ بسیار زیاد

همه نرسه نی کوره دیلر (در صد سالگی هم همه چیز را

بروشنی می توانند ببینند) ۴ - البته؛ کیرسم بوله دی می؟ - (ممکن است بیایم تو؟ - البته!) ۵ - بطور کامل؛ برچه نرسه بیته دی (تمام چیز بطور کامل می رسد)

بی ملال لیک **Bemalollik**

(۱) بی ملالی

بی مقصد **Bemaqsad**

(ص. ۱) بی هدف؛ بدون مقصد

بی مصلحت **Bemaslahat**

(ص. ۱) بی مشوره؛ بدون نظر دیگران

بی مورد **Bemavrid**

(ق. ۱) بیجا؛ گیرمه (بی مورد حرف مزین)

بیمزه **Bemaza**

(ص. ۱) - فاقد مزه ی معین ۲ - (مجاز) ناخوشایند و ناشایست (رفتار یا عمل) ۳ - ضعیف و سطحی (در مورد اثر ادبی یا هنری)

بیمزه گر لیک **Bemazagarlik**

بیمزه گر چیلیک

بیمزه گر چیلیک **Bemazagarchilik**

(۱) رفتار یا عمل ناخوشایند و ناشایست

بیمزه لشماق **Bemazalashmoq**

(مص. ل. ۱) - بی کیفیت شدن؛ از دایره ی آداب اخلاق بیرون شدن ۲ - از لحاظ هنری و زیبایی شناختی ضعیف شدن

بیمزه لشتیرماق **Bemazalashtirmoq**

(مص. م. ۱) بیش از پیش بیمزه ساختن

بیمزه لیک **Bemazalik**

(ص. ۱) بیمزگی؛ وضع یا کیفیت بی مزه بودن

بی مشقت **Bemashaqqat**

(ص. ۱) بدون زحمت؛ آسان

بی معنی **Bema'ni**

(ص. ۱) - بی معنی ۲ - فاقد معنی ۳ - یاوه؛ پوچ؛ گپلرینگنی قوی! (حرفهای بی معنیت را بگذار یکسو!) ۴ - ناشایست؛ بدور از آداب و اخلاق؛ - حقلیقلر (رفتار بی معنی) ۵ - بیجا؛ ناخوشایند؛ - قرار (بیجا)

بی معنی گر چیلیک **Bema'nigarchilik**

(ص. ۱) - عمل یا رفتار ناشایست، بیهوده یا ناخوشایند

بی معنی لیک **Bema'nilik**

(۱) - وضع یا کیفیت بی معنی بودن ۲ - بی معنی

(مقاله در همین شماره چاپ شد) ۵- با بعضی اسمها فعل مرکب می سازد: اهمیت ~ (اهمیت دادن) ۶- با بعضی فعلها اجرای کاری را نشان می دهد: اوقیب بیردی (خواننده داد) ۷- با بعضی فعلها دوام یا تکرار عمل یا فرایندی را نشان می دهد: او اوقی بیردی، مین سوره ی بیردیم (او به خواندن ادامه داد و من هم به پرسشها در آن مورد) ۷- گاهی به عنوان فعل مرکب عمل می کند: بیریب تور (بده)

بی رخصت Beruxsat
(ق.) بدون اجازه؛ بدون رخصت

بیرچ Berch
(ص.) بسیار سخت؛ غیر قابل حل؛ نرم ناشدنی: ~ نان (نان سخت)

بی سبب Besabab
← سبب سبز

بی صبر Besabr
(ص.) ناشکیبا؛ بی تامل

بی صبرلیک Besabrlik
(ا.) بی صبری؛ شتاب؛ ناشکیبایی

بی سناق Besanoq
← سناق سبز

بی سر Besar
(ص.) ۱- بی سامان ۲- منحرف از راه راست ۳-

بی سرپرست
بی سر بولماق ~bo'lmoq

گمراه شدن؛ بی سر و سامان شدن
بی سر قیلماق ~qilmoq

گمراه ساختن؛ بی سر و سامان ساختن
بی سر انجام Besaranjom

(ص.) ۱- بی نظم و ترتیب ۲- دارای اضطراب و تشویش

بی سر انجام لیک Besaranjomlik
(ا.) بی نظمی؛ بی ترتیبی ۲- اضطراب؛ تشویش

بی ساقال Besoqol
(ا.) ۱- آنکه ریش ندارد؛ بی مو؛ جوان ۲- بچه؛ امرد

بی ساقال باز Besoqolboz
(ا.) بچه باز؛ امرد باز

بی ساقال باز لیک Besoqolbozlik
(ا.) امردبازی؛ بچه بازی

بسیمیر Bessemer
(ا.) روشی برای تصفیه آهن و فولاد

(مص. مع.) ۱- ← بیرماق ۲- گرویده شدن؛ اخلاص گذاشتن ۳- سست آمدن و تسلیم شدن

بیریلوچن Beriluvchan
(ص.) ۱- ویژگی کسی که زود به چیزی متمایل یا

گرویده یا سخت مشغول شود: فوتبالگه ~ (گرویده ی فوتبال) ۲- (پزشکی) ویژگی کسی که زود به

بیماریهای مسری دچار باشد یا جسمًا متمایل باشد
بیریلوچنلیک Beriluvchanlik

(ا.) ۱- تمایل؛ گرویدگی ۲- (پزشکی) وضع یا کیفیت داشتن تمایل یا آمادگی جسمی به ابتلای بیماریهای

مسری
بیریش Berish

(ا.) ۱- عمل یا فرایند دادن یا سپردن چیزی ۲- (اف، گف.) بچه؛ امرد

بیریشماق Berishmoq
(مص. مش.) بیرماق

بیرک Berk
(ص.) ۱- بسته؛ مسدود ۲- دارای حصار، حفاظ یا

پوشش؛ محصور؛ محفوظ ۳- دنج؛ خلوت؛ گوشه
باشی بیرک کوچه Boshiko'cha

۱- کوچه ی بن بست ۲- (مجاز) کاری یاراهی که بیرون رفت نداشته باشد

بیرکیماک Berki(mok)
(مص. ل.) محکم شدن؛ بسته شدن؛ گرفتار آمدن؛

دامغه بیرکینگن کییک (آهوی به دام افتاده)
بیرکیتماک Berkit(mok)

(مص. م.) ۱- بستن؛ مسدود ساختن؛ ایشیکنی بیرکیت (در را ببند) ۲- محکم نمودن و گرفتن

آمیختنی یخشی بیرکیتینگ می؟ (میخ را خوب کوختی؟) ۳- پوشاندن؛ تام نینگ اوستینی ~ (سقف

بام را پوشاندن)
بیرکیشماک Berkish(mok)

(مص. مش.) چسبیدن؛ جاشیدن
بیرک کوچه Berkko'cha

(ا.) کوچه ی بن بست؛ گذرگاه یا کوچه ای که تنها از یک طرف به گذرگاه دیگری راه داشته باشد

بیرماق Bermoq
(مص. م.) ۱- چیزی را به دیگری واگذار کردن ۲-

امکان برای دیگری فراهم کردن: بول ~ (راه دادن) ۳- چیزی را فراهم کردن: میوه ~ (میوه دادن) ۴- نشر کردن؛ به چاپ رساندن؛ مقاله بو سانده بیریلدی

کوئیب توریب من (از چهار ساعت بدینسو منظم)
بیری قره ماق ~qaramoq

روبه بیهود و سلامتی گذاشتن (در مورد وضع بیمار)
Yig'lamoqdan ~bo'lmoq

بیغله ماقدن بیری بولماق
حالت گریه پیدا کردن

بیری گه Beriga
← بیری

بیری گی Berigi
(ا.) آنچه که نزدیک به متکلم قرار دارد: ~ سی نری گی

سی دن چیرایی دیر (این سویی از آن سویی اش زیبا است)

بیریلگن Berilgan
(ص.) ۱- داده شده؛ تسلیم شده: ~ قوراللر

(سلاحهای تسلیم شده) ۲- (مجاز) گرویده شده؛ گرفتار شده؛ صحبت گه ~ (گرفتار صحبت شده)

بیریلگن لیک Berilganlik
(ا.) ۱- گرفتاری؛ گرویدگی ۲- صداقت؛ راستی

بیریش Berilish
(ا.) عمل یا فرایند گرویدن یا سخت مشغول

شدن؛ موسیقه گه شونچه لیک ~ پنی کوتماودیم (انتظار نداشتم که به موسیقی تا این اندازه گرویده شود)

بیریشماق Berilishmoq
(مص. مش.) بیریلماق

بیرل Berill
(ا.) بریل؛ سیلیکات طبیعی بریلیم و آلومینیم به رنگهای

گونگون، گونه های شفاف آن در جواهرسازی به کار می رود

یشیل بریل Yashil~
بریل سبز؛ زمرد

کوک بریل Ko'k~
بریل کبود؛ یاقوت کبود

بیریلی Berilliy
[=بریلیم] (ا.) بریلیم؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد

اتمی ۴ و وزن اتمی ۹۰/۱، سبک، خاکستری رنگ، سخت، شکننده و مقاوم در برابر اسیدها، که کانی آن

در طبیعت فراوان است، در تهیه ی آلیاژها به عنوان سخت کننده، در ساخت رآکتورهای هسته ای و در لامپ سازی به کار می رود؛ گلو سینییم

بیریلماق Berilmoq

(ص.) بدون مغزی (لحاف، توشک ...)

بی پایان Bepoyon
(ص.) ۱- بی پایان ۲- ویژگی آنچه پایانی نداشته

باشد؛ بی انتها؛ بی نهایت ۳- بسیار گسترده
بی پول Bepul

(ص.) ۱- فاقد پول ۲- رایگان؛ مفت؛ مجانی
بی قرار Beqaror

(ص.) ۱- بیقرار ۲- فاقد ثبات و آرامش ۳- ویژگی آنکه در جای ثابت بسر نمی برد و زود زود تغییر جای

می دهد
بیقرار لیک Beqarorlik

(ا.) بیقراری؛ بی ثباتی؛ سیاسی ~ (بی ثباتی سیاسی)
بی قسم Beqasam

(ا.) پارچه ی راه راهی که تارش نخ و پودش ابریشم باشد
بی قیاس Beqiyos

(ص.) ۱- بیحد؛ بی اندازه؛ ~ حرمت (حرمت بیحد) ۲- بیمانند؛ ~ گوزل لیک (زیبایی بیمانند)

بی قوت Bequvvat
(ص.) ۱- ناتوان؛ ضعیف؛ نیمه جان ۲- نارسیده؛

بیجان ۳- فاقد توانایی اقتصادی؛ بی زینگ فیر به میز بی قوت راق (شرکت ما از لحاظ اقتصادی ضعیفتر است)

بی قوت لیک Bequvvatlik
(ا.) وضع یا کیفیت بی قوت بودن؛ ناتوانی

بیرحم Berahm
(ص.) ۱- سنگدل؛ شقی ۲- ظالم؛ ستمکار

بی رنگ Berang
(ص.) فاقد رنگ؛ رنگ باخته

بیرمان Berarmon
(ا.) دهنده؛ مسترد کننده؛ پول ~ (پول دهنده)

بیره سی Berasi
(ا.) آنچه که باز پرداختنی است؛ وام

بیردیرماق Berdirmoq
(مص. و.) بیرماق

بیرگو Bergu
(ا.) (ادبیات) ۱- مالیات؛ چیز پرداختنی ۲- داد؛ مق.

سند
بیری Beri

(ق.) ۱- نزد؛ اینجا؛ سوی متکلم ~ آکیل (اینجا (یا نزد من (یا) ۲- به اینسو؛ بدینسو؛ مدت؛ تورت ساعتدن ~

(ص.۱) بی رو؛ بی حیا
بی توختاو Beto'xtov (ص.۱) نا ایستا؛ بی توقف ۲- بدون از دادن وقت؛ بی درنگ
بی اونوم Beunum (ص.۱) بی حاصل؛ بی ثمر؛ بی نتیجه
بی استخوان Beustuxon (ص.۱) فاقد استخوان
بیوه Beva (۱) بیوه؛ کسی که شوهر یا زنش مرده باشد؛ چال (پیر مرد بیوه)، ~ خاتین (زن بیوه)
بیوه بیچاره Beva-bechora (۱) کسی که ناتوان، بیگس و نادار است
بی وفا Bevafo (ص.۱) فاقد وفا ۲- بد عهد؛ بد قول
بی وفالیک Bevafofik (۱) بی وفایی؛ بد قولی؛ بد عهدی
بی وج Bevaj(h) [=بی وجه] (ق.۱) بی سبب؛ بدون دلیل
بیوه لیک Bevalik (۱) بیوگی؛ ویژگی آنکه همسرش مرده باشد
بی وقت Bevaqt (ق.۱) قبل یا بعد از وقت مقرر ۲- وقت نامناسب ۳- ناوقت شب؛ بی محل
بی وثیقه Bevasiqa (ص.۱) بی سند؛ فاقد سند
بی وطن Bevatan (ص.۱) فاقد وطن ۲- بی خانه؛ دور از میهن
بی واسطه Bevosita (ق.۱) بدون بهره گیری از واسطه یا وسیله ارتباط؛ به طور مستقیم؛ اولر ~ صحبتلشدیلر (آنها بطور مستقیم صحبت کردند)
بی واش Bevosh ← بی باش
بی واشلیک Bevoshlik ← بی باشلیک
بی خبر Bexabar (ص.۱) نا آگاه؛ بی اطلاع ۲- بی معلومات؛ بی دانش
بی خر خشه Bexarxasha (ص.۱) بی جنجال؛ بدون مزاحمت؛ بی حاشیه ~ دم آلدیک (یک هفته بدون مزاحمت استراحت کردیم)

(ص.۱) ۱- پرتلاش؛ پرتحرک ۲- دارای پایداری و پیگیری در کار
بی تینچ Betinch (ص.۱) فاقد آرامش و آسایش ۲- دارای تشویش و نگرانی
بی تک Betkay (ص.۱) ویژگی آنچه که رویش به سوی شخص بیننده یا چیز دیگر باشد؛ کونگه ~ اوی (خانه ی روبه آفتاب)
بی تلاماق Betlamoq-1 (مص.ل.۱) جرأت کردن؛ با جرأت و جسارت روبرو شدن؛ اونگه هیچکیم بیتله ی آلمه یدی (با او هیچ کس جرأت روبرو شدن ندارد)
بی تلاماق Betlamoq-2 (مص.م.۱) صفحات یا برگه ها را شماره گذاری کردن
بی تهم بیت Betma-betma ← بوزند بوز
بی تاب Betob (ص.۱) بیمار؛ مریض؛ دردمند
بی تابلیک Betoblik (۱) بی تابی؛ بیماری
بی تون Beton [=بتن] (۱) بتن؛ مخلوطی متراکم از آب و انواع سیمان و ماسه که پس از خشک شدن مثل سنگ سخت می شود؛ بتون؛ (اف.) کانکریت؛ سمنت
بی تون لماق Betonlamoq (مص.م.۱) مستحکم ساختن با بتن؛ مار با بتن؛ بتن ریزی؛ (اف.) کانکریت یا سمنت قیلماق
بی تون لنماق Betonlanmoq (مص.مج.۱) بتن کاری شدن
بی تونچی Betonchi (۱) بتن ساز؛ کسی که بتن می سازد
بی طاقت Betoqat (ص.۱) فاقد طاقت؛ بی صبر؛ ناشکیبا
بی طاقت لنماق Betoqatlanmoq (مص.ل.۱) بی طاقت شدن؛ ناشکیبا شدن
بی طاقت لنتیرماق Betoqatlantirmoq (مص.م.۱) بی طاقت ساختن؛ بی صبر کردن
بی طاقت لیک Betoqatlik (۱) بی طاقتی؛ ناشکیبایی
بی تسیز Betsiz

عادی؛ بدون تشریفات

بی تمیز Betamiz (ص.۱) بی تمیز؛ فاقد توانایی تشخیص خوب و بد
بی تمیز لیک Betamizlik (۱) بی تمیزی
بی طرف Betaraf (ص.۱) ویژگی آنکه جانبداری نکند؛ فاقد موضع گیری جانبدارانه
بی طرفانه Betarafona (ق.۱) بی طرفانه؛ همراه با بی طرفی؛ ~ حکملیک قیلینگ! (داوری بی طرفانه کنید!)
بی ترتیب Betartib (ص.۱) بی نظم؛ بی انضباط ۲- ویژگی آنکه ترتیب و نظم را رعایت نکند
بی تأثیر Betasir (ص.۱) فاقد تأثیر؛ بی معنی؛ بیمزه ۲- آنکه حرف بر او تأثیر نکند؛ بی تربیت
بی توفیق Betavfiq (ص.۱) ۱- بی ایمان؛ مرتد ۲- (مجاز) بی شرم؛ بی وجدان؛ اوشه ~ قه ایشاندینگ می؟ (به همان بی وجدان باور کردی؟)
بی تعیین Betayin (ص.۱) نامشخص؛ نامعلوم؛ مبهم؛ یوزیگه ا قورقوو بار ایدی (در چهره اش ترس مبهمی بود ۲- بی اراده؛ بیقرار؛ سست رای؛ ~ آدم (آدم بی اراده) ۳- بی پایه؛ بیهوده؛ مهمل؛ ~ سوزلر (حرفهای بیهوده و مهمل)
بی تشویش Betashvish (ص.۱) فاقد غم و تشویش ۲- دارای خاطر آرام
بی تعلیم Beta'lim (ص.۱) آموزش ندیده؛ نا فرهیخته
بی تیرگاو Betergov (ق.۱) بدون بازپرسی؛ بازپرسی نکرده؛ ~ قنده ی قیلیب قمه دیلر؟ (بدون بازپرسی چگونه زندانی کردند؟)
بی تگه چاپر Betgachopar (ص.۱) صفت کسی که بی ملاحظه و گستاخانه سخن گوید؛ گستاخ
بی تمثال Betimsol [=بی مثال] (ص.۱) فاقد مثل و مانند؛ بی همانند؛ بویوک و ~ مینینگ وطنیم (میهن بزرگ و بی مانند من)
بی تینیم Betinim

بسیمیرلش Bessemerlash (۱) عمل یا فرایند استحصال پولاد از آهن به روش بسمر
بی سونقه ی Beso'naqay (ص.۱) زمخت؛ ناهماهنگ و بزرگ و نامتناسب ۲- نامقبول؛ بد شکل؛ نامتناسب؛ ~ کیم (لباس نامتناسب)
بی سوراق Beso'roq (ق.۱) بدون اجازه؛ بی رخصت ۲- بدون بازپرسی؛ ~ قماق ده یاتگن (بدون بازپرسی در زندان است)
بیت Bet (۱) صورت؛ آن بخش از سر جاندار، بویژه انسان که چشم، بینی و دهان در آن قرار دارد؛ چهره؛ رو ۲- هر یک از طرف چهره از رخسار تا چانه؛ اونگ ~ (روی راست ۳- آن طرفی که به سوی گوینده، مخاطب یا موضوع بحث است ۴- بخش پیدا و بیرونی چیزی ۵- رویه؛ سطح؛ سوونینگ ~ ی (سطح آب) ۵- تیغ؛ دم ۶- بیرون؛ ساحل؛ کنار ۷- صفحه؛ تور تینچی ~ (صفحه ی چهارم)
بیتبگه ایتماق ~igaaytmoq رک و صریح گفتن
بیتی نی یولماق ~iniyulmoq داد و فریاد کردن
بیتی قلین ~iqalin حرف ناشنو؛ آنکه سخن تأثیر نکند
بیتی قاره ~iqora روسیاه؛ شرمنده
بیتی قوریسین ~iqurisin (نفرین) بیمرد
بیتی یوق ~iyo'q ۱- بی شرم؛ بی رو ۲- بی عار؛ بی ناموس
بیته Beta [=بیتا] (۱) دومین حرف الفبای لاتین و نام همین حرف
بیتانورلر ~nurlar نور متشکل از ذرات الکترون و پوزیترون که از مواد رادیو اکتیو ساطع می شود
بی تهله که Betahlaka (ص.۱) بی خطر؛ بی خوف؛ امن
بی تکلف Betakalluf (ص.۱) ویژگی آنکه زحمت زیادی را نپذیرد؛ ساده؛

بیزارجان	Bezarijon
(ص.) از جان سیر ساختن؛ تحمل نایزیر	
بیزاری لیک	Bezoriilik
(ا.) بیزاری	
بی ذات	Bezot
(ص.) ۱- ذات سیز ۲- کسی که به طبقه و گروه اشراف مربوط نباشد	
بیضاوطه	Bezovta
[بی ضابطه] (ص.) ۱- مشوش و مضطرب ۲- نا آرام؛ ناراحت	
بیضاوطه لنماق	Bezovtalanmoq
(مص. ل.) ۱- نا آرام شدن؛ مشوش و مضطرب شدن ۲- بی طاقت و ناراحت شدن	
بی ضاوطه لیک	Bezovtalik
(ا.) ۱- نا آرامی ۲- بی طاقتی و ناراحتی	
بیزره ی ماق	Bezraymoq
(مص. مت. ل.) ۱- نظر کردن با چشمان از حدقه بر آمده (مت.) ۲- از ترس و حیرت بجای خود خشک شدن ۳- (مجاز) بحالت ثابت باقی ماندن	
بیزره ی تیر ماق	Bezraytirmoq
(مص. و.) (ا.) بیزره ی ماق	
بی اولچاو	Beo'lchov
(ص.) بی پیمانه؛ اندازه نشده	
بی اوخشاو	Beo'xshov
(ص.) ۱- نامتناسب؛ ~ کویلیک (پیراهن نامتناسب) ۲- ناخوشایند غیر عادی؛ ~ آواز (صدای ناخوشایند) ۳- نارسا؛ ~ گپ (سخن نارسا)	
بی غلوه	Beg'alva
(ص.) بی جنجال؛ بی دغدغه؛ بی نگرانی؛ ~ ایش (کار بی دغدغه)	
بی غم	Beg'am
(ص.) ۱- عاری از غم و غصه ۲- خالی از تشویش و نگرانی	
بی غم لیک	Beg'amlik
(ا.) بی غمی؛ بی نگرانی	
بی غرض	Beg'araz
(ص.) عاری از غرض؛ بی طمع؛ بدون غرض؛ ~ یاردم (کمک بی غرض)	
بی غرض لیک	Beg'razlik
(ا.) بی غرضی؛ بی طمع	
بی غرضانه	Beg'arazona

بیزه خه	Bezaxa
[بی زخ] (ا.) فاقد زخم و زدگی؛ ~ میوه لر (میوه های فاقد زخم و زدگی)	
بیزه ش	Bezash
(ا.) عمل یا فرایند آرایش و زینت دادن	
بیزه شماق	Bezashmoq
(مص. مش.) بیزه ماق	
بیز بیت	Bezbet
(ص.) بی شرم، بی عار و بی رو؛ ~ آدم (آدم بی شرم و بی عار)	
بیز بیتلیک	Bezbetlik
(ا.) بیعاری؛ بی شرمی	
بیز بیز	Bez-bez
(ص.) واژه ای برای درد شدید	
بیز دیر یلماق	Bezdirilmoq
(مص. مج.) بیز دیر ماق	
بیز دیر ماق	Bezdirmoq
(مص. ل.) بیز ماق	
بیز گک	Bezgak
(ا.) تب نوبه؛ بیماری گرمسیری که بر اثر گزش پشه ی آنوفل در بدن پدید می آید و با تب، لرز و عرق شدید و متناوب همراه است؛ مالاریا	
بیز گلدک	Bezgaldak
(ا.) پرنده از تیره ی ماکیانسانان و وحشی که در صحرا زندگی می کند	
بیز یلخه ماق	Bezillamoq
(مص. ل.) ۱- بیزه نگله ماق ۲- به طور شدید درد کردن	
بیز یلختماق	Bezillatmoq
(مص. م.) به درد شدید دچار ساختن	
بی زیان	Beziyon
(ص.) بی ضرر	
بیز ماق	Bezmoq
(مص. ل.) بیزار شدن؛ دلزده شدن	
بیزاری	Bezori
(ص.) ۱- آشوبگر؛ برهم زننده ی نظم و امنیت؛ لر شهرده توپالان قیلدیر (آشوبگران در شهر آشوب به پا کردند) ۲- بدکردار	
آته بیزاری	Ota~
(ا.) پدر آزار؛ بدکرداری که حتی پدرش از او بیزار باشد	

دست زدن به کار ناشایست

بیزه ک	Bezak
(ا.) ۱- وسایل زینتی و آرایشی ۲- زیب یا نقش کار شده بر چیزی ۳- زیبایی و جمال	
بیزه ک دار	Bezakdor
~ بیزه کلی	
بیزه کلی	Bezakli
(ص.) ۱- دارای زیب و آرایش ۲- آرایش شده؛ تزئین شده	
بیزه لماق	Bezalmoq
(مص. مج.) بیزه ماق	
بیزه ماق	Bezamoq
مص. آرایش کردن؛ تزئین کردن	
بیزه نگ لماق	Bezanglamoq
(مص. ل.) از ترس مضطرب شدن؛ لرزیدن و مشوش شدن	
بیزه نگ لتماق	Bezanglatmoq
(مص. م.) مضطرب ساختن؛ مشوش ساختن؛ لرزاندن	
بیز نگلش	Bezanglash
(ا.) فرایند مضطرب یا نگران شدن از اثر ترس	
بیزه نگلشماق	Bezanglashmoq
(مص. مش.) بیزه نگ لماق	
بیزه نماق	Bezanmoq
(مص. ل.) آرایش شدن؛ زینت یافتن؛ بیزنگن عیال (زن آرایش کرده)	
بیزه نتیر ماق	Bezantirmoq
(مص. م.) آراستن؛ زینت دادن؛ کیلین نی ~ (آراستن عروس)	
بی ضرر	Bezarar
(ص.) بی خسران؛ بی آزار	
بیزه تیلماق	Bezatilmoq
(مص. مج.) بیزه نماق	
بیزه تیش	Bezatis
(ا.) عمل یا فرایند آراستن یا زینت دادن	
بیزه تیشماق	Bezatishmoq
(مص. مش.) بیزه تماق	
بیزه تماق	Bezatmoq
~ بیزه ماق	
بی زوال	Bezavol
(ص.) ۱- فنا ناپذیر؛ پایدار ۲- دارای پیشرفت دوامدار و	

بی خطر	Bexatar
(ص.) فاقد زیان و آسیب؛ بی خوف	
بی خطا	Bexato
(ص.) ۱- بدون اشتباه و سهو؛ بدون لغزش ۲- ویژگی کشتی که تخمها بدون نقصان و تلفات روییده باشد؛ انارخان نینگ غوزه سی تماما ~ اوسیب چیقدی (غوزه های انارخان ... همه بدون نقص و تلفات روییده است)	
بی خواطر	Bexavotir
(ق.) بی تشویش؛ بدون اضطراب و نگرانی؛ ~ شب تور بیمیز (بدون نگرانی زندگی داریم)	
بی خرد	Bexirad
(ص.) عاری از خرد؛ بی عقل؛ گول؛ کودن	
بی خصلت	Bexislat
(ص.) فاقد خوی و صفت (معمولا خوب)	
بیخاس	Bexos
[بی خواست] ~ بیخاسدن	
بیخاسدن	Bexosdan
[بی خواستدن] (ق.) ۱- ناگهان؛ ناگاه ۲- به گونه ی بی اختیار؛ قورقوودن ~ تیتیره دیم (از ترس بی اختیار لرزیدم)	
بی خاصیت	Bexosiyat
(ص.) ۱- فاقد طبیعت و خوی (معمولا خوب) ۲- شوم؛ ناخجسته	
بیخود	Bexud
(ص.) فاقد اراده و هشیاری؛ بیهوش ۲- بیهوده ۳- ناروا	
بیز	Bez-1
(ا.) ۱- (پزشکی) تومر؛ توده ای از بافت غیر عادی که ظاهرا شبیه بافت عادی است، اما کار مفیدی انجام نمی دهد. نوع بدخیم آن به بافتهای مجاور حمله می کند و انتشار می یابد ۲- (زیست شناسی) غده؛ اندام، بافت یا یاخته ای که ماده ای با ترکیب شیمیایی ویژه تولید و ترشح می کند	
بیز	Bez-2
(ا.) پارچه ی ضخیم	
بیز	Bez-3
(ص.) (مجاز) حرف ناشنو؛ یکدنده؛ سرکش	
بیز بولیب	~bo'lib
بابی اعتنایی	
بیز تیر ماق	~termoq

مربوط به موضوعهای مختلف، مؤلف و جای انتشار یا نگهداری آنها

ببلیوگرافیک (ص.) مربوط یا منسوب به کتاب شناسی

ببلیوگرافی [ببلیوگرافی] (ا.) کتاب شناسی؛ عمل شناسایی کتابهای مربوط نویسنده، موضوع، دوره یا کشور معین و تهیه فهرستی از آنها ۲- کتابنامه؛ فهرستی از کتابهای متعلق به یک نویسنده یا کتابخانه یا مربوط به یک موضوع، دوره یا جای معین. همراه با اطلاعاتی درباره تاریخ تالیف، کتابت یا چاپ و ناشر ۳- صفحه یا بخش ویژه‌ای در مجله، روزنامه‌ها و مجلات برای معرفی کتب و رسالات

ببلیوتیک - کتبخانه

بیدل لமாக - بیدیر بیدیر

بیدیر بیدیر (ص.) واژه‌ای برای حرف زدن سریع و پیهم

بیدیر لமாக (ص. ل.) سریع و تند صحبت کردن

بیدیر لاش (ا.) عمل سریع و دوامدار حرف زدن

بیدیر لاشماق (ص. مش.) بیدیر لமாக

بیدان (ا.) پست؛ ظرف فلزی یا پلاستیکی چهار گوش یا استوانه برای حمل و نگهداری مواد، بویژه مایعات؛ (اف.) پست؛ جیلک

بدعت (ا.) ۱- بدعت ۲- نوآوری، بویژه رسم یا آیین تازه‌ای مورد پذیرش قرار نگرفته یا مخالف سنت پذیرفته شده باشد ۳- رسم و آیین قدیمی، بویژه خرافی؛ بدعت قائل‌بقاری (بقایای آیینهای خرافی)

بدعتکار - بدعتچی

بدعتکار لیک (ا.) ۱- بدعتکاری؛ عمل بدعتکار ۲- جانبدار بدعت

بدعتچی (ا.) کسی که طرقدار نوآوری یا اصلاحات در آیینها و رسمهای سنتی است

(ق.) هر پنج - شوایشتی بجره میز (هر پنج مان این کار انجام می‌دهیم)

بیشاولان (ق.) پنج تن با هم؛ پنج پنج تن؛ شو پوکی کوترتنگلر (پنج تن با هم این بار را بردارید)

بیش قرسک (ا.) نوعی رقص که همراه با کف زدن اجرا گردد

بیش قرته - بیش کوته (بیش کوتتر)

بیشته (ق.) پنج تا؛ پنج دانه؛ پنج عدد

بیشته لیک (ا.) سکه‌ی پنج صومی ۲- ورق بازی دارای پنج خال

بیش اوروغ (ا.) نوعی هندوانه که تخم اندک دارد

بی چیقیم (ص.) بدون خرچ؛ بدون مصرف؛ توی بولمس (عروسی بدون مصرف نمی‌شود)

بی چیز - سحر

بیچاره (ص.) ۱- بیچاره ۲- ناتوان از یافتن چاره و وسیله برای حل مشکل خویش ۳- بینوا؛ تهیدست

بیچاره حال - بیچاره

بیچاره لیک (ا.) بیچارگی؛ بینوایی؛ درماندگی

بی (ض.) بی بی

ببیک (ا.) (ادبیات) مردمک چشم

بی بی (ا.) ۱- بی بی ۲- مادر بزرگ؛ مادر مادر یا مادر پدر؛ جد ۳- واژه‌ای که شامل نام مرکب زنان و دختران می‌شود؛ خانم مدرسه‌سی (مدرسه‌ی بی بی خانم)

۴- (اف.) مادر (در برخی مناطق) و مادر بزرگ را «کنه بی بی» و پدر بزرگ را «کنه بابا» می‌گویند

بی بی (ص.) واژه‌ای احترام آمیز برای زنان

ببلیوگراف (ا.) کتاب شناسی؛ دارای آگاهی در زمینه‌ی کتابهای

(مردم شناسی) جشن گهواره بندان

Beshikast (ص.) ۱- بی نقص؛ آباد؛ غشت (آجر آباد) ۲- آسیب ندیده؛ اوروشدن - قیتدی (از جنگ به سلامت بازگشت)

Beshik - belik (ا.) گهواره و سامان آن

Beshikkerti (مردم شناسی) عاداتی که منی بر آن کودک را در گهواره نامزد کنند؛ تورغون آنه حمیده نی چقه لاق لیگی ده ... - قیلیب قویگن ایدی (تورغون آنه حمیده را در کودکی نامزد ساخته بود)

Beshikso'poq (ص.) آنکه در اثر خوابیدن به یکسو در گهواره سرش پهنتر و غیر متناسب شده باشد

Beshiktervatar (ا.) (جا) حشره‌ی سبز رنگ با پاهای دراز که خود را مانند گهواره می‌جنباند و گهواره جنبان هم گویند

Beshinchi (ص.) پنجم؛ دارای ترتیب، ردیف، مرتبه یا جایگاه پنج؛ پنجمین

Beshkokil (ا.) ۱- عاداتی که زنان و دختران موی خود را پنج بافند ۲- زن یا دختری که موهایش را به همین اصول بافته باشد

Beshkurash (ا.) مسابقه‌ی ورزشی متشکل از پنج رشته‌ی ورزشی

Beshko'tarar (ا.) نوعی ورق بازی که در آن ورقها پنج تایی بخش شده و بر داشته می‌شود

Beshlik (ا.) ۱- (ادبیات) مخمس؛ مسمخطی که هر بند آن دارای پنج مصراع باشد ۲- پنجگانه؛ پنج تایی ۳- ورقی که پنج خال داشته باشد

Beshmat (ا.) (گف.) پیش بند؛ پوششی بنددار که تمام یا بخشی از جلو جامه را می‌پوشاند و از آلوده شدن آن در هنگام کار یا غذا خوردن جلوگیری می‌کند

Beshotar (ا.) تفنگ پنج تیر

Beshov (ا.) بیشا

(ق.) به طور خالص و بدون چشمداشت چیزی

Beg'ubor (ص.) ۱- فاقد غبار و آلودگی؛ صاف ۲- (مجاز) پاکدل؛ پاکیزه؛ او - آدم (او آدم پاکدلی است)

Besh (ا.) پنج؛ عدد پنج

-hattar (ص.) پنج برابر؛ سپارد

Beshafaqat (ص.) بیرحم؛ نامهربان؛ سنگدل

Beshak-1 (ا.) یکی از انواع خربوزه‌های زودرس

Beshak-2 (ق.) بدون ممکن بودن شک یا تردید؛ به طور حتمی؛ به طور یقین

Beshala (اصط.) هر سح

Beshamak (ا.) جوی کوچک جدا شده از جوی اصلی به سوی زمین شخم زده

Besharm (ص.) ۱- بی آرم؛ بی - حیا ۲- بی ادب؛ بداخلاقی

Beshbarmoq (ا.) خوراکی است آبیکی از قطعات کوچک چهار گوش و نارک خمیر که با پارچه‌های خرد گوشت و دنبه (معمولاً در شوربای کله پاچه) پخته می‌شود

Beshbattar (ق.) بسیار بد؛ خیلی بد؛ ایشلر - یامان لشییدی (کارها بسیار خراب شده است)

Beshbet (ا.) لباسی که در قسمت کمر باریک و تنگ باشد

Beshik (ا.) ۱- گهواره ۲- تخت خوابی برای کودک شیرخوار که معمولاً با پایه‌های منحنی است و می‌توان آن را به چپ و راست تکان داد ۳- (مجاز) جای پیدایی و رشد چیز یا رویدادی

Beshiginitebratmoq (ص.) بیشیجینی تیره تمامق

۱- جنباندن گهواره برای به خواب رفتن کودک ۲- (مجاز) برای رشد و شکوفایی چیزی تازه کوشیدن

~to'yi (ص.) بیششیک تویی

Bilgurtmoq	بیلگورتماق (ماک)
	← بیلگورتماق
Bilgut	بیلگوت
	(۱) از قبایل ترکی
Biljiramoq	بیلجیره ماق
	← الجیره ماق
Biljirashmoq	بیلجیره شماق
	(مص. مش.) الجیره ماق
Bilik	بیلیک
	(۱) (ادبیات) عقل؛ دانش؛ قوتادغو~ (دانش نجاتبخش)
Biliklik-1	بیلیکلیک
	(۱) دانشمندی؛ خردمندی
Biliklik-2	بیلیکلیک
	(ص.) معلوم؛ نشانه دار
Bilim	بیلیم
	(۱) دانش؛ مجموعه‌ی آگاهیهای دارای نظام و مراتب قابل بررسی؛ علم
~yurti	بیلیم یورتی
	مؤسسات آموزشی و تحصیلی (مدرسه ها، کالجها، انستیتوها و دانشگاهها)
Bilimdon	بیلیمدان
	(ص.) ۱- دانشمند؛ عالم ۲- ویژگی آنکه در ساحه‌ی کارش وارد و آگاه است
Bilimdonlik	بیلیمدانلیک
	(۱) دانشمندی؛ دانایی
Bilimli	بیلیملی
	← بیلیمدان
Bilimsiz	بیلیمسیز
	(ص.) ۱- آنکه دانش، اطلاعات و آگاهی ندارد ۲- بی تجربه؛ گرم و سرد روزگار ندیده
Bilimsizlik	بیلیمسیزلیک
	(۱) بی دانشی؛ نا آگاهی ۲- بی تجربه‌گی
Bilinar-bilinmas	بیلینر-بیلینمس
	(ق.) گاهی پیدا، گاهی ناپیدا؛ آی آسمانده~ ایدی (ماه در آسمان گاه پیدا، گاه ناپیدا بود)
Bilinarli	بیلینرلی
	(ص.) قابل فهم؛ احساس شدنی؛ قابل درک
Bilinmoq	بیلینماق
	(مص. مج.) ۱- درک شدن؛ احساس شدن ۲- معلوم و آشکار شدن

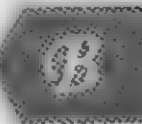
	(مص. ل.) چون مار بیچ و تاب خوردن
Bilanglash	بیلنگلش
	(۱) عمل یا فرایند بیچ و تاب خوردن
Bilanglashmoq	بیلینگلشماق
	(مص. مش.) بیلینگلشماق
Bilar-bilmas	بیلر-بیلمس
	(ق.) نا آگاهانه؛ ~ گیرمه (نا آگاهانه حرف مزین)
Bilarmon	بیلرمان
	(ص.) ۱- دارای آگاهی و دانش؛ چیز فهم؛ استاد ۲- ویژگی آنکه خود را آگاه و با فهم نشان دهد؛ او~ آدمگه او خسته‌ی دی (او به آدم چیز فهمی می ماند)
Bilarmonlik	بیلرمانلیک
	(۱) آگاهی؛ با فهمی
Bilag'on	بیله‌غان
	(ص.) آنکه بسیار با فهم و داناست؛ ~ آدم (آدم با فهم)
Bildirilmoq	بیلدیریلماق
	(مص. مج.) فهماندن؛ آگاه ساختن
Bildirish	بیلدیریش
	(۱) عمل یا فرایند فهماندن یا آگاه ساختن
Bildirishmoq	بیلدیریشماق
	(مص. مش.) بیلدیریشماق
Bildirmoq	بیلدیرماق
	(مص. م.) ۱- فهماندن ۲- موجب آگاهی و شناخت شدن؛ ایما بیلن ~ (با ایما فهماندن) ۳- آشکار ساختن؛ باز نمودن؛ یوره ک نی~ (مکنونات قلب را بازگو کردن) ۳- اظهار کردن؛ گفتن؛ تعزیه~ (تسلیت گفتن) ۴- دلالت کردن؛ خبر دادن؛ بونیمه نی بیلدیره دی؟ (این به چه چیزی دلالت می کند؟)
Bilet	بیلیت
	(۱) ۱- سند حقوقی ۲- کارت عضویت گروه یا سازمان ۳- برگهای سوالات امتحان ۴- ~ چپته
Bilechi	بیلیتچی
	(۱) فروشنده‌ی بیلیت (هوایما، راه آهن، تاتر ...)
Bilga	بیلگه
	(ص.) (قد.) عالم، دانا، عاقل؛ ~ قآن (قآن دانا)
Bilgich	بیلگیچ
	(ص.) آگاه؛ دانا؛ عاقل؛ ~ کیشی (شخص عاقل)
Bilgur	بیلگور
	(ص.) دانا؛ فهیم؛ آگاه
Bilgurmoq	بیلگورماق
	(مص. م.) فهماندن؛ آگاه ساختن

	می کند) ۲- گندیدن؛ بو گرفتن؛ گوشت بیجیغییدی (گوشت گندیده شده است) ۳- (مجاز) سخن تلخ و بد گفتن؛ او دوستیگه بیجغیب اونی خفه قیلیب قویدی (او با گفتن سخنان تلخ دوستش را آزرده)
Bijg'itish	بیجغی تیش
	(۱) عمل یا فرایند ترش کردن یا فاسد کردن
Bijig'itishmoq	بیجیغی تیشماق
	(مص. مش.) بیجیغیتماق
Bijig'itmoq	بیجیغیتماق
	(مص. ل.) ترش ساختن؛ فاسد کردن
Bijg'ish	بیجغیش
	(۱) عمل یا فرایند ترش یا گندیده شدن
Bikir	بیکیر
	(ص.) پخته؛ توانمند؛ ~ بیگیت (جوان ثروتمند)
Bikr	ب کر
	(۱) (کم) ۱- بکر ۲- دوشیزه ۳- (اف.) تر و تازه؛ دست ناخورده (افزون بر معنی بالا)
Bila	بیله
	← بیلن
Bilaguzuk	بیلگاوزوک
	(۱) النگو؛ پیرایه ای زنانه به شکل حلقه هایی (معمولا) از فلزات قیمتی که بر مچ دست می اندازند؛ (اف.) بیلرلیک؛ (گف.) کرخه
Bilak	بیلک
	(۱) ۱- مچ دست؛ بخشی از دست میان کف دست و ساعد ۲- عینادست ۳- (مجاز) رمز توانمندی و قدرت
Bilan	بیلن
	(ق.) ۱- همراه چیزی یا کسی؛ آته م~ کیلیدیم (با پدرم آمدم) ۳- به وسیله؛ بالته~ چلماق (به وسیله‌ی تیشه قطع کردن) ۴- وضع یا حالت کاری؛ نوبت~ (به نوبت) ۵- از طریق؛ سوقماق یولی~ اوتدیک (از طریق کوزه راه رفتیم) ۶- نظر به؛ بر اساس؛ رئیس نینگ بویروغی~ کیلیدیم (نظر به امر رئیس آمدم) قانون نینگ ۱۲۵ ماده سی~ عیب لندی (بر اساس ماده‌ی ۱۲۵ قانون محکوم شد) ۷- حرف ربط «و»؛ شهر~ قیشلاق (شهر و ده) ۸- در برابر؛ نسبت به؛ خلق~ اوروشیب بولمس (با مردم نمی شود جنگید) ۹- حرف وصل و ربط؛ بهار کیلیشی~ ایکیش گه باشله‌ی میز (با آمدن بهار به کشت آغاز می کنیم)؛ بیر بولگنی~ سوو بولمسه قیین (با بودن زمین، آب نباشد مشکل است)
Bilanglamoq	بیلنگلماق

Bigiz	بیگیز
	(۱) ۱- درفش؛ ابزاری به صورت میله ای نوک تیز و دسته دار که کفاشان با آن چرم را سوراخ می کنند ۲- هر چیز نوک تیز مانند آن ۳- (مجاز) سخن تلخ و نیشدار؛ طعنه
Bigizlamoq	بیگیزلماق
	(مص. م.) ۱- بادرفش سوراخ کردن ۲- (مجاز) سخنان تلخ و تیزی چون نشتر گفتن؛ طعنه زدن
Bigiztumshoq	بیگیزتومشوق
	(۱) (جانورشناسی) نوعی پروانه
Bihisht	بهشت
	(۱) ۱- بهشت ۲- جایی بسیار با صفا و خوشایند که بر اساس آموزش بسیاری از دینها، نیکوکاران و دینداران پس از مرگ در آن جاداده می شوند جنت؛ فردوس ۳- (مجاز) هر جای همانند آن
Bihishti	بهشتی
	(۱) نوعی انگور
Bihishti	بهشتی
	(ص.) ۱- بهشتی ۲- مربوط به بهشت ۳- اهل بهشت ۴- شایسته‌ی رفتن به بهشت
Bijildoq	بیجیلداق
	(۱) صفت کسی که همه را با سخن مات کند و به هیچ کس مجال حرف زدن ندهد؛ زبان آور~ خاتین (زن پر حرف و زبان آور)
Bijillamoq	بیجیللماق
	← بیجیرلماق
Bijimoq	بیجیماق
	← بیجغبماق
Bijin	بجین
	(۱) (قد.) ۱- میمون ۲- نام نهمین سال تقویم ترکی
Bijirlamoq	بیجیرلماق
	(مص. مج.) پر حرفی کردن؛ پرگویی کردن
Bijirlatmoq	بیجیرلتماق
	(مص. و.) (۱) بیجیرلماق
Bijirlash	بیجیرلش
	(۱) عمل یا فرایند پرگویی کردن
Bijirlashmoq	بیجیرلشماق
	(مص. مش.) بیجیرلماق
Bijg'imoq	بیجغی ماق
	(مص. ل.) ۱- ترشیدن؛ فاسد شدن؛ یازده قمیز لر تیزده بیجیغیب قاله دی (در تابستان قمیزها زود ترش

بنایی دهی (دیک)	Binoyiday	بیمتل	Bimetall
بنایی		(۱) آلیاژ: جسم حاصل ترکیب یا اختلاط دو فلز	
بنت	Bint-1	بن	Bin
بندژ [بنداز]		باین	
بنت	Bint-2	بنفشه	Binafsha
[بنت] (۱) بنت: دختر		(۱) بنفشه ۲- تیره ای از گیاهان گلدار دولپه ای جدا گلبرگ، بیشتر به صورت بوته های زینتی کوچک و یا با دارای چندین گونه با گل های نامنظم کوچک و گلبرگ های نامساوی و میوه ای خشک سه شکافه ۳- هر یک از گیاهان این تیره	
بنت لmaq	Bintlamoq	بنا	Bino
(م.ص) باند پیچی کردن.		(۱) ساختمان ۲- به میان آمدن: زاده شدن: بپر بیگیت قرق ییل ده ~ بوله دی (یک جوان در چهل سال به میان می آید = به کمال می رسد)	
بیه گره فیک	Biografik	بنابولmaq	~bo'lmoq
(ص) مربوط یا منسوب به زندگینامه و شرح حال		بنا شدن ۱- ساخته شدن ۲- به وجود آمدن	
بیه فیزیک	Biofizik-1	بناقیلmaq	~qilmoq
(۱) دانشمند و متخصص بیوفیزیک		بنا کردن: برپا ساختن	
بیه فیزیک	Biofizik-2	بناقویmaq	~qo'ymoq
(ص) مربوط یا منسوب به علم بیوفیزیک		۱- تعلق خاطر پیدا کردن ۲- اعتاد کردن ۳- از خود راضی و مغرور شدن	
بیه فیزیکه	Biofizika	دنیا بنابولیب	Dunyo~bo'lib
[بیوفیزیک] (۱) بیوفیزیک ۲- شاخه ای از علم فیزیک که به بررسی کاربرد اصول و روش های فیزیک در مسئله های زیستی می پردازد: زیست فیزیک		از پیدایش جهان بدینسو	
بیه گره فیه	Biogrofiya	عمری بنابولیب	Umri~bo'lib
[بیوگرافی] (۱) زندگینامه: گزارشی در باره ی رویدادهای زندگی یک یا چند تن: شرح حال		از روز تولدش بدینسو: در عمرش	
بیه لوگ	Biolog	اوزیگه بناقویmaq	O'ziga~qo'ymoq
[بیولوژیست] (۱) زیست شناس: کسی که کارش بررسی علمی زیستمدان و فرایندهای زندگی آنهاست		۱- خود را آراستن: به خود پرداختن ۲- مغرور شدن	
بیه لوگیک	Biologik	بناء	Bino'n
[بیولوژیک] (ص) زیستی: حیاتی: زیست شناختی		(ق) بنابرین	
بیه لوگیه	Biologiya	بنابرین	Binobarin
[بیولوژی] (۱) زیست شناسی: دانش شناسایی، رده بندی و بررسی زندگی زیستمدان		(ق) بر اساس: ازینرو	
بیاخیمیک	Bioximik-1	بناکار	Binokor
(۱) دانشمند و متخصص علم زیست شیمی		(۱) کارگر ساختمانی ماهر که زیر نظر معمار یا مهندسی کارهای بنایی را با کمک کارگر ساده انجام می دهد ۲- (مجاز) برپا کننده: سازنده	
بیاخیمیک	Bioximik-2	بناکارلیک	Binokorlik
(ص) مربوط یا منسوب به علم زیست شیمی		(۱) بناکاری: عمل یا فرایند ساختمان کردن	
بیه خیمیه	Bioximiya	بی نام	Binom
[بیوشیمی] (۱) بیوشیمی ۲- شاخه ای از علم شیمی که به بررسی ترکیب ها و فرایندهای شیمیایی موجود در زیستمدان می پردازد ۳- ویژگیها و واکنشهای شیمیایی یک زیستمدان یا اندام جاندار: زیست شیمی		[بینوم] (۱) (ریاضی) دوحده	
		بنایی	Binoyi
		(ص) درست: خوب: اویننگ ~ ایکن (خانه ات خوب	

بیلنتیرmaq	Bilintirmoq	(فع) (ادبیات) نمی دانم	
(م.ص) ۱- آگاهانیدن: فهماندن ۲- معلوم ساختن: اورتاقلری اونینگ یوق لیگینی بیلنتیرمه دیلر (دوستانش غیبت او را آشکار ساختند)		بیلماق	Bilmoq
بیلیق سیماق	Biliqsimoq	(م.ص) ۱- کسب معلومات و علم کردن ۲- آگاه شدن	
(م.ص) ۱- آلوده شدن به چرکی و گرد و خاک ۲- گندیدن و فاسد شدن: گوشت بیلیقسیب کیتییدی (گوشت فاسد شده است)		۳- حس کردن: درک نمودن	
بیلیق سیتماق	Biliqsitmoq	بلانهایه	Bilonihoya
(م.ص) ۱- به چرکی و گرد و خاک آلوده کردن ۲- فاسد کردن		(ق) ۱- بی اندازه ۲- بی پایان ۳- بیرون از حساب	
بیلیسکه	Biliska	بیلانغی	Bilong'i
(۱) رشته ی کوتاهی که از سوراخ سوزن گذرانده شده است		(ص) کج و کوله شده	
بالاتفاق	Bilittifoq	بیللو	Bilov
(ق) به اتفاق: متحدانه: باهم		(۱) سنگ سا: آئینه: وسیله ای که با آن کارد، داس، چاقو و ... را تیز کنند	
بیلیش	Bilish	بیلق بیلq	Bilq-bilq
عمل یا فرایند فهمیدن و آگاه شدن		(۱) چیزهای لرزان و حرکت آنها	
بیلیشیمچه	Bilishimcha	بیلقیلداق	Bilqildoq
(ح) به فکر من: به نظر من		(ص) وضع یا حالت چیز نیمه سفت لرزان مانند پودین، دنبه، ژله یا گل	
بیلیشماق	Bilishmoq	بیلقیلمه	Bilqillama
(م.ص) (مش) بیلماق		(ص) ۱- صفت آنچه که نیمه سفت و لرزان است ۲- (مجاز) فربه	
بیلله	Billa	بیلقیلمهmaq	Bilqillamoq
(ق) باهم: همراه هم: ~ بارماق (با هم رفتن)		(م.ص) ۱- لرزان شدن چیز نیمه سفت مانند ژله یا دنبه	
بیللی	Billi	بیلقیلتماق	Bilqillatmoq
(ص) (اف)، (گف) معلوم: آشکار: روشن: بو گپ برچه گه ~ (این حرف به همه روشن است)		(م.ص) به لرزش در آوردن چیزهایی مانند پودین، گل، دنبه ...	
بیللا	Billo	بیلتک	Biltak
[بالله] (صو) بخدا (به عنوان قسم)		(ص) (قد) الکن	
بلور	Billur	بیلتور	Biltur
[بلور] (۱) ۱- بلور ۲- نوعی شیشه ی شفاف و تراشدار: کریستال ۳- کالای کریستالی ۴- (شیمی) جسم معمولاً جامد که اتمهای آن در شبکه ی معین تنظیم شده است		(۱) سال گذشته: پار: بیلتیر: بولتور	
بلورلش	Billurlash	بیلتورغی	Bilturg'i
(۱) عمل یا فرایند بلور شدن یا بلور ساختن		(ص) (ادبیات) پارینه: مربوط به سال گذشته: (اف) ...	
بلورلشماق	Billurlashmoq	بیلووچی	Biluvchi
(م.ص) (مش) تبلور: بلور شدن		(۱) ۱- آگاه: فهمیده ۲- کاردان	
بیلمام	Bilmom	بالواسطه	Bilvosita
(فع) (ادبیات) نمی دانم: بیلمم		(ق) به وسیله	
بیلمان	Bilmon	بیلیرد	Bilyard
		[بلیارد] (۱) ۱- بلیارد ۲- بازی بلیارد ۳- میز و گویهای همین بازی	
		بالعکس	Bil'aks
		(ق) برعکس	

کوره شینگلر (برای متحد شدن مبارزه کنید)

بیرگه لشماق **Birgalashmoq**

(مص. مش. ۰) جمع آمدن؛ متحد شدن؛ با هم یکجا شدن؛ گرد هم آمدن

بیرگه لشتیرماق **Birgalashtirmoq**

(مص. م. ۰) جمع ساختن؛ متحد نمودن؛ گرد هم آوردن

بیرگه لیک **Birgalik**

(۱. ۰) همدستی؛ همفکری و باهمی

بیرگه لیکده **Birgalikda**

(ق. ۰) با همدستی؛ با همفکری؛ با همراهی باهم؛ ایشنی - بگردیک (کار را با همدستی انجام دادیم)

بیریکیش **Birikish**

(۱. ۰) ۱- عمل یا فرایند آمیختن یا به هم پیوستن ۲- (شیمی) ترکیب

بیریکیشماق **Birikishmoq**

(مص. مش. ۰) بیریکماق

بیرییکمه **Birikma**

(۱. ۰) ۱- (شیمی) جسم مرکبی که از ترکیب دو یا چند عنصر حاصل شود ۲- (زبان شناسی) واژه‌ی مرکب؛ سوزلو (واژه‌های مرکب)

بیرییکماق **Birikmoq**

(مص. ل. ۰) ۱- آمیختن؛ مزج شدن؛ مخلوط شدن آبو بیریککن هیدلر قه یاقدن کیله یاپدی؟ (این مخلوط بویها از کجا می‌آید؟) ۲- پیوستن؛ بهم محکم شدن؛ تیسیرلر نینگ بیریککن بیرلری (نقاط پیوسته‌ی آنها ۳- همبسته شدن؛ متحد گردیدن؛ بیر نیچه پرتیه بیریکیب، بیرته پرتیه توزیدیلر (چند حزب با هم متحد شده، حزب واحدی را تشکیل داده‌اند) ۴- هماهنگی پیدا کردن

بیرییکتیریلماق **Biriktirilmoq**

(مص. مج. ۰) بیریکتیرماق

بیرییکتیرماق **Biriktirmoq**

(مص. م. ۰) ۱- بیریکماق ۲- در اختیار گذاشتن؛ سپردن؛ اوی اولرگه بیریکتیریلدی (خانه به آنها سپرده شد ۳- رهنمایی کردن؛ کمک نمودن؛ بستن؛ اولرنی ~ اوچون همه کیلیدی (برای کمک آنها همه آمدند)

بیرییکتیروچی **Biriktiruvchi**

(۱. ۰) ۱- مزج کننده ۲- پیوست کننده ۳- متحد کننده ۴- کمک کننده ۵- سپارنده

بیرین بیرین **Birin-birin**

بیربیر

Bir-bir

(ق. ۰) یکایک؛ یکی یکی؛ تک تک؛ دانه دانه؛ به صورت شمارش واحدها؛ قویلرنی سینگلر (گوسفندان را یکی یکی بشمارید)

بیربیری **Bir-biri**

(ق. ۰) با یک دیگر؛ با همدیگر؛ اولر سیلن قلین دوست لر (آنها با یکدیگر دوستان صمیمی اند)

بیربیراویدن **Bir-brovidan**

(ق. ۰) از یکدیگر؛ از همدیگر؛ اولر ~ قالیشمدی دی (آنها از یکدیگر کم نیستند)

بیربیراویگه **Bir-biroviga**

(ق. ۰) به یکدیگر؛ به همدیگر؛ اولر ~ جوده اوخشش (آنها به یکدیگر بسیار مانند هستند)

بیرده **Birda**

(ق. ۰) روزی؛ زمانی؛ قیغورمینگ، اوغلینگیز ~ کیلیب قالر (غم مخورید، پسران روزی خواهد آمد)

بیردم **Birdam**

(ص. ۰) یکسان؛ آنکه فکر، هدف و مسلکش یکی باشد؛ یکدل؛ همفلسه؛ بولماق (یکسان شدن)

بیردم لیک **Birdamlık**

(۱. ۰) یکسانی؛ یکدلی؛ همفلسی

بیردن **Birdan**

← بیردنیگه

بیردن بیر **Birdan-bir**

(ق. ۰) یکی یکدانه؛ فقط؛ تنها؛ بیگانه؛ ~ چاره سی شو (یگانه چاره اش همین است)

بیردن (یگه) **Birdan(iga)**

(ق. ۰) ۱- ناگهان؛ یکباره؛ ~ تاپیلیب قالدی (ناگهان پیدایش شد) ۲- به طور قطعی؛ با شتاب؛ او ~ کبتدی (او با شتاب رفت) ۳- همزمان؛ یکی سی ~ مینگه باقدی (هر دو همزمان به من نگرینستند)

بیرده‌ی (دیک) **Birday**

(ص. ۰) ۱- مانند یکدیگر؛ همسان ۲- بدون تفاوت کمی یا کیفی؛ برابر ۳- همیشه؛ همه وقت؛ ~ وقییه یوق دییسن! (همیشه می‌گویی که فرصت ندارم)

بیرگه **Birga**

(ق. ۰) با هم؛ با یکدیگر؛ همراه یکدیگر؛ در کنار یکدیگر؛ کاشکی همیشه ~ بولسک ایدی! (کاش همیشه با هم می‌بودیم!)

بیرگه لیشیش **Birgalashish**

(۱. ۰) عمل یا فرایند جمع شدن یا متحد شدن؛ ~ اوچون

(مواد مخدر مخفی بدست آمد) ۲- ← پیستیرمه

بیقتیرماق **Biqirma**

(مص. و. ۰) بیقماق

بیر **Bir-1**

(۱. ۰) نخستین عدد اصلی در رشته‌ی عددهای طبیعی

بیر **Bir-2**

(ص. ۰) ۱- دارای یگانگی یا همانندی؛ ~ بولینگ (متحد شوید) ۲- دارای کیفیت یا حالت غیرعادی؛ ~ م کته اوی! (چه خانه‌ی بزرگی!)

بیر **Bir-3**

(ق. ۰) ۱- به تنهایی؛ بدون دیگری؛ ~ اوزیم کیلیدیم (تنها خودم آمدم) ۲- نشانه‌ی جدایی و فرق آهمه راضی، ~ او ناراضی (همه موافق است، تنها او ناموافق است) ۳- نشانه‌ی انجام کار یا حرکتی در یک نوبت؛ ~ ضرب بیلن ییقیتدی (با یک ضربه انداخت) ۴- گاه؛ گاهی؛ ~ اوئده‌ی بوله دی، ~ مونده‌ی بوله دی (گاه چنان و گاه چنین می‌شود)

بیر **Bir-4**

(ض. ۰) ۱- نشانه‌ی سوم شخص مفرد یا چیز غیر مشخص؛ سیزنی ~ ته سوره ب کیلگن ایدی (شخصی به جستجوی شما آمده بود)

بیره‌کهی **Birakay-1**

(ص. ۰) یکی، اما پخته و خوب؛ یاش اوینچی بولسه هم ~ ایکن (با وجود سن کم، بازیکن مجرب و خوبی بوده است)

بیره‌کهی **Birakay-2**

(ق. ۰) یک بار؛ یک مرتبه؛ باغیمیزدن هفته ده ~ خبر آل (در هفته یک بار از باغمان خبر بگیر)

بیره‌کهی‌گه **Birakayiga**

← بیره‌کهی

بیرم **Biram**

[بیر هم] (ق. ۰) چنان؛ آن گونه؛ ~ آوردی که اورنیدن تورالمه‌دی (چنان زد که نتوانست از جایش برخیزد)، ~ یخشی بیگیت! (چنان جوان خوبی!)

بیره‌توله (سی) **Birato'la(si)**

(ق. ۰) ۱- کاملاً؛ تماماً؛ او، بوییرلرنی ~ ایگلله دی (او، این زمینهارا کاملاً تصاحب کرد) ۲- به یکبار؛ یک جا؛ او بویایی مصیبت گه ~ قنده‌ی چیده دی ایکی؟ (او این دو مصیبت را یکجا چگونه تحمل کرد؟)

بیره‌توله‌سی‌گه **Birato'lasiga**

← بیره‌توله (سی)

بیپلن

(۱. ۰) هواپیمای دوباله

بیق بیق **Biq-biq-1**

(ص. ۰) جوشیدن ماده‌ی غلیظ و صدای آن

بیق بیق **Biq-biq-2**

← ب یقخی

بیقیله‌ماق **Biqillamoq**

(مص. ل. ۰) صدای خفه و بریده برآمدن (اساساً در مورد صدای جوشیدن ماده‌ی بسیار غلیظ)

بیقین **Biqin**

(۱. ۰) ۱- فاصله‌ی زیر بغل تاران؛ پهلوی؛ ~ یم آغریه‌پدی (پهلویم درد می‌کند) ۲- هریک از دو سوی چپ و راست چیزی

بیقینیده **Biqinida**

(ق. ۰) واقع در کنارش؛ در نزدیکی؛ ~ تورگن ایدیم (در نزدیکی ایستاده بودم)

بیقینماق **Biqinmoq**

(مص. ل. ۰) پنهان شدن؛ مخفی گردیدن؛ ~ اوچون تینچ بیر اخترردی (به خاطر پنهان شدن جای امنی را جستجو می‌کرد)

بیقیق **Biqiq**

(ص. ۰) دارای وضع یا حالت تنهادر گوشه مانده؛ گوشه گیر و دور از دیگران

بیقیر بیقیر **Biqir-biqir**

(ص. ۰) ← بیق بیق

بیقیرلماق **Biqirlamoq**

← بیقیله‌ماق

بیقماق **Biqmoq**

(مص. ل. ۰) ۱- در گوشه‌ای خزیدن؛ پنهان شدن ۲- در کمین نشستن

بیقی **Biqqi**

(ص. ۰) بسیار چاق؛ فربه شدن با چربی؛ ~ آدم (آدم خیلی چاق)؛ (اف. ۰، گف. ۰) بوقه

بیقسیماق **Biqsimoq**

(مص. ل. ۰) ۱- ← بیلقسیماق ۲- گندیدن؛ بوی گرفتن ۳- همراه با دود غلیظ سوختن ۴- (مجاز) سخن نلخ و ناشایست گفتن

بیقسیتماق **Biqsitmoq**

(مص. م. ۰) بیقسیماق

بیقتیرمه **Biqirma**

(ص. ۰) ۱- مخفی؛ پنهان؛ ~ قاره‌ی قولاگه توشدی

بیرو (ض. ۱) یک نفر؛ شخصی؛ تورگنیم ده ~ بقیردی (ایستاده بودم که کسی فریاد زد) ۲- کس دیگر؛ بیگانه؛ بو کتاب مینیکی ایمس، ~نیککی (این کتاب مال من نیست، از کس دیگری است)

بیروز (ق. ۱) کمی؛ مقداری؛ یک کمی؛ ~ کوتینگ! (یک کمی صبر کنید!)

بیروپس (ق. ۱) کمی؛ یک لحظه؛ اندکی؛ ~ صبر قیلینگ (اندکی صبر کنید)

بیروقنچه (ق. ۱) تعدادی؛ مقداری (معمولاً زیاد)؛ انجمن گه ~ کیشی کیلگن ایدی (در همایش عده‌ی زیادی آمده بودند)

بیروقار (ق. ۱) تعدادی؛ شماری؛ کنفرانسیه گه ~ تشکیلاتلر قتشیدیلر (در کنفرانس تعدادی سازمانها شرکت ورزیدند)

بیروقازان (۱) مرغ سقا؛ هر یک از پرندگان راسته‌ی سقا شکلان؟ که برای صید ماهی مستقیماً به طرف آب شیرجه می‌روند و در کیسه‌ی زیر منقار خود سه لیتر آب نگه می‌دارند؛ پلیکان

بیرتله‌ی ← تله‌ی

بیروبار (ص. ۱) (ادبیات) ۱- یکه ۲- یگانه ای بیروچی بیروبار تنگ‌ریم وی آلفوچی گیرودار تنگ‌ریم «بابر» (ای خدای من که یگانه و جاوید و روزی دهنده‌ای وای خدای من که ستاننده و گیرنده‌ای)

بیروره‌ک‌ه‌ی [بیرو باره کی] (ق. ۱) ۱- یکبار؛ در یک نوبت؛ ~ همه سینی الیب کیت! (یکبار همه‌اش را ببر!) ۲- ناگهان؛ یکبار؛ دله ده بیر ~ مامه قلدراق بولدی (در دشت ناگهان رعد و برق شد)

بیسکویت (۱) بیسکویت؛ نوعی شیرینی خشک و نازک که از آرد، روغن، شکر، تخم مرغ و ادویه‌ی معطر می‌پزند

بسم‌الله Bismillo(h)

دیگری؛ جدا جدا؛ هجومچی بیلن دروازه بان ~ خالیدیلر (مهاجم و دروازه بان یک به یک ماندند)

بیرومنچه (ق. ۱) یک اندازه؛ مقداری؛ چند تایی؛ ~ وقت بیزاوجون هم اجره تینگ (مقداری وقت برای ما جدا کنید)

بیرونیچه (ق. ۱) چند؛ چندتا؛ ~ ییل مهاجر بولیشگه محصور بولدیک (مجبور شدیم تا چند سال مهاجر شیم)

بیرونیمه (۱) یک چیز؛ چیزی؛ ~ دینگ (چیزی بگوئید)

برادر (۱) ۱- برادر ۲- پسر یا مردی که در پدر و مادر با یکی از آن دو شخص مشترک باشد؛ اخوی؛ داداش ۳- (مجاز) دوست نزدیک

برادرلرچه (ق. ۱) برادرانه؛ مانند برادر؛ به شیوه‌ی پدرآمیز و صمیمی؛ او ~ مینگه غمخوارلیک قیلدی (او برادرانه به من غمخواری کرد)

برادرلشماق (مص. مش. ۱) چون برادر با هم دوست شدن؛ صمیمی شدن

برادرلیک (۱) برادری ۲- وضع یا کیفیت برادر بودن ۳- دوستی؛ صمیمیت؛ مهربانی

بیرونته ← بیروارته

بیروانگار (۱) جناح راست لشکر در جنگ

بیرواق (ق. ۱) اما؛ مگر؛ ولی؛ لیکن؛ لیک؛ هوا بولوت، ~ یا بغیر یا غمه دی (هوا ابریست، اما باران نیاید)

بیروار (ق. ۱) یک شخص یا چیز نامعلوم؛ یاردم اوچون ~ ته تاپیلر (برای کمک کسی پیدا خواهد شد، یماق اوچون ~ نرسه بارمی؟ (برای خوردن چیزی هست!))

بیروارته (ق. ۱) ۱- ← بیروار ۲- یک دانه؛ یکی هم؛ ~ قالمه دی می؟ (یکی هم نماند؟)

بیرو-۱ (ق. ۱) یک عدد؛ یک دانه؛ یکی؛ سوزلری نینگ ~ نک هم ایشانمه‌ی من (به یکی از حرفهایش باور نمی‌کنم)

بیرکیتماق (مص. ل. ۱) بیریکتیرماق

بیرله (قد) ← بیلن

بیرلمچی (۱) آنکه در ردیف، مرتبه یا جایگاه‌ی یکم قرار دارد؛ جایگاه نخست؛ یوگوریش مسابقه سیده ~ بولدی (در مسابقه‌ی دو جایگاه یکم را گرفت)

بیرلن (قد) ← بیلن

بیرلشگن (ص. ۱) متحد؛ دارای اتحاد؛ دارای یگانگی؛ ~ ملتلر تشکیلاتی (سازمان ملل متحد)

بیرلشیش (۱) عمل یا فرایند متحد شدن یا به هم پیوستن؛ تامانلرنینگ ~ ی انچه قیین (اتحاد طرفها بسیار مشکل است)

بیرلشمه (۱) اتحادیه؛ سندیکا

بیرلشماق (مص. مش. ۱) پیوستن؛ وصل شدن؛ چسبیدن؛ تماس کردن؛ اولرنینگ لب لری بیر بیرگه بیرلشدی (لبهای شان بهم پیوسته شد) ۲- متحد شدن؛ همدست شدن؛ غلبه اوچون ~ کیره ک (برای پیروزی متحد شدن لازم است)

بیرلشتیریلماق (مص. مج. ۱) بیرلشتیریلدیلر (آنها متحد ساخته شدند)

بیرلشتیرماق (مص. م. ۱) متحد ساختن؛ همدست گردانیدن

بیرلشوو (۱) اتحاد؛ یگانگی؛ پیوستگی؛ همبستگی؛ اولرنینگ ~ ی امر محال (اتحاد آنها ناممکن است)

بیرلیک (۱) ۱- یکدلی؛ وحدت؛ همبستگی ۲- عمومیت ۳- مقیاسی برای شمارش، اندازه گیری و محاسبه واحد؛ پول بیرلیگی (واحد پول)

بیرلیکده ← بیرگه لیکده

بیرمه‌بیر (ق. ۱) یکی یکی؛ یک یک؛ یک به یک؛ یکی پس

Birkitmoq

Birla

Birlamchi

Birlan

Birlashgan

Birlashish

Birlashma

Birlashmoq

Birlashtirilmoq

Birlashtirmoq

Birlashuv

Birlik

Birlikda

Birma-bir

بیرکیتماق

(مص. ل. ۱) بیریکتیرماق

بیرله

(قد) ← بیلن

بیرلمچی

(۱) آنکه در ردیف، مرتبه یا جایگاه‌ی یکم قرار دارد؛ جایگاه نخست؛ یوگوریش مسابقه سیده ~ بولدی (در مسابقه‌ی دو جایگاه یکم را گرفت)

بیرلن

(قد) ← بیلن

بیرلشگن

(ص. ۱) متحد؛ دارای اتحاد؛ دارای یگانگی؛ ~ ملتلر تشکیلاتی (سازمان ملل متحد)

بیرلشیش

(۱) عمل یا فرایند متحد شدن یا به هم پیوستن؛ تامانلرنینگ ~ ی انچه قیین (اتحاد طرفها بسیار مشکل است)

بیرلشمه

(۱) اتحادیه؛ سندیکا

بیرلشماق

(مص. مش. ۱) پیوستن؛ وصل شدن؛ چسبیدن؛ تماس کردن؛ اولرنینگ لب لری بیر بیرگه بیرلشدی (لبهای شان بهم پیوسته شد) ۲- متحد شدن؛ همدست شدن؛ غلبه اوچون ~ کیره ک (برای پیروزی متحد شدن لازم است)

بیرلشتیریلماق

(مص. مج. ۱) بیرلشتیریلدیلر (آنها متحد ساخته شدند)

بیرلشتیرماق

(مص. م. ۱) متحد ساختن؛ همدست گردانیدن

بیرلشوو

(۱) اتحاد؛ یگانگی؛ پیوستگی؛ همبستگی؛ اولرنینگ ~ ی امر محال (اتحاد آنها ناممکن است)

بیرلیک

(۱) ۱- یکدلی؛ وحدت؛ همبستگی ۲- عمومیت ۳- مقیاسی برای شمارش، اندازه گیری و محاسبه واحد؛ پول بیرلیگی (واحد پول)

بیرلیکده

← بیرگه لیکده

بیرمه‌بیر

(ق. ۱) یکی یکی؛ یک یک؛ یک به یک؛ یکی پس

(ق. ۱) ۱- یکی پی دیگری؛ پی در پی؛ یکی یکی؛ مهمانلر ~ کیلدیلر (مهمانان یکی پی دیگری آمدند) ۲- به نوبت؛ به ترتیب؛ همه ~ آلیک آلدی (همه به نوبت ماهیانه گرفتند)

برنج Birinj

(۱) برنز؛ ← برنزه

بیرین‌کیتین Birin-ketin

(ق. ۱) پی در پی؛ پیلپی

بیرین‌سیرین Birin-sirin

← بیرین بیرین

بیرینچ Birinch

[=برنج] (۱) برنج؛ (گف.) ← گوروچ

بیرینچی Birinchi

(ص. ۱) نخستین؛ دارای ترتیب، ردیف، مرتبه یا جایگاه نخست

بیرینچی‌لیک Birinchilik

(۱) ۱- تقدم؛ پیشی ۲- مقام یا جایگاه نخست؛ ~ اوچون سپورتچیلر آره سیده کیسکین کوره‌ش بولدی (برای کسب مقام نخست میان ورزشکاران مبارزه‌ی سختی شد)

بیریسی Birisi-1

(۱) از لحاظ سلسله‌ی مراتب پس از دومین شی یا چیز؛ ~ کون (پس فردا)؛ ~ اوی (سومین منزل)

بیریسی Birisi-2

(ق. ۱) این یکی؛ شی مورد اشاره یا مورد نظر که نزدیکتر به متکلم قرار دارد؛ نریسی ایمس، ~ کتابنی بیر (آن یکی نه، این یکی کتاب را بده)

بیروژه Birja

(۱) ۱- سهم؛ سندی که مبین تملک حصه‌ای معین در شرکت‌های سهامی است ۲- موسسات و شرکت‌های تجارتی

محنت‌بیروژه‌سی Mehnat~si

مؤسسه‌ی کاریابی و تنظیم‌کننده‌ی مناسبات کارگرو کارفرما

بیروژه‌چی Birjachi

(۱) کسی که با سهام و بازار سهام مشغول است

بیرکه Birka

(۱) ورقه‌ای که نرخ، اندازه و سایر ویژگیهای اجناس نوشته شده، به آنها نصب می‌گردد؛ برگه

بیرکیتیلماق Birkitilmoq

(مص. مج. ۱) بیریکیتماق

شاخ در آورد؛ (مجاز) با عملی موجب آزار یا آسیب دیگری شدن

بیتماق (م.ص. ۱) نوشتن؛ نگاشتن؛ مکتوب ~ (نامه نوشتن) ۲- سرودن؛ شعر ~ (شعر سرودن)

بیتاو ← بیتیک ۲

بیته (ق. ۱) یکی؛ یک دانه؛ ~ کتاب بیر (یک جلد کتاب بده)؛ (اد. اف.) بیرته

بیته بیته (ق. ۱) یکی پس از دیگری؛ همه نی ~ نظردن اوتکردی (همه را یکی یکی از نظر گذراند) ۲- هر یک جدا جدا؛ کسلر نی ~ کوره من (بیماران را جدا جدا می بینم)؛ (اف.) بیرته بیرته

بیته بیته دن (ق. ۱) یک یک دانه؛ همه نگیز ~ انگیته آلینگ (همه یک یک ورق فورم بگیرد)؛ (اف.) بیرته بیرته دن

بیتهدن (ق. ۱) یک دانه؛ یک یک دانه؛ هر کیم گه ~ آلمه بیتهدی (به هر کس یک دانه سیب می رسد)؛ (اف.) بیرته دن

بیته لب (ق. ۱) یکی یکی؛ ~ سنه نگلر (یکی یکی بشمارید)؛ بیرته لب

بیته یریمته (ض. ۱) یک نفر؛ کسی؛ ~ مناسب تاپیلر (یک نفر مناسب پیدا خواهد شد)

بیتیرماق (م.ص. ۱) (بیتماق؛ کمپیر مینی قویمسدن عریضه بیتیردی (پیره زن مجبورم کرد تا عریضه ای برایش بنویسم)

بیتوو (۱) عمل یا فرایند نوشتن؛ نگارش

بیتووچیلیک (۱) نویسندگی؛ عمل یا شغل نویسنده ۲- عملکرد از طریق توافقات؛ معاهدات و پیمان نامه ها

بیخ (۱) ریشه؛ بن

بیخی (ح. اف. گف.) واژه ای برای تأکید و مبالغه؛ ~ کوپ

(در مورد واژه های مرکب)

بیتکز یلماق Bitkazilmoq مص. مف. به انجام رسانیدن؛ کامل ساختن؛ عمارت بیتکز یلدی (ساختمان به پایان رسید)

بیتکزماق Bitkazmoq (مص. ل.) به پایان رسانیدن؛ کامل کردن؛ اوقیش نی ~ (تحصیل را به پایان رسانیدن)

بیتکیزماق Bitkizmoq ← بیتکزماق

بیتله ماق Bitlamoq (مص. ل.) شپشدار شدن؛ در بدن شپش پیدا شدن؛ باشی بیتلبدی (سرش شپش پیدا کرده است)

بیتلیقی Bitliqi (ص. ۱) آنکه شپش زیاد داشته باشد؛ ~ کورپه (لحاف پر از شپش)

بیتمه Bitma (۱) دستنویس؛ نسخه ی خطی؛ ~ کتاب (کتاب خطی)

بیتمس Bitmas (ص. ۱) تمام ناشدنی؛ کامل ناشدنی؛ ~ ایش (کار تمام ناشدنی)

بیتماق Bitmoq-1 (مص. ل. ۱) پایان یافتن؛ تمام شدن؛ کامل شدن؛ کونی بیتدی (عمرش پایان یافت) ۲- ابرهم خوردن؛ نابود شدن؛ گم شدن آبتیسین اوریش؛ (نابود باد جنگ!)

حقی بیتدی Haqibitdi حقیقش نماند

قولاغی بیتدی Qulog'ibitdi گوشش به تنگ شد؛ گوشش بند شد

عمری بیتدی Umribitdi عمرش به پایان رسید؛ مرگ به سراغش آمد

بیتماق Bitmoq-2 مص. ۱- رشد کردن؛ حاصل دادن؛ رسیدن؛ بوغدای یخشی بیتدی (گندم خوب رسید) ۲- التیام یافتن زخم؛ پیره سی بیتدی (زخمش التیام یافت)

عقلی بیتدی AqliBitdi سر عقل آمد؛ هوشیار شد

باشگه بیتگن بلا BoshgaBitganbalo آنچه که موجب درد و تشویش شود

موگوز بیتدی MuguzBitdi

فیرمه بیتیریلدی (شرکت مسدود ساخته شد)

بیتیریش Bitirish (۱) عمل یا فرایند انجام دادن، بستن یا تکمیل کردن

بیتیریشماق Bitirishmoq (مص. مش. ۱) بیتیرماق

بیتیرماق Bitirmoq (مص. م. ۱) تمام کردن؛ به پایان رسانیدن؛ ایش نی بیتیردی (کار را تمام کرد) ۲- بند ساختن؛ سووده قولاغیم نی بیتیردی (آب گوشم را بند ساخت)

قولاغنی بیتیرماق Quloqni~ ۱- به نوحی گوش را بند ساختن؛ موسیقیه قولاغیم نی بیتیردی (صدای موسیقی گوشم را بند ساخت) ۲- با وراجی خسته ساختن؛ بجان رساندن

بیتیش Bitish-1 (۱) عمل یا فرایند انجام یافتن کار یا فرایندی؛ ایشیمیز نینگ بیتیشی گه هم آز قالدی (برای پایان رسیدن کارمان هم مدت کمی ماند)

بیتیش Bitish-2 (۱) عمل یا فرایند نمو کردن و حاصل دادن؛ رشد

بیتیش Bitish-3 (۱) عمل نوشتن؛ نگارش؛ ~ ده شاشیلینگ، خطا قیلیشینگ ممکن (اگر در نوشتن عجله نمایی ممکن است مرتکب اشتباه کنی) ۲- سرایش؛ عمل یا فرایند سرودن شعر؛ او دایم شعر ~ بیلن بند (او همیشه مشغول سرودن شعر است)

بیتیش Bitish-۴ (۱) فرایند التیام یافتن زخم؛ پیره سی او چون آنچه وقت کیره ک (برای التیام زخم خیلی وقت لازم است)

۲- عمل یا فرایند رشد یافتن و حاصل دادن

بیتیشماق Bitishmoq-1 (مص. مش. ۱) به توافق رسیدن؛ پیمان بستن؛ تاجی بای قوده لر نینگ بیتیشگی مناسبی بیلن اولر نی قوتله دی (تاجی بای توافق خسرهارا تبریک گفت) ۲- بدون تناسب ترکیب شدن (در مورد واژه های مرکب)

بیتیشماق Bitishmoq-2 ← بیتماق

بیتیشتیرماق Bitishtirmoq مص. و. (۱) به توافق رساندن؛ پیمان بستن

بیتیشوو Bitishuv (فع. ۱) ← بیتیشماق ۲- بدون تناسب ترکیب شدن

دعا. ۱- به نام خدا ۲- آغاز کن؛ ~، کوتر دیک (بسم الله، برداشتیم)

بساط Bisot (۱) بساط ۲- مال، اسباب و سامانی که زنان در منزل جمع کنند ۳- مال و دارایی خانواده، مؤسسه یا اداره ۴- (مجاز) تمام هستی یک شخص؛ ~ی گه فقط بیر آتی بار ایدی (تمام هستی او فقط یک اسب بود)

بسیار Bisyor-1 (ص. ۱) دارای کمیت بزرگ نامعلوم

بسیار Bisyor-2 (ق. ۱) به صورتی شدید، مؤکد یا پیگیر

بیت Bit-1 (۱) شپش؛ حشر دی کوچک از راسته ی شپشها که نوع سیاه در مو و نوع سفید روی لباسها تخمگذاری می کند و حشره ی بالغ ناقل بیماریست

بیت Bit-2 (فع. ۱) (امر) بیتماق ۱- نوشتن؛ بنویس ۲- تکمیل شدن؛ تکمیل شو ۳- بند یا مسدود شدن؛ بند شو

بیت کوز ~ko'z ۱- چشم تنگ و کشیده ۲- آنکه چنین چشمی دارد

بیت بیلدیق Bitbildiq (صو.) واژه ای برای صدای خوانش کرک

~Bedananinguyiyo'q.qaygabora بیدنه نینگ اویبی یوق، قه ی گه بارسه بیت بیلداق در مورد کسی است که بی جای و در بدر می گردد، لیکن بیغم و سرخوش است

بیتیک Bitik-1 (۱) (ادبیات) ۱- یازو ۲- نامه

بیتیک Bitik-2 (ص. ۱) ۱- التیام یافته ۲- بند؛ مسدود

کوزی بیتیک Ko'zi~ آنکه چشمانش باز نشده (در مورد نوزاد بعضی حیوانات)

بیتیم Bitim (۱) پیمان نامه؛ عهد نامه؛ معاهده؛ ایکی دولت باشلیق لری بیر ~ گه قول قویدیلر (سران هر دو دولت معاهده ای را امضاء کردند)

بیتیر یلماق Bitirilmoq (مص. مج. ۱) به پایان رسانیدن؛ انجام دادن؛ قور یلیش اوز وقتیده بیتیریلدی (ساختمان در وقت خودش تکمیل گردید) ۲- مسدود ساختن؛ بند کردن؛

(مص. مش.) بیچماق
Bichish-tikish بیچیش تیکیش
 (مص. م.) عمل برش کردن و دوختن؛ برش و دوخت (دوزندگی)
Bichmoq بیچماق
 (مص. م.) ۱- پارچه‌ی لباس را به اندازه‌ی مورد نظر برش کردن ۲- معین ساختن؛ به یک قرار رسیدن؛ بریدن؛ نرخ؛ (نرخ گذاری)
Birovgakafan~ بیرواگه کفن بیچماق
 برای کسی کفن دوختن؛ (مجاز) مرگ او را آرزو یا قصد کردن
Bichtirmoq بیچتیرماق
 مص. و (ا.) بیچماق؛ کیمیم ~ اوچون تیکوچی گه باردیم (برای برش کردن لباس به خیاط رفتیم)
Bichuvchi بیچووچی
 (ا.) برش کننده؛ طراح؛ اورتاغیم ~ (دوستم طراح است) ۲- ← بیچقیچ
Blank بلنک
 (ا.) ۱- فرم ۲- صفحه‌ی کتاب که با هم چاپ شود ۳- برگ چاپی برای درخواست چیزی
Blindaj بلندژ
 (ا.) سنگری مستحکم در جنگ که زمین را کنده، بالای آن را با چوب و قشر ضخیم خاک یا چیز دیگری می‌پوشانند؛ (اف و دری) بلندژ
Blok-1 بلاک
 (ا.) قرقره‌ی ساده‌ای که با گذراندن تئاب یا زنجیر از شیار آن برای بلند کردن اجسام استعمال می‌شود
Blok-2 بلاک
 [=بلوک] (ا.) ۱- بلوک ۲- کشورهایی که متحد بشوند و دارای مرام و روش سیاسی خاص باشند؛ غرب ~ی (بلوک غرب) ۳- گروه و دسته ۴- قطعه سنگ یا قطعه سیمان چهارگوش ۵- ساختمانی شامل چندین دستگاه مسکونی مستقل
Bloknot بلکنوت
 (ا.) دفترچه‌ی جیبی
Bluza بلوزه
 (ا.) پیراهن کار که بالای لباس پوشیده می‌شود
Bluzka بلوزکه
 (ا.) ۱- بلوز ۲- جامه‌ی کوتاه راحت جلو بسته‌ی نرم، پارچه‌ای بافتنی که بر بالاتنه می‌پوشند
Bo-1 با

بی چیز؛ نادار؛ فقیر
Big'-big' بیغ بیغ
 (صو.) واژه‌ای برای گریه‌ی نوزادان
Big'illamoq بیغیله‌ماق
 (مص. ل.) با آواز بلند گریستن (در مورد نوزادان)
Big'illatmoq بیغیلتماق
 (مص. م.) سخت گریاندن
Big'illash بیغیش
 (ا.) عمل یا فرایند گریستن نوزاد با صدای بلند
Big'illashmoq بیغیشماق
 (مص. مش.) بیغیله‌ماق
Bichib-to'qimoq بیچیب توقیماق
 (مص. م.) سخنان بی اساس در آوردن، دروغ بافتن؛ اتهام ناروا وارد کردن
Bichilmoq-1 بیچیلماق
 (مص. مج.) بیچماق
Bichilmoq-2 بیچیلماق
 (مص. ل.) شکافته شدن پوست بدن یا لبها از اثر آماس و تب
Bichim بیچیم
 (ا.) ۱- طرح؛ ساختار؛ برنامه؛ کیمیم نینگ ~ی چیرایی (طرح لباس زیباست) ۲- نمای ظاهری؛ شکل؛ بنا یخشی ~ گه ایگه (ساختمان دارای نمای خوبیست)
Bichimli بیچیملی
 (ص.) خوش نما؛ خوش طرح؛ ~ کیمیم (لباس خوش نما)
Bichimsiz بیچیمسیز
 (ص.) فاقد خوش نمایی و طرح خوب؛ بدنما؛ ~ آدم
 (آدم بدنما)
Bichiq بیچیق
 (ا.) ۱- طرح؛ شکل؛ کیمیمی نگیز نینگ بیچیقی چیرایی (طرح لباسان قشنگ است) ۲- برنامه؛ پلان؛ ایش نینگ بیچیقی (برنامه‌ی کار)
Bichiqlik بیچیق‌لیک
 (ا.) آنچه که برای برش و دوخت آماده شده است؛ ~ متریال (پارچه‌ی آماده برای برش و دوخت)
Bichish بیچیش
 (ا.) ۱- برش ۲- عمل معین کردن؛ نرخ گذاری؛ نرخنی قیته ~ کیره ک (قیمت‌ها را دوباره باید تعیین کرد)
Bichishmoq بیچیشماق

Biz بیز
 (ض.) ۱- ما؛ ضمیر اول شخص جمع؛ ~ پخته تیردیک (ما پنبه چیدیم) ۲- در هنگام کار و حرکت (با حرف همراهی با) بودن متکلم را با شخص نشان می‌دهد؛ ~ اوبیلن باردیک (ما با او رفتیم) ۳- به جای شخص متکلم «من» استعمال شده، فروتنی یا برعکس غرور، خودستایی و خود بزرگ بینی را افاده می‌کند؛ بو شعرنی ~ یازگن میز (این شعر را ما گفته ایم)
Biz-biz بیزبیز
 (صو.) واژه‌ای برای صدای نازک با بسامد زیاد
Bizbizak بیزبیزهک
 (ا.) ۱- نوعی بازیچه‌ی کودکان بوده و آن طور یست که تار را از دو سوراخ تکه‌ی بزرگ یا جسم دایروی دیگر گذشتانده به حالت افقی و کمی کشیده نگه می‌دارند، بعد در جهات مخالف متناوباً تاب می‌دهند و از سرعت چرخش متناوب آن صدای «بیزبیز» تولید می‌شود ۲- (اف.) بازیچه‌ی کودکانه (معمولاً) از چوب و آن متشکل از قطعه چوب کوچک دایروی که از مرکزش چوبک استوانه‌ای دیگری طور قائم به دو سوی آن گذشته است. یک نوک این چوبک کوتاه‌تر و تیزتر و انجام دیگر درازتر است و آن را از همین قسمت با دو انگشت (معمولاً شست و میانی) می‌گیرند و با حرکت ویژه‌ای آن را با سرعت چرخانده روی سطح می‌گذارند، در نتیجه بازیچه مدت زیادی می‌چرخد و موجب سرگرمی می‌شود
Bizillamoq بیزیلماق
 (مص. ل.) «بیزبیز» کردن
Biznes بیزنس
 (ا.) بازرگانی؛ تجارت؛ داد و ستد؛ سوداگری
Biznesmen بیزنس‌من
 (ا.) بازرگان؛ تاجر؛ سوداگر
Bizing بیزینگ
 (ض.) (ادبیات) از ما؛ او ~ مکتب دن کیتدی (او از مکتب ما رفت)
Bizniki بیزنیکی
 ض ۱- از ما؛ متعلق به ما؛ بواوی ~ (این خانه از ماست) ۲- به عنوان اسم بکار می‌رود؛ ~ لر یوتدیلر (افراد ما برنده شدند)
Bizoat بضاعت
 (ا.) دارایی؛ سرمایه
Be~ بی بضاعت

آدم بیغیلگن (مردم بسیاری جمع شده‌اند)
Biy-1 بیی
 (ا.) ۱- بزرگ یار رئیس قبیله یا مجموع چند قبیله ۲- واژه یا عنوان اعزازی برای اشراف ۳- باریش سفیدان قزاق‌ها و قرقیزها گفته می‌شود؛ تله‌ی ~ کوردیم (ریش سفیدان زیادی دیدم)
Biy-2 بیی
 ← بی بی
Biy-3 بیی
 (ا.) نوعی عنکبوت زهری بزرگ
Biy-4 بیی
 (ص.) وسیع؛ لخت؛ ~ دله (دشت وسیع و لخت)
Biya بیه
 (ا.) بیتل کرخه دار
Biyday(dek) بیی‌ده‌ی (دیک)
 ← بیی ۴
Biyiz بییز
 (ا.) درفش
Biylamoq-1 بیی‌لماق
 (مص. م.) با جرأت روبرو شدن؛ نزدیکتر شدن
Biylatmoq بیی‌لتماق
 (مص. م.) با جرأت روبرو ساختن؛ نزدیک کردن
Biylik بییلیک
 (ا.) ۱- بزرگی؛ رهبری ۲- ریاست؛ حکمرانی
Biyobon بیابان
 (ا.) بیابان؛ پهنه‌ی گسترده‌ی نسبتاً بایر با بارندگی کم و شکلهای زندگی محدود؛ صحرا
Biyron-1 بییران
 (ص.) زبان آور؛ سخنور؛ سخندان؛ ~ خطیب (خطیب زبان آور)
Biyron-2 بییران
 [=بریان] (ص.) (گف.) بریان؛ خوب سرخ شده (در روغن)
Biyron-biyron بییران بییران
 (ق.) آتشین؛ پخته پخته؛ اونینگ ~ سوزلری نی ایشیتدیم (سخنان برای او را شنیدم)
Biyronlashmoq بییران لاشماق
 (مص. ل.) بسیار سخندان شدن
Biyurg'un بیورغون
 (ا.) ۱- بوته‌ای بزرگ جگری یا شاخه‌های شکننده و بدون برگ ۲- گیاه دشتی با برگهای خاردار

بوکس
(۱) اتاق ویژه‌ای برای بیماران مبتلا به بیماری مسری در بیمارستانها؛ اتاق قرنطینه

بوکسیت
(۱) بوکسیت؛ هیدروکسید طبیعی آلومینیم، کانی خاکستری سرخ خاکی غالباً محتوی آهن که در تولید آلومینیم و آجر نسوز به کار می‌رود

بوکسچی
(۱) بوکسور؛ مشت زن

بال
(۱) عسل؛ شهد

آغزیدن بال نامه دی
عسل از دهانش می‌چکد؛ (مجاز) بسیار شیرین زبان و شیرین سخن

باله
(۱) بچه ۲- جاننداری که هنوز به حد رشد یا به سن بلوغ نرسیده است ۳- فرزند ۴- کودک ۵- (مجاز) کسی که با وجود زیادت سنش عمل یا طرز فکر کودکانه داشته باشد ۶- کوچکترین توده‌ی یک چیز؛ قارون ۷- (خرپزه‌ی کوچک)؛ (اف) بله

باله
(صو) واژه‌ای مهرآمیز برای اشخاص جوانتر از خود

باله بقره
(۱) بچه‌های خورده و بزرگ؛ گروه بچه‌ها؛ میسه زار ۲- دن توله (سبزه زار پر از بچه هاست)

باله کی
۳- باله ۱، ۲، ۳ و ۴

باله لமாக
(مص.مت.لا) ۱- بچه زاییدن (در مورد حیوانات)؛ جوجه کشیدن (در مورد پرندگان) ۲- (لا) (مجاز) افزایش یافتن؛ تکثر کردن

باله لرحه
(ق) کودکانه؛ بچه‌گانه؛ ۳- قلیقلر سینگه یره شمه‌ی دی (حرکات بچه‌گانه برایت زبینه نیست)

باله لتماق
(مص.م) ۱- بچه دار ساختن ۲- تکثر دادن

باله لی
(۱) بچه دار؛ دارای فرزند

باله لیک
(۱) ۱- وضع یا کیفیت بچه بودن ۲- دوران کودکی؛ بچگی؛ ۳- پاشالیک (کودکی پادشاهی است)

Boks-2
(۱) اتاق ویژه‌ای برای بیماران مبتلا به بیماری مسری در بیمارستانها؛ اتاق قرنطینه

Boksit
(۱) بوکسیت؛ هیدروکسید طبیعی آلومینیم، کانی خاکستری سرخ خاکی غالباً محتوی آهن که در تولید آلومینیم و آجر نسوز به کار می‌رود

Bokschi
(۱) بوکسور؛ مشت زن

Bol
(۱) عسل؛ شهد

Og'zidan~tomadi
عسل از دهانش می‌چکد؛ (مجاز) بسیار شیرین زبان و شیرین سخن

Bola-1
(۱) ۱- بچه ۲- جاننداری که هنوز به حد رشد یا به سن بلوغ نرسیده است ۳- فرزند ۴- کودک ۵- (مجاز) کسی که با وجود زیادت سنش عمل یا طرز فکر کودکانه داشته باشد ۶- کوچکترین توده‌ی یک چیز؛ قارون ۷- (خرپزه‌ی کوچک)؛ (اف) بله

Bola-2
(صو) واژه‌ای مهرآمیز برای اشخاص جوانتر از خود

Bola-baqra
(۱) بچه‌های خورده و بزرگ؛ گروه بچه‌ها؛ میسه زار ۲- دن توله (سبزه زار پر از بچه هاست)

Bolakay
۳- باله ۱، ۲، ۳ و ۴

Bolalamoq
(مص.مت.لا) ۱- بچه زاییدن (در مورد حیوانات)؛ جوجه کشیدن (در مورد پرندگان) ۲- (لا) (مجاز) افزایش یافتن؛ تکثر کردن

Bolalarcha
(ق) کودکانه؛ بچه‌گانه؛ ۳- قلیقلر سینگه یره شمه‌ی دی (حرکات بچه‌گانه برایت زبینه نیست)

Bolalatmoq
(مص.م) ۱- بچه دار ساختن ۲- تکثر دادن

Bolali
(۱) بچه دار؛ دارای فرزند

Bolalik
(۱) ۱- وضع یا کیفیت بچه بودن ۲- دوران کودکی؛ بچگی؛ ۳- پاشالیک (کودکی پادشاهی است)

ماتند، دونوع گل زبانه‌ای و لوله‌ای و میوه‌ی فندقه ۳- گل آن گیاه، که معطر، سفید یا زرد و دارای کاربرد دارویی است؛ گل بابونه؛ مای چیچک

بابونج
۳- بابونه

Bobunj
بابونج

Bod-1
(۱) ۱- باد؛ ۲- شمال ۳- هوای درون معده یا روده‌ها

Bod-2
باد

Boda
(۱) بیماری رماتیسم مفاصل

Boda
(۱) (ادبیات) یاده؛ شراب؛ می

Bodaparast
(ص) (۱) (ادبیات) میخواره؛ دوستدار می

Bodiya
(۱) (ادبیات) بیابان؛ دشت؛ صحرا

Bodom
(۱) ۱- بادام ۲- درخت یا درختچه از تیره‌ی گلسرخیان، دارای برگهای ساده با گلهای زیبای صورتی یا سفید و میوه‌ی سفت ۳- میوه‌ی همین درخت

بادام گللی دویی
~gulli(do'ppi)
کلاهی که گلپایش به شکل گل بادام است

Bodomqovoq
(ص) ویژگی آنکه پلک‌های چشمش بادامی است

Bodomsimon
بادام سیمان
(۱) غده یا تومری به شکل بادام

Bodomzor
بادام زار
(۱) جایی که در آن درخت بادام بسیار روییده است

Bodparak
بادپرک
(۱) (گف) بادپرک؛ بادبادک

Bodramoq
بادرهمه‌ی ماق
(مص.ل) برآمدن و متورم شدن؛ پیشانه سی ضربه طفیلی بادره یم چیقدی (از اثر ضربه پیشانی اش متورم شد)

Bodrezak
بادریزک
(۱) بوته‌ای با گلهای زرد و میوه‌ی سرخ‌رنگ تلخ آن که می‌توان خورد

Bodring
بادرینگ
(۱) ۱- خیار ۲- گیاه علفی از تیره‌ی خیاریان، دارای گونه‌های مختلف، ساقه‌ی خوابیده و پوشیده از تارهای زبر، برگهای بزرگ دندانه دار، گلهای زرد و میوه‌ی

(ق) ۱- باز؛ بازهم؛ یوتدینگ ۲- خفه سن (بردی بازهم خفه هستی)

Bo-2
با

(صو) (واژه‌ای برای نارضایتی؛ ۳- خدا، ینه‌اوشه کیلدی؛ خدا، با، بازهم، او آمد!)

Bob
باب

(۱) ۱- بخشی از یک کتاب یا رساله شامل چندین فصل؛ زمان نینگ ۲- لری (باب‌های رمان) ۳- موضوع؛ مورد؛ مقوله؛ کینا ۳- ینه بحث بولدی (در مورد سینما بحث شد)

Bobiy
بابی

(۱) بابی؛ کسی که پیرو آیین میرزا علی محمد شیرازی، معروف به باب (۱۸۸۸ تا ۱۲۲۷ ش) است

Bobilylik
بابی‌لیک
(۱) آیین بابی؛ بابگری

Bobillamoq
بابیله‌ی ماق
(مص.م) با صدای بسیار بلند حرف زدن و فهماندن

Bobillashmoq
بابیله‌ی شماق
(مص.مش) بابیله‌ی ماق

Bobo-1
بابا

(۱) ۱- پدر پدر یا پدر مادر؛ پدر بزرگ ۲- (قد) عنوان میرشب محلات بزرگ بخارا

Bobo-2
بابا

(صو) ۱- واژه‌ای احترام آمیز برای پیرمردان ۲- (اف) واژه‌ای برای اظهار اعتراض و نارضایتی؛ ای ۳- ایشنی بوزدینگ کو؛ (ای بابا، کار را خراب کردی که!)

Qorbobo
قاربابا

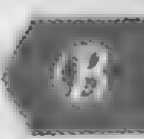
(۱) ۱- بازی ویژه‌ی کودکان با برف که در آن از برف آدمک برفی می‌سازند ۲- بابانوئل؛ کسی که خود را در عید میلاد مسیح به صورت پیرمرد سفیدموی با جامه‌و شیکلا سرخ گلدوزی شده درمی‌آورد

Bobokalon
باباکلان
(۱) پدر جد؛ نیاکان

Bobov
بابوف
(۱) (کودکانه) سگ

Boboy
بابای
(ص) (گف) ۱- پیرمرد؛ شخص مسن ۲- خطابی برای پیرمردان

Bobuna
بابونه
(۱) ۱- بابونه ۲- گیاه یک ساله از تیره‌ی مرکبان، با ساقه‌ی دارای انشعابهای فراوان، برگهای دراز و برگچه

Bolali-chaqali	باله‌لی چقه‌لی
Bolaparvar	باله‌پرور
Bolaparvarlik	باله‌پرورلیک
Bolasiz	باله‌سیز
Bolasizlik	باله‌سیزلیک
Bolatoy	بالتای
Bolacha	باله‌چه
Bola-chaqa	باله‌چقه
Bola-chaqali	باله‌چقه‌لی
Boldiz	بالدیز
Boldir	بالدیر
Boldirqora	بالدیرقاره
Boldoq	بالداق
Bolgar	بلگر
Bolgarcha	بلگرچه
Bolish-1	بالش

Bolish	بالش [بالش] (۱) بالش؛ ← یاستیق
Oltin~I	آلتین بالشی
Kumush~i	کوموش بالشی
Bolig'	بالغ
Bolig'lik	بالغ‌لیک
Bolor	بالار
Boloxona	بالاخانه
Boloxonali	بالاخانه‌لی
Bolt	بولت
Bolta	بالته
Oyog'i(rishasi)ga~urmoq	آیاغی (ریشه‌سی) گه بالته اورماق
Boltalamoq	بالته‌لماق
Boltatumshoq	بالته‌تومشوق

Boltayutar	بالتیه‌یوتر
Boltiriq	بالتیریق
Boltili	بولتلی
Bolut	بلوط
Bolutzor	بلوط‌زار
Bolupar	بال‌وپر
Bolg'a	بالغه
Bolg'alamoq	بالغه‌لماق
Bolg'alanmoq	بالغه‌لنماق
Bolshevik-1	بلشویک
Bolshevik-2	بولشویک
Bolshevizm	بلشویزم
Bomba	بومبه
Bombardimon	بومبردمان

Bombardimonchi	بومبردمانچی
Bomdod	بامداد
Bon	بان
Bop	باب
Boplamoq	باپلماق
Boplanmoq	باپلنماق
Boplatmoq	باپلتماق
Boplash	باپلش
Boplashmoq	باپلشماق
Bopta	باپته
Boqi(y)-1	باقی
Boqi(y)-2	باقی
Boqibeg'am	باقی‌بیغم
Boqilmoq	باقیلماق

باریش
(ا.ا) ۱- عمل یا فرایند رفتن؛ بوگون اوینگه ایرته راق ایم کیره ک (امروز باید وقت تر به خانه بروم) ۲- (قد.) مصالحه

باریشماق
(مص. مش. ۱) ۱- بارماق ۲- (قد.) مصالحه کردن

باریچه
(ق. ۱) ۱- به اندازهی موجود؛ نظر به آنچه که دارد؛ کوچینگ ~ ایشلسنگ بولدی (به اندازهی توانت کار بکنی کافیت ۲- تا که هست؛ بقدر زنده بودنش؛ ~ سینگه وفادار (او تا که زنده است، به تو وفادار است)

بارجام
(ا.ا) ۱- آب معدنی شفافبخش

بارلماق
(مص. م. ۱) وجود شیء یا چیزی را جستجو کردن (حال آنکه «یوقله ماق» جستجوی عدم شیء است)

بارلیک
(ا.ا) دارایی؛ ثروت؛ فراوانی

بارلیق
(ا.ا) ۱- موجودات؛ جهان هستی ۲- مجموع شرایط زندگی ۳- تمام هستی شخص ۴- همه؛ تمام

بارمان
(فع. (قد.، ادبیات) نمی روم

بارماق
(مص. ل. ۱) ۱- رفتن ۲- دور شدن از نزد گوینده، شنونده، شخص یا جای مورد اشاره؛ رفتن ۳- دوام کردن؛ مصروف بودن؛ حاضر چه ایش گه باریب توریب من (فعلاً به کار مصروف هستم) ۴- حرکت کردن؛ اولکه میز ترقیات تامان ~ ده (کشور مابه سوی ترقیات در حرکت است) ۵- ادامه یافتن؛ صورت گرفتن؛ شدن؛ قیزغین صحبت باره پیدی (صحبت گرمی ادامه دارد) ۶- نمایش دادن؛ به نمایش گذاشتن؛ کینا تاترده ینگه فیلم باره یاتیر (در سینما فیلم جدید در حال نمایش است) ۶- فرورفتن؛ جا شدن؛ تخته یومشاق ایکن، میخ باردی (تخته نرم بود، میخ بخوبی فرو رفت) ۷- رسیدن به کمیت بیشتر؛ قویله سانی یوزگه باره دی (تعداد گوسفندان به صد می رسد) ۸- با فعل اصلی افزایش یا تشدید کمیت یا فرایندی را افاده می کند؛ شمال کوچه بیب ~ ده (باد رو به شدت گرفتن است) ۹- در فعلهای مرکب عمل یا فرایندی را افاده می کند؛ یازیب ~

باربود
(ا.ا) ۱- مال؛ دارایی؛ هستی؛ تمام مال و دارایی؛ آور شده ~ ینی قولدن بیردی (در جنگ تمام هستیش را از دست داد)

بارگاه
(ا.ا) ۱- بارگاه؛ جایی که شخصیت بلند پایه ای در آن دیگران را به حضور بپذیرد

باردی کیلدی
(ا.ا) ۱- عمل رفتن و برگشتن؛ دید و بازدید؛ ~ لر دوستلیکنی آشیره دی (دید و بازدیدها موجب تقویت دوستی می شود) ۲- حرکت و جابجایی مردم، جانوران یا وسایط نقلیه در گذرگاهها ۳- (مجاز) رابطه ی دوستانه ای که موجب دیدار متناوب افراد با یکدیگر شود ۴- (مجاز) مسایل خرد و ریزه ی زندگی

باردیرماق
مص. وادار به رفتن کردن

باردی بو
(ح.ا) اگر ~ او کیلمسه، نیمه قیله میز؟ (اگر او نیاید، چه خواهیم کرد؟)

باردان
(ا.ا) ۱- بور یا ۲- کیسه و گونی ساخته شده از بور یا

باردان دهی
(ص.ا) مانند گونی (در مورد شخص بزرگ هیکل)

باریب باریب
(ق.ا) بالاخره؛ در نتیجه؛ ~ ایش بوزیلدی (بالاخره کار خراب شد)

باریب باریب
~ باره باره

باریلماق
(مص. مج.ا) بارماق آوگزل گه قنده ی باریله دی؟ (به ایستگاه چگونه می توان رفت؟)

بارینگ کی
(ح.ا) خلاصه اینکه؛ مختصر اینکه؛ سین گه ذره چه هم رحم، مروت، ~ آدمگر چیلیک یوق (در تورحم، مروت، خلاصه اینکه انسانیت نیست)

باری یوغی
~ بار یوغی

باریش کیلیش
(ا.ا) ۱- عمل رفتن و دوباره برگشتن؛ ~ گه قنچه وقت کیته دی؟ (در رفتن و دوباره برگشتن چقدر وقت لازم است؟) ۲- ~ باردی کیلدی

فال دیدن؛ فال باز کردن
باقان

۱- رسمیت که به خاطر گرفتن تحفه جلو حرکت عروس را مانع می شوند و پس از گرفتن تحفه از (معمولاً) داماد یا اعضای خانواده ی او راه را برای عبور می کشانند

باقیتیرماق
(مص. و.ا) ۱- باقماق؛ مال نی میرشکار گه باقتیر (مثل) (دام را بالای میرشکار پرورش کن)

باقوو
(ا.ا) پرورش؛ مواظبت؛ قویله رینگ ~ ی یخشی (پرورش گوسفندان خوب است)

باقووچی
(ا.ا) ۱- پرورش کننده؛ مواظبت کننده؛ آت ~ (پرورش کننده ی اسب) ۲- سرپرست و آقای خانواده

بر
[بار] (ا.ا) ۱- بار ۲- میخانه ۳- اطاقی از خانه یا مهمانخانه که در آن مشروب بتوشند ۴- قفسه ای با آرایش ویژه که در آن شیشه های مشروب و اسباب مشروب خوری بگذارند

بار
(ص.ا) ثروتمند؛ دارا؛ ~ بولسنگ کورالمه یدی، یوق بولسنگ بیرالمه یدی (دارا باشی چشم دیدنت را ندارد، نادار باشی داده نمی تواند)

بار
(ق.ا) بار؛ تعداد دفعه های تکرار یک رویداد؛ نوبت؛ دفعه؛ مرتبه؛ بیر ~ (یک دفعه)

بار
(فع. است) بودن؛ بوگون مجلس ~ (امروز مجلس است)

باربولینگ
~bo'ling دعا. زنده و سلامت باشید!

باره
(ا.ا) باره؛ آنچه از آن گفتگو می شود؛ موضوع؛ مورد؛ بو ~ کیین گیره میز (در این باره حرف می زنیم)

باره باره
(ق.ا) با گذشت وقت؛ در نتیجه؛ رفته رفته؛ کسل ~ ساغلدی (بیمار رفته رفته شفا یافت)

باره باره
(فع. پیمودن راه زیاد؛ رفته رفته؛ ~ بیر قیشلاقه ییتدیک (پس از پیمودن راه زیاد به روستایی رسیدیم)

باقیلسین (به ماهم توجهی شود)
باقیم

(ا.ا) ۱- پرورش؛ توجه؛ مال لرینگ ~ ی یخشی (پرورش دامها خوب است) ۲- زیر نظر یا پرورش کسی بودن؛ وابسته؛ بیر یتیم بچه مینگه ~ (یک بچه ی یتیم زیر پرورش من است)

باقیمانده
(ا.ا) ۱- آنچه پس از عمل یا رویدادی بر جای مانده باشد؛ ~ پولینی آلدی (باقیمانده پولش را گرفت) ۲- (اف.ا) (ریاضی)؛ حاصل عمل تفریق؛ آنچه در نتیجه ی تقسیم یک عدد به غیر مضربش باقی می ماند (افزون بر معنی بالا)

باقیم سیز
(ص.ا) بی سرپرست؛ یتیم؛ اوروش ده کوپگینه باله لر ~ قالدیلر (در جنگ کودکان زیادی بی سرپرست ماندند)

باقیزماق
(مص. م.ا) نشان دادن؛ به ملاحظه ی کسی رساندن؛ دوکتورگه ~ او چون قیشلاق دن کیلدیم (بخاطر نشان دادن به دکتر از ده آمدم)

باقیش
(ا.ا) ۱- عمل یا فرایند پرورتن؛ پرورش؛ او چون ایکیته قوی آلدیک (دو گوسفند برای پرورش گرفتیم) ۲- عمل یا فرایند دیدن یا توجه کردن؛ بیر ~ یگه زار من (محتاج یک نگاهش هستم)

باقیش
(ا.ا) (مردم شناسی) عمل یا فرایند راندن ارواح خبیثه و اثرات آنها از بدن بیماران توسط «بخشی»

باقیشماق
(مص. مش.ا) ۱- ~ باقماق ۲- کمک و مراقبت کردن؛ اولر باقچه یخشی باقیشیب توریبیدیلر (آنها باغ را دارند بخوبی مراقبت می کنند)

باقماق
(مص. م.ا) ۱- دیدن؛ نظر افکندن؛ گوزگو گه ~ (به آینه دیدن) ۲- پرورش کردن؛ مواظبت کردن؛ باله ~ (کودک را پرورش کردن)

باقماق
(ا.ا) (مردم شناسی) شیوه ای از درمان سنتی بیماریهای روانی توسط «بخشیان» که در فرایند آن «بخشی» با شیوه ها و شگردهای ویژه ای ارواح خبیثه و اثرات شوم آنها را از بدن بیمار دور می کند

فال باقماق
~ Fol

طریقتی را پیروی کردن

تاش باسماق

۱- دارای سنگینی زیاد به تناسب جثه ۲- دارای برتری وزن یا تأثیر

اوپکه نی باسماق

۱- خونسرد شدن؛ جلو خشم و احساسات خود را گرفتن
۲- خود را از گریه باز داشتن

ییم باسادی

عملیست که اسب را پس از خوراک دادن مدتی سواری دهند و بعد به استراحت گذارند

باستی باستی

۱- مخفی کردن؛ رازداری؛ بسوزنی؛ قیلینگر (این حرف را مخفی نگهدارید)

باستیر یلماق

(مص. مج.) باستیرماق

باستیریق

۱- غذایانوشابه ای که پس از صرف طعام یادار و صرف می شود

باستیرمه

۱- بنایی که پیرامون یا دو پهلو و جلو آن باز باشد؛
حویلی ۲- راهرو یا دهلیز طویل سر پوشیده

باستیرماق

(مص. و.) ۱- باسماق

باسقی

۱- نوعی بیماری مجرای گلو در کودکان ۲- (گف.) باسقین

باسقین

۱- (نظامی) حمله ۲- هجوم بخاطر دزدی

باسقینچی

۱- مهاجم؛ متجاوز؛ عضو باند جنایتکار ۲- استیلاگر سرزمینهای دیگران

باسقینچیلیک

۱- تجاوزگری؛ زور آوری؛ راهزنی مسلحانه ۲- استیلاگری؛ عمل یا فرایند تجاوز به سرزمین دیگران و اشغال آن

باسقیچ

۱- هر یک از پله های پلکان و نردبان ۲- (مجاز) بخشهای وابسته ی پایینی و بالایی یک اداره، مؤسسه یا سازمانی ۳- (مجاز) درجه؛ مرتبه ۴- (مجاز) مرحله یادور رشد اجتماعی اقتصادی؛ بیز حلی اوتیش - یده میز (مافعلا در مرحله ی گذار هستیم)

شیوه ی خاص؛ - کیگیز (نمد آماده شده با کاربرد فشار)

باسمه خانه

۱- چاپخانه؛ حالی که در آن ماشینها و وسایل چاپ برای چاپ کردن قرار داده شده است

باسمه چی

۱- اشرار؛ کسانی که نظم، امنیت یا آسایش مردم را برهم می زنند

باسمه چیلیک

۱- شرارت ۲- فتنه جویی ۳- عمل یا فرایند برانگیختن آشوب یا جنگ

باسماق

(مص. م.) ۱- زیر پا کردن؛ گللرنی باسمنگلر (گلها را زیر پا نکنید) ۲- فشردن ۳- چاپ کردن؛ کتابنی تیزده باسیب چیقره میز (کتاب را بزودی چاپ می کنیم) ۴- سر به سر گذاشتن؛ انبار کردن؛ گوروچ قاپلرینی آنبارده باسینگلر (گونیهای برنج را در انبار روی هم بگذارید) ۵- پیمودن؛ یول - (راه پیمودن) ۶- زیر گرفتن؛ او یاتدن تیر باسادی (از خجالت زیر عرق شد) ۷- فرونشاندن؛ توپالاننی - (شرش را فرو نشاندن) ۸- ستیلا کردن و حمله آوردن؛ کوندوز کونی اوغری لر بیر اوی نی باسدیلر (روز روشن دزدان به خانه ای حمله کردند) ۹- فرو ریختن؛ بو بنانینگ - (خوفی بار خطر فرو ریختن این بنا موجود است) ۱۰- برگرداندن و گرفتن؛ آی لیگینی قرضی گه باسیب قالدی (ماهیارانه ی او را به عوض وامش برگرداند) ۱۱- خونسردی خود را حفظ کردن؛ جلو خشم و هیجان خود را گرفتن؛ اوزینگنی؛ اس! (خونسرد باش!)

باسیب ایشله ماق

بطور پیگیر و دوامدار کار و تلاش کردن

باسیب آلماق

بزور تصرف کردن

باسیب اوتماق

مسافتی را پیمودن ۲- از جلو کسی، بویژه شخص مسن و محترم بابی پروایی گذشتن (معمولاً در یک محفل) ۳- باغلبه از جایی عبور کردن

آلغه باسماق

۱- به پیش رفتن ۲- (مجاز) رشد و توسعه یافتن؛ شکوفاشدن

قدم باسماق

۱- گام گذاشتن ۲- رفتن یا آمدن ۳- (مجاز) اندیشه یا

آهسته و یواش؛ ایکی کیشی - سیس بیلن سوزلشیب تورگن ایدیلر (دو نفر با صدای آهسته ای مشغول صحبت بودند)

باسینقیره ماق

(مص. ل.) ناراحت شدن و ترسیدن از اثر خواب بد و سنکین

باسیق

(ص.) ۱- لگد مال شده؛ له شده؛ - میوه لر (میوه های له شده) ۲- با وقار؛ متین؛ خوددار؛ - کیشی (آدم متین)

باسیقلیک

۱- متانت؛ وقار؛ وضع یا کیفیت خوددار بودن؛ اونینگ باسیق لیگی مقتاولی دیر (متانت او سزاوار ستایش است)

باسیریق

۱- اضطراب و ناراحتی در خواب از اثر خواب پریشان و غلبه ی کابوس؛ کابوس

باسیریق

۱- پوششی که برای محافظت از باد و باران بر روی خیمه، آلاچیق و اسب کشند؛ باسروق

باسیریق

۲- باسیم

باسیریقه ماق

۲- باسینقیره ماق

باسیریقماق

۲- باسینقیره ماق

باسیغلیک

۱- آنچه که سر بسر گذاشته شده است

باسیش

۱- عمل یا فرایند فشار دادن یا زیر گرفتن

باسیشماق

(مص. مش.) باسماق

باسمه

۱- نشر؛ چاپ؛ بو کتاب ایکینچی - (این کتاب چاپ دوم است) ۲- کاغذ جاذب رنگ و آله ی جاذب ۳- نقشی که با قالب بر اشیا و کاغذ زنند

باسمه

۱- اسبابی دستی به مانند رافعه برای بلند نمودن بار به بالا

باسمه

(ص.) ۱- چاپی؛ - کتاب (کتاب چاپی) ۲- آماده شده به

(نوشتن؛ دوامدار نوشتن) ۱۰- اسلوک یارفتار کردن

باریب تورگن

عبارتی که نشانه ی فزونی یا شدت چیزی یا فرایندی است

آلیب بارماق

۱- کسی را به جایی راهنمایی یا همراهی کردن ۲- نایل ساختن ۳- پیش بردن؛ اجرا کردن؛ پره گرمخه نی سیز آلیب بارینگ (برنامه را شما پیش ببرید) ۴- به درزا کشاندن؛ دوامدار ساختن

بارانه

۱- ابزاری برای خورد ساختن کلوخها و هموار نمودن زمین شخم زده شده؛ سیخ ماله

بورت

۱- پهلو؛ کنار (کشتی و هواپیما)

باریو غی

۲- بار - بود

بورش

۱- شوربایی متشکل از چغندر، کلم و سبزیها

باسر-توسر

(ص.) رفتار و حرکات مغرورانه و خود پسندانه؛ او بقیریق نی ایشیتیب - ینی یوقاتدی (او صدای فریاد را شنیده حرکات مغرورانه ی خود را فراموش کرد)

باسیلماق

(مص. مج.) ۱- باسماق ۲- (مجاز) متین و با وقار شدن؛ او آنچه باسیلیبدی (او خیلی موقر شده) ۳- از قهر و هیجان بازماندن و آرام شدن ۴- مغلوب شدن ۵- مهر زده شدن

باسیم

۱- فشار ۲- نیرویی که به وسیله ای بر چیزی وارد شود ۳- (فیزیک) نیروی وارد بر واحد سطح، هرگاه توضیح نیرو در آن یکنواخت باشد ۴- (سیاسی) سختگیری در مورد زندگی یا فعالیت افراد یا گروهها

باسیم

(ق.) پی هم؛ نایستا؛ اوچ کون - ایشله دی (سه روز پی هم کار کرد)

باسیم

۲- اورغو

باسیملی

(ص.) ویژگی آنچه که دارای فشار است

باسینقی

(ص.) پست یا فشرده شده (به گونه ی مصنوعی)؛

(ص.) آگاه: صفت آنکه از موضوع یا چیزی آگاهی دارد
Boxsum **باخسوم**
 (ا.) (قد.) ۱- مشروبی که از ارزن و گندم ساخته شود ۲- خوراکی از آرد ارزن یا ذرت که همراه با تخم مرغ و شکر در شیر خمیر شده و در روغن داغ پخته می شود
Boy-1 **بای**
 (ا.) (اف. ادبیات) عمل باختن یا بر باد دادن: آنچه پول ~ بپردی (پول زیادی باخت)
Boy-2 **بای**
 (ص.) مالدار: ثروتمند: غنی
Boy-3 **بای**
 (ص.) واژه ای احترام آمیز برای اشخاص، بویژه دولتمندان: احمد بای
~kasal **بای کسل**
 تمارض بخاطر جلب توجه و پرورش دیگران
Boya **بایه**
 (ق.) قبل: قبلا: پیش از زمان صحبت: ~ ایتگن ایدیم (قبلا گفته بودم)
Boyagi-1 **بایه گی**
 (ص.) قبلی: مربوط به زمان پیش: ~ گپ (سخن قبلی)
Boyagi-2 **بایه گی**
 (ح.) چنانکه گفته شد: مسئله در این است که: ~ او قورقه دی ده (مسئله در این است که او می ترسد)
Boyagiday **بایه گی دهی**
 (ص.) ۱- مانند گذشته: بدون تغییر: احوالی ~ (وضعش مانند گذشته است) ۲- همسان: مشابه: بونینگ کته لیگی ~ بار (بزرگی این با آن دیگر برابر است)
Boyagicha **بایه گی چه**
 ~ بایه گی دهی
Boyalich **بایه لیچ**
 (ا.) گیاه علفی خودرو که بیشتر در صحرا و شوره زارها می روید
Boyandir **بایندیر**
 (ص.) ۱- پرنعمت ۲- نام مردانه
Boybachcha **بای بچه**
 ~ بای وچه
Boyberish **بای بیریش**
 عمل یا فرایند باختن یا از دست دادن
Boybermoq **بای بیرماق**

Botmon-2 **باتمان**
 (فع.) (ادبیات) فرو نموی روم
Botmon-dahsar **باتمان ده سر**
 (ص.) دارای بزرگی چشمگیر: دارای سنگینی زیاد: دارای کمیت زیاد
Botmoq **باتماق**
 (مص.ل.) ۱- فرو رفتن در بین مایع ۲- غرق شدن: کیمه سووگه باتدی (کشتی در آب غرق شد) ۳- با فشار و شکافتن داخل چیزی شدن: میخ تخته گه باتدی (میخ در تخته فرو رفت) ۴- (مجاز) سخت تمام شدن: تاثیر کردن: سوزی مینگه یمان باتدی (سخنش بر من تاثیر بد نمود) ۵- نشستن: از نظر پنهان شدن (در مورد خورشید و ماه): غروب کردن: قویاش باتدی (خورشید غروب کرد)
Botqoq **باتقاق**
 (ا.) ۱- باتلاق ۲- (مجاز) گرداب: وضع یا کیفیت دشوار و غیر قابل بیرون رفت: او جنایت باتقاقی گد توشدی (او در گرداب جنایت افتاد)
Botqoqlanmoq **باتقاق لنماق**
 (مص.مع.) باتلاقی شدن: به باتلاق تبدیل شدن
Botqoqli **باتقاق لی**
 (ص.) باتلاقی: دارای وضع یا کیفیت باتلاقی: ~ بیرلر (زمینهای باتلاقی)
Botqoqlik **باتقاق لیک**
 (ا.) ۱- باتلاق: وضع یا کیفیت باتلاق بودن: ~ دن اوتیش قیین (عبور از باتلاق دشوار است) ۲- زمین باتلاقی
Botqoqzor **باتقاق زار**
 (ا.) باتلاقی
Botroq **باتراق**
 (ق.) زودتر: وقت تر: ایرته گه ~ کیلینگ (فردا زودتر بیاید)
Botu **باتو**
 (ص.) سخت و محکم: پایدار
Bovar **باور**
 (ا.) ۱- باور ۲- عمل، حالت یا عادت ذهنی برای اعتماد کردن به کسی یا چیزی ۳- پذیرش ذهنی یک موضوع، سخن یا واقعیت به عنوان حقیقت
Bovurchi **باوورچی**
 (ا.) (قد.) آشپز
Boxabar **باخبر**

Bosqichli **باسقیچلی**
 (ص.) ۱- دارای پله: کوپ ~ نروان (نردبان دارای پله ی زیاد) ۲- (مجاز) ویژگی آنچه که دارای چند مرحله یا دور بهم مرتبط است: بونیچه ~ بیر ایش دیر (این یک کار چند مرحله ای است) ۳- (مجاز) دارای رشد و توسعه ی مرحله به مرحله: بو کارخانه ~ بیر قور یلمه دیر (این کارخانه از تأسیسات رشد مرحله ای است)
Bosqichma-bosqich **باسقیچ مه**
 باسقیچ مه
 (ق.) مرحله به مرحله: پله به پله: درجه به درجه: اصلاحات ~ یولگه قویله دی (اصلاحات مرحله به مرحله پیاده می شود)
Bosqon **باسقان**
 (ا.) پتک بزرگ آهنگری
Bosqonchi **باسقانچی**
 (ا.) شاگرد آهنگر که کارش کوبیدن پتک است
Bosqoq **باسقاق**
 (ا.) ۱- (قد.) حاکم سرزمین همجوار: نایب ۲- (گف.) گوشه گیر: گریزان از جمعیت
~teri **باسقاق تیری**
 تمام انواع پوستها، به استثنای پوست قره کل
Boston **باستان**
 (ا.) نوعی پارچه ی پشمی برای دوختن کت و شلوار
Bosvoldi **باسوالدی**
 (ا.) نوعی خربزه شیرین که پوستش ابلق و مغزش نرم است
Bosg'un **باسغون**
 (ا.) (ادبیات) مغلوبیت: شکست
Bot **بات**
 (ق.) زود: بدون فوت زمان: در اسرع وقت: ایکی ل ~ اوج آلدی (کشتیها در اسرع وقت نمو کردند)
Botanik-1 **بته نیک**
 (ا.) گیاه شناس: کسی که از علم گیاه شناسی آگاهی و بهره ی کافی دارد
Botanik-2 **بته نیک**
 (ص.) مربوط یا منسوب به گیاه شناسی
Botanika **بته نیکه**
 (ا.) گیاه شناسی: شاخه ای از علم زیست شناسی که به تحقیق علمی در باره ی گیاهان می پردازد
Bot-bot **بات بات**
 (ق.) پی در پی: زود زود: ~ کیلیب تورماق (پی در پی آمدن)
Botil **باطل**
 (ص.) ۱- باطل: پوچ: بیهوده ۲- ناروا: ناراست ۳- بی پایه
Botin **باطن**
 (ا.) ۱- باطن: درون هر چیز که از دیده پنهان است ۲- (مجاز) ذهن: ضمیر
Botinka **بتینکه**
 (ا.) چکمه ی نیم ساق
Botinmoq **باتینماق**
 (مص.م.) در کاری جرأت کردن: با جسارت به کار یا فعالیت دست زدن: او سوزنی بولماقچی بولدی، بیراق باتینمه دی (او خواست تا صحبت را قطع کند، ولی جرأت نکرد)
Botinqi **باتینقی**
 (ا.) کاو: مقعر: ~ لینزه (عدسی کاو)
Botir-1 **باتیر**
 (ص.) ۱- بهادر: دلیر: دلاور ۲- جنگاور: پهلوان ۳- نام آقایان
Botir-2 **باتیر**
 (فع.) (امر) باتیرماق (فرو بردن: فرو ببر: غرق کن)
Botirilmoq **باتیر یلماق**
 (مص.مع.) باتیرماق
Botirlanmoq **باتیر لنماق**
 (مص.ل.) بهادری کردن: جسارت نمودن
Botirlarcha **باتیرلرچه**
 (ق.) بهادرانه: جسورانه: بشیوه ی دلیران
Botirlashmoq **باتیرلشماق**
 (مص.ل.) هرچه بیشتر دلیر شدن: بیش از پیش جسارت پیدا کردن
Botirlik **باتیر لیک**
 (ا.) ۱- بهادری: دلیری ۲- خصلت بهادری ویژه ی بهادران
Botirmoq **باتیرماق**
 (مص.م.) باتماق
Botiq **باتیق**
 (ا.) کاو: مقعر: ~ کوزگو (آینه ی مقعر)
Botmon-1 **باتمان**
 (ا.) ۱- واحد سنتی وزن در آسیای میانه (از دو تا یازده بود، هر پود برابر با ۱۶ کیلوگرم) ۲- واحد سطح برابر با یک هکتار

شیوه‌های باغسازی و باغداری آگاهی لازم دارد

باغبانلیک Bog'bonlik
(۱) باغبانی؛ عمل یا شغل باغبان

باغبانچیلیک Bog'bonchilik
← باغبانلیک

باغبانستان Bog'-bo'ston
(۱) باغ و بوستان؛ باغ بسیار سرسبز و شکوفان ۲-
(مجاز) جایی که در آن باغها زیاد است؛ باغستان

باغدار Bog'dor-1
(۱) کسی که دارای باغ است؛ صاحب باغ

باغدار Bog'dor-2
(ص) ویژگی جایی که در آن باغها باشد

باغدارلیک Bog'dorlik
← باغدارچیلیک

باغدارچیلیک Bog'dorchilik
(۱) باغداری ۲- بخشی از اقتصاد کشاورزی که به امور باغداری و تولید فراورده‌های باغی مصروف است

باغستان Bog'iston
(۱) باغستان؛ جایی که در آن چندین باغ باشد

باغیچ Bog'ich
(۱) نقطه‌ای بسته شدن نوک دو چیز؛ گره؛ بند؛
یاستیق جلدی نینگ ~ لری (گره‌های جلد بالش)

Og'ziningliqochdi
آغزی نینگ باغیچی قاجدی

۱- دهنش باز ماند (از حیرت) ۲- بسیار پرگویی کرد

باغیش Bog'ish
(۱) آستانه‌ی چادر

باغلم Bog'lam
(۱) دسته؛ بسته؛ بیر ~ پیاز (یک دسته پیاز)؛ (اف.)
بغسلم

باغله‌ماق Bog'lamoq
(مص.مت.لا) ۱- بستن ۲- چیزی را با بند یا گره به چیزی یا جایی پیوند دادن؛ آتنی درختگه باغله (اسب را به درخت ببند) ۲- گذرگاه یا مدخل چیزی یا جایی را بند آوردن آسونی ~ (آب را بستن) ۳- آزادی کسی را گرفتن؛ بیراوانینگ قول آياقلا رینی ~ (دست و پای کسی را بستن) ۴- از خود چیزی پیدا کردن یا جمع کردن آیره ایرینگ باغلبدی (زخم چرک بسته است) ۵- (مجاز) ارتباط و پیوستگی ایجاد کردن؛ سوزلرني باغلب گپ توزماق (با پیوند واژه‌ها عبارت ساختن) ۶- محل آسیب دیده یا زخم را با چیزی بستن ۷- (لا)

خودنمایی کردن

بازارباب Bozorbob
(ص) بازار باب؛ آنچه که علاقه‌ی مردم برای خریدش زیاد باشد؛ خریدارپسند؛ ~ متریال (پارچه‌های خریدارپسند)

بازارگیر Bozorgir
← بازار باب

بازاری Bozori
(۱) آنچه که برای فروش در بازار ساخته شده است ۲- (اف.) خودفروش

بازارلشماق Bozorlashmoq
مص. بازار رفتن و خرید و فروش کردن

بازارلیک Bozorlik
(۱) ← بازاری ۲- هدیه‌ای که هنگام بازگشت از بازار بیاورند

بازار اوچر Bozor-uchar
(۱) امور مربوط به بازار؛ ~ ینگنی قیلدینگ می؟ (کارهای بازارت را تمام کردی؟)؛ (اف.) بازار آچار

بازارچی Bozorchi
(۱) کسی که به مقصد خرید و فروش وارد بازار گردد

بازارچیلیک Bozorchilik
(۱) مسایل مربوط به بازار؛ قاعده‌ها و رواجهای بازار

باغ Bog'-1
(۱) باغ ۲- زمین دارای حدود اختیاری که در آن درختان میوه یا گل کاشته شده باشد ۳- خانه‌ای که دارای حیاط وسیع پر گل و درخت باشد

باغ‌ارم ~ieram
بهشت؛ باغ زیبا و سرسبز

حیوانات باغی Hayvonot~i
باغ یا پارک مصنوعی حیوانات که برای تماشای مردم ساخته شده است

کوچه باغ Ko'cha~
کوچه‌ای که دو طرف آن را باغها احاطه کرده است

باغ Bog'-2
(۱) آنچه که برای بستن بکار رود؛ گره؛ بند؛ ~ نی ایچماق (گره راناز کردن) ۲- دسته‌ی اجسامی که با هم یکجا بسته شده باشند؛ بسته؛ بیر ~ بوغدا (یک بسته گندم)

باغبان Bog'bon
(۱) باغبان ۲- نگهبان باغ؛ کسی که کارش کشت و پرورش گل و میوه در باغ است ۳- کسی که از دانش و

می‌سازند

بای وچه

Boyvachcha

(۱) بای وچه؛ جوان ثروتمند ۲- واژه‌ی خطاب برای ثروتمندان جوان، بویژه تازه به دوران رسیده ۳- آنکه تظاهر به ثروتمندی کند

Boyvachchalik

بای وچه‌لیک

(۱) جوانی همراه با ثروتمندی

Boyvuchcha

بای ووچه

(۱) زن و دختر ثروتمندان؛ (اف.، گف.) بای بیچخه ۲- کدبانو ۳- خطاب شوهر به همسر

Boyxotin

بای خاتین

(۱) (قد.) بوم؛ جغد

Boyo'g'li

بای اوغلی

(۱) بوم؛ جغد؛ بوف ۲- (مجاز) شخص ناشایست و شوم

Boyg'izi

بایغیزی

(ص) ۱- گزافه گو ۲- عجول

Boyg'oza

بایغازه

(۱) هدیه‌ای که از شخصی که لباس نو خریده، گرفته می‌شود

Boychichak

بای چیچک

(۱) نخستین گل بهاری که پیاز دار و برنگ سفید است ۲- (ف م) سرودی عامیانه به همین نام که به مناسبت باز شدن گل «بای چیچک» توسط بچه‌ها خانه به خانه در محله خوانده می‌شود

Bozillamoq

بزپله‌ماق

(مص.ل) ۱- «وزوز» کردن ۲- (مجاز) بسیار داغ شدن؛ همانند اخگر سرخ شدن

Bozillatmoq

بازیلتماق

(مص.م) به «وزوز» در آوردن

Bozirgon

بازیرگان

[بازیرگان] (۱) بازیگران؛ کسی که شغلش بازیگرانی است؛ تاجر

Bozor

بازار

(۱) بازار ۲- جایی که فروشندگان مختلف به فروش کالاهای معینی پردازند ۳- بازار روز ۴- (مجاز) حالت سرو صدای بی نظمی ۵- نام مردان

~qilmoq

بازار قیلماق

خرید کردن

O'zini~gasolmoq

اوزینی بازارگه سالماق

(مص.م) ۱- باختن ۲- عمل یا فرایند باختن ۳- (مجاز) شکست خوردن ۴- هدر رفتن؛ ضایع کردن؛ وقتنی ~ توغری ایمس (ضایع کردن وقت درست نیست)

Boyimoq

باییماق

(مص.ل) ثروتمند شدن؛ دولت‌مند گردیدن ۲- افزوده شدن ۳- کامل شدن غنی شدن؛ کتبخانه ینگ کی کتابلر بیلن باییدی (کتابخانه با کتب تازه کامل شد)

Boyitilmoq

باییتیلماق

(مص.مج) باییتماق

Boyitish

باییتیش

(۱) عمل یا فرایند ثروتمند یا کامل ساختن؛ کتبخانه نی ~ اوچون آنچه کتاب ساتیب آلیندی (برای غنایندی کتابخانه خیلی کتاب خریداری شد)

Boyitmoq

باییتماق

(مص.م) ثروتمند ساختن؛ دولت‌مند گردانیدن

Boykot

به‌ی‌کات

[بایکوت] (۱) بایکوت؛ تحریم

Boylamoq

بایله‌ماق

(ض) ← باغله‌ماق

Boylık-1

بایلیک

(۱) ثروت؛ دارایی؛ آنچه از کالا و ملک که ارزش اقتصادی داشته باشد؛ دارایی افزون بر نیازها و هزینه‌های جاری

Boylık-2

بایلیک

(ض) ← باغلیک

Boyoqish

بایه‌قیش

(ص) بیچاره؛ شوربخت (در مقام دلسوزی به کار می‌رود)؛ ~ چال ضعیف لیک حالده هم ایشله‌ی دی (بیچاره پیرمرد در حالت ضعیفی هم کار می‌کند)

Boyqush

بایقوش

(۱) بوم؛ بوف؛ جغد

Boytevat

بای تیوزت

(۱) (گف.) سنگ بزرگ و هیبتناک ۲- (مجاز) آنکه موی سر و لباس ژولیده دارد

Boynikini~qizg'anadi

بای نیکی نی بای تیوت قیزغنه دی

(مجاز) شخص ممسک و خسیس

Boytuzoq

بای توزاق

(۱) دام و یژه‌ای برای گرفتن مرغان که از موی دم اسب

با کسی نامزد نشده است

باش آغریتماق ~og'ritmoq

۱- سر را بدرد آوردن ۲- سخت اندیشیدن یا کار فکری کردن ۳- مغز را خسته کردن

باش قارانگی ~qorong'i

نشانه‌های حمل (مانند حالت تهوع، بی اشتها، حساسیت در برابر برخی بوها و مزه‌ها) که در ماه‌های نخست در نزد زنان دیده می‌شود

باش قوشماق ~qo'shmoq

همنوا و همکار شدن

باش تارتماق ~tortmoq

امتناع کردن؛ مخالفت نمودن

باش تارتماق ~tortmoq

امتناع کردن؛ مخالفت نمودن

باش اوستیگه ~ustiga

بجان و دل؛ به چشم

باش Bosh-2

(ص. ۱) رهبر؛ ریاست کننده: ~ورج (رئیس دکتران) ۲- نخستین؛ اولین: ~باله (نخستین فرزند) ۳- اساسی؛ مهم: ~سبب (سبب اساسی)

باش برماق ~barmoq

باش ملداق

باش باشداق Boshboshdoq

(ص. ۱) سرکش؛ ویژگی کسی که به هیچ قانون و قاعده‌ای پابند نیست

باش باشداقلیک Boshboshdoqlik

(۱) سرکشی؛ نافرمانی ۲- بی قانونی؛ بی نظمی؛ انارش

باشده Boshda

(ق. ۱) در اول؛ نخست: ~ایتیش کیره ک... (در اول لازم به یاد آور است...)

باشدن Boshdan

(ق. ۱) از اول؛ از آغاز: ~باله نی ~تربیه لش کیره ک (بچه را از اول لازم است پرورش کرد)

باشدن آایاق Boshdan-oyoq

(ق. ۱) ۱- سر تا پا؛ از آغاز تا انجام: کتابنی ~اوقیدیم (کتاب را سر تا پا خواندم) ۲- همه؛ تمام؛ به طور کامل: فیلم ~قیزقرلی ایدی (تمام فیلم جالب بود) باشیده Boshida

(ق. ۱) ۱- در نزدش؛ در پهلوی: ~بالایش: اولر کوپریک ~توریب سوزلشدیلر (آنها روی پل صحبت کردند) ۲-

باش گه کوترماق

~gako'tarmoq

بسیار عزت و حرمت کردن

باش گه توشگن ~gatushgan

آنچه که به آن دچار شده باشند

باش گه توشگن بلا ~gatushganbalo

دردسر؛ نگرانی؛ مصیبت

باش گه چیقماق ~gachiqmoq

بالای کسی حاکم شدن

باش گپ ~gap

(دستور) عبارت مستقل

باش حرف ~harf

(دستور) حرف بزرگ (در الفبای لاتین یا سیریلیک از یکی)

باش بیلن ~ibilan

با تمام وجود؛ با کمال میل: خدمتده ~تیار من (برای خدمت با تمام وجود آماده‌ام)

باشی باغلیق ~ibog'liq

آنکه با دختر یا پسری نامزد شده است

باشیده یاغماق چقماق ~idayong'oqchaqmoq

حقارت کردن؛ زجر دادن

باشی کوککه ~ikukka(osmonga)

بسیار خرسند؛ راضی

باشینگ تاشدن بولسین ~ingtoshdanbo'lsin

دعا، عمرت دراز باد!

باشینی سیله‌ماق ~inisilamoq

۱- نوازش کردن ۲- زیر حمایت و پرورش گرفتن

باشی آقن تامانگه کیتماق ~ioqqantomongaketmoq

رفتن غیر ارادی (معمولاً بدون اجبار) به سویی

باشی قاتدی ~iqotdi

خسته شد؛ سرش به درد آمد

باش کوترماق ~ko'tarmoq

۱- شفا یافتن ۲- عصیان کردن ۳- سربلند شدن

باش مقاله ~maqola

سر مقاله

باش آلیب کیتماق ~olibketmoq

به همه چیز پشت پا زده به سویی رفتن

باش آچیق ~ochiq

۱- زن بدون روبند؛ روباز ۲- زن بی شوهر ۳- آنکه هنوز

رییس گه ~ (تصمیم گیری به رییس مربوط است)

باغلیق لیک Bog'liqlik

(۱) حالت یا کیفیت بسته بودن؛ بستگی؛ حادثه لرینینگ اوزارا باغلیق لیگی (ارتباط درونی حادثه‌ها)

باغلاوچی Bog'lovchi

(۱) آنچه که چیزی را می‌بندد ۲- (زبان شناسی) حرف یا واژه‌های ربط: «آو» و «هم» ~ حرفلر دیر («و» و «هم» حروف ربط اند)

باغلاغلیک Bog'log'lik

(۱) وضع یا کیفیت بسته بودن؛ بستگی؛ بو دکان نینگ باغلاغلیگی نیمه؟ (علت بسته بودن این دکان چیست؟)

باغ راغ Bog'-rog'

(۱) باغ و راغ؛ باغ، پارک و میدانی که دارای هر نوع درخت میوه دار، گل و سبزه باشد؛ کنایه از جای سرسبز و پرگل

باغچه Bog'cha-1

(۱) ۱- باغچه ۲- باغ کوچک ۳- زمین کوچکی در حیاط که برای کشت گل و درخت و سبزی آماده کنند

باغچه Bog'cha-2

(۱) کودکستان؛ مؤسسه‌ی آموزشی برای کودکان سه تا پنج ساله

بوچکه Bochka

(۱) بشکه؛ ظرف بزرگ استوانه‌ای

باش Bosh-1

(۱) ۱- سر ۲- بخش بالایی بدن جاندار، از گردن به بالا ۲- (گف، مجاز) عقل؛ خرد؛ هوش ۳- رئیس؛ رهبر؛ فرمانده؛ مقام بالاتر؛ بخشی بیگیت دوره نینگ سی (مثل) (جوان خوب رهبر محفل است) ۴- (مجاز) آدم؛ شخص: بیر ~ که بیر اولیم (ضر) (یک سر یک مرگ دارد) ۵- واحد شمارش چهار پایان: ایکی ~ قوی (دوراس گوسفند) ۶- بخش بالایی چیزی: قله آتاغ نینگ سی (قله‌ی کوه) ۷- آن سوی تخت‌خواب، بستر یا تشک که سر گذاشته می‌شود ۸- نقطه‌ی آغاز یا انجام چیزهای دراز: کوچه نینگ سی (آغاز کوچه) ۹- واحدی برای بعضی میوه‌ها و سبزیها: بیر ~ اوزوم (یک خوشه انگور) ۱۰- برابر؛ حساب: بیش ~ قیلیب آلماتق (پنج برابر گرفتن)

باش ایگماق ~egmoq

۱- سر را خم کردن ۲- تعظیم و حرمت کردن ۳- تسلیم شدن؛ تابع شدن

شکل گرفتن: حالت معیت اختیار کردن آصف ~

(صف بستن) ۹- (۷) حالت سفت یا جامد پیدا کردن: سوو یوزی موز باغلبدی (سطح آب یخ بسته است)

باغله‌نیش Bog'lanish

(۱) عمل یا فرایند بسته شدن یا ارتباط یافتن: تلیفانده سین بیلن باغله نیش امکائی بولمه دی (با تو امکان ارتباط تلفنی ممکن نشد)

باغلنماق Bog'lanmoq

(مص. مج.) باغله ماق: اولر نینگ باغلنماغی اوچون آنچه ایپ کیره ک (برای بسته شدن آنها خیلی تار ضرورت است)

باغلتماق Bog'latmoq

(مص. م.) باغلماق (به وسیله‌ی کسی): سوونی ~ اوچون قوشنیم نی چارله دیم (بخاطر بستن آب همسایه‌ی خود را خواستم)

باغلئتیرماق Bog'lattirmoq

(مص. و.) (۱) باغلتماق: اونگه آغزینی باغلئتیردیم (او را وادار ساختم تا دهانش را ببندد)

باغله‌غیج Bog'lag'ich

(۱) چشم‌بند؛ شعبده‌باز؛ کسی کارش نمایش شعبده است

باغلش Bog'lash

(۱) عمل یا فرایند بستن یا ارتباط دادن: سوونی ~ گه اوریندیم، بیراق بولمه دی (خواستم آب را ببندم، ولی نشد)

باغلشماق Bog'lashmoq

(مص. مش.) باغله ماق

باغلی Bog'li-1

(۱) دارای باغ یا باغچه؛ باغدار: ~ کیشی (آدم باغدار)

باغلی Bog'li-2

(۱) دارای بند یا گره: ~ یاستوق (بالش بنددار)

باغلیق Bog'liq-1

(۱) رشته‌ی گیاهی یا جنس دیگر که برای بستن دسته‌های گندم، شالی و غیره به کار می‌رود؛ کمر بند

باغلیق Bog'liq-2

(۱) سازه‌ای که چرخهای ارابه را در دو انجام محور محکم نگه می‌دارد

باغلیق Bog'liq-3

(ص. ۱) ۱- بسته؛ دارای حصار، حفاظ یا پوشش؛ محصور؛ محفوظ ۲- وابسته؛ مربوط: تصمیم آیش

باشقورمه	Boshqarma
(۱.) اداره یا مؤسسه ای که کارش پیشبرد و اداره‌ی کارهای بزرگ است	
باشقورماق	Boshqarmoq
(مص.م.) اداره کردن؛ پیش بردن؛ رهبری کردن؛ کارخانه‌نی ~ اوچون متخصص کیره ک (برای اداره‌ی کارخانه متخصص لازم است)	
باشقورو	Boshqaruv
(۱.) اداره: ~ رئیس (رئیس اداره)	
باشقورۇچى	Boshqaruvchi
(۱.) مدیر؛ رئیس؛ رهبر	
باشقۇتدن	Boshqatdan
(ق.) سر از نو؛ بار دیگر: ~ یازماق (سر از نو نوشتن)	
باشقه‌چه	Boshqacha
(ص.) دیگر؛ متفاوت با آن: بو ~ اوزوم (این انگور دیگریست)	
باشقه‌چه‌ایتگنده	~aytganda
به سخن دیگر؛ به گفته‌ی دیگر	
باشقه‌چه‌لشماق	Boshqachalashmoq
(مص.ل.) دگرگون شدن؛ رنگ یا شکل دیگر گرفتن آیش باشقه لشدی (کار دگرگون شد)	
باشقه‌چیلیک	Boshqachalik
(۱.) ~ باشقه‌چه ۲- تفاوت؛ فرق؛ اولر اره سیده ~ سیز یلمه‌ی دی (میان آنها فرقی احساس نمی‌شود)	
باشقیرد	Boshqird
~ باشقیرد لر	
باشقیرد لر	Boshqirdlar
(۱.) ج. باشقیرد؛ اهالی بومی باشقیردستان که ترک تبار اند و زبانشان نیز ترکیست	
باشقیردچه	Boshqirdcha
(۱.) زبان باشقیردی ۲- آنچه مربوط به زبان، ادبیات و فرهنگ باشقیرد است	
باش‌قاش	Bosh-qosh
(۱.) رئیس؛ مدیر؛ رهبر؛ ایش لرگه سیز ~ بولینگ (کارهارا شما اداره کنید)	
باش‌سیز	Boshsiz
(ص.) ۱- فاقد سر یا کله: ~ بیر اولیک تاپیلیبدی (جسد بدون سری پیدا شده است) ۲- (مجاز) فاقد عقل و خرد؛ احمق؛ او ~ آدم (او آدم احمقیست) ۳- فاقد رهبر یا سرکرده: ~ قالگن گروپخه (دسته‌ی بدون سر دسته)	

آل‌دیک (برای شما یک دست لباس گرفتیم)؛ سر پا	Boshpana
باش‌پنه	
[=باش‌پناه] (۱.) ۱- خانه؛ محل بود و باش ۲- پناهگاه	
باش‌پنه‌بیرماق	~bermoq
۱- در پناه گرفتن؛ پناهگاه دادن ۲- (سیاسی) پناهندگی سیاسی دادن	
باش‌پنه‌حقوقی	~huquqi
دادن حق اقامت به مهاجران و آوارگان کشور دیگر	
باش‌پنه‌سیز	Boshpanasiz
(ص.) فاقد پناهگاه؛ فاقد خانه و محل بود و باش	
باشقه	Boshqa-1
(ص.) ۱- متفاوت با آن؛ اولرنینگ ایلی ~ سووی ~ (قوم آنها و آب آنها فرق دارد) ۲- مستقل؛ جدا؛ بیلک بیر، برماق ~ (مثل) (مچ یکی، انگشت جداست)	
باشقه‌گپ	~gap
سخن غیر از حرف قبلی؛ اگر سوزینگیزی: لسنگیز، بو ~ (اگر حرف خود را پس بگیرید، این حرفی دیگر است)	
باشقه‌بولماق	~bo'lmoq
۱- جدا شدن؛ خارج گردیدن ۲- عوض شدن؛ دگرگون شدن	
باشقه	Boshqa-2
(ق.) ۱- دیگر؛ پس از رویداد مورد بحث: ~ پول یوق (دیگر پول ندارم) ۲- جز آن: ~ نیمه دیدی؟ (دیگر چه گفت؟)	
باشقه‌باشقه	Boshqa-boshqa
(ق.) ۱- جدا از یکدیگر؛ علیحده علیحده؛ شهرگه کیرگنده اولر ~ کوچه لرگه کیتدیلر (پس از داخل شدن به شهر آنها به کوچه‌های جداگانه رفتند) ۲- متفاوت از هم؛ گوناگون؛ کیلین گه یوبار یلگن تورت ته کییم ~ (چهار دست لباس فرستاده شده به عروس از هم متفاوت اند)	
باشقه‌لماق	Boshqalamoq
(مص.م.) ۱- دگرگون ساختن؛ نو ساختن؛ او‌ی نی باشقه لب آلیبدی (خانه را نو ساخته است) ۲- جدا ساختن؛ تقسیم کردن؛ کسل نینگ ایدیش تاواغی نی باشقه لب قوینگلر (ظروف بیمار را جدا بسازید)	
باشقه‌لش	Boshqalash
(۱.) عمل یا فرایند عوض کردن یا جدا ساختن	
باشقه‌لیک	Boshqalik
(۱.) ۱- دگرگونی؛ وضع یا کیفیت دگرگون بودن ۲- جدایی	

(مص.م.) به آغاز کردن واداشتن؛ قوریلش ~ اوچون باردیم (برای آغاز کردن کارهای ساختمان رفتیم)	Boshli
باشلی	
(ص.) دارای سر؛ دارای کله؛ بییتی ~ ایلان (مار هفت سر)	
باشلیق	Boshliq-1
(۱.) ۱- بالاترین مقام اجرایی در یک نهاد یا مؤسسه ۲- سر دسته یا رهبر گروه	
باشلیق	Boshliq-2
(۱.) بخش روی و دوسوی کفش	
باشمه‌باش	Boshma-bosh
(ق.) ۱- سر به سر؛ سرها موافق هم؛ نوک به نوک: ~ یاتماق (در حالت موافق بودن سرها خوابیدن) ۲- با یکدیگر: ~ المشتیرماق (با یکدیگر تبادلۀ کردن)	
باش‌ملداق	Boshmaldoq
[=باش‌برماق] (۱.) انگشت شست	
باشماق	Boshmoq-1
(۱.) پاپوش نمدی؛ عموماً کفش آونینگ بیر باشماغی سوو گه آقادی (یک لنگه‌ی کفش او در آب افتاد)	
باشماق	Boshmoq-2
(۱.) گوساله‌ی یک ساله	
باشاق	Boshq-1
(۱.) ۱- خوشه‌ی غلات، بویژه گندم و جو؛ سنبه ۲- ~ مشاق	
باشاق	Boshq-2
(۱.) پیکان	
باشاق‌لماق	Boshqalamoq
(مص.ل.) مجتمع گل یا خوشه در آوردن؛ خوشه کردن (در مورد غله‌ها) آشالی یا پخه سیگه باشاقله دی (شالی کاملاً خوشه در آورد)	
باشاقلی	Boshqqli
(ص.) ویژگی گیاهانی که خوشه در آورند: ~ اوسیملیک لر (گیاهان خوشه دار) ۲- دارای خوشه؛ خوشه دار	
باشاقچی	Boshqchi-1
~ مشاقچی	
باشاقچی	Boshqchi-2
(۱.) پیکانگر؛ کسی کارش ساختن تیر برای کمان است	
باش‌آیاق	Bosh-oyoq
(۱.) (مجاز) لباس؛ یک دست لباس؛ سیزگه بیر ~ کییم	

ادر اول؛ نخست: ~ یدره ریجه باشقه چه ایدی (در اول برنامه طور دیگری بود)	Boshidan
باشیدن	
(ق.) از نزد؛ از نزدیک؛ قازان ~ کیلیدی (از نزدیک دید آمد)	
باشی‌گه	Boshiga
(ق.) بالای سرش؛ پهلویش آدوستیم ساغلگونچه ~ توردیم (تا صحت یابی دوست بالای سرش بودم)	
گیکتر (هکتار) باشی‌گه	~gektar
در هر یک هکتار	
باشلب	Boshlab-1
(ق.) ۱- از همه اول؛ اولتر؛ مجلس گه ایرته لب مین ~ باردیم (به مجلس صبح زود اولتر من رفتم) ۲- بدینسو؛ به این طرف آینگی ییلدن ~ (از سال نو بدینسو) ۳- باراهنمایی؛ باهمراهی؛ او مهمانلرنی ~ کیلیدی (او باهمراهی مهمانان آمد)	
باشلب	Boshlab-2
(ح.) سراز؛ از آغاز؛ ینگیی ییلدن ~ (سراز سال نو)	
باشلمه	Boshlama
(ق.) نخستین گام برای اجرای کار؛ آغاز کار؛ شروع؛ توی کیین راق بوله دی، بو فقط ~ سی (عروسی پسانتر می‌شود؛ این فقط آغاز کار است)	
باشله‌ماق	Boshlamoq
(مص.م.) ۱- آغاز کردن؛ شروع کردن ۲- همراهی و رهنمایی کردن؛ یخشی بیلن آشنا بولسنگ، یخشی یولگه باشله‌ی دی (مثل) (اگر با آدم خوب دوست شوی، به راه خوب خواهد برد)	
باشلنمه	Boshlanma
~ باشلمه	
باشلنماق	Boshlanmoq
(مص.م.) ۱- آغاز شدن؛ شروع شدن آسوز باشلندی (صحبت آغاز شد) ۲- سرچشمه گرفتن؛ منشاء گرفتن؛ آمودریا بدخشان تاغلریدن باشلنه دی (دریای آمواز کوههای بدخشان سرچشمه می‌گیرد)	
باشلنغیچ	Boshlang'ich
(۱.) ۱- نخستین؛ ایش نینگ ~ کونلری (نخستین روزهای کار) ۲- آغازین؛ ابتدایی: ~ مکتب (مدرسه‌ی ابتدایی) ۳- ساده و ابتدایی: ~ متیمتیکه (ریاضی ابتدایی، سفیزیک (فیزیک ساده) ۴- ابتدایی؛ حالت اولی: ~ جمعیت (جامعه‌ی اولیه)	
باشلتماق	Boshlatmoq

یدی (کارم بزودی تمام می شود)

بوگونگی

Bugungi-1

(ص.) مربوط یا متعلق به امروز یا زمان حاضر؛ امروزه؛ ~ یاشلر زمانوی بیلیم گه ایگه بولیش لری کیره ک (جوانهای امروز باید صاحب دانش نوین شوند)

بوگونگی

Bugungi-2

(ق.) در زمان حاضر؛ در روز کنونی؛ ~ زمانده آدملر خرافات گه اونچه ایشانمه یدیلر (در زمان حاضر مردم به خرافات چندان باور ندارند)

بوگونچه

Buguncha

(ق.) برای امروز؛ برای یک روز؛ ~ کتاب مینده قالسین (برای امروز کتاب نزد من بماند)

بحران

Buhron

(ا.) ۱- بحران ۲- بالاترین مرحله ی یک جریان ناگوار، که دگرگونی فوری در پی داشته باشد؛ سیاسی ~ (بحران سیاسی) ۳- مرحله ای در جریان پیشرفت بیماری، که در آن تغییری جدی در جهت بهبودی یا مرگ بیمار رخ دهد

بوجهی ماق

Bujmaymoq

(مص.ل.) ۱- در اثر سرما یا تب نوبه کز کردن تاوقلر ساووقدن کتکده بوجهه ببیدیلر (مرغها در مرغدانی از اثر سرما کز کرده اند) ۲- چین و چروک پیدا کردن؛ بوجهه ی گن بیراغلر (برگهای چروکیده)

بوجهی تیرماق

Bujmaytirmoq

(مص.م.) ۱- به کز کردن واداشتن ۲- چروکیدن ساختن

بوجون

Bujun-1

(ا.) درختی پایا از تیره ی زیتونیان، با چوب سخت، که چوبش در ساختن ارابه و بویژه چرخهایش کاربرد دارد

بوجون

Bujun-2

(ا.) (جان) از انواع کلاغ

بوجور

Bujur

(ا.) ۱- چین و چروک؛ عجین؛ یوزی ~ توله آدم (شخصی که رویش پر از چین و چروک است) ۲- ناهموار؛ چاله چوله؛ ~ یول (راه ناهموار)

بوجغون

Bujg'un

(ا.) میوه ی پژمرده و بی مغز درخت پسته (در رنگ سازی کاربرد دارد)

بوکیت

Buket

(ا.) ۱- دسته ی گلهای سره شده؛ گلدسته ۲- دسته یا مجموع چیزهای سره شده

مفرد؛ سبنده ی عاجز (این بنده ی عاجز، التماس سنی ایشگه آلینگ (خواهش می کنم این شخص را به کار بگیرد)

بودا

Buddo

(ا.) به وجود آورنده ی دین بودائیست

بودادینی

~dini

بودائیت؛ دینی که در سده ی ۶ پیش از میلاد به وسیله ی بودا در هند عرضه شد و در آسیای میانه، شرق و جنوب آسیا انتشار یافت و آموزش اصلی آن می گوید راه رهایی از رنجهای زندگی دستیابی به نور ابدی است، تا آدمی خود را از توالی بی پایان مرگ و زندگی رهایی بخشد

بودجیت

Budjet

[=بودجه] (ا.) بودجه؛ منابع مالی و هزینه های پیش بینی شده برای یک دوره ی زمانی معین؛ دولت سی (بودجه ی دولت)

بودکه

Budka

(ا.) دکه ی پاسبانی ۲- دکه

بوفیر

Bufer

(ا.) ساختاری در وسایط بخاطر کاهش ضربه ی وارده؛ میانگیر؛ سپر

بوفیر دولت

~davgat

دولت (کشور) کوچکی که میان دو دولت بزرگ یا نیرومند متخاصم درگیر جنگ قرار گرفته باشد

بوفت

Bufet

[=بوفه] (ا.) ۱- بوفه؛ جای فروش خوراکی، نوشابه و تنقلات در مکانهای عمومی ۲- قفسه یا کمد (معمولا) شیشه داری برای نگهداری ظرفها و اشیایی که بیشتر جنبه ی زینتی دارند

بوفتچی

Bufetchi

(ا.) کسی که در بوفه کار می کند

بوگون

Bugun-1

(ا.) امروز؛ روزی که در آن هستیم؛ ~ شنبه (امروز شنبه است)

بوگون

Bugun-2

(ق.) ۱- امروز ۲- در روزی که در آن هستیم؛ قیشلاقدن ~ کیلیدیم (از روستا امروز آمدم) ۳- در روزگار کنونی؛ ~ کیشی اراوه بیلن سفر قیلمه یدی (امروز دیگر کسی با گاری سفر نمی کند)

بوگون ایرته

Bugun-erta

(ق.) فردا؛ در فرصت نزدیک؛ بزودی؛ ایشیم ~ توگه

۴- ماده ای که در ترکیب آن برم موجود باشد؛ (اف.)

برومین

Bron

برون (ا.) پوشش پولادین ضخیم ناو و وسایط نظامی؛ زره

برون لماق

Bronlamoq-1

(مص.م.) پوشاندن با زره؛ زره دار ساختن

برون لماق

Bronlamoq-2

(مص.م.) چیزی را بنام کسی نگهداشتن؛ رزرو کردن

برونلی

Bronli

(ص.) پوشیده با بران؛ دارای زره

برون تیشر

Bronteshar

(ا.) شکاف کننده ی زره

برونزه

Bronza

[=برنز] (ا.) ۱- برنز؛ آلیاژی متشکل از فلزات مس، سرب، قلع و آلموینیم ۲- آنچه که از برنز ساخته شده است

برونزه دوری

~davri

دوران تاریخی پیش از کشف آهن که در آن انسان وسایل خود را از برنز می ساخت

برونزه لماق

Bronzalamoq

(مص.م.) پوشاندن سطح چیزی با برنز

بروس

Brus

(ا.) میله ی فلزی دراز چهار رخ یا شکل دیگر؛ تیرک چوبی

بروسیل لیاز

Brusellyoz

(ا.) (پزشکی) تب مالت؛ بیماری عفونی ناشی از بروسلخا، که موجب تب، ضعف، کمخونی و افسردگی می شود؛ تب مواج

بره شیوره

Broshyura

[=بروشور] (ا.) بروشور؛ نوشته ی چاپی که معمولا بیش از ۲ صفحه و کمتر از ۴۸ صفحه، بدون جلد و صحافی جداگانه باشد؛ رساله

بو

Bu-1

(ص.) این ۱- مورد اشاره یا گفتگو؛ ~ یخشی ایش بولمبدی (این کار خوبی نشده است) ۲- دارای فاصله ی مکانی یا زمانی نزدیکتر؛ اونی کوردینگیز، ~ نی هم کورینگ (آن را دیدید، این را هم ببینید)

بو

Bu-2

(ض.) این ۱- اشاره به نزدیک؛ ~ میوه شیرین (این میوه شیرین است) ۲- ضمیر اشاره به غیر انسان؛ ~ سنی ییگین (این را بخور) ۳- (گف.) ضمیر اشاره ی سوم شخص

Boshtuban

باش توبین

(ص.) سرنگون؛ سرازیر

Boshvoq

باش واق

(ا.) افسار؛ مهار آسیگیرنینگ ~ یدن اوشله (از افسار گاو بگیر)

Boshvoqsiz

باش واق سیز

(ص.) ۱- فاقد افسار؛ بدون مهار ۲- (مجاز) سرکش؛ خودسر؛ ~ باله (بچه ی خودسر)

Boshchi

باشچی

(ا.) ۱- رهبر؛ رئیس؛ سرکرده؛ مینگ قوشچی گه بیر ~ (ضر.) (به هزار کشاورز شخم زن یک سرکرده) ۲- بلد؛ راهنما

Boshchilik

باشچیلیک

(ا.) رهبری؛ ریاست؛ سرکردگی؛ ~ قیلماق (رهبری کردن) ۲- عمل یا شغل رهبر، سرکرده یا رئیس

Brak

برهک

(ص.) دارای کیفیت پایین؛ نامرغوب؛ ~ شیشه (شیشه ی نامرغوب)

Brass

برهس

(ا.) (ورزش) شنای قورباغه ای که در هنگام شنا دستها را از آب بیرون نمی کنند

Brezent

برزنت

(ا.) برزنت؛ هر یک از انواع پارچه های خشن ناتروا که برای ساختن چادر، روکش و مانند آنها به کار می رود

Brigada

بريگه ده

(ا.) تیپ؛ دسته؛ تشکیلات (نظامی و غیر نظامی)

Brigadir

بريگه دير

(ا.) رهبر یا رئیس گروه، بویژه تولیدی

Briket

بريکيت

(ا.) آنچه که به شکل خشت متراکم شده باشد؛ کنجاره ~ سی (خشتهای کنجاره)

Brilyant

بريلیانت

[=برلیان] (ا.) برلیان؛ الماس تمام تراش داده شده برای کاربردهای زینتی

Brinza

برينزه

(ا.) کره ای که از شیر گوسفند حاصل کنند

Brom

برم

(ا.) ۱- برم ۲- عنصر شیمیایی غیر فلز، با عدد اتمی ۳۵ و وزن اتمی ۷۹/۹۰، به شکل مایع خرمایی رنگ با بوی بد، که بخار آن سمخی است، در طبیعت به صورت ترکیب وجود دارد و در عکاسی و پزشکی به کار می رود

(۱) گیاه علفی خودرو، دارای برگهای شبیه به برگهای تره تیزک، که بیشتر در کنار آبهای روید

بولتور (۱) سال گذشته: پار: (اف). بیلتیر: بیلتور

بولتورگی (ص) پارینه: ~ قرض (وام پارینه)

بولوت (۱) ۱- ابر ۲- توده‌ی سفید یا خاکستری قابل دیدن از قطره‌های بسیار ریز آب، ذره‌های یخ یا بخار متراکم در هوا در فاصله‌ی نسبتاً زیاد از سطح زمین ۳- اسفنج ۴- (مجاز) هر چیزی که آسمان را پوشانیده باشد

بولوت‌دهی (دیک) (ص) ۱- همانند ابر: ابرگون ۲- (مجاز) بسیار بلند ۳- (مجاز) بزرگ و تیز پر (در مورد اسب): آستینگده ~ آت. ایگنینگ بوت (زیر پایت اسبی چون ابر تیز تک)

بولوت‌لنماق (ص. ل) ابر آلود شدن: ابری شدن

بولوتلی (ص) ابر آلود: ابری: بوگون آسمان ~ (امروز آسمان ابریست)

بولوهر [بولوار] (۱) بولوار: خیابان پهن دارای آب و گل و گیاه، معمولاً به صورت گردشگاه

بولدوزیر [= بولدوزر] (۱) بولدوزر: ماشین موتوری دارای تیغه‌ی فولادی خمیده و افقی در جلو برای پخش یا صاف کردن مواد در سطح زمین

بولدوزیرچی (۱) بولدوزرچی: راننده‌ی بولدوزر

بولغه‌لماق ~ بولغه‌ماق

بولغه‌لتماق ~ بولغتماق

بولغه‌لش (۱) عمل یا فرایند آلودن یا آغشتن

بولغه‌لشماق (ص. م. ش) بولغه‌لماق

بولغه‌لماق (ص. م. م) ۱- آلودن ۲- پاکیزگی یا خالصی چیزی را بر اثر دخالت چیز دیگر از میان بردن: آلوده کردن: سوونی ~ (آب را آلودن) ۳- بدنام کردن: سین

پیش نرود. ~ دندان می شکند) ۲- (مجاز) جبر در هم و بر هم

بوله‌ماق (ص. م. م) ۱- آغشتن: نان نی قیماق‌قه بولب ییگین (نان را با قیماق آغشته بخور) ۲- آلودن آکیم لرینگ نی لایگه بولب سن (لباس‌های را به گل آلوده ای)

بولنماق (ص. م. م) آغشته شدن

بوله‌ی (ح) چنین: اوله‌ی بولمسه، بوله‌ی بولر (چنان نشد، چنین خواهد شد)

بولش (۱) عمل یا فرایند آغشتن یا آلودن

بلبل (۱) ۱- بلبل ۲- پرنده‌ای کوچک از تیره‌ی توکا با سطح پستی قهوه‌ای خوش رنگ و یکدست و سطح شکمی مایل به خاکستری کم رنگ که در ناحیه‌ی گلو و شکم به سفیدی می‌گراید و به خاطر آواز زیبایش معروف است ۳- (مجاز) آواز خوان خوش آواز

بولدوروق (۱) نوعی پرنده‌ی دشتی مانند کبوتر که سینه‌اش سیاه است

بولدوروق (۱) دانه‌های کوچک و سخت برف آتوشدن سونگ ~ یاغه باشله‌دی (بعد از ظهر دانه‌های کوچک و سخت برف شروع به باریدن کرد)

بولجار (بلجار) (۱) ۱- هنگام سفربری جنگی محل تجمع ارتش ۲- زمان تجمع ارتش

بولان (۱) اسب وحشی

بولاق (۱) ۱- چشمه ۲- منبع آب طبیعی در سطح زمین که بر اثر بیرون زدن آبهای زیرزمینی پدید می‌آید ۳- منبع: جای پیدایش آبیلیم بولاغی (چشمه‌ی دانش): بولاغ

بولاق (۱) ۱- اسبی است که بینی آن سوراخ باشد

بولاقی (۱) زیوری که با شکافتن بینی در آن آویزند

بولاق‌اوتی

(۱) آنچه که دارای خمیدگی، تاشدگی یا جمع شدگی است: او ~ قمچی نی آلدی (او تازیانه‌ی تاشده را گرفت)

بوکماق (ص. م. م) ۱- خم ساختن: کج کردن: درخت شاخی نی ~ (شاخ درخت را کج کردن) ۲- تا کردن: قاغزنی ~ (کاغذ را تا کردن) ۳- میان پارچه‌ی نازک و چهارگوش خمیر گوشت قیمه، سبزی و مانند آن را بطرز ویژه‌ای پیچیدن (معمولاً در خوراکی‌هایی مانند منتو، چوچوره ره ...)

باشنی‌بوکماق ~ Boshni سر را خم کردن: سر را پایین انداختن

بوکا (۱) (قد). گریه

بوکره‌ی‌ماق (ص. ل) کوژ شدن، قوزی شدن: بوکره‌ی گن کمپیر (پیرزن کوژ)

بوگری (۱) کوژ پشت: کسی که بر اثر خمیدگی ستون مهره‌ها، در پشتش برآمدگی پدید آمده است: قوزی

بوگری (ص) ۱- کوژ پشت ۲- دارای برآمدگی پشت: دارای پشت خمیده: قوزی

بوکسیر (۱) ۱- کشتی مخصوص یدک کشی ۲- کابل

بوکتیرماق (ص. و) ۱) بوکماق

بوکور (ص) ۱- دارای نقطه‌ی خمیده‌ای، که از اثر نمودن کج مهره‌ی کمر یا قفس سینه حاصل شود ۲- کج: خمیده

بوکچه‌ی‌ماق (ص. ل) خود را کوژ گرفتن: بوکچه‌ییب تورماق (به حالت کوژ قرار گرفتن)

بوکچه‌ی‌تیرماق (ص. م. م) به حالت کوژ در آوردن

بول ~ بو

بوله‌میق (۱) ۱- غذای آبکی برای کودکان که از شیر و آب ساخته شود: ایش یوریشمسه، ~ دندان سیندیره‌ی دی (کار

G'o'za~i غوزه‌بوکیتی
توده‌ی غوزه‌های سره

Bukik بوکیک
(ص) ۱- خمیده: مایل شده: کوژ: ~ آدم (آدم خمیده)
۲- تاشده: ~ قاغز (کاغذ تاشده)

Bukilish بوکیلیش
(۱) عمل یا فرایند خم شدن

Bukilma بوکیلمسه
(۱) جای خمیدگی: تلیفان گوشکی نینگ ~ سی (جای خمیدگی گوشه تلفن)

Bukilmas بوکیلمس
(ص) ۱) خم ناشونده: خم ناپذیر: ~ یغاچ (چوب خم ناپذیر)

Bukilmoq بوکیلماق
(ص. م. م) بوکماق

Bukiltirmoq بوکیلتیرماق
(ص. م. م) ۱) خم ساخته شدن: مایل نمودن آقد نی ~ (خم ساختن قد)

Bukiluvchan بوکیلووچن
(ص) ۱) خم پذیر: خم شونده: ~ نوده (شاخچه‌ی خم شونده)

Buklam بوکسلم
(ص) ۱- خمیده: مایل: تاشده: ~ قاغز (کاغذ تاشده)
۲- هر لای چیزهای تاشده: گزله ~ سی نی آچینگ (لای پارچه‌ی تاشده را باز کنید)

Buklama بوکلمه
(۱) صفت آنچه قطعاتش روی یکدیگر جمع یا تا شود: تاشو: ~ کروات (تخت تاشو)، ~ چاقو (چاقوی تاشو)

Buklamoq بوکلماق
(ص. م. م) ۱- تا کردن: قاغزنی تورت ~ (کاغذ را چهار تا کردن) ۲- جمع کردن: بستن: زوانتیک نی ~ (جمع کردن چتر)

Buklanmoq بوکلنماق
(ص. م. م) ۱) خم شدن: جمع شدن: تاشدن: تورت بوکلنگن قاغز (کاغذ چهار تاشده)

Buklatmoq بوکلتماق
(ص. م. م) بوکلماق (به وسیله‌ی کسی)

Buklattirmoq بوکلتتیرماق
(ص. و) ۱) بوکلتماق

Buklog'lik بوکلاغلیک

بورنگ Burang (ص.) پیچان: پیچ پیچ: یاغاج (چوب پیچان)
بوره تماق Buratmoq (مص.ل.) بوره ماق (به وسیله کسی)
بوره تتیرماق Burattirmoq مص.و. (ا.) بوره تماق
بجرد Burd (ا.) ۱- سزاوار اعتماد و باور: راستی: درستگی: گپینگ نینگ سی باری؟ (در سخت راستی هست؟) ۲- (اف.) حالت برنده بودن: شانس: بوايشده - یم بار ایکن (در این کار شانس داشتم)
بوردی یوق ~iyu'q (ل.) اعتبار: تاستوار به قول: بی اعتماد آ- سی یوق آدم (شخص بی اعتبار)
بوردهش Burash (ا.) عمل یا فرایند پیچ دادن
بوردهشماق Burashmoq (مص.مش.) بوره ماق
بورده Burda (ا.) بخش خرد: پارچه خرد: بیر - نان (یک پارچه نان)
بیر بورده آدم Bir~odam آدم خرد جئه
بیر بورده بیر Bir~yer یک پارچه زمین کوچک
بورده بورده Burda-burda (ص.) پارچه پارچه: دارای پارچه های زیاد: - نان (پارچه پارچه نان)
بورده لماق Burdalamoq (مص.م.) پارچه کردن: بخش کردن: قاغاز نی - (پارچه کردن کاغذ)
بورده لنماق Burdalanmoq (مص.مج.) پارچه شدن: قسمت شدن
بورده سورده Burda-surda (ا.) پارچه پارچه: خرد و ریزه: - نانلرنی ییغ (نان های خرد و ریزه را جمع کن)
بجردلی Burdli (ص.) ۱- دارای اعتماد: آنکه اعتبار و باور دیگران را دارد: - آدم (شخص با اعتبار) ۲- (اف.) دارای شانس: خوش شانس: دارای حالت یا موقعیت برنده بودن: او - آدم (او آدم خوش شانس است)

(ا.) ۱- گوساله ی نر ۲- (اف.، گف.) شخص فربه
بوقلمون Buqalamun-1 (ا.) بوقلمون: پرنده ای اهلی از راسته ی ماکیانسانان با جئه ای دو برابر مرغ خانگی، پرهای چتری و رنگارنگ که آن را به خاطر گوشتش پرورش می دهند
بوقلمون Buqalamun-2 (ص.) (مجاز) متغیر: آنکه رأی و فکر ثابتی ندارد: اونینگ طبیعتی - (طبیعت او متغیر است)
بوقلمون لیک Buqalamunlik (ا.) وضع یا کیفیت متغیر بودن: اونینگ بوقلمون لیگی یا قومه یدی (متغیر بودن او مورد پسند نیست)
بوقال Buqol (ا.) (قد.) مرزبان
بوقاق Buqoq (ا.) ۱- (پزشکی) بیماری ورم غده ی درقی: (اف.) جاغور ۲- آماس و برآمدگی تنه ی درخت ناشی از آسیب دیدگی
بوقتیرمه Buqtirma - بیقترمه
بقعه Buq'a (ا.) ۱- بقعه ۲- اتاقکی که بر روی گور اولیا یا قدسیان و مدرسه می سازند ۲- خانه ی فقیرانه: کلبه
بورهلش Buralish (ا.) عمل یا فرایند تاب خوردن
بورده لمه Buralma - بوره مه
بورده لماق Buralmoq (مص.مج.) ۱- بوره ماق ۲- نوعی حرکت همراه با تاب دادن بدن
بورده مه Burama (ا.) ۱- هر چیز پیچ دار: - قاون قاقی (خربزه خشک پیچدار ۲- پیچ: - میخ (پیچ) ۳- جایی که راستای گذرگاهی تغییر کند: گرداب: دریا - سی (پیچ یا گرداب رود)
بورده ماق Buramoq (مص.م.) پیچاندن: به گرد محوری چرخاندن: در مسیر منحنی یا مارپیچ قرار دادن: در راستای دیگری قرار دادن
بورده ب گپیرماق Burabgapirmoq صحبت کردن با جدا ساختن واژه ها به شیوه های غلیجده

بونده ی Bunday-1 (ض.) مانند این: مشابه به این: همانند این: - قاون هیچ بیر گه یوق (مانند این خربزه هیچ جایی نیست)
بونده ی Bunday-2 (ق.) چنین: همانند آن: مانند این: - دیمنگ (چنین نگویید)
بیراو اونده ی، بیراو بونده ی ~Birovunday.birov کسی آنطور، کسی اینطور (همه یکسان و در یک وضع نیست)
بونده یین Bundayin - بونده ی: - ایشلرنی قیلمه (چنین کارها را مکن)
بونداق Bundoq - بونده ی
بونکیر Bunker (ا.) آن بخش از ماشین پنبه چینی و سایر دستگاهها که شی چیده شده در آن جمع می شود
بونت Bunt (ا.) خرمن یا توده ی بزرگ پنبه
بنیاد Bunyod (ا.) ۱- بنیاد ۲- بخش زیرین ساختمان که به زمین تکیه دارد و بار ساختمان بروی آن قرار می گیرد: پی ۳- آغاز و پیدایش هر چیز
بنیاد بولماق ~bo'lmoq بر پا شدن: تازه ایجاد شدن
بنیاد قیلماق ~qilmoq ساختن: ایجاد نمودن
بنیادکار Bunyodkor (ا.) پایه گذار: کسی که چیزی را ایجاد کند
بنیادکار لیک Bunyodkorlik (ا.) بنیادگذاری: بنیان گذاری
بونچه Buncha-1 (ق.) این قدر: این اندازه: این مقدار: - کیچ قیلدینگیز! (این قدر دیر کردید!)
بونچه Buncha-2 (ض.) به این مقدار: به همین اندازه: - گپ نی قه ی بیردن تلپدینگیز؟ (این مقدار حرف را از کجا یافتید؟)
بونچه لیک Bunchalik (ق.) این اندازه: این مقدار: او هیچ قچان - قوانگن ایمس ایدی (او هیچگاه این اندازه خرسند نشده بود)
بوقة Buqa

بیزنینگ نسلیمیزنی بولغه دینگ (تونسل مارا بدن نام کردی) ۴- با دست ایما کردن: او قیزلرنی قولی بیلن بولغب چقیردی (او دختران را با اشاره ی دست دعوت کرد) ۵- فرو بردن: قیز قولینی قارگه بولغه دی (دختر دست خود را در برف فرو برد)
بولغنماق Bulg'anmoq (مص.مج.) ۱- بولغه ماق: لایگه - (در گل آلوده شدن) ۲- احتلام شدن
بولغنج Bulg'anch (ص.) آلوده: ناپاک: - سوو (آب ناپاک)
بولغنچیق Bulg'anchiq - بولغنج
بولغتماق Bulg'atmoq (مص.م.) بولغه ماق (به وسیله کسی)
بولغتتیرماق Bulg'attirmoq مص.و. (ا.) بولغتماق
بولسغش Bulg'ash (ا.) عمل یا فرایند آلودن
بولسغشماق Bulg'ashmoq (مص.مش.) بولغه ماق
بولغاویچ Bulg'ovich (ا.) ۱- چوبی که چرخ ریسندگی را به دوران می آورد ۲- پارویی مخصوص خمیر کردن
بلغار Bulg'or - بلغارلر
بلغاری Bulg'ori (ا.) بلغاری: منسوب به بلغار
بولغاری تیری ~teri نوعی پوست نرم
بلغارلر Bulg'orlar (ا.) ج. بلغار: مردمی که از اثر اختلاط قبایل ترکی تبار و قبایل بومی کرانه های رود ولگا و کمه به وجود آمده اند
بونقه Bunaqa - بونده ی
بونقه نگ Bunaqangi - بونده ی: - سوزلر گه ایشانمگ (چنین حرفهایی را باور نکنید)
بونده قه Bundaqa - بونده ی
بونده قه نگ Bundaqangi - بونده ی

لبی نی بور ماق حرکت مخصوص لبها به نشانه ی نارضایتی
Burnaki بور نه کی
 ← بور (و) نه کی
Burno-1 بورنا
 (۱) اول؛ ابتدا؛ مقدم
Burno-2 بورنا
 (ق) (ادبیات) قبل؛ پیش بورون
Burnog'i-1 بور ناغی
 (۱) سال (ماه، هفته و روز) پیش از سال پیرار: ~ کون (روز پیش پیروز) ۲- (کم) مردم گذشته؛ گذشتگان: ~ لر بیزگه معنوی بایلیک قالدیرگن لر (گذشتگان گنجینه ی معنوی برای ما میراث مانده اند)
Burnog'i-2 بور ناغی
 (ص) (بیشتری؛ اولین؛ نخستین؛ بورونگی
Burnoroq-1 بور ناراق
 (ص) (دارای زمانی پیشتر؛ جلوتر؛ او همه نگدن ~ کیلدی (او از همه ی شما جلوتر آمد)
Burnoroq بور ناراق
 (ق) (در زمان پیشتر؛ در زمان گذشته؛ قبلا؛ بیز ~ شو بیرده یشر ایدیک (ما قبلا در همینجا زندگی می کردیم)
Burnochog' بور ناچاغ
 (۱) زمان پیش
Buromad بور آمد
 [= برآمد] (۱) برآمد؛ هزینه؛ خرج؛ در آمد گه قره ب ~ (هزینه نظر به در آمد)
Burog'or برانغار
 (۱) عساکری که در روز جنگ به سمت راست پادشاه قرار داشته باشد
Buroq براق
 (۱) مرکب رسول الله (ص) ۲- (مجاز) اسب تیزرو
Burov بوراو
 (۱) ۱- پیچ؛ پیچش: ~ سی کم (پیچ آن کم است) ۲- مهار قسمت پوز حیوانات
Og'ziga~solmoq آغزیگه بوراوسالماق
 دهانش را مهار زدن؛ (مجاز) از حق صحبت و بیان محروم ساختن
Burqimoq بور قیماق

کوپ ~ بورکه منگلر (نوزاد را بسیار مپوشانید) ۲- (مجاز) پر ساختن؛ پوشاندن؛ او ی نی گل لر بیلن ~ (خانه را پر از گل ساختن)
Burkanish بورکه نیش
 (۱) عمل خزیدن در زیر پوششی؛ عمل پوشاندن با پوشش
Burkanishmoq بورکه نیشماق
 (مص. مش.) بورکنماق؛ عیال لر پرنجی لر یگه بورکه نیشدیلر (زنها خود را با چادرهای خود پوشاندند)
Burkanmoq بورکنماق
 م. لا. بورکه ماق؛ کورپه گه ~ (زیر لحاف خزیدن)
Burkantirmoq بورکنتیرماق
 مص. و (۱) بورکنماق
Burma-1 بورسمه
 (ص) ۱- آنچه که دارای پیچ و شکن یا تاب باشد: ~ کویلیک (پیراهن پیچ و شکن دار)
Burma-2 بورمه
 (۱) ۱- قسمت پر پیچ و شکن لباس؛ کویلیک نینگ ~ سی (پیچ و شکن لباس) ۲- (زمین شناسی) نقطه ی تا شده ی لایه ی زمین ۳- بندی که از دهان کیسه گذرانیده شده، چون آن را بکشد سر کیسه به هم آید و جمع شود ۲- دسته ی عیف که به هم پیچیده خشک کنند و در زمستان به دامها دهند
Burmalamoq بورمه لماق
 (مص. م.) تاب و پیچ و شکن دادن یا حاصل کردن
Burmalanmoq بورمه لنماق
 (مص. مج.) بورمه لماق
Burmali بورمه لی
 (ص) (دارای تاب و پیچ و شکن؛ کیم (لباس پیچ و شکن دار)
Burmaqora بورمه قاره
 (۱) گیاه چندین ساله از تیره ی کوکناریان
Burma-surma بورمه سورمه
 (ص) پر پیچ و شکن؛ بو کیم نینگ ~ لری جداییم کوپ ایکن (پیچ و شکن این پیراهن زیاد بوده است)
Burmoq بورماق
 (مص. م.) ۱- تغییر مسیر یا جهت دادن ۲- چیزی (معمولا پیچاندنی) را پیچاندن؛ خلته نی آغزینی ~ (دهن کیسه را پیچاندن)
Gapni~ گپنی بورماق
 سخن را به موضوع دیگری بردن، تغییر دادن

آمدی، امروز به قهر برو)
Labiburildi لبی بوریلدی
 گریست؛ گریان شد
Buriqish بوریقیش
 (۱) عمل یا فرایند خیس عرق شدن از اثر گرمای پوشش گرم
Buriqmoq بوریقماق
 (مص. ل.) ۱- خیس عرق شدن (از اثر گرمای زیر لحاف یا پوشش دیگر) ۲- ~ بوروقسه ماق
Buriqtirmoq بوریقتیرماق
 (مص. م.) از اثر گرمای پوششی خیس عرق کردن؛ کسل نی کورپه تگیده بوروقتیریب سیزلر (بیمار را زیر لحاف خیس عرق کرده اید)
Burish بوریش
 (۱) عمل یا فرایند پیچ دادن
Burishmoq بوریشماق
 (مص. م.) بورماق
Burj برج
 (۱) ۱- بنای (معمولا) باریک، بلند و گرد یا چهار گوش در جایی از قلعه، باروی شهر، پادگان نظامی، پاسگاه یا زندان که برای دیدبانی، نگهبانی یا دفاع به کار می رود ۲- (نجوم) هر یک از دوازده صورت فلکی واقع در منطقه البروج؛ یک ماه شمسی
Burjua بورژوه
 [= بورژوا] (۱) بورژوا؛ هر یک از افراد متعلق به طبقه ی بورژوازی
Burjualashish بورژوه لیشیش
 (۱) فرایند بورژوا شدن
Burjualashmoq بورژوه لیشماق
 (مص. ل.) بیش از پیش بورژوا شدن
Burjuaziya بورژوه زیه
 [= بورژوازی] (۱) بورژوازی؛ طبقه ای شهر نشین در جامعه ی سرمایه داری که ابزار تولید و سرمایه را در دست دارد
Burjuacha بورژوه چه
 [= بورژواچه] (ص) ویژه ی بورژواها؛ مربوط یا منسوب به بورژوازی ~ قوانین بورژوازی)
Burkalmoq بورکلماق
 (مص. مج.) بورکه ماق
Burkamoq بورکه ماق
 (مص. م.) ۱- سرتاپا را با چیزی پوشاندن؛ چقه لاق نی

Burdsiz بچردسیز
 (ص) ۱- فاقد اعتبار؛ آنکه اعتماد و باور کسی را ندارد؛ ~ کیشی (شخص بی اعتبار) ۲- (اف.) بدشانس؛ فاقد شانس یا حالت برنده بودن
Burga بورگه
 (۱) کک؛ هر یک از انواع حشرات کوچک و بی بال، از راسته ی ککها، که بالغ آنها انگل مرغان و پستانداران است و از خون آنها تغذیه می کند؛ کیک
~ningkutinidog'lagan
 بورگه نینگ کوتینی داغله گن
 (مجاز) بسیار رند و چالاک
~ningko'ziniko'rgan
 بورگه نینگ کوزینی کورگن
 شخص عیار و تردست
~tepdi بورگه تیپدی
 بیماری سطحی و زودگذر
Burgan بورگن
 (۱) گیاه یک ساله ی خودرو از تیره ی مرکبان
Burganzor بورگن زار
 (۱) جایی که آنجا گیاه «بورگن» زیاد رویده است
Burgut بورگوت
 (۱) ۱- عقاب ۲- پرنده ی روزشکار بزرگ و قوی از تیره ی عقابها و راسته ی بازسانان، با بالهای دراز و پهن، سر و منقار بزرگ، دم پهن و پاهای پر دار، نر و ماده ی هم شکل و ماده ها اندکی بزرگتر از نرها، که روی درختها یا صخره های بلند آشیانه می سازند ۲- (مجاز) درنده؛ مضر (در مورد شخص)
Burilish-1 بوریلیش
 (۱) چرخش ۲- عمل یا فرایند چرخیدن ۳- (مجاز) تغییر جهت آچپگه ~ (چرخش به طرف چپ)
Burilish-2 بوریلیش
 (۱) ۱- نقطه ی چرخش راه یا رود ۲- تغییر؛ دگرگونی اساسی؛ علم تیخنیک انسانلر حیاتده کته ~ کیلتیردی (دانش و فناوری دگرگونی بزرگی در زندگی انسانها وارد ساخت)
Burilishmoq بوریلیشماق
 (مص. مش.) بوریلماق
Burilmoq بوریلماق
 (مص. مج.) بورماق؛ اونگه ~ (به راست پیچیدن) ۲- آگ) قهر کردن؛ آز رده شدن ... کیچه کیلدینگ سوزیلیب، بوگون کیتگین بوریلیب (دیروز با میل خاطر

بوروشتیریلگن کیم (لباس پر از چین و چروک ساخته شده) ۲- خشکاندن: پژمرده ساختن: گلرئی قره‌مه‌ی بوروشتیریب سیزلو (به گلها توجه نکرده پژمرده ساخته اید)

Burushqoq **بوروشقاق**
(ص. ۱۰) ۱- بوروشیق: ۲- اوزوم (انگور پژمرده) ۲- اویرگی آنچه بزودی چین و چروک پیدا کند: ۳- گزله (پارچه‌ی چروک برداشتنی)

Burg'i **بورغی**
(۱) آله‌ی موسیقی قدیمی به شکل کرنا با سورتا

Burch-1 **بورچ**
(۱) ۱- وظیفه، عمل، رفتار یا خدمتی ناگزیر که از وضع شخص ناشی شود ۲- شعلن یا خدمت تعیین شده، بویژه خدمت سربازی ۳- اجبار و الزام اخلاقی یا قانونی

Burch-2 **بورچ**
۱- بورچک

Burchak **بورچک**
(۱) ۱- (هندسه) زاویه: ۲- باشی (رأس زاویه) ۲- اجای پیوستن دو چیز: کنج: دیوارتینگ: ۳- (کنج دیوار) ۳- (مجاز) جایی دور از چشم‌رسی یا رهگذر: گوشه، یور، بیر: ۴- گپله‌شی لیک (برویم، در گوشه‌ای صحبت کنیم) ۴- با اعداد و اژه‌ی مرکب را می‌سازد: اوچ: ۵- (مثلاً، تورت: ۶- چهارگوش)

Burchakli **بورچکلی**
(ص. ۱۰) دارای زاویه: تورت: ۷- شکل (شکل چهارگوش)

Burchin **بورچین**
(۱) مرغابی ماده

Burchli **بورچلی**
(ص. ۱۰) دارای وظیفه یا خدمت: مقروض: دیندار: وطن توغریسیده همه: ۸- (در برابر میهن همه دیندار اند)

Burchoq **بورچاق**
(۱) ۱- گیاهی است یکساله با دانه‌ای شبیه به نخود و به رنگ آبی ۲- (مجاز) تگرگ کوچک که به اندازهی دانه‌ی نخود باشد: بورچاق: بورچاق: بورچاق

Bus-butan **بوس‌بوتون**
(ق. ۱) به طور کامل: کاملاً: تماماً: او آدم: ۲- اوزگرگن (او آدم کاملاً تغییر کرده است)

But-1 **بوت**
(ص. ۱۰) کامل: رسا: بی‌کم و کاست: اوست باشی: ۳- (لباسهایش کامل است)

But-2 **بوت**

آنها) **صعود کردن** **موریدن** بوروقسب توتون چیقہ یاتیر (از سوراخ توده‌های دود خارج می‌شود) ۲- به آهستگی همراه با دود غلیظ **سوختن** **یاغاچ** لر بوروقسب یا ناقده (چوبها با دود غلیظی در حال سوختن اند) ۳- بخش شدن: منتشر گردیدن **آساجلریدن** عطر هیدی بوروقسر ایدی (از موهایش بوی عطر پخش می‌شد) ۴- (مجاز) از درون بوسیدن، بوی گرفتن: رو به **اضمحلال** گذاردن **آیسکی** توزوم بوروقسب فالگن ایدی (نظام کهنه از داخل بوسیده شده بود) ۵- (گف، مجاز) حرفهای بیمورد: ناشایست **زدن** **آنیگه** ده سن؟ (چرا داری پرت و پلا می‌گویی؟) **Buruqsatmoq** **بوروقستماق**
(ص. ۱۰) ۱- بوروقسه ماق: ۲- کوچه نینگ چنگی نی بوروقستماق (گرد کوچه را بالا کردن)

Buruqtirmoq **بوروقتیرماق**
(ص. ۱۰) ۱- به شکل توده‌ها یا قطعات بیرون کردن یا **صعود دادن** (در مورد دود، بخار، گرد و غیره): **آتلر** بورون لریدن بوغنی بوروقتیر ایدیلر (اسبها از بینی خود توده‌های بخار را بیرون می‌کردند)

Burut **بروت**
(۱) سبیل: ۲- موی لاو

Burushgan **بوروشگن**
(ص. ۱۰) ۱- دارای چین و چروک: چروکیده: ۲- قوللری ساوقدن تیتیر ایدی (دستهای چروکیده‌اش از سرما می‌لرزید)

Burushiq-1 **بوروشیق**
(۱) نقطه یا قسمت چین و چروک شده: کیم لینگ بوروشیقی (چین و چروک، لباس)

Burushiq-2 **بوروشیق**
(ص. ۱۰) چروکیده: دارای چین و چروک: نظریم اوینینگ ۲- یوزیگه توشدی (نگاهم به روی چروکیده‌ی او افتاد) **Burushiq-tirishiq** **بوروشیق‌تیریشیق**
(ص. ۱۰) پر از چین و چروک و شکن: ۳- یوزی (روی پر از چین و چروک)

Burushmoq **بوروشماق**
(ص. ۱۰) ۱- با چین و چروک پوشیده شدن: یوزی بوروشیب کیتگن ایدی (رویش با چین و چروک پوشیده شده بود) ۲- خشکیدن: پژمردن: بوروشگن آلمه (سبب پژمرده)

Burushatirmoq **بوروشتیرماق**
(ص. ۱۰) ۱- پر از چین و چروک ساختن:

بورونینی تیشلب قالماق
در حسرت و آرزو ماندن

بورون سوقماق
مداخله‌ی بیجا و بی مورد

Achchig'1~ininguchida **اچیقی بورونی نینگ اوچیده**
کسی که زود قهر شود

Ikkiqo'1ni~gatiqib **ایکی قول نی بورون گه تبقیب**
دست خالی، بدون سوقات به جایی آمدن

Burun-2 **بورون**
(ق. ۱) ۱- گذشته: زمانهای پیشین: او نی ایکی ییل ۲- کورگن من (او را دو سال قبل دیده‌ام)

~lari **بورون‌لری**
گذشته‌ها: زمانهای گذشته

Burunaki **بورونه‌کی**
(۱) آنچه مانند سوار یا تنباکو که در بینی کشند یا بوی کنند

Burundi-1 **بوروندیق**
(۱) پوز بند شتر یا سنگ: بوروندروق

Burundi-2 **بوروندیق**
(۱) سه‌سالار: فرمانده لشکر: بوروندروق

Burundor **بوروندار**
(۱) دماغ گنده

Burungi-1 **بورونگی**
(ص. ۱) ۱- قبلی: او: آدم ایمس (او آدم قبلی نیست) ۲- واقع در مکانی پیش از مکان مورد اشاره: ۳- بیکت (ایستگاه قبلی مترو)

Burungi-2 **بورونگی**
(۱) قدیمی: کهنه: ۴- گپ (حرف کهنه)

Burungiday(dek) **بورونگی‌ده‌ی (دیک)**
(ق. ۱) مانند گذشته: مثل قبل **آو** سحوش صحبت (او مانند گذشته خوش صحبت است)

Burungicha **بورونگی‌چه**
۱- بورونگی‌ده‌ی

Buruq **بوروق**
(۱) ۱- دیسانتری: اسهال توأم با التهاب روده، خون بلغمدار و زور و پیچ: اسهال خونی ۲- (مجاز) شخص مهم‌ل و بیکاره

Buruqsamoq **بوروقسه‌ماق**
(ص. ۱۰) ۱- به شکل قطعات و توده (ابر، دود و مانند

۱- بورقیره‌ماق

Burqiramoq **بورقیره‌ماق**
(ص. ۱۰) ۱- صعود به شکل توده و قطعه: موریدن بورقیره‌ب توتون چیقہ یاتیر (از دودکش توده‌های دود دارد بیرون می‌شود) ۲- پخش و پراگنده شدن (در مورد عطر) **آعطر هیدی بورقیره‌ب کیتدی** (بوی عطر پخش شد)

Burqiratmoq **بورقیره‌تماق**
(ص. ۱۰) بورقیره‌ماق

Burqitmoq **بورقیتماق**
(ص. ۱۰) بورقیتماق

Buroqmoq **بوراقماق**
(ص. ۱۰) ترک کردن: از نظر انداختن

Burro **برا**
(ص. ۱۰) ۱- برخا ۲- دارای توانایی بریدن: برنده ۳- (مجاز) جدی: قاطع

Burro-burro **برا-برا**
(ق. ۱) به روشنی: به طور دقیق: قاطعانه: ۴- سوزله (قاطعانه حرف بزن)

Burul-1 **بورول**
(ص. ۱۰) دارای خال: مایل به آبی (در مورد رنگ اسب): ۲- نی توقیملب کلنیر (اسب-را زین کن و بیار)

Burul-2 **بورول**
(فع. ۱) امر) بورولماق (پیچیدن: پیچ

Burun-1 **بورون**
(۱) ۱- بینی: اندام بویایی که در بالای لبها قرار دارد و سوراخ بینی را می‌پوشاند: دماغ ۲- سوراخ قفل که کلید داخل شود ۳- دماغه‌ی کشتی ۴- دماغه ۵- (گف) دهانه‌ی لوله‌ی قوری

~idanipo'tkazibolmoq **بورنیدن ایپ او تکزبپ آلماق**
۱- به دام خود انداختن ۲- زیر فرمان خود گرفتن

~idantortsayiqilguday **بورونی دن تارتسه ییقیلگودهی**
بسیار ناتوان، ضعیف و رنجور

~idanchiqdi **بورنیدن چیقیدی**
۱- از بینی اش برآمد ۲- خبری ندید ۳- جزای عملش را دید

~iko'tarildi **بورونی کوتریلیدی**
مفرور شد

~initishlabqolmoq

(۱.) نانی به شکل خشت، که در قالبها پخته می شود
Buxor بخار
 [= بخارا] (۱.) نام اختصاری بخارا: ~ خداد (امیر بخارا)
 ؛ (اف.) بوغ
Boxor(o)cha بخار (۱) چه
 (ص.) آنچه که منسوب به بخارا و مردم آن است: ~
 دویی (کلاه بخارایی)
Buxta بوخته
 (۱.) خلیج؛ پیشرفتگی پهناور و ژرف در یاد در فرورفتگی
 یا شکستهای ساحلی
Buydalamoq بویده لmaq
 (مص.م.) چنگال زدن؛ با چنگال خراشیدن آویزنی
 ~ (چنگال زدن به روی)
Buyon بویان
 (ق.) بدینسو؛ به این طرف؛ سر از آینگی بیلدن ~
 بازارده میز (از سال نو بدینسو در بازار کار می کنم)
Buyoq بویاق
 ۱- ~ بویان ۲- ~ یاق
Buyrak بویره ک
 (۱.) (کالبدشناسی) کلیه؛ هریک از دو اندام ترشخی
 در مهره داران، که در انسان به شکل لوبیای بزرگ است
 و در بخش خلفی بالای حفره ی شکم قرار دارد و
 کارش ترشح ادرار است؛ (گف.) قلوه
Buyruq بویروق
 (۱.) ۱- امر؛ فرمان؛ دستور ۲- وظیفه یا کار سپرده
 شده ی شفاهی یا کتبی؛ بر چه ~ لر بجریلدی (تمام
 کارهای سپرده شده انجام یافت)
Buyruqboz بویروق باز
 (ص.) سخت پابند یا علاقمند به مقررات و تشریفات
 اداری بوروکرات؛ کاغذباز
Buyruqbozlik بویروق بازلیک
 (۱.) تشریفات و مقررات اداری؛ کاغذ بازی؛ قرطاس
 بازی
Buyruqnoma بویروق نامه
 (۱.) فرمان، امر یا دستور نوشتاری
Buyruqomuz بویروق آموز
 [= بویروق آمیز] (ق.) آمرانه؛ به طرز فرمان؛ او ~ سیس
 بیلن چقیردی (او با صدای آمرانه صدا کرد)
Buyuk بویوک
 (ص.) ۱- بزرگ؛ برجسته: ~ شاعر (شاعر بزرگ) ۲-
 بلند قامت؛ بالا: ~ تاغ (کوه بلند) ۳- نام آقایان

Bir~ بیر بوتون
 یکبار چه
Butunisicha بوتونی سیچه
 (ق.) به طور کامل؛ به تمامی: کتابلرنی ~ اوقیب
 چیقیدیم (کتابها را به تمامی خواندم)
Butunicha بوتونی چه
 ~ بوتونی سیچه
Butunlay بوتون لهی
 (ق.) ۱- به تمامی؛ کاملاً: وضعیت ~ اوزگردی (وضع
 به تمامی دگرگون شد) ۲- به طور قاطع؛ صریحاً: بو
 سوزنی ~ رد ایتنه من (این سخن را بطور قاطع رد
 می کنم) ۳- به هیچ وجه؛ هیچگاه: ~ قورقمه ی من
 (هیچگاه نمی ترسم)
Butunlayin بوتونله یین
 (ق.) ~ بوتونلیگی چه
Butunlamoq بوتونلmaq
 (مص.م.) کامل کردن؛ کاستیها را برطرف نمودن
Butunlatmoq بوتونلتماق
 (مص.م.) بوتونلmaq
Butunligicha بوتون لیگیچه
 (ق.) بحالت کامل؛ درسته: بلیق نی ~ قاورماق
 (ماهی را بحال درسته بریان کردن)
Butunlik بوتونلیک
 (۱.) ۱- وضع یا کیفیت کامل بودن ۲- یگانگی؛
 یکپارچگی؛ دوستلر، ~ نی سقلنگ! (دوستان،
 یکپارچگی را حفظ کنید!)
Butxona بتخانه
 (۱.) بتخانه؛ جای گذاشتن بتها و پرستشگاه
Buva بووه
 [= بابا] (۱.) بابا؛ پدر بزرگ؛ (اف.) بوبه
Buvak بووزک
 (۱.) نوزاد
Buvaki بووزکی
 (۱.) نوعی انگور
Buvi بووی
 (۱.) ۱- بی بی؛ مادر بزرگ ۲- مادر
Buxalter بوغلتیر
 (۱.) ۱- حسابدار ۲- حساب کننده؛ محاسب
Buxalteriya بوغلتیرییه
 (۱.) ۱- حسابداری ۲- شعبه ی حسابداری
Buxonka بوخنکه

محص. مت. (قد، اد) انجام دادن؛ تمام کردن
Butkul بوتکل
 (ق.) بطور کامل؛ به درستی؛ به تمامی؛ ایش ~ توگه
 دی (کار بطور کامل تمام شد)
Butlamoq بوتلmaq
 (مص.م.) کامل ساختن؛ کاستی را برطرف کردن آاو
 همه کمچیلیک نی بوتله دی (او تمام کاستیها را
 برطرف ساخت)
Butlanmoq بوتلنmaq
 (مص.م.) بوتلmaq
Butmoq-1 بوتسماق
 (مص.ل.) ۱- کامل شدن؛ رفع شدن کاستی ۲- به
 انجام رسیدن
Butmoq-2 بوتسماق
 (مص.ل.) بسته شدن؛ آغشته شدن
Butmoq-3 بوتسماق
 (مص.ل.) (قد، اد) باور کردن؛ قبول کردن
Butoq بوتاق
 (۱.) ۱- شاخچه هایی که از تنه ی درخت و یا شاخهای
 اصلی روییده است ۲- (مجاز) بخش؛ شعبه؛ آمودریا
 نینگ بیر نیچه ~ لری بار (دریای آمودارای چند شعبه
 است)
Butoqlamoq بوتاقلmaq
 (مص.ل.) شاخچه در آوردن
Butoqlanmoq بوتاقلنmaq
 (مص.م.) بوتاقلmaq
Butov بوتوا
 (ص.) ۱- سالم؛ بدون زخم ۲- کامل؛ بی نقص ۳-
 "راست و محکم و فاقد بند و فصل میان" (سنگلاخ)
Butparast بت پرست
 (۱.) بت پرست؛ آنکه پیکردای را مظهر خدا پندارد و
 آن را پرستد
Butun بوتون
 (ص.) ۱- فاقد شکستگی: ~ نان (نان درسته ۲-
 کامل؛ رسا؛ محنت طفیلی ~ حاصل آلدیک (با
 زحمتکشی حاصل کامل بدست آمد) ۳- (ریاضی)
 کمیت طبیعی فاقد کسر ۴- همه؛ کل: ~ کوچ بیلن
 (باهمه نیرو)
Bag'ri~ بغری بوتون
 آنکه تمام اعضای خانواده، قوم و خویش در نزدش
 باشند

(۱.) ۱- میان دو پا ۲- پا؛ از ران تا نوک انگشتان
But-3 بت
 (۱.) ۱- بت؛ پیکره ی انسان، جانور یا گیاه که آن را مظهر
 خدا پندارند و پرستش کنند ۲- ~ صنم ۳- صلیب
But-4 بوت
 (۱.) باور؛ قبول
But-5 بوت
 (۱.) (اف.) کفش چرمی بندار
But-6 بوت
 (فع.) (امر) بوتماق ۱- کامل شدن ۲- التیام یافتن ۳-
 انجام یافت ۴- وثوق و اعتماد کردن
Buta بوته
 (۱.) ۱- بوته ۲- گیاهی کوتاه که ساقه ی آن از نزدیک
 سطح زمین منشعب شده باشد ۳- (مجاز) فرزند
 آدمی و سایر جانوران، بویژه بچه ی شیر ۴- (مجاز)
 نقشها و گلهایی که نسا جان بر روی دیبا و غیره بافتند؛
 بوت
Butalmoq بوتلسمaq
 (مص.م.) بوته ماق
Butamoq بوته ماق
 (مص.م.) بریدن شاخهای درخت؛ اواره بیلن درخت
 نی ~ ده ایدی (او با اره داشت شاخهای درخت
 می برید)
Butazor بوته زار
 (۱.) جایی که در آن بوته های بسیار روییده باشد
Butash بوتش
 (۱.) عمل یافرايند بریدن شاخهای درخت: مین بوگون
 ~ ایشی بیلن بند من (من امروز مصروف بریدن
 شاخهای درخت هستم)
Butashmoq بوتشmaq
 (مص.م.) بوته ماق
But-butun بوت بوتون
 (ق.) کاملاً درست؛ بدون کمبود یا نقص: ~ قاپ
 (کونی کاملاً درست)
Butga بوتگه
 (۱.) بوته ی خودرو که بیشتر در صحراها به شکل منفرد
 می روید
Butilka بوتیلکه
 (۱.) بطری؛ ظرف استوانه ای (معمولاً) شیشه ای با
 گردن باریک برای نگهداری مایعات در آن
Butkarmoq بوتکرmaq

بوزوقلیک

(۱) ۱- وضع یا کیفیت خراب بودن؛ آنچه که ساختار عادی ندارد آیتی ~ (نیتش خرابی است) ۲- اخلاق و منش ویژه‌ی اشخاص بدکاره و فاسد؛ بدکارگی

بوزوق یاریق

(ص) ۱- صفت آنچه که خراب، شکسته و شکافته باشد

بوزوقچی

(۱) ۱- خرابکار؛ خراب کننده

بوزوقچیلیک

(۱) ۱- خرابکاری؛ عمل خرابکار

بوزغون

(۱) ۱- خرابه؛ ویرانه

بوزغون

(ص) ۱- بی امنیت؛ ناقرار؛ آنازشی؛ ~ حالت (حالت آنازشی)

بوزغونلیک

(۱) ۱- وضع یا کیفیت ناامن و بی ثبات بودن؛ بی نظمی؛ بی امنیتی؛ ایشلرده ~ حکم سوره دی (درکارها بی نظمی حاکم است)

بوزغونچی

(۱) ۱- گمراه کننده؛ بی نظم کننده؛ به هم زننده؛ جنجال آفرین؛ ~ آدم لرگه یول بیرمنگ (به اشخاص به هم زن و جنجال آفرین راه مدهید)

بوزغونچیلیک

← بوزوقی لیک

بوغ

(۱) ۱- بخار؛ رطوبت گرم و دودمانندی، بر اثر بالا رفتن دما و کاهش فشار بر جسم، از آن برخیزد

بوغی چیقیب تورگن

آنچه که گرم و تازه از داخل تنور یا دیگ کشیده باشند

بوغداق

(۱) ۱- گره تنه‌ی درختان

بوغداق

(۱) ۱- گندم ۲- گیاه علفی از تیره‌ی گندمیان، با ریشه‌ی افشان، گل آذین، سنبله‌ی مرکب و میوه‌ی گندمه ۳- دانه‌ی آن گیاه که از آن آرد به دست می‌آید و از غذاهای اصلی انسان است

بوغداق

(۱) ۱- گندم ۲- گیاه علفی از تیره‌ی گندمیان، با ریشه‌ی افشان، گل آذین، سنبله‌ی مرکب و میوه‌ی گندمه ۳- دانه‌ی آن گیاه که از آن آرد به دست می‌آید و از غذاهای اصلی انسان است

بوغداق

(۱) ۱- گندم ۲- گیاه علفی از تیره‌ی گندمیان، با ریشه‌ی افشان، گل آذین، سنبله‌ی مرکب و میوه‌ی گندمه ۳- دانه‌ی آن گیاه که از آن آرد به دست می‌آید و از غذاهای اصلی انسان است

بوغداق

(۱) ۱- گندم ۲- گیاه علفی از تیره‌ی گندمیان، با ریشه‌ی افشان، گل آذین، سنبله‌ی مرکب و میوه‌ی گندمه ۳- دانه‌ی آن گیاه که از آن آرد به دست می‌آید و از غذاهای اصلی انسان است

بوغداق

(۱) ۱- گندم ۲- گیاه علفی از تیره‌ی گندمیان، با ریشه‌ی افشان، گل آذین، سنبله‌ی مرکب و میوه‌ی گندمه ۳- دانه‌ی آن گیاه که از آن آرد به دست می‌آید و از غذاهای اصلی انسان است

بوغداق

(۱) ۱- گندم ۲- گیاه علفی از تیره‌ی گندمیان، با ریشه‌ی افشان، گل آذین، سنبله‌ی مرکب و میوه‌ی گندمه ۳- دانه‌ی آن گیاه که از آن آرد به دست می‌آید و از غذاهای اصلی انسان است

بوغداق

(۱) ۱- گندم ۲- گیاه علفی از تیره‌ی گندمیان، با ریشه‌ی افشان، گل آذین، سنبله‌ی مرکب و میوه‌ی گندمه ۳- دانه‌ی آن گیاه که از آن آرد به دست می‌آید و از غذاهای اصلی انسان است

بوغداق

(۱) ۱- گندم ۲- گیاه علفی از تیره‌ی گندمیان، با ریشه‌ی افشان، گل آذین، سنبله‌ی مرکب و میوه‌ی گندمه ۳- دانه‌ی آن گیاه که از آن آرد به دست می‌آید و از غذاهای اصلی انسان است

(فرار گوساله تا کاهدان است)

بوزاق باش (ی)

Buzoqbosh(i) (۱) ۱- لاروسوسک طلاایی

بوزاقخانه

Buzoqxona (۱) ۱- جای نگهداری گوساله

بزرک

Buzruk [=بزرگ] (ص) ۱- بزرگ ۲- برجسته؛ نمایان؛ چشمگیر؛ بااهمیت؛ ~ ایش (کار برجسته) ۳- عنوان احترام آمیز برای شخصیتها و بزرگان دینی؛ ~ لردن مدد تیلہی من (از بزرگان مدد می‌خواهم) ۴- لقب شتر ۵- (موسیقی) نام نخستین مقام از موسیقی کلاسیک از یکی، شش مقام

بزرکوار

Buzrukvor [=بزرگوار] (ص) ۱- بزرگوار؛ دارای پایگاه معنوی والا (مقام بلند، نام نیک، رفتار شایسته، دانش و خرد فراوان)

بوزوق

Buzuq (ص) ۱- صفت آنچه که ساختار عادی یا نظم طبیعی آن از میان رفته باشد؛ (الف) دستگاهی که از کار سفتد یا خوب کار نکند ب) نادرست و بیرون از قاعده‌ی معین؛ وزنی ~ شعر (شعر خراب از نگاه وزن) ۲- بدکاره؛ فاسد؛ ~ عیال (زن بدکاره)؛ بوزیق

باشی بوزوق

Boshi~ نافرمان؛ سرکش

آره‌سی بوزوق

Orasi~ میان‌شان شکرآب است؛ مناسبات شان خراب است

آغزی بوزوق

Og'zi~ بددهن؛ کسی که زبانش به سخنان زشت عادت کرده باشد.

سویگی بوزوق

Suyagi~ آنکه استخوانش ضخیم و زمخت است

بوزوقی

Buzuqi (ص) ۱- گمراه کننده؛ برهم زننده؛ ویرانگر؛ ~ ایش لر (کارهای گمراه کننده)

ایش بوزوقی

Ish~ اخلاص کننده‌ی کارها؛ خرابکار

بوزوقیلیک

Buzuqilik (۱) ۱- وضع یا کیفیت گمراه کننده‌ی، ویرانگری و به هم اندازی؛ بوزوقی لیگی حد دن آشدی (به هم اندازی و گمراه کننده‌ی او از حد گذشت) ۲- خصلت ویژه‌ی چنین وضع یا کیفیت

چقیردی (برای خراب ساختن بنای کهنه کارگران را خواست)

بوزی

Buzi [=بزی] (۱) ۱- چرم ساخته شده از پوست بز

بوزیلش

Buzilish (۱) ۱- عمل یا فرایند خراب شدن؛ تخریب ۲- (مجاز) حالت مایوسی و ناامیدی؛ افسردگی؛ روحی ~ (افسردگی روانی) ۳- حالت بربادی؛ بویره مس ایشلرینینگ عاقبتی ~ دیر (نتیجه‌ی این کارهای ناشایست بربادیست)

بوزیلمس

Buzilmas (ص) ۱- صفت آنچه که خراب ناشدنی و مستحکم باشد؛ ~ دوستلیک (دوستی مستحکم)

بوزیلماق

Buzilmoq (ص) ۱- بوزماق

بوزیلوچن

Buziluvchan (ص) ۱- دارای امکان خراب شدن؛ خراب شدنی؛ ~ ماده (ماده‌ی خراب شدنی)

بوزماق

Buzmoq (ص) ۱- نابود ساختن؛ منهدم کردن؛ خراب کردن ۲- برباد دادن؛ زبان رسانیدن؛ اویزنینگ ریجه لریمیزنی ~ چی (او می‌خواهد نقشه‌های ما را برباد دهد) ۳- از میان بردن و اخلاص وضع یا کیفیت موجود آتینچلیک نی ~ (امنیت را اخلاص کردن) ۴- تقلب کردن و مسخ کردن؛ حقیقت نی ~ (حقیقت را مسخ کردن) ۵- منحرف ساختن؛ گمراه نمودن آییگیت لرنی ~ (جوانان را گمراه نمودن) ۶- تیره و خراب ساختن؛ دوستلیک مناسبت نی ~ (تیره ساختن مناسبات دوستی) ۷- به کار انداختن؛ مورد استفاده قرار دادن؛ ینگی پول نی ~ (پول جدید را به کار انداختن)

گوشتنی بوزماق

Go'shtni~ پارچه کردن گوشت

کونگیلنی بوزماق

Ko'ngilni~ ۱- دل را آزوده ساختن، رنجاندن ۲- ناامید شدن؛ تغییر میل و خیال یافتن؛ امیدینگ نی اوزمه، کونگیلینگ نی بوزمه (ضرب المثل) (ناامید شو، خاطرت را پریشان مساز)

بوزاق

Buzoq (۱) ۱- گوساله؛ بچه‌ی گاو؛ گاوی که هنوز بالغ نشده است؛ ~ نی یوگورگنی سامانخانه گه چه (ضرب المثل)

بویوکلک

Buyuklik (۱) ۱- بزرگی؛ برجستگی ۲- بلندی؛ بلندقامتی

بویوم

Buyum (۱) ۱- وسایل و سامان روزگار؛ اوی ~ لری (سامان منزل) ۲- هر نوع جنس؛ تولیدات؛ هر خیل ~ ایشلب چیقره دیگن کارخانه (کارخانه‌ی تولید کننده‌ی اشیای مختلف)

بویوق

Buyuq (۱) ۱- سرمای شدید؛ بویگون ~ کۆچه یدی (امروز سرمای شدید افزایش یافت)

بویوریلماق

Buyurilmoq (ص) ۱- بویورماق؛ ~ ایش بجریلدی (کار سپرده شده اجرا شد)

بویورماق

Buyurmoq (ص) ۱- امر کردن؛ فرمان دادن؛ حکم نمودن؛ باشلیغ نینگ بویوروغی (امر رئیس) ۲- سفارش؛ کارخانه میزگه کوپ بویوروق کیلدی (به کارخانه‌ی ما سفارش زیاد رسید) ۳- سپردن؛ دادن؛ بوایش مینگه بویوریلدی (این کار به من سپرده شد) ۴- توصیه کردن؛ نوشتن؛ دوکتورینه داری ~ (پزشک باز هم دارو توصیه کرد) ۵- نصیب شدن؛ برخورد کردن؛ مال و دولتی نگیز اوزینگیز گه بویورسین (دارایی و مالتان به خود شما نصیب شود)

بویورتیریلماق

Buyurtirilmoq (ص) ۱- بویورتیرماق؛ بویورتیریلگن کیملر (لباسهای سفارش شده)

بویورتیرمه

Buyurtirma (ص) ۱- بویورتمه

بویورتیرماق

Buyurtirmoq (ص) ۱- بویورتمه

بویورتیرماق

Buyurtirma-1 (۱) ۱- سفارش؛ ~ بیرماق (سفارش دادن)

بویورتیرماق

Buyurtirma-2 (ص) ۱- سفارشی؛ ~ ایتیک (چکمه‌ی سفارشی)

بویورتیرماق

Buyurtmach-1 (۱) ۱- سفارش دهنده؛ بویوم لریمیز اوچون ~ لر کوپ (برای کالای ما سفارش دهنده‌ها زیاد است)

بویورتیرماق

Buyurtmoq (ص) ۱- بویورتمه؛ ~ (لباس فرمایش دادن)

بوزدیرماق

Buzdirmoq (ص) ۱- بوزماق؛ ایسکی بنانی ~ اوچون ایشچیلرنی

Bo'la jak بوله جک
(ص.) آینده؛ انجام پذیرفتنی؛ رخ دادنی؛ ~ کیاو (داماد آینده)

Bo'lak-1 بولک
(۱.) پاره؛ شکسته؛ خرد شده؛ اوچ ~ نان (سه پارچه نان) ۲- هر بخش معین جدا شده چیزی

Bo'lak-2 بولک
(ص.) ۱- متفاوت؛ دیگر؛ یکله سی ~ نرسه (هر دو چیزهای متفاوتی هستند) ۲- مستقل؛ جدا؛ اولر نینگ روزگارلری ~ (روزگار آنها جداست)

Bo'lakdan بولکدن
(ق.) دوباره؛ دیگر بار؛ ~ یازماق (دوباره نوشتن)

Bo'laklamoq بولک لماق
(م.ص.) ۱- پاره کردن؛ خرد ساختن؛ جدا نمودن؛ بوتون نی ~ (درسته را خرد ساختن) ۲- ~ باشقه لماق؛ آتنی بولکله دیم (اسب را تبدیل کردم)

Bo'laklanmoq بولکلنماق
(م.ص. مج.) بولکلماق

Bo'laklatmoq بولکلتماق
(م.ص.) بولکلماق (به وسیله کسی)

Bo'laklash بولکلش
(۱.) عمل یا فرایند پارچه کردن یا جدا ساختن

Bo'laklashmoq بولکلشماق
(م.ص. مش.) بولکلماق

Bo'lakcha بولکچه
(ص.) ۱- پارچه خرد؛ ریزه آنان ~ سی (پارچه خرد نان ۲- دیگر؛ متفاوت با آن؛ بو~ سوز (این حرف دیگر است)

Bo'lali بوله لی
(ص.) آنکه خوب رشد کرده و دارای اندام خوب است ~ باله (کودک رشد کرده)

Bo'lalik بوله لیک
(۱.) کسی که خوب رشد کرده و اندام برجسته دارد؛ گوده نگیز، بوله لیگی نگیز گه قره گنده ... تاغ نی اورسه تلقان قیله دی (تنه‌ی شما نظر به رشد آن چنان است که کوه را خرد می‌کند)

Bo'lar بولر
(ص.) ۱- شدنی؛ امکان پذیر؛ ~ ایش بولدی (کار شدنی شد) ۲- کافی؛ پس آشو هم ~ (همین هم کافیه)

Bo'lar-bo'lmas-1 بولر بولر مس

روده و بینی جانوران به رشد می‌رسند

Bo'ka-2 بوکه
(۱.) جانور دشتی از راسته‌ی جفت سمان و نشخوار کننده

Bo'kalak بوکه لک
~ بوکه

Bo'kalamoq بوکه لماق
(م.ص. ل.) بیمار شدن از اثر زیان لاروی حشرات

Bo'kirmoq بوکیرماق
(م.ص. ل.) ۱- با صدای بلند صدا کردن، فریاد نمودن آمینگه بوکیرمنگ (بالایم فریاد نکشید) ۲- با صدای بلند گریستن

Bo'kirtirmoq بوکیرتیرماق
(م.ص. و.) به فریاد آوردن آولر بیچاره نی بوکیرتیردیلر (آنها بیچاره را به فریاد آوردند)

Bo'kmoq بوکماق
(م.ص. ل.) ۱- آماسیدن در اثر جذب رطوبت؛ بوکیب قالگن تخته (تخته‌ی آماسیده) ۲- بی حرکت ماندن از اثر نفخ ناشی از پر خوری

Bo'ksa بوکسه
(۱.) قسمت میان کمر و ران تنه؛ بوکسم آغریپتی (قسمت بین کمر و رانم دردمی‌کند)

Bo'ktargi-1 بوکترگی
(۱.) پرنده‌ی شکاری کوچ کننده از تیره‌ی باز سانان

Bo'ktargi-2 بوکترگی
(۱.) بار سبکی که در عقب زین اسب بیندند

Bo'ktarilmoq بوکتریلماق
(م.ص. مج.) بسته شدن در پشت زین اسب

Bo'ktarmoq بوکترمماق
(م.ص. م.) ۱- چپي را به پشت زین اسب بستن ۲- پیچیدن چیزی به شکل گویگ گلوله کردن؛ ایپنی بوکتر (نخ را گلوله کن)

Bo'ktirmoq بوکتیرماق
(م.ص. م.) بوکماق آشورو گه نان ~ (در شور بانان تر کردن)

Bo'ktor بوکتار
(۱.) لباس جنگی بافته شده از حلقه‌های کوچک فلزی

Bo'la-1 بوله
(۱.) کودکی که خوب رشد کرده باشد

Bo'la-2 بوله
(۱.) فرزندان دو خواهر؛ پسران (دختران) خاله

Bug'u بوغو
(۱.) گوزن؛ هر یک از جانوران متعلق به گونه‌های مختلف تیره‌ی گوزنها در اندازه و رنگهای گوناگون

Bug'uchilik بوغوچیلیک
(۱.) گوزن پروری ۲- عمل یا شغل پرورش گوزن

Bug'xona بوغخانه
(۱.) بخارخانه ۲- دستگاهی که در حمام تولید بخار می‌کند

Bulleten بولتن
(۱.) بولتن ۲- گزارش کوتاه چاپی (یا تکثیر شده) رویدادها و خبرهای یک مؤسسه ۳- ورقه‌های رای انتخابات ۴- (گف.) ورقه‌ی داکتر در مورد معافیت موقتی بیمار از کار

Byuro بیرو
(۱.) ارگان اجرا کننده‌ی قرارهای رهبری یک مؤسسه ۲- نام بخشهایی از یک مؤسسه

Byurokrat بیروکرات
[= بوروکرات] (ص.) بوروکرات؛ سخت پابند یا علاقمند به مقررات و تشریفات اداری

Byurokratizm بیروکرتیزم
[= بوروکراسی] (۱.) بوروکراسی ۲- تشریفات و مقررات اداری؛ کاغذ بازی؛ قرطاس بازی ۳- (سیاسی) دیوانسالاری

Byurokrtlarcha بیروکرتلرچه
(ق.) به شیوه‌ی بوروکراسی

Boh'ton بهتان
(۱.) بهتان؛ تهمت؛ افترا؛ ~ قیلماق (تهمت زدن)

Bo'htonchi بهتانچی
(۱.) کسی که بهتان کند

Bo'jama بوجه مه
(۱.) جوش صورت؛ جوش سرخ چرکی که بیشتر در صورت جوانان دیده می‌شود؛ آگنه؛ جوش غرور

Bo'ji بوجی
(ح.) (کودکانه) حرفی برای ترساندن کودکان که مفهوم موجودی ترسناک و زیان آور را می‌رساند؛ بیغلمه ~ کیله دی (گریه مکن که بوجی می‌آید)

Bo'ka-1 بوکه
(۱.) (زیست‌شناسی) ۱- لارو؛ موجود نابالغ برخی جانوران (مانند حشرات) که از تخم بیرون می‌آید و پس از گذراندن زمانی معین و در شرایطی ویژه بالغ می‌شود ۲- نام عمومی حشرات انگلی که در زیر پوست، معده،

Bug'doypoya بوغدای پایه
(۱.) ~ بوغدای زار ۲- ساقه‌ی خشک گندم؛ کاه

Bug'doytu بوغدایتو
(۱.) (قد.) پرنده‌ی هما

Bug'doyzor بوغدای زار
(۱.) جایی که در آن گندم بسیار روییده است

Bug'lamoq بوغله ماق
(م.ص. م.) ۱- بخار را برای مقصدی به کار بردن؛ پیله نی ~ (پیله را بخار دادن) ۲- به عرق آوردن یا پوشش گرم یا پوست تازه‌ی گوسفند یا بز (معمولاً به خاطر درمان)

Bug'lanish بوغله نیش
(۱.) عمل یا فرایند پوشیده شدن سطحی یا لایه‌ی بخار ۲- (فیزیک) حادثه تغییر شکل اجسام به بخار

Bug'lanmoq بوغلنماق
(م.ص. ل.) ۱- (فیزیک) از حالت مایع به بخار تغییر شکل دادن ۲- بخار در آوردن؛ ایسیق نان بوغله نیب تورگن ایدی (از نان گرم بخار بلند می‌شد) ۳- به بخار تبدیل شدن ۴- پوشیده شدن با بخار؛ با بخار انباشته شدن؛ آییننه بوغله نیب قالدی (آییننه با بخار پوشیده شد)

Bug'lantirilmog بوغلنتیریلماق
(م.ص. مج.) بوغلنتیرماق؛ حمام بوغلنتیریلدی (حمام پر از بخار ساخته شد)

Bug'lantirmog بوغلنتیرماق
(م.ص. و.) بوغلنماق؛ سوونی ~ (آب را به بخار تبدیل کردن)

Bug'latilmoq بوغله تیلماق
(م.ص. مج.) بوغلتماق

Bug'latmog بوغلتماق
(م.ص. م.) ۱- ~ بوغلماق ۲- به بخار تبدیل ساختن؛ سوونی ~ (آب را به بخار تبدیل ساختن)

Bug'ri بوغری (بغرا)
(۱.) شتر دوکوهانه

Bug'ro بوغرا
(۱.) بغرا؛ آشی معروف که واضع آن «بغراخان» است و این شخص در آغاز دولت سلاجقه پادشاه چین و ختا بوده و آن آش را «بغراخانی» گفتند و برای اختصار واژه‌ی «خانی» را انداخته «بغرا» خواندند. و تهیه‌ی آن طور یست که خمیر را مثل رشته باریک مالیده از آش بپزند (سنگلاخ)

موقعیت داشتن؛ امتداد داشتن؛ چگیره ده بولگن شهر (شهری که در مرز موقعیت دارد) ۸- تشریف بردن؛ اقامت داشتن؛ مسکوده کوپ بولگن من (در مسکوز یاد بوده ام) (اقامت داشته ام)، سیز بیز نینگ حویلی میز ده بولگن می سیز؟ (شما به خانه ای ما تشریف آورده اید؟) ۹- روییدن؛ بوییرلده خرما بولمه یدی (در این جاها خرمانمی روید) ۱۰- رفته رفته تکامل و تعالی پذیرفتن؛ اوقیب اوقیب انجنیر بوله دی (خواننده خواننده انجنیر می شود) ۱۱- تولد یافتن؛ چوری دن بولگن باله (پسری که از کنیز به دنیا آمده) ۱۲- همراه با صفت فعل (مصدر) می سازد. مثلا «حیران بولماق؛ خرسند بولماق» ۱۳- با فعل های دارای پسوندهای «ار، ده، دیکن، (ی) دیکن، ماق، ماقچی» یکجا شده، زمان مضارع (شرطی، التزامی...) را می سازد؛ مثلا بارر بولسنگ، ایت (اگر رفتنی باشی)، بگو؛ او هم مین بیلن اوقیبیدیگن بولدی (او هم با من (درس) خواندنی شد ۱۴- با فعل وصفی دارای پسوند (یب) معنای تمام شد و تکمیل شد فعل را بیان می کند؛ اوقیب بولدی (خواننده تمام کرد) ۱۵- در جمله هایی که گزاره ی آن به اسم یا صفت پایان می یابد، وظیفه ی پرکننده را اجرا می کند؛ حامد رئیس بولدی (حامد رئیس شد، حامد اکه سیز بوله سیز می؟) (شما حامد آغاهستید؟)

بولماق
(مص. م.) ۱- چیزی را با شکستن، قطع کردن، شکافتن و... به قطعات جدا کردن؛ تقسیم کردن آتربوزنی تورت گه بولینگلر (هندوانه را چهار قسمت کنید) ۲- (ریاضی) تقسیم کردن ۳- بخش بخش کردن؛ تقسیم کردن؛ میراثی ~ (میراث را تقسیم کردن) ۴- مؤسسه یا چیز بزرگتری را به کوچکتر بخش کردن؛ انستیتوتی ~ (انستیتور را به بخش ها جدا کردن) ۵- (مجاز) سخن را قطع کردن؛ گپنی بولدی (سخن را قطع کرد)

بولسه
(ق.) اما؛ لیکن؛ مین کیلیدی، او ~ قالدی (من آمدم، اما او نیامد)

بولسه
(ح.) نشانه ی یکی از دو یا چند حالت؛ عالم بولسنگ، عالم سینیکی (ضرب المثل) (اگر عالم شوی، عالم از توست)

بولتک
(ص.) (گف.) پارچه شده؛ تقسیم شده به قطعات خرد؛

بولمه گن گه بولیشمه (کسی که با تو نباشد، تو هم با او نباش) ۲- جانبداری کردن؛ کمک نمودن ۳- توافق کردن؛ با هم پیمان بستن؛ مصالحه کردن آولر اوز ارا بولیشدیلر (آنها با هم به توافق رسیدند)

بولیش سیز
(فع) (دستور) شکل فعل نفی کننده

بولیش سیز لیک
(دستور) پسوندی که شکل فعل منفی می سازد

بولمه
(ا.) ۱- اتاق ۲- بولیم

بولمه گن
(ص.) بیهوده؛ بی اساس؛ پوچ ~ گپ (حرف پوچ)

بولمه گن
(فع) نباشد؛ اوبی میزده مهمان ~ کون یوق (در خانه ی ما روزی نیست که مهمان نباشد)

بولمسه
(فع) به عنوان فعل نفی کننده (بولیش سیز) به کار می رود. بولمس! (اگر نشد، نمی شود) ۲- (ح.) در غیر آن صورت؛ در آن صورت؛ اراهه ده ... بیته اراهه کش نینگ اوزی بولسه میلی، ~ یش چتاق (در اراهه تنها خود اراهه ران باشد پروا نیست، در غیر آن کار خراب است)

بولمه غور
(ص.) ۱- بی اساس؛ پوچ؛ خیاللر (خیالات پوچ) ۲- دور از ادب؛ بیجا؛ سوزلردن تیل نی تی (از سخنان بیجا بپرهیز) ۳- پست؛ رذیل؛ کیشی لر بیلن دوست بولمه (با اشخاص پست دوستی مکن)

بولمیش
(فع.) است؛ صیغه ی سوم شخص مفرد مضارع از فعل بولماق (بودن)؛ کیلین ~ قیز، کیاو ~ بیگیت (دختر که عروس و جوان که داماد است)

بولماق
(مص. ل.) ۱- شدن ۲- گردیدن؛ واقع شدن؛ کیچه مجلس بولدی (دیروز مجلس دایر گردید) ۳- اجرا شدن؛ همه ایش بیر هفته ده بولدی (همه کارها در یک هفته اجرا شد) ۴- تمام شدن؛ تکمیل شدن؛ به پایان رسیدن؛ بیر پس دن کیین بولیب قاله دی (اندکی بعد تمام می شود) ۵- موافق یا مناسب بودن (متفی)؛ بوی ایش مینگه بولمه یدی (این کار برای من مناسب نیست) ۶- موجود بودن (داشتن)؛ بو کتاب دن ینه هم بوله دی (از این کتاب باز خواهیم داشت) ۷-

(بنا) ۲- بخشی از یک مؤسسه که کارهای معینی را عهده دار باشد، یا در ناحیه ی معینی فعالیت کند

بولیمچه
(ا.) بخش یا شعبه ی کوچک

بولیشیش
(ا.) ۱- عمل یا فرایند بخش شدن یا جدا شدن؛ سان لر نینگ کسر سیز سی (تقسیم غیر کسری اعداد) ۲- (زیست شناسی) تقسیم دوتایی؛ حجره نینگ سی (تقسیم دوتایی حجره)

بولینمه
(ا.) ۱- حاصل تقسیم کمیت ها ۲- (نظامی) بخش کوچکتر قطعات بزرگ نظامی

بولینمسن
(ص.) تقسیم ناشدنی؛ غیر قابل انقسام

بولینماق
(مص. مج.) بولماق؛ ایگرلپ بولینگن آتنی میندی (اسب زین شده را سوار شد)

بولینماق
(مص. مج.) تقسیم شدن؛ یانغاق ایکی گه بولیندی (گردودو تقسیم شد)

بولینوچی
(ص.) ۱- تقسیم شدنی است ۲- (ریاضی) قابل تقسیم بر عدد دیگر

بولیق
(ص.) دارای رشد و اندام خوب؛ ~ باله (کودک خوب رشد کرده)

بولیش
(ا.) عمل یا فرایند شدن؛ آدم ~ آسان، آدم ~ قیین (ضرب المثل) (آدم شدن آسان، آدم بودن مشکل است)

بولیش
(ا.) ۱- عمل یا فرایند تقسیم کردن یا بخش نمودن؛ آبولنی ~ (تقسیم کردن پول) (ریاضی) عمل تقسیم اعداد

بولیشلی
(فع) (دستور) شکل فعل تأیید کننده

بولیشماق
(مص. مش.) بولماق؛ اولر بیزدن آلدین بولیشدی (آنها از ما جلو افتادند)

بولیشماق
(مص. مش.) ۱- ارتباط برقرار کردن؛ نزدیک شدن؛

(ص.) بی ارزش؛ بیهوده؛ ~ گپ (سخن بیهوده)

بولر بولر مس
(ق.) ۱- در آستانه ی شدن؛ نزدیک به شدن؛ تورموش قورگنی گه بیر بیلل ~ کسل بولدی (از ازدواجش نزدیک به یک سال سپری شده بود که بیمار شد)

بولش
(ا.) عمل یا فرایند بخش کردن

بولشماق
(مص. مش.) بخش کردن؛ میان خود تقسیم کردن

بولشتماق
(مص. م.) میان دیگران تقسیم کردن و توزیع نمودن؛ خلق ارا یاردملرنی ~ اوچون مخصوص کمیته (کمیته ی ویژه برای تقسیم و توزیع کردن کمک های بین المللی)

بولدیرماق
(مص. م.) به عملی شدن وادار کردن؛ بولمه گن نی ~ (اجرا نشده را اجرا کردن)

بولدیرماق
(مص. م.) به بخش کردن واداشتن؛ در آمدنی بولدیردیم (مجبورشان کردم تا درآمد را بخش کنند)

بولیب
(فع) ۱- فعل معین «شده، گردیده»؛ او مهمانلر بیلن بند ~ اوی گه بارالمه دی (او با مهمانان مصروف شده، نتوانست به خانه برود) ۲- با واژه های اسمی پیوسته، معنی شغل و عنوان را می رساند؛ او تراکتور چی ~ ایشله یدی (او به عنوان راننده ی تراکتور کار می کند) ۴- قید مرکب؛ ایشنی بیرینچی ~ بجرماق (کار را اولتر از دیگران انجام دادن) ۵- با واژه های اسمی پیوسته فعل مرکب می سازد؛ حاضر کیچ ~ قالدی (ناوقت شده ماند) ۶- به عنوان قید حالت، نهاد جمله را با مسند می پیوندد؛ قیشلاق نینگ باغ کوچه لری ~ بولردن گل عطری بورقیب تورردی (در قشلاق کوچه باغها موجود بوده، در آنها عطر گل می پیچید)

بولیب بولیب
(ق.) ۱- پارچه پارچه کرده؛ بخش بخش ساخته؛ آوخته گوشت نی ~ سالینگ (گوشت را در غذا به شکل پارچه پارچه بیاندازد) ۲- هر یک را؛ هر بخش را؛ جدا جدا؛ بوک نی ~ تاشینگلر (یار را بخش بخش انتقال دهد)

بولیم
(ا.) هر بخش یک چیز؛ بنانینگ ~ لری (بخش های

بورانلی
(ص.) ۱- طوفانی: ~ قیش تونی (شب طوفانی زمستان) ۲- (مجاز) مبارزه‌ی شدید: جنگ سخت

بورانقوشی
(ا.) مرغ طوفان: از راسته‌ی پرندگان بزرگ دریایی، دارای سوراخ بینی لوله‌ای شکل، غلاف شاخی چند لایه‌ی نوک، غده‌های دماغی بزرگ، انگشت پسین پا کوتاه شده، بالهای بلند و باریک، و پر و بال متراکم که چرب به نظر می‌رسد و دارای قدرت شنا و پرواز در هوای طوفانی

بوراز
(ا.) ۱- دختر بالغ ۲- (مجاز) پیر دختر یا دختر ترشیده

بورسیلدق
(ص.) ۱- نرم؛ ورآمده؛ آماسیده: توپراغ (خاک نرم و آماسیده) ۲- فربه؛ گوشتی: (اف.) پورسیلدق آپورسیلگن نان (نان نرم و مغزدار)

بورسیلماق
(مصل.) ۱- ورآمدن؛ آماسیدن ۲- فربه شدن

بورسیماق
(مصل.) بوی گرفتن غذایی که مدتی از آن گذشته باشد

بورسیق
(ا.) جانور پستاندار گوشتخوار از تیره‌ی راسوسانان، دارای خز نرم و پر پشت معمولاً خرمایی یا سیاه و خاکستری؛ سمور

بورسیتماق
(مصل.) م. بونناک کردن

بورته
(ص.) زردشتری (در مورد رنگ شتر)

بوریتیک
(ا.) نقطه‌ی برجسته و ورآمده‌ی چیزی آبدن ده‌گی ~ (نقطه‌ی ورآمده‌ی بدن)

بوریتیق
~ بوریتیک

بوریتیرماق
(مصل.) ۱- ~ بورتماق ۲- (مجاز) بسیار آشکار و روشن ساختن؛ افراط کردن: او تارتینیش نی بوریتیریب یوباردی (او در کمروبی افراط کرد)

بورتمه
(ا.) ~ بوریتیک

بورتمه

نخورده باشد هم (آدمی که به بدی مشهور شده است، اگر بدی هم نکند، مردم او را بد می‌دانند)

بورقولاغی آوده
~ qulog'ioyda
گوش گرگ متوجه شکار است (در مورد سخن چین و کسی که به صحبت دیگران پنهانی گوش می‌دهد و به دیگری می‌برد)

بوریتودی
~ tutdi
گرگ گرفت (وقتی هوا آفتابی و در عین زمان باران ببارد، گفته می‌شود)

بوریتیدی می؟
~ yeydimi?
از چه می‌ترسی؟ (مگر گرگ می‌خوردت؟)

بورینی بوری گه تاپشیرماق (مثل)
~ yini-gatopshermoq
قوینی بوری گه دست گرگ سپردن

بوریباسر
~ ribosar
(ا.) سگ عظیم‌الجثه که گوسفندها را در مقابل گرگ حفاظت می‌کند

بوریکل
~ rigul
(ا.) گیاه علفی همیشه سبز چند ساله

بوریک
~ rik
(ا.) ساقی درخت

بوریکله
~ rikalla
(ا.) نام یکی از انواع خربزه

بوریکماق
~ rikmoq
~ بوریقماق

بوریکوز
~ riko'z
(ا.) گیاهی خاردار که میوه‌ی آن خوردنی است

بوریلیغ
~ rilig'
(ا.) درندگی؛ ستمگری

بورک
~ rk
(ا.) قلد. کلاه زمستانی

بورلماق
~ rlamog
(مصل.) م. بابور سفید کردن

بورلنماق
~ rlanmog
(مصل.) م. بورلماق؛ بابور سفید شدن

بوران
~ ron
(ا.) ۱- گردباد یا باد همراه با باران و برف ۲- هر چه مانند باران بریزد (تیر، بمب ...) ۳- (مجاز) موج پر قدرت؛ طوفان یا جریان دوامدار؛ خلق سی‌گه تاش هم دم بیرمه یدی (در مقابل طوفان "خشم" مردم کوه هم ایستادگی کرده نمی‌تواند) ۴- نام مردانه

کتاب نی ایرته گه چه توگه تینگ! ~ توگه ته من (این کتاب را تا فردا تمام کنید! خوب تماشای می‌کنم)

بوپتی
~ pti-2
(فع.) (گف.) شده است؛ بولییدی

بوقاق
~ qog
(گف.) ~ بوقاق

بور
~ r
(ا.) نوعی سنگ آهک نرم و سفید

بورهلماق
~ ralamog
(مصل.) ۱- باریدن شدید (در مورد طوفان برف): پریم کیچه ... قار ~ له ماقده یدی (نیمه شب ... برف به شدت داشت می‌بارید) ۲- پیهم دشنام را باراندن: ~ لب سوکدی (به شدت دشنام داد)

بورریای
~ rboy
(ا.) ۱- دو طرف ران (سنگلاخ) ۲- (اف.) بوریهی، به معنی ماهیچه‌ی ساق و ساعد

بورداق
~ rdoq
(ص.) فربه؛ پرگوشت

بورداقی
~ rdoqi
(ا.) ۱- حیوان حلال گوشتی که برای استفاده از گوشتش خوب پرورده و فربه کرده باشند (یا برای چنین منظوری نگهدارند): ~ قوی (گوسفند فربه کرده شده) ۲- (مجاز) آدم چاق و بیکاری که به حساب دیگران زندگی کند

بورداقی چیلیک
~ rdoqichilik
(ا.) بخشی از دام پروری که به پرورش دامهای گوشتی اختصاص دارد

بورری
~ ri
(ا.) ۱- گرگ؛ جانور پستاندار وحشی و گوشتخوار از تیره‌ی سگسانان، با رنگهای سفید، خاکستری، خرمایی و سیاه دارای گوشهای کوتاه و راست، دم دراز، ساق پای بلند، آرواره‌های قوی و صدایی زوزه مانند ۲- نام مردانه

~ misiztulkimisi?
بورری می‌سبز تولکی می‌سبز؟
(گرگی یاروباه؟ (شیری یاروباه))

~ niog'ziyeyshamqon, yeymasahamqon
بوررینی آغزی ییسه هم قان ییمسه هم قان (مثل)
دهان گرگ اگر خورده باشد هم خون آلود است و اگر

~ بیرلر (زمین‌های تقسیم شده)

بولتک سولتک
~ ltak-so'ltak
(ص.) (گف.) ویرگی آنچه که به قطعات خورد و بزرگ تقسیم شده است؛ خرد و ریزه: ~ بیرلر (زمین‌های قطعه پارچه شده)

بولوک
~ luk
(ا.) فقه؛ گروه ۲- محلی متشکل از چند ده و قریه؛ بلوک؛ بولاک؛ بلاک

بولوو
~ luv-1
(ا.) ۱- عمل یا فرایند تقسیم کردن ۲- (ریاضی) عملیه‌ی تقسیم: ~ اشاره سی (نشانه‌ی تقسیم)

بولوو
~ luv-2
(فع.) ۱- بودن ۲- اقامت: مهمانلرنینگ بو بیرده سی نیچه کون بولدی؟ (مهمانان در اینجا چند روز خواهند بود؟)

بولووجی
~ luvchi-1
(ا.) ۱- بخش کننده ۲- (ریاضی) مقسم؛ تقسیم کننده

بولووجی
~ luvchi-2
(فع.) (فاعلی) ~ بولماق؛ باش ~ عیال (زنی که رهبر می‌شود)

بولوغ
~ lug'
(ص.) به معنی هذیت بود که عبارت از تشخص وضعی باشد، چنانکه «اول لوغ» به معنی هویت باشد و آن عبارت از تشخص خارجی بود؛ بولوق (سنگلاخ)

بولغوسی
~ lg'usi
(ق.) ۱- آنچه در آینده به طور حتم یا احتمال انجام یا واقع شود: ~ قینانه میز (پدرزن آینده‌ی من) ۲- آینده (زمان دور یا نزدیک): بونی ~ کورسته دی (این را آینده نشان خواهد داد)

بومبوش
~ m-bo'sh
(ق.) کاملاً خالی؛ بتمام تهی: ~ آیدیش (ظرف کاملاً خالی)

بونک
~ nak
(ا.) پیش پرداخت

بونکدار
~ nakdor
(ا.) کسی که پیش پرداخت کاری را گرفته باشد؛ قرضدار

بونکچی
~ nakchi
(ا.) آنکه با دادن پیش پرداخت مردم را به کار می‌گیرد

بوپتی
~ pti-1
(ق.) نشانه‌ی تأیید و رضا؛ آری؛ درست است؛ خوب؛ بو

جهت رنگ آمیزی به رنگرز دادم)

بوینتیرماق Bo'yattirmoq
مصب. و (ا). بویه ماق آرومانلی قیته دن - (دستمال را دوباره رنگ کردن)

بویش Bo'yash
(ا). عمل یا فرایند رنگ آمیزی کردن؛ رنگ آمیزی
بویشماق Bo'yashmoq
(مصب. مش. و) ۱- بویه ماق ۲- همکاری کردن در رنگ آمیزی؛ اولر ایشیک نی بویشدیلر (آنها رنگ آمیزی در دراز رنگ آمیزی کردند)

بوی بست Bo'y-bast
(ا). قد - قامت؛ تنه؛ قد و بالا؛ سی کیلیشگن (خوش قامت)

بوی دار Bo'y-dor
(ص). بلند قامت؛ دراز

بوی داق Bo'y-doq
(ص). مجرد؛ بی همسر؛ عزب

بوی داش Bo'dosh
(ص). هم قد؛ همساق

بوی مادران Bo'yimodaron
[بویومادران] (ا). بوی مادران؛ گیاه پایای خودرواز تیره ی مرکبان یا برگهای دراز کرکدار و بریده بریده، گلپایی به صورت کلا پرکهای کوچک فراوان و به دو شکل زمانه ای سفید در کنار و لوله ای در وسط. این گیاه بوی بسیار تند و کاربرد دارویی و شیمیایی دارد

بویین Bo'yin-1
۱- گردن؛ بخشی از بدن جانداران که سر را به تنه وصل می کند ۲- قسمت باریک بالایی ظرف که که بدنه را به دهانه وصل می کند؛ صراحی نینگ سی (گردن صراحی)؛ بویون؛ بوبین

بویین ایگماق ~egmoq
۱- سر خم کردن ۲- تعظیم کردن ۳- تسلیم شدن
بویین گه مینیب آتماق ~gaminibolmoq
تابع ساختن؛ بی اراده کردن

بویین گه آسیلماق ~gaosilmoq
بیراو گه یلیشیب آتماق

بویین قویماق ~gaqo'ymoq
به عهده گذاشتن؛ به اقرار در آوردن

بویین گه توشماق ~gatushmoq
به عهده افتادن؛ تاوان شدن

بویینی یوغان ~iyo'g'on

نقطه ی بدن از زمین؛ قد و بالا ۲- بلندی؛ ارتفاع؛ تیره ک نینگ سی قنچه؟ (ارتفاع سپیدار چقدر است؟) ۳- یکی از ابعاد جسم؛ درازی؛ کوپروک نینگ سی ۵۰۰ متر (درازی پل ۵۰۰ متر است)

بوی بیرماق ~bermoq
قد دادن؛ ژرفای آب را با درازی قد معلوم کردن

بوی ایگماق ~egmoq
گرنش کردن؛ تسلیم شدن؛ تعظیم نمودن

بویی گه بیتماق ~i(ga)etmoq
جوان شدن؛ به بلوغ رسیدن

۲- بلندی و ارتفاع؛ تیره ک سی (ارتفاع سپیدار)

بوی چوزماق ~cho'zmoq
بلند شدن؛ رشد کردن ۳- یکی از ابعاد جسم؛ درازی؛ بیرنینگ سی اون متر (درازی زمین ده متر) ۴- کنار؛ ساحل؛ سوو سی (کنار آب)

بوی Bo'y-2
(ا). (گیاه شناسی) شنبليله؛ گیاه علفی یک ساله از تیره ی پروانه واران، با بوی خوش و طعم تند که به عنوان سبزی به کار می رود

بوی Bo'y-3
(ا). (اد، کم، بو)

بوی Bo'y-4
(ق). در طول؛ در دوام؛ تمام؛ کون سی ایشله دیم (در طول روز کار کردم)

بویز لسماق Bo'yalmog
(مصب. مج. و) رنگ آمیزی شدن؛ ایشیک بویلماقی اوچون بویاق کیره ک (برای رنگ آمیزی در رنگ لازم است)

بویه مه Bo'yama
(ص). ۱- رنگ آمیزی شده؛ تیری (پوست رنگ شده) ۲- (مجاز) قلابی؛ تقلبی؛ سی گپ (سخن قلابی)

بویه ماق Bo'yamoq
(مصب. م. و) ۱- رنگ آمیزی کردن ۲- (مجاز) رنگ کردن؛ تقلب کردن؛ حقیقتی سی (قلب حقیقت کردن)

بویز مچی Bo'yamchi
(ا). کسی که تقلب کند و مردم را بفریبد؛ چشم بند

بوییمچیلیک Bo'yamchilik
(ا). فریبگری؛ چشم بندی

بویتماق Bo'yatmoq
(مصب. مت. و) رنگ آمیزی کردن (توسط شخص دیگر)؛ رومالنی سی اوچون بویاقچی گه بیردیم (دستمال را

سفید و منهی به یک دسته تار حنایی ۲- (مجاز) چشمی همانند چشم بچه ی شتر؛ چشم شهلا ۳- کسی که دارای چنین چشمانی است

بوته لماق Bo'talamog
(مصب. مج. و) بوته ماق

بوته لاق Bo'talog
(ا). بچه ی شتر ۲- واژه ی نواز شگرانه و مهرآمیز برای کودکان

بوتم لماق Bo'tamlamoq
(مصب. ل. و) نوازش کردن بچه ها با گفتن حرف «بوته»

بوته ماق Bo'tamoq
(مصب. م. و) مخلوط کردن؛ پیچیده ساختن؛ آشفته و بی نظم ساختن آنورلی اوی لر فکریمنی بوتب یوباردی (اندیشه های مختلف ذهنم را آشفته ساخت)

بوته نه Bo'tana
(ص). ۱- گل آلود؛ آمیخته با خاک، شق و گل (در مورد آب)؛ سی سوو (آب گل آلود) ۲- دارای رنگ خاکستری؛ کم رنگ و کدر

بوته نه Bo'tqa
(ا). ۱- غذایی غلیظ که از جوشاندن غلاتی مانند برنج و گندم آماده شود؛ بیر تریقندن سبولمس (ضر) (از یک ارزن) «بوته نه» پخته نمی شود ۲- ماده ی مایع غلیظ؛ قاغاز سی (ماده ی اولیه ی کاغذ که به گونه ی مایع غلیظ است) ۳- (مجاز) آنچه که به شکل بی نظم و آشفته در آورده شده باشد

بوته سینی چیقرماق ~sinichiqarmog
له و لورده ساختن؛ به حساب رسیدن

بوخسه ماق Bo'xsamoq
(مصب. ل. و) در عذاب شدن؛ زیر فشار قرار گرفتن

بوخچه Bo'xcha
[«بوخچه، بوخچه»] (ا). بوخچه؛ دستمال بزرگی که در آن جامه و انواع قماش پیچند؛ بسته ی پیچیده به دستمال

بوخچه قارن ~qorin
(مجاز) شکم گنده

بوخچه لماق Bo'xchalamog
(مصب. م. و) در دستمالها بستن؛ کمپیرهمه نرسه لرینی بوخچه لب قویبیدی (پیرزن تمام چیزهایش را در دستمال بسته است)

بوی Bo'y-1
(ا). ۱- قامت؛ میزان بلندی قد؛ فاصله ی بالاترین

(ص). و آمده؛ ویژگی آنچه که برجسته کار شده است؛ سی نقش (تابلوی برجسته)

بور تماق Bo'rtmoq
(مصب. ل. و) ۱- روییدن ۲- برآمدن؛ برجسته شدن؛ سرکشیدن؛ پاناق لری بورتبب چیققن (گونه هایش برآمده است) ۳- آماسیدن؛ اندکی ورم کردن؛ کوپ ییغله ماقدن یوزلری بورتگن ایدی (از فرط گریه رویش ورم کرده بود)

بور تاغ Bo'rtog'
(ص). ناهموار؛ پست و بلند

بور تاغلیق Bo'rtog'liq
(ا). ناهمواری؛ پستی و بلندی

بور چین Bo'rchin
(ا). آهوی ماده؛ بورچین

بور چاللیق Bo'rcholiq
(ا). (قد، پیا لاله ی صحرایی) (سنگلاخ)

بوسه Bo'sa
(ا). بوسه؛ سی اوپیچ

بوسغه Bo'sag'a
(ا). آستانه ۲- فاصله ی نزدیک زمانی یا مکانی؛ ینگ ییل سی (در آستانه ی سال نو)؛ (اف. و) بوساغه

بوسماق Bo'smoq
(مصب. ل. و) ۱- کمین کردن ۲- در گوشه ای پنهان شدن یا پناه بردن

بوسینماق Bo'sinmoq
سی بوسماق؛ باله قورقوودن آنه سینینگ قوچاگیگه بوسیندی (بچه از ترس به آغوش مادرش پناه برد)

بوستان Bo'ston
(ا). ۱- بوستان ۲- باغی که در آن درختان مختلف، گلها و بوته های زینتی کاشته باشند ۳- (مجاز) جای سرسبز پر از انواع درخت، گلها و بوته ها

بوستان لیک Bo'stonlik
(ا). بوستانی؛ باغستان؛ جای پوشیده از درختها، گلها و سبزه ها

بوته Bo'ta
(ا). ۱- بچه ی شتر ۲- (ح. و) واژه ای مهرآمیز برای بچه ها ۳- نام آقایان

بوته کوز Bo'tako'z
(ا). ۱- گل گندم؛ گیاه علفی یک یا دو ساله از تیره ی مرکبان، با برگهای سبز مایل به سفید و پوشیده از تارهای پنبه ای، گلپای زیبای لوله ای، میوه ی تقریباً

بوزه خانه Bo'zaxona

(۱) جایی که در آن از مشتریان با «بوزه» پذیرایی می‌کنند؛ میخانه

بوزه خور Bo'zaxo'r

(ص) دارای عادت یا گرایش به بوزه نوشی؛ عرقخوار

بوزه خورلیک Bo'zaxo'rlik

(۱) بوزه نوشی؛ عمل یا فرایند نوشیدن «بوزه»

بوزه چی Bo'zachi

(۱) کسی که شراب «بوزه» می‌سازد یا می‌فروشد

۲- نام طایفه‌ای از ترکمنان

بوزداق Bo'zdoq

(۱) پرندۀ کوچ کننده از تیره‌ی مرغان آبی

بوزلماق Bo'zlamog

(مص. ل) ۱- زار زار گریستن؛ بسختی گریستن ۲-

در حسرت آه و ناله کردن

بوزلتماق Bo'zlatmog

(مص. م) زار زار گریانیدن

بوزلش Bo'zlash

(۱) عمل یا فرایند زار زار گریستن

بوزلشماق Bo'zlashmog

(مص. مش) بوزلماق؛ دوگانه لر ایریلیق چاغیده

بوزلشدیلر (دختران هنگام جدا شدن از همدیگر

بسختی گریستند)

بوزلیک Bo'zlik-1

(۱) ناپختگی؛ بی تجربگی (ویژه‌ی کودکان)؛ بوايشده

باله لر ~ قیله دیلر (در این کار بچه‌ها بی تجربگی

می‌کنند)

بوزلیک Bo'zlik-2

(ص) زمین کشت نشده؛ کیله‌سی ییل الرنی ایکیش

لازم (سال آینده باید زمینهای کشت نشده، کشت

شوند)

بوزناچ Bo'znoch

(۱) گیاه علفی پایا، گلدار، که گلش پس از خشک

شدن گیاه نیز پژمرده نمی‌شود و کاربرد دارویی دارد

بوزتیکن Bo'ztikan

(۱) گیاه علفی خودرو، یک ساله یا پایا از تیره‌ی مرکبان،

دارای گل‌های کپه‌ای و میوه‌ی فندقه

بوزچی Bo'zchi-1

(۱) کرباساف؛ کسی که کارش بافت کرباس است؛ ~

بیلگنی نی توقیر، ملا بیلگنی نی اوقیر (ضرب المثل)

بویاق Bo'yoq

(۱) ۱- رنگ؛ کوک ~ (رنگ آبی) ۲- (ادبیات) آنچه

که برای زیبا سازی سخن و تصویر به کار رود (صنایع

ادبی) آسوزگه ~ بیرماق (زیبا سازی سخن)

بوی اوسر Bo'yo'sar

(۱) غده‌ی زیر بغل یا انتهای بالای ران

بوی اوتی Bo'yo'sti

← بوی ۲

بویچن Bo'ychan

(ص) (بلند قامت؛ بالا بلند؛ بیگیت (جوان بلند قامت)

بوز Bo'z-1

(۱) کرباس؛ نوعی پارچه‌ی دستباف زبر و درشت از نخ

بند

بوز Bo'z-2

(۱) گیاه علفی چندساله‌ی خودرو که در دشتها

می‌روید و به عنوان خوراک دامها به کار می‌رود

بوز Bo'z-3

(ص) سفید مایل به آبی (اساسا در مورد رنگ

اسب)؛ ~ آت (اسب سفید مایل به آبی)

بوز Bo'z-4

(ص) خالی و کشت نشده؛ ~ یر (زمین کشت نشده

۳- مجرد؛ بی تجربه؛ ~ باله (پچه‌ی بی تجربه)

بوز توپراق ~tuproq

خاک مخصوص مناطق حاره‌ای، صحرایی و نیمه

صحرایی

رنگی بوز بولدی Rangi~bo'ldi

رنگش پرید (از اثر ترس یا بیماری)

بوزه Bo'za

(۱) شرابی که از آرد برنج و ارزن و جوسازند ۲- گلی که

برای ساختن آجر یا دیوار گلی به کار رود

بوزه گر Bo'zagar

← بوزه چی

بوزرماق Bo'zarmog

(مص. ل) ۱- رنگ پریدن بویژه از اثر ناراحتی یا

بیماری؛ قیز قورقوودن بوزردی (رنگ دختر از ترس

پرید ۲- اندک روشن شدن؛ اندک سفید شدن؛ تانگ

بوزردی (صبح اندکی روشن شد)

بوزرتیرماق Bo'zartirmog

(مص. م) بوزرماق؛ رنگی نی ~ (رنگش را خیره

ساختن)

بوزرتماق Bo'zartmog

(مص. م) ۱- اندازه کردن با مقیاس قد خود ۲- رفتن در

امتداد آب، راه و مانند آنها؛ اریق بویلب یورماق (در

امتداد جوی حرکت کردن)

بویلی Bo'yli

(ص) ۱- وضع یا کیفیت داشتن قد؛ یوکسک ~ (بلند

قد ۲- دارای قد مناسب و بلند؛ ~ آدم (بلند قامت)

بویونوز Bo'ynuz

(۱) (قد) شاخ جانوران

بویاقدار Bo'yoqdor

(ص) ← بویاقلی

بویاقلی Bo'yoqli

(ص) ۱- رنگ آمیزی شده؛ رنگدار؛ ~ ایشیک (در

رنگ آمیزی شده) ۲- (مجاز) آراسته شده با صنایع

بدیعی

بویاقچی Bo'yoqchi

(۱) رنگریز؛ کسی که شغلش رنگ کردن الیاف و بافته

هاست

بویاقچیلیک Bo'yoqchilik

(۱) ۱- رنگریزی ۲- شغل یا عمل رنگرز ۳- کارگاه یا

رسته‌ی رنگرزان در بازار

بویره Bo'yra

[=بوریا] (۱) بوریا؛ فرش بافته شده از نی و برخی الیاف

گیاهان دیگر

بوی سیره Bo'ysira

(ص) ویژگی صف بستن بر اساس اندازه‌ی قد ~

بویلب صف تارتماق (صف بستن بر اساس اندازه‌ی

قد)

بوی سوندیریلماق Bo'ysundirilmog

(مص. مج) به اطاعت واداشته شدن آواغری لر بوی

سوندیریلدی (دزدان به تسلیم واداشته شدند)

بوی سوندیرماق Bo'ysundirmog

(مص. م) به اطاعت مجبور ساختن

بوی سونماق Bo'ysunmog

(مص. م) ۱- اطاعت کردن؛ قانون گه ~ (از قانون

اطاعت کردن ۲- تابع شدن؛ تسلیم گردیدن؛ وابسته

شدن؛ قویی ارگانلر یوقاری ارگانلر گه بوی سونه دی

(ارگانهای پایینی از ارگانهای بالایی تابعیت می‌کنند)

بویا Bo'yov

(۱) عمل یا فرایند رنگ آمیزی کردن ۲- رنگ

بویاچی Bo'yovchi

(۱) آنکه رنگ آمیزی کند؛ رنگرز

گرددن کلفت**بویین قاشیماق** ~qoshimoq

گرددن خریدن؛ (مجاز) خجل شدن

بویین تاو لماق ~tovlamog

از اجرای کاری سر باز زدن

بویین Bo'yin-2

(۱) (زمین شناسی) باریکه‌ی شبه جزیره

بویین Bo'yin-3

(۱) مسافتی میان دو کنار زمین شخم زده شده

بویین باغ Bo'yinbog'

(۱) مهار؛ افسار

بویین طومار Bo'yintumor

(۱) نوعی زیور که به گردن آویزند ۲- (مردم

شناسی) طومار دعا برای دفع بلا که به گردن بیاویزند

بویین توروق Bo'yinturuq

(۱) ۱- یوغ ۲- تیرک چوبی که به گردن چهارپایان

شخم زن (مانند گاو) می‌گذارند تا گاو آهن را بکشند

۳- (مجاز) بندگی؛ اسارت؛ مستملکه چیلیک بویین

توروغی دن قوتیلگن اولکه (کشور آزاد شده از یوغ

استعمار)؛ بویوندوروق (سنگلاخ)؛ بویینتیریق؛

بویینتیریغ (اف)

بویینچه Bo'yincha

(۱) حلقه‌ی نرمی که در گردن چهارپایان (مانند اسب

گاری) زیر اسباب چوبی گذاشته می‌شود

بویینچه دوز Bo'yinchado'z

(۱) کسی که «بویینچه» بدوزد

بویینچه Bo'yicha

(ح) ۱- نظریه؛ مطابق به؛ براساس؛ قانون ~ (مطابق

به قانون؛ عادتی ~ (نظر به عادتش) ۲- همراه با نام

جای و محل وقوع حادثه و حرکتی را در آنها نشان

می‌دهد؛ ریان ~ دیپوتت سیلندی (از هر ناحیه

نماینده انتخاب شد)

بویله Bo'yla

(ق) (ادبیات) ۱- همچنین ۲- به همین صورت یا

وضع ۳- علاوه بر آن نیز

بویلب Bo'ylab

(ق) ۱- در امتداد؛ تیمیر یول ~ کیتدیم (در امتداد راه

آهن رفتیم ۲- مسیر و راستای اجرای کار یا حرکتی را

نشان می‌دهد؛ تاغلی بیرلر ~ سفر قیلدیک (در راستای

مناطق کوهستانی سفر کردیم)

بویلماق Bo'ylamog

مانعی بستن

بوغاولتماق

Bo'g'ovlatmoq

(مص.م.) بوغاولماق (به وسیله ی کسی)

بوغاز

Bo'g'oz-1

(۱.) باردار: آبستن آسیگیر ~ دیر (گاو آبستن است)

بوغاز

Bo'g'oz-2

(۱.) (جغ) تنگه؛ باریکه ای میان دو توده ی بزرگ آب که دو توده ی خشکی را از یکدیگر جدا کند: ~ داردانیل سی (تنگه ی داردانیل)

بغره

Bo'g'ra

← غری (بغرا)

بوغور

Bo'g'ur

(۱.) شتر دو کوهانه

بوغورداق

Bo'g'urdoq

(۱.) (کالبدشناسی) استخوان دو سوی حلقوم ~ خوشه ای که بتازگی سر زده باشد؛ بوغورداق

بوغوچی

Bo'g'uvchi

(۱.) قحطان کننده ~ آنچه که راه تنفس را اخلاص پابند کند: ~ گاز (گاز خفه کن)

بوغز

Bo'g'z

← بوغیز

بوغچه

Bo'g'cha

← بوخچه

بوش

Bo'sh-1

(ص.۱) خالی؛ تهی: ~ ایدیش (ظرف خالی) - ۲- اییکار؛ فاقد مصروفیت: ~ وقت (وقت بیکار)

قولی بوش

Qo'li~

بیکار؛ غیر مصروف

بوش

Bo'sh-2

(ص.۱) فاقد مقاومت، سفتی و استحکام؛ سست: ~ ارقان (تناب سست) - ۲- شکننده؛ پاشیدنی: ~ ایدیش (ظرف شکننده) - ۳- ناتوان؛ ضعیف: ~ آواز (صدای ضعیف) - ۴- ویژگی آنچه که با فشار جابجا یا سفت بسته نشده باشد؛ شل؛ دوتار نینگ تازی ~ (تارهای دوتار شل است) - ۵- فاقد سختگیری یا اراده ی استوار: ~ سست عزم - ۶- خام؛ سست: شاشکن نینگ ایشی ~ پخته نینگ ایشی بیش (ضرب المثل) کار عجول سطحی، کار پخته اعلی است - ۷- بی اساس؛ پوچ: ~ خیالار (اندیشه های پوچ)

بوشگه کیتماق

~ketmoq

ضایع شدن؛ بیهوده رفتن

مهمل (پدید می آید؛ حناق

بوغمه

Bo'g'ma-2

(ص.) خفقان شدنی؛ خفه شده

بوغمه ایلان

~ilon

نوعی مار بزرگ که خود را پیرامون شکار می پیچد و می کشد

بوغمه

Bo'g'ma-3

(فع.) (امر) بوغماق - ۱- خفه کردن؛ خفه مکن - ۲- مختنق کردن؛ مختنق مکن - ۳- سفت بستن؛ سفت میند - ۴- کمرنگ کردن؛ کمرنگ مکن

بوغماق

Bo'g'moq

(مص.م.) - ۱- گلو ی جاندار را سخت فشردن؛ خفه کردن؛ تاماغیدن ~ (از گلویش فشردن) - ۲- سفت و محکم بستن؛ قاپ نینگ آغزینی ~ (دهن گونی را سفت بستن) - ۳- گذرگاهی را با مانعی بستن؛ بولنی ~ (راه را بستن) - ۴- (مجاز) زیر شکنجه قرار دادن یا کشتن - ۵- (مجاز) مانع فعالیت آزاد، رشد و توسعه شدن؛ مطبوعات ایرکین لیگینی ~ (آزادی مطبوعات را خفه کردن) - ۶- (مجاز) بسیار عصبانی ساختن؛ برافروخته کردن؛ اونی کوپ ~ (او را زیاد عصبانی مکن) - ۷- رنگ چیزی را کدر و ضعیف ساختن

آوازی بوغماق

Ovozni~

۱- آواز را خفه کردن - ۲- آزادی بیان را سلب کردن

بوغناق

Bo'g'noq

(۱.) هوای خفقان آور؛ بوغنوق

بوغا

Bo'g'o

← بوقه؛ بوقا؛ بوغا

بوغاق

Bo'g'g'oq

← بوغیق

بوغات

Bo'g'ot

(۱.) کناره های پیش برآمده ی سقف نی نوش از دیوار خانه - ۲- قسمت تنگ شده ی مسیر آب (در نهر و جو)

بوغاو

Bo'g'ov

(۱.) غل؛ بند؛ زنجیر؛ سنجن ارسلان (شیر زنجیر بند) - ۲- مانع؛ سد - ۳- (مجاز) ستم؛ اسارت؛ ایندی عذاب و ~ لردن قوتیلدینگیز (اکنون از ستم و اسارت رهایی یافتید)

بوغاولماق

Bo'g'ovlamoq

(مص.م.) - ۱- در غل و زنجیر کردن - ۲- با قرار دادن مانعی سد شدن و مانع گردیدن؛ بولنی ~ (راه را با

~ (نسل جوان) - ۵- (دستور) هجا

بوغینلری بوششدی

~laribo'shshdi

دست و پایش سست و ناتوان شد

~oyoqlilar

(جانورشناسی) جانوران و حشراتی که بدنشان از بندها تشکیل یافته است

بوغین بوغین

Bo'g'in-bo'g'in

(ص.) مهره دار؛ بند بند؛ دارای بندهای زیاد

بوغینلی

Bo'g'inli

(ص.) - ۱- مهره دار - ۲- (دستور) متشکل از چند هجا؛ تورت ~ سوز (واژه ی چهار هجایی)

بوغیق

Bo'g'iq

(ص.) - ۱- گرفته؛ خفه: ~ آواز (صدای گرفته) - ۲- مسدود شده با چیزی: ~ سوو (آب مسدود شده) - ۳- فشرده یا پیچیده شده؛ یقه سی ~ کویلیک (پیراهن یقه فشرده یا تابدار) - ۴- خفقان آور؛ ~ هوا (هوای خفقان آور) - ۵- (سیاسی) مختنق؛ فاقد حقوق و آزادیهای لازم مدنی؛ سیاسی - اجتماعی ~ وضعیت (اوضاع مختنق سیاسی - اجتماعی) - ۶- کمرنگ: ~ رنگلی

گزلمه (پارچه ی کمرنگ)؛ بوغاق

بوغیرساق

Bo'g'irsoq

(۱.) نوعی خوراک که برای تهیه ی آن آرد، روغن، شکر، تخم مرغ و خمیرمایه را با مقداری شیر یا آب مخلوط می کنند و پس از ور آمدن به شکل گلوله هایی به اندازه ی گردو درمی آورند و در روغن داغ می پزند

بوغیش

Bo'g'ish

(۱.) - ۱- عمل خفه کردن یا فشردن گلو ی جاندار - ۲- (مجاز) اختناق؛ عمل یا فرایند از عمال فشار و سلب آزادیهای مدنی

باقه بوغیش

Yoqa~

دست به بقی هم بردن و به همدیگر مشت زدن

بوغیشماق

Bo'g'ishmoq

(مص.مش.) - ۱- بوغماق؛ سوونی ~ (آبراستن) - ۲- (مجاز) دست به بقی هم بردن و مشتکاری کردن

بوغیشتیرماق

Bo'g'ishtirmoq

(مص.و.) - ۱- به بقیه به بقیه شدن و مشت زدن هم وادار کردن

بوغمه

Bo'g'ma-1

(۱.) (پزشکی) دیفتری؛ بیماری واگیردار ناشی از نوعی باسیل که با ایجاد غشای کاذب چسبیده ای روی مخاطها (معمولا حنجره، حلق، نای و گاه چشم و

(کرباسیاف آنچه که می داند می بافد، ملا آنچه که می داند می خواند)

Bo'zchi-2

بوزچی

(۱.) گیاه علفی خودرو، دارای برگهای پهن و گلهای خوشه ای

بوغدیرلماق

Bo'g'dirilmoq

(مص.مج.) بوغدیرماق

بوغدیرماق

Bo'g'dirmoq

(مص.م.) بوغماق؛ سوونی ~ (آب را به بخار تبدیل کردن)

بوغجامه

Bo'g'joma

(۱.) پارچه ی بزرگی که در آن لباسها و پارچه ها را ببندند ~ بسته ای که در چنین پارچه ای بسته شده باشد

بوغیز

Bo'g'iz

(۱.) (کالبدشناسی) حلق؛ بخشی از لوله ی گوارش که بین دهان و مری قرار دارد؛ گلو؛ جانی سی که کیلدی (جانش به حلق رسید) - ۲- (مجاز) جان؛ حیات - ۳- قسمت باریک ظروف میان دهانه و شکم؛ بوغز

بوغیزلماق

Bo'g'izlamoq

(مص.م.) کار ده گردن گذاشتن؛ گلو بریدن

بوغیزلنماق

Bo'g'izlanmoq

(مص.مج.) بریده شدن گلو؛ قوی بوغیزلندی (گلو ی گوسفند بریده شد)

بوغیزلتماق

Bo'g'izlatmoq

(مص.م.) بوغیزلماق (به وسیله ی کسی)

بوغیلماق

Bo'g'ilmoq

(مص.مج.) دستخوش خفگی شدن؛ بند شدن مجرای تنفسی؛ نفس ~ (بند شدن نفس)

بوغیلتیرماق

Bo'g'iltirmoq

(مص.م.) بوغیلماق

بوغیم

Bo'g'im

(گف.) د بوغین

بوغین

Bo'g'in

(۱.) (کالبدشناسی) مفصل - ۲- محل پیوند یا به هم رسیدن چند استخوان؛ بند؛ برماق ~ لری (مفاصل انگشت) - ۳- (زیست شناسی) هر بخش بدن برخی جانوران یا گیاهان؛ چوولچنگ ~ لری (بندهای کرم خاکی) - ۴- (مجاز) هر بخش یا مرحله ی رویداد یا فرایندهای بهم مرتبط - ۴- (مجاز) فرزندان؛ نسل؛ باش

بوشلیق Bo'shliq
 ۱- ناحیه‌ی آن سوی منظومه‌ی شمسی؛ کیهان
 ۲- پهنه‌ی محدودی بایک، دو، سه یا چند بعد (مانند فاصله، مسافت، پهنه، حجم) ۳- (فیزیک) خلاء؛ محیطی که در آن هیچ ماده‌ای نباشد یا مقدار آن ناچیز باشد

بوشاق Bo'shoq
 (ص.) ویژگی آنچه که با تار یا چیز دیگری بسته نشده باشد؛ فاقد بستگی

بوشتاب Bo'shtob
 (ص.) ۱- ناپخته؛ ضعیف؛ سست؛ ~ باله (بچه‌ی ضعیف) ۲- (مجاز) بی عرضه؛ ناتوان در اجرای امور؛ ~ باشلیغ (رهبر ناتوان)

بوششتیرماق Bo'shashtirmoq-2
 (مص.م.) بوششماق ۲

بوش بزیاو Bo'sh-bayov
 (ص.) بی عرضه؛ ساده؛ کیچیک ایش نی بجره آلمد دی، جدا ~ ایکن (خیلی بی عرضه بوده، چونکه کار کوچکی را نتوانست انجام دهد)

بوشلیک Bo'shlik-1
 ۱-۱) وضع و کیفیت خالی بودن؛ اوی نینگ بوشش نی بیلر میدینگیز؟ (از خالی بودن خانه خبر داشتید؟) ۲- بیکاری؛ وضع یا کیفیت بیکار بودن

بوشلیک Bo'shlik-2
 ۱-۱) سستی؛ ناستواری؛ وضع یا کیفیت سست یا ناستوار بودن ۲- ایپ بوشلیگیدن سلگه اوزیلدی (تار به علت سست بودن با اندک حرکتی کنده شد)

بوشه تیلماق Bo'shatilmoq-1
 (مص.م.) بوشتماق ۱؛ اوی بوشه تیلدی (خانه تخلیه گردید)

بوشه تیلماق Bo'shatilmoq-2
 ~ بوشتماق ۲

بوشنماق Bo'shatmoq-1
 (مص.م.) بوشه ماق ۱؛ یول ~ (راه تخلیه شد)

کونگیل نی بوشتماق Ko'ngilni~
 درد دل کردن؛ عقده‌ی دل را خالی کردن

معلتیق بوشتماق Miltiq~
 تنگ خالی کردن (شلیک کردن)

بوشتماق Bo'shatmoq-2
 (مص.م.) بوشه ماق؛ چالغو تارینی ~ (تار آلت موسیقی را سست کردن)

بوششیرماق Bo'shattirmoq-1
 (مص.و.) ۱) بوشتماق ۱؛ واگن لرنی ~ (مجبور به تخلیه‌ی واگنها کردن)

بوششتیرماق Bo'shattirmoq-2
 مص.و. ۱) بوشتماق ۲؛ قماقده گیلرنی ~ (به رهایی زندانیان مجبور کردن)

بوشش Bo'shash-1
 ۱-۱) عمل یا فرایند تخلیه‌ی شدن جایی یا چیزی ۲- عمل برکنار شدن؛ برکناری؛ اونینگ ~ سی حقیده مکتوب کیلگن (در مورد برکناری او مکتوب آمده است)

بوشش Bo'shash-2
 ۱-۱) عمل یا فرایند سست، نرم یا ناستوار شدن ۲- عمل یا فرایند کاسته شدن شدت پدیده یا فرایندی

بوششماق Bo'shashmoq-1
 (مص.مش.) بوشه ماق ۱؛ دله ایشلریدن ~ (از کارهای مزرعه فارغ شدن)

بوششماق Bo'shashmoq-2
 (مص.ل.) ۱- نرم شدن؛ بیر آنچه بوششگن (زمین خیلی نرم شده) ۲- لق و سست شدن؛ ستول نینگ ~ (لری بوششیددی (پایه‌های صندلی لق شده) ۳- ضعیف شدن؛ کاهش یافتن؛ ساق بوششیب قالدی (سرما کاهش یافت) ۴- ناتوان و بی حال شدن؛ ایسیق دن بوششیدی (از گرمایی حال شد)

بوششتیرماق Bo'shashtirmoq-1
 (مص.م.) بوششماق ۱؛ ایسیق آدم نی بوششتیریپ یوباردی (گرمای آدم را بی حال ساخت)

بوشگه چیقماق ~gachiqmoq
 ۱- بیهوده و بیکاره شدن ۲- بی پایه شدن

بوش کیلماق ~kelmoq
 عقب نشینی کردن؛ شکست خوردن

بوش قره ماق ~qaramoq
 سطحی و غیر دقیق نگریستن؛ سرسری نگریستن

بوش قویماق ~qo'ymaq
 آزاد گذاشتن؛ به اختیار خودش گذاشتن

جانی بوش Joni~
 ۱- آسیب پذیر؛ شکنند ۲- (مجاز) ناپایدار؛ سست

آغزی بوش Og'zi~
 آنکه راز نگهدار نیست

تگی بوش Tagi~
 ۱- بی اساس؛ سست بنیاد ۲- ناستوار

بوشلسماق Bo'shalmoq-1
 ~ بوشه ماق ۱؛ اورین بوشلدی (جا خالی شد)

بوشلسماق Bo'shalmoq-2
 ~ بوشه ماق ۲؛ آت بوشه لیب کیتدی (اسب رها شد رفت)

بوشه ماق Bo'shamoq-1
 (مص.ل.) ۱- خالی شدن؛ از اشغال خارج شدن؛ زل بوشه دی (سالن خالی شد) ۲- برکنار شدن؛ ایشدن ~ (از کار برکنار شدن) ۳- رهایی یافتن؛ آزاد شدن؛ قماقدن ~ (از زندان رها شدن) ۴- نجات یافتن؛ توزاغدن ~ (از دام نجات یافتن)

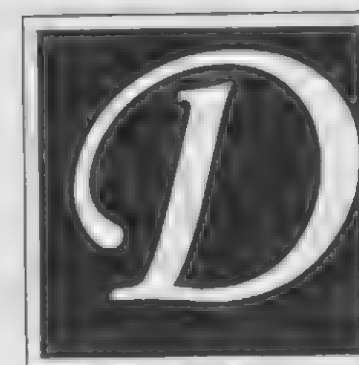
بوشه ماق Bo'shamoq-2
 (مص.ل.) ۱- سختی خود را از دست دادن؛ نرم شدن؛ بیر نمیقیب بوشب قالدی (زمین در اثر رطوبت نرم شد) ۲- سفتی خود را از دادن؛ سست شدن؛ آت نینگ ایملی بوشیدی (تنگ اسب سست شده است)

بوشنگ Bo'shang
 (ص.) بی عرضه؛ ~ باله (بچه‌ی بی عرضه)

بوشنگلیک Bo'shanglik
 ۱) بی عرضگی؛ وضع یا کیفیت بی عرضگی

بوشنماق Bo'shanmoq
 (مص.ل.) ۱- ~ بوشه ماق ۱-۲- فارغ شدن؛ بچه زایدن؛ ینگ بوشنگن عیال (زن تازه فارغ شده)

بوشنقیره ماق Bo'shanqiramoq
 مص. اندکی نرم شدن؛ اندکی بیکار شدن؛ بیر آز یامغیر یاغیب، بیر بوشنقیره دی (کمی باران باریده زمین اندکی نرم گردید)

هفته بازار ~ ایدی (در این هفته بازار کساد بود)

Dabdaba دیدبه

(۱) ۱- دیدبه ۲- قدرت و صلابتی که باعث ترس و هیجان دیگران شود ۳- غرور و خودپسندی آتقید دن کیین رئیس نینگ اولگی ~ سی قالمه دی (پس از انتقاد، از دیدبه ای (غروری) که در اول داشت، افتاد) ۴- شکوه و عظمت ۵- تشریفات؛ طنطنه

Dabdababoz دیدبه باز

(ص) صفت کسی که به تشریفات و تکلفات بیش از حد علاقه داشته باشد

Dabdababozlik دیدبه بازلیک

(۱) تشریفات؛ تشریفات پسندی

Dabdabali دیدبه لی

(ص) ۱- باصلابت؛ بامهابت ۲- شکوهمند؛ باشان و شوکت ۳- غرور آمیز؛ پرطمطراق؛ بلند پرواز ۴- پر طنطنه و تشریفات

Dabdala دیدله

(ص) تکه پاره؛ ویران؛ شکسته؛ خراب آیش ~ بولدی (کار خراب شد)

Dabdalabo'Imoq دیدله بولماق

(مص) ۱- تکه پارچه شدن ۲- ویران شدن؛ زیر و زبر شدن ۳- زخمی و لت و پار شدن ۴- پاره شدن؛ از هم در رفتن

D د (۱) سومین حرف الفبای ازبکی

Da-1 ده

(ح) ۱- برای تأکید می آید؛ شیرین قاوون ایکن ~ (خریزه ی شیرینی بوده، ها) ۲- به عنوان حرف ربط و وصل در جمله به کار می رود؛ پولینی آلدی ~، کیتدی (پول خود را گرفت و رفت) ۳- هنگام؛ زمان؛ بیز شام ~ اویگه یتیب کیلدیک (ما هنگام شام به خانه رسیدیم) ۴- راجع به؛ مربوط به؛ او باره ~ کیین راق گپیژه من (راجع به آن پسانتر حرف می زنم) ۵- تأکید فوریت؛ بولینگلر ~ (زود شوید!) ۶۹- درون چیزی؛ اوی ~ (در خانه)، چونتک ~ (در جیب)

Da-2 ده

(پس) از اسم فعل امر می سازد؛ قول ~ (یاری ده؛ کمک کن)

Dab دب

← د ف ۲

Dabba دبه

(۱) ۱- (پزشکی) فتق؛ بیماری مجرای تناسلی (گشاد شدن دهانه ی خایه دان) یا سستی دیوار جلویی شکم که در اثر آن روده به شکل ورم به بیرون می زند یا در میان خایه دان می افتد؛ ~ آدم (آدم دبه) ۲- (مجاز) در باره ی کار یا جنس از رونق افتاده گفته می شود؛ بو

(صو.) آواز دوضربی دف

Dakir-dukur دگیر-دوکور

—دوپیر-دوپیر

Dakkam-dukkan دکم-دوکم

—یکم-دوکم

Dakki دکی

(۱.) تنبیه سخت یا دشنام رکیک ۲-تحقیر کردن

Dala دله

(۱.) میدان وسیع خارج از شهر یا ده که زیر کشت

باشد؛ کشتزار؛ مزرعه ۲-مرغزار؛ چراگاه ۳-دشت

~mashqi دله مشقی

مانور یا تمرین صحرایی سربازان

~shiyponi دله شیپانی

بنایی (معمولاً چهار طرف آن باز) برای استراحت

کشتکاران در مرغزارها و مزارع وسیع

Dala-dasht دله دشت

(۱.) دشت و صحرا

Dalatob دله تاب

(ص.) ویژگی کسی که با کار جسمانی در مزارع

اندامش ورزیده و قوی شده باشد

Dala-tosh دله تاش

(۱.) دشت و مرغزار؛ کشتزار

Dala-tuz دله توز

(۱.) دشت و صحرا؛ کشتزار

Dalachi دله چی

(ص.) روستایی؛ صحرانشین

Dalachilik دله چیلیک

(۱.) کشتکاری؛ کشاورزی

Dalda دلده

(۱.) سخنی که قوت روحی، غیرت و شهامت، و صبر و

متانت بدهد

~bermoq دلده بیرماق

تسلای دادن؛ قوت معنوی بخشیدن

Dalil دلیل

(۱.) دلیل ۲-سخنی که برای توضیح یا اثبات گفته

شود ۳-(حقوق) آنچه موجب پی بردن به چیزی یا

تأیید و تصدیق آن شود؛ اشیای ~ (دلایل مادی یا

جنسی)

Dalillamoq دلیل لماق

(مص.م.) فکر یا دعوایی را با دلایل و شواهد اثبات

نمودن

(۱.) (قد.) سرگردی دهی

Dahliz دهلیز

(۱.) دهلیز؛ راهرو سرپوشیده‌ی مسال و ورودی

ساختمان و اتاقها

Daho-1 دها

(۱.) دها؛ نبوغ؛ زیرکی؛ هوشمندی

Daho-2 دها

(ص.) نابغه؛ هوشمند؛ زیرک

Dahr دهر

(۱.) (قد.) دهر؛ زمان؛ دور ۲-(مجاز) عالم؛ دس

جهان

~idun دهر دون

دنیای بی وفا و با بقا

Dahriy دهری

(۱.) دهری؛ کسی که گیتی را ازلی و ابدی و بی سر

از آفریدگار می داند ۲-منکر خدا؛ خدانشناس

Dahriylik دهری لیک

(۱.) دهریت؛ خدانشناسی

Dahshat دهشت

(۱.) دهشت؛ ترس و بیم فوق العاده زیاد

Dahshatgasolmoq دهشتگه سالماق

به هراس افگندن؛ فوق العاده ترساندن

Dahshatgatushmoq دهشتگه توشماق

فوق العاده ترسیدن؛ به هراس افتادن

Dahshatli دهشتلی

(ص.) ۱-ترس آور؛ ترسناک ۲-درد آور؛ عذاب دهنده

Daka دکه

(۱.) تکان، بویژه اندک و آنی ~ بیرسنگ بقیله دی

(اندکی تکان بدهی می افتد) (ناپایدار)

~varrak دکه ورخک

بادبادک با موازنه (بادبادکی هنگام پرواز بارنگار

نمی خورد)

Dakan دکن

(۱.) مرغ و خروس نوع گوشتی

~vo'roz دکن خوراز

۱-خروس جنگی از این نوع ۲-(مجاز) کسی که

خشم بگیرد و دعوا راه بیندازد

Dakana دکنه

(۱.) روسری که زنان میانه سال و سالمنند به تن

دستار بر سر می بندند

Dakang دکنگ

تنظیم در آمد و مخارج دارایی دولت است ۲-کسی که

مسئول نوشتن ثبت و مراسلات یک اداره است؛ منشی؛

سکرتر

Daftarcha دفترچه

(۱.) دفترچه؛ دفتر کوچک دارای جدول که ارقام و

اسناد شخص در آن ثبت می گردد؛ امانت ~ سی

(دفتر چدی حساب پس انداز بانکی)؛ (اف.) کتابچه

Dafa دفعه

(۱.) دفعه؛ شماره‌ی رویدادها یا کارهای تکرار شده؛ بار

Daf'atan دفعتا

(ق.) ۱-دفعتا ۲-ناگهان؛ به یکباره ۳-در آغاز؛ در

ابتدا

Dajjol دجال

(۱.) (ف.م) ۱-دجال ۲-امام دروغین که پیش از آخر

زمان ظهور می کند و مردم را به پیروی از آیین خویش

می خواند ۳-(مجاز) شخص دروغگو و نیرنگباز

Daha-1 دهه

(۱.) (قد.) ده؛ ناحیه؛ بخش معینی از یک کشور یا

شهر ۲-(نظامی) واحد کوچک نظامی متشکل از ده

سرباز یا عسکر

Daha-2 دهه

(۱.) دهه؛ عبادت ده روزه ماه رمضان و مراسم مربوط

به آن ۲-(اف.، گف.) ده روز ماه محرم

Daha-3 دهه

(۱.) زمان استراحت کرم پيله یا کرم ابریشم

~gakirmoq دهه گه کیرماق

به خواب رفتن (در مورد کرم پيله)

Katta~ کته دهه

زمان چهارمین و پنجمین خواب کرم پيله

Kichik~ کیچیک دهه

زمان نخستین و دومین خواب کرم پيله

Dahan دهن

(۱.) ۱-دهن؛ ~ آغیز ۲-(مجاز) بدعهد؛ آنکه به قول

خود استوار نباشد ۳-قسمت باز یا لبه‌ی هر چیز

Dahana دهنه

(۱.) دهانه‌ی رودخانه یا جوی که از آنجا کشتزارها

آبیاری می گردد ۲-جوی یا کانال کوچک ۳-قسمت

باز یا لبه‌ی هر چیز

Dahanaki دهنکی

(۱.) لفظی؛ زبانی؛ ~ اوروش (جنگ لفظی یا زبانی)

Dahboshi دهباشی

Dabdurustdan دبدرستدن

(ق.) ۱-ناگهان؛ به طور غیر منتظره؛ به یکباره ۲-

دفعتا؛ دست اول؛ در آغاز؛ احمد اونی ~ تانیمه دی

(احمد در آغاز او را شناخت)

Dada دده

(۱.) ۱-پدر؛ بابا

Katta~ کته دده

۱-پدر بزرگ؛ جد ۲-نام مردانه

Dadil ددیل

(ص.) ۱-شجاع؛ دلیر؛ نترس ۲-با غیرت؛ مرد ۳-

قدرتمند (از نظر مادی یا معنوی)

Dadillanmoq ددیل لئماق

(مص.ل.) قدرتمند شدن؛ دلیر شدن

Dadillashish ددیل لیشیش

(۱.) عمل یا فرایند نیرومند یا دلیر شدن

Dadillashmoq ددیل لشماق

(مص.ل.) بیش از پیش قدرتمند شدن؛ روز به روز

شجاعت‌تر گردیدن

Dadillik ددیل لیک

(۱.) شجاعت؛ قدرتمندی؛ وضع یا کیفیت دلیر یا

قدرتمند بودن

Daf-1 دفع

(۱.) دفع؛ عمل یا فرایند پس زدن؛ دور کردن

Daf-2 دف

(۱.) دایره؛ آلت موسیقی ضربی شامل حلقه‌ی چوبی

که پوست نازکی بر آن کشیده اند و با ضربه‌های انگشت

می نوازند

Dafina دفینه

(۱.) دفینه؛ گنجی که در زیر خاک نهفته باشد

Dafn دفن

(۱.) دفن؛ عمل یا فرایند به خاک سپردن چیزی،

به ویژه کسی که مرده است؛ خاکسپاری

Dafna دفنه

(۱.) درخت همیشه بهار خوشبوی

Daftar دفتر

(۱.) ۱-دفتر ۲-دسته‌ای کاغذ سفید دوخته شده به

یکدیگر برای نوشتن چیزی در آن؛ (اف.) کتابچه ۳-

دفتر یادداشت‌ها و خاطرات روزانه ۴-قصه و

سرگذشت نامه در باره‌ی کسی یا چیزی

Daftardor دفتردار

(۱.) (قد.) ۱-دفتردار ۲-کسی که مسئول نوشتن و

(مص.ل.) درنغ درونغ آواز دادن

درنغ لئماق Darang'latmoq

(مص.م.) صدای درنغ درونغ را در آوردن

درخت Daraxt

(۱.) درخت: رستنی دایمی چوبی، دارای تنه ای با دست کم شش متر بلندی و شاخه های گسترده با برگهای چتر مانند بر روی آن

درختزار Daraxtzor

(۱.) جایی که در آن درخت بسیار رویده است

درخت سیمان Daraxtsimon

(۱.) شبیه درخت

در بدر Darbadar

(ص.) در بدر: فاقد اقامتگاه ثابت و معین: آواره: مهاجر

در بدرلیک Darbadarlik

(۱.) ۱- در بدری: آوارگی ۲- وضع یا کیفیت آواره و مهاجر بودن

در بند Darband

(۱.) در بند: راه باریک در میان کوهها: کوره راه کوهستانی

در بان Darbon

(۱.) در بان: خدمتکاری که در بیرون یا کنار در ورودی یک بنای ایستد و مراقب رفت و آمد به درون یا بیرون آن است.

در بار Darbor

(۱.) ۱- در بار ۲- بارگاه ۳- سرای شاهان و امیران

در بازه Darboza

(گف.) دروازه

در بازه بان Darbozabon

(گف.) دروازه بان

در د Dard-1

(۱.) ۱- درد ۲- بیماری و آزار ناشی از آن ۳- (مجاز) غم: آزار روحی: حسرت ۴- (مجاز) آمال: آرزویی که تمام وجود را تسخیر کرده باشد: علاقه: اونینگ سی فوتبال (بزرگترین آرزوی (بیماری) او فوتبال است)

در د Dard-2

(ص.) واژه ای برای تنبیه و عتاب: آنه جان، مین نیمه قیلیدیم؟! (مادر جان، من چه کردم؟ درد و بلا!)

در درک Dardarak

(۱.) پارچه کاغذی که در قسمت درونی چوب خمیده بادبرک چسبانده می شود تا آواز بلندتر تولید کند

در د- فلاکت Dard-falokat

شدن

درجه لی Darajali

(ص.) ۱- دارای درجه: قیرق ~ ایسیق (گرمای چهل درجه) ۲- صاحب درجه و مقام: بیرینچی درجه لی شفیور (راننده ی درجه اول) ۳- دارای درجه ی معینی از اهمیت: ایکینچی ~ لی ایش (کار رده ی دوم: کار با اهمیت درجه ی دوم)

درجه مه درجه Daraja-madara ja

درجه به درجه

در زک Darak

(۱.) ۱- سراغ: خبر: ~ قیلماق (سراغ کردن) ۲- نشانه: گواه آياشلیک قدرت دن درک (جوانی نشانه ی قدرت است)

درک لماق Daraklamog

(مص.م.) سراغ کردن: نشان و خبر کسی یا چیزی را تفحص کردن: درک له مه گن جاییم قالمه دی، اما اونی تاپالمه دیم (جایی نماند که سراغ او را نگرفته باشم، اما او را نیافتم)

درک لش Daraklash

(۱.) عمل یا فرایند سراغ و تفحص کردن

درک لشماق Daraklashmoq

(مص.مش.) درک لماق

درک نامه Daraknoma

(۱.) (کم) خبرنامه: معلومات کتبی

درک سیز Daraksiz

(ص.) بی نشان: بی سراغ: بی خبر: ~ یوقالماق (بی خبر گم شدن)

درکچی Darakchi

(۱.) ۱- خبر آورنده: سراغ دهنده ۲- جاسوس: مامور مخفی

درنغ درونغ Darang'-durung'

(ص.) ۱- صدای بهم خوردن فلزات ۲- (مجاز) آوازه: غوغا: دبدبه

درنغ له گن Darang'lagan-1

(ص.) پر آوازه: باطنطنه: ~ آتیگه یره شه حلی که چه بیرار ایش قیلمه گن (نظر به نام و آوازه اش تا حال کاری انجام نداده است)

درنغ له گن Darang'lagan-2

(ص.) ۱- آواز درنغ درونغ ۲- واژه ای برای خانه ی بزرگ و باشکوه یا کاخ

درنغ لماق Darang'lamoq

درنغیله مه

درنغیله مه Dang'illama

(ص.) با عظمت: با شوکت: شاهانه: بزرگ: محتشم (معمولا در مورد ساختمانها و بناها): ~ اوی (خانه ی بزرگ، وسیع و شاهانه)

درنغیر - دونغیر Dang'ir-dun'ir

درنغ دوع

دقیانوس Daqyonus

[=دقیوس] (۱.) دقیوس: گایوس مسیوس کینتوس ترایانوس امپراتور روم (۲۰۱ - ۲۵۱ م.) اصحاب کهف را معاصر این امپراتور دانسته اند. این نام در زبان عرب به صورت دقیانوس تحریف شده است

دقیانوس دن قالگن ~danqolgan

۱- قدیمی: کهن ۲- بسیار کهنه

دقیقه Daqiqa

(۱.) ۱- زمانی برابر با یک شصتم ساعت ۲- (مجاز) زمان بسیار کوتاه

دقیقه لی Daqiqali

(ص.) ۱- دقیقه ای ۲- (مجاز) کوتاه زمانی: لحظه ای: مسابقه نینگ توگه شیگه ~ وقت قالمه دی (به پایان مسابقه چند دقیقه ای نماند)

دره Dara

(۱.) دره: شیاری دراز و گود در سطح زمین و معمولا میان دورشته کوه یا تپه

درجه Daraja

(۱.) ۱- درجه ۲- واحد اندازه گیری زاویه و کمان دایره ۳- واحد سنجش دما ۴- مقام: رتبه ۵- عنوان افتخاری یا اکتسابی که یک دانشگاه یا انستیتوی علمی به فرهنگیان و دانشمندان می دهد ۶- میزان (اعتبار) ۷- ردیف: پایه ۸- پله های مراحل ترقیات تدریجی ۹- اندازه ی نسبی بزرگی یا کوچکی، کمی یا زیادی ۱۰- (دستور) شکل دستوری که بیشی یا کمی ویژگیهای چیزی را نشان می دهد: صفت ~ لری (درجه های صفت (عادی، تفضیلی، عالی)

درجه بدرجه Daraja-badaraja

(ق.) آهسته آهسته: پله به پله: به گونه ی تدریجی

درجه لماق Darajalamog

(مص.م.) به درجه ها تقسیم کردن: درجه بندی کردن

درجه لنماق Darajalanmog

(مص.م.) درجه بندی شدن: به درجه ها تقسیم

دنگل

Dangal

(ص.) سخن رک و راست و بدون ملاحظه کاری یا خاطر داری: ~ ایتماق (رک و راست سخن گفتن)

دنگلچی Dangalchi

(ص.) روراست، با صراحت و رک گو

دنگنه Dangana

[=دانگی] (ق.) ۱- دانگی: تقسیم مساوی گوشت گاو، شتر و غیره که با پول مشترک خریده شده باشد ۲- پرداخت هزینه ی کاری به صورت مساوی به وسیله ی همه ی شرکت کنندگان: دنگانه (دانگانه)

"خوش اول که بهار فصلی بودنیاده

بولغای طرب اسبابی باری آماده

گر بولماسه اسباب، ایتالینگ دنگانه

میندین گزک و طعام، سیندین باده"

«یابر»

"خوش آنکه گل و بهار زیبا باشد

اسباب طرب جمله مهیا باشد

گر نیست مهیا، بکنیم دنگانه

می از تو، طعام و گزک از ما باشد"

ش.ی.

دنگسه Dangasa

(ص.) تنبل: بیعرضه: ~ آدم (آدم تنبل)

دنگسه لشماق Dangasalashmog

(مص.ل.) تنبل شدن: بی عرضه شدن: روبه تنبلی یا بی عرضگی گذاردن

دنگسه لیک Dangasalik

(۱.) تنبلی: بی عرضگی: وضع یا کیفیت تنبل یا بی عرضه بودن

دندنه Dandana-1

[=دندانه] (۱.) ۱- دندانه ۲- هر یک از برجستگیها یا پیشرفتگی های یکنواخت و پیلپی ۳- کنگره

دندنه Dandana-2

[=دندانه] (۱.) ماله ی دندانه دار

دندان Dandon

(۱.) (کم) ۱- تیش ۲- عاج: دندان فیل

دنگ Dang'

۱- از ترس یا حیرت بر جا خشک شدن ۲- به خواب عمیق و سخت فرو رفتن

دنگ دونغ Dang'-dung'

(ص.) آواز به هم خوردن یا کوبیدن آهن و فلزات

دنگیله گن Dang'illagan

در سخانه

(۱) کلاس؛ اتاق درس در یک آموزشگاه

در خان

(۱) (قد) ۱- عنوان و امتیازی در سده‌های میانه که اشخاص بر اساس آن از پرداخت مالی و هرگونه مکلفیت آزاد می‌شدند؛ ترخان؛ ترخون ۲- آزاد شده از مالی و مکلفیتها آسایق دن؛ سولماق (از مالی و معاف شدن)

در غه

(۱) (قد) ۱- ناخدای کشتی ۲- (مجاز) هدایت‌دهنده و حرکت‌دهنده ماشین ۳- (مجاز) رهبر؛ رهنما

در غضب

(ص) ۱- خشمگین؛ به غضب آمده

در چه

(گف) ۱- در چه

در ویش

(۱) ۱- در ویش ۲- شخصی که پیرو یکی از فرقه‌های صوفیه باشد ۳- زاهد؛ گوشه نشین ۴- قلندر؛ بینوا

در ویش

(ص) ۱- (مجاز) در ویش؛ بی اعتنا به دارایی، شهرت و مقام

در ویش نما

(ص) ۱- در ویش نما؛ مانند در ویش

در ویشانه

(ق) ۱- خاص در ویشان؛ مانند در ویشان؛ به شوهی در ویشان؛ او- شیرایدی (او در ویشانه زندگی می‌کرد)

در ویش صفت

۱- در ویش صفت

در وینیزم

[داروینیزم] (۱) داروینیزم؛ آموزه‌ی منسوب به چارلز داروین که اساس آن اعتقاد به تکامل جانداران از ساده به پیچیده و همچنین اعتقاد به بقای نسل و سازگاری و جهش در جانداران است

در وینچی

(۱) طرفدار داروینیزم

در واقع

(ق) ۱- حقیقت؛ در حقیقت؛ به راستی هم؛ کسل یخشی لشمافده (در حقیقت بیمار رویه بهودیت)

در واقع

(ح) ۱- در آغاز پاراگراف (سر سطر) به معنای «چنانکه گفته شده می‌آید»

شدن

درمان سیزلیک

(۱) بیدرمانی؛ ناتوانی؛ بیحالی

در آمد

(۱) ۱- درآمد ۲- آنچه یک شخص یا مؤسسه در مدت معینی در برابر فروش کالا یا خدمات، یا به علت سرمایه گذاری به دست آورد ۳- مقدمه؛ پیشگفتار ۴- راهرویی

درایی

(۱) نوعی انگور

دراز

(ص) ۱- دراز ۲- بلند؛ دارای قد خیلی بلند ۳- دارای امتداد یا مسافت زیاد ۴- دارای طولی خیلی بیش از عرض

در پرده

(۱) ۱- در چه ای که به جای شیشه با کاغذ شفاف پوشیده شده باشد ۲- پرده‌ی در یا در چه ۳- (اف) دیواره‌ی قابل انتقال از چهار چوبه‌ی چوبی و پوشش پارچه‌ای که با آن بخشی از اتاق، بویژه دفتر یک مقام را از قسمت اصلی جدا می‌کند

دره

(۱) ۱- در خه ۲- تازیانه؛ شلاق ۳- نام یکی از بازیهای مردمی

دره لماق

(م.ص) ۱- در خه زدن؛ کسی را با تازیانه زدن

دره لئماق

(م.ص) ۱- دره خوردن

دره لئماق

(م.ص) ۱- دره لئماق (به وسیله‌ی کسی)

دره لئتیرماق

(م.ص) ۱- دره لئماق

در رنده

(۱) جانوران، بویژه وحشی و وحشی و دارای گرایش یا عادت به کشش دیگران

در راول

(ق) ۱- فور؛ زود؛ به زودی؛ بدون تأخیر

درس

(۱) ۱- درس ۲- آنچه به وسیله‌ی تجربه یا تحصیل آموخته شود ۳- (مجاز) عبرت

درسلیک

(۱) در سنامه؛ کتاب درسی

(ق) ۱- احتمالاً؛ شاید؛ محتمل؛ بوییش توگه شی- (تمام شدن این کار محتمل است)

در حقیقت

(ق) ۱- حقیقتاً؛ در واقع

در حال

(ق) ۱- در حال؛ فوراً؛ زود؛ بدون تأخیر؛ همین حالا

دریچه

(۱) ۱- دریچه ۲- در کوچک باز و بسته شونده که روزنه ای را در کف، دیوار یا سقف جایی پوشاند ۳- روزنه یا گشادگی دارای وسیله باز و بسته شدن

دریغ

(۱) ۱- دریغ؛ آنچه نبودن، بویژه از دست دادنش، موجب اندوه و ناراحتی شود؛ حیف

دریغا

(ص) ۱- دریغا؛ واژه‌ی تشنه‌دهنده‌ی اندوه و ناخشنودی از رویداد یا وضعی؛ افسوس؛ حیف

درک

(۱) ۱- درک؛ عمل یا فرایند فهمیدن چیزی؛ دریافت

درکار

(۱) ۱- ضرور؛ لازم؛ بکار

درمنه

(۱) ۱- درمنه؛ گیاه خودروی تابستان و پایا از تیره‌ی مرکبان دارای ساقه‌های باریک و چوبی، برگهای ریز به هم فشرده و پوشیده از کرک، گل آذینهای کلاپرک کوچک و متعدد با بوی معطر و طعم کمی تند و تلخ

درمان

(۱) ۱- درمان ۲- مجموعه‌ی کارها و وسایلی (از جمله مراقبت پزشکی و دارو) که برای بهبودی بیمار به کار می‌رود ۳- قوت؛ نیرو ۴- (مجاز) مدد؛ کمک ۵- چاره ۶- دارو

درمان سیز

(ص) ۱- بی قوت؛ علاج ناپذیر؛ بیحالی

درمان سیزلئماق

(م.ص) ۱- بیحالی شدن؛ ناتوان شدن؛ بیدرمان شدن

درمان سیزلئماق

(م.ص) ۱- ناتوان ساختن؛ بیدرمان کردن؛ بیحالی گردانیدن

درمان سیزلشماق

(م.ص) ۱- روز به روز ضعیف تر، ناتوان تر و بیحال تر

(۱) ۱- درد و مصیبت

درد داش

(۱) ۱- همدرد؛ هر یک از دو یا چند نفری که درد، بیماری یا مشکلشان یکسان باشد

درد سیز

(ص) ۱- فاقد درد و بیماری؛ بی درد

درد کش-۱

(۱) ۱- همدرد؛ غمشریک

درد کش-۲

(ص) ۱- دردمند؛ بیمار ۲- غمناک؛ پر حسرت؛ المزه

درد لشماق

(م.ص) ۱- همدمش، یا هم همدردی و غمشریکی کردن؛ یا ابراز قصه‌ی درد و الم خود و شنیدن قصه‌ی درد و الم دیگری، تسلی یافتن و تسلی دادن

درد لی

(ص) ۱- بیمار؛ دردمند ۲- حسرت کش؛ غمناک ۳- (مجاز) غمشریک؛ همدرد

درد مند

۱- درد لی

درد مندلیک

(۱) ۱- دردمندی؛ بیماری؛ وضع یا کیفیت دردمند بودن

درد سر

(۱) ۱- درد سر ۲- آنچه مایه‌ی ناراحتی، درگیری یا گرفتاری شود ۳- کاری که عملی شدنش دشوار باشد

درد سینماق

(م.ص) ۱- بیمار گونه بودن یا معلوم شدن

درد چیل

(ق) ۱- کسی که زود زود بیمار شود؛ کسی که از بیماری دایمی ضعیف شده باشد

درد چیللیک

(۱) ۱- بیماری طولانی ۲- ضعف و ناتوانی ناشی از بیماری دوامدار ۳- وضع یا کیفیت بیمار بودن دوامدار

درگاه

(۱) ۱- درگاه ۲- خانه؛ مسکن؛ حویلی شخصی؛ آستان ۳- (مجاز) جای یا محل کار و خدمت ۴- (مجاز) ملجا؛ پناهگاه؛ محل نجات؛ به شهرده سونگی

درگاه

۱- اوزینگ سن (در این شهر آخرین ملجا تو هستی) ۵- جای مقدس؛ نیایشگاه؛ مسجد مسلمانان (نیایشگاه مسلمانان است)

درگمان

(۱) دستمال کوچک چهار گوش که اشخاص همواره با خود حمل می کنند: (اف.) رومانچه

Dasttesha دست تیشه
(۱) تیشه ی دستی

Dastur دستور
(۱) ۱- دستور ۲- رهنمود: طرز العمل: قانون: قاعده ۳- برنامه: تلی ~ (برنامه تلویزیونی)

Dasturilamal دستور العمل
(۱) (قد.) نظامنامه: قانون: طرز العمل

Dasturxon دسترخوان
(۱) ۱- سفره ۲- قطعه ای چهار ضلعی از جنس پارچه، پلاستیک و مانند آن که بر جایی می گسترند تا بر روی آن غذا خورده شود ۳- (مجاز) خوراکیهای روی سفره

Dasturxon qilmog دسترخوان قیلماق
۱- سخن پراگندن ۲- چیزهای خوراکی یا تنقلاتی که مهمان به خانه میزبان می برد

Ser~ سیر دسترخوان
آدم خیلی مهماندار و مهماندوست: سخنی

Dasturxonli دسترخوانی
(۱) نوعی سبب

Dasturxonli دسترخوانلی
(ص.) ۱- دارای سفره ۲- (مجاز) مهمان دوست ۳- نان ده: سخنی

Dasturxonchi دسترخوانچی
(۱) ۱- زنی که در مهمانی های بزرگ وظیفه ی چیدن غذا و پذیرایی مهمانان را به عهده دارد: (اف.) کی بانو (کدبانو) ۲- (قد.) مأمور تشریفات و پذیرایی دربار امیران و شاهان ۳- دلال (صحبت)

Dasturxonchilik دسترخوانچیلیک
(۱) وظیفه ی پذیرایی و تشریفات از مهمانان

Dastxat دستخط
(۱) ۱- دستنویس: دستنوشته ی خود شخص ۲- (اف.) امضا

Dastyor دستیار
(۱) ۱- دستیار ۲- کسی که در کاری یاور دیگری باشد ۳- خدمتکاری که در انجام دادن کارهای خرد و کوچک به صاحب کار یاری رساند ۴- (مجاز) یاور: یاری رسان

Dastyorlik دستیارلیک
(۱) ۱- دستیاری: کمک ۲- یآوری: همیاری

Dastyorchilik دستیارچیلیک

Dastali دسته لی
(ص.) دسته دار: دارای دسته

Dastalik دسته لیک
(ص.) مناسب برای دسته شدن: دسته ای: ~ تال یاغاچ (چوب بید مناسب برای دسته شدن)

Dastarra دستاره
(۱) اره ی دستی: اره ای که آن را با یک دست می توان بد کار برد

Dastgir-1 دستگیر
(۱) (گف.) دسته: دستگیره

Dastgir-2 دستگیر
(ص.) (قد.) ۱- دستگیر ۲- یاری دهنده

Dastgoh دستگاه
(۱) ۱- دستگاه ۲- ابزار، کارگاه یا دکان صنعتگر ۳- (قد.) ماشین: توقوو ~ لری (ماشینهای بافندگی)

Dastgohsozlik دستگاه سازلیک
(۱) دستگاه سازی

Dastkalak دست کلک
~ دستکاله

Dastlab دستلب
(ق.) دست اول: اولاً: در آغاز: ~ آوقتلنه میز، کبن کیناگه توشه میز (اولاً غذا می خوریم، بعد به سبنا می رویم)

Dastlabki دستلبکی
(ص.) ۱- اولیه: آغازین: نخستین: ~ اورینیشلر ثمره سیر بوندی (تلاشهای نخستین بی نتیجه شد) ۲- پیش از همه ۳- در قدم نخست ۴- مقدماتی: اولی ~ تیگشیریش (تفتیش: مقدماتی)

Dastmoya دستمایه
(۱) ۱- دستمایه ۲- سرمایهی ابتدایی: سرمایهی کوچک ۳- آنچه در بساط موجود باشد ۴- (مجاز) وسیله: سبب: عامل

Dastor دستار
~ سله

~olma دستار آلمه
نوعی سیب پهن شبیه انجیر

Dastorgul دستارگل
(۱) گیاه علفی گلدار از تیره ی مرکبان

Dastoviz دستاویز
(۱) دستاویز: وسیله ای برای ادعای نادرست و باروا

Dastro'mol دسترومال

(۱) ۱- دسته ۲- تعدادی از یک چیز که در دست بگنجد

۳- بسته: چیزی که سر به سر چیده یا بسته شده باشد

۴- گروه: توده

Dastavval-1 دستاول
(ص.) (اف.) دست اول: تازه، نو: نومال ~ (این کلمه ی تازه است)

Dastavval-2 دستاول
(ق.) ۱- اولاً: در نوبت اول: ~ آتم نینگ دعاسینی آلب، کیین سفرگه جونهی لیک (اولاً دعای پدرم را بگیریم، بعد به سفر برویم) ۲- پیشتر از همه: از همه اولتر ۳- در آغاز: اول: ~ بو گپ گه ایشاندیم (در آغاز به این سخن باور کردم)

Dasta-dasta دسته دسته
(ق.) ۱- دسته دسته ۲- گروه گروه ۳- بسته بسته (یا جعبه)

Dastak-1 دستک
(۱) ۱- دستک ۲- دسته یا چرخ یا متکایی که با صرف نیروی کم، کار یا تحرک شیء را افزایش دهد، مانند دستک آسیاب دستی ۳- (مجاز) وسیله یا تکانه (مانند دلیل، واسطه، سند...) ۴- تیرچه ی چوبی ۵- چوبدستی

Dastak-2 دستک
(۱) قسمت عقب کفش یا چکمه

Dastalamog-1 دسته لماق
(مص.م.) دسته یا دستگیره نشانندن

Dastalamog-2 دسته لماق
(مص.م.) ۱- دسته دسته بستن: دسته کردن ۲- سر به سر، لا به لا روی هم گذاشتن

Dastalanmog-1 دسته لنماق
(مص.مج.) دسته لماق ۱

Dastalanmog-2 دسته لنماق
(مص.مج.) دسته لماق ۲- آدسته لنگن گل لر (گلپهای دسته شده)

Dastalatmog-1 دسته لتماق
(مص.م.) دسته لماق ۱ (به وسیله ی کسی)

Dastalatmog-2 دسته لتماق
(مص.م.) دسته لماق ۲ (به وسیله ی کسی)

Dastalattirmog-1 دسته لتتیرماق
(مص.و.) (۱) دسته لتماق ۱

Dastalattirmog-2 دسته لتتیرماق
(مص.و.) (۱) دسته لتماق ۲

Darvoza دروازه
(۱) ۱- دروازه ۲- در بزرگ ورودی و خروجی شهر، قلعه، کارخانه، حویلی و غیره ۳- اسباب یا ساختمان مخصوص برای بستن یا جاری کردن آب کانالها ۴- (ور) جایی در دوسوی میدان فوتبال و برخی بازیهای دیگر که بازیکنان می کوشند توپ را در آن وارد کنند

Darvozabegi دروازه بیگی
(۱) (قد.) بزرگ یارنیس دروازه بانان شهر

Darvozabon دروازه بان
(۱) ۱- (قد.) دروازه بان ۲- نگهبان دروازه شهر و قلعه ۳- (ورزشی) بازیکنی که در برخی بازیها (مانند فوتبال، هندبال ...) (نگهبان دروازه است تا توپ وارد آن نشود

Darvozaxona دروازه خانه
(۱) دالان یا دهلیز سرپوشیده ی متصل درب

Daryo دریا
(۱) ۱- رود ۲- جریان طبیعی در یک حجم زیاد برای مدتی کمابیش طولانی ۳- رودخانه ۴- آنچه به این شکل جاری می شود ۵- (مجاز) چیز بسیار فراوان

~bo'lmoq دریا بولماق
۱- از قطره دریا شدن ۲- (مجاز) لبریز شدن: جوشیدن: سرازیر شدن: کوز یاشیم ~ بولدی (اشک هایم دریا شد) ۳- (مجاز) دانشمندی که بسیار دانش اندوخته باشد ۴- (قد.) بحر

Daryo-daryo دریا دریا
(ق.) بسیار زیاد: بی نهایت زیاد: او ~ یاش توکدی (او اشک زیاد ریخت)

Daryochi دریاچی
(۱) کسی که در ترابری دریایی کار کند

Daryuza دریوزه
(۱) (قد.) ۱- دریوزه ۲- بینوایی: تهیدستی ۳- گدایی: کدیه: سوال

Darz درز
(۱) ۱- درز ۲- شکاف باریک ۳- پاره گی ۴- (مجاز) رخنه

Dasta-1 دسته
(۱) ۱- دسته ۲- بخشی از یک وسیله که برای در دست گرفتن یا نگهداشتن آن تعبیه شده باشد ۳- دستگیره: قبضه ۴- قسمتی در اسباب موسیقی تازی که تار یا سیمهای پرده ها با انگشتان گرفته می شود

Dasta-2 دسته

۱-۱) بی ارتباطی؛ وضع یا کیفیت بی ارتباط بودن ۲- مصونیت؛ دخالت ناپذیری؛ چیز که در دخل سبب لگی (مصونیت مرزها)

Daxma دخمه
۱-۱) (کم) دخمه؛ گور؛ بنای یادگاری که بر سر گور آباد کنند

Daxmaza دخمزه
۱-۱) تشویش و در دسرافاضی

Daydi دهی دی
ص) ۱-۱) در بدر؛ کسی که جای اقامت معین ندارد ۲- آواره؛ ولگرد

~bulut دهی دی بولوت
آبرهای پراکنده

~gap دهی دی گپ
سخنی که دهان به دهان می‌گردد؛ شایعات

~o'q دهی دی اوق
تیری که بی هدف و بدون اراده پرتاب شده باشد

~shamol دهی دی شمال
بادی که هر دم سمت و زش او تغییر پذیرد

Daydilik دهی دی لیک
۱-۱) ولگردی؛ آوارگی ۲- در بدری؛ وضع یا کیفیت در بدر بودن

Daydimog دهی دیماق
ص) ۱-۱) (لا.مت.) آواره گشتن؛ در جای معینی اقامت نگزیدن ۲- ولگردی کردن ۳- (مت.) برای یافتن چیزی کوچی به کوچی راه پیمودن و بو کشیدن (جاسوس وار)

Dayr دیر
۱-۱) (ادیات) دیر؛ جایی که راهبان مسیحی در آن با هم زندگی و عبادت می‌کنند؛ صومعه

Dayus دیوت
۱-۱) دیوت ۲- کسی که با گرفتن پول همسر یا دیگر نزدیکان خود را به همخوانی با مردان وادارد ۳- مردی یکی از نزدیکانش روسپی باشد

Dazgil دزگیل
۱-۱) تسمه‌ای مخصوص که کاسبها برای محکم کردن چیز دوختنی بر روی زانوان خود می‌بندند

Dazgir دزگیر
درکیل

Dazmol دزمال
۱-۱) اتو ۲- اسبابی با یک صفحه‌ی صاف و گرم

شناسی) مراسمی که قبل از تدفین تشکیل می‌گردد و به مستمندان صدقه داده می‌شود

~olmoq دوره آلتاق (بسه‌ماق)
۱- به شکل دایروی یا حلقوی نشستن ۲- به شکل دایروی چرخ زدن

Davr-davron دور - دوران
۱-۱) زمان عیش و فراغت

~surmoq دور - دوران سورماق
با عیش و فراغت و کامکاری زندگی کردن

Davriy دوری
ق) ۱- دوره‌ای؛ به شکل منظم؛ تکرار شونده؛ دورانی

Davriylik دوری لیک
۱-۱) تناوب؛ وضع یا کیفیت دوری بودن

Davron دوران
[د روان] ۱-۱) دوران ۲- دوره‌ها؛ زمانه‌ها ۳- نام مردانه

Davur دوور
۱-۱) (گف.) پوشش زردوزی یا ابریشم دوزی شده‌ای که بر پشت اسب هموار می‌گردد

Daxl-1 دخل
۱-۱) دخل؛ ربط؛ ارتباط؛ بومینگه سی یوق (این به من دخلی ندارد) ۲- دخالت؛ مداخله؛ دست بردن به کاری؛ تیگمه (مداخله مکن)

~etmoq دخل ایتماق
دخالت کردن؛ هجوم آوردن

Daxl-2 دخل
۱-۱) (اف.) دخل ۲- درآمد؛ وجهی که در نتیجه‌ی شغل و کار به دست آورند ۳- مزاری که فروشنده پول هر چه را که می‌فروشد در آن می‌ریزد

~uxarjqilmoq دخل و خرج قیلماق
مقابله‌ی در آمد و خرج ۲- سنجیدن

Daxldor دخلدار
دخل نوزده، خرج بیست (مصرف بدون اندیشه)

Daxlli دخل لی
ص) ۱-۱) دخالت کننده؛ متعلق؛ مربوط؛ بوابش سبزه‌گه هم (این کار به شما مربوط است)

Daxlsiz دخل سیز
ص) ۱-۱) نامربوط؛ بی ارتباط ۲- دخالت ناپذیر ۳- مصون؛ دارای مصونیت سیاسی

Daxlsizlik دخل سیز لیک

Davolanmoq دوالتماق
ص) ۱-۱) (م.م.) درمان شدن؛ معالجه گردیدن

Davolatmoq دوالتماق
ص) ۱-۱) (م.م.) دوالتماق (به وسیله‌ی کسی)

Davolattirmoq دوالتتیرماق
ص) ۱-۱) (و.ا.) دوالتماق

Davom دوام
۱-۱) دوام ۲- ادامه ۳- پایداری

~fe'li دوام فعلی
(دستور) فعل استمراری

Davomida دوامیده
ق) ۱- به گونه‌ی متمم در جمله به کار رفته معنای (در بین، در میان) را می‌رساند؛ ایکی ییل ~ کته ایش لر قیلیندی (در میان دو سال کارهای بزرگی انجام شد)

Davomli دواملی
ص) ۱- دوامدار؛ ممتد ۲- آنچه بقیه داشته باشد؛ ادامه (ادامه یا بقیه‌ی مقاله و داستان مجله)

Davomsiz دوامسیز
ص) ۱- فاقد دوام؛ بی ادامه؛ ویژگی که آنچه به گونه‌ی منظم ادامه نیابد

Davomchi دوامچی
۱-۱) ادامه دهنده؛ آنکه کار آغاز شده‌ی دیگران را ادامه دهد

Davosiz دوامسیز
ص) ۱- بی درمان؛ علاج ناپذیر ۲- (مجاز) بدون چاره و تدبیر

Davot دوات
۱-۱) دوات؛ ظرفی کوچک که در آن جوهر یا مرکب می‌ریزند تا قلم را برای آغشته شدن به مرکب یا جوهر در آن فرو برند

Davr دور
۱-۱) دور؛ روزگار؛ عصر؛ دوره ۲- چرخش ۳- تقسیم تاریخ زمین شناسی ۴- بخشی از سالهای عمر؛ یاشلیک سی (دوره‌ی جوانی) ۵- زمان راحتی و بلند آفتابی

~surmoq دور سورماق
۱- حکمرانی کردن ۲- با عیش و فراغت زیستن

Davra دوره
۱-۱) حلقه؛ دایره ۲- گروه آدمها ۳- نوبت؛ بار؛ دور (مسابقات) ۴- مرحله؛ سیلاو-سی (مرحله‌ی انتخابات) ۵- چرخ گردنده (بافندگی) ۶- (مردم

۱-۱) دستیاری ۲- عمل دستیاری

Davangiday دوزنگی دی
دوزنگیری

Davangirday دوزنگیر دی
ص) ۱- بزرگ؛ بد اندام؛ بیگیت (جوان عظیم الجثه یا بد اندام)

Davara دوهه
۱-۱) تهدید؛ توپ تشر

Davlat-1 دولت
۱-۱) دولت ۲- مجموعه‌ی نهادها و سازمان‌هایی که برنامه ریزی، سیاستگذاری و اداره‌ی کارهای یک کشور را بر عهده دارد ۳- هیئت رهبری سیاسی یک کشور

Davlat-2 دولت
۱-۱) دارایی؛ ثروت؛ مال و ملک ۲- (مجاز) بخت؛ سعادت؛ دارایی (معنوی)؛ اوسمیر لر ~ میمز، کیکنسه لر صولتیمیز (مثل) (جوانان دولت ما، پیران صولت ماست)، ~ یتنیز سایه سیده (در پناه شما؛ در زیر حمایت شما)

Davlatli-1 دولتی
ص) ۱- صاحب دولت؛ صاحب بخت و اقبال ۲- (قد.) حکمران؛ امیر

Davlatli-2 دولتی
ص) ۱- ثروتمند؛ دارنده‌ی ملک و مال؛ دولتمند

Davlatmand دولتمند
دولتلی

Davlatqushi دولت قوشی
۱-۱) (ف.م) پرندگی افسانه‌ای که پس از وفات شاه بی‌فرزند و بی‌ولیعهد پرواز داده می‌شد و این پرندگی بر سر هر که می‌نشست، او را به پادشاهی بر می‌داشتند؛ مرغ دولت؛ پرندگی دولت ۲- طالع؛ بختی که یکبار به آدمی روی می‌کند

Davlatchilik دولت چیلیک
۱-۱) سیستم اداره‌ی دولتی؛ دولتی؛ دولتمداری

Davo دوا
۱-۱) دوا ۲- دارو؛ شفا دهنده‌ی بیماری ۳- (مجاز) تدبیر؛ چاره؛ علاج

~qilmoq دوا قیلماق
۱- درمان کردن ۲- (مجاز) یاری کردن؛ مدد رساندن

Davolamoq دوالماق
ص) ۱-۱) (م.م.) علاج کردن؛ درمان کردن

دیفرمتسیه

(۱) تغییر یا تخریب شکل یا حجم جسم

دیگن

(ص) اهداء شده؛ نامیده شده؛ کتابلر آره سیده آیدین گه ~ کتاب هم بار (در میان کتابها کتاب اهدا شده به آیدین نیز است)

دیگن

(ق) به نام؛ به عنوان؛ بودنیاده راستلیک و دوستلیک ~ نرسه لر هم بار (درین دنیا چیزهایی به نام راستی و دوستی هم وجود دارد)

دیگن

(فع) (ماضی نقلی) گفته است؛ قدیمیگی لر «صبر قیلسنگ غوره دن حلوا پیشر» ~ لر (مثل) (قدیمی ها گفته اند صبر تلخ است، ولیکن بر شیرین دارد) «ده خدا»

دیگینبره تسیه

(۱) (زیست شناسی) ۱- تغییر یا تخریب ارثی و ذاتی بیولژیکی و روانی در ارگانیسم (زیستمند) ۲- فرایند تخریب حشرات یا ارگانیسم زنده

دیگیزماق

(مص.م) دیماق

دیگریز

(۱) کسی که دیگ های چدنی و مسی می سازد؛ دیگ ساز

دیگریزلیک

(۱) عمل یا شغل دیگ ساز ۲- کارگاه دیگ سازی

دیگونجه

(ق) فوراً؛ به مجرد گفتن؛ هش پش ~ نکاح هم بولیب اوتدی (تا هش پش گفتن، نکاح هم صورت گرفت)

دیگوسته تیر

(۱) (اصط) چاشنی گیر؛ متخصصی که از روی طعم، بو و رنگ آبجو، چای، واین، تنباکو و غیره کیفیت و صفت آن را تعیین می کند

دیگوستتسیه

(۱) (اصط) چاشنی گیری؛ تعیین کیفیت چای، آبجو، تنباکو و غیره از روی طعم و بوی آنها

دهقان

(۱) دهقان؛ کسی که بر روی زمین کار می کند و حاصل می گیرد؛ زارع

دهقان باب

قیلردی (او را به عنوان یک انسان دانشمند احترام می نمود) ۲- به خاطر؛ به علت؛ به دلیل؛ سنی ~ ایشدن قالدیم (به خاطر تواز کار باز ماندم) ۳- به تمام؛ به احتمال؛ به امید؛ سین کیله سن ~ کوتدیه (امید این که تومی آبی، منتظرت شدم) ۴- در حال؛ رو به؛ ایشلر بیتیه ~ قالدی (کارها در حال اتمام است)

دیب

(ح) ۱- برای؛ ایشله ی من ~ شهرگه کیتدی (برای کار کردن به شهر رفت) ۲- به جای؛ به عوض؛ قالدی قوبد من ~ کوز اویماق (مثل) (به جای وسمه حسه در آوردن)

دیب

(فع) (وصفی) گفته؛ او «خداگه شکر» ~ اوتدین توردی (او «خدا را شکر» گفته، از جایش برخاست)

دبت

(۱) (حساب) حساب در آمد؛ حساب وامهای حصول شده؛ مق. کریدت

دبیتور

(۱) کسی یا مؤسسه ای که از کسی یا مؤسسه ای وام گرفته باشد؛ وامدار؛ مدیون (مق) کریدیتور

دبا

(۱) دیا؛ پارچه ی ابریشمی گلداز و سفت بافت

دبیان

(ادبیات) ~ دیب

دبیاچه

(۱) دبیاچه؛ صفحات زمین و نه دهنب شدیدی آغاز کتاب ۲- مقدمه؛ مستقار ۳- (مؤسفی) بخش آغازین اثر موسیقی

دسدبرماق

(مص.و) (۱) به گفتن واداشتن

دیدوکتیو

(۱) منسوب یا مربوط به دیدوکتسیه

دیدوکتسیه

(۱) از حالت عمومی نتیجه ی جزئی گرفتن؛ مق اندوکتیو

دبفتست

(۱) خرج بش از سرمایه ۲- کپ آبی؛ فحش

دیفیس

(۱) خط فاصله؛ خط کوچکی به شکل «-» که در آخر جزء کلمه ی ناتمام در پایان سطر و برای جدا کردن دو واژه ی تکراری یا ترتیبی گذاشته می شود؛ ترتیبی

(ح) (قد) ۱- باز ۲- هم؛ تقی

دشنام

(۱) دشنام؛ نام یا نسبت زشتی که برای خوار کردن کسی به او داده می شود؛ فحش؛ ناسزا

دشت

(۱) ۱- دشت ۲- کویر؛ زمین خشک و بایر ۳- میدان پهناور و باز بدون درخت یا با درختان اندک و پراکنده؛ بیابان

دشتلیک

(۱) ۱- زمینهای لامزروع و خشک؛ زمین دشتی ۲- کویر نشین؛ صحرا نشین

دشتپیاز

(۱) نوعی پیاز خودرو

دعوت

(۱) ۱- دعوت ۲- عمل یا فرایند فراخواندن کسی به انجام دادن کاری، به ویژه رفتن به جایی ۳- به سوی خود خواندن؛ به میهمانی خواندن

دعوتنامه

(۱) دعوتنامه؛ نامه ای که در آن کسی را به جایی یا برای کاری فراخوانده باشند

دعوی

(۱) ۱- دعوی ۲- (حقوق) شکایتی که در دادگاه مورد رسیدگی قرار گیرد ۳- تهمت؛ اتهام ۴- ادعا ۵- نظریه؛ فکر ۶- رفتار یا واکنش تند و خشونت آمیز فرد یا گروهی در برابر فرد یا گروه دیگر؛ جنجال

خون دعواسی

دعوی خون؛ طلب قصاص

دعواگر

(۱) (حقوق) ۱- مدعی ۲- ادعا کننده

دعواگریک

(۱) ۱- دعواگری ۲- عمل دعواگر

دعوالش

(۱) عمل یا فرایند دعوا کردن

دعوالشماق

(مص.مش) با هم دعوا کردن

دی

(۱) نام حرف «د»

دی

(فع) (امر) دیماق (بیان کردن)؛ بیان کن

دیب

(ق) ۱- به عنوان؛ به نام؛ اونی عالم کیشی ~ حرمت

شونده ی فلزی، یک دسته و محفظه یا دستگاه گرم کننده، برای برطرف کردن کیس و چروک پارچه و جامه ۳- صافی و نرمی ای که از اثر اتو کشیدن بر پارچه حاصل می شود ۴- عمل اتو کشی

دزمال لماق

(مص.م) ۱- اتو کردن ۲- (مجاز) گناه یا عیبی را پوشاندن؛ مخفی داشتن

دزمال لئماق

(مص.مج) اتو شدن

دزمال لتماق

(مص.م) اتو کردن؛ کار اتو کشی را به وسیله ی دیگری انجام دادن

دزمال لتتیرماق

(مص.و) ۱) دزمال لتماق

دزمال لشی

(۱) عمل یا فرایند اتو کشیدن

دزمال لشماق

(مص.مش) ۱- ~ دزمال لماق ۲- به کار اتو کشی کمک کردن

دزمالچی

(۱) اتو کش؛ کسی که کارش اتو کردن است

دغل

(ص) ۱- دغل ۲- بد شکل؛ زشت ۳- ناخوشایند؛ ملال انگیز ۴- نادرست؛ فریبکار؛ ~ آدم (آدم فریبکار)

دغل لشماق

(مص.ل) ۱- روز به روز زشت تر و بدتر شدن ۲- بیش از پیش نادرست یا فریبکار شدن

دغل لشتیرماق

(مص.م) ۱- روز به روز زشت تر و بدتر ساختن ۲- هر چه بیشتر نادرست ساختن

دغل لیک

(۱) ۱- دغلی ۲- روابط تند و دغلکارانه؛ سخن زشت و تند ۳- نادرستی؛ فریبکاری

دغ دغ

(صو) واژه ای برای بیان لرزیدن از اثر سرما یا ترس

دغ دغ تیتیره ماق

دک دک لرزیدن (از ترس یا سرما)

دغدغه

(۱) ۱- دغدغه ۲- عتاب و خطاب تند؛ سرو صدا کردن ۳- (مجاز) تشویش؛ نگرانی؛ ترس

دغی (داغی)

عقد گردید است

دی میلیتریزتسیه Demilitarizatsiya
(۱) ۱- خلع سلاح کردن (یک کشور) ۲- ممانعت از تولید سلاح، ساختن استحکامات یا تقویت نظامی کشوری

دی مبلیزتسیه Demobilizatsiya
(م.ص) ۱- خاتمه بخشیدن به خدمت سربازان پس از انجام خدمت سربازی یا پس از پایان جنگ یا انتقال دادن آنان به نیروی ذخیره ۲- تغییر دادن حالت نظامی به حالت صلح و عادی

دماکرت Demokrat-1
[دموکرات] (۱) ۱- دموکرات؛ هر یک از اعضای حزب دموکرات (در کشورهای مختلف جهان)

دماکرت Demokrat-2
[دمکرات] (ص) ۱- دموکرات؛ معتقد به دموکراسی؛ پیرو دموکراسی

دمه کرتیک Demokratik
[دموکراتیک] (ص) ۱- دموکراتیک؛ منسوب یا مربوط به دموکراسی ۲- حامی پرنسپ‌های دموکراسی

دمه کرتیه Demokratiya
[دموکراسی] (۱) ۱- دموکراسی ۱- نظام سیاسی که بر حاکمیت مردم استوار باشد ۲- اصول رهبری جمعی

دماکرتیزم Demokratizm
(۱) ۱- دموکراتیزم؛ پیاده کردن اساسات دموکراسی در عمل

دمه کرت‌لش Demokratlash
(۱) ۱- عمل یا فرایند دموکراتیزه شدن؛ رو به دموکراتیزه شدن گذاردن

دمه کرت لشماق Demokratlashmoq
(م.ص.ل) ۱- دموکراتیزه شدن؛ دموکراسی را اختیار کردن

دماکرت لشتیرماق Demokratiklashtirmoq
(م.ص.م) ۱- دموکراتیزه کردن؛ جامعه را بر اساس دموکراسی استوار نمودن

دیماق Demoq
(م.ص.ل) ۱- بیان کردن (از طریق گفتار و نوشتار) ۲- گفتن ۳- شمار کردن ۴- فرض کردن؛ ملاحظه کردن ۵- خواستن؛ تقاضا یا آرزو کردن ۶- اجرا کردن؛ انجام دادن

دیده آچماق

ochmoq
۱- برای نگهداری برگه‌های یک پرونده، پوشه‌ی ویژه‌ای گزیدن ۲- (حقوق) پرونده ساختن؛ برای قضیه‌ای پرونده باز کردن

دلته Delta-1
[دلتا] (۱) ۱- دلتا؛ نام چهارمین حرف الفبای یونانی

دژلته Delta-2
(۱) (زمین شناسی) دلتا؛ دشت آبرفتی پنجه‌مانندی که در مصب رودخانه تشکیل می‌شود

دیمه گوگ Demagog
(۱) ۱- کسی که با وعده‌های خشک و تو خالی مردم را فریب دهد

دیمه گوگیک Demagogik
(ص) ۱- متکی بر دیمه گوگیه

دیمه گوگیه Demagogiya
(۱) ۱- مردم‌فریبی؛ عوام‌فریبی

دیمه گوگ‌لیک Demagoglik-1
(۱) ۱- وضع یا کیفیت اتکا داشتن به مردم‌فریبی یا عوام‌فریبی

دیمه گوگ‌لیک Demagoglik-2
(ص) ۱- سخن یا صفات ویژه‌ی مردم‌فریبان

دیمک Demak-1
(م.ص.ل) ۱- گفتن

دیمک Demak-2
(ق) ۱- برابر با؛ مساوی با؛ او او چون یاریدن ایریلیش، جانیدن ایریلیش ~ ایدی (برای او جدایی از بار برابر با جدایی از جانش بود)

دیمک Demak-3
(ح) ۱- پس؛ بنابر این؛ ~، موضوع نی توشونتیریش کیره‌ک ایکن، ده! (بنابر این، فهماندن موضوع لازم بوده است!)

دیمک‌که Demakki
~ دیمک ۳

دیمرکتسیون Demarkatsiyon
(۱) (نظامی) ۱- مرز موقتی که در زمان صلح دو طرف جنگنده را از هم جدا می‌کند ۲- خط یا دایره‌ای که در زمان جنگ، در اطراف مناطق شکست خورده و تسخیر شده کشیده می‌شود

دیمرکتسیه Demarkatsiya
(۱) ۱- تعیین و مشخص کردن مرزهای کشورهای همسایه بر اساس معانده یا توافقنامه‌ای که بین آنان

اداره‌ها و دفاتر

دکلمتسیه Deklamatsiya
(۱) ۱- دکلاماسیون؛ عمل یا فرایند خواندن یک اثر ادبی با حالتی مؤثر

دکله رتسیه Deklaratsiya
(۱) ۱- اعلامیه‌ی رسمی دولت یا حزب برامون مسائل مهم سیاسی

دیکله‌ی Deklay
(۱) (قد) ۱- جامه‌ی آستین کوتاه که روی لباسهای دیگر پوشیده می‌شد

دی‌کرتیو Dekorativ
(ص) ۱- دکوراتیو؛ تزئینی؛ مربوط به تزئین

دی‌کرت‌ر Dekorator
(۱) ۱- دکوراتور؛ صحنه‌آرا؛ آرایشگر صحنه ۲- آنکه جایی را آرایش کند؛ معمار داخلی

دی‌کرتسینه Dekoratsiya
(۱) ۱- دکوراسیون؛ عمل، فرایند، فن یا هنر آرایش صحنه ۲- شیا‌اشیای مورد استفاده در آرایش صحنه

دی‌کرتیت Dekret
(۱) ۱- فرمان یا قرار مهم دولت یا حکومت که قدرت قانونی داشته باشد

دی‌کرتیت آپوسکه‌سی ~otpuskasi
رخستی دوران حاملگی یا ولادی

دیکچه Dekcha
(۱) ۱- دیکچه؛ دیگ کوچک ۲- (مجاز) غذایی که در دیکچه پخته شده باشد ۳- (اف، مر) نذر ویژه‌ی زنان برای رسیدن به آرزویی یا گشایش مشکلی که در آن (معمولا) غذای شیربرنج می‌پزند

دیلیگت Delegat
(۱) ۱- نماینده‌ی انتخابی و اعزامی یک اداره یا مؤسسه

دیلیگت‌لیک Delegatlik
(۱) ۱- نمایندگی؛ وکالت

دیلیگتسیه Delegatsiya
(۱) ۱- هیأت یا نمایندگان انتخابی و اعزامی یک اداره یا مؤسسه

دلفین Delfin
(۱) ۱- دلفین؛ هر یک از جانوران پستاندار از تیره‌ی دلفینها که در اقیانوسها و گاه رودخانه‌ها به صورت گله زندگی می‌کنند؛ خوک دریایی

دبله Delo
(۱) ۱- دوسیه؛ پرونده

[دهقان باب] (ض) ۱- ویژگی آنچه مناسب دهقان باشد

دهقانلیک Dehqonlik
(۱) ۱- دهقانی؛ وضع یا کیفیت دهقان بودن ۲- عمل یا شغل دهقان

دهقانچه‌سیغه Dehqonchasiga
(ق) ۱- دهقانوار؛ مانند دهقان؛ به شیوه‌ی دهقان

دهقانچیلیک Dehqonchilik
(۱) ۱- کشاورزی؛ زراعت ۲- کار دهقانی ۳- محصول زراعتی

دهقان چومچوق Dehqonchumchuq
(۱) ۱- نوعی گنجشک

دی‌ژور Dejur
(۱) ۱- کسی که به نوبت در جایی کار می‌کند ۲- مؤسسه‌ای که در روزهای تعطیل یا شبانه خدمت می‌کند

دی‌ژورلیک Dejurlik
(۱) ۱- نوبت‌داری؛ نوبتی

دیک Dek
(پس) ۱- مانند؛ شبیه؛ سیز ~ (مانند شما)، ی ~ (مehosh)، گل ~ (شبه گل) ۲- خواهان؛ مایل؛ بارگو ~ (رفتگی)، لگو ~ (گرفتگی)، کرگو ~ (دیدنی)

دیکبر Dekabr
[دسامبر] (۱) ۱- دسامبر؛ دوازدهمین ماه میلادی، دارای ۳۱ روز، که از ۱۰ آذر (قوس) آغاز می‌شود

دیکبریست‌لر Dekabristlar
(۱) ۱- لقب شورشیانی که ضد دولت روسیه‌ی تزاری در ماه دسامبر ۱۸۲۵ قیام کردند

دیکه‌ده Dekada
(۱) ۱- دهه؛ ده روز؛ دوره‌ی ده روزه ۲- مراسم یا برنامه‌ی ده روزه

دیکه‌دینت Dekadent
(۱) ۱- کسی که طرفدار یا پیرو دیکه‌دینت لیک باشد

دیکه‌دینت‌لیک Dekadentlik
(۱) ۱- نام عمومی جریان ادبی و هنری ضد ریالیستی اواخر سده‌ی نوزدهم و اوایل سده‌ی بیستم که بر یأس و بدبینی متکی است

دیکن Dekan
(۱) ۱- رئیس یک آموزشگاه عالی، بویژه دانشکده

دیکنت Dekanat
(۱) ۱- اداره‌ها و دفاتر مربوط به دانشکده ۲- اتاقهای این

(۱) (قد.) ۱- مجلس عالی امرا و اراکین دولت ۲- اداره دولت یا اداره‌ی وزارتخانه‌ها ۳- بنای اداره‌ی دولت ۴- عنوان بعضی از امرا یا اراکین دولتی

دیوان (۱) دیوان: کتاپه

دیوانه (۱) دیوانه: کسی که بر اثر آسیب مغزی یا عاطفی رفتار و واکنش‌هایش غیرطبیعی و نامعقول باشد

دیوانه ۲ (ص.) ۱- دارای رفتار غیرعادی و نامعقول ۲- (مجاز) دستخوش اشتیاقی افراطی: سودایی ۳- مجذوب: مشتاق رسیدن به وصل خداوند ۴- گدا: سایل ۵- واژه‌ای شوخی آمیز برای دوستان نزدیک

دیوانه‌وش (ص.) دیوانه‌وش: شبیه دیوانه

دیوانه‌وار (ق.) ۱- دیوانه‌وار ۲- شبیه دیوانگان ۳- به صورتی غیرمنطقی و نامعقول ۴- به صورتی شدید و افراطی: او، قیزنی ~ سیوه دی (او دختر را دیوانه‌وار دوست دارد)

دیوانه‌لیک (۱) دیوانگی: جنون: اشتیاق ۲- گدایی

دیوانه‌خانه (۱) دیوانه‌خانه: تیمارستان: جایی که در آن بیماران روانی را نگهداری و درمان می‌کنند: آسایشگاه روانی: دارالمجانین

دیوان‌بگی (۱) (قد.) منصب یا لقب آمر اداره‌ی دولت یا اداره‌ی وزارتخانه: دیوانسالار

دیوان‌خانه (۱) ۱- دیوان ۲- (قد.) دارالقضا: دادگاه: دادستانی

دیوار (۱) دیوار ۲- ساختاری عمودی با سطحی کمابیش مسطح که دو محوطه را از یکدیگر جدا یا فضایی را محصور کند ۳- (مجاز) حایل: مانع: سد

دیوار درمیان (۱) ۱- دیوار به دیوار: همسایگانی که با یک دیوار میانی از هم جدا شده باشند ۲- هم‌مرز: هم‌سرحد

دیوارزن (۱) دیوارزن: کسی که دیوار گلی را بنا کند

اهتزازهای مرکب یا پیچیده

دیتکتورلی (ص.) دارای موج یا اهتزاز

دترمینیست (۱) جبرگرا: پیرو عقیده‌ی جبرگرایی

دترمینیزم [=دترمینیسم] (۱) دترمینیسم: جبرگرایی: نظریه یا آموزه‌ای که عملهای ارادی، رویدادهای طبیعی یا پدیده‌های اجتماعی یا روانی را ناشی از رویدادهای پیشین یا قانونهای طبیعی می‌داند و آنها را بر آن اساس ارزیابی می‌کند اصل ضرورت علی: اصل موجبیت

دترمینان (۱) (ریاضی) دترمینان: دستگاهی برای حل معادله‌های خطی به صورت جدولی که در هر سطر و هر ستون آن مقدار ثابتی درایه وجود دارد و هر درایه تنها متعلق به یک سطر و بالای هر درایه نماینده‌ی ستون است

Detonator (۱) ماده‌ی قابل انفجار

دیو (۱) (فرهنگ مردم) ۱- دیو: موجودی خیالی به شکل انسان بسیار زشترو، درشت اندام و پرمو، معمولاً بادو شاخ بر سر، دم و چنگالهای دراز ۲- (مجاز) آدم بزرگ جثه و دارای رفتار زشت

دیولوئتسیه (۱) اصلاحات یا رفرمهای پولی برای جلوگیری یا رفع انقلاسیون

دیوکار (۱) دیوکار: کسی که تند کار کند و از زیادی کار خسته نشود

دیوکارانه (ق.) دیوکارانه: مانند کار دیو (بسیار تند، چابک و به صورت خستگی ناپذیر)

دیوال (گف.) دیوار

دیوالزن (گف.) دیوارزن

دیوان (۱) دیو: مجموعه‌ی شعرهای یک شاعر

Devon-2 دیوان

Deputat دیپوتات (۱) نماینده: وکیل: عالی مجلس سی (نماینده‌ی مجلس شورا)

Deputatlik دیپوتاتلیک (۱) نمایندگی مجلس: وکالت: وضع یا کیفیت نماینده‌ی مجلس شورا بودن

Deraza دژیره‌زه (۱) پنجره: دریچه: (اف.) کلکین

Derivatsion دیریوتسیان (۱) مربوط یا منسوب به دیریوتسیه

Derivatsiya دیریوتسیه (۱) ۱- تغییر دادن مسیر آب دریا توسط جوی یا کانال ۲- هدایت آب دریا به جوی یا کانال

Desant دیسنت (۱) دیسانت: پیاده کردن سربازان در سرزمین دشمن از طریق هواپیما یا کشتی

Desantchi دیسنتچی (۱) سرباز دیسانتی

Desat(ina) دیست (۱) (قد.) واحد اندازه گیری زمین در روسیه‌ی تزاری برابر با (۱/۰۹) هکتار

Desert دیسیرت (۱) دسر: آنچه (از قبیل میوه یا شیرینی) که پس از خوراک اصلی خورده شود

Desimetr دسی متر (۱) دسیمتر: واحد اندازه گیری طول برابر با یک دهم متر

Despotizm دیسپه‌تیزم (۱) ۱- حکومت شاهی مطلقه استبدادی ۲- استبداد: ظلم

Detal دیتل (۱) ۱- تفصیل: جزو ۲- اجزاء ماشین ۳- بخش یا جزئی از کار یا حادثه‌ای

Detektiv دیتکتیو (۱) سرگذشت پر از ماجرا و حوادث: ~ اثر (اثر پر از ماجرا و حوادث)

Detektor دیتیکتر (۱) اسبابی برای تبدیل امواج قوی به امواج ضعیف در رادیو

Detektorlash دیتیکترلش (۱) (فیزیک) فرایند جداسازی اهتزازهای صوتی از

Demping دمپینگ (۱) عرضه‌ی کالای تجارتی به قیمت ارزانتر از کشور خود در بازارهای خارجی به مقصد تصاحب بازار و خارج کردن رقبای تجارتی

Denaturat دینه‌تورت (۱) الکلی که در اثر آمیخته شدن با مواد زهری یا بدطعم، غیر قابل نوشیدن باشد

Dengiz دینگیز (۱) ۱- دریا ۲- حوزه‌ی مصنوعی آب که میدان وسیعی را احتوا کرده باشد ۳- (مجاز) جای وسیعی که با چیزی پوشیده باشد: پخته سی (دریای پخته)

Dengizchi دینگیزچی (۱) دریانورد: کسی که در ساحه‌ی دریانوردی خدمت کند

Department دیپارتمنت [=دپارتمان] (۱) ۱- دپارتمان ۲- بخشی از یک مجموعه که در آن کارهای مشخصی انجام گیرد: بخش: گروه ۳- وزارتخانه

Depesha دبیشه (۱) خبر رسمی اضطراری (سیاسی یا نظامی): اطلاعات عاجل

Depo دیپو (۱) گاراژ: تعمیرگاه: محل توقف و تعمیر وسایط و ماشینها

Deponent دیبه‌ننت (۱) ۱- کسی که دارایی خود را در مؤسسه‌های دولتی سپرده است ۲- کسی که سهم یا دارایی خود را از مؤسسه یا کارخانه‌ای بنابر علتی نگرفته باشد

Depozit دیپوزیت (۱) سپرده: پول گذاشته شده در بانک

Depozitor دیپوزیتور (۱) کسی که پول در بانک می‌گذارد

Depsimoq دیپسیماق (مص.م.) ۱- پابر زمین کوبیدن (از فرط بیحوصلگی یا نازاحتی) ۲- له کردن: زیر پا کردن ۳- اسب یا مرکب را با ضربیه‌ی پا به حرکت یا سرعت واداشتن ۴- زدن: جهیدن (در مورد نبض و رگها)

Depsinmoq دیپسینماق (مص.م.) ۱- جهیدن ۲- تپیدن آیوره ک دیپسینیب توشر دهشتلی هر خبردن (دل می جهد از وحشت هر حادثه‌ی بد)

دی الکتریک

(۱) دی الکتریک: برق‌بند؛ عایق

دییته

(۱) پرهیز

دییستیک

(۱) مربوط به پرهیز

دیفرانسیل

(۱) ۱- دیفرانسیل ۲- (ریاضی) دستگاهی در حساب

دیفرانسیل ۳- حساب دیفرانسیل ۴- (مکانیک)

دستگاهی در اتومبیل و برخی وسایل موتوری دیگر

مربک از چند چرخ دنده که در محفظه‌ای قرار دارد و

به وسیله‌ی میل کاردان به حرکت در می‌آید و به

وسیله‌ی دو میل پلوس حرکت را به چرخها منتقل

می‌کند و امکان می‌دهد هر یک از چرخها با سرعت

دلخواه بچرخد

دیفتیری

[=دیفتری] (۱) (پزشکی) دیفتری؛ بیماری واگیردار

ناشی از نوعی باسیل که با ایجاد غشای کاذب

چسبنده‌ای روی مخاطها (معمولا حنجره، حلق، نای

و گاه چشم و مهبلی) پدید می‌آید

دیک

(۱) حرکت تند و آنی

دیک

(پس-) از فعل امر فعل جمع ماضی مطلق می‌سازد

قیل ~ (کردیم)، اور ~ (زدیم)

دیکنگ‌لماق

(مص.م) انجام دادن حرکات توأم با جست و خیز

دیک‌لله‌ماق

(مص.ل) ۱- انجام حرکات توأم با جست و خیز ۲-

رفتار شتاب‌زده

دیکیر

(۱) حرکات توأم با جست و خیز

دیکیرلماق

(مص.ل) رفتار توأم با جست و خیز

دیکه‌ی‌ماق

(مص.ل) مستقیما از جابلند شدن

دیکنت

(۱) دیکته؛ آنچه گفته یا خوانده می‌شود تا دیگران

(بوژه‌دانش آموزان) آن را بنویسند

دیکته‌تیر

[=دیکتاتور] (۱) دیکتاتور؛ کسی که بدون پیروی از

دیه‌لکتیزم

[=دیالکتیسم] (۱) دیالکتیسم؛ کلمات عامیانه یا

لهجه‌ای دخیل در زبان ادبی

دیه‌لکتولوگ

(۱) لهجه‌شناس؛ متخصص لهجه‌شناسی

دیه‌لکتولوگیه

(۱) علم لهجه‌شناسی

دیه‌لوگ

[=دیالوگ] (۱) دیالوگ؛ مباحثه؛ گفتگو

دیه‌مت

(۱) ماتریالیسم دیالکتیک (کورس یا کلاس درس این

فلسفه)

دیه‌متر

(۱) ۱- قطر ۲- خطی که از مرکز یک منحنی بسته

بگذرد و دو نقطه از محیط آن را به هم وصل کند ۳-

پاره خط مستقیمی که از یک رأس کثیرالاضلاع یا

کثیرالوجه به رأس غیر مجاور آن وصل شود

دیه‌پزون

[=دیپازون] (۱) (موسیقی) ۱- مجموع آوازهای میان

بلندترین و پست‌ترین آواز یک: له‌ی موسیقی یا

آوازخوان ۲- اسباب کوچکی دارای دو شاخه (معمولا

فولادی) که اگر شاخه‌هایش به ارتعاش در آید صوتی

با بسامد معین تولید می‌کند و در کوک کردن سازها

کاربرد دارد ۳- (مجاز) حدود؛ دایره؛ وسعت

دیه‌پزیتو

(۱) سلاید؛ فلم

دید

(۱) ۱- عقل؛ فراست؛ فهم؛ ادراک ۲- سلیقه؛ دید؛

ذوق زیبا شناسی

دیدکتیک

(۱) استاد یا متخصص آموزش و پرورش

دیدکتیک-۲

(ص) ۱- منسوب به دیدکتیکه ۲- (کم) پندگو؛

نصیحت‌گو

دیدکتیکه

(۱) دانش متودیک در ساحه‌ی آموزش و پرورش

دیدفراست

(۱) فهم؛ ادراک

دیدلی

(ص) ۱- با ذوق؛ با سلیقه؛ زیبا شناس ۲- عاقل؛ با

فراست؛ بالادراک

دی

(پس-) از فعل امر فعل ماضی مطلق می‌سازد: قیل ~

(کرد)، بار ~ (رفت)

دیه‌بت

[=دیابت] (۱) (پزشکی) دیابت؛ بیماری که با زیادی

ادرار، تشنگی و افزایش اوره در خون همراه است؛

بیماری قند

دیه‌فرگمه

(۱) ۱- دیافراگم؛ حجاب حاجز ۲- صفحه‌ای در

دوربین عکاسی، تلسکوپ یا دیگر دستگاههای نوری

که گشادگی عدسی را محدود می‌کند

دیه‌گنستیکه

(۱) دانش تشخیص بیماری به وسیله‌ی معاینات

دقیق

دیه‌گنوز

(۱) دیانگوز؛ تشخیص بیماری به وسیله‌ی معاینات

دقیق

دیه‌گنل

(۱) (هندسه) ۱- خط مستقیمی که دو زاویه‌ی غیر

مجاور یا دو گوشه‌ی شکل چند گوشه‌ای را با هم

وصل می‌کند ۲- پارچه‌ای با خطوط مایل

دیه‌گرمه

(۱) دیانگرام؛ نمودار؛ طرح خطی که بیشتر توصیف

کننده باشد تا نمایش دهنده، بوژه ترسیمی که

ترتیبها و رابطه‌ها را بیان کند و معمولا در کارهای

ریاضی و علمی کاربرد دارد؛ تصویر گرافیک

دیه‌لکت

(۱) دیالکت؛ لهجه؛ تلفظ واژه‌های یک زبان به

شیوه‌ی گویش یا زبان معین

دیه‌لکتال

(ص) مربوط یا منسوب به لهجه

دیه‌لکتیک

[=دیالکتیک] (۱) دیالکتیک؛ طرفدار فلسفه‌ی

دیالکتیک

دیه‌لکتیکه

[=دیالکتیک] (ص) دیالکتیک؛ منسوب یا متعلق به

دیالکتیک

دیه‌لکتیکه

[=دیالکتیک] (۱) ۱- دیالکتیک؛ رشد و تکامل تز،

آنتی تز و سنتز بر اساس قانونهای ماتریالیسم

دیالکتیک ۲- مراحل رشد و تکامل چیزی

دیواری

(۱) دیواری؛ آنچه بر دیوار کار شده باشد؛ ~ نقش لر

(نقشهای دیواری) ۲- آنچه برای آویختن یا نصب

کردن به دیوار ساخته شده باشد؛ ~ ساعت (ساعت

دیواری)

دیوارتنگی

(۱) نوعی گیاه علفی خودرو

دیوارتاش

(۱) ۱- دیوار مستحکم؛ دیوار سنگی ۲- سنگ یا

موانعی که برای بستن راهها گذاشته می‌شود

دیوپچک

(۱) گیاهی خرنده از تیره‌ی پیچکیان، خودرو و زیان

آور

دیوزیره

(۱) نوعی برنج محلی از جنس عالی

دیولی

(ق) تقریبا؛ ایشلر ~ بیتدی (کارها تقریبا تمام شد)

دیویه‌لیک

← اینته‌ی لیک

دییلماق

(مص.مج) دیماق

دییش

(۱) عمل یا فرایند بیان کردن

دییشماق

(مص.مش) ۱- ← دیماق ۲- (کم) جنگ لفظی

کردن؛ بگو مگو کردن

دیزینفیکسیه

(۱) ضد عفونی؛ پلشت‌بری؛ گندزدایی

دیزینفیکسیه‌لماق

(مص.م) ضد عفونی کردن

دیزینفیکسیه‌لانماق

(مص.مج) ضد عفونی شدن

دیزینفکتور

(۱) کسی که ضد عفونی می‌کند

دیزینسکتور

(۱) ضد عفونی کننده؛ کسی که حشرات مضر را با

طرق مختلف نابود می‌کند

دیزینسکسیه

(۱) ضد عفونی کردن؛ دفع حشرات مضر به روشهای

مختلف

گرایشهای عاطفی انسان ۳- برگزیده شده به وسیله ی خواست و علاقه ی قلبی و بدون فشار و اجبار
دلخانه Dilxona (۱) (اد. کم.) دنیای باطنی شخص؛ دل و نهاد شخص
دلخون Dilxun (ص.) دلخون؛ گرفتار اندوهی بزرگ و بسیار آزار دهنده
دلخونلیک Dilxunlik (۱) دلخونی؛ وضع یا کیفیت آنکه دچار اندوهی بزرگ و بسیار آزار دهنده است
دلخوش Dilxush (ص.) دلخوش؛ خوشحال از بودن در وضعی یا داشتن چیزی و دل بسته به آن
دلخوشلیک Dilxushlik (۱) (۱) دلخوشی ۲- شادی؛ خوشحالی یا آرامش ذهنی ۳- آنچه مایه ی چنین حالت یا کیفیتی باشد؛ مایه ی دلخوشی
دلشکسته Dilshikasta (ص.) دلشکسته؛ دستخوش اندوه و نومیدی بر اثر ناکامی
دلشکسته لیک Dilshikastalik (۱) دلشکستگی؛ وضع یا کیفیت دستخوش اندوه و نومیدی شدن
دلشاد Dilshod (ص.) خوشحال؛ خوشنود ۲- نام آقایان
دلشادلیک Dilshodlik (۱) خوشنودی؛ وضع یا کیفیت خوشحال بودن
دیم Dim-1 [دم] (۱) (۱) ۱- دم ۲- هوای خفه ۳- محیطی که در آن تنفس مشکل باشد ۴- آماس شکم بر اثر تولید گاز در آن
دیم Dim-2 (۱) ۱- سکوت؛ وضع یا کیفیت نبودن سروصدا ۲- (مردم شناسی) بازی حرف نزنانه که در آن اشتراک کنندگان تا پایان زمان تعیین شده ی بازی باهم حرفی نمی زنند و کسی که عدول کند بازنده است
دیم Dim-3 (ق.) (گف.) ۱- (اصطلاحاً) هیچ؛ توغری اوینگ گه کیت نه باشقه بیرگه بارمه (مستقیم خانه برو، اصلاً به جای دیگری مرو) ۲- بسیار؛ خیلی؛ دوستیم، سیزگه ~

(ص.) ۱- دل آزار ۲- آنچه موجب آزردن خاطر باشد ۳- معشوق ستمگر ۴- بیرحم
دلپذیر Dilpazir (ص.) (کم) دلپذیر؛ بسیار خوب و خوشایند؛ دلپسند
دلپاره Dilpora (ص.) دلریش؛ دل افکار؛ ویژگی آنکه دلش مملو از درد و اندوه باشد
دلرزا Dilrabo (ص.) ۱- دلرزا ۲- بسیار خوشایند و موجب جلب علاقه و اشتیاق ۳- دلبر ۴- نامی برای خانمها
دلربالیک Dilrabolik (۱) دلربایی؛ وضع یا کیفیت آنکه دلرباست
دل سیاه Dilsiyoh (ص.) دل سیاه؛ بدگمان؛ کینه جو؛ بدخواه
دل سیاهلیک Dilsiyohlik (۱) دل سیاهی؛ افسردگی؛ آزرده گی
دلسوز Dilso'z (ص.) دلسوز؛ دارای علاقه ای عاطفی، همراه با دلسوزی
دلسوزلیک Dilso'zlik (۱) دلسوزی؛ توجه و مراقبت همراه با علاقه ی عاطفی
دلتنگ Diltang (ص.) ۱- دلتنگ ۲- اندوهگین و آزرده از رویداد یا وضعیتی ۳- تنگ و تاریک یا ناخوشایند و موجب افسردگی
دلتنگلیک Diltanglik (۱) (۱) ۱- دلتنگی ۲- وضع یا کیفیت دلتنگ بودن ۳- غمگینی یا آزرده گی به خاطر تحمیل وضع یا رویداد ناخوشایند
دل تارتار Diltortar (ص.) دلکش؛ خوشایند
دل خسته Dilxasta (ص.) دلخسته؛ گرفتار اندوه و خستگی ذهنی
دلخسته لیک Dilxastalik (۱) (۱) ۱- دلخستگی ۲- بیزاری ۳- فرسودگی از اثر وضع یا کیفیتی
دلخراج Dilxiroj (۱) (موسیقی) نام یکی از آهنگهای موسیقی مردم ازبک
دلخواه Dilxoh (ص.) ۱- دلخواه ۲- سازگار با خواست قلبی و

دلدار Dildor-2 (ص.) دوست داشتنی؛ مهربان
دلدارلیک Dildorlik (۱) (۱) ۱- دلدار؛ مهربانی ۲- یار؛ محبوب
دلبر Diler (۱) کسی که به امور سهام، بازار بورس یا دلالی کالاهای مورد خرید و فروش مشغول است
دلگیر Dilgir (ص.) ۱- دلگیر؛ آزرده ۲- کسالت آور؛ غم انگیز
دلگیرلیک Dilgirlik-1 (ص.) (۱) دلگیر؛ آزرده
دلگیرلیک Dilgirlik-2 (۱) (۱) دلگیری؛ آزرده گی
دل کپتر Dilikaptor (۱) نوعی انگور
دلکش Dilkash (ص.) دلکش؛ بسیار خوشایند که علاقه و اشتیاق را حث کند
دلکشلیک Dilkashlik (۱) دلکشی؛ وضع یا کیفیت دلکش بودن
دلکشا Dilkusho (ص.) دلکشا؛ دارای وضع، فضا و کیفیتی که موجب انبساط خاطر گردد
دلنواز Dilnavoz-1 (ص.) (۱) دلنواز؛ مایه ی شادی و آرامش روحی
دلنواز Dilnavoz-2 (۱) (۱) یار؛ محبوب
دلنوازلیک Dilnavozlik (۱) (۱) دلنوازی؛ وضع یا کیفیت دلنواز بودن
دل آرا Diloroz (ص.) (۱) دل آرا؛ دلربا ۲- نام دخترانه
دلارام Dilorom-1 (۱) (۱) ۱- یار مهربان و آرامبخش ۲- نام خانمها
دلارام Dilorom-2 (ص.) (۱) ۱- دلارام ۲- مایه ی آرامش ذهن و قلب ۳- بسیار گرمی و خوشایند
دلاور Dilovar (ص.) (۱) دلارور؛ بی باک؛ شجاع ۲- نام مردانه و زنانه
دلاورلیک Dilovarlik (۱) (۱) دلاروری؛ شجاعت
دل آزار Dilozor

قانون یا رای و عقیده ی نمایندگان مردم به دلخواه بر قلمروی حکومت کند؛ خودکامه؛ خودرای؛ مستبد
دیکته تیرلیک Diktatorlik (۱) (۱) ۱- دیکتاتوری ۲- حکومت انحصاری یک نفر یا یک گروه، بدون توجه به رای و عقیده ی مردم ۳- نظام حکومتی که در آن تنها هواداران دیکتاتور آزادی برای فعالیت سیاسی داشته باشند
دیکته توره Diktatura (۱) حاکمیت دیکتاتوری و خودکامه گی
دیکته فون Diktofon (۱) ضبط صوت؛ دستگاهی الکترونیکی که صدرا بر روی نوار مغناطیسی ثبت می کند
دیکتر Diktor (۱) گوینده ی رادیو و تلویزیون
دیکسیه Diksiya (۱) ویژگی تلفظ آواها، هجاها و واژه ها
دیکتفکه Diktovka (۱) دیکته؛ از یاد نوشتن
دل Dil (۱) (۱) ۱- دل؛ قلب ۲- (مجاز) احساسات و هیجانات درونی؛ دنیای روحی و معنوی ۳- (مجاز) آرزوی قلبی ۴- (مجاز) یاد؛ خیال؛ خاطر
دل ابگار Dilabgor [=دل افکار] (ص.) (۱) دل افکار؛ محزون؛ شکسته خاطر
دل ابگارلیک Dilabgorlik (۱) (۱) دل افکاری؛ حزن؛ حسرت
دل افروز Dilafruz-1 (۱) (۱) ۱- نوعی گلابی ۲- نام دخترانه
دل افروز Dilafruz-2 (ص.) (۱) دل افروز؛ آنچه یا آنکه دل را خوشنود کند
دل بند Dilband (ص.) (۱) دل بند؛ مایه ی دل بستگی؛ بسیار گرمی
دلبر Dilbar-1 (ص.) (۱) ۱- دلبر؛ دلربا ۲- نام دخترانه
دلبرلیک Dilbarlik (۱) (۱) دلبری؛ دلربایی
دل دیره ماق Dildiramoq (مص.) (۱) از سرما دک دک لرزیدن
دلدار Dildor-1 (۱) (۱) ۱- دلدار ۲- آنکه مورد عشق و دل بستگی شدید باشد؛ ۳- یار؛ محبوب ۴- نام دخترانه

(۱.۱) - دقت ۲ - میزان موشکافی یا ظرافتی که در کاری به کار رفته باشد ۳ - میزان درستی و سازگاری چیزی با اندازه‌ها و معیارهای پیش‌بینی شده ۴ - عمل یا فرایند نگرستن و بررسی کردن چیزی به صورت دقیق، با بهره‌گیری از حواس و نیروی ذهنی و فکری

دقت‌گه سزاوار ~ gasazovor
شایان توجه و دقت

دقتنی جلب‌ایتماق ~ nijalbetmoq
۱ - توجه را به نقطه‌ای متمرکز کردن ۲ - توجه‌ی دیگران را به خود یا چیزی جلب کردن

دقت‌قیلماق ~ qilmoq
۱ - توجه کردن ۲ - دلگیر ساختن

دقت‌لنماق ~ Diqqatlanmoq
(مص. مج.) در کاری موشکاف و ظریف شدن؛ دقیق شدن

دقت‌سبیز ~ Diqqatsiz
(ص.) فاقد دقت؛ صفت آنکه دقتی ندارد

دقت‌وازلک ~ Diqqatvozlik
(۱.۱) وضع یا کیفیت آنچه که دارای دقت زیاد است

دق نفس ~ Diqqinafas
(۱.۱) بند آمدن نفس؛ خفگی

دیر ~ Dir-1
← دیر Dir-2

دیر ~ Dir-2
(پس.) با فعل امر می‌آید و در این حالت اشتراک شخص سوم را به دو صورت در اجرای امر متکلم تأمین می‌کند: الف) امر متکلم بطور مستقیم به وسیله‌ی مخاطب اجرا می‌شود: بی ~ بیدیر (بخوران)، کی ~ کیدیر (پوشان) ب) مخاطب امر متکلم را مستقیم خودش اجرا نمی‌کند، بلکه شخص سوم را واهی دارد تا اجرا کند: قیل ~ قیلدیر (فلان یا شخص سوم را وادار کن تا اجرا کند، بوز ~ بوزدیر) (خراب کن، به وسیله‌ی کسی دیگر)

دیر ~ Dir-3
(ح.) ۱ - نشانه‌ی پرسش: کیم ~؟ (کیست؟)، نیمه ~؟ (چیست؟)، قه‌یرده ~؟ (کجاست؟) ۲ - نشانه‌ی نامعلوم، غیر دقیق یا روشن نبودن: نیگه ~ (به علتی)، قنده‌ی ~ (طوری)، طرزی، کیم ~ (کسی؛ شخصی)، نیمه ~ (چیزی)، نیمه‌نی ~ (چیزی را)، کیم نینگ ~ (کسی را)، قچان ~ (زمانی)، قچان لر ~ (خیلی وقت قبل)، قه‌یرده ~ (در جایی)

متدین: ~ عالم (عالم دینی)

دینلی ~ Dinli
(ص.) دارای دین؛ دیندار

دینار ~ Dinor
(۱.۱) دینار؛ واحد پول بعضی کشورها

دین‌سبیز ~ Dinsiz
(ص.) بی دین؛ فاقد ایمان دینی؛ فاقد اعتقاد به دین معین؛ لامذهب

دینگ ~ Ding'
(ص.) صدایی که از ضربه‌ی خفیف بر تار آله‌ی موسیقی بر می‌خیزد

دینگ‌یلماق ~ Ding'illamoq
(گف.) ← دینگیرلماق

دینگیر ~ Ding'ir
(ص.) صدای متواتری که به شکل «دینگ» شنیده‌شود

دینگیرلماق ~ Ding'irlamoq
(مص. ل.) صدایی به شکل «دینگ، دینگ» پدید آمدن

دینچی ~ Dinchi
(ص.) دیندار

دیپلام ~ Diplom
[= دیپلم] (۱.۱) ۱ - دیپلم ۲ - گواهینامه‌ی پایان تحصیلات دبیرستان، دانشگاه و ... ۳ - گواهینامه‌ی پایان تحصیلات دکتری ۴ - ورقه‌ای که در آن امتیاز یا افتخاری به کسی واگذار شده باشد

دیپلامنت ~ Diplomant
(۱.۱) ۱ - نویسنده‌ی پایان‌نامه‌ی تحصیلی ۲ - کسی که در مسابقات یا به مناسبتی حایز دیپلم ویژه شده باشد

دیپلمات ~ Diplomat
[= دیپلمات] (۱.۱) ۱ - دیپلمات ۲ - کسی که عهده‌دار شغلی در زمینه‌ی سیاسی با کشورهای دیگر باشد؛ سیاستگر ۳ - (گف.) شخص زرنگ و چالاک در گفتار، عمل‌کرد و معامله

دیپله‌متیک ~ Diplomatik
[= دیپلماتیک] (ص.) ۱ - دیپلماتیک ۲ - سیاسی ۳ - مربوط به دیپلماتها ۴ - (مجاز) صفت آنچه که ژرف و ظریف اندیشیده یا عمل شده باشد

دیپلماتیه ~ Diplomatiya
[= دیپلماسی] (۱.۱) ۱ - دیپلماسی ۲ - سیاست ۳ - (گف.) عمل یا فرایند کاری زیرکانه به منظور رسیدن به هدفی

دقت ~ Diqqat

(ص.) صفت آنکه دارای کبر و خودپسندی است

دین ~ Din-1
(۱.۱) ۱ - دین ۲ - مجموعه‌ی آموزشهایی که به وسیله‌ی پیغمبری ارائه و به وسیله‌ی برخی پیروانش گردآوری، تنظیم یا تکمیل شده است ۳ - مجموعه‌ی آموخته‌ها، باورها و رفتار یک شخص برای برقراری رابطه‌ی خوب با نیروهای فوق طبیعی و جلب یاری و توجه آنها

دین ~ Din-2
(قد.) ← دن؛ تین

دینه‌میکه ~ Dinamika
[= دینامیک] (۱.۱) دینامیک؛ شاخه‌ای از مکانیک که در باره‌ی حرکت یک دستگاه ذرات مادی تحت تأثیر نیروها، به ویژه نیروهایی بحث می‌کند که در بیرون از دستگاه مورد نظر ایجاد می‌شود؛ پویایی

دینمیت ~ Dinamit
[= دینامیت] (۱.۱) دینامیت؛ ماده‌ی منفجره‌ای حاوی تی. ان. تی. و یک ماده‌ی جذب‌کننده‌ی خنثا

دینمیتچی ~ Dinamitchi
(۱.۱) کسی که با کار انفجار دینامیت سروکار دارد

دینه‌ما ~ Dinamo
[= دینام] (۱.۱) دینام؛ ژنراتور، بویژه ژنراتور برق مستقیم

دینه‌مامتر ~ Dinamometr
[= دینامومتر] (۱.۱) دینامومتر؛ نیروسنج

دیندار ~ Dindor
(ص.) دیندار؛ معتقد به دین و پیگیر در اجرای فرمانهای آن

دیندارلیک ~ Dindorlik
(۱.۱) دینداری؛ وضع یا کیفیت دیندار بودن

دیندش ~ Dindosh
(۱.۱) همدین؛ هریک از دو یا چند نفری که از لحاظ دین یکسان باشد

دینگ ~ Ding
(۱.۱) وضع یا کیفیت حساس بودن گوش به صداهای اندک

قولای دینگ ~ Qulog'i ~
آنکه گوشش به اندکترین صدایی حساس است

دینگ‌لخه‌ماق ~ Dingillamoq
(مص. م.) (گف.) ۱ - خیزک زدن کودکان ۲ - جفتک انداختن حیوانات

دینی ~ Diniy
(ص.) ۱ - دینی ۲ - منسوب یا مربوط به دین ۳ -

جبر بولدی (دوستم، به شما خیلی ظلم رفت)

دیم ~ Dim-4
(پس.) از فعل امر فعل ماضی مطلق می‌سازد: بار ~ (رفتم)، کور ~ (دیدم)

دیمیقاماق ~ Dimiqmoq
(مص. ل.) ۱ - مشکل شدن تنفس؛ حالت خفگی پیدا شدن ۲ - چنین حالتی در هوا یا محیطی پیدا شدن ۳ - خراب شدن؛ گندیدن

دیملمه ~ Dimlama
(۱.۱) ۱ - خوراکی که با بخار پخته‌شود ۲ - میوه یا سبزی که در خامی‌کنده شده، در گرمای خفه‌ی محیط مصنوعی رسیده باشد

دیملماق ~ Dimlamoq
(مص. ل.) (مت.) ۱ - دم کردن ۲ - اشباع شدن مکان ظرفی از بخار ۲ - (مت.) رسانیدن میوه یا سبزی در اثر ایجاد محیط گرم مصنوعی؛ (اف.) دملماق

دیملمنماق ~ Dimlanmoq
(مص. مج.) دیملماق

دیملمتاق ~ Dimlatmoq
(مص. م.) دیملماق (به وسیله‌ی کسی)

دیملمتیرماق ~ Dimlattirmoq
مص. و (۱.۱) دیملمتاق

دماغ ~ Dimog'
(۱.۱) ۱ - دماغ ۲ - (کالبدشناسی) بخشی که خالیگاه بینی و دهن را به هم وصل کرده است ۳ - (مجاز) حال؛ روحیه ۴ - (مجاز) کبر؛ هوا ~ آی بلند (متکبر)

دماغی بلند ~ ibaland
متکبر؛ خودخواه

دماغی‌گویماق ~ ikuymoq
۱ - فریب خوردن ۲ - آزردن شدن؛ قهر شدن

دماغ‌قیلماق ~ qilmoq
۱ - کبر کردن ۲ - قهر کردن

دماغدار ~ Dimog'dor
(ص.) متکبر؛ خودپسند؛ خودبین؛ ویژگی آنکه خود را برتر و بالاتر از دیگر بپندارد

دماغدارلیک ~ Dimog'dorlik
(۱.۱) تکبر؛ خودپسندی؛ وضع یا کیفیت خود را برتر از دیگران دیدن

دماغلنماق ~ Dimog'lanmoq
(مص. مج.) کبر پیدا کردن؛ خودپسند شدن

دماغلی ~ Dimog'li

Diram **دیرم**
[د=درم] (۱.۱) - درم ۲ - واحد سکه‌ی نقره (وزن و بهای آن در عصرهای مختلف متفاوت بوده است) ۳ - واحد وزن، معادل شش دانگ (هر دانگ معادل دو قیراط) ۴ - واحد پول بعضی کشورها

Dirdov **دیرداو**
(ص.۱) لاغر؛ ضعیف (بیشتر در مورد حیوانات)؛ ~ آت (اسب لاغر)

Direktiva **دیریکتیوه**
(۱.۱) - دستور؛ دستورالعمل ۲ - رهنمود

Direktor **دیرکتر**
(۱.۱) مدیر؛ رئیس

Direktorlik **دیرکترلیک**
(۱.۱) - مدیریت ۲ - ریاست ۳ - وضع یا کیفیت مدیریت یا رئیس بودن

Diraksiya **دیرکسیه**
(۱.۱) - هیأت مدیره؛ هیأت رئیسه ۲ - دفتر مدیر؛ دفتر رئیس

Dir(r) **دیر**
(ص.۱) - صدایی که از اثر لرزش پدید آید ۲ - صدایی که جهت متوقف ساختن اسب گفته شود

Dirham **دیرهم**
[د=درهم] - دیرهم

Dirijyor **دیریژیور**
(۱.۱) رهبر ارکستر

Dirillamoq **دیریلهماق**
(م.ص.ل.۱) - (ص.۱) پدید آمدن صدای «دیر دیر» از اثر لرزش و تکان ۲ - لرزیدن؛ تکان خوردن

Dirillatmoq **دیریلتماق**
(م.ص.م.۱) دیریلخه ماق

Diring-diring **دیرینگ دیرینگ**
(۱.۱) جست و خیز سریع و تند

Dirk **دیرک**
(ص.۱) صفت آنچه که در حالت لرزش و تکان باشد؛ لرزان

Dirkillama **دیرکیلמה**
(ص.۱) لرزان؛ ~ بدن (تن لرزان) در مورد بدن سفت و شلاد

Dirkillamoq **دیرکیلماق**
(م.ص.ل.۱) «دیرک، دیرک» حرکت کردن؛ لرزان شدن بدن

Disgarmoniya **دیسگرمانیه**
(ص.۱) (موسیقی) فاقد هماهنگی؛ فاقد سازگاری

Disk **دیسک**
(۱.۱) - دیسک ۲ - هر نوع صفحه‌ی مدور نازک و تخت در ابزار و ماشینها ۳ - دور صفحه‌ی مدور معمولاً چوبی یا پلاستیکی، با دوره‌ای فلزی، به وزن حدود دو کیلو که در ورزشهای پرتابی به کار می‌رود ۴ - (نظامی) خشاب دایروی مسلسل

Disket **دیسکت**
(۱.۱) دیسکت؛ محفظه‌ی کوچکی به شکل مربع برای ضبط داشته‌های کامپیوتر

Diskoteka **دیسکته‌یکه**
(۱.۱) محل یا مجلس موسیقی، رقص و خوشی

Diskovod **دیسکوهود**
(۱.۱) اسبابی که در آن دیسکت گذاشته می‌شود و اطلاعات موجود در دیسکت را به صفحه‌ی کامپیوتر انتقال می‌دهد

Dispanser **دیسپنسر**
(۱.۱) اداره‌ی بهداشت؛ درمانگاه

Dispepsiya **دیسپسپسیه**
(۱.۱) سوء هاضمه؛ بد کار کردن دستگاه گوارش

Dispetcher **دیسپیتچر**
(۱.۱) تنظیم کننده؛ ناظم حرکت وسایط ترانسپورتی

Dispetcherlik **دیسپیتچرلیک**
(۱.۱) وضع یا کیفیت دیسپیتچر بودن

Disput **دیسپوت**
(۱.۱) مباحثه؛ مناظره

Dissertant **دیسرتنت**
(۱.۱) دفاع کننده‌ی پایان نامه‌ی «علمی»

Dissertatsiya **دیسرتتسیه**
(۱.۱) رساله‌ی علمی به خاطر اخذ درجه‌ی علمی

Dissimilyatsiya **دیسیمیلیتسیه**
(۱.۱) - (زیست‌شناسی) تجزیه یا جدا شدن مواد در بدن زیست‌مند ۲ - (زبان‌شناسی) تبدیل یکی از دو حرف در کلمه به حرف دیگر

Displey **دیسپلی**
(۱.۱) صفحه‌ی تصویر کامپیوتر که در آن داده‌های تازه یا قبلی را می‌توان دید

Distansiya **دیستنسیه**
(۱.۱) - مسافت ۲ - فاصله ۳ - ناحیه

Distillamoq **دیسیتلماق**

(م.ص.م.۱) تقطیر کردن

Distilyatsiya **دیسیتیلیتسیه**
(۱.۱) (شیمی) تقطیر؛ عمل یا فرایند تولید مایع از گاز یا بخار، از راه سرد کردن یا زیر فشار قرار دادن آن

Divan **دیوهن**
(۱.۱) کاناپه؛ نیکتی که نشیمن و پشتی آن دارای تشک است

Diversant **دیویرسنت**
← دیویرسیه چی

Diversiya **دیویرسیه**
(۱.۱) خرابکاری؛ آشوبگری

Diversiyachi **دیویرسیه‌چی**
(۱.۱) خرابکار؛ آشوبگر

Diversiyachilik **دیویرسیه‌چیلیک**
(۱.۱) خرابکاری؛ آشوبگری

Divident **دیویدنت**
(۱.۱) حق السهم سهامداران از سود حاصله نظر به تعداد سهام آنان

Divizion **دیویزیون**
(۱.۱) گردان؛ قسمتی یا واحدی از لشکر

Diviziya **دیویزیه**
(۱.۱) لشکر؛ مجموعه‌ی چند واحد نظامی

Diyda **دیده**
(۱.۱) دیده؛ چشم؛ نظر

Diydiramoq **دییدیره‌ماق**
م.ص. از فرط سرما به لرزه افتادن

Diydiyo **دییدی‌یا**
(۱.۱) - نام سرودی مردمی؛ آقافیه‌ی «دییدی‌یا» که توسط زنان خوانده می‌شود ۲ - (مجاز) درد؛ حسرت

Diydor **دیدار**
(۱.۱) دیدار؛ عمل یا فرایند دیدن؛ ملاقات

Diyonat **دیانت**
(۱.۱) - دیانت؛ وجدان؛ انصاف ۲ - تقوی؛ دینداری

Diyonatli **دیانت‌لی**
(ص.۱) - با وجدان؛ با انصاف ۲ - با تقوی؛ دیندار

Diyonatsiz **دیانت‌سیز**
(ص.۱) - بی وجدان؛ بی انصاف ۲ - بی توفیق؛ بی پروا به قواعد دینی

Diyor **دیار**
(۱.۱) - دیار؛ سرزمین؛ وطن ۲ - نام مردانه

Dizayn **دیزاین**

(۱.۱) - نقش؛ تصویر ۲ - نما؛ طرح

Dizayner **دیزاینر**
(۱.۱) طراح؛ کسی که طرح و تزئین می‌کند

Dizel **دیزل**
(۱.۱) دیزل؛ از محصولات نفتی برای سوخت موتور و ماشین‌ها

Dizelli **دیزلی**
(ص.۱) دیزلی؛ ویژگی آنچه با دیزل کار کند

Do **دو**
[دو] (۱.۱) (موسیقی) ۱ - دو ۲ - نخستین صدای گام موسیقی ۳ - نت همین صدا

Dod **داد**
(۱.۱) - داد ۲ - فریاد ۳ - (مجاز) حفظ یا اجرای آنچه درست باشد، بویژه با داور بی طرفانه میان مدعیان یا تعیین پاداش و مجازات منصفانه

~inibermoq **دادینی بیرماق**
۱ - حقیقش را کف دستش دادن ۲ - کشتن یا سخت آسیب یا زیان رساندن

Doda **داده**
(۱.۱) (گف.) پدر

Dod-bedod **داد - سداد**
(۱.۱) فغان؛ ناله؛ فریاد

Dodlamoq **دادلماق**
(م.ص.ل.۱) داد زدن؛ فریاد کشیدن

Dodlatmoq **دادلتماق**
(م.ص.م.۱) به داد آوردن؛ به فریاد آوردن

Dod-voy **داد - وای**
(۱.۱) - داد و فریاد ۲ - (مجاز) ناله و فغان

Dodxoh **دادخواه**
(ص.۱) (کم) ۱ - دادخواه ۲ - کسی که به سبب ظلمی که بر او وارد آمده است دادخواهی کند ۳ - آنکه به دادگاه دادخواست دهد

Dogma-1 **دگمه**
[دگم] (۱.۱) دگم؛ آنچه به عنوان اصل مسلم پذیرفته شود و در آن جای چون و چرا نباشد

Dogma-2 **دگمه**
[دگم] (ص.۱) - دگم؛ جزم اندیش ۲ - دارای گرایش به اندیشه‌های قطعی و تغییرناپذیر ۳ - دارای عادت به پافشاری بر باورها و عقیده‌های از پیش پذیرفته و بی اعتنا به دلایل‌های که نادرستی آنها را اثبات کند

Dogmatik **دگمه‌تیک**

آن به دو مربع تقسیم شده و بر هر یک خالهایی به ترتیب معین نقش شده است

دمکرات
(ا.) جک؛ اسبابی برای بلند کردن چیزهای سنگین در یک مسافت کوتاه

دامله
(ا.) (گف.) ← داملا ۲- استاد دانشگاه و انستیتوها ۳- واژه‌ای احترام آمیز برای اشخاص دانشمند و علمی

دمنه
(ا.) کوره‌ی ذوب فلز؛ کوره‌ای ویژه با دمای بسیار بلند برای ذوب کردن فلزات

دامله
(ا.) استادان مدارس دینی در گذشته؛ عالم دینی؛ (اف.) داملخا

دان
(ا.) ۱- دان ۲- دانه ۳- خوراک بویژه دانه‌ی خوراکی که به پرندگان می‌دهند ۴- غله

دان آلیشماق
با کسی رابطه عاشقانه داشتن

نه‌دان. نه‌سامان
شخص یا چیز بدرد نخور و بی‌کاره

دان
(پس.) ۱- دان ۲- ظرف؛ جای نگهداری چیزی؛ کل ~ (زیر سیگاری)، سوو ~ (آبدان) ۳- دارای دانش و مهارت آبیلیم ~ (دانشمند)، سخن ~ (سخندان) (دارای مهارت در فن سخنوری)

دانه
(ا.) ۱- دانه ۲- واحد شمارش؛ شماره؛ عدد؛ ۴- آلمه (۴ دانه سیب) ۳- میوه‌ی غلات ۴- هر جسم کوچک کمابیش کروی ۵- تخم ریز درون میوه‌های آبدار ۶- هر یک از مهره‌های شطرنج، نرد و ... ۷- خوراک پرندگان ۸- هر یک از مهره‌های چتکه؛ (اف.) هر یک از حلقه‌های نخ (کاموا) که به دور میل (با قلاب) تشکیل می‌شود

دانه
(ا.) (اف، پز.) ۱- جوش روی پوست؛ هر نوع برآمدگی ویروسی روی پوست ۲- (گف.) دمل

دانه‌به‌ی
(ق.) خرید و فروش منفرد یا دانه‌ای؛ با تعیین بهای هر یک از واحد یک شیء؛ اولگورچی آلیب ~ ساتدیم

استرالیا و برخی کشورهای دیگر

دالمه
(ا.) (قد.) کسی که در اندیشه و خیال فرو رفته است

دالان
(ا.) (گف.) ۱- دالان ۲- راهرو یا گذرگاه سرپوشیده

دالان
(ا.) (گف.) ۱- دالان ۲- راهرو یا گذرگاه سرپوشیده

دالضرب
(ص.) مهم؛ ضروری؛ دارای اهمیت؛ مسئله (مسئله‌ی مهم)

دالغه
(ا.) (ادبیات) ۱- موج بسیار شدید دریا ۲- بوران تند

دالغه‌لنماق
(ص. مج.) ۱- موج شدن ۲- بورانی شدن

دالغله‌لی
(ص.) ۱- دارای امواج نیرومند و تند ۲- دارای بوران

دالچین
[دارچین] (ا.) (گیاه‌شناسی) دارچین؛ درختی است کوچک از تیره‌ی غاریها جزو رده‌ی دولپه‌یپهای جدا

دالچین
گلبرگ که ارتفاعش بین ۵ تا ۷ متر و همیشه سبز است. برگهایش متقابل و دایمی و بیضی و نوک تیز و چرمی و کامل و کرک و صاف و شفاف است. گل‌های منظم سفید مایل به زرد دارد و در هندوستان و چین می‌روید

دام
(ا.) (کم) ۱- دام ۲- اسبابی مکانیکی برای گرفتن جانوران ۳- (مجاز) حيله و نیرنگ برای گرفتاری یا متمایل ساختن شخص مورد نظر

دام
(ا.) نشانه؛ خبر؛ سی هم یوق، درگی هم یوق (نشان و خبرش نیست)

دامنگیر
(ص.) دامنگیر؛ مایه‌ی گرفتاری یا ناراحتی

دام‌درک
(ا.) دام و درک؛ خبر و نشان

دام‌درک‌سبز
(ص.) بدون نشان و خبر؛ فاقد خبر؛ آکه سی ~ یوقالگن (برادرش بدون نشان و خبری گم شده است)

دومینه
(ا.) ۱- دومینو ۲- نوعی بازی روی میز به وسیله‌ی مهره ۳- هر یک از ۲۸ مهره‌ی بازی دومینو که مستطیلی از جنس سنگ، استخوان یا پلاستیک است و یک روی

(ا.) پارچه‌ی نخی نازک و ظریف

داکه‌فرنگ

(ا.) پارچه‌ی ابریشمین نازک و ظریف کم‌پهنا

دکلاد

← معروضه

دکلادچی

← معروضه‌چی

دوختور

[دکتر] (ا.) ۱- دکتر ۲- (گف.) پزشک ۳- کسی که

در یک رشته‌ی علمی دارای بالاترین تحصیلات

دانشگاهی است

دکته‌رنت

(ا.) کسی که جهت اخذ درجه‌ی دکتر با خاطر نوشتن

و دفاع از رساله‌ی دکترای خود به یک مؤسسه علمی

یا دانشگاهی داخل است

دکترانتوره

(ا.) سیستم علمی آماده ساختن اشخاص برای اخذ

درجه‌ی علمی، دکترادر فرهنگستان علوم و مؤسسات

عالی علمی و تحصیلی

دوکتورلیک

(ا.) دکتر؛ دکترای

دوختورخانه

(ا.) بیمارستان؛ جایی که پزشک بیماران را ویزیت یا

درمان کند

دال

(ا.) ۱- نام دهمین حرف الفبای فارسی و هشتمین

حرف الفبای عربی ۲- (ادب. مجاز) قامت کمان یا خم

دال

(ا.) (قد، اف) درخت

دال

(ص.) راست؛ مستقیم؛ بالا؛ بویین نی دال توت!

(گردن را راست نگهدار!)

دال

(ق.) عینا؛ به همان گونه؛ مانند خود آن

دالبودک

(ا.) (قد.) شاخ و برگ

دالی‌گولی

(ص.) ۱- ← دالضرب ۲- وضع یا حالت رسیده یا

پخته‌ی چیزی

دالر

[=دلار] (ا.) دلار؛ واحد پول ایالات متحده آمریکا، کانادا،

[=دگماتیک] (ص.) دگماتیک؛ جزمی؛ قطعی و

غیرقابل تغییر و تبدیل

دگمه‌تیزم

[=دگماتیسم] (ا.) ۱- دگماتیسم؛ جزم اندیشی ۲-

پافشاری بر عقیده‌ای، بویژه وقتی ناروا و ثابت نشده

باشد ۳- بینش یا اصول فکری مبتنی بر باورهای ثابت

نشده

داهی

(ص.) داهی؛ بسیار زیرک و هوشیار

داهی‌لرچه

(ق.) داهیانه؛ به شیوه‌ی داهیان

داهیانه-1

(ص.) داهیانه؛ بسیار هوشمندانه؛ نبوغ آمیز؛ ~ ایش

(کار داهیانه)

داهیانه-2

(ق.) داهیانه؛ با شیوه‌ی نبوغ آمیز؛ با شیوه‌ی داهیان

؛ او اولوسینی ~ رهبرلیک قیلدی (او مردمش را

داهیانه رهبری کرد)

دایم

(ق.) دایم؛ به طور همیشگی

دایمی

(ص.) دایمی؛ همیشگی؛ جاوید؛ پایدار

دایما

(ق.) دایم؛ به طور همیشگی

دایر

(ق.) دایر؛ مربوط؛ راجع به؛ ایش گه ~ بویروقلر

(هدایات مربوط به کار)

دایره-1

(ا.) ۱- دایره ۲- مکان هندسی نقاطی از یک صفحه

که فاصله‌ی آنها از نقطه‌ی ثابتی واقع در این صفحه

به یک اندازه باشد ۳- (مجاز) شعبه‌ای از یک اداره که

کارهای ویژه‌ای را بر عهده دارد؛ سیاسی ~ لر (شعبات

سیاسی) ۴- (مجاز) میدان؛ حوزه؛ عمل ~ سی

(میدان عمل)

دایره-2

(ا.) (موسیقی) دایره؛ از سازهای ضربی شامل حلقه‌ای

چوبی که پوست نازکی را بر آن کشیده‌اند و با ضرب‌های

انگشت می‌نوازند؛ دف

دایره‌چی

(ا.) دایره‌چی؛ آنکه دایره می‌نوازد؛ دایره‌زن

داکه

آسیلسنگ هم بلند دارگه آسیل (مثل)
(مجاز) کار برجسته و چشمگیر باید کرد
دارباز
(ص.) دارباز: کسی که روی ریسمان حرکات انجام دهد: بندباز: ریسمان باز
داربازلیک
(ا.) داربازی: بندبازی ۲- عمل بندباز
داردنیا
(ا.) جهان: عالم: دنیا
داری
[دارو] (ا.) ۱- دارو ۲- آنچه برای درمان بیمار نارسایی به کار می رود ۳- (مجاز) درمان: علاج (گف.) ۵- (گف.) شراب: باده
داری درمان
(ا.) انواع داروها
داریگر
(ص.) داروگر: داروساز: دارو فروش
دارالامان
(ا.) جای امن و امان
داریلماق
(مض. م.) درمان کردن
دارالبقا
(ا.) آخرت: جهان باقی: عقبی
دارالفنا
(ا.) کسی که در دنیا زندگی می کند: انسان
دارالمعلمین
(ا.) (قد.) دارالمعلمین: دانشسرا: دانشگاه
برای تربیت آموزگار یا دبیر
داریماق
(مض. م.) (گف.) ۱- گام زدن: آمدن ۲- هجرت: کوچ
به شکل گروهی: حمله کردن دسته جمعی
لرگه چیکیرتکه لر داربیدی (به کشته شدن)
آورده است ۳- (مجاز) تأثیر گذاردن: تأثیر
۲- (مجاز) به راه افتادن: روان شدن: راه رفتن
آمین هم سفر که داریدیم (من هم به راه افتادم)
داریلسماق
(مض. م.) داریماق
داریش
(ا.) عمل یا فرایند هجوم کردن: به راه افتادن
داریشماق
داریشماق

(مض. مش.) داریماق
دارالسلطنه
Dorissaltana(t)
(ا.) پایتخت: مرکز سلطنت یا حکومت
داری وار
Dori'or
(ا.) ۱- آنچه از آن دارو ساخته شود یا به دست آید ۲- دارویی ۳- مصالح خوشبو کننده دیگ
داریکخانه
Dorixona
(ا.) ۱- داروخانه ۲- جایی (معمولاً به صورت مغازه) برای فروش دارو: (اف.) دواخانه ۳- جایی در یک مؤسسه (بویژه بیمارستان) برای نگهداری دارو و تحویل آن به بیماران
دارایی
Doroyi-1
(ا.) دارایی: پارچه ای ابریشمین رنگارنگ موجدار
دارایی
Doroyi-2
دارپیچ
Dorpech
(ا.) سر انداز مزین و گلدوزی شده که روی لباسها و چیزهایی که بالای دار انداخته شده، می اندازند تا از نظر پوشانده باشند
دارو
Doru
داروغه
Dorug'a
(ا.) (قد.) داروغه: محافظ قریه یا شهر
داروغانه
Dorug'ona
(ا.) (قد.) ۱- پول یا مالی که برای حاکم شهر از مردم جمع آوری می شد ۲- حق داروغه
دارچی
Dorchi
(ص.) (قد.) شخصی که محکومین را به دار کشد
دارچین
Dorchin
داسکه
Doska
(ا.) تخته سیاه: صفحه مسطح چوبی (یا شیشه ای) تیره رنگ که در اتاق درس بر دیوار یا روی پایه ای به صورت قائم قرار می دهند و با گچ بر آن می نویسند: (اف.) تخته: قره تخته
داستان
Doston
(ا.) ۱- داستان ۲- (ادبیات) داستان کوتاه ۳- داستان کودکان ۴- (مجاز) سرگذشتی که جنبه ی ساختگی و خیالی داشته باشد ۵- ماجرای اصلی یک رویداد، فیلم، نمایش یا کتاب ۶- (ادبیات) کارنامه های حماسی و رزمی قهرمانان مردم

(عمده خریده، خرده فروختن)
دانه دانه
Dona-dona
(ق.) ۱- یک: به صورت شمردنی: هر دانه: هر عدد: آلمه لرنی ~ کوریب آلدیم (سینه ها را یک یک دیدم. گرفتیم) ۲- (مجاز) به طور دقیق: به طور روشن: به گونه ای قابل فهم
دانه دار
Donador
(ص.) ویژگی آنچه که در داخلش دانه یا تخم باشد
دانه لب
Donalab
(ق.) ۱- دانه دانه: به صورت یکی یکی: هر بار تنها یک عدد ۲- (مجاز) به طور دقیق: به گونه ای روشن و واضح
دانه للی
Donali
(ص.) ۱- آنچه که دارای دانه های معین باشد: دانه تسبیح (تسبیح دارای ۵۰ مهره) ۲- دانه دار ۳- آنچه که به شکل دانه ای فروخته شود
دانه شور
Donasho'r
(ا.) گیاه علفی خودرو، بیشتر در دشتهای می روید و کاربرد خوراکی زیاد برای دامها دارد
دان دوککلی
Don-dukkakli
(ص.) ویژگی گیاهان دولبه ای دانه دار
دان دون
Don-dun
(ا.) انواع غلات
دانگ
Dong-1
(ا.) شهرت: وضع یا کیفیت مشهور بودن
دانگ
Dong-2
(ا.) واحد پول کشور ویتنام
دانگ
Dong-3
(ا.) (قد.) دانگ: یک ششم از هر چیز
دانگ
Dong-4
(ص.) سخت: گران: ~ قاتیب اوخله ماق (به خواب گران فرو رفتن)
دانگدار
Dongdor
~ دانگلی
Dongli
(ص.) دارای شهرت: مشهور: نامدار
دانش
Donish
(ا.) (کم) دانش: علم
دانشمند
Donishmand
(ا.) دانشمند: کسی که در یک رشته علمی دارای آگاهیهای بنیادی و صاحب نظر باشد
دانشمندلیک
Donishmandlik

(ا.) دانشمندی: وضع یا کیفیت دانشمند بودن
دانلماق
Donlamoq
(مض. م.) دانه خوردن (در مورد پرندگان)
دانلش
Donlash
(ا.) ۱- عمل دانه خوردن ۲- عمل یا فرایند دید و بازدید عاشقانه داشتن
دانلشماق
Donlashmoq
(مض. مش.) ۱- دانه خوردن ۲- (مجاز) باهم رابطه ای عاطفی و عشقی برقرار کردن: دید و بازدیدهای عاشقانه کردن
دانلی
Donli
(ص.) ۱- ظرف دارای دانه ۲- آنچه که دارای دانه است: ~ اوسیملیکلر (گیاهان دانه دار)
دانا
Dono-1
(ا.) دانا: کسی که از عقل و تجربه ی زیادی برخوردار است
دانا
Dono-2
(ص.) ۱- دانا ۲- دارای دانش یا آگاهی ۳- خرده دانه
دانالیک
Donolik
(ا.) دانایی: وضع یا کیفیت دانا بودن
دانر
Donor
(ا.) کسی که خون خود را برای بیماران و نیازمندان به خون بدهد
دانرلیک
Donorlik
(ا.) وضع یا کیفیت دانر بودن
دانخانه
Donxona
(ا.) انبار غلات
دانخور
Donxo'r
(ص.) دانه خور: مرغ و جانوری که دانه می خورد
دانخورلیک
Donxo'rlik
(ا.) دانه خوری: وضع یا کیفیت دانه خور بودن
دار
Dor
(ا.) ۱- دار ۲- طنابی که بالای آن لباس و اشیای پارچه ای را می اندازند (می گذارند) ۳- تیری بلند که بر زمین استوار کنند و محکومین به اعدام را از آن به حلق آویزند ۴- ریسمانی که بندباز روی آن حرکات جالب بندبازی اجرا کند
دارتگیدن قاچکن
~tagidanqochgan
جنايتكار: مكار و حيله گر
Osilsanghambaland~gaosil

(ص. ۱) - داغدار ۲ - صفت کسی که بر اثر از دست دادن شخص بسیار عزیزی سخت اندوهگین باشد ۳ - صفت آنچه که دارای لکه باشد

داغ داغ

(ق. ۱) بسیار داغ؛ بسیار الم دیده و اندوهگین

داغ دوغ

(۱) انواع داغها

داغی

← دغی؛ تاغی؛ تاخی؛ تاغی؛ تاغی؛ تاغی

داغلماق

(مص. م. ۱) - داغ کردن ۲ - چیزی مانند روغن یا فلز را

بسیار گرم کردن ۳ - باشی سوزانی بر نقطه ای از بدن

اثر گذاشتن ۴ - بر زخم چرکین چیزهایی مانند دنبه یا

پیاز را به حالت داغ گذاشتن

یوره کنی داغلماق

به مصیبتی گرفتار نمودن؛ دچار اندوه ساختن

داغلمنماق

(مص. مج. ۱) داغلمنماق

داغلمنماق

(مص. م. ۱) داغلمنماق (به وسیله کسی)

داغلتیرماق

مص. و (۱) داغلتیرماق

داغلی

(ص. ۱) دارای داغ؛ صفت آنکه یا آنچه که داغ داشته

باشد

داغولی

(ص. ۱) - زنگ؛ چالاک؛ رند ۲ - حيله گر؛ فریبگر؛

(اف. ۱) داغولی

داغولی لیک

(۱) - زنگی؛ چالاک؛ رندی ۲ - حيله گری؛

فریبگری

داش

(۱) (کم) ۱ - داش ۲ - اجاق پخت و پز ۳ - کوره ای که

خشت و خم و کاسه و کوزه و غیره در آن یزند

داش ده قینه گن

گرم و سرد روزگار دیده؛ با تجربه؛ پخته

داش

(۱) دوام؛ مقاومت؛ پایداری؛ یخشی مترئال

(پارچه ای مقاوم)

داش بیرماق

مقاومت کردن؛ پایداری کردن؛ دوام کردن

(۱) غوره؛ میوه ی نارس زرد آلو، دارای رنگ سبز و طبعه ترش

داخل

(۱) - داخل ۲ - درون ۳ - تو

داخل بولماق

~bo'lmoq

۱ - داخل شدن؛ داخل چیزی یا جایی شدن ۲ - آمدن؛

وارد شدن ۳ - دیدخل شدن؛ پیوستن

داخلی

(ص. ۱) (کم) ۱ - داخلی ۲ - مربوط، منسوب یا متعلق

به داخل؛ داخله ۳ - واقع در داخل

دایه

(۱) - دایه ۲ - قابله؛ ماما ۳ - کسی (معمولاً زن)

که در برابر دریافت مزد نگهداری و پرورش کودک را به

جای مادر بر عهده بگیرد

دایه لیک

(۱) دایگی؛ عمل یا شغل دایه

دایه چه

(۱) دایه ی جوان

دایه چی

(۱) دایه

دایه چیلیک

(۱) عمل یا شغل دایگی

دایی

(۱) دایی؛ برادر مادر

دوزه

[دز] (۱) دز؛ مقدار مؤثر یا مجاز دارو که در یک نوبت

تجویز می شود؛ مقدار مصرف؛ خوراک

دازه لماق

(مص. م. ۱) به دوزها بخش کردن؛ مقدار چیزی را

(ادویه) تعیین کردن

داغ

(۱) - داغ ۲ - اثری که از یک جسم سوزان بر پوست

بدن باقی می ماند ۳ - لکه؛ اثر چربی ۴ - (مجاز) اثر

یک رویداد بسیار غم انگیز؛ فرزند سی (داغ مرگ

فرزند)

داغ توشیرماق

~tushirmoq

۱ - بدنام ساختن؛ رسوا کردن ۲ - ظاهر و نما را خراب

کردن

داغ

(ص. ۱) داغ؛ بسیار گرم؛ سوو (آب داغ)

داغدار

(مص. م. ۱) داودیره ماق

داولماق

(مص. م. ۱) (گف.) حق دعوا کردن؛ دعوا کردن

داولش

(۱) عمل یا فرایند دعوا کردن

داولشماق

(مص. مش.) داولماق؛ کوچلی بیلن کوره شمه، مال

لی بیلن داولشمه (مثل) (با قدرتمند زور آزمایی و با

ثروتمند دعوا مکن)

دوال

(۱) (گف.) دیوار

داوان

(۱) - راه صعود به قلعه ی کوه یا تپه ۲ - (مجاز) کاری

بزرگ و برجسته ی رهگشا و سرآغاز برای کارهای دیگر

دوات

(۱) (قد.) دوات؛ ظرفی کوچک که در آن جوهر یا

مرکب می ریزند تا قلم را برای آغشته شدن به مرکب یا

جوهر در آن فرو برند

داوریم

(۱) نهضت و تحول

داوروق

(۱) شهرت؛ آوازه؛ وضع یا کیفیت مشهور بودن؛

داوروغ

داوروقلی

(ص. ۱) دارای شهرت و آوازه؛ صفت آنکه مشهور است؛

نامدار؛ داوروغلی

داوول

(۱) بوران؛ بارندگی همراه با باد سخت

داوول

(۱) (قد.) نغاره ی ویژه ی شکارچیان و نظامیان

داوول قاقماق

~qoqmoq

صدای بلند و هیبتناک کشیدن

داوور

(ح.) تا؛ نشانه ی فاصله ی زمانی یا مکانی با هدف یا

مقصد؛ قیش گه - (تازمستان)؛ ساعت ایکی گه - (تا

ساعت دو)

داوویجوره ک

(ص. ۱) دلیر؛ بی ترس؛ جسور؛ بی باک

داووش

(۱) (گف.) صدا؛ آواز

داوچه

داستانچی

Dostonchi

(۱) روایت کننده ی داستانهای مردمی حماسی؛

بخشی

داستان چیلیک

Dostonchilik

(۱) (ادبیات) داستان نویسی ۲ - عمل داستانرایی و

داستان پردازی

داتتسیه

Dotatsiya

(۱) هزینه ی بدون بازپرداختی که از بودجه ی دولت

برای شرکتها، مؤسسات، کارخانه و... اعطای می گردد

دستنت

Dotsent

(۱) عنوان یا درجه ی علمی میان آسیستان و پروفیسور

داو

Dov-1

(۱) - داو ۲ - نوبت بازی ۳ - پولی که برای برد و باخت

به میان گذاشته شده باشد؛ بانک؛ (اف.) دو (Dav)

داو

Dov-2

(۱) - داو ۲ - دعوی کاری ۳ - ادعای امری؛ تاثیر یاوده

بیلینر، سوزچی ~ ده (مثل) (مرد جنگی در کارزار و

سخنندان در دعوی معلوم می شود)

داو

Dov-3

(ص. ۱) - داو ۲ - بلند قامت؛ نیرومند؛ قوی هیکل ۳ -

(مجاز) جسور؛ دلیر

داودرک

Dov-darak

← دام درک

داودرخت

Dov-daraxt

(۱) (گف.) انواع درخت؛ (اف.) دال درخت

داو-دستک

Dov-dastak

← داو-دستگاه

داودستگاه

Dovdastgoh

(۱) (گف.) دکان دستگاه؛ (اف.) دم دستگاه

داودیر

Dovdir

(ص. ۱) ویژگی آنکه کارهای چپه کند ۲ - ویژگی

آنکه حرکات و کارهای غیرعادی کند؛ کم خرد؛ ناپخته

و بی تجربه؛ (اف.) دبدیر

داودیره مه

Dovdirama

(ص. ۱) ناپخته و بی تجربه؛ ناشی؛ دست و پا چلفتی؛

(اف.) دبدیره مه

داودیره ماق

Dovdiramoq

(مص. م. ۱) - تلو تلو خوردن؛ بی موازنه حرکت کردن

۲ - حرفهای پرت و پلا و بی ربط زدن؛ یاوه گویی کردن

۳ - پریشان خاطر و سراسیمه شدن (اف.) دبدیره ماق

داودیرتماق

Dovdiratmoq

(۱) (گیاه‌شناسی) ۱- نیام گوشتی گیاهانی مانند لوبیا، نخود و ... ۲- لیه: بخشی از رویان دانه که برگ را به وجود می‌آورد، ساختمانی بسیار ساده‌تر از برگ دارد و بی کلروفیل است

دوک‌کلماق (مص. ل.) رویدن لپه‌ی گیاه

دوک‌کلی (ص.) (گیاه‌شناسی) ۱- گیاهانی که دانه‌ی آنها دارای نیام گوشتی است ۲- گیاهان دارای لپه

دوک‌پیشانه (ص.) کسی که پیشانی اش برآمده باشد

دوکور (ص.) صدایی که از حرکت پای جانوران یا ضربیه‌ی چیز دیگری برآید

دوکورمه (ص.) دوگانه: دارای وضع یا کیفیت دوتایی

دوکورمه‌پيله پيله‌ی دوگانه؛ دو کرم ابریشم که میان یک پيله پیچیده‌اند

دوکچی (۱) کسی که دوک بسازد؛ دوک‌ساز

دوک‌چیلیک (۱) عمل یا کار ساختن دوک؛ دوک‌سازی ۲- رسته‌ی دکان دوک‌سازان در بازار

دلدل (۱) نام مرکب حضرت علی (ع) که حضرت محمد (ص) هدیه کرده بود

دم ۱- دم ۲- زایدی معمولاً باریکی که بالای مخرج بسیاری از مهره‌داران قرار دارد و شامل آخرین مهره‌ی پشتی می‌شود ۳- بخش عقبی تن پرنده و پره‌های روی آن ۴- باله‌ی عقبی ماهی یا پستاندار آبی ۵- بخش عقبی هواپیما، هلیکوپتر و موشک ۶- ساقه‌ی باریکی که میوه را به شاخه یا خوشه می‌پیوندد ۷- (مجاز) دنباله ۸- (گف.) امتحانی که داده نشده باشد

دمی‌نی‌باسماق مزاحمت کردن

دمی‌نی‌توتقز‌مسلیک از نظر هائنهان ساختن؛ حاضر نشدن

دمی‌توگیلدی **~itugildi**

دودوق (۱) نی؛ فلوت

دودوق (ص.) الکن؛ دارای لکنت زبان؛ مبتلا به لکنت

دودوق‌لنماق (مص. مج.) به لکنت افتادن

دودوق‌لیک (۱) وضع یا کیفیت داشتن لکنت زبان؛ الکنی

دودخانه (۱) اتاق یا جایی که گوشت یا «قزی» دود داده می‌شود

دوگ (گف.) دوک

دوگاه (۱) (موسیقی) نام سومین مقام (آهنگ) موسیقی «شش مقام» مردم ازبک

دوگانه (۱) دوست؛ رفیق (در مورد دختران و زنان): عزیز ~م (دوست عزیزم)

دوگچی (گف.) دوکچی

دویل [دوئل] (۱) جنگ تن به تن بین دو تن به تلافی توهین و اعاده‌ی حیثیت (سابقاً در ممالک غربی معمول بود)

دویت [دوئت] (۱) دوئت ۲- اثر موسیقی که با دو آواز یا با دو آله‌ی موسیقی اجرا شود ۳- دو آوازخوان یا دو نوازنده‌ی چنین اثری

دوک (۱) دوک؛ ابزاری معمولاً مخروطی یا میله‌ای که با چرخیدن، پشم یا پنبه را به صورت نخ در می‌آورد

دوک (ص.) صدایی خفه که هنگام ضربان بیرون شود

دوک‌دوک (ص.) صدای پی‌درپی مانند صدای ضربان قلب

دوک‌لماق (مص. ل.) صدای «دوک‌دوک» کشیدن ۲- سریع شدن ضربان ۳- (مت.) لگدزدن

دوک‌لتماق (مص. م.) دوک‌لماق

دوکک

کند ۲- نایب؛ جانشین؛ دستیار

دوبولغه (۱) (قد.) کلاهخود؛ کلاه‌ی از آهن، فولاد یا فلز دیگر که سپاهیان بر سر گذارند؛ مغفر

دود (۱) دود ۲- توتون ۳- (مجاز) ماده‌ای که به شکل گاز قابل رؤیت در آید

دود (ص.) صدایی مشابه صدای سرنای کودکان

دوده (۱) نوعی پارچه‌ی سفیدنخی بسیار نازک

دوده (۱) (اف.) گرد سیاهی که از اثر دود چراغ یا بخاری در جدار یا دودکش آنها پدید می‌آید

دودمه (۱) تبخ‌دارای دودم

دودمه (ص.) ویژگی تیغی که دارای دو دم است ~ پیچاق (کار در دوزم)

دودبران (۱) دودرو؛ راهی در ساختمان که دود از آن بیرون شود؛ (اف.) دودکش

دودلماق (مص. م.) ۱- با دود خشکاندن چیزی مانند گوشت ۲- با دود پوشاندن ۳- دود کردن

دودلنماق (مص. مج.) دودلماق

دودلتماق (مص. م.) دودلماق (به وسیله‌ی کسی)

دودلتیتیرماق (مص. و.) دودلتماق

دودمال (ص.) ۱- مجمل ۲- مهمل ۳- ویژگی حرفی که بتوان تعبیرهای مختلف از آن کرد ~ گپ (سخن مهمل)

دودمال‌لیک (۱) ۱- مجملی ۲- مهملی ۳- وضع یا کیفیت سخنی که محمل یا مهمل است

دوداق (۱) (ادبیات) ۱- لب ۲- (مجاز) دهان؛ زبان

دودولماق (مص. ل.) (گف.) صدایی به شکل (دود) پدید آمدن

Doshqozon داش‌قازان

(۱) ۱- دیگ بزرگی که در مراسم و جشنهای عروسی برای عده‌ی زیاد در آن طعام می‌پزند ۲- (مجاز) مال و دارایی مشترک میان چند تن با گروه

Drama درمه [درام] (۱) درام؛ نمایشنامه یا فیلم‌نامه‌ای جدی که در آن هر گونه رویدادی، خواه غم‌انگیز یا خنده‌دار، وجود داشته باشد، بی آنکه به آن شکل کمیدی با تراژیدی ببخشد

Dramalashrtirmoq درمه‌لشتیرماق (مص. م.) اثری مانند داستان یا رومان را به شکل درام یا نمایشنامه درآوردن

Dramatik درمه‌تیک [دراماتیک] (ص.) ۱- دراماتیک ۲- مربوط یا منسوب به درام ۳- نمایشی ~ اثر (اثر دراماتیک)

Dramatizm درمه‌تیزم (۱) وضع یا کیفیت دگرگونی حوادث درام یا نمایشنامه

Dramaturg درمه‌تورگ (۱) درام نویس؛ نمایشنامه‌نویس؛ کسی که نوشته‌هایی برای اجرا (نمایش داده شدن) به وسیله‌ی هنرپیشگان می‌نویسد

Dramaturgiya درمه‌تورگیه (۱) درام نویسی؛ نمایشنامه‌نویسی ۲- آثار نمایشی یا دراماتیک نویسنده، مردم یا دوری؛ شکسیر ~ سی (آثار نمایشی شکسیر)

Dub دجب (ح.) واژه‌ای برای تأکید و مبالغه

Dubb دجب (۱) (اد، قد) دجب؛ خرس

Dub-durust دجب‌درست (ص.) (گف.) کاملاً درست

Dubbi Akbar دجب‌اکبر (ص.) (گف.) کاملاً درست

Dubbi Asg'ar دجب‌اصغر (ص.) (گف.) کاملاً درست

Dublikat دوبلیکت (۱) نسخه‌ی دوم

Dublyaj دوبلیژ [دوبلاژ] (۱) دوبلاژ؛ عمل دوبله کردن

Dublyor دوبلیار (۱) ۱- دوبلیور؛ کسی که عوض هنرپیشه‌ی اصلی بازی

- (۱.۱) - دعاگو ۲- آنکه برای درمان ناراحتی و بیماری و آسیب دعا خواند یا نوشته‌ای کند
- Dup** دوپ (صو.) صدای افتادن چیزی بر زمین یا برخوردش با چیزی پوک
- Dupdu** دوپ دوپ (صو.) صدای پیهم افتادن چیزی بر زمین یا برخورد آنها با انشای پوک
- Dupoya** دوپایه (۱.) اسبابی فلزی که نوکش تیز و کج است و پینه دوزان برای سوراخ کردن چرم به کار برند
- Duppa-durust** دوپه درست (ص.) کاملاً درست؛ بی کاست
- Dupur** دوپور (صو.) صدای پای حرکت جانوران
- Dupur-dupur** دوپور-دوپور (صو.) صدای پیهم وزیدن «دوپور»
- Dupurlamoq** دوپورلماق (مص.ل.) صدای «دوپور-دوپور» برآمدن در
- Dur** در (۱.۱) - در ۲- مروارید ۳- (مجاز) بی بها؛ بسیار ارزشمند یا بسیار خوب و اعلی
- Duradgor** دوردگار [دوردگر] (۱.) درودگر؛ نجار؛ صنعتگری که کارش ساختن فراورده‌های چوبی است
- Duradgorlik** دوردگارلیک (۱.۱) - درودگری؛ نجاری ۲- عمل یا فرایند ساختن فراورده‌هایی از چوب و تخته ۳- شغل نجار ۴- کارگاه نجار
- Duradgorchilik** دوردگارچیلیک (۱.) نجاری؛ عمل یا کار درودگری
- Duragay** دورگه‌ی [دورگه] (ص.) ۱- دورگه ۲- پدید آمده از دو نژاد مختلف؛ -قوی (گوسفند دورگه) ۳- دارای دو کیفیت مختلف باهم -آسیب (صدای دورگه)
- Duragaylamoq** دورگه‌ی لماق (مص.م.) دورگه ساختن؛ نوع دورگه‌ای از جاندار یا گیاه به وجود آوردن
- Duralyumin** دورالیومین (۱.) آلیاژ سخت و سبک دوفلز آلومینیم و مس
- Durang-1** دورنگ
- در گردآوری مال دنیا
- Dunyo-dunyo** دنیا دنیا (ص.) بسیار زیاد؛ خیلی زیاد
- Dunyo-larcha** دنیا لارچه (ق.) به اندازهای یک دنیا؛ خیلی زیاد
- Dunyo-parast** دنیا پرست (ص.) دنیا پرست؛ دوستدار به دست آوردن پول و مال و تنها در اندیشه‌ی زندگی، آسایش و لذت خویش و بی اعتنا به ارزشهای معنوی
- Dunyoqarash** دنیا قهره (۱.۱) - جهان بینی ۲- بینش جامع یا یکپارچه‌ای در باره‌ی پدیده‌ها و رویدادهای جهان ۳- مجموعه‌ی عقیده‌ها، باورها و تصورات یک مکتب دینی، فلسفی یا سیاسی در باره‌ی پدیده‌ها و رویدادهای سراسر جهان
- Dunyoviy** دنیاوی [=دنیوی] (ص.) دنیوی؛ مربوط یا منسوب به دنیا؛ این جهانی؛ زمینی؛ خاکی
- Duo** دعا (۱.۱) - دعا ۲- سخنانی که برای خواستن چیزی، خطاب به خدا، پیامبر، قدیسان و نیروهای فوق طبیعی گفته شود ۳- (اسلام) مجموعه‌ی درخواستهایی از خدا، معمولاً به زبان عربی، که از قرآن یا آموزشهای امامان و بزرگان دین گرفته شده باشد ۴- نوشته‌ای، گاه همراه با علامتها، جدولها یا شکلها، برای درمان ناراحتی و بیماری یا پیشگیری از بیماری و آسیب ۵- عموماً آرزوهای خوب برای شخص در مواقع معین
- demoq** دعا دیماق (ایتماق) سلام گفتن
- yibad** دعای بد نفرین
- yixayr** دعای خیر خواستن چیزهای خوب از خدا برای کسی
- Oltinolma~ol** آلتین آلمه دعا آل زر مگیر، دعا بگیر
- Duogo'y** دعاگوی [دعاگو] (۱.۱) - دعاگو ۲- آنکه برای کسی یا چیزی از خدا درخواستهای خوب کند ۳- (مجاز) آنکه برای کسی آرزوهای نیک کند
- Duoxon** دعاخوان

- (گف.) - یوم یومه لاق
- Dumli** دملی - دمدار
- yulduz** دملی یولدوز ستاره‌ی دنباله دار؛ هر یک از جرمهای آسمانی باسری به صورت ابری روشن در پیرامون هسته‌ای درخشان که در مداری متغیر به گرد خورشید می‌گردند و هنگامی که در بخشی از مدارشان به خورشید نزدیک می‌شوند، دنباله‌ی درخشانی در خلاف جهت خورشید پیدا می‌کنند
- Dumg'aza** دم غزه [=دمغازه] (۱.۱) - ۱- دمغازه ۲- بیخ دم ۳- استخوان میان دم جانوران؛ دنباله ۴- گوشت همین قسمت گوسفند؛ (اف.) دم غوزه
- Dumcha-1** دمچه (۱.) (گیاه شناسی) ساقه‌ی باریکی که برگ یا میوه را به ساقه وصل کرده است؛ دچمچک
- Dumcha-2** دمچه (۱.) (گف.) ظرف سفالین کوچک و بدون دسته
- Dumchilik** دمچی‌لیک (۱.) دنباله روی
- Dunyo-1** دنیا (۱.۱) - دنیا ۲- جهان ۳- بخشی از طبیعت زنده و جای زندگی آنها ۴- روی زمین و تمام انسانهایی که در آن زیست دارند ۵- زندگی زمینی؛ (مق.) آخرت ۶- کارها و علاقه‌های مربوط به زندگی؛ ترک - قیلماق (ترک دنیا کردن) ۷- محیط و محدوده‌ی فعالیت و زندگی شخص؛ او اوز - سیگه غرق (او در دنیای خودش غرق است)
- Bir~** بیر دنیا بیردنیای خیلی زیاد
- Beshkunlik~** بیش کونلیک دنیا دنیای فانی
- Ikki~birqadam** ایکی دنیا بیر قدم در مورد سرعت رسیدن به جایی
- Qo'tir~** قوتیر دنیا دنیای پر از واقعات تلخ و شیرین
- Dunyo-2** دنیا (۱.) مال و ثروت؛ دارایی
- Dunyodor** دنیا دار (ص.) دنیا دار؛ آنکه دارای مال و دنیا است؛ کوشا و پیگیر
- از کار برکنار شد
- ixurjun** دمی خور جون بی پایه؛ ناقص؛ نارسا
- Dum-2** دم (ج.) واژه‌ی برای تأکید و مبالغه؛ -دومه لاق (کامل) گلوله یا گروی
- Duma** دومه [=دوما] (۱.۱) (قد.) دوما؛ مجلس نمایندگان ملت در روسیه‌ی تزاری
- Dumalamoq** دومه لماق - یومه لماق
- Dumaloq** دمه لاق (گف.) یومه لاق
- Dumba** دمبه [=دنبه] (۱.۱) - ۱- دنبه ۲- توده‌ی چربی که در زیر دم گوسفند انباشته شده ۳- دم گوسفند آسیایی ۴- باسن انسان
- Dumbador** دمبه دار (ص.) دارای دنبه‌ی بزرگ؛ دارای دنبه‌ی رشد کرده
- Dumba-jigar** دنبه جگر (۱.) غذایی که از پختن جگر در روغن دنبه حاصل شده است
- Dumbali** دنبه‌ی لی (ص.) ۱- دارای دنبه ۲- -دنبه دار ۳- غذایی که در آن دنبه انداخته شده باشد
- Dumbaloq** دمبه لاق (ص.) معلق
- oshmoq** دمبه لاق آشماق معلق زدن
- Dum-dumbaloq** دم دمبه لاق (ق.) کاملاً معلق
- Dumbul** دومبول (ص.) ۱- خام؛ میوه‌ی ناپخته ۲- غله‌ای که هنوز دانه اش سخت نشده؛ نارسیده ۳- (مجاز) از نگاه عقل نارس؛ دیوانه صفت ۴- کسی که بی تجربه و گرم و سرد روزگار را ندیده باشد؛ -آدم (آدم بی تجربه)
- Dumdor** دمدار (ص.) ۱- دمدار ۲- جانوری که دارای دم است؛ دارنده‌ی دم ۳- (مجاز) مهمل و نامفهوم (در مورد سخن)؛ -گپ (سخن مهمل)
- Dum-dumaloq** دم دمه لاق

(۱) دچار؛ برخورد ناگهانی؛ رسیدن به شخص ناموافق یا جانوری درنده یا امری نامالایم
Duch-2 دوج (ص.) دچار؛ گرفتار؛ مبتلا
Duchbo'lmoq دوج بولماق (م.ص.) لا. ۱- دچار شدن ۲- برخوردن به شخصی ناموافق یا جانوری درنده یا امری نامالایم ۳- گرفتار شدن؛ مبتلا گشتن
Duchor دچار
Dvigatel دیویگه تیغ (ص.) ماشینی که یکی از انواع انرژی را به انرژی مکانیکی تبدیل می کند و ماشین را به حرکت وامی دارد
Dyu'jina دیوچینه [= دوجین] (۱) دوجین؛ واحد شمارش کالا شامل دوازده عدد؛ (اف.) درجن
Dzyudo دز یوده (۱) کشتی آزاد ژاپنی
Do'jna دوجنه (گف.) دوجینه
Do'kay دوکای (۱) (گف.) مقامات بالایی سازمان یا جایی؛ محله - لری (بزرگان محله)
Do'kon دکان (۱) دکان ۲- جایی سرپوشیده در کنار یک گذرگاه که در آن کالا یا خدمات برای فروش عرضه شود ۳- جای کار کاسبان هنرمند و عرضه آثار آنان
Do'kon-dastgoh دکان دستگاه (۱) دکان و دستگاه کاسبان
Do'kondor دکاندار (۱) دکاندار؛ دارنده یا مدیر یک دکان
Do'kondorlik دکاندارلیک (۱) دکانداری؛ کاسی در دکان
Do'koncha دکانچه (۱) (تصغیر) دکانچه؛ سکوی سرای
Do'l-1 دول (۱) تگرگ ۲- گویچه ها یا دانه های نامنظم و کوچک یخ، که در هوای توفانی و بر اثر سرد شدن ناگهانی هوا در ارتفاع کم، می بارد ۳- بارش پیلای آن دانه ها ۴- زاله
Do'l-2 دول (۱) دول؛ ظرف بزرگی (معمولاً) از چوب به شکل هرم

Duv-duv دوودوو (گف.) دوو؛ (حرف سر زبان مردم)
Duvullab دوولب (ق.) سریعاً؛ به شکل سریع؛ به یکبار؛ به ناگهان؛ چنگلنر ییردن - چیقدی (پنبه دانه ها سریعاً از زمین روییدند)
Duvva دووه (ق.) (گف.) دوو؛ چومچوقلر - اوچدیلمر (گنجشکان به یکبارگی پریزند)
Duxova دوخابه (۱) مخمل
Duxobka دوخوبکه (۱) فر؛ نوعی کوره یا اجاق در بسته برای پخت و پز
Dug'an دوغن (۱) پرنده ی شکاری از تیره ی بازسانان
Dush دوش (۱) دوش ۲- شیر آب که آب را از بالا به صورت افشان فرو می ریزد و در زیر آن خود را شستشو می دهند ۳- اتفاقی که در آن چنین دستگاهی نصب باشد
Dushanba دوشنبه (۱) نام نخستین روز هفته ی تقویم میلادی (سومین روز تقویم اسلامی)، میان یکشنبه و سه شنبه
Dushman دشمن (۱) دشمن ۲- آنکه نسبت به کسی بدخواه یا کینه جو باشد ۳- شخص، گروه یا کشوری که با دیگری در جنگ و ستیز باشد ۴- آنچه ناسازگار یا زیان آور باشد؛ چینگیرتکه، حاصل نینگ - سی (ملخ دشمن محصولات است)
Dushmanlashmoq دشمن لشماق (م.ص.) با هم دشمن شدن
Dushmanlik دشمن لیک (۱) دشمن ۲- عمل یا رفتار زیان آور یا آزار رساننده ۳- کینه جویی و بدخواهی
Dushmanchilik دشمن چیلیک - دشمن لیک
Dushvor دشوار (ص.) دشوار؛ سخت؛ مشکل؛ صعب
Dushxona دوشخانه (۱) اتاقی که دوش کار گذاشته شده است
Duch-1 دوج

(۱) چادر کوچکی که زنان بر سر پیچند
Durust-1 درست (ص.) ۱- درست ۲- بدون خطا یا غلط ۳- تمام و کامل
~lamog درست لماق درست کردن؛ ساختن؛ تعمیر کردن
Durust-2 درست (ج.) خوب؛ به هر صورت؛ باشد؛ گپ لرینگی ایشیتدیم، یاردم بیره من (خوب، حرفهایم را شنیدم، کمکت می کنم)
Durustlik درست لیک (۱) ۱- درستی ۲- وضع یا کیفیت درست بودن ۳- درستکاری
Duro'ya دورویه (۱) نوعی پارچه ی ابریشمین که هر دو سوی آن یکسان بافته می شود
Duto دوتا (ص.) (ادبیات) خم شده؛ کوژ؛ -ققد (قد خم شده)
Dutor دوتار (۱) ساز زهی دارای دو تار (معمولاً) روده ای یا ابریشمی و دسته ی دراز که در کشورهای آسیای میانه، ایران و کشور همجوار رایج است
Dutorbo'yin دوتار بویین (ص.) دارای گردن دراز و خوش هیكل (اساساً در باره ی اسب)
Dutorchi دوتارچی (۱) ۱- دوتار نواز؛ کسی که نوازنده ی دوتار است ۲- کسی که دوتار بسازد
Duv دوو (ق.) به سرعت؛ به یکبارگی؛ - ایتیم اوچماق (به یکبارگی پریدن)
~gap دووگپ حرقی که به سرعت بر سر زبانها بیافتد
Duvarak-1 دوورک (۱) دومین حاصل درخت مثمر که طی یک سال بار آورده باشد
Duvarak-2 دوورک (ص.) (مجاز) قد کوتاه؛ کوتوله؛ - آدملر (آدمهای کوتوله)
Duvdoq دووداق (گف.) - توه داق

(ص.) حالت تساوی در مسابقات گوناگون
Durang-2 دورنگ (۱) گلهایی که در حاشیه ی چاک چکمه یا مسیح با تار دورنگ دوخته شده است
Duraxshon درخشان (ص.) ۱- درخشان ۲- دارای تابش نورانی (مانند خورشید یا چراغ روشن) ۳- دارای بازتاب نورانی و سطح صیقلی (مانند آینه، طلا) ۴- (مجاز) درخور توجه و بسیار چشمگیر
Duraya دوریه (گف.) دورویه
Durbin دوربین (۱) دوربین؛ اسباب چشمی برای دیدن نسبتاً واضح اشیای دور یا بزرگتر و نزدیکتر نشان دادن اشیای دوری که با چشم غیر مسلح دیده نمی شود
Durda درده [درد] (۱) ۱- درد ۲- ناخالصی و مواد نامحلول مایعات که ته نشین شود ۳- پرده یا قشر سختی که روی خوراکیهایی مانند مری با تشکیل می شود
Dur-daroz دور - دراز (ص.) دور و دراز؛ بسیار دور؛ دارای فاصله ی زیاد
Durdona-1 دردانه (۱) ۱- دردانه ۲- دانه ی در؛ مروارید
Durdona-2 دردانه (ص.) ۱- دردانه ۲- بسیار گرامی؛ ارزشمند ۳- (مجاز) دارای مضمون ژرف؛ - ادبی میراث (میراث ادبی پر مضمون)
Durj درج (۱) ۱- درج ۲- جعبه ای کوچک که در آن جواهر و زینت آلات و انواع عطر نهند؛ صندوقچه ۳- (مجاز) دهن؛ - تنگ (مجاز) دهن معشوق
Durroj دراج (۱) درخاخ؛ پرنده از راسته ی ماکیانسانان، کمی بزرگتر از بیک، با صدای بلند و زیبا، بالهای کوتاه و گرد و پاهای بلند که در جنس نر دارای سیخک است
Durkun دورگون (ص.) توهمند؛ دارای پیکر رشد کرده؛ - سیگیت (جوان توهمند)
Durud درود دعا، وازای به نشانه ی تأیید، ستایش یا خوشامد
Durra(cha) دره (چه)

دوپیر (صو.) صدای «دوپ» برآمدن (بیشتر از حرکت پای انسان و جانوران)
دوپیر-دوپیر (صو.) صدای پیهم «دوپیر» برآمدن
دوپه‌ی ماق (گف.) دومبه‌ی ماق
دوپه‌ی (ا.) کلاه‌ویژه‌ی از یکپه‌دارای آستروویه‌ی گلدوزی که یک نوع آن به شکل هرم و دیگر آن بادوره‌ی دایروی و سقف گنبدی می‌باشد
دوپه‌ی سینی آسمانگه آتماق (تشله ماق) بنابر علتی بسیار خوشحال شدن؛ اظهار خوشی کردن
دوپه‌ی سی‌یریمته همه چیزش کامل و بدون کمبود؛ بدون غم و تشویشی
دوپه‌ی سینی میرگه قویب باخاطر جمعی، باخاطر آرام اندیشیدن و فکر کردن
دوپه‌ی سینی آل دیسه کله سینی آل دی بوجدتندی کردن؛ کار افزونتر و تندتر انجام دادن
دوپه‌ی تارکیلگنده ۱- حالت بندش کار و ناعلاجی ۲- پیدایش نقصان و نارسایی
دوپه‌ی دوز (ا.) کسی که کلاه‌دوزد؛ دوزنده‌ی کلاه
دوپه‌ی دوزلیک (ا.) ۱- کلاه‌دوزی؛ عمل یا شغل کلاه‌دوز ۲- جای یا رسته‌ی کلاه‌دوزان یا کلاه‌فروشان در بازار
دوپه‌ی فروش (ا.) فروشنده‌ی کلاه
دوپه‌ی لیک (ا.) آنچه که مناسب برای ساختن کلاه باشد آ- متاع (پارچه‌ی مناسب برای ساختن کلاه)
دوپه‌ی قیتمقی (ص.) (گف.) بی پروا؛ آنکه در غم دنیا و فلک نباشد؛ بی غم و بی تشویش
دوپه‌ی چی (ا.) (گف.) ۱- دوپه‌ی دوز ۲- دوپه‌ی فروش

افقی قرار دادن ۲- کسی را خم ساخته باز آنو به سرین او ضربه وارد کردن (در بعضی بازیهای کودکان)
دونگ (ص.) برآمده؛ ویژگی سطحی بالاتر از دیگر قسمتها؛ برجسته؛ - جای (جای بالاتر و برآمده)
دونگه‌لک (ا.) (گف.) ۱- چرخ (ارابه، ترن و ... ۲- تپه؛ جای بالاتر از سطح زمین
دونگلک (ا.) ۱- بلندی؛ تپه ۲- وضع یا کیفیت بلند بودن سطحی از قسمتهای دیگر
دونگ‌پیشنه (ص.) کسی که پیشانی اش برآمده و برجسته باشد
دونگسه (ص.) تپه‌ی کوچک و کم ارتفاع؛ بلندی اندک
دونگسه‌لیک (ا.) بلندی اندک؛ تپه؛ بلندی
دونماق (م.ص.) ۱- چرخیدن؛ از یک سو به سوی دیگر شدن ۲- برگشتن؛ دگرگون شدن آمد اوغلان سن، الوان الوان دومنه گین (جوان مردی، رنگارنگ خود را تغییر مده)
دونان (ا.) ۱- اسب یا شتری که تازه چهار سالش شده باشد ۲- گوسفند یا بز که تازه سه سالش باشد
دونغ (صو.) صدایی که از تار کلفت ساز زهی بلند شود
دونغیله‌ماق (م.ص.ل.) ۱- صدای «دونغ» برآمدن ۲- حرفی نامفهوم، خشن یا ناخوشایند زدن
دونغیلتماق (م.ص.) دونغیله‌ماق
دوپ (صو.) صدایی که از اشیای نرم یا پوک تولید می‌شود
دوپ‌دوپ (صو.) صدای پیهم «دوپ»
دوپیلخماق (م.ص.) صدای «دوپ» تولید شدن؛ صدای دوپ کشیدن
دوپیلتماق (م.ص.) ۱- دوپیلخماق ۲- (مجاز) سخت انتقاد کردن

بیشتر در آسیای میانه و شمال افغانستان رایج است و از سازهای اصیل ملی به شمار می‌رود ۲- (گف.) طبل کوچک؛ دمبوره؛ دنبوره؛ دونبیره
دومبیره‌قیلماق ~qilmoq ۱- آماساندن؛ باله نی اوبه ویریب یوزینی ~ قیلدی (انتقد روی کودک را بوسید که رویش آماس کرد) ۲- سخت انتقاد کردن؛ چهره‌ی حقیقی کسی را افشا ساختن ۳- حرف در آوردن و بر سر زبانها انداختن
Qornim~chertadi **قار نیم دومبیره چیرته دی** شکم دنبوره می‌زند؛ (مجاز) خیلی گرسنه هستم
دومبیره‌چی Do'mbirachi (ا.) ۱- نوازنده‌ی دنبوره؛ دنبوره نواز ۲- (گف.) نوازنده‌ی طبل کوچک
دومباق Do'mboq (ص.) ۱- برآمده؛ برجسته؛ پیشنه (پیشانی برآمده و برجسته) ۲- (مجاز) فربه؛ دارای بدن گنده
دومبه‌ی ماق Do'mpaymoq ~ دمبه‌ی ماق
دومبه‌ییب یا تماق Do'mpayibytmoq حالت خوابیدنی که باها زیر شکم جمع و روی بر زمین گذاشته می‌شود (مانند حالت به سجده رفتن)
دومبه‌ی تیرماق Do'mpaytirmoq مص و (ا.) دومبه‌ی ماق
دوندیرمه Do'ndirma (ص.) ویژگی آنچه که مطابق خواست یا فرمایش آماده شده باشد؛ خوب آماده یا ساخته شده
دوندیرماق Do'ndirmoq (م.ص.) ۱- دونماق ۲- (گف.) خیلی خوب و مناسب ساخته شدن و اجرا کردن؛ گپ نی ~ (خیلی خوب حرف زدن)
دوندیق Do'ndiq (ص.) خوش اندام؛ زیبا و خوش آیند
دوندیقچه Do'ndiqcha-1 (ا.) (گف.) نوعی نخ یا پارچه‌ی ابریشمی
دوندیقچه Do'ndiqcha-2 (ص.) (تصغیر) ۱- دوندیق
دونگ Do'ng-1 (ا.) جای بلند و برآمده؛ سطح بالاتر؛ تپه
دونگ آتماق ~olmoq ۱- کف دستها و زانو را بر زمین گذاشته، بدن را در حالت

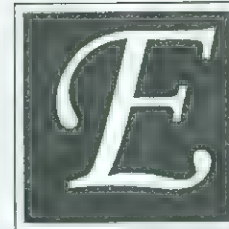
ناقص و دارای سوراخی در رأس، که آن را به حالت معکوس کمی بالاتر و محاذی سوراخ سنگ آسیا نصب می‌کنند و پر از غله می‌سازند
دولنه Do'lana (ا.) درختی کوهی و خودرو با میوه‌ی زرد رنگ یا مایل به سرخ ۲- میوه‌ی همین درخت ۳- مهره‌ایکه از چوب همین درخت ساخته شود
دوله‌ی ماق Do'laymoq (م.ص.) (گف.) ۱- از روی خشم یا چشمان برآمده نگرستن ۲- بانساندن مشت و چماق کسی را تهدید کردن
دولمه Do'lma-1 [دلمه] (ا.) دلمه؛ نوعی خوراک مرکب از برنج، گوشت قیمه کرده، لیه، سبزی و غیره که در برگ رز، برگ کلم و غیره پیچند و پزند؛ باقلاجان ~ سی (دلمه‌ی باقلاجان)
دولمه Do'lma-2 (ا.) (گف.) آنچه که از طریق گرم ساختن قیماق و گرفتن روغن آن در زیر دیگ باقی می‌ماند
دولته Do'lta (ص.) (گف.) کوتوله‌ی فربه
دولور Do'lvar (ص.) (گف.) ۱- تنومند؛ بزرگ هیكل ۲- ساده؛ ساده لوح؛ زودباور
دومبه‌ی لاق Do'mbaloq (ا.) معلق؛ حالت سر به پایین و پاها بالا
دومبه‌ی لاق آشماق ~oshmoq معلق زدن؛ چرخیدن در هوا در جهت جایجا شدن جای سر و پا
دومبه‌ی ماق Do'mbaymoq (م.ص.ل.) نسبت به دیگران پیکر را برجسته و نمایان جلوه دادن؛ با جلو دادن سینه و راست گرفتن بدن خودنمایی کردن
دومبه‌ی تیرماق Do'mbaytirmoq (م.ص.و.) (ا.) دمبه‌ی ماق
دومبیلماق Do'mbillamoq (م.ص.) با تکان و لرزاندن بدن حرکت کردن (در مورد حالت حرکت بدن اشخاص فربه و کوتوله)
دومبیره Do'mbira (ا.) (موسیقی) ۱- ساز زهی دارای دو تار (معمولا) روده‌ای یا ابریشمی و دسته‌ی نسبتاً کوتاه بدون پرده که

دوزخ Do'zax
(۱) ۱- دوزخ ۲- جهنم ۳- (مجاز) وضع یا حالت طاقت فرسا و مشکل
دوزخی Do'zaxi
(۱) ۱- دوزخی ۲- کسی که در جهنم سکونت دارد ۳- (مجاز) شخص بدکاره یا گناهکار
دوزخچه Do'zaxcha
(ص) مانند دوزخ: صفت آنچه که همچون دوزخ طاقت فرساست
دوغاو Do'g'ov
(۱) (گف) زردآبه‌ی شیر و ماست

خوش اندام ۴- نمای چهره
دوز Do'z
(پس) دوز: دوزنده: دوپی ~ (کلاه دوز)
دوزنده Do'zanda-1
(۱) دوزنده: کسی که کارش دوختن (بویژه دوختن جامه) است: خیاط
دوزنده Do'zanda-2
(ص) دوزنده: دارای توانایی یا عمل دوختن
دوزنده‌لیک Do'zandalik
(۱) ۱- دوزندگی ۲- کار دوزنده ۳- کارگاه دوزنده ۴- عمل دوختن

بر ب ~ کوروشدی (دست داده دوستانه احوالپرسی کرد)
دوست‌لشیش Do'stlashish
(۱) عمل یا فرایند دوست شدن: دوستی
دوست‌لشماق Do'stlashmoq
(مض) ۱- دوست شدن ۲- خواستار شدن ۳- تراضی پیدا کردن ۴- بسندیدن ۵- عاشق شدن ۶- مهر ورزیدن: محبت کردن
دوستلیک Do'stlik
(۱) ۱- دوستی ۲- وضع یا کیفیت دوست بودن ۳- داشتن پیوندی عاطفی و دلخواه ۴- همراهی، پسینگی با هواداری
دوستانه Do'stona-1
(ص) دوستانه: همانند دوست: ~ قیافه (چهره‌ی دوستانه)
دوستانه Do'stona-2
(ق) ~ دوست‌ترچه
دوست‌پرور Do'stparvar
(ص) دوستدار: یار مهربان: کسی که خاطر دوستانش را نگه‌میدارد و به آنها مهر می‌ورزد
دوق Do'q-1
(۱) حرف تهدید آمیز: عمل تهدید آمیز: تهدید: ~ (فلمانی) (تهدید کردن)
دوق Do'q-2
(صو) صدایی که از برخورد اشیای پوک و کلفت برآید
دوق‌دوق Do'q-do'q
(صو) ۱- ~ دوق ۲- برآمدن صدای «دوق» هنگام حرکت کردن
دوقیر Do'qir
(صو) صدای پیهم «دوق»
دوقال Do'qol
(ص) (گف) خسیس: صفت کسی که در دادن چیزی به دیگران یا پول خرج کردن سرسختی و بی‌میلی نشان دهد و بخشنده و باگذشت نباشد
دوق‌پوپیه Do'q-po'pisa
(۱) تهدید: ترساندن با گفتن حرف‌ها و حرکات تهدید آمیز
دوخت Do'xt
(۱) (گف) ۱- دوخت ۲- وضع یا کیفیت دوخته شدن: سی‌کیلیشگن کییم (لباس خوش‌دوخت) ۳- نمای اندام و قامت: سی‌کیلیشگن ییگیت (جوان

دوپاس‌دهی Do'pposday
(ص) به شکل برآمده و گنده: فارنی ~ بولب کوریند دی (شکمش برآمده و گنده بد نظری می‌آید)
دوپاسلماق Do'pposlamog
(مض) ۱- مشتکاری کردن: لت و کوب کردن ۲- (مجاز) سخت انتقاد کردن: تمام اعمالش را افشا ساختن
دوپاس‌لنماق Do'pposlanmog
(مض) ۱- دوپاسلماق
دورده‌ی‌ماق Do'rdaymog
(مض) ۱- ور آمدن: آماس کردن: اری چققن جای دورده‌ییب چیقدی (جای زنبور گزیدگی آماس کرد) ۲- (مجاز) به شکل اخم آلود نگریستن: از روی خشم یابی اعتنایی لب کج کردن
دورده‌ی‌تیرماق Do'rdaytirmog
(مض) ۱- دورده‌ی‌ماق
دورداق Do'rdoq
(ص) ۱- گستر: کلفت: برجسته ~ آلب (لب کلفت)
دوریلداق Do'rildog
(ص) ۱- ۱- ۲- کلفت ۳- درشت و ناهموار: او ~ سیسی بیلن خادمه گه ایش بویوردی (او با صدای درشتی به کلفت دستور داد)
دوریلماق Do'rillamog
(مض) ۱- صدای درشت و ناهموار کشیدن
دوست Do'st
(۱) ۱- دوست ۲- کسی که دیگری او را می‌شناسد، دوست دارد، با او دارای رابطه‌ی عاطفی است و به او اعتماد می‌کند ۳- آنکه هوادار یا پشتیبان دیگری باشد: ~ اولکه (کشور دوست) ۴- (تصوف) خدا ۵- واژه‌ای برای خطاب: یشه‌نگ ~ یم! (دوستم، به سلامت باشی!)
جان‌دوستی Jon~i
دوست از جان گذشته‌اش
ایش‌دوستی Ish~i
همکار: دوست ساحه‌ی کار
مال‌دوستی Mol~i
دوست ظاهری و با مقصد
دوست‌دشمن Do'st-dushman
(۱) دوست و دشمن
دوست‌لرچه Do'stlarcha
(ق) دوستانه: با روش یا به شیوه‌ی دوستان: قول

ایت ایگه سینی تانیمه‌ی دی
کسی، کسی را نمی‌شناسد؛ هرکس در فکر خودش
است

Egali ایگه‌لی
(ص.) دارای صاحب؛ تصاحب شده: ~ بیر (زمین
دارای صاحب)

Egalik ایگه‌لیک
(ا.) مالکیت؛ وضع یا کیفیت مالک بودن

Egallamoq ایگله‌ماق
(مص.م.) ۱- صاحب شدن؛ بدست آوردن ۲- اشغال
کردن؛ بند ساختن؛ گرفتن؛ لوازم ~ (وظیفه گرفتن)
۳- در بر گرفتن؛ تسخیر کردن؛ محبت اونینگ قلبی
نی ایگله دی (عشق قلب او را تسخیر نمود) ۴-
آموختن؛ فرا گرفتن؛ تیخنیکه نی ~ (آموختن
فناوری)

Egallanmoq ایگلنماق
(مص.مج.) ایگله ماق آمینگ هکتر ینگ ییر
ایگلخندی (هزار هکتار زمین نو گرفته شد)

Egallash ایگلش
(ا.) ۱- عمل اشغال یا تصاحب کردن ۲- عمل یافرايند
آموختن؛ بیلیم ~ اوچون محنت کیره ک (برای کسب
علم زحمت لازم است)

Egallashmoq ایگلشماق

ای، ی
۱- چهارمین حرف الفبای ازبکی

E-2 ای
(ص.) ۱- واژه‌ای برای؛ تأسف، بیزاری و افسردگی: ~
بیچاره اولدی می؟ (ای، بیچاره مرد؟)؛ تصدیق؛
نابید: ~ بونده‌ی دیگین (آره، چنین بگو) رد و
نارصائیتی: ~ بولدی! (ای بس است!)؛ خطاب و
ندا: ~ ییگیت (ای جوان) ۲- با ترکیب بعضی حرفها
معنای آن را برجسته می‌سازد: ~ هه (ای آره)

Efir ایفیر
(ا.) ۱- اتر ۲- ماده‌ی فرضی که در سراسر گیتی
گسترده شده و حامل امواج الکترومغناطیسی است؛
اثیر ۳- (شیمی) نام عمومی ماده‌ی زیستی مایع
خوشبوی در ترکیب گیاهان

Efirli ایفیرلی
(ص.) دارای اثیر

Ega ایگه
(ص.) ۱- صاحب ۲- دارنده‌ی چیزی: ییر ~ سی
(صاحب زمین ۳- دارای توانایی به کار بردن
چیزی: قلم ~ سی (صاحب قلم) ۴- خدا ۵- (دستور)
ویژگی حرفی که نشان می‌دهد سخن در مورد چی و
کبست

It'sinitanimaydi

قطعات یدکی ماشینها و هر نوع دستگاه مکانیکی و الکترونیکی: (اف.) پرزه
احتیاط فوندی ~fondi
پول و مواد خام ذخیره‌ی احتیاطی
احتیاط کار Ehtiyotkor
(ص.) احتیاط کار: دور اندیش
احتیاط کاریک Ehtiyotkorlik
(ا.) احتیاط کاری: دور اندیشی
احتیاط کارانه Ehtiyotkorona
(ق.) محتاطانه
احتیاط لماق Ehtiyotlamoq
(مص.م.) احتیاط کردن
احتیاط لئماق Ehtiyotlanmoq
(مص.م.) محتاط شدن
احتیاط لیک Ehtiyotlik
(ا.) احتیاط کاری: عمل ناشی از دور اندیشی و پیش بینی امکان یا احتمال خطر یا زیان
احتیاط سیز Ehtiyotsiz
(ص.) بی احتیاط ۲- و لخرج
احتیاط سیز لیک Ehtiyotsizlik
(ا.) بی احتیاطی: وضع یا کیفیت بی احتیاط بودن
احتیاط چن Ehtiyotchan
(ص.) احتیاط کار
احتمال Ehtimol
(ا.) احتمال ۲- گمان نزدیک به یقین که هنوز ثابت نشده باشد
احتمال که Ehtimolki
← احتمال
احترام Ehtirom
(ا.) احترام: پاس: حرمت: بزرگداشت
احترام لی Ehtiromli
(ص.) سزاوار پاس و حرمت
احتراس Ehtiros
(ا.) ذوق و شوق فراوان: احساس زیاد: ~ بیلن
کپیرماق (با احساس زیاد حرف زدن)
احتراس لی Ehtirosli
(ص.) با احساس: با ذوق
احزان Ehzon
(ا.) احزان: غمها: اندوه‌ها
کلبه‌ی احزان Kulbai~
خانه‌ی غم و اندوه

ایگا ولتتیرماق Egovlattirmoq
(مص.و.) (ا.) ایگا ولتماق
ایگه ست Egoist
(ص.) خودبین: صفت آنکه فقط منفعت خود را
نظر دارد: ~ آدم (آدم خودبین)
ایگری Egri
(ص.) ۱- کج: کژ: ۲- ویژگی آنچه در راستای عمودی یا افقی نباشد: اریب ۳- (مجاز) نادرست: ~ بول (بول نادرست) ۴- ویژگی آنچه در امتداد مورد نظر مرسوم نباشد: ~ سالیق (مالیه‌ی غیر مرسوم)
ایگری بوگری Egri-bugri
(ص.) کج و کوله: کج و معوج
ایگری لیک Egrilik
(ا.) ۱- کجی ۲- وضع یا کیفیت کج بودن ۳- نادرستی
ایه Eh
(ص.) واژه‌ای برای اظهار ۱- خوشی و ذوق: ~ی ۲- درد، رنج و افسوس ۳- امید و خواش
ای‌ه Eha
(ص.) واژه‌ای برای اظهار شگفتی یا خوشی و سرور
ای‌هی Ehe
← ای‌ه
اهرام Ehrom-1
(ا.) (هندسه) ۱- اهرام ۲- (ج.) هرم ۳- ساختمان عظیم سنگی با چهار دیوار سه گوش که در رأس به یکدیگر پیوسته است و بویژه در مصر یافت می‌شود
احرام Ehrom-2
(ا.) ۱- احرام ۲- جامه‌ای شامل دو قطعه پارچه‌ی ندوخته که برای انجام مراسم حج می‌پوشند
احسان Ehsan
(ا.) ۱- احسان: نیکی و بخشش در راه جیب خوشنودی خدا ۲- عموماً هدیه، انعام ۳- نام آقایان طبیعت احسانی Ehsan-1
انعام و سخاوت طبیعت
احسان لی Ehsanli
(ص.) ۱- دارای خیر و احسان ۲- دارای عادت گرایش به خیر و صدقه کردن
احتیاج Ehtiyoj
(ا.) احتیاج: نیاز
احتماق Ehtiyot
(ا.) ۱- احتیاط ۲- دور اندیشی: محکم کردن
احتیاط قسم ~qism

ایگه چی Egachi
(ا.) ۱- خواهر بزرگ ۲- واژه‌ای احترام آمیز زنان جوان برای زنان بزرگسال
ایگه حلیک Egachilik
ایگه چی سینگیل Egachi-singil
(ا.) خواهران (خورد و بزرگ)
ایگدیرماق Egdirmoq
(مص.و.) (ا.) به پایین کژ ساختن: قدر را خم کردن: بویین ~ (به اطاعت و اداشتن)
ایگیگ Egik
(ص.) ۱- کوز: کمان: خم: قدی ~ آدم (آدم کوز) ۲- (مجاز) مطیع: رام: ~ آدم (شخص مطیع)
ایگیز Egiz
← ایگیزک
ایگیزک Egizak
(ص.) ۱- دوقلو یا بیشتر از آن ۲- دو چیزی که یکجابه وجود آمده: دو چیز جدایی ناپذیر
انکیز (ک) کسب ~kash
دو کار به هم خیلی نزدیک و جداناپذیر
ایگین Egin
(ا.) ۱- بخش بدن جاندار، بویژه انسان میان کردن و شانه: ~ ینگ ده گی چپانی ینگ آلدینگ می؟ (ردا سر دوش را تازه خریدی؟) ۲- جامه‌ی ساده و سبک
ایگاو Egov
(ا.) ۱- سوهان ۲- ابزاری از جنس فولاد به شکل میله ای گرد، سه گوش، چهار گوش یا تخت که تمام یا بخشی از سطح آن آجدار یا دنداندار است و برای ساییدن اشیاء، بویژه چوب یا فلز، به کار می‌رود ۳- (مجاز) آنچه سبب آزار روحی و کاهش عمر شود: ایچکی لیک عمر نینگ ~ی (اعتیاد به الکل سوهان عمر است)
ایگا ولماق Egovlamoq
(مص.م.) ۱- سوهان کردن ۲- (مجاز) شکنجه‌ی روحی دادن: اذیت کردن: اوزینگیزی، اوزینگیز ایگا وله یپ سیز (خود را خود شکنجه می‌دهید)
ایگا ولنماق Egovlanmoq
(مص.م.) ایگا ولنماق: ایگا ولنکن یوزه (سطح صیقلی شده)
ایگا ولتماق Egovlatmoq
(مص.م.) چیزی را به وسیله‌ی کسی سوهان کردن

(مص.مش.) ← ایگله ماق: باله لر همه جایلرنی ایگلشدی (بچه‌ها تمام جاها را اشغال کردند)
ایگر Egar
(ا.) ۱- زین ۲- اسبابی، چوبی به شکل کوز و جلوشبیه کردن و سراردک یا چرمی شبیه بالشی میان گرد دارای بند و مهمیز که هنگام سواری بر پشت اسب می‌گذارند و بر آن می‌نشینند ۳- جای نشستن بر روی موتورسیکلت یا دوچرخه
ایگرقاش ~qosh
۱- ابروی کژ و کمانی ۲- کسی که دارای چنین ابروست
ایگر جبدوق Egar-jabduq
(ا.) زین و تمام اسباب مربوط به آن
ایگر لماق Egarlamoq
(مص.م.) زین کردن: زین کرده برای حرکت آماده شدن
ایگر لنماق Egarlanmoq
(مص.م.) زین شدن: ایگرلنکن آت (اسب زین شده)
ایگر لتماق Egarlatmoq
(مص.م.) ایگرلماق (به وسیله‌ی کسی)
ایگر لتتیرماق Egarlattirmoq
(مص.و.) (ا.) ایگرلتماق
ایگر لاغلیک Egarloglik
(ص.) زین شده: ویژگی اسبی که بر پشتش زین گذاشته‌اند
ایگرماق Egarmoq
(مص.م.) دور خوردن: پیچیدن: برگشتن
ایگر سیمان Egarsimon
(ص.) مانند زین: به شکل زین
ایگرچی Egarchi
(ا.) کسی که زین می‌سازد
ایگر چیلیک Egarchilik
(ا.) ۱- زین سازی ۲- عمل یا شغل زین ساز
ایگه سیز Egasiz
(ص.) بی صاحب: ویژگی آنچه که به کسی تعلق نداشته باشد
ایگه سیز لیک Egasizlik
(ا.) بی صاحبی: وضع یا کیفیت بی صاحب بودن
ایگت Egat
(ا.) شیار: فرورفتگی باریک، دراز و معمولاً کم عمقی در سطح یک چیز

ایکستریمیست Ekstremist
(۱) آنکه جانبدار و پیرو بنیادگرایی و تندروی است

ایکتیرماق Ektirmoq
مص. و (۱) ایکماق

ایککوه Ekuv
(۱) عمل کاشتن

ایککولی Ekvli
(ص. ۱) کشت شده؛ دارای کشت؛ -بیر (زمین کشت شده ۲- مناسب یا قابل کشت

ایککوسیز Ekuvsiz
(ص. ۱) کشت نشده؛ -بیر (زمین کشت نشده)

ایککوتور Ekvator
(۱) مدار؛ هر یک از دایره‌های فرضی که موازی به خط استوا و عمود بر نصف النهارهای زمین کشیده شده است؛ (اف. ۱) عرض البلد

ایل El-1
(۱) ۱- ایل ۲- گروه زیاد مردم؛ اهالی ۳- قبیله؛ دودمان؛ طایفه ۳- کشور؛ دیار؛ چیت -لر (کشورهای خارجی)

ایل بولماق ~bo'lmoq
دوست شدن؛ نزدیک گردیدن

ایلدن بورون ~danburun
از همه پیشتر؛ زودتر از دیگران

ایل El-2
(۱) (ادبیات) دست؛ ایلک

ایلک Elak-1
[اژلک] (۱) اژلک؛ غربالی که دارای سوراخ‌های بسیار ریز است

ایلک ایلک قیلماق ~qilmoq
طور دقیق بررسی کردن؛ یکایک ملاحظه کردن

ییلک Elak-2
(۱) لایقه؛ نیم تنه‌ی کوتاه بی آستین و جلو باز که زیر کت پوشیده می‌شود؛ لیتقه؛ (اف. ۱) واسکت

ایله کیش Elakish
(۱) ۱- عمل یا فرایند دوست و نزدیک شدن ۲- عمل شوخی کردن

ایله کیشماق Elakishmoq
(مص. مش. ۱) (گف. ۱) دوست شدن؛ نزدیک شدن ۲- شوخی کردن؛ مین بیلن ایله کیشمه (با من شوخی مکن)

ایلکچی Elakchi

توسعه طلبی است

ایکسپنسیه چیلیک Ekspansiyachilik
(۱) توسعه طلبی؛ عمل یا فرایند گسترش قدرت و قلمرو دولتی به زبان دولتها یا کشورهای دیگر

ایکسپدیتسیه Ekspeditsiya
(۱) ۱- سفر ۲- هیئت اعزامی

ایکسپریمنت Ekspirement
(۱) آزمایش؛ امتحان

ایکسپریمنتل Ekspiremental
(ص. ۱) آزمایشی؛ به صورت یا به عنوان آزمایش؛ -ایشلب چیقیش (تولید آزمایشی)

ایکسپریمنتچی Ekspirementchi
(۱) آزمایش کننده

ایکسپرت Ekspert
(ص. ۱) متخصص؛ کارشناس

ایکسپرتیزه Ekspertiza
(۱) هیئتی متشکل از متخصصان مربوط، که به منظور بررسی و دریافت راه حل مسئله‌ی پیچیده‌ای تشکیل می‌شود

ایکسپلواتور Ekspluatator
(۱) استثمار کننده؛ کسی که محصول کار دیگران را تصاحب می‌کند؛ بهره کش

ایکسپوزیتسیه Ekspozitsiya
(۱) ۱- شرح و مقدمه‌ی پیش از موضوع اصلی یک اثر ادبی ۲- بخش آغازین یک اثر موسیقی جهت تصویر تم اساسی ۳- اسباب و سامان موزه که جهت تماشا به ترتیب ویژه‌ای چیده شده ۴- مقدار نوری که هنگام فیلمبرداری فیلم سینمایی بالای اجسام حساس به نور می‌افتد

ایکسپونات Ekspонат
(۱) اشیایی که در موزه گذاشته شده‌اند

ایکسپورت Eksport
(۱) ۱- صادرات ۲- آنچه از ناحیه یا کشوری به ناحیه یا کشور دیگر فرستاده شود ۳- (اقتصاد) کالایی که برای فروش به کشور دیگری فرستاده می‌شود

اکسپرس Eksspress
(ص. ۱) سریع السیر؛ تندرو؛ -اتوبوس (اتوبوس سریع السیر)

ایکستریمیزم Ekstremizm
(۱) ۱- بنیادگرایی ۲- عقیده به تندروی ۳- اعتقاد به لزوم بازگشت به اصول و روشهای آغازین و پیروی از آنها

(ص. ۱) اکونومیک؛ اقتصادی

ایککه نومیسیت Ekonomist
(۱) اکونومیست؛ اقتصاد دان؛ کسی که دارای دانش در زمینه‌ی قانونها، پدیده‌ها و رابطه‌های اقتصادی و تاریخ و کارکرد آنهاست

ایککه نومیه Ekonomiya
(۱) ۱- اقتصاد ۲- اداره‌ی عاقلانه‌ی هزینه و درآمد ۳- مجموعه‌ی مسایل مربوط به پیوند هزینه و درآمد ۳- دانش بررسی روشهای معیشتی افراد و جامعه‌ها، رابطه‌های این روشها و قانونهای حاکم بر آنها، و کشف و پیشنهاد روشهای تازه برای تولید و توزیع درآمدها؛ علم اقتصاد

ایکران Ekran
[اکران] (۱) ۱- اکران ۲- پرده‌ی سینما؛ پرده‌ی سفید که تصویر بزرگ آن می‌افتد ۳- (مجاز) هنر سینما

ایکران لشتیریش Ekranlashtirish
(۱) عمل یا فرایند روی سن آوردن نمایشنامه

ایکران لشتیرماق Ekranlashtirmoq
(مص. م. ۱) اثر ادبی را فیلم ساختن

ایکران لی Ekranli
(ص. ۱) دارای ایکران؛ کینگ - کینا تاتر (سینما تاتر دارای پرده‌ی بزرگ)

ایکسکواتور Ekskavator
(۱) وسیله‌ی موتوری که برای کندن زمین به کار می‌رود؛ ماشین خاکبردار

ایکسکواتورچی Ekskavatorchi
(۱) راننده‌ی ایکسکواتور

ایکسکورسیه Ekskursiya
(۱) بازدید از موزه، گالری و نمایشگاهها

ایکسکورسیه چی Ekskursiyachi
(۱) کسی که از موزه، گالری و نمایشگاهها بازدید کند

ایکسکورسواد Ekskursovod
(۱) رهنمای بازدید کنندگان موزه، گالری و نمایشگاهها

ایکسپدیتور Ekspeditor
(۱) کسی که برای کارخانه‌ها و موسسات مختلف کالا و اشیای دیگر را باورد یا پخش کند

ایکسپنسیانیزم Ekspansionizm
(۱) اصول و آموزه‌ی توسعه طلبی

ایکسپنسیه چی Ekspansiyachi
(۱) توسعه طلب؛ آنکه پیرو یا معتقد به اصول و آموزه‌ی

ایجیکی لماق Ejikilamoq
(مص. م. ۱) -هجی کردن ۲- (مجاز) هر چیز را با همه جزئیات بررسی کردن

ایکدیرماق Ekdirmoq
(مص. م. ۱) ایکماق (به وسیله‌ی کسی)

ایکیلماق Ekilmoq
(مص. م. ۱) ایکماق

ایکین Ekin
(۱) ۱- کشت؛ کشتزار؛ -میدانی (میدان کشت) ۲- نوع گیاهان کشتزار؛ غله -لری (کشتزارهای غله)

ایکین لی Ekinli
(ص. ۱) زمین کشت شده؛ دارای کشت

ایکین تیکین Ekin-tikin
(۱) انواع کشت

ایکین زار Ekinzor
(۱) کشتزار؛ زمینی که در آن محصولی کاشته شده باشد، بویژه محل کشت گیاهان علفی مانند؛ غله، علوفه ...؛ مزرعه

ایکینچی Ekinchi
(۱) کشاورز؛ کسی که کارش کشت زمین و به دست آوردن محصول رستنی است

ایکین چیلیک Ekinchilik
(۱) ۱- کشاورزی ۲- عمل کشت زمین و پرورش رستنیها، بویژه برای تأمین مواد غذایی ۳- شغل و حرفه‌ی کشاورز

ایکیپژ Ekipaj
(۱) خدمه‌ی وسایط نقلیه

ایکیش Ekish
(۱) عمل یا فرایند کشت کردن

ایکیشماق Ekishmoq
(مص. مش. ۱) ایکماق

ایکماق Ekmoq
(مص. م. ۱) کشت کردن؛ کاشتن

ایکه لوگیك Ekolugik
(ص. ۱) مربوط به ایکالژی

ایکه لوگیه Ekolugiya
[ایکالژی] (۱) ایکالژی؛ دانشی که چگونگی رابطه‌ی انسان را با طبیعت، آلودگی و تخریب طبیعت و محیط زیست و مسایل مربوط به آن را مورد بررسی قرار می‌دهد

ایکه نومیکه Ekonomika

الکتران Elektron
(۱) از ذره‌های بنیادی ماده با جرم ساکن و بار الکتریکی منفی

الکترونیکه Elektronika
(۱) الکترونیک؛ شعبه‌ای از دانش فیزیک مربوط به مطالعه‌ی کنترل و کاربردهای عبور برق از گازها یا خلا یا از جسمهای رسانا یا نیمه رسانا، که گسیل، رفتار و اثرهای الکترونها (مثلاً در لامپهای خلا یا ترانزیستورها) اسبابهای الکترونیکی را بررسی می‌کند

الکتروسکوپ Elektroskop
(۱) اسبابی برای تعیین وجود یا ماهیت برق ساکن؛ برق‌نما

الکتروستاتسیه Elektrostansiya
(۱) نیروگاه؛ مجموعه‌ای برای تولید نیروی برق، شامل ساختمانها و دستگاههای تولید، تبدیل و انتقال برق

الکترووز Elektrovoz
(۱) لوکوموتیو برقی

الکترچی Elektrchi
(۱) برق‌گر؛ کسی که با برق سرو کار دارد، خواه به عنوان کارگر یا نگهداری یا به کار انداختن تأسیسات برق است؛ (گف.) برقی

ایلمنت Element
(۱) (شیمی) هر یک از یکصد و چند ماده‌ی بنیادی که از اتمهای یکسان پدید آمده باشد و از طریق شیمیایی نتوان آن را به جسم ساده‌تر تجزیه کرد؛ عنصر شیمیایی ۲- بخشی از چیز کامل یا حادثه‌ای: انشآت ~ لری (عناصر ساختمان) ۳- نماینده یا عضوی از یک سازمان یا گروه اجتماعی

ایلمنتر Elementar
(۱) ابتدایی؛ آغازین؛ ~ متمتیک (ریاضی ابتدایی) ۲- ساده؛ آسان؛ عادی؛ ~ قاعده‌لر (قاعده‌های ساده) ۳- (فیزیک) خردترین؛ ریزترین؛ ~ ذره (ذره‌ی ریز)

ایلوه‌تار Elevator
(۱) ۱- دستگاه توزین کننده و پاک کننده ۲- دستگاه بلند کننده‌ی غلات و مواد پاشان شدنی ۳- دستگاه مخلوط کننده‌ی آب سرد و گرم در کارخانه‌ی گرمکن

ایلیب‌یوگورماق Elib-yugurmoq
(مص.م.) در اجرای کاری به سرعت این سو و آن سو حرکت کردن و دویدن

ایلیک Elik
(۱) کرم آرایش پوست

(ص.) برق‌دار؛ شارژ‌دار

الکتره‌بور Elektrobur
(۱) مته‌ی برقی؛ مته‌ای که با نیروی برق کار می‌کند

الکتروود Elektrod
(۱) (فیزیک) رسانایی که جریان برق به آن یا از آن می‌گذرد (مانند اندوکاتد یک لامپ الکترونی یا حمام الکترولیز) و ممکن است میله‌ی آزمایش یک دستگاه برقی دارای کاربرد پزشکی یا ترمینال یک قوس جوشکاری باشد

الکتروودینامیکه Elektrodinamika
(۱) الکتروودینامیک؛ دانشی که به بررسی رابطه‌ی میان پدیده‌های برقی، مغناطیسی و مکانیکی می‌پردازد؛ روان‌برق

الکترودایکه Elektrodoyka
(۱) ۱- اسباب برقی دوشیدن شیرگاو ۲- دوشیدن گاو با همین اسباب

الکتروکاردیوگرام Elektrokardiogramma
الکترو کردیه گرامه
[= الکتروکاردیوگرام] (۱) ۱- الکتروکاردیوگرام ۲- ثبت فعالیت الکتریکی ماهیچه‌ی قلب و تغییرات آن ۳- نوار تغییرات الکتریکی ماهیچه‌ی قلب؛ نوار قلب

الکتروکاردیوگرافی Elektrokardiografiya
الکترو کردیه گرافیه
[= الکتروکاردیوگراف] (۱) الکتروکاردیوگراف؛ دستگاه ثبت فعالیت الکتریکی ماهیچه‌ی قلب و تغییرات آن

الکتره‌لیز Elektroliz
(۱) تجزیه‌ی شیمیایی یک ترکیب مایع مذاب یا محلول با گذراندن جریان برق از آن؛ برق‌کافت

الکتره‌لیت Elektrolit
(۱) هر یک از ترکیب‌هایی که به حالت محلول یا مذاب جریان برق را هدایت می‌کنند و تجزیه می‌شوند؛ برق‌کافه

الکتره‌متر Elektrometr
[= الکترومتر] (۱) الکترومتر؛ هر یک از اسبابهای ویژه‌ی اندازه‌گیری یا آشکارسازی اختلاف پتانسیلهای الکتریکی یا یونیده کردن تابشها به وسیله‌ی نیروهای جاذبه یا تخلیه‌ی میان جسمهای باردار؛ برق‌سنج

الکتره‌مه‌تار Elektromotor
(۱) الکتروموتور؛ ماشین برقی برای تبدیل انرژی برقی به انرژی مکانیکی

(ص.) خوب الک شدنی؛ الک شدنی؛ مناسب برای الک شدن

ایلشماق Elashmoq
(مص.مش.) ایله ماق

ایل‌بیگی Elbegi
(۱) رئیس طایفه؛ از بزرگان ایل

ایل‌بوروندن Elburundan
(ق.) قبل از همه؛ پیش از مردم

ایلداش Eldosh
(ص.) هم ایل؛ هم قبیله

ایلیکیش Elakish
(۱) عمل یا فرایند دوست و صمیمی شدن

ایلیکیشماق Elakishmoq
(مص.مش.) ایلیکماق آباله‌لر اولغه یگن سری بیریر لری بیلن ایلیکیشیب قالدیلر (بچه‌ها با بزرگ شدن شان باهم دوست گردیدند)

ایلیکماق Elekmoq
(مص.م.) ۱- دوست شدن؛ صمیمی شدن ۲- چسبیدن؛ به دنبال رفتن

ایلیکتیرماق Elektirmoq
(مص.و.) دوست ساختن؛ صمیمی کردن؛ اوقیتووچی باله لرنی ~ اوچون ایتیلدی (آموزگار برای دوست ساختن بچه‌ها کوشید)

الکتر Elektr
(۱) ۱- برق ۲- نیرویی که به وسیله‌ی مولخدهای برق تولید می‌شود و قابل انتقال و بهره‌برداری است ۲- (گف.) لامپی که با نیروی برق روشن می‌شود

الکتریفیکاسیه Elektrifikasiya
(۱) الکترو فیکاسیون؛ برقی ساختن سراسری

الکتریچکه Elektrichka
(۱) ترن برقی؛ ترنی که با نیروی برق حرکت می‌کند

الکترلماق Elektrlamoq
(مص.م.) برقی نمودن؛ شارژ کردن

الکترلنماق Elektrlanmoq
(مص.مج.) برقی شدن؛ شارژ شدن

الکترلشتیریلماق Elektrlashtirilmog
(مص.مج.) الکترو لشتیریلماق؛ الکترو لشتیریلگن تیمیریول (راه آهن برقی ساخته شده)

الکترلشتیریش Elektrlashtirish
(۱) عمل یا فرایند برقی یا شارژ کردن

الکترلی Elektrli
الکترلی

(۱) کسی که الک می‌سازد

ایله‌ماق Elamoq
(مص.م.) ۱- الک کردن؛ بیختن مواد گرد مانند ۲- (مجاز) اهمیت دادن؛ اعتبار دادن؛ او میله چویده گیلرنی ایله مسدی (اوبه حرفهای خرد و ریزه اهمیت نمی‌داد) ۳- (قد.) جنباندن؛ حرکت دادن؛ او عیالگه باش ایلب قویدی (اوبه زن سری جنباند)

ایلب‌یاغماق Elabyog'mog
دوامدار باریدن

ایلنماق Elanmoq
(مص.مج.) ۱- ایله ماق؛ ایلنگن اون (آرد الک شده) ۲- خواهش همراه با اصرار و فروتنی آنامرد گه ایلنمه (مثل) (به نامرد التماس مکن)

ایلن‌قردن Elan-qaran
(ق.) ۱- خیلی بعد از سحر؛ ناوقت؛ دیر؛ ابرته‌سی اولر ~ توریشدی (آنها صبح دیر بیدار شدند) ۲- بدون عجله؛ آهسته آهسته

ایل‌ایماق El-aymoq
(۱) ایل و ایماق؛ مردم

ایلس‌ایلس Elas-elas
(ق.) گاهی معلوم، گاهی نامعلوم؛ گاه محسوس، گاه غیر محسوس؛ ~ کورینماق (گاه گاه معلوم شدن)

ایلستیک Elastik
(ص.) الاستیک؛ کشسان؛ دارای خاصیت کشسانی؛ قابل ارتجاع

ایلت Elat
(۱) ۱- طایفه؛ قبیله ۲- مردم یک طایفه یا قبیله ۳- کشور؛ سرزمین

ایلتدش Elatdosh
(ص.) هم ایل؛ هم قبیله؛ دو یا چند نفری که ایلشان همسان است

ایلت‌لیک Elatlik
(۱) ایلی؛ قبیله‌ای؛ طایفه‌ای

ایلتماق Elatmoq
(مص.م.) ایله ماق (به وسیله‌ی کسی)

ایلت‌چیلیک Elatchilik
(۱) قبیله‌گرایی

ایلش Elash
(۱) عمل یا فرایند بیختن مواد گرد مانند به وسیله‌ی الک

ایلشیملی Elashimli
ایلشیملی

(۱) عمل یا فرایند شیر خوردن (از پستان یا پستانک)
ایمیش
(فع) بوده است
ایمیشماق
(مص. مش. ۰) با هم شیر مکیدن: ایمیشگن اکه اوکه
(برادرانی که شیر یک مادر را خورده اند)
ایملهماق
(مص. م. ۰) مایه کوبی کردن ۲- (قد.) درمان از طریق
دم و دعا
ایملنماق
(مص. مج. ۰) مایه کوبی شدن: همه باله لر ایملندی
(تمام بچه‌ها مایه کوبی شدند)
ایملتماق
(مص. م. ۰) مایه کوبی کردن (به وسیله‌ی شخص
دیگری): باله لرنی ~ (واکسین کردن بچه‌ها)
ایملتتیرماق
(مص. و. ۱) ایملتماق
ایمماق
(مص. م. ۰) ۱- مکیدن شیر از پستان یا پستانک ۲-
(مجاز) گرفتن: بهره مند شدن
ایمرنماق
(مص. ل. ۰) اذیت کشیدن از اثر شنیدن خبری
ناخوش؛ سوختن
ایمچک
(۱) پستان: اندامی در پستانداران که در جنس ماده
دارای غده‌های ترشح شیر است و معمولا رشد
بیشتری دارد
ایمچکداهش
~ ایمچکداهش
ایمچی
(۱) ۱- دکتر؛ نرس؛ مایه کوبی کننده ۲- (مردم
شناسی) دم و دعا کننده‌ی بیماران؛ طبیب
ان
(۱) نام حرف «ن»
این
(۱) ۱- پهن؛ فاصله‌ی دلبه، دو کنار یا دودرازای چیزی
از یکدیگر؛ بویژه بر حسب واحد اندازه گیری؛ عرض
۲- پارچه‌ای به اندازه‌ی یک دست لباس
این تارتماق
۱- گسترش یافتن؛ وسیع شدن ۲- پارچه‌ای به
اندازه‌ی یک دست لباس

بلند و پرنگ جگری؛ نوعی بلوط

ایمنزار
(۱) جایی که در آن درخت «ایمن» بسیار روئیده باشد
ایمس
(فع) رد یا انکار
یوق ایمس
هست؛ ممکن است باشد
ایمدی
(ادبیات) ~ ایندی
ایمدیرماق
(مص. م. ۰) شیر خوراندن (از پستان مادر یا پستانک)
ایمگ
(۱) زحمت؛ دشواری: ~ چیکماق (زحمت کشیدن)
ایمگچی
(۱) زحمتکش؛ کارگر
ایمی دیمی
(مردم شناسی) دم و دعا برای شفای بیمار
ایمیکداهش
(ص. ۰) دو تن که شیر یک مادر را خورده باشند
ایمیلماق
(مص. مج. ۰) مکیده شدن (معمولا شیر)
ایمیسیه
(۱) عمل یا فرایند کشیدن پول یا اسناد بهدار در مامله
ایمیزدیرماق
(مص. و. ۱) ایمیزماق
ایمیزگیچ
(۱) پستانک؛ وسیله‌ی پلاستیکی به شکل سر پستان
برای مکیدن کودکان شیرخوار؛ (فع) چوشک
ایمیزیک
(۱) قسمت سر پستانک
ایمیزیکلی
(ص. ۰) ۱- شیرده؛ دارای بچه‌ی شیرخوار ۲- شیرخوار؛
~ باله (بچه‌ی شیرخوار)
ایمیزیلماق
(مص. مج. ۰) ایمیزماق
ایمیزماق
(مص. م. ۰) شیر خوراندن
ایمیزوچی
(ص. ۰) شیرده؛ صفت جاندار که پستانهایش شیر
کافی تولید کند: ~ سیگیر (گاو شیرده)
ایمیش-۱

ایل اولوس
(۱) مردم
ایل اوروغ
(۱) مردم و قبیله
ایلچی
(۱) ۱- سفیر ۲- فرستاده‌ی رسمی، بویژه عالی
رتبه‌ترین نماینده‌ی سیاسی یک دولت نزد دولت
دیگر، که ممکن است مقیم یا دارای مأموریت ویژه
باشد ۳- (مجاز) خبر دهنده؛ نشانه؛ قییش ~ سی
(نشانه‌ی زمستان)
ایلچی لیک
(۱) سفارت؛ عمل یا شغل سفیر
Elchilik-1
ایلچی لیک
Elchilik-2
(مردم شناسی) رسم و عادت ویژه‌ی گروهی از مردم؛
مردم گرایی ۲- قوم گرایی؛ قوم دوستی
Elchixona
ایلچی خانه
(۱) سفارتخانه؛ ساختمان یا دفتری که در آن سفیر
یک کشور بیگانه و همکارانش وظیفه‌های رسمی
خود را انجام می‌دهند
Em-1
ایم
(۱) نام حرف «م»
Em-2
ایم
(۱) ۱- واکسین ۲- دارو و هر چیزی که برای شفای
بیمار داده شود
Em-3
ایم
(فع) (امر) ایمماق (مکیدن شیر از پستان یا
پستانک)؛ بمک
E-mail
ایمیل
(۱) ایمیل؛ پست الکترونیکی؛ شبکه‌ی ارتباطی برای
فرستادن پیام نوشتاری از یک کامپیوتر به کامپیوتری
در جای دیگر
Emakdosh
ایمکداهش
(۱) هر یک از کسانی که با هم کار مشابه دارند
Emaklamog
ایمکلماق
(مص. م. ۰) با چهار دست و پا راه رفتن
Emaklash-1
ایمکلش
(۱) عمل با چهار دست و پا راه رفتن
Emaklashmoq
ایمکلشماق
(مص. مش. ۰) ایمکلماق
Eman
ایمن
(۱) درختیست دارای چوب بسیار سخت، برگهای پهن،

ایلیماق
(مص. ل. ۰) سست شدن؛ بیحال گردیدن آدم‌ها همه
نی ایلیپ قوییدی (هوای خفه همه را سست ساخت)
Elligunchi
ایلیگنچی
(ص. ۰) پنجاهمین؛ رتبه یا مرتبه‌ی پنجاهم
Ellik-1
ایلیک
(۱) پنجاه؛ عدد اصلی پس از چهل و نه و پیش از پنجاه و
یک
Ellik-2
ایلیک
(ص. ۰) پنجاه؛ یکی بیش از چهل و نه عدد
Ellik-3
ایلیک
(ص. ۰) عریض؛ پهناور
Ellik-4
ایلیک
(ص. ۰) منسوب به مردمی یا ملتی؛ چیت ~ مهمان
(مهمان خارجی)
Ellikboshi
ایلیک باشی
(۱) رئیس پنجاه تن
Elma-el
ایل مه‌ایل
(ق. ۰) از کشوری به کشور دیگر؛ از طایفه‌ای به طایفه‌ی
دیگر؛ بویکی سیاح ~ یورپ کوپ نرسه لرنی کورگنلر
(این دو گردشگر کشور به کشور سیر نموده بسیار چیزها
را دیده‌اند)
Elnavkar
ایل نوکر
~ نوکر
Elomon
ایل امان
(۱) (گف.) نگهبان شبانه؛ پاسبان
Elovsiramoq
ایلاوسیره‌ماق
(مص. ل. ۰) خواب آلود بودن؛ تلو خوردن
Elovsiz
ایلاوسیز
(ص. ۰) فاقد اعتبار و اهمیت؛ بی ارزش
Elparvar
ایل پرور
(ص. ۰) مردم دوست؛ قوم دوست
Elsevar
ایل سیور
(ص. ۰) ۱- دوستدار مردم ۲- آنکه علاقمند دوستی
است
Eltilmoq
ایلتیلماق
(مص. مج. ۰) ایلتماق
Eltmoq
ایلتماق
(مص. م. ۰) ۱- با خود بردن؛ انتقال دادن ۲- گنجاندن
؛ بوایدیش ایکی لیتر سوو ایلته دی (این ظرف دو لیتر
آب را گنجایش دارد)؛ (اف. گف.) پیروز شدن؛ بردن

Epashang ایپه شنگ
(ص.) بی عرضه؛ فاقد کار آیی یا توانایی

Epaqa ایپه قه
← ایپ

Epaqali ایپه قه لی
← ایپلی

Epidemik اپیدمیک
(ص.) اپیدمیک؛ ویژگی بیماری دارای سرعت انتشار زیاد، که در زمان کوتاهی عده‌ی زیادی از افراد یک ناحیه را مبتلا سازد؛ همه گیر

Epidemilogik اپیدیمی لوگیک
(ص.) مربوط یا منسوب به اپیدمی

Epidemilogiya اپیدیمی لوگیه
[= اپیدمیولوژی] (ا.) اپیدمیولوژی؛ شاخه‌ای از علم آسیب شناسی که بیماری‌های همه گیر و راه پیشگیری از آنها را بررسی می‌کند؛ همه گیری شناس

Epidemiya اپیدیمیه
(ا.) اپیدمی؛ شیوع یک بیماری که همزمان و در یک محل عده‌ی زیادی را فرا گیرد؛ همه گیری همه گیری

Epigramma ایپیگرمه
(ا.) شعر کوچک طنز آمیز

Epigraf ایپیگراف
(ا.) عنوان؛ سرلوحه؛ تیترا

Epik ایپیک
(ص.) داستانی؛ دارای وضعی کیفیت داستان بودن

Epilog ایپیواگ
(ا.) بخش پایانی اثر که در آن گره گشایی می‌شود آرمان نینگ سی (بخش پایانی رمان)

Epizod ایپیزود
(ا.) رویداد؛ واقعه‌ی زندگی ۲- برشی از یک اثر ادبی یا هنری که دارای مضمون کامل باشد

Epkin ایپکین
(ا.) سنگینی؛ نفوذ؛ تأثیر

Eplab-seplab ایپلب سیپلب
(ق.) به نحوی؛ به ترتیبی؛ به طریقی؛ ~ توغری لماق (به نحوی اصلاح کردن)

Eplama ایپله مه
(ص.) مصنوعی؛ ساخته شده به طریقی؛ ~ کرسی (صندلی ساخته شده)

Eplamoq ایپله ماق
(ص.م.) از عهده برآمدن؛ اجرا کردن؛ ایش نی ~ کار

(فع.) اگر فرود بیاید؛ اگر پایین شود

Ensaqotar اینسه قاتر
(ص.) ناخوشایند؛ دلگیر

Ensiklopediya انسیکله پیدیه
(ا.) دایره المعارف؛ کتاب یا مجموعه‌ی کتابهایی که در آن آگاهی‌هایی در باره‌ی موضوعهای عمومی، علمی، ادبی، هنری و مانند آن، به ترتیب الفبایی یا موضوعی نوشته شده باشد؛ دانشنامه

Ensiz این سیز
(ص.) کم عرض؛ دارای پهنای کمتر؛ ~ یول (راه کم عرض)

Entak-tentak اینتک تینتک
(ص.) بدقول و ناستوار؛ ~ یورماق (گشتار ناستوار)

Entikish اینتیکیش
(ا.) عمل یا فرایند بدشواری نفس گرفتن

Entikmoq اینتیکماق
(ص.ل.) ۱- آه کشیدن ۲- به سختی نفس گرفتن؛ بند آمدن نفس؛ یوگورگنی باعث اینتیکردی (به سبب دویدن به سختی نفس می‌گرفت)

Entiktirmoq اینتیکتیرماق
(ص.و.) اینتیکماق

Entomolog اینتمه لوگ
(ا.) حشره شناس؛ کسی که از دانش حشره شناسی آگاهی دارد و در این زمینه مطالعه و تحقیقات می‌کند

Entomologik-2 اینتمه لوگیک
(ص.) مربوط یا منسوب به علم حشره شناسی

Entomologiya اینتمه لوگیه
(ا.) حشره شناسی؛ شاخه‌ای از دانش حشره شناسی که به مطالعه‌ی علمی حشرات اختصاص دارد

Enchi اینچی
(ا.) ملک یا دامهایی که از سوی پدر به فرزند تخصیص یافته است

Ep-1 ایپ
(ا.) تدبیر؛ چاره‌ی کار؛ عهده؛ بوایشنی ~ لهی آله سن می؟ (از عهده‌ی این کار می‌توانی برآیی؟)

Ep-2 ایپ
(ص.) سزاوار؛ مناسب؛ ~ کورماق (مناسب دیدن)

~gakelmoq ایپگه کیلماق
مناسب شدن؛ مرتب گردیدن

~gaolmoq ایپگه آلماق
مرتب ساختن

قیمت (گرانترین)

Engak اینگک
(ا.) چانه؛ پایین ترین بخش صورت به شکل پیش آمدگی جلو آرواره‌ی زیرین؛ زنج؛ (فع.) منه ک (منک)

~bog'lamoq اینگک باغله ماق
زنج مرده را بستن

~tashlamoq اینگک تشله ماق
چانه انداختن؛ در حال جان کندن؛ مردن

Engashish اینگه شیش
(ا.) عمل یا فرایند خم شدن یا میلان پیدا کردن

Engashmoq اینگشماق
(ص.ل.) ۱- خم شدن ۲- به سویی میلان و انحنا پیدا کردن؛ مناره اینگشیب قالیبدی (مناره میلان پیدا کرده است)

Engashtirmoq اینگشتیرماق
(ص.م.) ۱- خم ساختن ۲- میلان دادن

Engil اینگیل
(ا.) لباس؛ ~ کییماق (لباس پوشیدن)

Engilbosh اینگیل باش
(ا.) یکدست لباس و کفش

Enkaymoq اینکه‌ی ماق
(ص.ل.) خم شدن؛ میلان پیدا کردن؛ اینکه‌ی گن درخت (درخت خم شده)

Enlamoq این لماق
(ص.ل.) عریض شدن؛ در راستای پهنای افزایش یافتن

Enlatmoq اینلتماق
(ص.م.) عریض ساختن؛ در پهنای چیزی افزودن

Enli اینلی
(ص.) ۱- عریض؛ دارای پهنای ۲- پهنایی به مقیاس انگشت دست؛ بیچاق اولیک بدنی گه تورت ~ کیرگن ایکن (کار در بدن مقتول به اندازه‌ی چهار انگشت فرو رفته بود)

Enmoq اینماق
(ص.م.) (گف.) فرود آمدن؛ پایین شدن

Ensa-1 اینسه
(ا.) بخش عقب کله‌ی انسان؛ ~ سویگی (استخوان پس کله‌ی انسان)

~siqotdi اینسه سی قاتدی
دلگیر شد؛ بیزار شد

Ensa-2 اینسه

این

En-3 این
(ا.) نشانه‌ای، بویژه بریدگی در گوش دامها برای تفریق آنها

~qo'ymoq این قویماق
گذاشتن نشانه‌ی ویژه با بریدن گوش دامها

~solmoq این سالماق
نشانه گذاری دام با ایجاد بریدگی در گوش آن

Ena اینه
(ا.) (گف.) مادر

Enaga اینه گه
(ا.) دایه؛ کسی (معمولاً زن) که در برابر دریافت مزد نگهداری و پرورش کودک را به جای مادر بر عهده می‌گیرد

Enamoq اینه ماق
(ص.م.) (گف.) نشانه گذاشتن

Endi-1 ایندی
(ق.) ۱- حال؛ حالا؛ اکنون؛ ~ کیلینگ (حال بیاید) ۲- پس از این؛ بعداً؛ ~ نیمه بوله دی؟ (پس از این چه می‌شود؟)

Endi-2 ایندی
(ح.) ۱- پس؛ ~ سیزنیکی گه قچان کیله سیز؟ (پس به منزل ما چه وقت می‌آیید؟) ۲- برای تقویت و تأکید معنی استعمال می‌شود؛ قچان ~ قرضینگیزی بیره سیز؟ (پس چه وقت بدهی خود را می‌دهی؟)؛ نیگه ~ (آخر برای چه؟)

Endigi ایندیگی
← ایندی

Endigina ایندی گینه
(ق.) هم اکنون؛ همین حالا

Endilikda ایندی لیکده
(ق.) در حال حاضر؛ فعلاً

Endirmoq ایندیرماق
(ص.م.) پایین ساختن؛ فرود آوردن آچوپان قویلرنی تیه دن ایندیردی (چوپان گوسفندان را از تپه فرود آورد)

Energetika انرژی تیکه
(ا.) دانش مربوط به نیروهای تولید انرژی [برق]

Energiya انرژیه
[= انرژی] (ا.) انرژی؛ نیرو؛ کارمایه

Eng اینگ
(ح.) نشانه‌ی صفت عالی؛ ~ یخشی (خوبترین)، ~

ایرک Erk
(۱) اختیار نبودن نیاز، اجبار یا ممانعت در برابر عمل یا انتخاب ۲- داشتن حق یا امکان عمل کردن بر اساس خواست یا اراده‌ی خویش ۳- آزادی؛ رهایی از بردگی، بازداشت یا سلطه‌ی دیگری

ایرکه Erka
(ص) ۱- نازدانه؛ لوس ۲- نام آقایان و خانمها

ایرکک Erkak-1
(۱) ۱- ایر ۲- جاندار نر

ایرکک Erkak-2
(۱) گیاه علفی خودرو، پایا، دارای گل و میوه‌ی خوشه‌ای، که بیشتر در دشتهای می‌روید

ایرکک Erkak-3
(ص) ۱- مرد؛ دارای صفت مردانگی ۲- نر؛ مق. ماده

ایرکک عیال Erkak-ayol
(۱) زن و مرد

ایرکک لماق Erkaklamoq
(ص) ۱- چون چوب سخت شدن و کیفیت خود را از دست دادن (در مورد سبزیها)؛ (اف) نرخه لماق؛ چوبه ره بولماق

ایرکک لرچه Erkaklarcha
(ق) ۱- مردانه وار؛ مردانه؛ مانند مرد؛ ~ یوغان آواز (صدای کلفت مردانه)

ایرکک لیک Erkaklik
(۱) ۱- مردی ۲- کار و منش ویژه‌ی مردان

ایرکک شاده Erkakshoda
(ص) ۱- مرد؛ مرد صفت؛ مردانه؛ او سوزیدن قیتمه‌ی دیگن ~ کیشی (او آدمیست مرد صفت که از قولش بر نمی‌گردد)

ایرکک چه Erkakcha
← ایرکک لرچه

ایرکک چه لیش Erkakchalish-1
(ص) ۱- مانند مرد؛ مرد نما

ایرکک چه لیش Erkakchalish-2
(ق) ۱- به مانند مرد؛ مردانه وار

ایرکک چیلیک Erkakchilik
(۱) ۱- ایرکک لیک ۲- عادت، خوی و رفتار ویژه‌ی مردان

ایرکه لماق Erkalamoq
(ص) ۱- ناز دادن ۲- نازدانه و لوس پروردن

ایرکه لنماق Erkalanmoq

(فع) ایرگشماق ۱- دنبال کسی یا چیزی رفتن؛ به دنبالش برو ۲- پیروی یا تقلید کردن (پیروی یا تقلید کن)

ایرگشیش Ergashish
(۱) ۱- عمل یا فرایند دنبال کسی یا چیزی رفتن ۲- عمل تقلید یا پیروی کرد ۳- (دستور) تابع شدن

ایرگشمه Ergashma
(ص) ۱- مقلد؛ پیروی کننده؛ دنباله رو ۲- (اف) پسر یا دختر خوانده

ایرگشماق Ergashmoq
(ص) ۱- به دنبال رفتن؛ از رد رفتن ۲- تقلید کردن؛ پیروی نمودن ۳- (دستور) تابع شدن

ایرگشتیریلماق Ergashtirilmog
(ص) ۱- ایرگشتیرماق

ایرگشتیرماق Ergashtirmog
(ص) ۱- به دنبال کشاندن، پیرو ساختن

ایرگشتیروچی Ergashtiruvchi
(۱) کسی که به دنبال خود می‌کشد؛ کسی که پیرو خود می‌سازد

ایرگشووچی Ergashuvchi
(۱) ۱- پیرو ۲- مخلص؛ هم‌مسلك ۳- (مکانیک) آنچه که توسط بخش اساسی به حرکت آورده شود

ایریماق Erimog
(ص) ۱- (مت) ۱- ذوب شدن ۲- (مجاز) به تدریج ناپدید شدن؛ از نظر غایب شدن ۳- پارچه شدن جسمی در بین مایع و مخلوط شدن به آن ۴- خورده شدن ۵- (مت) (مجاز) بخاطر چیز تازه چون موفقیت، ارتقا یا خرید چیزی ضیافت دادن

ایرینماق Erinmog
(ص) ۱- بی میل یا بی علاقه شدن به کار

ایرینتیرماق Erintirmog
(ص) ۱- بی میل ساختن؛ بی علاقه کردن

ایرینچک Erinchak
(ص) ۱- بی میل و بی علاقه به کار؛ ~ باله (بچه‌ی بی علاقه به کار)

ایرینچک لیک Erinchaklik
(۱) بی میلی یا بی علاقه‌گی در کار؛ وضع یا کیفیت بی میل یا بی علاقه بودن در کار

ایرینچاق Erinchoq
← ایرینچک

ایرینچاق لیک Erinchoqlik

ایپلنماق Eplanmog
(ص) ۱- اجرا کردن؛ اجرا شدن؛ از عهده برآمدن

ایپلش Eplash
(۱) عمل یا فرایند برآمدن از عهده‌ی کاری

ایپلشماق Eplashmog
(ص) ۱- ایپله ماق؛ ایشنی ایپلشه آلمه دی (از عهده‌ی اجرای کار برنیامد)

ایپلشتیرماق Eplashtirmog
(ص) ۱- (۱) ایپلشماق

ایپلی Epli
(ص) ۱- با عرضه؛ کاردان؛ دارای توانایی انجام کاری

ایپاس Epos
(۱) ۱- حماسه ۲- قهرمانان حماسی

ایپسیز Epsiz
(ص) ۱- بی عرضه؛ بیکاره؛ فاقد توانایی انجام کار

ایپچیل Epchil
(ص) ۱- چابک؛ با عرضه؛ ~ بیگیت (جوان با عرضه)

ایپچیل لیک Epchillik
(۱) وضع یا کیفیت چابک و با عرضه بودن

ایر Er-1
(۱) نام حرف «ر»

ایر Er-2
(۱) ۱- مرد؛ انسان نر ۲- شوهر؛ همسر یک زن ۳- (مجاز) کسی که دارای خصلتهای عالی انسانی باشد ۴- آدم جسور و رزمنده

ایره Era
(۱) ۱- مبدأ تاریخ؛ زمانی که تاریخی را از آن حساب کنند؛ هجری تاریخ ~ سی (مبدأ تاریخ هجری) (هجرت پیامبر اسلام از مکه به مدینه)، میلادی تاریخ ~ سی (مبدأ تاریخ میلادی (تولد حضرت مسیح) ۲- دور؛ زمان؛ عهد؛ کوسمیک ~ (عصر فضا) ۳- (زمین شناسی) دوری از کره‌ی زمین همزمان با پیدایش کوهها که چندین صد میلیون سال را در بر می‌گیرد

ایرم Eram
[ارم] (۱) (ادبیات) ارم؛ بهشت؛ باغ ارم

ایردانچه Erdoncha
(۱) (گف) بچه ناپخته و بی تجربه

ایرگش Ergash-1
(۱) ۱- آنکه دنباله رو است ۲- نام آقایان و خانمها

ایرگش Ergash-2

ایرتنگ

ایرتنگی

Ertangi

(ق.) ۱- برای فردا شدنی: ~ کون (روز فردا) ۲- در صبحگاه: صبح: ~ چای (چای صبح) ۳- زودرس

Eruv

ایروو (۱.) عمل ذوب شدن: مونچه سوو موزلر ~ پدن حاصل بولگن (این مقدار آب از ذوب شدن یخها حاصل شده است)

Eruvgarchilik

ایرووگرچیلیک

(۱.) زمان آبخیزی و افزایش آب در اثر گرمای اوایل بهار

Eruvchanlik

ایرووچنلیک

(۱.) وضع یا کیفیت آنچه که ذوب شدنی است

Eruvchilik

ایرووچیلیک

← ایرووگرچیلیک

Eruv

ایروو

(فع) (ادبیات) معادل «است» و «خواهد بود»: بو آدم کیم ~ (این شخص کی است؟)؛ کیله سی مجلس قیسی کون ~ (مجلس آینده کدام روز خواهد بود؟)

Er-xotin

ایرختین

(۱.) زن و شوهر

Er-xotinlik

ایرختینلیک

(۱.) زناشوهری؛ وضع یا کیفیت زن و شوهر بودن

Es-1

اس

(۱.) نام حرف «س»

Es-2

ایس

(۱.) ۱- عقل ۲- هوش؛ توانایی به کار گرفتن آگاهیها برای رویارویی با محیط یا اندیشیدن به صورت انتزاعی ۳- توانایی آموختن، فهمیدن یا روبرو شدن با وضعیتهای تازه یا دشوار ۴- یاد؛ خاطره: ~ سیده بار (در خاطرش است)

~iketdi

ایسی کیتدی

نگران شد؛ حیران گردید

~xonasichiqibketdi

ایستخانه سی چیققب کیتدی

بشدت ترسید؛ سخت شوک زده شد

Es-3

ایس

(فع) (امر) ایسماق (وزیدن)؛ بوز

Esa-1

ایسه

(ح.) ربط و وصل معادل «و»؛ شهر پاکیزه، پارک لری

~چیرایی (شهر پاک است و پارکهایش زیباست)

Esa-2

ایسه

(مص.ل.) شوهر خواه شدن

ایر سیز

Ersiz

(ص.) بی شوهر؛ بیوه

ایرته

Erta-1

(۱.) ۱- سحر؛ بامداد ۲- فردا

ایرته

Erta-2

(ق.) قبل از وقت؛ وقتتر از زمان موعود

ایرته گه

Ertaga

(ق.) برای فردا؛ بوایش ~ البته بیه دی (این کار برای فردا البته تمام می شود)

ایرته گمی

Ertagi

(ق.) ۱- آنچه که برای فردا شدنی باشد: ~ ایش (کار فردا ۲- آنچه نسبت به انواع دیگر خود زودتر برسد: زودرس: ~ سبزوات (سبزیهای زودرس)

ایرته ایندین

Erta-indin

(ق.) برای فردا و پس فردا؛ در روزهای نزدیک

ایرتک

Ertak

(۱.) ۱- افسانه ۲- سرگذشت ساختگی که قهرمانان آن ممکن است انسان، موجودات واقعی دیگر یا موجودات خیالی باشند و به کارهای غیرعادی و بیرون از توانایی موجودات واقعی دست یازند ۳- (مجاز) ماجرای ناممکن و غیرواقعی

ایرته کیچ

Erta-kech

(ق.) از صبح تا شام؛ طول روز

ایرتکچی

Ertakchi

(۱.) افسانه سرا؛ سازنده یا گوینده ی افسانه

ایرتله لب

Ertalab

(ق.) ۱- از آغاز روز؛ از ب. صبح: اولر ~ کیلدیلر (آنها سر صبح آمدند) ۲- صبح وقت؛ سحرگاه

ایرتله بکی

Ertalabki

(ص.) ویژگی آنچه که در صبحگاه شدنی است؛ آنچه که صبحگاه عملی شده: ~ ایچیلگن چای (چایی که صبحگاه نوشیده شده)

ایرتله لیک

Ertalik

(۱.) ۱- همایش صبحگاهی (بیشتر برای بچه ها) ۲- ← ایرته لیکی

ایرتله متن

Ertamatan

(ق.) (گف.) از طرف صبح؛ در صبحگاه: (اف.) ایرته مین (ایرته بیلن)

ایرتن

Ertan

(ق.) (گف.) ۱- ← ایرته لب ۲- فردا؛ برای فردا؛

(۱.) ۱- آنچه باعث خوشی و خوشگذرانی باشد؛ بیچاره نی اوزیگه ~ قیلماقچی (بیچاره را می خواهد وسیله ی خوشگذرانی خود بسازد) ۲- آنکه باعث تسلی، خوشی خاطر و خوشگذرانی باشد: سوزلرینگ کونگلیم گه ~ بولدی (حرفهای تسلی خاطر م شد) ۳- آنکه وسیله ی تمسخر، شوخی و خنده باشد: بو آدم همه سبولگن (این شخص وسیله ی شوخی همه شده است)

Ermaklamoq

ایر مک لماق

(مص.م.) ۱- شوخی و مسخره کردن ۲- وسیله ی خوشی و خوشگذرانی قرار دادن

Ermaktalab

ایر مک طلب

(۱.) آنکه خواهان شوخی و وسیله ی شوخی و مسخرگی است

Ermakchi

ایر مکچی

(۱.) آنکه با دیگران شوخی و تمسخر کند

Erman

ایرمن

(۱.) گلی چندین ساله از تیره ی گلهای مرکبان که به شکل توده ای می روید و برگهای کوچک سبز و خوشبوی آن در داروسازی کاربرد دارد

Ermana

ایرمنه

← ایرمن

Ermish

ایر میش

(اد.) ← ایمیش

Eroniy

ایرانی

(ص.) ۱- ایرانی ۲- منسوب به کشور تاریخی ایران ۳- اهل این سرزمین

Eronlik

ایرانلیک

(۱.) ایرانی

Erovul

ایراول

(۱.) (قد.) سرباز سواری که پیشاپیش لشکر سواره نظام حرکت می کرد

Errayim

ایره یم

(۱.) آنکه از طفیل مال و ملک دیگران اظهار بزرگی و قدرت کند

Errayimlik

ایره یملیک

(۱.) ۱- بزرگی از حساب دیگران ۲- منش انسانیایی از این قماش

Ersa

ایر سه

(قد.) ← ایرسه

Ersiramoq

ایر سیرهماق

(مص.م.) ۱- ← ایرکه لماق ۲- لوس شدن

Erkalatmoq

ایرکه لماق

(مص.م.) ایرکه لماق

Erkalash

ایرکه لش

(۱.) عمل یا فرایند ناز دادن یا لوس کردن

Erkalik

ایرکه لیک

(۱.) ۱- نازدانی؛ لوسی ۲- منش ویژه ی اشخاص لوس ۳- اختیارداری کامل

Erkatoy-1

ایرکه تای

(ص.) بچه ی نازدانه و محبوب خانواده

Erkatoy-2

ایرکه تای

(ص.) واژه ای مهرآمیز برای کودکان

Erkin

ایرکین

(ص.) ۱- آزاد ۲- دارای آزادی ۳- ناشی از خواست یا رفتار طبیعی: ~ سیر (سیر آزاد) ۴- بدون مانع یا حصار: ~ فضا (فضای آزاد) ۵- بدون جلوگیری: بولدن ~ اوتدیک (از راه آزاد گذشتیم) ۶- غیردولتی: ~ کسب (شغل آزاد) ۷- بدون واقع شدن در معرض مقررات خاص: ~ سودا (سودای آزاد)، ~ بازار (بازار آزاد) ۸- نام آقایان و خانمها

~bo'lmoq

ایرکین بولماق

۱- آزاد شدن ۲- رفع شدن ممنوعیت یا ممانعت از چیزی

Erkinlik

ایرکینلیک

(۱.) آزادی؛ استقلال؛ وضع یا کیفیت آزاد بودن

Erkli

ایرکلی

(ص.) آزاد؛ دارای آزادی؛ دارای اختیار و عاری از قید، اسارت یا ممنوعیت

Erkparvar

ایرکپروو

(ص.) آزادیدوست

Erksevar

ایرکسیور

(ص.) آزادیدوست

Erksiz

ایرکسیز

(ص.) ۱- فاقد آزادی؛ اسیر ۲- محروم از اختیارات لازم

Erksizlik

ایرکسیزلیک

(۱.) اسارت؛ بندگی؛ محرومیت از آزادی

Erli

ایرلی

(ص.) دارای شوهر؛ شوهردار

Erlik

ایرلیک

(۱.) مردی؛ وضع یا کیفیت مرد بودن

Ermak

ایر مک

(م.ص.ل.) خمیازه کشیدن

ایسنش Esnash

(۱.) عمل یا فرایند خمیازه کشیدن

ایسنشماق Esnashmoq

(م.ص.مش.) ایسنه ماق

ایسناق Esnoq

(۱.) خمیازه؛ بیرون آمدن غیر ارادی و عمیق نفس با باز شدن خود بخودی دهان، بر اثر خستگی، خواب آلودگی یا بی حوصلگی؛ (گف.) دهان دره

ایسان Eson

(۱.) صحت؛ سلامت ۲- نام آقایان

ایسانلشیش Esonlashish

(۱.) فرایند باز یافتن سلامتی و تندرستی ۲- عمل حال پرسیدن

ایسانلشماق Esonlashmoq

(م.ص.مش.) ۱- تندرست شدن ۲- حال پرسیدن

ایسانلیک Esonlik

(۱.) سلامتی؛ تندرستی؛ وضع یا کیفیت سلامت و تندرست بودن

ایسانلیک آمانلیک Esonlik-omonlik

← ایسان آمانلیک

ایسان آمان Eson-omon

(۱.) صحت و سلامت؛ تندرست ۲- (گف.) به خیر؛ با عافیت

ایسان آمانلیک Eson-omonlik

(۱.) صحت و سلامتی؛ تندرستی؛ عافیت

ایسان چیلیک Esonchilik

(۱.) تندرستی؛ سلامتی

ایس سیز Essiz-1

(ص.) کم هوش؛ دارای خاطره‌ی ضعیف

ایس سیز Essiz-2

← ایس سیز ۲

ایسته‌فیه Estafeta

(۱.) (ور.) مسابقه‌ی دو امدادی

ایسته‌فیه‌چی Estafetachi

(۱.) اشتراک کننده‌ی مسابقه‌ی دو امدادی

ایستاتیکه Estetika

(۱.) زیبایی شناسی ۲- شاخه‌ای از فلسفه که به بحث در باره‌ی ماهیت زیبایی، هنر، ذوق، آفرینش و ارزیابی زیبایی می‌پردازد ۳- نظریه‌ی ویژه‌ای در باره‌ی زیبایی یا هنر

ایسکیچی Eskichi

(۱.) کهنه فروش؛ فروشنده‌ای که جامه و اثاث کهنه و مستعمل می‌فروشد

ایسکیچی لیک Eskichilik

(۱.) کهنه فروشی ۲- عمل یا شغل کهنه فروش

ایسکیز Eskiz

(۱.) طرح ۲- کروکی ۳- ماکت ۴- استخوان بندی

ایسکیزچی Eskizchi

(۱.) طراح ۲- کسی ماکت می‌سازد

ایسله‌ماق Eslamoq

(م.ص.م.) به یاد آوردن؛ به خاطر آوردن

ایسلنماق Eslanmoq

(م.ص.مج.) ایسله ماق

ایسله‌تیلماق Eslatilmoq

(م.ص.مج.) ایسلتماق

ایسله‌تیش Eslatish

(۱.) عمل یا فرایند یاد آوری کردن یا چیزی را به خاطر کسی آوردن

ایسله‌تیش قاغازی ~qog'oz

یادداشت نوشتاری برای یاد آوری موضوعی که برای کسی داده می‌شود

ایسلتمه Eslatma

(۱.) یادداشت؛ توضیح ضمنی که در متن یک نوشته در موردی داده می‌شود

ایسلتماق Eslatmoq

(م.ص.م.) به یاد کسی انداختن؛ به دیگری یاد آوری کردن

ایسلش Eslash

(۱.) عمل یا فرایند به خاطر آوردن یا یاد کردن

ایسلشماق Eslashmoq

(م.ص.مش.) ایسلماق

ایسلی Esli

(ص.) دارای هوش و عقل کافی برای درک و فهم؛ هوشیار

ایسلی‌هوشلی Esli-hushli

← ایس هوشلی

ایسماق Esmoq

(م.ص.ل.) ۱- وزیدن؛ بیل ایسدی (باد وزید) ۲- (مجاز) روی دادن؛ پیدا شدن؛ اونینگ یوزیده قورقینج

حالتی ایسدی (بر روی او حالت ترس پیدا شد)

ایسنه‌ماق Esnamoq

(۱.) (نظامی) گردان سوار

اسکله‌تور Eskalator

(۱.) پلکان برقی؛ نوعی پلکان که به وسیله‌ی برق مانند نواری رو به بالا یا به پایین حرکت می‌کند

ایسکرتیش Eskartish

(۱.) عمل یا فرایند به خاطر آوردن ۲- ← اسکرتمه

ایسکرتما Eskartma

← ایسلتمه

ایسکرتماق Eskartmoq

(م.ص.م.) به خاطر آوردن

ایسکی Eski

(ص.) ۱- مستعمل؛ کهنه ۲- مربوط یا متعلق به زمان گذشته؛ ~ شهر (شهر کهنه) ۳- سابق؛ قبلی؛ ~ خطا

لر (خطاهای قبلی) ۴- مندرس؛ از استفاده خارج شده ۵- زمان‌های گذشته را دیده؛ سالخورده؛ بیز ~ آدم میز (ما آدم زمان گذشته هستیم)

ایسکی‌دن Eskidan

(ق.) از قدیم؛ از گذشته‌ها

ایسکی‌دوز Eskido'z

← یماقچی

ایسکی‌دوزلیک Eskido'zlik

← یماقچیلیک

ایسکی‌فروش Eskifurush

← ایسکیچی

ایسکی‌فروشلیک Eskifurushlik

← ایسکی‌چیلیک

ایسکی‌لیک Eskilik

(۱.) کهنه‌گی ۲- رسم و عادات گذشته

ایسکی‌ماق Eskimoq

← ایسکیرماق

ایسکیرماق Eskirmoq

(م.ص.ل.) ۱- کهنه شدن؛ مستعمل شدن ۲- از مد افتادن

ایسکیرتماق Eskirtmoq

(م.ص.م.) ۱- کهنه ساختن ۲- از مد انداختن

ایسکی‌توسکی Eski-tushki

(۱.) هر نوع آت آشفال کهنه

ایسکیچه Eskicha

(ص.) قدیمی؛ مربوط یا منسوب به زمان گذشته

ایسکیچه‌سیگه Eskichasiga

(ق.) به گونه‌ی قدیمی؛ به شکل گذشته

(ق.) ولی؛ اما؛ آتنگ کیلیدی، ننگ - کیلمه‌دی (بدرت آمد، ولی مادر ت نیامد)

ایسکیره‌ماق Esankiramoq

(م.ص.ل.) سراسیمه شدن

ایسکیره‌تماق Esankiratmoq

(م.ص.م.) سراسیمه ساخت

ایسکیره‌ش Esankirash

(۱.) وضع یا فرایند سراسیمه شدن

ایسکیره‌شماق Esankirashmoq

(م.ص.مش.) ایسکیره‌ماق

ایسر Esar

(ص.) (گف.) کم هوش؛ کم عقل

ایسده‌لیک Esdalik

(۱.) خاطره ۲- رویداد یا عملی مربوط به گذشته که به یاد مانده باشد ۳- یاد آوری عمل، رفتار یا ویژگی‌های شخص، چیز یا دوره‌ی معین ۴- یادگاری؛ آنچه برای

یا به عنوان یادگار باشد

ایسده‌لیک‌دفتری ~daftari

دفتر خاطرات

ایس‌ایس Es-es

(ص.) ایس ایس بیلماق؛ اندک اندک به خاطر آوردن؛ به مشکل به یاد آوردن

ایس‌هوش Es-hush

(۱.) عقل؛ هوش ۲- خیالات

ایس‌هوشلی Es-hushli

(ص.) با هوش؛ دارای عقل

ایس‌یز Esiz-1

(ق.) حیف؛ دریغ؛ ~ شونچه محنت (حیف اینهمه زحمت)

ایس‌یز Esiz-2

(ص.) واژه‌ای برای تأسف و دریغ؛ ~ کتابیم یوقالدی (افسوس که کتابم گم شد)

ایس‌یز‌گینه Esizgina

← ایس‌یز

ایس‌یز‌که Esizki

(ح.) افسوس که؛ حیف که

ایس‌یز‌یکماق Esirikmoq

(م.ص.ل.) مست شدن؛ لذت بردن

ایس‌یز‌ماق Esirmoq

(قد.) ← ایس‌یز‌یکماق

اسکادران Eskadron

(ص. ۱) - گوشت خوار ۲ - (مجاز) آدمخوار؛ خونخوار
ایو Ev
(۱) (قد) خانه؛ منزل
ایوره Evara
(۱) (فرزند) نوه؛ نتیجه
ایوره چیموره Evara-chevara
(۱) سلسله‌ی اخلاف سومین و چهارمین؛ فرزندان
ایوماق Evmoq
(ص. م. م.) (قد، اد) شستن؛ یووماق
ایواه Evoh
(ص. و) واژه‌ای برای تأسف؛ حالینگ گه (ای واه به حالت)
ایولیوتسیه Evolyutsiya
(۱) رشد و توسعه‌ی پیوسته و تدریجی؛ دگرگونی
ایوریلماق Evrilmoq
(ص. م. م.) چرخیدن؛ دور خوردن؛ سریع شدن
ایزگین Ezgin
(ص. ۱) خوب؛ نیکو ۲ - حزین؛ غمگین
ایزگیچ Ezgich
← ایزگین
ایزگو Ezgu
(ص. ۱) خوب؛ نیکو؛ خوشایند؛ شایسته
ایزگولیک Ezgulik
(۱) خوبی؛ نیکویی؛ وضع یا کیفیت خوب بودن
ایزیب‌ایچکی Ezib-ichki
(مردم شناسی) طومار دعا که خطوط آن را در آب می‌شویند و بعداً آب را به بیمار می‌دهند
ایزیک Ezik
۱ - خرد و ریزه شده؛ حل شده؛ ~ ماده (ماده‌ی خرد و ریزه شده) ۲ - (مجاز) نه شده؛ افکار شده؛ رنجیده؛ ~ چال (پیرمرد رنجیده)
ایزلیش Ezilish
(۱) ۱ - عمل خرد و ریزه شدن ۲ - فرایند رنج و عذاب دیدن
ایزلیشماق Ezilishmoq
(ص. م. م.) ۱ - ← ایزیلماق ۲ - وراجی کردن؛ پرحرفی نمودن
ایزیلماق Ezilmoq
(ص. م. م.) ۱ - ← ایزماق ۲ - رنجیدن؛ تشویش کردن
ایزیتیرماق Eziltirmoq

ایتیشدی (بچه‌ها کار را در وقت خودش انجام دادند)
ایتیشماق Eتيشماق-2
(ص. م. م.) ایتماق ۲ - آیولده یکی دوست چورق ایتیشمه دی (در راه هردو دوست با یکدیگر حرفی نزدند)
ایتیکزماق Etkazmoq
(ص. م. م.) انجام دادن؛ کردن آیور سینی پرکده سیر ایتکزه‌ی (برویم ترا در پارک گشت بدهم)
ایتیکیزماق Etkizmoq
(ص. م. م.) رساندن؛ تماس دادن آو یوگور یب اوزینی بیزگه ایتکیزدی (او بادو خود را به مارسانید)
ایتلی Etlil
(ص. ۱) فربه؛ چاق؛ گوشتدار
ایتماق Etmog-1
(فع) (معین) به معنای «کردن»، «اجرا نمودن»؛ تشکیل ~ (تشکیل کردن)
ایتماق Etmog-2
(ص. ل. ل.) (گف.) گفتن؛ مهمانگه ~ (به مهمان گفتن)
ایتنیک Etnik
(ص. ۱) نژادی؛ مربوط یا متعلق به نژاد
ایتنوغرافی Etnografiya
(۱) مردم شناسی؛ دانش مطالعه‌ی انسان، بویژه از لحاظ پراکندگی، منشأ، رده بندی و ارتباط نژادها، ویژگی جسمی، رابطه‌ی محیطی و اجتماعی و فرهنگ
ایتسبز Etsiz
(ص. ۱) فاقد گوشت؛ لاغر
ایتتیریلماق Ettirilmoq-1
(ص. م. م.) ایتتیرماق ۱ - عکس ~ (بازتاب داده شدن)
ایتتیریلماق Ettirilmoq-2
(ص. م. م.) ایتتیرماق ۲؛ باله لرگه اشوله ایتتیریلدی (بالای بچه‌ها سرود خوانده شد)
ایتتیرماق Ettirmog-1
(ص. و. و.) ایتماق ۱؛ اوقیش نی دوام ~ (تحصیل را ادامه دادن)
ایتتیرماق Ettirmog-2
(ص. و. و.) ایتماق ۲؛ تونده بوویمیزگه نیچه حکایت ایتتیردیک (شب مادر بزرگمان را واداشتیم تا چند قصه بگوید)
ایتخو'r Etxo'r
ایت‌خور

آرقه ایتگیده یوکی یوق

فرزندان و نگرانیهای اضافی ندارد

ایتک-ایتک Etak-etak

ایتک-ایتک

(ق. ۱) دامن دامن؛ خیلی زیاد

ایتکلی Etakli

ایتکلی

(ص. ۱) دارای دامن؛ صاحب دامن آیره مه، کویک (دامن چیندارا)

ایتکسبز Etaksiz

ایتکسبز

(ص. ۱) فاقد دامن ۲ - دامن کس نگرفته ۳ - بی حیا

ایتان Etan

ایتان

(۱) ماده‌ی بیرنگ و قابل سوخت که در ترکیب نفت وجود دارد

ایتده-بیتده Etda-betda

ایتده-بیتده

(گف.) ۱ - اینجا و آنجا ۲ - گاه گاهی

ایتدار Etdor

ایتدار

← ایتلی

ایتیک Etik

ایتیک

(۱) چکمه‌ی بلند، که ساق آن تا زانو می‌رسد

ایتیکه Etika

ایتیکه

(۱) علم اخلاق؛ بررسی فلسفی موضوعهائی همچون خوب و بد، درست و نادرست، حق و وظیفه

ایتیکدوز Etikdo'z

ایتیکدوز

← ایتیکچی

ایتیکچی Etikchi

ایتیکچی

(۱) چکمه دوز؛ کسی که کارش دوختن چکمه است

ایتیلماق Etilmoq-1

ایتیلماق

(ص. م. م.) انجام داده شدن؛ التماس را قبول ایتیلدی (خواهشها پذیرفته شد)

ایتیلماق Etilmoq-2

ایتیلماق

(ص. م. م.) ایتماق ۲ -

ایتیمولوگیک Etimologik

ایتیمولوگیک

(ص. ۱) مربوط یا منسوب به لغت شناسی

ایتیمولوگیه Etimologiya

ایتیمولوگیه

(۱) لغت شناسی؛ شاخه‌ای از زبان شناسی که با شناسایی ریشه، اشتقاق و معنی واژه‌ها سروکار دارد

ایتیش Etish-1

ایتیش

(۱) عمل یا فرایند انجام دادن کار یا فعالیتی

ایتیش Etish-2

ایتیش

(۱) عمل گفتن؛ اظهار

ایتیشماق Etishmoq-1

ایتیشماق

(ص. م. م.) ایتماق ۱ - باله لر ایشنی اوز وقتیده ادا

ایستراده Estrada

(۱) ۱ - سن یا محل اجرای کنسرت و نمایشها ۲ - موسیقی پاپ

ایسواس Esvos

ایسواس

(ص. ۱) کم هوش؛ کم عقل

ایت Et-1

ایت

(۱) ۱ - گوشت ۲ - بخشهای نرم بدن جانوران، بویژه مهره داران، که معمولاً در زیر پوست قرار دارد، عضله‌های کالبد بدن آنها را تشکیل می‌دهد، روی استخوانها و اندامهای درونی (مانند قلب، ریه، کلیه و ...)

ایتم olmoq

ایتم

فریه شدن

ایت‌تشله‌ماق ~tashlamog

ایت‌تشله‌ماق

لاغر شدن

بیرگولیک‌ایت ~Birko'ylak

بیرگولیک‌ایت

بسیار فربه؛ چاق

ایت Et-2

ایت

(فع) (امر) ایتماق ۱ - (کردن یا انجام دادن)؛ بکن یا انجام بده ۲ - گفتن؛ بگو

ایتز Etaj

ایتز

← قه و ت

ایتزلی Etajli

ایتزلی

← قه و تلی

ایتک Etak

ایتک

(۱) ۱ - دامن ۲ - پایین جامه ۳ - پیش بند مخصوص برای پنبه چینی که از گردن آویزان شده، دامنش به دور کمر بسته می‌شود ۴ - آن مقدار از چیزی که در دامن جای بگیرد؛ بیر ~ آلمه (یک دامن سیب) ۵ - ادامته؛ قسمت کنار یا پایین کوهها، تپه‌ها و دشتها ۶ - پایانه‌ی آب، رود ۷ - انجام زمانی معین

ایتک قاقماق ~qoqmoq

ایتک قاقماق

صرف نظر کردن؛ رو گردان شدن

ایتک توتمزماق ~tutqazmoq

ایتک توتمزماق

خود را به گیر دادن؛ گرفتار کردن

بیرایتک Bir~

بیرایتک

بسیار زیاد؛ خیلی

ایتگی نی توتماق Etaginitutmoq

ایتگی نی توتماق

با التماس و غجز طلب کمک کردن

Orqa'idayukiyo'q

شنونده شد)

ایشیتیریش

Eshittirish

(۱) عمل یا فرایند شنوندن ۲- نشرات رادیو ۳-

برنامه‌ی رادیویی

ایشیتیرماق

Eshittirmoq

(م.ص) ۱- شنوندن؛ خبرنی همه‌گه ایشیتیردیک (خبر را به همه شنوندیم) ۲- از طریق رادیو به نشر رساندن

ایشیتووچی

Eshituvchi-1

(۱) شنونده؛ کسی که به یک گفتار، سخنرانی، آهنگ، آواز یا برنامه‌ی رادیویی گوش می‌کند

ایشیتووچی

Eshituvchi-2

(ص) شنونده؛ دارای توانایی عادت شنیدن

ایشیش

Eshish

(۱) عمل یا فرایند رسیدن یا تاب دادن

ایشکک

Eshkak

(۱) پاروی قایقرانی؛ اسبابی به صورت صفحه‌ی مسطح و دارای دسته‌ی بلند که برای راندن قایق به کار می‌رود

ایشکک‌لی

Eshkakli

(ص) پارودار

ایشکک‌چی

Eshkakchi

(۱) قایقران ۲- پاروزن

ایشکیل‌کیشن

Eshkil-kishan

(۱) غل و زنجیر

ایشلیک

Eshlik-1

(۱) ۱- کارمند؛ کارکن ۲- مناسبات ویژه‌ی کاری؛ دوستی ~ اقیلماق (دوستی کردن)

ایشلیک

Eshlik-2

(۱) (اف) کیسه‌ای دوخته شده از پارچه‌ی بافته شده از پشم با دو بند در دهانه، که به دیوار (معمولا) آشپزخانه می‌آویزند و میان آن اسباب آشپزخانه (مانند کفگیر، چمچه، کارد، قاشقها...) را می‌گذارند

ایشمه

Eshma

(ص) (رسیده؛ تابیده؛ ~ ایپ (تار تابیده)

ایشماق

Eshmoq-1

(م.ص) ۱- رسیدن؛ تاب دادن ۲- (مجاز) به جایش گذاشتن؛ درست کردن

ایشماق

Eshmoq-2

(م.ص) پاروزن؛ قایق را با پارو راندن

ایشان

Eshon

(۱) گیاهی نیامدار، چندین ساله و دارای تخم سمی

ایشک‌مییه

Eshakmiya-2

(مجاز) خرفهم؛ احمق

ایشداش

Eshdosh

(۱) همکار؛ دو یا چند نفری که کار یکسان دارند

ایشیک

Eshik

(۱) ۱- در ۲- ساختمان معمولا صفحه مانند، چهارگوش و باز و بسته شونده که راه ورود به درون جایی یا چیزی را ببندد یا باز کند ۳- (گف) منزل؛ خانواده ۴- (مجاز) راه دسترسی به جایی یا چیزی

ایشیک‌ایلیک

Eshik-elik

← ایشیک تیشیک

ایشیک‌مه‌ایشیک

Eshikma-eshik

(ق) از دری به در دیگر؛ از منزلی به منزل دیگر

ایشیک‌تیشیک

Eshik-teshik

(۱) در و دریچه؛ سوراخ سومه

ایشیک‌چه

Eshikcha

(۱) ۱- در کوچک ۲- دریچه

ایشیلماق

Eshilmoq

(م.ص) ۱- تاب خوردن؛ ایپ بخشی ایشیلدی (اتر خوب تاب خورد)

ایشیتیلماق

Eshitilmoq

(م.ص) ۱- ایشیتماق؛ آبیاق تاوشی ایشیتیلدی (صدای پاشیده شد)

ایشیتیش

Eshitish

(۱) عمل شنیدن؛ خبر ~ پیتی بولدی (وقت شنیدن اخبار شد) ۲- قابلیت پذیرش و اخذ امواج صوتی

ایشیتماق

Eshitmoq

(م.ص) ۱- شنیدن ۲- از رویدادی به وسیله‌ی گوش آگاه شدن ۳- خواندن و به طور منظم آموختن؛ تاریخ کورسی نی ~ (کورس تاریخ را آموختن) ۴- ملاحظه کردن و بررسی نمودن؛ معروضه نی ایشیتماق (سخنرانی را شنیدن) ۵- (مجاز) حس کردن؛ درک نمودن؛ او همه گپ نی بخشی ایشیتیب، فهمله دی (او تمام حرفها را خوب شنید و فهمید) ۶- تنبیه شفاهی؛ سرزنش؛ سینی دیب گپ ایشیتدیم (به خاطر تو سرزنش شدم) ۷- (تنهادر پرسش) به خاطر تأکید به کار می‌رود؛ سیندن سوره یلپمن، ایشیتیه یپسن می؟ (از تومی پرسش، داری می‌شنوی؟)

ایشیتیریلماق

Eshittirilmoq

(م.ص) ۱- ایشیتیرماق؛ اخبار ایشیتیریلدی (اخبار

(۱) ۱- خر ۲- جانور پستاندار چهارپای اهلی از راسته‌ی

فرد سمان که برای حمل و نقل و سواری از آن استفاده می‌شود. دارای سر بزرگ، گوش دراز، پال و دم کوتاه،

یک انگشت و یک سم در هر پا؛ اراغ؛ درازگوش ۳- (مجاز) بی فهم؛ نادان؛ احمق ۴- خرک ۵- (گف) گژدم ۶- (گف) خرک (دوتار) ۷- (گف) خرک ژیمناستیک

ایشک‌ییمی

~emi

نوعی بیماری پوستی همراه با خارش و حبابهای پوستی

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

~kaminganbirayb, undantushmoqikkiaiyb

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ishakmiya-1

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

به خر سوار شدن یک عیب، از آن پایین شدن عیبی دیگر است؛ به کسی که عمل نامعقول کند و به خاطر تلاقی آن باز هم خطا یا کار ناصواب دیگری کند کنایه آمیز گفته می‌شود

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

~ningqulog'gayosino'qimoq

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ishagiloygabatdi

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ishagiloygabatdi

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ishagiloygabatdi

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ishagiloygabatdi

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ishagiloygabatdi

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ishagiloygabatdi

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ishagiloygabatdi

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ایشک‌ک‌مینگن بیر عیب، اوندن توشماق

ishagiloygabatdi

(م.ص) ۱- له کردن به وسیله‌ی دیگری ۲- به

وسيله‌ی دیگری زیر شکنجه‌ی روحی قرار دادن ۳- حل کردن و خرد ساختن

ایزغیلیق

Ezig'liq

(ص) خرد شده؛ له شده؛ حل شده؛ ~ داری (داروی حل شده) (در مایع)

ایزمه

Ezma

(ص) ۱- پُرگو؛ پُر حرف ۲- بیهوده گو؛ یاوه سرا

ایزمه‌گر چیلیک

Ezmagarchilik

← ایزمه‌لیک

ایزمه‌لنماق

Ezmalanmoq

(م.ص) ۱- پُرگو شدن؛ پُر حرف شدن ۲- به کنده‌ی و سستی کار کردن

ایزمه‌لیک

Ezmalik

(۱) ۱- پُرگویی؛ پُر حرفی ۲- بیش از حد به جزئیات موضوع یا چیزی پرداختن

ایزمه‌چوروک

Ezma-churuk

(ص) (گف) وراج؛ بیحد پُرگو؛ خیلی پُر حرف؛ ~ کمپیر (بیزن خیلی وراج)

ایزماق

Ezmoq

(م.ص) ۱- له کردن؛ کوفتن؛ با دست مالیدن ۲- فشردن؛ انار نی ایزیب سووی نی چیقاردی (با فشردن انار آبش را کشید) ۳- (مجاز) زیر فشار و شکنجه قرار دادن؛ خلقنی ~ (مردم را زیر فشار قرار دادن) ۴- دچار هیجان و رقت قلب ساختن؛ حزین اشوله عیال قلبی نی ایزیب یوباردی (آهنگ حزین قلب زن را دچار رقت کرد) ۵- (مجاز) با پُرگویی سخن را به درازا کشیدن

ایزیب‌یاغماق

Ezibyog'moq

باریدن تم نم باران بشکل دوامدار

ایزغیله‌ماق

Ezg'ilamoq

(م.ص) ۱- له کردن ۲- مالیدن؛ خرد و ریزه کردن ۳- نرم ساختن؛ آمیخته لگن ییرنی ~ (نرم ساختن زمین شخم زده شده)

ایش

Esh-1

(۱) ۱- رفیق؛ دوست؛ همدم ۲- (گف) جفت؛ بیر ~ ایتیک (یک جفت چکمه) ۳- (گف) جفت نوزاد ۴- نام آقایان

ایش

Esh-2

(فع) (امر) ایشماق (رسیدن یا تاب دادن)؛ بریس یا تاب بده

ایشک

Eshak

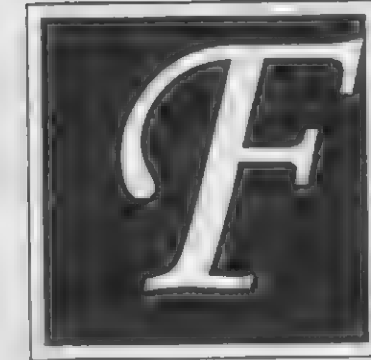
ایشک

اعزازلنماق **E'zozlanmoq**
(مص. مج. ۱) - حرمت شدن؛ عزت گردیدن
اعزازلی **E'zozli**
(ص.) دارای حرمت و عزت؛ محترم

اعزاز **E'zoz**
(۱. ۱) - اعزاز ۲ - گرامیداشت ۳ - نام آقایان و خانمها
اعزازماکرام **E'zoz-ikrom**
(ص.) گرامیداشت
اعزازلماق **E'zozlamoq**
(مص. م. ۱) - حرمت کردن؛ عزت نمودن ۲ - قدر کردن

۱ - اعلان کردن ۲ - موضوعی را به همه آگهی دادن ۳ -
بطرز باشکوهی از موضوعی دیگران را آگاهانیدن ۴ -
فهماندن
اعلان نامه **E'lonnoma**
(۱. ۱) اعلان کتبی
اعتبار **E'tibor**
(۱. ۱) - اعتبار؛ توجه؛ دقت ۲ - آبرو؛ اعتماد؛ نفوذ؛ سی
یوقالدى (آبرویش ریخت) ۳ - (اف.) قابلیت اعتماد؛
گپلریگه ~ یم یوق (به حرفهایش اعتبار ندارم) ۴ -
(اف.) امکانی که برای دریافت وام یا خرید نسبه به
مشتریان داده می شود
اعتبارلی **E'tiborli**
(ص.) دارای اعتبار
اعتبارسیز **E'tiborsiz**
(ص.) فاقد اعتبار
اعتدال **E'tidol**
(۱. ۱) - اعتدال ۲ - وضع یا کیفیت معتدل بودن ۳ -
میانه روی
اعتماد **E'timod**
(۱. ۱) - اعتماد ۲ - اعتقاد به درستکاری، راستگویی یا
کار آیی کسی ۳ - پشتگرمی ناشی از این اعتقاد
اعتمادنامه **E'timodnoma**
(۱. ۱) - اعتمادنامه ۲ - (سیاسی) استوارنامه؛ معرفی
نامه‌ی رسمی که نمایندگی فرستاده‌ای را تأیید کند
(مانند استوارنامه‌ی یک سفیر)
اعتقاد **E'tiqod**
(۱. ۱) - اعتقاد ۲ - وضع یا کیفیت عقیده داشتن ۳ - باور
اعتقادلی **E'tiqodli**
(ص.) ۱ - باورمند به اندیشه و مسلک خود ۲ - معتقد
به خدا و دین
اعتراف **E'tirof**
(۱. ۱) اعتراف؛ فکر و سخنی را به عنوان حقیقت
پذیرفتن؛ تأیید کردن؛ اقرار
اعتراض **E'tiroz**
(۱. ۱) - اعتراض ۲ - واکنش مخالف نسبت به رفتار یا
گفتار دیگری
اعتراض سیز **E'tirozsiz-1**
(ص.) فاقد اعتراض؛ بدون مخالفت
اعتراض سیز **E'tirozsiz-2**
(ق.) بدون اعتراض؛ بی هیچ حرفی؛ اولر ~ تکلیف‌گه
کوندیلر (آنها بی هیچ حرفی پیشنهاد را پذیرفتند)

(۱. ۱) - معادل سید ۲ - (قد.) واژه‌ای احترام آمیز برای
عالم روحانی
ایشانزاده **Eshonzoda**
(۱. ۱) فرزند ایشان
ایش وای **Eshvoy**
(۱. ۱) نام یکی از آهنگهای مردمی از بک
ایچکیمر **Echkemar**
[= ایچکی ایمر] (۱. ۱) (جانورشناسی) سوسمار؛
جانوری خزنده از راسته‌ی سوسماران، ویژه مناطق
گرم، با بدن معمولاً باریک، چهار دست و پا، دارای
پلکهای متحرک، کمربند، سینه‌ی پهن شده، زبان
معمولاً کامل، بدون مثانه، معمولاً تخمگذار؛ بزوجه
ایچکی **Echki**
(۱. ۱) بز؛ هر یک از گونه‌های جانوران پستاندار
نشاخوارکننده از تیره‌ی گاوان، دارای جثه‌ی سبکتر از
گوسفند و شاخهای خمیده به سوی عقب، دم معمولاً
کوتاه و سر معمولاً دراز
~jonqayg'sida, qassob
moyqayg'usida
ایچکی جان قیغوسیده، قصاب مای قیغوسیده
«بز را غم جان است قصاب را غم پیه» (دهخدا)؛ هر
کس را غم خود است
~o'zoyog'dan, qo'yo'zoyog'idan
ایچکی اوز آیاغیدن، قوی اوز آیاغیدن
بز از پای خود، گوسفند از پای خود؛ هرکس را به گناه
خود گیرند
ایچکی ایچک **Echkiichak**
(۱. ۱) گیاهی خودرو، نیامدار و چندین ساله
ایچکی ساقال **Echkisoqol**
(۱. ۱) - ریش بزی ۲ - کسی که دارای ریش بزیست
ایچکی چی **Echkichi**
(۱. ۱) بزچران؛ کسی که گله‌ی بز کسی را در بدل مزد در
چراگاه می چراند و از آنها نگهداری می کند
ایچکی چیلیک **Echkichilik**
(۱. ۱) بزچرانی؛ عمل یا شغل بزچران
اعلان **E'lon**
(۱. ۱) - اعلان؛ عمل یا فرایند آگهی دادن ۲ - آگهی؛
نوشته، گفتار، تصویر یا فیلمی برای برانگیختن گروه
معینی از مردم به کاری یا دادن آگاهی به افراد
علاقه‌مند در باره‌ی موضوعی معین
اعلان قیلماق **~qilmoq**

F	ف	توانایی فهمیدن	
	(۱) پنجمین حرف الفبای از یکی	فهم فراست	Fahm-farosat
Fa	فه	(۱) فهم؛ توانایی ذهنی برای دانستن و تمیز دادن	
	[=فا] (۱) فا؛ چهارمین نت موسیقی و صدای آن	فهم لفاق	Fahmlamoq
Fabrika	فبریکه	مص. ۱- فهمیدن ۲- مضمون یا محتوای پیامی را دریافتن ۳- درباره‌ی موضوعی آگاهی درست بدست آوردن	
	[=فابریک] (۱) فابریک؛ مؤسسه‌ی صنعتی که در آن کالایی به وسیله‌ی ماشین آلات تولید می‌شود و معمولاً دارای بیش از ده کارگر است؛ کارخانه	فهم لنماق	Fahmlanmoq
Fabrikant	فبریکننت	(مص. مج.) فهم لفاق	
	(۱) مالک کارخانه	فهم لاش	Fahmlash
Fabrikat	فبریکت	(۱) عمل یا فرایند فهمیدن	
	(ص.) ساخته شده در کارخانه	فهم لاشماق	Fahmlashmoq
Fabrikachi	فبریکه چی	مص. مش. فهم لفاق	
	(۱) کارخانه دار؛ مالک کارخانه	فهم لی	Fahmli
Fabula	فبوله	(ص.) فهم؛ دارای فهم؛ فهمیده	
	(ص.) (ادبیات) افسانه‌ای؛ افسانه وار	فهم سیز	Fahmsiz
Fagosit	فه گسیت	(ص.) بی فهم؛ فاقد فهم	
	[=فاگوسیت] (۱) (زیست‌شناسی) فاگوسیت؛ نوعی از گویچه‌های سفید خون که باکتریها یا دیگر جانداران ذره بینی بیگانه را محاصره می‌کنند و آنها را از میان می‌برند؛ بیگانه خوار	فحش	Fahsh
Fahm	فهم	(۱) ۱- فحش؛ دشنام ۲- زنا کاری	
	(۱) ۱- فهم ۲- توانایی ذهنی برای دانستن ۳- نیرو یا	فکس	Faks
		[=فاکس] (۱) فاکس؛ فاکسیمایل	
		فکسایمایل	Faksimoal
		[=فاکسیمایل] (۱) ۱- فاکسیمایل ۲- روشی برای	

Faqat فقط
(ق.) فقط؛ یگانه موضوع یا مورد؛ بی هیچ دیگری؛ تنها ~ سیزنی سیوه من (فقط شما را دوست دارم)
Faqir-1 فقیر
(ا.) فقیر؛ شخصی که درآمد یا وسیله‌ی کافی برای گذران زندگی ندارد
Faqir-2 فقیر
(ض.) (قد.) گوینده از روی تواضع و فروتنی به جای نام خود یا «من» به کار برد؛ ~ ایتدیم که... (فقیر گفتم که...)
Faqir-fuqaro فقیر-فقرا
(ا.) (گف.) فقرا؛ ناداران
Faqirlashish فقیرلشیش
(ا.) فرایند فقر و نادار شدن
Faqirlashmoq فقیرلشماق
(مص.مش.) فقیر شدن؛ روبه ناداری گذاردن
Faqirlik فقیرلیک
(ا.) فقر؛ وضع یا کیفیت فقیر بودن؛ ناداری
Faqirona فقیرانه
(ق.) فقیرانه؛ همراه با فقر؛ به صورت یا شیوه‌ی فقرا؛ او ~ ن تورموش کیچیردی (او فقیرانه زندگی کرد)
Far فر
(ا.) (گف.) چراغهای پیشروی وسایط نقلیه
Farah فرح
(ا.) (ادبیات) فرح؛ شادمانی
Farahbaxsh فرحبخش
(ص.) فرحبخش؛ صفت آنچه شادمانی بخشد
Farahli فرحلی
(ص.) فرحبخش ~ تانگ (صبح فرحبخش)
Farahlik فرحلیک
(ا.) فرح؛ وضع یا کیفیت فرحبخش بودن
Farahmand فرحمند
(ص.) صاحب فرح؛ صاحب شادمانی
Farahnok فرحناک
(ص.) شاد؛ خرسند
Farang فرنگ
(ا.) ۱- فرنگ ۲- کشور فرانسه ۳- نوعی تفنگ چقماقی قدیمی ساخت فرانسه و اروپا ۳- (مجاز) شخص ماهر و کاردان که از عهده‌ی هر نوع کار بدر: یدوستاسی ~ (در کار خود ماهر)
Farangiston فرنگستان

Faner فنه‌نیر
(ا.) تخته‌ی لایه‌ی تخته‌ای شامل سه یا زیاده لایه‌ی نازک که آنها را در جهت طولی و عرضی به یکدیگر می‌چسبانند
Fanniy فنخی
(ص.) علمی؛ دانشی؛ مربوط به فن
Fano-1 فنا
(ا.) ۱- فنا ۲- نابودی ۳- آنکه از خود و همه‌ی هستی گذشته به عشق الهی گرویده باشد
Fano-2 فنا
(ص.) فنا؛ نابود
Fantast فنتست
(ص.) خیالپرست؛ پندارباف؛ نویسنده‌ی آثار تخیلی
Fantastik فنتستیک
(ا.) ۱- خیالی؛ افسانه‌ای ۲- وهمی ۳- غیر عملی
Fantastika فنتستیکه
(ا.) پنداربافی؛ خیالی
Fantziya-1 فنتزه
(=فانتزی) [ا.] ۱- فانتزی ۲- نوعی داستان کوتاه تخیلی که در آن جنبه‌های خنده‌دار و نامعقول زندگی در جامه‌ای از تخیل و امور غیر واقعی بیان شود ۳- اثر هنری که محصول بازی آزادانه‌ی تخیل باشد و نه سبکها و مکتبهای شناخته شده
Fantaziya-2 فنتزه
(ص.) ۱- نامتعارف؛ غیر معمولی ۲- آنچه که عملی شدن آن دشوار یا ناممکن باشد
Faol-1 فعال
(ا.) فعال؛ فرد یا افراد پرتلاش و پرکار اداره، مؤسسه یا گروه
Faol-2 فعال
(ص.) ۱- فعال ۲- کوشا ۳- در حال کار کردن ۴- عمل کننده
Faoliyat فعالیت
(ا.) ۱- فعالیت ۲- وضع یا کیفیت فعال بودن ۳- وضع یا کیفیت به کاری پرداختن ۴- نوع معینی از کار
Faoliyatli فعالیتلی
(ص.) دارای فعالیت؛ پرکار؛ پرتلاش
Faoliyatsiz فعالیت‌سیز
(ص.) فاقد تلاش و فعالیت
Faoliyatsizlik فعالیت‌سیزلیک
(ا.) بی‌فعالیتی؛ وضع یا کیفیت غیر فعال بودن

Falloh قرار گیر
فلاح
(ا.) فلاح؛ کشاورز؛ کشتکار
Falokat فلاکت
(ا.) ۱- فلاکت ۲- خواری ۳- بینوایی ۴- (دشنام) بدبخت؛ شوم
Falokatli فلاکتلی
(ص.) سرشار از بینوایی یا خواری
Falokatsiz فلاکت‌سیز
(ص.) به دور از بینوایی، خواری و بدبختی
Falon فلان
(ض.) ۱- فلان؛ آنچه یا آنکه نخواهند نامش را ببر
Faloncha فلانچه
(ض.) (گف.) آنچه نخواهند نامش را ببرند؛ ~ صوم (فلان صوم)
Falonchi فلانچی
(ض.) (فلانی؛ اشاره به شخص معلومی که نخواهند نامش را ببرند؛ بویبرگه ~ نی آلیب کیلینگلر (فلان را اینجا بیاورید)
Falsafa فلسفه
(ا.) ۱- فلسفه ۲- دانش قانونهای حاکم بر هستی (طبیعت و جامعه)، تفکر و فرایند آگاهی ۳- بحث و استدلال نظری در باره‌ی نمودهای هستی و ارزشها ۴- (گف.) فلسفه بافی
Falsafiy فلسفی
(ص.) فلسفی؛ مربوط به فلسفه
Famil فمیل
(ا.) چایی سیاه؛ نوشیدنی ایکه با چنین چایی آماده شده باشد
Familiya فمیلیه
(=فامیل) [ا.] فامیل؛ نام خانوادگی؛ نامی که میان اعضای خانواده‌ی پدری مشترک است
Fan فن
(ا.) ۱- دانش ۲- مجموعه‌ی آگاهیهای دارای نظام و سلسله مراتب و قابل بررسی؛ سنجش و آزمایش در باره‌ی گروهی از پدیده‌های بهم پیوسته؛ علم
Fanatik فنه‌تیک
(=فناطیک) [ص.] فناطیک؛ قشری
Fanatizm فنه‌تیزم
(=فانتیسم) [ا.] تعصب؛ کوتاه فکری؛ احساسات شدید (مذهبی و غیره)

فرستادن تصویر نوشته، سند یا عکس به جاهای دیگر
به وسیله‌ی امواج الکترومغناطیسی؛ پرست تصویری
۳- تصویری که به این روش تهیه شده باشد
Fakt فکت
(=فاکت) [ا.] ۱- فاکت ۲- مورد ۳- (مجاز) رویداد ۴- واقعیت تجربی
Faktik فکتیک
(ص.) حقیقی؛ واقعی
Faktor فکتور
(=فاکتور) [ا.] فاکتور؛ هریک از عاملهای مؤثر در یک عمل یا پدیده؛ عامل
Faktura فکتوره
(=فاکتور) [ا.] ۱- برگ کوچک شامل صورت خرید جنس ۲- کاغذ خرید
Fakultativ فکولتتایف
(ص.) اختیاری؛ داوطلبانه؛ بدون اعمال زور
Fakoltet فکولتیت
(ا.) دانشکده؛ بخشی از یک مؤسسه‌ی آموزشی عالی (بویژه دانشگاه) که در آن شاخه‌ای از علوم، فنون یا هنرها (شامل یک یا چند رشته) تدریس می‌شود
Falaj-1 فلز
(=فلج) [ا.] (پزشکی) فلج؛ فقدان یا نقص شدید فعالیت عصبی در بخشی از بدن، که ممکن است حسی، حرکتی یا توأم باشد و موجب از میان رفتن حرکت ارادی می‌شود
Falaj-2 فلز
(=فلج) [ص.] مفلوج
Falajlamog فلزلماق
(مص.م.) مفلوج ساختن
Falajlanmog فلزلنماق
(مص.م.) مفلوج شدن
Falak فلک
(ا.) ۱- فلک ۲- آسمان؛ (ادبیات) چرخ گردون ۳- (مجاز) تقدیر؛ قسمت
Falakiyot فلکیخات
(ا.) (قد.) دانش اختر شناسی و جغرافیای طبیعی قدیم
Flaq فلق
(=فلک) [ا.] (قد.) فلک؛ اسبابی چوبی و تسمه دار که پای محکومان را در آن می‌بستند و دوسر آن را دو تن به دست می‌گرفتند تا کف پا در معرض چوب یا تازیانه

فرزانه Farzona-1
(۱) ۱- فرزانه ۲- (ادبیات) کسی که از خرد، هوش و تجربه‌ی زیادی برخوردار است

فرزانه Farzona-2
(ص.) فرزانه؛ عاقل

فرغانه‌چه Farg'onacha
(ص.) ۱- مربوط یا منسوب به فرغانه؛ فرغانه‌ای؛ ۲- دوپی (کلاه فرغانه‌ای) ۲- نام یکی از آهنگهای مردمی ازبک

فرش Farsh
(۱) (کم) ۱- فرش ۲- آنچه با آن کف جایی را بپوشانند (مانند سنگ، سیمان، کفیوش...)

فسن Fas
(۱) نوعی کلاه نازک مردم شرق که آن را حاجیان و نمازگذاران به سر کنند

فسد Fasad
(۱) نمای ساختمان

فصل Fasl
(۱) ۱- فصل ۲- بخشی از سال که معمولاً با وضع هوای ویژه‌ای مشخص می‌شود و در منطقه‌ی معتدل سه ماه است ۳- بخش جداگانه‌ای از یک کتاب، که با بخشهای دیگر دارای پیوند موضوعی باشد

بیرفصل Bir~
کمی؛ اندکی (زمان)

فساد Fasod
(۱) ۱- فساد ۲- تباهی؛ خرابی ۳- بدی ۴- تبهکاری

فسادلماق Fasodlamoq
(مص.ل.) ۱- تباه شدن؛ خراب شدن ۲- (مجاز) بد شدن؛ وخامت یافتن (در مورد کار و جنایت)

فسادلنماق Fasodlanmoq
(مص.مج.) فسادلماق

فصاحت Fasohat
(۱) ۱- فصاحت ۲- گفتار روان، دقیق و قابل فهم

فسان Fason-1
(۱) ۱- نمای ظاهری و مدل لباس و کفش ۲- (گف.) مدل تازه

فسان Fason-2
(ص.) (گف.) خوشپوش؛ شیکپوش؛ آراسته؛ ۲- بیگیت (جوان شیک پوش)

فته‌لیست Fatalist
[=فاتالیست] (ص.) ۱- فاتالیست ۲- معتقد به

فرمانبردار Farmonbador
(ص.) فرمانبردار؛ صفت آنکه کارهای خواسته شده را انجام دهد

فرمایش Farmoyish
(۱) فرمایش؛ دستور یا هدایت جهت اجرای کاری

فراموش Faromush
(ص.) ۱- فراموش ۲- صفت آنچه در یاد نمانده باشد ۳- ویژگی کاری که ناخواسته انجام آن از یادرفته باشد

فراست Farosat
(۱) ۱- فراست ۲- زیرکی ۳- هوشمندی ۴- توانایی شناخت چیزی با نگرستن در ظاهر آن

فراستلی Farosatli
(ص.) صاحب فراست (شخص با فراست)

فراست‌سبز Farosatsiz
(ص.) فاقد فراست؛ ۲- آدم (ست آدم بی فراست)

فراوان Farovon
(ص.) ۱- فراوان ۲- دارای کمیت بسیار

فراوانلیک Farovonlik
(۱) ۱- فراوانی ۲- وضع یا کیفیت فراوان بودن

فراغ Farog'
(۱) (کم) فراغ؛ آسایش

فراغت Farog'at
(۱) ۱- فراغت ۲- آسودگی ۳- فرصت آسودگی یا آزادی از کار ۴- (اف.) تمام کردن یک دوره‌ی معین آموزشی، بویژه مؤسسه‌ی آموزشی عالی

فراغتلی Farog'atli
(ص.) صاحب فراغت دملر (لحظه‌های با فراغت)

فراغت‌سبز Farog'atsiz
(ص.) فاقد فراغت؛ ۲- کونلر (روزهای بی فراغت)

فرق Farq
(۱) ۱- فرق ۲- اختلاف کمیتی یا کیفیتی میان دو یا چند چیز؛ تفاوت ۳- خطی که بر اثر شانه کردن موها به دو طرف در روی سر به چشم می‌خورد ۴- وسط سر؛ کله

فرق‌قیلماق ~qilmoq
تفاوت کردن؛ طور دیگری شدن

فرق‌لماق Farqlamoq
(مص.م.) فرق گذاشتن

فرق‌لنماق Farqlanmoq
(مص.مج.) فرق شدن

فرقلی Farqli

(۱) (قد.) ۱- فرنگستان ۲- فرانسه ۳- اروپا

فرض Faraz
[=فرض] (۱) فرض؛ موضوعی که به طور موقت به عنوان حقیقت پذیرفته شود، بی آنکه درستی یا نادرستی آن مورد نظر باشد

فرضی Faraziy
[=فرضی] (ص.) فرضی؛ فرض شده؛ مفروض

فرضیه Faraziya
[=فرضیه] (۱) ۱- فرضیه ۲- عقیده یا حکمی ثابت نشده که برای یافتن منشأ یا علت یک پدیده یا رویداد اظهار شود

فرضا Farazan
[=فرضا] (ق.) فرضا؛ بر فرض؛ از روی فرض؛ به طور فرضی

فرد Fard-1
(۱) فرد؛ شعری که تنها یک بیت باشد

فرد Fard-2
(ص.) ۱- فرد ۲- یگانه

فرشته Farishta
(۱) (دین) ۱- فرشته ۲- موجودی آسمانی که دارای عقل و نیروی برتر از انسان است ۳- (مجاز) شخص بسیار نیک سرشت و خوش رفتار ۴- دختر بسیار زیبا و بی عیب

فرشته‌لی Farishtali
(ص.) صفت آنکه یا آنچه دارای جذابیت و زیبایی است

فرشته‌سبز Farishtasiz
(ص.) آنکه یا آنچه فاقد جذابیت و زیبایی؛ ۲- حویلی (حویلی فاقد جذابیت)

فرمتسیون Farmatsevt
(۱) ۱- داروساز ۲- کسی که کارش ترکیب ماده‌های گوناگون برای ساختن دارو باشد ۳- کسی که در رشته‌ی داروسازی تحصیل یا کار آموزی کرده باشد

فرمتسیون‌تیکه Farmatsevtika
[=فارماکولژی] (۱) دارو شناسی؛ دانش مربوط به شناسایی داروها، منشأ و ترکیب آنها، اثرهای آنها و مقدار و چگونگی کاربردشان

فرمان Farmon
(۱) ۱- فرمان ۲- سخن یا نوشته‌ای که در آن انجام دادن کاری از زیر دستان خواسته شده باشد؛ امر؛ امریه؛ دستور

از گرد هم آمدن چندین سازمان همانند کوچکتر (سازمان، اتحادیه یا دولت) تشکیل شده باشد

فدراتیف Federativ

[فدراتیو] (ص.) فدراتیو: مربوط یا منسوب به فدرال

فلدمرشل Feldmarshal
[فیلدمارشال] (ا.) (نظامی) فیلدمارشال: افسر ارشد دارای درجه‌ی نظامی بالاتر از مارشال (بالاتر از سپهسالار)

فلدشیر Feldsher
(ا.) ۱- پزشکبار ۲- کسی که زیر دست پزشک به خدمات درمانی می‌پردازد ۳- شخصی که با آگاهی و تحصیلات میانه در زمینه‌ی بهداشتی باشد

فلیتان Feleton
(ا.) مقاله‌ی فکاهی انتقادی

فلیناچی Feletonchi
(ا.) نویسنده‌ی مقالات فکاهی انتقادی

فعل Fe'l
(ا.) ۱- فعل ۲- کار: عمل ۳- (دستور) واژه‌ای که انجام گرفتن کاری یا وجود وضعی را در گذشته، حال یا آینده نشان دهد ۴- حالت و ویژگی روانی شخص در مقطع زمانی معین

فعلی کینگ ~ikeng
۱- بسیار سخنی و بخشاینده ۲- خوشحوی: خوش فعل

فعلی تار ~itor
بسیار خسیس

فعلی یامان ~iyomon
بدخو: بد اخلاق

فعلا Fe'lan
(ق.) (کم) ۱- فعلا ۲- از نگاه اطوار و خصلت

فعل اطوار Fe'l-atvor
(ا.) فعل و اطوار: خوی و خصلت

فعلدار Fe'ldor
(ص.) (کم) بد فعل ۲- بد معامله ۳- عصبی: بد خو

فعل لیک Fe'llik
(ص.) (دستور) ویژه‌ی فعل: مربوط به فعل

فعل خوی Fe'l-xo'y
= فعل اطوار

فئودل Feodal-1
[فئودال] (ا.) ۱- فئودال ۲- زمیندار بزرگ که از دسترنج کشاورزان وابسته به زمین (رعیت) بهره‌برداری

(ا.) برتری معنوی که بر اثر دانش و کمال بدید آمده باشد

فضا Fazo

(ا.) ۱- فضا ۲- ناحیه‌ی آن سوی جو یا آن سوی منظومه‌ی شمسی: کیهان ۳- پهنه‌ی بکران سه بعدی که اجسام و رویدادها در آن واقع است ۴- مکان، پهنه‌ی محدودی با یک، دو، سه یا چند بعد (مانند فاصله، مسافت، پهنه، حجم)

فضا گیر Fazogir
(ا.) ۱- فضاورد: کیهان نورد ۲- فضاییما

فروترون Fazotron
[فوتوترون] (ا.) فوتوترون: از ذره‌های بنیادی دارای جرمی برابر الکترون و بار مثبتی برابر با بار منفی آن

فه‌شیست Fashist-1
[فاشیست] (ا.) فاشیست: کسی که پیرو مرام فاشیسم است

فه‌شیست Fashist-2
[فاشیست] (ص.) ۱- فاشیست ۲- پیرو یا هوادار فاشیسم ۳- فاشیستی

فه‌شیست‌لشماق Fashistlashmoq
مص‌مش: برقرار کردن نظام فاشیستی

فه‌شیست‌چه Fashistcha
(ص.) فاشیستی: مربوط یا منسوب به فاشیسم: فاشیست

فه‌شیزم Fashizm
[فاشیسم] (ا.) فاشیسم: آموزه، نهضت یا نظامی سیاسی که پیرو برتری جویی ملی یا نژادی، رهبری استبدادی و به کار بردن خشونت شدید در سرکوبی مخالفان است

فدرال Federal
[فدرال] (ص.) فدرال: ویژگی دولتی که به صورت اتحادیه‌ای از ایالت‌های دارای اختیارات خودگردانی اداره شود: فدراتیو: فدرالی

فدرالیست Federalist
(ا.) کسی که پیرو مرام فدرال است

فدره‌لیز تسیه Federalizatsiya
(ا.) عمل یا فرایند ایجاد آوردن نظام فدرالی

فدره‌لیزم Federalizm
[فدرالیسم] (ا.) فدرالیسم: نظام یا دولتی مبتنی بر فدرال

فدره‌سیه Federasiya
[فدراسیون] (ا.) (سیاسی) فدراسیون: سازمانی که

گارد احترام

فخر لیش Faxrlanish

(ا.) عمل افتخار کردن: فخر

فخر لنماق Faxrlanmoq

(مص. مج.) افتخار کردن: سرافراز شدن

فخرلی Faxrli

(ص.) آنچه که سزاوار افتخار است: وطن گه خدمت ~ دیر (خدمت به میهن سزاوار افتخار است)

فیلسوف Faylasuf

(ا.) ۱- فیلسوف ۲- آنکه فلسفه‌ای پدید آورده باشد ۳- آنکه دارای دانش کافی در باره‌ی فلسفه باشد

فیلسوف‌نما Faylasufnamo

(ص.) (گف.) همانند فیلسوف: آنکه ظاهری چون فیلسوف داشته باشد

فه‌یتون Fayton

[فایتون، فایتون] (ا.) فایتون: وسیله‌ی نقلیه‌ی روباز که با اسب کشیده شود: درشکه

فیض Fayz

(ا.) ۱- فیض: سود: بهره: فایده (بویژه از جنبه‌ی معنوی) ۲- ویژگی جالب و پر جاذبه

فیضلی Fayzli

(ص.) صاحب فیض: با فیض

فیض‌سیر Fayzsiz

(ص.) فاقد فیض: بی فیض

فیضی‌یاب Fayziyob

[فیض‌یاب] (ص.) با فیض: پر فیض: باغ‌نوردن ~ بولدی (باغ‌ها از نور پر فیض گردید)

فزه Faza

[فاز] (ا.) ۱- فاز ۲- وضع یا حالت ویژه‌ای در چرخه‌ی تغییرهای تکراری منظم ۳- بخش قابل تشخیصی از یک چرخه، دوره، مرحله یا رشد ۴- دسته‌ای از مفره‌های ژنراتور و سیم‌های پیچیده شده در آن

فضیلت Fazilat

(ا.) ۱- فضیلت ۲- برتری، بویژه آنچه ناشی از خرد، دانش و آگاهی باشد ۳- نام خانمها

فضیلتلی Fazilatli

(ص.) صاحب فضیلت: با فضیلت

فضل Fazl

(ا.) فضل: برتری معنوی که بر اثر دانش و آگاهی پدید آمده باشد

فضل کمالات Fazl-kamolot

سرنوشت و قضا و قدر: قدری ۳- خرافه پرست: خرافاتی

فته‌لیزم Fatalizm

[فاتالیسم] (ا.) ۱- فاتالیسم ۲- اعتقاد به وجود تقدیر و سرنوشت ازلی که رویدادهای زندگی یکایک موجودات را از پیش معلوم کرده است

فتح Fath

(ا.) ۱- فتح ۲- عمل یا فرایند گشودن ۳- پیروزی

فتح‌نصرت Fath-nusrat

(ا.) پیروزی: غلبه‌ی بزرگ

فتیله Fatila

(ص.) حلقه حلقه: مجعد (در مورد موی)

فتان Fatton

(ص.) ۱- فتان ۲- آشوبگر

فتوا Fatvo

(ا.) ۱- فتوا ۲- حکم یا داوری بر اساس فقه (قانون شرع) ۳- (مجاز) حکم یا داوری قطعی شخص در باره‌ی موضوعهای معین

فونه Fauna

(ا.) ۱- کلیه‌ی جانوران یک سرزمین یا یک زمان: حیوانات یک اقلیم: جانداران ۲- جانورنامه: افریکه ~ سی (جانوران آفریقا)

فواره Favvora

(ا.) ۱- فواره ۲- مایعی که با فشار زیاد رو به بالا پاشیده می‌شود ۳- دستگاهی که با بهره‌گیری از ویژگی تعادل مایعات، آب یا مایع دیگر را رو به بالا می‌پاشد

فواره‌آورماق ~urmoq

جوش زدن: رو به بالا پاشیده شدن

فوق‌العاده Favqulodda-1

[فوق‌العاده] (ص.) فوق‌العاده: بسیار زیاد: فراوان

فوق‌العاده Favqulodda-2

[فوق‌العاده] (ق.) فوق‌العاده: به شکل فراتر از حد عادی یا وضعیت (وضع فوق‌العاده)

فخر Faxr

(ا.) ۱- فخر ۲- احساس برتری که از داشتن چیزی یا انجام دادن کاری پدید آید: سربلندی: سرفرازی

فخر قیلماق ~qilmoq

فخر کردن: افتخار کردن

فخری Faxriy

(ا.) ۱- سزاوار افتخار: شایسته‌ی احترام ۲- عنوانی به خاطر ایفای کارهای برجسته

فخری قاراول ~qorovul

از گرد هم آمدن چندین سازمان همانند کوچکتر (باشگاه، اتحادیه یا دولت) تشکیل شده باشد

فدراتیف Federativ
[فدراتیو] (ص.) فدراتیو؛ مربوط یا منسوب به فدرال

فیلدمارشال Feldmarshal
[فیلدمارشال] (ا.) (نظامی) فیلدمارشال؛ افسر ارشد دارای درجه‌ی نظامی بالاتر از مارشال (بالاتر از سپهبد)؛ سپهسالار

فلدشیر Feldsher
(ا.) پزشکیار - کسی که زیر دست پزشک به خدمات درمانی می‌پردازد - شخصی که با آگاهی و تحصیلات میانه در زمینه‌ی بهداشتی باشد

فلیتان Feleton
(ا.) مقاله‌ی فکاهی انتقادی

فلیتانچی Feletonchi
(ا.) نویسنده‌ی مقالات فکاهی انتقادی

فعل Fe'l
(ا.) فعل - کار - عمل - (دستور) واژه‌ای که انجام گرفتن کاری یا وجود وضعی را در گذشته، حال یا آینده نشان دهد - حالت و ویژگی روانی شخص در مقطع زمانی معین

فعلی کینگ ~ikeng
۱- بسیار سخی و بخشناخته - خوشخوی؛ خوش فعل

فعلی تار ~itor
بسیار خسیس

فعلی یامان ~iyomon
بدخو؛ بد اخلاق

فعلا Fe'lan
(ق.) (کم) ۱- فعلا ۲- از نگاه اطوار و خصلت

فعل اطوار Fe'l-atvor
(ا.) فعل و اطوار؛ خوی و خصلت

فعلدار Fe'ldor
(ص.) (کم) بد فعل ۲- بد معامله ۳- عصبی؛ بدخو

فعل لیک Fe'llik
(ص.) (دستور) ویژه‌ی فعل؛ مربوط به فعل

فعل خوی Fe'l-xo'y
← فعل اطوار

فئودل Feodal-1
[فئودال] (ا.) ۱- فئودال ۲- زمیندار بزرگ که از دسترنج کشاورزان وابسته به زمین (رعیت) بهره‌برداری

(ا.) برتری معنوی که بر اثر دانش و کمال پدید آمده باشد

فضا Fazo
(ا.) ۱- فضا ۲- ناحیه‌ی آن سوی جو یا آن سوی منظومه‌ی شمسی؛ کیهان ۳- پهنه‌ی بیکران سه بعدی که اجسام و رویدادها در آن واقع است ۴- مکان، پهنه‌ی محدودی با یک، دو، سه یا چند بعد (مانند فاصله، مسافت، پهنه، حجم)

فضاگیر Fazogir
(ا.) ۱- فضاخورد؛ کیهان نورد ۲- فضاپیما

فزوترون Fazotron
[فوزیترون] (ا.) یوزیترون؛ از ذره‌های بنیادی دارای جرمی برابر الکترون و بار مثبتی برابر با بار منفی آن

فه‌شیست Fashist-1
[فاشیست] (ا.) فاشیست؛ کسی که پیرو مرام فاشیسم است

فه‌شیست Fashist-2
[فاشیست] (ص.) ۱- فاشیست ۲- پیرو یا هوادار فاشیسم ۳- فاشیستی

فه‌شیست‌لشماق Fashistlashmoq
مص‌مش. برقرار کردن نظام فاشیستی

فه‌شیست‌چه Fashistcha
(ص.) فاشیستی؛ مربوط یا منسوب به فاشیسم؛ فاشیست

فه‌شیزم Fashizm
[فاشیسم] (ا.) فاشیسم؛ آموزه، نهضت یا نظامی سیاسی که پیرو برتری جویی ملی یا نژادی، رهبری استبدادی و به کار بردن خشونت شدید در سرکوبی مخالفان است

فدرال Federal
[فدرال] (ص.) فدرال؛ ویژگی دولتی که به صورت اتحادیه‌ای از ایالت‌های دارای اختیارات خودگردانی اداره شود؛ فدراتیو؛ فدرالی

فدرالیست Federalist
(ا.) کسی که پیرو مرام فدرال است

فدره‌لپز تسیه Federalizatsiya
(ا.) عمل یا فرایند ایجاد آوردن نظام فدرالی

فدره‌لیزم Federalizm
[فدرالیسم] (ا.) فدرالیسم؛ نظام یا دولتی مبتنی بر فدرال

فدره‌سیه Federasiya
[فدراسیون] (ا.) (سیاسی) فدراسیون؛ سازمانی که

گارد احترام Faxrlanish
فخر لیش
(ا.) عمل افتخار کردن؛ فخر

فخر لنامق Faxrlanmoq
(مص‌مج.) افتخار کردن؛ سرافراز شدن

فخر لی Faxrli
(ص.) آنچه که سزاوار افتخار است؛ وطن‌گه خدمت ~ دیر (خدمت به میهن سزاوار افتخار است)

فیلسوف Faylasuf
(ا.) ۱- فیلسوف ۲- آنکه فلسفه‌ای پدید آورده باشد ۳- آنکه دارای دانش کافی در باره‌ی فلسفه باشد

فیلسوف‌نما Faylasufnamo
(ص.) (گف.) همانند فیلسوف؛ آنکه ظاهری چون فیلسوف داشته باشد

فه‌یتون Fayton
[فایتین، فایتون] (ا.) فایتون؛ وسیله‌ی نقلیه‌ی روباز که با اسب کشیده شود؛ درشکه

فیض Fayz
(ا.) ۱- فیض؛ سود؛ بهره؛ فایده (بویژه از جنبه‌ی معنوی) ۲- ویژگی جالب و پر جاذبه

فیض‌لی Fayzli
(ص.) صاحب فیض؛ با فیض

فیض‌سبز Fayzsiz
(ص.) فاقد فیض؛ بی فیض

فیض‌یاب Fayziyob
[فیض‌یاب] (ص.) با فیض؛ پر فیض؛ باغ‌نوردن ~ بولدی (باغها از نور پر فیض گردید)

فزه Faza
[فاز] (ا.) ۱- فاز ۲- وضع یا حالت ویژه‌ای در چرخه‌ی تغییرهای تکراری منظم ۳- بخش قابل تشخیصی از یک چرخه، دوره، مرحله یا رشد ۴- دسته‌ای از مقره‌های ژن‌آنتور و سیمه‌های پیچیده شده در آن

فضیلت Fazilat
(ا.) ۱- فضیلت ۲- برتری، بویژه آنچه ناشی از خرد، دانش و آگاهی باشد ۳- نام خانمها

فضیلت‌لی Fazilatli
(ص.) صاحب فضیلت؛ با فضیلت

فضل Fazl
(ا.) فضل؛ برتری معنوی که بر اثر دانش و آگاهی پدید آمده باشد

فضل کمالات Fazl-kamolot

سرنوشت و قضا و قدر؛ قدری ۳- خرافه پرست؛ خرافاتی

فته‌لیزم Fatalizm
[فاتالیسم] (ا.) ۱- فاتالیسم ۲- اعتقاد به وجود تقدیر و سرنوشت ازلی که رویدادهای زندگی یکایک موجودات را از پیش معلوم کرده است

فتح Fath
(ا.) ۱- فتح ۲- عمل یا فرایند گشودن ۳- پیروزی

فتح‌نصرت Fath-nusrat
(ا.) پیروزی؛ غلبه‌ی بزرگ

فتیله Fatila
(ص.) حلقه حلقه؛ مجعد (در مورد موی)

فتان Fatton
(ص.) ۱- فتان ۲- آشوبگر

فتوا Fatvo
(ا.) ۱- فتوا ۲- حکم یا داوری بر اساس فقه (قانون شرع) ۳- (مجاز) حکم یا داوری قطعی شخص در باره‌ی موضوعهای معین

فونه Fauna
(ا.) ۱- کلیه‌ی جانوران یک سرزمین یا یک زمان؛ حیوانات یک اقلیم؛ جانداران ۲- جانورنامه؛ آفریکه ~ سی (جانوران آفریقا)

فواره Favvora
(ا.) ۱- فواره ۲- مایعی که با فشار زیاد رو به بالا پاشیده می‌شود ۳- دستگاهی که با بهره‌گیری از ویژگی تعادل مایعات، آب یا مایع دیگر را رو به بالا می‌پاشد

فواره‌اورماق ~urmoq
جوش زدن؛ رو به بالا پاشیده شدن

فوق‌العاده ۱ Favqulodda-1
[فوق‌العاده] (ص.) فوق‌العاده؛ بسیار زیاد؛ فراوان

فوق‌العاده ۲ Favqulodda-2
[فوق‌العاده] (ق.) فوق‌العاده؛ به شکل فراتر از حد عادی یا وضعیت (وضع فوق‌العاده)

فخر Faxr
(ا.) ۱- فخر ۲- احساس برتری که از داشتن چیزی یا انجام دادن کاری پدید آید؛ سربلندی؛ سرفرازی

فخر قیلماق ~qilmoq
فخر کردن؛ افتخار کردن

فخری Faxriy
(ا.) ۱- سزاوار افتخار؛ شایسته‌ی احترام ۲- عنوانی به خاطر ایفای کارهای برجسته

فخری قاراوول ~qorovul

حساس به نور پوشیده شده و برای عکسبرداری به کار می‌رود ۳- مجموعه‌ی تصویرهای پیاپی ثبت شده بر نواری از آن جنس که در هنگام تماشا در بیننده تصور متحرک بودن تصویرها را پدید آورد

فیلم اسکوپ Filmoskop
(۱) ۱- تصویر روی نوار فیلم ۲- دستگاه نمایش فیلم

فیلم آتیکه Filmoteka
(۱) ۱- فیلمخانه ۲- جایی که در آن نسخه‌ای از فیلمهای سینمایی نگهداری می‌شود

فیله‌لوگ Filolog
(۱) ۱- دانشمند و متخصص فیلالژی

فیله‌لوگیک Filologik
(ص) ۱- مربوط یا منسوب به فیلالژی

فیله‌لوگیه Filologiya
[=فیلالژی] (۱) ۱- فیلالژی؛ دانش زبان و ادبیات‌شناسی

فیله‌سوف Filosof
— فلسف

فیله‌سوفیک Filosofik
(ص) ۱- فلسفی

فیلتر Filtr
(۱) ۱- فیلتر ۲- آلتی برای تصفیه‌ی آب و مایعات دیگر؛ صافی

فیلترلماق Filtrlamoq
(مص.م) ۱- فلتر کردن

فیلترلنماق Filtrlanmoq
(مص.مج) ۱- فیلترلماق

فیلغان Filg'on
(۱) ۱- نوعی گیاه برای خوراک حیوانات

فینل Final-1
[=فینال] (۱) ۱- فینال ۲- آخرین مرحله‌ی یک دوره‌ی مسابقه یا آزمایش

فینل Final-2
(ص) ۱- فینال ۲- آخری؛ نهایی

فینیش Finish
(۱) ۱- نقطه‌ی پایانی در مسابقه‌ی دوش

فینجان Finjon
[=فنجان] (۱) ۱- (قد) ۱- فنجان ۲- ظرف تقریباً استوانه‌ای دهان گشاد و دسته دار کوچکی برای نوشیدن مایعات (معمولاً گرم)

فینلر Finlar
(۱) ۱- اهالی بومی فنلاند؛ مردم کشور فنلاند

(ص) ۱- دارای فکر و اندیشه؛ باملاحظه

فکرسیز Fikrsiz
(ص) ۱- فاقد فکر و اندیشه

فکرسیزلیک Fikrsizlik
(۱) ۱- بی‌اندیشگی؛ وضع یا کیفیت بی‌اندیشه بودن

فکر-خوال Fikr-vayol
(۱) ۱- فکر و خیال ۲- فکر و ذکر

فکر-یاد Fikr-yod
— فکر-ذکر

فکر-ذکر Fikr-zikr
(۱) ۱- تمام اندیشه؛ فکر؛ اونینگ ~ ی پول (تمام اندیشه و فکرش راجع به پول است)

فیل Fil-1
(۱) ۱- فیل؛ از مهره‌های شطرنج که هر بازیکن دو تا از آن را در اختیار دارد (به نام فیل شاه و فیل وزیر)

فیل Fil-2
(۱) ۱- فیل؛ جانور پستاندار علفخوار از تیره‌ی فیلها، دارای پوست تقریباً بی‌مو و ضخیم، خرطوم دراز و جمع شونده، دندانهای نیش دراز شده به نام عاج و در نژاد افریقایی گوشهای بزرگ بادبزنی شکل؛ ~ سوئگی (استخوان فیل)

فیلارمانیه Filarmoniya
(۱) ۱- مؤسسه‌ای که کارش برگزاری کنسرتها و تبلیغات پیرامون موسیقی است

فیلته‌لیست Filatelist
(ص) ۱- تمبرشناس؛ کسی که آگاه به ویژگیهای تمبرها و دوستدار نگهداری آن است

فیلته‌لیه Filateliya
(۱) ۱- ۱- تمبرشناسی ۲- جمع آوری و ساختن کلکسیون تمبر

فیلبن Filbon
(۱) ۱- نگهبان فیل؛ کسی که کارش پرورش فیل باشد

فی‌الحقیقت Filhaqiqat
(ق) ۱- در حقیقت

فی‌الحال Filhol
(ق) ۱- هم اکنون؛ فوراً

فیلی‌ال Filial
(۱) ۱- بخش؛ شعبه

فیلم Film
(۱) ۱- فیلم ۲- ورقه‌ی شفاف خمپذیر از جنس استات یا نیترات سلولز، بویژه پلی استر که سطح آن با ترکیبی

خودبگنزد ۳- سرباز داوطلب

فیگوره ura
[=فیگور] (۱) ۱- فیگور ۲- شکل یا حالت بدن یک شخص در هنگام انجام دادن عملی معین ۳- سیمای برجسته و پیشگام کار یا چیزی ۴- مهره‌های شطرنج ۵- شکل هندسی

فکر Fikr
(۱) ۱- فکر ۲- فعالیت آگاهانه‌ی ذهن ۳- محصول این فعالیت؛ اندیشه ۴- عقیده؛ مرام ۵- نقشه یا برنامه‌ای برای کار یا هدفی معین ۶- نگرانی؛ توجه ۷- ذهن فکرگه تالماق (چومماق) ~ gatolmoq
سخت در باره‌ی چیزی اندیشیدن

فکرگه توشماق ~ gatushmoq
به فکر افتادن

فکر آلیشماق ~ olishmoq
در مورد چیزی تبادل افکار کردن

فکر یوریتماق ~ yuritmoq
در باره‌ی مسئله‌ای اندیشیدن، اظهار نظر کردن

فکرا Fikran
(ق) ۱- همراه با فکر؛ با اندیشه

فکرت Fikrat
(۱) ۱- (قد) ۱- فکرت؛ اندیشه

فکرداش Fikrdosh
(ص) ۱- همفکر؛ دارای اندیشه یا عقیده‌ی همانند با دیگری یا دیگران؛ مین و او ~ میز (من و او همفکریم)

فکری Fikriy
(ص) ۱- فکری؛ منسوب به فکر؛ مربوط به اندیشه

فکرلماق Fikrlamoq
مص. فکر کردن؛ اندیشه کردن

فکرلش Fikrlash
(۱) ۱- عمل یا فرایند فکر کردن

فکرلشیلماق Fikrlashilmoq
(مص.مج) ۱- فکرلشماق

فکرلشیش Fikrlashish
(۱) ۱- عمل یا فرایند با هم اندیشیدن و به فکر پرداختن در مورد چیزی

فکرلشماق Fikrlashmoq
(مص.مش) ۱- فکرلماق

فکرلشوو Fikrlashuv
(۱) ۱- تبادل نظر و اندیشه

فکرلی Fikrli
فکرلی

کند

فئه‌ی دل Feodal-2
[=فئودالی] (ص) ۱- فئودالی؛ مربوط یا منسوب به فئودال

فئه‌ی دل لرچه Feodallarcha
(ق) ۱- همانند فئودال؛ فئودال مابانه

فئه‌ی دلیم Feodalizm
[=فئودالیسم] (۱) ۱- فئودالیسم؛ نظام اقتصادی که در آن زمینهای کشاورزی بزرگ در اختیار فئودال‌ها باشد و کشاورزان بر روی این زمینها کار کنند و همراه زمینها به مالکان دیگر واگذار شوند؛ نظام ارباب و رعیتی

فیرمه Ferma
(۱) ۱- شرکت؛ بنگاه؛ کارخانه؛ مؤسسه‌ی بازرگانی

فرمنت Ferment
(۱) ۱- (زیست‌شناسی و شیمی) ماده‌ی شیمیایی بدن موجود زنده که در رشد و نمو آن کمک کند

فیرمیر Fermer
(۱) ۱- صاحب شرکت، بنگاه، مؤسسه بازرگانی و کارخانه

فستیوال Festival
[=فستیوال] (۱) ۱- فستیوال؛ جشنی (معمولاً فرهنگی که در فاصله‌های زمانی معینی برگزار شود؛ جشنواره

فتشیزم Fetishizm
(۱) ۱- بت پرستی؛ آیین پرستش بت به عنوان مظهر خداوند

فیوره‌ل Fevral
[=فوریه] (۱) ۱- فوریه؛ ماه دوم سال میلادی دارای ۲۸ روز (یا ۲۹ روز در سال کبیسه) که دوازدهم بهمن آغاز می‌شود

فدا Fido
(۱) ۱- ۱- فدا ۲- عمل یا فرایند از میان رفتن کسی یا چیزی به خاطر دیگری

فداکار Fidokor
(ص) ۱- فداکار؛ دارای توانایی یا گرایش به فداکاری

فداکارلیک Fidokorlik
(۱) ۱- فداکاری؛ عمل یا فرایند چشم پوشیدن از چیزهای با ارزش (مانند مال یا جان) به خاطر کسی یا چیزی

فداکارانه Fidokorona
(ق) ۱- فداکارانه؛ از روی یا به شیوه‌ی فداکاری

فدایی Fidoyi
(۱) ۱- ۱- فدایی ۲- آنکه به خاطر کسی یا چیزی از جان

Fon **فون**
(۱) زمینه: آق سگه آلتنگن قیزیل گل لر (شعر بی سرخ گرفته شده در زمینه سپید)
Fonar **فنونر**
(۱) فانوس؛ چراغ؛ چراغ دستی
Fond **فوند**
(۱) ذخیره؛ سرمایه؛ ذخیره‌ی ارزی
Fonema **فونِمه**
(۱) آواشناسی: کوچک‌ترین واحد معنایی در ساختار
Fonematik **فونِسمیک**
(ص) فونستیک؛ فونستیک‌شناسی
Fonetika **فونستیکه**
[فونِتیک] (۱) ۱- فونستیک؛ آواشناسی ۲- دستگاه آوایی یک زبان ۳- دانش یا قاعده‌های بررسی و رندی آواها (صداهای گفتاری) یک زبان یا گروهی زبانه‌ها؛ علم اصوات
Fonetist **فونستست**
(۱) آواشناس؛ دانشمند زبان‌شناسی که کارش رندی آواهای یک زبان یا گروهی از زبانه‌هاست
Foniy **فانی**
(ص) ۱- فانی ۲- ناپایدار ۳- میرا ۴- نابود
Fonograf **فنه‌گراف**
[فونوگراف] (۱) (فیزیک) دستگاهی که اصوات را نخست ضبط و سپس بازگو می‌کند؛ دستگاه ضبط صوت
Fonogramma **فنه‌گرمه**
(۱) صدای ضبط شده در حین یکی مانند کاست، صفحه‌ی گراموفون
Fonus **فانوس**
(۱) فانوس؛ چراغ معمولاً نمک سوز یا پوشدار قابل حمل بی‌وسس کردن در شب‌های تاریک؛ چراغ بادی
Forint **فارینت**
[فورینت] (۱) واحد پول کشور مجارستان
Forig' **فارغ**
(ص) (فارغ) آرد یا آرد سفید از نوعی دستمال بافت‌شده
Forig'bol **فارغ‌بال**
(ص) (فارغ‌بال) آرد یا آرد سفید؛ آرد سفید
Forma **فورمه**
[فرم] (۱) ۱- فرم ۲- شکل ۳- صورت ۴- حالت ۵- جامه‌ی همشکل؛ انفرمه

Formal	فرمل (۱.) رسمی: تشریفات ۲- طهر سازی
Formali	فورم‌لی (ص.) دارای لباس همشکل: اینفرم پوش
Formalizm	فورمه‌لزم [=فرمالیسم] (۱.) فرمالیسم: شکل و فانی که به مسئله‌ی آن هنرمند منظور خود را بیان کند
Formalin	فورمه‌لین [=فرمالین] (۱.) (شیمی) فرمالین ۲- نام تجاری محلول ۴۰- درصد فرمالدئید در آب که باندکی سمی همراه است
Formalinlamoq	فورمه‌لین‌لماق (مص.م.) ضد عفونی ساختن
Formalist	فورمه‌لیست (ص.) آنکه پیرو فرمالیسم است
Formalistik	فورمه‌لیستیک [=فرم‌نینه] (۱) ۱- فرمالیته ۲- تشریفات ۳- صهرسری
Formalistlatcha	فورمه‌لیست‌لرچه (ن.) به گونه‌ی فرمالیته
Formatsiya	فورم‌تسیه (۱) ادویه
Formasiz	فارمه‌سز (ص.) بی‌شکل و مشکل
Format	فرمت (۱.) قطع: اندازه
Formatli	فورم‌نلی (ص.) دارای قطع و اندازه‌ی معین
Formula	فورموله [=فرمول] (۱.) ۱- فرمول ۲- واقعیت، قاعده یا اصلی که معمولاً با نشانه‌های ریاضی بیان می‌شود: دستور
Formulirovka	فرمول‌یرو فکه (۱.) فرمول بندی: تنظیم قاعده یا ضابطه‌ای برای یک پدیده با عمل: ضابطه بندی: صورت بندی
Formulyar	فرمول‌یر (۱.) فرمول‌یر: مجموعه‌ای شامل فرمولها (قاعده‌ها، دستور ساختن)‌ای مربوط به موضوعی معین
Forpost	فرپاست (۱.) (نظامی) ۱- پست مقدم: تپلایه ۲- دسته مرزبان ۲- (مجاز) پیشاهنگ یا پیشگام هر گروه یا دسته‌ای
Fors	فارس

[illegible][illegible]

Futur	فوتور	نیروهای پویا و فرایندهای ماشینی داشت ۲- تأکید بر اهمیت آینده و دستاوردهای احتمالی آن
Futurketdi	فوتورکیتدی	فضلا
Futurist	فوتوریست	(۱) فضلا؛ ج. فاضل؛ کسانی که در یک یا چند رشته علمی دارای برتری نمایانی است
Futuristik	فوتوریستیک	فزون
Futurizm	فوتوریزم	(ق.) افزون؛ بسیار؛ زیاد؛ بیش
		فیوزیلیج
		(۱) بدنه‌ی هواپیما
		فوته
		(۱) فوته؛ لنگ

[کج] (ص. ۱) - کج؛ ویژگی آنچه در راستای عمودی یا افقی نباشد ۲- مخالف؛ برعکس؛

Gajak گجک
[کجک] (۱) - ۱- دو زلف کجی که زنان به خاطر خوشنمایی در دوروی یا دو گوشه‌ی پیشانی خود فرو گذارند ۲- (مردم شناسی) زیور زنانه به همین شکل که از طلا یا نقره ساخته می‌شود ۳- (قد.) پره‌های بعضی پرندها که زنان به عنوان زیب در موی سر قایم می‌کردند

Gajakdor گجکدار
— کجکلی
Gajakli گجکلی
(ص. ۱) - صفت زن یا دختری که زلفان کجک دارد ۲- با فرخ و شکوه ۳- دارای زیب و زینت؛ کجکلی

Gajamon گجه‌مان
(۱) (اف.) (فرهنگ مردم) نوعی بازی که در دو دسته اجرا می‌شود، به گونه‌ای که شیء ای (معمولاً مهره یا انگشتر) را یکی از دسته‌ها توی مشت یک تن از بازیکنان خود پنهان از نظر بازیکنان دسته‌ی مقابل می‌گذارد و بعد همه مشت‌های بسته‌ی خود را جلو دسته‌ی دیگر می‌گیرند و میر (سردسته‌ی) آنها باید شیء مذکور را با ملاحظه‌ی چهره‌ها و وضع مشت‌ها پیدا کند. در صورت موفق شدن به این کار یک امتیاز

G گ
(۱) - ۱- ششمین حرف الفبای ازبکی ۲- در بعضی موارد (بویژه در واژه‌های روسی و واژه‌هایی با شیوه‌ی تلفظ روسی) معادل حرف‌های «ح»، «ه»، «ژ» و «ج»

Gado-1 گدا
(۱) - گدا؛ کسی که با خواستن و گرفتن کمک مالی از دیگران زندگی خود را بگذراند

Gado-2 گدا
(ص.) (مجاز) ۱- بسیار فقیر؛ نادار ۲- بسیار نیازمند
Tirnoq~si تیرناق‌گداسی
کسی که فرزندی ندارد و نیازمند فرزندان است

Gadobachcha گدا بچه (وجه)
(۱) - ۱- فرزند گدا ۲- حرفی که به خاطر حقارت و کوچک شمردن کسی به کار می‌رود؛ ~ تویدینگ می؟! (گدا بچه سبب شدی!)

Gadoylik گدا یلیک
(۱) - گدایی؛ عمل یا فرایند خواستن پول و کمک مالی از دیگران، برای گذران زندگی

Gah گه
(ص.) (گف.) واژه‌ای برای خواستن مرغان دست آموز
Gahi گهی
(ق.) مخ. گاهی؛ برخی وقتها

Gaj گج

گرد سفید رنگی که از پختن سنگ گچ در کوره به دست می آید و در بنایی و نقاشی ساختمان کاربرد دارد ۳- قطعه هایی از گچ کشته که در نوشتن (بر روی تخته سیاه) و طراحی کاربرد دارد

گنچکار
[گچکار] (ا.) گچکار؛ کسی که کارش اندود کردن سقف و دیوار به وسیله ی خمیر یا مخلوط گچ است

گنچکار
[گچکار] (ص.) آنچه که با گچ اندود و نقشکاری شده باشد

گنچ لماق
(مص. تم.) اندود کردن سقف و دیوار با گچ

گپ
(ا.) ۱- گپ؛ گفتگو، بویژه گفتگوی دوستانه

گپ ایشیتماق
به وسیله ی دیگران تنبیه شدن؛ منخت شنیدن

گپنی بیر که پویماق
به توافق رسیدن

گپ آچماق
روی موضوع معینی صحبت آغاز کردن

گپ قیلماق
در مورد کسی حرف در آوردن

گپ ساتماق
باوراجی دقت کسی را ضایع کردن

گپ تشیماق
خر چینی

گپ توقیماق
در مورد کسی حرفهای دروغ در آوردن و پرداختن

گپ
(ا.) دعوت و نشست دوستانه ی دوری دوستان که هفته ی یک بار در منزل یکی برگزار می شود

گپدان
(ص.) دارای مهارت در گفتگو و صحبتها

گپ کشتک
(ا.) (گف.) ۱- گفتگوی دوستانه ۲- (مجاز) پخش حرفهای زیاد (معمولا منفی) در غیاب کسی

گپیریش
(ا.) عمل یا فرایند حرف زدن

گپیریشماق
(مص. مش.) ۱- گپیرماق ۲- روی مسئله ای گفتگو و توافق کردن

موسیقی که به ترتیب طبیعی پشت سر هم قرار گیرند (هفت نت و تکرار نتی که گام از آن آغاز شده است) ۲- (مجاز) مجموع پدیده ها یا چیزهای هم نوعی که از همدیگر نظریه و ویژگی خاصی فرق می شوند

گمه
[گاما] (ا.) (فیزیک) گاما؛ جریانی از ذره های گاما که از تجزیه ی عناصر رادیو آکتیو بیرون می شود

گنک
(ا.) (فرهنگ مردم) در بازی با گردو یا دانه ی زردآلو ردیف گردو یا دانه های شامل بازی را گویند

گنده
(ص.) گندیده؛ فاسد، بویژه مواد غذایی

گندیرک لماق
(مص. ل.) تلو تلو حرکت کردن؛ نامتعادل راه رفتن

گنگ
(ص.) گنج؛ دچار وقفه یا اختلال در تسلط بر اندیشه و رفتار

گنگیماق
(مص. ل.) ۱- گنج شدن ۲- اختلال فکر یا رفتار پیدا کردن ۳- سرگیجه شدن

گنگیره
(ص.) آشفته؛ پریشان؛ گنج؛ بیهوش

گنگیره ماق
(گف.) گنگیماق

گنگیره ماق
(مص. م.) گنگیره ماق آبارتلس همه نی گنگیره تیب قوبدی (انفجار همه را پریشان ساخت)

گنگیر - گونگیر
(ص.) صدای صحبت پر سر و صدای گروهی مردم

گنگرینه
(ا.) (پزشکی) بوسیدگی بافتها یا اعضای بدن؛ بیماری جدام

گنج
(ا.) (کم) ۱- گنج؛ مجموعه ی چشمگیری از چیزهای گرانبها که در جایی گردآوری یا پنهان شده باشد ۲- منبع ثروت زیاد (مانند منابع طبیعی)

گنجه
(ا.) کودکی که از پیر کهنسال به وجود آید و در ترکی عثمانی عموم بچه و کودک را «گنج» گویند

گنچ
[گچ] (ا.) ۱- گچ؛ سولفات کلسیم آبدار؛ سنگ گچ ۲-

گلدیر
(ا.) (موسیقی) نام یکی از آهنگهای مردمی از یک

گلدیر
(ص.) دیوانه، آشفته حال ناشی از سودای عشق

گلدیراموق
(مص. ل.) ۱- به لکنت زبان دچار شدن ۲- آشفته و بی خود شدن

گلبریه
[گلاری] (ا.) ۱- گلاری؛ جای نمایش و نگهداری آثار هنری ۲- دالان ۳- گذرگاه معمولاً باریکی میان در ورودی و ساختمان ۴- راه باریک زیر زمینی ۵- (قد.) بلندترین بالکن سالن تماشاخانه ۶- (مجاز) صفوف آدمها یا اشیا

گالی
[گالیم] (ا.) (شیمی) گالیم؛ عنصر شیمیایی فلزی کمیاب، با عدد اتمی ۳۱ و وزن اتمی ۶۹/۷۲، دارای جلای نقره ای، محلول در اسیدها، که در ساختن دماسنج دماهای بالا و به عنوان نیمه رسانا به کار می رود

گل مه گل
(ق.) نوبت به نوبت؛ به نوبت

کلاچن
[هالوژن] (ا.) (شیمی) هالوژن؛ هر یک از پنج عنصر فلوئور، کلر، برم، ید و آستاتین، که گروه هفتم جدول تناوبی را تشکیل می دهند و به حالت آزاد و معمولاً به شکل اتمهای دو مولکولی وجود دارند

گلستوک
(ا.) ۱- کراوات؛ پارچه ی باریک و بلند زبنتی که مردان آن را به دور گردن خود می بندند و در زیر یقه ی پیراهن گره می زنند تا از پیش سینه آویزان شود؛ (افع) و دری) نیکتایی ۲- دستمال گردن؛ نوعی دستمال (معمولاً) مستطیل و بلند که برای زینت به گردن بسته می شود

گلونومتر
[گالوانومتر] (ا.) (فیزیک) گالوانومتر؛ دستگاهی برای تشخیص وجود جریان برق در یک جسم رسانا و تعیین جهت و شدت آن

گمه دریل
(ا.) (جان) نوعی میمون پوزه دراز

گمه
[گام] (ا.) ۱- (موسیقی) گام؛ توالی هشت نت

می گیرند و در عکس حال دسته ی دیگر یک امتیاز می برد، در این بازی هر دسته نمره ی معین شده ی ۴۰، ۶۰، ... را که برحسب توافق تعیین می شود، بایستی کسب کنند تا برنده ی بازی شوند. بازی بر سر (معمولاً) ضیافت انجام می یابد؛ گجه؛ گجه گجه؛ کیچه

گجیم
(ا.) منگوله ای که در کنار چیزهایی مانند دستمال، پرده، دسترخوان ... ساخته یا نصب می شود

گجیر
(ص.) ۱- جنجالی؛ موجب پیدایش جنجال ۲- علاقمند به برانگیختن جنجال؛ ~ آدم (شخص جنجالی)

گل
(ق.) بار؛ تعداد دفعه های تکرار یک رویداد؛ نوبت؛ دفعه؛ مرتبه؛ بو ~ مسابقه نی یوته میز (این بار مسابقه را می بریم)؛ اوچ ~ بار دیم، تاپمه دیم (سه بار رفتیم، نیافتیم)

گل که سالماق
به بهانه ای کاری را به تأخیر انداختن

گله
(ا.) ۱- گله؛ گروهی جانور که در یک جا گرد آیند یا چرا کنند ۲- (مجاز) توده ی مردم

بیرگله
بسیار زیاد؛ خیلی

گلکتیک
(ا.) (نجوم) آنچه که مربوط یا منسوب به کهکشان است

گلکتیکا
(ا.) (نجوم) ۱- کهکشان؛ هر یک از منظومه های بی شمار کهانی، هر کدام شامل ستاره ها، سیاهچاله ها، خوشه ها و مواد بین ستاره ای تشکیل دهنده ی گیتی ۲- راه شیری

گله لیشیش
(ا.) عمل یا فرایند گله شدن

گله لیشماق
(مص. ل.) گله گله شدن؛ توده توده، گروه گروه جمع آمدن

گلن گیدن
[گلنگدن] (ا.) گلنگدن؛ آلتی است در تفنگ و مسلسل که به وسیله ی حرکت آن فشنگ در مخزن وارد و باز آن خارج می شود

(۱) ۱- گوهر؛ جواهر؛ سنگ گرانها ۲- (مجاز) گرانها؛
ارزشمند ۳- نام خانمها
Ko'z-i
کوز گوهری (کالبدشناسی) مردمک
Gavharshunos
گوهر شناس (۱) کسی که سنگهای گرانها را خوب می شناسد
۲- (مجاز) کسی که قدر، قیمت و اهمیت چیزی را بداند
Gavjum
گوجوم (۱) ازدحام؛ انبوهی
Gavjumlashish
گوجوم لیشیش (۱) فرایند مزدجم شدن
Gavjumlashmoq
گوجوم لیشماق (مصل) هر چه بیشتر ازدحام شدن؛ بیش از پیش
انبوه شد؛ ایرته لب قتناو گوجوم لشه دی (از طرف
صبح رفت و آمد ازدحام می شود)
Gayka
گیکه (۱) مهره
~gasolmoq
گمکه گه سالماق به بهانه ای کاری را به تأخیر انداختن
Gaz-1
گز (۱) گز؛ تیربی پیکان و آن تیربست که دوسر آن باریک
و میان آن کنده است
Gaz-2
گز (۱) (قد) ۱- گز؛ واحد طول برابر با ۷۰/۱ متر ۲-
اسبابی به همین اندازه برای اندازه کردن طول
O'z~ibilano'ichamoq
اوز گزی بیلن اولچه ماق موضعگیری و روشی بر پایه ی فکر و ملاحظه خود یا
یک جنبه
Gaz-3
گز [= گاز] (۱) (شیمی) ۱- گاز؛ از حالت های ماده، که در آن
ملکولها حرکت آزاد دارند ۲- ماده ی سیال، بی شکل و
قابل گسترش نامحدود که تمامی حجم ظرف را اشغال
می کند و دارای سطح آزاد نیست ۳- گاز طبیعی که برای
سوخت بکار می رود
Gaz-4
گز (۱) (گیاه شناسی) گز؛ تیره ای از گیاهان دولپه ای جدا
گلبرگ درختچه ای یا بوته مانند و بزه ی نواحی شوره
زار، کنار رودخانه و حاشیه ی کویر، دارای برگهای
نامتقابل سوزنی یا پولک مانند و فشرده، ساقه های

(موسیقی) بخش موسیقی نظری مربوط به
همانگی و ساختمان آوازا
Garmoniyali
گرامنبه لی (ص) دارای همانگی و همساز
Garmonchi
گرامنچی (۱) نوازنده ی آکاردئون
Garnitur
گرنیتور (۱) سری؛ تعداد اشیای همجنس که با هم یک
مجموعه را تشکیل دهند؛ دست؛ (اف) سیت
Garnizon
گرنیزان (۱) (نظامی) ۱- پادگان؛ نیروی نظامی مأمور دفاع از
یک شهر یا منطقه ۲- سربازخانه
Grov
گرو (۱) ۱- گرو؛ مالی که برای ضمانت بازپرداخت
وام، نزد وام دهنده به امانت می گذارند؛ گروبی ۲- آنچه
به عنوان ضمانت اجرای تعهد عرضه یا خواسته
می شود؛ وثیقه
~o'ynamoq
گرواوبینه ماق شرط بازی کردن؛ شرط بستن
Garovxona
گرواوخانه (۱) جای یا مؤسسه ای که با گرو گرفتن وام می دهد
Garchand
گرچند (ق) گرچه؛ اگرچه؛ با اینکه؛ هر چند ۳- و قسیم یوق،
بیراق کیله من (با اینکه فرصت ندارم، ولی می آیم)
Gastrit
گستریت (۱) (پزشکی) التهاب معده
Gastrol
گسترو (۱) نمایش کنسرت یا تاتر هنرمندان در شهر یا
کشوری دیگر؛ تور تاتری
Gavda
گوده (۱) جسم؛ ساختمان مادی یک زیستمند، به ویژه
انسان یا جانور؛ کالبد؛ جسد ۲- تنه؛ تن؛ پیکر ۳-
بخش بیرونی یک چیز؛ بدن
Gavdalanmoq
گوده لناماق (مصل) ۱- پیش نظر پیدا شدن؛ در نظر آمدن؛ پیدا
شدن ۲- مجسم شدن
Gavdalan-tirmoq
گوده لنتیر ماق (مصل) ۱- مجسم ساختن؛ تجسم بخشیدن
Gavdali
گوده لی (ص) ۱- تنومند؛ دارای پیکر درشت؛ تناور
Gavhar
گوهر

ماده ۲- غبار ۳- (مجاز) لکه؛ زبان آماسی که ۳- توشمه
کن (در نمایش لکه ای نیافتاده)
Gardan
گردن (۱) (کالبدشناسی) گردن؛ بخشی از بدن جانداران که
سر را به تنه وصل می کند
~gaolmoq
گردن گه آلماق ۱- بر عهده گرفتن ۲- اقرار کردن
Gardankash
گردنکش (ص) ۱- گردنکش؛ ویژگی کسی که در برابر مقام یا
نیروی به عنوان اعتراض مقاومت کند
Gardday
گرددده ی (ص) ۱- بسیار کم؛ اندک؛ گرددیک
Garderoab
گردرباب (۱) ۱- جالباسی؛ کمد ۲- رخت کن
Garderoabchi
گردربوابچی (۱) کسی که در رختکن کار کند
Gard-qurum
گردقوروم (ص) ۱- گرد و غبار بسیار زیاد
Gari
گری (ص) ۱- (قد) ۱- ارزنده ۲- سزاوار ۳- مناسب
Gardkam
گردکم (ص) ۱- حرف خطابیست که در بازی قمار هنگام
انداختن بجل گفته می شود ۲- (گف) توکل؛ هر چه
بادا باد.
Garmdori
گرم داری (۱) (گیاه شناسی) ۱- فلفل؛ گیاه علفی از تیره ی
بادنجانیان، دارای ساقه ی بی کرک، برگهای منفرد
بیضی و نوک تیز در انتهای ساقه، گل های کوچک
سفید یا مایل به زرد و میوه ی سته ی گوشتدار ۲-
میوه ی آن گیاه، دارای شکل و اندازه های گوناگون
براق و معمولاً سبز یا قرمز محتوی دانه های تخت و
سفید فراوان. که رسیده ی آن دارای طعم و بوی بسیار
تند است؛ (اف) قلمپور
Garmiyan
گرمیان (۱) ۱- نوعی انگور ۲- کشمش همین انگور
Garmon
گرامان [= گارمون] (۱) گارمون؛ ۳- آکاردئون
Garmonik
گرامنیک (۱) ۱- هارمونیک؛ هماهنگ؛ همساز
Garmoniya
گرامنبه (۱) ۱- هارمونی؛ هماهنگی؛ همساز ۲-
[هارمونی]

Gapirmoq
گپیر ماق (مصل) ۱- گفتگو و صحبت کردن ۲- برای گفتگو یا
صحبت توانایی و قابلیت پیدا کردن؛ به سخن آمدن
Og'zinggaqarabgapir
آغزینگه قره ب گپیر با اندیشه حرف بزن؛ بیجا و ناشایست حرف مزین
Gapirtirmoq
گپیر ترماق (مصل) ۱- به حرف آوردن؛ به گفتگو واداشتن
Gaplashishish
گپلشیش (۱) عمل یا فرایند با هم صحبت کردن
Gaplashishmoq
گپلشیشماق (مصل) ۱- گپیر ما و تاغیم بیلن؛ گپلشیش او چون
قاشیگه باردیم (به خاطر گفتگو با دوستم نزدش
رفتم)
Gapsotar
گپساتر (ص) ۱- ویژگی آنکه حرفهای بیهوده زیاد بزند؛ صفت
کسی که حرفش زیاد و عملش کم باشد
Gap-so'z
گپسوز (۱) ۱- حرف؛ سخن ۲- گفتگو؛ صحبت دوستانه ۳-
حرف های جعل پشت سر کسی؛ اونیگ آرقه سیده
۳- آ کوپ (پشت سرش حرف زیاد در آورده اند)
Gapchi
گپچی (ص) ۱- خبرچین؛ نام ۲- ویژگی کسی که پشت
سر دیگران حرف در آورد
Gapchil
گپچیل (ص) ۱- ماهر و قابل در حرف زدن و گفتگو
Garaj
گراه [گاراژ] (۱) ۱- گاراژ؛ جای نگهداری اتومبیل ۲-
ترمیمگاه اتومبیل
Garang
گرهنگ (۱) ۱- کر؛ کسی که حس شنوایی اش کار نمی کند؛
کسی که دچار کری است؛ ناشنوا ۲- (مجاز) گیج
Garangsimoq
گرهنگ سیماق (مصل) ۱- گیج شدن؛ آشفته فکر شدن
Garantiya
گراتنیه [= گارانتی] (۱) گارانتی؛ ضمانتی که از سوی سازنده
یا فروشنده ی کالا به خریدار عرضه می شود؛ ضمانت؛
تولیزونینگ ایکخی بیل ۳- سی بار (این تولیزون
دو سال گارانتی دارد)
Gard
گرد (۱) ۱- گرد؛ ذره های ریز، بسیار خرد یا آسیاشده ی یک

گینرل پلکونیک polkovnik -

General

(۱) (نظامی) سپهبد؛ افسر دارای درجه‌ی سپهبدی

گینره‌تور Generator

[=ژنراتور] (۱) (مکانیک) ژنراتور؛ ماشینی که انرژی مکانیکی را به انرژی الکتریکی تبدیل می‌کند؛ موتور برق؛ مولد برق

گنزیس Genezis

(۱) اصول پیدایش ۲- اصول تکوین

گینیل Genial

(ص) بسیار زیرک و هوشیار؛ داهی

گیودیزیه Geodeziya

[=ژئودزی] (۱) ژئودزی؛ بررسی شکل و اندازه‌ی زمین و تعیین محل دقیق هر نقطه بر روی آن؛ زمین‌سنجی

گیوفیزیک Geofizik

[=ژئوفیزیک] (۱) ژئوفیزیکدان؛ کسی که با دانش ژئوفیزیک سروکار دارد و از آن آگاه است

گیوفیزیکه Geofizika

[=ژئوفیزیک] (۱) ژئوفیزیک؛ دانشی که فرایندهای مادی زمین، از جمله هوا، آب، زمین لرزه، آتشفشان، اثر مغناطیس و رادیو آکتیو را بررسی می‌کند؛ زمین‌فیزیک

گیوگراف Geograf

[=جغرافیدان] (۱) جغرافیدان؛ کسی که با دانش جغرافیا سروکار دارد و از آن آگاه است

گیوگرافیک Geografik

(ص) جغرافیایی؛ مربوط یا منسوب به جغرافیا

گیوگرافیه Geografiya

[=جغرافیا] (۱) جغرافیا؛ دانشی که زمین و زندگی در آن را بررسی می‌کند و به توصیف دریاها، کوهها، رودها، آب و هوا، پراکندگی گیاهان و جانوران، از جمله انسان و فعالیت‌های تولیدی و صنعتی او می‌پردازد ۲- شکل جغرافیایی یک ناحیه ۳- کتابی در باره‌ی جغرافیا

گیولوگ Geolog

[=ژئولوژیست] (۱) ژئولوژیست؛ کسی که از ساختمان زمین و تشکیل سنگهای آن آگاه است؛ زمین‌شناس

گیه‌لاگیه Geologiya

[=ژئولوژی] (۱) ژئولوژی؛ زمین‌شناسی

گیه‌متریک Geometrik

(ص) هندسی؛ آنچه مربوط یا منسوب به هندسه

گیکتار Gektar

[=هکتار] (۱) هکتار؛ واحد اندازه‌گیری سطح برابر با ۱۰۰۰۰ متر مربع

گیکتاگراف Gektograf

(۱) دستگاه چاپ ژلاتینی

گیلی Geliy

(۱) (شیمی) هلیوم؛ عنصر شیمیایی از گروه گازهای نجیب، با عدد اتمی ۲ و وزن اتمی ۴، که سبک، بی‌رنگ، عنصر غیرقابل اشتعال و رادآکتیو است و در جو وجود دارد، برای پر کردن بالن‌ها، کشتیهای هوایی و لامپهای گازی به کار می‌رود

گیله‌ماق Gellamoq

(مص.م) (گف) فریب دادن

گمه‌دیز Gemodez

(۱) (پزشکی) مایعی که برای رقیق ساختن یا غلیظ ساختن خون به کار می‌رود

گیمه‌گله‌بین Gemoglobin

[=هموگلوبین] (۱) (زیست‌شناسی) هموگلوبین؛ رنگدانه‌ی تنفسی گویچه‌های سرخ خون مهره‌داران، شامل پروتئین پیچیده و ناپایدار دارای ترکیبات آهن

گن Gen

[=ژن] (۱) (زیست‌شناسی) ژن؛ عامل انتقال صفات ارثی در کروموزومها

گینه‌لوگیه Genealogiya

(۱) نسب؛ شجره

گینیتیک Genetik

[=ژنتیک] (۱) (زیست‌شناسی) ژنتیک؛ دانشی که پدیده‌ی وراثت، عاملهای ارثی و اثر آنها را بررسی می‌کند؛ علم وراثت

گینیتیکه Genetika

[=ژنتیکی] (ص) ۱- ژنتیکی ۲- نسل‌شناسی

گینیرل General-1

[=ژنرال] (۱) (نظامی) ۱- ژنرال ۲- سرلشکر ۳- تیمسار

گینیرل General-2

(۱) ۱- رهبر؛ سرکرده ۲- عمومی؛ اساسی

گینئرل لیتیننت General-leytenant

(۱) (نظامی) سرلشکر؛ افسر دارای درجه‌ی سرلشکری

گینرل‌مه‌یور General-mayor

(۱) (نظامی) سرتیپ؛ افسر دارای درجه‌ی سرتیپی

گزیته‌خوانلیک Gazetaxonlik

(۱) روزنامه‌خوانی؛ عمل یا فرایند خواندن روزنامه

گزیفیکه‌تیر Gazifikator

(۱) انجنیر گاز، انتقال و لوله‌کشی گاز

گزیفیکسیه Gazifikatsiya

(۱) عمل یا فرایند تولید گاز ۲- عمل یا فرایند تبدیل مواد سوخت جامد به گاز ۳- عمل گاز رسانی به مناطق بود و باش و کار

گزلمه Gazlama

(۱) پارچه؛ کالای بافته شده از رشته‌های تابیده (مانند پشم، پنبه، کتان، ابریشم، الیاف مصنوعی) که دارای نرمی و تاشوندگی کافی برای ساختن جامه یا پوشش باشد

گزلمه‌فروش Gazlamafurush

(۱) پارچه‌فروش؛ بزاز

گزلماق Gazlamoq-1

(مص.م) اندازه کردن پارچه با گز

گزلماق Gazlamoq-2

(مص.م) گازدار ساختن مایعات؛ مخلوط کردن گاز در مایعات

گزلی Gazli

(ص) گازدار؛ دارای گاز

گزلیک Gazlik

(۱) کارد کوچک

گزمه Gazma

(۱) شبگرد؛ عسک؛ پاسبان شب؛ گزلمه

گزنقاب Gazniqob

(۱) (قد) ماسک گاز

گزاگینره‌تیر Gazogenerator

(۱) (مکانیک) دستگاه گازسازی؛ دستگاه مولد گاز

گزسیمان Gazsimon

(ص) مانند گاز؛ دارای ویژگیهای گاز

گزچوپ Gazcho'p

[=گزچوب] (۱) اسباب اندازه‌گیری طول به اندازه‌ی یک گز ۲- اسبابی چوبین که بناها جهت مسطح ساختن سطح بیرونی دیوارها به کار می‌برند

گشت Gasht

(۱) گشت؛ گردش ۲- تفریح

گشت‌لی Gashtli

(ص) سزوار گشت و تفریح؛ مناسب برای سیر و سیاحت

باریک، گلهای نر، ماده‌ی مجتمع و به صورت سنبله یا خوشه‌های فشرده

گزه Gaza

(۱) (گف) ۱- قله‌ی کوه ۲- تپه؛ بلندی

گزه‌ک Gazak-1

(۱) (پزشکی) زخم عفونت یافته و چرکین

گزه‌ک Gazak-2

(۱) ۱- چاشنی؛ مزه؛ آنچه در وقت میخواری برای تغییر ذائقه‌ی خورند (مانند کباب؛ پسته...) ۲- خوراک سبک اشتها آور

گزه‌که‌هم‌بولمه‌یدی ~hambo'Imaydi

هیچ کفایت نمی‌کند

گزه‌ک‌لماق Gazaklamoq

(مص.ل) ۱- عفونی شدن ۲- (مجاز) زیاد شدن؛ شدید شدن؛ جدی شدن (در معنی سلبی)؛ دل‌سیاهلیک گزه‌ک لب‌کیتدی (دل‌سیاهی زیاد شد)

گزن Gazan

(۱) گزن؛ ابزار آهنی بالبه‌ی تیز که به ویژه برای بریدن و تراشیدن چرم به کار می‌رود

گزنه Gazana

← گزن

گزنده Gazanda-1

(۱) حیوان یا حشراتی مانند مار، زنبور، گژدم که می‌گزند

گزنده Gazanda-2

(ص) (مجاز) صفت آنکه متجاوز، مضر یا خونریز است

گزیت Gazet

(گف) ← گزیته

گزیته Gazeta

(۱) روزنامه؛ نشریه‌ی چاپی به صورت ورقه یا ورقه‌هایی بدون جلد و صحافی که معمولاً در یک فاصله‌ی منظم روزنامه، هفتگی و جز آن انتشار یابد و به فروش گذاشته شود؛ جریده

دیواری‌گزیته Devoriy~

روزنامه‌ی دیواری

گزیته‌چی Gazetachi

(۱) (گف) ۱- کسی که در روزنامه‌ی کار می‌کند ۲- آنکه توزیع کننده یا فروشنده‌ی روزنامه است

گزیته‌خوان Gazetaxon

(۱) روزنامه‌خوان؛ کسی که روزنامه می‌خواند

نسبی هوا؛ رطوبت سنج

Gij-1 گیج

(ص.) مبهوت؛ پریشان

Gij-2 گیج

(ا.) دیر؛ واقع در زمانی پس از زمان مناسب یا مورد

نظر؛ کیج

Gij-3 گیج

(فع.) (امر) گیچماق گذاشتن؛ بگذر ۲- بخشیدن؛

بخش

Gijbang گیژبنگ

(ص.) (گف.) واژه‌ای برای صدای دایره‌ها

Gijbanglatmoq گیژبنگلتماق

(مص.م.) (موسیقی) به صدا درآوردن دایره؛ نواختن

دایره

Gijgijdon گیژگزدان

(ا.) (فرهنگ مردم) نوعی بازی دخترانه که دختران با

گرفتن دستان همدیگر هماهنگ با ریتم و آهنگ سرود

ویژه‌ای به همین نام پای کوبان باهم می‌چرخند

Gijgijlamog گیژگیژلماق

(مص.م.) تشویق دو طرف دعوا به جنگیدن؛ شدت

بخشیدن اختلافات دو طرف؛ به هم انداختن

Gijda کیژده

(ا.) قرص نانی که اطرافش کلفت است

Gijdapaz گیژده‌پز

(ا.) کسی که نان گیژده می‌پزد؛ ناوای گیژده‌پز

Gijja گیجه

(ا.) (پزشکی) نام عمومی انگل‌های بدن جانداران

Gijjing گیجینگ

(ص.) اسب شوخ و مست رفتار که با گردن کج راه‌برود

Gijmalos گیجمه‌لاس

(ا.) (گیاه‌شناسی) نوعی گیاه زیستی دارای گل‌های

خوشبو

Gilam گیلیم

(ا.) قالی؛ زیرانداز کمابیش ضخیم و پرزدار بافته شده

از پشم برای پوشش کف اتاق؛ فرش ۲- (اد.) (مجاز)

آنچه (مانند سبزه، گل...) که روی زمین را پوشانده

باشد ۳- (اف.) گلیم بافته‌ای ضخیم از تارهای

پشمی گره‌دار، بدون پرز، دارای نقش‌های رنگین

معمولاً هندسی برای پوشش کف اتاق

Gilambof گیلیم‌باف

(ا.) قالیباف؛ کسی که قالی می‌بافد

واژ آن آگاه است

Gidrologiya گیدرولانیه

(ا.) دانشی که آب‌های سطحی و روی زمین را بررسی

می‌کند

Gidromixanika گیدرومیخنیکه

[= هیدرومکانیک] (ا.) مکانیک سیالات؛ دانشی که به

بررسی سیال‌های در حال سکون یا حرکت می‌پردازد و

فشار، سرعت و شتاب سیالها از جمله تغییر شکل،

تراکم و انبساط آنها را مطالعه می‌کند

Gidrostansiya گیدروستنسیه

(ا.) نیروگاه آبی تولید برق

Gidrostatik گیدروستاتیک

(ص.) مربوط یا منسوب به ستاتیک مایعات؛

هیدروستاتیکی

Gidrostatika گیدروسته‌تیکه

(ا.) (فیزیک) استاتیک مایعات؛ آن بخش از دانش

فیزیک که تعادل مایعات و قوانین آن را بررسی می‌کند

Gidroteknika گیدروتیخنیکه

(ا.) فناوری استفاده از آب‌های طبیعی

Gidroturbina گیدروتوربینه

(ا.) هیدروتوربین؛ توربینی که نیروی آب کار می‌کند

Gidroelektrostansiya گیدروالکتروستنسیه

(ا.) نیروگاه برق آبی

Gidroenergetik گیدروانرژی‌تیک

[= هیدروانرژی] (ا.) انرژی آبی

Gidroenergetika گیدروانرژی‌تیکه

(ا.) دانشی که انرژی آبی و ویژگی‌های مربوط به آن را

بررسی می‌کند

Gigant-1 گیگنت

(ا.) (مجاز) کسی که بنابر ویژگی خاصش برجستگی

و شهرت یافته است؛ سیمای بزرگ

Gigant-2 گیگنت

(ص.) بسیار بزرگ؛ عظیم الجثه

Gigiena گیگینه

(ا.) (پزشکی) بهداشت؛ روش‌ها و کارهای لازم برای

حفظ تندرستی؛ حفظ الصحه

Gigienik گیگینیک

(ص.) بهداشتی؛ منسوب یا مربوط به بهداشت

Gigrometr گیگرومتر

(ا.) (هوا) نم‌سنج؛ اسباب اندازه‌گیری میزان رطوبت

گیزاک

Gezok

(ا.) ۱- سیر و گردش ۲- (مجاز) پاس و حراست ۳-

(مجاز) پاسبان؛ نگهبان ۴- (مجاز) نوبت

Gibar گیبیر

[= کیبر] (ا.) ۱- پیکان؛ تیر ۲- نوعی پیکان بزرگ

شکاری است که مخصوص صید وحوش است

Gibrid گیبیرید

[= هیبرید] (ص.) (زیست‌شناسی) هیبرید؛ دورگه

Gibridlash گیبیریدلش

(مص.م.) پیوند زدن؛ پیوند کردن (گیاه یا جاندار)

Gidravlik گیدرولیک

[= هیدرولیک] (ص.) هیدرولیکی؛ مربوط یا منسوب

به هیدرولیک

Gidravlika کیدرولیکه

(ا.) هیدرولیک؛ شاخه‌ای از دانش و فناوری که

ویژگی‌های فیزیکی و کاربردهای عملی مایعات را (از

قبیل انتقال نیرو) مطالعه می‌کند

Gidroakustika گیدرواکوستیکه

(ا.) (فیزیک) بخشی از دانش فیزیک که چگونگی

انتشار و حرکت صوت را در مایعات بررسی می‌کند

Gidrobiologiya گیدروبیولوگیه

[= هیدروبیولوژی] (ا.) بخشی از دانش زیست‌شناسی

که زیست‌مندان آبی را بررسی می‌کند

Gidrodinamik گیدرودینامیک

[= هیدرودینامیک] (ا.) دینامیک مایعات؛ علم حرکت

مایعات

Gidroginiator گیدروگینه‌تور

[= هیدروژن‌تور] (ا.) ژنراتوری که به وسیله‌ی توربین

به حرکت آمده، انرژی حرکی آب را به انرژی الکتریکی

تبدیل می‌سازد

Gidroliz گیدرولیز

[= هیدرولیز] (ا.) هیدرولیز؛ تجزیه‌ی مضاعف

شیمیایی مواد به وسیله‌ی آب؛ آبکافت

Gidrogeolog گیدروگیالوگ

(ا.) کسی که با دانش آب‌های زیرزمینی سرو کار دارد و

از آن آگاه است

Gidrogeologiya گیدروگیولوگیه

[= هیدروژئولوژی] (ا.) بخشی از دانش زمین‌شناسی

که ویژگی‌های آب‌های زیرزمینی را بررسی می‌کند

Gidrolog گیدرولوگ

(ا.) کسی که با دانش آب‌های سطح زمین سرو کار دارد

است

Geometriya گیه‌متریه

[= هندسه] (ا.) ۱- هندسه؛ شاخه‌ای از علم ریاضیات

که از اندازه‌گیری‌ها، ویژگی‌ها و رابطه‌های نقطه‌ها،

خط‌ها، سطوح‌ها، زاویه‌ها و حجم‌ها بحث می‌کند،

یعنی از مطالعه‌ی ویژگی‌های عنصرهای معینی که در

جریان انتقال‌های مشخص تغییر نمی‌کند. ۲- نوع یا

دستگاه هندسی معین ۳- کتابی در باره‌ی هندسه

Geoximik گیه‌خیمیک

[= ژئوشیمیست] (ا.) ژئوشیمی‌دان؛ کسی که با دانش

ژئوشیمی سرو کار دارد و از آن آگاه است

Geoximiya گیه‌خیمیه

[= ژئوشیمی] (ا.) ژئوشیمی؛ دانشی که از ترکیب‌ها و

دگرگونی‌های شیمیایی بخش جامد زمین و کره‌های

دیگر بحث می‌کند؛ زمین‌شیمی

Gerb گیرب

(ا.) نشان؛ تصویر یا مجموعه‌ی نوشته و تصویر که به

عنوان وسیله‌ی شناسایی از سوی یک دولت یا مؤسسه

به کار می‌رود؛ علامت؛ آرم

Gerbitsit گیربیتسیت

(ا.) (شیمی) ماده‌ی شیمیایی برای از بین بردن

گیاهان بیگانه

Gerdaymoq گرده‌ی‌ماق

(مص.ل.) ۱- با طمطراق حرکت کردن ۲- (مجاز) با

طمطراق ایستادن ۳- (مجاز) بیحد مغرور شدن

Geroin گیریین

[= هیرویین] (ا.) ماده‌ی مخدره‌ی قوی که از تریاک

به دست می‌آید

Gerts گیرتس

[= هرتس] (ا.) (فیزیک) هرتس؛ واحد بسامد برابر

یک سیکل (دور) در ثانیه؛ هرتز

Gez-1 گیز

(ا.) (گف.) زمان؛ هنگام؛ وقت

Gez-2 گیز

(فع.) (امر) گیزماق (گشتن و سیرکردن؛ بگرد و سیرکن

Gezarmoq گیزرماق

(مص.ل.) بنابر علتی دچار پریدگی رنگ شدن

آناخوش خبرنی ایشیتیب گیزریب کیتدی (باشنیدن

خبر ناخوش رنگش پرید)

Gezmoq گیزماق

← کیزماق

(ص. ۱) - ۱- کروی ۲- دایروی؛ دارای شکل دایره

گردکپلک Girdikapalak

گرد کپلک بولماق از روی محبت یا خوش آمد گویی پیرامون کسی پلکیدن؛ باله لر آنه لری نینگ تیوره گی نی ~ بولیب آلگن ایدیلر (بچه ها به اطراف مادر خود می پلکیدند)

گرداب Girdob

(۱) - ۱- گرداب؛ محلی در یک توده ی آب (رود، دریا) که آب در آن با سرعت بچرخد ۲- (مجاز) وضعیت دشوار یا خطرناک؛ بلا ~ (گرداب بلا) ۳- گردباد ۴- دایره وی ۵- پیرامون؛ اطراف

گرداب پطنیس ~patnis

سینی دایروی

گرفتار Giriftor

(ص. ۱) - ۱- گرفتار؛ در معرض دشواری و سختی ۲- مفتون شدن؛ سنینگ جمالینگکه بولیب ~ (مفتون جمال تو شدم)

گیریش Girish

(۱) - ۱- تار کمان که با آن تیر پرتاب شود

گیریش تاپماق ~topmoq

زبان همدیگر را دریافتن؛ تفاهم کردن

گریه Girya

(۱) - ۱- (قد.) گریه؛ واکنشی هیجانی، بویژه در برابر درده، اندوه یا شادی بسیار، به صورت ریزش اشک از چشم ۲- (موسیقی) نام یکی از آهنگهای مردمی ازبکی

گیته گرزمه Gistogramma

(۱) - ۱- جدول نمایی و مقایسی نتایج آزمون ها، کنکور، پرسشهای نظرخواهی ...

گیسته لوگیه istologiya

[=هیستولوژی] (۱) - ۱- (زیست شناسی) هیستولوژی؛ بافت شناسی؛ دانشی که نسج های بدن زیستمدان را بررسی می کند

گیتره Gitara

[=گیتار] (۱) - ۱- (موسیقی) گیتار؛ ساز زهی دارای بدنه ای با پشت و روی هموار و دسته ای که به گوشیهای کوک ختم می شود، معمولاً با شش سیم که به وسیله ی انگشت نواخته می شوند

گیتره چی Gitarachi

(۱) - ۱- گیتارنواز؛ نوازنده ی ساز گیتار

گیا(ه) Giyo(h)

(ص. ۱) - ۱- (ریاضی) مربوط به هذلولی یا قطع زاید

گیپیرتونیک Gipertonik-1

(۱) - ۱- (پزشکی) کسی که فشارخونش زیاد است

گیپیرتونیک Gipertonik-2

(۱) - ۱- (پزشکی) فشار خون؛ فشاری که به وسیله ی خون به دیواره های رگها، بویژه سرخرگها وارد می شود و ناشی از عمل قلب، سفتی سرخرگ، مقاومت مویرگها در برابر جریان خون، حجم و غلظت خون است

گیپیرتونیه Gipertoniya

(۱) - ۱- (پزشکی) حالت بالا رفتن فشار خون؛ حالت زیاد شدن فشار خون

گیپنوز Gipoz

[=هیپنوتیسم] (۱) - ۱- هیپنوتیسم؛ حالت خواب مصنوعی که در آن شخص تحت تأثیر القاها ی دیگری قرار می گیرد و به آنها پاسخ می دهد

گیپنوزلش Gipnozlash

(۱) - ۱- (پزشکی) درمان به وسیله ی هیپنوتیسم

گیپنوزچی Gipnozchi

(۱) - ۱- هیپنوتیزور؛ کسی که با هیپنوتیسم اشخاص را خواب و درمان کند

گیپوفیز Gipofiz

[=هیپوفیز] (۱) - ۱- (کالبدشناسی) هیپوفیز؛ غده ی ترشحی کوچک بیضی شکل که در استخوان شب پره ای قاعده ی مغز قرار دارد و به وسیله ی ساقه ای به آن مربوط می شود

گیپه تیزه Gipoteza

(۱) - ۱- فرضیه ۲- فرضی که برای به دست آوردن نتیجه های منطقی یا تجربی پذیرفته شده باشد ۳- عقیده یا حکمی ثابت نشده که برای یافتن منشأ یا علت یک پدیده یا رویداد اظهار شود

گیپه تینوزه Gipotenuza

(۱) - ۱- (هندسه) خط روبروی زاویه ی قائم مثلث؛ وتر

گیپس Gips

(۱) - ۱- گچ؛ سولفات کلسیم آبدار ۲- (پزشکی) گچ شکسته بندی

گیپس لماق ~lamoq

(پزشکی) شکستگی عضو بدن را گچ گرفتن

گیر Gir

(صو.) حرفی برای بیان حالت سرگیجه یا چرخیدن خود شخص یا چیزی به دور خودش

گیرده ک Girdak

گینه دار

Ginador

[=کینه دار] (ص.) آنکه در دل کینه دارد؛ کینه دل

گینه گودور Gina-gudur

(۱) - ۱- کینه و کدورت

گینه کودورت Gina-kudurat

(۱) - ۱- کینه و کدورت ۲- رنجش؛ آزرده گی ۳- احساس دشمنی

گینه لماق Ginalamoq

(مص. ل.) (کم) کینه گرفتن؛ کینه کردن

گینه لی Ginali

(ص.) - ۱- با کینه ۲- آنکه وجودش بر از کینه است ۳- آنکه از خود کینه نشان دهد

گینه آموز Ginaomuz

[=کینه آمیز] (ق.) کینه آمیز؛ بالحن کینه آمیز؛ کین توزانه؛ اونینگ سوزلری ~ ایدی (حرفهای او کینه آمیز بود)

گینه خوانلیک Ginaxonlik

(۱) - ۱- کینه گوئی ۲- آشکارگوئی ۳- ~ گینه

گینه خوانلیک قیلماق ~qilmoq

کینه اظهار کردن؛ تمام آزرده گیهای پنهانی را آشکار گفتن

گینه چی Ginachi

(ص.) - ۱- کینه جو؛ کین توز

گینه چیلیک Ginachilik

(۱) - ۱- (گف.) کینه جوئی؛ کین توزی

گینیکه لوگ Ginekolog

(۱) - ۱- پزشک زنان؛ متخصص بیماریهای زنانه

گینیکه لوگیك Ginekologik

(ص.) - ۱- بیماریهای زنانه؛ مربوط به بیماریهای زنانه

گینیکه لوگیه Ginekologiya

(۱) - ۱- دانش بیماریهای زنانه و راه و شیوه های درمان آنها

گیپیر بوله Giprbola-1

~ مبالغه

گیپیر بوله Giperbola-2

(۱) - ۱- (ریاضی) هذلولی؛ منحنی پدید آمده به وسیله ی حرکت نقطه ای در یک صفحه، به طوری که تفاضل فاصله های آن از دو نقطه ی ثابت مقدار ثابتی باشد؛ اهلیلجی؛ (اف.) هایپربول

گیپیر بولیک Giperbolik-1

(۱) - ۱- مبالغه؛ زیاده روی

گیپیر بولیک Giperbolik-2

گیلیمدوز Gilamdo'z

(۱) - ۱- قالبباف

گیلیمدوزلیک Gilamdo'zlik

(۱) - ۱- قالببافی؛ عمل یا فرایند بافتن قالی

گیلاس Gilos-1

(۱) - ۱- (گیاه شناسی) ۱- گیلاس؛ درخت یا درختچه ی از تیره ی گلسرخیان، دارای گلهای سفید خوشه ای دراز و برگهای بادانه های ریز ۲- میوه ی آن گیاه به رنگهای زرد، نارنجی یا عنخابی که خوراکی، آبدار و دارای درونبر گوشتی، شیرین و خوش طعم است

گیلاس Gilos-2

(۱) - ۱- (اف.) ظرفی (معمولاً) استوانه ای از شیشه برای نوشیدن چای و نوشیدنیهای دیگر؛ لیوان

گیمن Gimn

(۱) - ۱- سرود ۲- سرود ملی؛ سرودی که از سوی یک دولت برای نواخته شدن در مراسم رسمی انتخاب شده باشد ۳- آوازی حماسی و تهییج کننده و دارای آهنگ مارش که معمولاً به صورت جمعی و در یک مراسم رسمی خوانده می شود

گیمنه زیه Gimnaziya

(۱) - ۱- دبیرستان؛ مؤسسه ی آموزشی که در آن فارغ التحصیلان دوره ی راهنمایی درس می خوانند؛ (اف.) لیسه

گمنستیکه Gimnastika

[=ژیمناستیک] (۱) - ۱- ژیمناستیک؛ ورزشی که در آن ورزشکار به تربیت بدن خود برای نرمش، چالاکی و تعادل بیشتر نیاز دارد ۲- عملیات ورزشی شامل پیچ و تاب خوردن، معلق زدن و چرخیدن بر روی وسیله های ویژه

گیمنستیکه چی Gimnastikachi

(۱) - ۱- ژیمناست؛ کسی که در ژیمناستیک مهارت داشته باشد

گینه Gina-1

[=کینه] (۱) - ۱- کینه؛ احساس دشمنی دیرپا ۲- شکایت؛ عرض حال؛ رئیس گه ایته دیگن ~ لریمیز بار (شکایتهای گفتنی برای رئیس داریم)

گینه Gina-2

(ق.) فقط؛ تنها؛ خاص

گینه Gina-3

(پس.) - ۱- کوچک؛ بچه ~ (بچه ی خرد) (قد.) غینه ۲- کم؛ اندک؛ اوچون شونچه ~ ؟ (چرا اینقدر کم؟)

گره نیت Granit [= گرانیت] (۱) گرانیت؛ نوعی سنگ آذرین دانه درشت اسیدی؛ سنگ خارا

گره نت Grant (۱) امتیاز؛ اجازه‌ی واگذاری رسمی ۲- بخشش؛ عطا ۳- اعطای کمک هزینه‌ی تحصیلی

گرن پری Gran-pri (۱) جایزه‌ی عالی و بزرگ مسابقات با فستیوال‌های بین المللی؛ شرق ترانه لری فستیوالی نینگ - سی (جایزه‌ی عالی فستیوال موسیقی «ترانه‌های شرق»)

گریدر Greider (۱) گریدر؛ خودرو سنگین با تیغه‌ی بزرگی در فاصله‌ی میان چرخهای عقب و جلو که برای تراز یا مسطح کردن زمین به کار می‌رود

گریف Grif-1 [= گریفن] (۱) گریفن؛ جانوری افسانه‌ای که ترکیبی است از تن شیر، سر و بال عقاب، گوش اسب، و دارای تاجی است شبیه با آلت شنای ماهی؛ گریفون

گریف Grif-2 (۱) علامت امضای کسی ۲- مهری برای زدن این علامت؛ فن نشریاتی سی (مهر بنگاه نشراتی فن)

گریم Grim (۱) ۱- گریم؛ آرایش سر و صورت برای تغییر قیافه و در آوردن آن به صورت دلخواه، بویژه برای اجرای نقش ۲- آنچه که برای گریم به کار رود

گریمخانه Grimxona (۱) جایی که شخص را گریم کنند؛ اتاق گریم

گریمچی Grimchi (۱) گریمر؛ کسی که کارش گریم کردن دیگران است

گریپ Gripp (۱) (پزشکی) ۱- گریپ؛ التهاب حاد غشای مخاطی بینی که آبریزش زیاد از بینی همراه است ۲- آنفلونزا ۳- (گف.) زکام

گروپه Gruppa [= گروپ] ← گروه

گروپه چی Gruppachi (۱) کسی که گروه‌بازی کند

گوبیرنه‌تور Gubernator (۱) (کم) والی؛ استاندار

گوگورت Gugurt [= گوگرد] (۱) ۱- کبریت؛ قطعه‌ی کوتاه باریکی از مواد

گنه‌رر Gonorar (۱) (گف.) دماسنج

گره فیک Grafik-1 [= گرافیک] (۱) ۱- گرافیک ۲- نمودار؛ جدول ۳- برنامه

گره فیک Grafik-2 [= گرافیک] (۱) ۱- گرافیک ۲- هنر ترسیم خط و نوشته‌ها نقش‌هایی زینتی پدید می‌آورد

گره فیکه Grafika [= گرافیک] (۱) ۱- گرافیک ۲- هنر ترسیم خط و نوشته و پدید آوردن نقش‌های تصویری بر یک سطح، برای القای پیامی معین؛ هنر ترسیمی؛ ارتباط ترسیمی ۳- (زبان) شکل نوشتاری صداها یا نشانه‌ها

گره فیت Grafit [= گرافیت] (۱) (زمین شناسی) گرافیت؛ از بلورهای طبیعی کربن به رنگ خاکستری تیره یا سیاه، چرب، نرم و با جلای فلزی، که در دماهای بسیار بالا ذوب نمی‌شود، با اسانی نمی‌سوزد، رساناست و بر کاغذ اثر سیاهی می‌گذارد. از آن در ساختن مغز مداد و در موتور برق استفاده می‌شود

گرژدن Grajdan (۱) تبعه؛ شهروند کشوری معین

گرژدنلیک Grajdanlik (۱) ۱- تابعیت ۲- (سیاسی) وضع یا کیفیت ناشی از وابستگی به یک کشور، بر اساس داشتن حقوق شهروندی و قرار گرفتن در شمول قانونهای حاکم بر آن

گرم Gramm (۱) گرم؛ واحد وزن در دستگاه متری، برابر با وزن هزار سانیتر مکعب آب خالص

گرامه تیکه Grammatika [= گرامر] (۱) گرامر؛ شاخه‌ای از دانش زبان شناسی که از ساختمان جمله، کاربرد واژه‌ها، رده‌بندی و صرف آنها در یک زبان بحث می‌کند؛ دستور زبان

گرمه فون Grammofon [= گرامافن] (۱) گرام؛ دستگاهی برای شنیدن صداها ضبط شده بر روی صفحه‌ی موسیقی

گرنه‌ته Granata (۱) ۱- نارنجک؛ جسم پرتابی کوچکی حاوی ماده‌ی منفجره یا شیمیایی (مانند گاز اشک آور یا ماده‌ی آتشزا) که با دست یا نارنجک انداز پرتاب می‌شود ۲- تفنگ ویژه در مسابقات نشان زنی

گنرر Gonorar (۱) (گف.) دماسنج

کور زنتل Gorizonta (۱) (گف.) دماسنج

گرم Gormon [= هورمون] (۱) (فیزیکی) ۱- هورمون؛ محصول آلی یاخته‌های زنده که در مایعات بدن یا شیرهای گیاهان گردش می‌کند و اثری بویژه تسریع کننده بر فعالیت یاخته دارد ۲- محصول صنعتی که دارای اثری مشابه آن باشد

گوسپیتل Gospital (۱) بیمارستان [نظامی]

گاتیکه Gotika [= گتیک] (۱) گتی؛ سبک هنری که در فرانسه در اواخر قرن ۱۲م. بوجود آمد و در سراسر دوره‌ی قرون وسطی تا اواسط قرن ۱۶ در اروپا معمول بود

گاوگم Govgum [= گاوگون] (۱) (گف.) گاوگون؛ تاریکیهای نزدیک شامگاه، که چیزها بخوبی تشخیص شده نتواند؛ گرگ و میش

گاوکپتر Govkaptar (۱) (جان) نوعی کبوتر دشتی، دارای رنگ کبود مایل به خاکستری با خطوط برجسته‌ی سیاه روی بالها و دجیم

گاومیش Govmish (۱) گاومیش؛ جانور پستاندار از راسته‌ی جفت سمان، با جثه‌ی درشت و شاخهای خمیده، بومی نواحی معتدل و گرم پر آب

گاومیچه Govmichecha [= گل مژه] (۱) (پزشکی) ۱- گل مژه؛ جوش چرکی در بافت پیوندی پلک چشم ۲- (اف.) تیریسکن

گاوپچک Govpechak (۱) (گیاه شناسی) نوعی پیچک

گوران Govron (۱) چوبی که چوپان گاوان را با آن براند؛ (گف.) گاورانه

گره دوس Gradus (۱) ۱- درجه؛ واحد اندازه گیری زاویه و کمان دایره ۲- واحد سنجش دما ۳- واحد اندازه گیری غلظت مایعات و قدرت الکترولیت

گره دوسنیک Gradusnik (۱) (گف.) دماسنج

گیاه (۱) ۱- گیاه؛ هر یک از اعضای سلسله‌ای از زیست‌مندان به نام سلسله گیاهان که نوعاً فاقد حرکت جابجا شونده، اعصاب آشکار یا اندامهای حسی هستند و دیواره سلولوزی دارند ۲- مواد مخدری که از شیرهای بعضی گیاهان به دست آید

گیاه‌وندلیک Giyohvand-lik (۱) استعمال مواد مخدر ۲- اعتیاد به مواد مخدر؛ گیاه بندلیک

گلادیه‌تور ladiator [= گلادیاتور] (۱) گلادیاتور؛ در روم قدیم پهلوانانی که با انسان یا حیوان درنده پیکار می‌کردند

گلیسرین Gliserin (۱) گلیسرین؛ مایع روغنی شیرین بی رنگ، محلول در آب، که در جریان صابون سازی از هیدرولیز چربیها به دست می‌آید، به عنوان ماده‌ی ثابت کننده، نرم کننده (پلاستیکها)، حلال، واکنشگر و در تهیه‌ی مرکب چاپ و مواد قابل انفجار به کار می‌رود

کله‌بل Global (ح. ا.) عمومی؛ همگانی؛ به مقیاس وسیع؛ ~ مسئله (مسئله‌ی عمومی)

کله‌بوس Globus (۱) مدل کوچک کره‌ی زمین

گلوکوزه Glukoza [= گلوکز] (۱) (شیمی) گلوکز؛ هیدرات کربن تک قندی سازی بیشتر مایعات بدن جانوران و گیاهان (خون، عرق، آب میوه‌ها و غیره) که از هیدرولیز نشاسته، نیشکر و گلوکزیدها حاصل می‌شود؛ قند انگور

گنوسنولوجیکه Gnoseologiya (۱) گنوسئولوژی؛ تئوری ادراک؛ علم معرفت

گاه Goh (ق.) گاه؛ گاهی؛ ~ کوله دی، ~ پیغله‌ی دی (گاهی می‌خندد، گاهی می‌گرید)

گاه‌گاه Goh-goh (ق.) گاهی گاهی؛ بعضاً؛ بعضی وقتها؛ او ~ کیلیب توره دی (او گاه گاه می‌آید)

گاهی(ده) Gohi(da) (ق.) در برخی زمانها؛ گاهی؛ بعضاً؛ اونی ~ کوره من (او را گاهی می‌بینم)

گامگیلک Gomgilak (۱) فلاخن؛ قلاب سنگ؛ قلماسنگ

بر رنگهای مختلف

گل یوز

(ص.) گلچهره؛ گلرو؛ گلرخ

گلخن

(۱.) ۱- گلخن ۲- کوره ۳- تون ۴- توده‌ی آتش

گل خیری

(۱.) گیاهی چندین ساله، زینتی با ساقه‌های بلند،

گل‌های بزرگ برنگهای سرخ، سفید و صورتی و برگهای

پهن به شکل قلب

گلخانه

(۱.) ۱- گلخانه ۲- جایی برای پرورش گل، بویژه جای

سرپوشیده‌ای با گرما و روشنائی مناسب و کمابیش

ثابت

گلپار

(ص.) (کم) معشوقه‌ی زیبا

گلپار

(۱.) (موسیقی) سرود غنائی به همین نام

گلزار

(۱.) گلزار؛ جایی که در آن گل‌های بسیار روییده باشد

گلشن

(۱.) (ادبیات) ۱- گلشن ۲- گلستان ۳- (مجاز) جای

آباد و شگوفان ۴- نام خانمها

گلچهره

(ص.) گلچهره؛ دارای چهره‌ی زیبا و لطیف مانند گل

گلچی

(۱.) ۱- کسی که گل پرورش کند ۲- کسی که گل

می فروشد

گلچین

(۱.) پشت نقشکاری شده‌ی قسمت بالایی چکمه یا

مسح

پنجره گلچین

Panjara~

پر نقش و باشکوه

گل چنار

(۱.) نوعی بازی با ورق که بازیکنان با استفاده از خالهای

ورقها امتیاز به دست آورده، نمره‌ی تعیین شده را پوره

می کنند

گم

Gum-1

(۱.) ژرف؛ ژرفترین قسمت آب

گم

Gum-2

(ص.) گم؛ ویژگی آنچه جایش را نتوان دانست؛ ناپیدا؛

نپدید

گل لماق

Gullamoq-2

(مص.ل.) پوپنک زدن؛ فاسد شدن؛ گندیده شدن

آغیزدن گل لماق

Og'izdan~

غیر ارادی راز خود را گفتن

گل ماهی

Gulmohi

(۱.) (جان) ماهی خالدار از راسته‌ی آزاد ماهیان کدر

آبهای کوه زیست دارد

گلنار

Gulnor-1

(۱.) (گیاه شناسی) گل درخت انار ۲- نام خانمها

گلنار

Gulnor-2

(ص.) ویژگی آنچه که گل‌های سرخ برنگ گل انار دارد

گلاب

Gulob

(۱.) ۱- گلاب ۲- مایعی خوشبو که از جوشاندن و

تقطیر گل سرخ یا گل محمدی به دست می آید و به

عنوان خوشبو کننده به کار می رود ۳- نوشابه‌ای

ساخته شده از آب آن گل ۴- (مجاز) می؛ شراب

گلایی

Gulobi

(۱.) رنگی به رنگ گلاب؛ رنگ صورتی

گلایچی

Gulobchi

(۱.) ۱- کسی که گلاب می سازد ۲- آنکه گلاب

می فروشد

گلپچ

Gulpech

(۱.) (قد.) نوعی دستمال گلدوزی شده

گلقدند

Gulqand

(۱.) گلقدند؛ نوعی مربای گل سرخ به صورت مخلوط

ساییده یا خرد کرده‌ی گلبرگهای گل سرخ با خاکه قند

که در آفتاب می گذارند تا غلیظ و تخمیر شود

گل قیچی

Gulqaychi

(۱.) قیچی مخصوص بریدن گل

گل قاغاز

Gulqog'oz

[= گل کاغذ] (۱.) کاغذ دیواری؛ کاغذی کمابیش

ضخیم، بادوام و معمولاً دارای نقش، برای پوشش یا

آرایش دیوارهای یک محوطه‌ی سرپوشیده (مانند

اتاق نشیمن، دفتر کار، رستوران و ...)

گلرو

Gulro'

(ص.) گلرو؛ گلچهره؛ زیبا و لطیف

گل سپسر

Gulsapsar

(۱.) (گیاه شناسی) گیاهی چندین ساله دارای برگهای

دراز و باریک و گل‌هایی برنگ بنفشه یازرد

گل تاج خوراز

Gultojixo'roz

(۱.) گیاهی چند ساله با گل‌هایی به شکل تاج خروس و

یکدیگر بسته شده باشند ۳- اتاقک بالای مناره‌ی

مسجد که مؤذن بر آن اذان می گوید

گلدان

Guldon

(۱.) ۱- گلدان ۲- ظرفی دهان گشاد برای کاشتن و عمل

آوردن گل ۳- ظرفی برای گذاشتن شاخه‌های گل در

آن

گلدار

Guldor

(ص.) ۱- گلدار ۲- ویژگی گیاهان گروه پیدازادان که

علاوه بر ریشه، ساقه و برگ، دارای گل هستند ۲-

دارای گل و بته و نقش؛ ~ گزله (پارچه‌ی گلدار)

گلدورک

Guldurak

(۱.) (گف.) رعد؛ تندر

گلدوره‌ماق

Gulduramoq

(مص.ل.) صدایی چون رعد کشیدن

گلدوراس

Gulduros

(۱.) آوازی شدید و دوامدار مانند رعد؛ زلده ~ قرسک

لر باشلندی (در سالن کف زدن با صدای بلند آغاز شد)

گولگی

Gulgay

(۱.) (گ، کا) قسمت برآمده‌ی کف پا

گلگون

Gulgun

(ص.) ۱- گلگون ۲- گلفام ۳- به رنگ گل سرخ،

قرمز، الوان (قرمز تیره)، پستی (قرمز روشن)

گلستان

Guliston

(۱.) (ادبیات) گلستان؛ باغ گل؛ باغی که در آن گل‌های

گوناگون پرورش دهند؛ گلشن

گل کرم

Gulkaram

(۱.) (گیاه شناسی) گل کلم؛ نوعی کلم که گل آذین

آن رشد بیش از حد دارد و خوراکی است؛ کلم گل

گرلکار

Gulkor

(۱.) کسی که هنر کنده کاری می داند؛ استاد کنده کار

گل کاسه

Gulkosa

(۱.) (گیاه شناسی) کاسه؛ بیرونی ترین پوشش گل

معمولاً به رنگ سبز، که ممکن است شامل قطعه‌های

جدا یا پیوسته باشد

گل کورپه

Gulko'rpa

(۱.) پرده‌ی سوزن دوزی پر نقش و نگار که معمولاً بر

دیوار آویزند یا روی لحاف و تشک‌های جمع شده

بیاندازند

گل لماق

Gullamoq-1

(مص.ل.) ۱- گل کردن؛ گل در آوردن ۲- (مجاز)

شکوفان شدن؛ رونق گرفتن؛ ارتقا کردن

آتشگیر (مانند چوب) که انتهای آن به ماده‌ی آتشزایی

(مانند گوگرد) آغشته شده است و بر اثر مالش یا

اصطکاک با سطح زیر آتش می گیرد و آن را برای روشن

کردن چیز دیگری به کار می برند؛ چوب کبریت ۲-

قوطی یا بسته‌ی حاوی آن قطعه‌ها؛ قوطی کبریت

گوجوم

Gujum

(۱.) (گیاه شناسی) درخت زبان گنجشک

گل

Gul-1

(۱.) (گیاه شناسی) ۱- گل ۲- اندام زایشی گیاهان

گلدان شامل کاسبرگهای معمولاً سبز (کاسه‌ی گل) و

گلبرگهای رنگین (جام گل)، اندام نر (پرچم) مولد

دانه‌ی گرده و اندام ماده (مادگی) مولد تخمک ۳-

نقش و نگار؛ گل و بوته ~ دار گزله (پارچه‌ی گل دار)

۴- بهترین نمونه یا بخش هر چیز؛ بیگیت لرینگ سی

(سره‌ی جوانان) ۵- آنچه به شکل گل باشد

قولی گل

Qo'li~

در هر کار ماهر و قابل

گل

Gul-2

(۱.) (پزشکی) سرخک؛ بیماری عفونی حاد ویروسی

که با تب، دانه‌های پوستی و نوزله مشخص می شود و

در کودکان بسیار واگیردار است

گله

Gula-1

(۱.) بخشی از دستگاه بافندگی

گله

Gula-2

(۱.) کپی؛ رونوشت؛ نسخه‌ی اضافی؛ کپی

گله کوچیرماق

~ko'chirmoq

۱- کپی گرفتن ۲- (مجاز) تقلید کردن

گل اندام

Gulandom

(ص.) دارای پیکری ظریف و زیبا

گلبدن

Gulbadan

(ص.) دارای اندام ظریف، نازک و زیبا

گلبنند

Gulband-1

(۱.) حلقه‌ی فلزی محل اتصال تیغه و دسته‌ی کارد

گلبنند

Gulband-2

(۱.) (گیاه شناسی) ساقه‌ی گل

گلبرگ

Gulbarg

(۱.) گلبرگ؛ هر یک از قطعه‌های یا بخشهای رنگین گل،

که گاه به سبب دارا بودن رسانسهای گوناگون معطر

است؛ برگ گل

گلدسته

Guldasta

(۱.) ۱- گلدسته ۲- دسته‌ای از شاخه‌های گل که به

۲- واژه‌ای برای صدای آتش تند و بزرگ ۳- واژه‌ای برای صدای ماشین

گورس (صو.) (گف.) صدایی که از برخورد شدید دو چیز پدید آید

گورس گورس (صو.) واژه‌ای برای صدای ضربانهای تند قلب، بویژه در حالت هیجان، اضطراب یا ترس

گورس لاما (ص.ل.) صدای «گورس» پدید آمدن

گروه (ا.) ۱- گروه ۲- مجموعه‌ای از چند واحد همجنس، به ویژه مجموعه‌ای از چند جاندار یا وسیله‌ی سر نشینداجنگچی لر سر (گروه جنگجویان) ۳- چند نفری که با هم در جایی گرد آمده یا دارای پیوندهای متحد کننده‌ای باشند

گروه‌باز (ص.) آنکه گرایش به ایجاد گروه جداگانه یا پیوستن به آن دارد

گروه‌باز لیک (ا.) گروه‌گرایی؛ گرایش به ایجاد گروه جداگانه یا پیوستن به آن

گروه‌لما (ص.م.) به گروه‌ها یا توده‌ها جدا کردن؛ به گروه پیوستن

گورونگ (ص.) ۱- صحبت گرم و صمیمانه‌ی چند تن؛ صحبت دوستانه

گورونگ‌لشیش (ا.) عمل یا فرایند دوستانه صحبت کردن

گورونگ‌لشما (ص.م.) صحبت گرم و صمیمانه کردن؛ صحبت دوستانه کردن

گورونج (ا.) ۱- (گیاه‌شناسی) برنج؛ گیاه یک ساله از تیره‌ی گندمیان که در جاهای گرم و معتدل و مرطوب می‌روید ۲- دانه‌ی آن گیاه که در سنبله‌ی فشرده در نوک ساقه می‌روید و پوسته گندمی رنگ دارد و یکی از غذاهای اصلی بخش بزرگی از بشریت را تشکیل می‌دهد

گوروک (ص.) ۱- واژه‌ای برای صدای پرش توده‌ی بزرگ پرندگان

(ا.) بی گناهی؛ وضع یا کیفیت بی گناه بودن؛ اونینگ گناه سبزیلیگی معلوم بولدی (معلوم شد که بی گناه است)

گوپ (صو.) (گف.) صدای افتادن چیز سنگین بر زمین

گوپیلما (ص.ل.) صدای «گوپ» برآمدن یا تولید شدن

گوپی (ا.) نوعی پیراهن پنبه‌ای بلند که جلوش باز نیست

گوپسر (ا.) (قد.) نوعی قایق که از باد کردن مشک‌ها و اتصال آنها به همدیگر ساخته می‌شد

گوپورلما (ص.ل.) جوشیدن؛ جوش زدن

گورس گورس (ق.) به شکل گروه گروه؛ توده توده؛ دسته دسته

گوره‌ش [=گوراش] ← کوره‌ش

گوره‌شچی ← کوره‌شچی

گوربز ← گرز

گوربزلیک (ا.) مکاری؛ فریندگی؛ بدکاری

گورگور-1 (ق.) زود زود؛ تند تند

گورگور-2 (صو.) صدای پیهم پریدن توده‌های بزرگ پرندگان

گورجی-1 (ا.) ۱- توله سگ؛ بچه‌ی سگ ۲- (اف.) سگ خردجثه

گورجی-2 (ص.) منسوب به گرجستان

گورگیردما (ص.ل.) ۱- شگفتن؛ روییدن ۲- (مجاز) شکوفا شدن؛ پیشرفت کردن؛ رشد کردن؛ صناعتمیز ~ ده (صنایع مادر حال رشد است) ۳- (مجاز) همه سورا در برگرفتن؛ پخش شدن. (در مورد بو)؛ عطر هیدی گورگیره‌ب‌تورگن (بوی عطر همه جا را گرفته است)

گورخ (صو.) ۱- واژه‌ای برای صدای پرش توده‌ی بزرگ پرندگان

گمان کردن؛ پنداشتن؛ حدس زدن

گمانه (ا.) (گف.) بچه‌ی داخل شکم مادر

گماندار (ص.) دارای گمان یا ظن نسبت به شخص یا چیزی

گمان‌لنما (ص.ل.) نسبت به شخص یا چیزی گمان یا ظن بردن

گمان‌سیردما (ص.ل.) نسبت به شخص یا چیزی اندکی گمان یا ظن بردن

گمراه (ص.) ۱- گمراه ۲- ویژگی آنکه راه درست را نشناسد ۳- ویژگی آنکه رفتار یا روش نادرستی در پیش گرفته باشد

گمراه‌لیک (ا.) گمراهی؛ وضع یا کیفیت گمراه بودن

گمرک ← باجخانه

گمرکچی (ا.) متصدی گمرک؛ مأمور گمرک

گومورما (ص.ل.) (گف.) تند زدن قلب؛ سریع شدن ضربان قلب

گون (ا.) ۱- کون ۲- نوعی پوست دباغی شده

گونش (ا.) (قد.) خورشید؛ آفتاب

گوناگون (ق.) ۱- روز به روز

گناه (ا.) ۱- گناه ۲- کاری که دین آن را ناروا و مستوجب کفاره، حد یا تعزیر شمرده باشد ۳- رفتار ناروا نسبت به دیگران ۴- سرپیچی از قانون

گناهکار (ص.) گناهکار؛ ویژگی آنکه رفتاری مخالف با فرمانهای دین یا قانون کرده باشد

گناه‌سبز (ص.) ویژگی آنکه رفتاری مخالف با فرمانهای دین یا قانون نکرده باشد

گناه‌سبزیلیک (ص.) گناه‌سبزیلیک

گومنیزم [اومانیسم] (ا.) انسانگرایی؛ هر نوع اصول عملی یا فکری که تنها به منافع انسان توجه داشته باشد؛ مسلک انسانیت

گومه‌نیتار (ص.) ۱- انسانی ۲- اجتماعی ۳- بشری ۴- مربوط یا متعلق به انسان

گومبز [=گنبد] (ا.) ۱- گنبد ۲- پوشش سقف به شکل کمابیش نیمکره‌ی برآمده ۳- آنچه دارای چنین شکلی باشد ۴- (مجاز) کسی که دارای هیکل بزرگ، فربه و نامتناوب است

گومبزسیمان (ص.) آنچه به شکل گنبد است؛ گنبدی

گومبور-1 (صو.) (گف.) صدای بلند و دوامدار مشابه به صدای انفجار

گومبور-2 (ص.) (گف.) مستحکم؛ استوار؛ اره وه ~ (ارابه مستحکم)

ایش گومبور کار خیلی خوب و در رونق است

گومبورلما (ص.) مانند گومبور

گومبورلما (ص.ل.) صدایی کشیده چون صدای انفجار برآمدن

گمدان (ص.) گم و گور؛ نابود و ناپدید

گمان (ا.) گمان؛ پندار؛ تصور؛ حدس؛ ظن

گمان‌فعل (دستور) فعلی که وقوع رویداد یا انجام کاری را به احتمال نشان می‌دهد (مانند کیلرمن (شاید بیایم)، ایترسیز (شاید بگویید، باریشر (شاید برود))

گمان‌آلماشی (دستور) ضمیری که شخص، چیز یا زمان نامعلوم، مبهم یا غیر دقیق را نشان می‌دهد (مانند اله کیم (کسی)، اله کیم دیر (شخصی)، اله نیمه (چیزی)، اله قچان (زمانی))

گمان‌قیلما (ص.) گمان‌قیلما

گور سوخته Go'rso'xta
(نفرین) گورش بسوزد

گور خان Go'rxon-1
(۱) لقب عمومی پادشاهان گورخانی یا قراختاییان است

گور خان Go'rxon-2
(۱) ۱- خداوند گور ۲- لقبی است برای بهرام گور

گوسخور Go'sxo'r
(ص) ساده و گول: آدم (آدم ساده)

گوترو Go'tru
[=گوتره] ← کوتره
گفت او را گوترو حلوا بچند؟
گفت کودک نیم دینار دادند (مثنوی)

گوینده Go'yanda
(۱) ۱- گوینده: سراینده ترانه ۲- آواز خوان

گوز Go'z
← کوز
آن یکی کز ترک بد گفت ای گوزوم
من نمی خواهم عنب، خواهم اوزوم (مثنوی)

گوزل Go'zal
(ص) ۱- زیبا ۲- دارای منظره‌ی خوشایند ۳- دارای زیبایی؛ قشنگ؛ خوشگل ۴- دارای کیفیت خوب و خوشایند

گوزل لشیس Go'zallashish
(۱) فرایند زیباشدن

گوزل لشماق Go'zallashmoq
(مص.ل) بیش از پیش زیبا شدن؛ هر چه بیشتر قشنگ و خوشگل شدن

گوزل لشتیرماق Go'zallashtirmoq
(مص.م) هر چه بیشتر خوشگل ساختن؛ بیش از پیش زیبا و قشنگ ساختن

گوزل لیک Go'zallik
(۱) زیبایی؛ وضع یا کیفیت زیبا بودن

گویا (که) Go'yo(ki)
(ق) گویا؛ واژه‌ای که برای ظن و احتمال به کار او ~ مسافر دیر (روا گویا که مسافر باشد)

گوشه Go'sha
(۱) ۱- گوشه ۲- جایی دور از چشم‌رس یا رهگذر ۳- (مجاز) خانه‌ی محقر؛ کلبه

گوشنگه Go'shanga
(۱) (مردم شناسی) پرده‌ی ویژه‌ای که در شب عروسی

خاکستری با خطوط برجسته در نوک بالها

گونیه Go'niya
[=گونیا] (۱) گونیا؛ اسبابی به شکل مثلث راستگوشه از جنس پلاستیک، فلز یا چوب، برای رسم زاویه‌ی قائم یا آزمایش آن

گوب‌سنگی Go'psangi
(۱) (گف) ۱- هاون بزرگ سنگی

گور Go'r
(۱) ۱- گور؛ جایی که مرده را در آن به خاک می‌سپارند؛ قبر ۲- بنایی که بالای گور آباد شود

گور عذابی ~azobi
کار سخت و طاقت فرسا

گور میر ~imir
گور امیر تیمور کورگان در شهر سمرقند

گورن Go'ran
(۱) ۱- حلقه‌ای که لشکری در گرد چیزی تشکیل دهد ۲- نوعی اردوگاه که به وسیله‌ی گردونه‌هایی به شکل دایره تنظیم کنند. سنگربندی شود؛ گوران

گور رابر Go'r-er
(۱) (گف) اسباب و سامان منزل؛ خرت و پرت روزگار

گورگه Go'rga
(ح) (گف) ۱- حرفی حاکی از رضایت و تایید؛ ~ بیتیب کیلسه بولدی (باشد، بیاید کافیست) ۲- گاهی حاکی از عدم رضایت و تعجب؛ ~ قوشنی قازانینی بیرمه‌دی می؟ (در گور، همسایه‌ی دیگرش را انداد؟)

گورگور Go'r-go'r
(۱) (جان) خرچل؛ زغن ملخ خوار

گورستان Go'riston
(۱) ۱- گورستان ۲- جایی که در آن گور بسیار باشد ۳- جایی که مردم شهر یا روستا مردگان خود را در آنجا به خاک می‌سپارند ۴- قبرستان

گورگا Go'rko
(۱) ۱- طبل؛ کوس بزرگ؛ نقاره ۲- میل زورخانه ۳- آهنگ مخصوصی که مرشد زورخانه برای گورگه گرفتن نوازد؛ گورگا؛ گورگه

گورگاو Go'rkov
(۱) ۱- گورکن؛ کسی که در یک گورستان برای مردگان گور می‌کند؛ قبرکن ۲- (مجاز) نابود کننده؛ هلاک کننده

گورنش o'rnes
← کرنش

(۱) (گیاه شناسی) گیاه بوته‌ای از تیره‌ی خیاریان، دارای ساقه‌ی خوابیده و گل‌های زرد ۲- میوه‌ی آن گیاه که بزرگ، تقریباً کروی شکل، با پوست ضخیم غوره‌ای با خطوط غیر منظم تیره و میانبر شیرین و آبدار؛ (اف) گررگ

گورز Gurz
(ص) جوان؛ مرد نوحاسته

گورزی Gurzi
[=گورز] (۱) (قد) گورز؛ جنگ افزاری به صورت میله‌ای بلند با سر فلزی برآمده، که برای ضربه زدن به کار می‌رفت

گوسینیتسه Gusenitsa
(۱) (مکانیک) زنجیره‌ی متحرک روی چرخ‌های تانک و تراکتور

گستاخ Gustox
(ص) (کم) گستاخ ۲- بی شرم؛ پررو ۳- بی پروا ۴- بی ادب

گستاخلیک Gustoxlik
(۱) گستاخی؛ رفتار دور از ادب

گوو Guv
(صو) واژه‌ای برای صدای آتش سوزی شدید

گوووله Guvala
(۱) گلوله‌های نسبتاً کشیده از گل پخته به اندازه‌ی آجر یا بزرگتر که قسمت تحتانی آنها هموار است و آنها را مانند آجر در ساختمان به کار برند

گوولماق Guvllamoq
(مص.ل) (صو) صدایی مانند «گوو» پدید آمدن

گواه Guvoh
(۱) ۱- گواه؛ شاهد ۲- کسی که در زمان وقوع رویدادی در محل حاضر باشد و آن را ببیند ۳- کسی که در دادگاه در باره‌ی موضوع دعوا گواهی دهد ۴- سخنی از پیشینیان که در اثبات سخن خویش آورند

گواه‌لیک Guvohlik
(۱) گواهی؛ گزارش کتبی یا شفاهی در باره‌ی آگاهی از رویدادی

گواهنامه Guvoma
[=گواهینامه] (۱) گواهینامه؛ نوشته‌ای که در آن رویدادی در مورد کسی به صورت رسمی گزارش و تأیید شده باشد؛ تصدیق

گوورنماق Guvranmoq
(مص.ل) (صو) صدای نامفهوم کشیدن (معمولاً در

مورد کودکان)

گذر Guzar
(۱) ۱- گذر ۲- کوچه‌ی بزرگی که بن بست نبود ۳- محلی در محله که آنجا تجمع مردم باشد

گنگ Gung
(ص) ۱- گنگ ۲- لال ۳- (مجاز) محروم شده از نطق و بیان؛ اسیر

گنگلک Gungalak
(ص) (گف) گنگ

گونگورت Gungurt
(ص) برنگ زرد تیره

گودک dak
[=گودک] (۱) ۱- کودک ۲- بچه‌ی شیرخوار ۳- بچه‌ی انسان تا پیش از بلوغ، بویژه از سه تا سیزده سالگی؛ بچه

گودک‌لیک Go'daklik
(۱) ۱- کودکی ۲- وضع یا کیفیت کودک بودن ۳- زمان کودک بودن؛ ~ ییل لری (سالهای کودکی) ۴- (مجاز) کودکانه ۵- (مجاز) نامعقول؛ غیر منطقی

گودکانه Go'dakona
[=گودکانه] (ق) کودکانه؛ با روش یا به شیوه‌ی کودکان

گوچه Go'ja
(۱) غذای رقیق از آرد ذرت یا گندم

گول Go'l
(ص) ۱- گول؛ خرفت؛ کودن ۲- ساده؛ زودباور

گولخ Go'lax
(۱) ۱- گلخن حمام؛ آتشدان حمام ۲- کسی که در گلخن حمام آتش کند

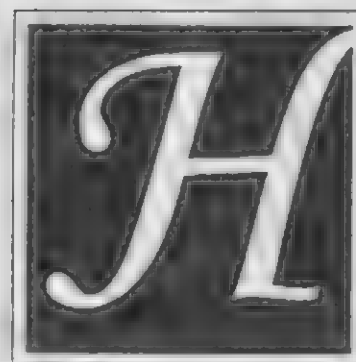
ایکی گولخ گه اوت قویگن Ikki~gao'tqo'ygana
شخص گرم و سرد دنیا دیده؛ کارکشته؛ ماهر

گولس Go'los
(۱) رنگ جگری تیره

گونگ Go'ng
(۱) مدفوع اسب و دامها

گونگلماق Go'nglamoq
(مص.م) انداختن مدفوع حیوانات در زمین (به عنوان کود)

گونگ قرغه Go'ngqarg'a
(۱) (جان) پرنده‌ای از تیره‌ی کلاغها بیشتر برنگ

سنجر! (های سنجر!)

~deb هه دیب

تیز تیز؛ بار بار؛ بدون توقف

~deganda هه دیگنده

در یک آن؛ در زمان اندک

~demay هه دیمه ی

پس از لحظه ای؛ به زودی

Ha-a هه ا

(صو.) ۱- نشانه ی تعجب و حیرت: ~ شونقه دینگ!

(~ پس اینطور!) ۲- نشانه ی نارضایتی و عدم پذیرش

: ~ یا قمه ی کیتسین! (بگذار، هیچ مورد پسند واقع

نشود!)

Hab هب

(ا.) آنچه که برای آسان بلعیدن به شکل گرد مانند

دانه ی ماش یا کمی پهنتر ساخته شده باشد؛ قرص

: ~ داری (داروی قرص)

Habada هبه ده

(ا.) (گف.) صراف بیهوده؛ بیهوده؛ هدر؛ بر چه محنتی

~ بولدی (تمام زحماتش هدر رفت): هبه ته

Habash حبش

← حبش تر

Habashbashara حبش بشره

(ص.) مانند حبشی؛ سیاه پوست

H ح، ه

(ا.) هفتمین حرف الفبای ازبکی

Ha-1 حه، هه

(ح.) نام حرفهای «ح» و «ه»

Ha-2 هه

(ا.) ۱- آری؛ پاسخ مثبت و تأیید کننده؛ بلی؛ بله ۲- به

منظور جلب توجه و دقت به کار می رود، ~ بوگون کیله

سبزی می؟ (بلی، امروز می آید؟) ۳- برای بخاطر آوردن

کسی یا چیزی به کار برده می شود: ~، ینه بیر ینگ

لیک ایشیتینگ (آری، باز هم یک چیز تازه بشنوید)

Ha-3 هه

(صو.) ۱- واژه ای برای پاسخ صدای کسی: های آته

بیک! ~، نیمه دیسیز؟ (های آته بیک! بلی چه

می گوید؟) ۲- برای تأکید معنی و پرسش: ~، نیمه

گپ اوزی؟ (هان، چه حرفهاست؟) ۳- مفاهیمی

چون «چه حرفها؟»، «چه حادثه ای روی داد؟»،

کارها چگونه است؟ را افاده می کند. ۴- واژه ای برای

اظهار تحسین، تشویق و تأیید: ~، برک الله (هه،

رحمت خدا بر شما) ۵- بخاطر اصرار و ابرام در کار یا

چیزی: ~ تیز بول (هه، زود شو) ۶- واژه ای برای اظهار

نارضایتی، تعجب و زد کردن: ~، نیگه بونده ی

دیسیز؟ (هه، چرا چنین می گوید؟) ۷- هنگام

خطاب کسی در عوض «های» و «آها» به کار می رود: ~

گوشت سبزی

Go'shtsiz (ص.) ۱- فاقد گوشت ۲- لاغر

گوشتلی

Go'shtli (ص.) ۱- گوشتدار ۲- آنچه که در میانش گوشت

باشد

گوشت کوییدی

Go'shtkuydi (ا.) نوعی سنبوسه که گوشت را داخل خمیر پیچیده

آن را در تنور می پزند

گوشت خور

txo'r [= گوشت خوار] (ص.) ۱- گوشت خوار ۲- ویژگی جانوری

که فقط از گوشت تغذیه می کند ۳- آنکه زیاد گوشت

می خورد و علاقمند گوشت است

در گوشت ای از اتاق کشیده شده، برای عروس و داماد

اختصاص می یابد و آنها را از دیگران جدا می سازد

Go'sht گوشت

(ا.) ((ض.) زیست) ۱- گوشت؛ بخشهای نرم بدن

جانوران، بویژه مهره داران، که معمولاً در زیر پوست

قرار دارد، عضله های کالبد بدن آنها را تشکیل

می دهد. روی استخوانها و اندامهای درونی را

می پوشاند ۲- این بخش از بدن جانوران حلال

گوشت، که کاربرد غذایی دارد ۳- میانبر توپر و آبدار

میوه ها

Go'shtdor گوشتدار

(ص.) گوشتالو؛ دارای گوشت کافی یا نسبتاً زیاد؛

فربه؛ چاق

حجملی
(ص.) دارای حجم معین: کته ~ ایدیش (ظرف دارای حجم بزرگ)

هجر
(ا.) هجر: دوری؛ بویژه دوری از شخص یا چیز مورد علاقه؛ هجران

هجو
(ا.) هجو: بدگویی؛ بویژه به صورت شعر یا نوشته

هجوی
(ا.) هجو نامه؛ نوشته‌ی هجو آمیز؛ نوشته‌ای که در آن شخص یا اشخاصی را هجو گفته باشند

هجویه
(ا.) هجو نامه

هجویات
(ا.) ج. هجو

هجوچی
(ا.) کسی که هجو نامه بنویسد؛ هجونویس

هکالاک
(ا.) حرکت کردن یا جست و خیز زدن با یک پا

حکم
(ا.) حکم: کسی که میان دو طرف دعوا داوری کند؛ داور

حکم‌لیک
(ا.) حکمیت؛ داوری ۲- عمل داور ۳- شغل داور

هکه‌چک‌لماق
(م.ص.ل.) (گف.) با یک پا حرکت کردن

حکیم
(ا.) ۱- حکیم ۲- پزشک ۳- فیلسوف ۴- نام آقایان

حکیمه
(ا.) ۱- (مؤ.) حکیم ۲- زن پزشک ۳- زن فیلسوف ۴- نام خانمها

حکیم‌لیک
(ا.) ۱- حکیمی ۲- پزشکی ۳- فیلسوفی

هکه
[عکه] (ا.) (جان) عکه: کلاغ بانوک دراز و قوی، دم دراز، پرهای ناحیه‌ی دم سیاه با جلای فلزی آبی، سبز و ارغوانی، و بویژه نواحی کویری؛ کشکرک: کلاغ زاغی؛ کلاغچه: (اف.) (گف.) اله که

هکه‌او یغانم‌سدن
~uyg'onmasdan
صبح زود

هکه‌دوکه
Hakka-dukk

(ص.) ۱- هفتگی ۲- مربوط یا متعلق به یک هفته: ~ در آمد (در آمد هفتگی) ۳- مربوط یا متعلق به هفته: ~ ایش (کار هفتگی)

هفتیک
(ا.) جزوه‌ی یک هفتم قرآن مجید شامل الفبای عربی، ابجد و سوره‌های کوچک

هفت‌رنگ
(ا.) هفت رنگ: هر چیز منقش با رنگهای زیاد

هه
(ص.) (گف.) حرف نازایی: ~ حلی شونده‌ی می؟ (پس چنین است؟)

هه‌هه
(ص.) (گف.) حرفی جهت تشویق به کار: ~ تیز بولینگلر (زود شوید)

هه‌هه‌هه‌هه
(ص.) (گف.) حرف تعجب و تصدیق

هه‌هه‌لماق
(م.ص.م.) هه‌هه گفتن: به کار تشویق کردن

هه‌هه‌لش
(ا.) عمل هه‌هه گفتن

هه‌هه‌لشماق
(م.ص.م.) هه‌هه‌لماق

هه‌هو
(ص.) (گف.) حرف تشویق برای سرعت بخشیدن کار

هه‌هه‌چی
(ص.) ویژگی آنکه با هه‌هه دیگران را به کار تشویق کند

حج
(ا.) حج: آیین زیارت خانه‌ی کعبه در شهر مکه

هجی‌قیز
(ص.) ۱- نامرد ۲- ترسو ۳- آنکه مردانه‌وار عمل نداشته باشد

حجم
(ا.) ۱- حجم ۲- مقدار فضایی که یک جسم سه بعدی اشغال کند ۳- گنجایش یا ظرفیت ظرف یا جایی ۴- (مجاز) مقدار: ایش سی (حجم کار)

حجما
(ق.) از نگاه حجم: نظر به گنجایش: از نظر مقدار

حجمی
(ص.) حجمی: مربوط یا منسوب به حجم

حدیث
(ا.) ۱- حدیث ۲- (اسلام) خبری درباره‌ی گفتار یا کردار پیامبر اسلام ۳- (ادبیات) گفتار: خبر

حدیث
(ا.) ۱- زور آزمایی: آزمایش ۲- (گف.) مهارت: تجربه: ورزشی

حدیثینی‌آلماق
~iniolmoq
کار یافتنی را بخوبی فرا گرفتن

حدس‌یز
Hadsiz
(ص.) بی‌حد: بسیار زیاد: بی‌انتها

حدس‌یز-حساب‌سیز
Hadsiz-hisobsiz
(ص.) بی‌حد و بی‌حساب: بسیار زیاد: بی‌انتها

هدیه
Hadya
(ا.) هدیه: آنچه برای خوشحال ساختن کسی یا نشان دادن مهربانی یا دوستی خویش برایگان به کسی دهند: پیشکش

هفرنگ
Hafrang
(ا.) (گف.) هفت رنگ

حفصله
Hafsala
[حوصله] (ا.) ۱- حوصله ۲- شکیبایی ۳- آمادگی برای انجام دادن کاری ۴- دلگرمی: میل

حفصله‌سی‌پیربولدی
~sipirbo'ldi
نسبت به کسی یا چیزی ناشکیبایی: میل شدن: صبر از کف دادن

حفصله‌لی
Hafsalali
(ص.) دارای حوصله: ویژگی آنکه شکیبا و مایل نسبت به چیزی است

حفصله‌سیز
Hafsalasiz
(ص.) فاقد حوصله: آنکه نسبت به کسی یا چیزی ناشکیبایی میل است

هفته
Hafta
(ا.) ۱- هفته ۲- واحد اندازه‌گیری زمان برابر هفت شبانه روز ۳- چرخه‌ی زمانی از شنبه تا جمعه (هفته‌ی اسلامی)، یا از دوشنبه تا یکشنبه (هفته‌ی فرنگی)

هفته‌فهم
Haftafahm
(ص.) کند ذهن: دیر فهم

هفته‌لب
Haftalab
(ق.) در طول چند هفته: او ~ کوتدی (او در طول چند هفته انتظار کشید)

هفته‌لیک
Haftalik

حبش‌لر
Habashlar
(ا.) (ج. حبش) مردم اهل حبشه (اتیوپی)

حبه
Habba
(ج.) (قد.) بلی همینطور: آری گفتنی است که...: طعام نی اوزینگیز گه لایق قیلینگ (حبه، غذا را به اندازه‌ی ضرورت خودتان آماده کنید)

حبس
Habs
(ا.) ۱- حبس ۲- عمل یا فرایند زندانی کردن

حد
Had-1
(ا.) ۱- حد ۲- (مجاز) اندازه: مقدار ۳- مرز ۴- (مجاز) امکان کار و فعالیت: حق: حقوق

حد
Had-2
(ا.) (ریاضی) حد: کمیت ثابتی که یک متغیر هر قدر که بخواهیم به آن نزدیک شود، بی آنکه لزوماً به آن برسد

هدف
Hadaif
(ا.) ۱- هدف ۲- آنچه در معرض حمله یا تیراندازی قرار گیرد. یا به آن حمله یا تیراندازی شود ۳- مقصد: سرمنزل ۴- آنچه برای به دست آوردن یا رسیدن به آن تلاش شود

هدهدهه
Hadaha
(ج.) (گف.) زودتر: فوراً: به سرعت: باله‌لر ~ ایشنی بجر دیلر (بچه‌ها به زودی کار را تمام کردند)

حد‌دلی
Haddili
(ص.) کارکشته: ویژگی آنکه از عهده‌ی هر کاری بخوبی بدر آمده می‌تواند

حد-حساب‌سیز
Had-hisobsiz
(ص.) بی‌حد و بی‌حساب: بی‌انتها: بسیار زیاد

هدیک
Hadik
(ا.) بیم: هراس: نگرانی: ~ آلماق (به هراس افتادن)

هدیک‌لی
Hadikli
(ص.) دارای خوف و هراس: بیان کننده‌ی خوف و نگرانی

هدیک‌سیره‌ماق
Hadiksiramoq
(م.ص.ل.) هراسیدن از شخص یا چیزی: نگران شدن: بیمناک شدن

هدیک‌سیز
Hadiksiz-1
(ص.) ناترس: دلیر: ~ کیشی (شخص ترس)

هدیک‌سیز
Hadiksiz-2
(ق.) بدون ترس: دلیرانه: او ~ اورماندن اوتدی (او بی‌هراس از جنگل گذشت)

(مص. مش.) هلاخس لماق

هلاک

(۱.) هلاک: مرگ: ~ بولماق (هلاک شدن)

هلاکت

(۱.) هلاکت: وضع یا کیفیت هلاک شدن: مرگ ۲- حادثه و فاجعه ی بزرگ ۳- بربادی: نابودی

هلاکتلی

(ص.) ۱- هلاکتبار: مرگبار ۲- برباد کننده

حلال

(۱.) ۱- حلال ۲- ویژگی آنچه دین آنرا وادانسته است

: ویژگی آنچه بهره گیری از آن مجاز است: ویژگی عمل یا رفتار مجاز

حلاله

(۱.) زن پاک دامن و وفادار به شوهر

حلالی

(ص.) ۱- حلال زاده: فرزندی که از زن و شوهر حلال زاده شده: فرزند مشروع

حلال لماق

(مص. م.) حلال ساختن کسی یا چیزی بر پایه ی شریعت دین ۲- (مجاز) نشان دادن و اثبات صداقت و راستی خود در امری

قولینی حلال لماق

ختنه کردن

حلال لتماق

(مص. م.) حلال لماق (به وسیله ی کسی)

حلال لتتیرماق

(مص. و.) (۱.) حلال لتماق

حلال لیک

(۱.) ۱- حلالیت ۲- وضع یا کیفیت حلال بودن ۳- راستی: صداقت: پاکی

حلال خور

(ص.) پاک نفس: صادق: ~ آدم (شخص پاک نفس) حلاوت

(۱.) ۱- حالت سرحالی و آرامش ناشی از قناعت و لذت: ذوق: فارغی: محنت ~ کیلتیره دی (ضرب المثل) (زحمت، موجب راحت است ۲- آرامش خاطر: قرار: نیگه دیر سی قاجکن (به سببی آرامش خاطر خود را از دست داده است)

حلاوتلی

(ص.) با حلاوت: دارای حلاوت

حلاوت سیز

حلاوت سیز

خرد شده و گندم کوبیده، نمک وادویه) ۲- نام آقایان

حلیم

(ص.) ۱- حلیم ۲- (مجاز) نرم: ملایم: گوشت قه ینب ~ بولیبدی (گوشت جوش خورده نرم شده است) ۳- (مجاز) متواضع: بردبار: فروتن: ~ کیشی (شخص فروتن)

حلیم دهی

(ص.) نرم: متواضع: خوشایند

حلیم خانه

(۱.) جایی که حلیم پخته یا بخش شود

هلینچک

~ هینچک

حلیتدن

(ق.) از هم اکنون: از همین لحظه: سین ~ زیرکیب قالدینگ می؟ (تواز همین حالا دلتنگ شدی؟)

حلی دقه

(گف.) ~ حلی گی دهی

حلی زمان

(ق.) (گف.) به زودی: در زمان اندک: آن قدر وقت نگذشته: او ~ کیلیب قاله دی (او به زودی می آید)

حله ماق

(مص. م.) با حل رنگ آمیزی کردن: با حل زینت دادن حل لی

(ص.) جلادار شده با حل: دارای حل: ~ دیزاین (دیزاین حل دار)

هلاس

[=هناسه] (۱.) ۱- هناسه: هن و هن: نفس نفس ۲- (اف.، گف.) شیطننت: بازیگوشی: تیک تور، ~ لمه! (آرام باش، بازیگوشی مکن)

هلاس لماق

(مص. ل.) ۱- هناسه زدن: نفس نفس زدن: به هن و هن افتادن ۲- (اف.، گف.) شیطننت و بازیگوشی کردن

هلاس لتماق

(مص. م.) ۱- به هناسه دچار ساختن: به نفس نفس انداختن: به هن و هن انداختن ۲- شیطننت یا بازیگوشی کردن

هلاس لش

(۱.) ۱- عمل یا فرایند به هناسه یا هن هن افتادن ۲- عمل یا فرایند شیطننت یا بازیگوشی کردن

هلاس لشماق

هلاس لشماق

(او لحظه ای قبل آمده) ۳- در زمان یا لحظه ی کنونی: ~ ییتیپ کیلیدیم (همین لحظه رسیدم) ۴- آنقدر زمانی نگذشته: در همین نزدیکیها ۵- باز هم: ~ گپییم کوپ (باز هم حرفهای بسیار برای گفتن دارم) ۶- تا همین لحظه: او ~ شو بیبرده ایدی (او تا همین لحظه اینجا بود) ۷- پس: بنابراین: ~ گپ شونقه دینگ؟ (پس حرف چنین است؟) ۸- به عنوان حرف ربط یا جدا کننده به معنای «گاه... گاه، دمی... دمی» به کار می رود: ~ اونده، ~ بونده (گاه آنجا، گاه اینجا)

حلی بیر

(ق.) به این زودیها: در این نزدیکیها: در آینده ی نزدیک: به زودی: او ~ کیلمه ی دی (او در به این زودیها نمی آید)

حلی دن حلی

(ح.) همیشه: زود زود: ~ دوستیم کوز اونگیمدن اوتر (دوستم همیشه پیش نظر من می آید)

حلی گه چه

(ق.) تا کنون: تا این لحظه: همچنان: تا حال: ~ یول آچیلیمیدی (تا حال راه باز نشده است)

حلی گی

(ض.) شخص یا چیزی که در موردش سخن می رود و نامش قبلا برده شده: او: ~ کیلگن کیم ایدی؟ (او که آمد، کی بود؟)

حلی گی دقه

(گف.) ~ حلی گی دهی

حلی گی دقنگی

(گف.) ~ حلی گی دهی

حلی گی دهی

(ص.) همانند آنکه یا آنچه قبلا در موردش سخن رفته است: ~ گپ لرنی گپیرونگ (حرفهای مانند گذشته را مزنید)

حلی گینه

(ق.) لحظه ای قبل: در همین نزدیکیها: ~ کیلیب کیتدی (لحظه ای قبل آمد و رفت)

حلی حلی

(ق.) حالا حالا: تا کنون: تا این لحظه: تا ایندم: او واقعه نی ~ ایسله سم، تیره ی من (تا این لحظه هم از یادآوری آن واقعه می لرزم)

حلیم

(۱.) ۱- حلیم (هلیم): آشی شامل گوشت کوبیده یا

~ حکم دوکم

هکه لک

~ هکه لک

هکه لماق

(مص. ل.) ۱- بایک پا (انسان و پرند) یا بادو یاسه پا (چهارپایان) با جست حرکت کردن ۲- (مجاز) حرکت ناهموار توأم با جست و خیز

هکه لتماق

(مص. م.) هکه لماق

هکه لتتیرماق

(مص. و.) (۱.) هکه لتماق

هکه لش

(۱.) عمل یا فرایند جست زدن بایک پا (انسان یا پرند) یا دو یاسه پا (چهارپایان)

هکه لشماق

(مص. مش.) هکه لماق

هکم دوکم

(ص.) (گف.) غیر انبوه: یکه یکه: اینجا و آنجا: ~ درختلر (درختان غیر انبوه)

هکر

(قد.) هکر که ووش کفش چوبین

حکا

(۱.) آنکه سنگهای قیمتی را بتراشد و صیقل دهد

هکله ماق

~ هتله ماق

حل

(۱.) ۱- حل ۲- عمل یا فرایند یافتن پاسخ یک مسئله یا معما: معمانینگ ~ یولی بار می؟ (مسئله راه حل دارد؟) ۳- رنگی که از حل شدن طلا، نقره یا برنز حاصل شده است

هلیک

[=هلاک] (۱.) ۱- از نفس مانده: عذاب دیده ۲- آواره: سرگردان

جانی هلیک

کسی که با تمام جدیت و تلاش به کاری پرداخته است

حلدار

(ص.) آنچه با «حل» رنگ آمیزی شده

هلسفنه

(۱.) غذایی که به طور شرآکتی پخته شود

حلی

[=حالا] (ق.) ۱- حالا ۲- لحظه ای قبل: او ~ کیلگن

همیت
(۱) تلاش برای حفظ ناموس و آبرو
Hamiyat

همیتلی
(ص) آنکه در حفظ ناموس کوشاست
Hamiyatli

همیت‌سبز
(ص) آنکه فاقد همیت است؛ آنکه پروایی برای حفظ ناموس ندارد
Hamiyatsiz

همیشه
(ق) ۱- همیشه ۲- در هر زمان ۳- به طور دائم
Hamisha

همیشه‌بهار
(۱) همیشه بهار؛ گیاه زینتی یک ساله یا پایا از تیره‌ی مرکبان، دارای برگ‌های کامل با دندان‌های ظریف و پوشیده از کرک، دونه‌ی گل زبانه‌ای و لوله‌ای زردرنگ به شکل گل آذین کلاپرک درشت و میوه‌ی فندقه‌ی خمید (فع) این گیاه بجز در زمستان‌های سرد همیشه گل دارد؛ آذگون؛ آذریون
Hamishabahor

همیشگی
(ص) همیشگی؛ مربوط یا متعلق به همیشه؛ دایمی؛ ابدی
Hamishagi

همیشگی‌دهی
(ص) مانند همیشه؛ طبق معمول؛ - کیج کیلدی (مانند همیشه دیر آمد)
Hamishagiday

همیشه‌لیک
(ص) همیشگی
Hamishalik

همجهت
(۱) دو یا چند تن که دوست، همکار، همیار و متحداند؛ - بولماق (همیار شدن)
Hamjihath

همجهت‌لیک
(۱) دوستی؛ همیاری؛ همکاری؛ اتحاد
Hamjihathlik

همجنس
(ص) همجنس؛ دارای جنسیت یکسان
Hamjins

همکسبه
← همکسب
Hamkasaba

همکسب
(۱) هر یک از دو یا چند نفری که دارای کسب مشترکی باشند
Hamkasb

همکاری
(۱) همکاری ۲- هر یک از دو یا چند نفری که دارای کار مشترکی باشند ۳- هر یک از دو یا چند نفری که در یک محل کار کنند ۴- هر یک از دو یا چند نفری که کارشان همانند یکدیگر باشد ۵- کمک کننده در
Hamkor

همنشین؛ معاشر؛ مصاحب ۴- نام آقایان
Hamdamlashmoq

همدم‌لشماق
(مص. مش) ۱- همدم شدن ۲- همنشین شدن؛ مصاحب شدن ۳- یاری دادن؛ کمک کردن
Hamdard

همدرد
(۱) ۱- همدرد ۲- آنکه از درد، بیماری و مشکل دیگری غمگین شود و در تلاش کمک به او باشد ۳- همفکر؛ همراز
Hamdardlik

همدردلیک
(۱) ۱- همدردی ۲- وضع یا کیفیت همدرد بودن ۳- عمل یا رفتاری که نشانه‌ی غمگین شدن از درد دیگری و تلاش برای کمک به او باشد
Hamdast

همدست
(۱) ۱- همدست ۲- هر یک از دو یا چند نفری که در انجام دادن عملی به یکدیگر کمک کنند ۳- دستیار
Hamdil

همدل
(۱) همدل؛ هر یک از دو یا چند نفری که احساسها، گرایشها و واکنشهای عاطفی مشابه داشته باشند
Hamduna

همدونه
(۱) میمون؛ نام نهمین سال در سال ترکی؛ اونینگ ییلی - (سال او همدونه است، یعنی در سال میمون زاده شده)
Hamdo'st

همدوست
(۱) هر یک از دو یا چند نفری که به یکدیگر کمک کنند؛ باهمدیگر دوست
Hamdo'stlik

همدوستلیک
(۱) همدوستی
Hamfikr

همفکر
(ص) همفکر؛ دارای اندیشه یا عقیده‌ی همانند با دیگری یا دیگران؛ مین ییلن او - میز (من با او همفکریم)
Hamgap

همگپ
(۱) ۱- همسخن؛ همصحبیت ۲- دوست؛ همداستان
Hamhujra

همحجره
(۱) هم اتاق؛ هر یک از دو یا چند نفری که باهم در یک حجره (اتاق) سکونت دارند
Hamin

همین
(ص) همین؛ این شخص، شایا کمیت مورد اشاره یا مورد بحث
~qadar

همینقدر
(ص) ۱- بسیار زیاد ۲- به همین مقدار؛ همین اندازه

همص. مع. ۱- حلقه لهماق ۲- پیدا شدن؛ آمدن ۳- گرد هم آمدن؛ جمع شدن (در مورد اشک)
Halqum

حلقوم
(۱) ۱- حلقوم؛ گلو؛ حنجره؛ حلق ۲- (مجاز) دهن لوله‌ی تفنگ یا سلاح شلیک شدنی
Halvo

حلوه
(۱) حلوا؛ نوعی خوراکی که با آرد گندم (همراه با مغز بادام، گردو، پسته، کنجد و مانند آنها)، روغن و شکر (یا ماده‌ی شیرین دیگر) می‌پزند
Halvogar

حلوه‌گر
(۱) آنکه کارش پختن یا فروختن حلوا است؛ حلواپز
Halvoytar

حلوا‌ی‌تر
(ص) حلوا‌ی غلیظ و غیر منجمد
Ham

هم
(ق) ۱- هم؛ به همان شکل، ترتیب یا وضع؛ نیز آیش بیتدی - آتش پشدی (کار هم تمام شد، غذا پخته شد؛ باغیمیزده آلمه - اوزوم - و انار - بار (در باغ ما هم سیب، هم انگور و هم انار است) ۲- با وجود آنکه؛ علی‌الرغم آقوباش شیرینگن بولسه - کون یاروغ (با وجود پنهان شدن خورشید روز روشن است)
Hama

همه
← همه
Hamal

حمل
(۱) ۱- (نجوم) صورت فلکی واقع در منطقه البروج ۲- نخستین برج از برجهای دوازده گانه، برابر فروردین
Hamasr

همعصر
(ص) همعصر؛ معاصر؛ همزمان
Hamavaqt

همه‌وقت
(ق) همیشه؛ به طور دائم
Hamd

حمد
(۱) حمد؛ سپاس
Hamd-usano

حمد و ثنا
(۱) حمد و ستایش
Hamda

همده
(ح) حرف ربط، برای پیوند دادن دو کلمه یا دو بخش جمله به یکدیگر؛ مین، سین - مهمان بیرگه کیته میز (من، تو و مهمان با هم می‌رویم)
Hamdam

همدم
(۱) ۱- همدم ۲- کسی (مانند یک دوست) که گفتگو یا همنشینی پیوسته یا متناوب با او، موجب آرامش ذهنی و عدم احساس تنهایی نشود؛ همنفس ۳-

حلاوت‌سبزیلیک
(ص) فاقد حلاوت؛ بی حلاوت
Halovatsizlik

حلاوتی؛ بی آرامشی؛ بیقراری
Halp

هلب
جان هلی ده نفس در گلو؛ جان بر لب؛ به نفس نفس افتاده؛ ایشچی لر - ایشله دیلر (کارگران به نفس نفس افتاده، کار کردند)
Halpanachi

هلبینه‌چی
(۱) آنکه در پختن غذای مشترک سهم می‌گیرد
Halpillamoq

هلبیل لهماق
(مص. ل) ۱- بیر یخت قرار گرفتن لباس گشاد در بدن ۲- اینسو و آنسو تلو تلو خوردن؛ اینسو و آنسو تکان خوردن؛ او هاولیقیب هلبیل او بیگه کیتدی (او به عجله تلو تلو خورده به خانه اش رفت)
Halpillaganodam

هلبیله‌گن آدم
آدم درشت و بی ریخت
Halpinchoq

هلبینچاق
(گف) هبینچک
Halp-zalp

هلب‌زلپ
(۱) از اثر زحمت زیاد به نفس نفس افتادن ۲- (مجاز) با جان و دل کار کردن؛ باله لر - بیلن ایشله ماقده ایدیلر (بچه‌ها با جان و دل مشغول کار بودند)
Halq

حلق
(۱) حلق؛ بخشی از لوله‌ی گوارشی که بین دهان و مری قرار دارد؛ گلو
Halqa

حلقه
(۱) ۱- حلقه ۲- هر چیز دارای شکل دایره، بیضی یا نزدیک به آنها؛ تیمیر - (حلقه‌ی فلزی) ۳- میله یا نوار فلزی بسته‌ای که به عنوان زینت بر انگشت، گوش، بینی یا بازو کنند؛ آلتین - (حلقه‌ی طلا) ۴- انجمن یا محفلی از افراد؛ دوستلر - سی (حلقه‌ی دوستان) ۵- چرخه ۶- (مجاز) وسیله‌ی ارتباط میان چند چیز ۷- (مجاز) بخشی از تشکیل دهنده‌ی یک کل ۸ محیط و مرز
Halqa-halqa

حلقه‌حلقه
(ص) ۱- حلقه حلقه؛ بخش بخش؛ به شکل حلقه؛ - زلف لری (زلفان حلقه حلقه اش) ۲- ویژگی پیدا شدن به مقدار زیاد
Halqalamoq

حلقه لهماق
(مص. م) ۱- حلقه کردن ۲- به شکل حلقه در آوردن
Halqalanmoq

حلقه لهماق

(۱) زن و شوهر

همیاتاق

Hamyotoq

(۱) دو یا چند نفری که در یک اتاق سکونت دارند

همیازه

Hamyoza

[=خمیازه] (۱) خمیازه؛ بیرون آمدن غیر ارادی و عمیق نفس یا باز شدن خود بخودی دهان بر اثر خستگی، خواب آلودگی یا بی حوصلگی؛ (گف.) دهان دره

همزه

Hamza

(۱) همزه؛ در زبان فارسی و عربی حرفی که افاده کننده صدای بیرون شده از گلو است ۲- نام آقایان

همیورت

Ham yurt

(۱) هموطن؛ هر یک از کسانی که وطنشان مشترک است؛ هم میهن

همغایه

Hamg'oya

(ص.) همفکر؛ دارای اندیشه، عقیده یا هدف همانند با دیگری یا دیگران

همشهر

Hamshahar

(۱) هر یک از دو یا چند نفری که در یک شهر زندگی کنند یا شهر زادگاهشان مشترک باشد

همشهرلیک

Hamshaharlik

(۱) همشهری

همشیره

Hamshira

(۱) همشیره؛ خواهر ۲- پرستار

مدیسینه همشیره سی

Medessina~si

نرس؛ پرستار

همشیرهلیک

Hamshiralik

(۱) خواهری ۲- پرستاری

همشیشه

Hamshisha

(۱) هم پیاله؛ هر یک از دو یا چند نفری که با هم مشروب خواری کنند

همشور

Hamsho'r

(۱) هر یک از دو یا چند نفری که درد و الم مشترک دارند

هنده لک

Handalak

(۱) نوعی خربوزه‌ی کوچک و خوشبوی با مغز نرم

هندسه

Handasa

(۱) (قد.) هندسه؛ شاخه‌ای از علم ریاضیات که از اندازه گیری ها، ویژگیها و رابطه‌های نقطه ها، خط ها، سطحها، زاویه ها و حجم ها بحث می کند، یعنی از مطالعه‌ی ویژگیهای عناصرهای معینی که در جریان انتقالهای مشخص تغییر نمی کند

کند

عمر همراهی

Umr~i

همسر؛ زن یا شوهر

همراه سیز

Hamrohsiz

(ص.) فاقد همراه؛ آنکه همراهی ندارد

همراز

Hamroz

(۱) ۱- همراز ۲- هر یک از دو یا چند نفری که راز مشترکی داشته باشند ۳- هر یک از دو یا چند نفری که راز خود را تنها به یکدیگر بگویند

همسفر

Hamsafar

(۱) همسفر؛ هر یک از دو یا چند نفری که با هم سفر کنند

همصنف

Hamsinf

(۱) همکلاس؛ هر یک از کسانی که در مرحله‌ی درس یکسانی هستند

همسایه

Hamsoya

(۱) ۱- همسایه ۲- هر یک از دو یا چند نفری که خانه یا محل کارشان در کنار هم یا بسیار نزدیک به یکدیگر باشد

همصحبت

Hamsuhbat

(۱) همسخن؛ هر یک از دو یا چند نفری که با یکدیگر گفتگو کنند؛ همدستان

همتاواق

Hamtovoq

(۱) ۱- همکاسه؛ هر یک از دو یا چند نفری که با هم از یک ظرف غذا بخورند ۲- (مجاز) همراهی؛ همفکر ۳- شریک

همخانه

Hamxona

(۱) ۱- همخانه ۲- هر یک از دو یا چند نفری که با هم در یک خانه سکونت دارند

همیان

Hamyon

(۱) ۱- همیان؛ کیف پول بغلی ۲- (مجاز) پول و مبلغی که در اختیار شخص است آحسابی نی بیللمه گن، همیاندن ایریله دی (کسی حساب خود را ندارد، پولش را از دست می دهد) (مثل)

همیانی زور

~izo'r

پولدار؛ سرمایه دار؛ دولتمند

همیانی کسل

~ikasal

بی پول؛ نادار

همیانی کته

~ikatta

آنکه پول و دولتش زیاد است

همیاستیق

Ham yosti q

Eskitos.eski~

ایسکی تاس، ایسکی حمام

(مجاز) وضع گذشته؛ شیوه‌ی کهنه

حمامچی

Hammomchi

(۱) حمامی؛ گرمابه دار؛ مدیر یا صاحب گرمابه

همنفس

Hamnafas

(۱) ۱- همنفس؛ همدم ۲- همنشین؛ معاشر؛ مصاحب

همنشین

Hamnashin

(۱) ۱- همنشین ۲- هر یک از دو یا چند نفری که با هم رفت و آمد و گفتگوی دوستانه دارند ۳- همدم؛ مونس

هماهنگ

Hamohang

(ص.) ۱- هماهنگ ۲- دارای اجزای سازگار یا یکدیگر ۳- دارای آهنگ موسیقی همسان ۴- دارای قصد، هدف یا عمل مشترک و همراه با یکدیگر

همان

Hamon

(ق.) ۱- تا همین لحظه؛ تا حال نیز؛ تا این دم؛ تا کنون؛ او~ کیلگنی چه یوق (او تا کنون نیامده) ۲- هماندم؛ همان لحظه؛ در آن لحظه؛ او کیلگن~ ایشگه باشله دی (او همان لحظه که رسید، به کار آغاز کرد)

همانا

Hamono

(ق.) همان؛ واژه‌ی تأیید و تأکید؛ او یولده تورگنیده همان ایاق آوازینی ایشیتدی (او در خیابان بود، همان لحظه صدای پاراشنید)

حماقت

Hamoqat

(۱) حماقت؛ ابله‌ی؛ احمقی

هم آواز

Hamovoz

(ص.) ۱- هم آواز؛ دو یا چند شخص یا چیز که آوازشان هماهنگ باشد؛ هم صدا ۲- (مجاز) همزبان؛ همسخن؛ هم مقصد

همقیشلاق

Hamqishloq

(۱) هر یک از کسانی که روستا یا ده‌شان مشترک است

همقور

Hamqur

(ص.) همسال؛ دارای عمر (کما بیش) یکسان؛ عمسن؛ ~ باله لر (بچه‌های همسال)

همرنگ

Hamrang

(ص.) (کم) دارای یک رنگ

همراه

Hamroh

(۱) ۱- همراه ۲- هر یک از دو یا چند جاندار که با هم حرکت کنند ۳- کسی یا چیزی که با دیگری حرکت

اجرای کاری

همکارلیک

Hamkorlik

(۱) ۱- همکاری ۲- وضع یا کیفیت همکار بودن ۳- وضع یا کیفیت داشتن شغل همانند ۴- شرکت هر یک از دو یا چند نفر در یک کار؛ کمک؛ یاری

همکورس

Hamkurs

(۱) هر یک از کسانی که با هم در یک دوره درس می خوانند؛ همشاگردی

حمل

Haml

(۱) (قد.) جنیتی که در شکم مادر است

حمله

Hamla

(۱) ۱- حمله ۲- عمل یا رفتاری خشونت آمیز برای آسیب رساندن به دیگری یا راندن او ۳- هجوم

همه

Hamma

(ض.) ۱- همه ۲- مقدار یا کمیت مورد نظر به صورت یک کل؛ ~ جایده شو گپ (همه جا همین حرف است) ۳- (مجاز) مردم؛ ~ بیغیلدی می؟ (آیا مردم جمع شدند؟)

همه باب

Hammabob

(ص.) مورد پسند و قبول همه؛ عامه پسند؛ ~ متاع (کالای عامه پسند)

هم مکتب

Hammaktab

(۱) هر یک از کسانی که با هم در یک مدرسه درس می خوانند؛ هم مدرسه

هم محله

Hammahalla

(۱) هر یک از دو یا چند نفری که در یک محله یا کوی زیست دارند

هم مسلک

Hammaslak

(۱) هر یک از دو یا چند نفری که دارای مسلک مشترکی باشند

هم ملت

Hammillat

(۱) هر یک از کسانی که ملت شان مشترک است

حمل

Hammol

(۱) حمل؛ باربر

حمل لیک

Hammollik

(۱) حملی؛ باربری

حمل چیلیک

Hammolchilik

(۱) (گف.) حملی؛ باربری

حمام

Hammom

(۱) ۱- حمام ۲- ساختمانی دارای تجهیزات لازم و آب سرد و گرم برای شستشوی بدن؛ گرمابه

	(۱.) بی حقیقتی؛ نادرستی؛ ناراستی
Haqiqatchi	حقیقت‌چی
	(ص.) آنکه از روی حقیقت و راستی عمل کند
Haqiqiy	حقیقی
	(ص.) ۱- حقیقی ۲- مربوط یا منسوب به حقیقت ۳- دارای وجود خارجی
~a'zo	حقیقی اعضا
	عضو اصلی سازمان یا تشکیلات و یا موسسه‌ای
Haqiqiylik	حقیقی‌لیک
	(۱.) حقیقی
Haqli	حقلی
	(ص.) حقدار؛ آنکه حق با اوست؛ صاحب؛ ذی حق
Haqlilik	حقلی‌لیک
	(۱.) حق‌داری
Haqorat	حقارت
	(۱.) ۱- حقارت ۲- کوچکی ۳- ناچیزی؛ بی‌ارزشی ۴- توهین
Haqoratlamog	حقارت‌لماق
	مص. ۱- کسی را کوچک ساختن ۲- توهین کردن
Haqoratlanmog	حقارت‌لنماق
	(مص. مج.) حقارت شدن؛ کوچک شدن
Haqoratli	حقارت‌تلی
	(ص.) حقارت‌آمیز؛ سوزلر (سخنان حقارت‌آمیز)
Haqoratomuz	حقارت‌آموز
	(ق.) به‌طور حقارت‌آمیز؛ او سوزلر ایتیپ دوستی‌نی رنجیتدی (او با گفتن حرف‌هایی به‌طور حقارت‌آمیز دوستش را رنجاند)
Haqqoni	حقانی
	(ص.) حقانی؛ راست و درست؛ از روی حق
Haqqoniylık	حقانی‌لیک
	(۱.) حقانی؛ راستی؛ درستی
Haqqoniyat	حقانیت
	(۱.) ۱- حقانیت ۲- وضع یا کیفیت حق بودن ۳- درستی و راستی
Haqqoniyatsiz	حقانیت‌سبز
	(ص.) ۱- فاقد حقانیت ۲- فاقد راستی و درستی
Haqqoniyatsizlik	حقانیت‌سبزلیک
	(ص.) ۱- وضع یا کیفیت حقانی نبودن ۲- نادرستی و ناراستی
Haqquvsh	حق‌قوش
	(۱.) مرغ حق؛ پرندۀ کوچکی که از راسته‌ی جغد سانان،

	کنار دو پارچه که با هم دوخته شوند
Haqda	حقده
	(۱.) باره؛ آنچه از آن گفتگو می‌شود؛ موضوع؛ مورد؛ اولر نیمه ~ سوزله دیلر؟ (آنها در باره‌ی چه چیزی حرف زدند؟)
Haqgo'y	حقگوی
	(ص.) حقگو؛ حقیقت‌گوی؛ راست‌گوی
Haqgo'ylik	حق‌گویلیک
	(۱.) حق‌گویی؛ راست‌گویی
Haq-huquq	حق‌حقوق
	(۱.) ۱- حق و حقوق؛ اختیاری که قانون، عرف یا طبیعت به کسی داده باشد ۲- مزایایی که به خاطر انجام کاری به شخص یا موسسه‌ای تعلق گیرد
Haqida	حقیده
	← حقده
Haqir	حقیر
	(ص.) ۱- حقیر ۲- ناچیز؛ بی‌ارزش ۳- (مجاز) فروتن؛ متواضع
Haqirlarcha	حقیرلرچه
	(ق.) حقیرانه؛ کمترانه
Haqirona	حقیرانه
	(ق.) کمترانه
Haqiq	حقیق
	[=عقیق] (۱.) ۱- عقیق ۲- نوعی کانی از شکلهای طبیعی سیلیس، دارای لایه‌هایی از کالسدوان بسیار ریز به رنگهای گوناگون که به‌طور متحد‌المرکز یا مسطح قرار گرفته‌اند و در جواهر سازی کاربرد دارد ۳- آنچه که برنگ قرمز و سرخ است
Haqiqat	حقیقت
	(۱.) حقیقت ۲- آنچه دارای وجود خارجی باشد ۳- عقیده یا سخن درست ۴- آنچه با واقعیت یا امور واقعی سازگار باشد
Haqiqatan	حقیقتا
	(ق.) حقیقتاً؛ به‌طور راستی و درستی؛ از روی حقیقت
Haqiqatda	حقیقت‌ده
	(ق.) در حقیقت؛ از روی حقیقت
Haqiqatgo'y	حقیقت‌گوی
	(ص.) حقگو؛ راست‌گوی
Haqiqatparast	حقیقت‌پرست
	(ص.) آنکه پیرو و جانبدار حقیقت است
Haqiqatsizlik	حقیقت‌سبزلیک

Hanuz	هنوز
	(ق.) ۱- هنوز ۲- تا این یا آن زمان؛ ~ کیلگنی یوق (هنوز نیامده) ۳- همچنان؛ ~ شو بیرده (همچنان اینجاست) ۴- با اینهمه؛ ~ راضی بولگنیم یوق (با اینهمه راضی نشده‌ام)
Hanuzgacha	هنوزگه‌چه
	(ق.) تا هنوز؛ ~ اونینگ یاردمی‌نی کورمه گن میز (تا هنوز کمک او را ندیده‌ایم)
Hap	هپ
	(ص.) مفهوم باز و بسته شدن سریع دهن را می‌رساند
Hapaqat	هیپ‌هفت
	(ص.) ۱- بزرگ؛ دارای حجم، وسعت یا تعداد زیاد؛ ~ ایشیک (در بزرگ)
Hap-hap	هپ‌هپ
	(ص.) تلاش بی‌فایده؛ حرف‌های بی‌بهره
Hapillatmog	هیپ‌لتماق
	(مص.) به سرعت بلعیدن؛ لقمه یا چیزی را با سرعت و بدون جویدن فرو خوردن
Hapinmog	هیپ‌نماق
	(ص.) (گف.) دوک دوک ضربان قلب
Happa-halol	هپه‌حلال
	(ق.) کاملاً حلال؛ بسیار پاک
Hapriqmog	هپ‌ریقماق
	← هاولیقماق
Haq	حق
	(۱.) ۱- حق ۲- اختیاری که قانون، عرف یا طبیعت به کسی داده باشد ۳- مزایایی که به خاطر انجام کاری به شخص یا موسسه‌ای تعلق گیرد؛ کارمزد؛ قلم ~ ی (حق القلم) ۴- درست؛ راست؛ ~ گپ (حرف راست) ۵- حق العضویت اعضا؛ سازمان یا یک تشکیلات
Xudo~i	خدا‌حق
	سوگند به خدا
Ko'z~i	کوز‌حق
	بخاطر دفع نظر بد شخصی که به مال کسی (بیشتر خوردنی و آشامیدنی) چشم بدوزد، از آن مال مقداری به او دهند
Tuz~i	توز‌حق
	حق نمک؛ پاس خوبی و نیکویی کسی
Sut~i	سوت‌حق
	شیربها
Chok~i	چاک‌حق

Handasiy	هندسی
	(ص.) (ق.) ۱- هندسی؛ مربوط به هندسه ۲- دارای شکل منظم
Hangama	هنگ‌مه
	[=هنگامه] (ص.) ۱- هنگامه؛ بسیار دیدنی، چشمگیر و شگفت‌انگیز ۲- صحبت شیرین و جالب میان دو یا چند نفر ۳- واقعه یا حادثه‌ی ناگوار
Hangamalashmog	هنگ‌مه‌لشماق
	مص. بسیار دیدنی، چشمگیر و جالب شدن
Hangi	هنگی
	(ص.) ۱- خر خر کننده؛ ایشیک نینگ یامانی ~ آدم نینگ یامانی بنگی (خر بد هنگی، آدم بد بنگی است (مثل) ۲- آنکه یا آنچه که همیشه فریاد و صدای بلند کشد
Hang-mang	هنگ‌منگ
	(ص.) هنگ و منگ؛ گیج؛ دستخوش وقفه یا اختلال در تسلط بر اندیشه و رفتار
Hang-manglik	هنگ‌منگلیک
	(۱.) گیجی
Hangom	هنگام
	(۱.) در دستگاه بافندگی جایی که ماکو سوار می‌شود
Hangoma	هنگامه
	(۱.) (کم.) ← هنگ‌مه
Hangramog	هنگره‌ماق
	(مص.) ۱- عززدن (در مورد خر) ۲- تقلید کردن آواز خر
Hangratmog	هنگره‌تماق
	(مص. م.) هنگره‌ماق
Hangrashmog	هنگره‌شماق
	(مص. مش.) هنگره‌ماق
Hanik	هنگک
	(۱.) آبریز
Hannot	هنات
	[=حناط] (ص.) حنط؛ گندم فروش
Hansiramog	هنسیره‌ماق
	(مص.) ۱- هناسه زدن ۲- نفس نفس زدن؛ به‌هن هن افتادن
Hansiratmog	هنسیره‌تماق
	(مص. م.) هنسیره‌ماق؛ به نفس نفس انداختن؛ به هن هن انداختن
Hansirashmog	هنسیره‌شماق
	(مص. مش.) هنسیره‌ماق

← حرام

حرام مغیز Harommag'iz

[حرام مغیز] (ا. ک) نخاع؛ بخشی از دستگاه مرکزی اعصاب، به شکل طنابی از رشته‌های اعصاب که از پیاز مغز تیره تا آخرین مهره‌ی کمر در داخل ستون مهره‌ها ادامه می‌یابد؛ نخاع شوکی

حرام تاماق Haromtomoq

(ا. کسی که مال حرام به دست آورد؛ حرام‌خوار

حرام تاواق Haromtovoq

(ص. مفت‌خور؛ آنکه از طفیل دیگران زندگی کند

حرام‌خور Haromxo'r

(ا. حرام‌خوار ۲- کسی که خوردنی و نوشیدنی حرام بخورد ۳- (مجا، ← حرام تاماق ۴- لاش‌خوار (در مورد پرنندگان)

حرام‌خورلیک Haromxo'rlik

(ا. حرام‌خواری

حرامزاده Haromzoda

(ا. حرامزاده؛ فرزند نامشروع

حرارت Harorat

(ا. حرارت ۲- نوعی انرژی تابشی که موجب بالا رفتن دما، از هم‌پاشیدن، تبخیر یا تغییرات دیگر در جسمی شود؛ گرما ۳- میزان گرما؛ دما ۴- شور و هیجان و احساسات

حرارت‌لی Haroratli

(ص. ۱- با حرارت؛ دارای حرارت ۲- (مجاز) دارای شور، هیجان و احساسات

حرارت‌سیز Haroratsiz

(ص. ۱- فاقد حرارت؛ آنکه حرارت ندارد ۲- (مجاز) سرد؛ فاقد شور، هیجان و احساس

هرس‌هرس Hars-hars

(صو. تیز تیز نفس گرفتن را افاده می‌کند

هرسیلخه‌ماق Harsillamoq

← هنسیره‌ماق

هرتوگول Hartugul

(ق. (گف. ۱- هر طور؛ هر قسم ۲- شکرکه؛ خوب است که؛ آتم غضبیده بولسه لر هم ~ آینده مه دیلر (با وجود خشم پدرم شکر که چیزی نگفتند)

هروانه Harvona

(ا. (قد. شتر ماده‌ی یک کوهانه

هریانه Haryona

[حیرانه] (ص. (گف. حیرانه؛ دستخوش حیرت؛

حرف‌خور Harfxo'r

(ص. آنکه نسبت به مضمون به شکل مسئله‌ای توجه و اعتبار نشان دهد

هرگز Hargiz

(ق. هرگز؛ در هیچ زمان

حریف Harif

(ا. ۱- حریف ۲- طرف مقابل در یک رقابت یا مبارزه ۳- همراه؛ هم‌پیاله؛ هم‌مجلس

حریر Harir-1

(ا. ۱- حریر ۲- ابریشم ۳- پارچه‌ی ابریشمی نازک ۴- عموماً پارچه‌ی نازک

حریر Harir-2

(ص. (مجاز) تازه؛ شفاف؛ مصفا

حریص Haris

(ص. ۱- حریص ۲- آزمند ۳- سخت‌خواستار چیزی

حریص‌لیک Harislik

(ا. ۱- حرص ۲- آز ۳- تلاش و کوشش بسیار برای بدست آوردن چیزی

حریصانه Harisona

(ق. آزمندانه

هرنه Harna

[هر نیمه] (ق. ۱- هر جد؛ هر چیز؛ ~ بولسه بیگب کیلسین (هر چه باشد، جوان بیاید ۲- اهر قدر؛ هر اندازه؛ ~ یاردم کیره ک بولسه، بیر (هر قدر کمک لازم باشد، بده) ۳- هر طور؛ هرگونه

هرنیچوک Harnechuk

(قد، ← هر نه

حرام Harom

(ص. ۱- حرام ۲- دارای ممنوعیت از لحاظ دینی ۳- (مجاز) ناروا؛ ناشایست ۴- عموماً چیز آلوده و ناپاک ۴- (گف. آنکه پس از عمل جنسی غسل نکرده باشد

حرام‌قول ~qo'l

آنکه از راه فریب دیگران در آمد حاصل کند

حرام‌هریش Harom-harish

(ا. ← حرام

حرامی Haromi

(ا. ← حرامزاده

حرام‌لماق Haromlamoq

(مص. ۱- حرام کردن ۲- (مجاز) تجاوز کردن به

ناموس کسی

حرام‌لیک Haromlik

اجرای کاری در تلاش است

حرکت‌سیز Harakatsiz

(ص. ۱- فاقد حرکت؛ ساکن ۲- آنکه به هیچ کاری نپردازد

حرکت‌چن Harakatchan

(ص. ۱- سریع حرکت؛ پر شتاب ۲- با غیرت ۳- پرکار

هره‌له‌تره‌له Harala-tarala

هره‌له تره‌له قیلماق بیکار گشتن؛ بیهوده وقت گذرانی کردن

حرم Haram

(ا. ۱- حرم ۲- درون زیارتگاه‌های دینی ۳- حرمسرا

حرمخانه Haramxona

(ا. حرمسرا

حرب Harb

(ا. (قد. ۱- حرب ۲- جنگ؛ ~ کردن (جنگ کردن)

حربه Harba

(ا. (مجاز) ۱- حربه ۲- جنگ‌افزار

حربی Harbiy

(ص. ۱- حربی ۲- جنگی

حربی‌لشتیرماق Harbiylashtirilmog

(مص و (ا. (مج. نظامی ساختن؛ جنگی ساختن

حربی‌چه Harbiycha

(ق. نظامی‌وار

حربی‌چه‌سیگه Harbiychasiga

(ق. به گونه‌ی نظامی؛ نظامی‌وار

حرب‌ضرب Harb-zarb

(ا. حرب و ضرب؛ جنگ

هردم‌خیال Hardamxayol

(ص. هر دم خیال؛ مردد؛ بی‌ثبات؛ متلون المزاج

هردم‌خیال‌لیک Hardamxayollik

(ا. هر دم خیالی؛ بی‌ثباتی؛ تلون مزاج

حرف Harf

(ا. حرف؛ هر یک از نشانه‌های الفبا

حرفی Harfiy

(ص. ۱- حرفی ۲- حرفی؛ مق عددی ۳- دارای حرف

حرف‌مه‌حرف Harfma-harf

(ق. ۱- حرف به حرف؛ تیکست‌نی ~ کوردیک (متن را حرف به حرف ملاحظه کردیم) ۲- (مجاز) کلمه به کلمه

با صدای یکنواخت و ناموزون، نوک کوچک و زرد مایل به سبز، سر بزرگ، عنبیه‌ی زرد رنگ، پره‌های گوشتی (گوشتی)، پر و بال دارای خط‌های موجدار و خال‌های قهوه‌ای مایل به خاکستری، دم دراز و باریک، که بیشتر در شب فعال است و از حشرات، کرم درخت، جوندگان و گاه پرنندگان کوچک تغذیه می‌کند

حق‌رهِه Haqraha

[حق‌راهه] (ا. راهی که از زمین یا قلمرو همسایه جدا شده

حق‌سیور Haqsevar

(ص. دوستدار حقیقت؛ جانبدار راستی

حق‌سیز Haqsiz

(ص. ناحق؛ آنکه در کاری یا چیزی دارای حق نباشد

حق‌سیزلیک Haqsizlik

(ا. ۱- ناحقی؛ بی‌عدالتی ۲- محرومیت از حق

هر Har

(ص. ۱- هر ۲- شامل یکایک عضوهای یک گروه یا مجموعه؛ بدون استثنا؛ ~ کیم گه بیر نان (به هر کس یک قرص نان)؛ ~ ایکله سی کیلدی (هر دوی شان آمدند)؛ ~ زمان کوره من (هر وقت می‌بینم)، ~ قنده‌ی جایلرگه بارمه یدی (به هر قسم جاهانمی‌رود)

هرقه‌له‌ی ~qalay

به هر صورت؛ به هر ترتیب؛ هر طور که باشد؛ ~ یاغمیر یاغمسه کیره ک (به هر صورت ممکن است باران نیارد)

حرکت Harakat

(ا. ۱- حرکت ۲- عمل یا فرایند تغییر مکان دادن ۳- تغییر معنی دار یا با حالت در وضع بدن یا بخشی از آن؛ رفتار؛ نامعقول ~ (حرکت نامعقول) ۴- (فیزیکی) هر گونه تغییر تدریجی جسم یا عمل متقابل اجسام ۵- (مجاز) فعالیت اجتماعی به منظور هدف معین

حرکت‌لنماق Harakatlanmoq

(مص. مج. حرکت کردن؛ به جنبش آمدن؛ بیجا شدن

حرکت‌لنتیرماق Harakatlantirmog

(مص و (ا. به حرکت آوردن؛ به جنبش واداشتن؛ بیجا ساختن

حرکت‌لنتیروچی Harakatlantiruvchi

(ا. به حرکت آورنده؛ به جنبش آورنده؛ بیجا کننده

حرکت‌لی Harakatli

(ص. ۱- دارای حرکت؛ حرکت کننده ۲- آنکه در

(ص. ۱) - دارای هوای تازه و خوب ۲ - دلپسند و دلگشا
سینا (ساختمان هوادار)

Havodor-2 **هوادار**
(ا. ۱) (ف. م) پول و هدیه ای که در مراسم عروسی و دعوتها
از طرف میزبانان و مدعوین برای رفاقتان و هنرمندان
داده می شود

Havodor-3 **هوادار**
(ص. ۱) (م. م) متکبر: آدم (شخص متکبر)

Havol **حوال**
(ص. ۱) - غیر متراکم ۲ - بدون قوت: سست:
آهسته: احمد پهلوان اونینگ بیل باغیدن - او شله دی
(پهلوان احمد از بند کمر او آهسته گرفت) ۳ - دارای
سنگینی اندک: خیلی سبک

Havola **حواله**
(ا. ۱) - حواله ۲ - واگذاری انجام کاری به شخص، زمان
یا مکان دیگر

Havolab **هوالب**
(ق. ۱) رو به بالا: افراشته به بالا: بلند شده: جانور -
اوزینی کوککه اوردی (جانور بلند شده به آسمان
جهید)

Havolanmoq **هوالنماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - به هوا بلند شدن: صعود کردن ۲ -
(مجاز) خود را نسبت به دیگران برتر دانستن: مغرور
شدن

Havolantirmoq **هوالنتیرماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - هوالنماق ۲ - مغرور ساختن

Havolatmoq **هوالتماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - بلند کردن: بلند ساختن

Havoli **هوالی**
(ص. ۱) - هوادار ۲ - دارای کبر: صفت آنکه خود را از
دیگران برتر بداند

Havollanmoq **هواللنماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - غیر متراکم شدن: تخلخل پیدا کردن:
کاواک شدن

Havon **هوان**
(ا. ۱) در چارچوب دیوارهای ساخته شده با شبکه های
تیر چوبی (سینجی) چوبی که در قسمت بالایی تیرها
بخاطر استحکام آنها میخ می شود

Havoyi-1 **هوایی**
(ص. ۱) - هوایی ۲ - آبی: به رنگ هوا ۳ - آنچه که به
هوا بلند شده باشد: بلند ۴ - (مجاز) دارای وضع ذهنی

Hatlashmoq **هت لاشماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - هت لماق

Hatto **حتی**
(ق. ۱) - حتی ۲ - علاوه بر آن: - یاردم بیره من دیدی
(علاوه بر آن، گفت که کمک می کنم) ۳ - به علاوه
دیگر یا دیگران: - بیر نیچه ایتمه گن کیشی لر هم
کیلدی (به علاوه مهمانان چند تن دعوت نشده هانیز
آمدند)

Hattoki **حتی که**
(ق. ۱) (ص. ۱)

Havas **هوس**
(ا. ۱) - هوس ۲ - میل: خواهش: آرزو

Havaskor **هوسکار**
(ا. ۱) کسی که به چیزی علاقمندی و میل دارد:
موسیقی سی (علاقمند موسیقی)

Havaskorlik **هوسکارلیک**
(ا. ۱) هوسکاری: علاقمندی و اشتیاق به چیزی

Havaslanmoq **هوسلنماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - هوس کردن: آرزو کردن: میل کردن

Havaslantirmoq **هوسلنتیرماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - هوسمند ساختن: علاقمند گردانیدن

Havasli **هوسلی**
(ص. ۱) (دارای هوس و آرزو: آرزومند: - کیشی (آنکه
دارای هوس است)

Havasmand **هوسمند**
(ص. ۱) (دارای هوس)

Havo-1 **هوا**
(ا. ۱) - هوا: ترکیب نامرئی و بی بوی گازهای گوناگون
(مانند نیتروژن و اکسیژن) در جو زمین ۲ - آسمان:
- قرانغو (آسمان تاریک است) ۳ - فضا ۴ - وضع
جوی: - بولوت (هوا ابریست)

~gaketdi **هوا که کیتدی**
بیهوده رفت: بی فایده شد

~gasovurmoq **هوا که ساورماق**
مصرف بیجا و بیهوده: اصراف

Havo-2 **هوا**
(ا. ۱) کبر: عمل یا فرایند خود را برتر و بهتر از دیگران
پنداشتن: خود بزرگ بینی آ - سی بلند (متکبر است)

Havo-3 **هوا**
(ا. ۱) (موسیقی) آهنگ: قطعه ای موسیقی

Havodor-1 **هوادار**

Hasratlashishmoq **حسرت لاشیشماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - حسرت لاشیش

Hasratlashmoq **حسرت لاشماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - حسرت خوردن: افسوس خوردن

Hasratli **حسرتلی**
(ص. ۱) (آنکه دارای حسرت است)

Hasrat-nadomat **حسرت ندامت**
(ا. ۱) (حسرت و ندامت: افسوس و پشیمانی)

Hassa **هسه**
[عصا] (ا. ۱) - عصا ۲ - وسیله ای کمابیش استوانه ای
و باریک معمولاً از جنس چوب، با سر خمیده یا
برگشته، برای کمک به کسانی که در ایستادن یا راه
رفتن دچار مشکل می شوند

Hassakash **هسه کش**
[عصا کش] (ص. ۱) (بردارنده عصا) ۱ - اندک در
مراسم عروسی یا عزاداری اشتراک کنندگان را دم در
استقبال و مشایعت کند ۲ - آنکه هنگام انتقال تابوت
میت عصا به دست پیشاپیش دیگران حرکت کند

Hassakashlik **هسه کشلیک**
(ا. ۱) (استقبال و مشایعت کردن اشتراک کنندگان در
مراسم عزاداری یا عروسی)

Hassos **حساس**
(ص. ۱) - حساس ۲ - دارای واکنش در برابر عاملهای
بیرونی ۳ - دارای ذهن نیرومند ۴ - دارای عصبهای
گیرنده ی نیرومند

Hasti **هستی**
(ا. ۱) (گف.) حضرت

Hatlamoq **هت لماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - جستن: پریدن: اریقتدن - (از جوی
پریدن) ۲ - گام برداشتن: قدم انداختن

Ostonahatlabko'chagachiqmagan
آستانه هتلب کوچه که چیقمه گن

کسی که اجازه ی بیرون شدن از منزل ندارد: آنکه
همیشه در منزل است

Hatlatilmoq **هتله تیلماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - هت لماق

Hatlatmoq **هتلتماق**
(ص. ۱) (م. م) ۱ - هت لماق

Hatlash **هت لاش**
(ا. ۱) (عمل یا فرایند جستن یا پریدن)

سرگشته

Harchand **هرچند**
(ق. ۱) - هر چند ۲ - اگر چه: گر چه ۳ - هر قدر: هر مقدار

Harchi **هرچی**
[هر چه] (ق. ۱) - هر چه ۲ - هر حاله ۳ - هر قدر: هر
اندازه

Hasad **حسد**
(ا. ۱) - حسد ۲ - نداشتن تحمل نسبت به مزایا و
کامیابیهای دیگران یا دشمنی یا نفرت ورزیدن نسبت
به کسانی که از امتیازهایی برخوردار اند

Hasadgo'y **حسدگوی**
(ص. ۱) (حسود: دارای حسد: حاسد)

Hasadlanmoq **حسدلنماق**
(ص. ۱) (حسد ورزیدن: حسد بردن)

Hasadli **حسدلی**
(ص. ۱) (حسود: دارای حسد)

Hasadchi **حسدچی**
- حسدگوی

Hasana **حسنه**
(ا. ۱) - حسنه ۲ - کار نیک: عمل خیر

Qarzi~ **قرض حسنه**
وام بدون ربا

Hasanot **حسنات**
(ا. ۱) - ج. حسنه ۲ - خوبیها و نیکیها

Qadamlara!ga **قدم لریگه حسنات!**
قدمهای تان مبارک: خوش آمدید!

Hasayni **حز سینی**
(ا. ۱) (انگوری از نوع انگور حسینی با دانه های بزرگتر)

Hasip **حسیپ**
(ا. ۱) خوراکی که روده ی گوسفند را خوب پاک نموده
داخل آن را با گوشت خرد شده و برنج پر سازند و آن را
در آب جوشان بپزند

Hasipfurush **حسیپ فروش**
(ا. ۱) آنکه سازنده و فروشنده ی حسیپ است

Hasrat **حسرت**
(ا. ۱) - حسرت ۲ - افسوس و اندوه چیزی دلخواه که
در دسترس نباشد ۳ - آرزوی برآورده نشده

Hasratlanmoq **حسرتلنماق**
(ص. ۱) (م. م) (کم) حسرت خوردن

Hasratlashish **حسرت لاشیش**
(ا. ۱) (عمل یا فرایند حسرت خوردن)

هی هی سالماق
سر و صدرا انداختن؛ آواز بلند کشیدن

هی هی لماق
(صو.) ۱- برای راندن جانوران چنین صدایی کشیدن
۲- برای بازداشتن از عمل ناشایستی چنین صدایی را کشیدن

هی هی لتماق
(مص. م.) هی هی لماق

هی هی لش
(۱.) عمل هی هی کردن در راندن جانوران

هی هی لشماق
(مص. مش.) هی هی لماق

هی هیهات
(صو.) هیهات؛ افسوس؛ ~ بیرار آسوده دم یوق (افسوس، لحظه ای راحتی نیست)

هی هیهات دهی (دیک)
(ص.) (گف.) خالی؛ وسیع و بزرگ؛ بی انتها؛ ~ حویلی کمپیر یکه اوزی قالگن ایدی (پیره زن در خانه وسیع و بزرگ تنها مانده بود)

هی هو
[=هیاهو] (۱.) ۱- هیاهو ۲- سر و صدای همراه با فریاد؛ سخن گفتن یا اعتراض خشم آلود و یا هیجان و حوشتی دسته جمعی

هی قیریق
(۱.) ۱- صدای بسیار بلند حاکی از خوشی، هیجان، خشم یا درد؛ آواز بلند ۲- صدای بلند ناشی از برخورد دوشی

هی قیریش
(۱.) عمل یا فرایند صدای بلند کشیدن

هی قیریشماق
(مص. مش.) هی قیرماق

هی قیرماق
(مص. لا.) ۱- فریاد کردن؛ صدای بسیار بلند کشیدن
۲- بلند شدن صدای بسیار بلند و شدید برخورد دو جسم

هی قیراق
(ص.) (گف.) ۱- صفت آنکه عادت فریاد و سر و صدا کردن دارد ۲- ویژگی آنچه که صدای بلند و شدید دارد

هیین چک
(۱.) تاب؛ ~ او چماق (تاب بازی کردن)

هیین چلک
Hayinchalak

هیده ل مه
(۱.) قشر شخم زده شده و نرم زمین

هیده ل ماق
(مص. مج.) هیده ماق

هیده ماق
(مص. م.) ۱- راندن ۲- به حرکت در آوردن؛ ماشینه ~ (اتوموبیل راندن) ۳- از جایی بیرون کردن یا دور کردن؛ یورتدن ~ (از میهن آواره ساختن) ۴- حرکت چیزی را اداره کردن ۵- از کار برکنار کردن؛ ایکخی آی دن سونگ مینی ایشدن هیده دیلر (پس از دو ماه مرا از کار برکنار کردند) ۶- اشخم زدن زمین ۷- جدا سازی مواد ترکیبی از طریق گرما و جوشاندن

حیدر
(۱.) ۱- کاکلی که در دوسوی روی گذاشته می شود ۲- نام آقایان

حیدر کاکل
~kokil
موی بلند بافته شده

حیدر کاکل
(۱.) نوعی مرغابی که دارای پرهای سیاه بر سر می باشد

هیده ت ماق
Haydatmoq
(مص. م.) هیده ماق (به وسیله کسی)

هیده ت تیرماق
Haydattirmoq
(مص. و.) (۱.) هیده ت ماق

هیده ش
Haydash
(۱.) ۱- عمل یا فرایند راندن (وسیله ی نقلیه یا جانوران) ۲- عمل یا فرایند شخم زدن

هیده ش ماق
Haydashmoq
(مص. مش.) هیده ت ماق

هید اوچی
Haydovchi
(۱.) ۱- راننده ی اتوموبیل ۲- شخم زننده ی زمین

حیف
Hayf
(صو.) حیف؛ واژه ای برای اظهار تاسف در از دست رفتن کسی یا چیزی یا در نبودن آن؛ افسوس

حیف سن
Hayfsan
(۱.) جزا یا تنبیهی که به طور رسمی نسبت ارتکاب گناه یا جرمی به شخص داده می شود

حیف سینماق
Hayfsinmoq
(مص. م.) به کسی یا چیزی رحم کردن؛ به حال کسی یا چیزی دلسوزی کردن

هی هی
Hay-hay
«هی» (تکرار)

جسمی می شود و آن را برای اقدام فوری نیرومندی آماده می کند

هیجان لنماق
Haya jonlanmoq
(مص. ل.) به هیجان آمدن؛ هیجانی شدن

هیجان لتیرماق
Haya jonlantirmoq
(مص. م.) به هیجان آوردن؛ هیجانی ساختن؛ کینا همه نی هیجان لتیریب قویدی (فیلم همه را به هیجان آورد)

هیجانلی
Haya jonli
(ص.) ۱- هیجان انگیز ۲- بسیار جالب و خوشایند ۳- موجب ایجاد هیجان؛ هیجان آور؛ ~ دم لر (لحظات هیجان انگیز)

هیل
Hayal
(۱.) لحظه؛ زمان کوتاهی به اندازه ی یک نگاه کردن یا چشم بر هم زدن؛ ~ او تمه ی بیتیب کیلدی (لحظه ای نگذشته بود که از راه رسید)

هیل لماق
Hayallamoq
(مص. ل.) تاخیر کردن؛ دیر کردن

هیل لش
Hayallash
(۱.) عمل یا فرایند تاخیر یا دیر کردن

هیل لشماق
Hayallashmoq
(مص. مش.) هیل لماق

هیئت
Hay'at
(۱.) ۱- هیئت ۲- گروه سازمان یافته ای از افراد دارای ماموریت معین؛ مجلس پرزیدومی ~ ی (هیئت رئیسه ی مجلس) ۳- (قد.) شاخه ای از علوم نجوم که به بررسی ابعاد ستارگان، موضع آنها و فاصله ی شان ارتباط دارد؛ اخترشناسی نظری (ریاضی)

هی برک الله
Haybarakalla
(ح.) حرف تشویق و تحسین؛ ~ بیگیت لر، ایشلنگلر! (آفرین جوانان، کار کنید!)

هی برک الله چی
Haybarakallachi
(ص.) ۱- کسی که خود در کار سهم نگرفته، دیگران را تشویق کند ۲- (مجاز) لافزن؛ خودستا

هیبت
Haybat
(۱.) ۱- هیبت ۲- آنچه که موجب ایجاد حس احترام یا ترس در دیگری شود ۳- وضع یا کیفیت مهیب بودن

هیبتلی
Haybatli
(ص.) ۱- هیبتناک؛ ترسناک ۲- بسیار بزرگ؛ نیرمند

هیده هیده چیلیک
Hayda-haydachilik
(۱.) عجولانه کار کردن؛ تعجیلی

بی ثبات ۵- (مجاز) آسان؛ سهل ۶- (مجاز) بی اساس؛ سطحی

هوایی
Havoyi-2
(ق.) ۱- هوایی؛ به سوی آسمان؛ ~ آتدی (به سوی آسمان شلیک کرد) ۲- (گف.) بدون دقت و بررسی؛ ~ گیرمه (بدون دقت حرف مزین)

هوایی لشیش
Havoyilashish
(۱.) عمل یا فرایند مغرور یا خودبرتربین شدن

هوایی لشماق
Havoyilashmoq
(مص. ل.) مغرور شدن؛ خود برتر بین شدن؛ بیش از بیش مغرور شدن

هوازه
Havoza
(۱.) ۱- داربست ۲- شبکه ای از تیرهای چوبی یا فلزی که برای کار کردن در بناهای بلند و دور از دسترس (مانند بالای دیوار یا طبقه های بالای ساختمان) آنها را به صورت عمودی و افقی به یکدیگر متصل کنند و خرک را بر روی آن قرار دهند؛ چوب بست ۳- آلاچیق بلند دیدبانی ۴- (گف.) چوب بست که تاک انگور را از زمین بلند نگهدارد

حوض
Havz
(۱.) ۱- حوض ۲- آبگیر مصنوعی روباز (معمولا کوچکتر از استخر)

حوضه
Havza
(۱.) ۱- حوضه ۲- ناحیه یا منطقه ای که آبهای آن به یک دریا، دریاچه یا رودخانه می ریزد ۳- انبار آب ۴- ذخیره ی بزرگ آب که از اثر احداث سد روی رودخانه پدید می آید ۵- (زمین شناسی) منطقه ای که ذخایر بزرگ معدنی مانند ذغال سنگ موجود باشد ۶- زمین پست احاطه شده با تپه ها

هی
Hay
(صو.) (گف.) ۱- ای؛ آهای؛ (برای صدا کردن کسی)
۲- واژه ای برای آگاهاندن؛ ~، بو گپ نی اونگه ایته کورمه (زنهار این حرف را به او مگو) ۳- واژه ای برای ابراز رضایت یا اهمیت ندادن نسبت به کار انجام یافته؛ ~، اوتگن گپ گه صلوات (هی، گذشته را صلوات)

هیجان
Haya jon
(۱.) ۱- هیجان ۲- حالت برانگیختگی در جاندار، شامل دگرگونیهای آگاهانه ی جسمی و رفتاری ۲- واکنش روانی و جسمی (مانند خشم و ترس) که به صورت احساسی نیرومند موجب دگرگونیهای

(مص.ل.) مانند حیوان شدن؛ وحشی شدن

حیوانلیک Hayvonlik

(۱) حیوانی ۲- (مجاز) بی فرهنگی ۳- (مجاز)

بستی و رذالت

حیوانات Hayvonot

(۱) جمع حیوان؛ حیوانات

حیوان صفت Hayvonsifat

(ص.) دارای خصلت حیوانی؛ خشن؛ وحشی

حی با حی Hayyo-hay

(صو.) صدایی برای انجام دادن کاری، بویژه عزم سفر

کردن

حی یا هو Hayyo-hu

← حی یا حی

حیض Hayz

(۱) ۱- حیض؛ چرخه‌ی تخلیه‌ی خون، ترشحات و

مایع مخاط زهدان در انسان و برخی نخستیان بالغ

مادینه، در صورت آبستن نبودن، که در زنان هر چهار

هفته یک بار روی می‌دهد؛ قاعدگی؛ عادت ماهانه؛

عادت ماهوار

حذر Hazar

(۱) ۱- حذر ۲- دوری؛ کناره‌گیری؛ پرهیز؛ قیلماق

(الف) دوری کردن (ب) نفرت ورزیدن

هزیل Hazil

[هزل] (۱) ۱- هزل ۲- سخن، داستان، شعر یا

نوشته‌ی شوخی آمیز و خنده‌آور ۳- آنچه که اجرایش

دشوار نباشد؛ آسان؛ انستیتوتده اوقیش نی ~ دیب

اوایله‌ی سن می؟ (تحصیل در انستیتو را آسان

می‌پنداری؟)

هزیله کم Hazilakam

(ص.) ۱- به طور هزل؛ غیر جدی؛ اولرنینگ اوریشی

~ اوریش (جنگ آنها غیر جدیست) ۲- سهل؛ آسان

هزیله کمی‌گه Hazilakamiga

(ق.) ۱- هزل آمیز؛ به طور شوخی ۲- به آسانی؛ به

سهولت؛ بوایش نی ~ قیلیب قویه من (این کار را به

آسانی انجام می‌دهم)

هزیل هوزول Hazil-huzul

(۱) هر نوع شوخی؛ هزل و مطایبه

هزیلکش Hazilkash

← هزیلوان

هزیلکش‌لیک Hazilkashlik

(۱) شوخی؛ هز خالی؛ ~ نی قوی (شوخی مکن)

ارزیابی رویدادها و تصمیم‌گیری در باره‌ی آنها؛

سرگشتگی؛ حیرانی

حیرت برماغینی تیشله ماق ~barmog'initishlamoq

انگشت حیرت به دندان گزیدن؛ تعجب بسیار

حیرتبخش Hayratbaxsh

(ص.) حیرت انگیز؛ شگفتی انگیز

حیرت‌لنماق Hayratlanmoq

(مص.مج.) در شگفت شدن؛ حیران شدن

حیرت‌لنتیرماق Hayratlantirmoq

(مص.م.) به حیرت انداختن؛ در شگفت ساختن

حیرت‌آموز Hayratomuz

[حیرت آمیز] ← حیرتبخش

حیران Hayron

(ص.) حیران؛ دستخوش حیرت؛ سرگشته

حیرانه Hayrona

(ص.) (ادبیات) حیران

حیرانلیک Hayronlik

(۱) حیرانی؛ حیرت؛ سرگشتگی

هیئت Hayt

(صو.) صدایی برای راندن جانوران

هیتاوور Haytovur

(ح.) ۱- به هر صورت؛ هرچه باشد؛ با وجود

آن؛ اوغلیم، ایشیتدینگ می، یوق می، ~ بیز سین

اوچون بیر ایش قیلدیک (پسرم شنیدی یا نه، هرچه

بود، ما برای کاری کردیم) ۲- خوب است که؛ خیر

که؛ ~ تویی میز گه ییتیپ کیلیب سیز (خوب است که

به عروسی ما رسیده‌اید)

حیوان Hayvon

(۱) ۱- حیوان ۲- جانور ۳- جاندار ۴- (مجاز) شخص

بی فرهنگ و بی شرم

آب حیوان Obi~

آب حیات؛ آب خضر

حیوانی Hayvoni

(ص.) ۱- حیوانی ۲- مربوط یا متعلق به حیوان ۳-

مانند حیوان؛ ~ نفس (نفس حیوانی)

حیوانلرچه Hayvonlarcha

(ق.) همانند حیوان؛ خصلت حیوانی؛ خشن؛

وحشیانه؛ اوزی نی ~ توتماق (خود را همانند حیوان

ساختن)

حیوان‌لشماق Hayvonlashmoq

هیكلچه Haykalcha

(۱) هیكل کوچک؛ پیکره‌ی خرد

هیكلچی Haykalchi

(۱) (گف.) پیکرتراش

حیالی Hayoli

(ص.) باحیا؛ باشرم؛ ~ قیز (دختر باحیا)

هیان Hayon

(۱) (قد.) فایده‌ای که از بازرگانی بدست آید؛ سود

حیاسیز Hayosiz

(ص.) فاقد حیا؛ بی شرم؛ بی حیا

حیاسیزلرچه Hayosizlarcha

(ق.) بی شرمانه؛ بابی حیایی؛ وقیحانه؛ ~ ایش قیلدی

(کاری بیشرمانه کرد)

حیاسیزلیک Hayosizlik

(۱) بی حیایی؛ بی شرمی

حیات Hayot

(۱) ۱- زندگی ۲- نام خانمها

حیاتبخش Hayotbaxsh

(ص.) ۱- حیاتبخش ۲- بخشنده‌ی زندگی یا موجب

ادامه‌ی آن؛ زندگی بخش

حیاتی Hayotiy

(ص.) ۱- حیاتی ۲- مربوط یا متعلق به زندگی؛

زیستی؛ ~ فعالیتلر (فعالیت‌های حیاتی) ۳- دارای

اهمیت اساسی برای ادامه‌ی زندگی آسوو برچد

جاندارلر اوچون ~ دیر (آب برای تمام جانداران حیاتی

است)

حیاتی‌لیک Hayotiylik

(۱) وضع یا کیفیت حیاتی بودن

حیات‌مما Hayot-mamot

(اصط.) ۱- حیات و ممات ۲- مرگ و زندگی ۳- (مجاز)

چیز بستار جدی و قطعی مربوط به مرگ و زندگی

حیاطچه Hayotcha

(۱) (گف.) ۱- حیاط کوچک؛ محوطه‌ی محصور

کوچک و روبازی در پیرامون یا حریم یک ساختمان ۲-

باغچه

حیاتچن Hayotchan

(ص.) ۱- حیاتی؛ اولرنینگ اهنرلری دقت گه سزاوار

(هنر حیاتی آنان قابل توجه است) ۲- قابل زیست؛

مناسب برای زندگی ۳- زیستی

حیرت Hayrat

(۱) ۱- حیرت ۲- وضع یا کیفیت از دست دادن توانایی

← هیین چک

هییقیش Hayiqish

(۱) عمل یا فرایند نگران یا دلواپس شدن

هییقیشماق Hayiqishmoq

(مص.مش.) هییقماق

هییقماق Hayiqmoq

(مص.ل.) ۱- نگران شدن ۲- دلواپس شدن ۳-

هراسیدن؛ او دیریکترنی کورمسدن آلدین هییقدی

(او پیش از دیدن رئیس نگران شد)

هییقیتیرماق Hayiqtirmoq

(مص.م.) نگران ساختن؛ ترساندن؛ دلواپس ساختن

هییت Hayit

(۱) ۱- عید ۲- روزهای معینی از سال که به مناسبتی

خوشحال کننده و گرامی شمرده شود و در آن مراسم

ویژه‌ای برگزار کنند؛ جشن؛ قربان ~ (عید قربان) ۳-

امر (مراسم سوگواری ویژه‌ی مرده در روز عید

هییت‌لماق Hayitlamoq

(مص.م.) (گف.) سیر و تماشا کردن در روزهای عید؛

برگزار کردن مراسم عید

هییت‌لشیش Hayitlashish

(۱) عمل یا فرایند دید و بازدید یا سیر و گشت کردن

در روزهای عید

هییت‌لشماق Hayitlashmoq

(مص.مش.) هییت‌لماق

هییت‌لیک Hayitlik

(۱) هدیه‌ی عید؛ عیدی (پول، لباس و غیره)

هییت‌معرکه Hayit-ma'raka

(۱) عید و معرکه؛ جشن

هیكل Haykal

(۱) ۱- پیکره ۲- پیکری ساخته، تراشیده یا کنده کاری

شده که چیزی یا کسی را مجسم کند؛ تندیس؛

مجسمه ۳- (ف م) زیوری زنانه از طلا یا نقره که به

گردن آویزند و بر روی سینه قرار گیرد

هیكل‌لشماق Haykallashmoq

(مص.مش.) (فرهنگ مردم) از دست یا کمر همدیگر

گرفته و یا دست به گردن هم انداخته راه رفتن

هیكلتراش Haykaltarosh

(۱) پیکرتراش؛ کسی که مجسمه بسازد؛ مجسمه

ساز

هیكلتراش‌لیک Haykaltaroshlik

(۱) پیکرتراشی؛ هنر، فن یا عمل ساختن مجسمه

هیچ Hech
(ق. ۱) - هیچ ۲ - واژه‌ی نفی: نه: ~ کیم (هیچ کس) ۳ - هرگز: هیچگاه: بوایشنی مین ~ قیلگنیم یوق (این کار را من هرگز نکرده‌ام) ۴ - آیا: ~ شو حقدده اوپله گن می سن؟ (آیا در این باره فکر کرده‌ای؟) ۵ - نیست: ناید: بوج: ~ که چیقماق (نیست شدن)
هیچ نوره Hechqursa
(ق. ۱) (گف.) لا اقل: کم از کم: او آنه سیدن ~ بیر خبر آلسه، یخشی بولردی (اگر او از مادرش لا اقل خبری می‌گرفت، خوب می‌شد)
حبس Hibs
← حبس
حبسخانه Hibsxona
(۱) زندان: محبس
هید Hid
(۱) ۱ - بو ۲ - کیفیت در اشیا که اندام بویایی را تحریک می‌کند ۳ - (مجاز) اثر یا نشانه‌ای جزئی: بو ایشدن اوروش ~ ی کیله دی (از این کار بوی جنگ می‌آید)
هیدی چیقدی ~ ichiqdi
خبرش رسید: اثرش پیدا شد
حدت Hiddat
(۱) ۱ - حدت ۲ - برخندگی ۳ - تند و تیزی ۴ - قهر و خشم
حدت لنماق Hiddatlanmoq
(مص. مج. ۱) - برنده شدن ۲ - تند و تیز شدن
هیدلماق Hidlamog
(مص. م. ۱) - بو کشیدن ۲ - بوییدن
هیدلنماق Hidlanmoq
(مص. مج. ۱) - بو گرفتن ۲ - بوی بد پیدا کردن (از باعث گندیدگی)
هیدلنتیرماق Hidlantirmog
(مص. م. ۱) - هیدلنماق
هیدلتماق Hidlatmoq
(مص. م. ۱) - هیدلماق (به وسیله‌ی کسی)
هیدلش Hidlash
(۱) عمل یا فرایند بو کشیدن
هیدلشماق Hidlashmoq
(مص. م. ۱) - هیدلماق
هیدلی Hidli
(ص. ۱) بودار: ویژگی آنچه دارای بو است ~ گل (گل بودار)

هشتی یک Hashtiyak
[هشت یک] (ص. ۱) هشت یک: یک هشتم از مال میراث شخص متوفا که مطابق شرع به زن مرحوم تعلق می‌گیرد
هی He-1
(۱) نام حرف «ه»
هی He-2
(صو.) (گف.) ۱ - حرف خطاب و ندا: ~ بامی سیز! ~ هستیدا! ۲ - حرف نارضایتی و ناخشنودی: ~ نیمه سینی سوره‌ی سیز، ایشلر چتاق (چه می‌پرسید، کارها خراب است)
هیه Heh
(صو.) حرف نارضایتی: ای: ~ شوهم گپ بولدی می! (ای، این هم حرف شد!)
هی‌هه He-ha
(صو.) واژه‌ای برای تعجب و حیرت: ~ عجب ایش بولدی! (عجب کاری شد!)
همیری Hemiri
(ح.) واژه‌ای برای چیز اندک و ناچیز، بویژه پول فلزی کم بها: پیشیز: پول سیاه: (گف.) یک تین (کوچکترین واحد پول از یکستان برابر یک صدم صوم)
همیریچه Hemiricha
(ق.) (گف.) ذره‌ای: اندکی: بوییده اولر نینگ ~ ایشی یوق (آنها در اینجا ذره‌ای کار ندارند)
همیری لیک Hemirilik
(ق.) (گف.) ذره‌ای: اصلاً: هیچ: اولر ~ هم خدمت قیلگنی یوق (آنها ذره‌ای هم خدمت نکرده‌اند)
هیز Hez-1
(ص.) عقیم: مردی که نیروی جنسی اش ضعیف است
هیز Hez-2
(ص.) شهوتران: مشتاق داشتن رابطه‌ی جنسی با زنان
هیزه‌لک Hezalak
(ص. ۱) - هیز ۲ - (دشنام) آنکه به قول و قرارش صادق نیست: آنکه از دستش کاری درنیاید ۳ - (دشنام) نامرد: زن صفت
هزه‌لک چلیش Hezalakchalish
← هیزه‌لک
هیزم‌کش Hezumkash
(۱) کسی که از دشت و کوه هیزم جمع کند و بفروشد

حشم Hasham
(۱) ۱ - آنچه که در زیب و زینت چیزی به کار رود ۲ - (مجاز) فعالیت و تلاش به خاطر برگزاری مراسمی
حشمت Hashamat
(۱) ۱ - حشمت ۲ - وضع یا حالت ناشی از داشتن خدمتگزاران و زیردستان فراوان ۳ - شکوه و اعتبار ناشی از چنین وضعی
حشمتلی Hashamatli
(ص.) باحشمت: باشوکت: باصولت
حشم‌دار Hashamdor
← حشمتلی
حشم‌سبز Hashamsiz
(ص.) ۱ - فاقد حشمت: بدون شوکت ۲ - (مجاز) عادی: ساده
حشر Hashar
(۱) عمل یا گرد هم آمدن اختیاری مردم جهت کمک در اجرای کاری
حشر باشی Hasharboshi
(۱) آنکه در کار حشر رهبری کند
حشرات Hasharot
(۱) ۱ - حشرات ۲ - رده‌ای از بندپایان زمینزی، شامل مگسها، ملخها، مورچگان، موریانه‌ها، شپشها، ککها، پروانه‌ها، زنبور عسلها، سوسکها و غیره که تنفس آنها به وسیله‌ی نایژه‌ها انجام می‌گیرد، معمولاً دارای دو جفت بال، یک جفت شاخک و سه جفت پای بند. بند و پیکری هستند که از سه بخش متمایز سر، سینه و شکم تشکیل شده است
حشر انخور Hasharotxo'r
(۱) ۱ - حشره خوار ۲ - نام عمومی هر یک از گیاهان آبی و باتلاقی از تیره‌ی حشره خواران که دارای قسمتهای برجسته هستند و می‌توانند حشرات کوچک را شکار کنند ۳ - (جان) نام عمومی هر یک از جانوران راسته‌ی حشره خواران
حشرچی Hasharchi
(۱) کسی که در کار حشر اشتراک کند
هش‌پش Hash-pash
(صو.) واژه‌ای برای زمان اندک و کوتاه، بویژه در انجام کاری: ~ دیگونچه ایش بیتدی (در زمان اندک کار انجام شد)
هشتک‌پشتک Hashtak-pashtak
(۱) برگه‌ی زرد آلودون دانه

هزیل‌لشیش Hazillashish
(۱) عمل یا فرایند شوخی کردن
هزیل‌لشماق Hazillashmoq
(مص. م.) شوخی کردن: هزل کردن
هزیل‌مزخ Hazil-mazax
[هزل مزاح] (۱) هزل و مزاح: شوخی
هزیل‌مطایبه Hazil-mutoyiba
(۱) هزل و مطایبه: شوخی
هزیل‌نما Hazilnamo
← هزل آموز
هزیل‌آموز Hazilomuz
[هزل آمیز] (ص.) همانند هزل: شوخی آمیز: غیر جدی
هزیل‌سیمان Hazilsimon
← هزل آموز
هزیل‌وان Hazilvon
(ص.) هزال: دوستدار هزل: شوخ
حزین Hazin
(ص.) حزین: اندوهگین: غمگین
حزینیت Haziniyat
(۱) (کم) حزن آور: موجب پیدایش اندوه: اندوه آور: غم انگیز
هضم Hazm
(۱) هضم: عمل یا فرایند تبدیل شدن مواد غذایی به مواد قابل جذب در بدن: گوارش
هضم‌طعام ~ itaom
آنچه که برای هضم طعام مؤثر باشد
هضملی Hazmli
(ص.) زود هضم: ویژگی آنچه هضمش آسان باشد
هزار Hazor
(۱) عدد اصلی پس از نهصد و نود و نه
هزار به‌هزار Hazor-bahazor
(ص.) هزار هزار: بسیار زیاد: بی اندازه
هزار هزار Hazor-hazor
(ق.) هزاران هزار: بیحد: خیلی زیاد
هزاران Hazoron
(ص.) (کم) هزارها: بسیار زیاد
حضرت Hazrat
(۱) ۱ - حضرت ۲ - عنوانی احترام آمیز که پیش از نامهای مقدس، یا نام بزرگان می‌آورند: ~ آدم، ~ رسول (خدا)

(۱.۱) - ۱ حامی ۲- پشتیبان ۳- نگهبان ۴- مدافع ۵- کمک کننده
Hind هند
 (۱.۱) - ۱ نام عمومی بومیان امریکا ۲- (گف.) هندی
Hindi-1 هندی
 (۱.۱) هر یک از بومیان کشور هند
Hindi-2 هندی
 (ص.) منسوب یا متعلق به کشور هند
Hindilar هندیلر
 (۱.۱) مردم هندوستان
Hindu هندو
 (۱.۱) - ۱ پیروان آیین هندو ۲- (قد.) هندی غیر مسلمان
 ۳- از دینهای مردم هند که معتقد به حلول و تناسخ است و موجودیت هر جاندار را ناشی از رفتار وی در زندگی پیشین می داند و هرکس باید بکوشد با کارهای نیکش در زندگی به روح جاودان پیوندد تا از این چرخه تناسخ رهایی یابد
Hiq هیق
 (ص.) صدای هکچه یا هکک
Hiq-hiq هیق هیق
 [= هق هق] ← هیق
Hiqildoq هیقیلداق
 (۱.۱) - ۱ انتهای نل تنفسی؛ حلقوم ۲- قسمت برآمدهی جلو گردن
Hiqillamoq هیقیلماق
 (ص.ل.) - ۱ صدای هکک کشیدن ۲- (مجاز) بخاطر بدست آوردن چیزی زار زار گریستن
Hiqichoq هیقیچاق
 (ص.) صدای ناشی از حرکات غیر ارادی یا تشنج شکم، سینه، پی و عصب
Hiringlamoq هیرینگلماق
 (ص.ل.) با صدا خندیدن
Hirovul هیراول
 (۱.۱) - ۱ صف مقدم سپاه ۲- پیشگام
Hirs حرص
 (۱.۱) - ۱ حرص ۲- آزار ۳- تلاش و کوشش بسیار برای به دست آوردن چیزی ۴- خواهش های شهوانی
Hirsli حرصلی
 (ص.) آنکه دارای حرص و آزار است ۲- دارای خواهش های شهوانی
His حس

← هیلویره ماق
Hilvirmoq هیلویره ماق
 (ص.ل.) - ۱ ضعیف و ناتوان شدن؛ نیم جان شدن ۲- (گف.) تکان خوردن؛ اهتزاز کردن
Him هیم
 ← هیمخ
Himarilmoq هیمریلسماق
 (مصر. مح.) هیمبر ماق
Himarmoq هیمرماق
 (ص.م.) برگشتاندن؛ جمع کردن به طریق تاب دادن
Himm هیم
 (ص.) - ۱ حرف تعجب، تردید و شک؛ ~، او کیلدی می! (خوب، او آمد!) ۲- حرف قناعت یا فهمیدن سخن یا موضوعی؛ ~، اصل گپ شوایکن ده! (خوب، پس مقصد اصلی همین بوده است!)
Himmat همت
 (۱.۱) - ۱ همت ۲- گرایش نیرومند به پیشرفت و دستیابی به هدفهای والا ۳- تلاش و کوشش جدی برای دستیابی به چنین هدفهایی ۳- کمک و سخاوت به کس یا جایی
Himmatli همتلی
 (ص.) دارای همت؛ با همت
Himmatsiz همت سیز
 (ص.) فاقد همت؛ آنکه همت ندارد
Himo هیما
 (۱.۱) - ۱ کمک و همکاری جسمی در اجرای کاری؛ مدد ۲- (گف.) ایما
Himoya حمایه
 [= حمایت] (۱.۱) - ۱ حمایت ۲- نگهبانی از کسی یا چیزی در برابر خطر یا آسیب ۳- پشتیبانی از کسی در انجام دادن کاری ۴- کمک؛ مدد ۵- دفاع از فکر و اندیشه
Himoyasiz حمایه سیز
 (ص.) فاقد حمایت؛ محروم از پشتیبان، نگهبان و مدافع
Himoyat حمایت
 ← حمایه
Himoyatli حمایتلی
 (ص.) دارای حمایت؛ برخوردار از پشتیبان، نگهبان و مدافع
Himoyachi حمایه چی

[= حکایت] (۱.۱) - ۱ حکایت ۲- داستان ۳- داستان گویی
Hikoyanavis حکایه نویس
 (۱.۱) داستان نویس؛ داستان پرداز
Hikoyanavislik حکایه نویسی
 (۱.۱) داستان نویسی؛ داستان پردازی
Hikoyat حکایت
 (۱.۱) - ۱ حکایه ۲- نام خانمها
Hikoyachi حکایه چی
 (۱.۱) - ۱ داستان سرا ۲- قصه گوی ۳- داستان نویس؛ داستان پرداز
Hikoyachilik حکایه چیلیک
 (۱.۱) - ۱ داستان سرایی؛ قصه گویی ۲- داستان نویسی؛ داستان پردازی
Hil-hil هیل هیل
 [= حل حل] (ق.) (گف.) حل حل؛ خیلی نرم (بویژه چیز خوراکی)؛ گوشت ~ پیشگن (گوشت خوب پخته شده است)
Hilol هلال
 (۱.۱) - ۱ هلال ۲- ماه نو ۳- نام خانمها و آقایان
Hilp-hilp هیلپ هیلپ
 (ص.) (گف.) واژه ای برای صدای اهتزاز بیرق یا پارچه ای آویزان شده
Hilpillamoq هیلپیلخه ماق
 (ص.ل.) هیلپیره ماق
Hilpillatmoq هیلپیلختماق
 (ص.م.) هیلپیلخه ماق
Hilpiramoq هیلپیره ماق
 (ص.ل.) تکان خوردن؛ اهتزاز کردن؛ بیراغ ~ ده (بیرق در حال اهتزاز است)
Hilpiratmoq هیلپیره ماق
 (ص.م.) به اهتزاز در آوردن؛ به حرکت آوردن؛ تکان دادن
Hilva-1 هیلوه
 (۱.۱) (گف.) گل یلپیز
Hilva-2 هیلوه
 (ص.) باریک اندام؛ کمر باریک؛ دارای پیکر نازک؛ ~ قیز (دختر باریک اندام)
Hilvalik هیلوه لیک
 (۱.۱) باریک اندامی؛ کمر باریکی
Hilvillamoq هیلویلخماق

Hidoyat هدایت
 (۱.۱) - ۱ هدایت؛ راهنمایی ۲- نام آقایان و خانمها
Hidsiz هیدسیز
 (ص.) بی بو؛ فاقد بوی
Hifz حفظ
 (۱.۱) حفظ؛ عمل یا فرایند جلوگیری از آسیب
Hi-hi هی هی
 (ص.) صدای خنده ی غیر طبیعی
Hijjalamoq هجه لماق
 (ص.م.) - ۱ هجا کردن؛ تلفظ واژه ها نظر به هجاها یا بخشهای جداگانه ۲- (مجاز) مطالعه یا بررسی دقیق و ذره به ذره
Hijo هجا
 (۱.۱) (قد.) هجا؛ کوچکترین واحد زبان گفتاری، پس از واج، شامل یک حرف صدا دار با یک ساکن، یا یک ساکن و یک صدا دار؛ سیلاب
Hijob حجاب
 (۱.۱) - ۱ حجاب ۲- آنچه سروتن زنان را بپوشاند (مانند چادر) ۳- آنچه چیزی را بپوشاند و مانع از دیده شدن آن شود
Hijolamoq هجالماق
 (ص.م.) هجا کردن
Hijoli هجالی
 (ص.) هجadar؛ ویژگی آنچه دارای هجاست
Hijrat هجرت
 (۱.۱) (قد.) - ۱ هجرت ۲- مهاجرت ۳- مهاجرت پیامبر اسلام از مکه به مدینه که مبدأ تاریخ هجری است
Hijri هجری
 (۱.۱) هجری؛ سالشماری کشورهای اسلامی که مبدأ آن هجرت پیامبر اسلام در سال ۶۲۲ میلادی از مکه به مدینه است
Hijron هجران
 (۱.۱) هجران؛ هجر؛ دوری
Hijronzada هجران زده
 (ص.) دچار هجر شده؛ گرفتار در عذاب هجران
Hikmat حکمت
 (۱.۱) - ۱ حکمت ۲- خرد؛ فرزاندگی ۳- (قد.) فیزیک ۴- فلسفه ۵- نام آقایان و خانمها
Hikmatli حکمتلی
 (ص.) دارای حکمت، خرد و فرزاندگی
Hikoya حکایه

حیله چی (گف.) - حیله گر
هینگیلماق (صو.) (گف.) - هیرینگ لماق
هینگیلشماق (مص. مش.) - هینگیلخماق
ها (صو.) - واژه‌ای برای ندا و خطاب: اها! آهای! های! - باله لر! (های بچه ها!)
ها (صو.) - واژه‌ای برای پاسخ خطاب: - ایشیتدیم (هان، شنیدم)
ها (صو.) - حرف تعجب و ناباوری: بیز تاغ نینگ اینگ چوقی سیگه چیقیدیک - شونده ی می! (ما به بلندترین قله‌ی کوه برآمدیم هان، همینطور!)
ها (ح.) - (کودکانه) امتناع و رد: او یینچاغینگ نی بیریب تور! - (باز بچه ات را مدتی به من بده! ها! ته!)
ها (ح.) (گف.) - حرف سرور: هیجان (کشیده تلفظ می شود): - سیز می سیز! (ها! شما هستید!)
ها - هاو
حادث (ص.) - (قد.) حادث: دارای امکان یا ویژگی پدید آمدن یا روی دادن
حادثه (ا.) - حادثه ۲ - رویداد یا وضع پیش بینی نشده ۳ - رویداد ناگهانی و ناگوار: سانحه: زلزله خوفلی طبیعی - (زمین لرزه حادثه‌ی خوفناک طبیعی است)
حافظ (ا.) - (موسیقی) استاد آواز خوان، بویژه آهنگهای کلاسیک: خلق سی (آواز خوان مردمی)
حافظه (ا.) - حافظه ۲ - توانایی ذهنی برای به یاد آوردن یا تکرار کردن آنچه پیشتر فرا گرفته شده است ۳ - ظرفیت نگهداری اطلاعات
حافظلیک (ا.) - آواز خوانی: سرایندگی
ها-ها

حسی (ص.) - حسی: مربوط یا منسوب به هر یک از حواس
حسیات (ا.) - احساسهای باطنی: - که بیریلماق (تابع احساسهای باطنی شدن) ۲ - ذوقها، گرایشها و دلبستگیهای درونی
حسیاتلی (ص.) - دارای احساسهای باطنی ۲ - حساس ۳ - آنکه زود و درست احساس کند
حسیاتچی (ا.) - آنکه بسیار حساس است ۲ - کسی که بسیار گرفتار ذوقها، گرایشها و دلبستگیهای درونی است
حس سیز (ص.) - ویژگی آنکه دارای احساس نیست: فاقد حس ۲ - فاقد توانایی حس کردن ۳ - بیهوش
حس تویغو (ص.) - حسیات
حیله (ا.) - حیله ۲ - کاری پنهانی برای فریفتن دیگران: نیرنگ: حققه: کلک ۳ - فنی پنهانی برای انجام دادن کاری یا رسیدن به هدفی
حیله ی شرعی - ishār'iy - کار ممنوعه شرعی را به طریق حیله اجرا کردن: تدبیر به خاطر نجات از گناهی یا جرمی
حیله گر (ص.) - حیله گر: دارای توانایی یا گرایش برای بهره گیری از حیله: نیرنگ باز: حقه باز: کلک باز
حیله گرلیک (ا.) - حیله گری: نیرنگبازی: حقه بازی: کلک بازی
حیله کار - حیله گر
حیله کارلیک - حیله گرلیک
حیله کارانه (ق.) - حیله گرانه: محیلانه
حیله لی (ص.) - آنکه حیله، نیرنگ و کلک به کار برد
حیله مکر (ا.) - حیله و مکر: نیرنگ و فریب
حیله سیز (ص.) - ویژگی آنکه حیله یا نیرنگی به کار نبرد

حساب لماق (مص.) - حساب کردن ۲ - محاسبه کردن ۳ - شمردن ۴ - (مجاز) ارزش یا اهمیت قایل شدن
حساب لئماق (مص. مج.) - حساب لماق
حساب لئماق (مص. م.) - حساب لماق (به وسیله‌ی کسی)
حساب لئتماق (مص. و.) - حساب لئماق
حسابلش (ا.) - عمل یا فرایند شمردن یا محاسبه کردن ۲ - عمل اهمیت یا ارزش دادن
حسابلشماق (مص. مش.) - حساب لماق ۲ - میان خود محاسبه کردن ۳ - کسی را حرمت کردن، اعتبار یا اهمیت دادن
حسابلی (ص.) - دارای حساب: در حساب گرفته شده (کسی یا چیزی) ۲ - معدود: نه آنقدر زیاد آینگی بیلگه - کونلر قالگن (در سال نوروزهای معدودی مانده است)
حسابات (ا.) - گزارش کار و فعالیت‌های شخص یا مؤسسه‌ای در زمان معین به مرجع مربوط: بیل سی (گزارش کار و فعالیت سال)
حساب سیز (ص.) - بدون حساب: ویژگی آنچه یا آنکه در حساب گرفته نشده ۲ - بسیار زیاد: بی حساب: بیحد: - بایلیک (دارایی بی اندازه)
حسابچی (ا.) - حسابرس: کسی که کارش رسیدگی به حسابهای یک مؤسسه یا دفترهای حسابداری آن است
حسابچیلیک (ا.) - حسابرسی: عمل یا فرایند رسیدگی به حسابهای یک مؤسسه
حصه (ا.) - حصه ۲ - بخشی از یک چیز ۳ - سهم هر کس از چیزی که میانشان بخش شود: بهره
حصه سینیی چیقرماق - sinichi qarmoq - نارسایی یا خطایی را به نحوی رفع ساختن: کمبود چیزی را به گونه‌ای پر ساختن
حصه دار (ص.) - ۱ - سهم: شریک ۲ - سهامدار

حس ۱ - حس ۲ - توانایی دریافت پیام یا درک انگیزشی به وسیله‌ی اندامهای حسی ۳ - ذوق، گرایش و دلبستگی به چیزی: دوستلیک سی (حس دوستی)
حس هیجان His-hayajon (ا.) - حس و هیجان ۲ - حالت احساس و برانگیختگی در جاندار، شامل دگرگونیهای آگاهانه‌ی جسمی و رفتاری ۳ - واکنش روانی و جسمی (مانند خشم، ترس و خوشی) که به صورت احساسی نیرومند موجب دگرگونیهای جسمی می شود و آن را برای اقدام فوری نیرومندی آماده می کند
حسلی (ص.) - دارای حس: دارای توانایی یا درک انگیزشی به وسیله‌ی اندامهای حسی
حساب (ا.) - حساب ۲ - شماره: تعداد: گولر سی (حساب گلها) ۳ - عمل شمردن و رسیدگی کردن به تعداد یا کمیت چیزی: شمارش: محاسبه ۴ - عمل اهمیت دادن، ارزش گذاشتن، به چیزی شمردن: اونی آدم قطاری - لمه یدی (اوراد جمع آدم حساب نمی کند)
حساب - سیاهه‌ی داراییها، داد و ستد، بدهی و بستانکاری یک مؤسسه یا شخص ۶ - قرارداد یا توافق میان اشخاص حقیقی یا حقوقی برای داد و ستد پول یا کالا
حساب - (گف.) - چاره: تدبیر آشو مشکل نینگ ای نی کور (چاره این مشکل را پیدا کن) ۸ - (ریاضی) شاخه‌ای از ریاضیات که در باره‌ی عددهای مثبت گویا و چگونگی عمل با آنها بحث می کند
بیر حسابده Bir~da - در صورت تعمق: از جهت دیگر
حسابدان Hisobdon (ص.) - آنکه حساب را خوب بداند: کسی که به قواعد و شیوه‌های حساب کردن خوب وارد است
حسابدار Hisobdor (ا.) - حسابدار: کسی که کارش ثبت و نگهداری حسابهای یک مؤسسه یا حسابداری آن است
حساب کتاب Hisob-kitob (ا.) - مدارک مربوط به فعالیتهای مالی یک مؤسسه. بویژه دفاتر و اسناد حسابداری، از لحاظ درستی یا سندی آنها
حساب کتاب قیلماق ~qilmoq - بررسی مدارک مربوط به فعالیتهای مالی یک شخص یا مؤسسه

حاصل
(۱) حاصل ۲- آنچه از چیزی، جایی یا کاری به دست آید؛ تولید محصول کشاورزی؛ بازده یک فعالیت تولیدی ۳- نام آقایان
حاصل بولماق
حاصل شدن؛ به دست آمدن
حاصل گه کیرماق
به حاصل آمدن
حاصله
(۱) ۱- (مؤ.) حاصل ۲- (ریاضیات) در حساب دیفرانسیل افاده کننده‌ی اساسی سرعت تحول تابع ۳- نام خانمها
حاصلدار
(ص.) دارای حاصل؛ پرحاصل
حاصل‌لی
← حاصلدار
حاصلات
(۱) ج. حاصل
حاصل‌سبز
(ص.) ۱- فاقد حاصل؛ بی حاصل؛ بی ثمر ۲- کم حاصل
حاتم
(۱) حاتم طائی؛ حاتم بن عبدالله بن سعد طائی مکنی به ابوسفانه از قبیله‌ی طی، در دوره‌ی جاهلیت، مردی جوانمرد و بخشنده بود و عرب سخاو و کرم بدو مثل می‌زدند؛ حاتم طی
حاتم‌لیک
(۱) سخاوت؛ جوانمردی
هاو **Hov-1**
(ج) ۱- حرف اشاره برای نشان دادن شخص، چیز یا حادثه‌ی دور؛ او، آنه، او بیرده (او ~ در آنجاست) ۲- حرف بخاطر آوردن شخص، چیز یا حادثه‌ی مربوط به زمان گذشته
هاو **Hov-2**
(ص.) (گف.) حرف خطاب؛ آته بیگ (هاو آته بیگ)
هاو **Hov-3**
(ص.) صدای پارس سگ
هاولی **Hovli**
[حویلی] (۱) ۱- حیاط منزل؛ میدان جلو منزل ۲- منزل؛ خانه
هاولی‌مه‌هاولی **Hovlima-hovli**

حامی **Homi**
(۱) ۱- حامی ۲- پشتیبان ۳- هوادار
حامی‌لیک **Homiylilik**
(۱) پشتیبانی؛ حمایت
حامی‌سبز **Homiysiz**
(ص.) ۱- فاقد حامی ۲- بی پشتیبانی
حامی‌سبزلیک **Homiysizlik**
(۱) وضع یا کیفیت بی حامی بودن
هاموزه **Homuza**
← همیازه
هایت‌ماق **Hopitmoq**
(مص.ل.) (گف.) آب تنی کردن
هایت‌تیرماق **Hopittirmoq**
(مص.م.) هایت‌ماق
هاردیق **Hordiq**
(۱) ۱- خستگی ۲- وضع یا کیفیت خسته بودن ۳- (گف.) روز تعطیل
هاردیق‌خانه **Hordiqxona**
(۱) (گف.) آسایشگاه؛ بنا یا جایی که بتوان در آن آسوده بود
هاریب‌تالیب **Horib-tolib**
(ص.) خسته و فرسوده
هاریب‌چرچپ **Horib-charchab**
(ص.) خسته و ناتوان
هاریماق **Horimoq**
(مص.ل.) خسته شدن
هارمس **Hormas**
(ص.) خستگی ناپذیر؛ توانمند؛ پرنرزی
هارمس‌تالمس **Hormas-tolmas**
← هارمس
هارمنگ **Hormang**
(ص.) واژه‌ای برای پرسیدن حال پس از کار یا در جریان کار؛ خسته نباشید
هارماق **Hormoq**
(مص.) ← هاریماق
هارغین **Horg'in**
(ص.) ۱- خسته ۲- فرسوده بر اثر ادامه‌ی یک فعالیت؛ کوپ ایشلش اونی -حالتده‌قویدی (کار زیاد او را خسته ساخت)
حاسد **Hosid**
(ص.) ۱- حاسد؛ حسود؛ دارای حسد

در زمان حاضر صورت گیرد
حالت **Holat**
(۱) ۱- حالت ۲- وضع یا چگونگی چیزی ۳- چگونگی وضع روحی یا مزاجی ۴- (گف.) نیرو؛ قدرت؛ توان
حال‌احوال **Hol-ahvol**
(۱) ۱- حال و احوال ۲- چگونگی وضع روحی، مزاجی و جسمی (تندرستی یا بیماری)
حال‌بوکه **Holbuki**
(ج.) (گف.) در حالی که آمهلت توگه دی، ایش حلی بیتگنی یوق (مهلت بسر رسید، در حالی که کار هنوز تمام نشده است)
حال‌آنکه **Holonki**
(کم) در حالی که؛ در آن حال که؛ در حالت یا وضعی که
حال‌سیره‌ماق **Holsiramoq**
(گف.) ← حال سبزلنماق
حال‌سبز **Holsiz**
(ص.) ۱- بی حال ۲- فاقد نیروی لازم (بر اثر خستگی، گرسنگی یا بیماری) ۳- فاقد نیرو، انگیزه یا حوصله‌ی کار و تلاش
حال‌سبزلنماق **Holsizlanmoq**
(مص.م.) ۱- بی حال شدن ۲- ناتوان و ضعیف شدن
حال‌سبزلنتیرماق **Holsizlantirmoq**
(مص.م.) بی حال ساختن
حال‌سبزلیک **Holsizlik**
(۱) ۱- بی حالی ۲- ناتوانی؛ ضعیفی
حالوه **Holva**
[حلو] (۱) حلوا
حالوه‌چی **Holvachi**
(۱) ۱- حلواپز ۲- حلوافروش
حامله **Homila**
(۱) ۱- حمل؛ جنین ۲- (اف.) حامله؛ آبستن؛ باردار
حامله‌دار **Homilador**
(ص.) ۱- آبستن ۲- دارای حالت آبستنی؛ باردار؛ حامله
حامله‌دارلیک **Homiladorlik**
(۱) آبستنی؛ وضع پستاندار ماده‌ی بالغ در هنگامی که جنین در زهدان دارد؛ بارداری؛ حاملگی
حامله‌لی **Homilali**
(ص.) حامله‌دار

حاجت **Hojat**
(۱) ۱- حاجت ۲- نیاز ۳- (مجاز) رهایی از نیاز طبیعی
حاجت‌برار **Hojatbaror**
(ص.) روا کننده‌ی حاجت؛ صفت آنکه نیاز کسی را برآورد
حاجت‌برارلیک **Hojatbarorlik**
(۱) حاجت‌روایی؛ نیاز برآوری
حاجتمند **Hojatmand**
(ص.) ۱- حاجتمند ۲- نیازمند؛ محتاج
حاجت‌روا **Hojatravo**
← حاجت‌برار
حاجت‌خانه **Hojatxona**
(۱) پذیرفت؛ توالف
حاجی **Hoji**
(۱) ۱- حاجی ۲- کسی که به حج رفته است ۳- عنوانی احترام آمیز برای مردان مسلمان
حاجب **Hojib**
(۱) ۱- حاجب ۲- دربان؛ پرده‌دار
حاجی‌دوپی **Hojido'ppi**
(۱) کلاه مخصوص ترکی منگوله‌دار که حاجیان از حج طور هدیه می‌آورند
حاجی‌خانه **Hojixona**
(۱) ۱- جایی که حاجیان در راه سفر حج توقف کنند ۲- مهمان‌خانه‌ی ویژه‌ی حاجیان
هکذا **Hokazo**
(اصط.) هکذا؛ به همین ترتیب
حاکم **Hokim**
(۱) ۱- حاکم ۲- فرماندار استان، شهرستان و ناحیه ۳- فرمانروا؛ آنکه حکومت کند ۴- فرماندار
حاکمیت **Hokimiyat**
(۱) ۱- حاکمیت ۲- فرمانروایی ۳- حکومت
حاکم‌لیک **Hokimlik**
(۱) ۱- استانداری؛ فرمانداری ۲- حکومت؛ حاکم بودن
حاکمانه **Hokimona**
(ق.) ۱- به طور حاکم ۲- آمرانه
حال **Hol**
(۱) ۱- حال ۲- چگونگی چیزی یا کسی از بدی، خوبی، گرمی، سردی، خوشی، ناخوشی، حالت، بویژه وضع سلامتی ۳- (دستور) زمان حال؛ فعلی که

دادن پاسخ فوری و معمولاً شایسته

حاضر جوابلیک

(۱.) حاضر جوابی ۲- وضع یا کیفیت حاضر جواب بودن ۳- جواب شایسته و زیرکانه ای که بی درنگ داده شود

حاضر لِماق

(مص.م.) ۱- حاضر کردن ۲- آماده ساختن ۳-

موجود کردن

حاضر لِنِماق

(مص.م.) حاضر لِماق

حاضر لَتِماق

(مص.م.) حاضر لِماق (به وسیله کسی)

حاضر لَتَتیرِماق

(مص.و.) حاضر لَتِماق

حاضر لَش

(۱.) عمل یا فرایند حاضر یا آماده کردن

حاضر لَشِماق

(مص.م.) حاضر لِماق

حاضر لیک

(۱.) حاضر ۲- آمادگی ۳- حضور

حاضر چه

(ق.) فعلاً؛ در حال حاضر؛ حالا ۲- کیتهمی تورینگ (فعلاً نروید)

حاضر چه لیک

(گف.) حاضر چه

حاشیه

(۱.) حاشیه ۲- کناره ی هر چیزی ۳- سفیدی

گرداگرد صفحه ی کاغذ ۳- آنچه بر این سفیدی به

عنوان یادداشت نوشته شود؛ آرایش و گل و بوته ای که

بر آن سفیدی نقش می کنند ۴- سخنی که بیرون از

موضوع بحث باشد ۵- نام خانمها

حاشیه لِماق

(مص.م.) ۱- برای چیزی حاشیه جدا ساختن ۲-

اطراف چیزی را خط کشی کردن

حاشیه لِنِماق

(مص.م.) حاشیه لِماق

حاشیه لی

(ص.) حاشیه دار؛ دارای حاشیه

حاشیه سیز

(ص.) فاقد حاشیه؛ ویژگی آنچه که در اطرافش

حاشیه ندارد

های هوی لِماق

(مص.ل.) های و هوی کردن؛ هیاهو کردن، سروصدا

نمودن

های نه های

[خواه و ناخواه] (ق.) ۱- خواه و ناخواه ۲- از روی

ناچاری و بی آنکه بخواهند؛ ناچار؛ ناگزیر ۳- احتمالاً

حاذق

(ص.) حاذق؛ دارای استادی و چیره - دستی، بویژه

در تداوی و درمان بیماران؛ ۲- طبیب (طبیب حاذق)

حاضر

(۱.) حاضر؛ آنکه در جایی حضور دارد؛ او مهمانلیک ده

۲- ایدی (او در مهمانی حاضر بود)

حاضر

(ص.) ۱- حاضر ۲- آماده ۳- فراهم؛ او ایش گه ۴- (او

به کار آماده است)

حاضر

(ق.) هم اکنون؛ فعلاً؛ همین حالا؛ او ۲- کیتدی (او هم

اکنون رفت)

حاضر باش

(۱.) (اف.) سرباز یا شخص محافظ

حاضر دن

(ق.) از هم اکنون؛ از همین حالا؛ ۲- توی گه تیارگریک

کیره ک (از هم اکنون باید برای عروسی آمادگی

گرفت)

حاضر گه چه

(ق.) تا کنون؛ تا حال؛ تا فعلاً؛ او ۲- کیلگنی یوق (او تا

کنون نیامده است)

حاضر گی

(ص.) زمان فعلی؛ زمان حاضر؛ فعلی؛ ۲- موده (مد

زمان حاضر)

حاضر گی ده ی

(ص.) مانند حاضر؛ مثل زمان حاضر

حاضر گینه

(ق.) در حال حاضر؛ هم اکنون؛ او ۲- کیتدیلر (آنها

هم اکنون رفتند)

حاضر ی

(۱.) (اف.) دفتر حاضر غایب یک مؤسسه

حاضر ی لِماق

(اف.) حاضر غایب کردن افراد یک مؤسسه

حاضر جواب

(ص.) حاضر جواب؛ دارای آمادگی یا توانایی برای

بسیار قدر تمند؛ کسی که توانایی همه خواسته هایش را

داشته باشد

هاوورلی

(ص.) دارای بخار؛ ویژگی آنچه که در گرمای زیاد در

حالت تبخیر است

حوض

[حوض] (۱.) ۱- حوض؛ آبگیر مصنوعی روباز

(معمولاً کوچکتر از استخر) ۲- نوعی نقش چهار گوش

کار شده در سقف اتاق

حوض دن هوپلم

خیلی اندک؛ بسیار کم؛ ناچیز

حوض چه

[حوضچه] (۱.) ۱- حوض کوچک ۲- (مکانیک)

فرورفتگی یا خالیگاه کوچک سامان ماشین

هاووج

(۱.) گودی دود دست بهم چسبیده؛ مشت؛ ۲- سوو

(یک مشت آب) ۲- مقداری؛ ۲- او ن بیرینگ!

(مقداری آرد بدهید!)

هاووج لِماق

(مص.م.) یا مشت گرفتن؛ در مشت گرفتن؛ بادم

لرنی هاوچلب هاوچلب بیغدی (بادامها را مشت

مشت جمع کرد)

هاووج لَش

(۱.) عمل یا فرایند مشت کردن

هاوه

(ح.) (گف.) حرف تصدیق و تأیید

های

(ص.) (گف.) حرف ندا و خطاب؛ حسن (های حسن)

های های

→ های

های های لِماق

(مص.م.) ۱- های های گفتن (باهای صدا کردن) ۲-

به انتظام فراخواندن ۳- هوشدار باش دادن ۴- باز

داشتن از عملی ناخوشایند (مانند جنگ و دعوا،

باز یگوشی...)

های های لَش

(۱.) عمل های های گفتن (کسی را صدا زدن)

های های لَشِماق

(مص.م.) های های لِماق

های هوی

[های و هوی] (۱.) های و هوی؛ هیاهو؛ سروصدا

(ق.) حویلی به حویلی؛ منزل به منزل؛ خانه به

خانه؛ ۲- یورماق (خانه به خانه گشتن)

هاولیقیش

(۱.) عمل یا فرایند شتاب یا ناشکیبایی کردن در کار

هاولیقیش ماق

(مص.م.) هاولیقماق

هاولیقما

(ص.) ۱- عجل ۲- بسیار شتاب کتنده در کارها ۳-

ناشکیبایی ۴- آنکه به رأی و مشورت دیگران اعتنا نکرده

به رأی خود عمل کند؛ خودرایی

هاولیقمالیک

(۱.) عجله ۲- ناشکیبایی ۳- خودرایی

هاولیقماچی

→ هاولیقما

هاولیقماق

(مص.ل.) ۱- بسیار شتاب کردن در کارها ۲-

ناشکیبایی کردن ۳- خودرایی کردن ۴- بنا بر علتی

بسیار هيجاني شدن؛ نگران شدن

هاولیقتیرِماق

(مص.م.) هاولیقماق

هاوانچه

[هاوانچه] (۱.) هاون کوچک

هاور

→ هاوور

هاور یقماق

(گف.) → هاولیقماق

هاوولاماق

(مص.ل.) (کم) ۱- → واو یلماق ۲- (گف.) بسیار

خشمگین شدن

هاوور

(۱.) ۱- بخار؛ رطوبت گرم و دود مانند، که بر اثر بالا

رفتن دما و کاهش فشار بر جسم، از آن بر می خیزد ۲-

حرارت؛ گرما ۳- (مجاز) خشم؛ غضب؛ به خشم

آمدن؛ ۲- بیراز ۳- یگندن توش (کمی از خشمت پایین

بیا)

هاووریدن توشدی

۱- از حرارت ماند؛ سرد شد ۲- خشمش فرو نشست

هاوورینی باسماق

خشمش را فرو خوردن

Og'zining-igaoshpishadi

آغزی نینگ هاوورینگه آش پیشه دی

برای حل مشکلی حيله يا شگردي به کار بردن
هنرکورستماق ~ko'rsatmoq
 ۱- در اجرای کاری مهارت و استادی نشان دادن ۲-
 عملی ناخوشایند یا ناشایستی برای دیگری یا دیگران
 کردن
هنرلی Hunarli
 (ص.) صاحب هنر؛ ماهر؛ دارای کمال
هنرمند Hunarmand
 (ا.) ۱- پیشه ور؛ صنعتگر ۲- کسی که در یک کارگاه
 کوچک، بویژه در یک دکان، به طور مستقل به فعالیت
 تولیدی یا خدماتی می پردازد ۳- صنعتگری که با
 دست یا ابزارهای دستی کار می کند ۴- (مجاز) کسی
 که به سرعت و آسانی از عهده اجرای کاری بدر آید؛
 ماهر و وارد در کار خود
هنرمندلیک Hunarmandlik
 (ا.) پیشه وری؛ صنعتگری؛ وضع یا کیفیت صنعتگر
 بودن
هنرمندچیلیک Hunarmandchilik
 ← هنرمند
هنر سیز Hunarsiz
 (ص.) ۱- فاقد حرفه یا پیشه ۲- صفت آنکه حرفه یا
 کمالی ندارد
حوقنه Huqna
 (ا.) (پزشکی) ۱- اماله کردن؛ فرستادن مایعات نرم
 کننده و شوینده به درون روده ی بیمار ۲- اسباب اماله
 کردن
حقوق Huquq
 (ا.) ج. حق؛ ← حق
حقوقی Huquqiy
 (ص.) حقوقی؛ مربوط یا منسوب به حقوق
حقوقلی Huquqli
 (ص.) ۱- دارای حقوق ۲- برخوردار از حقوق
حقوق سیز Huquqsiz
 (ص.) ۱- فاقد حقوق ۲- محروم از حقوق
حقوق سیزلیک Huquqsizlik
 (ا.) بی حقوقی؛ محرومیت از حقوق؛ وضع یا کیفیت
 محروم از حقوق بودن
حقوق شناس Huquqshunos
 (ا.) حقوقدان؛ کسی که دارای معلومات کافی در علم
 حقوق باشد
حقوق شناسلیک Huquqshunoslik

دستور ۴- نتیجه ای که از یک مسئله به دست آید
حکم سورماق ~surmoq
 الف) جاری کردن حکم ب) حکومت کردن
حکمدار Hukmdor
 (ا.) حکمران؛ فرمانروا؛ پادشاه
حکمدارلیک Hukmdorlik
 (ا.) حکمرانی؛ فرمانروایی
حکم کش Hukmikush
 (ا.) حکم اعدام؛ فرمان کشتن کسی
حکمنامه Hukmnoma
 (ا.) برگه ی حکم؛ کاغذی که در آن رای و تصمیم
 دادگاه نوشته شده است
حکمران Hukmron
 (ا.) ۱- حکمران؛ فرمانروا ۲- (مجاز) آنکه بالاتر از
 دیگران و دارای مقام برتر است
حکمرانلیک Hukmronlik
 (ا.) حکمرانی؛ فرمانروایی
حکومت Hukumat
 (ا.) ۱- حکومت ۲- دستگاه دولتی که بر یک کشور یا
 ناحیه فرمان می راند ۳- فرمانروایی ۴- نظام سیاسی
حکومتدار Hukumatdor
 (ص.) آنکه در پست عالی حکومت کار کند؛ منصبدار
 عالیرتبه
حله Hulla
 (ا.) حله؛ جامه ای که از پارچه ی نازک و نفیس، بویژه
 ابریشمی ساخته شده است
هما Humo
 (ا.) هما؛ مرغی افسانه ای که او را آورنده ی خوشبختی
 می دانستند
همایون Humoyun
 (ص.) ۱- همایون؛ خجسته؛ فرخنده ۲- نام آقایان
هنر Hunar
 (ا.) ۱- پیشه ۲- کسب یا حرفت، بویژه فعالیت هنری
 یا دستی؛ بیگیت کیشی که ییتیمیش ~ هم از (برای
 جوان هفتاد هنر هم کم است) ۳- استادی و چیره
 دستی در کاری ۴- (مجاز) چاره؛ حيله؛ شگرذ یا
 شیوه ی بیرون رفت از دشواری ۵- (گف.) مجاز) عمل
 یا منش ناخوشایند یا ناشایست؛ اونینگ یونقه ~ ی
 یوق ایدی (او چنین خلق ناشایستی نداشت)
هنر ایشلتماق ~ishlatmoq
 ۱- هنر خود را به کار انداختن یا به نمایش گذاردن ۲-

جانوری و گیاهی، شامل توده ای احاطه شده و یک
 هسته. در برخی از گونه های باکتری یا ویروس ریخت
 شناسی هسته وجود ندارد؛ سلول
حجیره لی Hujayrali
 (ص.) دارای یاخته؛ ویژگی آنچه که یاخته یا سلول
 دارد
حجیره وی Hujayraviy
 [= حجرة ای] (ص.) یاخته ای؛ مربوط یا منسوب به
 یاخته؛ سلولی
حجت Hujjat
 (ا.) ۱- گواهینامه ۲- نوشته ای (مانند شناسنامه،
 گذرنامه و...) که در آن رویدادی در مورد کسی به
 صورت رسمی گزارش و تأیید شده باشد؛ تصدیق؛
 سند ۳- آثار نوشتاری، تصویری و غیره که اهمیت
 علمی، تاریخی و اجتماعی دارد ۴- پرهان
حجت لماق Hujjatlamog
 (ص.م.) ۱- مستند ساختن ۲- دارای سند ساختن
حجتلی Hujjatli
 (ص.) ۱- دارای حجت ۲- آنچه که بر پایه ی اسناد
 رسمی استوار باشد ۳- مستند؛ ~ فیلم (فیلم مستند)
 ۴- واقعی
حجره Hujra
 (ا.) ۱- حجره ۲- اتاقی در یک مسجد یا کاروانسرا
هجوم Hujum
 (ا.) ۱- هجوم ۲- حرکت پر شتاب، خشونت آمیز و
 عنان گسیخته ی یک توده یا گروه به جلو؛ حمله ۳-
 (مجاز) حمله به کسی به گونه ی تنبیه، حقارت و
 دشنام
هجومکار Hujumkor
 (ا.) ۱- مهاجم؛ آنکه برای آسیب رساندن به دیگری
 حمله کند ۲- متجاوز
هجومکارانه Hujumkorona
 (ق.) به شکل هجوم؛ به گونه ی حمله
هجومچی Hujumchi
 (ا.) مهاجم؛ حمله کننده؛ فوتبال جماعه سینینگ ~
 سی (مهاجم تیم فوتبال)
حکما Hukamo
 (ا.) ج. حکیم ۲- فیلسوفان ۳- طبیبان
حکم Hukm
 (ا.) ۱- حکم ۲- (حقوق) رای و تصمیمی که از سوی
 دادگاه یا گروه داورى صادر شود ۳- (مجاز) فرمان؛

حاشا Hosho
 (ق.) حاشا؛ واژه ی انکار به معنی هرگز؛ اصلاً؛ ~ بو گپ
 نی مین ایتگنیم یوق (این حرف را من هرگز نگفته ام)
هو Hu-1
 [= هوالله] (ا.) ۱- اشاره است به خدا ۲- نام خداست
 که در ویشان و درویش مسلکان به کار برند
هو Hu-2
 (ص.) صدایی به نشانه ی خشم، نفرت و دشنام؛ ~ بیر
 یوتسین سینی! (هو زمین ترا ببلعد ترا!!)
هو Hu-3
 ← هاو
هو Hu-4
 (ص.) واژه ای برای خوانش پرنده هایی مانند قمری
حبس الملک Hubbulmalik
 (ا.) (قد.) نوعی داروی مالشی در طب قدیم
هوده بیهوده Huda-behuda
 (ص.) ۱- هوده و بیهوده؛ مفید و غیر مفید؛ با نتیجه و
 بی نتیجه
هوده ی چی Hudaychi
 (ا.) (قد.) کسی که عریضه و حرفهای مراجعین را به
 خان یا امیر می رساند و امر و هدایت خان یا امیر را به
 مراجعین ابلاغ می کند
هدهد Hudhud
 (ا.) (گف.) هدهد؛ پرنده ی نواحی گرمسیر از راسته ی
 کلاغ شکلان، با منقار قوی و خمیده، سر و بدن
 قهوه ای مایل به صورتی، دم و بالهای دارای راه راه
 عرضی پهن سیاه و سفید، کاکل بلند با پره های بلند
 نوک سیاه، و نو و ماده ی هم شکل؛ (اف.) (گف.) پویی
 قوش
حدود Hudud
 (ا.) حدود؛ حد؛ مرز
حدود سیز Hududsiz
 (ص.) (کم.) بی مرز؛ بسیار وسیع و بی انتها
هوه Huh
 (ص.) (گف.) ۱- صدایی برای تهدید ۲- صدای هوایی
 که با فشار از ریه خارج شود
هو هو Hu-hu
 (ص.) صدای خوانش پرنده هایی مانند قمری
حجیره Hujayra
 [= حجرة] (ا.) (زیست شناسی) یاخته؛ توده ی ظریف
 پروتوپلاسمی، واحد تشکیل دهنده ی بافتهای

رمین
هویدا
(ص. ۱) هویدا؛ نمایان؛ آشکار ۲- نام خانمها و آقایان
Huvillamoq-1 هویتماق
(مصل. ۱) تولید شدن همین صدا هنگام ورزش باد؛ زوزه کشیدن (باد)
Huvillamoq-2 هویتماق
(مصل. ۱) خالی شدن (منزل، باغ یا هر جای دیگر) از آدمها
Huvillatmoq هویتماق
(مصل. ۱) هویتماق
Huyya هوی به
(صو.) صدایی برای آرام ساختن نوزاد
Huzun حوزون
[حزن] (۱) حزن؛ اندوه؛ یوره گی ~ دن توله (قلبش مملو از اندوه است)
Huzunli حوزونلی
(ص.) حزن آلود؛ اندوهگین؛ غمگین
Huzur-1 حضور
(ص. ۱) آسایش ۲- حلاوت ۳- فراغت؛ اوقفقط اوز ~ ینی کوزله یدی (اوقفقط در فکر آسایش خودش است)
Huzur-2 حضور
(۱) ۱- حضور ۲- پیشگاه ۳- عمل حاضر بودن در جایی
Huzurbaxsh حضور بخش
(ص. ۱) ۱- راحت بخش ۲- لذتبخش ۳- بسیار خوشایند
Huzur-halovat حضور-حلاوت
(۱) حضور و حلاوت؛ آسایش؛ حلاوت؛ سفریدن یخشی ~ آلدیک (از سفر حلاوت بردیم)
Huzurlanmoq حضورلنماق
(مصل. ۱) آرام گرفتن ۲- حلاوت بردن
Huzurlantirmoq حضورلنتیرماق
(مصل. ۱) حضورلنماق
Hush هوش
(۱) هوش؛ توانایی آموختن، فهمیدن یا روبرو شدن با وضعیتهای تازه یا دشوار
~iyo'q هوشی یوق
۱- بیهوش ۲- پریشان خاطر و بی ادراک
~iketdi هوشی کیتدی
۱- حیران شد؛ گیج شد ۲- دلباخته ی چیزی شد؛ به

خنک و ناخوشایند در آمدن
Hurpaytirmoq هور پیتیرماق
(مصل. ۱) هور پیتیرماق
Hurriyat حریت
(۱) حریت؛ آزادی؛ آزادی
Hurriyatparvar حریت پرور
(ص. ۱) ۱- آزادی دوست ۲- جانبدار و مدافع آزادی ۳- آزادیخواه
Hurriyatchi حریتچی
(ص. ۱) آزادیخواه؛ مبارز راه آزادی
Husayni حسینی
(۱) نوعی انگور
Husn حسن
(۱) ۱- حسن ۲- خوبی ۳- زیبایی
~iaxloq حسن اخلاق
۱- خلق و اطوار نیکو و پسندیده ۲- آموزه ای در این مورد
~iniochmoq حسنینی آچماق
بسیار زیبا و قشنگ شدن
~iqabul حسن قبول
(قد.) کسی را با حرمت و اعزاز پذیرفتن
~imutlaq حسن مطلق
(تصوف) خدا؛ پروردگار
Husnbuzar حسن بوزر
(۱) ۱- جوشهای کوچکی که بر روی (بیشتر نوبالغان) برآید ۲- (مجاز) آنچه زیبایی چهره را آسیب رساند
Husndor حسن دار
(ص. ۱) زیبا؛ دارای حسن
Husnixat حسن خط
(۱) ۱- خط زیبا و خوب ۲- (اف.) درسی در دوره ی ابتدایی (بر علاوه ی معنی یکم)
Husnli حسنلی
(ص. ۱) دارای حسن؛ حسندار؛ زیبا؛ ~ قیز (دختر زیبا)
Husnsiz حسن سیز
(ص. ۱) فاقد حسن؛ فاقد زیبایی
Hut حوت
(۱) ۱- حوت ۲- برج دوازدهم از برجهای دوازده گانه برابر اسفند (برابر با ۲۲ فبروری ۲۱ مارچ سال میلادی)
Hut-yut حوت یوت
(۱) (گف.) ۱- پایان زمستان ۲- به پایان رسیدن ذخیره ی خوراکی زمستان ۳- زمان رویش سبزه ها بر

بزرگداشت ۳- آبرو؛ اعتبار ۴- نام آقایان و خانمها
~taxtasi حرمت تخته سی
ویرین دیواری که در آن نام و تصویر پیشگامان اداره یا مؤسسه ارائه می شود
Hurmatan حرمتا
(ق. ۱) از روی حرمت؛ به طریق حرمت
Hurmatlamoq حرمت لماق
(مصل. ۱) حرمت کردن؛ بزرگ داشتن
Hurmatlanmoq حرمت لنماق
(مصل. ۱) حرمت لماق
Hurmatlash حرمتلش
(۱) عمل یا فرایند حرمت کردن
Hurmatli حرمتلی
(ص. ۱) محترم؛ درخور احترام؛ گرامی؛ ~ کیشی (شخص محترم)
Hurmatsiz حرمت سیز
(ص. ۱) بی حرمت؛ آنکه شایسته ی احترام نیست
۲- آنکه لا قید و بی پروا به حرمت دیگران است
Hurmatsizlanmoq حرمت سیزلنماق
(مصل. ۱) بی حرمت شدن
Hurmatsizlik حرمت سیزلیک
(۱) بی حرمتی؛ بی احترامی؛ او چالگه ~ قیلدی (او به پیرمرد بی حرمتی کرد)
Hurmattalab حرمت طلب
(ص. ۱) صفت آنکه خواهان حرمت و احترام دیگران است؛ عزت طلب
Hurmoq هورماق
(مصل. ۱) عوعو کردن (صدای پارس سگ)
Hurpak هورپک
(ص. ۱) سیخ شده؛ به حالت راست و قایم در آمده؛ بیگیت ~ ساچلرینی نم لب تره ماقده ایدی (جوان موهای سیخ شده اش را نم ساخته شانه می کرد)
Hurpayish هورپه یش
(۱) ۱- عمل یا فرایند سیخ یا راست شدن ۲- فرایند غمگین شدن
Hurpayishmoq هورپه یشماق
(مصل. ۱) هورپیتماق
Hurpaymoq هورپیتماق
(مصل. ۱) ۱- سیخ شدن؛ راست و قایم شدن (در مورد موی و پشم) ۲- (مجاز) اندوهگین معلوم شدن؛ چهره ی غمگین پیدا کردن ۳- (مجاز) به قیافه ی

(۱) ۱- حقوق شناسی ۲- دانش حقوق ۳- دانش شناسایی و بررسی قانون
Huqqa حقه
(۱) حقه؛ ظرف کوزه مانند، گوی مانند یا قوطی مکعبی بسیار کوچک که در آن چیزهای خرد را نگه می دارند
Huqqaboz-1 حقه باز
(۱) حقه باز؛ شعبده باز
Huqqaboz-2 حقه باز
(ص. ۱) (مجاز) حقه باز؛ نیرنگ باز؛ فریبکار
Huqqi حوقی
(۱) سوراخ قشریخ؛ روزنی که در قشریخ ایجاد کنند
Hur-1 حر
(ص. ۱) حر؛ آزاده؛ آزاد مرد؛ انسان (انسان آزاده)
Hur-2 حور
(۱) ۱- حور ۲- زن بهشتی ۳- (مجاز) دوشیزه یا زن بسیار زیبا
Huriliqo حورلیقا
(ص. ۱) زنی که مانند حور باشد؛ زن یا دوشیزه ی بسیار زیبا
Hurish هوریش
(۱) عمل پارس کردن
Hurishmoq هوریشماق
(مصل. ۱) هورماق
Hurkagich هورکه گیچ
← هورکاوچ
Hurkak هورکک
(ص. ۱) رم کننده؛ ~ حیوان (حیوان رم کننده)
Hurkinmoq هورکینماق
(مصل. ۱) هورکماق
Hurkitmoq هورکیتماق
(مصل. ۱) رم دادن؛ ترساندن
Hurkmoq هورکماق
(مصل. ۱) ۱- رم کردن؛ رمیدن ۲- ترسیدن
Hurkovuch هورکاووچ
(ص. ۱) ۱- رم کننده ۲- ترسنده
Hurlik حرلیک
(۱) آزادی؛ وضع یا کیفیت آزاد بودن؛ ~ بویوک نعمت دیر (آزادی نعمت بزرگی است)
Hurmat حرمت
(۱) ۱- حرمت ۲- رفتاری برای گرامیداشت یا

(ص.)(گف.) صدای زار زار گریستن

هونگره ماق **Ho'ngramoq**

(مص.ل.) با صدای بلند گریستن؛ زار زار گریستن

هونگره ش **Ho'ngrash**

(ا.) عمل زار زار گریستن

هونگره ش ماق **Ho'ngrashmoq**

(مص.مش.) هونگره ماق

(ا.) گاو نر بیش از دو سال که در عمل شخم زدن زمین

به کار برند

هوکیز **Ho'kiz-2**

(ص.) (مجاز، دشنام) ۱- زمخت و درشت ۲- بی فراست ۳- حیوان صفت

هول **Ho'l**

(ص.) ۱- مرطوب؛ تر ۲- دارای رطوبت؛ نمدار؛ نمناک

۳- میوه یا نباتی که تازه باشد

هولماق **Ho'llamoq**

(مص.م.) ۱- تر ساختن ۲- نمناک کردن ۳- مرطوب

ساختن

هولخنماق **Ho'llanmoq**

(مص.مج.) ۱- تر شدن ۲- نمناک شدن ۳- مرطوب

شدن

هوپ **Ho'p**

(ص.)(گف.) صدایی که هنگام جست زدن گفته

شود

هوپلم **Ho'plam**

(ا.) مقدار مایعی که یکبار در گلو فرو برده شود؛ یک

قورت؛ تورت - سوو ایچدیم (چهار قورت آب نوشیدم)

هوپلماق **Ho'plamoq**

(مص.م.) ۱- قورت دادن؛ قورت کردن آب یا مایع

دیگر ۲- (مجاز) خوردن

هوپلش **Ho'plash**

(ا.) عمل قورت کردن مایع

هوپلشماق **Ho'plashmoq**

(مص.مش.) هوپلماق

هوپک **Ho'ppak-1**

(ا.) عمل ضربه زدن با پشت دستهای بهم قلاب شده

هوپک آتماق **~olmoq**

۱- با پشت دستهای بهم قلاب شده سیلی زدن ۲-

(مجاز) انتقام گرفتن

هوپک **Ho'ppak-2**

(ا.) (گف.) غوزه‌ای که پنبه‌اش باز شده باشد

هوشه یماق **Ho'shshaymoq**

← او شخه یماق

هونگ هونگ **Ho'ng-ho'ng**

← هونگیر - هونگیر

هونگیلماق **Ho'ngillamoq**

← هونگره ماق

هونگیر - هونگیر **Ho'ngir-ho'ngir**

دست آوردن چیزی را آرزو کرد

هوشلی **Hushli**

(ص.) ۱- دارای هوش ۲- هوشیار

هوش سیز **Hushsiz**

(ص.) ۱- بیهوش ۲- گیج؛ پریشان ذهن؛ پریشان

خاطر

هوش سیزلیک **Hushsizlik**

(ا.) ۱- بیهوشی ۲- گیجی؛ پریشان خاطری ۳- وضع

یا کیفیت بیهوش یا گیج بودن

هوش سیزلنماق **Hushsizlanmoq**

(مص.مج.) ۱- بیهوش شدن ۲- پراگنده خاطر شدن

هوش سیزلنتیرماق **Hushsizlantirmoq**

(مص.م.) ۱- ← هوش سیزلنماق ۲- بیهوش

گرداندن ۳- پریشان خاطر ساختن

هوش سیزلرچه **Hushsizlarcha**

(ق.) بیهوشانه؛ به حالت پریشان خاطری

هوشت **Husht**

(ص.)(گف.) صدایی برای راندن گنجشکان

هوشتک **Hushtak**

(ص.) ۱- سوت بادهن ۲- سوت با وسیله سوت زنی

هوشتک باز **Hushtakboz**

(ا.) آنکه از سوت زدن خوشش می‌آید؛ کسی که

همیشه سوت می‌زند

هوشیار **Hushyor**

(ص.) ۱- هوشیار ۲- دارای هوشیاری؛ هشیار

هوشیار تارتماق **~tortmoq**

جمع کردن خاطر و افکار

هوشیارلنماق **Hushyorlanmoq**

(مص.ل.) ۱- هوشیار شدن؛ به حالت هوشیاری

برگشتن؛ به هوش آمدن ۲- به پدیده‌ها و محیط

پیرامون با دقت توجه کردن

هوشیارلنتیرماق **Hushyorlantirmoq**

(مص.م.) هوشیار ساختن؛ به هوش آوردن

هوشیارلیک **Hushyorlik**

(ا.) ۱- هوشیاری ۲- برخورداری از هوش کافی؛

هوشمندی؛ هشیاری

هوشیارخانه **Hushyorxona**

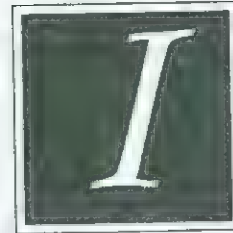
(ا.) مؤسسه‌ی بهداشتی که بخاطر به هوش آوردن

اشخاص مست و الکلیست زیر نظارت پلیس کار

می‌کند

هوکیز **Ho'kiz-1**

هوکیز

الف آن را حذف می‌کنند، مانند این یحیی = بن یحیی)

Ibo ابا
(۱) شرم؛ حیا؛ - لی قیز (دختر باحیا) ۲- پاک نفس ۳-
قناعت ۴- نام خانمها

Ibodat عبادت
(۱) (دین) ۱- عبادت ۲- عمل یا فرایند ستایش خدا
۳- کارهایی که بر اساس آموزش دین برای ایجاد
رابطه با خدا یا جلب توجه و رحمت او انجام گیرد؛
پرستش ۴- نام خانمها

Ibodatgoh عبادتگاه
(۱) عبادتگاه؛ جایی که در آن عبادت می‌کنند؛
پرستشگاه

Ibodatxona عبادتخانه
- عبادتگاه

Iboli ابالی
(ص) ۱- باحیا؛ با شرم ۲- پاک نفس ۳- قانع

Ibora عباره
[= عبارت] (۱) ۱- عبارت ۲- دو یا چند واژه که مفهوم
واحدی را بیان کند یا به صورت واحد کمابیش
مستقلی در ساختمان یک جمله شرکت جوید ۳-
(دستور) گروهی (شامل دو یا چند) واژه که به جای
اسم، صفت یا قید به کار رود و دارای فعل
معلومی نباشد ۴- (مجاز) سخن؛ گفتار؛ بیان؛ باشقه

ای، ی، ع

I (۱) هفتمین حرف الفبای ازبکی؛ در برخی واژگان
عربی (ابتدا به «ع» معادل حرف «ع»)

I-2 ی
(ض) ضمیر متصل ملکی برای سوم شخص مفرد؛
کوز ~ (چشمش)، کتاب ~ (کتابش)، اوی ~ (خانه
اش)

I-3 ی
(پس) نشانه‌ی نسبت: شهر میدان ~ (میدان شهر)،
شنبه کون ~ (روز شنبه)

Ibi ابی
(صو) (گف) حرف هیجان و تعجب؛ وای؛ واه؛ وه

Iblis ابلیس
(۱) ۱- ابلیس؛ شیطان؛ اهریمن ۲- (مجاز) شخص بد
و شیطان صفت

Iblislik ابلیس‌لیک
(۱) شیطانی؛ عملی که باعث آزار و زیان به دیگران
شود؛ شیطنت؛ رذالت

Iblisona ابلیسانه
(ق) عمل ابلیس وار؛ شیطنت آمیز؛ رذیلا نه؛ ~ عمل
(عمل ابلیسانه)

Ibn ابن
(۱) ابن؛ پسر کسی؛ فرزند پسری (در فارسی گاهی

اداره چیلیک
 (۱) مدیریت ۲- عمل یا فن اداره کردن ۳- توانایی اداره کردن؛ مهارت اجرایی؛ -توسیع لری (موانع مدیریت)
ادراک
 (۱) ادراک؛ عمل ذهن برای متوجه کردن حواس به سوی عامل خارجی که موجب تحریک شدن آن شده است
ادراکلی
 (ص) دارای ادراک؛ آنکه قابلیت درک و احساس را دارد
ادراک سیز
 (ص) فاقد ادراک؛ آنکه قابلیت ادراک و احساس ضعیف است؛ - آدم (آدم بی ادراک)
ای
 (ص) (گف) واژه‌ای برای اظهار تعجب، حیرت یا نارضایتی
ایراکلیف
 [= هیروگلیف] (۱) هیروگلیف؛ خط هیروگلیف؛ خط عفت
 (۱) عفت؛ پاکدامنی ۲- پاکی و جدان
Iffatli
 (ص) با عفت؛ پاکدامن
Iffatsiz
 (ص) بی عفت؛ بی حیا؛ آنکه دامنش آلوده است
Iffatsizlik
 (۱) بی عفتی؛ وضع یا کیفیت بی عفت بودن
Iffos-1
 (۱) ۱- افلاس ۲- بی چیزی؛ تنگدستی ۳- ورشکستگی؛ ناتوانی برای پرداخت بدهیها
Iffos-2
 (ص) ۱- آلوده؛ ناپاک؛ -حویلی (حویلی ناپاک) ۲- (مجاز) رذیل؛ بدکار ۳- آنکه با کارهای غیرقانونی یا غیراخلاقی مشغول است
Iffoslik
 (۱) آلودگی؛ ناپاکی ۲- رذالت؛ بدکاری
Ifoda
 (۱) افاده؛ مفهوم سخن؛ معنی ۲- (ریاضی) فرمول ریاضی
Ifodalamoq
 (م.ص) ۱- مطلبی را فهماندن ۲- به وسیله‌ی سخن

(۱) ایدئولوگ؛ نظریه پرداز؛ صاحب نظر
Ideologiya
 [= ایدئولوژی] (۱) ایدئولوژی؛ - مفکوره
Ideya
 [= ایده] (۱) ۱- ایده ۲- اندیشه؛ عقیده ۳- مضمون و مایه‌ی یک اثر هنری و ادبی
Ideyasiz
 (ص) ۱- فاقد اندیشه ۲- فاقد مضمون
Idioma
 [= ایدئوم] (۱) (زبان شناسی) اصطلاح؛ واژه یا عبارتی که در میان گروهی معین یا در علم، هنر، حرفه یا رشته‌ی معینی دارای معنی دقیق و مشخصی باشد
Idiomatik
 (ص) اصطلاحی؛ منسوب به اصطلاح
Idish
 (۱) ۱- طرف ۲- اسبابی گود یا تو خالی برای نگهداری چیزی (مانند بطری، سطل، بشکه ...) ۳- چنین اسبابی برای پختن یا خوردن غذا در آن (مانند قابلمه، کاسه، بشقاب ...)
Idish-oyoq
 (۱) اسبابی برای پختن یا خوردن غذا
Idish-tovoq
 - ایدیش آباق
 ایدیش قیتتی
 (مردم شناسی) رسمی که در نامزدی دختر و پسر جوان جانب داماد در چند ظرف بزرگ انواع خوراکی و هدیه به خانگی عروس می‌فرستد. جانب عروس نیز متقابلاً ظروف آنها را پر از انواع خوراکی و هدیه‌ها کرده باز می‌گرداند. هدیه‌ها (دستر خوانی گفته می‌شود) طی مراسم ویژه‌ای از هر دو جانب پذیرفته می‌شود
Idora
 (۱) ۱- اداره ۲- مؤسسه‌ای (معمولاً دولتی) برای انجام دادن خدمات عمومی معین؛ معارف بولیمی - سی (اداره‌ی بخش آموزش و پرورش) ۳- گردش یا ادامه‌ی یک عمل یا فرایند؛ کارخانه - سی (اداره‌ی کارخانه)
~qilmoq
 اداره قیلماق
 اداره کردن؛ مدیریت کردن
Idoraviy
 [= اداری] (ص) اداری؛ مربوط یا متعلق به اداره - ایشلر (کارهای اداری)

حق دوباره شوهر کردن ندارد
Iddao
 (۱) ۱- ادعا ۲- سخنی که درستی یا نادرستی آن ثابت نشده باشد ۳- خودستایی؛ او کوپ - قیله دی (او بسیار خودستایی می‌کند) ۴- (حقوق) خواسته
Iddaochi
 (۱) آنکه ادعا کند؛ ادعا کننده
Ideal-1
 [= ایده آل] (۱) ۱- ایده آل ۲- آرمان ۳- کمال مطلوب
Ideal-2
 (ص) ۱- از هر لحاظ خوب ۲- بی کم و کاست
Idealizm
 [= ایده آلیسم] (۱) (فلسفه) ۱- ایده آلیسم ۲- بینش فلسفی که ادراک انسان از جهان مادی را ناشی از تصورها و اندیشه‌های پیشینی می‌داند که در ذهن ماست؛ آرمان گرایی؛ اصالت تصور؛ اصالت فکر؛ اصالت معنی ۲- بینش فلسفی که ماده را مخلوق و جهان را فانی می‌داند ۳- (مجاز) خیالپرستی؛ معنی
Idealist-1
 [= ایده آلیست] (۱) ۱- ایده آلیست ۲- کسی که پیرو یا هوادار ایده آلیسم است ۲- کسی که دارای فکرها و نقشه‌های خیالی و غیر عملی است؛ خیالپرداز
Idealist-2
 [= ایده آلیست] (ص) ۱- ایده آلیست ۲- پیرو یا هوادار ایده آلیسم ۳- خیالپرداز
Ideallashtirilmog
 ایدیل لشتیریلماق
 (م.ص) ایدیل لشتیرماق
Ideallashtirish
 ایدیل لشتیریش
 (۱) عمل یا فرایند تصور کردن بسیار عالی یا خوب چیزی، پدیده‌ای یا شخصی با خیالپردازی
Ideallashtirmog
 ایدیل لشتیرماق
 (م.ص) چیزی، پدیده‌ای یا شخصی را با خیالپردازی بسیار عالی یا خوب تصور کردن یا وانمودن
Ideogramma
 [= ایدئوگرام] (۱) ایدئوگرام؛ تجسم و نمایش عقاید و افکار و اجسام با تصویر
Ideografik
 [= ایدئوگرافیک] (ص) ۱- ایدئوگرافیک ۲- وابسته به مجاز؛ مجازی ۳- اندیشه نگار
Ideolog
 ایدئولوگ

بیر حیلین ایتگنده (به عبارت دیگر)
Iborat-1
 عبارت
Iborat-2
 عبارت
 (ح) عبارت بودن؛ شامل بودن؛ دربر گرفتن؛ متشکل بودن؛ بیش کیسی دن - کمیسخیه (کمیسیون شامل پنج نفر)
Ibosiz
 اباسیز
 (ص) ۱- بی حیا؛ بی شرم ۲- ویژگی کسی که نفس پاک ندارد؛ - کیشی (شخص بی حیا)
Ibosizlik
 اباسیزلیک
 (۱) بی حیایی؛ بی شرمی؛ آدم لرگه یا قمه‌ی دی (بی حیایی خوشایند مردم نیست)
Ibrat
 عبرت
 (۱) ۱- عبرت ۲- عمل یا رویدادی که موجب هشدار، آگاهی یا آموزش شود ۳- هشدار، آموزش یا پندی که از عمل یا رویدادی گرفته شود ۴- نمونه؛ الگو
Ibratli
 عبرتلی
 (ص) دارای عبرت؛ آموزنده و هشدار دهنده؛ - ایش (عمل آموزنده)
Ibratomuz
 عبرت آموز
 (ص) عبرت آموز؛ صفت آنچه از آن بتوان پند و آگاهی به دست آورد
Ibriy
 عبری
 (۱) ۱- عبری ۲- زبانهای سامی که بومیان باستانی فلسطین با آن سخن می‌گفتند ۳- زبان دینی یهودیان
 ۴- عبرانی
Ibroni
 عبرانی
 (۱) ۱- عبرانی ۲- قومی سامی در فلسطین قدیم که به زبان عبری سخن می‌گفتند و یهودیان کنونی خود را از آن قوم می‌دانند ۳- هر یک از افراد آن قوم ۴- عبری
Ibtido
 ابتدا
 (۱) ابتدا؛ آغاز؛ واقعه نینگ - سی (آغاز واقعه)
Ibtidoiy
 ابتدایی
 (ص) ۱- ابتدایی ۲- مربوط یا متعلق به آغاز یا نخستین مرحله ۳- فاقد تکامل یا پیشرفت؛ - جمعیت (جامعه‌ی ابتدایی) ۴- ساده؛ بسیط؛ اونینگ اثرلری جدا - (آثار او بسیار ساده است)
Idda
 عده
 (۱) عده؛ مدتی که زن پس از طلاق یا مرگ شوهر

به منافع و مسایل اجتماع

Ijtimoiylashish اجتماعی لشیش

(۱.) عمل یا فرایند اجتماعی شدن

Ijtimoiylashmoq اجتماعی لشماق

(مص. مش.) اجتماعی شدن؛ عمومی شدن

Ijtimoiyot اجتماعیات

(۱.) (قد.) ۱- اجتماعیات ۲- (سیاسی) طرفدار

اجتماع؛ سوسیالیست ۳- دانش مربوط جامعه

Ijtihad اجتهاد

(۱.) (قد.) ۱- اجتهاد ۲- کوشش

Ijtihadli اجتهادلی

(ص.) (قد.) دارای اجتهاد؛ ساعی؛ کوشا

Ik-1 ایک

(صو.) (گف.) صدای ضعیف برخورد یا حرکت چیزی

Ik-2 یک

(پس.) از فعل (امر) انسم یا صفت می سازد؛ تیش ~

(سوراخ؛ روزن، اول (ریاضی) (مرد)، تیل ~ (قاج؛

قاش)

Ikir-chikir ایکیر-چیکیر

(۱.) ۱- جزء ۲- هر یک از بخشها، عضوها یا زیر

مجموعه‌های یک مجموعه ۳- خرد و ریزه‌ی چیزی؛

جزئیات؛ او مسئله‌نینگ ~ لرینی بیلماقچی نولدی (او

خواست تاجزئیات مسئله را بداند)

Ikkala ایکله

(ض.) هر دو؛ شامل دو چیز یا دو شخص؛ ~ تامان

کیلشیدی (هر دو جانب توافق کردند)

Ikkam ایک کم (ایکی کم)

(گف.) دو کم؛ در شماره‌های بیشتر از بیست مقدار

کمبود دو را می‌رساند مانند ~ قیرق (دو کم چهل

۳۸)

Ikki-1 ایکی

(۱.) دو؛ عدد اصلی بزرگتر از یک و کوچکتر از سه

Ikki-2 ایکی

(ص.) ۱- دو ۲- یکی بیش از یک عدد؛ ~ ایرکک (دو

مرد) ۳- نمره‌ی ناکامی در سیستم پنج نمره‌ای

امتحانات

Ikkilamchi ایکی لمچی

(ص.) ۱- (گف.) دومین؛ ~ گهیم شو که ... (دومین

حرفم اینست که ...) ۲- جایگاه دوم در حادثه یا

جریان؛ در جهی دوم ۳- (فل) آنچه که پس از ماده

به عنوان محصول آن به میان آید؛ محصول ماده

ویژگیهای خوب و مثبت

Ijod ایجاد

(۱.) ۱- ایجاد ۲- آفرینش ۳- عمل یا فرایند پدید

آوردن ۴- اثر ادبی و هنری؛ نویسی (اثر نویسی)

Ijodbaxsh ایجادبخش

(ص.) صفت آنچه برای آفرینش ادبی یا هنری الهام

ببخشد؛ الهام بخش

Ijodiy ایجادی

(ص.) مربوط یا منسوب به ایجاد و آفرینش؛ آفرینشی

Ijodiyot ایجادیات

(۱.) ج. ایجاد ۲- آفرینشها ۳- آثار ادبی و هنری

Ijodkor ایجادکار

(۱.) ۱- ایجاد کننده ۲- نویسنده‌ی آثار ادبی و هنری

۳- هنرمند

Ijodkorlik ایجادکارلیک

(۱.) ۱- ایجادکاری ۲- عمل یا فرایند آفرینش

Ijodkorona ایجادکارانه

(ق.) ۱- به طور ایجاد؛ به گونه‌ی آفرینشی ۲- به

گونه‌ی هنری و ادبی

Ijodchi ایجادچی

(کم.) - ایجادکار

Ijodchilik ایجادچیلیک

(کم.) - ایجادکارلیک

Ijozat اجازت

[=اجازه] (۱.) اجازه؛ عمل روا شمردن کاری و موافقت

کردن با آن از سوی کسی که نسبت به آن کار صاحب

حق باشد

Ijozatnoma اجازتنامه

(۱.) اجازه نامه؛ پروانه؛ جواز

Ijro اجرا

(۱.) اجرا؛ عمل یا فرایند اجرا کردن؛ کنسرت پره گرمه

سینینگ (ریاضی) بی (اجرای برنامه‌ی کنسرت)

Ijroqiluvchi اجراقیلوچی

اجرا کننده؛ مجری

Ijroiya اجراییه

[=اجرائیه] (۱.) اداره‌ی اجرا؛ ریان ~ کمیته‌ی (کمیته‌ی

اجرائیه‌ی ناحیه)

Ijrochi اجرایچی

(۱.) اجرا کننده ۲- مجری

Ijtimoiy اجتماعی

(ص.) ۱- اجتماعی ۲- منسوب به اجتماع ۳- علاقمند

سر دسیر دیده می شود (مانند کاجها، سروها...)

Ignali ایگنه‌لی

(ص.) ۱- دارای سوزن؛ سوزن دار ۲- ویژگی آنکه با

سوزن کار کند ۳- دارای آنچه خارهای تیزی چون

سوزن

Ignasimon ایگنه‌سیمان

(ص.) همانند سوزن تیز

Ignasoz ایگنه‌ساز

- ایگنه چی

Ignachi ایگنه‌چی

(۱.) آنکه سوزن می‌سازد؛ اوستای سوزن ساز

Igrim ایگریم

(۱.) (قد.) گرداب؛ جایی در یک توده‌ی آب (رود، دریا)

که آب در آن با سرعت بچرخد

Ih اژه

(صو.) (گف.) حرف نارضائیتی

Ihonat اهانت

(۱.) (کم.) اهانت؛ عمل یا فرایند توهین کردن

Ihota احاطه

(۱.) احاطه؛ پیرامون چیزی را فرا گرفتن

Ihtalamoq احاطه‌لماق

(مص. م.) احاطه کردن؛ گرداگرد چیزی را گرفتن

Ihramoq اهره‌ماق

(مص. ل.) صدای درد آلود و غمناک کشیدن

Ijara اجاره

[=اجاره] (۱.) ۱- اجاره ۲- حق استفاده از جایی یا چیزی

در برابر پرداخت مبلغی معین در مدت معین؛ کرایه ۳-

اجاره‌ی بها

Ijarahor اجاره‌دار

[=اجاره‌دار] (۱.) اجاره‌دار؛ آنکه چیزی، بویژه ملکی را

به اجاره دهد؛ موجر

Ijarahchi اجاره‌چی

(۱.) ۱- اجاره‌دار ۲- اجاره‌نشین؛ مستأجر

Ijobat اجابت

(۱.) ۱- اجابت ۲- پذیرش ۳- رضائیت ~ آلمانق

(رضائیت گرفتن)

eshiginiochmoq -eshiginiochmoq

اجابت ایشیگی نی آچماق

برای ورود اجازه گرفتن؛ پذیرفته شدن

Ijobi ایجابی

(ص.) ۱- واجب ۲- سزاوار پذیرش ۳- معقول ۴- دارای

ارائه کردن یا فهماندن ۳- (ریاضی) از طریق فرمول

فهماندن یا بیان کردن

Ifodali افاده‌لی

(ص.) روشن؛ قابل فهم (در مورد آثار هنری و ادبی)

Iftixor افتخار

(۱.) ۱- افتخار ۲- حالت ذهنی سرشار از شادی و

خوشنودی که بر اثر کامیابی یا پیروزی پدید آید؛

سرافرازی؛ سربلندی؛ سرفرازی ۳- شخص یا چیزی

که موجب چنین احساسی شود؛ مایه‌ی افتخار

Iftixorli افتخارلی

(ص.) قابل افتخار؛ ویژگی آنکه یا آنچه که سزاوار

افتخار باشد

Iftor افطار

(۱.) ۱- افطار ۲- روزه‌گشایی ۳- زمان روزه‌گشایی؛

وقت افطار ۴- ضیافتی که در افطاری به عنوان خیرات

داده شود

Iftorlik افطارلیک

(۱.) افطاری؛ عمل گشودن روزه

Igna ایگنه

(۱.) ۱- سوزن ۲- ابزار دوختن معمولاً به صورت میله‌ی

فولادی کوچک و باریک با نوک تیز و سوراخی ریز در

سر دیگر برای گذراندن نخ از آن ۳- هر وسیله‌ی شبیه

به سوزن ۴- عضو باریک و نوک تیز بعضی جانوران و

گیاهان

~bilanquduqqozmoq

ایگنه‌بیلن قودوق‌قازماق (ضر)

کار دشوار و مشقتباری را با حوصله‌مندی و جدیت

انجام دادن

~ustidao'tirmoq

ایگنه اوستیده اوتیرماق

نا آرام شدن؛ ناشکیبا شدن

~daynarsanituyadayqilmoq

ایگنه‌ده‌ی نرسه‌نی تویه‌ده‌ی قیلماق

چیز خردی را بزرگ نشان دادن؛ مبالغه کردن؛

برجسته ساختن

~teshigidano'tmoq

ایگنه تیشیگی دن اوتماق

مهارت و چالاک‌ی زیاد

Ignabarg ایگنه‌برگ

(۱.) سوزنی برگ؛ گیاه، بویژه درخت جنگلی که دارای

برگهای سوزنی یا پولک مانند است و بیشتر در نواحی

نکته

محکم شدن گیاه در جای خود است و باند داشتن گره، جوانه و برگ از ساقه متمایز می شود ۳- بنیاد و سرچشمه‌ی هر چیزی ۴- (ریاضی) کمیتی که اگر به توان معینی برسد برابر با عدد مورد نظر باشد

ایلدیزینی قور و تماق **~iniqurutmoq**
۱- ریشه کن کردن؛ از بیخ و بن نابود کردن ۲- نسل آن را از بین بردن

ایلدیز کاوماق **~kovmoq**
۱- ریشه و سرچشمه‌ی چیزی را جستن ۲- از نسلی به نسل دیگر گذشتن

ایلدیز آتماق **~otmoq**
ریشه دواندن؛ گسترش یافتن

ایلدیز لماق **Ildizlamoq**
(مص.ل.) ریشه کردن؛ ریشه دوانیدن

ایلدیز میوه **Ildizmeva**
(ا.) غده‌ی زیر زمینی برخی گیاهان که برای خوراک استفاده شود، مانند سبب زمینی، شلغم...

ایلدیز میوه‌لی **Ildizmevali**
(ص.) ویژگی آنچه که دارای غده‌های خوراکی زیر زمینی است؛ دارای میوه‌ی زیر زمینی

ایلدام **Ildom**
(ا.) (قد.) جنگ؛ به همدیگر سیلی زدن

ایلگ **Ilgak**
(ا.) ۱- جنگ ۲- ابزار خمیده و معمولاً نوک تیزی برای گرفتن، آویختن یا کشیدن چیزی؛ قلاب ۳- آنچه که برای آویختن، نصب کردن یا بستن چیزی به کار می‌رود ۴- چفت

ایلگک لماق **Ilgaklamoq**
(مص.م.) بستن چیزی با آویختن یا انداختن چنگک یا چفت بستن چیزی؛ ایشیک نی ایلگک لب کیل (چفت درآیند)

ایلگری گی **Ilgarigi**
(ص.) ۱- پیشین ۲- مربوط یا متعلق به گذشته؛ سابق؛ ~ زمان (زمان سابق) ۳- مربوط یا متعلق به جلوتر از دیگری یا دیگران؛ جلویی؛ ~ قطار (ردیف پیشین) ۴- واقع در پیش؛ جلو؛ قبل از بقیه

ایلگری **Ilgari**
(ا.) ۱- پیش ۲- جهت؛ مسیر یا سطحی که به سوی مقصد، گوینده یا موضوع بحث قرار دارد؛ جلو؛ ~ کیتودی (جلو می‌رفت) ۳- زمان پیش از این یا پیش از زمان مورد بحث؛ ~ دن بیلردی (از پیش می‌دانست)

(ق.) اندک اندک؛ کم کم؛ او واقعه ~ یادیده (آن واقعه کم کم در خاطر است)

ایلشیش **Ilashish**
(ا.) ۱- عمل چسبیدن یا پیوستن ۲- عمل یا فرایند به دنبال کسی یا چیزی رفتن

ایلشماق **Ilashmoq**
(مص.ل.) ۱- چسبیدن ۲- پیوستن ۳- به دنبال کسی همراه شدن؛ به دنبال رفتن

کوزگه ایلشماق **Ko'zga~**
به خطر معلوم شدن

ایلشتیریش **Ilashtirish**
(ا.) ۱- عمل چسباندن ۲- عمل به دنبال کسی یا چیزی فرستادن

ایلشتیرماق **Ilashtirmoq**
(مص.م.) چسبانیدن ۲- به دنبال فرستادن

ایلدَم **Ildam**
(ص.) ۱- سریع؛ تند ۲- چست ۳- ویژگی آنکه سریع حرکت کند؛ او ~ بازارگه باریب کیلیدی (او سریع به بازار رفت و برگشت)

ایلدَم جیلدَم **Ildam-jildam**
(ص.) دارای حرکت سریع و باشتاب؛ تند و تیز

ایلدَم لماق **Ildamlamoq**
(مص.ل.) با شتاب حرکت کردن؛ سریع حرکت نمودن؛ سرعت گرفتن

ایلدَم لتماق **Ildamlatmoq**
(مص.م.) ایلدَم لماق (به وسیله‌ی کسی)

ایلدَم لتتیرماق **Ildamlattirmoq**
مص.و (ا.) ایلدَم لتماق

ایلدَم لَشیش **Ildamlashish**
(ا.) عمل یا فرایند سرعت گرفتن

ایلدَم لَشماق **Ildamlashmoq**
(مص.مش.) ایلدَم لماق

ایلدَم لَشتیرماق **Ildamlashtirmoq**
(مص.م.) سرعت دادن؛ سریع ساختن

ایلدیر یلماق **Ildirilmoq**
(مص.مع.) ایلدیرماق

ایلدیرماق **Ildirmoq**
(مص.م.) ایلماق

ایلدیز **Ildiz**
(ا.) ۱- ریشه ۲- بخش معمولاً زیر زمینی گیاه دانه دار که اندام جذب و ذخیره سازی غذا یا پایه و وسیله‌ی

ایکا و لَشیش **Ikkovlashib**
(ق.) هر دو با هم؛ ~ ایشینی توگه ته میز (هر دو با هم کار را تمام می‌کنیم)

ایکا و لَشماق **Ikkovlashmoq**
(مص.مش.) وحدت و همراه شدن دو تن؛ هر دو با هم به کاری پرداختن؛ ایکا و لَشیش ایشینی توگتدیک (هر دو با هم کار را تمام کردیم)

ایکا و لان **Ikkovlon**
(ق.) دو تن با هم؛ دو نفر یکجا با هم؛ دو نفر طور مشترک؛ ~ خیر لَشیش، اجرلدیلر (هر دو خدا حافظی کرده، از هم جدا شدند)

ایکا واره **Ikkovora**
(ق.) به هر دو نفر یکی؛ ~ آش قویینگلر (به هر دو نفر یک قاب پلو بگذارید)؛ (اف.) ایخی آواره

ایکره **Ikra**
(ا.) ۱- تخم ماهی ۲- غذای یخنی که از آن پخته می‌شود ۳- غذایی که از بریان کردن بادنجان، پیاز، گوجه فرنگی... ریزه شده حاصل گردد

اکرام **Ikrom**
(ا.) گرامیداشت؛ بزرگداشت و مهربانی

ایکس **Iks**
(ا.) ۱- بیست و دومین حرف الفبای لاتین از یکی ۲- بیست و چهارمین حرف الفبای انگلیسی و فرانسوی ۳- (ریاضی) کمیت مجهول

اکسیر **Iksir**
(ا.) جوهری گدازنده که تصور می‌شد می‌تواند ماهیت اجسام را تغییر دهد و آنها را کاملتر سازد (مانند نقره شدن جیوه، طلا شدن مس یا جوان شدن انسان)

ایله **Ila**
(ح.) (کم.) ۱- با ۲- همراه چیزی یا کسی؛ دوستینگ ~ کیلگین (با دوست بیا) ۳- (مجاز) به وسیله؛ افتوبوس ~ کیلدیم (به وسیله‌ی اتوبوس آمدم) ۴- حرف ربط؛ کتاب ~ قلم (کتاب و قلم)

ایلکماق **Ilakmoq**
~ ایلشماق

الی‌الابد **Ilalabad**
(ق.) تا ابد؛ تمام عمر؛ مادام العمر

ایلنگ بیلنگ **Ilang-bilang**
(ص.) کج و کوله؛ کج و معوج؛ دارای شکل یا امتداد نادرست

ایلَس ایلَس **Ilas-ilas**
ایلَس ایلَس

ایکی لَماق **Ikkilanmoq**
(مص.ل.) ۱- متردد شدن ۲- هر دم خیال شدن ۳- متلون شدن

ایکی لَنتیریش **Ikkilantirish**
(ا.) عمل یا فرایند متردد ساختن

ایکی لَنتیرماق **Ikkilantirmoq**
(مص.م.) متلون ساختن؛ متردد ساختن

ایکی لیک **Ikkilik**
(ا.) ۱- دویی؛ دوگانگی ۲- دوجهتی؛ اختلاف ۳- ورقی که دو خال دارد ۴- شعر دارای دو مصرع؛ بیت

ایکینچی **Ikkinchil**
(ص.) دومین؛ دارای ترتیب، ردیف، رتبه یا جایگاه دوم

ایکینچی دن **Ikkinchidan**
(ق.) دوم؛ دوم اینکه

ایکی قَت **Ikkikat**
(ص.) (گف.) آهستن؛ باردار؛ حامله

ایکی ته **Ikkita**
(ق.) دو تا؛ دو عدد؛ دو دانه

ایکی ته دن **Ikkitadan**
(ق.) دو دو تا؛ دو دو دانه؛ دو دو عدد؛ ~ کیلینگ لر (دو دو تا بیایید)

ایکی ته لیک **Ikkitalik**
(ا.) دو تایی؛ هر یک متشکل از دو تا

ایکی یاقلمه **Ikkiyoqlama**
(ص.) ۱- دو جاتیبه ۲- مربوط یا متعلق به دو طرف؛ دو طرفه

ایکی یوز لَمه **Ikkiyuzlama**
(ص.) ۱- دو رو ۲- دارای پشت و روی یکسان و همانند (مانند برخی پارچه‌ها) ۳- (مجاز) دارای رفتار ریاکارانه

ایکی یوز لَمه لیک **Ikkiyuzlamalik**
(ا.) دورویی؛ همراهی و موافقت دروغین با دیگران برای فریفتن آنان؛ ریاکاری

ایکی یوز لَمه چی **Ikkiyuzlamachi**
(گف.) ~ ایخی یوز لَمه

ایکی یوز لَمه چیلک **Ikkiyuzlamachilik**
(ا.) ۱- دورویی؛ ریاکاری ۲- عمل ریاکار

ایکاو **Ikkov**
(ض.) هر دو (شخص یا شیء)؛ ~ کیتِه میز (هر دو می‌رویم)

زمانی نسبت به دیگران: اول ۲- پیشتر ۴- پیش از زمان مقرر

Ilkis(dan) ایلکیسیدن
(ق. ۱) ناگهانی ۲- به طور غیر مترقبه: ناخواست: اورنیدن ~ توریب، کیتدی (ناگهان از جا برخاسته، رفت)

Illat علت
(۱) ۱- علت ۲- دلیل یک عمل یا وضع: انگیزه ۳- عیب یا آسیب: کوزیگه قیسی پیر ~ بار (چشمش عیبی دارد)

Illatli علتلی
(ص. ۱) دارای عیب یا آسیب: عیبدار

Illatsiz علتسبز
(ص. ۱) بی علت ۲- آنکه فاقد عیب یا آسیبی است

Illo الا
(ق. ۱) (کم) الا: مگر؛ اما؛ جز اینکه

Illo-billo الا-بالله
(ق. ۱) به هیچ وجه: هیچگاه: هیچ ~ بو ایشنی قیلگنیم یوق (به هیچوجه این کار را نکرده‌ام)

Ilm علم
(۱) ۱- علم ۲- وضع یا کیفیت دانستن: دانایی در برابر نادانی یا آگاهی نادرست ۳- بخشی از آگاهیهای نظام یافته (سامانمند)، مانند یک رشته‌ی تحصیلی: تاریخ سی (علم تاریخ) ۴- آنچه بتوان آن را به صورت آگاهی نظام یافته‌ای فرا گرفت یا تحصیل کرد

Ilma ایلمه
(۱) نوعی سوزن دوزی که در آن تار به شکل گره گره دوخته شود: (اف.) ایلمک

Ilmak ایلمک
(۱) دام: آنچه که به دام انداختنی است

Ilm-amal علم عمل
(۱) کاری که برای تولید میل و دلگرمی در ذل شخصی نسبت به شخص دیگر یا برعکس برای ایجاد دلسردی صورت می‌گیرد

Ilma-teshik ایلمه تیشیک
(ص. ۱) ویژگی آنچه که دارای سوراخهای زیاد باشد: دارای شکل سوراخ سوراخ

Ilm-fan علم فن
(۱) علم و دانش

Ilm-hunar علم هنر
(۱) علم و هنر

چشمش به خواب رفت

Ilintirmoq ایلینتیرماق
(مص. م. ۱) ایلینماق

Ilinochoq ایلینچاق
(۱) آنکه یا آنچه که کسی را وابسته نگه داشته باشد: بویبرده ایلینچاغیم یوق (به اینجا وابستگی ندارم)

Ililiq ایللیق
(ص. ۱) ۱- ولرم: اندکی گرم: نیمگرم: ~ سوو (آب اندکی گرم) ۲- (مجاز) صمیمی: خوشایند: ~ صحبت (صحبت خوشایند)

Ililiq-issiq ایللیق ایسیق
(ص. ۱) ۱- نه چندان گرم و نه چندان سرد: اندکی گرم ۲- ~ ایللیق

Ililiklik ایللیق لیک
(۱) ۱- ولرمی ۲- (مجاز) صمیمیت: مهر: علاقه

Ililiq-miliq ایللیق میلیق
(ص. ۱) (گف.) اندکی گرم

Ililiqmoq ایللیقماق
(مص. م. ۱) ۱- بخاطر اطفای شهوت نفسانی دنبال کردن (در مورد سگ) ۲- به زنی علاقه‌ی خاطر پیدا کردن: تمایل پیدا نمودن

Ilitilmoq ایلیتیلماق
(مص. م. ۱) ۱- ایلیتماق

Ilitmoq ایلیتماق
(مص. م. ۱) ۱- گرم کردن: ولرم ساختن ۲- نیم بز کردن (در مورد تخم مرغ)

Qo'lini~ قولی نی ایلیتیلماق
دست کسی را گرم ساختن

Iljayish ایلجه‌ییش
(۱) عمل یا فرایند تبسم کردن یا لبخند زدن

Iljayishmoq ایلجه‌ییشماق
(مص. م. ۱) ایلجه‌ی ماق

Iljaymoq ایلجه‌ی ماق
(مص. ل. ۱) تبسم کردن: لبخند زدن

Iljaytirish ایلجه‌ی تیریش
(۱) عمل یا فرایند متبسم گردانیدن

Iljaytirmoq ایلجه‌ی تیرماق
(مص. م. ۱) متبسم ساختن: به لبخند آوردن یا واداشتن

Ilk ایلک
(ص. ۱) ۱- نخست ۲- دارای تقدم ترتیبی، مکانی یا

Ilhomlanmoq الهام لنماق
(مص. ل. ۱) الهام گرفتن

Ilhomlantirmoq الهام لنتیرماق
مص و (۱) الهام لنماق

Ilhomchi الهامچی
(ص. ۱) الهام بخش: الهام دهنده

Ililik ایللیک
(۱) ۱- مغز استخوان ۲- استخوان ساق

~ito'q ایللیگی توق
با قوت: نیرومند

~iqurimoq ایللیگی قوریماق
از حال و توان ماندن: ضعیف و ناتوان شدن

Iliguzildi ایللیک اوزیلدی
(۱) ۱- زمان تمام شدن چیزهای ذخیره شده ۲- زمانی که هیچ نوع کشت یا حاصلی نرسیده

Ilili-miliq ایللی میلیق
(ص. ۱) اندکی گرم: دارای دمای معتدل

Ilimoq ایلیماق
(مص. ل. ۱) ۱- اندکی گرم شدن ۲- با اندکی غلظت پخته شدن (در باره‌ی تخم مرغ)

Ichilimadi ایچی ایلیمه‌دی
خاطرش آرام نشد: خاطر جمع نشد

Ilinarli ایلینرلی
(ص. ۱) به دست آمدنی: حصول شدنی: به دست افتادنی: گرفتار شدنی

Ilinj ایلینج
(۱) ۱- به آنکه یا آنچه دلبسته شده باشد ۲- دلبستگی: مونده مینینگ هیچ ~ یم یوق (من به اینجا هیچ دلبستگی ندارم)

Ilinmoq ایلینماق
(مص. ل. ۱) ۱- ~ ایلماق ۲- به دست آمدن ۳- در دام افتادن: گرفتار شدن ۴- چیزی را به نام کسی نگهداشتن ۵- جاشدن: داخل شدن: اوزیک برماقچه زورغه ایلیندی (انگشت به انگشت به زور داخل شد) ۶- محتاج شدن: پیر آز بولگه ایلینیپ تور ییمین (به کمی پول ضرورت دارم) ۷- رسیدن: به زور رسیدن: کیچکی پایزد گه ایلیندیم (به ترن آخری رسیدم)

Ko'zga~ کوزگه ایلینماق
۱- به نظر خوردن: به چشم دیده شدن ۲- ارتقاء کردن: مشهور شدن: اعتبار پیدا کردن

Ko'ziilindi کوزی ایلیندی
کوزی ایلیندی

Ilgaridan ایلگرییدن
(ق. ۱) از پیش: از گذشته‌ها: از ازل

Ilgarigiday ایلگری‌ده‌ی
(ق. ۱) مانند گذشته: مثل پیشین: مانند سابق: احوال ~ (احوال مانند سابق است)

Ilgarigilar ایلگری‌لر
(۱) ۱- ج. ایلگری ۲- پیشینیان: آنان که پیش از این بوده‌اند: گذشتگان

Ilgarigicha ایلگری‌چه
~ ایلگری‌ده‌ی

Ilgarilamoq ایلگری‌لماق
(مص. ل. ۱) ۱- پیش رفتن: به جلو حرکت کردن و لغزیدن ۲- پیشی گرفتن

Ilgarilar(i) ایلگری‌لری
(ق. ۱) در گذشته‌ها: در پیشینه‌ها: قدیم

Ilgarilash ایلگری‌لش
(۱) عمل یا فرایند پیشی گرفتن یا به جلو حرکت کردن

Ilgarilashmoq ایلگری‌لشماق
(مص. م. ۱) ایلگری‌لماق

Ilgarilashtirish ایلگری‌لشتیریش
(۱) عمل یا فرایند به جلو حرکت دادن یا جلو بردن

Ilgarilashtirmoq ایلگری‌لشتیرماق
(مص. م. ۱) پیش ساختن: جلو بردن

Ilgaritdan ایلگری‌تدن
(ق. ۱) از قبل: از پیش: از ازل

Ilgich ایلگیچ
~ ایلگک

Ilhaq ایلحق
(ص. ۱) ۱- منتظر ۲- مشتاق ۳- انتظار توأم با امیدواری: تیزراق کیلینگ لر داملا ~ تور ییدیلر (زودتر بیاید استاد منتظر اند)

Ilhom الهام
(۱) ۱- الهام ۲- پیدایش ناگهانی یک اندیشه یا شکل گیری ناگهانی یک آگهی در ذهن ۳- آگاهی یا بینش ناشی از فعالیت ذهن، بدون دخالت تجربه یا عاملهای مادی بیرونی ۴- نام آقایان

~olmoq الهام‌آلماق
الهام گرفتن

Ilhombaxsh الهام‌بخش
(ص. ۱) الهام بخش: موجب پیدایش الهام: الهام دهنده

فرصت مناسب است

ایلمه ماق
(ص. م.) دیده توانستن؛ دیدن؛ کوزیم یخشی ایلمه مه دی (چشم خوب دیده نتوانست)

ایلمار
(ا. ۱) - ۱) طایفه؛ بخش مقدم سپاه ۲ - گروهی که در پیشاپیش دیگران حرکت کند ۳ - پیشاهنگ
ایلمارلیک
(ا. ۱) - ۱) پیشاهنگی ۲ - پیشگامی

ایم
(ا. ۱) ایما؛ اشاره‌ی با چشم و ابرو و مانند آن؛ او مینگه قره ب ~ له دی (او به سوی من ایما کرد)

ایمی دیمی
(ص. ۱) اسرع وقت؛ گرما گرم

ایمی دیمیده
(ق. ۱) - ۱) در اسرع وقت ۲ - بدون اتلاف فرصت؛ در گرما گرم؛ ایشنی ~ قیلماق (کار را در زمان خودش انجام دادن)

ایمی جیمیده
(ق. ۱) - ۱) - ۱) ایمی دیمیده ۲ - بی سروصدا؛ به طور پوشیده و مخفی

ایمیلماق
(ص. ل. ۱) - ۱) سست کار کردن ۲ - تبلی کردن

ایمیلش
(ا. ۱) عمل یا فرایند تبلی یا سست کار کردن

ایمیلشماق
(ص. م. ش. ۱) - ۱) ایملماق

ایمیر سیلماق
(ص. ۱) - ۱) ایملماق

ایمکان
(ا. ۱) امکان؛ وضع یا کیفیت ممکن بودن

ایمکانیت
(ا. ۱) وضع یا کیفیت موجود بودن شرایط مناسب

ایمکان سیز
(ص. ۱) فاقد امکان؛ ویژگی آنچه که امکان ندارد

ایملماق
(ص. ل. ۱) - ۱) ایما کردن؛ با چشم، دست و مانند آن اشاره کردن

ایملش
(ا. ۱) عمل یا فرایند ایما کردن

ایملشماق

علاوه

Ilova-2
(ص. ۱) (اف.) علاوه؛ بیش؛ افزون؛ بودند ~ نیمه ایش قیلش کیره ک؟ (بیش از این چه کار باید کرد؟)

Ilovali
(ص. ۱) - ۱) دارای علاوه ۲ - دارای توضیح اضافی

Iloyim
(ص. ۱) [الهیم] (ص. ۱) واژه‌ای برای استمداد یا آرزو از خدا؛ ~ بیتگن نرسه لر تپیلسین ده! (الهی چیزهای گمشده پیدا شود!)

Iloyo
(ص. ۱) [اله یا] (ص. ۱) حرفی برای خواهش و آرزو؛ خدایا؛ ~ مرادیکه بیتسین! (خدایا به مرادش برسد)

Iltifot
(ا. ۱) - ۱) التفات ۲ - توجه؛ مینگه ~ قیلینگ (به من توجه کنید) ۳ - ادب؛ بخشش

Iltifotli
(ص. ۱) دارای التفات؛ با التفات

Iltifotsiz
(ص. ۱) - ۱) بی التفات ۲ - بی توجه

Iltifotsizlik
(ا. ۱) بی التفات ۲ - بی توجهی

Iltijo
(ا. ۱) التجا؛ عمل یا فرایند پناه بردن به کسی یا جایی

Iltimos
(ا. ۱) التماس؛ خواهش همراه با اصرار و فروتنی

Iltimosnoma
(ا. ۱) التماس کتبی؛ درخواستنامه

Iltimoschi
(ا. ۱) التماس کننده

Ilvasin
(ص. ۱) پرندگی شکار شده یا شکار شدن

Ilviramoq
(ص. ل. ۱) - ۱) پوشیدن؛ به حالت تجزیه یا تلاشی افتادن؛ گوشت ایلویه گن (گوشت پوشیده) ۲ - چرک کردن آبره سی ایلویه گن (زخمش چرک کرده است)؛ (اف.) ایلویه ماق

Ilviratmoq
(ص. م. ۱) پوشاندن

Ilvirs
(ا. ۱) (جان) از انواع گربه‌های وحشی که در کوهها زندگی می‌کند ۲ - (مجاز) کسی که مخفیانه منتظر

علم سبزیلیک

Ilmsizlik
(ا. ۱) بی علمی ۲ - نادانی ۳ - وضع یا کیفیت بی علم بودن

Iloh
(ا. ۱) [اله] (ا. ۱) خدا؛ الله؛ رب النوع

Iloha
(ا. ۱) [اله] (ا. ۱) الهه؛ خدای مادینه در دینهای غیرتوحیدی

Ilohi
(ص. ۱) (گف.) الهی؛ خدایا؛ پروردگارا (واژه‌ای برای استمداد و آرزو)

Ilohim
(ص. ۱) (گف.) الهی؛ خدایا (واژه‌ای برای استمداد و آرزو)

Ilohiy
(ص. ۱) (دین) الهی؛ منسوب به خدا؛ خدایی

Ilohiyot
(ا. ۱) - ۱) الهیات ۲ - ج. الهیه؛ خدایی؛ الهی ۳ - معارف مربوط به شناخت خدا، ماهیت و صفات او ۴ - معارف مربوط به آموزشهای ادیان یا یک دین ویژه در باره‌ی خدا و آفرینش؛ خداشناسی

Iloj
(ا. ۱) - ۱) علاج ۲ - چاره ۳ - درمان

Ilojsiz
(ص. ۱) - ۱) بی علاج ۲ - بی چاره ۳ - بی درمان

Ilojsizlik
(ا. ۱) - ۱) بی علاجی؛ وضع یا کیفیت بی علاج بودن ۲ - بی درمانی ۳ - بیچارگی

Ilon
(ا. ۱) - ۱) مار ۲ - (جان) هر یک از جانوران خزنده‌ی زیر راسته‌ی مارها، که با نداشتن دست و پا، بدن دراز و استوانه‌ای پولکدار و غده‌های بزاقی غالباً سازش یافته برای ترشح زهر مشخص می‌شوند ۳ - در تقویم ترکی نام ششمین سال؛ سال مار

~izi
(ا. ۱) - ۱) ایلان ایزی

Ilonbaliq
(ا. ۱) - ۱) (جان) نوعی ماهی دراز شبیه مار؛ مارماهی ۲ - جانور بحری مانند همین ماهی

Ilova-1
(ا. ۱) توضیح اضافی در متنی یا سخنی

علمی

Ilmiy
(ص. ۱) علمی؛ مربوط یا منسوب به علم؛ علمیه

Ilmiy-ommaviy
(ص. ۱) علمی عاموی

Ilmiy-texnikaviy
(ص. ۱) علمی تیخنیکوی

Ilm-ma'rifat
(ا. ۱) علم و معرفت؛ دانش و آگاهی و شناخت

Ilmoq-1
(ص. م. ۱) - ۱) آویختن ۲ - آویزان کردن ۳ - چیزی را هنگام سقوط از بالا به دست گرفتن؛ قاپیدن؛ توپ نی ~ (توپ را قاپیدن) ۴ - پوشیدن؛ در بر کردن آنچه‌ای نی ایلکه گه ~ (عباراً پوشیدن)

ketmoq~
(ا. ۱) ایلپ کیتماق

Ilmoq-2
(ا. ۱) - ۱) اسبابی فلزی یا چوبی که برای برداشتن چیزی از زمین به کار می‌رود؛ چنگک ۲ - (مجاز) مقصد یا مضمون سخن ۳ - (مجاز) مانع؛ سد؛ ایش گه ~ سالماق (در کار مانع ایجاد کردن)

Ilmoqdor
(ص. ۱) ایلماق دار

Ilmoqli
(ص. ۱) - ۱) ایلماق لی

Ilmoqsiz
(ص. ۱) - ۱) فاقد چنگک ۲ - (مجاز) بیغرض؛ راست؛ اونینگ ~ سوزی یوق (او سخن بیغرض ندارد)

Ilmparvar
(ص. ۱) دوستدار علم؛ ساعی و تلاشمند برای رشد و توسعه‌ی دانش

Ilmsiz
(ص. ۱) فاقد دانش، آگاهی و تجربه‌ی علمی؛ نادان

Ilmsizlik
(ا. ۱) بی علمی؛ وضع یا کیفیت بی علم بودن؛ نادانی؛ بی دانشی

Ilmsizlarcha
(ق. ۱) به شیوه‌ی شخص نادان؛ عملی همانند عمل فرد بی علم

رانشان می دهد (X_1 و X_2) - ۵ (اندیکس)

اینده کستسیه Indeksatsia

(۱) (اقتصاد) اصول محافظت یگانگی پول و انواع درآمدها هنگام تورم پولی

اینده یکه تر Indikator

[= اندیکاتور] (۱) (۱) - (فیزیک) اسباب اندازه گیری کمیت هایی مانند فشار، ... - ۲ (شیمی) ماده ای که برای نشان دادن ویژگی های جریان شیمیایی در یک محلول علاوه می شود - ۳ (اف) کتاب ثبت شماره های اسناد و مکاتیب رسمی در ادارات

اینده ن گه Indinga

(ق) برای پس فردا؛ در روز پس از فردا؛ - نیمه قیلماقچی سن؟ (برای پس فردا چه می خواهی بکنی؟)

اینده رماق Indirmoq

(مص. م.) از بالا به پایین آوردن؛ پایین آوردن؛ او قوی لرنی تپیه دن ایندیردی (او گوسفندان را از تپه پایین آورد)

اندیویدوه لیزم Individualizm

[= اندیویدوآلیسم] (۱) (۱) - اندیویدوآلیسم - ۲ فردگرایی؛ فردپرستی؛ کیش شخصیت؛ اصالت فرد - ۳ (الف) بینش سیاسی که معتقد است باید به منافع و خواسته ها و انگیزه های فرد اهمیت داد و نباید آن را فدای جامعه کرد؛ مق جمعگرایی و سوسیالیسم ب) بینش فلسفی که حقیقت را متشکل از هویت های منفرد می داند

اندیویدوه لیست Individualist-1

(۱) (۱) - اندیویدوآلیست - ۲ کسی که به اهمیت نقش فرد معتقد است - ۳ کسی که دارای اندیشه ها و باورهای ویژه ی خویش است و به ضرورت آزادی عمل و استقلال افراد اعتقاد دارد

اندیویدوه لیست Individualist-2

(ص) (۱) - اندیویدوآلیست - ۲ هوادار کیش شخصیت - ۳ فردگرا

اینده وکسیون Induksion

(۱) (فیزیک) اندوکسیون؛ القا

اینده وکسیه Induksiya

(۱) (منطق) ۱ - استنتاج [کلی از جهات خصوصی]؛ استدلال قیاسی - ۲ (فیزیک) القا (جریان برق)

اینده وکتیو Induktiv

(ص) (۱) - (منطق) قیاسی؛ استنتاجی - ۲ (فیزیک)

(۱) (۱) - امتحان - ۲ آزمایش؛ آزمون - ۳ سنجش

معلومات دانش آموزان یا دانشجویان - ۴ بررسی

متناسب یا کارآمد بودن چیزی

امتحان قیلماق qilmoq ~

امتحان کردن؛ آزمودن

امتحان سیز Imtihonsiz

(ص) (۱) - بدون آزمایش - ۲ بدون بررسی

امتیاز Imtiyoz

(۱) (۱) - امتیاز - ۲ برتری؛ فرونی - ۳ پروانه ای که دولت برای انجام کاری به شخص یا بنگاهی بدهد

امتیاز سیز Imtiyozsiz

(ص) (۱) - فاقد امتیاز؛ ویژگی آنچه که امتیازی ندارد

امضا Imzo

(۱) (۱) - امضا - ۲ نام، نام خانوادگی یا علامت خاص که نشانه ی هویت کسی باشد و آن را برای پذیرش و تصدیق نوشته ای به کار برد

امضالماق Imzolamoq

(مص. م.) امضا کردن؛ بانگاشتن امضا در پای نوشته ای آن را تأیید کردن

امضالناماق Imzolanmoq

(مص. مج.) امضا شدن

امضالناماق Imzolatmoq

(مص. م.) امضالماق (به وسیله ی کسی)؛ او پرچه حجت لرنی رئیس گه امضالتدی (او تمام اسناد را بالای رئیس امضا کرد)

امضاسیز Imzosiz

(ص) (۱) - بدون امضا؛ ویژگی آنچه که امضا ندارد؛ - حجت (سند بدون امضا)

این In

(۱) (۱) - لانه؛ خانه ی جانور؛ چومالی نینگ سی (خانه ی مورچه؛ قوش نینگ سی (لانه ی پرنده)

اینده مس Indamas

(ص) (۱) - خاموش - ۲ بدون سخن، گفتگو یا سروصدا - ۳ کم حرف؛ - آدم (آدم کم حرف)

اینده ماق Indamoq

(مص. ل.) چیزی گفتن

اینده کس Indeks

[= اندکس] (۱) (۱) - اندکس - ۲ فهرست - ۳ نمای عددی در صد تغییرات تدریجی شاخص های اقتصادی - ۴ (ریاضی) عدد، کمیت یا نمادی در پایین و سمت راست یک عدد، کمیت یا نماد دیگر که ترتیب یا توان آن

ایمانلی Imonli

(ص) (۱) - با ایمان؛ دارای ایمان

ایمان سیز Imonsiz

(ص) (۱) - بی ایمان؛ فاقد وابستگی و باور به هیچ اصول دینی یا فکری - ۲ (مجاز) بی وجدان؛ رذیل

ایمان سیزلیک Imonsizlik

(۱) (۱) - بی ایمانی؛ وضع یا کیفیت بی ایمان بودن

عمارت Imorat

(۱) (۱) - عمارت؛ فضای محصور و معمولاً پوشیده ای که دارای تجهیزات و بخش های چندی باشد؛ ساختمان

عمارتچی Imoratchi

(۱) (۱) - بنخا؛ آنکه ساختمان بسازد؛ معمار

امپره تر Imperator

[= امپراطور] (۱) (۱) - امپراطور؛ شاه چندین کشور؛ شاهنشاه

امپریه لیزم Imperialiam

[= امپریالیسم] (۱) (۱) - امپریالیسم؛ آخرین مرحله ی پیشرفت نظام سرمایه داری به صورت پیدایش انحصارهای بزرگ و قدرتهای مالی، صدور سرمایه به کشورهای زیر سلطه و کشمکش بر سر تسلط بر آنها

امپریه لیست Imperialist-1

[= امپریالیست] (۱) (۱) - امپریالیست؛ دولتی که دارای نظام امپریالیستی است

امپریه لیست Imperialist-2

(ص) (۱) - امپریالیست؛ دارای نظام امپریالیسم؛ امپریالیستی

امپریه لیستیک Imperialistik

(ص) (۱) - ۱ - امپریالیستی - ۲ مربوط یا منسوب به امپریالیسم - ۳ دارای نظام امپریالیسم؛ امپریالیست

امپریه Imperiya

(۱) (۱) - ۱ - امپراطوری - ۲ شکل یا مقام امپراطور - ۳ چند کشور یا قلمرو که زیر فرمان یک شاه باشد

ایمپرت Import

(۱) (۱) - وارد کردن - ۲ آنچه از ناحیه یا کشور به ناحیه یا کشور دیگر فرستاده شود - ۳ (اقتصاد) کالاهایی که از جایی به جای دیگر، بویژه به کشوری آورده شود

ایمپولس Impuls

(۱) (۱) - ۱ - تکانه - ۲ نیروی محرکه ی آنی - ۳ حرکت ناشی از آن نیرو - ۴ (فیزیک) عمل یا نیروی کم دامنه ی مکانیکی یا برقی که دستگاهی را به کار اندازد یا سبب حرکت ناگهانی آن شود - ۵ (فیزیک) مقدار حرکت

امتحان Imtihon

(مص. مش.) ایم لماق آییگیت بیلن قیز بیر بیرلریگه

ایملشردیلر (پسر و دختر جوان به همدیگر اشاره می کردند)

ایملیک Imlik

(دستور) حرف صدا دار

املا Imlo

(۱) (۱) - ۱ - املا - ۲ روش یا قاعده ی درست نوشتن - ۳ (اف) دیکته؛ آنچه گفته یا خوانده می شود تا دیگران آن را بنویسند

املاوی Imloviy

[= املایی] (ص) (۱) - املایی؛ مربوط به املا؛ - خطا (غلط املایی)

ایما Imo

ایما - اشاره Imo-ishora

(۱) (۱) - ایما و اشاره

امام Imom

(۱) (۱) - ۱ - امام - ۲ پیشوا - ۳ پیشوای مسلمانان (وضع و مقام امام در مذهب های مختلف فرق دارد، ولی در همه حال پیشواست) - ۴ - پیشماز - ۵ - نام آقایان

امامت Imomat

(۱) (۱) - ۱ - امامت - ۲ پیشوایی؛ امامی - ۳ پیشمازی

امامت چیلیک Imomatchilik

(۱) (۱) - (گف.) امامت

امام گر چیلیک Imomgarchilik

(گف.) - امامت

امام لیک Imomlik

(۱) (۱) - امامی؛ پیشوایی

امام چه Imomcha

(۱) (۱) - طالب علمی که برای رسیدن به مقام پیشمازی زیر آموزش و پرورش است

ایمان Imon

(۱) (۱) - ۱ - ایمان - ۲ باور (دین) - ۳ اثر، حالت یا رفتار ذهنی برای باور داشتن یا اعتماد کردن به آموزه ای، شخصیتی یا مقامی - ۴ اعتقاد متکی بر گرایش دینی یا مرامی - ۵ دینداری، مسلمانی

ایمان کیلتیرماق ~keltirmoq

ایمان آوردن؛ درستی و حق بودن چیزی را باور کردن

ایمانی نی یوتماق (ساتماق) ~iniyutmoq

۱ - به خدایی باور شدن؛ از دین برگشتن - ۲ (مجاز) بی وجدانی کردن

۱(۱) - عنوان و اختیار ۲ - خواهر ۳ - اختیار

اینانیش Inonish

(۱) عمل یا فرایند باور کردن یا پذیرفتن چیزی به عنوان حقیقت

اینانماق Inonmoq

(مص. مت. لا. ۱) - باور کردن ۲ - مت. پذیرفتن چیزی به عنوان حقیقت

اینانتیرماق Inontirmoq

(مص. م. ۱) - باور اندن ۲ - دیگری را به پذیرفتن درستی سخنی واداشتن ۳ - باوری را در دیگری پدید آوردن

اینانووچن Inonuvchan

(ص. ۱) - باور کننده به هر چیز؛ زود باور

ایناق Inoq

(۱) ۱ - دوست ۲ - رابطه‌ی عاطفی میان دو فرد؛ ایکله سی بیر بیر ییلن - (آنها هر دو با همدیگر دوست اند)

ایناق بولماق ~bo'lmoq

با هم دوست شدن

ایناق لشیش Inoqlashish

(۱) عمل یا فرایند دوست شدن یا رابطه‌ی عاطفی پیدا کردن

ایناق لشماق Inoqlashmoq

(مص. مش. ۱) - با هم دوست شدن

ایناق لیک Inoqlik

(۱) ۱ - دوستی ۲ - وضع یا کیفیت دوست بودن ۲ - داشتن پیوند عاطفی و دلخواه

ایناق لیک قیلماق ~qilmoq

دوستی کردن

انس جنس Ins-jins

(۱) ۱ - انس و جن ۲ - انسان و جن

انسان Inson

(۱) ۱ - انسان ۲ - جاننداری که طبیعتاً انسان او را در رده‌ی پستانداران، راسته‌ی نخستیان و زیر راسته‌ی آدم

نمایان و تیره‌ی انسانها قرار می‌دهند، این تیره شامل انسان کنونی و اجداد گوناگون اوست که از حدود ۴/۵ میلیارد سال پیش بر روی زمین پدید آمده‌اند.

ویژگیهای همه‌ی آنها حرکت بر روی دو پا، وجود مرکز گویایی در مغز و ابزار سازی بوده است ۳ - شخص؛ فرد

۴ - آدم؛ آدمی

ابتدایی انسان Ibtidoiy ~

انسان اولیه

آنکه حالت ثابتی ندارد (۳) بهانه جو؛ بهانه گیر (۴) نق نقو (بیشتر در مورد کودکان آید)

اینجیتیش Injtitish

(۱) عمل یا فرایند رنجاندن یا آزریدن

اینجیتماق Injtitmoq

(مص. م. ۱) - رنجاندن ۲ - آزریدن ۳ - موجب اندوه یا زحمت کسی شدن

اینجو Inju

(۱) مروراید؛ دجر

اینکسه تر Inkassator

(۱) مسئول انتقال یا جمع آوری پول

انکار Inkor

(۱) ۱ - انکار ۲ - خودداری از اقرار ۳ - رد

اینکوبه تر Inkubator

(۱) ماشین جوجه کشی

اینکوبتوری Inkubatoriy

(۱) جای ویژه‌ی جوجه کشی یا کرم ابریشم کشی مصنوعی

اینکوبتسیه Inkubatsiya

(۱) اصول تولید مصنوعی (ماشینی) جوجه و کرم ابریشم

اینماق Inmoq

(مص. ل. ۱) ۱ - نشستن ۲ - (گف.) فرود آمدن؛ پایین شدن از بالا به پایین؛ اولر تیه لیکدن اینیب توشدیلر (آنها از تپه پایین آمدند) ۳ - سرازیر شدن؛ جاری شدن؛ قتحیق یا غین (طفیلی) تاغدن سیل اینیب کیلدی (از اثر بارندگی شدید از کوه سیل سرازیر شد)

ایننه Innana

(۱) اله گنگ enoq gong

اینابت Inobat

(۱) ۱ - به حساب گرفتن ۲ - اعتبار دادن ۳ - در نظر گرفتن ۴ - نام خانمها

اینابتلی Inobatli

(ص. ۱) ۱ - ویژگی آنکه یا آنچه به حساب گرفته شده ۲ - دارای اعتبار یا توجه

اینابتسیز Inobatsiz

(ص. ۱) ۱ - فاقد اینابت ۲ - در نظر گرفته نشده ۳ - به آنکه یا آنچه اعتباری داده نشده باشد

عناد Inod

(۱) عناد؛ ستیزه جویی و ناسازگاری

اینان اختیار Inon-ixtiyor

انفرمتسیه

Informatsiya

(۱) اطلاعات؛ خبرها؛ آگاهیها؛ دانستیها

انفره قیزیل Infraqizil

(۱) (فیزیک) مادون قرمز؛ تابش فروسرخ که به چشم دیده نمی‌شود

انفره تاووش Infratovush

(۱) (فیزیک) ۱ - ماتحت صوت؛ زیر صوت؛ ۲ - صوت دارای بسامد پایینتر از محدوده‌ی شنوایی گوش انسان (ح. ۲۰۰۰۰ - ارتعاش در ثانیه)

اینگیلتسیه Ingalyatsiya

(مص. م. ۱) (پزشکی) بخار دادن؛ بیمار را در معرض بخار ماده‌ی دارویی قرار دادن

اینگیچکه Ingichka

(ص. ۱) ۱ - باریک؛ ۲ - کم باریک؛ ۳ - اداری پهنای بسیار کم ۳ - لاغر؛ نازک

اینگیچکه لماق Ingichkalamoq

(مص. م. ۱) ۱ - باریک ساختن ۲ - پهنای چیزی را کاستن ۳ - نازک ساختن

اینگیلر چه Inglizcha

(۱) زبان، الفبا، ادبیات و فرهنگ مردم انگلیس؛ زبان انگلیسی

اینی Ini

(۱) برادر کوچک

اینیچکه Inichka

← اینگیچکه

انجنیر Injener

(۱) ۱ - مهندس ۲ - فارغ التحصیل رشته‌ی مهندسی ۳ - فارغ التحصیل رشته‌ی معماری ۴ - فارغ التحصیل هر یک از رشته‌های فناوری

انجنیرلیک Injenerlik

(۱) ۱ - مهندسی ۲ - شغل یا عمل مهندس ۳ - فن طراحی ماشینها ۴ - کاربرد علم و ریاضیات که به وسیله‌ی آن خاصیتهای ماده و منبعهای انرژی در طبیعت به صورت ساختار، ماشین، محصول، دستگاه و فرایند مورد بهره‌برداری قرار گیرد

انجیل Injil

(۱) انجیل؛ هر یک از چهار کتاب دینی مسیحیان

اینجیماق Injimoq

(مص. ل. ۱) ۱ - رنجیدن ۲ - آزرده شدن

اینجیق Injiq

(ص. ۱) ۱ - زود رنج؛ اندک رنج ۲ - (مجاز) متلون مزاج؛

القایی

ایندوکتور Induktor

(۱) ۱ - القا کننده‌ی جریان برق ۲ - اسبابی که باعث تولید چنین برقی می‌شود

ایندوستریه Industriya

(۱) صنایع؛ بینگیل - (صنایع سبک)

ایندوستریه لاش Industr(iya)lash

(۱) ۱ - عمل یا فرایند صنعتی ساختن ۲ - عمل یا فرایند ماشینی ساختن

اینرسیه Inersiya

[=اینرسی] (۱) (فیزیک) اینرسی؛ ماند؛ خاصیتی در ماده که سبب می‌شود تا وقتی نیرویی خارجی بر آن اثر نکرده در حالت سکون یا حرکت یکنواخت باقی بماند؛ لختی

اینرسیه لی Inersiyali

(ص. ۱) دارای اینرسی

انفرکت Infarkt

[=انفارکتوس] (۱) (پزشکی) پدیده یا فرایند بسته شدن سرخرگ در یکی از اندامها (معمولاً قلب) که موجب سکت می‌شود

انفکسیون Infeksion

(۱) (پزشکی) انفکسیون؛ استقرار، رشد و تکثیر عامل بیماریزا در بافت میزبان؛ عمل یا فرایند چرکی شدن؛ عفونی

اینفکسیه Infeksiya

(۱) (پزشکی) عفونت؛ چرک، آلودگی یا زخم ناشی از حمله‌ی عاملهای بیماریزا به بدن

انفلتسیه Inflatsiya

[=انفلاسیون] (۱) (اقتصاد) انفلاسیون؛ افزایش پول در یک کشور به طوری که کالا یا خدمات لازم در برابر آن موجود نباشد و اقتصاد کشور نتواند آن پول را به گردش در آورد؛ تورم پولی

انفرمتسیون Informationsion

[=انفورماسیون] (۱) ۱ - انفورماسیون ۲ - شاخه‌ای از اصول ارتباطات که به مسایل کدگذاری اختصاص دارد و با استفاده از مقیاسهای عددی معیارهایی برای مقایسه‌ی دستگاههای ارتباطی مختلف ایجاد می‌کند

۲ - شاخه‌ای از نظریه‌ی احتمالات مربوط به احتمال انتقال پیامها با دقتی در حدود تعیین شده، در شرایطی که اطلاعات محتوی پیام، در معرض اختلالات احتمالی باشد

که در آن کسی در باره‌ی پرسشهایی که (به وسیله‌ی خبرنگار، گزارشگر، پرسشگر یا مجری) از او می‌شود، پاسخ می‌دهد ۴- گزارش آن جلسه ۵- جلسه‌ی گفتگوی رسمی برای ارزیابی شایستگیهای یک داوطلب (مانند داوطلب تحصیل یا شغل)

انتها Intiho
(۱) انتها: پایان: آخر: سرانجام

اینتیلماق Intilmoq
(مص.م.) تلاش کردن: کوشش سخت و پرهزحمت کردن برای رسیدن به هدفی

اینتیم Intim
(۱) راز ۲- پوشیده ۳- اسرار و احساسات نهان قلبی

اینتیق Intiq
(۱) (گف.) انتظار توأم با بیصبری و بیقراری: دوستی نی کوریش او چون ~ بولیب تورگن (برای دیدار دوستش بیصبرانه منتظر است)

انتقام Intiqom
(۱) انتقام: عمل یا رفتاری برای آزار یا آسیب رساندن به کسی، به عنوان اقدامی متقابل و در پاسخ به رفتار او: کین خواهی

انتخاب Intixob
(۱) انتخاب: عمل یا فرایند معین کردن، نام بردن یا جدا کردن کسی یا چیزی از یک مجموعه: گزینش

انتظام Intizom
(۱) ۱- انتظام ۲- سامان ۳- آراستگی ۴- ترتیب

انتظاملی Intizomli
(ص.) دارای سامان: دارای نظم: مرتب

انتظامسبز Intizomsiz
(ص.) فاقد نظم: بی سامان: نامرتب

انتظامسبزلیک Intizomsizlik
(۱) ۱- بی انتظامی ۲- بی نظمی ۳- بی سامانی

انتظار Intizor
(۱) ۱- عمل یا فرایند منتظر ماندن ۲- چشمداشت

اینولید Invalid
(ص.) ۱- معلول ۲- معیوب: محنت سی (معیوب کار)

اینولیدلیک Invalidlik
(۱) ۱- معلولیت ۲- وضع یا کیفیت معلول بودن

اینویرسیه Inversiya
(۱) (زبان شناسی) تعویض جای واژه‌های جمله

انشا Insho
(۱) ۱- انشا ۲- نویسندگی ۳- مطلبی که برای تمرین

کاهش قند در خون می‌شود

انسولست Insult
(۱) (پزشکی) خون ریزی داخل مغزی

انتیگرول Integral
[=انتگرال] (۱) (ریاضی) ۱- انتگرال ۲- روشی برای جستجوی تابعهایی که دیفرانسیل آنها معلوم است: حساب جامعه: حساب انتگرال

انتلکتوئل Intellektual
(۱) انتلکتوئل: روشنفکر

اینترمیدیه Intermediya
(۱) ۱- اثر طنز کوچک نمایشی ۲- پارچه‌ی نمایش کوچک کمیدی

انترنسیونل Internasional
[=انترناسیونال] (ص.) بین الملل: بین المللی: جهانی

انترنسیونللیزم Internasionalizm
(۱) اعتقاد به همبستگی و وجود منافع مشترک میان ملت‌های جهان، یا طبقه یا گروهی از آنان آپرولتر سی (انترناسیونالیسم کارگری)

انترنسیونللیست Internasionalist-1
[=انترناسیونالیست] (۱) آکه پیرو یا هوادار انترناسیونالیسم است

انترنسیونللیست Internasionalist-2
[=انترناسیونالیست] (ص.) ۱- مربوط یا منسوب به انترناسیونالیسم ۲- پیرو یا هوادار انترناسیونالیسم

انترنت Internat
(۱) ۱- مدرسه یا آموزشگاهی که تمام هزینه‌ی خوراک، پوشاک، خوابگاه و ... آنها از سوی دولت تأمین می‌شود ۲- خوابگاه عمومی دانشجویان: زیستگاه دانش آموزان

اینترنت Internet
(۱) اینترنت: شبکه‌ی کامپیوتری بین المللی برای ایجاد ارتباط با کامپیوترهای مختلف و عرضه یا دریافت اطلاعات آن

انترپول Interpol
(۱) پلیس بین المللی

انترویو Intervyu
(۱) ۱- مصاحبه ۲- عمل یا فرایند گفتگو کردن با کسی، بویژه برای دانستن عقیده‌ی او، یا گرفتن آگاهی از او، در باره‌ی موضوعی معین، معمولاً برای انتشار به وسیله‌ی یک رسانه‌ی گروهی ۳- جلسه‌ای

(۱) ۱- انصاف ۲- رفتار درستکارانه و سازگار با اصول عدالت ۲- راستی و درستی

انصاف گه کیلماق ~gakelmoq
به رفتار درستکارانه و عادلانه مایل شدن

انصاف قیلماق ~qilmoq
از روی عدالت و درستی عمل کردن

انصاف Insofan
(ق.) انصاف: از روی عدل و انصاف، راستی و درستی: بر راستی

انصافلی Insofli
(ص.) با انصاف: دارای انصاف

انصافسبز Insofsiz
(ص.) بی انصاف: بی اعتنا به اصول عدالت و درستکاری

انصافسبزلیک Insofsizlik
(۱) بی انصافی: بی اعتنائی به اصول عدالت و درستکاری

انسینیروفکه Inssenirovka
(۱) اثری را مناسب برای نمایش روی صحنه نوشتن: به صحنه گذاشتن

انستینکت Instinkt
(۱) ۱- غریزه ۲- توانایی، قابلیت یا انگیزه‌ای طبیعی یا وراثتی ۳- گرایش بیشتر وراثتی و معمولاً غیر قابل تبدیل جاندار برای پاسخ دادن غیر ارادی به شرایط محیط ۴- عامل طبیعی و وراثتی رفتارهای غیرارادی یا ناآگاه

انستینکتیو Instinktiv-1
(ص.) ۱- غریزی: مربوط یا منسوب به غریزه: ~ عمل (عمل غریزی)

انستینکتیو Instinktiv-2
(ق.) غریزی: از روی غریزه: بر حسب غریزه: او ~ ایش توتردی (او غریزی عمل می‌کرد)

انستیتوت Institut
[=انستیتو] (۱) انستیتو ۲- بنگاه ۳- بنگاه علمی ۴- سازمان آموزشی علمی یا فنی: علمی تیکشیریش سی (انستیتوی علمی و پژوهشی)

انستروکتور Instruktor
(۱) مربی: آموزگار: معلم

انسولین Insulin
(۱) انسولین: هورمون پروتینی که به وسیله‌ی جزیره‌های لانگرمانس در لوزالمعده ترشح و موجب

انسانی Insoniy
(ص.) ۱- انسانی ۲- مربوط یا متعلق به انسان: ~

انسانیت Insoniyat
(۱) ۱- انسانیت ۲- وضع یا کیفیت انسان بودن ۳- رفتار و منش انسانی ۴- جامعه‌ی انسانی

انسانلیک Insonlik
~ انسانی

انسان پرور Insonparvar
(ص.) ۱- انسانگرا ۲- آنکه تنها به منافع انسان توجه داشته باشد ۳- انساندوست

انسان پرورلیک Insonparvarlik
(۱) ۱- انساندوستی ۲- دوست داشتن انسان: همدردی با دیگران، تلاش برای بهروزی آنان و یاری کردن به آنان

عنایت Inoyat
(۱) ۱- عنایت ۲- عمل یا فرایند توجه یا دقت کردن ۳- رسیدگی همراه با مهربانی ۴- نام خانم‌ها و آقایان

اینقیلماق Inqillamoq
(مص.ل.) نالیدن: صداهای درد آلود برآوردن

انقلاب Inqilob
(۱) ۱- انقلاب ۲- دگرگونی ۳- (سیاسی) اقدام دسته جمعی نیروهای مولد رو به رشد برای حل تضاد موجود در جامعه و سرکوب و فروپاشی حاکمیت نیروهای پاسدار نظام کهنه ۳- پدیده‌ی ناشی از این اقدام

انقلابی Inqilobiy-1
~ انقلابچی

انقلابی Inqilobiy-2
(ص.) ۱- انقلابی ۲- منسوب یا مربوط به انقلاب: ~ حرکت (حرکت انقلابی) ۳- هوادار انقلاب: ~ دولت (دولت انقلابی)

انقلابچی Inqilobchi
(۱) ۱- انقلابی ۲- آنکه خواهان یا هوادار انقلاب است ۳- انقلاب کننده

انقراض Inqiroz
(۱) ۱- انقراض: از میان رفتن: نابود شدن ۲- عقب ماندن از نگاه رشد و توسعه: جمعیت سی (انقراض جامعه)

انصاف Insof
(۱) ۱- انصاف

انصاف Insof
(۱) ۱- انصاف

انصاف Insof
(۱) ۱- انصاف

انصاف Insof
(۱) ۱- انصاف

انصاف Insof
(۱) ۱- انصاف

۱-۱) ح. اقتصادی ۲- کارها و موضوعهای مربوط به اقتصاد

اقتصادچی
Iqtisodchi-1
(۱) اقتصاددان؛ کسی که دارای دانش در زمینه‌ی قابوونها، پدیده‌ها و رابطه‌های اقتصادی و تاریخ و کارکرد آنهاست

اقتصادچی
Iqtisodchi-2
(ص) صرفه‌جو؛ ویژگی آنکه عادت صرفه‌جویی کردن دارد

ایرگمچیک
Irgamchik
(ص) (گف) ۱- نفرت انگیز ۲- مشتمل کننده ۳- موجب یا عامل پیدایش بیزاری؛ - ایش (عمل نفرت انگیز)

ایرگنچ
Irganch
(۱) (گف) نفرت؛ وضع یا حالت نپسندیدن؛ بیزاری

ایرجه‌ی ماق
Irjajmoq
(مص. ل) لبخند ناخوشایند زدن

ایریک
Irik
(ص) ۱- خشن ۲- دغل؛ فریبکار

ایریلماق
Irillamoq
(مص. ل) ۱- خندیدن با صدای «ایر، ایر، ر» ۲- تند حرف زدن ۳- بالحن خشن سخن زدن

ایریم
Irim
(۱) (مردم شناسی) عملی که به مقصد رسیدن به هدف و نیتی یا دفع بلا و شومی اجرا شود

ایریمی‌گه
Irimiga
(ق) ۱- به نام ۲- به گونه‌ی نمایشی

ایریماق
Irimoq
(مص. ل) ۱- خراب شدن ۲- دچار گندیدگی و فساد شدن؛ آلمه‌لر ایریم کیتیبدی (سیبها گندیده شده)

ایریم‌سیریم
Irim-sirim
از ایریم

ایریمچی
Irimchi
(۱) آنکه معتقد به شگون، فال و اقدامات (خرافی) برای جلوگیری و دفع بلاست

ایرین
Irin
(۱) (قد) ۱- لب ۲- بل پایین (چفتای)

ایرکیت
Irkrit
(ص) چرکین؛ آلوده آکیم (لباس چرکین)

ایرماق
Irmoq
(۱) رودهای خردی که از یکجا شدنشان رود بزرگتر

عمده‌ویر چون فروشی در شهر تاشکند

اقبال
Iqbol
(۱) ۱- اقبال ۲- بخت ۳- (درا) تقدیر؛ قسمت؛ سی یخشی ایمس ایکن (تقدیرش خوب نبوده) ۴- نام خانمها

اقلیم
Iqlim
(۱) ۱- آب و هوا ۲- (قد) هر یک از هفت بخش خشکیهای معلوم که از خط استوا تا قطب را شامل می‌شد ۳- سرزمین و کشور

اقلیمی
Iqlimiy
(ص) اقلیمی؛ مربوط یا منسوب به اقلیم؛ - شریط (شرایط اقلیمی)

اقلیم‌لشماق
Iqlimlashmoq
(مص. مش) ۱- سازگار شدن با اقلیم ۲- توافق یافتن با اقلیم

اقلیم‌لشتیرماق
Iqlimlashtirmoq
(مص. م) ۱- سازگار ساختن با اقلیم ۲- توافق دادن با اقلیم

اقرار
Iqror
(۱) اقرار؛ عمل یا رفتاری که نشانه‌ی قبول درستی و حقانیت سخن مدعی می‌باشد

اقرار بولماق (قیلماق)
~bo'lmoq
پذیرفتن درستی سخن مدعی

اقتدا
Iqtido
(۱) (قد) اقتدا؛ عمل یا فرایند پیروی کردن از دیگری در کاری؛ نماز خواندن امام‌گه اقلیدیلر (نماز خوانان به امام اقتدا کردند)

اقتدار
Iqtidor
(۱) ۱- اقتدار ۲- توانایی به کار بردن قدرت خویش به صورت دلخواه ۳- توانایی اثر گذاشتن بر رفتار دیگران

اقتدارلی
Iqtidorli
(ص) با اقتدار؛ نیرومند

اقتدارسبز
Iqtidorsiz
(ص) فاقد اعتبار؛ ناتوان

اقتصاد
Iqtisod
(۱) ۱- اقتصاد ۲- اداره‌ی عاقلانه‌ی هزینه و درآمد؛ صرفه‌جویی ۳- مسایل مربوط به پیوند هزینه و درآمد

اقتصادی
Iqtisodiy
(ص) ۱- اقتصادی؛ منسوب به اقتصاد ۲- با صرفه
اقتصادیات Iqtisodiyot

نوشته می‌شود

ایپ
Ip
(۱) ۱- نخ ۲- تارهای ریسیده یا تابیده الیاف که به صورت رشته ای باریک درآمده باشد ۳- تار ۴- (موسیقی) رشته‌های مو، سیم و مانند آن که در سازهای زهی برای ایجاد صدا به کار می‌رود ۵- تناب ۶- ریسمان ۷- رسته

ایپ‌دن ایگینه‌سیگه‌چه
~daniginasigacha
۱- به طور کامل ۲- با تفصیل

ایپک
Ipak
(۱) ۱- ابریشم ۲- رشته‌های پروتینی ظریف، براق، نرم و بادوام که از باز کردن پیلای کرم ابریشم به دست می‌آید و برای تولید نخ و در نساجی کاربرد دارد ۳- پارچه ای که از این الیاف تهیه شده است ۴- (مجاز) نرم و نازک

ایپک‌لی
Ipakli
(ص) ۱- آنچه که از تارهای ابریشم بافته شده ۲- دارای ابریشم

ایپک‌لیک
Ipaklik
(ص) ابریشمی؛ از جنس ابریشم؛ ابریشمین

ایپکچی
Ipakchi
(۱) ۱- فروشنده ابریشم ۲- ابریشم تاب ۳- ابریشم کش ۴- کسی که با پرورش کرم پیلای ابریشم تولید کند

ایپک‌چیلیک
Ipakchilik
(۱) ۱- ابریشم تابی ۲- ابریشم کشی ۳- عمل یا فرایند تولید ابریشم

ایپیتیریق
Ipiltiriq
(ص) بسیار لاغر؛ - آدم (شخص لاغر)

ایپار
Ipor
(۱) ۱- نافه ۲- مشک که از کسبیه‌ی کوچکی در مجاورت اندام تناسلی آهوی نر پخش می‌شود ۳- بوی مشک و تمام مواد خوشبوی دیگر

ایپارگل
~gul
گل خوشبوی

ایپاتیکه
Ipoteka
(۱) ۱- گرو؛ رهن ۲- مال غیر منقولی که برای ضمانت باز پرداخت وام، نزد وام دهنده به امانت می‌گذارند؛ گروبی

ایپه دروم
Ippodrom
(۱) ۱- میدان مسابقات اسب‌دوانی ۲- بزرگترین بازار

نویسندگی نوشته می‌شود

انشاء الله
Inshoollo(h)
[=انشاء الله] دعا. ۱- انشاء الله ۲- اگر خدا بخواهد؛ خدا خواسته ۳- به امید خدا ۴- دعایی برای آرزوی سک

انشآت
Inshoot
(۱) ساختمانها و اسباب مربوط به آن

اینچکیر
Inchkir
(ص) احمدای باریک و باریک

انعکاس
In'ikos
(۱) ۱- بازتاب ۲- (فیزیک) برگشت پرتو نور یا گرمای پس از برخورد به یک محیط مادی ۲- پژواک؛ سپس سی (پژواک صدا) ۳- (روان شناسی) واکنش ساده‌ی غیر ارادی زیست‌مند در برابر تحریک

انعام
In'om
(۱) ۱- انعام ۲- پاداش غیر رسمی و دلخواه برای قدردانی از خدمت کسی ۳- هدیه؛ توغیلگن کونی‌گه ساعت - ایتدی (در روز تولدش ساعت هدیه داد) ۴- نام آقایان

اینعیکیسیه
In'yeksiya
(۱) ۱- تزریق ۲- عمل یا فرایند داخل کردن سیالی در بدن شخص (یا حیوان) به وسیله‌ی فرو بردن سوزن سرنگ در آن

ایان
Ion
[=یون] (۱) (شیمی) ۱- یون ۲- اتم یا گروهی از اتمها که بر اثر گرفتن یا از دست دادن الکترون دارای بار الکتریکی منفی یا مثبت شده باشند (مانند آمونیوم و هیدرونیوم) ۳- الکترون یا ذره‌ی بنیادی باردار دیگر

ایانیزتسیه
Ionizatsiya
[=یونیزاسیون] (۱) (شیمی) یونش؛ عمل یا فرایند تشکیل شدن یونها بر اثر جدا شدن آنها، ملکولها یا بنیانها، اضافه یا کم شدن الکترونها یا اتمها به وسیله‌ی میدان برقی نیرومندی در یک گاز، یا تضعیف جاذبه‌ی برقی در یک مایع، بویژه آب

ایانله‌شو
Ionlashuv
مص. (شیمی) دارای یون شدن؛ یونیده شدن

ایانسفره
Ionosfera
[=یونسفر] (۱) (فیزیک) ۱- یونسفر؛ یونکره ۲- ناحیه ای از جو فوقانی زمین که از ارتفاع ۵۰ کیلومتر شروع و تا ارتفاع ۵۰۰ کیلومتر یا بیشتر ادامه دارد و در آن به سبب فراوانی تابشهای فرابنفش اتمها و ملکولها به صورت

ایسیتمه (ص. ۱) ویژگی آنچه که گرم کرده باشند: ~ اوقات (غذا گرم شده)

ایسیتماق (ص. ۱) گرم ساختن

ایسکه‌ماق (ص. ۱) بوییدن ۲- بوی چیزی را در بینی کشیدن: بو کردن: استشمام کردن ۳- (مجاز) حس کردن: چیزی را حدس زدن

اسکنه (۱) اسکنه: ابزاری به صورت میله‌ای فولادی دسته دار بانوک تبغه‌ای چهارگوش برای سوراخ کردن و کندن شکافهای گود در چوب

اسکنه‌پیوند ~payvand پیوندی که در آن تنه‌ی درخت را شکاف می‌دهند و شاخه‌ی پیوندی را در آن فرو می‌برند پیوند شکافی

ایسکنجه [شکنجه] (۱) ۱- شکنجه ۲- آزار شدید (مانند زدن یا شکنسن اعضای بدن) که برای تنبیه کردن، به کاری واداشتن یا بر اثر تمایلهای سادیستی بر کسی وارد آورند ۳- آنچه موجب آزار جسمی یا روحی پیگیر شود و معمولاً دارای عامل بیرونی باشد ۴- منگند

ایسکرت (۱) ۱- معیار ۲- مقیاس: اندازه: ~ دن آرتیق یا مغیر یاغدی (بیش از حد باران بارید)

ایسکاوچی (ص. ۱) ۱- آنکه بورا حس کرده می‌تواند ۲- آنکه از طریق بوییدن چیزهای گم شده را رویابی می‌تواند ۳- (مجاز) جاسوس

ایسکاوچی‌ایت Iskovuchiit ۱- سگی که از طریق بوییدن ردیابی می‌تواند ۲- (گف) سگ (شکاری)

ایسله‌ماق (ص. ۱) دود کردن

ایسلنماق (ص. ۱) ۱- ایسله‌ماق ۲- از اثر گندیدگی بوی بد پیدا کردن

ایسلی (ص. ۱) ویژگی آنچه که بوی دارد: بوی دار: بوی دهنده

ایسلیق (۱) بخش پوشاننده‌ی سقف چادر یا خیمه

ارشاد (۱) ارشاد: راهنمایی، بویژه در زمینه‌ی اخلاقی، رفتاری یا دینی

ایس Is-1 (۱) بو: کیفیتی در اشیا که اندام بویایی را تحریک کند

ایس Is-2 (۱) ۱- دود ۲- دود زدگی سقف خانه

ایس‌چیتماق ~chiqarmoq (مردم شناسی) بخاطر دفع ارواح خبیثه و بلا ندری را با پختن طعامی بجا آوردن

ایسبات Isbot (۱) اثبات: عمل بافرایند معلوم کردن درستی موضوع به صورتی که معمولاً برای دیگران هم از لحاظ منطقی قابل پذیرش باشد

ایسیماق Isimoq (ص. ۱) ۱- گرم شدن: دارای گرم شدن ۲- (مجاز) زیاد شدن مهر و صمیمیت: مایل شدن قلب

ایسینماق Isinmoq (ص. ۱) خود را گرم کردن

ایسینتیریش Isintirish (۱) عمل یا فرایند گرم کردن

ایسینتیرماق Isintirmoq (ص. ۱) گرم ساختن

ایسیریق Isiriq (۱) (گیاه شناسی) اسفند ۲- گیاه علفی پایا و خودرو از تیره‌ی سدابان، دارای برگهای کثیف، گل‌های سفید درشت و منظم و دانه‌های کروی سیاه ۳- دانه‌های آن گیاه که کاربرد دارویی دارد و در آتش بوی مخصوص تولید می‌کند

ایسیریق‌سالماق ~solmoq اسفند دود کردن برای خنثی کردن زخم چشم

ایسیریق‌زار Isiriqzor (۱) جایی که بوته‌ی اسفند بسیار روید

ایسیریق‌چی Isiriqchi (۱) آنکه اسفند دود کند

ایسیرغه Isirg'a (۱) ۱- گوشواره ۲- پیرایه‌ای که بویژه زنان به گوش می‌آویزند

ایسیتمه Isitma-1 (۱) (پزشکی) ۱- تب ۲- بالاتر بودن دمای بدن از حد طبیعی آن

ایرقچی Irqchi (ص. ۱) طرفدار سیاست یا روش مربوط به نسل معین

ایرق‌چیلیک Irqchilik (۱) روش یا سیاست جدایی نسل‌ها یا گروه‌های ملی

ایریگتر Irrigator (۱) متخصص آبیاری: آنکه به دانش و فن آبیاری آشنایی و آگاهی دارد

ایریگتسیون Irrigatsion (۱) مربوط یا منسوب به آبیاری

ایریگتسیه Irrigatsiya (۱) آبیاری: عمل یا فرایند رسانیدن آب به زمین به شیوه‌های مصنوعی

ارثی Irsiy (ص. ۱) ارثی: موروثی

ارثیت Irsiyat (۱) قابلیت نگهداری ویژگیهای جسمی و روحی زیستمند و انتقال آن از نسلی به نسل دیگر

ایروه‌ی‌ماق Irvaymoq (ص. ۱) ۱- خمیدن ۲- از حالت قائم برآمدن ۳- کج شدن (در مورد دیوار، خانه ...)

ایرز Irz (۱) ناموس: شرف: عفت

ایرغه‌ماق Irg'amoq (ص. ۱) ۱- سر را حرکت دادن: سر جنباندن

ایرغه‌ی Irg'ay-1 (۱) بنده‌ای است دارای چوب سخت مایل به قرمز

ایرغه‌ی Irg'ay-2 (فع) (امر) ایرغه‌ی‌ماق (سر را حرکت دادن: سر را حرکت بده

ایرغیماق Irg'imoq (ص. ۱) ۱- جست زدن: خیز برداشتن: جهیدن

ایرغیتماق Irg'itmoq (ص. ۱) ۱- ایرغیماق ۲- پرتاب کردن: شلیک کردن

ایرغیش‌لماق Irg'ishlamoq (ص. ۱) ۱- جابه‌جای چند بار جهیدن: در جای خود پیوسته جستن

ایرغیش‌لتماق Irg'ishlatmoq (ص. ۱) ۱- ایرغیش‌لماق

ایرشه‌ی‌ماق Irshaymoq (ص. ۱) ایرجه‌ی‌ماق

ایراد Irod حاصل شود ۲- رود خرد

ایراد (۱) (اف. ۱) ایراد ۲- عمل یا فرایند گفتن: بیان کردن: نطق ~ قیلماق (سخنرانی کردن) ۳- عیب و نقص

ایرادایتماق ~etmoq بیان کردن: گفتن

ایرادآلماق ~olmoq ایراد گرفتن: عیب گرفتن

اراده Iroda (۱) ۱- اراده ۲- نیروی تسلط بر کارها و عواطف خویش ۳- نیروهای ذهنی به صورت خواست، انتخاب، گرایش یا قصد ۴- گرایش ذهنی پیگیر برای انجام دادن عملی معین: آهنگ: قصد: محکم ~ (اراده‌ی استوار)

اراده‌سیز Irodasiz (ص. ۱) ۱- بی اراده ۲- داری اراده‌ی نا استوار ۳- فاقد توانایی انتخاب یا گرایش

اراده‌سیزلیک Irodasizlik (۱) ۱- بی ارادگی ۲- سست عزمی ۳- وضع یا کیفیت بی اراده بودن

ایراق Iroq-1 (ص. ۱) دور: دارای فاصله‌ی زیاد: ~ لرگه کیتماق (به جاهای دور رفتن): ییراق

عراق Iroq-2 (۱) (موسیقی) ۱- عراق ۲- نام ششمین مقام از موسیقی "شش مقام"

ایراقی Iroqi-1 (۱) ۱- نوعی گلدوزی با تار ابریشم ۲- آنچه که به همین شیوه گلدوزی شده باشد

عراقی Iroqi-2 (۱) صابون خوشبوی: صابون معطر

ایرق Irq-1 (۱) ۱- نسل ۲- مجموعه‌ای از جانداران که در سلسله‌ی مراتب دودمانی یا نژادی مرحله‌ی واحدی را تشکیل می‌دهند ۳- گروهی از مردم که در زمان واحدی زاده شده باشند و زندگی کنند ۴- ذات

ایرق Irq-2 (۱) (گف) روی: رخسار

ایرقی Irqiy (ص. ۱) مربوط یا منسوب به نسل یا ذات

استعداد
(۱) ۱- استعداد ۲- توانایی
استعدادلی
(ص) دارای استعداد؛ دارای توانایی
استعدادسبز
(ص) فاقد استعداد؛ فاقد توانایی
استعدادسبزلیک
(۱) بی استعداد؛ وضع یا کیفیت بی استعداد بودن
استعفا
(۱) ۱- استعفا ۲- تقاضای شخصی برای ترک کردن شغل یا مقام خویش ۳- عمل یا فرایند کناره گیری از آن شغل یا مقام
استعقابیرماق
استعفا دادن؛ استعفا کردن
استعمال
(۱) ۱- استعمال ۲- عمل یا فرایند به کار بردن ۲- کاربرد
استعمالچی
(۱) مصرف کننده؛ کسی که کالاهای اقتصادی را مصرف می کند
استبداد
(۱) ۱- استبداد ۲- خودرایی؛ خودکامگی ۳- (سیاسی) فرمانروایی خودسرانه و بی توجه به عقیده‌ی دیگران
استبدادچی
(ص) مستبد؛ خودکامه؛ خودرایی؛ پیرواستبداد
استفاده
(۱) ۱- استفاده ۲- سود ۳- کاربرد
استفاده لنماق
(مص. ل) استفاده کردن؛ سود بردن
استحاله
(۱) (اف) ۱- استحاله ۲- دگرگونی ۳- عمل یا فرایند تحلیل رفتن
استحاله
(۱) ۱- اندیشه؛ ملاحظه ۲- خود را کنار کشیدن؛ یانیکه باریشکه - قیلدی (از رفتن به پیش او خودداری کرد)
استیلا
(۱) ۱- استیلا؛ چیرگی ۲- تصرف سرزمین دیگران از طریق زور
استیلاچی
(۱) استیلاگر؛ آنکه سرزمین دیگران را از طریق زور

روی جلد ظاهر می شود ۴- (مجاز) خوبی ۵- (مجاز) فایده؛ بواشدن حقیقتی ممکن (ممکن است از این کار سودی حاصل شود)
ایسقیق ساوق
(۱) ۱- خوراکیهای گرم و سرد ۲- لحظات دشوار و خوب زندگی ۳- (مردم شناسی) انواع دعا و عملیاتی که بخاطر «دلگرم» ساختن یا «دلسرد» ساختن شخصی به شخص دیگر اجرامی شود
ایسقیق خانه
(۱) ۱- گرمخانه؛ محوطه ای که بخشی از سقف و دیوارهایش شیشه ای است، دما، رطوبت و تهویه ی کمابیش ثابتی دارد و برای پرورش و نگهداری گل و گیاه به کار می رود ۲- اتاق بسیار گرم اختصاصی در حمامهای عمومی
ایستک
(۱) ۱- طلب؛ عمل یا فرایند خواستن ۲- خواهش؛ آواز ایستگی بیلن ایش قیلماق (به خواهش خود کار کردن)
ایستک
(۱) ۱- شاخچه های کوچک و نازک درخت بید که برای بستن پایه های تاک به کار می رود
ایسته ماق
(مص. م) ۱- خواستن ۲- طلب کردن ۳- خواهش کردن ۴- جستجو کردن؛ سیز نیمه نی ایستب کیلدینگیز؟ (شمارد جستجوی چی چیزی آمدید؟)
ایستهره
[=ستاره] (۱) (مجاز) چهره؛ روی؛ سی ایسقیق قیز (دختر خوش سیما)
ایسترا-ایستاماس
(ق. ۱) خواه ناخواه ۲- به میل و برخلاف میل؛ قیز - راضی بولدی (دختر خواه ناخواه راضی شد)
ایستحکام
(۱) استحکام؛ استواری؛ محکمی
ایستحصال
(۱) استحصال؛ بهره برداری؛ بهره گیری
ایسته زو
(۱) استهزا؛ ریشخند
ایسته زولی
(ص) دارای استهزا؛ استهزا آمیز
ایسته زوسیز
(ص) بدون استهزا؛ فاقد استهزا

(۱) ۱- آنچه باعث شرمندگی، بدنامی و لکه ی ننگ کسی شود ۲- آنچه باعث طعن دیگران شود
ایسقیرت
(ص) بسیار چرک؛ آلوده؛ کثیف؛ ایگنیده - کیم (لباس کثیفی در تنش است)
اسراف
(۱) اسراف؛ عمل یا فرایند مصرف کردن چیزی بیش از حد نیاز؛ زیاده روی در مصرف؛ - که یول قویمسلیک کیره ک (نباید اسراف کرد)
اسراف لماق
اسراف کردن؛ ولخرجی یا ریخت و پاش کردن
اسرافگار
اسرافچی
اسرافگریک
(۱) اسرافکاری
اسرافگرچیلیک
(۱) اسرافکاری؛ زیاده روی در مصرف چیزی، بیش از نیاز، ضرورت یا فایده
اسرافچی
(ص) اسرافکار؛ دارای عادت یا گرایش به اسرافکاری
ایسقیق
(۱) ۱- حرارت ۲- نوعی انرژی تابشی که موجب بالا رفتن دما، از هم پاشیدن، تبخیر یا تغییرات دیگر در جسمی شود؛ نوعی انرژی که افزایش آن موجب سرد شدن جسمی شود؛ گرما ۳- غذای پخته شده
ایسقیق
(ص) ۱- ویژگی آنچه که گرما را در خود نگه میدارد ۲- گرم کننده ۳- (مجاز) خوشایند؛ مورد پسند آستاره سی - (چهره اش خوشایند است) ۴- ویژگی آنچه که به وسیله ی منبع حرارت گرم شده باشد؛ - سوو (آب گرم)
ایسقیق جان
زیستمند؛ زنده جان
ایسیغیده
(ح) شرایط مناسب
ایسقیق لماق
(مص. ل) ۱- از اثر گرما بیقرار شدن ۲- از اثر گرما آزار دیدن
ایسقیق لیک
(۱) ۱- حرارت ۲- خوراکیهای دارای کالری زیاد ۳- (گف) دانه های خردی که از اثر بیماری یا علت دیگری

ایسلیقی
(ص) بسیار چرک؛ آلوده؛ ناپاک
اصلاح
(۱) ۱- اصلاح ۲- عمل یا فرایند تصحیح کردن آنچه غلط یا ناقص است؛ - قیلینگن یازو (نوشته ی اصلاح شده ۳- کاری که هدفش بهتر کردن وضع یا کیفیت چیزی باشد؛ تورموش - سی (اصلاح زندگی)
اصلاحات
(۱) ۱- ج. اصلاح ۲- دگرگون ساختن بنیادی ۳- ریفرم
بیر اصلاحاتی
اصلاحات ارضی
اصلاحاتچی
(۱) اصلاح طلب؛ آنکه خواستار اصلاح، بویژه اصلاح وضع سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و مانند آنهاست
اصلاحاتچی
(ص) اصلاح طلب؛ خواهان یا دوستدار اصلاحات
اصلاحاتچیلیک
(۱) اصلاح طلبی؛ ریفرم خواهی
اسلام
(۱) اسلام؛ از دینهای بزرگ توحیدی که توسط حضرت محمد بن عبدالله از سال ۱۲ پیش از هجرت به مردم عرضه شد
اسلامیت
(۱) اسلامیت؛ مسلمانی
اسم
(۱) اسم؛ نام
ایسمه لاق
(۱) (گیاه شناسی) اسفناج؛ اسپناج؛ گیاهی علفی از تیره ی اسفناجیان دارای ساقه ی راست و برگهای پهن مثلی که در آشپزی کاربرد دارد؛ (اف) اسپه لاق؛ اسپه لاغ
عصمت
(۱) ۱- عصمت ۲- وضع یا کیفیت معصوم بودن؛ وضع یا کیفیت پاک بودن از گناه و آلودگی
اسمداش
(۱) آداس؛ همنام؛ هم اسم؛ دو تن که یک نام دارند
اسم لماق
(مص. م) نام گذاشتن؛ نامیدن؛ نامگذاری کردن
اسملی
(ص) صفت آنکه اسم دارد؛ دارای نام
ایسناد

(۱) ۱- سگ مگس ۲- تیره‌ای از مگسها از راسته‌ی دو بالان، دارای بدن پهن و مسطح، شکم برآمده و پاهای پنجه دار، که انگل بدن پستانداران و خونخوارند ۳- هر یک از مگسهای این تیره: (اف). کوچک چپین

ایتقاوون
(۱) (گیاه شناسی) گیاهیست که بته و میوه‌اش مشابه به خربزه است؛ خربزه‌ی وحشی

Ittifoq
(۱) ۱- اتفاق ۲- همراهی؛ همدستی ۳- یگانگی ۴- اتحادیه ۵- پیشامد ناگهانی؛ رویداد

Ittifoqdosh
(ص) ۱- همراه؛ همدست ۲- متحد

Ittifoqlashmoq
(مض. مش) ۱- همدست شدن؛ همراه شدن ۲- متحد شدن

Ittifoqlik
← اتفاق

Ittifoq
[اتفاق] (ق) اتفاق؛ از روی اتفاق و بدون پیش بینی قبلی؛ اتفاقی؛ سیاحت که باره دیگن بولیب قالدیک (اتفاق به سیاحت رفتنی شدیم)

Ittifoqsizlik
(۱) ۱- بی اتفاقی ۲- اختلاف ۳- عدم یگانگی

Ittifoqchi
(ص) ۱- هوادار یگانگی

Ituzum
(۱) گیاهی یکساله دارای میوه‌ی خرد سیاه یا قرمز رنگ و گل‌های سفید

Itvachcha
[ایت‌یچ‌ه] ۱- (جانور شناسی) توله سگ

Itxona
(۱) سگدانی؛ لانه‌ی سگ

Ityalog-1
(۱) (گف) ظرف ویژه‌ی خوراک سگ

Ityalog-2
(ص) ۱- (دشنام) پست؛ ابله

Ivimog-1
(مض. ل) ۱- خیس شدن با آب یا هر مایع دیگری؛ تر شدن؛ (اف) آبییماق

Ivimog-2
(مض. ل) ۱- غلیظ شدن ۲- تبدیل شدن شیر به

ایت‌بلیق
(۱) (زیست‌شناسی) جوانه‌ی تازه از تخم سر زده‌ی گیاهان خشکری و آبرزی

Itbaliq-2
(۱) سگ ماهی؛ تنها گونه‌ی ماهی موجود شناخته شده از تیره‌ی سگ ماهیان

Itburun
(۱) (گیاه شناسی) ۱- گیاهی دارای میوه‌ی قرمز ترش مزه ۲- میوه‌ی همین گیاه ۳- نام نوعی از گل رعنا

Itfe'l
(ص) ۱- (مجاز) دارای اخلاق بسیار بد؛ بسیار بد اخلاق

Itik
(ص) ۱- (قد) تیز؛ برنده

Itiklik
ایتیکلیک
(۱) برندگی؛ تیزی

Itlik
ایتلیک
(۱) (مجاز) بدی؛ ناشایستی

Itoat
(۱) اطاعت؛ عمل یا فرایند پذیرفتن فرمان، دستور یا خواهش کسی و انجام دادن آن؛ فرمانبرداری

Itoatgo'y
← اطاعت‌گویی

Itoatgo'ylik
اطاعت‌گویی‌لیک
(۱) فرمانبرداری؛ اطاعتکاری

Itoatkor
← اطاعت‌کار

Itoatli
اطاعت‌لی
(ص) ۱- مطیع؛ فرمانبردار؛ اطاعت کننده

Itoatsiz
(ص) ۱- سرکش ۲- نافرمان ۳- صفت آنکه رام نباشد و فرمان نبرد

Itob
(۱) عتاب؛ پرخاش؛ او کوموش که ~آموز سوزلر ایتدی (او به کوموش حرف‌های عتاب آمیز گفت)

Itolg'i
ایتالغی
(۱) (جا) نوعی از پرندگان شکاری روز پرواز از راسته‌ی بازسانان، با بال‌های بلند و چشمان سیاه

Itog'iz
(۱) (گیاه شناسی) گیاهی چندین ساله که گلش مانند دهن سگ است

Itpashsha
ایت‌پشه

عضوهایی از یک مجموعه از شمول یک حکم یا عمل

۳- آنچه بیرون از شمول یک حکم یا عمل قرار گیرد

~qilmoq
استشنا قیلماق
استشنا کردن؛ جدا کردن

Istisnosiz
استشناسیز
(ص) بدون استشنا

Istisqo
استسقا
(۱) (پزشکی) استسقا؛ پدیده یا فرایند گرد آمدن غیر عادی لنف در بافتها یا در حفره‌های بدن که از بیماریهای متعددی ناشی می‌شود و غالباً با تب و تشنگی بسیار همراه است

Istig'for
استغفار
(۱) استغفار؛ پوزشخواهی؛ توبه

Istig'no
استغنا
(۱) ۱- استغنا ۲- بی نیازی ۳- توانگری

Isyon
عصیان
(۱) عصیان؛ عمل یا فرایند سرپیچی خشونت آمیز از فرمانها، قانونها یا خواسته‌های دیگران؛ شورش؛ طغیان

Isyonkor
عصیانکار
← عصیانچی

Isyonkorona
عصیانکارانه
(ق) ۱- با عصیانکاری؛ به طور شورش؛ با سرپیچی

Isyonchi
عصیانچی
(ص) ۱- عصیان کننده؛ شورش کننده؛ سرپیچی کننده

Isyonchilik
عصیانچیلیک
(۱) عصیانگری؛ عمل یا فرایند سرپیچی یا شورش کردن

It
ایت
(۱) ۱- سگ ۲- (جانور شناسی) جانور پستاندار اهلی از تیره‌ی سگسانان، گوشتخوار، پنجه رو، دارای چهار انگشت جمع شدنی در هر پا، که با گرگ پیوند نزدیکی دارد ۳- (مجاز) کسی که حامی منافع دیگران و خدمتگار صادق است؛ خوجه بین نینگ-ی (سگ) ارباب ۴- در سالشماری ترکی نام یازدهمین سال؛ او ~ ییلیده توغیلگن (او در سال سگ تولد شده است)

Italgu
ایتلگو
← ایتالغی

Itarmoq
ایتارماق
(مض. م) ۱- هل دادن؛ عمل یا فرایند با فشار دادن به جلو راندن؛ او دوستی نی سووده ایتردی (او دوستش را در آب هل داد)

تصرف می‌کند

Istilochilik
استیلاچیلیک
(۱) استیلاگری؛ عمل یا روش استیلاگر

Istiora
استعاره
(۱) استعاره؛ عمل یا فرایند به کار بردن نامی به جای نام دیگر، به خاطر اشتراک در مشابهت (مانند نرگس و چشم، کمان و ابرو)

Istiqbol
استقبال
(۱) ۱- استقبال ۲- پیشواز ۳- زمان آینده ۴- (ادبیات) سرودن شعری در وزن و قافیه‌ی شعر شاعری دیگر

~gachiqmoq
استقبال‌گه چیقماق
به پیشواز برآمدن

~qilmoq
استقبال قیلماق
۱- پیشواز گرفتن ۲- (ادبیات) سرودن شعری در وزن و قافیه‌ی شاعری

Istiqbolli
استقبال‌لی
(ص) ۱- دارای آینده ۲- ویژگی آنکه آینده‌اش نیکو و درخشان باشد

Istiqbolsiz
استقبال‌سیز
(ص) بدون آینده؛ ویژگی آنکه آینده‌ی خوبی ندارد

Istiqloil
استقلال
(۱) ۱- استقلال ۲- وضع یا کیفیت تصمیم گرفتن، عمل کردن و اداره کردن کارها به وسیله یا با نظارت خود شخص، گروه یا دولت ۳- حق یا توانایی داشتن چنین وضعی ۴- وضع یا کیفیت فرمانبردار، وابسته یا زیردست نبودن

Istiqomat-1
استقامت
(۱) اقامت؛ عمل یا فرایند ماندگار شدن در جایی

Istiqomat-2
استقامت
(۱) (اف) ۱- استقامت؛ پایداری ۲- راستا؛ مسیر؛ جهت

Istirohat
استراحت
(۱) استراحت؛ عمل یا فرایند قطع کار، فعالیت یا حرکت برای قرار گرفتن در وضعی که موجب آرامش، از میان رفتن خستگی، باز یافتن نیرو یا سلامتی، یا پیشگیری از فرسودگی بیشتر شود

Istirohatgoh
استراحتگاه
(۱) استراحتگاه؛ جای استراحت کردن؛ جای ویژه‌ی استراحت

Istisno
استشنا
(۱) ۱- استشنا ۲- عمل یا فرایند بیرون بردن عضو یا

(مص.م.) ایرماق

ایه رماق

(مص.ل.) ۱- پیوستن: همراه شدن ۲- به دنبال رفتن

عید

(ا.) (دین) عید: روز یا روزهای معینی از سال که به

مناسبتی خوشحال کننده گرامی شمرده شود و در آن

مراسم ویژه‌ای برگزار کنند: جشن مذهبی

ایدیرماق

(مص.م.) ایماق

عیدلیک

(ا.) ۱- عیدی ۲- هدیه‌ای که به مناسبت عید مذهبی

به استاد یا آموزگار بدهند ۳- هدیه‌ی عید

ایی

ای

ایی

ای

ایندی

(ا.) شیری که پس از دوشیدن در پستان گاو باقی

می ماند و آن را دوباره می دوشند

ایینماق

(مص.مج.) ایماق

اییق

(ا.) زخمی که بر پشت حیوانات باربری مانند اسب و

خر پیدا شود

ایغی نی چبقرماق

شکستن و له کردن

ایغی چیققن

شکسته و له شده

اییلماق

(مص.م.) ۱- با مشتال نرم ساختن ۲- به معیار برابر

ساختن

تیری اییلماق

پوست آش داده شده را با مشت مال نرم ساختن

اییلنماق

(مص.مج.) اییلماق

اییلتماق

(مص.م.) اییلماق

اییلشماق

(مص.مش.) اییلماق

اییمنماق

(مص.م.) ۱- از روی حجب خود را کنار کشیدن ۲-

(ص.) دارای اختصاص: اختصاص داده شده

اختیار

(ا.) ۱- اختیار ۲- آزادی در عمل ۳- گزینش

اختیار ایتماق (قیلماق)

اختیار کردن: برگزیدن

اختیاری

(ص.) اختیاری: دارای وضع یا کیفیت ناشی از

اختیار: ~ یاردم (کمک اختیاری)

اختیاری

(ق.) اختیاری: از روی اختیار و یا قصد و تصمیم خود

شخص

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اختیاری

اخلاصمند

(ص.) ۱- اخلاصمند ۲- اخلاص کیش ۳- دارای

خلوص نیت

اخراج

(ا.) ۱- (گیاه شناسی) گیاهی زهری، دارای شیرهی

سفید مانند شیر ۲- مسهل ۳- خوراکیهایی که در

فصل بهار از انواع سبزیها می پزند و بخاطر مسهل

بودنش آن را می خورند

اختلاف

(ا.) ۱- اختلاف ۲- فرق: تفاوت ۳- گوناگونی ۴-

ناسازگاری ۵- ضدیت

اختیه لوگ

(ا.) کسی که کارش بررسی علمی ماهیان و فرایند

زندگی آنهاست: ماهی شناس

اختیه لوگیه

[=اختیولژی] (ا.) (زیست شناسی) دانش ماهی

شناسی

اخترا

[=اختراع] (ا.) ۱- اختراع ۲- عمل یا فرایند ساختن

چیزی یا پدید آوردن روشی که پیشتر وجود نداشته

است ۳- آنچه با بهره گیری از تخیل، ابتکار و تجربه

(بدون آگاهی از وجود نمونه‌ی قبلی، یا برای نخستین

بار) ساخته شود

اخترای

[=اختراعی] (ص.) ۱- اختراعی ۲- منسوب به اختراع

۳- اختراع شده ۴- (مجاز) ساختگی: جعلی

اختراچی

(ا.) ۱- مخترع ۲- آنکه ابزار یا روش کار تازه‌ای پدید

آورد ۳- آنکه اختراعی بکند

اختراع چیلیک

(ا.) اختراع گری: عمل یا فرایند اختراع کردن

اختصاص

(ا.) ۱- اختصاص ۲- عمل مخصوص کردن ۳- ویژگی

اختصاص لشماق

(مص.ل.) اختصاص یافتن: اختصاص لشگن

صناعت ترماغی (بخش اختصاص یافته‌ی صنایع)

اختصاص لشنسیریش

(ا.) عمل یا فرایند اختصاص دادن

اختصاص لشتیرماق

(مص.م.) اختصاص دادن

اختصاصلی

اختصاصلی

ماس ۳- گندیدن: خراب شدن: سوت ایویب قالدی

(شیر خراب شد)

ایویندی

(ص.) ویژگی آنچه که خود بخود گندیده شده باشد

(اساسادر مورد شیر)

ایویرسیلماق

ایویرسیماق

ایویرسیماق

(مص.ل.) ۱- با کارهای خرد و ریزه مشغول شدن ۲-

کار خرد و بی اهمیت انجام دادن ۳- بی نظم و بی

جمع و جور شدن: آوی ایویرسیب یا تیبیدی (وضع خانه

بی نظم است)

ایویرسیق

(ص.) ۱- بی نظم ۲- پراکنده: بی ترتیب ۳- جارو

نشده: پاک نشده

ایویرسیره‌ماق

(مص.ل.) (گف.) ایویرسیماق

ایویرسیتماق

(مص.م.) بی نظم و پاشان ساختن: جمع و جوری را

برهم زدن

ایویرشیویر

(ص.) واژه‌ای برای حرف زدن با صدای بسیار پست

در گوش هم: صحبت توگووشی

ایویتیلماق

(مص.مج.) ایویتماق

ایویتمه

(ا.) تر شده: ~ پلاو (پلوی که برنجش از پیش در آب تر

شده باشد)

ایویتماق-۱

مص.مت. تر ساختن در مایع: آغشته ساختن در

مایع: قول نی سووده ~ (دست رادر آب تر ساختن)

ایویتماق-۲

(مص.م.) ۱- غلیظ ساختن ۲- لخته ساختن ۳- شیر

راماست ساختن

ایویتقی

(ا.) (گف.) ماست مایه

اخلاص

(ا.) ۱- اخلاص ۲- پاکی: بی آلاشی ۳- پاکبازی در

دوستی

اخلاصلی

(ص.) مخلص: دارای اخلاص

ایزومیر Izomer
[ایزومر] (ص.) (شیمی) ایزومر؛ دارای فرمول مولکولی یکسان، ولی فرمول ساختمانی متفاوت؛ همپار
ایزومیری Izomeriya
(۱) (شیمی) پدیده یا حادثه ناشی از موجودیت ایزومر
ایزومورف Izomorfi
(۱) (شیمی) مواد همشکل؛ ماده‌ی یک شکل
ایزوترم Izoterm
(۱) (فیزیک) ایزوترم؛ همدم
ایزوتوپ Izotop
(۱) (شیمی) ایزوتوپ؛ دو یا چند اتم از یک عنصر که تعداد نوترون و در نتیجه وزن اتمی آنها با هم فرق دارد؛ تکررند (مانند کربن ۱۲ و کربن ۱۳)
ایزوکروماتیک Izoxromatik
(ص.) (فیزیک) ۱- هم‌رنگ ۲- دارای رنگ مساوی؛ ویژگی آنکه یک رنگ را احساس می‌کند
ایزوکرون Izoxron
(ص.) (فیزیک) متساوی‌المدت؛ همزمان؛ - تیرره
نیشلر (اهتزازات متساوی‌المدت)
ایزوکرونلیک Izoxronlik
(۱) ۱- همزمانی ۲- متساوی‌الزمانی
ایزویزیوگراف Izochiziqlar
(ص.) خطوط همسان و برابر مربوط به پدیده‌هایی مانند دما، فشار... در نقشه‌ها، نماها و دیگر ام‌ها
ایزکوور Izquvar
← ایزچی
ایزسبز Izsiz
(ص.) ۱- بدون اثر ۲- بی‌نشان
اضطراب Iztirob
(۱) ۱- اضطراب ۲- حالت ناشی از پریشانی ذهن، همراه با نگرانی و بی‌تابی
اضطراب‌گه‌سالمق tgasolmoq
در اضطراب افکندن؛ پریشان ساختن
اضطراب‌لنماق Iztiroblanmoq
(مص. مج.) مضطرب شدن؛ پریشان شدن
اضطراب‌لی Iztirobli
(ص.) اضطراب آور؛ موجب پیدایش اضطراب؛ نگران کننده
ایزخه Izza
(۱) ۱- شرم ۲- احساس ناراحتی عاطفی؛ بر اثر آگاهی

(است)
ایزمه Izma
(۱) جاتکمه؛ سوراخ یا حلقه‌ای که تکمه هنگام بستن در میان آن جامی گیرد؛ جادگمه؛ (اف و دری) کاج؛ کاژ
ایزمه‌ایز Izma-iz
(ص.) متواتر؛ بی‌درپی؛ دارای تواتر
ایزملماق Izmalamoq
(مص. م.) جاتکمه باز کردن و لبه‌ی آن را دوختن؛ جاتکمه ساختن
ایزن Izn
← اجازت
ایزافه Izofa
(۱) ۱- اضافه ۲- عمل یا فرایند افزودن چیزی به دیگری ۳- (دستور) افزودن اسمی (مضاف) به اسم دیگر (مضاف الیه)
ایضاح Izoh
(۱) ایضاح؛ عمل یا فرایند توضیح دادن
ایضاح‌لماق Izohlamoq
(مص. م.) توضیح دادن
ایضاح‌لنماق Izohlannoq
(مص. مج.) ایضاح‌لماق
ایضاح‌لی Izohli
(ص.) دارای توضیح؛ - لغت (فرهنگ لغات توضیحی)
ایضاح‌لاچی Izohlovchi
(۱) ۱- توضیح دهنده ۲- (دستور) بخشی که شخص یا پدیده‌ای را با نام دیگری توضیح می‌دهد
ایضاح‌طلب Izohthalab
(ص.) آنچه که قابل توضیح باشد؛ آنچه که نیاز به توضیح داشته باشد
ایزه‌لیه‌تر Izolyator
(۱) ۱- عایق ۲- آنچه که از عبور برق پیشگیری کند ۳- قرنطینه؛ جایی که افراد را برای اطمینان از نداشتن بیماری واگیردار یا پیشگیری از انتقال آن به دیگران، مدتی در آن نگهداری می‌کنند
ایزه‌لیه‌ترچی Izolyatorchi
(ص.) عایقکار؛ کسی که کارش عایق سازی است
ایزه‌لیتسیه‌لماق Izolyatsiyalamoq
(مص. م.) (بر) دستگاه‌های تولید انرژی برق، اسباب‌ها و دستگاه‌های انتقال دهنده و مصرف کننده را با مواد عایق پوشاندن و عایق‌کاری کردن

ایزداش Izdosh
(۱) ۱- پیرو ۲- آنکه در پس دیگری یا دیگران برود ۳- کاری که برای دنبال کردن کار پیشین می‌کنند
ایزهار Izhor
(۱) ۱- اظهار ۲- عمل یا فرایند بیان کردن؛ گفتن ۳- سخن؛ گفتار
ایزلیماق Izillamoq
(مص. ل.) (گف.) زوزه کشیدن (باد)
ایزلیتماق Izillatmoq
(مص. م.) ایزلماق
ایزله‌گیچ Izlagich
(۱) وسیله‌ی جستجو؛ اسباب پویش برای یافتن چیزی
ایزلماق Izlamoq
(مص. م.) ۱- پویدن ۲- در جستجوی چیزی حرکت کردن ۳- جایی را مورد بررسی قرار دادن ۴- برای دریافت راه حل مسئله‌ای اندیشیدن
ایزله‌نیش Izlanish
(۱) عمل یا فرایند در جستجو بودن برای دریافت، دست یافتن یا کشف چیزی
ایزله‌نماق Izlanmoq
(مص. مج.) ایزلماق
ایزله‌نوچی Izlanuvchi
(ص.) صفت آنکه در جستجوی دریافت یا کشف چیزی یا مسئله‌ای است؛ پوینده؛ جستجوگر
ایزله‌نماق Izlatmoq
(مص. م.) ایزلماق (به وسیله‌ی کسی)
ایزلش Izlash
(۱) عمل یا فرایند جستجو کردن برای دریافت یا کشف چیزی یا مسئله‌ای
ایزله‌لشماق Izlashmoq
(مص. مش.) ایزلماق
ایزلی Izli
(ص.) ۱- دارای راه حرکت ۲- دارای ردی اثر حرکت بر سطحی
ایزله‌لوچی Izlovchi
(۱) ۱- جستجو کننده ۲- محقق؛ پژوهشگر
ایزم Izlm
[عزم] (۱) ۱- اختیار ۲- آزادی در عمل ۳- گزینش؛ شنبه‌کونی توی، قیزنینگ سی آته ده (روز شنبه عروسی است، اختیار دختر مربوط به پدرش

ملاحظه کردن
اییماق Iymoq
(مص. ل.) ۱- نرم و آماده گردیدن پستان برای آمدن شیر (در مورد گاو شیر، گوسفند...) ۲- (مجاز) نرم شدن و مایل گردیدن طبع ۳- زیاد شدن همت
ایول Iyol
(۱) ژوئیه، ماه هفتم میلادی، دارای ۳۱ روز که از ۱۰ تیر (سرطان) آغاز می‌شود
ایون Iyon
(۱) ژوئن؛ ماه ششم سال میلادی دارای ۳۰ روز که از ۱۱ خرداد (جوزا) آغاز می‌گردد
اییی Iyya
اییی‌یه
← ای
ایز Iz-1
(۱) ۱- ایز ۲- رد پا ۳- اثر؛ نشانه؛ آبیاق سی (رد پا)؛ (اف.) (گف.) پل ۴- محصول کار هنرمند یا صنعتگر؛ صنعت سی (اثر هنری) ۵- آنچه به جامانده تاریخی ~ (اثر تاریخی) ۶- راه؛ مسیر؛ تار ~ (راه باریک) ۷- (مجاز) روش؛ شیوه؛ راستای فعالیت
ایزگه‌قیتماق ~gaqaytmoq
۱- از راه رفته دوباره آمدن ۲- به حالت اولی برگشتن
ایزگه‌سالمق ~gasolmoq
۱- دنبال کردن رد پا جهت دستیابی به آن ۲- برای کشف منشاء یک حادثه تحقیق و پیگیری کردن
ایزگه‌توشماق ~gatushmoq
۱- در مسیر خود قرار گرفتن ۲- (مجاز) منظم شدن
ایزلی‌بیتدی ~ibitdi
اثر یا نشانی از او نماند
ایزیدن‌بارماق ~idanbormoq
پیروی کردن؛ به دنبال رفتن
ایز-۲ Iz-2
(پس.) فعل امر (برخی فعلها) لازم را متعدی و متعدی را دوباره متعدی می‌سازد؛ ایم ~ (بمکان، آق ~) جاری کن، نام ~ (بچکان)
ایزه Iza
(۱) (گف.) ۱- سطح ۲- حد انتهایی یا بالایی یک جسم ۳- منظره‌ی بیرونی یا ظاهری اشیا؛ - سوولر (آبهای سطحی)
ایزدحام Izdahom
(۱) (کم) ۱- ازدحام ۲- انبوهی، هجوم و فشار؛ شهر میدانیده ~ کوپ ایدی (در میدان شهر ازدحام زیاد بود)

(ص. ۱) - برهم زنده‌ی توافقتنامه‌ی حاصل شده روی یک مسئله ۲ - خراب کننده‌ی کار در حال اجرا ۳ - ویژگی آنکه در کاری ابراز مخالفت کند

ایشکل
[ایشکال] (۱.۱) - ایشکال ۲ - عیب؛ نقص ۳ - دشواری؛ سختی

ایشکل
(۱.۱) (گف.) - تنابی که از الیاف گیاهی ساخته شود

ایشکللیک
(۱.۱) - دشواری؛ سختی ۲ - وضع یا کیفیت داشتن نقص عیب

ایشکللیک
(۱.۱) - الیاف گیاهی ۲ - گیاهی که می‌توان از آن ریسمان ساخت

ایشکام
(۱.۱) - چوب بستی که درخت انگور را نگه می‌دارد

ایشلی
(ص. ۱) - دارای کار، مشغولیت و وظیفه‌ای

ایشلوف
(۱.۱) - فرایند یا مراحل کار بر مواد خام تا پخته شدن آن: تیری که - بیرماق (فرایند یا مراحل کار آتش دادن و آماده کردن پوست خام)

ایشانارلی
(ص. ۱) - باورکردنی؛ ویژگی آنکه می‌توان به او باور کرد

ایشونیش
(۱.۱) - عمل یا فرایند باور کردن

ایشونماق
(ص. ۱) - باور کردن ۲ - امید بستن؛ ایش نینگ یخشی توگه شیگه ایشانیپ تور بیمن (به پایان یافتن خوب کار امید بسته ام) ۳ - اعتماد کردن آتیریکلیک ده بیز بیرگیگه کیره که (به همدیگر اعتماد باید داشت)

ایشونقیرماق
(ص. ۱) - اندکی باور کردن ۲ - کمی اعتماد کردن

ایشونتیرارلی
(ص. ۱) - باوراندنی ۲ - شایسته یا درخور باوراندن ۳ - دارای امکان یا احتمال باور اندن

ایشونتیرماق
(ص. ۱) - باوراندن ۲ - دیگری را به پذیرفتن درستی سخن واداشتن ۳ - باوری را در دیگری پدید آوردن

ایشونچ
(۱.۱) - باور ۲ - عمل، حالت یا عادت ذهنی برای اعتماد

در امتداد خط مستقیم سنجیده می‌شود ۸ - اثر، نتیجه یا پیامد یک فعالیت طبیعی یا ارادی؛ ماشین نینگ ییقیلیشی اونینگ سی ایکن (سرنگونی اتومبیل کار او بوده است) ۹ - فعالیت مؤثر و نتیجه بخش؛ کسل چالگه بیرار - قیله امله دیم (برای پیرمرد بیمار کاری انجام داده نتوانستم) ۱۰ - نیاز برای انجام دادن فعالیت؛ سیمین ییلن - یم بار (با تو کار دارم) ۱۱ - فعالیت بدنی که موجب تأمین کالا یا خدمات اقتصادی شود ۱۲ - محصول چنین فعالیتی ۱۳ - حادثه؛ رویداد؛ بولوب اوتگن - همه نی بی ضاوطه قیلدی (حادثه‌ی پیش آمده همه را نا آرام ساخت) ۱۴ - جریان یا مسئله‌ی مورد بررسی و رسیدگی دادگاه و مجموع اسناد مربوط به آن؛ اونینگ سی سودده کوریلماقده (کار او در دادگاه تحت بررسی است)

ایشلماق
(ص. ۱) - کار کردن ۲ - داشتن نوعی فعالیت ۳ - انجام دادن کار خواسته شده ۴ - مؤثر یا مفید بودن ۵ - در حرکت بودن؛ فعال بودن؛ مه تور - لب تور ییدی (موتور فعال است) ۶ - در آمد از طریق کار؛ بیر کونده اوچ مینگ صوم - له دی (در یک روز سه هزار صوم در آمد کرد)

ایشلتماق
(ص. ۱) - به کار گرفتن؛ به کار بردن ۲ - به کار انداختن ۳ - هزینه کردن؛ صرف نمودن؛ استعمال کردن؛ توزنی کوپ ایشلتمنگ (نمک را بسیار صرف نکنید)

ایشلشه‌ی
(۱.۱) - اصولی برای پرداخت، مزد نظر به پیمانه‌ی کار انجام یافته

ایشبیلارمون
(ص. ۱) - کار آزموده ۲ - دارای تجربه‌ی کافی در کاری؛ ماهر ۳ - کاردان؛ سکرلر (کادرهای کار آزموده)

ایشبوشی
(۱.۱) - سرکارگر؛ کسی که در رأس دسته‌ای از کارگران قرار دارد و آنها را رهبری و اداره می‌کند

ایشبوشقاروچی
(۱.۱) - کارمندی که امور رسمی و نوشتاری یک اداره یا مؤسسه را پیش می‌برد

ایشبوزر
- ایش بوزوقی

ایشبوزوقی

ایزغیرینلی
(ص. ۱) - ویژگی آنچه که همراه با تند باد باشد ۲ - ویژگی یادی که همراه با برف و گردباد باشد

ایزغیریق
- ایزغیرین

ایزغیرماق
(ص. ۱) - وزیدن به شکل گردباد

ایزغیتماق
(ص. ۱) - بیهوده به حرکت در آوردن

ایزغیشماق
(ص. ۱) - ایزغیماق

ایزچی
(۱.۱) - آنکه رد پا و راه حرکت را خوب پیدا کند؛ (افد.) پلچی؛ بی چی ۲ - آنکه نشان یا اثر چیزی را خوب بداند

ایزچیل
(ص. ۱) - پیگیر ۲ - دارای حرکت و راه منظم ۳ - پیوستگی عضوی یا درونی بر پایه‌ی قانونمندی یا منطق معین

ایزچیللیک
(۱.۱) - پیگیری ۲ - پیوستگی

ایغوا
(۱.۱) - اغوا؛ عمل یا فرایند فریفتن و گمراه ساختن

ایغواگر
- ایغواچی

ایغواچی
(۱.۱) - اغواگر؛ کسی که موجب فریفتن دیگران شود یا آنان را فریبده؛ او ییگیت جدا - ایدی (آن جوان بسیار اغواگر بود)

ایغواچی
(ص. ۱) - اغواگر؛ فریبنده و گمراه کننده

ایش
(۱.۱) - کار ۲ - هر نوع فعالیت طبیعی یا مکانیکی ۳ - فعالیت روزمره و اصلی؛ شغل؛ یم باغبانلیک (کارم باغبانی است) ۴ - فعالیت ارادی و هدفمند؛ - انسان نینگ جوهری (کار جوهر انسان است) ۵ - آنچه به وسیله‌ی چنین فعالیتی پدید آمده باشد؛ اثر؛ نمونه لرینی بازارگه چیقرماق (نمونه‌های تولیدی را به بازار بردن) ۶ - مهارت یا توانایی انجام کاری آثار چالیش؛ سینیگ - ینگ ایمس (تار زدن کار تو نیست) ۷ - (فیزیک) جابجایی انرژی که با حرکت نقطه‌ی اثر آن

از سر زدن گناه و خطا؛ شخص؛ داشتن عیب یا کمبود؛ احساس پشیمانی، سرزنش یا تحقیر شدن

ایزه بولماق (تارتماق)
شرمیدن؛ خجالت کشیدن

ایزه قیلماق
خجالت دادن؛ شرماندن

عزت
(۱.۱) - عزت ۲ - وضع یا کیفیت گرامی بودن ۳ - سربلندی ۴ - گرامیداشت؛ حرمت ۵ - نام آقایان (معمولا با پسوند الهه)

عزتی ییندی
حرمتش را ندانست

عزت سقلماق
۱ - حرمت و عزت کردن ۲ - حفظ آبرو

عزت حرمت
(۱.۱) - عزت و حرمت؛ گرامیداشت زیاد؛ احترام بسیار

عزت اکرام
(۱.۱) - احترام زیاد و عالی

عزت لماق
(ص. ۱) - عزت کردن؛ حرمت نمودن؛ گرامی شمردن

عزت لنماق
(ص. ۱) - عزت لماق؛ عزت شدن

عزتلی
(ص. ۱) - دارای عزت؛ آنکه سزاوار عزت و حرمت است؛ - آدم (آدم با حرمت)

عزت مند
(ص. ۱) - عزتمند؛ آنکه دارای عزت است

عزت نفس
(۱.۱) - عزت نفس؛ حرمت نفس ۲ - (مجاز) حیثیت؛ قدر و منزلت

عزت طلب
(ص. ۱) - عزت طلب ۲ - آنکه خواهان ارج و قدر است ۳ - جاه طلب ۴ - مقام دوست

ایزغیماق
(ص. ۱) - به هر سو بیهوده گشتن ۲ - (مجاز) به شدت وزیدن (در مورد باد)

ایزغین
(ص. ۱) - اصدای ورزش تندباد

ایزغیرین
(۱.۱) - تندباد سرد ۲ - گردباد؛ بوران

(۱.۱) - بدس ۲ - کش

ایشستان سیز

(ص.) فاقد تنبان؛ بی تنبان؛ ~ تیزه سی ییر تیقه کولیدی (کور خود بینای مردم) (ضرب المثل)

ایشتان چنگ

(ص.) ۱- ویژگی وضع کسی که فقط تنبان به پاداشته شلوار روی آن نبوشیده باشد ۲- (گف.) فاقد تنبان؛ بی تنبان

عشوہ

(۱.) عشوه؛ رفتارهای ویژه‌ای به وسیله‌ی یک زن (مانند ناز و غمزه) به منظور جلب توجه و علاقه‌ی مرد

عشوہ کار

(۱.) عشوه گر؛ زنی که برای جلب توجه مرد ناز و غمزه کند

عشوہ لی

(ص.) با عشوه؛ با ناز و غمزه

ایشخانه

(۱.۱) دفتر ۲- جایی (شامل یک یا چند اتاق) که در آن کارهای بازرگانی یا اداری انجام گیرد ۳- دبیرخانه

ایشغال

(۱.۱) اشغال ۲- عمل یا فرایند در اختیار گرفتن جایی؛ به‌او رین - قلینگن (این جا اشغال شده است)

ایشش

(ص.) (گف.) واژه‌ای برای متوقف ساختن خر

ایشه‌ی ماق

(مص.) ۱- نخند زدن طوری که دندانها نمایان نگردد

ایشچن

(ص.) ۱- کاربرد؛ جدی و دارای توانایی برای به پایان رساندن کاری در کمترین مدت ۲- خستگی ناپذیر از کار؛ پر تلاش؛ ~ ایشچی (کارگر کاربرد و پر تلاش) ۳-

کارکشته

ایشچن لیک

(۱.۱) ۱- کاربری ۲- پر تلاشی در کار ۳- خستگی ناپذیری از کار

ایشچی

(۱.) کارگر؛ کسی که با انجام دادن کار بدنی، بویژه در یک کارخانه یا کارگاه از کارفرما حقوق یا مزد می‌گیرد

ایچ

(۱.۱) ۱- تو؛ درون؛ فضای داخلی؛ داخل ۲- معده؛ شکم ۳- (مجاز) دنیای روحی؛ قلب؛ باطن؛ ضمیر ۴-

فاصله‌ی زمانی؛ بیر هفته ~ یده توی بولدی (در ظرف

(۱.۱) ۱- بیکاری ۲- حالت نداشتن کار ۳- رانده شدن یا

محروم ماندن از شغل

اشتهه

[اشتها] (۱.۱) ۱- اشتها؛ تمایل به خوردن غذا ۲- (مجاز) اشتیاق؛ میل ۳- (مجاز) حوصله

اشتهه‌لی

دارای اشتها

~nibo'g'moq (kesmoq)

اشتهه‌نی بوغماق (کیسماق)

بند ساختن اشتها؛ قطع کردن میل خوردن

اشتهه آچماق

به خوردن غذا تحریک کردن

اشتهه‌سی کرنی

دارای اشتهای زیاد

اشتهه سیز

بی اشتها

سیر اشتها

دارای میل زیاد به خوردن غذا

اشتباه

(۱.۱) ۱- اشتباه ۲- شک؛ گمان؛ سیزلرده ~ قالمس لیگی اوچون بو گینی ایندیم (این حرف را بخاطر ی گفتم تا شکی در شما باقی نماند) ۳- (اف.) ناتوانی در درست انجام دادن کاری بر اثر ارزیابی نادرست ۴-

(اف.) کاری که درست انجام نشده باشد

اشتراک

(۱.۱) ۱- اشتراک ۲- وضع یا کیفیت شریک بودن ۳-

پذیرش بهره‌گیری از خدمات یک بنگاه برای مدت

معین

اشتراکچی

(۱.) اشتراک کننده در امری

اشتیاق

(۱.) اشتیاق؛ وضع یا کیفیت داشتن شوق و آرزو برای

بدست آوردن چیزی

اشتیاق‌لی

(ص.) با اشتیاق؛ دارای میل و آرزو به چیزی

اشتیاق سیز

(ص.) بی اشتیاق؛ فاقد میل و اشتیاق

ایشتان

(۱.۱) ۱- نسان ۲- شلوار (معمولا) گشادی که کمر آن با

بند (بند تنبان) بسته می‌شود

ایشتانباغ

ایشتونبوغ

ایشقه‌ماق

~ ایشقه‌لماق

عشق‌ی باز

[عشق‌باز] (ص.) عاشق؛ گرویده؛ علاقمند؛ دلبسته؛

مایل به چیزی، عملی یا کسی

عشق‌باز لیک

(۱.۱) ۱- عشق‌بازی ۲- گرویدگی؛ علاقمندی؛

دلبستگی، تمایل شدید به چیزی، عملی یا کسی ۳-

(اف.) رفتاری که عاشق برای نشان دادن عشق خود

دارد ۴- (اف، مجاز) رابطه‌ی جنسی

اشق قلب

(ح.) (گف.) به هر حال؛ در هر صورت

عشق

(ص.) ۱- عشقی ۲- مربوط به عشق ۳- صفت کسی

که از روی هوس و تمایل ناگهانی عمل می‌کند؛

بلهوس ۴- عاشقانه

ایشقار

(۱.۱) (شیمی) قلباب؛ کربنات سدیم ناخالص که از

خاکستر گیاه ارشتان به دست می‌آید و بیشتر در

صابون سازی کاربرد دارد؛ قلبا

ایشقاری

(ص.) (شیمی) ۱- قلبایی ۲- دارای خاصیت قلبا ۳-

به صورت محلولی که بوتهای هیدروکسید آن بیش از

بوتهای هیدروژن باشد ۴- حاصل شده از فسف

ایشقارلماق

(مص.) ۱- قلباب انداختن ۲- با قلباب کار کردن

ایشقارلی

(ص.) ۱- دارای قلباب ۲- آنچه که در آن قلباب

مخلوط

عشرت

(۱.) عشرت؛ خوشگذرانی

عشرنگاه

~ عشرتخانه

عشرتخانه

(۱.) عشرتکده؛ جای خوشگذرانی؛ خانه‌ای که برای

خوشگذرانی در آن گرد آیند

ایش سیز

(ص.) ۱- بیکار ۲- فاقد شغل ۳- فاقد فعالیت ۴- فاقد

کاربرد یا بهره‌گیری؛ به‌بو بوملر آنچه دن بیر ~ یاتگن

(این اسبابها از مدت‌ها بدینسو بدون استفاده مانده‌اند)

ایش سیز لیک

Ishqamoq

Ishqiboz

Ishqibozlik

Ishqilib

Ishqiy

Ishqor

Ishqorli

Ishrat

Ishratgoh

Ishratxona

Ishsiz

Ishsizlik

کردن به کسی یا چیزی ۳- پذیرش ذهنی یک

موضوع، سخن یا واقعیت به عنوان حقیقت

ایشانچلی

(ص.) باورکردنی؛ درخور پذیرش عقلی یا تجربی

ایشانچ سیز

(ص.) ۱- غیر قابل باور؛ باور نکردنی ۲- ناامید ۳- بی

اعتماد

ایشانچ سیز لیک

(۱.۱) ۱- ناباوری ۲- بی اعتمادی ۳- نا امیدی؛ او

شیریکی گه ~ ییلدیردی (او به شریکش اظهار بی

اعتمادی کرد)

اشاره

(۱.۱) ۱- اشاره ۲- حرکت دست، چشم یا هر وسیله‌ای

برای نشان دادن چیزی؛ او قولی ییلن اقلیب اینی

سینی چارله دی (او با اشاره‌ی دست برادرش را

فراخواند) ۳- سخن سرپوشیده یا مختصر؛ مقاله

سیده شاعر حقیده هم ~ قیلگن (در مقاله اش

اشاره‌ای هم به شاعر دارد ۴- نشانه؛ علامت

آمیتیک ~ (نشانه‌ی ریاضی) ۵- انگشت اشاره؛

انگشت

ایش بیج

(۱.) کیسه‌ای که سوزن دوزها در آن اسباب کار آمد

مانند نخ، سوزن و ... را نگهداری می‌کنند و هنگام کار

معمولا آن را روی زانوان خود می‌اندازند

عشق

(۱.۱) ۱- عشق ۲- مهر و وابستگی عاطفی نیرومند به

کسی یا چیزی ۳- کشش و گرانش ناشی از میل

جنسی ۴- دلبستگی و گرانش ناشی از ستایش و

تحسین عمیق

ایشقه‌لماق

(مص.) دو چیز را به همدیگر مالیدن

ایشقه‌لنماق

(مص.) ۱- ایشقه‌لماق

ایشقه‌لتماق

(مص.) ۱- ایشقه‌لماق (به وسیله‌ی کسی)

ایشقه‌لتیرماق

مص.) ۱- ایشقه‌لتماق

ایشقه‌لش

(۱.) عمل یا فرایند مالیدن دو چیز به هم

ایشقه‌لشماق

(مص.) ۱- ایشقه‌لماق

سوگند خوردن

Ichra

ایچره

(ح.) درین: در میان

Ichtoki

ایچتاک

(ص.) دروسی: باطنی: ایچده گی

Kegeri, gori
bosqur olsun qanmasan p. sginlari
dinlayib duyma gazi ged ellori
qaraidon tuzi agdan qae qaxan
duz tapilsa tuz yapilsa ic yatin
icain disin oxudum yundn agib isap
garmamiz, oain pesin sarasim
isibubur goli, igindon
ilan setmasi dekil kundan
icaginda olmasa pislik
overmaz pasaq dildon
gündo galdum agrilar tuzyanilar
bir gün m, olmaz ürkda
can evinda agrisin ya amayan
cani dilda agrin naki
icagilikde icgil icgilk
yandırar atın yögün yapar
icagi disagi birde yalq qarale
icagi qindun qay disari
disagun, yil xilqda icagi disagin bir
Kari nobir
yaramaz disda dya icagin
sözün

(مص. مش.) ایچماق

Ichkari

ایچکاری

(ا.) ۱- تو: داخل: درون: مملکت ~ سی (داخل

مملکت) ۲- امر: بخش اندرونی حیاط که زنان و

بچه‌ها بود و باش دارند و با دیواری از بخش بیرونی

جداس: حیاط درونی

Ichkarilamoq

ایچکاریلماق

(مص. ل.) به داخل رفتن: به داخل راه یافتن: داخل

شدن

Ichki

ایچکی

(ص.) ۱- داخلی ۲- مربوط، منسوب یا متعلق به

داخل: داخلی: (مثل) سیاست (سیاست داخلی) ۳-

واقع در داخل: ~ بولیم (بخش داخلی) ۴- آنچه به

روحیات و حالات باطنی شخص مربوط است: ~ تمایل

لر (تمایلات باطنی)

Ichkilik

ایچکیلک

(ا.) ۱- نوشابه‌ی مستی آور: نوشابه‌ی الکلی: می:

شراب ۲- خوشی: کیف: هر کونی مهمانلیک و ~ (هر

روز دعوت و کیف و خوشی)

Ichkilikboz

ایچکیلکباز

(ا.) آنکه همیشه مشروب می نوشد: دایم الخمر:

میخواره

Ichkilikbozlik

ایچکیلکبازلیک

(ا.) میخوارگی: دایم الخمری: عمل میخواری

Ichkilikxona

ایچکیلکخانه

(ا.) جایی که در آن از مشتریان یا نوشابه‌های الکلی

پذیرایی می کنند: میخانه: میکده

Ichki-tashqi

ایچکی تاشقی

(ا.) داخلی و خارجی: ~ سیاست (سیاست داخلی و

خارجی)

Ichkuyov

ایچکویو

(ا.) (مردم شناسی) دامادی که در خانه‌ی عروس با

خانواده خسر و خوشویکجا زندگی کند: داماد سرخانه:

(اف و دری) خانه داماد

Ichkuchi

ایچکوجی

(ص.) می پرست: میخواره

Ichmoq

ایچماق

(مص. م.) ۱- فرو بردن مایع به گلو: نوشیدن مایع ۲-

می نوشیدن: او ایچمسه، بی طاقط بوله دی (اگر او

ننوشد (شراب) ناراحت می شود)

Ont~

آنت ایچماق

یک هفته عروسی شد

~ketti(di)

ایچ کیتتی (دین)

(اف. گف.) اسهال

~idanpishgan

ایچیدن پیشگن

رار دار: آدم بخته

~inibo'shatmoq

ایچینی بوشتماق

آنچه در دل دار ظاهر کردن و احساس آرامش کردن

~ipishdi

ایچی بیشدی

۱- دلتنگ شد ۲- صبرش تمام شد

~iqora

ایچی قاره

آنکه در باطن نیت بد دارد

Ich-2

ایچ

(فع.) (امر) ایچماق (نوشیدن: بنوش)

Ichak

ایچک

(ا.) (کالبدشناسی) ۱- روده: بخشی از لوله‌ی گوارش

از باب المعده تا مقعد ۲- (گف.) (لوله‌ی لاستیکی

Ichak-chovoq

ایچک جاواق

(ا.) تمام اعضای داخلی جانوران

Ichburg'

ایچبورغ

(ا.) (گ. پز) اسهال خونی: دیسانتری

Ichgulik

ایچگولیک

(ا.) آشامیدنی: شایسته‌ی نوشیدن: نوشیدنی:

نوشابه

Ichimlik

ایچیملی

← ایچگولیک

Ichin-tashin

ایچین تاشین

(ا.) ۱- درون و بیرون: ~ حویلی (حویلی درونی و

بیرونی) ۲- زیر و روی: ~ کیم (لباس زیری و روی)

Ichqish

ایچیقیش

(ا.) عمل یا فرایند بسیار مشتاق شدن به دیدار کسی

Ichqmoq

ایچیقماق

(مص. ل.) ۱- بسیار دلتنگ شدن به دیدار کسی:

بسیار مشتاق شدن ۲- بیماری ناشی از دلتنگ شدن

به دیدار پدر و مادر

Ichirilmoq

ایچیریلماق

(مص. مج.) ایچیرماق

Ichirish

ایچیریش

(ا.) عمل یا فرایند نوشیدن

Ichirmoq

ایچیرماق

(مص. م.) ایچماق

Ichishmoq

ایچیشماق

- J** ح، ژ
(۱.) نهمین حرف الفبای از یکی؛ معادل حرف «ژ»
Ja جه
(گف.) - جو ده
Jabbor جبار
(۱.) از نامهای خداوند (ج)
Jonni~gaberib جاننی جبارگه بیریب
با تمام توانایی و تلاش؛ با سعی تمام
Jabduq جبدوق
(۱.) ۱- ابزار: ~ ساورماق (اسب را زین کردن) ۲- افزار و وسایل ضروری: اوی جبدوغی (وسایل ضروری منزل)
Jabduqlamoq جبدوقلماق
(مص.م.) اسب را زین کردن
Jabha جبهه
(۱.) (قد.) ۱- جبهه ۲- میدان جنگ ۳- ساحه؛ جای ۴- (اف.) توده یا حجم بزرگ و متحرک هوای سرد یا گرم
Jabr جبر
(۱.) ۱- جبر ۲- فشار و زور برای ناگزیر ساختن کسی به کاری ۳- شاخه ای از ریاضیات که در آن برای نمایش قاعده‌ها، کمبتهای متغیر با عنصرهای ریاضی (مانند بردارها و ماتریسها)، با به کار بردن نشانه‌های

- حروفی، رابطه‌های حساب تعمیم داده می‌شوند و بر اساس قانونهای معینی، پیوسته به صورت معادله‌هایی در می‌آیند
~ko'rmoq جبرگورماق
- جبر چیکماق
~qilmoq جبرقیلماق
۱- بز کسی یا چیزی زور و فشار یا آزار رساندن ۲- آسیب یا زیان مادی رساندن
~chikmoq جبرچیکماق
۱ رنج و آزار دیدن ۲- زیان یا آسیب مادی دیدن
Jabran جبرا
(ق.) ۱- جبرا ۲- یا زور و فشار ۳- به صورت ناگزیر؛ بناچار
Jabrdiyda جبردیده
(ص.) ویژگی آنکه بالایش زور و فشاری وارد شده
Jabriy جبری
(ص.) جبری؛ مربوط به علم جبر
Jabr-jafə جبر-جفا
(۱.) جبر و جفا؛ زور و فشار
Jabrlamoq جبرلماق
(مص.م.) زور و فشار وارد کردن
Jabrlanmoq جبرلنماق
(مص.م.) ۱- زور و فشار وارد شدن ۲- زیان مادی

جهان جهان (ص.) بسیار زیاد؛ بی حساب

جهان نما (ص.) جهان نما؛ نشان دهندهی جهان

جهان شمول (ص.) جهانشمول؛ در برگیرندهی تمام جهان

جهر (ا.) ۱- جهر ۲- آواز بلند؛ خوانش بلند ۳- ذکر به آواز بلند

جهر چی (ص.) ۱- جرجی ۲- آنکه ذکر به جهر کند

ججی (ص.) کوچک؛ کوچک اندام و ظریف ~ برماقار (انگشتان کوچک و ظریف)

جمن (گف.) ججی

جله (ا.) ۱- باران تند ۲- (فیزیک) جریان شدید ذرات هسته ای؛ الکترون ~ سی (جریان شدید الکترون) ۳- (اف.) تگرگ

جله لماق (مصل.) ۱- افزایش یافتن ۲- رشد کردن

جلب (ا.) ۱- جلب ۲- کوشش، توجه یا علاقه به سوی کسی یا چیزی ۳- جذب

جلاب (ا.) ۱- خرید و فروش کنندهی دام ۲- (کم) عموما خرید و فروش کننده ۳- (اف.) کسی کالایی را دست اول می خرد و به فروشندگان دیگر با سود زیادی می فروشد

جلاب لیک (ا.) ۱- عمل یا شغل «جلاخ»

جلاد (ا.) ۱- جلاد ۲- کسی که مأمور کشتن محکومان به اعدام است؛ میرغضب ۲- (مجاز) کسی که مردم بسیاری را بکشد ۳- آدم سخت بی رحم و ستمگر

جلاد لیک (ا.) ۱- جلادی؛ آدمکشی ۲- (مجاز) بیرحمی و ستمگری بسیار

جلایر (ا.) از قبایل ترک

جلیوزه

Jahon-jahon ← جهل لی

Jahlli جهل لی (ص.) ۱- زودرنج ۲- ویژگی آنکه به اندک چیزی به خشم آید ۳- مالامال از قهر و خشم

Jaholat جهالت (ا.) جهالت؛ نادانی؛ بی دانشی

Jaholatli جهالت لی (ص.) ۱- دارای خشم و غضب ۲- آمیخته به جهل و نادانی

Jaholatparast جهالت پرست (ص.) ۱- طرفدار عقب گرایی ۲- مخالف علم و فناوری نوین

Jahon جهان (ا.) ۱- جهان ۲- کره ی زمین و هر چه در آن است ۳- بخشی از کره ی زمین که دارای ویژگی یگانه ای است ۴- قلمرو؛ حیوانات ~ ی (جهان حیوانات) ۵- (مجاز. ادبیات) عالم ویژه؛ او دله، باشقه چه بیر ~ (آن دشت، جهانی دیگر است) ۶- نام خاتمه

Bir~ بیرجهان مقدار یا فاصله ی بسیار زیاد و نامعلوم؛ بیر ~ یول (یک دنیا مسافه)

Jahonbaxsh جهان بخش (ص.) بسیار سخی و جوانمرد

Jahondiyda جهان دیده ← جهانگشته

Jahondor جهاندار (ص.) (قد.) ۱- جهاندار ۲- نگهبان جهان؛ پادشاه؛ سلطان ۳- مدبر امور جهان؛ پادشاهی که مملکت را نیکو اداره کند

Jahongashta جهان گشته (ص.) ۱- بسیار سفر کرده ۲- (مجاز) دارای آگاهی از کار جهان، بر اثر عمر کردن و به دست آوردن تجربه؛ دنیا دیده

Jahongir جهانگیر (ص.) ۱- جهانگشا؛ ضبط کننده ی سرزمینها و کشورهای گوناگون ۲- جهانخوا

Jahongirlik جهانگیری (ا.) ۱- جهانگیری ۲- جهانگشایی

Jahoni جهانی (ص.) ۱- جهانی ۲- مربوط یا متعلق به جهان ۳- بین المللی

Jadiy جدی (ا.) ۱- جدی ۲- (نجوم) ستاره ی آلفای صورت فلکی دب اصغر، که در روزگار مابرای قطب شمالی است؛ ستاره ی قطبی ۳- برج دهم از برجهای دوازده گانه، برابر دی (۲۲ دسامبر - ۲۱ ژانویه)

Jadval جدول (ا.) ۱- جدول ۲- خطهای عمودی و افقی به صورت چهارخانه های مربع یا مستطیل (و گاه شکلهای هندسی دیگر) ۳- آنچه در میان خطهای عمودی و افقی نوشته شود؛ کوبه ی تیریش ~ ی (جدول ضرب)

Jafu جفا (ا.) جفا؛ آزار؛ ستم

Jafokash جفاکش (ص.) ۱- جفاکش؛ در معرض یا تحمل کننده ی ستم یا آزار ۲- (مجاز) زحمتکش؛ ~ باغبان (آبایان زحمتکش)

Jafokashlik جفاکش لیک (ا.) ۱- جفاکشی؛ ستمدیدی؛ آزاردیدی ۲- (مجاز) زحمتکشی

Jafokor جفاکار (ص.) ۱- جفاکار؛ جفاپیشه؛ دوستدار یا معتاد به آزار دادن دیگران؛ جفاجو

Jafoli جفالی (ص.) ۱- پر از جفا ۲- پر زحمت؛ اوقیش ~، کیتی وفالی (ضرب المثل) (تحصیل پر زحمت است، ولی آینده اش نیکوست)

Jahannam جهنم (ا.) ۱- جهنم ۲- جایی بسیار گرم و سوزان که بر اساس آموزش بسیاری از دینها، گناهکاران و کافران پس از مرگ در آن شکنجه می شوند؛ دوزخ ۳- (مجاز) محیطی که بسیار آزار دهنده باشد ۴- (مجاز) جای بسیار ژرف و عمیق

Jahd جهد (ا.) جهد؛ تلاش؛ کوشش

Jahd-jadal جهد-جدل (ا.) جهد و جدل؛ همت و تلاش

Jahl جهل (ا.) ۱- قهر؛ خشم؛ ~ دشمن، عقل - دوست (ضر) (قهر دشمن است، عقل دوست ۲- ارنجش و آزرده گی ۳- (اف.) جهل؛ نادانی

Jahldor جهلدار

دیدن ۳- آسیب رسیدن

Jabrlanuvchi جبرلانوچی

(ا.) ۱- آنکه مورد زور و فشار قرار گرفته است ۲- (حقوق) آنکه از اثر جنایت زیان مادی و معنوی دیده است

Jabroil جبرائیل

[جبرئیل] (ا.) جبرئیل؛ یکی از فرشتگان مقرب

Jabr-sitam جبر-ستم

(ا.) جبر و ستم؛ زور و فشار

Jadal-1 جدل

(ص.) عاجل؛ غیر قابل تأخیر

Jadal-2 جدل

(ق.) به زودی؛ به سرعت هر چه تمامتر؛ ایشنی ~ قیلماق (کار را به سرعت انجام دادن)

Jadallamoq جدل لماق

(مصل.) سریع شدن؛ سرعت گرفتن؛ تند شدن

Jadallatmoq جدل لتماق

(مصل.) جدل لماق

Jadallashish جدل لیشیش

(ا.) عمل یا فرایند سرعت گرفتن یا تیز شدن

Jadallashmoq جدل لشماق

(مصل.) سرعت گرفتن؛ تیز شدن

Jadallashtirilmog جدل لشتیریلماق

(مصل.) جدل لشتیرماق

Jadallashtirish جدل لشتیریش

(ا.) عمل یا فرایند هر چه بیشتر سریع یا تند ساختن

Jadallashtirmog جدل لشتیرماق

(مصل.) هر چه بیشتر به سرعت واداشتن؛ بیش از پیش تند ساختن

Jadallik جدل لیک

(ا.) تیزی؛ سرعت؛ شتاب

Jad(d) جد

(ا.) ۱- جد؛ نیا ۲- (مجاز) هر یک از گذشتگان نام هرکیم

اوز اولوغ ای ییلن فخرلنه دی (آوهرکس به نام نیای بزرگ خود افتخار می کند)

Jadid جدید

(ص.) ۱- طرفدار جریان «جدیدچیلیک» ۲- عضو

همین جریان ۳- (اف.) تازه؛ نو

Jadidchilik جدیدچیلیک

(ا.) جریان روشنفکری و سیاسی اصلاح طلبانه ای که در اوایل سده ی بیستم در ترکستان پدید آمد

(۱) ۱- جنخت؛ بهشت ۲- نام خانمها

جنتی
(ص) ۱- ویژگی آنکه جنت نصیبش شود ۲- (اف، مجا) دارای خلق و اطوار خوش؛ نیکوکار و نیکنهاد و ساده

جنت‌مکان
(۱) جایی چون جنت

جناب
(۱) جناب؛ عنوانی احترام آمیز برای بزرگان؛ پریزیدنت ~ لری (جناب رئیس جمهور)؛ ایلچی ~ لری (جناب سفیر)

جنازه
(۱) ۱- جسد شخص مرده ۲- (اسلام) نمازی که بر میت خوانند

ژنر
[ژانر] (۱) ژانر؛ مقوله‌ی تألیف ادبی و هنری که دارای ویژگی سبک، شکل یا محتوا باشد

جنوب
(۱) ۱- جنوب ۲- یکی از چهار جهت اصلی ۳- سمت چپ شخصی که رو به غرب ایستاده باشد ۴- سرزمینهای واقع در آن سمت ۵- (اصط) کشورهای فتر

جنوبی
(۱) جنوبی؛ هر یک از بومیان یا ساکنان جنوب یک کشور یا منطقه ~ لر (جنوبی‌ها)

جنوبی-۲
(ص) ۱- جنوبی ۲- مربوط یا منسوب به جنوب ~ عنعنه لر (رسوم جنوبی) ۳- واقع در ناحیه یا در سمت جنوب ~ یول (راه جنوبی)

چپس
~ چپس

چیسک
(۱) ۱- کلوخی که برای پوشاندن درزهای دیوار به کار می‌رود ۲- تخته‌ی کم عرض منقش که به منظور تزئین در اطراف دریچه‌ها یا در نصب می‌شود

جر
(۱) ۱- جر ۲- زمین شکافته؛ تراکهای زمین ۳- بر کوه ۴- خندق کم عرضی که دور باغها و مزارع کنند تا مانع رفتن حیوانات گردد

جریاقه سیده
مواجه با خطر مرگ؛ ایستاده بر لبه‌ی پرتگاه نابودی

جنگری

(ص) ۱- جنگ افروز ۲- جنگجو ۳- دعوگر و جنگالی
جنگ‌گاه
(۱) میدان جنگ؛ جبهه

جنگی‌لماق
(مص. ل) صدای طنیندار کشیدن

جنگیر-جنگیر
(ص. گف) صدای پیهم چیزهایی مانند زنگ

جنگاور
(ص) ۱- حربی؛ جنگی ۲- اشتراک کننده‌ی جنگ؛ دلیر ۳- مبارز

جنگاورلیک
(۱) ۱- جنگاوری ۲- دلیری و شجاعت در جنگ

جنگ‌سیر
(ص) بدون جنگ؛ کیلیشماو چیلیک لر ~ توگه دی (تنشها بدون جنگ پایان یافت)

جنگچی
(۱) ۱- جنگجو ۲- آنکه شامل صفوف جنگ است ۳- سرباز عادی شامل خدمت

جنگل
[جنگال] (۱) ۱- جنگال ۲- دعوی همراه با سروصدا ۳- بگو مگو، سروصدا و آشفتگی

جنگل‌کش
(ص) ۱- جنگالی ۲- ویژگی آنکه موجب پیدایش دعو و جنگال است ۳- علاقمند به برانگیختن دعو و جنگال

جنگل‌لشماق
(مص. مش) ۱- جنگال کردن ۲- دعو همراه با سروصدا راه انداختن

جنگلی
(ص) ۱- دارای جنگال ~ اویده برکه بولمس (خانه‌ی پر جنگال بی برکت است) ۲- دارای دعو و سروصدا

جنگل‌سیر
(ص) ۱- بی جنگال ۲- بدون دعو و سروصدا

جنگل‌سوران
(۱) جنگال و آشفتگی و بهم ریختگی همراه با سروصدا

جنگل‌چی
~ جنگل‌کش

جنت

Jannat

(۱) کسی که در تمام فعالیت‌های جماعت سهم فعال می‌گیرد

جماعت‌چیلیک
(۱) بخش پیشگام جمعیت، جامعه ۲- سهمگیری فعال در امور جامعه ۳- فعالی؛ پرتلاشی

جمال
(۱) ۱- جمال ۲- زیبایی ۳- زیبارویی؛ خوبرویی ۴- (مجاز) چهره‌ی زیبا ۵- نام آقایان و خاتمها

جم‌الجم
[جمع‌الجمع] (۱) گرد آمدن همه

جمغر یلماق
(مص. مج) گرد آمدن؛ جمع شدن

جمغره
(۱) ۱- مجموع پولی که از هزینه‌ها صرفه جویی و جمع شده است؛ مبلغ ۲- نهادی که به هدف انجام کارهای خیریه ایجاد شده و پول گرد آورده شده‌ی آن

جمغرماق
(مص. م) از طریق صرفه جویی گرد آوردن مبلغ

جنیل
(۱) (گیاه شناسی) ۱- سبزی یکساله‌ی خوشبوی خوراکی ۲- نام آقایان

جنده
[ژنده] (ص) ۱- ژنده ۲- پاره بر اثر کهنگی و فرسودگی؛ خرقه ۳- (ف م) در بازیهای کودکان حق دو نوبت بازی به کودک که به بازی خوب وارد نباشد ۳- (اف) علم؛ بیرق؛ توغ

جنده‌پوش
(ص) (قد) ۱- ژنده پوش ۲- دارای پوشش کهنه و فرسوده ۳- درویش؛ قلندر

ژندرم
[ژاندارم] (۱) ژاندارم؛ مأمور انتظامی عضو ژاندارمری

ژاندارمیری
[ژاندارمری] (۱) ژاندارمری؛ سازمانی دولتی که حفظ نظم و قانون را به عهده داشت

جنگ
(۱) ۱- جنگ ۲- حالت زد و خورد مسلحانه‌ی عمدی میان کشورها، ملت‌ها یا گروههای دشمن ۳- کشمکش و مبارزه‌ی جدی میان رقیبان برای دستیابی به هدف یا هدفهایی ۴- زد و خورد؛ کشمکش؛ نزاع ۵- مسابقه‌ی ورزشی ۶- (مجاز) ماحقه و مناظره‌ی تند

Jamoatchilik

Jamol

Jamul jam

Jamg'arilmoq

Jamg'arma

Jamg'armoq

Janbil

Janda

Jandapo'sh

Jandarm

Jandarmeriya

Jang

Jangal

Janjali

Janjalsiz

Janjal-suron

Janjalchi

Jannat

(۱) پرده‌ی حصیری

جم
[جمع] (۱) ۱- جمع ۲- چند چیز گرد آمده با یکدیگر؛ مجموع ~ بولماق (گرد آمدن) ۳- (اف، ری) یکی از چهار عمل اصلی حساب برای دانستن حاصل گرد آمدن دو یا چند کمیت

جملک
(۱) ۱- دسته‌های موی دختران که بافتیله‌های پنبه بافته می‌شوند ۲- (گف) کاکل مصنوعی ۳- (گف) منگوله یا چیز زینتی ای که بر موی بندند

جمرغه
(۱) (گف) ۱- جمغره ۲- مال و دارایی ۴- (اف) گروه؛ دسته؛ اعضای خانواده؛ همه ~ میز ییلن کیلگن میز (با همه اعضای خانواده آمده ایم)

جمبیل
~ جنیل

جمی
[جمع] (ض) همه

جمیت
[جمعیت] (۱) ۱- جامعه ۲- گروهی از افراد دارای رابطه‌ی متقابل، یا منافع، نهادهای فرهنگ مشترک؛ اجتماع ۳- سازمانی که به وسیله‌ی گروهی از افراد برای هدفهای ویژه‌ای تشکیل شود ۴- نهادی که به وسیله‌ی چنین افرادی پدید آید

جمی‌ایکه
(ض) همه؛ تمام؛ کامل ~ طلبه لر حاضر بولسین لر (تمام دانشجویان حاضر گردند)

جم‌لماق
(مص. م) ۱- گرد آوردن ۲- (قد) عمل جمع را انجام دادن

جملاوچی
(۱) (دستور) عدد جمع کننده؛ ایکاو (هر دو؛ اوچله سی (هر سه تا)

جماعه
(۱) ۱- جماعت ۲- دسته؛ گروه؛ تیم؛ فوتبال (تیم فوتبال)

جماعت
(۱) جماعت؛ گروه مردم

جماعت‌جم
همه گرد آمده‌اند

جماعتچی

Jam

Jamalok

Jamarg'a

Jambil

Jami(y)

Jamiyat

Jamiyki

Jamlamoq

Jamlovchi

Jamoa

Jamoat

~jam

Jamoatchi

(۱.۱) جوابگو؛ پاسخگو ۲- مسؤول

جوابگرلی Javobgarli

(ص.) بامسئولیت؛ دارای مسئولیت

جوابگرلیک Javobgarlik

(۱.۱) ۱- پاسخگویی؛ عمل یا فرایند پاسخ گفتن ۲- وضع یا کیفیت پاسخگو بودن ۳- مسئولیت

جوابنامه Javobnoma

(۱.۱) ۱- پاسخ کتبی ۲- نوشته‌ای که در آن برای پرسش در مورد رویدادی یا کسی به صورت رسمی پاسخ داده شده باشد

جواب‌سبز Javobsiz

(ص.) ۱- بی پاسخ؛ فاقد جواب؛ خط ۲- قلمه دی (نامه بدون پاسخ نماند) ۳- بدون اجازه؛ بدون رخصت: ~ چقیق کیتدی (بدون اجازه رفت)

جواهر Javohir

(۱.۱) ۱- جواهر ۲- هر یک از سنگهای گرانبها که برای زیور به کار می‌رود ۳- (مجاز) چیز ارزشمند

جواهرات Javohirot

(۱.۱) ج. جواهر؛ جواهرها

جوان Javon-

(۱.۱) کمد؛ محفظه‌ی چوبی یا فلزی عمودی، دردار و معمولاً دارای قفسه بندی و کشو؛ اشکاف؛ کتاب سی (کمد کتاب)

جوان Javon-2

(۱.۱) (اف.) جوان؛ انسان جوان

جوان Javon-3

(ص.) (اف.) ۱- جوان ۲- دارای جوانی ۳- (مجاز) شاداب و سرزنده ۴- (مجاز) سخی و عیار منش؛ مرد

جوانب Javonib

(۱.۱) (قد.) (ج.) جانب؛ جنبه؛ سوا

جوانمرد Javonmard

(ص.) جوانمرد؛ دارای منشهای نیک (مانند بخشش، دستگیری از ناتوانان، دلیری و گذشت)

جوانمردلیک Javonmardlik

(۱.۱) جوانمردی؛ وضع یا کیفیت جوانمرد بودن

جوارح Javorih

(۱.۱) ج. جارحه؛ اعضای بدن

جوپزک Javpazak

(۱.۱) (گیاه شناسی) نوعی زردآلوی زودرس

جور Javr

(۱.۱) جور؛ ستم

(۱.۱) جبونی؛ بزدلی؛ بی جرئت

جسور Jasur

(ص.) جسور؛ دلیر؛ ناترس

جسورلیک Jasurlik

(۱.۱) دلیری؛ شجاعت؛ جسارت

جسورانه Jasurona

(ق.) جسورانه؛ با جسارت؛ همچون جسوران آوا کوره شدی (او جسورانه مبارزه کرد)

چودر Javdar

[چاودار] (۱.۱) (گیاه شناسی) ۱- چاودار ۲- گیاهی یکساله از تیره ی گندمیان دارای برگهای خشن و پهن، سنبله‌های خوانبیده و دانه‌های خوراکی، که آن در اراضی خشک و آهکی می‌روید ۲- دانه‌های آن گیاه که از غلات و خوراک دامهاست ۴- (گف.) جیدری؛ چودز

چودیره‌ماق Javdiramoq

(م.ص.ل.) به نظر التجا و نجات نگریستن؛ نظر دوختن

چودیراق Javdiroq

(ص.) (چشم یا نگاه) خیره شده یا دوخته شده (کوزلر چشمان دوخته شده)

جوهر Javhar

(۱.۱) ۱- جوهر ۲- (قد.) عصاره‌ای که دارای خاصیت‌های اصلی یک چیز به صورتی غلیظ تر باشد ۳- ترکیب آن عصاره با الک ۴- نام عامیانه‌ی اسید و الکل ۵- (مجاز) استعداد و شایستگی کار ۶- نام خانمها و آقایان

جوهرلیمو Javharilimu

(۱.۱) ۱- (قد.) اسید لیمو ۲- (مجاز) کسی که زبان تند و زهر آگین دارد

جولان Javlon

(۱.۱) ۱- جولان ۲- تاخت و تاز ۳- نام آقایان جولان کوزلر

~ko'zlar

چشمان شوخ و فتان

جواب Javob

(۱.۱) ۱- جواب ۲- پاسخ ۳- اجازه‌ی کاری (رفتن، آمدن و...) ۴- برکناری از کار؛ اونی ایشدن ~ قیلدیلر (اورا از برکنار کردند)

جوابا Javoban

(ق.) جوابا؛ در پاسخ؛ به عنوان پاسخ

جوابگر Javobgar

جر - جولغه Jar-julg'a

(۱.۱) گودال و تراک؛ شکاف

جرکاپ Jarkop

(۱.۱) گوشت بریان؛ خوراکی از گوشت و سیب زمینی سرخ کرده و دم کرده

جرلیک Jarlik

(۱.۱) ۱- محل تراکهای زمین ۲- شکاف زمین ۳- جایی که خندق کنده شده باشد

جراحت Jarohat

(۱.۱) (پزشکی) ۱- جراحت ۲- زخم ۳- چرک ۴- شکستگی ۵- بیجا شدن اعضای بدن ۶- (مجاز) زیان بزرگ؛ اوروش ~ لری (زیانهای جنگ) ۷- (مجاز) درد و غم درونی

جراحت‌لماق Jarohatlamog

(م.ص.م.) ۱- زخمی ساختن ۲- شکستادن عضو ۳- (مجاز) دچار درد و اندوه ساختن

جراحتلی Jarohatli

(ص.) ۱- دارای زخم یا شکستگی ۲- (مجاز) دارای درد و اندوهی در دل: ~ قلب (قلب اندوهگین)

جرقلدیرغاچ Jarqaldir'ach

(۱.۱) (جانورشناسی) پرنده‌ای از تیره ی بلند بالان که پرواز سریع دارد و حشره خوار است

جرقنات Jarqanot

(۱.۱) (جانورشناسی) پرنده‌ای از راسته ی گنجشک شکان که در جرها و شیب‌های عمودی کوهها زیست می‌کند

جراح Jarroh

(۱.۱) (قد.) جراح؛ پزشک متخصص جراحی

جرچی Jarchi

[جرچی] (۱.۱) جارچی؛ کسی که با صدای بلند امری یا خبری را به مردم ابلاغ کند؛ ندا کننده؛ منادی

جسد Jasad

(۱.۱) ۱- جسد ۲- کالبد جانداران، بویژه کالبد جاندار مرده؛ انسان ~ ی (جسد انسان)

جسارت Jasorat

(۱.۱) جسارت؛ دلیری

جسارتلی Jasoratli

(ص.) جسور؛ دلیر؛ دارای جسارت

جسارت‌سبز Jasoratsiz

(ص.) فاقد جسارت؛ ترسو؛ جبون

جسارت‌سبزلیک Jasoratsizlik

جر Jar-2

[«جار»] (۱.۱) ۱- جار ۲- بانگ و فریاد

جرسالماق ~solmoq

۱- جار زدن؛ همه را به وسیله ی جارچی باخبر ساختن ۲- (مجاز) آوازه کردن

جر Jar-3

(ص.) صدای پاره شدن پارچه یا کاغذ

جرزق Jaraq

(۱.۱) برق؛ درخشش؛ جلا

جرزق‌لماق Jaraqlamog

(م.ص.ل.) برق زدن؛ درخشیدن

جرزنگ Jarang

(ص.) (گف.) ۱- جرنگ ۲- صدای برخورد فلز با چیزهای سخت دیگر ۳- صدای زنگ و طاس و غیره

جرنگدار Jarangdor

(ص.) ۱- دارای آوازی مانند صدای «جرنگ» فلز ۲- دارای طنین

جرنگ‌جورونگ Jarang-jurung

«جنگیر، جونگور»

جرنگله‌ماق Jaranglamog

(م.ص.ل.) ۱- صدایی مانند صدای «جرنگ» زنگ برآمدن ۲- (مجاز) طنین انداختن؛ آشکارا شنیده شدن

جرنگلی Jarangli

(ص.) ۱- «جرنگدار» ۲- (دستور) ویژگی صدایی که از اشتراک تانسلیک‌های گلو حاصل شود

جرنگ‌سبز Jarangsiz

(ص.) ۱- فاقد صدای جرنگ؛ بی جرنگ ۲- (دستور) ویژگی صدایی که بدون اشتراک تانسلیک‌های گلو حاصل شود ۳- فاقد طنین

جریان Jarayon

(۱.۱) جریان؛ رشته‌ای از کارها یا رویدادهای پیوسته که به نتیجه‌ی معینی برسد؛ فرایند؛ روند؛ ایش ~ ی (روند کار)

جریده Jarida

(۱.۱) (قد.) جریده؛ روزنامه

جریمه Jarima

(۱.۱) ۱- جریمه؛ آنچه از مجرم یا خلافکار به کیفر کار ناشایستی که کرده دریافت می‌شود؛ جزا ۲- تاوان

جر - جور Jar-jur

«جر - جولغه»

نامحلول در الکل و محلول در آب داغ است. در شیرینی بزی. قالبگیری حروف چاپ، عکاسی، رنگرزی و در تهیه غلاف کپسولها و ساختن چسب کاربرد دارد

جمپیر Jemper
(۱) نیم تنه‌ای بافته شده از پشم یا نخ که بدون یقه و تکه است

جیرکماق Jerkmoq
(مص. ل. آه سدی و حسوب حرف زدن)

جتون Jeton
(۱) ریخ: قطعه‌ای فلز، پلاستیک یا کاغذ که در داد و ستد داخلی یک محل (مانند رستوران، زندان) معادل مبلغ معینی پول و قابل تبدیل به آن است

جیوک Jevak
(۱) (مردم شناسی) ۱- اسباب زینتی که زنان به گردن می‌آویزند ۲- زینتهای قبه شکل فلزی در دریچه‌ها
جیز Jcz
(۱) آلیاژ مس، روی و قلع

جیزل Jezi
(۱) چوب اشاره سوزن‌بان راه آهن؛ چوب اشاره‌ی پلیس راه

جیبیل جیبان Jibla jibon-1
(۱) (جان) پرنده‌ی کوچک از راسته‌ی گنجشک‌شکلان، دارای دم باریک و دراز

جیبیل جیبان Jibla jibon-2
(ص.) (گف.) ویژگی زنی باریک اندام که با گامهای خرد و ناز کرشمه راه برود

جد Jidd
(۱) ۱- جد ۲- جدیت

جدی Jiddiy
(ص.) ۱- جدی ۲- دارای وضع یا کیفیت واقعی، مهم، هدفمند و مستلزم دقت و پیگیری ۳- کوشا و پیگیر ۴- وخیم یا خطرناک ۵- رسمی؛ پیر و مقررات جدی
جیشیش Jiddylashish
(۱) عمل یا فرایند هر چه بیشتر جدی یا بحرانی شدن

جدی لشماق Jiddylashmoq
(مص. ل.) ۱- جدی شدن؛ دشوار شدن ۲- بحرانی شدن ۳- به ظاهر جدی شدن؛ تظاهر به جدیت کردن

جدی لیک Jiddiylik
(۱) ۱- جدی ۲- جدیت؛ وضع یا کیفیت جدی بودن
جگر Jigar

جز الماق Jazolamoq
(مص. م.) جزا دادن؛ مجازات کردن؛ به کیفر رساندن

جزالوچی Jazolovchi
(۱) ۱- جزا دهنده؛ مجازات کننده ۲- عضو دادگاه

جزول Jazval
[جدول] (۱) ۱- جدول ۲- (قد.) خط کش ۳- خطوطی که گرداگرد صفحه کشند

جغ Jag'
(۱) (کالبدشناسی) ۱- آرواره؛ هریک از دو استخوانی که کالبد دهان مهره داران را تشکیل می‌دهد و حفره‌های دندانانی در آن جا دارد؛ فک ۲- کالبد دهانی جانداران ۳- دو کنار کفش ۴- (مکانیک) دهن اسبابهای گیرنده یا قطع کننده مانند انبر و قیچی؛ امبور ~ ی (فک انبر)

جغی آچیق ~iochiq
۱- پر حرف؛ ورخاج ۲- بسیار گریان

جغی قیزی Jiqizidi
بسیار پر حرفی کرد؛ وراجی کرد

آستکی جغ Ostki~
آرواره‌ی پایینی

اوستکی جغ Ustki~
آرواره‌ی بالایی

جغ جغ Jag'-jag'
(۱) (گیاه شناسی) گیاهی از تیره‌ی چلیپاییان دارای گل‌های کوچک و سفید

جیک Jek
(۱) بد؛ ناخوشایند؛ ~ کورماق (بد دیدن)

جیل Jel
(۱) (قد.) زنجیری که به غل و بندهای پای و گردن زندانیان بسته می‌شد

جیله Jela
(۱) (گف.) وام

جیلک Jelak
(۱) (گف.) ۱- چادری که زنان به سر خود می‌اندازند ۲- (اف.) جامه یا عبای ابریشمی یا نخی آستیندار، بدون لایی و دکمه که در موسم گرم و معتدل آن را بر دوش می‌اندازند و گاهی می‌پوشند

ژله‌تین Jelatin
[ژلاتین] (۱) ژلاتین؛ آلبومین حاصل از جوشاندن بافت حیوانی با آب و تحت فشار، به شکل ورقه‌های نازک زرد شفاف که در آب سرد صاف و متورم می‌شود.

در امریکا به وجود آمده و برای رقص به کار می‌رود

جز Jaz-3
(صو.) (گف.) صدایی که از چیز برپای شده در روغن داغ یا از ریختن آب بالای جسم داغ پدید می‌آید

جزوه Jazava
[جزیه] (۱) ۱- جذبه ۲- نیروی روحی که موجب تسلط یا تأثیر گذاری بر دیگران شود ۳- حالت روحی که با شور عاطفی شدیدی همراه باشد و اراده‌ی شخص را مختل کند ۴- (تصوف) تقرب بنده بی رنج و سعی در طی منازل به سوی حق، و به مقتضای عنایت خداوند است

جذب Jazb
(۱) ۱- جذب ۲- فرایندی که به وسیله‌ی آن ماده‌ای ماده‌ی دیگر را به طور سطحی یا عمقی می‌پذیرد ۳- (مجاز) مفتونی؛ گرفتاری

جذبه Jazba
جذبه

جذبوز Jaz-buz
(صو.) (گف.) صدای برپای شدن گوشت در روغن داغ؛ (اف.) جزو جزو

جزیلمه Jazillama
(ص.) (اف.) داغ؛ سوزان؛ گرم سوزاننده؛ ~ قویاش (آفتاب سوزان)

جزیلماق Jazillamoq
(مص. ل.) صدایی مانند «جز» کشیدن

جزیره‌مه Jazirama-1
(ص.) بسیار گرم و داغ؛ ~ ایسیق (گرمای سوزان)

جزیره‌مه Jazirama-2
(۱) جایی که بسیار گرم و آفتابش سوزان است

جزلیق Jazliq
(۱) یک جفت وسیله‌ی نرم که در دو کنار تحتانی زین اسب می‌گذارند تا از فشار زین بر پشت اسب کاسته باشد

جزم Jazm
(ص.) ۱- جزم ۲- قطعی ۳- بی تعبیر

جزمین Jazman
(۱) ۱- آنکه قرار قطعی کرده؛ تصمیم استوار دارد ۲- (گف.) معشوق؛ یار

جزا Jazo
(۱) ۱- جزا ۲- کیفر کار ناشایست؛ مجازات؛ جریمه ۳- حقوق جزا ۴- (گف.) علاج؛ چاره

جوره‌ماق Javramoq-1
(مص. ل.) بسیار پر حرفی کردن؛ بسیار و راجی کردن

جوره‌ماق Javramoq-2
(مص. ل.) ۱- سرما خوردن؛ از شدت سرما لرزیدن و آزار دیدن ۲- از سوز سرما کرخت شدن ۳- (اف.) آزار و ستم دیدن

جور تماق Javatmoq
(مص. م.) جوره‌ماق

جوره‌ش Javrash-1
(۱) عمل یا فرایند پر حرفی کردن

جوره‌ش Javrash-2
(۱) ۱- عمل یا فرایند لرزیدن از اثر سرما ۲- عمل یا فرایند کرخت شدن از اثر سوز سرما ۳- عمل یا فرایند آزار و ستم دیدن

جوزا Javzo
(۱) (نجوم) ۱- جوزا ۲- صورت فلکی در منطقه البروج ۳- برج سوم از برجهای دوازده گانه، برابر خرداد ماه (۲۲مه تا ۲۱ ژوئن)

جیه Jaya
(۱) گوشت ران اسب

جیدری Javdari
(ص.) ۱- محلی؛ منسوب یا مربوط به محل (در مورد گیاهان و جانوران خانگی) ۲- ساخته شده در منزل و بادست؛ ~ نان (نان خانگی) ۳- امجا، گ عادی؛ ساده؛ ~ آدم (آدم ساده)

جیحون Jayhun
(۱) ۱- جیحون ۲- نام عربی رود آمو ۳- رود؛ رودخانه

جیره Jayra
(۱) (جان) تشی؛ جانور پستاندار شگرد از راسته‌ی جونندگان به طول یک متر و به رنگ قهوه‌ای که پشتش را خارهای بلند و تیزی پوشانده و خارهای بلند پشت و عقب اغلب به دو رنگ قهوه‌ای و سفید است؛ گربه تیغی

جیران Jayron
(۱) (جان) آهو؛ غزال؛ جیران

جز Jaz-1
(۱) ۱- گوشت خرد شده ۲- (اف.) دنبه و گوشتی که خرد شده و با هم سرخ شده باشد

جز Jaz-2
[جاز] (۱) (موسیقی) جاز؛ موسیقی ارکستری است که از تطابق موسیقی آوازی و ضربی سیاهان آفریقایی

جیلویلر لِماق (مص.م.) با کاغذ سنباده ساییدن و براق کردن

Jilvirlamoq

جیلغه (ا.) جویبار؛ آب کوچکی که از کوه جاریست؛ رود کوچک

Jilg'a

جیم (ص.) ۱- خاموش؛ بدون سخن، گفتگو یا سروصدا ۲- بدون حرکت؛ ساکن

Jim

جیم بولیب کیتماق لادرک شدن

~bo'libketmoq

جیم بولماق ساکت شدن

~bo'lmoq

جیمیلخماق جیمیرلماق

Jimillamoq

جیمیماق (مص.ل.) خاموش شدن؛ ساکت شدن

Jimimoq

جیمیمقام جیمیمماق

Jimiqmoq

جیمیر (ا.) ارتعاش یا لرزش خفیف؛ ایستی ~ له دی (گوشش مرتعش شد)

Jimir

جیمیر-جیمیر (ا.) ارتعاش پی در پی؛ لرزش خفیف؛ سوو بیستی ~ قیلدی (سطح آب موج خفیف زد)

Jimir-jimir

جیمیرلماق (مص.ل.) ۱- ارتعاش خفیف کردن؛ امواج خرد در بر گرفتن ۲- جلوه کردن؛ درخشیدن؛ کوزیم جیمیرله دی (چشم درخشید)

Jimirlamoq

جیمیرلتماق (مص.م.) جیمیرلماق

Jimirlatmoq

جیمیرلشتیریش (ا.) ۱- عمل یا فرایند به طور خفیف مرتعش یا ختن ۲- عمل یا فرایند به درخشش آوردن

Jimirlashtirish

جیمیرلشتیرماق (مص.م.) هر چه بیشتر مرتعش ساختن ۲- بیش از بیش جلوه دادن یا درخشان کردن

Jimirlashtirmoq

جیمیت (ص.) بسیار ریز؛ خیلی کوچک؛ ~ کتابچه (دفتر کوچک)

Jimit

جیم جیلاق (ا.) کوچکترین انگشت دست یا پا؛ (اف.) چینه چاق؛

Jimjiloq

صیقلی و درخشان کردن

جلالماق (مص.م.) صیقل دادن؛ درخشان ساختن

Jilolamoq

جلالی (ص.) دارای جلا و درخشش

Jiloli

جلاو [جلو] (ا.) ۱- جلو؛ لگام؛ افسار ۲- (مجاز) شیوه و وسیله اداره و به کرسی نشاندن حرف و تصمیم

Jilov

جیلاوینی بوش قوبیماق به حال خود گذاشتن؛ به اختیار خودش گذاشتن

~inibo'shqo'ymoq

جلاو اورماق زیر نظم و کنترل آوردن؛ رام ساختن؛ متوقف ساختن

~urmoq

جلاو بر دار (ص.) ۱- آنکه نگهبان اسب بزرگان بود و هنگام سواری اسب را آماده کرده، جلو پای آنها قرار می داد و یا جلو اسب را می گرفت ۲- (مجاز) چاپلوس و متملق

Jilovbardor

جیلاولماق (مص.م.) ۱- لگام زدن ۲- رام ساختن ۳- (مجاز) متوقف ساختن؛ زیر نظم در آوردن

Jilovlamog

جلاو خانه (ا.) اتاق انتظار در دربار شاه یا صحن مسجد

Jilovxona

جیلپنگ جیلپنگ (ص.) ۱- مواج ۲- به شکل پیچ

Jilpang-jilpang

جیلپنگ لِماق (مص.ل.) ۱- به شکل موجی حرکت کردن ۲- رفتار ناخوشایند و نامناسب کردن

Jilpanglamog

جلوه (ا.) ۱- جلوه ۲- عمل یا فرایند نمایان شدن و مورد توجه قرار گرفتن؛ قیز اویدن ~ ییلن چیقندی (دختر از خانه اش جلوه کنان برآمد) ۳- آنچه موجب جلب توجه و علاقه شود؛ کویک اونینگ بدنیده یخشی ~ بیرردی (لباس در تن او جلوه ی خوبی می داد)

Jilva

جلوه گر (ص.) جلوه گر؛ آشکار؛ نمایان؛ پدیدار

Jilvagar

جلوه لی (ص.) با جلوه؛ ویژگی آنکه یا آنچه که دارای جلوه باشد

Jilvali

جیلویر (ا.) کاغذ سنباده که به عنوان اسباب سایا و براق کننده کاربرد دارد

Jilvir

(ا.) (جان) پرنده ای از راسته ی ماهیخواران (این پرنده در نابودی ملخ نیز سهم زیاد دارد)

Jild

جلد (ا.) ۱- جلد؛ واحد شمارش کتاب و مجله ۲- روکش پارچه ای چیزهایی مانند کتاب، بالشت و تشک ۳- کیف پارچه ای پاکت ماندی که در گذشته ها شاگردان کتاب و اسباب درسی خود را در آن می گذاشتند؛ (اف.) تلیچه

Jildiramoq

جیلدیرماق (مص.ل.) ۱- جاری شدن اندکی آب ۲- (اف.) تکان یا لرزش اندک و خفیف

Jildlamoq

جلد لِماق (مص.م.) (کم) جلد کردن؛ روکش ساختن

Jildli

جلدلی (ص.) دارای جلد؛ دارای روکش

Jildlik

جلدلیک (ا.) ۱- آنچه که برای جلد سازی یا روکش سازی اختصاص یافته ۲- آنچه مناسب یا کافی برای جلد یا روکش باشد

Jilla

جیله (ق.) آنقدر؛ اندکی؛ یک کمی؛ حقیق ~ شونچه می؟ (سهم من اینقدر کم است؟)

~kursa (bo'lmasa)

جیله کورسه (بولمسه) بسیار که نشد، اقل

Jilmayish

جیلمه ییش (ا.) ۱- عمل یا فرایند ظاهر شدن؛ قویاش نینگ ~ ینی کوته میز (ظاهر شدن آفتاب را انتظار می کشیم)

Jilmaymoq

جیلمایماق (مص.ل.) ۱- تبسم کردن ۲- (اد، مجا) ظاهر شدن؛ نمایاندن روی (در مورد خورشید و ماه)

Jilmoq

جیلماق (مص.ل.) ۱- از جا بیجا شدن؛ آن طرفتر حرکت کردن؛ رانده شدن ۲- به جای دیگری کوچیدن ۳- به راه افتادن؛ به حرکت آمدن ۴- (مجاز) به پیش رفتن؛ ایشیم بیر آر جیلدی (کارم کمی پیش رفت)

Jilo

جلا (ا.) ۱- جلا ۲- تابش؛ درخشش ۳- (مجاز) زیبایی؛ جمال

Jilo

جلا بیرماق ~bermoq

(ا.) (کالبدشناسی) ۱- جگر ۲- اندامی در بدن مهره داران که زرداب ترشح می کند و نقش مهمی در دگرگونی برخی ترکیبهای خون (مانند تبدیل قند به گلیکوزن و ساختن اوره) دارد؛ جگر سیاه؛ کبد ۳- (مجاز) شخص بسیار عزیز و گرامی

Jigarband

جگربند (ا.) شخص بسیار گرامی، بویژه فرزند

Jigargo'sha

جگرجوشه جگربند

Jigarpora

جگرباره جگربند

Jigarso'xta

جگرسوخته (ص.) ۱- دچار درد و اندوه شدید است ۲- مفتون و دلباخته ی بیقرار

Jigi-jigi-1

جیگی جیگی (گف.) جیک جیک

Jigi-jigi-2

جیگی جیگی (ص.) ۱- واژه ای برای خواندن بز ۲- (اف.) واژه ای برای زاری، التماس و توبه کردن

Jihat

جهت (ا.) ۱- (قد.) جهت؛ سو؛ سمت؛ طرف ۲- (مجاز) علت؛ سبب؛ دلیل؛ وقتیمیز آر، شو ~ دن شاشیلیب تور ییمیز (وقت ما کم است، بدین سبب عجله داریم)

Jihod

جهاد (ا.) ۱- جهاد ۲- (اسلام) پیکار در راه دین ۳- پیکار

Jihoz

جهاز (ا.) ۱- جهاز ۲- دستگاه؛ ابزار ۳- ساز و برگ ۴- کشتی

Jikildoq

جیکیلداق (ص.) (گف.) ویژگی آنکه در کارها تظاهر به لیاقت و فهم می کند (به مفهوم منفی)

Jikillamoq

جیکیلماق (مص.ل.) (گف.) در کارها تظاهر به لیاقت و فهم کردن (به مفهوم منفی)

Jikillashmoq

جیکیلشماق (مص.مش.) (گف.) گفتگو کردن؛ بحث نمودن

Jik-jik

جیک جیک (ا.) پرنده ای کوچک از راسته ی گنجشک شکلان

Jikkak

جیکک (ص.) کوچک اندام؛ خرد جته؛ ~ آدم (شخص کوچک اندام)

Jiktoq

جیکتاق

جیپس لشتیریش
 (۱) عمل یا فرایند چسباندن ۲- (مجاز) عمل یا فرایند متحد ساختن

جیپس لشتیریلماق
 (مص. مج.) جیپس لشتیرماق

جیپس لشتیرماق
 (مص. م.) جیپس لشماق

جیپس لیک
 (۱) چسبندگی ۲- (مجاز) همبستگی؛ اتحاد

جیق
 ← جیفه

جیقیلشماق
 (مص. مش. م.) سخت بگو مگو کردن؛ مشاجره کردن ۲- مشترک‌کاری کردن

جیق (qa)
 (ح.) نشانه‌ی زیاد بودن و وفرت؛ کوزلری ~ یاشدن تولدی (چشمانش کاملاً اشک آلود شد)

جیق‌مشت
 (۱) مشت بازی؛ جنگ

جیر
 (۱) ۱- روغن؛ چربی؛ بیه ۲- انرژی مواد خوراکی

جیر بیتدی
 فریه شد؛ چاق شد

جیر
 (۱) (مو، گ) سرود؛ آهنگ

ژره‌فه
 (۱) زرافه؛ جانور پستاندار از تیره‌ی زرافگان که بلندی قامتش از سم تانوک شاخ به شش متر می‌رسد و از برگ درختان تغذیه می‌کند

جیریلماق
 (مص. ل.) بابر افروختگی حرف زدن

جیریش
 (۱) آرد نیمه ایلک شده؛ آرد دارای سبوس

جیریش-۲
 (۱) عمل یا فرایند فراخ کردن دهان چیزی کشسان یا کشیدنی

جیرینگ
 (ص.) صدای برخورد چیزهایی فلزی، شیشه‌ای یا چینی با چیزی سخت

مله جیرینگ
 پول؛ سکه

(۱) (جان) پرنده‌ی آوازخوان کوچک از راسته‌ی گنجشک شکلات ۲- (مجاز) بچه‌ی جوان و نارسیده؛ ~ باله (بچه‌ی جوان و ناپخته)

جنس
 (۱) ۱- جنس ۲- ماهیت یا کیفیت بنیادی ۳- گروه اجتماعی که دارای ویژگیهای مشترک باشد ۴- هر یک از دو گروه زیست‌مندان نر یا ماده ۵- (زیست‌شناسی) مرحله‌ای در رده‌بندی گیاهان و جانوران، زیر تیره و بالای گونه ۶- مواد تشکیل دهنده‌ی پوسته‌ی معین زمین

جنس داش
 (ص.) ۱- همجنس؛ دارای جنسیت یکسان ۲- همطبعه

جنسی
 (ص.) ۱- جنسی ۲- مربوط به فعالیت تولید مثل یا مربوط به جنسیت؛ ~ اعضا (اندامهای جنسی)

جینغیرلماق
 (مص. ل.) به صدا در آمدن زنگوله

جینغیرلتماق
 (مص. م.) به صدا در آوردن زنگوله یا زنگ

جن چراق
 (۱) چراغ ابتدایی که فیلله‌ی آن را با روغن بیالیند و روشن کنند

جیپس-۱
 (ص.) ۱- چسبیده ۲- دارای سطح مشترک ۳- (مجاز) اتحاد و پیوستگی مستحکم؛ کوره‌ش او چون ~ له نینگلر (بخاطر مبارزه متحد شوید)

جیپس-۲
 (ق.) کاملاً چسبیده به هم؛ به شکل بدون درز یا فاصله؛ تاشلرنی ~ تیرینگلر (سنگهارا کاملاً چسبیده به هم بچینید)

جیپس لماق
 (مص. م.) ۱- چسبیدن ۲- (مجاز) متحد کردن

جیپس لنماق
 (مص. ل.) جیپس لماق

جیپس لشیپ
 (۱) ۱- عمل یا فرایند چسبیدن ۲- (مجاز) عمل یا فرایند متحد شدن

جیپس لشماق
 (مص. ل.) هر چه بیشتر با هم نزدیک شدن؛ بیش از پیش متحد و پیوسته شدن

(۱) (زبان‌شناسی) تیره‌ای از ازبکان (ترکان) که آنان به جای حرف «ی» حرف «ج» به کار می‌برند

جینجک
 (۱) (گیاه‌شناسی) نوعی گیاه نیم‌دار؛ (اف.) زینجک

جینی
 (ص.) بیمار روانی که دچار وسواس است ۲- (مجاز) دیوانه‌صفت

جینی شمال
 بادی که هر آن سمت وزش آن تغییر پذیرد

جینی لیک
 (۱) ۱- دیوانگی؛ وسواس ۲- (گف.) مجاز) حماقت؛ ناشایستگی

جینی سنغی
 (ص.) دارای رفتار و کارهای ناشایست و احمقانه

جینی و چخه
 (دشنا) چوچه‌ی جن!

جینی وای
 (ح.) (گف.) واژه‌ای، مهرآمیز برای کودکان

جینی خانه
 (۱) تیمارستان؛ آسایشگاه روانی؛ دارالمجانین

جنایی
 (ص.) جنایی؛ مربوط به جنایت

جنایی پرزسیسوال
 (ص.) (حقوق) مربوط یا منسوب به جریان دادرسی

جنایی دادگاه
 (۱) ۱- جنایت ۲- هر یک از کارهای بزهکارانه مانند آدمکشی، تجاوز، دزدی، که مهمتر از جنحه و مستوجب مجازات سخت‌تر باشد ۲- (مجاز) اعمال و کارهای ناشایست، زیانبار و بدفرجام

جنایتکار
 ← جنینچی

جنایتکارلیک
 (۱) عمل یا فرایند جنایت کردن؛ جنایتکاری

جنایتکارانه
 (ق.) جنایت آمیز؛ بزهکارانه

جنایتچی
 (ص.) اقدام کننده به جنایت

جنایت‌چیلیک
 (۱) جنایتکاری؛ عمل یا فرایند جنایت

جنقرچه

چینه چاغ
جیمجیمه
 (۱) ۱- کنده کاری ظریف و باشکوه ۲- کنگره؛ دندان

جیمجیمه‌دار
 ← جیمجیمه‌لی

جیمجیمه‌لی
 (ص.) دارای نقشهای زیبای کنده کاری؛ کنگره‌دار

جیمجیت
 ← جیم

جیمجیتلیک
 (۱) خاموشی؛ سکوت؛ وضع یا کیفیت خاموش بودن

جیملیک
 (۱) سکوت؛ خاموشی

جن
 (۱) ۱- جن؛ موجودی ناپیدا که تصور می‌شود دارای رفتارهایی همانند آدمی و نیرویی فوق طبیعی است ۲- (گف.) مجاز) طبیعت و خوی؛ گپلرینگ ~ یم‌گه یا قمه‌ی دی (حرف‌هایت به طبعم خوشایند نیست)

جن کوچه
 کوچه‌ی تنگ و پیچ در پیچ

جینده‌ی
 (ق.) یک اندازه؛ یک کمی؛ اندکی؛ ~ اوخله (اندکی بخواب)

جینگک
 (۱) وضعیت یا کیفیت جمع شدن و تاب برداشتن؛ کز کردن؛ باله ساو قدن اویده ~ بولیبیدی (بچه از اثر سرما در خانه کز کرده)

جینگله (ک)
 (۱) ۱- حلقه؛ نیم حلقه؛ ساچ نینگ ~ سی (حلقه‌ی موی ۲- شاخچه‌های تازه‌ی گیاهان پیچکیان که شکل حلقه‌ای دارد؛ جینگله؛ جینگلیک)

جینگله (ک)-۲
 (ص.) ویژگی زلفان حلقه حلقه؛ مجعد

جینگیر-جینگیر
 ← جینگیر-جینگیر

جینگیرتاب
 (۱) وضع یا کیفیت جمع شدن چیزی در گرمای سوزان خورشید یا آتش

جین گل
 (۱) (گیاه‌شناسی) از انواع گل رعنا

«ج» لاوچیلر

معدۀ (در مورد نفس): زافر؛ (اف.) جوغور؛ جاغور
Jig'illamoq جغیلدان آواره سی
 آنکه در پی نفس است
Jig'oltay جغیلدان قینش
 آروغ ترش شدن از اثر ازدیاد اسید معدۀ
Jish-1 جیش
 (۱.) (جانورشناسی) جوجه ی تازه از تخم برآمده ی
 پرندگان، که هنوز پر در نیارده باشند
Jish-2 جیش
 (۱.) (کودکانه) گوشت
Jishcha جیشچه
 (ق.) (گف.) اندکی؛ به مقدار کم
Jo جا
 (۱.) جا؛ گنجایش
Jig'ador جاقیلماق
 گنجاندن
Jodugan جابه جا
 (۱.) (اف.) عمل قرار گرفتن در جایی؛ قابل رنی ~
 قیلدینگ می؟ (گونیهارادر جای معین گذاشتی؟)
Jodugan جابه جا
 (ق.) (اف.) در خود آن محل؛ در خود آن مکان؛
 مشینه بیر کیشی نی باسیب ~ اولدیردی (ماشین
 شخصی را زیر گرفت و همانجا کشت)
Jodi جادی
 (۱.) ابزار دستی برای بریدن چیزهایی مانند یونجه؛
 علف بر
Jodu جادو
 (۱.) جادو ۲- تلاش برای تسلط بر اشیاء و رویدادها و
 اداره ی آنها با خواندن وردها و انجام دادن آیینهای ویژه
 ۳- وردها و آیینهایی که برای آن منظور به کار می رود؛
 افسون
~ko'zlar جادو کوزلر
 چشمان افسونگر
Jodugar جادوگر
 (۱.) جادوگر ۲- کسی که به کار جادو بپردازد ۳-

Jiz-jiz جز-جز
 ← جز (تکرار)
Jizza جزه
 (۱.) خرده های دنبه که در روغن خودش بریان شده؛
 (اف.) جز (jaz)
Jizzaki جزه کی
 (ص.) ۱- زود رنج ۲- ویژگی آنکه به اندک چیزی
 خشمگین شود
Jizzali جیزه لی
 (ص.) دارای جزه؛ ویژگی آنچه که در آن ج زه انداخته
 شده باشد؛ نان (نان جزه دار)
Jizillamoq جزیلماق
 (ص.) ۱- به طور سوزاننده به درد آمدن ۲- (مجاز)
 به تند ی و تلخی حرف زدن
Jizg'in جزیغین
 ← جزیغینک
Jizg'inak جزیغینک
 (ص.) ۱- اندکی سوخته ۲- پشم در حال سوختن
~bo'lmoq جزیغینک بولماق
 ۱- نیم سوخته شدن ۲- (مجاز) در زیر گرمای شدید
 قاپ سوختن
Jig'-1 جغ
 (۱.) طبیعت؛ میل؛ خوی؛ ~ یمگه تیگمه (مخالف
 میل، حرکت مکن)
Jig'-2 جغ
 (ص.) صدایی که از قوری نزدیک به جوش برآید
Yuragi~etdi یوره گی یغ ایتدی
 دلش شور زد
Jig'a جیغه
 (۱.) ۱- جغه ۲- تاج؛ افسر ۳- هر چیز تاج مانند که به
 کلاه نصب کنند؛ جقه
Jig'ador جیغه دار
 (ص.) ۱- تاجدار؛ آنکه به کلاهش تاج یا چیز زینتی را
 نصب کرده ۲- (قد.) نگهدارنده و محافظ تاج
Jig'ibiyron جیغیبران
 [جغه بریان] (ص.) خیلی دلسوخته؛ به شدت بر
 افروخته از خشم؛ بسیار ناراحت؛ ~ آنه، ییغلب باله
 سینی ایسله دی (مادر دلسوخته با گریه پسرش را به
 یاد آورد)
Jig'ildon جغیلدان
 (۱.) ۱- جاغر؛ چینه دان مرغان ۲- (گف.) مجاز؛ گلو؛

توان دید
Jivirlamoq جیویرلماق
 (م.ص.) ۱- به رنگهای مختلف ظاهر شدن ۲- جلوه
 کردن ۳- به شکل مفشوش معلوم شدن (در مورد
 خطوط یا نقشهای بسیار ریز)
Jiyak جیک
 (۱.) ۱- شیرازه ی کناره های کلاه، عبا ۲- کناره ی هر
 چیز؛ کوز لری تینگ ~ لری قیزرگن ایدی (اطراف
 چشمانش سرخ شده بود) ۳- (اف.) حالت زخم، ترک
 شدن گوشت یا پوست اطراف ناخنهای دست یا پا
Jiyan جیزن
 (۱.) ۱- فرزندان برادر و خواهر؛ خواهرزاده؛ برادرزاده ۲-
 وازه ای مهرآمیز برای کسان نزدیک خورده سالتر از خود
Jiyda جیده
 (۱.) ۱- سنجد ۲- درخت از تیره ی سنجد، دارای
 برگهای بیضی با سطح نقره ای، گلهای معطر با داخل
 زرد رنگ و خارج نقره ای؛ درخت سنجد ۳- میوه ی
 رسیده ی آن درخت، به اندازه ی زیتون با پوست زرد،
 نارنجی یا قرمز، دروینر سفید آردی حاوی مواد قندی
 و هسته ای باریک و چوبی
~qoqmoq جیده قاقماق
 به سختی سرما خوردن؛ از شدت سرما لرزیدن
Jiydali جیده لی
 (ص.) دارای سنجد
Jiyda-mayiz جیده مه ییز
 (۱.) انواع میوه های خشکبار
Jiydazor جیده زار
 (۱.) جایی که درخت سنجد بسیار روییده باشد
Jiymoq جییماق
 (م.ص.) ۱- از شدت چرکی پوسیدن ۲- گندیدن
Jiylon جییران
 (۱.) اسب زرد؛ سمند؛ جییرن؛ جیرن
Jiylonqush جییران قوش
 (۱.) پرندۀ ای از نوع دراز پایان که پاها، گردن و منقار
 دراز دارد
Jiz-1 جز
 (۱.) درد جانسوز و تند ناگهانی
Yuragi~etdi یوره گی جز ایتدی
 قلبش دچار هیجان و اضطراب شد؛ دلش سوخت
Jiz-2 جز
 ← جز

Jirkanhsh جیرکنیش
 (۱.) عمل یا فرایند احساس ناخوشایندی یا اشمئزاز
 کردن
Jirkanmoq جیرکنماق
 (م.ص.) ۱- احساس ناخوشایندی کردن؛ دوری
 حسن
Jirkanuvchan جیرکنووچن
 (۱.) احتراز کننده؛ احساس ناخوشایندی کننده
Jirkanch جیرکنچ
 (ص.) ناخوشایند؛ مشمنز
Jirlamoq جیرلماق
 (م.ص.) ۱- آواز خواندن؛ سرود خواندن
Jirmoq جیرماق
 (م.ص.) ۱- دهان چیز کشسانی را با دست فراخ کردن
Jirong'or جیرانغار
 (۱.) (نظامی) جانب دست چپ؛ میسر؛ جرانغار؛
 جوانغار؛ جرانقار
Jirov جیرو
 (۱.) آواز خوان داستانهای مردمی از یک و سایر مردمان
 ترک
Jirtak جیرتک
 (ص.) ۱- وازه یا صدا برای استهزا و ناپسندی
Jirtaki جیرتکی
 (ص.) ۱- جیرتک باز ۲- ← جیزخه کی
Jirtillamoq جیرتیلخماق
 (م.ص.) ۱- (گف.) ← جیریلخماق ۲- (اف.)
 حرکات یا رفتار سبک و بیهوده کردن
Jism جسم
 (۱.) ۱- جسم ۲- (فیزیک) آنچه دارای حجم و وزن
 باشد و فضایی را اشغال کند؛ ماده ۳- ساختمان مادی
 یک زیستمند، بویژه انسان یا جانور؛ پیکر؛ کالبد؛
 جسد؛ تن
Ismi~igamos اسمی جسمی گه ماس
 آنکه دارای فضایی مناسب با اسم و رسم خود است
Jisman جسمنا
 (ق.) جسمنا؛ از لحاظ بدنی؛ او ~ ضعیف ایدی (او
 جسمنا ناتوان بود)
Jismoniy جسمانی
 (ص.) جسمانی؛ منسوب به جسم
Jivir-jivir جیویر-جیویر
 (ص.) (گف.) بسیار ریز و نازک، که با دید تیز و دقیق

(ص. ۱) - زنده ۲ - (مجاز) پر تحرک؛ شوخ و شنگ ۳ - (مجاز) حقیقی؛ آنچه که به واقعیت نزدیک یا مشابه باشد؛ سیرت (پرتوی حقیقی)

جانلی گزیده ~gazita
روزنامه‌ای که به زبان شفاهی نشرات کند

جانلیک Jonlik
(۱) حیوان حلال گوشتی که برای قربانی در راه خدا اختصاص یافته باشد

جانان Jonon
(ص. ۱) (ادبیات) ۱ - جانان؛ گرامی همچون جان؛ محبوب؛ معشوق ۲ - زیبا؛ قشنگ

جانانه Jonona
(ص. ۱) ۱ - جانانه؛ شایسته یا مناسب جانان ۲ - محبوبه؛ معشوقه

جاناقی Jonogi
(ص. ۱) شیرین، خوشبوی و زودرس؛ ~ آلمه (سیب شیرین و خوشبوی و زودرس)

جان سرک Jonsarak
(ص. ۱) ۱ - گنج؛ پریشان خاطر ۲ - مضطرب ۳ - (مجاز) ویژگی آنکه پیوسته خود را در فعالیت و کاری مشغول دارد؛ نا آرام و بیقرار

جان سرکلیک Jonsaraklik
(۱) ۱ - گنجی؛ پریشان خاطری ۲ - اضطراب؛ نا آرامی

جان سبز Jonsiz
(۱) ۱ - بی جان ۲ - فاقد ویژگیهای جانداران ۳ - فاقد زندگی؛ مرده ۴ - (مجاز) بی مفهوم؛ بی تأثیر؛ کسالت آور؛ معروضه جوده؛ ایدی (سخنرانی بسیار بی تأثیر بود) ۵ - سکوت؛ بی حرکت؛ کوچه؛ ایدی (کوچه ساکت بود)

جان سبز لنماق Jonsizlanmoq
(مص. مج.) بی جان شدن؛ نشانه‌های زندگی از بین رفتن؛ بی حرکت شدن

جان سبز لنتیرماق Jonsizlantirmoq
(مص. م. ۱) ۱ - جان سبز لنماق ۲ - (پزشکی) بی حس ساختن عضوی از بدن یا تمام آن

جان سبزلیک Jonsizlik
(۱) ۱ - بی جانی؛ وضع یا کیفیت بی جان بودن ۲ - بی تأثیری

جانزاد Jonzod
جاندار

جاری Joriy

(۱) جانبازی؛ زندگی خود را در راه هدفی به خطر انداختن؛ فداکاری

جاندار Jondor
(۱) جاندار؛ آنچه دارای مرحله‌های پیدایش، رشد و مرگ باشد؛ موجود زنده

جانداش Jondosh
(ص. ۱) (ادبیات) جانجانی؛ بسیار صمیمی؛ یکدل

جانیتماق Joniqmoq
(مص. ل. ۱) (گف.) بخاطر دستیابی به چیزی عجله کردن؛ تپیدن

جانپوار Jonivor
[= جانور] (۱) ۱ - جانور ۲ - هر یک از جاندارانی که با نیروی جابجا شوندگی، ساختار کمابیش ثابت، رشد محدود و سوخت و ساز غیر فتوسنتز، از گیاهان باز شناخته می‌شود ۳ - واژه‌ای مهرآمیز برای زیستمدان؛ آت ~ کوپ چاپدی (اسب جانور بسیار دوید) ۴ - (مجاز) انسان بی تربیت یا ستمگر

جان جهد Jon-jahd
(ق. ۱) جان و جهد؛ با تمام نیرو؛ با توان و تلاش زیاد؛ ایشچیلر ~ لری بیلن ایشله دیلر (کارگران با همه‌ی توان و تلاش کار کردند)

جانکویر Jonkuyar
(ص. ۱) دلسوز؛ از خودگذر؛ فداکار

جانکویرلیک Jonkuyarlik
(۱) دلسوزی؛ فداکاری؛ از خودگذری

جان لنینش Jonlanish
(۱) عمل یا فرایند زنده شدن، رشد و شکوفایی یافتن

جان لنماق Jonlanmoq
(مص. ل. ۱) ۱ - جان گرفتن؛ نشانه‌های زندگی پیدا شدن ۲ - تقویت روحی شدن ۳ - رونق و شکوفایی پیدا کردن؛ شهر جانلندی (شهر رونق و شکوفایی پیدا کرد)

جان لنتیریلماق Jonlantirilmog
(مص. مج.) جان لنتیرماق

جان لنتیریش Jonlantirish
(۱) ۱ - عمل یا فرایند رشد و شکوفایی بخشیدن ۲ - (ادبیات) عمل پردازش هنری

جان لنتیرماق Jonlantirmog
(مص. م. ۱) ۱ - زنده کردن؛ رشد و رونق دادن ۲ - (ادبیات) به گونه‌ی هنری پرداخت دادن

جانلی Jonli

۱ - به مرگ راضی ساختن ۲ - بسیار بیزار ساختن

جانندن اوتماق ~dano'tmoq
از جان گذشتن؛ فداکاری کردن

جان هاو و جلب ~hovuchlab
با ترس جان

جانی اچیدی ~iachidi
دلش سوخت؛ دلسوزی کرد

جان بار ~ibor
۱ - زنده؛ بر حیات ۲ - (مجاز) دارای سپاس

جانینگه آره کیردی ~igaorakirdi
۱ - از مرگ نجات یافت ۲ - از دشواری رهایی یافت

جانی گه تیگدی ~igategdi
بجان رسید؛ بیزار شد

جانی کیردی ~ikirdi
جان گرفت؛ استوار شد

جانبیلن ~imbilan
بچشم؛ با کمال میل

جانی اوز یلیدی ~iuzildi
مرد؛ وفات کرد

جان، جانندن جدا (مثل) ~jondanjudo
هر کس درد خود را خود خوب حس می‌کند

جانی کویدیرماق ~nikuydirmog
با سختی و عذاب کاری را انجام دادن

جان الماق ~olmog
۱ - کشتن ۲ - (مجاز) زجر دادن ۳ - بهود یافتن

جان سفله ماق ~saqlamoq
خود را از وضعیت دشوار و خطرناک حفظ کردن

بیر جان و بیر تن بولیب Bir~.birtanbo'lib
به طور متحد و یکپارچه

جانه جان Jona-jon
(ص. ۱) ۱ - بسیار عزیز؛ بسیار گرامی؛ ~ وطن (میهن عزیز) ۲ - بسیار مهم

جان بخش Jonbaxsh
(ص. ۱) ۱ - جان بخش ۲ - موجب پیدایش یا ادامه‌ی زندگی؛ بولا ق نینگ ~ سوولری (آبهای جان بخش چشمه)

جانباز Jonboz
(۱) ۱ - جانباز ۲ - کسی که در امری یا برای هدفی جانبازی کند

جانبازلیک Jonbozlik

(مجاز) کسی که باز یابی، رفتار یا گفتار خود بر دیگران سخت تأثیر کند و آنان را شیفته‌ی خود سازد

جاهل Johil
(ص. ۱) ۱ - جاهل؛ نادان ۲ - پکندنه؛ حرف ناشنو

جاهل لیک Johillik
(۱) جهالت؛ نادانی

جاهلانه Johilona
(ق. ۱) جاهلانیه؛ از روی نادانی؛ بنادانی

جایز Joiz
(ص. ۱) جایز؛ روا؛ درخور

جالب Jolib
(ص. ۱) (کم) ۱ - دارای حالتی که موجب برانگیختن توجه یا علاقه شود ۲ - دارای ویژگی درخور توجه

جام Jom
(۱) ۱ - جام ۲ - ظرف گود دهان گشاده در آن مایعات و خوراکیهای مایع می‌ریزند؛ کاسه ۳ - کاسه‌ای که در آن شراب می‌نوشند ۴ - (ادبیات) زنگ؛ زنگوله؛ ~ اورماق (به صدا در آمدن زنگ)

جامه Joma
(۱) جامه؛ پوشاک؛ رخت؛ لباس

جامه کار Jomakor
[= جامه‌ی کار] (۱) لباس کار

جامی Jome
[= جامع] (ص. ۱) ۱ - جامع ۲ - دارای ویژگی جمع کننده ۳ - دارای همه ویژگیهای جنس یا رده‌ی خود

مسجد جامی (جامع) Masjidi~
مسجد اصلی شهر معمولاً برای برگزاری نماز جمعه

جان Jon
(۱) ۱ - جان ۲ - نیروی زندگی و جنبش زیستمند ۳ - آن بخشی از هستی انسان که دریافت، شناخت، آگاهی و عاطفه‌های او را در بر می‌گیرد ۴ - گوهر و هسته‌ی اصلی؛ گپ نینگ ~ (جان کلام) ۵ - (مجاز) زندگی آیامغیر ایکین گه ~ (باران به کشتهای زندگی می‌بخشد) ۶ - گرامی مانند جان؛ او که ~ (برادر جان)؛ نه ~ (مادر جان) ۷ - کس؛ شخص؛ ~

جان اچیغیده ~achchig'ida
از شدت خشم و هیجان

جان بیرماق ~bermog
۱ - جان دادن؛ مردن ۲ - (مجاز) تسلیم شدن

جانندن تویدیرماق ~danto'ydirmog

(ق.) به سادگی؛ به سهولت؛ به صورت آسان

جوبلماق Jo'plamoq (م.ص.) ۱- موافق ساختن ۲- آماده ساختن

آغیز جوبلماق Og'iz~ به حرف زدن اراده کردن

جوق چیلر Jo'qchilar ← ج. لاوچیلر

جور Jo'r-1 (ا.) (جان) پرندۀی کوچک آواز خوان از راسته‌ی گنجشک شکلات

جور Jo'r-2 (ص.) (گف.) جور؛ دارای هماهنگی یا سازگاری؛ اولر نینگ آوازی ~ (آواز آنها هماهنگ است)

جوره Jo'ra-1 (ا.) ۱- دوست؛ آشنا؛ رفیق ۲- واحد شمارش پارچه‌ی ابریشمین معادل یک پیراهن (دوپارچه) ۳- واحد شمارش چیزهای دارای دو لنگه (مانند کفش، چکمه، گوشواره، جراب، دستکش، ... ۴- (نام خانمها و آقایان

جوره Jo'ra-2 (ص.) واژه‌ای مهرآمیز یا احترام آمیز برای شخص همسال: ~ قیاققه کیتۀ سیز؟ (رفیق! کدام سو می‌روید؟)

جوره‌باشی Jo'raboshi (ا.) رهبر یا سردسته جمع دوستان، بویژه «عسکیه چیان» و «قیزیچیان»

جورته گه Jo'rttaga (ق.) قصدا؛ عمدا؛ به صورت قصدی: ~ مجلس گه قتنشمه دیم (عمدا در مجلس شرکت نکردم)

جورچی Jo'rchi (ا.) (جان) از پرندگان شکاری منسوب به راسته‌ی گنجشکیان

جووه Jo'va (ا.) وردنه؛ چوبیست استوانه‌ای دارای دوسر باریک و میان گنده یا سراسر استوانه‌ای یکنواخت که خمیر نان را بوسیله‌ی آن پهن سازند؛ نورد ۲- چوبی که چرخ دور آن گردد؛ محور ۳- (مکانیک) دوله‌ی دستگاه ورقه‌سازی فلز که ورقه از میان آنها بیرون آید

جووه‌لماق Jo'valamoq (م.ص.) ۱- خمیر را با وردنه هموار کردن ۲- (مکانیک) ورقه‌ساختن فلز

ژوری Jyuri (ا.) داور؛ حکم؛ کسی که در مسابقات نظارت می‌کند تا بازیکنان از قانونهای بازی سرپیچی نکنند و برد و باخت عادلانه محاسبه شود

جوجه Jo'ja (ا.) ۱- جوجه ۲- نوزاد پرندگان، بویژه مرغ خانگی ۳- (گف.) مجاز (فرزند؛ بچه

جوجه‌بیرده‌ی Jo'jabirday (ص.) دارای فرزندان زیاد آ جان من (فرزندان زیاد دارم)

جوجه‌لماق Jo'jalamoq (م.ص.) جوجه کشیدن

جوجه‌خوراز Jo'jaxo'roz (ا.) ۱- جوجه خروس ۲- (گف.) تازه جوان

جوجه Jo'ka (ا.) درخت سرزمینهای معتدل با برگهایی به شکل قلب و گل خوشبوی

جولک Jo'lak (ا.) (جان) کنه‌ی گوسفند

جومرک Jo'mrak (ا.) ۱- لوله ۲- بخشی از یک اسباب‌به شکل لوله که از آن مایع جاری شود؛ آچایک‌ای (لوله‌ی قوری؛ اف.) جونجک ۳- (مکانیک) شیر؛ (اف.) شیردهن

جون Jo'n (ص.) ۱- فاقد کیفیت خوب نداشته ۲- (گف.) مجاز) پائین (طبقه یا قشر اجتماعی) ۳- کم مایه (آ اثر اثر کم مایه) ۴- (مجاز) ساده؛ سطحی

جون‌لشماق Jo'nlashmoq (م.ص.) ۱- بسیار ساده شدن؛ سطحی شدن

جونه‌ماق Jo'namoq (م.ص.) ۱- به راه افتادن؛ به حرکت آغاز کردن

جونتماق Jo'natmoq (م.ص.) ۱- به راه انداختن؛ به حرکت در آوردن ۲- فرستادن؛ مشایعت کردن

جونش Jo'nash (ا.) عمل یا فرایند به راه افتادن یا به حرکت آغاز کردن

جونه‌غر Jo'nag'ar (ا.) (گف.) راه پیاده‌رو کوه

جونلیک Jo'nlik (ا.) سادگی؛ آسانی

جونلیک‌چه Jo'nlikcha

(ص.) ژورنالیست؛ روزنامه‌نویس؛ روزنامه‌نگار

ژورنه‌لیستیکه Jurnalistika (ا.) روزنامه‌نویسی؛ روزنامه‌نگاری

جشه Jussa (ا.) جشه؛ پیکر؛ کالبد

جشه‌لی Jussali (ص.) ۱- تنومند؛ دارای پیکری درشت؛ تناور

جوالدیز Juvoldiz (=جوالدوز) (ا.) جوالدوز؛ سوزن بزرگ با سوراخ درشت برای دوزندگی با نخهای کلفت

جوان Juvon (ا.) ۱- جوان ۲- بیهوشی جوان؛ زن جوان مطلقه ۳- دوشیزه‌ی غیر باکره؛ زن جوان

جوانه Juvona (ا.) (گف.) گاونر دو یا سه ساله

جوانمرگ Juvonmarg (ص.) جوانمرگ؛ صفت آنکه در جوانی بمیرد

جوانغار Juvong'or (ا.) سپاهبانی که در وقت جنگ به سمت چپ پادشاه بایستند

جواز Juvoz (=جهاز) (ا.) جهاز؛ دستگاه تولید روغن نباتی؛ جهاز روغن کشی ۲- دستگاه پاک‌کاری شالی

جوازخانه Juvozxona (ا.) محلی که در آن دستگاه تولید روغن نباتی ساخته شده است

جویروک Juyruk (ص.) (گف.) تندرو؛ تیزتک (در باره‌ی اسب)

جوز Juz (ا.) (قد.) جزء؛ هر یک از بخشها، صفحه‌ها یا زیر مجموعه‌های یک مجموعه

جزئی Juz'iy (ص.) ۱- کم؛ اندک: ~ خطا (اشتباه‌اندک) ۲- غیر مهم؛ غیر جدی؛ ساده؛ بویژه ~ ایش (این یک کار ساده است)

جزئیات Juz'iyyot (ا.) ج. جزئی (جزئی؛ موضوعها یا چیزهای کوچک یا جداگانه‌ی مربوط به یک موضوع یا چیز اصلی

جغرافی Jug'rofiya (ص.) جغرافیا

جمادی الاول Jumodilavval (دعوت کرد)

(ا.) جمادی الاول؛ ماه پنجم سال هجری قمری

جمادی‌الثانی Jumodissoniy (ا.) جمادی‌الثانی؛ جمادی ثانی؛ ماه ششم سال هجری قمری

جومروشقه Jumrushqa (ا.) (گیاه شناسی) گیاه یکساله، برخی از آنها دو ساله‌ی نیم‌مدار که برای خوراک دامها به کار می‌رود. این گیاه غنی از عسل است

جومور Jumur (ا.) (گف.) کلاه نمودی مخروطی شکل

جون Jun (ا.) ۱- پشم ۲- مویی که بدن گوسفند، شتر و برخی جانوران را پوشانده است ۳- مویی که بر بدن جانداران رسته است ۴- (گف.) چیز پوچ و باطل؛ (اف.) یونگ؛ جونگ

جنبش Junbish (ا.) ۱- جنبش ۲- عمل یا فرایند جنبیدن، بویژه تغییر مکان وضع؛ حرکت؛ تکان ۳- (اف.) تلاشی سازمان یافته برای دستیابی به یک هدف سیاسی، اجتماعی یا فرهنگی؛ نهضت

جونجه‌ی‌ماق Junjaymoq (ص.) جونجه‌ی‌ماق

جونجیماق Junjimog (م.ص.) ۱- از فرط سرما به حالت چمباتمه کز کردن

جنون Junon (ا.) جنون؛ دیوانگی

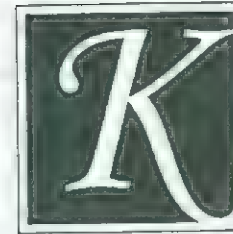
جرأت Jur'at (=جرات) (ا.) ۱- جرأت؛ دلیری؛ پرا ۲- نام آقایان

جراتلی Jur'atli (ص.) دلیر؛ ناترس؛ باجرات

جرات‌سبز Jur'atsiz (ص.) بی‌جرات؛ ترسو

ژورنل Jurnal (ا.) ۱- مجله؛ نشریه‌ی ادواری غیر روزانه (هفتگی، دوهفتگی، ماهانه ...)، دارای صفحه‌های زیاد (معمولاً بیش از ۱۵ صفحه) و صحافی شده ۲- دفتری که در آن کارها و فعالیت‌های روزانه نوشته شود

ژورنه‌لیست Jurnalist (ص.) ژورنه‌لیست

- K** ک
(۱) دهمین حرف الفبای ازبکی
- K-2** ک
(پس.) از برخی افعال (امر) اسم یا صفت می‌سازد؛
چیری ~ (پوسیده)
- Ka** که
(۱) نام حرف «ک» و صوت آن
- Kabalak** کبه‌لک
(۱) (گیاه‌شناسی) قارچ
- Kabel** کبل
[کابل] (۱) ۱- کابل ۲- رشته یا رشته‌های چند لایه
از سیم هادی دارای روکش عایق، برای انتقال جریان
برق یا الکترومغناطیس: الکتروسی (کابل برق) ۳-
رشته‌ی فولادی محکمی که در صنعت برای بستن،
بلند کردن یا کشیدن قطعات سنگین به کار می‌رود
- Kabelchi** کبل‌چی
(۱) ۱- تولید کننده‌ی کابل ۲- کسی که کابل را تمديد
می‌کند
- Kabi** کبی
(ق.) همچو، همچون؛ مانند این؛ همانند؛ شبیه: او
هم‌سین ~ سیردوق (او هم مانند تو پردوق است)
- Kabina** کبینه
[کابین] (۱) ۱- اتاق کوچکی برای اجرای کار یا

- اقامت: اوچوچی سی (کابین خلبان)؛ کیمه ~
سی (کابین کشتی)؛ تیلیفان سی (اتاقک تلفن)
- Kabinet-1** کبینه‌ی ۱
(۱) ۱- دفتر؛ اتاق کار؛ اتاق پژوهشهای علمی؛
دیریکتر سی (دفتر رییس)
- Kabinet-2** کبینه‌ی ۲
[کابینه] (۱) کابینه؛ هیئت وزیران یک کشور
- Kabir** کبیر
(ص.) (کم) ۱- کبیر ۲- بسیار بزرگ ۳- دارای برتری
کمی یا کیفی زیاد ۴- دارای سن قانونی؛ مق. صرغیر
۵- نام آقایان
- Kabisa** کبیسه
(ص.) کبیسه؛ صفت سالی که دارای ۳۶۶ روز باشد
- Kabob** کباب
(۱) کباب؛ گوشتی که آن را در تماس مستقیم با آتش
پخته باشند
- ~bo'Imoq** کباب‌بولماق
۱- کباب شدن؛ ۲- (مجاز) سوختن؛ از اثر مصیبت یا
اندوه جانکاه آزار دیدن
- Bag'ri~bo'ldi** بغری کباب‌بولدی
از اثر مصیبتی دچار آزار و اندوهی سخت و جانکاه شد
- Kabobpaz** کباب‌پز
(۱) ۱- کباب‌پز؛ کسی که کارش پختن یا فروختن

- Jo'xori** جوخاری
[«جواری»] (۱) ۱- ذرت ۲- گیاه علفی یک پایه از تیره‌ی
گندمیان؛ با برگهای دراز خشن و نوک تیز که سنبله‌ی
گل‌های نر آن در بالای ساقه و گل‌های ماده در کناره‌ی
برگها پدید می‌آید. دارای دانه‌ی گرد، سخت و براق به
رنگ‌های سفید، زرد یا قهوه‌ای مایل به قرمز ۳- دانه‌ی
(رسیده) آن گیاه
- Jo'xoripoya** جوخاری‌پایه
(۱) ساقه‌ی ذرت
- Jo'ya** جویه
(ح.) واژه‌ای برای افاده‌ی مطلبی که قابل فهم
باشد؛ گپ‌نی سی بیلن گیرینگ (حرف‌ها را قابل فهم
بزنید)
- Jo'yak** جویک
(۱) شیارهای بزرگ کشتزار شبیه جوی که در کنار آن
کشت کنند؛ (اف.) جویه

- Jo'yakli** جویه‌لی
(ص.) ویژگی زمین کشت دارای جویک (شیار)
- Jo'yasiz** جویه‌سبز
(ص.) ویژگی زمین کشت فاقد جویک
- Jo'sh** جوش
(۱) جوش؛ هر نوع هیجان عاطفی
- Jo'shmoq** جوشماق
(مص.ل.) ۱ (ادبیات) به هیجان آمدن؛ موج زدن ۲-
(مجاز) جوشیدن؛ لبریز شدن
- Jo'shqin** جوشقین
(ص.) ۱- دارای هیجان؛ دارای موج؛ ای سدریا! ای
دریای موج! ۲- (مجاز) جوشان؛ دارای جوشش
- Jo'shqinlik** جوشقین‌لیک
(۱) ۱- هیجانی؛ مواجی ۲- (مجاز) وضع یا کیفیت
جوشان بودن

جوخاری
جوخاری‌پایه
جویه
جویک
جویه‌لی
جویه‌سبز
جوش
جوشماق
جوشقین
جوشقین‌لیک

(۱.) جانور پستاندار چونده از تیره‌ی موشها و بزرگتر از موش خانگی ۲- (مجاز) کسی که از محل کار مانند انبار یا مغازه مال بدزد

کلهوه
[کلايه (کلافه) (۱.) کلاوه؛ ريسمان خام که بر چرخه پیچیده باشند

کلهوه نینگ اوچی نی یوقانماق
~ninguchiniyo'qotmoq

۱- سردرگم شدن ۲- حیران و ناتوان از تصمیم گیری
So'zning~sichuvaldi

سوز نینگ کلاوه سی چوزلدی
حرفهایش بی نظم و نامفهوم شد

چینگل کلاوه
Chigal~ کار دشوار؛ مسئله پیچیده و سردرگم

کلهوه
Kalava-2 (ص.) (مجاز) ۱- سراسیمه؛ سرگشته ۲- سردرگم

کلهوک
Kalavak (ص.) نافهم؛ بی فراست؛ ~ آدم (شخص نافهم)

کلهوه لماق
Kalavalamoq (مص.م.) ۱- کلاوه ساختن ۲- (مجاز) سراسیمه ساختن؛ سرگشته ساختن

کلهوه لنماق
Kalavalanmoq (مص.م.) ۱- کلاوه شدن ۲- (مجاز) سراسیمه یا سرگشته شدن

کلهوه لش
Kalavalash (۱.) عمل یا فرایند نخ یا تار در چرخه یا چیز دیگر

کلهوه لشماق
Kalavalashmoq (مص.مش.) کلهوه لماق

کلندر
Kalendar (۱.) تقویم ۲- کتاب کوچک، جزوه یا ورقه‌ای که در آن جدولهایی برای نشان دادن ماهها، هفته‌ها و روزهای سال تنظیم شده باشد؛ سالنما ۳- هر یک از دستگاههای محاسبه‌ی زمان که در آن آغاز، طول و تقسیمات یک سال تعیین و مشخص شده باشد؛

سالشماری ۴- اطلاعات و جداولی که در آن زمان کارهای اجرا شده و تحت اجرا نشان داده شده است

کلیبر
Kalibr [کالیبر] (۱.) ۱- کالیبر ۲- قطر داخلی لوله‌ی

سلاح‌های گرم ۳- قطر داخلی هر جسم استوانه‌ای تو خالی ۴- (مکانیک) مقیاس اندازه گیری اسبابهای

صنعتی ۵- اسباب اندازه گیری اندازه‌ی وسایل و

به کار می‌رود ۴- جوشانده‌ی گرد دانه‌ی بوداده‌ی آن که به عنوان نوشابه‌ای مقوی به کار می‌رود

ککیر-ککیر
Kakir-kakir (ص.) صدایی مشابه به صدای کبک

کک کو
Kakku (۱.) پرندهای از راسته‌ی کوکو شکلان درختزی، که خود آشیان نسازد و در آشیان پرندگان دیگر تخمگذاری کند

ککلیک
Kaklik (۱.) کبک؛ پرندهای زمینزی از راسته‌ی ماکیانسانان، دارای جثه‌ی متوسط، هیکل گرد، پاهای ستبر سرخ و نوک کوتاه خمیده‌ی قوی و سرخ رنگ، که گوشت آن خوراک است و بعضاً آنها را می‌جنگانند؛ (اف.) کف، کبلیک

ککلیک اوتی
Kaklikosti (۱.) گیاهی است کوهی و هم باغی که در عربی سعترا گویند (سنگلاخ)

ککرا-۱
Kakra-1 (۱.) (گیاه شناسی) گیاهی چندین ساله‌ی تلخ که معمولاً میان کشتزار غله می‌روید

ککرا-۲
Kakra-2 (ص.) تلخ؛ کوک چای ~ بولیبدی (چای سبز تلخ شده است)

ککتوس
Kaktus [کاکتوس] (۱.) ۱- کاکتوس ۲- تیره‌ای از گیاهان دو

لپه‌ای جدا گلبرگ بوته‌ای یا درختی، بومی امریکا، دارای ساقه‌های کلفت پر آب و برگهای به خار تبدیل شده، دارای گلهای رنگین شبیه به انحر ۳- نام عمومی هر یک از گیاهان این تیره

کل
Kal (۱.) ۱- کجل ۲- کسی که دچار بیماری کچلی شده است ۳- کسی که فاقد موی سر است؛ تاس ۴- (مجاز) زمینی لخت که در آن چیزی نرویده باشد ۵- (مجاز) هر جاننداری که موی یا پرش ریخته باشد

کله که
Kalaka (۱.) تمسخر؛ استهزا؛ ریشخند

کله که بولماق
~bo'lmoq مورد تمسخر قرار گرفتن

کله که قیلماق
~qilmoq تمسخر کردن

کله موش
Kalamush

(۱.) کفیل؛ کسی که عهده دار کفالت است

کفیل لیک
Kafillik (۱.) کفیلی؛ وضع یا کیفیت کفیل بودن

کفالت
Kafolat (۱.) کفالت؛ عمل یا فرایند بر عهده گرفتن کاری به جای دیگری

کفالتنامه
Kafolatnoma (۱.) نوشته‌ای که در آن کفالت کسی در مورد به عهده گرفتن کاری به صورت رسمی گزارش و تأیید شده باشد

کفت
Kaft [کف] (۱.) کف؛ بخش هموار و مسطح دست و پا

کفت گه کوترماق
~gako'tarmoq اعزاز و احترام کردن

کهریا
Kahrabo (۱.) کهریا؛ نوعی ازین سنگواره، به رنگ زرد کم رنگ، که در داخل آن معمولاً همه یا بخشی از بدن حشره‌ای به صورت سنگواره محفوظ مانده است و در ساختن مهره، چوب سیگار و زیور آلات کوچک به کار می‌رود ۲- (مجاز) رنگی مانند رنگ کهریا؛ زعفرانی

کچ
Kaj (۱.) کچ؛ کچلی

کجهوه
Kajava [کجاوه] (۱.) کجاوه؛ اتفاقی دارای سایبان برای نشستن مسافر، که در هر گوشه دسته‌ای داشت و به وسیله‌ی چهارپایان یا باربران حمل می‌شد؛ هودج

کجهوه قارن
~qorin ۱- شکم گنده ۲- (مجاز) پرخور؛ آنکه چشمش سیر نشود

کچ بحث
Kajbahs (ص.) ۱- حرف ناشنو ۲- منفی باف

که که
Kaka (۱.) (کودکانه) خوردنی شیرین و بامزه در زبان کودکان

که کاو
Kakao [کاکائو] (۱.) ۱- کاکائو ۲- درخت کوچک از تیره‌ی نزدیک به بنیرکان، دارای برگهای بزرگ و منفرد با دمبرگ کوتاه، بی کرک و شفاف، گلهای کوچک مایل به سرخ و بی بو، میوه‌ی دراز بیضی شکل به صورت نوعی سته به رنگ زرد یا سرخ و ناشکوف ۳- دانه‌ی آن درخت به رنگ قهوه‌ای مایل به سرخ، با درازی حدود دو تا سه سانتی متر که برای تهیه‌ی شکلات و شیرینی

کیاب است ۲- منقل یا اجاق و بژه‌ی پختن کیاب

کیاب پزلیک
Kabobpazlik (۱.) ۱- کیاب پزی؛ کیابی ۲- جایی که در آن کیاب می‌فروشد ۳- شغل کیاب پز

کیابخانه
Kabobxona (۱.) کیابی؛ جایی که در آن کیاب بپزند و بفروشند

کیابچی
Kabobchi (گف.) ۱- کیاب پز

کبوتر
Kabutar (گف.) ۱- کبوتر

کدستر
Kadastr (۱.) ۱- مجموع اطلاعات تصنیف شده از مشاهدات دوری یا دایمی چیزی؛ بیزر ۲- (مجموع اطلاعات مشاهدات در مورد زمین) ۲- فهرست اشخاص مشمول مالیه ۳- اطلاعات راجع به ارزش و درآمدهای مازاد مؤسسات

کدی
Kadi [کدو] (گف.) ۱- قاقاق؛ (اف.) کادی

کدر
Kadr [کادر] (۱.) ۱- کادر ۲- شخص آموزش دیده یا دارای تخصص لازم برای کار در یک سازمان معین؛ حربی ~ (کادر حربی) ۳- چهارچوب؛ قالب؛ محدوده، بویژه محدوده‌ای که در یک عکس ثبت می‌شود

کفن
Kafan (۱.) کفن؛ پارچه‌ای که گرداگرد تن مرده می‌پیچند و سپس او را در گور می‌گذارند

کفن گدا
Kafangado (ص.) بی چیز؛ ویژگی آنکه هست و بود خود را از دست داده است

کفن لیک
Kafanlik (۱.) پارچه‌ای که برای کفن در نظر گرفته شده است

کفه
Kafe [کافه] (۱.) ۱- کافه ۲- رستوران ۳- کافه تریا ۴- کافه قنادی

کفدره
Kafedra (۱.) ۱- میز خطابه؛ تریبون ۲- گروه یا مجتمع آموزشی یک دانشکده یا نهاد علمی و پژوهشی شامل پروفیسوران، استادان و کارمندان یک یا چند رشته‌ی مشابه علوم ۳- ساختمان یا محلی که این گروه در آن جافعالیت می‌کند

کفیل
Kafil

(مص.م. ۱۰) - ۱- با چماق زدن؛ ضربه زدن - ۲- (مجا. گ) سخت انتقاد کردن - ۳- (گف. محاز) سخت افسرده یا اندوهگین ساختن

کلتک لئماق *Kaltaklanmoq*

(مص.مج. ۱) - ۱- ضربه خوردن؛ چماق خوردن - ۲- (مجاز) سخت انتقاد شدن - ۳- (مجاز) افسرده شدن

کلتک لاش *Kaltaklash*

(۱) عمل یا فرایند ضربه زدن با چماق

کلتک لاشماق *Kaltaklashmoq*

(مص.مش. ۱) همدیگر را با چماق زدن

کلتا-کولته *Kalta-kulta*

(ص. ۱) کوتاه و بی ارزش

کلتلیک *Kaltalik*

(۱) کوتاهی - ۲- وضع یا کیفیت کوتاه بودن - ۳- وضع

یا کیفیت به کار نبردن وقت لازم در انجام دادن کاری

کلاولماق *Kalovlamog*

(مص.ل. ۱) - ۱- اینسو و آنسو بی نظم حرکت کردن - ۲-

(مجاز) تلو خوردن

کلسورس *Kalvars*

(ص. ۱) (گف.) نافهم؛ بی فراست

کلخمج *Kalxamaj*

(۱) (جان) حشرهای کندرو از راسته‌ی قاب بالان به

رنگهای مختلف که از مدفوع دامها تغذیه می‌کند و آن

را به شکل گلوله در آورده، میانش تخم می‌گذارد

کل خط *Kalxat*

(۱) پرنده‌ای بزرگ از راسته‌ی بازسانان

کم *Kam-1*

(ص. ۱) کم؛ دارای کمیت کو - چسوو (کم آب)

کم بولمنگ *~bo'lmang*

دعا. سلامت باشید؛ مال تان زیاد شود

کم *Kam-2*

(ق. ۱) - ۱- کم - ۲- در کمیتی کوچک؛ ~ آلدی (کم

گرفت) - ۳- به صورت ناقص و نارسا؛ شو بچه لر ~

اوخله من (این شبها کم می‌خوابم)

کم *Kam-3*

۱- دارای مقدار کم؛ ~ خواب؛ ~ گوشت - ۲- دارای

کارایی، شدت یا اثر کم؛ ~ خطر؛ ~ حوصله (کم

حوصله)

کملک *Kamalak-1*

(۱) کمان؛ جنگ افزاری قدیمی به صورت قطعه ای

چوب خمیده که دوسر آن بازهی به هم بسته شده و با

کلوریالی *Kaloriyali*

(ص. ۱) دارای کالری زیاد

کلاش *Kalosh*

← قلاش

کلسی *Kalsiy*

[=کلسیم] (۱) کلسیم؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد

اتمی ۲۰ و وزن اتمی ۴۰/۰۸، فلز سفید نرم و محلول در

آب که نمکهای آن در طبیعت زیاد است (مانند مرمر،

گچ، کلسیت و ...) و ماده‌ی اصلی و ضروری حیات

جانداران، سازنده‌ی استخوان، دندان، برگ درختان و

صدف است

کلتا *Kalta*

(ص. ۱) - ۱- کوتاه - ۲- دارای درازی یا بلندی کم - ۳- دارای

استمرار زمانی کم - ۴- بدون رسایی یا شایستگی کافی؛

~ فهم (فهم نارسا)، ~ آوی لماق (کوتاه اندیشیدن)

کلتا باقای *Kaltabaqay*

کلتبه‌ی (ص. ۱) قد کوتاه و درشت اندام

کلته‌بین *Kaltabin*

(ص. ۱) کوتاه بین؛ ویژگی کسی که نتواند پیامد کارها

یا رویدادها را به درستی ارزیابی کند؛ فاقد دوراندیشی

کلته‌بین‌لیک *Kaltabinlik*

(۱) کوتاه بینی

کلتهدم *Kaltadum*

(ص. ۱) - ۱- کوتاه دم؛ دم پریده - ۲- (مجاز) دامن کوتاه؛

مینى ژوپ

کلتفه‌م *Kaltafahm*

(ص. ۱) ویژگی کسی که توانایی‌های ذهنی اش برای

درک پدیده‌ها و رویدادها کافی نباشد

کلتفه‌ملیک *Kaltafahmlik*

(۱) وضع یا کیفیت کوتاهی فهم

کلتک *Kaltak*

(۱) - ۱- چماق - ۲- چوبدست محکم با سر گره دار و

برآمده و هر نوع چوبدستی برای زدن و راندن - ۳-

ضربه‌ی چوب، مشت یا هر چیز دیگر - ۴- (مجاز)

ضربه‌ی روانی و معنوی

آق کلتک، قاره کلتک *Oq~qora~*

گروه مهاجم مجهز با چماق، تیشه، تبر و غیره

کلتک کیسک *Kaltakesak*

(۱) مارمولک؛ جانور خزنده از تیره‌ی مارمولکان؛

چلیاسه

کلتک لماق *Kaltaklamog*

کله کیسر *Kallakesar*

(ص. ۱) - ۱- جنایتکار؛ آدمکش - ۲- دزد

کله‌پز *Kallapaz-*

(۱) کله‌پز؛ کسی که کارش پختن کله‌پاچه است

کله‌پزلیک *Kallapazlik*

(۱) - ۱- کله‌پزی - ۲- عمل پختن کله‌پاچه - ۳- جایی که

در آن کله‌پاچه می‌پزند و می‌فروشند

کله‌پاچه *Kalla-pocha*

(۱) کله‌پاچه؛ سر و ساقهای پخته یا خام چهارپایان

حلال گوشت، بویژه گوسفند

کله‌پوش *Kallapo'sh*

(۱) (گف.) پوشش برای سر؛ کلاه

کله‌ورم *Kallavaram*

(ص. ۱) ویژگی آنکه کارهای احمقانه و ناسنجیده کند

کله‌خم *Kallaxum*

(ص. ۱) دارای سر بزرگ؛ خم کله

کلام *Kalom*

(۱) - ۱- کلام؛ سخن؛ گفتار - ۲- معرفتی که به یاری

دلیلهای عقلی به دفاع از آموزشهای دینی می‌پردازد و

هستی و پدیده‌های آن را به یاری آنها توجیه و علت را

ارزیابی می‌کند؛ علم کلام

کلام‌شریف *~isharif*

قرآن مجید

کلام‌الله *Kalomullo*

(۱) سخن خدا (ج)؛ قرآن مجید

کلان *Kalon qa*

(ص. ۱) (کم) - ۱- بزرگ - ۲- دارای کمیت زیاد

قاضی کلان *Qozi~*

(قد) رئیس قضات؛ قاضی القضا

کلان‌دماغ *Kalondimog'*

(ص. ۱) (مجاز) گنده دماغ؛ پر مدعا؛ پر افاده؛ از خود

راضی و زود رنج

کلوری‌متر *Kalorimetr*

[=کالری‌متر] (۱) کالری‌متر؛ دماسنج

کلوریه *Kaloriya*

[=کالری] (۱) - ۱- کالری - ۲- واحد مقیاس برای گرما، و

آن مقدار حرارتی است که یک سانتیمتر مکعب آب

مقطر را به اندازه‌ی یک درجه‌ی سانتیگراد گرمتر کند

(یعنی از ۱۴/۵ به ۱۵/۵ درجه سانتیگراد برساند)؛

کالری کوچک - ۳- گرما، بویژه گرمایی که بر اثر احتراق

ایجاد شود

اشیای مکانیکی

Kalima

(۱) (کم) - ۱- کلمه - ۲- کوچکترین واحد گفتاری یا

نوشتاری یک زبان که به تنهایی مفهومی را برساند - ۳-

هر یک از واژه‌های یک نوشتار که به وسیله‌ی فاصله یا

نشانه‌های نقطه گذاری از بقیه جدا می‌شود - ۴-

(اسلام) کلمه‌ی شهادت، نخستین بنای مسلمانی

کلمه‌گوی *Kalimago'y*

(۱) (اسلام) آنکه کلمه‌ی شهادت بر زبان جاری سازد؛

مسلمان

کلیت *Kalit*

[=کلید] (۱) - ۱- کلید - ۲- اسبابی برای گشودن یا بستن

قفل - ۳- اسبابی برای قطع یا وصل جریان برق در یک

مدار - ۴- (مکانیک) اسبابی برای به کار انداختن یک

ماشین - ۵- (مجاز) وسیله یا راهی برای گشودن یک

رمز یا حل یک مسئله؛ غلبه سی (کلید پیروزی)

کلیسی *Kaliy*

(۱) (شیمی) پتاسیم؛ عنصر شیمیایی فلزی با عدد

اتمی ۱۹ و وزن اتمی ۳۹/۱۰، سفید نقره‌ای، نرم، سبک

و زودگذاز، که در طبیعت فراوان است، نمکهای آن در

آب محلولند و به عنوان کود و در داروسازی به

کار می‌روند

کلیش *Kalish*

(۱) کفشی معمولاً پلاستیکی ضد رطوبت که از بالای

پاپوشهای دیگری مانند مسیح پوشیده می‌شود

کلجورچی *Kaljo'rchi*

(جانورشناسی)، ← کلکسه خور؛ (اف.) کل جورجور

کله *Kalla*

(۱) - ۱- کله - ۲- بالاترین نقطه‌ی سر؛ بالای سر؛ فرق سر

۳- سر، از گردن به بالا - ۴- (گف.، مجاز) عقل - ۵-

(گف.، مجاز) شخص نادان و احمق

کله‌ی سحر لب *~iysaharlab*

صبح زود؛ سحرگاهان

کله‌قیلماق *~qilmoq*

کله زدن؛ با کله شوت کردن

کلک *Kallak*

(۱) درختی که تمام شاخه‌هایش را بریده باشند و تنه و

قسمت بالایی آن مانده باشد

کلک‌لماق *Kallaklamog*

(مص.م. ۱) بخاطر رویدن شاخچه‌های تازه تمام شاخ

و شاخچه‌های قبلی درخت را قطع کردن

کامیلیک
خودکامین
کامپانی

(۱) ۱- کارها؛ عملیات ۲- تبلیغات؛ سیلاور - سی (تبلیغات انتخاباتی) ۳- جنگ؛ لشکرکشی؛ عملیات نظامی
Kampaniyabozlik کمپنه بازلیک
(۱) وضع یا کیفیت خراب بودن عملیات و کارها؛ بدون برنامه کار کردن
Kampaniyachilik کمپنه چیلیک
← کمپنه بازلیک
Kampir کمپیر
(۱) ۱- زن بسیار سالخورده ۲- همسر مرد پیر و حرف خناب به او
Kampirak کمپیراک
(۱) ۱- دیگر سمار؛ جایی بالای آتشیخانه سمار که فوری را می گذارند تا جایی دم بگیرد و گرم نگهداشته شود
Kampirdahan کمپیردهن
(ص) دارای دهنی همانند دهن و زنج پیره زنان
Kampirchopon کمپیرچاپان
(۱) (گیاه شناسی) نوعی گیاه زهری
Kamqatnov کم قتناو
(ص) کم رفت و آمد؛ صفت جای یاراهی که ترافیک کم دارد
Kamqon کم قان
(ص) کم خون
کم قانلیک
(۱) (پزشکی) کم خونی؛ بیماری ناشی از کمبود گویچه های سرخ خون، محتوی هموگلوبین آنها، یا هردو
کم قوت
(ص) ناتوان؛ دارای نیروی و توانایی کمتر
کم قوتلیک
(۱) ناتوانی؛ ضعیفی
کم سیتماق
(مص م) تحقیر کردن؛ عمل یافتن خوار شمردن
کم سیتماق
(مص م) ۱- کاهش دادن؛ کاستن ۲- خراب کردن آشوبچه قینولر اونینگ لطافتینی اصلا کم سیتمه گن (اینقدر غمها از لطافتش هیچ نکاسته است) ۳- (حقوق) حقوق را محدود یا محروم ساختن
Kamsuqum کم سو قوم
(ص) فروتن؛ ساده؛ صفت آنکه خود را والاتر از

من به کار برده شود؛ ششوایشنی بجر دی (کمینه این کار را انجام داد)
Kam-kam کم کم
(ق) ۱- اندک اندک ۲- به تدریج ۳- به آهستگی؛ قرضی - اوز (وام را به تدریج بپرداز)
Kam-ketik کم کتیک
← کم کوست
Kam-ko'st کم کوست
[کم و کاست] (۱) کم و کاست؛ وضع یا کیفیت کمتر بودن از میزان پیش بینی شده یا مورد نیاز؛ کمبود؛ کم و کسر
Kamlık کم لیک
(۱) کمی؛ وضع یا کیفیت کم بودن؛ گوروج آتش که - قبیله دی (برنج برای پلو کفایت نمی کند)
Kamnamo کم نما
(ص) ویژگی آنکه کم دیده شود
Kamoblik کم آلیک
← کم سو لیک
Kamol-1 کمال
(۱) ۱- کمال ۲- وضع یا کیفیت؛ کامل بودن ۳- بی عیبی ۴- بلوغ ۵- بالاترین حد درست یا خوب بودن ۶- نام آقایان
Kamol-2 کمال
(ق) بالاترین حد؛ نهایت درجه؛ خیلی زیاد؛ بسیار؛ احترام ایله عرض قبیله من (با کمال احترام عرض می کنم)
Kamolot کمالات
(۱) (ج) کمال
کم آمد
Kamomad (۱) آنچه که در محاسبه از اصل کم باشد؛ مقدار کمبود از اصل
Kamon کمان
(۱) ۱- کمک ۲- (موسیقی) آرشه؛ کمانه ۳- اد، مجا) ابرو؛ قد
Kamonkash کم انکش
(۱) ۱- کماندار ۲- تیراندازی که با تیر و کمان تیراندازی می کند؛ کمانگیر؛ تیرانداز
Kamonchi کم انچی
(۱) کمانچه کش؛ نوازنده ی کمانچه؛ کمانچه زن؛ کمانچه نواز
Kampaniya کمپنه

(ص) صفت آنکه ناداران و نیازمندان را دستگیری و کمک کند
Kambag'alparvarlik کمبغل پرورلیک
(۱) عمل یا فرایند دستگیری یا کمک به ناداران و نیازمندان
Kambag'alchilik کمبغل چیلیک
(۱) (گف) فقر؛ ناداری
Kamdan-kam کم مدن کم
(ق) بسیار کم؛ خیلی ناچیز؛ بونقه واقعه - یوز بیره دی (چنین واقعه ای بسیار کم رخ می دهد)
Kamdarmad کم در آمد
(ص) ویژگی آنکه یا آنچه در آمدش کم است
Kamgak کم گک
(۱) جایی که پیرامون یادو سه طرف آن بادیوار یا چیز دیگری احاطه شده باشد
Kamgap کم گپ
(ص) کم حرف؛ آنکه کمتر حرف بزند
Kamer کمیر
(۱) (موسیقی) موسیقی سالتی؛ موسیقی دوشامبر
Kamera کمیره
(۱) ۱- اتاق ۲- محفظه ۳- لاستیک توئی؛ ویلوسپید - سی (لاستیک توئی دوچرخه) ۴- جایگاه نوار فیلم در داخل دوربین عکاسی ۵- سلول ۶- انبار بگاژ
Kamida کمیده
(ق) کم از کم؛ در کمترین؛ حداقل؛ بوایش اوچون - بیر آی کیره ک (برای این کار حداقل یک ماه لازم است)
Kamfara کم فره
(۱) ۱- کافور ۲- درخت از تیره ی برگ بویان، دارای شاخ های متعدد در بخش انتهایی ساقه، برگ های سبز شفاف و متناوب، بیضی شکل و نوک تیز با کناره ی موجدار. در همه ی اندامهای این درخت یاخته های ترشحی ویژه ای محتوی نوعی رسانی و وجود دارد که از آن کافور به دست می آید ۳- ماده ی سفید رنگ با بوی ویژه، دارای بلورهای درشت و تخت که با اسانی متصاعد می شود و در اثر مرطوب شدن با اثر می شکنند، نوع طبیعی آن از تقطیر چوب درخت کافور به دست می آید، این ماده در داروسازی و صنعت کاربرد دارد؛ کامفر
Kamina کمینه
(ص) کمینه؛ واژه ای که در نامه ها یا گفتگو به جای

آن تیر پرتاب می کنند
~bo'lmoq کم لک بولماق
کمان شدن؛ خم شدن
Kamalak-2 کم لک
(۱) (فیزیک) رنگین کمان؛ کمان یادایره ای از نوارهای رنگارنگ (شامل رنگهای طیف) در کنار یکدیگر که بر اثر تابش پرتو نور به قطره های آب معلق در هوا و شکست آن پدید می آید و از اینرو تنها هنگامی دیده می شود که ناظر پس از بارندگی پشت به خورشید و در سمت آن به آسمان نگاه کند؛ قوس قزح؛ کمان رستم
Kamar-1 کمر
(۱) کمربند؛ نواری از چرم، پارچه و مانند آن که به کمر می بندند
Kamar-2 کمر
(۱) ۱- کمر ۲- صخره ی پر نشیب ناهموار، یا بخش پیش آمده ی یک صخره ۳- کالبدشناسی (ناحیه ای از بدن انسان و چهار پایان میان آخرین دنده و برآمدگی استخوان خصره، درست در بالای کفل
Kamarbasta کمربسته
(ص) (مجاز) آماده ی اجرای کار
Kamaymoq کمه ی ماق
(مص ل) کم شدن؛ کاهش یافتن
Kamayuvchi کمه یوچی
(۱) ۱- آنچه که کم شونده یا کاهش یابنده است ۲- (ریاضی) کاهش یاب؛ کمیتی که کمیت دیگر را از آن کم می کنند؛ مفروق منه
Kambar کم بر
(ص) ویژگی آنچه که پهنایش کم است
Kambag'al کمبغل
(ص) ۱- نادار؛ بی بضاعت؛ فقیر ۲- (مجاز) نارسا؛ ناکافی؛ سوخته - سیر (زمینی که آب ناکافی دارد) ۳- (مجاز) گرفتار وضع دشوار و نگران کننده؛ بیچاره
Kambag'allashish کمبغل لشیش
(۱) عمل یافتن نادار یا فقیر شدن
Kambag'allashmoq کمبغل لشماق
(مص م) ۱- روز به روز نادار شدن؛ روبه فقر و ناداری گذاردن
Kambag'allik کمبغل لیک
(۱) ناداری؛ فقر؛ بی بضاعتی
Kambag'alparvar کمبغل پرور

(ص) کاپیتالیستی؛ مربوط یا وابسته به سرمایه داری
Kapitalizm **کپیتلیزم**
 [= کاپیتالیسم] (۱) ۱- کاپیتالیسم ۲- نظام اقتصادی که در آن بخش اصلی حیات اقتصادی، بویژه ابزار تولید و کالا متعلق به افراد و مؤسسات غیردولتی باشد که بر اساس رقابت و جلب نفع شخصی عمل کنند؛ سرمایه داری ۳- نظام سیاسی که بر پایه‌ی آن استوار باشد
Kapitan **کپیتن**
 [= کاپیتان (کپیتن)] (۱) ۱- کاپیتان ۲- افسر بالاتر از ستوان یک و پایینتر از سرگرد ۳- خلبان ۴- ناخدا ۵- رهبر یک تیم ورزشی
Zangorikemati **زنگاری کیمه کپیتنی**
 مکانیک راننده‌ی ماشین پنبه چینی
Kap **کپ**
 (ح) واژه‌ای برای تأکید و مبالغه
Kap-katta **کپ کتخه**
 (ص) ۱- بزرگ؛ خیلی بزرگ: ~ آدم (آدم بزرگ)
Kappon **کپخان**
 (۱) ۱- بازار غله و دان ۲- نوعی ترازو که اصل آن تپخان باشد
Kapot **کپوت**
 [= کاپوت] (۱) کاپوت؛ دریچه یا روکش فلزی متحرک روی موتور وسیله‌ی نقلیه و هر نوع ماشین یا دستگاه دیگر
Kapsan **کپسن**
 (۱) ۱- حقی که از حاصلات غله‌ی روستا به ماموران، روحانیون و اهل کسبه مانند آرایشگر، آسیابان و غیره داده می‌شود ۲- (قد) مقدار غله‌ای که در سر خرمن به اشخاص نیازمند و فقیر داده می‌شد ۳- (قد) حقی که از فروش غله در بازار گرفته می‌شد
Kapsanchi **کپسن چی**
 (۱) کسی که «کپسن» می‌گیرد
Kapsula **کپسوله**
 [= کپسول] (۱) ۱- کپسول ۲- پوشش ژلاتینی به شکل استوانه‌ای و اغلب بایک یا دو قاعده‌ی مخروطی یا نیمکره دار و ۳- (کالبدشناسی) پوشش پرده‌ای برخی از اعضای زیست‌مندان
Kosmikkema~i **کوسمیک کیمه کپسولی**
 کپسول کشتی فضایی

می‌گریست)
Kanop **کناپ**
 [= کنف] (۱) ۱- کنف ۲- گیاهی از تیره‌ی پنیرکیان، دارای الیاف سلولزی بسیار محکم ۳- الیاف سلولزی آن گیاه که از آن در بافتن طناب و مانند آن استفاده می‌شود
Kanopzor **کناپ‌زار**
 (۱) آنجا که گیاه کنف بسیار روئیده باشد
Kanora **کناره**
 (۱) کناره؛ حاشیه یا کنار چیزی؛ ساحل
Kansler **کنسلر**
 (۱) ۱- نخست‌وزیری؛ صدارت ۲- نخست‌وزیر؛ صدر اعظم
Kapa **کپه**
 (۱) آلاچق؛ خانه‌ی موقت از چوب و ساقه‌ی درختان و الیاف گیاه؛ آلونک
Kapaki **کپکی**
 (۱) ۱- کفشی که قسمت تخت آن چرم باشد ۲- پارچه‌ی چرم یا پلاستیک ضخیمی که در تخت کفش سوراخ شده یا ساییده شده بگذرانند
Kapalak **کپلک**
 (۱) پروانه؛ گونه‌هایی از حشرات روز پرواز از راسته‌ی پولکبالان، با بالهای پهن پوشیده از پولک رنگریزه دار. انتهای شاخک نسبتاً درشت و زندگی چهار مرحله‌ای (تخم، نوزاد، شفیره و بلوغ)
Kapalagiuchdi **کپلگی اوچدی**
 الف) هراسان شد؛ ترسیدب) خشمگین شد؛ قهر کرد
Kapgir **کپگیر**
 [= کفگیر] (۱) ۱- کفگیر؛ اسبابی به شکل صفحه‌ی کمی مقعر (دارای سطح سوراخ سوراخ، شیاردار یا صاف) با دسته‌ای بلند که با آن کف پختنی‌ها را می‌گیرند یا غذاهای بی‌آب را از ظرفی به ظرف دیگر می‌ریزند ۲- (گف) پاندول ساعت
Kapital-1 **کپیتال**
 (۱) ۱- سرمایه ۲- (گف) پول زیاد
Kapitalist-1 **کپیتالیست**
 [= کاپیتالیست] (۱) کاپیتالیست؛ سرمایه دار
Kapitalist-2 **کپیتالیست**
 (ص) ۱- کاپیتالیست؛ دارای نظام سرمایه داری ۲- هوادار نظام سرمایه داری
Kapitalistik **کپیتلیستیک**

(۱) ۱- کمبودی؛ وضع یا کیفیت در دسترس نبودن ۲- (گف) نارسایی
Kamchiliksiz **کم چیلیک‌سبز**
 (ص) ۱- بی‌کم و کاست ۲- بدون نارسایی
Kamchiqim **کم چیقیم**
 (ص) کم هزینه؛ صفت آنچه که هزینه‌ی کمتر دارد
Kana **کنه**
 (۱) کنه؛ حشره‌ی کوچک از راسته‌ی کنگان، که قطعات دهانی خود را در پوست میزبان فرو می‌کند و خون او را به داخل لوله‌ی گوارش خود می‌کشد
Kanakunjut **کنه کونجوت**
 [= کنه کنجد] (۱) گیاه یک ساله از تیره‌ی کنجدیان، که دانه خاکستری رنگ دارد و از آن روغن حاصل کنند
Kanal **کنل**
 [= کانال] (۱) ۱- کانال ۲- جوی مصنوعی؛ نهر ۳- ترعه ۴- طول موج مربوط به یک ایستگاه تلویزیونی
Kanalizatsiya **کنه لیزتسیه**
 [= کانالیزاسیون] (۱) سیستم فاضلاب؛ سیستم مجراهایی که فاضلاب یک محل یا یک شهر از طریق آن انتقال می‌یابد
Kanareyka **کنه ریکه**
 [= قناری] (۱) قنار؛ پرنده‌ی آوازخوان کوچکی از راسته‌ی گنجشک شکلان، که رنگ گونه‌های وحشی آن غالباً خاکستری یا سبز است، ولی از پرورش آنها گونه‌هایی به رنگ زرد پدید می‌آید
Kanda **کنده**
 ← کنده قیلماق
Kandaqilmoq **کنده قیلماق**
 (مص. م) ۱- کندن ۲- چیزی را با زور یا فشار از جایش جدا کردن ۳- به پیوند یا فرایندی پایان دادن ۴- (مجاز) ترک کردن
Kandidat-1 **کندیدت**
 (۱) درجه‌ی علمی معادل دکتر
Kandidat-2 **کندیدت**
 ← نامزد
Kaniz **کنیز**
 (۱) ۱- برده‌ای که دختر یا زن باشد ۲- خدمتکار زن؛ پرستار زن؛ جاریه
Kanizak **کنیزک**
 (۱) دخترک یا زنکی که برده باشد؛ خان‌نینگ چیرایی
 سی دایم ییغلردی (کنیزک خوشگل خان همیشه

دیگران نشمارد؛ متواضع
Kamsuqumlik **کم سو قوملیک**
 (۱) فروتنی؛ سادگی؛ تواضع
Kamsut **کم سوت**
 (ص) صفت و ویژگی آنکه یا آنچه شیر کم دارد
Kamsuv **کم سوو**
 (ص) ۱- ویژگی آنچه که آبش کم است؛ کم آب ۲- ویژگی آنچه که شیرهاش کم است (در مورد میوه‌ها)
Kamsuvlik **کم سووولیک**
 (۱) وضع یا کیفیت کم بودن آب؛ کم آبی
Kamtar **کمتر**
 (ص) فروتن؛ آنکه خودخواه نیست؛ دایملا جوده ~ انسان (استاد انسان بسیار فروتن است)
Kamtarin **کمترین**
 (ص) بسیار فروتن؛ خیلی متواضع
Kamtarlik **کمترلیک**
 (۱) فروتنی؛ وضع یا کیفیت متواضع بودن
Kamtarona **کمترانه**
 (ق) متواضعانه؛ با فروتنی؛ او مخلص‌القیشیکه ~ تعظیم قیلدی (او به تحسین و احساسات علاقمندانش با فروتنی تعظیم کرد)
Kamxarajat **کم خره جت**
 (ص) صفت آنچه که هزینه اش کم است؛ دارای هزینه‌ی کم
Kamyob **کمباب**
 (ص) کمباب؛ ویژگی آنچه کم باشد یا کم به دست آید
Kamzul **کمزول**
 (۱) جلیتقه؛ نیمتنه‌ی کوتاه بی‌آستین و جلو باز که زیر کت پوشیده می‌شود؛ جلیقه
Kamshik **کشیک**
 (ص) صفت آنچه که لب و کنارش رنگ رفته و شکسته است: ~ پیاله (پیاله‌ی لبه شکسته)؛ (اف) کتیک
Kamchil **کمچیل**
 (ص) کم پیدا؛ صفت آنچه که کم در دسترس باشد؛ بوییده هول میوه ~ (در این مناطق میوه‌های تبار کم است)
Kamchilik-1 **کم چیلیک**
 (۱) کم پیدایی؛ وضع یا کیفیت کم بودن
Kamchilik-2 **کم چیلیک**

جمجمه روی یک پایه‌ی استخوانی قرار دارد و سه انگشت در هر پا

کرمک
(۱) ریشه‌ی گیاه خوراکی کوهی به نام رواش که در چرمگری کاربرد دارد

کرمان
(۱) کیسه؛ جیب ۲- (مجاز) پول آهر کیم نینگ ای اوزیگه معلوم (مقدار پول هر کس به خودش معلوم است)

کرناهول
[= کارناوال] (۱) کارناوال؛ نمایش سیار شامل رقص، آواز، شوخی و پیکوبی گروهی از مردم که جامه‌های رنگارنگ می‌پوشند و نقابهای گوناگون به چهره می‌زنند و خود را به شکل شخصیتها یا جانوران گوناگون در می‌آورند

کرنی
[= کرنا] (۱) ۱- کرنا؛ سازهای بادی بلند و استوانه‌ای بدون شستی که صدایی بسیار بم دارد ۲- آنچه که مشابه به این ساز باشد: سماوار سی (لوله‌ی دودرو سماوار)

اشتهاسی کرنی
(۱) (گف) پوشش برای سر؛ میل و اشتیاق زیاد نسبت به داشتن چیزی

کرنی گل
(۱) گیاه زینتی پایا از تیره‌ی عشقه که بالا رونده و پیچنده است و در تمام سال بر روی آن برگ دیده می‌شود و دارای گلپای چتری برنگهای لاچوردی، بنفش، زرد و... است

کرنی چی
(۱) نوازنده‌ی کرنا

کرنی چی دن بیر پف
در مورد سهل و عادی بودن کاری برای شخص

کرنیز
(۱) ۱- گیلویی؛ گچبری حاشیه‌ی سقف و بالای دیوار ۲- چوب پرده ۳- قسمت پیش برآمده‌ی افقی سه دیوار یا درپچه‌های ساختمان

کرامت
(۱) ۱- کرامت ۲- کاری شگفت انگیز و غیرعادی که از اولیا سر بزند ۳- بزرگواری ۴- بخشش ۵- نام آقایان و خانمها

کرامت کورستماق
~qilmoq

کردیه گرف
[= کاردیوگراف] (۱) (پزشکی) کاردیوگراف؛ دستگاهی که چگونگی ضربان قلب را به صورت نموداری ثبت می‌کند

کردیه گرفیه
[= کاردیوگرافی] (۱) (پزشکی) عمل ثبت ضربان قلب به صورت نموداری توسط دستگاه کاردیوگراف

کردیه گرممه
[= کاردیوگرام] (۱) (پزشکی) کاردیوگرام؛ نموداری از چگونگی کار در قلب که به وسیله‌ی کاردیوگراف ثبت می‌شود؛ نوار قلب

کردیه لوگ
(۱) کسی که کارش شناسایی و درمان بیماریهای قلبی است؛ دکتر متخصص بیماریهای قلبی

کردیه لوگبه
[= کاردیولوژی] (۱) شاخه‌ای از پزشکی که به شناسایی و درمان بیماریهای قلبی اختصاص دارد

کرگا
(۱) چوب اطراف آلاچیق

کریکه توره
[= کاریکاتور] (۱) کاریکاتور؛ تصویر کسی یا صحنه‌ای به صورت مضحک یا طنز آلود که در نمایش برخی ویژگیها یا جزئیات آن مبالغه شده باشد

کریکه توره چی
(۱) کاریکاتوریست؛ نقاشی که کارش ترسیم کاریکاتور است

کرلیخماق
(مصل) ۱- ۱- کرلیخماق ۲- (مجاز) بسیار لاف زدن؛ خیلی زیاد خودستایی کردن

کرج
(۱) ۱- قاچ؛ بریده‌ای از یک چیز که جای آن به صورت شکاف در آید؛ قاوون سی (قاچ خربزه)

کرج لماق
~lamoq
قاچ کردن؛ بریدن و به صورت برشهای نازک در آوردن

کرکس
(۱) چوب بندی؛ آهن بست؛ استخوان بندی

کرکیدون
[= کرگدن] (۱) کرگدن؛ جانور پستاندار بزرگ وحشی از تیره‌ی کرگدن، درشت اندام از راسته‌ی فردسمان، علفخوار و بومی آسیا و آفریقا، دارای پوست کلفت و بدون مو، یک یا دو شاخ سخت و فشرده که در جلو

اطمینان از نداشتن بیماری واگیردار یا پیشگیری از انتقال آن به دیگران، مدتی در آن نگهدارند ۳- پست ویژه‌ی نظارت و بازرسی وسایط و کالاهایی که از مناطق شیوع بیماریهای واگیردار به جاهای دیگر می‌آیند

کره تی
[= کاراته] (۱) کاراته؛ از روشهای دفاع فردی و ورزشهای رزمی که در آن ضربه‌های دست و پا را به نقاط آسیب پذیر بدن حریف وارد می‌آورند

کره تی چی
(۱) کاراته کار؛ ورزشکار کاراته؛ کسی که در ورزش کاراته ماهر باشد

کرهوات
(۱) تختخواب؛ وسیله‌ای برای خوابیدن، دارای سطحی معمولاً مستطیلی و مسطح و پایه‌هایی در هر سو؛ تخت

کرخت
(ص) کرخت؛ دستخوش کرختی

کرختلیک
(۱) ۱- کرختی ۲- کند یا متوقف شدن موقتی فعالیت عصبهای حسی و حرکتی در یک یا چند اندام موجود زنده ۳- کندی فعالیت ذهنی و پاسخ جاندار به انگیزشهای خارجی ۴- خواب زمستانی برخی از گیاهان و جانوران

کرش
(۱) (پزشکی) قشر نازک سپید که از اثر بیماری در سطح زبان تشکیل می‌شود

کرشمه
(۱) ۱- کرشمه ۲- غمزه ۳- ناز

کربید
[= کاربید] (۱) (شیمی) کاربید؛ ترکیب دوتایی کربن و یک فلز

کربونت
[= کربنات] (۱) (شیمی) ۱- کربنات ۲- نمک اسید کربنیک، شامل بنیان (CO-3) که به آسانی به وسیله‌ی اسیدها تجزیه می‌شود، کربنات فلزات قلیایی در آب محلول، و بقیه نامحلولند

کربره تور
[= کاربوراتور] (۱) کاربوراتور؛ وسیله‌ای در موتورهای درونسوز که مخلوط متناسب سوخت و هوا را برای اشتعال در سلیندرها تهیه می‌کند

کپتر
[= کبوتر] (۱) کبوتر؛ پرنده‌ای از راسته‌ی کبوترشکلان، دارای انواع بزرگ و کوچک، بدن گوشتی، سر نسبتاً کوچک، نوک شاخی و رنگهای متنوع

کپترلیک کپتری
~i
کبوتر صلیح؛ کبوتر سفید که سمبل صلح است

کپتر باز
(۱) کبوتر باز؛ کسی که کبوتران را نگهداری و با آنها بازی می‌کند

کپترخانه
[= کبوترخانه] (۱) ۱- کبوترخانه؛ اتاق یا برجی که برای کبوتران می‌سازند تا در آن لانه کنند ۲- (گف) مجاز) جایی شلوغ و پر رفت و آمد

کر
(۱) ۱- کر ۲- کسی که حس شنوایی اش کار نمی‌کند؛ کسی که دچار کری است؛ آدم ناشنوا

کر
(ص) کر؛ فاقد نیروی شنوایی؛ ناشنوا

کره بین
[= کارابین] (۱) کارابین؛ نوعی تگنگ کوتاه و سبک

کرز فکه
(۱) (قد) زرده‌ی جنگی

کرفک
~کر فکه

کرم
(۱) کلم؛ گیاه یک ساله یا دوساله از تیره‌ی چلیپاییان، با برگهای دمدار به رنگ سفید، سبز یا قرمز و کاسبرگ گسترده، گل سفید و میوه‌ی دارای یک خط سراسری، بخش خوراکی انواع آن مسمک است ۲- ساقه‌ی کروی، غنچه‌های به هم فشرده یا جوانه‌های اطراف ساقه باشد

کرم
(۱) ۱- کرم ۲- بزرگواری ۳- بخشش؛ دهش ۴- نیکی

کره میل
[= کارامل] (۱) (شیمی) ۱- کارامل؛ جسم قهوه‌ای تیره و محلول، که از حرارت دادن قند تا دمای ۲۰۰- درجه‌ی سانتیگراد و در مجاورت نمکهای آمونیم حاصل می‌شود و به عنوان ماده‌ی رنگی خوراکیها و نوشابه‌ها به کار می‌رود؛ قند سوخته

کرنتین
[= قرنطینه] (۱) ۱- قرنطینه ۲- جایی که افراد را برای

کسب مشترکی باشد

کسبی

Kasbiy

(ص.) کسبی؛ منسوب به کسب؛ حاصل شده وسیله‌ی سعی، کوشش و مهارت

Kasb-kor

(ا.) کسب و کار؛ فعالیت روزمره و اصلی؛ شغل

Kasir-kusur

(ص.) صدایی که از شکستن یا جوبیدن چیزهای سخت و انحنای پذیر پدید می‌آید

KasKa

[=کاسک] (ا.) ۱- کاسک ۲- کلاهی که بیرون آن با صفحه‌ای از فلز پوشانده شده تا سر را از تأثیر ضربه حفظ کند؛ کلاه ایمنی

Kasod

(ص.) ۱- کساد ۲- ویژگی فعالیت اقتصادی که خواستار کافی نداشته باشد ۳- ویژگی جای عمومی (مانند مغازه یا بازار) که مراجعان کافی نداشته باشد ۴- (گف.) کثافت؛ ضرر

Bozor~

بازار کساد برای کالا خریداری نیست

Kasofat

کثافت ۱- کثافت ۲- آلودگی؛ پلیدی ۳- بدبختی؛ فرجام بد

Kasr-1

کسر (ا.) (ریاضی) ۱- کسر ۲- نمایش عددی خارج قسمت دو عدد ۳- باقیمانده؛ آنچه از تقسیم یک عدد به غیر مضربش باقی می‌ماند

~qoldiq

کسر قالدیق باقیمانده‌ی کسری (غیر صحیح)

Kasr-2

کسر (ص.) ۱- زیان؛ آسیب؛ ناقول‌ی آب هوا؛ یکی لرگه جدی ~ بیتکرزدی (آب و هوای نامناسب به کشتهای زبان جدی رساند) ۲- شوم؛ بد؛ یو یوتقه زیش تجربه سیزلیگیمیز سی ایدی (این باخت ناشی از اثر بدی تجربه‌ی مایود)

~igaqolmoq

کسری که قالماق دچار شامت کسی شدن

Menga~ingtegni

مینگه کسرینگ تیگدی به من زبان یا شامتت رسید

Kasrli

کسرلی

کروانسرای

Karvonsaroy

[=کاروانسرا] (ا.) کاروانسرا؛ بنایی دارای اتاقها، انبارها، طولیه‌ها و حیاط، که در زمانهای گذشته مسافران در جریان سفر خویش در آن توقف و استراحت می‌کردند؛ رباط

Kasaba

کسبه (ا.) کاسب؛ پیشه‌وران

Kasal

کسل (ا.) ۱- بیمار ۲- جاننداری که یک یا چند اندامش دچار آسیب شود یا درست کار نکند ۳- (پزشکی) کسی که به خاطر آسیب دیدگی، درد یا ناراحتی تحت درمان باشد؛ مریض؛ ناخوش ۴- (مجاز) عادت غیر قابل ترک؛ کپیچیکش اونینگ ~ لیگی (دیر کردن عادت اوست ۵- علت؛ کمبودی؛ نارسایی ۶- (مجاز) آرزو؛ اشتیاق ۷- (مجاز) عامل بدبختی و شکست؛ کثافت؛ همه ~ لیک شونده که سیزده ایشانچ یوق (تمام بدبختی در این است که در شما باور وجود ندارد)

Cho'ntak~

چونک کسل جیب خالی است؛ بی پولی است

Kasallik

کسل لیک (ا.) ۱- بیماری ۲- هرگونه آسیب یا بی نظمی که در اندام زیستمند پدید آید؛ ناخوشی؛ مرض؛ مریضی

Kasalmand

کسلمند (ص.) بیمار؛ دارای بیماری

Kasalnamo

کسل نما (ص.) بیمار گونه؛ دارای وضع یا حالت بیمار

Kasalvand

کسل وند [=کسلمند] (ص.) (گف.) بیمار

Kasalxona

کسلخانه (ا.) بیمارستان؛ مؤسسه‌ای با تجهیزات و کارکنانی برای نگهداری و درمان بیماران؛ مریضخانه؛ شفاخانه

Kasb

کسب (ا.) ۱- کسب ۲- پیشه‌ای معمولاً برای به دست آوردن درآمد ۳- داد و ستد ۴- عمل یا فرایند به دست آوردن؛ بیلم ~ اینمای (کسب علم)

~etmoq

کسب اینماق ۱- کسب کردن؛ به دست آوردن و صاحب شدن ۲- افاده یا نمایش کردن

Kasbdosh

کسبداش (ا.) همکسب؛ هر یک از دو یا چند نفری که دارای

کرتگرفیه

Kartografiya

[=کارتوگرافی] (ا.) کارتوگرافی؛ عمل یا فرایند ترسیم نقشه

Karton

کرتون (=کارتن] (ا.) کارتن؛ جعبه‌ی مقوایی بزرگ برای بسته بندی ۲- مقوای کلفت

Kartoteka

کرتته‌تیکه (ا.) ۱- مجموع فیشهایی که معلومات لازم در مورد یک موضوع معین در آنها جمع آوری شده است ۲- فیشیه؛ برگه دان

Kartochka

کرتچکه (ا.) ۱- کارته ۲- ورقه‌ی کوچک مقوایی که روی آن مطالب و اطلاعات مورد نیاز نوشته شده است ۳- کارت عضویت ۴- کارت هویت

Kartoshka

کرتوشکه (ا.) سیب زمینی ۲- گیاهی از تیره‌ی بادنجانیان دارای غده‌های زیر زمینی که بر روی آن جوانه‌ها وجود دارد و از نموی آنها ساقه‌های قائم پدید می‌آید. غده‌های آن پر از مواد نشایسته‌ای است و به مصرف خوراک می‌رسد

Kartoshkagul

کرتوشکه گل (ا.) گیاهی زینتی که ریشه‌ی آن دارای غده‌های زیر زمینی، ساقه‌ی آن بلند، گل‌های بزرگ و به رنگ‌های مختلف است

Karusel

کروسل (ا.) چرخ فلک؛ اسبابی تفریحی با تعدادی صندلی که افراد بر آنها می‌نشینند و در یک محور عمودی یا افقی چرخانده می‌شوند

Karvon

کروان [=کاروان] (ا.) کاروان؛ گروهی از وسیله‌های نقلیه یا مردم که با هم به سوی مقصدی حرکت کنند؛ ایت هوره‌دی، ~ اوتته‌دی (ضر) (سگ لایو کاروان گذرد) (دهخدا)

Karvonboshi

کروانباشی (ا.) ۱- کاروانسالار؛ رئیس کاروان؛ قافله سالار ۲- (قد.) رئیس سوداگران در بخارای قدیم ۳- (قد.) دلال کرایه گرفتن حیوانات و اربابه‌های بارکش در گذشته ۴- (مجاز) رهبر؛ رئیس

Karvonqush

کروانقوش (ا.) (نجوم) توده‌ای از ستارگان کوچک که در شبهای فصل تابستان از سوی شرق دیده می‌شوند

کار بر جسته و غیر قابل توقع یا پیش بینی کردن

Karomatqilmoq

کرامت قیلماق پیشگویی کردن

Karomatli

کرامتلی (ص.) صاحب کرامت؛ آنکه می‌تواند کار شگفت انگیز و غیر عادی مانند پیشگویی بکند

Karp

کرب (ا.) ماهی گول

KarpArslon

کرب ارسلان (ا.) شیر کوچک؛ توله شیر

Karpi

کرپی (ا.) پل؛ جسر

Karquloq

کرقولاق (ص.) کر؛ ناشنوا

Karqur

کرقور (ا.) پرندۀ بزرگ جنگلی از راسته‌ی ماکیانسانان

Karra

کرخه (ق.) بار؛ تعداد دفعه‌های تکرار یک رویداد؛ نوبت؛ دفعه؛ مرتبه؛ بیر ~ (یک بار)

Karsillama

کرسیلخمه (ص.) ۱- ترو تازه ۲- صفت میوه‌ایکه هنگام بریدن یا خوردن صدایی مانند «کرس» تولید کند

Kars-kurs

کرس کورس (ص.) صدایی که هنگام جوبیدن میوه‌های تازه و آبداری مانند سیب، خیار یا خربزه تولید می‌شود

Karta

کرتنه (ا.) ۱- نقشه‌ی زمین بر روی کاغذ یا چیز دیگر ۲- بخشی از سطح زمین یا دشت؛ پارچه‌ای از زمین دشت

Kartel

کرتل [=کارتل] (ا.) کارتل؛ اتحاد چند بنگاه اقتصادی یا تولیدی برای در دست گرفتن بازار و تسلط بر قیمتها

Karter

کرتو [=کارتو] (ا.) (مکانیک) کارتو؛ محفظه‌ای در اتومبیل که میل لنگ و شاتونها را در بر می‌گیرد؛ جعبه‌ی میل لنگ

Kartech

کرتچ (ا.) ۱- (نظامی) گلوله‌ی افشان ۲- ساچمه‌ی بزرگ تفنگهای شکاری

Kartina

کرتینه (ا.) (گف.) ۱- فیلم سینمایی ۲- تصویر سینمایی

(۱) نشخوار: فرایند برگرداندن غذای بلعیده شده به دهان برای جویدن دوباره‌ی آن به وسیله‌ی نشخوارکنندگان

که‌وسشه‌ماق Kavshamoq (مص.م.) باملج مولوچ جویدن: خوردن

که‌وسشر Kavshar (۱) (۱) - (مکانیک) اسباب فلزی که دو اسباب فلزی دیگر را به هم وصل می‌کند ۲ - (مجاز) آنچه که حرف یا صحبت را به همدیگر پیوند می‌دهد و سبب ادامه‌ی صحبت می‌شود

که‌وسشرله‌گیچ Kavsharlagich (۱) (مکانیک) اسباب پیوند دهنده: الکتر (ی وصل کننده‌ی برق)

که‌وسشرلماق Kavsharlamoq (مص.م.) پیوند زدن فلزات به همدیگر

که‌وسشرلاوچی Kavsharlovchi (۱) (مکانیک) جوشکار: کسی که کارش جوشکاری باشد: (اف.) ولدینگکار

که‌وسشرلاوچیلیک Kavshovchilik (۱) جوشکاری: اتصال دو قطعه‌ی فلزی به یکدیگر از راه بالا بردن است دمای آنها تا حدی که ذوب شوند و به یکدیگر بچسبند: (اف.) ولدینگکاری

که‌وسشاوچی Kavshovchi (۱) (جانورشناسی) نشخوار کننده

که‌وسش‌قیتروچیلر Kavshqaytaruvchilar (۱) (جانورشناسی) نشخوار کنندگان: پستاندارانی از راسته‌ی جفت سمان (مانند گوسفند، زرافه، آهو و شتر) که دارای معده‌ی پیچیده و سه یا چهار بخشی هستند و غذا را پس از بلعیدن دوباره به دهان بر می‌گردانند و می‌جویند

کیف Kayf (۱) ۱ - کیف ۲ - لذت: خوشی: عیش ۳ - مستی ۴ - (اف.) چگونگی: کیفیت موضوع نینگ کم و ~ ینی معلوم قیل (چگونگی موضوع را معلوم کن)

کیفی‌بلند ~ibaland بسیار مست

کیفی‌نی‌کیسماق ~inikesmoq از مستی برآمدن: هوشیار شدن

کیفی‌آشماق ~ioshmoq سخت مست شدن

کته‌کته Katta-katta (ق.) زیاد-زیاد: به مقدار زیاد

کتخه‌کان Kattakon (ص.) (گف.) بزرگتر

کته‌لشیش Kattalashish (۱) عمل یا فرایند بزرگ شدن

کته‌لشماق Kattalashmoq (مص.ل.) رو به بزرگی نهادن

کته‌لیک Kattalik (۱) ۱ - بزرگی ۲ - وضع یا کیفیت بزرگ بودن: میدان کته‌لیگی (بزرگی میدان)

کته‌قورغان Kattaqo'rg'on (۱) نوعی انگور سفید، که دانه‌ها و خوشه‌هایش بزرگ است

که‌وچوک Kauchuk [= کائوچو] (۱) ۱ - کائوچو ۲ - ماده‌ی کشسانی که از بسته شدن شیرابه‌ی انواع گیاهان گرمسیری به دست می‌آید و آن را به شکل ورقه ورقه آماده و سپس خشک می‌کنند و به سبب دارا بودن مقاومت برقی کاربردهای صنعتی فراوان دارد ۳ - هر یک از مواد گوناگون مصنوعی لاستیکی شکل

که‌وک Kavak (ص.) ۱ - خالیگاه ایجاد شده از اثر پوسیدگی در میان چیزی آدرخت نینگ که وگی (خالیگاه درخت) ۲ - (گف.) لانه: آشیان: چومچوق که وگی (لانه‌ی گنجشک) ۳ - (مجاز) جای دنج: گوشه‌ی خالی

که‌وک‌ایچلی‌لر Kavakichlilar (۱) (جان) نام یکی از ساده‌ترین جانوران پریاخته‌ی بی‌مهره

کوثر Kavsar (۱) (اسلام) بنا بر باورهای دینی حوضی است در بهشت دارای آب جانبخش و گوارا

که‌ووش Kavush | کفش (۱) کنشی چرمین که معمولاً با مسیح پوشیده می‌شود

که‌ووش‌دوز Kavushdo'z (۱) کفش دوز: کفاش

که‌ووش‌دوزلیک Kavushdo'zlik (۱) ۱ - کفاشی ۲ - عمل یا فرایند دوختن کفش ۲ - کارگاه یا مغازه‌ی کفش‌دوزی ۳ - شغل کفاش

که‌وشش Kavsh

فرآورده‌ها یا کالاهای یک مؤسسه معرفی شده باشد ۳ - دفترچه رهنمای یک فرآورده‌ی صنعتی ۴ - فهرست کتب چاپی و خطی کتابخانه ۵ - فهرست اشیای یک موزه

کته‌پولته Katapulta (۱) ۱ - دستگاهی در هواپیماهای نظامی و ناو فضایی، که هنگام بروز خطر خلبان یا فضا‌نورد را از کابین بیرون پرتاب می‌کند ۲ - دستگاهی که هواپیماها را از روی تریه ناو هواپیما بر پرواز می‌دهد

کتیر Kater (۱) ناوچه: قایق موتوری

کتیت Katet (۱) (ریاضی) ضلع مجاور زاویه‌ی قائم: هر یک از ضلع قائم در مثلث قائم الزاویه

کتید Katod [= کاتد] (۱) (فیزیک) کاتد: قطب منفی لامپ الکترونی که بر اثر گرما الکترون گسیل می‌کند ۲ - پایانه یا الکتروند منفی

کتولیک Katolik-1 [= کاتولیک] (۱) کاتولیک: هر یک از پیروان مذهب کاتولیک

کتولیک Katolik-2 (ص.) کاتولیکی: مربوط یا منسوب به کاتولیسم

کتاول Katovul (۱) (قد.) قلعه بان و آن را کوتاول و کوتوال نیز نامند

کتخه Katta (ص.) ۱ - بزرگ ۲ - دارای حجم، وسعت یا تعداد زیاد ۳ - برجسته: نمایان: چشمگیر: با اهمیت: ~ عالم (دانشمند برجسته) ۴ - بالغ: بزرگسال ۵ - دارای منصب بلند

~nikesibkichkinaqilmoq کتخه‌نی‌کیسیب‌کیچکینه‌قیلماق بچه‌ی خردسالی که مانند بزرگسالان حرف بزند

کته‌قیلماق ~qilmoq پروراندن و بزرگ کردن

کته‌خاتین ~xotin زن نخستین شخص

اوزینی‌کته‌آلماق O'zini~olmoq خود را برتر از دیگران دانستن: مغرور شدن

کتخه‌بالا Kattabolo (ص.) (اف.) بزرگتر: خیلی بزرگ

(ص.) کسری: مربوط یا منسوب به کسر: ~ سان (عدد کسری)

کسه Kassa (۱) ۱ - گاو صندوق ۲ - گیشه: باجه ۳ - نام مؤسسات و اداراتی که با پول کار و معامله کنند: امانت ~ سی (صندوق پس انداز) ۴ - موجودی پول یک مؤسسه یا اداره

کستسیه Kassatsiya (۱) (حقوق) ۱ - استیناف ۲ - دادرسی دوباره نسبت به رأی دادگاه بدوی: پژوهش: فرجام ۳ - فسخ نتایج انتخاباتی که مخالف قانون یا اصول انتخابات به دست آمده باشد

کسیته Kasseta (۱) کاست: محفظه‌ی کوچک معمولاً پلاستیکی دارای دو قرقره برای نگهداری نواری که در موقع استفاده از یک قرقره به دیگری می‌پیچد (مانند نوار ضبط یا ویدئو)

کسیر Kassir (۱) ۱ - صندوقدار: تحویلدار ۲ - گیشه چی: بلیط فروش

کسیرلیک Kassirlik (۱) ۱ - صندوقداری: تحویلداری ۲ - بلیط فروشی

کتک Katak (۱) ۱ - لانه‌ی مخصوصی که برای جانوران بسازند: تاوق کتگی (لانه‌ی مرغ: مرغدانی) ۲ - جدول: خانه‌های شطرنجی

کتکچه Katakcha (ص.) ۱ - لانه‌ی کوچک ۲ - خانه‌های کوچک شطرنجی

کته‌لک Katalak (۱) کلبه: خانه‌ی کوچکی معمولاً شامل یک اتاق تنگ، تاریک و فقیرانه: آلونک

کته‌لیز Kataliz [= کاتالیز] (۱) (شیمی) کاتالیز: تغییر سرعت یک واکنش شیمیایی بر اثر افزودن یک آسانگر

کته‌لیزه‌تر Katalizator [= کاتالیزور] (۱) (شیمی) کاتالیزور: ماده‌ای که سرعت واکنشهای شیمیایی را افزایش می‌دهد و خود در آخر عمل بدون تغییر باقی می‌ماند: آسانگر

کته‌لوگ Katalog [= کاتالگ] (۱) ۱ - کاتالگ ۲ - فهرستی که در آن

(ا.) (گف.) مهمانداری؛ وضع یا کیفیت آمدن و رفتن مهمانها
Keldi-ketdi کیلیدی کیتدی
 — کیتدی کیلیدی
Kelgindi کیلگیندی
 (ا.) مهاجر؛ آنکه برای زندگی کردن به جای دیگری آمده مقیم شده باشد؛ غیر بومی
Kelgusi کیلگوسی
 (ا.) ۱- کیله سی ۲- کیله جک
Kelin کیلین
 (ا.) ۱- عروس ۲- زنی که تازه ازدواج کرده باشد ۳- نسبت زن با خانواده‌ی شوهرش ۴- زن مورد خطاب اقارب که جوان باشد ۵- (مجاز) بسیار زیبا، آراسته و باشکوه؛ بهارده درختلر ~ لردیک گوزه ل و آراسته بولگن (درختان در بهار چون عروسان زیبا و آراسته شده)
Kelinlik کیلین لیک
 (ا.) زمان عروسی؛ مناسب عروس شدن یا عروس بودن؛ ~ دوری (زمان عروس بودن)
Kelinoyi کیلین آیی
 (ح.) ۱- حرف خطاب به زن برادر ۲- حرف خطاب به زنی که مستتر از صحبت کننده باشد
Kelinsalom کیلین سلام
 (مردم شناسی) مراسمی است که صبح فردای شب عروسی، عروس به قوم و خویش داماد معرفی می شود. در این مراسم زنی به هر یک از اقارب داماد بیهتای مناسب حالش می گوید و بعد عروس به طرز خاصی به او تعظیم و سلام می کند
Kelintushdi کیلین توشدی
 (مردم شناسی) مراسم جشن و سروری که هنگام آوردن عروس در خانه‌ی داماد برگزار می شود
Kelinchak کیلین چک
 (ا.) عروس جوان
Kelishgan-1 کیلیشگن
 (ص.) به توافق رسیده؛ موافقه شده؛ به قراری رسیده
Kelishgan-2 کیلیشگن
 (ص.) خوش قد و بالا؛ خوش اندام؛ خوش تیپ
Kelishik کیلیشیک
 (دستور) حرف اضافه (مانند دن، گه، که، قه، ده، نی، نینگ)؛ کتاب نینگ ورغی (ورق کتاب، احمد بازار که کیتدی (احمد به بازار رفت، نیمه نی ایسته ی سن؟

Kejim کجیم
 (ا.) (قد.) پوشش ذره‌ی اسب که در جنگ می پوشانند؛ برگستان؛ کچیم (چفتای)
Kek کیک
 (ا.) انتقام؛ دشمنی؛ عداوت؛ کینه
~saqlamoq کیک سقلماق
 کینه ورزیدن؛ عداوت و حس انتقام داشتن
Kekirdak کیکیردک
 (ا.) (کالبدشناسی) ۱- حلقوم ۲- (گف.) قسمت جلو گردن؛ گلو؛ (اف.) کیکیرتک
Kekirik کیکیریک
 (ا.) آروغ؛ گاز معده که با سر و صدا از راه دهان بیرون آید؛ باد گلو؛ از غ؛ ازوق
Kekirmoq کیکیرمق
 (مصل.) آروغ زدن
KekKayma کیکخه می
 (ا.) ۱- کسی که همیشه سینه را جلو انداخته، یا طمطراق راه برود ۲- (مجاز) خودنما؛ صفت آنکه خود را برتر از دیگران بنماید
Keksa کیکسه
 (ص.) ۱- پیر؛ سالخورده ۲- (مجاز) ویژگی آنکه سالهای زیادی را سپری کرده؛ قدیمی
Keksalik کیکسه لیک
 (ا.) پیری؛ وضع یا کیفیت پیر بودن؛ ~ چاغی (هنگام پیری)
Keksaymoq کیکسه می مق
 (مصل.) پیر شدن؛ کهنسال شدن
Kekchi کیک چی
 (ص.) کینه توز؛ کینه جو؛ کینه ای؛ انتقامجو
Kekchilik کیک چیلیک
 (ا.) ۱- وضع یا کیفیت کینه توز بودن ۲- کین ورزی
Kelajak-1 کیله جک
 (ا.) آینده؛ زمان بعد از حال
Kelajak-2 کیله جک
 (ص.) آینده؛ مربوط یا متعلق به زمان پس از این؛ پس از رویداد مورد بحث
Kelasi کیله سی
 (ا.) پس از زمان حال؛ آینده
Kelbat کیلیت
 (ا.) (گف.) قامت؛ اندام
Keldi-keldi کیلیدی کیلیدی

(سفر بسیار دور شد)
Kashanda کاشنده
 (ا.) کسی که عادت به کشیدن دخانیات دارد
Kashar کشر
 (ا.) بنایی برای اقامت دامپروان در محل زندگی زمستانی دامها
Kashf کشف
 (ا.) ۱- کشف ۲- عمل یا فرایند آشکار ساختن آنچه پنهان یا ناشناخته بوده است ۳- دریافت و آگاهی بر رازی از راه تلاش و کوشش مشخصی
Kashfiyot کشفیات
 (ا.) کشفیات؛ ج. کشف؛ مجموعه‌ی چیزهای کشف شده
Kashik کشیک
 [= کشیک] (ا.) ۱- کشیک ۲- نگاهبانی؛ مراقبت؛ پاس ۳- پاسدار؛ قراول
Kashikchi کشیکچی
 (ا.) کشیکچی؛ نگاهبان؛ مراقب؛ پاسدار
Kashir کشیر
 (ا.) (گیاه شناسی) هویج؛ زردک؛ گزر
Kashkul کشکول
 (ا.) ۱- کشکول ۲- ظرفی گود و بیضی شکل که به زنجیر باریکی آویزان است و درویشان آن را به دست می گیرند و با خود می گردانند تا رهگذران برایشان در آن پول بیندازند ۳- کتابی که در آن نوشته‌های معمولاً کوتاه و گوناگون (مانند شعر، داستان، لطیفه، تاریخ ...) گردآوری شده است
Kashnich گشنیچ
 (ا.) گشنیز؛ گیاه علفی یک ساله و بی کرک از تیره‌ی جتریان، دارای برگهای بایوی ویژه، که به عنوان سبزی خوراکی کشت و مصرف می شود
Kashta کشته
 (ا.) ۱- نوعی سوزن دوزی و گلدوزی بر روی پارچه ۲- نقشها، گلها و خطوط تریینی بر یک سطح
Kashtado'z کشته دوز
 — کشته چی
Kashtachi کشته چی
 (ا.) آنکه ماهر در سوزن دوزی و گلدوزی بر روی پارچه است
Kashtachilik کشته چیلیک
 (ا.) عمل یا شغل کشته دوز

~itaraq کیفی ترهق
 بسیار مست
~iuchdi کیفی اوچدی
 ۱- طبعش خراب شد ۲- مضطرب شد
~qilmoq کیف قیلماق
 کیف کردن؛ لذت بردن
Shira~ شیره کیف
 اندکی مست
Kayfiyat کیفیت
 (ا.) ۱- کیفیت ۲- چگونگی ۳- ویژگی ذاتی متعلق و مخصوص به چیزی
Kayfli کبفلی
 (ص.) ۱- با کیف؛ دارای کیف و لذت
Kayf-safo کیف صفا
 (ا.) کیف و صفا؛ لذت؛ خوشی؛ عیش
Kayfsiz کیف سیز
 (ص.) ۱- ویژگی آنکه طبعش مکرر و کیفش خراب باشد ۲- عاری از لذت، خوشی یا عیش
Kayvon کیوان
 (ا.) ۱- (نجوم)، (قد.) سیاره‌ی زحل ۲- (ف.م.) ایوان بلند
Kayvoni کیوانی
 [= کدبانو] (ا.) ۱- کسی که در دعوتها و مراسم بزرگ مهمانان را پذیرایی کند و غذا را در سفره بچیند ۲- کدبانوی خانه ۳- آگاه؛ ماهر؛ چیزفهم
Kazarma کزومه
 (ا.) سربازخانه؛ جای نگهداری و آموزش سربازان
Kazo-kazo کذا-کذا
 (ض.) کارمند عالیرتبه؛ دانشمند بلند پایه؛ اشخاص مشهور و نامدار
Kazzob کذاب
 (ص.) کذاب؛ دروغگو
Kazzoblik کذابلیک
 (ا.) دروغگویی
Kashak کشک
 (ا.) چوبی که در بنا و سایر ساختمانها برای استحکام بیشتر بخشهای مختلف آن کار گذاشته می شود
Kashal-1 کشل
 (ا.) (گف.) انتظار؛ اویده آنه نگیز سیرگه ~ (مادر تان در خانه انتظار شما را دارد)
Kashal-2 کشل
 (ص.) دور؛ دارای فاصله‌ی زیاد؛ سفر جوده ~ بولدی

~ آلسین (روغن را به قدر نیاز بگیرد)

کیره ک
(ص.) ۱- لازم ۲- مورد نیاز ۳- لازمه ۴- احتمال؛ ممکن: بیلسه ~ (ممکن است بداند: کیلسه ~ (ممکن است بیاید)

کیره ک
(ق.) حالت عمل ناگزیر، مورد یا حتمی؛ بایست؛ بایستی؛ باید: مهمانلر کیلیش لری ~ (باید مهمانها بیایند)

کیره کلی
(ص.) دارای لزوم؛ دارای نیاز؛ مورد ضرورت

کیره ک سیز
(ص.) غیر لازم؛ ویژگی آنچه که نیازی به آن نباشد

کیره میکه
[سرآمیک] (ا.) ۱- فرآورده‌ی سفالی لعابدار ۲- سفال سازی؛ سفال پزی؛ سفالگری

کیریک
(ص.) ۱- آنچه که میانش باز باشد؛ دارای سوراخهای بزرگ ۲- (مجاز) خودنما؛ از خودراضی

کیرماق
(م.ص.) با کشیدن چیزی به دو سو میانش را باز کردن

کیره سین
(ا.) نفت سفید که دارای بوی تندی است

کیرتماق
(م.ص.) قطعه کردن؛ پارچه کردن

کرشان
(ا.) سفید آب؛ سفیده

کیسک
(ا.) ۱- کلوخ ۲- توده‌ی گل خشک شده ۳- (مجاز) کسی که بی تفاوتی پیشه کرده است؛ شونچه گپ نی ایشیتیب ~ بولیب توره ویردی (ایتهمه حرف را شنید و بی تفاوت ماند)

Qorong'iuyga~otmoq
قرانغی اوبگه کیسک آتماق
کار بیپوده

Keski
کیسه کی
(ا.) چهارچوبی که در یادریچه به آن نصب است

Kesatiq
کیسه تبق
(ا.) تمسخر به گونه‌ی کنایی؛ استهزا

Kesik
کیسیک

رای گرفتن؛ مشورت خواستن

Kengashuv
کینگشوو
(ا.) عمل یا فرایند رایزنی یا مشورت کردن

Kengashchi
کینگشچی
(ا.) کسی که رایزنی می‌کند؛ آنکه مشورت می‌دهد

Kenguru
کینگورو
[کانگورو] (ا.) کانگورو؛ جانور پستاندار علفخوار از راسته‌ی کیسه داران، بومی استرالیا، دارای پاها و دم بلند و دسته‌های کوچک، که برخی از انواع آن درختزی است

Kenja
کینجه
(ا.) آخرین فرزند خانواده ۲- آنچه یا آنکه نسبت به دیگر پسانتر به وجود آمده؛ نو ۳- نام آقایان

Kenjatoy
کینجه تایی
(ج.) خطاب محبت آمیز آخرین فرزند؛ بویزینینگ ~ یمیز (این کوچکترین فرزند ماست)

Kent
کینت
(ا.) (قد.) ۱- محل زیست مردمی که با برخی از ویژگیهای خود از روستا و شهر فرق دارد ۲- شهرکی که اهالی آن در فاصله‌های دور و پراکنده زیست دارند

Kepak
کیپک
(ا.) ۱- سپوس؛ پوست گندم، جو و چاودار که به وسیله‌ی الک کردن از آرد جدا می‌شود؛ سپوس ۲- (گ.) پز؛ شوره سر

Kepanak
کیپنک
(ا.) جامه‌ی مخصوصی که از نمدی مالیدند و بیشتر چوپانان و روستاییان و درویشان می‌پوشیدند؛ بالا پوش نمیدین

Kepchik
کیپچیک
(ا.) اسبابی برای پاک کردن که غلات از نصب پوست حیوان بر چوب دایروی ساخته می‌شود و بر خلاف غربال مشبک نیست

Keraga
کیره گه
(ا.) دیوار چوبی چادرهای غیر ثابت، و آن گونه‌ای است که از تیرهای باریک چوبی یافت شده، قابل بستن، باز کردن و انتقال است

Keragi
کیره گی
(ا.) اسباب گلدوزی یا سوزندوزی، که به شکل دایروی باریک از چوب یا پلاستیک ساخته شود؛ کارگاه

Keragicha
کیره گیچه
(ق.) بقدر ضرورت؛ به اندازه‌ی لازم؛ به قدر نیاز؛ یاغنی

زنگاری کیمه

Zangori
ماشین پنبه چینی

Kosmik
کوسمیک کیمه
سفینه‌ی فضایی

Kemachi
کیمه چی
(ا.) ۱- ملاح ۲- ملوان ۳- دریانورد

Kemirmoq
کیمیرماق
(م.ص.) ۱- چیز سختی را با دندان تراشیدن؛ جویدن؛ سوپک ~ (جویدن استخوان) ۲- (مجاز) با دست بازی کسی را اذیت کردن؛ (اف.) کیمیرماق

Kemiruvchi
کیمیروچی
(ا.) جونده؛ هر یک از جانوران راسته‌ی جوندگان؛ (اف.) کیمروچی

Kemiruvchilar
کیمیروچی‌لر
(ا.) جوندگان؛ راسته‌ای از پستانداران جونده، دارای دندانهای نیش اسکنه‌ای با رشد دائمی، بدون دندان پیش، دارای حرکت آرواره به سوی پیش و پس و جانبی، مفصل آرنج متحرک و دارای پنج انگشت و چنگال در دست و پا

Kemtik
کیمتیک
(ا.) ۱- جای شکاف یا ترک چیزی؛ شکستگی؛ پیاله نینگ کیمتیگی (شکستگی پیاله) ۲- کمبود یا نارسایی چیزی؛ مقاله کیمتیگی (نارسایی مقاله)

Kemshik
کیمشیک
(ص.) ویژگی آنکه یک یا دو دندان جلوی او افتاده و جای خالی باشد

Kenagas
کنه گس
(ا.) نام یکی از قبایل ازبک (ترک)

Kengash
کینگاش
[کنکاش] (ا.) ۱- کنکاش ۲- گفتگو میان دو یا چند تن برای چاره‌اندیشی؛ رایزنی؛ مشورت ۳- ارگانی مشورت دهنده در برخی مؤسسات و ادارات

~oshi
کینگاش آشی
(مردم شناسی) ضیافت رایزنی و مشورت برای امری مانند عروسی

Kengashli
کینگاش لی
(ص.) (گف.) ویژگی کاری که از طریق مشورت و رایزنی صورت گرفته باشد؛ ~ توی ترقه مس (ضر) (عروسی با مصلحت به هم نمی‌خورد)

Kengashmoq
کینگاشماق
(م.ص.) ۱- با هم مشورت کردن؛ کنکاش کردن ۲-

(چی رامی خواهی؟)

Kelishimli
کیلشیملی
(ص.) موافق؛ سازگار؛ هم‌رای؛ اورتاقلریم ~ آدم‌لر (دوستانم آدمهای سازگار اند)

Kelishmagan
کیلشیمه گن
(ص.) ۱- ناسازگار؛ ناموافق؛ مخالف ۲- بیجا؛ نامناسب؛ ~ سوراق (پرسش بیجا) ۳- ناخوشایند؛ نامتناسب؛ بیچیمی ~ (اندامش نامتناسب است)

Kelishmoq
کیلشماق
(م.ص.) ۱- ~ کیلماق ۲- توافق کردن؛ هم‌رای شدن ۳- مناسب شدن؛ بجا و درست شدن

Tilikelishmaydi
تیلی کیلشیمه‌یدی
درست تلفظ کرده نمی‌تواند

Kelishtirmoq
کیلشیتیرماق
(م.ص.) ۱- ~ کیلشماق ۲- عالی و کامل ساختن یا انجام دادن

Kelishuv
کیلشوو
(ا.) ۱- توافقنامه ۲- عمل یا فرایند هم‌رای، هم‌فکری موافق شدن

Kelmoq
کیلماق
(م.ص.) ۱- آمدن ۲- فرا رسیدن آبهار فصلی کیلدی (فصل بهار آمد ۳- رسیدن به جایی یا پیدا شدن حائنی آیوقاری ~ (بالا آمد) ۴- پیدا شدن؛ حاضر شدن؛ فیغو کییتیپ، شادلیک کیلدی (غم رفت، شادی آمد) ۵- میل یا قصد کاری کردن؛ کورگیم کیلدی (خواستم ببینم) ۶- برانزنده؛ شایسته یا درخور بودن؛ کییم اونگه بره ور کیلدی (لباس به تن او برانزده شد) ۷- جلوه کردن یا تلقی شدن؛ نظریمگه غاز ۵ کیلو کیلدی (به نظرم غاز ۵ کیلو آمد) ۸- با ترکیب اسمها و بعضی واژه‌های دیگر فعل مرکب می‌سازد؛ دوچ ~ (دچار آمدن)؛ زور ~ (فشار آمدن)

Keltirmoq
کیلتیرماق
(م.ص.) ۱- آوردن ۲- چیزی یا کسی را به شنونده، گوینده، شخص یا جای مورد بحث نزدیک ساختن یا به نزدش رساندن ۳- بخاطر اثبات حرف یا نظری مطلبی را ذکر کردن؛ توری دلیل لر ~ (دلایل مختلفی ذکر کردن)

Kema
کیمه
(ا.) کشتی؛ وسیله‌ی نقلیه‌ی شناور بزرگ، به ویژه آنچه دارای عرشه، کابین، انبار و تأسیسات برای کار و استراحت در یانوردان باشد

خواهد شد)

کیز
(۱.۱) وقت ۲- هنگام ۳- زمان ۴- دور آیشلیک - لری (دور جوانی)

کیزدیرماق
مص.و. (۱.۱) کیزماق

کیزیش
(۱.۱) عمل یا فرایند سیر و گشت کردن

کیزیشماق
(مص.مش.۱) با یکدیگر سیر کردن: با هم گشتن و سیاحت کردن

کیزماق
(مص.ل.۱) سیر کردن: راه رفتن ۲- سیاحت کردن

کچ
(۱.۱) ۱- شام ۲- آغاز شب: شامگاه

کچ
(ق.۱) دیر: پس از وقت مناسب یا مورد نظر

کچ قالماق
دیر کردن: در وقت مناسب یا مورد نظر نیامدن

کچ کوز
پایان پاییز: اواخر پاییز

کچه
(۱.۱) شب: زمانی که اندکی پس از غروب آفتاب آغاز می شود و تا سپیده دم ادامه دارد: فاصله میان دو روز که با تاریک شدن هوا تا روشن شدن دوباره آن مشخص می شود ۲- همایش هنری رسمی که به مناسبتی برگزار می شود

کچه
(ق.۱) دیروز: در روز گذشته: - سفر دین کیلیدیم (دیروز از سفر آمدم)

کچه گی
(ص.۱) دیروزی: مربوط به دیروز: ژورنل نینگ - سانی (شماره ی دیروزی مجله)

کچه کوندوز
(ق.۱) شب و روز: در تمام طول شب و روز آیش لماق (شب و روز کار کردن)

کچه لیک
(ص.۱) شبانه: مربوط یا متعلق به شب: - ایش (کار شبانه)

کچه سی
← کچه ۱-

دادن: او ی قولدن کیتدی (خانه از دست رفت) ۴- (اگ) در حالتی قرار گرفتن: حالتی پیدا کردن: دیوار اورتی سیدن درز کیتدی (دیوار از وسطش درز پیدا کرد) ۵- همانند بودن: شبیه بودن: باله تاغه سیگه کیتیدی (بچه به دانی اش رفته) ۶- مردن: نابود شدن: او جدا یاش کیتدی (او در جوانی مرد) ۷- ترک وظیفه کردن: او ایشدن کیتدی (او وظیفه را ترک کرد) ۸- گذشتن: تمام شدن: تیز بولینگ، وقت کیتدی (زودتر، وقت گذشت) ۹- از جریان افتادن: قطع شدن جریان: سجویت کیتدی (برق قطع شد) ۱۰- حرکت کردن: جاری شدن یا جریان داشتن: مجلس کیتدی (مجلس جریان دارد) ۱۱- استعمال شدن: صرف شدن: ایسیقده ایچیملیک لر کوپ کیتدی (در گرما مصرف نوشیدنیها زیاد می شود) ۱۲- پذیرفته شدن: معقول شدن: بوگپ لر ینگ مینگه کیتدی (این حرفه ایست برایم پذیرفتنی نیست) ۱۳- گرنجیدن: بودیدیش گه تورت کیلویاغ کیتدی (در این ظرف چهار کیلوروغن می گنجد) ۱۴- ساییده شدن: توفلی نینگ پاشنه سی کیتیدی (پاشنه ی کفش ساییده شده است) ۱۵- قصد کردن: در صدد آمدن: او الچه نیمه لر نی توشینتیره کیتدی (او خواست تا چیزهایی را بفهماند) ۱۶- فعل معین: قیزار یب - (سرخ شدن): چرچب - (خسته شدن: او ینگ معلوماتلر بیریب کیتدی (او اطلاعات تازه ای ارائه کرد)

کیین
(ق.۱) بعد: پس از زمان مورد اشاره: بیر ساعت دن - (بعد از دو ساعت): پس

کیین
(ح.۱) بر علاوه: بنابر این: باز: همچنین: همه گه آش بیرینگلر - هید او چیلرگه هم بیرینگلر (برای همه طعام بدهید، همچنین برای رانندگان هم)

کیینگی
(ص.۱) ۱- پسین: واقع در پشت سر دیگری یا دیگران ۲- آخری

ایت نینگ کیینگی آیاغی
آنکه آبرویش را از دست داده: بی آبرو

کیینچه
← کیین چه لیک

کیینچه لیک
(ق.۱) بعد: پس از زمانی: سیر گپ بولر (بعد از چاره ای

(مص.م.۱) ۱- بریدن ۲- چیزی را با ابزاری برنده شکافتن یا جدا کردن: درختی - (بریدن درخت) ۳- (مجاز) از میان چیزی راه باز کردن: رفتن: بیز بوته لر نی کیسیب اوتدیک (ما از میان بوته ها راه باز کردیم و گذشتیم) ۴- (مجاز) میان حرف کسی در آمدن: او، مینینگ گپیم نی کیسیب، خوش خبر نی ابتدی (او حرف مرا قطع کرده، خبر خوش را داد) ۵- مشخص کردن: دلال نرخنی کیسگندن سونگ، سودا بولدی (پس از اینکه دلال نرخ را مشخص کرد، سودا صورت گرفت) ۶- تعیین کردن: قرار صادر کردن: سوداونگه ایکخی ییل زندان کیسیدی (دادگاه برای او دو سال زندان حکم کرد) ۷- (مجاز) کاهش دادن: پایان دادن: از میان بردن: داری ایسیتمه نی کیسیدی (دارو تب را از میان برد) ۸- لخته شدن شیر نظر به خرابی آسوت کیسیددی (شیر لخته شد) ۹- ختنه شدن: او باله لرینی کیسیدیدی (او بچه هایش را ختنه کرد) ۱۰- چیزی (مانند پارچه، چرم ...) را مطابق الگو یا نقشه به صورت قطعه های معینی در آوردن: برش دادن

بیرکیسر
کسی که روی حرف یا قولش استوار است: آنکه حرفش یکی است

Tutgancerinikesadigan
توتگن بیر نی کیسه دیگن
۱- یکدنده: حرف ناشنو ۲- قاطع و جدی

کیت
(۱.۱) ۱- پشت ۲- آن بخش از هر چیز که در جهت مخالف رو قرار دارد ۳- آن بخش از بدن جانداران که در سوی مخالف سینه و شکم قرار دارد ۴- آنچه در آن سوی چیزی باشد: دیوار نینگ - سی (پشت دیوار) ۵- دنباله: دنبال ۶- پایان: عاقبت: ایش نینگ - سی یمان بولدی (عاقبت کار خراب شد)

کیت مه کیت
(ق.۱) پی در پی: دنبال هم: پیهم: پیوسته

کیتمان
(۱.۱) کج بیل: نوعی بیل به شکل مستطیل دارای دسته ی بلندی بازو یه ای کمایش قایم

کیتمانچی
(۱.۱) کسی که با کج بیل کار کند

کیتماق
(مص.ل.۱) ۱- رفتن ۲- دور شدن از نزد گوینده، شنونده، شخص یا جای مورد اشاره ۳- از دست

(۱.۱) ۱- محل بریده شده ۲- صدایی که بریده برآید: (اف.۱) کیسیغ: کیسیق

کیسیله دیگن
(ص.۱) بریدنی: شایسته ی بریده شدن: بودرخت - ایمسدی (این درخت شایسته ی بریدن نبود)

کیسیم
(۱.۱) ۱- پارچه ی بریده شده: بیر - نان (یک پارچه نان) ۲- (دستور) از بخشهای اساسی جمله: گزاره

کیسکین
(ص.۱) ۱- قطعی ۲- ویژگی آنچه دوباره در معرض تبدیل یا تغییر قرار نگیرد: - فکر (فکر قطعی) ۳- آنچه راه حلش دشوار است و نیاز به نیروی زیاد دارد: جدی ۴- دگرگونی سریع و شدید

کیسکین
(ق.۱) بسیار به سرعت: به تند ی: هوا - اوزگردی (هوا به سرعت دگرگون شد)

کیسکینلشیش
(۱.۱) عمل یا فرایند جدی یا بحرانی شدن

کیسکینلشماق
(مص.ل.۱) هر چه بیشتر دشوار تر شدن راه حل: بیش از پیش بحرانی شدن: رفته رفته جدی تر شدن

کیسکینلیک
(۱.۱) ۱- قطعیت ۲- وضع یا کیفیت قطعی بودن ۳- وضع یا کیفیت بحرانی شدن

کیسکیر
(ص.۱) (ادبیات) ۱- قاطع ۲- برخان: تیز: - بیچاق (کارد تیز)

کیسکیچ
(۱.۱) اسبابی که چیزهای سخت مانند سنگ یا فلز را برید

کیسمه
(۱.۱) پارچه ی بریده شده از چیزی: گزیتیه - سی (بریده ی روزنامه) ۲- (ریاضی) انجامهای خط مستقیم

کیسمه
(۱.۱) (قد.۱) ۱- کاکل: زلف ۲- مویی چند که زنان از سر زلف خود پیچ و خم داده به رخسار گذارند ۳- زلف مصنوعی که از یال اسب سازند و بر سر گذارند

کسمه
(۱.۱) نان کلیچه

کیسماق

کیک بوکسینگ Kik-boksing
(۱) (ورزشی) نوعی ورزش که در آن با دست و پا بر حریف ضربه وارد می شود

کسلخر Killer
(۱) آدمکش: قاتل

کلا Kilo
(۱) (گف.) کیلوگرام

کیلاکرم Kilogramm
[= کیلوگرام] (۱) کیلوگرام: واحد اصلی سنجش وزن در دستگاه متری

کیلامتر Kilometr
(۱) کیلومتر: واحد طول در دستگاه متری و برابر با هزار متر

کیلاوات Kilovatt
[= کیلووات] (۱) (فیزیک) کیلووات: واحد قدرت برابر با هزار وات

کیلاوات-ساعت Kilovatt-soat
(۱) (فیزیک) مقدار کار اجرا شده با قدرت یک کیلووات در ظرف یک ساعت

کیم Kim-1
(ض.) واژه‌ای پرستش در باره‌ی هویت کسی: چه کسی؟ (=یدی (که بود؟))

کیم Kim-2
(ح.) (قد..اد.) که: واژه‌ای برای پیوند واژه یا عبارتی به شرح یا خبر مربوط به آن: مقصد اولدور ~ بی‌یوتسک (هدف آن است که ما پیروز شویم)

کیمرسه Kimarsa
(۱) (قد.) ۱- شخص ۲- یک نفر انسان

کیم‌دیر Kimdir
(ض.) (مبهم) ۱- کسی ۲- یک کس: یک شخص

کیمسه Kimsa
(۱) ۱- شخص ۲- یک نفر انسان ۳- کس ۴- یکی از آدمیان

کیمسه‌سبز Kimsasiz
(ص.) ۱- بی کس: فاقد خانواده، خویشاوند یا دوست نزدیک ۲- ویژگی جایی که کسی در آن نباشد: فاقد آدم

کیمسن Kimson
(۱) (قد.) برنز: مفرغ

کیمسانلیک Kimsonlik
(ص.) (قد.) ۱- درخشان ۲- آنچه که به آن رنگ برنز

(۱) ۱- وسعت: پهناوری: گستردگی ۲- مساحت ۳- (زمین شناسی) سطح زمین از خط استوا به رسی طول البلد ها که با مقیاس درجه مشخص می شود: جنوبی ~ (سطح نیم کره‌ی جنوبی): شمالی ~ (سطح نیم کره‌ی شمالی)

کینک چیلیک Kengchilik
(۱) (گف.) فراوانی، ویژگی و کیفیت فراوان بودن

کمبرنیتیکه Kibernetika
[= سبیرنتیک] (۱) سبیرنتیک: دانش اصول ارتباطات و کنترل که به ویژه به مطالعه‌ی تطبیقی سیستمهای کنترل خودکار (مانند دستگاه عصبی و مغز و دستگاههای ارتباطات مکانیکی الکتریکی) سروکار دارد

کبار Kibor
(ص.) ۱- (قد.) ج. کبیر: بزرگان: دارای برتری یا کیفی زیاد ۲- ← کبرلی

کبر Kibr
(۱) کبر: عمل یا فرایند خود را برتر و بهتر از دیگران پنداشتن: خود بزرگ بینی

کبرهوا Kibr-havo
(۱) کبر و هوا: کبر

کبرلنماق Kibrilanmoq
(ص.ل.) خود را برتر از دیگران شمردن: خود بزرگ بین شدن

کبرلی Kibrli
(ص.) صفت آنکه دارای حس خود بزرگ بینی یا خود برتری بینی است

کبرلیک Kibrlik
(۱) وضع یا کیفیت کبر داشتن

کفایه Kifoya
(ق.) کافی: در حد مورد لزوم یا مناسب: هوکیزگه تورتنکی، دانا که اشاره ~ (ضر) (عاقلان را یک اشارت پس است) (از محذا)

کفایه‌لنماق Kifoyalanmoq
(ص.ل.) کافی شدن: قانع شدن: بسنده شدن

کیفت Kift
[= کتف] (۱) (کالبدشناسی) کتف: بخشی از پشت، میان پشت گردن، دوش و بازو

کیگیز Kigiz
(۱) نمذ: فراورده‌ای پارچه مانند که از آب زدن کوبیدن و مالیدن پشم یا کرک به دست می آید

(۱) شام: غذایی که هنگام شب می خورند: غذای شب

کیچمیش Kechmish
(ص.) ۱- گذشته: مربوط یا متعلق به زمان پیش از این: ~ ییللر (سالهای گذشته) ۲- عمر گذشته

کیچماق Kechmoq
(ص.م.ت.) ۱- گذشتن ۲- از یک طرف جایی (یا چیزی) به طرف دیگر آن رفتن: عبور کردن: دریادن ~ (از رودخانه گذشتن) ۳- چیزی را از دست بردن: گذشتن: قار ~ (برف را لگدکوب کرده گذشتن) ۴- بخشیدن: پیراوتینگ گناه سیدن ~ (از گناه کسی گذشتن) ۵- روی دادن: به وقوع پیوستن آشپزده کیچگن واقعه (واقعه‌ی رخ داده در شهر) ۶- دل کندن: دست برداشتن: ایندی اوبی وفادن کیچدیم (حال از آن بی وفادل کندم) ۷- در خاطر، ذهن یا دل چیزی خطور کردن: کونگلیدن کیچکن فی خدا که معلوم (آنچه از خاطرش گذشته خدای داد)

کیچ‌پیشر Kechpishar
(ص.) دیررس: ویژگی و صفت آنچه که دیرتر پخته شود: ~ آلمه (سیب دیررس)

کیچقرون Kechqurun
(ق.) شامگاهان: در هنگام شامگاه

کیچقرونگی Kechqurungi
(ص.) شامگاهی: مربوط یا منسوب به شامگاه: ~ پره گره مخه (برنامه‌ی شامگاهی)

کیچوو Kechuv
(۱) ۱- عمل گذشتن ۲- عمل بخشودن

کینگ Keng
(ص.) ۱- وسیع ۲- پهناور ۳- فراخ: گشاد ۴- دارای فضای زیاد ۵- گسترده ۶- (مجاز) در بر گیرنده‌ی همه یا تعداد زیاد: ~ استعمال مال لری (کالاهای مورد نیاز همه) ۷- همه جانبه: بزرگ: ~ ییلیم (دانش همه جانبه) ۸ (مجاز) با همت: سخی: با مروت: ~ بولسنگ، کم بولمه‌ی سن (سخی باشی، کم نمی شوی)

یوره‌گی Yuragi
آنکه قلب بزرگ دارد: شکیب و متحمل است

کینگه‌ی‌ماق Kengaymoq
(ص.ل.) ۱- پهناور شدن: گسترده شدن: گشاد شدن ۲- تعداد یا مقدار زیادی را در بر گرفتن

کینگ‌لیک Kenglik

کیچه‌سی Kechasi-2
(ق.) شبانه: در طول شب: ~ اوخله‌ی آلمه دیم (در طول شب نتوانستم بخوابم)

کیچیک Kechik-1
(۱) ۱- گذار ۲- جای کم عمق رودخانه که بتوان پهنای آن را بدون شنا کردن بيمود: پایاب

کیچیک Kechik-2
(ص.) دیر: واقع در زمانی پس از زمان مناسب یا مورد نظر

کیچیکیش Kechikish
(۱) عمل یا فرایند دیر شدن

کیچیکماق Kechikmoq
(ص.ل.) ۱- دیر کردن ۲- ناوقت کردن

کیچیلماق Kechilmoq
(ص.م.ج.) کیچیکماق

کیچینمه Kechinma
(۱) وضع و کیفیت تأثیرات روحی: آنچه که بر روح و ذهن آدمی اثر می گذارد

کیچیریم Kechirim
(۱) عفو: عمل یا فرایند بخشودن گناه یا خطا: بخشایش: اوقیلگن خطاسی او چون ~ سوره‌دی (او بخاطر خطای خود عفو خواست)

کیچیرماق Kechirmoq
(ص.م.) بخشودن: از گناه کسی درگذشتن و او را مجازات نکردن: عفو کردن

کیچیت Kechit
← کیچیک ۱

کیچیتگان Kechitkan
(۱) گیاهی است دارویی، برگش انبوه و خارهای بسیار ریزه دارد و چون به عضوی بچسبد باعث سرخی جلد و خارش می شود. استسقارامفید است: گزنه

کیچیش Kechish
(۱) ۱- عمل یا فرایند گذشتن از آب بدون شنا ۲- عمل بخشودن

کیچکی Kechki
(ص.) وضع یا کیفیت دیر بودن: ~ ایکن (کشتی که دیرتر از زمان مورد نظر صورت گرفته یا حاصل بدهد: دیررس)

کیچکیرماق Kechkirmoq
(ص.ل.) دیر شدن

کیچلک Kechlik

(مردم شناسی) مراسم ویژه‌ای که در روز سوم متوفا برگزار می‌شود و در آن لباسهای متوفارامی شویند
Ko'nglida~yo'q

کونگلیده کیری یوق
صافدل: پاکیزه طینت

کیره
[=کرایه] (۱) - کرایه: پولی که در برابر بهره گیری از چیزی به مالک می‌دهند (۲-گ) در عوض؛ در بدل

کیره قیلماق
۱- کرایه کردن؛ حق بهره گیری از چیزی را که مال دیگری باشد در برابر پرداخت پولی، برای کار یا مدت معینی به دست آوردن ۲- پول در آوردن از راه کرایه دادن

کیره کش
(۱) کسی که در بدل پول کرایه به نقل و انتقال اشخاص و اموال می‌پردازد

کیره کشلیک
(۱) عمل یا شغل کسی که در بدل پول کرایه به نقل و انتقال اشخاص و اموال می‌پردازد

کیره وریش
(۱) جای آغاز ورود به درون ساختمان یا حویلی؛ مدخل؛ ورودی

کردکار
(ص) اعمال ناشایست، بد و ناپسند: همه ~ لرینگگه حلی جواب بیره سن! (به تمام کارهای بد خود پاسخ خواهی داد)

کیردی چیقدی ۱
(۱) داخل و بیرون شدن

کیردی چیقدی ۲
(ص) ناهموار؛ دارای پستی و بلندی: ~ بیر (زمین ناهموار)

کیرگیزیش
~ کیریتیش

کیرگیزماق
(مص) داخل کردن

کیرلنماق
(مص) ل. ۱) چرک آلود شدن جامه، زخم یا بدن

کیریم
(۱) عایدی: مال به دست آمده؛ در آمد

کیریم چیقیم
(۱) عایدی و هزینه؛ در آمد و خرج

کیناپلیونکه
(۱) فیلم؛ مجموعه‌ی تصویرهای پیاپی ثبت شده بر نواری از آن جنس که در هنگام تماشا در بیننده تصور متحرک بودن تصویرها را پدید آورد

کینارژیسخیور
(۱) ۱- رژیسور سینما: کسی که تهیه‌ی یک فیلم را رهبری می‌کند

کیناستودییه
(۱) استودیوی فیلمبرداری

کیناسینه‌ری
(۱) فیلمنامه؛ داستان یا نوشته‌ای که بر اساس آن فیلم تهیه می‌شود؛ سناریو

کیناتیه‌تر
(۱) سینما تاتر: سینما

کیناوستنوفکه
(۱) دستگاه نمایش فیلم

کنایه
(۱) ۱- کنایه ۲- سخنی که دارای هر دو معنی ظاهری و معنی پوشیده‌ای باشد که قصد گوینده را برساند ۳- سخنی که در آن نشانه‌ای مبهم از ریشخند، تحقیر یا توهین باشد

کنایه‌لی
(ص) کنایه آمیز؛ ویژگی سخنی که با کنایه باشد

کنایه آمیز
(ص) ۱- کنایه آمیز ۲- کلمه یا عبارتی توأم با کنایه ۳- کلمه یا عبارتی مبنی بر توهین و تعریض

کیوسکه
[=کیوسک] (۱) کیوسک: اتاقی در یک محل همگانی؛ دکه؛ باجه؛ گزیته ~ سی (دکه‌ی روزنامه فروشی)

کیپریک
(۱) مژه؛ رشته موی زیر و کوتاهی که بر لبه‌ی خارجی پلکها می‌روید

کیپریک قاقمه‌ی
بدون مژه زدن؛ بدون خواب؛ کاملاً در بیداری

کیر
(۱) ۱- چرک ۲- پلیدی؛ آلودگی ۳- لباسها، دستمال، دسترخوان و ... های قابل شست یا شسته شده؛ قوریگن ~ لرنی تنابدن بیغ (چیزهای شسته‌ی خشک شده را از تاب جمع کن)

کیریوودی
~yuvdi

کینخه سالماق
خارج کردن بیماری «کینخه» به وسیله‌ی دعا و جادوگری از بدن بیمار

کینه‌چی
(۱) کسی که با درمان بیماری «کینخه» سرو کار دارد

کینه‌چیلیک
(۱) عمل یا فرایند درمان بیماری «کینخه»

کینا
(۱) ۱- ~ کینیمه توکرفیه ۲- (گف) فیلم سینمایی ۳- (گف) سینما تاتر

کیناکتریسه
(۱) هنرپیشه‌ی زن سینما؛ ستاره‌ی سینما

کیناکتیور
(۱) هنرپیشه‌ی مرد سینما

کینااپختر
(۱) دوربین فیلمبرداری؛ دستگاه نمایش فیلم در سینما

کینااپخرتوه
(۱) فیلمبردار؛ صدا بردار، نورپرداز، گریمور، صحنه‌آرا و ... که در امر تهیه‌ی فیلم سینمایی سهم دارند

کینادرمه‌تورگیه
(۱) مجموع فیلمنامه؛ سناریو ۲- دانش مربوط به نگارش فیلمنامه

کینافستیول
(۱) فستیوال سینمایی؛ جشنواره‌ی فیلمها

کینافیلیم
(۱) فیلم؛ فیلم سینما

کیناژورنل
(۱) پاته ژورنال؛ فیلم اخبار روز

کینالشتیریش
(۱) عمل یا فرایند ساختن یا دایر کردن سینما تاتر در جایی

کینالشتیرماق
(مص) م. ۱) ساختن و دایر کردن سینما تاتر در جایی

کینالینته
(۱) نوار فیلم سینما؛ فیلم سینما

کینامیخه‌نیک
(۱) مکانیسین سینما

کینااپیره‌تور
(۱) فیلمبردار؛ کسی که کارش ثبت تصویر بر روی فیلم به وسیله‌ی دوربین فیلمبرداری است

داده‌باشند ۳- جلادار
کیمخواب

کیمیا
(۱) شیمی؛ دانش ساختار بنیادی ماده و ترکیب، تبدیل، تشکیل، تجزیه و تولید مواد

کیمیاگر
(۱) شیمیدان؛ کسی که کارش بررسی و مطالعه‌ی شیمی یا فرایندهای شیمیایی است؛ شیمیست

کیمیاوی
(ص) ۱- شیمیایی ۲- مربوط به شیمی ۳- ساخته شده به وسیله‌ی فرایندهای شیمی

کیندیک
(۱) ۱- ناف ۲- (کالبدشناسی) اثر قطع بند ناف که به صورت گودی کوچکی بر جدار بیرونی شکم باقی می‌ماند ۳- (مجاز) وسط چیزی؛ بیرنینگ کیندیگی (ناف زمین)

کیندیک ۲
(۱) نقطه‌ی وسط تناب بند بازی که بالیا تیر دو شاخ گذاشته شده و محل اتصال هر دو شاخ این تیر

کیندیک ۳
(۱) بند ناف؛ رشته‌ی تناب ماندی که از محل ناف شروع می‌شود و جنین را به جفت وصل می‌کند

کینیمه‌توگرفیه
[=سینما توگرافی] (۱) سینما توگرافی؛ هنر یا صنعت تولید و نمایش فیلم

کینیسکاپ
(۱) اسبابی الکترونیکی نوری در تلویزیون که سیگنالهای امواج تلویزیونی را روی پرده به شکل تصویر قابل دید می‌سازد

کینیتیکه
[=سینتیک] (۱) ۱- سینتیک ۲- شاخه‌ای از فیزیک که به بررسی اثر نیروها بر حرکت اجسام و تغییرات در یک دستگاه فیزیکی یا شیمیایی می‌پردازد ۲- ساز و کار یک تغییر فیزیکی یا شیمیایی

کینلی
(ص) دارای کینه

کینخه
(۱) (مردم شناسی) عمل یا فرایند تصور بیماری ناشی از نظر بد و شیوه‌های ویژه‌ی درمان آن با دعاها، نذرها و جادوگری

کتاب و ترویج کتابخوانی

Kitobfurush

کتابفروشی

(۱) فروشنده کتاب

Kitobi

کتابی

(ص ۱) کتابی ۲- مربوط به کتاب ۳- نوشتاری: سوز (سخن کتابی)

Kitobxon

کتابخوان

(ص ۱) کتابخوان ۲- خواننده کتاب ۳- دوستدار کتاب خواندن

Kitobxona

کتابخانه

(گف) - کتابخانه

Kitobxonlik

کتابخوانلیک

(۱) کتابخوانی: عمل یا فرایند خواندن کتاب

Kitobshunos

کتابشناس

(ص ۱) کتاب شناس: دارای آگاهی در زمینه کتابهای مربوط به موضوعهای مختلف، مؤلف و جای انتشار یا نگهداری آنها

Kitobshunoslik

کتابشناسلیک

(۱) کتاب شناسی ۲- عمل شناسایی کتابهای مربوط به نویسنده، موضوع، دوره یا کشور معین و تهیه فهرستی از آنها ۳- کتابنامه

Kiy

کی

(۱) چوب بیلبارد

Kiya

کیه

(۱) (گف) ۱- وبال ۲- بد فرجامی ۳- سختی، دشواری، زحمت و دردسر ناشی از قدرناشناسی کسی یا چیزی: ~ سیگه قالماق (به وبالش ماندن)

Kiyik

کییک

(۱) آهو: جانور پستاندار نشخوار کننده از راسته ی جفت سمان، با جثه ای به اندازه ی بز و پاهای باریک و موی کوتاه: غزال

Kiyim

کییم

(۱) لباس پوشاک: جامه: رخت

Kiyim-bosh

کییمباش

(۱) لباس: آنچه که پوشیدنی است

Kiyim-kechak

کییمکیچک

~ کییمباش

Kiyimlik

کییملیک

(۱) ویژگی یا کیفیت آنچه از آن لباس ساخته شود: ~ متاع (پارچه ی مناسب برای لباس)

Kiymoq

کییماق

کیسله رود

Kislrod

(۱) اکسیرن: عنصر شیمیایی نافلز، با عدد اتمی ۸ و وزن اتمی ۱۵/۹۹، گازی شکل، بی رنگ، بی بو، بی طعم و شکنین تر از هوا، که در ترکیب با هیدروژن تشکیل دهنده ی آنها و ۲۱ درصد جوخ است. در بیشتر سنگهای معدنی و ترکیبات آلی وجود دارد، با همه ی عنصرهای شیمیایی، جز گازهای نجیب، قابل ترکیب و از نظر شیمیایی فعال است. مورد نیاز برای تنفس، احتراق، جوشکاری، ذوب فلزات و مصرفهای طبی

Kislota

کیسله

(۱) (شیمی) ۱- اسید ۲- هر ماده ی شیمیایی که در صورت حل شدن در آب یون هیدروژن آزاد کند، با به جای هیدروژن آن فلزی جانشین شود و تشکیل نمک دهد. بیشتر اسیدها ترش مزه و حورنده هستند و رنگ کاغذ تورنسل آبی را قرمز می کنند

Kislotali

کیسله لی

(ص ۱) صفت آنچه که در ترکیبش اسید موجود باشد

Kissa

کیسه

(۱) ۱- کیسه ۲- وسیله ی توخالی چهار گوش، دهانه دار و تاشونده (از پارچه، چرم، نایلون، لاستیک) برای نگهداری یا حمل چیزی ۲- (گف) کیف پول

Kissavur

کیسه وور

[کیسه بر] (۱) جیب بر: کسی که محتوی جیب دیگران را بدزد

Kit

کیت

(۱) (جان وال): جانور پستاندار آبی از راسته ی والان، بسیار شبیه ماهی، بدون اندامهای عقب و دارای اندامهای جلو تغییر شکل یافته به باله و سری که بطور افقی تخت شده است. روغن و گوشت این جانور استفاده ی خوراکی و دارویی دارد بالن: نهنگ

Kitob

کتاب

(۱) ۱- کتاب ۲- مجموعه ای از مطلبهای نوشته شده بر روی کاغذ، پوست، لوحه های گلی، پاپیروس و مانند آن ۳- نوشته ی چاپی صحافی شده ای که معمولاً دارای جلد، صفحه ی عنوان و بیش از ۴۸ صفحه باشد ۴- کتاب دینی، به ویژه قرآن ۵- هر یک از بخشهای (یا تقسیم بندی ها) بزرگ یک اثر علمی یا ادبی: ایکینچی جلد نینگ بیرینچی سی (بخش اول جلد دوم)

Kitobdo'st

کتابدوست

(ص ۱) ۱- کتابدوست ۲- کتاب باز ۳- دوستدار نظر

کیروفکه

Kirovka

(۱) (قد) پوشش فلزی بی آستینی که معمولاً بالای جلیقه می پوشیدند تا تیر در بدن کارگر نیافتد

Kiroyi

کیرایی

(ص) (در خور توجه: قابل اعتنا: منه بو ~ ایش بولدی (این کاری شد قابل اعتنا)

Kirpech

کیرپچ

(۱) اسباب (معمولاً پرده) زینتی که جهت از نظر پوشاندن لباسها، لحافها و تشکهای چیده شده در رف، جلو آن آویخته می شود

Kirpi

کیرپی

(۱) (گف) جوجه تیغی

Kirpitikan

کیرپی تیکن

(۱) (گف) جوجه تیغی

Kirpich

کیرپچ

(۱) خشب: آجر

Kirpo'sh

کیرپوش

~ کیرپچ

Kirtaymoq

کیرته یاق

(ص ل) گود رفتن چشمها از اثر یخوابی، خستگی و ماندگی زیاد

Kirt-Kirt

کیرت کیرت

(صو) صدایی که از اثر جوبیدن چیز خشک یا سخت تولید می شود

Kirvona

کیرخانه

(۱) اتاق یا مؤسسه ای که در آن لباسها شسته و اتو می شود ۲- خشکه شویی

Kirchi

کیرچی

(۱) لباس شوی: کسی که کارش شستن لباسهای چرک است

Kir-chir

کیر-چیر

[کیر-چرک] (۱) انواع لباس و اسبابهای چرک قابل شست

Kisel

کیسیل

(۱) ۱- شربت میوه ۲- پودینگ ۳- نوشابه ی غلیظ

Kisir-kisir

کسیسر-کیسیسر

~ کسر-کوسور

Kiskin

کسکین

(۱) (نظ، قد) نوعی گرز که سر آن را با زنجیر یا دوال بر دسته ی آن نصب می کردند و آن را به فارسی «پیزی» می گفتند

Kiritish

کیریش

(۱) عمل یا فرایند داخل کردن

Kiritmoq

کیریتماق

(مص م) کیرماق

Kirish-1

کیرش

(۱) عمل یا فرایند داخل شدن

Kirish-2

کیرش

(۱) ۱- مقدمه ۲- سخنانی که در آغاز یک گفتار و پیش از وارد شدن به بحث اصلی گفته شود ۳- نوشته ای در آغاز یک مقاله یا کتاب، که موضوع آن را معرفی کند: دیباچه: پیشگفتار: سرآغاز ۴- کتابی که موضوع و چگونگی علمی را معرفی کند: مدخل: فیه لوگیه که ~ (مقدمه بر ادبیات شناسی)

Kirish-3

کیرش

(۱) (قد) ۱- روده ای که خشک کرده مثل ریسمان تابند ۲- (محاز) چله ی کمان

Kirishilmoq

کیریشیلماق

(مص مح) کیریشماق

Kirishimli

کیریشیملی

(ص) معاشرتی: دوستدار معاشرت و همنشینی با دیگران

Kirishmoq

کیریشماق

(مص مش) ۱- ~ کیرماق ۱- ۲- به اجرای کاری آغاز کردن ۳- با اشخاص مناسبات نزدیک برقرار کردن ۴- از اثر عواملی چون گرما یا سرما کوچک شدن (در مورد پارچه ها) ۵- هزینه شدن پول یا مبلغ در راههای غیر از مسئله ی تعیین شده

Kirk

کیرسک

(۱) (اف) ناخوشایندی: انزجار: اشمئزاز: اویره مسدن ~ یم کیله دی (از لالان ناکار منزجرم)

kirkik

کیرکیک

(صو) صدایی برای کشیدن کرک

Kirmoq

کیرماق

(مص ل) امت ۱- لا داخل شدن: در جمع یا صف قرار گرفتن ۲- شکافتن: فرو رفتن ۳- کسب کردن: بداند کردن: اشتبهه که ~ (اشتها پیدا کردن)

Gapga~

گیگه کیرماق

حرف کسی را قبول کردن و با او همدستان شدن

Yerga~

یرگه کیرماق

(محاز) مردن (در حالت شرمساری و سرافگندگی زیاد)

شیوه‌ی هنر، شعر یا نویسندگی کهن ۳- اصول و مشخصات ادبیات و هنر یونان و روم قدیم

کله‌ویه‌توره Klaviatura
(۱) مجموع شستیه‌های سازهای موسیقی مانند پیانو، آکوردئون و ... ۲- مجموع شستیه‌های اسباب‌هایی مانند ماشین تحریر، حساب، کمپیوتر و ...

کله‌ویش Klavish
(۱) شستی؛ جانگشتی؛ زبانه

کله‌ویشلی Klavishli
(ص) دارای شستی

کلینکه Kleenka
(۱) ۱- مشمع ۲- پارچه‌ای کرکی که یک روی آن با لعابی درخشان اندود و بر آن نقش‌هایی چاپ شده و برای رومیزی و روکش‌های دیگر به کار می‌رود ۳- بافته‌ای ضخیم دارای اندودی از لاستیک، پلاستیک، صمغ یا تربانتین، که به صورت کفپوش به کار می‌رود ۴- (گف) مشمخا

کلیریکه‌لیزم Klerikalizm
[= کلریکالیسم] (۱) تسلط روحانیت

کلیتچکه Kletchatka
(۱) ۱- سلولز ۲- ماده‌ی اصلی سازنده‌ی دیواره‌ی یاخته‌های گیاهان، از هیدراتهای کربن که منابع عمده‌ی آن الیاف گیاهی پنبه، کتان و کنف است. در آب و حلال‌های معمولی حل نمی‌شود، قابلیت جذب بسیار دارد و مشتقات آن دارای اهمیت تجارتي است ۳- نسج سلولی

کلینیکه KliniKa
[= کلینیک] (۱) کلینیک؛ درمانگاهی که در آن همراه با درمان بیماران، کارهای علمی و پژوهشی بهداشتی نیز انجام می‌شود

کلیمه Klizma
(۱) ۱- تنقیه ۲- پاکسازی روده‌ی بزرگ به وسیله‌ی وارد کردن مایعات در آن ۳- اماله؛ دستگاهی که با آن چنین کاری انجام می‌شود

کلیشی Klishe
[= کلیشه] (۱) کلیشه؛ قطعه فلزی از آلیاژ روی که تصویر یا نوشته‌ای را برای چاپ بر روی آن به صورت برجسته حک کرده‌اند

کلوب Klub
(۱) ۱- کلوب؛ باشگاه ۲- بنایی که باشگاه در آن واقع است

کیچیک‌لیک Kichiklik
(۱) کوچکی؛ وضع یا کیفیت کوچک بودن

کیچیک‌لیک‌قیلماق ~qilmoq
۱- خردی یا ناپختگی کردن ۲- از لحاظ اندازه خردی کردن

کیچیری Kichiri
[= کچری] (۱) کچری؛ خوراکی است که از برنج و ماش و روغن تهیه شود

کیچکینه Kichkina
(ص) دارای کیفیت کوچک؛ کوچکتر؛ ~ باله (بچه‌ی خرد)

کیچکینتای Kichkintoy-1
(۱) کودک؛ بچه

کیچکینتای Kichkintoy-2
(ص) کوچک (حرف نواز شگرانه برای کودکان)

کیچره‌ی‌ماق Kichraymoq
(مص ل) ۱- خرد شدن ۲- از اندازه‌ی خود کم شدن

کیچره‌ی‌تیرماق Kichraytirmoq
مص و (۱) کیچره‌ی‌تتماق

کیچره‌ی‌تتماق Kichraytmoq
(مص م) کیچره‌ی‌ماق (به وسیله‌ی کسی)

کله‌پین Klapan
(۱) ۱- سوپاپ ۲- وسیله‌ای که جریان سیال (مایع، گاز یا جسم ریختنی) را در لوله یا دستگاه لوله‌مانند به وسیله‌ی باز و بسته شدن تنظیم می‌کند ۳- سرپوش ۴- (کالبدشناسی) دریچه‌ی قلب ۵- دریچه ۶- دریچه‌ی ویژه سازهای بادی که با باز و بسته شدن صدای مورد نظر را تولید می‌کند

کلر نیت Klarnet
[= کلارنیت] (۱) کلارنیت؛ قره‌نی

کلر نیتچی Klarnetchi
(۱) نوازنده‌ی کلارنیت؛ کسی که قره‌نی بنوازد

کلسخ Klass
[= کلاس] (۱) کلاس؛ مرتبه؛ درجه؛ پایه؛ ایک‌خینچی ~ شفیور (راننده‌ی درجه‌ی دوم)

کلسخیک Klassik
[= کلاسیک] (ص) کلاسیک؛ وابسته به دوره‌ی اوج و اعتلای هنر و ادبیات در گذشته؛ ~ اثر لر (آثار کلاسیک)

کلسیسیزم Klassisizm
[= کلاسیسیسم] (۱) ۱- کلاسیسیسم ۲- پیروی از

(دستور) ضمیر شخصی

کیشیلک Kishilik-2
(ق) ۱- نفری ۵ ~ کمیسخیه (کمسیون پنج نفری)

۲- به اندازه‌ی تعداد آدمی؛ اون ~ پلاو (برای ده نفر پلاو)
کیشی‌قرا Kishiqaro
(۱) اتباع؛ عوام الناس

کیشی‌سیز Kishisiz
(ص) (کم) ۱- ویژگی جایی که در آن کسی زندگی نکند یا کسی وجود نداشته باشد ۲- ویژگی آن که قوم و خویش یا مراقبت کننده‌ای نداشته باشد؛ تنها؛ بی کس

کیش‌کیش Kish-kish
(ص) واژه‌ی تکرار «کیش» برای راندن پرندگان

کشمش Kishmish
(۱) نوعی انگور خرددانه و بی تخم

کیشنه‌ماق Kishnamoq
(مص ل) شیهه کشیدن؛ فریاد کردن اسب

کیشناو Kishnov
(۱) شیهه؛ فریاد اسب

کیشت Kisht
[= کیش] (ص) ۱- واژه‌ای که در شطرنج به نشانه‌ی در خطر افتادن شاه حریف، گفته می‌شود ۲- ~ کیش

کیشت‌بیرماق ~bermoq
کیش دادن

کشور Kishvar
(۱) (کم) کشور؛ واحد سیاسی و جغرافیایی شامل سرزمینی که دارای دولت و پایتختی است و ملتی در آن زندگی می‌کند؛ مملکت

کیچیک Kichik
(ص) ۱- کوچک ۲- دارای حجم کم ۳- فاقد ابعاد بزرگ ۴- دارای مقدار کم ۵- ناچیز؛ کم ارزش؛ خسیس دن یاردم تیلپ اوزینگنی ~ قیلمه (با خواستن کمک از خسیس ارزش را کم مکن) ۶- خردسال؛ کته‌یو ~ شو بیرده (خورد و بزرگ همینجا اند) ۷- زیر دست؛ فرو دست؛ پایین رتبه؛ او اداره میزیننگ ~ خادم لریدن (او از کارمندان فرودست اداره‌ی ماست)

کیچیک‌لشماق Kichiklashmoq
(مص ل) بیش از پیش کوچکتر شدن؛ از لحاظ ابعاد خرد شدن

(مص م) ۱- پوشیدن؛ به کار بردن پوشش (الف) لباس بر تن کردن (ب) کفش یا جوراب به پا کردن (ج) دستکش به دست کردن (د) کلاه بر سر کردن ۲- (مردم‌شناسی) لباس هدیه گرفتن مهمانگه سر پا کییدیریلدی (به لباس اهدا شد) ۳- (مجاز) چیزی را به بدن پیچاندن

کیینماق Kiyinmoq
~ کیینماق

کیینتیرماق Kiyintirmoq
(مص م) پوشاندن؛ جامه بر تن کسی کردن

کیش Kish-1
(۱) (جان) سمور

کیش Kish-2
(ص) واژه‌ای برای راندن پرندگان

کیشن Kishan
(۱) ۱- غل ۲- بندی آهنین که در گردن و دست و پای زندانیان می‌بستند ۳- بندی آهنین که دو پای پیشین اسب را بندند ۴- (مجاز) آنچه که باعث محرومیت از آزادی باشد

کیشن‌بند Kishanband
(ص) در بند غل؛ اسیر

کیشن‌لماق Kishanlamoq
(مص م) در بند غل ساختن؛ باغل بستن

کیشن‌لنماق Kishanlanmoq
(مص مج) کیشن‌لماق

کیشن‌لتماق Kishanlatmoq
(مص م) کیشن‌لماق (به وسیله‌ی کسی)

کیشن‌لتتیرماق Kishanlattirmoq
مص و (۱) کیشن‌لتماق

کیشنلی Kishanli
(ص) دارای غل؛ در بند غل

کیشی Kishi
(۱) ۱- کس ۲- انسان؛ شخص؛ یکی از آدمیان ۳- مرد و آزاد ۴- (ادبیات) واحد شمارش انسان ۵- بیگانه؛ ~ یورتیده خان بولگونچه، اوز یورتینگده گدا بول (ضر) (گدا بودن در وطن بهتر از خان بودن در کشور بیگانه است)

کیشی‌بیلمس ~bilmas
در حالت پنهان؛ پوشیده

کیشیلک Kishilik-1
(۱) ۱- انسانیت ۲- جامعه‌ی انسانی

کیشیلک‌آلماشی ~olmoshi

(۱.۱) -۱ وضع یا کیفیت پیرو یا هوادار عمل جمعی یا گروهی بودن ۲- عمل گروهی
کلکتر
 (۱.۱) -۱ کلکتور ۲- جمع کننده؛ مجتمع کننده، بویژه صفحه‌ای که پرتوهای خورشید را در نقطه‌ای متمرکز می‌کند و از آن در اجاقهای خورشیدی بهره‌گیری می‌شود ۳- ناحیه‌ای در ترانزیستور نیمه‌هادی که کار آند را در لامپ الکترونی می‌کند ۴- الکتروود جمع کننده در لامپ الکترونی ۵- (مکانیک) لوله‌ی عمومی‌ایکه جریان سیالهای گاز یا مایع را در خود جمع و به قسمت یا نقطه‌ی مورد نظر انتقال می‌دهد ۶- بخشی در ساختمان داینمو یا مولد برق که جریان برق متغیر یا متناوب را به جریان مستقیم تبدیل می‌کند
کلکتر ۲
 (۱.۱) -۱ مؤسسه‌ای که کارش جمع‌آوری و انتشار چیزی است ۲- کسی که کارش جمع‌آوری و فهرست چیزهایی مانند سنگهای معدنی، نمونه‌ی خاکها و... است
کلانید
 (۱.۱) (شیمی) مخلوط متجانسی متشکل از ذرات ریز پراکنده در یک حلال (گاز، مایع یا جامد)، که انواع آن در صنایع غذایی، تهیه‌ی رنگها و مواد عکاسی، همچنین در بسیاری فرایندهای زیستی نقش مهمی دارد
کلاکویوم
 (۱.۱) -۱ امتحان شفاهی ۲- نوعی آزمون برای سنجیدن یا ارزیابی معلومات و سویی دانشی
کلونیست
 (۱.۱) مهاجر؛ آنکه برای زندگی کردن به جای دیگری مسافرت کند
کلونیه
 (۱.۱) -۱ مستعمره ۲- گروه مهاجرین ۳- اردوگاه مهاجرین یا آوارگان ۴- (زیست‌شناسی) گروهی از جانداران که چسبیده به همدیگر زیست کنند
کلونکا
 (۱.۱) -۱ ستون (روزنامه، مجله و...) ۲- نام عمومی ظروف استوانه‌ای؛ دیگ استوانه‌ای
کلونه
 (۱.۱) -۱ ستون؛ بنا ۲- سی (ستون ساختمان) ۲- ردیف؛ قطار؛ صف؛ عسکر لر ۳- سی (صف سربازان) ۳-

حاصل کردن
کلیسکه
 [= کالسکه] (۱.۱) -۱ وسیله‌ی نقلیه کوچکی معمولاً دارای چهار چرخ، که به وسیله‌ی فشار دست رانده می‌شود و برای حمل کودکان کوچک، بویژه شیرخواران به کار می‌رود ۲- اربابه‌ی کوچک مخصوص یدکی ۳- وسیله‌ی نقلیه‌ی چهار چرخه‌ی سرپوشیده‌ای که با اسب کشیده می‌شود و محور چرخها را برای کاهش تکان بر روی فترهایی نصب کرده‌اند
کلبه
 (۱.۱) قرع؛ ظرف شیشه‌ای برای تقطیر به شکل کدو حلوانی با گردنی کج
کلبسه
 [= کالباس] (۱.۱) کالباس؛ مخلوط گوشت و چربی و حبوبات چرخ کرده که آن را پس از پختن در داخل کیسه‌ی نازکی از یک ماده‌ی ناتراو پر کرده‌اند
کولیگیه
 (۱.۱) -۱ هیأت ۲- گروه سازمان یافته‌ای از افراد دارای مأموریت معین ۳- اتحادیه‌ی اهل کسبه
کلیج
 [= کالج] (۱.۱) -۱ کالج ۲- دانشکده ۳- دبیرستان ۴- مدرسه‌ی شبانه‌روزی
کلکسیونر
 ← کلکسیه‌چی
کلکسیه
 [= کلکسیون] (۱.۱) کلکسیون؛ مجموعه‌ی گردآوری شده‌ای از یک گروه اشیا (مانند آثار تاریخی، تمبر یا قوطی کبریت)
کلکسیه‌چی
 (۱.۱) کلکسیونر؛ کسی که مجموعه‌ای را فراهم سازد یا گردآوری و نگهداری کند؛ مجموعه‌دار
کلکتیو
 (۱.۱) هیأت؛ جمعیت؛ گروه؛ دسته؛ تیدتر ۲- سی (گروه تاتر)
کلکتیولیک
 (۱.۱) جمع؛ گروهی
کلکتیوچی
 (۱.۱) کسی که پیرو یا جانبدار عمل جمعی یا گروهی است
کلکتیوچیلیک

(ص.۱) (کم) کافی؛ دارای کمیت، کیفیت یا دامنه‌ای مناسب برای تأمین نیاز یا تقاضا
کافر ۱
 (۱.۱) (دین) ۱- کافر ۲- کسی که بددین برحق معتقد نباشد ۳- کسی که پیرو دینی جز اسلام باشد
کافر ۲
 (ص.۱) -۱ بی‌دین ۲- ناسپاس
کوفته
 (۱.۱) نیم‌تنه‌ی ویژه‌ای که زنان می‌پوشند
کافت وکاو
 (۱.۱) جستجو؛ تلاش و کوشش برای یافتن چیزی
کاهن
 (۱.۱) (کم) ۱- کاهن ۲- از مقامات دینی یهود ۳- روحانی غیر اهل کتاب (مانند بت پرستان) ۴- فالبین؛ پیشگویی کننده
کاینات
 (۱.۱) -۱ کاینات ۲- همه‌ی آنچه در زمین، آسمان و فضای کیهانی وجود دارد ۳- گیتی
ککه‌بین
 [= کوکائین] (۱.۱) کوکائین؛ آکالوئید جامد و سفید رنگ با خاصیت بی‌حس‌کنندگی، که از برگهای گیاه کوکا به دست می‌آید و ماده‌ای مخدر است
کاکل
 (۱.۱) -۱ کاکل ۲- موی بلند میان سر ۳- هر چیز شبیه به آن ۴- (مردم‌شناسی) دسته‌ی مویی که به عنوان نذر یا نیتی بر فرق سر کودکان می‌گذارند
کاکا
 (۱.۱) (قد.) ۱- مری خان زادگان ۲- لله‌ی بزرگ‌زادگان اتاییک ۳- غلامی قدیمی که در خانه پیر شده باشد؛ (اف.) برادر پدر؛ عم
ککوس
 (۱.۱) -۱ نارگیل ۲- درخت بلند یک پایه‌ی گرمسیری از تیره‌ی نخلها، دارای برگهای بزرگ پر مانند و میوه‌ی شفت ۳- میوه‌ی درخت و بیضی شکل آن درخت، دارای پوست سخت لیفی و درونبر گوشتی ضخیم و خوراکی که محتوی مایع سفید رنگ با طعم کمی شیرین و مطبوع (شیر نارگیل) است
کوکس
 (۱.۱) کوک؛ نوعی زغال که از زغالسنگ حاصل شود
کوکس‌لماق
 (مص.م.) از زغالسنگ و زغالسنگ نارس کوک.

کنوپکه
 (۱.۱) -۱ پونز ۲- میخ کوچک سر پهنی برای ثابت نگاه داشتن برگ کاغذ، پارچه و مانند آن بر روی یک سطح
کانلیتسیون
 (۱.۱) -۱ ائتلافی؛ ائتلاف کننده ۲- اتحاد کننده
کانلیتسیه
 (۱.۱) -۱ اتحاد؛ اتفاق ۲- ائتلاف؛ شمال ۳- سی (ائتلاف شمال)
کوبلت
 [= کبالت] (۱.۱) -۱ کبالت؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۲۷ و وزن اتمی ۵۸/۹۳، فلز مغناطیسی، سفید نقره‌ای، خمپذیر، نامحلول در آب و محلول در اسیدها، که بیشتر برای تهیه‌ی آلیاژها به کار می‌رود و از ترکیباتش در تهیه‌ی رنگها و جلا دهنده‌ها استفاده می‌شود ۲- رنگ تیره‌ی کبودی که از مرکبات این فلز به دست می‌آید
کابلی
 (۱.۱) خوراکی که از گوشت، روغن، تخم مرغ و مصالح خوشبوی آماده می‌شود؛ ۳- شوروه (شوربای کابلی)
کودیکس
 (۱.۱) -۱ قانون ۲- مجموع قوانین
کیفیسینت
 (۱.۱) (ریاضی، فیزیک) ضریب؛ فایده‌ی ایش ۳- ی (ضریب کار مفید)
کوفی
 (۱.۱) -۱ قهوه ۲- درخت همیشه سبز از تیره‌ی روناسیان، دارای برگهای متقابل ساده‌ی بیضی شکل و نوک تیز به رنگ سبز تیره، گل‌های سفید معطر مجتمع و فراهم در کناره‌ی برگها، میوه‌ی سته‌باز پوست نازک و دارای دو دانه‌ی درشت سبز رنگ ۳- دانه‌های میوه‌ی قهوه، دارای آکالوئیدی به نام کافئین که محرک اعصاب است و بوداده‌ی آن به رنگ قهوه‌ای و با بوی مطبوع کاربردهای خوراکی گوناگون دارد ۴- نوشیدنی که از جوشاندن ساییده‌ی دانه‌های بو داده‌ی آن درخت فراهم می‌شود
کافئین
 (۱.۱) آکالوئیدی که در ترکیب برگهای چای، دانه‌های قهوه و بعضی گیاهان دیگر موجود بوده، محرک اعصاب است
کافی

کامپس
(۱) قطب نما؛ اسبابی برای تشخیص قلبش نور و بررسی عملهای مؤثر بر آن

کامپلکس
(۱) مجموع اشیاء، حوادث یا چیزهایی با برخی ویژگیهای مشترک

کمپلیکت
(ص) مجموعه؛ دسته؛ دوره؛ بیر ~ حربی کییم (یک مجموعه لباس نظامی)

کموننت
(۱) یکی از اجزای مرکب؛ جزء ترکیبی

کمپوستر
(۱) اسبابی که با آن مهر یا نشانه‌ی مخصوص کنترل را روی بلیت راه آهن، چک بانک و غیره می‌زنند؛ ورساد

کمپوسترلماق
(مض. م.) با ورساد نشانه گذاردن

کمپاسترلنماق
(مض. مج.) با ورساد نشانه گذاری شدن

کمپوت
(۱) فرآورده‌ای از میوه که آن را در شربت رقیق در حدی بجوشانند که شکل خود را حفظ کند؛ (قد.) خوشاب

کمپوزیتسیه
[= کمپوزیسون] (۱) کمپوزیسون ۲- عمل یا فرایند ترکیب کردن، بویژه تنظیم به صورت قطعه‌ها یا نسبتهای متناسب در شکل هنری ۲- تصنیف یک قطعه‌ی موسیقی

کمپوزیتور
(۱) آهنگساز؛ کسی که قطعات موسیقی بسازد

کمپرس
(۱) پارچه یا پنبه‌ی آغشته به دارو یا خیس (سرد یا گرم) که بر روی اندام آسیب دیده یا دردناک گذاشته شود

کمپریسور
(۱) کمپرسور ۲- دستگاهی که هوای ورودی را متراکم و با فشار زیاد خارج می‌کند ۳- هر یک از تلمبه‌های رفت و برگشتی یا چرخشی برای بالا بردن فشار گاز

کمپیوتر
[= کامپیوتر] (۱) کمپیوتر؛ دستگاه الکترونیکی قابل برنامه ریزی که می‌توان اطلاعات را در آن ذخیره، باز یافت و پردازش کرد؛ حسابگر؛ رایانه

شود ۳- اداره‌ی اجتماعی سیاسی یا فرهنگی ای که از سوی شورای وزیران برای پیشبرد امور اجتماعی سیاسی یا فرهنگی تشکیل می‌شود

کومرسانت
(۱) بازرگان ۲- تاجر

کومونا
[= کمون] (۱) (جام) کمون؛ جامعه یا گروهی که اعضای آن همگی در آنچه دارند شریک باشند و همه‌ی داراییها متعلق به گروه باشد؛ همبود

کومونال
(ص) شهری؛ بلدی؛ مربوط یا منسوب به شهر؛ ~ بانک (بانک شهری)

کمونیزم
[= کمونیسم] (۱) ۱- کمونیسم ۲- اعتقاد به اینکه هر کس باید بتواند در حد توانایی اش کار کند و در حد نیازش از همه‌ی موهبتها و کالاهای موجود در جامعه بهره مند شود ۲- آموزه‌ای که به وسیله‌ی مارکس، انگلس و لنین برای دستیابی به این هدف تدوین و پیشنهاد شده است

کمونیکاتسیه
(۱) ۱- ارتباط؛ علاقه؛ راهها و شیوه‌های ارتباط ۲- (زبان شناسی) تبادل افکار

کمونستیک
[= کمونیستی] (ص) کمونیستی؛ مربوط یا منسوب به کمونیسم

کومتوتور
[= کموتاتور] (۱) نوعی کلید در موتور یا مولدهای جریان مستقیم که عمل دوگانه‌ای انجام می‌دهند (الف) همراه با جاروبکها اتصال برق را میان سیم پیچهای گردان آرمیچر و ترمینالهای ساکن برقرار می‌کند (ب) معکوس شدن جریان را در سیم پیچها امکان پذیر می‌سازد ۲- مأمور فنی ای که در دستگاه مرکزی تلفن و رادیو مشغول کار است

کمپنیه
[= کمپانی] (۱) ۱- شرکت، بویژه شرکتی که دارای فعالیت تولیدی، خدماتی یا مالی وسیعی باشد ۲- گروهی از افراد که به منظور سپری کردن مجلس صحبت دوستانه یا کار دیگری گرد هم آمده باشند؛ رفاقت

کومپرتیه
(۱) حزب کمونیست

کمدیه
[= کمدی] (۱) کمدی؛ اثر نمایشی خنده آور یا طنز آلود

کمدیه
(ص) کمدی؛ خنده دار یا غیر جدی

کمندنت
(۱) ۱- دژبان؛ شهر ~ سی (دژبان شهر) ۲- مدیر؛ یاناقخاند ~ سی (مدیر خوابگاه)

کمندتوره
(۱) دژبانی؛ دفتر دژبان

کمیته
[= کومیت] (۱) ستاره‌ی دنباله دار؛ هر یک از جرمهای آسمانی با سری به صورت ابری روشن در پیرامون هسته‌ای درخشان که در مداری متغیر به گرد خورشید می‌گردند و هنگامی که در بخشی از مدارشان به خورشید نزدیک می‌شوند، دنباله‌ی درخشانی در خلاف جهت خورشید پیدامی‌کنند

کامل
(ص) ۱- کامل ۲- بدون عیب، کمبود یا نارسایی ۳- دارای همه‌ی ویژگیهای لازم ۳- نام آقایان

کمیسر
(۱) کمیسر؛ مأمور؛ متصدی کار

کمیسریت
← کمیسرلیک

کمیسرلیک
(۱) کمیساریا؛ کمیسری؛ بیرلشگن ملتر قاقاقلر ایشلری بویچه کمیسرلیگی (کمیساریای امور مهاجرین ملل متحد)

حربی کمیسرلیک
کمیساریای نظامی

کمیسسیون
(۱) ۱- امانت فروشی ۲- دلالی؛ حق العمل

کمیسسیه
[= کمیسسیون] (۱) ۱- گروهی افراد که برای انجام دادن وظیفه‌ی خاصی تعیین شده باشند، بویژه گروهی از عضوهای یک مؤسسه (وزارتخانه، مجلس) ۲- پولی که به عامل یا کارگزار بابت کارش پرداخت می‌شود، بویژه درصدی از مبلغ معامله؛ دلالی؛ حق العمل

کمیتیت
(۱) ۱- کمیته ۲- هیأتی از افراد که برای رسیدگی، پژوهش، اقدام یا تهیه‌ی گزارش در مورد کاری تعیین

مؤسسه‌ی ساختمانی مستقل دارای چندین ماشین مختلف و تراکتورها

کلخوز
(۱) (کم) شکلی از مالکیت جمعی کشاورزان بر زمین و وسایل تولید کشاورزی؛ اتحادیه‌ی کشاورزان

کلخوزچی
(۱) عضو کالخوز؛ کشاورزی که در کالخوز کار می‌کرد

کام
(۱) ۱- کام ۲- سقف دهان ۳- درون چیزی خطرناک؛ اژدها ~ سی (کام اژدها) ۴- دهان؛ آرزو؛ دل ~ سی (کام دل)

کامی‌گه تارتماق
به کام خود کشیدن؛ به کام خود فرو بردن

کام‌آلماق
کام گرفتن؛ به آرزو رسیدن

کمنده
(۱) (نظامی) ۱- فرمان؛ امر ۲- فرماندهی ۳- دسته؛ گروه ۴- (ور) تیم؛ فوتبال ~ سی (تیم فوتبال)

کمندیر
(۱) (نظامی) فرمانده؛ فرمانده قطعه‌ی نظامی یا کشتی

کمندیروفکه
(۱) ۱- بخاطر مأموریت از جایی به جای دیگری رفتن ۲- (گف.) نوشته‌ی رسمی در مورد چنین مأموریتی

کمبین
[= کمباین] (۱) کمباین؛ ماشینی متشکل از چند دستگاه مختلف که کار درو، جمع آوری و... حاصلات کشاورزی را انجام می‌دهد

کمبینچی
(۱) راننده‌ی کمباین

کمبینات
(۱) ۱- کارخانه مختلط متشکل از چند کارخانه‌ی به هم مرتبط ۲- مؤسسه‌ی آموزشی و تحصیلی حرفه‌ای

کمبینتسیه
(۱) ۱- ترکیب؛ بویاقلر ~ سی (ترکیب رنگها) ۲- هماهنگی فعالیتها بخاطر اجرای کاری یا رسیدن به هدفی ۳- زیرپوش زنانه

کمبینیزون
(۱) نوعی لباس کار که نیم تنه و شلوار آن به هم پیوست دوخته می‌شود

← کنسول لیک

Konyak کنیک

[=کنیاک] (۱) کنیاک؛ نوشابه‌ی الکلی که از تقطیر شراب سفید به دست می‌آید

Konchi کانچی

(۱) کارگر معدن؛ معدنچی

Konchilik کانچیلیک

(۱) معدنکاری؛ مجموعه‌ی فعالیت‌های مربوط به حفر، استخراج و بهره‌برداری معدن

Konveyer کنوییر

(۱) نوار متحرک؛ تسمه‌ی گردان؛ کارگاه‌های متصل

Konvert کنویرت

(۱) پاکت؛ پوشش کاغذی چسبانده‌شده و آماده برای گذاشتن چیزی در میان آن

Kooperativ کوپره‌تیف

(۱) تعاون ۲- مؤسسه‌ی تعاونی ۳- (گف.) مغازه‌ی تعاونی

Kooperativlashmoq کوپره‌تیف‌لشماق

(مصل. ل.) تعاونی شدن

Kooperativlashtirilmoq

کوپره تیف لشتیریلماق

(مصل. مج.) کوپره تیف لشتیرماق

Kooperativlashtirmoq

کوپره تیف لشتیرماق

(مصل. م.) کوپره تیف لشماق

Kooperativchi کوپره‌تیفچی

(۱) فروشنده‌ی مغازه‌ی تعاونی

Koordinat کوئردینت

(۱) مختصات؛ کمیت‌هایی که موضع یک نقطه را بر روی یک خط راست، صفحه یا فضا نسبت به دستگاه

محورهای مختصات معلوم می‌کند

Koordinatsiya کوئردینتسیه

(۱) هماهنگی ۲- توافق ۳- تطابق

Koordinatsiyalash کوئردینتسیه‌لش

(۱) عمل یا فرایند هماهنگ شدن یا موافق شدن

Koptok کپتک

(۱) توپ (بازی) ۲- تار یا چیزی مانند آن که به شکل توپ پیچانیده باشد

Kor کار

(۱) (کم) ۱- کار ۲- هر نوع فعالیت طبیعی یا مکانیکی

۳- فعالیت روزمره و اصلی؛ شغل ۴- نیاز؛ احتیاج ۴-

کنسیلیوم

Konsilium

(۱) مشاوره، بویژه مشاوره‌ی پزشکی

کنسپیکت

KonspeKt

(ص.) خلاصه؛ مجمل

کنسپیکتیو

KonspeKtiv

(۱) خلاصه؛ مطلب‌ها یا موضوع‌های اصلی یک نوشتار؛ چکیده

کنسپیرتسیه

Konspiratsiya

(۱) پنهانکاری؛ وضع یا کیفیت کار کردن به صورت دور از نگاه و بی‌آگاهی دیگران

کنستیتوتسیه

Konstitutsiya

(۱) قانون اساسی ۲- ساختمان

کنستیتوتسیه‌وی

Konstitutsiyaviy

(ص.) ۱- مربوط یا منسوب به قانون ۲- سازگار با قانون ۳- قانونی

کنستروکسیه

Konstruksiya

(۱) طرح ۲- ساختمان ۳- (دستور) ترکیب

کنستروکتیف

Konstruktiv

(ص.) ۱- مربوط یا منسوب به ساختمان ۲- عملی؛ قابل اجرا یا عمل کردن

کنستروکتور

Konstruktor

(۱) طراح؛ پدید آورنده‌ی طرح ۲- سازنده

کنسول

Konsul

(۱) کنسول ۲- نماینده‌ی کشوری در یک پایتخت یا شهر خارجی که به کارهای هم‌میهنانش در آنجا و

کسانی که قصد رفتن به کشور او را دارند، رسیدگی می‌کند؛ قنصل؛ قنصل ۲- هر یک از سه صاحب منصب

عالی مقام در امپراتوری روم ۳- هر یک از سه صاحب‌منصب عالی مقام در جمهوری فرانسه در

سالهای ۱۷۹۹ - ۱۸۰۴

کنسول لیک

Konsullik-1

(۱) کنسولگری؛ محل کار یا دفتر کنسول؛ قنصلخانه؛ قنصلگری

کنسول لیک

Konsullik-2

(ص.) مربوط یا منسوب به کنسول؛ ~ خدمتگر (خدمات کنسولی)

کنسولتسیه

Konsultatsiya

(۱) ۱- مصلحت؛ صلاح دید ۲- مشاوره، بویژه مشاوره‌ی پزشکی ۳- مرکز مشاوره؛ مؤسسه‌ی مشاوره

کنسولخانه

Konsulxona

سیاسی، فرهنگی یا علمی؛ خلق ارا خوف سیزلیک

سی (کنگره‌ی امنیت جهانی) ۳- مجمع قانونگذاری برخی کشورها؛ آمریکا سی (کنگره‌ی آمریکا)

کنکی

Konki

(۱) ۱- میخ سره ۲- کفش یخ بازی

کنکیچی

Konkichi

(۱) ورزشکاری که با کفش یخ بازی روی یخ بازی کند

کنکرت

KonKret

(ص.) ۱- مشخص ۲- معین

کانکورس

Konkurs

(۱) ۱- مسابقه ۲- کنکور؛ آزمایشی برای پذیرش داوطلبان تحصیل

کنسنترت

Konsentrat

(۱) ۱- مصالح خشک آماده برای پخت ۲- خوراکی مقوی برای دامها ۳- مواد کافی تصفیه از مواد غیر لزوم

کنسپسیه

Konsepsiya

(۱) سیستم بنش مسائل و پدیده‌ها

کنسرن

Konsern

(۱) گروه یا ترکیبی از چند شرکت، که معمولاً برای انجام دادن فعالیت اقتصادی بزرگی تشکیل شود

کنسرت

Konsert

(۱) ۱- کنسرت ۲- برنامه‌ای از ساز و آواز که در حضور جمعی از بینندگان اجرا شود ۳- اثر موسیقی ایکه

برای یک آله‌ی موسیقی به همراهی آرکستر ساخته شده است

کنسروه

Konserva

[=کنسرو] (۱) ۱- کنسرو ۲- ماده‌ی خوراکی که آن را برای پیشگیری از خراب شدن در ظرف در بسته‌ی بی

هوا بسته بندی کرده باشند ۳- آنچه به این صورت بسته بندی شده باشد

کنسروه‌تپو

Konservativ

(ص.) ۱- محافظه کار ۲- کهنه پرست

کنسروه‌تیولیک

Konservativlik

(۱) ۱- محافظه کاری ۲- کهنه پرستی

کنسروه‌توریه

Konservatoriya

[=کنسرواتور] (۱) کنسرواتور؛ مؤسسه‌ی آموزش هنر، بویژه موسیقی

کنسروه‌تورلیک

Konservatorlik

← کنسرواتولیوکی

کنسروه‌چی

Konservachi

(۱) آنکه کنسرو سازد؛ کار کارخانه‌ی کنسروسازی

کمپیوترلشتیریش **Komputerlashtirh**

(مصل. م.) با کمپیوتر و سیستم کامپیوتری مجهز و تأمین کردن؛ کمپیوتری کردن

کمپیوترلیک

Komputerlik

(ص.) ۱- کامپیوتری ۲- مربوط یا منسوب به کامپیوتر

۳- آماده شده به وسیله‌ی کامپیوتر

کامران

Komron

(ص.) (کم) ۱- کامران ۲- آنکه امیال و آرزوهای خود را تحقق بخشد؛ بهره مند؛ کامیاب ۳- نیکبخت و

سعادت‌مند؛ خوشبخت ۴- عیاش؛ عشرت کننده؛ خوشگذران

کامرانلیک

Komronlik

(۱) کامرانی؛ فرایند گذراندن زندگی مطابق آرزو و خواهش دل

کان

Kon-1

(۱) کان؛ جایی که بتوان از آن چیزی را به فراوانی به دست آورد؛ معدن

کان‌ضرر

~izarar

بسیار مضر؛ بسیار زیان آور

کان

Kon-2

(۱) (ورزشی) خرک؛ چهارپایه‌ی باریک و درازی که در ورزش ژیمناستیک به کار می‌رود

کندینسه‌تور

Kondensator

[=کندنساتور] (۱) دستگاه تبدیل بخار به مایع

کندنس‌تسیه

Kondensatsiya

[=کندانسه] (ص.) ۱- کندانسه ۲- ویژگی گازی که به مایع تبدیل شده باشد ۳- ویژگی جسمی که تغلیظ یا فشرده شده باشد

کندیتر

Konditer

(۱) قناد؛ کسی که کارش آماده کردن یا فروختن شیرینی است

کندوکتور

Konduktor

(۱) ۱- بلیت فروش ۲- رهنما ۳- مأمور کنترل هر یک از واگنهای قطار

کنفیدیرتسیه

Konfederatsiya

[=کنفدراسیون] (۱) ۱- کنفدراسیون؛ مؤسسه یا نهادی که از چند فدراسیون تشکیل شده است ۲- اتحادیه

کنگرس

Kongress

[=کنگره] (۱) ۱- کنگره ۲- گردمایی رسمی نمایندگان، فرستادگان یا عضوهای یک یا چند گروه

Kostyumbop	کستیوم باب
(۱) پارچه‌ی مناسب برای ساختن کت و شلوار	
Kostyumlik	کستیوملیک
(۱) پارچه‌ی کافی برای کت و شلوار دوختن	
Kotangens	کوتنگنس
(۱) (ریاضی) کوتانژان؛ ظل تمام	
Kotib	کاتب
(۱) (قد)، کاتب؛ آنکه مطلبی را رونویسی یا گفتاری را ثبت می‌کرد؛ منشی	
Kotlet	کتلت
(۱) کتلت؛ خوراکی به صورت مخلوط گوشت چرخ کرده، کوبیده‌ی سیب زمینی، کمی آرد یا نان خشک (کوبیده) که آن را به صورت قطعه‌های گرد یا بیضی در روغن سرخ می‌کنند	
Kov-kov	کاوکاو
(۱) کاوش؛ جستجوی دقیق و پیهم	
~qilmoq	کاوکاو قیلماق
۱- جستجو از طریق زیر و رو ساختن ۲- کاویدن؛ کاوش کردن	
Kovak	کاوزک
[= کاواک] (ص. ۱) - کاواک ۲- میان تهی؛ مجوف ۳- جای کنده‌ی زمین؛ گودال خرد	
Kovatok	کاوه‌تاک
(۱) دلمه؛ خوراکی که کوفته ریزه و برنج را میان برگ تاک بیچند و بپزند	
Kovlagich	کاوله‌گیچ
(۱) اسبابی که با آن عمل کاویدن انجام دهند؛ ابزار کاویدن	
Kovlamoq	کاولماق
(مص. م. ۱) - کاویدن ۲- جایی را در جستجوی چیزی کندن ۳- در میان و لابلای چیزهایی جستجو کردن ۴- چیزی را با وسیله‌ای زیر و رو کردن ۵- بررسی کردن یک مجموعه برای شناسایی اجزا و عناصر آن در پیوند آنها با یکدیگر؛ جستجو کردن؛ تحقیق کردن	
Kovlanmoq	کاولنماق
(مص. مج. ۱) - مورد کاوش و جستجو قرار گرفتن	
Kovlatilmoq	کاوله‌تیلماق
(مص. مج. ۱) - کاولتماق	
Kovlatmoq	کاولتماق
(مص. م. ۱) - کاولماق (به وسیله‌ی کسی)	
Kovlattirmoq	کاولتتیرماق

Kosilka	کسیلکه
(۱) ماشین درو؛ ماشین غلف چینی	
Kosinus	کاسینوس
(۱) نسبت ضلع مجاور زاویه‌ی حاده در مثلث قائم الزاویه به وتر؛ جیب تمام	
Kosmetik	کسمیتیک
(ص. ۱) آرایشی؛ مربوط یا منسوب به آرایش؛ مالر (مواد آرایشی)	
Kosmetika	کسمیتیکه
(۱) آرایش؛ عمل یا فرایند آراستن ۲- وسایل آرایش و زیباسازی	
Kosmik	کاسمیک
(ص. ۱) مربوط یا منسوب به فضا یا کیهان؛ فضایی؛ کیهانی	
~nurlar	کوسمیک نورلر
شعاعاتی که از کیهان وارد سیاره‌ی مامی شود	
Kosmodrom	کسمه دروم
(۱) فرودگاه کیهان نوردی	
Kosmogoniya	کسمه‌گونیه
(۱) نظریه‌ی پیدایش کاینات	
KosmoLgliya	کسمه‌لوگیه
(۱) کیهان‌شناسی؛ دانش بررسی در باره‌ی چگونگی پیدایش گیتی و موجودات آن؛ کیهانشناخت	
Kosmonavt	کسمه‌نفت
(۱) کیهان نورد؛ کسی که به فضای کیهانی سفر می‌کند؛ فضانورد	
Kosmonavtika	کسمه‌نفتیکه
(۱) دانش و فن کیهان نوردی	
Kosmopolit	کسمه‌پلیت
(۱) جهان وطن	
Kosmopolitizm	کوسمه‌پولیتیزم
(۱) عقیده‌ی جهان وطنی	
Kosmos	کوسموس
(۱) کیهان؛ فضای بیرون از جو زمین و آنچه در آن است؛ فضای سماوی	
Kosov	کاساو
(۱) وسیله‌ی چوبی یا فلزی کاویدن و جابجا ساختن آتش؛ (اف. ۱) کساو	
Kostyum	کستیوم
(۱) کت و شلوار؛ کت و دامن ۲- کت ۳- لباس تاتر؛ ماسک بالماسکه؛ (اف. ۱) کرتی	

Korxona	کارخانه ۱- (۱) کارخانه ۲- مؤسسه‌ی صنعتی که در آن کالایی به وسیله‌ی ماشین آلات تولید می‌شود و معمولاً دارای بیش از ده کارگر است ۳- مؤسسه یا بخش تجاری ۴- (گف.) اداره؛ محل کار
Korxonachi	کارخانه‌چی
(۱) کارخانه دار؛ مالک کارخانه	
Korzinka	کرزینکه
(۱) سبد ۲- زنبیل	
Korchallon	کارچلاخن
← کارچلان	
Korchalon	کارچلان
(ص. ۱) - کارساز؛ کاردان ۲- آنکه خود را چیز فهم و کارساز پندارد	
Korchalonlik	کارچلانلیک
(۱) کارسازی؛ کاردانی؛ مهارت	
Kosa	کاسه
(۱) - کاسه ۲- ظرف گود دهان گشاد که معمولاً غذاهای مایع را در آن می‌ریزند؛ جام ۳- هر چیز شبیه به آن؛ کوز ~ سی (کاسه چشم) ۴- برش بزرگی (معمولاً یک چهارم) از خربزه یا (نصف) هندوانه	
~sioqarmaydi	کاسه‌سی آقرمه‌یدی
زندگیش خوب نمی‌شود	
Kosagul	کاسه‌گل
(۱) ساقی؛ گرداننده و خدمتگذار حاضران در مجلس میخواری	
Kosacha	کاسه‌چه
(۱) - کاسه‌ی خرد ۲- (گیاه شناسی) کاسبرگ گل	
Kosachabarg	کاسه‌چه‌برگ
(۱) (گیاه شناسی) کاسبرگ؛ هر یک از قطعه‌ها یا بخشهای کاسه‌ی گل، که معمولاً سبز (و گاه به رنگهای دیگر) است	
Kosekans	کسیکنس
[= کسکانت] (۱) نسبت وتر مثلث قائم الزاویه به ضلع روبروی زاویه‌ی حاده؛ قطر ظلخ تمام	
Korobin	کره‌بین
[= کارابین] (۱) کارابین؛ نوعی تفنگ کوتاه و سبک؛ قارابین؛ قاره‌بین؛ قاره‌بینا	
Kosib	کاسب
(۱) - کاسب ۲- پیشه‌ور صنایع دستی ۳- کسی که کفش، چکمه، موزه ... می‌دوزد ۴- کسی که کارش فروش مستقیم کالا یا خدمات به مصرف کننده است	

~qilmoq	چاره؛ علاج
Korafhta	کار قیلماق
(ص. ۱) (گف.) کار آزموده؛ با تجربه	
Korees	کریس
(۱) - کره‌ای ۲- زبان کره‌ای	
Koridor	کریدور
(۱) - کریدور ۲- سرسرا ۳- راهرو؛ دهلیز	
Koriz	کاریز
(۱) - کاریز ۲- قنات؛ مجرای زیر زمینی کم شیب، که برای رساندن آب زیر زمینی دامنه‌ها به زمینهای پایین تر ساخته می‌شود	
Korjoma	کارجامه
(۱) لباس کار	
KorobKa	کروبه‌که
(۱) جعبه‌ی مقوایی، چوبی یا فلزی برای بسته بندی	
Tezliklar~si	تیزلیکلر کروبه‌که‌سی
جعبه‌ی مخصوص تغییر سرعت در ماشینها، تراکتورها و ...	
KoronKa	کرونکه
(۱) قاب دندان؛ روکش دندان	
Korpus	کورپوس
(۱) - بدن؛ تنه؛ تن ۲- بدنه؛ قاب ۳- بنا؛ ساختمان ۴- سپاه ۵- گروه یا تیم متخصصین	
Korrektor	کریکتور
(ص. ۱) مصحح؛ کسی که غلطهای چاپی یا املائی یک نوشته را تصحیح کند	
Korrektura	کرخیکتوره
(۱) - تصحیح ۲- عمل یا فرایند درست کردن آنچه غلط، نادرست یا دستخوش انحراف است ۳- نسخه‌ی چاپی برای تصحیح	
Korroziya	کروزیه
(۱) - (شیمی) زنگ زدن فلزات ۲- خورده شدن فلزات ۳- (زمین شناسی) تغییر مواد کوه از اثر باد و آب	
Korson	کرسان
(۱) - ظرف چوبی بزرگ؛ طبق ۲- قسمت کاسه‌ی آلات موسیقی ۳- (گف.) بخش عقبی زین اسب	
Korsoz	کارساز
(ص. ۱) - کارساز؛ موجب موفقیت در کاری	
Korxona	کارخانه

ضرب شده باشد؛ مجذور

Kvalifikatsiya کوالیفیکتسیه

(۱) تعیین درجه‌ی تخصص ۲- درجه‌ی تخصص،
کاردانی و مهارت ۳- ملکه ۴- کسب؛ هنر

Kvant کونت

[= کوانتوم] (۱) (فیزیک) ۱- کوانتوم ۲- هر یک از
نموها یا تکه‌های بسیار کوچک که شکل‌های مختلف
انرژی به آن تقسیم شده است ۳- یکی از بخش‌های
(تقسیم‌های جزئی) کوچک یک کمیت فیزیکی
کوانتیده (مانند جریان مغناطیسی)

Kvartal کورتل

(۱) ۱- ربع سال؛ سه ماهه ۲- بخش؛ محله؛
کوی؛ اویمیز تورتنچی ۳- ده (منزل مادر کوی
چهارم است)

Kvartet کورتت

[= کوارتت] (۱) (موسیقی) ۱- کوارتت ۲- اثر موسیقی
برای ارکستر چهار نفری ۳- چهار آواز خوان یا چهار
نوازنده‌ای که این اثر را اجرا می‌کنند

Kvartira کورتیره

(۱) ۱- آپارتمان؛ واحد مستقلی از یک ساختمان،
دارای چند واحد مستقل؛ منزل ۲- (نظامی) قرارگاه
کورتیرنت (۱) اجاره نشین؛ کسی که در آپارتمانی به اجاره
نشسته است؛ کرایه نشین

Kvartz کورتس

[= کوارتز] (۱) (زم) کوارتز؛ دگرکوهی؛ سیلیسیم
انیدرید طبیعی که در دستگاه لوز و جهی متبلور
می‌شود و به رنگ‌های مختلف وجود دارد

Kvas کوهس

[= کواس] (۱) نوشابه ترش مزه و مؤثر برای رفع عطش
که از آرد جودر، قند و نعنای ساخته شود

Kvintet کوینتت

(۱) (موسیقی) اثر موسیقی برای ارکستر پنج نفری و
آواز خوان پنج نفری

Kvitansiya کوینتسیه

(۱) قبض [رسید]؛ قبض [وصول]؛ ورقه‌ای که در آن
دریافت چیزی گواهی شده باشد؛ رسید

Kvorum کواروم

(۱) حد نصاب؛ حدی که دست یافتن به آن برای کار
مورد نظر لازم باشد؛ تعداد یا کمیت لازم

Kub کوب

(۱) بزه شناس؛ متخصص امور جنایی

Kriminalistik کریمینه لیستیک

(ص) مربوط یا منسوب به جنایی

Kriminalistika کریمینه لیستیکه

(۱) جرم شناسی؛ دانش بررسی چگونگی پیدایش
جرم و عمل مجرم، روش‌های کشف جرم و پیشگیری از
تکرار و گسترش آن؛ بزه شناسی

Krepdeshin کرپدشین

(۱) پارچه‌ی ابریشمی نازک

Krypton کریپتون

(۱) کریپتون؛ عنصر شیمیایی از گروه گازهای نجیب،
با عدد اتمی ۳۶ و وزن اتمی ۸۳/۸۰، بی رنگ خنثی و
موجود در جو، که از تقطیر هوای مایع به وجود می‌آید
و در لامپ‌های الکتریکی به کار می‌رود؛ کریپتن

Kristalik کریسته لیک

(ص) متبلور؛ به شکل کریستال

Kristall کریستل

[= کریستال] (۱) ۱- کریستال؛ بلور ۲- (شیمی) جسم
معمولاً جامد که اتم‌های آن در شبکه‌ی معینی منظم
شده است ۳- نوعی شیشه‌ی تر نشدار

Kristallanmoq کریستل لنماق

(ص) متبلور شدن؛ به شکل کریستال در آمدن

Kristallik کریستل لیک

(ص) کریستالی؛ دارای ساختمان کریستال؛ بلوری

Kron کران

(۱) انسی که دارای رنگ میان رنگ‌های زرد و بور باشد

Krossvord کروسورد

(۱) جدول کلمات متقاطع

Kserokopiya کسیره کوپیه

(۱) ۱- فتوکپی ۲- عمل یا فرایند عکسبرداری از سندی
به وسیله‌ی دستگاهی ویژه ۳- عکسی که به وسیله‌ی
آن دستگاه به دست می‌آید ۴- جایی که فتوکپی کنند

Kseroks کسیروکس

(۱) دستگاهی که به وسیله‌ی واکنش شیمیایی
(فتوکپی تر) یا فیزیکی (فتوکپی خشک، زیراکس) در
برابر نور از سندها عکس می‌گیرد

Kvadrant کوهدرنت

(۱) (هندسه) ربع سطح یک دایره

Kvadrat کودرت

(ص) ۱- مربع ۲- دارای شکل مربع ۳- ویژگی کمیتی
که به توان دوم رسیده باشد؛ کمیتی که در خودش

کاشکی بیدی

Koshkiydi

(صو) (گف) ای کاش؛ واژه‌ای برای بیان آرزو، تأسف و
حسرت؛ کاشکی ایدی

Koshona کاشانه

(۱) (کم) کاشانه؛ خانه‌ی بزرگ، پرتجمل و چند طبقه

Kran کرن

(۱) جرثقیل؛ ابزار مکانیکی برای برداشتن و جابجا
کردن بارهای سنگین؛ جراثقال

Kranchi کرنچی

(۱) کارگر جرثقیل

Kraska کرسکه

(۱) رنگ؛ ماده یا ترکیب رنگ دهنده

Krater کره‌تر

(۱) (زم) دهانه‌ی آتشفشان

Kraxmal کرخمل

(۱) ۱- نشاسته ۲- آهار

Kredit کريدت

(۱) ۱- وام؛ قرض ۲- اعتبار؛ امکانی که برای دریافت
وام یا خرید به مشتریان داده می‌شود؛ بانک ۳-
(اعتبار بانکی)

Kreditor کريدتور

(۱) شخص یا مؤسسه‌ی وام دهنده

Krem کریم

(۱) ۱- کرم ۲- خامه ۳- روغن صورت ۴- واکس

Kresla کریسله

(۱) صندلی دسته دار

Krest کرسٹ

(۱) ۱- صلیب؛ خاج ۲- چلیپا

Qizil~ قیزیل کرسٹ

۱- صلیب سرخ (احمر) ۲- مؤسسه‌ی جهانی که
کارش یاری رساندن به آسیب دیدگان از جنگ یا
بلاهای طبیعی است

Krestgullilar کرسٹ گُللی لِر

(۱) گیاهانی از راسته‌ی چلیپاییان دولپه‌ای یک یا چند
ساله با گلبرگ‌هایی به شکل صلیب، دارای انواع
خوراکی (ترب و کلم)، زینتی (شب بو)، دارویی و
صنعتی (شب بو)، دارویی و صنعتی (قدومه و
خاکشیر)

Kreyser کریسر

(۱) رزمناو؛ کشتی جنگی

Kriminalist کریمینه لیست

مص و (۱) کاولتماق

Kovlash کاولش

(۱) عمل یا فرایند کاویدن و جستجو کردن

Kovlashmoq کاولشماق

(مص) مش (۱) کاولماق

Kovlashtirilmog کاولشتیریلماق

(مص) مج (۱) کاولشتیرماق

Kovlashtirmog کاولشتیرماق

(مص) م (۱) ۱- جستجو کردن؛ کاویدن ۲- (مجاز)
بخاطر کشف راز یا مسئله‌ای پرسیدن و حرف کشیدن

Kovya کاویه

(۱) اسبابی برای پیوند زدن فلزات؛ (اف و دری) کاوه

Koyimog کاییماق

(مص) مت (۱) ۱- تنبیه کردن ۲- حرف‌های تند گفتن
۳- (لا) اندوهگین شدن؛ متأثر گردیدن؛ او دوستی
نینگ ناجویه ایشیدن کاییدی (او از کار ناشایست
دوستش متأثر گردید) ۴- (کم) بخاطر آماده ساختن
چیزی فعالیت کردن

Koyinmog کایینماق

(مص) ل (۱) ۱- شکوه کردن ۲- آزرده شدن

Koyitmog کاییتماق

(مص) م (۱) کاییماق ۳-

Koyish کاییش

(۱) عمل یا فرایند اندوهگین یا متأثر شدن

Koshin کاشین

[= کاشی] (۱) ۱- کاشی ۲- آجری با سطح صیقلی و
یک روی لعابدار یک یا چند رنگ، ساده یا دارای نقش
و نگار، که برای پوشش سطح دیوار و آرایش نمای
ساختمان (بویژه گنبد، مناره و سر در) به کار می‌رود
۳- نقش یا تصویری که از ترکیب و نصب پارچه‌های
رنگه‌ی سنگ، مرمر، شیشه ویژه به وجود آمده

Koshinkor-1 کاشینکار

[= کاشیکار] (۱) کاشیکار؛ کسی که کارش کاشیکاری
است

Koshinkor-2 کاشینکار

(ص) بنای کاشیکاری شده؛ ~ منار (منار کاشیکاری
شده)

Koshinli کاشینلی

(ص) کاشیکاری شده؛ کاشی دار

Koshki کاشکی

(صو) کاشکی؛ واژه‌ای برای آرزو یا تأسف و حسرت

کلال چیلیک	Kulolchilik
(۱) (گف.) کلالی؛ پیشه‌ی سفالگری	
کولانگیچ	Kulongtich
(گف.) (←) کوله غان	
کلاه	Kuloh
(۱) ۱- کلاه ۲- کلاه مخروطی شکل که فلندران و درویش بپوشند ۳- (اف.) پوششی برای سر، که به صورت کاور آورده باشند و دارای دوره یا لبه باشد	
کولاله	Kulola
(۱) (قد.) موی حلقه حلقه؛ موی مجعد	
کولاچ	Kuloch
(۱) کلچه‌ی شیرین	
کولتیووتور	Kultivator
(۱) شن کش؛ شانه	
کولتیوتسیه	Kultivatsiya
(۱) عمل یا فرایند کار با شن کش در زمین یار دیف‌های کشت	
کلچه	Kulcha
[= کلوچه] (۱) کلوچه؛ قرص نان کوچک عادی یا روغنی و شیرین که در تنور پزند	
کلچه بولماق	~bo'lmoq
همانند کلوچه مدور یا حلقه شدن (بیشتر در مورد مار)	
کلچه یوز	~yuz
آنکه رویش کوچک و مدور باشد	
کلچه تای	Kulchatoy
(۱) خوراکی که خمیر را پس از هموار و نازک ساختن به شکل پارچه‌های هندسی یا غیر هندسی ببرند و آن را در آبگوشت بپزند	
کومه‌یت	Kumayt
(۱) اسب تیز تک؛ اسب زرد مایل به سرخ	
کوموش	Kumush
(۱) ۱- نقره؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۴۷ و وزن اتمی ۱۰۷/۸۶ سفید و براق، شکلپذیر و چکش‌خوار، محلول در اسید نیتریک یا اسید سولفوریک داغ، در سکه زنی، جوهر سازی و دندانپزشکی به کار می‌رود و ترکیبات آن در عکاسی و داروسازی کاربرد دارد ۲- نام خانمها	
کوموش سیمان	Kumushsimon
(ص.) نقره‌ای؛ نقره گون؛ نقره فام	
کون	Kun

کلفت	Kulfat
(۱) ۱- بدبختی ۲- وضع یا کیفیت بدبخت بودن ۳- رویداد ناگوار و زیان آور	
کلفتلی	Kulfatli
(ص.) ۱- دارای بدبختی ۲- زیان آور و ناگوار	
کولگی	Kulgi
(۱) ۱- خنده؛ حالت ویژه‌ای در چهره بویژه در لبها، که معمولا برای شادی پدید می‌آید و ممکن است با صدای ضعیف یا شدید همراه باشد ۲- آنکه یا آنچه باعث یا وسیله‌ی خنده و شوخی باشد؛ مسخره	
کولگی‌لی	Kulgili
(ص.) ۱- مسخره ۲- دارای رفتاری که موجب خنده شود ۳- خنده دار ۴- غیر جدی	
کولگی‌لیک	Kulgilik
(۱) ۱- مسخرگی ۲- وضع یا کیفیت خنده دار بودن ۳- رفتار غیر جدی همراه با خنده و شوخی	
کولگیچ	Kulgich
← کولدی‌رگیچ	
کولیم‌سیماق	Kulimsimoq
← کولیم‌سیره‌ماق	
کولیم‌سیره‌ماق	Kulimsiramoq
(مص.ل.) تبسم کردن؛ لبخند زدن	
کولیش	Kulish
(۱) ۱- عمل یا فرایند خندیدن ۲- (مجاز) مسخره کردن؛ استهزا کردن	
کولیشماق	Kulishmoq
(مص.مش.) کولماق	
کول‌کول	Kul-kul
(ق.) ریز-ریز؛ خرد و ریزه آاقیلماق (ریز-ریز کردن)	
کولماق	Kulmoq
(مص.ل.) ۱- خندیدن ۲- شادی خود را با خنده نشان دادن ۳- کسی را با خنده مسخره کردن ۴- به صورتی شاد بیخش تفریح کردن	
بختی‌کولدی	Baxtikuldi
بخت و شانس با وی همراه شد	
کلال	Kulol
(۱) کلال؛ آنکه کوزه و کاسه‌ی گلی و سفالی سازد و فروشد؛ کوزه گر، کاسه گر و فخار	
کلال‌لیک	Kulollik
(۱) ۱- کلالی ۲- جایی که کلالها کار کنند ۳- راسته ای از بازار که آنجا اشیای سفالی فروش شود	

کوف چوف	Kuf-chuf
(۱) (مجاز) کوف و چوف؛ دم و دعایی که بر بیمار خوانده می‌شود	
کوه	Kuh
(ص.) (گف.) صدای پوف نفس برای گرم ساختن چیزی بویژه دستهای یخزده	
کوک‌کو	Kuk-ku
(ص.) صدای خوانش پرنده‌ی کوکو	
کوکره	Kukra-1
(۱) غرش؛ رعد	
کوکره	Kukra-2
(۱) (گ.پز) نوعی بیماری چشم	
کوکون	Kukun
(۱) خرده‌ی جسم جامد سخت؛ خاکه؛ گرد	
کوکون‌لماق	Kukunlamoq
(مص.م.) به شکل خاک یا گرد در آوردن	
کول	Kul
(۱) ۱- خاکست ۲- ماده‌ی نرم متشکل از ذره‌های ریز که از سوختن یک جسم جامد بر جامی ماند ۳- ذرات ریز کانیها در یک دهانه‌ی آتشفشانی	
کولی نی کوککه ساورماق	~iniko'kkasovurmoq
برباد کردن؛ نابود کردن	
کوله‌له	Kulala
[= گلوله] (۱) گلوله؛ آنچه کمابیش به شکل کره باشد	
کولنکیر	Kulankir
(۱) نوعی مرغ خانگی با پیکر بزرگتر از مرغان عادی که خروس آن را برای جنگاندن پرورش کنند؛ (اف.) کلنگی	
کوله‌غان	Kulag'on
(ص.) ۱- خندان؛ خنده رو؛ سقیز (دختر خنده رو) ۲- شکفته	
کلبه	Kulba
(۱) کلبه؛ خانه‌ی کوچکی تنها شامل یک اتاق معمولا تنگ، تاریک و فقیرانه؛ آلونک	
کولدی‌رگیچ	Kuldirgich
(۱) فرورفتگی‌هایی مانند زرخندان که هنگام خندیدن بر گونه‌ها ظاهر شوند	
کولدان	Kuldon
(۱) زیر سیگاری؛ ظرف کوچکی برای ریختن خاکستر سیگار؛ جاسیگاری	

کوبنکه	Kubanka
(۱) کلاهی از پوست قره کرل، که بالای آن پهن و هموار و بدون پوشش گوشها	
کوبیزم	Kubizm
[= کوبیسم] (۱) کوبیسم؛ سبکی در هنر نقاشی معاصر که به نمایش همزمان جنبه‌های مختلف یک منظره یا موضوع و به صورت قطعه‌های جدا جدا می‌پردازد	
کوبه‌متر	Kubometr
(۱) حجمی برابر با یک متر مکعب	
کدورت	Kudurat
(۱) (کم) ۱- کدورت ۲- تیرگی ۳- رنجش؛ آزرده‌گی ۴- گمان؛ شبهه	
کودونگ	Kudung
(۱) اسبابی چوبین برای برطرف کردن کیس و چروک و جلا دادن پارچه‌ی بافته شده	
کودونگ‌گر	Kudunggar
← کودونچی	
کودونگ‌لماق	Kudunglamoq
(مص.م.) برطرف کردن کیس و چروک پارچه به وسیله‌ی کودونگ	
کودونگچی	Kudungchi
(۱) کسی که با کودونگ کیس و چروک پارچه‌ها را برطرف کند	
کوف	Kuf
(ص.) (مردم‌شناسی) حرفی که هنگام خواندن دعا یا درود به شایا شخصی گفته می‌شود	
کفر	Kufr
(۱) ۱- کفر ۲- نامسلمانی ۳- دشمنی ورزیدن با خدا ۴- بی‌دین	
کفران	Kufron
(۱) ۱- کفران ۲- کافری ۳- ناسپاسی	
کفران‌نعمت	~ine'mat
قدر نعمت را نداشتن	
کوف‌سوف	Kuf-suf
(ص.) واژه‌هایی که هنگام دم و دعا به بیمار یا آنچه که به آن دم و دعا کرده می‌شود، گفته می‌شود	

چلیپی که در اوضاع خاصی از سوی دولت برای جیره بندی کالاهای معینی در اختیار مردم قرار می‌گیرد تا هرکس بتواند با تحویل دادن یکی از آنها کالایی را خریداری کند ۳- هر یک از قطعه کاغذهایی که برای عرضه خدمات یا تسهیلات معینی از سوی مؤسسه ای در دسترس افراد قرار می‌گیرد

کوبخه کوندوز Kupp-kunduz
(ق.) در روشنایی روز؛ در روز روشن: ~ ده ماشینه م اوغیرلنیدی! (ماشینم در روز روشن دزدی شده!)

کوره ک Kurak
(ا.) ۱- پارو ۲- اسبابی چوبی به صورت صفحه‌ی مسطح و دارای دسته‌ای بلند که برای برداشتن چیزی (برف پشت بام)، جمع کردن یا باد دادن چیزی برای پاکسازی (گندم، جو، ...) یا راندن چیزی (مانند قایق) به کار می‌رود ۳- پارچه استخوان پهن شانه حیوانات که لولیان با آن فال می‌بینند

کوره کده تور میدیگن ~daturmaydigan
۱- حرف مستهجن و شرم آور ۲- آنچه که بی معنا و دور از خرد باشد

کوره ک تیش ~tish
دو دندان بزرگ و پهن جلو

کوره کچه Kurakcha
(ا.) پاروی کوچک

کوره ل ماق Kuralamoq
(مص. مج.) کوره ماق

کوره ماق Kuramoq
(مص. م.) ۱- با پارو روییدن؛ برداشتن (برف، خاک، ...) ۲- راندن (قایق) ۳- جمع کردن؛ باد دادن (گندم، جو، ...)

کوره نت Kurant
(ا.) ساعت زنگدار یا موسیقیدار دیواری یا برج و مکانیزم موسیقی چنین ساعتها

کوره ت ماق Kuratmoq
(مص. م.) کوره ماق (به وسیله‌ی کسی)

کوره تیر ماق Kurattirmoq
(ا.) کوره ت ماق

کوره ش Kurash-1
(ا.) ۱- کشتی ۲- ورزش دو نفری که هدف از آن به پشت خواباندن یکی به وسیله‌ی دیگری است ۳- تلاش و کوشش جسمی یا ذهنی بسیار سخت؛ مبارزه

[=کنجد] (ا.) ۱- کنجد ۲- گیاه یک ساله از تیره‌ی کنجدیان، که دارای دانه‌های کوچک مسطح و بیضی شکل است ۳- دانه‌ی روغندار خوراکی آن گیاه که رنگ آن بر حسب جوهرهای گوناگون سفید، حنایی، قهوه‌ای، سیاه و ابلق است

کونجوتلی Kunjutli
(ص.) کنجدی؛ دارای کنجد: ~ نان (نان کنجدی)

کونجوت پایه Kunjutpoya
(ا.) ۱- ساقه‌ی گیاه کنجد ۲- زمینی که در آن کنجد کشت شده است

کونلشماق Kunlashmoq
(مص. ل.) حسد، رشک کردن؛ حسادت کردن

کونلیک Kunlik
(پس.) ۱- روزه ۲- مربوط به تعداد روزها؛ مربوط به فاصله‌ی زمانی بر حسب روز؛ اوان ~ (ده روزه) ۳- دارای عمر بر حسب روز؛ اوچ ~ چقه لاق (نوزاد سه روزه)

بیش کونلیک دنیا Besh~duyo
دنیای فانی و بی بقا

کون په یکون Kunpayakun
[=کن فیکون] (اصط.) کن فیکون؛ زیر و رو؛ ویران؛ نابود؛ زیر سیلکینیش شهرنی بیر آنده ~ قیلدی (زمین لرزه شهر را در یک لحظه ویران کرد)

کونچی Kunchi
(ص.) حسود؛ دارای حسد یا رشک؛ حاسد

کونچیلیک Kunchilik
(ا.) حسودی؛ حسدورزی؛ حسادت

کون چیقر Kunchiqar
(ا.) ۱- شرق ۲- یکی از چهار جهت اصلی؛ جهتی که بامداد خورشید از آنجا طلوع می‌کند ۳- سمت چپ شخصی که رو به جنوب ایستاده باشد ۴- سرزمینهای واقع در شرق

کون چو واق Kunchuvoq
(ص.) تابش نرم و معتدل خورشید در فصل بهار

کوپی Kupe
[=کوپه] (ا.) کوپه؛ هر یک از اتاقهای ویژه‌ی مسافر در قطار راه آهن

کوپلت Kuplet
(ا.) بند شعر یا آهنگ

کوپون Kupon
[=کوپن] (ا.) ۱- کوپن ۲- هر یک از قطعه کاغذهای

کونداش Kundosh
(ا.) هوو؛ هر یک از دو یا چند زنی که دارای شوهر مشترک باشند

کونداشلیک Kundoshlik
(ا.) وضع یا کیفیت هوو بودن

کوندوز Kunduz
(ا.) روز؛ فاصله‌ی میان دو شب که باروشن شدن هوا تا تاریک شدن دوباره‌ی آن مشخص می‌شود

کوندوزگی Kunduzgi
(ص.) روزانه؛ مربوط یا متعلق به روز؛ ~ اوقوو (درس روزانه)

کوندوزی Kunduzi
(ق.) در روز؛ در زمان فاصله‌ی میان دو شب که با روشن شدن هوا تا تاریک شدن دوباره‌ی آن مشخص می‌شود

کونگه باقر Kungaboqar
(ا.) آفتابگردان؛ گیاه یک ساله از تیره‌ی مرکبان، دارای ساقه‌ی راست خشن و گل‌های بزرگ و زیبا به صورت شعاعهای زرد رنگ در اطراف نهج بالشتکی شکل، که دانه‌ی آن در روغن کشی کاربرد دارد؛ گل آفتابگردان

کونگه‌ی Kungay
(ا.) آفتاب رو؛ آنچه که رو به خورشید باشد و شعاع خورشید به آن بتابد مق. سایه رخ: ~ اوی (خانه‌ی آفتاب رو)

کونگران Kungran
(ص.) (قد.) ویژگی نگران بودن یا در عذاب بودن

کنگره Kungura
(ا.) کنگره؛ ساختاری بر بالای دیوار، بارو و لب بام به شکل برآمدگی و فرورفتگیهای متناوب یکسان

کنگره دار Kungurador
(ص.) دارای کنگره

کنگره لی Kungurali
(ص.) کنگره دار؛ دارای کنگره

کونیکه Kuniga
(ق.) روزانه؛ در یک روز: ~ ۷ ساعت ایشله یدی (روزانه ۷ ساعت کار می‌کند)

کنجره Kunjara
[=کنجاله] (ا.) کنجاله؛ تفاله‌ی تخم نباتات روغنی پس از استخراج روغن

کونجوت Kunjut
کونجوت

(ا.) ۱- روز ۲- فاصله میان دو شب که باروشن شدن هوا تا تاریک شدن دوباره‌ی آن مشخص می‌شود ۳- شبانه روز؛ بیریل ۳۶۵ ~ (یک سال ۳۶۵ روز است) ۴- زمان؛ هنگام؛ ایش ~ ی (روز کار) ۵- در حالت جمع (روزگار؛ قاره ~ لر (روزگار سیاه) ۶- خورشید؛ آفتاب: ~ باتدی (آفتاب غروب کرد) ۷- مدتی که یک حره آسمانی یک دور به گرد محور خود می‌چرخد ۸- سالگرد یک مراسم ویژه؛ آنه لر ~ ی (روز مادر)

کون بیرمه‌ی دی ~bermaydi
آسایش و آرامش نمی‌دهد

کونی بیتدی ~ihitdi
عمرش به پایان رسید؛ مرد

کون کور ماق ~ko'rmoq
زیستن؛ زندگی کردن

کون به‌ی Kunbay
(ق.) مزد روزانه؛ روزمزد

کون باتر Kunbotar
(ا.) ۱- غرب ۲- یکی از چهار جهت اصلی؛ جهتی که خورشید در آن غروب می‌کند ۳- سمت چپ شخصی که رو به شمال ایستاده باشد ۴- سرزمینهای واقع در غرب

کونده Kunda-1
[=کرنده] (ا.) ۱- کرنده ۲- قطعه‌ی چوب کلفت استوانه‌ای ۲- درختی که شاخ و برگ و بالاتنه اش را بریده باشند ۳- اسباب چوبین مخصوصی که در گذشته به پای زندانیان و محکومان می‌بستند

کونده Kunda-2
(ق.) ۱- روز بروز ۲- همه روزه ۳- در روزهای پی در پی

کرنک Kundak
(ا.) قسمت زیرین تنه‌ی درخت که روی زمین قرار دارد

کرنده کاو Kundakov
[=کند و کاو] (ا.) کند و کاو؛ جستجو و کاوش

کرنل Kundal
(ا.) (قد.) ۱- پارچه‌ی گرانبهای بافته شده از الیاف زری ۲- عبا یا رویه‌ی لباس، لحاف ... که از چنین پارچه‌ای دوخته شده باشد

کونده لیک Kundalik
(ص.) ۱- روزانه ۲- مربوط یا متعلق به یک روز: ~ اوقات (غذای روزانه) ۳- مربوط یا متعلق به روز ۴- دفتر یادداشت خاطرات، کارها و واقعات روزانه ۵- مشق؛ تکلیف خانه

کوتماق (مص.م.) کسی را بخاطر اعمال ناشایستش مورد ملامت و تنبیه قرار دادن؛ مورد باز پرس قرار دادن

کوتتیرماق (مص.و.) (ا.) کوتماق

کتبخانه Kutubxona [= کتابخانه] (ا.) ۱- کتابخانه ۲- جایی که در آن تعدادی کتاب، کلکسیون مجلات یا روزنامه‌ها نگهداری می‌شود ۲- اتاق یا ساختمانی که در آن کتابها را برای مطالعه نگهداری می‌کنند ۳- قفسه‌ی کتاب

کتبخانه‌چی Kutubxonachi (ا.) ۱- کتابدار ۲- کسی که کارش طبقه بندی، نگهداری و فهرست کردن کتابهای کتابخانه است ۳- کسی که اداره‌ی کتابخانه و پاسخگویی به مراجعان آن را به عهده دارد

کوو Kuv (ا.) ظرف استوانه ای چوبی مخصوص برای جدا ساختن کره از خامه، شیر یا دوغ

کوهه Kuva-1 (ا.) ظرف سفالین دراز با گردن باریک برای نگهداری آب، شیر و ...

کوهه Kuva-2 (ا.) رشته؛ ابزاری فلزی معمولاً به شکل مخروط ناقص، که برای کوبیدن و هموار کردن سطح چیزی (مانند چرم) به کار می‌رود؛ کوبه

کوهه‌لماق Kuvalamoq (مص.م.) هموار ساختن با ضربات رشته

کوهه‌چه Kuvacha (ص.) رشته‌ی کوچک

کوورک Kuvrak (ص.) ویژگی آنچه هنگام جوییدن صدایی مانند «کسر - کوسور» تولید کند (در مورد خیار، خربزه و ... ترو تازِه)

کوی Kuy (ا.) ۱- آهنگ ۲- طرز قرار گرفتن صداها، زیر و بمها و فاصله‌ها در یک قطعه‌ی موسیقی که توسط آهنگسازی ساخته شده باشد

شعرنی کویگه سالماق She'rni~gasolmoq مطابق وزن شعرنی آهنگ ساختن

کویه Kuya-1

که در انتهای شاخه و در بغل دم‌برگ وجود دارد و باعث نموی طولی و جانبی آن می‌شود ۳- (مجاز) نشانه‌ی رشد و تکامل چیزی: ترقیات ~ لری (نشانه‌های انکشاف)

کورتک‌لنماق Kurtaklanmoq (مص.ل.) جوانه زدن؛ جوانه در آوردن

کورتکه Kurtka (ا.) نیمتنه؛ جامه‌ی کوتاه جلو باز که تا زیر کمر را می‌پوشاند و آن را روی جامه‌های دیگر می‌پوشند؛ (اف.) کرتی

کورت‌گورت Kurt-kurt (ص.) (گف.) صدای جوییدن اسب یا حیوانات دیگر

کوسه‌ماق Kusamoq (گف.) ~ توسه‌ماق

کتک Kutak (ا.) ۱- چوب‌دست قلندران ۲- چوب گازر ۳- ضرب؛ زدن

کوتل Kutal (ا.) (قد.) اسبی که زین کرده پیشاپیش شاهان و امرا برند؛ اسب جنیبت ۲- علم بزرگ که در دسته حرکت دهند؛ توق؛ توغ

کوتلچی Kutalchi (ا.) (قد.) مسئول علم؛ کسی که علم را در دسته حرکت می‌دهد

کوتیلماق Kutilmoq (مص.مج.) کوتماق؛ کوتیلگن مهمانلر (مهمانانی که انتظارشان می‌رفت)

کوتیش Kutish (ا.) ۱- عمل یا فرایند انتظار کشیدن ۲- چشمداشت؛ اوندن بیرار نرسه ~ اورین سیز (چشمداشت چیزی بیجاست) ۳- عمل یا فرایند صبر و شکیبایی کردن ۴- عمل یا فرایند پذیرایی از مهمان

کوتیشماق Kutishmoq (مص.مش.) کوتماق؛ اورتاقلر مینی کوتیشدیلر (دوستان منتظر من شدند)

کوتکی‌لماق Kutkilamoq (مص.م.) شدیداً مورد باز پرس و تنبیه قرار دادن

کوتماق Kutmoq-1 (مص.م.) ۱- انتظار کشیدن؛ برای پیدایش رویدادی صبر کردن ۲- به حرمت کسی پیشواز برآمدن ۳- پذیرایی و مهماننوازی کردن ۴- چشم امید داشتن

کورورت Kurort (ا.) جای خوش هوای طبیعی مناسب برای آسایش و درمان؛ آسایشگاهی که در چنین جایی فعالیت دارد

کرخه Kurra-1 (ا.) ۱- کره ۲- شکل فضایی که فاصله‌ی همه‌ی نقاط سطح آن از نقطه‌ای به نام مرکز به یک اندازه است ۳- جسمی که کمابیش دارای چنین شکلی باشد، بویژه ستاره‌ها و سیاره‌ها

کرخه Kurra-2 (ا.) (گف.) کرخه؛ بچه‌ی الاغ

کورس Kurs-1 (ا.) ۱- دوره‌ی کامل تحصیل؛ او اونیورستیت ~ ینی توگتدی (او دوره‌ی کامل دانشگاه را تمام کرد) ۲- هر سال تحصیلی؛ او اونیورستیت نینگ اوچینچی ~ ی طلبه‌سی (او دانشجوی سال سوم دانشگاه است) ۳- کلاس ۴- درسنامه معین درسی از مؤسسات عالی تحصیلی ۵- (پزشکی) دور یا مدت معین درمان

کورس Kurs-2 (ا.) ۱- کورس ۲- راه یا راستای حرکت؛ کیمه شرق ~ یگه حرکت قیلماقده (کشتی در راه شرق روان است) ۳- راه یا روش حل یک مسئله ۴- مسابقه، بویژه مسابقه‌ی سرعت

کورس Kurs-3 (ا.) (اق) نرخ ارز، سهام یا برگهای بهادار که از سوی دولت تعیین می‌گردد

کورسنت Kursant (ا.) ۱- شاگرد؛ محصل ۲- (نظامی) شاگرد آموزشگاه نظامی

کورسی Kursi (ا.) کرسی؛ چهارپایه یا صندلی عادی بدون تکیه‌ی پشتی

قاره کرسی Qora~ (صندلی متهم در دادگاه)

کورسیو Kursiv (ا.) ۱- حروف خوابیده؛ حروف کج ۲- واژه یا بخشی از یک متن که بخاطر برجستگی یا تشخیص شدن با حروف کج نوشته می‌شوند

کورت Kurt (ص.) ویژگی چیزی مانند سوزن یا میخ کردن

کورتک Kurtak (ا.) (گیاه‌شناسی) ۱- جوانه ۲- اندام نوری و فشرده‌ای

۴- (مجاز) ضدیت؛ مخالفت؛ برخورد

کوره‌ش Kurash-2 (ا.) ۱- عمل یا فرایند الف) برداشتن یا پاک کردن (برف) ب) جمع کردن یا هوا دادن (گندم، جو ... (ج) راندن (فایق)

کوره‌شیش Kurashish (ا.) ۱- مبارزه؛ تلاش و کوشش سخت برای دست یافتن به هدفی ۲- نبرد و رویارویی با دشمن یا حریف برای پیروزی بر او ۳- (ور) کشتی‌گیری

کوره‌ش‌ماق Kurashmoq-1 (مص.مش.) ۱- کشتی گرفتن ۲- تلاش، کوشش یا مبارزه‌ی سخت کردن ۳- ضدیت، مخالفت یا برخورد کردن

کوره‌شماق Kurashmoq-2 (مص.مش.) ۱- پارو زدن ۲- روییدن یا جمع کردن ۳- به باد دادن

کوره‌شتیرماق Kurashtirmoq (مص.و.) (ا.) کوره‌شماق

کوره‌شچن Kurashchan (ص.) ۱- کشتی گیر ماهر ۲- مبارز پیگیر و آشتی ناپذیر

کوره‌شچی Kurashchi (ا.) ۱- کشتی گیر ۲- مبارز

کررسک Kurk (ص.) ویژگی مرغی که پس از مدتی تخم‌دادن از تخم بازمانده، آماده‌ی نشستن روی تخمها و جوجه کشی است

کرک‌بولماق ~bo'lmoq از تخم بازماندن و برای نشستن روی تخم آماده شدن

کررکه Kurka (ا.) (جانورشناسی) نوعی قرقاول از راسته‌ی ماکیانسانان با جثه‌ی بزرگ و اهلی

کررکینک Kurkinak (ا.) پرنده‌ای از راسته‌ی گنجشک‌شکلان، دارای پرهای سبز نوک باریک و تیز، که در غارهای کوه تخم می‌گذارد و از حشرات تغذیه می‌کند

کررمک Kurmak (ا.) گیاهی خودرو که بیشتر در شالیزارها بروید و دارای دانه‌هایی به رنگ سیاه است

کررنش Kurnesh (ا.) سرفرواد آوردن؛ تعظیم؛ گورنیش

کردن بر چیزی ۴- (مجاز) به طرز مبالغه آمیزی لاف زدن یا خودستایی کردن

کوچه‌ی ماق Kuchaymoq

(مص.ل.) نیرومند شدن؛ افزایش یافتن درجه‌ی تأثیر

کوچه‌ی تیریلماق Kuchaytirilmoq

(مص.مج.) کوچه‌ی تیرماق

کوچه‌ی تیرماق Kuchaytirmoq

(مص.م.) کوچه‌ی ماق

کوچ‌لنیش Kuchlanish

(۱.) (فیزیک) مقدار نیروی ذرات الکتریکی هنگام

اهتزاز یا حرکت ۲- (مکانیک) حادثه‌ی تراکم یا

انبساط جسم سخت از اثر نیرو یا عامل خارجی و

مقدار آن

کوچلی Kuchli

(ص.) ۱- نیرومند ۲- دارای نیروی زیاد ۳- دارای تأثیر

زیاد و سریع ۴- شدید ۵- دارای قابلیت و مهارت زیاد

در کسب یا هنر معین ۶- (گف.) پربار ۷- مستحکم؛

استوار

کوچلیک Kuchlik

(۱.) نیرومندی؛ وضع یا کیفیت نیرومند بودن

کوچ‌سبز Kuchsiz

(ص.) ۱- ناتوان ۲- فاقد توانایی ۳- فاقد نیروی کافی

۴- از لحاظ اقتصادی ضعیف ۵- دارای تأثیر ضعیف و

اندک ۶- فاقد مهارت و کارایی کافی در کسب یا هنر

معین ۷- (گف.) کم حاصل؛ ~ بیر (زمین کم

حاصل)

کوچ‌سبز لنماق Kuchsizlanmoq

(مص.ل.) ۱- ناتوان شدن ۲- از لحاظ اقتصادی

ضعیف شدن ۳- ضعیف شدن مهارت و کارایی در

کسب یا هنر ۴- (گف.) کم حاصل شدن

کوچ‌سبزلیک Kuchsizlik

(۱.) ناتوانی؛ وضع یا کیفیت ناتوان بودن

کوچوک Kuchuk

(۱.) ۱- توله ۲- توله سگ ۳- (گف.) سگ

کوچوک‌بچه Kuchukbachcha

(۱.) توله؛ توله سگ

کوبجین Ko'bjin

(۱.) (قد.) بالشتک زین اسب؛ کوبجون؛ کوبجوک

کوه Ko'h

(۱.) (کم) کوه؛ توده‌ی بزرگ و برآمده‌ای از زمین که

دارای بلندی چشمگیر نسبت به زمینهای پیرامون خود

(مص.مج.) کوزه‌ت‌ماق

کوزه‌ت‌ماق Kuzatmoq

(مص.م.) ۱- مشایعت کردن؛ بدرقه کردن ۲-

نگریستن و دقخت کردن به منظور دانستن ۳- زیر

نظر گرفتن؛ تعقیب کردن ۴- چیزی را زیر نظر قرار

دادن

کوزگی Kuzgi

(ص.) مربوط یا منسوب به پاییز؛ پاییزی؛ ~ ایکین

(کشت پاییزی)

کوزلیک Kuzlik

(ص.) پاییزی؛ ویژه‌ی پاییز

کرشنده Kushanda

(ص.) ۱- کرشنده ۲- دارای ویژگی یا توانایی کشتن

۳- (گف.) نابود کننده؛ دگرگون کننده

کوشیتکه Kushetka

(۱.) نیمکت راحتی؛ تخت

کوشخانه Kushxona

(۱.) ۱- مسلخ؛ کشتارگاه حیوانات ۲- مؤسسه‌ای که

کارش تولید فراورده‌های گوشتی و روغن حیوانی

است

کوچ Kuch

(۱.) ۱- نیرو ۲- توانایی انجام دادن کار یا ایجاد تأثیر ۳-

توانایی یا ظرفیت عاطفی یا ذهنی؛ عقل سی (نیروی

عقل) ۴- (فیز) عامل یا اثری که چون بر جسمی وارد

آید، موجب شتاب آن و گاه تغییر شکل کشسان یا

تأثیرهای دیگر شود ۵- افراد دارای تواناییهای

معین؛ ایش سی (نیروی کار) ۶- مجموعه‌ای از افراد

و تجهیزات رزمی؛ هوا ~ لری (نیروی هوایی) ۷- برق؛

الکتریسیته، بویژه در ارتباط با تولید و توزیع آن ۸-

(حقوق) نافذ ساختن قانون یا قرار؛ قانون ~ گه

کیردی (قانون نافذ گردید)

کوچه‌له Kuchala

[= کچوله] (۱.) ۱- آذارقی ۲- گیاه درختی کوچک از

تیره‌ی بادنجانیان، پرشاخه، دارای ریشه‌ی سخت و

پوست بسیار تلخ، برگهای متقابل و گلپای مجتمع به

رنگ مایل به سبز و میوه‌ی سته و گوشتدار ۳- میوه‌ی

این گیاه به بزرگی سیب و دارای ماده‌ی سمی

استریکنین که کاربرد دارویی دارد ۴- انبوه گل

درختانی مانند سپیدار، بید و ...

کوچنماق Kuchanmoq

(مص.مت.ل.) ۱- زور زدن ۲- فشار دادن ۳- نیرو وارد

(مص.مج.) با کارهای خرد و ریزه مشغول شدن

کویماق Kuymoq

(مص.ل.) ۱- سوختن ۲- بر اثر وجود شعله، اصطکاک

یا عاملهای دیگر با اکسیژن ترکیب شدن و به گرما،

روشنایی، گاز، زغال یا خاکستر تبدیل شدن ۳- بر اثر

گرما یا شعله‌ی ناشی از تماس با آتش یا مواد شیمیایی

آسیب دیدن ۴- از اثر تأثیر گرمای خورشید خشکیدن و

نابود شدن ۵- (مجاز) بیهوده‌وبی فایده شدن؛ به هدر

رفتن ۶- (مجاز) زیان دیدن؛ پشیمان شدن ۷- (گف.)

صرف یا خرج شدن ۸- (مجاز) دچار اندوهی سخت و

طولانی شدن ۹- (مجاز) غمخواری و دلسوزی کردن

۱۰- (مجاز) خطا کردن یا بازنده شدن در بازیهای

جمعی کودکانه، که ممکن است از دست دادن نوبت

بازی یا خارج شدن از بازی را موجب شود

ایچی کویماق Ichi~

۱- از شدت بخل و رشک دچار اندوه شدن ۲- ترحم و

دلسوزی کردن

یوره‌گی کویماق Yuragi~

ترحم کردن؛ دلسوزی کردن

کرویوک Kuyuk

(ص.) ۱- سوخته؛ در معرض آتش قرار گرفته ۲-

(مجاز) درد عشق کشیده

کویچی Kuychi

(۱.) ۱- (کم) هنرمند آواز خوان ۲- (مجاز) آنکه

(نویسنده، شاعر، رسام) هنرمند یا بخشی از هنر را

مورد حمایت و تشویق قرار دهد

کویاو Kuyov

(۱.) ۱- داماد ۲- مردی که تازه ازدواج کرده باشد ۳-

نسبت شوهر با خانواده‌ی همسرش؛ (اف.) کییاو

ایچ کویاو Ich~

داماد سرخانه؛ خانه داماد

کوز Kuz

(۱.) ۱- پاییز ۲- یکی از چهار فصل در سرزمینهای

منطقه‌ی معتدل که پس از تابستان و پیش از زمستان

آغاز می‌شود ۳- (مجاز) دوران پیری یا پرمردگی

کوزه‌ک Kuzak

(گف.) ~ کوز

کوزه‌ماق Kuzamoq

(مص.م.) هموار و مرتب کردن (در مورد یال، موی

سر، ریش و ...)

کوزه‌تیلماق Kuzatilmoq

(۱.) (جان) بید؛ حشره‌از راسته‌ی پولکبالان به رنگ زرد

نخودی و طول ۹۶ م.م. با شاخکهای دراز، چشمهای

بزرگ، ۴ بال غشایی پهن و بدن فلسدار یا پوشیده از مو.

این حشره بویژه آفت پارچه‌های پشمی، خز و پر است

کویه Kuya-2

(۱.) گردسیاهی که از سوختن چیزی حاصل شود

کویدیرگی Kuydirgi

(۱.) (پزشکی) بیماری مسری جنون گاوی که به سایر

دامها و انسانها نیز زیان می‌رساند

کویدیریلماق Kuydirilmoq

(مص.مج.) کویدیرماق

کویدیرماق Kuydirmoq

(مص.م.) سوختاندن

جان کویدیرماق Jon~

۱- با تمام توان و امکان تلاش کردن ۲- دلسوزی

کردن؛ التفات و غمخواری کردن

کوییکماق Kuyikmoq

(مص.ل.) (زیست‌شناسی) به دوران بلوغ و توانایی

جنسی رسیدن (در مورد حیوانات ماده)

کوییندی Kuyindi

(ص.) ویژگی چیز سوخته؛ سوخته؛ باقیمانده‌ی چیز

سوخته

کویینماق Kuyinmoq

(مص.ل.) ۱- سخت خفه شدن؛ آزرده شدن ۲-

غمخواری کردن؛ تشویش کردن همراه با دلسوزی

کویینچک Kuyinchak

(ص.) ۱- غمگسار؛ غمخوار ۲- دلسوز

کویینچک‌لیک Kuyinchaklik

(۱.) غمگساری؛ غمخواری ۲- دلسوزی

کویکه Kuyka-1

(۱.) پرنده‌ی شکاری از تیره‌ی بازسانان

کویکه Kuyka-2

(ص.) (گف.) کثیف؛ چرکین؛ آلوده

کوی‌کنک Kuykanak

(۱.) (جان) پرنده‌ای شکاری از راسته‌ی بازسانان

کوی‌لماق Kuylamoq

(مص.ل.) ۱- آهنگ یا آواز خواندن؛ ترنم کردن ۲-

(ادبیات) ستایش کردن

کوی‌لنماق Kuylanmoq

(مص.مج.) کویلماق

کویمه‌لنماق Kuymalanmoq

۱(۱) - درختی از تیره‌ی گلسرخیان، با جوانه‌های تازه‌ی بی‌کرک یا کرک‌دار و میوه‌ی خوراکی ۲- میوه‌ی همین درخت که عموماً سبز و ترش مزه است

کوک‌یوتل Ko'kyotal
۱(۱) (پزشکی) سیاه سرفه؛ بیماری عفونی کودکان که با حمله‌ی پیپی سرفه و نفس عمیق صدا دار و تب و نزله‌ی تنفسی مشخص می‌شود

کوکچه Ko'kcha
۱(۱) نوعی خربزه‌ی دراز برنگ مایل به آبی ۲- (جغ) رودیست در شمال افغانستان که در رود آمو می‌ریزد
کوکچی Ko'kchi
۱(۱) آنکه انواع سبزیها بکارد و حاصل بگیرد

کوکچیل Ko'kchil
(ص) (کم) مایل به آبی

کول Ko'l
۱(۱) گودال طبیعی یا مصنوعی بزرگ و وسیع که در آن آب جمع شود

کوله‌گه Ko'laga
← کولنگه

کولم Ko'lam
۱(۱) ۱- گستره ۲- اندازه: ایشلب چیقاریش ~ ی (گستره‌ی تولید)

کولنگه Ko'lanka
۱(۱) ۱- سایه؛ جایی که نور خورشید نرسد ۲- آنچه به صورت ناقص، خیره یا مبهم دیده شود: تومن ایچیده گلنارینگ ~ سی کورینر (گلنار در میان مه خیره دیده می‌شد) ۳- (مجاز) حالتی ناشی از وضع روحی شخص: اونینگ یوزیده چوقور دردینگ ~ سی کورینر (در سیمایش حالتی از درد عمیق دیده می‌شود) ۴- (مجاز) آنچه بتواند کسی یا چیزی را حمایت کند آتاپگن پول نینگ ~ سیده یخشی یشه یدی (در سایه‌ی پولی که به دست آورده، خوب زندگی می‌کند) ۵- (کم) ابتدا یا آغاز هر چیز: اوتگن ییل ینگ قشلاق نینگ ~ سی ایندی کورینگن ایدی (سال گذشته قشلاق جدید آغاز به پیدایی کرده بود)

کولنگه‌سی‌قالیبدی ~siqolibdi
بسیار ضعیف و لاغر شده است

کولبوقه Ko'lbuqa
۱(۱) پرنده‌ای از راسته‌ی سقاسکلان که در نیزارها بسر می‌برد و از ماهی تغذیه می‌کند

کولکه Ko'lka

۱(۱) ۱- کوکنار ۲- گیاه علفی از تیره‌ی کوکناریان، دارای گل‌های بنفش، مادگی بی‌کرک، میوه‌ی کوچک، کپسول تخم مرغی و سوراخ‌دار و دانه‌های سیاه روغنی ۳- شیرابه‌ی کپسول آن ماده‌ای نشته‌ای و مخدر است

کوکناری Ko'knori
(ص) معتاد به کشیدن یا خوردن کوکنار

کوکناری‌خیال ~xayol
خیالات‌واهی و غیر عملی

کوکناریخانه Ko'knorixona
۱(۱) جایی که در آن کوکنار خورده یا کشیده می‌شود
کوک‌قرغه Ko'kqarg'a
۱(۱) پرنده‌ای از تیره‌ی کلاغها با جثه‌ی کوچکتر از زاغ با پرهای آبی و سبز

کوک‌قوتان Ko'kqo'ton
۱(۱) پرنده‌ای از راسته‌ی بازسانان دارای پاها، منقار و گردن دراز و پرهای آبی که لاشه خوار است

کوک‌رک Ko'krak
۱(۱) ۱- سینه ۲- بخش پیشین تنه از زیر گردن تا بالای شکم ۳- پستان، بویژه در زنان ۴- بخش بالای پیشروی لباس

کوک‌رک‌بیرماق ~bermoq
شیر دادن کودک از پستان

کوک‌رک‌کیرماق ~kermog
۱- بانخوت سینه جلو دادن ۲- افتخار کردن
کوک‌رک‌کبورمه Ko'krakburma
۱(۱) نوعی پیراهن با قسمت سینه‌ی چین دار
کوک‌رک‌کدار Ko'krakdor
(ص) ۱- دارای سینه فراخ و ستبر ۲- دارای سینه‌های برجسته

کوک‌رک‌لی Ko'krakli
(ص) ۱- دارای سینه یا پستان ۲- ← کوکرک‌دار ۳- (مجاز) بلند؛ خوش هوا؛ وسیع

کوکس Ko'ks
۱(۱) ۱- ← کوکرک ۲- (مجاز) جایگاه خاطره‌ها و احساسهای عاطفی؛ دل ۳- (مجاز) بخش پیشروی یا وسط چیزی: ییگیتلر چول ~ ینی یاریب کیلدیلر (جوانان قلب صحرا را شگافته آمدند)

کوک‌ساو Ko'ksov
۱(۱) (پزشکی) سرفه‌ی سخت و پیهم (در مورد دامها)
کوک‌سلطان Ko'ksulton

کوکنتای Ko'kantoy

۱(۱) پرنده‌ی روز شکار بزرگ و قوی از تیره‌ی عقابها

کوک‌رماق Ko'karmoq-1
(مص.ل) ۱- روییدن؛ جوانه زدن و بیرون آمدن ساقه از خاک ۲- رشد کردن گیاه ۳- (مجاز) رشد و توسعه یافتن

کوک‌رماق Ko'karmoq-2
(مص.ل) ۱- برنگ آبی در آمدن ۲- برنگ آبی رنگ آمیزی شدن ۳- کبود شدن قسمتی از بدن از اثر ضربه‌ی وارده

کوک‌رماق Ko'karmoq-3
(مص.ل) گندیدن؛ پوسیدن

کوک‌رتیرماق Ko'kartirmog
(مص.م) کوکرماق

کوک‌ت Ko'kat
۱(۱) ۱- سبزی ۲- گیاه معمولاً علفی که ساقه، ریشه، برگ یا میوه‌ی آن به عنوان بخشی از غذا به کار می‌رود ۳- هر نوع رستنی؛ گیاه

کوک‌تزار Ko'katzor
۱(۱) جایی که هر نوع رستنی بسیار روئیده باشد

کوک‌کیمتیل Ko'kimtil
← کوکیمتیر

کوک‌کیمتیر Ko'kimtir
(ص) ۱- مایل به آبی؛ آبی روشن ۲- مایل به سبز؛ کوکومتول؛ کوکیمتیل

کوک‌کیش Ko'kish
← کوکیمتیر

کوک‌کلم Ko'klam
۱(۱) بهار؛ یکی از چهار فصل در سرزمینهای منطقه‌ی معتدل، که پس از زمستان و پیش از تابستان آغاز می‌شود

کوک‌کلم‌گی Ko'klamgi
(ص) منسوب یا مربوط به فصل بهار؛ بهاری

کوک‌لماق Ko'klamoq-1
(مص.ل) (گف) رشد کردن؛ شگوفاشدن

کوک‌لماق Ko'klamoq-2
(مص.م) کوک زدن؛ دوخت درشت معمولاً موقت کردن

کوک‌کمک Ko'kmak
(ص) (گف) کاملاً برنگ آبی

کوک‌نار Ko'knor

و بلندتر از تپه باشد

کوهلی (ک) Ko'hli(k)
(ص) خوشنما؛ زیبا؛ خوشایند

کهنه Ko'hna
(ص) ۱- کهنه ۲- مربوط یا متعلق به زمان گذشته ۳- قدیمی؛ ~ سمرقند (سمرقند قدیمی) ۴- افرسوده شده، بویژه بر اثر گذشت زمان

کهنه‌لیک Ko'hnalik
۱(۱) کهنگی؛ وضع یا کیفیت کهنه بودن

کوک Ko'k-1
۱(۱) ۱- آبی ۲- رنگ آسمان صاف آفتابی ۲- رنگی که از تابش نور تکفام با طول موج میان ۴۹۲۴۵۵ نانومتر ناشی می‌شود ۳- (گیاه‌شناسی) سبزه؛ گیاه ۴- انواع سبزیها مانند کشنیز، شبت و ...

کوک‌آشی ~oshi
(اف) نوعی خوراک که انواع سبزیهای کوفته را لای قطعات چهارگوش خمیر نازک پیچند و در آب جوش بپزند و روی آن ماست و سایر خورشتها انداخته بخورند
کوک Ko'k-2
۱(۱) ۱- آسمان ۲- جو؛ اتمسفر

کوک‌ه Ko'ka
۱(۱) گیاهی چندین ساله با برگهای بزرگ، که روی برگها صیقلی، پشت آن زبر و درشت است و گل‌های زرد دارد
کوک‌ه‌لم Ko'kalam
(گف) ← کوکه‌لم زار

کوک‌ه‌لم‌زار Ko'kalamzor
۱(۱) جایی که در آن گیاه بسیار روئیده باشد

کوک‌ه‌لم‌زارلشماق Ko'kalamzorlashmoq
کوک‌ه‌لم‌زارلشماق
(مص.ل) سبزه زار شدن

کوک‌ه‌لم‌زارلش‌تیریش Ko'kalamzorlashtirish
کوک‌ه‌لم‌زارلش‌تیریش
۱(۱) عمل یا فرایند سبز ساختن

کوک‌ه‌لم‌زارلش‌تیرموق Ko'kalamzorlashtirmog
کوک‌ه‌لم‌زارلش‌تیرماق
(مص.م) سبزه زار ساختن؛ سبز ساختن

کوک‌لتاش Ko'kaltosh
۱(۱) برادر رضاعی؛ دو تن که شیر یک زن را خورده باشند

کوک‌ه‌نک Ko'kanak
(ص) مزاحم؛ آزار دهنده؛ موجب زحمت

~uzmoq	کونگیل اوزماق
Ko'ngilxushi	قطع علایق کردن کونگیل خوشی
~yozmoq	عمل یا چیزی برای خوشی و لذت بردن کونگیل یازماق
Ko'ngliaynimoq	افسردگی و انده را از خاطر زدودن کونگلی اینیماق
Ko'nglibor	حالت افسردگی یا دلتنگی پیدا کردن کونگلی بار
Ko'nglibuzuq	۱- مایل است ۲- دوست می دارد کونگلی بوزوق
Ko'nglidakiriyo'q	۱- دارای نیت یا اندیشه ی بد ۲- غمناک؛ آزرده دل کونگلیدکیریو'ق
	کونگلیده کیری یوق دلش بی غش و بدون نیت بد
Ko'nglidanchiqarmoq	کونگلیدن چیقرماق
	۱- فراموش کردن ۲- رفع کدورت کردن
Ko'ngligakelmoq	کونگلیگه کیلماق
	۱- با خود اندیشیدن ۲- آزرده شدن
Ko'ngligaqaramoq	کونگلی گه قره ماق
	رعایت فکر و میل کسی را کردن
Ko'nglijoyigatushdi	کونگلی جایگه توشدی
	خاطر جمع شد؛ نگرانی اش برطرف شد
Ko'nglikeng	کونگلی کینگ
	۱- عالی همت ۲- متحمل و سهلگیر در برابر ناملایمات
Ko'nglinibuzmoq	کونگلی نی بوزماق
	آزرده ساختن؛ غمگین ساختن
Ko'ngliniko'tarmoq	کونگلینی کوترماق
	دلجویی کردن؛ خرسند ساختن
Ko'ngliniolmoq	کونگلینی آلماق
	۱- محبت کسی را جلب کردن ۲- خرسند ساختن
Ko'ngliniog'ritmoq	کونگلینی آغریتماق
	دل آزدن
Ko'nglioq	کونگلی آق
	آنکه بدخواه کسی نیست؛ بی غش

Ko'mma-2	گور کنند (در مورد برخی درخت ها) کوممه
	۱) (اف.) ۱- برجستگی؛ برآمدگی (در مورد گونه ها): (مجاز) گونه؛ قیزنینگ ~ لری ساووقدن قیب قیزیل بولگن ایدی (گونه های دختر در سرما سرخ شده بود) ۲- آماسیدگی (در مورد چیزهایی مانند نان، کیک و ...)
Ko'mmoq	کومماق
	(مص.م.) ۱- گور کردن؛ دفن ۲- چیزی را زیر چیزهایی مانند شن، خاک، سنگریزه و ... کردن و از نظر پنهان ساختن ۳- گودال را پر ساختن ۴- (مجاز) بیش از حد تأمین ساختن؛ مال و خوراکی زیاد جمع کردن آو پول نینگ تگیده کومیلگن (او پول زیادی جمع کرده است)
Ko'moj	کوماج
	۱) (قد.) تخته مدور میان سوراخ که ستون خیمه را می گذرانند ۲- ~ کومچ
Ko'n	کون
	۱) (چرم؛ پوست دباغی شده
Ko'nak	کونک
	۱) (گف.) مشک؛ ظرفی از پوست گوسفند یا بز (و گاه چرم) برای نگهداری و حمل مایعات یا لبنیات، بویره قمیز (شیر اسب)
Ko'ndalang	کونده لنگ
	۱) (پهنا؛ عرض؛ ~ کیسیم (مقطع عرضانی)
Masalani~qilibqo'ymoq	مسئله نی کونده لنگ قیلیب قویماق
	طرح مسئله به صورت آشکار و جدی
Ko'ndalangiga	کونده لنگی ده
	(ق.) عرضی؛ از عرض؛ از پهنا؛ ~ قرق؛ (از عرض بیا)
Ko'ndirmoq-1	کوندیرماق
	(مص.م.) کونماق
Ko'ndirmoq-2	کوندیرماق
	(مص.م.) (قد.) فرستادن؛ گسیل کردن
Ko'ngil	کونگیل
	۱) (دل؛ قلب ۲- (مجاز) آن بخش از ذهن آدمی که به عاطفه ها و خلقیات مربوط می شود ۳- حالت روحی ۴- خاطر ۵- پنهانی ترین احساسات؛ کونگلی دن آگاه بولماق (از دل کسی خبر شدن)
~bermoq	کونگیل بیرماق
	دل دادن؛ عاشق شدن

Ko'mach	(دستور) فعل معین کومچ
	[کماج] ۱) (ا.) ۱- کماج ۲- نانی که در زیر خاکستر داغ آتش پخته شود ۳- نان شیرین مخصوصی که از سمنو پخته شود؛ (اف.) کوماج
Ko'mdirmoq	کومدیرماق
	مص.و. (ا.) کومماق
Ko'mik	کومیک
	۱) (ا.) بخش میان تهی یا کاواک استخوان؛ استخوان کاواک
Ko'miklik	کومیک لیک
	۱) (قد.) وضع یا کیفیت دفن شده
Ko'milmoq	کومیلماق
	(مص.م.) کومماق
Ko'mir	کومیر
	۱) (ا.) ۱- زغال ۲- ماده ی سوختنی سیاه رنگ که از سوزاندن ناقص چوب در محل سربسته به دست می آید ۳- ماده ای بیشتر آن کربن خالص است، از تقطیر تخریبی چوب، استخوان یا قند به دست می آید، در هنگام سوختن بی دود است و گرمای زیادی تولید می کند
Ko'mirxona	کومیرخانه
	۱) (ا.) زغال دانی؛ انباری که در آن زغال نگهداری کنند
Ko'mirchak	کومیرچک
	۱) (ا.) ۱- قسمت سوخته ی غذا در زیر دیگ ۲- ~ کمیرچک
Ko'mirchi	کومیرچی
	۱) (ا.) تولید کننده یا فروشنده ی زغال
Ko'mirchilik	کومیرچیلیک
	۱) (ا.) عمل یا شغل تولید یا فروش زغال
Ko'mish	کومیش
	۱) (ا.) عمل یا فرایند دفن کردن
Ko'mishmoq	کومیشماق
	(مص.م.) کومماق
Ko'm-ko'k	کوم کوک
	(ص.) کاملاً آبی؛ آبی تند
Ko'mma-1	کوممه
	۱) (ا.) سوراخ کوچکی که برای کشت اخم خریزه، هندوانه و ... در زمین ایجاد کنند ۲- درخت یا تیری که با کندن زمین در آن استوار سازند ۳- آنچه که بخاطر جلوگیری از سرما زدگی از اواخر پاییز زیر زمین

Ko'llamoq	کولماق
	(مص.ل.) جمع شدن آب در گودالی
Ko'llatmoq	کولتماق
	(مص.م.) کولخماق
Ko'lmak	کولمک
	۱) (ا.) آب اندک جمع شده در گودال کم عمق
Ko'lob	کولاب
	~ کولمک
Ko'lok	کولاک
	۱) (ا.) ۱- موج بزرگ ۲- تلاطم امواج دریا
Ko'lok on	کولاکان
	(ص.) دایم خنده کننده؛ خنده رو؛ خندان؛ (اف.) کوله ی کان
Ko'm	کوم
	(ح.) واژه ای برای تأکید و مبالغه
Ko'ma	کومه
	۱) (گف.) ۱- انبوه؛ خرمن؛ توده؛ قانون ~ سی (توده ی خریزه)
Ko'mak	کومک
	[کمک] ۱) (ا.) ۱- کمک ۲- عملی برای همکاری با دیگری به خاطر دست یافتن به مقصودش یا پیشرفت کارش؛ یاری ۳- آنچه برای برآوردن نیاز کسی به وی داده شود
Ko'makdosh	کومکداش
	۱) (ا.) ۱- مددکار ۲- یاری دهنده
Ko'maklashish	کومک لاشیش
	۱) (ا.) عمل یا فرایند کمک کردن
Ko'maklashmoq	کومک لاشماق
	(مص.م.) یاری دادن؛ به همدیگر کمک کردن
Ko'makchi	کومکچی
	۱) (ا.) ۱- یاری دهنده؛ مددکار ۲- (دستور) واژه هایی اند که در سخن برای نسبت دادن واژه ای به واژه یا وابستگی اسمی یا فعلی به کار می روند و عبارت اند از بیلن، اوچون، کبی، سینگری، سه یین، سری، اوستیدن، یوزه سیدن، آرقه لی، تامان، تشقری، حقیده، خصوصیده و غیره؛ اوکم اوچون کتاب آلدیم (برای برادرم کتاب خریدم)، قلم بیلن یازدیم (با قلم و شتم، کون سه یین (روز تا روز، بو حقیده نیمه دییسیز؟ (در باره او چه می گویند))
~fe'l	کمکچی فعل

(ق.) به مقدار زیاد؛ خیلی زیاد؛ بو حقه ~ ریکلمه بولدی (در این مورد خیلی زیاد آگهی داده شد)

Ko'plashmoq-1 **کوپلشماق**
(م.ص.ل.) افزایش یافتن

Ko'plashmoq-2 **کوپلشماق**
(م.ص.مش.) به شکل جمعی کار و فعالیت کردن

Ko'plik **کوپلیک**
(ا.) ۱- وضع یا کیفیت زیاد بودن ۲- (زبان شناسی) حالت جمع؛ مق. مفرد

Ko'pmaq **کوپماق**
(م.ص.ل.) (گف.) ۱- افزایش یافتن ۲- آماسیدن؛ برآمدن؛ خمیرنینگ کوپماغی (برآمدن خمیر)

Ko'ppak **کوپک**
(ا.) ۱- سگ بزرگ ۲- سگ نگهبان رمه

Ko'pprtiyavilik **کوپ پرتیویلیک**
(ا.) (سیاسی) سیستم سیاسی چند حزبی

Ko'prik **کوپریک**
(ا.) ۱- پل ۲- ساختاری که دو سوی یک رودخانه، آبکند، گودال، پرتگاه، درخه یا خیابان را به یکدیگر می پیوندد ۳- هر چیز شبیه به آن

Qil~ **قیل کوپریک**
(اسلام) پل باریک چون موو برنده مثل الماس که روز قیامت بندگان خدا باید از روی آن بگذرند

Ko'ptirma **کوپتیرمه**
(گف.) ← آشیرمه

Ko'ptirmoq **کوپتیرماق**
← آشیرماق

Ko'pchilik **کوپچیلیک**
(ا.) وضع یا کیفیت زیاد بودن انسان یا چیزی

Ko'pchimoq **کوپچیماق**
(م.ص.ل.) ۱- آماسیدن؛ ورآمدن ۲- رسیدن و بلند شدن

Ko'pchitmoq **کوپچیتماق**
(م.ص.) کوپچیماق

Ko'r-1 **کور**
(ا.) ۱- کور ۲- کسی که حس بینایی اش کار نمی کند؛ کسی که دچار کوری است؛ نابینا ۳- (مجاز) آنکه ذهنش مسائل را درک نکند

Ko'r-2 **کور**
(ص.) کور؛ بی بهره از حس بینایی؛ نابینا

Ko'ra-1 **کوره**

برای خلاصه کردن عمل جمع چند کمیت برابر (جمع کردن یک کمیت با خودش به دفعات مورد نظر)

Ko'paytiruvchi **کوپه ی تیروچی**
(ا.) (ریاضی) ضریب؛ عدد، حرف، عدد یا حرفهایی ثابت که پیش از یک عبارت جبری نوشته می شود و باید در آن ضرب شود

Ko'paytma **کوپه یتمه**
(ا.) (ریاضی) حاصل ضرب؛ نتیجه ی ضرب دو یا چند کمیت در یکدیگر؛ پاسخ عمل ضرب

Ko'payuvchi **کوپه یووچی**
(ا.) (ریاضی) مضروب؛ عددی که آن را در عدد دیگری ضرب کنند

Ko'pburchak **کوپ بورچک**
(ا.) (هندسه) کثیرالاضلاع؛ شکل هندسی بسته ای که دارای بیش از چهار پاره خط و چندین زاویه باشد؛ چند ضلعی

Ko'pdan-ko'p **کوپدن کوپ**
(ق.) بسیار زیاد؛ بیش از حد

Ko'pik **کوپیک**
(ا.) ۱- حباب ۲- گویچه ی کوچک معمولا توخالی و شفاف (مانند توده ی کوچک ناز) که در میان مایع باشد، یا لایه ی نازکی از مایع که به وسیله ی هوا یا گاز متورم شود ۳- آب دهن حبابچه دار انسان یا حیوان

Ko'piklamoq **کوپیک لماق**
(م.ص.) حباب تولید کردن

Ko'piklanmoq **کوپیک لنماق**
(م.ص.مج.) کوپیک لماق

Ko'piklatmoq **کوپیک لتماق**
(م.ص.م.) کوپیک لماق (به وسیله ی کسی)

Ko'pincha **کوپینچه**
(ق.) ۱- اکثرا؛ بیشتر؛ غالبا ۲- در اندک زمان ۳- زود، زود؛ ~ کوریشیب توره میز (زود، زود دیدار می کنیم)

Ko'pirmoq **کوپیرماق**
(م.ص.ل.) ۱- ← کوپیک لماق ۲- (مجاز) بسیار خودستایی کردن؛ بسیار لاف زدن

Ko'pirtirmoq **کوپیرتیرماق**
(م.ص.م.) ۱- ← کوپیرماق ۲- (مجاز) بیش از حد مبالغه کردن

Ko'pkari **کوپکری**
(گف.) ← اولاق

Ko'plab **کوپلب**

Ko'ngilchanlik **کونگیلچنلیک**
(ا.) وضع یا کیفیت دلسوز بودن یا غیر جدی بودن

Ko'nikish **کونیکیش**
← کونیش

Ko'nikma **کونیکمه**
(ا.) ۱- مهارت؛ توانایی به کار گرفتن آگاهیهای خویش در انجام دادن کاری ۲- آنچه در ذهن نقش بندد و فراموش نشود

Ko'nikmoq **کونیکماق**
(م.ص.ل.) ۱- خو گرفتن ۲- تن در دادن؛ راضی شدن

Ko'niktirmoq **کونیکتیرماق**
(م.ص.و.) کونیکماق

Ko'nish **کونیش**
(ا.) عمل یا فرایند راضی شدن یا تن در دادن

Ko'nishmoq **کونیشماق**
(م.ص.مش.) کونماق

Ko'nmoq **کونماق**
(م.ص.ل.) ۱- راضی شدن ۲- قانع شدن

Ko'ng'ar **کونغر**
(ا.) (قد.) وضع یا کیفیت از جایجا شدن یا سرنگون شدن؛ سرنگونی

Ko'nchi **کونچی**
(ا.) ۱- دباغ ۲- آنکه با تولید چرم سرو کار دارد

Ko'nchilik **کونچیلیک**
(ا.) ۱- دباغی ۲- چرمگری ۳- (قد.) کارگاه دباغی یا تولید چرم

Ko'p-1 **کوپ**
(ص.) ۱- زیاد ۲- بسیار؛ فراوان

Ko'p-2 **کوپ**
(ق.) ۱- در مدت بسیار؛ در زمان دور؛ ~ کوتماق (مدت زیاد انتظار کشیدن) ۲- در اسرع وقت؛ در اندک زمان ۳- دم به دم؛ لحظه به لحظه؛ زود، زود آمین اونی ~ کوره من (من او را زود، زود می بینم)

Ko'payish **کوپه ییش**
(ا.) افزایش؛ وضع یا کیفیت زیاد شدن

Ko'paymoq **کوپه یماق**
(م.ص.ل.) ۱- افزایش یافتن؛ زیاد شدن ۲- (زیست شناسی) تکثر؛ ازدیاد نسل

Ko'paytirmoq **کوپه ی تیرماق**
(م.ص.م.) ۱- کوپه ی ماق ۲- (ریاضی) ضرب؛ یکی از چهار عمل اصلی که در ساده ترین صورت قاعده ای است

Ko'ngliog'ridi **کونگلی آغریدی**
دلش آزده شد

Ko'ngliochoiq **کونگلی آچیق**
۱- زود جوش و بی غش ۲- متحمل در مشکلات

Ko'ngliqattiq **کونگلی قتخیق**
سنگدل؛ بی اعتنائست به رنج و درد دیگران؛ سخت دل؛ بی رحم

Ko'ngliqora **کونگلی قاره**
دل سیاه؛ بدخواه، بدگمان و کینه جو

Ko'nglisof **کونگلی صاف**
آنکه بدخواه، بدگمان و کینه جو نیست

Ko'nglitinchidi **کونگلی تینچیدی**
از نگرانی و تشویش رهایی یافت

Ko'nglitosh **کونگلی تاش**
سنگدل؛ بی رحم

Ko'nglito'ldi **کونگلی تولدی**
خاطر جمع و مطمئن شد

Ko'nglito'lmadi **کونگلی تولمه دی**
خاطرش جمع و مطمئن نشد

Ko'nglito'q **کونگلی توق**
۱- خاطر جمع ۲- مطمئن

Ko'nglixira **کونگلی خیره**
نگران؛ مشوش؛ غمگین

Ko'nglitor **کونگلی تار**
۱- زود رنج ۲- خسیس

Ko'ngliyo'q **کونگلی یوق**
۱- میل و علاقه ای ندارد ۲- دوست ندارد

Ko'nglig'ash **کونگلی غش**
نگران و مشوش

Ko'ngilli **کونگیلی**
(ص.) ۱- دلپذیر؛ بسیار خوب و خوشایند؛ دلپسند ۲- دلخواه

Ko'ngilovlamoq **کونگیل اولماق**
(م.ص.م.) دل بدست آوردن؛ شیفته ی خود ساختن

Ko'ngilsiz **کونگیل سیز**
(ص.) ۱- ناخوشایند و بد ۲- آنچه که دلخواه نباشد ۳- عاری از مهر و عاطفه

Ko'ngilsizlik **کونگیل سیزلیک**
(ا.) وضع یا کیفیت ناخوشایند بودن یا دلخواه نبودن

Ko'ngilchan **کونگیلچن**
(ص.) ۱- دلسوز ۲- بارحم ۳- غیر جدی؛ نرم و حلیم

کوردیک، یره مه دی (اسبابه‌های خریداری شده را آزمودیم، به درد نخورد)

Ko'rnamak کورنمک (ص.) کورنمک؛ حق شناس؛ نمک بحرام

Ko'rnamaklik کورنمک‌لیک (ا.) کورنمکی؛ حق شناسی؛ وضع یا کیفیت کورنمک بودن

Ko'rolmaslik کورالمسلیک (ا.) رشک؛ احساس ناخوشنودی و آزدگی از امتیازها، برتریها یا کامیابیهای دیگران؛ حسد

Ko'rpa کورپه (ا.) لحاف ۲- رو اندازی برای گرم ماندن بدن در هنگام خواب، بویژه لایه‌ای از پنبه، پشم یا پر که هر دو روی آن را پارچه کشیده و دوخته باشند ۳- یونجه‌ی نیم رس تازه

~ko'tardi کورپه کوتردی (گف.) نوکر؛ خدمتگار؛ مزدور

~nggaqarabop'oqo'zat کورپه نگگه قره ب آباق اوززت (ضر) پایت را به اندازه‌ی گلیمت دراز کن (دهخدا)، یعنی حد خود را بشناس

~yostiqliko'tarmoq کورپه یاستیق نی کوترماق کوچیدن؛ آواره شدن

Bbir~dakattabo'lmoq بیر کورپه ده کتخه بولماق دو یا چند شخصی که در یک خانواده با هم پرورش یافته و بزرگ شده باشند

Ko'rpabop کورپه باب ← کورپه لیک

Ko'rpalik کورپه لیک (ا.) آنچه مناسب برای ساختن لحاف باشد

Ko'rpacha کورپه چه (ا.) ترشک؛ زیر اندازی (معمولا) مستطیل از یک ماده‌ی نرم یا قابل انعطاف (پنبه، پر، پشم، ابر مصنوعی) دارای پوشش، برای خوابیدن روی آن

Ko'rsatilmog کورسه تیلماق (مص.مج.) کورستماق

Ko'rsatish کورسه تیش (ا.) عمل یا فرایند نشان دادن یا به نمایش گذاشتن

Ko'rsatishmog کورسه تیشماق

عمل یا فرایند خوشایند یا دارای کیفیت خوب شدن

Ko'rkamlashtirilmog کورکم لشتیریلماق (مص.مج.) کورکم لشتیرماق

Ko'rkamlashtirmog کورکم لشتیرماق (مص.م.) کورکم لشماق

Ko'rkaymog کورکه‌ی ماق (مص.ل.) زیبا و صاحب حسن شدن

Ko'rkli کورسکلی (کم، ← کورکم)

Ko'rksiz کورسک‌سیز (ص.) ۱- زشت ۲- دارای منظره‌ی ناخوشایند ۳- دارای کیفیت زشت و ناخوشایند

Ko'r-ko'rona-1 کور کورانه (ص.) کورکورانه؛ فاقد بینش و آگاهی

Ko'r-ko'rona-2 کور کورانه (ق.) کورکورانه؛ به شیوه‌ی کوران؛ بدون دیدن

Ko'rlarcha کورلرچه ← کورکورانه ۲

Ko'rlik کورلیک (ا.) وضع یا کیفیت کور بودن؛ زاینایی

Ko'rmana کورمنه (ا.) هدیه‌ی یکبار برای دیدن روی عروس یا نوزاد و یا خانه‌ی نو داده می‌شود

Ko'rmoq کورماق (مص.مت.لا.) ۱- دیدن ۲- دریافتن چیزی از راه چشم ۳- تماشا کردن ۴- دیدار کردن ۵- فرض کردن؛ تصوخر کردن؛ پنداشتن؛ اوزینی رئیس اورنیگه ~ (خود را بجای رئیس تصوخر کردن) ۶- داشتن اندام بینایی سالم و توانایی دیدن ۷- دریافتن؛ فهمیدن؛ درک کردن؛ کوردیم محتاج ایکن، یاردم بیردیم (دانستم که محتاج است، کمکش کردم) ۸- در معرض چیزی (بویژه ناخوش) قرار گرفتن؛ اسکنجه ~ (شکنجه شدن) ۹- بخاطر دریافت راه حلی مطالعه و بررسی کردن؛ بیر او نینگ عریضه سینی ~ (عریضه‌ی کسی را بررسی کردن) ۱۰- متحمل شدن؛ از سر گذشتانیدن؛ سپری کردن؛ بیر ییل قماق کوردی (یک سال را در زندان سپری کرد) ۱۱- رسیدن؛ حاصل کردن؛ بخشی کونلرنی کورسین (سعادت نصیبش شود) ۱۲- آزمودن؛ آزمایش کردن؛ آلگن بویوملرنی

بدمنظر

Ko'rinarli کورینرلی (ص.) ۱- قابل دید؛ دیده شدنی ۲- واقع در برابر دید ۳- قابل رویت

Ko'zga~ کوزگه کورینرلی ۱- قابل اهمیت ۲- سزاوار ستایش

Ko'rinish-1 کورینیش (ا.) عمل یا فرایند معلوم شدن

Ko'rinish-2 کورینیش (ا.) وضع و قیافه‌ی ظاهری؛ چهره؛ قیافه ۲- منظره؛ نما ۳- صحنه؛ بخشی از یک پرده‌ی نمایش تاتر

Ko'rinish-3 کورینیش (ا.) دراماتیک که دکور ویژه‌ای داشته باشد؛ ایک‌خینچی پرده نینگ پیشینچی ~ (صحنه‌ی "بخش پنجم" پرده‌ی دوم)

Ko'rinmoq کورینماق (مص.مج.) کورماق

Ko'zigahichnarsako'rinmaydi کوزیگه هیچ نرسه کورینمه‌ی دی از شدت خشم یا هیجان به هیچ چیز و هیچ کسی وقعی نمی‌گذارد

Ko'rish کوریش (ا.) عمل یا فرایند دیدن

Ko'rishish کوریشیش (ا.) عمل یا فرایند باهم دیدار، ملاقات یا تبادل سلام کردن

Ko'rishishmog کوریشیشماق (مص.مش.) کوریشماق

Ko'rishmog کوریشماق (مص.مش.) ۱- ← کورماق ۲- احوال‌پرسی؛ تبادل سلام

Ko'rk کورسک (ا.) زیبایی؛ وضع یا کیفیت زیبا بودن

Ko'rkam کورسکم (ص.) ۱- زیبا ۲- دارای منظره‌ی خوشایند ۳- دارای زیبایی؛ قشنگ؛ خوشگل ۴- دارای کیفیت خوب و خوشایند

Ko'rkamlashmog کورکم لشماق (مص.ل.) ۱- بیش از پیش زیبا شدن ۲- دارای کیفیت خوب و خوشایند شدن ۳- خوش منظره شدن

Ko'rkamlashtirish کورکم لشتیریش (ا.) ۱- عمل یا فرایند زیبا یا خوش منظره ساختن ۲-

(ا.) ۱- کوره ۲- اجاق کباب پزی ۳- گودالی که در آن زغال چوب پسته حاصل کنند ۴- گلدانی چینی ۵- (گف.) ظرف بزرگ فلزی فاقد لوله برای نگهداری و انتقال مایعات

Ko'ra-2 کوره (ق.) ۱- نظر؛ شونگه ~ (نظر به آن ۲- انسبت به؛ در مقایسه با؛ او میندن ~ کوپراق حقلی دیر (او نسبت به مستحق تر است)

Ko'ragon کوره‌گان (= گورگان) (ا.) گورکان؛ داماد؛ داماد خان یا امیر؛ گورگان

Ko'ragoniy کوره‌گانی (ص.) منسوب یا متعلق به گورکان

Ko'ragonlik کوره‌گانلیک (ا.) وضع یا کیفیت گورکان بودن

Ko'rak کوره‌ک (ا.) غوزه‌ی پنبه که بنابر علتی نرسیده و باز نشده باشد ۲- (اف.) دانه‌ی بریان شده (مانند نخود، ذرت ... (که خوب بریان و نرم نشده باشد) (افزون بر معنی بالا)

Ko'rfaz کورفز (ا.) (جغ) ۱- خلیج ۲- دریاچه ۳- اوقیانوس

Ko'rgazma کورگزمه (ا.) ۱- نمایشگاه ۲- چیزهای به تماشا گذاشته شده و محل آن ۳- ← کورستمه

Ko'rgazmali کورگزمه‌لی (ص.) نمایشی؛ مناسب برای نمایش؛ مناسب برای آموزش نمایشی

Ko'rgazmog کورگزماق ← کورستماق

Ko'rgilik کورگیلیک (ص.) ۱- ناخوشایند و ناشایست ۲- (دین) قسمت؛ تقدیر

Ko'rik کوریک (ا.) ۱- آزمون گروهی ۲- کنکور ۳- نمایش

Ko'rilmog کوریلماق (مص.مج.) کورماق

Ko'rimli کوریملی ← کورکم

Ko'rimsiz کوریمسیز (ص.) ناخوشایند؛ بدمنظر؛ بدنما؛ ~ کیشی (شخص

کوی Ko'y-2
 (۱) اندیشه یا فکر چیزی: نیمه نینگ ~ یده سیز؟
 (در اندیشه‌ی چه هستید؟) ۲- حال؛ وضع؛ لحظه: او شو ~ یی قیلدی (او در این لحظه افتاد)
کویلیک Ko'ylak
 (۱) پیراهن ۲- جامه‌ی بی آستر برای پوشش بالا تنه از پارچه‌ی نرم یا نازک، دارای یقه، آستین و (معمولاً) دکمه‌هایی در جلو ۳- جامه‌ی زنانه‌ی بلند یکپارچه که بالا تنه را تا بخشی از پاها پوشاند
Bittako'ylagiikkitabo'Imadi
 بیتخه کویلیگی ایکخی ته بولمه دی
 وضع مادیش خوب نشد
کویلیک‌باب Ko'ylakbop
 (ص) مناسب برای ساختن پیراهن
کویلیک‌لی Ko'ylakli
 (ص) ویژگی آنکه دارای پیراهن است
کویلیک‌لیک Ko'ylaklik
 (۱) پارچه‌ای که قابل ساختن پیراهن باشد
کویلیک‌چن Ko'ylakchan
 (ص) تنها زیر یک پیراهن و فاقد لباسهای دیگر
کوز Ko'z-1
 (۱) چشم ۲- اندام بینایی در جانداران ۳- نگاه؛ نظر: یامان ~ (نظر بد)
کوزبویه‌ماق ~bo'yamoq
 جعلکاری؛ فریب دادن
کوزده‌توتماق ~datutmoq
 در نظر گرفتن؛ توجه و اعتنا کردن
کوزدن‌قاچیرماق ~danqochirmoq
 از نظر دور ساختن؛ خود را نپدید کردن
کوزدن‌اوتکرماق ~dano'tkarmoq
 بازرسی کردن؛ از نظر گذشتاندن
کوزگه‌داری ~gadori
 چیز نایاب و ارزشمند
کوزگه‌ایلماق ~gailmoq
 اهمیت یا اعتبار دادن
~igacho'psolmoq
 کوزی گه چوپ سالماق
 فریب دادن؛ مخفیانه حيله کردن
~inibilmoq
 کوزی نی‌بیلماق
 راه حل چیزی یا شیوه‌ی اجرای کاری را دانستن
~inipaxtasinichiqarmoq

کوترمه Ko'tarma
 (۱) ساختمان قابل برداشتن: ~ کوپریک (پل قابل برداشتن) ۲- بلندی ساخته شده از خاک توده؛ تپه‌ی مصنوعی
کوترمه‌چی Ko'tarmachi
 (۱) فروشنده‌ای که کالای خود را روی چهارپا از روستایی به روستای دیگر می‌برد و می‌فروشد؛ (اف. . گف) کیتتی چی؛ کیتتی
کوترماق Ko'tarmoq
 (مص. م) ۱- بلند کردن ۲- از جایی برداشتن ۳- نگهداشتن در حال جدا از زمین ۴- با سر به سر گذاشتن چیزهایی بلند ساختن ۵- افراشتن ۶- (مجاز) افزودن آنر خنی ~ (بالا بردن نرخ) ۷- (مجاز) ارتقا دادن آدرجه سی کوتریلدی (ارتقای درجه کرد) ۸- (مجاز) تحمل کردن؛ ازنجیق‌لیک لرینی کوتردیم (نق نق هایش را تحمل کردم) ۹- (مجاز) هضم کردن آقنچه اوقات بولسه کوتره دی (هر قدر غذا باشد، هضم می‌کند) ۱۰- (مجاز) به عهده گرفتن؛ از حساب خود پرداختن؛ او برچه خره جت نی کوتردی (او تمام مخارج را به عهده گرفت) ۱۱- (گف. . مجاز) نابود کردن؛ عداوتنی آره دن ~ (دشمنی را از میان بردن) ۲- ۱- (گف. .) (مجاز) نوشیدن آقدح نی کوتردی (قدح را نوشید) ۱۳- (گف. .) حاصل گرفتن؛ بو ییل کوپ کوتردی (امسال حاصل زیاد گرفت) ۱۴- برپا کردن؛ راه انداختن؛ جنجل ~ (جنجال برپا کردن)
Gapko'tarmaydigan
 گپ کوترمه‌ی دیگن
 ناشکیبا؛ زودرنج
کوترتیرماق Ko'tartirmoq
 (مص. و) (۱) کوترماق
کوتک Ko'tak
 ص آنچه پست و دارای پایه‌های خرد و کوتاه باشد: ~ اره وه (ارابه‌ای که چرخهایش کوچک باشد)
کوتاه Ko'toh
 (ص) (کم) کوتاه؛ دارای دراز یا بلندی کم
کوتاه‌لیک Ko'tohlik
 (۱) کوتاهی ۲- وضع یا کیفیت کوتاه بودن ۳- (گف. .) کار خطا؛ گناه؛ بی‌زدن نیمه ~ اوتدی؟ (از ما چه خطایی سرزد؟)
کوی Ko'y-1
 (۱) (قد. .) ۱- کوی ۲- خیابان؛ کوچه ۳- محله

برخی گیاهان (مانند پنبه) حاوی یک یا چند خانه
کوسک‌لماق Ko'saklamoq
 (مص. ل. .) غوزه در آوردن
کوسه‌نما Ko'sanamo
 (ص) همانند کوسه
کوست Ko'st
 (ص) (کم) بخش زیادی ۲- غیر لازم
کوت Ko't
 (۱) سرین و کفل آدمی ۲- مقعد ۳- (مجاز) مرد؛ مفعول؛ پشت؛ (اف و دری) کونی ۴- بیخ گیاهان پیازی
کوتله‌نگ Ko'talang
 (ص) ناتوان؛ از پامانده؛ زمینگیر: ~ بوزاق (گوساله‌ی ناتوان)؛ (اف. .) کوته رم
کوتله‌ره Ko'tara
 (ص) ۱- به مقدار یا کمیت بسیار بزرگ ۲- به بیمانه‌ی آنچه که هست: ~ ساتیش (فروش یکجا و یکباره‌ی تمام یک متاع)
کوتله‌رم Ko'taram
 (گف. .) کوته لنگ
کوتله‌ره‌سیگه Ko'tarasiga
 (ق. .) به طور عمده؛ به مقدار بسیار زیاد
کوترگیچ Ko'targich
 (۱) آنچه برای بالا کردن چیزی به کار رود: ~ میخنیزم (دستگاه بالا بر)
کوتله‌ریلماق Ko'tarilmoq
 (مص. مج. .) ۱- کوترماق ۲- صعود؛ بالا رفتن؛ به آسمان شدن؛ توتون آسمانگه کوتریلدی (دود به آسمان برآمد) ۳- پرواز کردن
کوتله‌رینکی Ko'tarinki
 (ص) ۱- عالی ۲- خوب ۳- خرسند ۴- سر حال؛ باله لر ~ روح بیلن مسابقه قیلدیلر (بچه‌ها با روحیه‌ی عالی مسابقه کردند)
کوتله‌رینکی‌لیک Ko'tarinkilik
 (۱) وضع یا کیفیت عالی یا خوب بودن
کوتله‌ریش Ko'tarish
 (۱) عمل یا فرایند بالا کردن یا صعود دادن ۲- عمل یا فرایند تحمل کردن ۳- عمل از میان برداشتن ۴- عمل بر عهده گرفتن
کوتله‌ریشماق Ko'tarishmoq
 (مص. مش. .) کوترماق

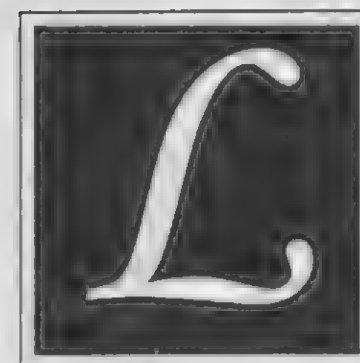
(مص. مش. .) کورستمق
Ko'rsatkich
 (۱) نشانه؛ آنچه برای نشان دادن چیزی باشد ۲- نمایه یا جدولی که درجه‌ی تغییر چیزی را نشان می‌دهد ۳- (دستور) حرفی که تعلق یا نسبت چیزی را به دسته‌ای مشخص می‌سازد؛ پیوند؛ ایگه‌لیک‌ای (نشانه‌ی مالکیت)
کورستمق برماق ~barmoq
 انگشت اشاره؛ دومین انگشت که در کنار انگشت شست قرار دارد؛ انگشت سبابه
Ko'rsatma
 کورستمه
 (۱) رهنمود؛ گفتار یا نوشتاری برای رهنمایی
Ko'rsatmoq
 کورستمق
 (مص. م) ۱- کوترماق ۲- نمایش دادن ۳- با آوردن دلیل چیزی را اثبات کردن ۴- نشان دادن؛ اشاره کردن؛ فهماندن ۵- (گف. .) تنبیه کردن؛ انتقام گرفتن ۶- همراه با بعضی اسمها افعال مرکب می‌سازد، مانند قرشیلک ~ (مخالفت کردن) ۷- به خاطر اجرای کاری توانایی، استعداد و موفقیت کسی را ابراز کردن
Qorasiniko'rsatmaydi
 قاره سینی کورستمه‌ی دی
 ناپیداست؛ خود را نشان نمی‌دهد
Ko'rsichqon
 کورسیچقان
 (۱) (جان) کورموش؛ نوعی موش که بسیار بد بوی و کریه منظر است و روزها بیرون نیاید، چونده و گیاهخوار است
Ko'rshapalak
 کورشپه‌لک
 [= کور شب پرک] (۱) (جان) حیوانی از راسته‌ی پستانداران جفتدار معمولاً کوچک که پرواز می‌کنند و اندامهای حرکتی پیشین آنها بسیار رشد کرده و متصل به یک غشای نازک پوستی برای پرواز است. دارای چنگال و پاهای پرشتی کوچک، شب پرواز، زمستان خواب و بچه زاهستند
Ko'sa
 کوسه
 (ص) ۱- کوسه ۲- ویژگی مردی که بر صورتش مو (ریش و سبیل) نرویده یا میزان آن بسیار کم باشد ۳- (مجاز) زمینی که در آن گیاه کم برود
Aldar~
 الدرکوسه
 قهرمان بسیاری از قصه‌های مردم از یک
Ko'sak
 کوسک
 (۱) (گیاه‌شناسی) غوزه؛ میوه یا فربار خشک و شکوفای

کوچه باله‌سی ~bolasi
 بچه‌ی بی تربیت و بد اخلاق
 Xohlamasanghatta~
 خواهله مسنگ کتخه کوچه
 اگر نخواهی هر سودلت بخواهد برو
 کوچه سیگه کیرماق ~sigakirmoq
 در پی اجرای کاری شدن؛ دست به کار شدن
 کوچه ده‌قالگن ~daqolgan
 چیز بدرد نخور؛ بیکاره
 ~sidano'tmagan
 کوچه سیدن اوتمه گن
 ناوارد یا نا آگاه در امری
 کوچه کوی Ko'cha-ko'y
 (۱) جاهای بیرون از خانه
 کوچه لیک Ko'chalik
 (۱) آنچه در کوچه یا بیرون از منزل، بویژه در مهمانیها پوشیده شود
 کوچه کوچه Ko'chat
 (۱) نهال ۲- درختچه‌ی جوان که تازه روییده باشد
 ۳- گیاهی که تازه جوانه زده باشد
 کوچه تزار Ko'chatzor
 (۱) جایی که درختچه‌های بسیار روییده باشد ۲-
 جایی که انواع گیاهان تازه جوانه زده بسیار باشد
 کوچه تخانه Ko'chatxona
 (۱) ۱- جای سر پوشیده‌ای که در آن گیاهان یا نهال کشت و رسانده می‌شود ۲- گرمخانه
 کوچه یریلماق Ko'chirilmoq
 (مص. مج. مت. کوچه یرماق)
 کوچه یریق Ko'chiriq
 (۱) (مردم شناسی) شگردها و عملی که از سوی جادوگران برای راندن جن و شیاطین از بدن بیمار اجرا می‌شود
 کوچه یرمه Ko'chirma-1
 (۱) ۱- نسخه‌ای که از روی اصل کتابت یا گرفته شده
 ۲- تقلید؛ کپی ۳- ← کوچه یریک
 کوچه یرمه گپ ~gap
 (دستور) سخن یا عبارت دیگری که عینا گرفته شده باشد
 کوچه یرمه Ko'chirma-2
 (اف. ← کوچه یریق)
 کوچه یریش Ko'chirmakash

کوز مونچاق Ko'zmunchoq
 (۱) (مردم شناسی) مهره‌ی متوسط برنگ سیاه یا نیلی تیره با خالهای سفید که به خاطر دفع نظر بد به کودکان یا گهواره‌ی آنان بیاویزند
 کوز آینک Ko'zoynak
 [کوز عینک] (۱) عینک؛ اسبابی برای کمک به بینایی چشم یا پیشگیری از اثر عاملهای خارجی، معمولا شامل دو عدسی (یا شیشه‌ی رنگی یا طلق) بر روی قابی که بالای بینی در برابر چشمها قرار می‌گیرد و به وسیله‌ی دو دسته‌ی کج یا بند (نوار یا کش) در پشت گوشها محکم می‌شود
 کوز آینکلی Ko'zoynakli
 (ص. عینکی؛ دارای عینک)
 کوز آینکلی ایلان Ko'zoynakliilon
 (۱) (جان) مار عینکی؛ کبرا؛ مار زنگی؛ (اف.) کفچه ایلان
 کوز قولا ق بولماق Ko'z-quloqbo'lmoq
 (مص. م. دیدن و شنیدن؛ سرا پا متوجه شدن به چیزی)
 کوز سیز Ko'zsiz-1
 (ص. ۱) فاقد چشم؛ نابینا ۲- مجهره یا چیز دیگری که فاقد سوراخ باشد
 کوز سیز Ko'zsiz-2
 (ص. ۱) فاقد نگین
 کوشی Ko'shi
 (۱) علوفه، آذوقه و سیورسات
 کوشسک Ko'shk
 (۱) کوشک؛ خانه‌ی بزرگی در میان یک باغ؛ کاخ تابستانی
 کوچ Ko'ch
 (۱) ۱- کوچ ۲- عمل یا فرایند رفتن از جایی به جایی برای سکونت، بویژه با همراه بردن وسایل زندگی ۳- وسایل زندگی که هنگام کوچ انتقال داده می‌شود ۴- (گف.) اعضای خانواده
 کوترماق کوچ ~ko'tarmoq
 کوچیدن
 کوچه Ko'cha
 (۱) ۱- کوچه ۲- گذرگاه باریکی در یک منطقه‌ی مسکونی که معمولا دارای جدول بندی ویژه‌ی سواره‌رو و پیاده‌رو نباشد ۳- (مجاز) بیرون از خانه

کوز باغلاوچی Ko'zbog'lovchi
 ← کوز باغلاغیچ
 کوز باغچی Ko'zbog'chi
 (گف.) ← کوز باغلاغیچ
 کوز بویمه‌چی Ko'zbo'yamachi
 (ص. ۱) جعلکار؛ فریبنده
 کوز بویمه‌چیلیک Ko'zbo'yamachilik
 (۱) ۱- جعلکاری ۲- نیرنگبازی؛ فریبکاری
 کوز ده‌ی (دیک) Ko'zday(dik)
 (ص. ۱) (گف.) بسیار نزدیک؛ صمیمی
 کوز گو Ko'zgu
 (۱) ۱- آینه ۲- صفحه‌ای صیقلی (معمولا) از شیشه که پشت آن را با ملغمه‌ی روی یا نقره پوشانده باشند و تصویر را منعکس کند ۳- هر صفحه‌ی صیقلی مسطح، کوژ یا کاو که تصویر را منعکس کند
 کوز گولیک Ko'zgulik
 (۱) وضع یا کیفیت آینه بودن
 کوز یکماق Ko'zikmoq
 (مص. ل. ۱) (مردم شناسی) چشم زخم رسیدن
 کوزی آچ Ko'zioch
 (ص. ۱) ۱- حریص ۲- آزمند ۳- (گف.) سخت خواستار چیزی
 کوزی آچیق Ko'ziochiq
 (ص. ۱) ۱- هشیار ۲- آگاه و وارده کار خود ۳- زنده
 کوزی تار Ko'zitor
 (ص. ۱) بخیل؛ کسی که خسیس، حسود یا تنگ چشم است
 کوزی توق Ko'zituq
 (ص. ۱) مستغنی؛ بی نیاز
 کوز-کوز Ko'z-ko'z
 (فع) نمایش چیزی بخاطر جلب توجه و هوس دیگران
 کوزلماق Ko'zlamog
 (مص. م. ۱) هدفی را در نظر گرفتن ۲- هدف یا نشانه گرفتن
 کوزلی Ko'zli-1
 (ص. ۱) ۱- دارای چشم؛ دارای بینایی ۲- دارای سوراخی مانند چشم ۳- (مجاز) آنکه دارای دید ژرف و ذهن خوب باشد
 کوزلی Ko'zli-2
 (ص. ۱) دارای نگین
 کوزی نی پخته سینی چیقروماق
 چشم غرخره رفتن
 کوزی آچیق کیتماق ~iochiqketmoq
 (گف.) با حسرت و حرمان مردن
 کوزی توشماق ~itushmoq
 به کسی یا چیزی نظرش افتادن
 کوزی تورته بولماق ~ito'rttabo'lmoq
 چشم براه شدن؛ بسیار انتظار کشیدن
 کوزی بیتماق ~iyetmoq
 اعتماد حاصل کردن؛ باور کامل حاصل کردن
 کوزی یاریدی ~iyoridi
 - اچیه اش به دنیا آمد ۲- فهمید؛ درک کرد
 کوزنی آله‌ی تیرماق ~niolay'tirmoq
 با چشمان از حدقه برآمده نگرستن
 کوز تشله‌ماق ~tashlamog
 نظر انداختن؛ نگرستن
 کوز تیگماق ~tegmoq
 نظر شدن؛ از چشم زخم کسی آسیب دیدن
 کوز توتماق ~tutmoq
 امید بستن؛ آرزومند شدن
 کوز اونگی ~o'ngi
 پیش نظر؛ جلو چشم
 ایگنه‌نینگ کوزی Ignaning~i
 سوراخ سوزن که نخ از آن می‌گذرانند
 کوز Ko'z-2
 (۱) نگین انگشتری و زیورهای دیگر مانند گوشواره یا گردنبند
 کوزه Ko'za-1
 (۱) ۱- کوزه ۲- ظرف معمولا سفالی برای نگهداری مایعات
 کوزه Ko'za-2
 (۱) (گف.) آنکه روزه ندارد
 کوزه‌چیلیک Ko'zachilik-1
 (۱) وضع یا کیفیت روزه نداشتن
 کوزه‌چیلیک Ko'zachilik-2
 (۱) (گف.) ماههای غیر از رمضان؛ روزهایی که مردم روزه نگیرند
 کوز بایلاغیچ Ko'zboylog'ich
 ← کوز باغلاغیچ
 کوز باغلاغیچ Ko'zbog'log'ich
 (۱) (گف.) مجاز) شعبده باز؛ نیرنگ باز؛ فریبکار

بولر، ~؟ (فردا بازار خوب خواهد شد، شما چه می‌گویید؟)

Labbaygo'y لبه‌ی گوی
(ص. ۱) - متملق ۲ - چاکرمنش

Lab-balab لب‌به‌لب
(ص. ۱) - لب‌الب؛ کاملاً پرر ۲ - حالت بوسیدن که لب‌های دونفر روی هم قرار داشته باشد

Lab-dahan لب‌دهن
(۱) - لب و دهن ۲ - (گف.، مجاز) وضع یا کیفیت سخندانی، توانایی حرف زدن و قابلیت به کرسی نشاندن آن: ~ لی آدم (شخص سروزبان دار)

Lab-dahanli لب‌دهنلی
(ص. ۱) ویژگی آنکه دارای قابلیت حرف زدن و استدلال کردن باشد

Labdir لب‌دیر
← لوند

Labdirlik لب‌دیرلیک
(۱) وضع یا کیفیت لوند بودن؛ لوندی

Lablangan لبلنگن
(صو.) (زبان‌شناسی) صدایی که از سر حرکت و جمع شدن هر دو لب به جلو ایجاد شده باشد

Lab-lunj لب‌لونج
(۱) - لب و بخشی از روی که به‌الاشه‌ی پایین مربوط

L ل
(۱) یازدهمین حرف الفبای ازبکی

La له
(ح.) حرف همراهی (شکل اختصار شده‌ی واژه‌های ایله، بیرله، بیلن، بیرلن) او‌تواضع: ~ دیدی (او‌با‌تواضع گفت)

Lab-1 لب
(۱) - لب؛ هر یک از دو لایه‌ی گوشتی بالا و پایین دهان انسان و بیشتر مهره‌داران که در انسان معمولاً به رنگ صورتی یا سرخ و گاه قهوه‌ای است ۲ - لبه‌ی یک ظرف یا حفره: قازان ~ ی (لب‌دیگ)، جر ~ ی (لب‌پرتگاه) ۳ - کناره؛ ساحل: دینگیز ~ ی (ساحل دریا) ۴ - لبه‌ی جایی بلندتر از زمین: تام‌نینگ ~ ی (لب‌بام)

~tovushlari لب‌تاووش‌لری
(زبان‌شناسی) آو ۲ - Lab

(۱) (زیست‌شناسی) بخش کم و بیش مدوری از یک عضو که به وسیله‌ی شیار، شکاف یا دیواره‌ای از بخش‌های دیگر جدا می‌شود (مانند لب‌های مغز، شش و جگر)

Labbay لبه‌ی
[لبیک] (صو.) ۱ - لبیک ۲ - واژه‌ی پذیرش و قبول ۳ - معنای پرسش «چی می‌گویید؟»: ایرته گه بازار یخشی

سیخار)، ~ اوستاخانه (کارگاه سیخار) ۲ - آنچه مانند

جام، پرچم یا کاپ انتقالی که برای برنده داده می‌شود

۳ - سیخار و حرکت کننده: ~ موزلر (یخ‌های سیخار)

۴ - (زبا) معنای غیر از معنای اصلی یک واژه: مجازی

Ko'chmanchi کوچمنچی
(۱) چادر نشین

Ko'chmanchilik کوچمنچیلیک
(۱) وضع یا کیفیت چادر نشین بودن

Ko'chmas کوچمس
(ص.) آنکه یا آنچه جایش ثابت باشد

Ko'chmoq کوچماق
(مص. ل.) (۱) کوچیدن ۲ - جای اقامت یا کار خود را تغییر دادن؛ برای اقامت از جایی به جای دیگر رفتن

۳ - از جای خود برآمدن یا جدا شدن آغیشت قالب‌بدن کوچدی (خشت از قالب جدا شد.) (ضر) ۵ - (مجاز)

در سخنرانی، داستان یا نوشته‌ای از یک موضوع به موضوع دیگری گذشتن

Og'ir~ آغیر کوچماق
به سختی حل شدن؛ بدشواری برطرف شدن

Ko'chori کوچاری
(۱) چادر نشین؛ کوچ‌نشین. کوچمان هم گویند

Ko'chuklamoq کوچوک‌لماق
(مص. ل.) بچه کردن سگ

← کوچیرمه‌چی
کوچیرمکشلیک

Ko'chirmakashlik

← کوچیرمه‌چیلیک

Ko'chirmachi کوچیرمه‌چی

(۱) - مقلخد ۲ - آنکه کار دیگری را عیناً کپی و بنام خود جابزند

Ko'chirmachilik کوچیرمه‌چیلیک
(۱) وضع یا کیفیت مقلخد بودن یا کپی کردن

Ko'chirmoq کوچیرماق
(مص. م.) ۱ - ← کوچماق ۲ - متنی را نسخه برداری کردن ۳ - (مردم‌شناسی) با شگردها و عملهای ویژه

چن را از بدن بیمار راندن

Ko'chirtirmoq کوچیرتیرماق
مص. و (۱) کوچیرماق

Ko'chki کوچکی
(۱) - بهمین ۲ - هر چیز که به صورت توده‌ای بزرگ از

کوه فرو ریزد ۳ - توده‌ی بسیار بزرگ برف که از بستر خود در بلندی جدا شود و به پایین بریزد

Ko'ch-ko'ron کوچ‌کوران
(۱) تمام وسایل خانه که هنگام کوچ انتقال داده می‌شود

Ko'chma کوچمه
(ص. ۱) - آنچه جایش ثابت نباشد: ~ کینا (سینمای

[لاما] (۱.۱) - لاما: جانور پستاندار سجمدار از تیره ی ستران، به رنگ خرمایی، سفید، سیاه یا ابلق و دارای دم کوتاه؛ شتر بی کوهان ۲- پارچه ای که از پشم این جانور بافته شده باشد

لمه یی Lamayi
[لامایی] (۱.۱) لامایی: از مذهبهای بودایی که در تبت تکوین یافته است

لمینتسیه لئاق Laminatsiyalamoq
(مص. م.) عایق ساختن جلد کتب، تصاویر و... در برابر نفوذ آب یا رطوبت از طریق رویه کشی با کاغذ مخصوص

لمپه Lampa-1
[لامپا] (۱.۱) - لامپا ۲- چراغ روشنایی نفت سوز

لمپه Lampa-2
(ص.) سقف گچکاری شده

لمپچکه Lampochka
(۱.۱) لامپ ادیسون؛ لامپ پیچی معمولی که در خانه ها برای روشنایی به کار می رود؛ (اف و دری) گروپ

لنده وجر Landavur
[لندهور] (ص.) لندهور؛ ویژگی شخص بسیار قد بلند و معمولاً بیکاره، تنبل یا کم عقل

لنده وجرلیک Landavurlik
(۱.۱) وضع یا کیفیت لندهور بودن

لنگ Lang-1
(۱.۱) لنگ؛ کسی که به علت وجود عارضه ای در پایش نمی تواند به طور طبیعی حرکت کند

لنگ Lang-2
(ص.) لنگ؛ ویژگی جاننداری که پایش عیبی داشته باشد و نتواند بخوبی راه برود

لنگ Lang-3
(ح.) نشانه ی وسعت، فراخی و کشاورزی زیاد آهمه ا آچیق دروازه دن اوتدی (همه از در فراخ باز گذشتند)

آغزی لنگ آچیق Og'zi~ochiq
دهانش به طور فراخ باز است؛ کاملاً گشاده است

لنگر Langar
(۱.۱) - لنگر ۲- وزنه ی فلز سنگینی که به تنابی بلند می بندند و به ته آب می افکنند تا کشتی در جای خود ثابت بماند ۳- (اف.، گف.) سنگینی آاوستیمگه ا

لنگر چوپ Langarcho'p
[لنگر چوب] (۱.۱) تیر بلندی که بند بازان برای حفظ

رأس گوسفند)

لکه لوف Lakalov
(ص.) (گف.) ۱- کم هوش ۲- حواس پرت ۳- وراج؛ پر حرف ۴- یاوه گو

لک لک Lak-lak-1
(ص.) ۱- صدها هزار ۲- بسیار زیاد ۳- بی حساب

لک لک Lak-lak-2
(ق.) ۱- به اندازه ی صدها هزار ۲- بسیار زیاد؛ فراوان

لکلوک Lakluk
(گف.) - تیلچه ۲-

لکموس Lakmus
(۱.۱) (شیمی) تورنسل؛ ماده ی محلول ارغوانی رنگی که منشأ گیاهی دارد و به وسیله ی اسیدها سرخ و به وسیله ی قلیاها آبی می شود. به عنوان شناساگر اسید و قلیا به کار می رود جوهر آفتاب گردان

لکات Lakot
(ص.) ۱- سست ۲- فاقد نیروی لازم؛ بی رمق؛ شل

لعل La'i
(۱.۱) (زم) ۱- لعل ۲- اکسید طبیعی آلومینیم و منیزیم که در دستگاه مکعبی متبلور می شود، و گونه های شفاف آن در جواهر سازی به کار می رود ۳- (مجاز) لب سرخفام؛ لب یار

لعلی La'li
(۱.۱) (گف.) سینی

للخه ییش ماق Lallayishmoq
(مص. ل.) للخه ی ماق

للخه ی ماق Lallaymoq
(مص. ل.) ۱- سست شدن ۲- بی رمق شدن؛ شل شدن

للمی Lalmi
(۱.۱) ۱- دیم ۲- نوعی کشاورزی که در آن عمل آبیاری انجام نمی گیرد ۳- زمین کشاورزی که تنها از آب بارندگی استفاده کند ۴- محصولی که به این شیوه به دست آید؛ (اف.) دهی مه

للمی کار Lalmikor
(۱.۱) - للمی ۲- آنکه به شیوه ی دیم کشت کند

للمی کارلیک Lalmikorlik
(۱.۱) دیم کاری؛ کشاورزی بدون عمل آبیاری

لمه Lama-1
[لاما] (۱.۱) لاما؛ پیشوای مذهب لامایی

لمه Lama-2

(ق.) چاپلوسانه؛ به شیوه ی چاکرمنشی یا خوشامدگویی

لگنبردارلیک Laganbardorlik
(۱.۱) وضع یا کیفیت متملق یا چاکرمنش بودن؛ چاپلوسی

لگیر Lager
(۱.۱) ۱- اردوگاه؛ جای اقامت اردو ۲- جای اقامت موقتی؛ قاقچین لر ~ ی (اردوگاه مهاجران) ۳- اردوگاه اسیران جنگی و زندانیان ۴- (مجاز) گروه هم مسلک یا همفکر؛ تینچلیک طرفدارلری ~ ی (اردوگاه هواداران صلح)

لحد Lahad
(۱.۱) لحد؛ گور؛ قبر

لهجه Lahja
(۱.۱) (زبان شناسی) ۱- لهجه ۲- تلفظ واژه های یک زبان به شیوه ی گویش یا زبانی معین؛ فارسیچه نی اوزبیکچه ~ بیلن سوزلر ایدی (فارسی را با لهجه ی ازبکی حرف می زد) ۳- شیوه ی تلفظ، آهنگ سخن گفتن و ویژگی گفتاری یک ناحیه ی معین؛ تاشکینت ~ سی (لهجه ی تاشکندی) ۴- شیوه ی سخن گفتن مربوط به یک گروه شغلی یا اجتماعی؛ ~ سی بنگی لردیک (لهجه اش مثل لهجه ی بنگیها است)

لهیم Lahim
(۱.۱) ۱- راه زیر زمینی ۲- نقب ۳- تونل

لهیمچی Lahimchi
(۱.۱) نقب کن؛ کارگری که راه زیر زمینی حفر می کند

لحم Lahm
[لحیم] (۱.۱) ۱- لحم؛ گوشت ۲- (گف.) گوشت بی استخوان ۳- (گف.) نرم (در مورد گوشت)

لحظه Lahza
(۱.۱) لحظه؛ زمان کوتاهی به اندازه ی یک نگاه کردن یا چشم بر هم زدن

لحظه لیک Lahzalik
(ق.) در طی یک لحظه؛ در مدت کوتاهی؛ در زمان خیلی سریع؛ بیر ~ ایش (کار انجام شدنی در یک لحظه)

لعین Lain
(ص.) ۱- نفرین کرده؛ لعنت شده ۲- رانده؛ رجیم؛ ملعون

لک Lak
(ع.) (قد.) یکصد هزار؛ بیر ~ باش قوی (یکصد هزار)

است ۲- (گف.، مجاز) چهره یانمای ظاهر شخص

لب لونجی آسیلدی ~iosildi
چهره اش افسرده یا غمگین شد؛ آزرده شد

لبالب Labolab
(ص.) (کم) کاملاً پر

لبرنت Laborant
(۱.۱) ۱- آنکه در آزمایشگاه مشغول خدمت است ۲- آزمایشگر؛ آزمایش کننده؛ آزماینده

لبرنت لیک Laborantlik
(۱.۱) ۱- آزمایشگری ۲- وظیفه ی آزمایشگری

لبره توریه Laborateriya
[لابراتور] (۱.۱) آزمایشگاه، جایی دارای تجهیزات لازم برای انجام دادن آزمایشهای علمی یا فنی ۲- (مجاز) اتاق کار نویسند، رسام و...

لبز Labz
(۱.۱) (گف.) لفظ

لفظ Lafz
(۱.۱) ۱- لفظ ۲- واحد گفتار، شامل یک یا چند هجا؛ حرف؛ سخن؛ کلمه ۳- واژه ۴- (مجاز) قول؛ وعده؛ ~ بنگگه تور! (روی قولت بایست!)

لفظی حلال ~ihalol
راستگو؛ صادق به حرف و گفته ی خود

لفظی تیز ~itez
رک؛ صریح اللهجه

لفظی یوق ~iyo'q
بدقول؛ پیمان شکن

لفظا Lafzan
(ق.) شفاها؛ به طور شفاهی؛ زبانی؛ گفتاری

لفظسبز Lafzsiz
(ص.) آنکه زیر قولش بزند؛ بدقول؛ پیمان شکن

لفظسبزلیک Lafzsizlik
(۱.۱) وضع یا کیفیت پیمان شکن یا بدقول بودن؛ بدقولی؛ پیمان شکنی

لگن Lagan
(۱.۱) ۱- قاب ۲- بشقاب گرد یا بیضی برای قرار دادن غذا، شیرینی یا میوه در سر سفره یا روی میز (اف.) غوری؛ (گف.) تباغ ۳- (گف.) ظرف سفالین گود بزرگتر از کاسه

لگنبردار Laganbardor
(ص.) متملق؛ خوشامدگوی؛ چاکر صفت

لگنبردارلرچه Laganbardorlarcha

لطیفه‌گوی لیک Latifago'ylik
(۱) لطیفه‌گویی
لطیفه‌چی Latifachi
(۱) لطیفه‌گو؛ کسی که لطیفه‌های زیادی از یاد دارد
لطیف‌لیک Latiflik
(۱) لطافت؛ وضع یا کیفیت نرم، نازک و لطیف بودن
لطافت Latofat
(۱) ۱- لطیف‌لیک ۲- نام خانمها
لطافتلی Latofatli
(ص) دارای لطافت؛ لطیف
لته Latta-1
(۱) ۱- پارچه‌ی کهنه، پاره و مندرس ۲- تکه‌ی خرد
پارچه ۳- (گف) عموماً پارچه‌ی بافته شده از پنبه ۴-
(گف) پارچه‌ی ابریشمی
لته Latta-2
(ص) (مجاز) شل؛ سست؛ بیکاره؛ آدم (شخص
بیکاره و سست)
لته‌فروش Lattafurush
(۱) کهنه فروش؛ کسی که کارش خرید و فروش
چیزهای کهنه و دست‌دوم است
لته‌لیک Lattalik
(۱) وضع یا کیفیت بیکاره یا سست بودن؛ سستی؛
بیکارگی
لته‌لوتخه Latta-lutta
لته پوتخه
لته پوتخه Latta-putta
(۱) ۱- لتخه پاره ۲- جامه یا اسبابی که از قطعه‌های
کوچک و پارچه‌های کهنه‌ی مختلف ساخته شده
باشد
لته‌چزینر Lattachaynar
(ص) آنکه حرفی را بیهوده بار بار تکرار کند؛ وراج
لتچه Latcha
(۱) (جان) جانور پستاندار گوشت‌خوار از تیره‌ی
راسوسانان، دارای حرکت تند و تیز
لوریت Laureat
(۱) برنده‌ی جایزه؛ دارنده‌ی جایزه
لوه Lava
(۱) ۱- گدازه ۲- هر یک از مواد گداخته‌ای که از
دهانه‌ی آتشفشان یا شکافی در سطح زمین بیرون
ریزد ۲- نام این مواد پس از انجماد
لوند Lavand

(ص) ۱- لرزان ۲- سست و ناپایدار ۳- دارای لرزش
لس Las
(۱) ساتین؛ پارچه‌ی صاف از جنس ابریشم یا ریون با
رویه‌ی براق و پشت مات؛ ساتن
لت Lat-1
(ص) ۱- افکار؛ زخمی ۲- ضرب دیده
لت Lat-2
(ص) (اف) بسیار تنبل و زمین گیر
لت سلطان محمود ~Sulton Nahmud
(اف) (مجاز) خیلی کاهل و تنبل
لتین Latin
[=لاتین] (ص) مربوط به روم باستان و مردم آن؛
لانی
لاتین امیریکه‌سی ~Amerikasi
کشورهای آمریکای جنوبی و مرکزی که مردمان شان
عموماً به زبانهای اسپانیایی یا پرتگالی حرف می‌زنند
لتین‌لشتیرماق Latinlashtirmoq
(مص) به الفبای لاتین تغییر دادن
لتینچه Latincha
(۱) ۱- لاتینی ۲- آنچه مربوط یا منسوب به تاریخ و
فرهنگ روم باستان باشد ۳- خط لاتین ۴- نوشته یا
اثری به الفبای لاتین ۵- زبان لاتینی؛ زبان باستانی
مردم ایتالیا
لطیف Latif
(ص) ۱- لطیف؛ دارای کیفیتی خوشایند، به علت
نداشتن زبری، سختی یا تندى؛ تیری (پوست
لطیف)؛ ۲- هید (بوی لطیف) ۲- نامی برای آقایان
لطیفه Latifa
(۱) ۱- لطیفه ۲- سخن، شعر، بویژه داستانی که برای
شوخی و سرگرمی باشد؛ شوخی؛ جوک ۳- سخن
کنایه آمیزی که دارای اشاره‌ای تلخ یا گزنده نباشد ۴-
نام خانمها
افندی‌لطیفه‌لری Afandi~lari
لطیفه‌هایی در باره‌ی ملا نصرالدین افندی یا منسوب
به آن
لطیفه‌باز Latifaboz
لطیفه‌چی
لطیفه‌بازلیک Latifabozlik
(۱) لطیفه‌گویی
لطیفه‌گوی Latifago'y
لطیفه‌چی

کردن
لقیلختماق Laqillatmoq
(مص) لقیلخماق
لقیلخش Laqillash
(۱) عمل یا فرایند پرگویی کردن
لقیلخشماق Laqillashmoq
(مص) لقیلخماق
لق‌لوق Laq-luq-1
لق‌لوش
لق‌لوق Laq-luq-2
(ص) ویژگی آنچه در جای خود محکم قرار نگرفته
باشد؛ سست؛ نااستوار
لقمه Laqma
(ص) ۱- زودباور؛ ساده لوح ۲- کند ذهن؛ کندفهم
۳- (گف) پر حرف؛ وراج؛ (گ) لخمه
لقمه‌لیک Laqmalik
(۱) ۱- وضع یا کیفیت ساده لوح بودن؛ ساده لوحی ۲-
کند فهمی؛ کندذهنی ۳- وراجی و پر حرفی
لقخه Laqqa-1
(۱) (جان) ۱- نوعی ماهی فاقد پولک سبیلدار که در
آبهای شیرین زیست دارد ۲- (گف) لحم؛ فاقد
استخوان
لقخه Laqqa-2
(ق) ۱- کاملاً؛ به طور کامل؛ به کلی آوا؛ اوزیدن کیتدی
(او کاملاً از خود بیهوش شد)
لقخه Laqqa-3
لقخه
لقخی Laqqi
(گف) ۱- لقمه
لر Lar
(ح) نشانه‌ی جمع (ها، ان) آکتاب، کتابها؛ (قد) لار
لرینگیت Laringit
(۱) (پزشکی) بیماری ورم گلو؛ ورم حلق
لرینگه‌لوگ Laringolog
(۱) پزشک متخصص بیماریهای گلو، گوش و بینی
لرینگه‌لوگیی Laringologiya
(۱) (پزشکی) دانش پزشکی گوش، گلو و بینی
لرزه Larza
(۱) ۱- لرزه؛ لرزش ۲- زمین لرزه ۳- (مجاز) ضربه‌ی
وارد بر جریان یا نظام سیاسی اجتماعی
لرزان Larzon

موازنه‌ی خود هنگام حرکت روی ریسمان به دست
می‌گیرند
لنچ Lanj
(ص) ۱- شل؛ سست؛ بی حال ۲- ویژگی خوراکی (به
ویژه پلو) که آب زیاد افتاده و بیش از مدت لازم جوش
و دم داده شده باشد ۳- (مجاز) متردد؛ دارای فکر
غیرثابت یا قطعی؛ سست عزم
لنجلیک Lanjlik
(۱) وضع یا کیفیت «لنچ» بودن
لنغیلخماق Lang'illamoq
(مص) ل. با شعله‌ی سرخ سوختن
لپنگ‌لماق Lapanglamoq
(مص) ل. اینسو و آنسو بیهوده گشتن
لپر Lapar
(۱) (فم) سرود است که در جشنها یا مراسم خوشی
دو دسته‌ی دختر و پسر جوان به شکل مشاعره به
همدیگر می‌خوانند
لپرچی Laparchi
(۱) کسی که سرود «لپر» را بداند یا خوب بخواند
لپه‌شنگ Lapashang
(ص) بی عرضه؛ لندهور؛ بیکاره
لپخک Lappak
(ص) (گف) هموار؛ پهن؛ تاش (سنگ پهن)
لیاس Lappos
(ص) (گف) چاق؛ فربه؛ تپل؛ آدم (آدم تپل میل)؛
(اف) لومسه
لق Laq
لقه
لقب Laqab
(۱) ۱- لقب ۲- صفتی که برای بزرگداشت، تمسخر یا
مشخص کردن کسی، به او نسبت می‌دهند و همراه
نام او یا به جای آن برای نامیدنش به کار می‌برند (مانند
یوسف پوستک، طاهر ذوالیمینین) ۳- تخلص
لقب‌لنماق Laqablanmoq
(مص) ل. ملقب شدن؛ لقب گرفتن
لقه‌ی Laqay
(۱) ۱- یکی از اقوام ازبک که بیشتر در افغانستان و
تاجیکستان زیست دارند ۲- هر یک از افراد آن قوم
لقیلخماق Laqillamoq
(مص) ل. وقت را به بیهودگی گذراندن ۲- فریب
خوردن؛ سادگی ۳- (گف) پر حرفی کردن؛ وراجی

لشکر
(۱) (قد) ۱- لشکر ۲- بخشی از یک سپاه ۳- نیروی نظامی: انتظامی ~ بینگلمس (ضر) (لشکر با نظم شکست نمی خورد)
لشکرباشی
(۱) (قد) ۱- فرماندهی لشکر: سردار لشکر ۲- سرکرده
لشکرگاه
(۱) (قد) کم ۱- لشکرگاه ۲- جایی که لشکر اقامت کند: معسکر: لشکر جای ۳- اردوگاه
لش لوش
(۱) ۱- خرت و پرت: مجموعه‌ی چیزهای گوناگون خرد و ریزه ۲- (گف) کله پاچه، شکمبه، روده و ... حیوان ذبح شده
لچک
(۱) پارچه‌ی سفیدی که معمولاً زنان مسن آن را به مانند دستار بر سر خود بپیچند
لچک‌لیک
(۱) پارچه‌ی مناسب برای «لچک»
لعت
(۱) لعنت: بدگویی و نفرین لعن
لعتی
(ص) لعنتی: سزاوار دشنام و نفرین
لعت‌لماق
(مص م) نفرین کردن
لعت‌لنماق
(مص م) لعنت‌لماق (مهمانان از در فراخ باز گذشتند)
لیک
← لیکن
لژک
(۱) واحد پول کشور آلبانی
لیکن
(ح) (ربط) اما؛ ولی؛ لکن؛ لکن
لکسیک
(ص) مربوط به واژه؛ لغوی
لکسیکه
(۱) مجموعه‌ی واژه‌های یک زبان
لکسیکोगраfiya
(۱) فرهنگ نویسی: لغت نویسی
لکسیکولوج
لکسیکه‌ی لوگ

می‌شود
لزگین
(۱) ۱- از اقوام ترکی نژاد جمهوری داغستان فدراسیون روسیه ۲- هر یک از افراد آن قوم ۳- نوعی رقص تند و شاد معمولاً جمعی همراه با جست و خیز
لزگینچه
(۱) زبان مردم لزگین: لزگینی
لزگینچه
(ص) مربوط یا منسوب به ادبیات، هنر یا فرهنگ مردم لزگین: ~ کیم (لباس لزگینی)
لزر
[لیر] (۱) ۱- اسبابی که نوسان طبیعی اتمها یا ملکولها را در سطحهای انرژی، برای تولید تابش الکترو مغناطیسی همدوس در ناحیه‌های نور مرئی، فرابنفش یا فروسرخ طیف مورد بهره برداری قرار می‌دهد ۲- نوری که به این ترتیب تابانده شود
لذیذ
(ص) (کم) لذیذ: دارای مزه‌ی خوب و لذتبخش: خوشمزه ۲- نامی برای آقایان
لذت
(۱) ۱- لذت ۲- وضع یا کیفیتی که موجب شادی و خوشنودی شود: خوشی ۳- مزه یا طعم خوراک ۴- نام خانمها
لذتبخش
(ص) لذتبخش: خوشی و خوشنودی
لذت‌لنماق
(مص ل) لذت بردن: خوشنود یا راحت شدن
لذت‌لنتیرماق
(مص م) لذت دادن: خوشنود یا راحت ساختن
لذتلی
(ص) ۱- دارای لذت ۲- (مجاز) ویژگی آنچه که موجب خوشی، حلاوت یا آسایش خاطر شود
لذت‌سیز
(ص) ۱- بی مزه ۲- (مجاز) ویژگی آنچه که فاقد حلاوت، آسایش یا خوشی باشد
لغمان
(۱) ۱- نوعی آش رشته‌ی خمیری که آن را در روغن با مقداری پیاز، سیب زمینی، گوشت خرد شده یا کوفته و انواع سبزیها می‌پزند
لغمانخانه
(۱) جای پخت یا فروش خوراک لغمان

(۱) قطعه‌ای از پارچه یا پوست
لختک‌لختک
(ص) قطعه قطعه: پاره پاره
لخته‌لخته
(ص) لخته‌های چند: به شکل لخته‌ها: کسل نینگ آغزیدن ~ قان کیلدی (از دهن بیمار لخته لخته خون آمد)
لخچه
(۱) آتش شعله‌ور: آتش فروزان
له‌لیک
[لکلک] (۱) ۱- (جان) لکلک: پرنده‌ی بزرگ از راسته‌ی لکلکیان، دارای پاهای دراز، بالهای قوی با پرهای سیاه و سفید، منقار و ساق پای سرخ رنگ ۲- (مکانیک) اسبابی مانند اهرم که برای بالا بردن اشیا به کار می‌رود
له‌یلک‌ورخک
بادبادک لوزی شکل
له‌لیک‌قار
(ص) برفی که به شکل دانه‌های درشت و بزرگ بیارد
لیله‌القدر
(ص) (دین) ۱- شب قدر ۲- شب بسیار فرخنده ۳- شب هفدهم، بیست و سوم یا بیست و هفتم ماه رمضان
لینر
(۱) کشتی: سفینه
لیاقت
(۱) ۱- شایستگی ۲- استعداد
لیاقتلی
(ص) ۱- دارای شایستگی ۲- دارای استعداد ۳- کار آمد: به درد بخور
لیاقت‌سیز
(ص) ۱- فاقد شایستگی ۲- فاقد استعداد ۳- چیز بدرد نخور یا غیر کار آمد
لیچه
(۱) ۱- سگ خرد خانگی ۲- (مجاز) آنکه به فرمان کسی کورکورانه به اجرای هر نوع کاری دست یازد ۳- آنکه آله‌ی دست دیگری است
لزگی
(۱) (موسیقی) از آهنگهای شد و ریتمیک مردمی خوارزم و نام رقصی پرتحرک که با همین آهنگ اجرا

(ص) ۱- لوند ۲- کاهل: هیچکاره: بی عرضه ۳- فرسوده: از کار افتاده
لونگ
(گف) ~ لوند
لوح
(۱) (قد) لوح: اسبابی ساخته شده از دو تخته که از بخش میانی درهم داخل شده، طوریکه به سهولت باز و بسته می‌شود، در قسمت بالایی کتاب (معمولاً قرآنکریم) می‌گذارند و دو بخش پایین آن نقطه‌ی اتکای آن می‌شود
لوحه
(۱) ۱- لوحه ۲- صفحه‌ای فلزی یا چوبی (سنگی، سفالی ...) که بر آن چیزی نوشته باشند ۳- لوحی کوچک (معمولاً دیزاین و نقش) که بر سر دیوان شاعران و کتب دیگر از طلا یا بارنگ سازند ۴- عنوان فصل یا باب کتاب که به گونه‌ی برجسته نوشته می‌شود ۵- منظره: نما
لولگی
(۱) ۱- چغندر ۲- گیاه بوته‌ای از تیره‌ی اسفناجیان، دارای گونه‌های متعدد، با برگهای گسترده‌ی بیضی شکل، ساقه‌ی راست و ریشه‌ی ضخیم پر از مواد غذایی و قند ۳- ریشه‌ی آن گیاه که گوشتالوو خوراکی است: (اف) لبلبو
لولگی‌کوله‌گیچ
(۱) (مکانیک) ماشین چغندر چینی
لولگی‌کار r
(۱) چغندر کار: کسی که کارش کشت و گرفتن حاصل چغندر است
لولگی‌کارلیک
(۱) ۱- چغندرکاری ۲- عمل یا شغل چغندرکار
لولگیچی
(کم) ~ چغندرکار
لولگی‌چیلیک
(۱) چغندرکاری
لوازم
(۱) مقام، شغل یا وظیفه‌ی رسمی آرنیسلیک ~ ی (مقام ریاست)
لخته
(ص) لخته: ویژگی مایعی که سفت و لزج شده باشد (بویژه بر اثر قرار گرفتن در معرض هوا یا سرد شدن)
لختک

لیمفه تیک
[=لنفاوی] (ص.) لنفاوی؛ مربوط به لنف

لیمیلخماق
(ص.ل.) لبالب شدن؛ لبریز شدن

لیمیت
(ص.) ۱- محدود ۲- دارای کرانه یا مرز ۳- مقدار یا اندازه‌ی معین چیزی

لیم-لیم
(ص.) ۱- بسیار پر؛ کاملاً پر؛ لبریز ۲- (گف.) حالت شعله‌ی ضعیف آتش ۳- (گف.) ویژگی جوشیدن آهسته‌ی غذای دیگ

لیمخالیم
(ص.) لبالب؛ کاملاً پر

لیمون
(ا.) ۱- لیمو ترش ۲- درخت کوچک پایا از تیره‌ی مرکبات، دارای برگهای بیضی دندانه دار یا کامل، به رنگ سبز مایل به سرخ شفاف، متناوب و با دم‌برگ دارای بالهای باریک و گل‌های زیاد ۳- میوه‌ی آن درخت که ترش و خوراکی با دانه‌های تلخ و دارای پوست نازک سبز یا زرد روشن است که در زیر آن رسانی معطری وجود دارد؛ (اف.) لیمو

لیمون کیسله‌ته‌سی
~kislotsi جوهر لیمو

لیموند
[=لیموناد] (ا.) لیموناد؛ نوشابه‌ی گازدار که معمولاً از آب، شکر، عصاره‌ی مرکبات یا اسیدهای آلی یا معدنی تهیه می‌شود

لیمونلی
(ص.) دارای لیمو؛ آنچه در آن لیمو یا شربت لیمو مخلوط شده باشد

لیمونزار
(ا.) لیمونزار؛ جایی که درخت لیمو بسیار رویده باشد

لیمو
(ا.) (قد،) لیمون؛ (اف.) لیمو

لینگویست
(ا.) زبان‌شناس؛ کسی که به بررسی یک یا چند زبان، ماهیت، ساختار و تغییرات آن می‌پردازد

لینگویستیک
(ص.) مربوط یا منسوب به زبان‌شناسی

لینگویستیکه
(ا.) زبان‌شناسی؛ دانش بررسی گفتار انسان، شامل

لیکنگ‌لماق
(مص.ل.) ۱- اینسو و آنسو لغزیدن یا افتادن ۲- حرکت کردن چون حرکت موج‌مار

لیکنگ‌لتماق
(مص.م.) لیکنگ‌لماق

لیکنگ‌لیکنگ
(ا.) (گف.) تلو-تلو؛ حرکت غیر ارادی به چپ و راست

لیکیار
[=لیکور] (ا.) لیکور؛ نوعی عرق الکلی شیرین دارای چاشنی میوه یا ادویه

لیکیلداق
(ص.) ویژگی آنکه یا آنچه هر آن حرکت کند یا جست بزند

لیکیلخماق
(مص.ل.) ۱- به سرعت حرکت کردن یا جست زدن؛ آرام یا قرار نداشتن ۲- لیکنگ‌لماق

لیکیلخماق
(ص.) و (ا.) لیکیلخماق

لیک‌لیک
(ا.) حرکت و یا جست زدن به فاصله‌های زمانی اندک؛ آرام یا قرار نداشتن در جا

لیکاپ
(ا.) بشقاب؛ ظرف غذاخوری معمولاً چینی به شکل گرد، کمابیش مسطح و لبه‌دار یا دارای شیبی اندک به طرف داخل؛ (اف.) لیکابی

لیکاپچه
(ا.) بشقاب خورد

لیلیپوت
(ا.) کوتوله؛ موجودی که از رشد طبیعی بازمانده باشد، بویژه انسانی که بلندی قامتش خیلی کمتر از میزان طبیعی باشد

لیم
(ق.) کاملاً؛ به طور کامل ایدیش سوتدن؛ ~ توله (ظرف از شیر کاملاً پر است)

لیمن
(ا.) (جغ.) خلیج کوچک

لیمفا
[=لنف] (ا.) (زیست‌شناسی) لنف؛ مایعی زرد یا بی رنگ و شفاف که در عروق لنفاوی جریان دارد، از جدار مویرگها به خارج می‌تراود و تنها دارای یک نوع گویچه‌ی سفید (لنفوسیت) است؛ لمف

لیبرل
[=لیبرال] (ا.) لیبرال؛ کسی که پیرو یا هوادار لیبرالیسم است

لیبرل
(ص.) لیبرالی؛ مربوط یا منسوب به لیبرالیسم

لیبره‌لیزم
[=لیبرالیسم] (ا.) لیبرالیسم؛ آموزه‌ی سیاسی و اقتصادی که خواستار آزادی هر فرد در اداره‌ی زندگی خودش و در فعالیت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و پیشگیری از دخالت دولت در آنهاست

لیبرل‌لیک
← لیبرل ۲-

لباس
(ا.) ۱- لباس؛ پوشاک؛ جامه؛ رخت ۲- (مجا، اد.) زیب دهنده؛ خوشگل کننده؛ زینت بخش

لیبریتو
(ا.) ۱- متن نوشتاری آثار هنری مانند اپرا و اپرت ۲- برنامه‌ی سناریو

لیبریتوچی
(ا.) ۱- نویسنده‌ی اپرا و اپرت ۲- فیلمنامه‌نویس

لیدر
(ا.) ۱- لیدر؛ رهبر؛ پیشوا ۲- ورزشکار پیشقدم در مسابقه‌ی ورزشی

لفت
(ا.) آسانسور؛ اتاقکی برای بالا و پایین بردن انسان یا بار، که (معمولاً) با نیروی برق کار می‌کند؛ بالابر

لفتچی
(ا.) آسانسورچی؛ کسی که کارش راه‌انداختن و مراقبت از آسانسور در هنگام سوار و پیاده شدن سرنشینان آن است

لیک
(ح.) نشانه‌ی سرعت و چابکی؛ ~ ایتیپ اورنیدن توردی (اوبه سرعت از جایش برخاست)

لیک
(پس.) پسوندیست با کاربردهای زیرین ۱- از صفت اسم می‌سازد؛ اولوغ ~ (بزرگی)، قوروق ~ (خشکی) ۲- مناسب بودن (مانند «ی» نسبتی در فارسی)؛ کویلیک ~ (پارچه‌ی مناسب برای پیراهن؛ پیراهنی) ۳- مختص بودن؛ بوغدای ~ بیر (زمینی که ویژه‌ی کشت گندم است یا در آن فقط گندم رویده باشد)؛ لیغ؛ لیق؛ لقی

لکسیکولوگیک
(ا.) واژه‌شناسی؛ لغت‌شناسی

لکسیکولوگیک
(ص.) مربوط به واژه‌شناسی

لکسیکالوگیا
(ا.) واژه‌شناسی؛ لغت‌شناسی

لکسیه
(ا.) ۱- سخنرانی؛ کنفرانس ۲- متن دستنویس یا چاپی سخنرانی

لنینیزم
[=لنینیسم] (ا.) لنینیسم؛ اصلها و برنامه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی معرفی شده به وسیله‌ی لنین (۱۸۷۰-۱۹۲۴)

لینته
(ا.) ۱- نوار ۲- رشته‌ی باریک، مسطح و معمولاً خم‌پذیری از یک جسم (الف) رشته‌ای از پارچه برای آرایش مو یا جامه، یا بسته بندی زینتی؛ روبان ب) رشته‌ی باریک معمولاً پلاستیکی و مغناطیسی شده ضبط صدا یا تصویر تلویزیونی ۳- تسمه (الف) تسمه‌ی پروانه، که پروانه‌ی موتور را به گردش در می‌آورد ب) تسمه‌ی نقاله، برای انتقال مداوم قطعات کوچک یا مواد در فاصله‌های کوتاه به وسیله‌ی حرکت گردشی

لزو
(ا.) واحد پول کشور بلغارستان

لیکتسیت
(ا.) (زیست‌شناسی) گلبول سفید؛ گویچه‌ی سفید؛ هر یک از یاخته‌های مدور و بی‌رنگ موجود در خون و فاقد رنگدانه‌ی تنفسی، که عمل اصلی آن دفاع از بدن در برابر باکتریها و عاملهای خارجی است

لیکتسیتوز
(ا.) (پزشکی) افزایش گویچه‌های سفید خون

لیتننت
(ا.) (نظامی) ستوان دو؛ ستوان

لیه
(ا.) واحد پول کشور رومانی؛ لئو

لینگ
(ا.) (اف.) لنگ؛ پا، از بالای ران تا نوک انگشتان؛ تمام پا

لی
(پس.) دارنده؛ صاحب (دارپول ~، پولدار)؛ بیلیم ~ (بادانش)

(ق.) لا اقل؛ دست کم بی پروا؛ بولمه ~ هفته ده بیر کون کیلیب تور (بی پروایی مکن. دست کم هفته ای یک بار به دیدنم بیا)

Lobar لابر
(ص.) زیبا؛ خوشایند؛ دلکش ~ عیال (زن دلکش)

Lobid لایید
[لابد] (ق.) لابد؛ بناچار؛ ناگزیر

Loba لاده
(ص.) احمق؛ خرف؛ بی عقل؛ (اف و دری) لوده

Lof لاف
(ا.) ۱- لاف؛ خودستایی ۲- حرفهای غیر قابل باور؛ دروغ

Lof-qof لاف قاف
(ح.) حرف نشاندهنده خودستایی یا لافزنی

Lofurmoq لاف اورماق
(مص.م.) لا. لافیدن؛ خود را ستودن و کار ناکرده یا چیز نداشته را به خود بستن؛ لاف زدن؛ ادعا کردن

Lofchi لافچی
(ص.) لافزن؛ ویژگی آنکه لاف بسیار می زند؛ خودستا

Lofchilik لافچیلیک
(ا.) وضع یا کیفیت لافزن بودن؛ عمل لاف زن

Lofchilik لگرفیم
[لگاریتم] (ا.) (ریاضی) لگاریتم؛ نمادی که نشان می دهد عددی به چه توانی رسیده تا عدد معینی به دست آمده است ۳- حاصل لگاریتم، ۱۰- پایه لگاریتم و ۱۰۰۰ عددی است که لگاریتم آن را گرفته ایم)

Logarifmik لگاریفمیک
(ص.) مربوط یا منسوب به لگاریتم؛ لگاریتمی

Logik-1 لوگیک
(ا.) آگاه از علم منطق؛ منطق دان

Logik-2 لوگیک
(ص.) ۱- منطقی؛ با منطق ۲- قانونی؛ ضروری

Logika لوگیکه
(ا.) ۱- منطق ۲- دانشی که در باره ی اصلها و معیارهای نتیجه گیری و اثبات بحث می کند؛ دانش اصلهای صورت استدلال ۲- (مجاز) استدلال عاقلانه

Lohas لاحس
(ص.) (درز) ۱- شل؛ بی حال ۲- افسرده؛ او ~ طا بولیب، یاتدی (او بی حال شد و خوابید)

Lohaslanmoq لاحس لنماق
(مص.ل.) ۱- شل یابی حال شدن ۲- افسرده خاطر

Lirik-2 لیریک
(ص.) منسوب یا مربوط به غنا؛ غنائی؛ تغزلی

Lirika لیریکه
(ا.) ۱- اشعار غنائی؛ شعری که حاکی از عواطف و احساسات باشد ۲- مجموعه ی چنین آثار

Liriklik لیریکلیک
(ا.) وضع یا کیفیت غنائی بودن شعر

Lison لسان
(ا.) (کم) لسان؛ زبانی که به وسیله ی یک گروه زبانی (مانند عربها، روسها یا کردها) برای ارتباط افراد به کار می رود

Lisoniy لسانی
(ص.) لسانی؛ منسوب به لسان؛ زبانی

Litografik لیته گره فیک
(ص.) مربوط یا منسوب به لیتوگرافی

iya لیته گره فیه
[لیتوگرافی] (ا.) ۱- لیتوگرافی ۲- عمل یا فرایند تهیه ی صفحه ی سنگی برای چاپ ۳- چاپ سنگی

Litr لیتر
۴- کارگاه تهیه ی آن ۵- متن چاپ شده به این طریق

Litr لیتر
(ا.) لیتر؛ واحد حجم در دستگاه متری معادل حجم داخلی یک دسی متر مکعب

Litrli لیترلی
(ص.) ظرفی به حجم مقباس لیتر؛ ساخته شده یا مدرج به مقیاس؛ لیتر بیش ~ ایدیش (ظرف پنج لیتره)

Litsenziya لیتسنیزیه
(ا.) ۱- جوازنامه، پروانه؛ ۱۱- اژه ی کار که از سوی دولت داده می شود ۲- جواز یا اجازه ی استفاده و کاربرد اختراع، تکنالوژی و ...

Litsey لیتسی
[لئیسه] (ا.) لیسه؛ مؤسسه ی متوسطه آموزشی مسلکی دولتی؛ دبیرستان دولتی

Livit لیویت
(ا.) دسته هایی متشکل از پنجاه پنجاه رشته ی نخ پنبه ای یا ابریشمی از گلوله های نخ در دستگاه بافندگی

Livitchi لیویتچی
(ا.) کارگری که دسته های نخ را پنجاه پنجاه تایی می سازد

Loaqal لااقل

Lipillatmoq لیپیلتماق
(مص.م.) لیپیلخماق

Lip-lip لب لب
~ لب (تکرار)

Lippa لبیه
[نیفه] (ا.) موضع گذراندن بندشلوار، کمرشلوار که بند را از آن می گذرانند

~o'rmoq لبیه (نیفه) اورماق
قسمت بالایی شلوار را بالا کشیدن، یعنی آماده ی کار شدن

Liq-1 لیق
(ح.) نشانه ی لبریزی یا کاملا پر بودن پیاله؛ چاییدن ~ توله (پیاله از چای لبریز است)؛ اوی مهماندن ~ توله (خانه از مهمان کاملا پر است)

Liq-2 لیق
(پس.) ~ لیک

Liqang-liqang لیقنگ لیقنگ
~ لبکنگ لبکنگ

Liqildoq لیقیلداق
(ص.) لق؛ ویژگی آنچه که در جایش محکم یا استوار قرار نداشته باشد

Liqillamoq لیقیلخماق
(مص.ل.) ۱- غیر مستحکم شدن؛ لرزان یا ناستوار شدن ۲- (مجاز) سست یا ضعیف شدن

Liqillatmoq لیقیلختماق
(مص.م.) لیقیلخماق

iq-liq لیق لیق
~ لیق (تکرار)

Liqqa-liqqa لیققه لیققه
~ لیق (تکرار)

Liqqon-1 لیقخان
(ص.) (اف. گف.) لق؛ دارای وضع یا حالت ناستوار

Liqqoq-2 لیقاق
(ص.) میان تهی و آبدار (در مورد انگور)

Lira لیره
(ا.) لیره؛ واحد پول تعدادی از کشورها مانند بریتانیا، ترکیه، ایتالیا، ایرلند، مصر، سودان، سوریه، لبنان و قبرس

Lirik-1 لیریک
(ا.) شاعر غزل سرا؛ سراینده ی اشعار غنائی

واحدها، ماهیت، ساختار و تغییرات زبان

Lingcha لینگچه
(ا.) (گف.) گونی کوچک؛ کیسه

Liniya لبنیه
(ا.) ۱- سیستم تلفن، برق و ... ۲- کابل ۳- (نظامی) سیستم نقاط مدافعه یا؛ لدینگی ~ (خط مقدم جبهه) ۳- راه آهن، تراموای یا مترو؛ خط السیر؛ (اف. گف.) لبن

Linkor لینکر
(ا.) رزمنده؛ کشتی جنگی

Linoleum لینولئوم
(ا.) لینولئوم؛ نوعی پوشش کف یا دیوار، که بیشتر از مخلوط آگرد چوب پنبه، روغن بزرزک و مواد رنگی تهیه می شود

Linotip لینوتیپ
[لاینوتایپ] (ا.) ماشین حروف ریزی که سطر سطر حروف را می ریزد و سطر سطر برای چاپ آماده می کند

Linotipchi لینوتیپچی
(ا.) کارگر حروفچین لاینوتایپ

Lint لینت
(ا.) الیاف چسبیده به تخم پنبه که پس از پاک کردن باقی می ماند

Linter لینتر
(ا.) ۱- ماشینی که پس از پاک کردن پنبه الیاف کوتاه چسبیده به تخم پنبه را می گیرد ۲- الیاف کوتاه پنبه که به تخم پنبه چسبیده است

Linterchi لینترچی
(ا.) کارگر ماشین لینتر

nza لینزه
[لنز] (ا.) ۱- لنز ۲- عدسی نازک و بسیار شفاف از پلاستیک یا شیشه ی نشکن، که برای اصلاح شکست نور مستقیما روی کره ی چشم گذاشته می شود؛ عدسی مجاورتی

Lip لب
(ح.) نشانه ی حرکت یا حادثه ی آنی یا ناگهانی؛ چراغ ~ ایتیپ اوچدی (چراغ ناگهان خاموش شد)؛ او ~ ایتیپ غایب بولدی (او آنا غایب شد)

Lipillamoq لیپیلماق
(مص.ل.) به سرعت یا ناگهان رخ دادن؛ به سرعت و ضعیف سوختن (در مورد شعله ی آتش، شمع یا چراغ)

لاو
(ج. ۱) - واژه‌ای برای شعله‌های تند و درخشان آتش ۲-
(کودکانه) صدای چنین شعله‌ای

لاویه
[=لویا] (۱. ۱) - لویا: گیاه علفی بالا رونده از تیره‌ی پروانه و، دارای برگهای آزاد، گل‌های سفید مایل به زرد یا بنفش، میوه‌ی دارای نیم گوشتی ۲- دانه‌ی آن گیاه که خوراکی و معمولاً بیضی شکل است

آق لویا
لویا سفید: نوعی لویای خوراکی دارای دانه‌های بیضی به شکل کلیه و خالی در بخش فرورفتگی

قیزیل لویه
لویا قرمز: نوعی لویای خوراکی دارای دانه‌های بیضی تخت بزرگتر از لویا سفید به رنگ سرخ

لاولاو
← (تکرار)
لاولماق

(مص. ل. ۱) - درخشیدن: به شدت فروزان بودن ۲- (مجاز) به شدت داغ شدن ۳- (مجاز) به تندی بر افروخته یا خشمگین شدن

لاولتماق
(مص. م. ۱) - لاولخماق

لایخانه
(۱. ۱) - گودالی که در آن گل آماده کنند یا از آن گل گرفته باشند

لای
(۱. ۱) - لای ۲- گل: مخلوط لزج و چسبندگی شامل خاک نرم و آب ۳- گلی که در آب ته نشین شود ۴- درد

ایش نینگ تگی لای
عاقبت کار خراب است

Misqozonga~tuvoq
مس قازانگه لای تواق (مثل)
به همدیگر مناسب: نازیب

Suvsarchashmadan~
سوو باشند (سرچشمه) دن لای (ضر)
آب از سرچشمه گل است (دهخدا): عیب کار یا مانع امر از مقامی بالاتر است

لای چیلیک
(۱. ۱) - وضع یا کیفیت گل بودن: کوز سی (لای بودن در خزان)

مشابه لاله و خودروی که در آغاز فصل بهار در دشتها می‌روید

Lolarangli
لاله رنگلی
(ص. ۱) - به رنگ لاله: لاله‌وش: قرمز

Lolazor
لاله زار
(۱. ۱) - لاله زار: زمینی که در آن لاله‌ی بسیار رویده باشد

Lom-1
لام
(۱. ۱) - نام حرف «ل»

~demay
لام دیمه‌ی
بدون حرف: تسلیم محض

Lom-2
لام
(۱. ۱) - ديلم: ابزاری برای شکستن یا سوراخ کردن سنگ، دیوار و مانند آن به صورت میله‌ای آهنی که یک سر آن حسته و استند مانند است

Lomakon
لامکان
(ص. ۱) - بدون جا و محل بود و باش

Lombard
لمبرد
(۱. ۱) - میله‌ی آهنی

Lom-mim
لاممیم
(ص. ۱) - خاموش: بدون حرف: بدون مخالفت

Lop
لب
(ج. ۱) - ۱- نشانه‌ی حالت یا رویداد ناگهانی: چراغ - ایتیب یاندی (یا چراغ ناگهان روشن شد) ۲- آنی نشانه‌ی تاکید و مبالغه

Lopillamoq
لپیلماق
(مص. ل. ۱) - ۱- تلوتلو خوردن: به صورت نامتعادل و خود به خودی حرکت کردن ۲- گاهی بالا و گاهی فرو شدن (در مورد شعله آتش)

Lopillatmoq
لپیلتماق
(مص. م. ۱) - لپیلماق

Lop-lop
لپ لپ
← لب (تکرار)

Lop-loyiq
لاب لایق
(ص. ۱) - کاملاً شایسته: کاملاً مناسب

Loppa-loyiq
لاپخه لایق
← لاپ لایق

Loq
لاق
(پس. ۱) - سرزمین قیش آ (قشلاق) ده: روستا: جای گرمسیر، که زمستان را آنجا گذرانند ۲- سرزمین یا مکان انباشته از چیزی: تاش - (سنگلاخ)، سوو - (برکه) ۳- ظرف: جای نگهداری چیزی: یاغ - (ظرفی

شدن
لژه

Loja
[=لژ] (۱. ۱) - لژ ۲- غرفه‌ای در تماشاخانه ۳- بخش ممتاز سالن سینما، دورترین بخش از پرده

Lojuvard-1
لاجورد
(۱. ۱) - ۱- لاجورد ۲- نیل: رنگ آبی تیره ۳- (زم) سنگ قیمتی لاجورد ۴- (زم) ماده‌ی آبی رنگی که از ساییدن سنگ لاجورد و جدا کردن کانیهای آن به دست می‌آید

Lojuvard-2
لاجورد
(ص. ۱) - لاجوردی: دارای رنگ نیلی

Lok
لاک
(۱. ۱) - ماده‌ی رنگی که از مخلوط صمغ لاک با الکل حاصل کنند و آن را در رنگ آمیزی یا جلا دادن به کار برند

Lokator
لکتر
(۱. ۱) - (مکانیک) اسبابی الکترونیکی ردیابی که جای شیء مورد نظر را از طریق امواج صوتی یا رادیویی بخش شده از آن تثبیت می‌کند

kin
لاکین
[=لکن (لاکن)] ← لیکن

Loklamoq
لاک لماق
(مص. م. ۱) - بالا لک رنگ آمیزی کردن

Lokomotiv
لکه موتیو
لوکوموتیو (۱)
[=لکوموتیو] (۱. ۱) - لکوموتیو: وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری که بر روی خط آهن حرکت می‌کند و برای کشیدن واگنهای قطار به کار می‌رود

Lol
لال
(ص. ۱) - ۱- فاقد توانایی سخن گفتن ۲- ویژگی لال بودن از اثر حیرت، ترس یا حادثه‌ی ناگهانی: ~ قیلماق یا قالدیرماق (آ) حیران یا گیج ساختن

Lola
لاله
(۱. ۱) - ۱- لاله ۲- گیاه علفی پیازدار، از تیره‌ی سوسنیها، دارای برگ بیضی یا دراز تاشده به رنگ سبز ماتی، گل کامل تک با کاسه و جام معمولاً زرد یا قرمز ۲- گل آن گیاه: گل لاله ۳- نام خانمها

Lolagun
لاله گون
← لاله رنگ

Lolaqizg'aldoq
لاله قیز غلداق
(۱. ۱) - گیاهی علفی از تیره‌ی سوسنیها به رنگ سرخ

لقمه Luqma-1

(۱) ۱- لقمه ۲- خوراکی که یکباره به دهان بگذارند ۳- (مجاز) خوراک اندک

لقمه Luqma-2

(۱) حرفی یا عبارتی توضیحی، تکمیلی یا تصدیقی که در جریان صحبت کسی (معمولاً برای یادآوری نکات گفته نشده یا فراموش شده) به او گفته می شود

لقمان Luqmon-1

(۱) ۱- لقمان؛ مردی حکیم که بنابر روایات اسلامی حبشی بود و در روزگار داود می زیسته است. در اشعار فارسی و در امثال و حکم نام وی بسیار آمده است ۲- نام آقایان

لقمان Luqmon-2

(۱) لقمان؛ سوره‌ی سی و یکم از قرآن؛ مکیه، ۴-۳- آیه، پس از سوره‌ی روم و پیش از سجده

لقمان Luqmon-3

(ص) (مجاز) دانا؛ حکیم؛ فهیم

لوستره Lustra

[=لوتر] (۱) ۱- لوتر ۲- حباب شیشه‌ای، چینی یا فلزی چراغ، بویژه نوعی که از سقف می آویزند ۳- چراغی که دارای یک یا چند حباب است ۴- چلچراغ؛ قندیل

لطف Lutf

(۱) ۱- لطف ۲- نیکی و مهربانی؛ اونیگ سی مینگه کوپ (لطفش نسبت به من زیاد است ۳- اخوبی آبو شعرننگ سی جدا کوپ (خوبیهای این شعر فراوان است)

لطفاً Lutfan-1

(ق) از روی لطف؛ از روی مهربانی و مرحمت؛ او کیشی سی مینگه یاردم بیردیلر (آنها از روی مهربانی به من کمک کردند)

لطفاً Lutfan-2

(اصط) خواهشمندم؛ خواهش می کنم؛ یاردم بیرینگ (لطفاً کمک کنید)

لطف کاریک Lutfkorlik

(۱) وضع یا کیفیت لطف یا مهربانی کردن

لطف کارانه Lutfkorona

(ق) بالطف و مهربانی؛ با کمال لطف

لوخ Lux-1

(۱) (گیاه شناسی) ۱- لوخ ۲- تیره‌ای از گیاهان تک پده‌ی دایمی باتلاقی، بابرگهای باریک و دراز، سنبله‌ی

چشمان سیاه که برای شکار تربیت می شوند

لاچین Lochin-2

(۱) از اقوام ترکی (ازبکی)

لاچین Lochin-3

(ص) (مجاز) دلیر؛ چابک؛ زیرک و چالاک

لاچیره Lochira

(۱) نان مخصوص ورقه‌ئی متشکل از چندین لای نازک و هموار خمیر ورنیامده که میان آنها را روغن مالیده در تنور می پزند

لاچیره فتیر Lochirafatir

(۱) نان مخصوص روغنی پر نقش که از چندین لای خمیر ورنیامده‌ی نازک و هموار آماده و در تنور پخته می شود

لوک Luk

(۱) سوراخ سرپوشدار سقف خانه

لوکس Luks-1

(ص) لوکس؛ پر شکوه؛ تجملی؛ عالی

لوکس Luks-2

(۱) (فیزیک) لوکس؛ واحد روشنائی برابر یک لومن بر متر مربع

لونگی Lungi

[=لرنگ] (۱) ۱- لرنگ ۲- پارچه‌ای مستطیل شکل که به هنگام دخول در گرمابه به کمر بندند؛ فوطه؛ ازار ۳- (قد) پیش بندی که آرایشگران جلوسینه وزیر گلوی مشتری خود می بندند ۴- (گف) دستمال ۵- (دری، گ) دستار؛ عمامه

لونج Lunj

(۱) ۱- بخش گوشتی زیر گونه‌ها که روی استخوانهای فک را پوشانده است؛ لب و سی آسپلگن (آزرده یا خشمگین است) ۲- خالیگاه قسمت داخلی روی و دهن؛ او سی تولدیریب نان چینردی (او دهن خود را پر کرده نان می جوید)

لونه خود Lonoxod

(۱) (مکانیک) نخستین ماشین اتوماتیک پیاده شده در سطح مهتاب از سوی دانشمندان روسی

لوپه Lupa

(۱) ذره بین؛ اسبابی چشمی شامل یک عدسی یا دستگاهی از عدسیها که از اشیای بسیار ریز تصویرهای نسبتاً درشت به دست می دهد

لوق Luq

← لیک

مایعات

لایقه لتماق Loyqalatmoq

(مص.م) لایقه ماق (به وسیله‌ی کسی یا چیزی)

لایق تماق Loyqatmoq

(مص.م) ۱- لایقه ماق ۲- (مجاز) رسوا کردن؛ خراب کردن

لایخورک Loyxo'rak

(۱) (جانورشناسی) پرنده‌ای مشابه به مرغابی با منقار دراز که در نزارها و باتلاقها به سر می برد و از نرمتان و حشرات کوچک تغذیه می کند

لای چقیر Loychaqir

(۱) (گف) تکه‌های گل به لباس چسبیده

لزی Lozi

(۱) فلفل بریان شده در روغن که آن را روی خوراکیهای خمیری مانند ماکارونی، مانتو و ... می اندازند

لازم Lozim-1

(ص) ۱- لازم ۲- مورد نیاز؛ کم چیلیک نی تولدیریش ~ (رفع کمبودی لازم است ۳- لازمه ۴- (دستور) ویژگی فعلی که نیازمند مفعول نباشد (مانند بارماق (رفتن)، اوخله ماق (خواهیدن)، قیغورماق (اندوهگین شدن)

لازم Lozim-2

(۱) شلوار ملی که زنان از یک می پوشند (معمولاً از پارچه‌های نرم و نازک مانند اطلس، کتان، مخمل ...): اژزار

لازملیک Lozimlik-1

(۱) وضع یا کیفیت لازم بودن

لازملیک Lozimlik-2

(ص) مناسب یا کافی برای ساختن «لازم» (شلوار زنانه)

لازم آمده Lozimomada

(۱) هدایای پوشاکی یا خوراکی که در جشن عروسی، تولد و ختنه سوران برده شود؛ (گف) لازمنده

لاغر Log'ar

(ص) (کم) لاغر؛ فاقد گوشت و چربی کافی

لاش Losh

(۱) (گف) لاش؛ بدن جاندار، بویژه جانور مرده؛ جسد؛ لاشه

لاچین Lochin-1

(۱) پرنده‌ای از راسته‌ی بازسانان با بالهای بلند،

لایحه Loyiha

(۱) ۱- لایحه ۲- نوشته‌ای برای ارائه به یک هیأت تصمیم گیری ۳- نقشه؛ طرح یا برنامه‌ای ذهنی برای آنچه ساخته یا تولید شود

لایحه لماق Loyihalamoq

(مص.م) لایحه ساختن یا طرح کردن

لایحه لشتیریش Loyihalashtirish

(۱) عمل یا فرایند به شکل نقشه، طرح یا برنامه در آوردن

لایحه لشتیرماق Loyihalashtirmoq

(مص.م) به شکل نقشه، طرح یا برنامه در آوردن

لایحه لاوچی Loyihalovchi

(۱) لایحه ساز؛ آنکه طرح لایحه را آماده سازد

لایق Loyiq

(ص) لایق؛ شایسته؛ مناسب

لایغی چه Loyig'icha

(ق) مناسب حال و شأن؛ طور مناسب حالش آهرکیم نی ~ حرمت قیل (هرکس را به طور مناسب حرمت کن)

لایکش Loykash

(۱) ۱- کسی که لای را از جایی به جای دیگر انتقال دهد ۲- اسباب انتقال دهنده‌ی لای

لایکش لیک Loykashlik

(۱) وضع یا کیفیت لای کش بودن

لای لماق Loylamoq

(مص.م) ۱- گل آلود کردن؛ سوونی ~ (آب را گل آلود کردن) ۲- سوراخ سمبه‌ای را با گل مسدود ساختن آدیوار تیشیگینی لایله دیم (سوراخ دیوار را با گل مسدود کردم)

لای لتماق Loylatmoq

(مص.م) لایلماق (به وسیله‌ی کسی)

لایلی Loyli

(ص) گل آلود؛ آلوده یا آغشته به گل؛ ~ کییم (لباس گل آلود)

لایقه Loyqa-1

(۱) ۱- ذرات گل شناور در میان آب

لایقه Loyqa-2

(ص) ۱- آلوده با ذرات خاک، گل و گرد ۲- (مجاز) عاقبت بد یک کار

لایقه ماق Loyqamoq

(مص.ل) آلوده به گل، درد یا خاک شدن (در مورد

لوق لوق Lo'q-lo'q

(ح.) واژه‌ای برای بیان درد شدید و پیهم

لوت Lo't

(ا.) (قد، اد) ۱- انواع غذاهای خوشمزه؛ گزک

لوطی باز Lo'ttiboz

(ا.) (قد، اد) ۱- عروسک باز؛ آنکه بانمایش عروسک بازی سرو کار دارد ۲- (مجاز) شخص حيله گر، نيرنگباز و فريبگر

لوطی باز ليک Lo'ttibozlik

(ا.) ۱- عروسک بازی ۲- (مجاز) حيله گری؛ فريبگری

(ص.) چاق؛ گنده؛ آدم (آدم گنده)

لوپیش Lo'ppish

← لوپخی

لوپچیک Lo'pchik

(ا.) چوبکی که در یک انجامش پنبه پیچیده باشند

لوق Lo'q

(ح.) واژه‌ای برای حالت چشمان با نگاه ثابت و بی حرکت در یک نقطه

لوقیلماق Lo'qillamoq

(مصل.) به شدت درد کردن؛ باشیم لوقیلخب آغریدی (سرم به شدت درد می‌کند)

شتران) حرکت کردن ۲- بدوش حرکت کردن ۳-

(مجاز) آواره یا سرگردان شدن؛ تلاش بیپوده کردن

لوکخی Lo'kki

(ص.) دارای حرکتی مانند حرکت شتران

لوکچه Lo'kcha

(ا.) (مصرف) لوک

لوله Lo'la

(ا.) ۱- لوله ۲- هر چیز استوانه‌ای دراز میان تهی که بتوان از آن یک سیال انتقال داد ۳- بخشی از یک اسباب که دارای چنان شکلی باشد ۴- اندام یا چیزی به آن شکل (بعضامیان پر)؛ بالیش (بالیش لوله‌ای)

لولی Lo'li-1

(ا.) ۱- کولی؛ هر یک از افراد مردمی چادر نشین یا سیخار از اقوام هندی و از نژادهندوایرانی که در سراسر جهان پراکنده‌اند و معمولاً از راه خوانندگی، نوازندگی، اجرای نمایشهای سیار، فال بینی، کارهای دستی و نگهداری چهارپایان زندگی می‌کنند

لولی Lo'li-2

(ص.) (مجاز) جنجالی؛ پرخاشجو (بیشتر در مورد کودکان)

لولی‌لیک Lo'ililik

(ا.) (مجاز) وضع یا کیفیت جنجالی یا پرخاشجو بودن

لولی‌وش Lo'livash

(ص.) (ادبیات) زیبا؛ شوخ؛ مقنون کننده

لومباز Lo'mboz

(ا.) قطعه گلی نسبتاً گلوله که در ساختن دیوار یا پوشاندن سقف بام کاربرد دارد

لونده Lo'nda

(ا.) ۱- قطعه؛ پارچه؛ بیر ~ لای (یک پارچه گل) ۲- (مجاز) مختصر؛ دقیق؛ روشن آسوزینگی؛ قلیلب

ایت! (حرف را مختصر و دقیق بگو!)

لونده لونده Lo'nda-lo'nda

(ا.) پارچه پارچه؛ قطعه قطعه ۲- (مجاز) دقیق

دقیق؛ واضح

لوپ Lo'p

(ح.) نشانه‌ی حالت ناگهانی یا آتی حادثه یا چیزی؛ ~

ایتیب قرشیم که تایلیدی (ناگهان جلوم سبز شد)

لوپخک Lo'ppak

(ص.) پخته شده؛ رسیده (بیشتر در مورد پنبه به کار می‌رود)

لوپخی Lo'ppi

استوانه‌ای از گل‌های به هم فشرده و میوه‌ی استوانه‌ای خرمایی رنگ که پس از خشک و متلاشی شدن، رشته‌های سفید پنبه مانند و بسیار نازک جدا و دانه هایش به وسیله‌ی باد پراکنده می‌شود و از رشته‌های پنبه مانند آن جهت تهیه‌ی نوعی ساروج در بنایی نیز استفاده می‌کنند؛ روخ؛ بردی؛ حفا؛ بوط؛ طیفی؛

لوئی؛ لویی

لوخ Lux-2

(ص.) (اف، گف،) دارای رفتار یا منش ناخوشایند؛

بداخلاق

لیه Lya

[= لا] (ا.) لا؛ ششمین نت موسیقی

لزوم Luzum

(ا.) (کم) لزوم؛ وضع یا کیفیت لازم بودن

لزوم‌سبز Luzumsiz

(ص.) غیر لازم؛ بی لزوم

لوغ Lug'

(پس.) دارا؛ دارنده؛ صاحب؛ بیر ~ (زمیندار)، قوی ~

(صاحب گوسفند)؛ لغ؛ لیغ؛ لوق؛ لبق

لغت Lug'at

(ا.) ۱- لغت ۲- واژه ۳- کلمه‌ای که معنای آن گفته

شده باشد یا باید گفته شود

لغتچی Lug'atchi

(ا.) لغوی؛ واژه‌نامه نگار؛ لغت نویس

لغتچیلیک Lug'atchilik

(ا.) لغت نویسی؛ فرهنگ نویسی

لغوی Lug'aviy

(ص.) (ا.) لغوی؛ مربوط به واژه ۲- تحت اللفظی؛ ~

ترجمه (ترجمه‌ی تحت اللفظی)

لچک Luchchak

(ص.) ۱- ویژگی صاف و بی پوشش بودن؛ ~ تیری

(پوست صاف و بی مو) ۲- (مجاز) بی تربیت؛ بی بند و

بار

لوک Lo'k

(ا.) شتر بزرگ یک کوهانه با سر کوچک و گردن دراز،

که معمولاً در رأس کاروان بسته می‌شد

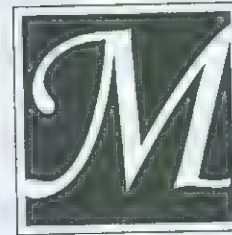
لوکیدان Lo'kidon

(ا.) (گف.) کلون؛ قید چوبی که پشت در نصب کنند

و در راندان بندند

لوکیلماق Lo'killamoq

(مصل.) ۱- همراه با تکان دادن بدن (مانند حرکت

M	م
	(۱.) دوازدهمین حرف الفبای ازبکی
M-2	م
	(ض.) ضمیر متصل اول شخص مفرد (در آخر واژه‌های مختوم به حروف صدادار): ته م (پدرم)، دوپخیم (کلاهم)، کیلدیم (آدمم)، بارسم (بروم)
M-3	م
	(پس.) از فعل امر (مختوم به حرف صداداره) ۱- اسم می‌سازد: باغله م (بسته) (دسته) ۲- صفت می‌سازد: قره م (تحت الحمایه؛ زیر نظارت)
Ma-1	مه
	(ح.) واژه‌ای است که هنگام دادن چیزی توسط دهنده به گیرنده گفته می‌شود: مه، بونی آل (مه، این را بگیر)
Ma-2	مه
	(ح.) همراه با واژه‌ی «نی» یا «نه» می‌آید و ضمیر پرسشی می‌سازد: نیمه؟ (چه؟)، نیمه گپ؟ (چه گپ است)
Ma-3	مه
	(صو.) واژه‌ای برای جانوران باربر است
Ma-4	مه
	(پس.) حرف نهی در فعل امر: قیلمه (مکن) قیل (بکن)؛ یارمه (مرو) بار (برو)

Ma-5	مه
	(پس.) ۱- نشانه‌ی تنوع: خیل ~ خیل (گوناگون)، رنگ ~ رنگ (رنگارنگ) ۲- از یکی تادیگری: کوچه ~ کوچه (کوچه به کوچه)، اوست ~ اوست (سر به سر)
Ma-6	مه
	(پس.) از فعل امر ۱- اسم می‌سازد: توگمه (چیز بستنی)؛ دگمه، تورمه (زندانی)، باسمه (چاپ) ۲- صفت می‌سازد: ایزمه (پرگو)؛ وراج، یسه مه (مصنوعی)، پوره مه (تاییده؛ تابدار)
Mabda'	مبدا
	(۱.) مبدأ؛ نقطه‌ی آغاز؛ سرآغاز
Mablag'	مبلغ
	(۱.) ۱- مبلغ ۲- مقدار پول ۳- سرمایه
Mabodo	مبادا
	(ح.) ۱- حرف شرط به معنی اگر؛ اگر شد؛ در صورتیکه؛ بارالمسم، خواطرلنمنگ (اگر آمده نتوانستم، نگران نشوید) ۲- شاید؛ واژه‌ای است که احتمال رویدادی را می‌رساند؛ کیلر (شاید بیاید)
Madad	مدد
	(۱.) مدد؛ یاری؛ کمک
Madadkor	مددکار
	(۱.) ۱- مددکار ۲- یاری دهنده ۳- مددکار اجتماعی
Madang	مدنگ

آب دریا) و به صورت ترکیب وجود دارد. در تهیه‌ی آلیاژهای سبک، تصفیه‌ی شکر، داروسازی، عکاسی و شیشه‌سازی به کار می‌رود

مگنولیة [ماگنولیا] (۱) ماگنولیا؛ درخت زینتی از تیره‌ی ماگنولیاه‌ها، دارای برگهای بیضی شکل، گل‌های نر - ماده‌ی درشت سفید، ارغوانی، زرد یا سرخ و بسیار معطر

محل Mahal-1 (۱) محل؛ جایگاه؛ گوشه و کنار؛ به لر خبرلری (اخبار گوشه و کنارها)

محل Mahal-2 (۱) ۱- وقت؛ زمان؛ تانگ سده (وقت سحر) ۲- بار؛ مراتبه؛ نوبت؛ هر کونی اوچ به اوقات یی یمیز (هر روز سه بار غذای خوریم)

محلہ Mahalla (۱) محلہ؛ خیابان یا گذرگاهی با کوچه‌های فرعی، خانه‌ها و دکان‌های آن، که یک واحد شهری، اجتماعی یا تاریخی را پدید آورد؛ کوی؛ محل؛ گذر

محلہ‌لیک Mahallalik (۱) وضع یا کیفیت در محلہ بودن؛ هر فرد ساکن محلہ؛ به ییگیت (جوان محلہ)

محلخی Mahalli (ص) ۱- محلی ۲- مربوط یا متعلق به یک محل؛ بومی ۳- اهل یک محل ۴- ویژگی آنچه جنبه‌ی رسمی یا استاندارد ندارد و تنهادر ناحیه‌ای از کشور رایج است؛ به اوقات (غذای محلی)

محلۂ چیلیک Mahallichilik (۱) محلۂ گرای

محبوب Mahbub-1 (۱) محبوب؛ کسی که دیگری به او عشق می‌ورزد؛ معشوق

محبوب Mahbub-2 (ص) ۱- محبوب ۲- دوست داشتنی ۳- مورد علاقه و توجه دیگری یا دیگران

محبوبہ Mahbuba (۱) محبوبہ؛ مؤنث محبوب؛ زنی که مورد محبت مردی واقع شده؛ معشوقه

محبوس Mahbus (۱) محبوس؛ زندانی

محدود Mahdud

مگزینچی Magazinch (۱) صاحب‌مغازه یا فروشگاه ۲- کسی که در فروشگاه کار کند؛ فروشنده

مگستر Magistr (۱) کسی که در یک رشته‌ی علمی دارای درجه‌ی تحصیل فوق لیسانس است

مگسترلیک Magistrlik (۱) وضع یا کیفیت فوق لیسانس بودن

مگسترل Magistral-1 (۱) شاهراه؛ راه اصلی که چندین شهر را به یکدیگر می‌پیوندد و چندین راه فرعی از آن جدا می‌شود

مگسترل Magistral-2 (ص) عمده؛ اصلی؛ اساسی؛ گاز سی (شاه لوله‌ی گاز)

مگستره توره Magistratura (۱) درجه‌ی علمی فوق لیسانس

مگمه Magma [مگما] (۱) (زم) تفتال؛ سیلیسی مذاب موجود در ژرفای زمین، که از گازهای گوناگون اشباع شده و منشأ سنگهای آذرین است

مگمہ‌تیک Magmatik (ص) حاصل شده از مگما

مگنت Magnat (۱) مالک بزرگ ۲- سرمایداران بزرگ

مگنیزیه Magneziya [منیزی] (۱) (شیمی) منیزی؛ اکساید منیزی

مگنیت Magnit [ماگنت] (۱) مغناطیس؛ آهن ربا

مگنیت‌لماق Magnitlamoq (ص) مغناطیسی ساختن

مگنیتلی Magnitli (ص) دارای ویژگی مغناطیسی

مگنیتہ فون Magnitofon (۱) دستگاه ضبط صوت؛ دستگاه الکتریکی یا الکترونیکی که صدا را بر روی نوار مغناطیسی ثبت می‌کند

مگنی Magniy (۱) منیزی؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۱۲ و وزن اتمی ۲۴/۳۰، به رنگ سفید نقره‌ای، شکلپذیر و چکشخوار، نامحلول در آب و قابل تجزیه با اسیدها، که با نور خیره کننده‌ای می‌سوزد، به طور فراوان (در

(۱) مداح؛ ستایشگر

مدار Mador-1 (۱) نیرو یا توان؛ کسللیک؛ پنی اوزدی (بیماری نیروی او را به تحلیل برد)

مدار Mador-2 (۱) ۱- مدار ۲- هر یک از دایره‌های فرضی که به موازات خط استوا و عمود بر نصف النهارهای زمین کشیده شده است ۳- مسیر حرکت سیارات

مدارسیز Madorsiz (ص) ناتوان؛ ضعیف؛ نزار

مدارسیزلنماق Madorsizlanmoq (ص) ناتوان یا ضعیف شدن

مدرسه Madrasa (۱) ۱- مدرسه ۲- مؤسسه‌ای که در آن علوم دینی تدریس می‌شود

مفہوم Mafhum (۱) (کم) مفهوم؛ آنچه از سخنی بتوان فهمید؛ معنی

مفیہ Mafiya [مافیا] (۱) دسته‌ی مسلح یا غیرمسلح جنایتکاران که از طریق اژعمال زور، تهدید یا قتل به اهداف عمده‌ی مادی یا سیاسی خود نایل می‌گردند

مفکوره Mafkura (۱) مرام؛ مسلک؛ بینش؛ ایدئولوژی

مفکوره‌وی Mafkuravi (ص) مربوط یا منسوب به مفکوره

مفتون Maftun (ص) مفتون؛ شیفته

مفتونکار Maftunkor (ص) دارای حالتی که موجب شیفتگی، توجه یا علاقه شود

مگر Magar (ق) ۱- مگر ۲- واژه‌ی استفهام (پرسش)، بویژه در موردی که خواستار پاسخ مثبت باشند؛ به شونداق ایس می؟ (مگر همینطور نیست؟) ۳- واژه‌ی استثنا و جداسازی، بجز، غیر از؛ همه کیتدی - شاهرخ (همه رفتند بجز شاهرخ)

مگزین Magazin (۱) ۱- مغازه؛ فروشگاه؛ دکان ۲- جعبه؛ خزینہ؛ خشاب اسلحه؛ میلتنق سی (جعبه‌ی سلاح)

مگزینلی Magazinli (ص) دارای جعبه؛ به افته مت (مسلح جعبه دار)

(۱) (قد) کلون یا قید چوبی در

مدنی Madaniy (ص) ۱- مربوط یا منسوب به مدنیت؛ فرهنگی؛ به انقلاب (انقلاب فرهنگی) ۲- با مدنیت؛ با فرهنگ؛ به آدم (آدم با فرهنگ) ۳- افراورده‌ی دستی؛ به ایکن (کشت دستی) ۴- (اف) مربوط به زندگی یا جامعه‌ی دارای تمدن؛ به حیات (زندگی مدنی)

مدنیت Madaniyat (۱) ۱- مدنیت؛ تمدن ۲- وضع یا کیفیت با فرهنگ یا بادانش بودن

مدنیتلی Madaniyatli (ص) با فرهنگ؛ با معرفت

مدنیت‌سیز Madaniyatsiz (ص) بی فرهنگ یا بی معرفت؛ عقب مانده از تمدن

مدنیت‌سیزلیک Madaniyatsizlik (۱) وضع یا کیفیت عقب بودن از تمدن یا بی معرفت بودن

مدنی‌لشیش Madaniylashish (۱) عمل یا فرایند مدنی شدن

مدنی‌لشماق Madaniylashmoq (ص) مدنی شدن؛ روز تاروز مدنی تر شدن

مدنی‌لشتیرماق Madaniylashtirmoq (ص) مدنی‌لشماق

مدنی‌مییشی Madaniy-maishiy [مدنی معیشتی] (ص) مربوط به زندگی مدنی

مدخہ Madda (۱) ۱- چرک؛ ریم ۲- (مجاز) تیرگی یا افسردگی قلب

مدہ لماق Maddalamoq (ص) چرک یا ریم گرفتن

مداح Maddoh (۱) ۱- خواننده شعرها و قصه‌های مذهبی، بویژه در ستایش خاندان پیامبر اسلام ۲- آنکه کسی راستایش کند و از خوبیهایش سخن بگوید

مدح Madh (۱) (کم) ۱- مدح ۲- عمل ستایش کسی یا چیزی و گفتن خوبیه و شایستگیهایش ۳- آنچه در این باره گفته شود

مدحیہ Madhiya (۱) ۱- آنچه (شعر یا نثر) در ستایش کسی یا چیزی نوشته شده باشد ۲- نام خانمها

مدحیہ‌چی Madhiyachi

گذران زندگی

مجق

Majaq

(ص. ۱-۲) له ۲- ویژگی آنچه بر اثر فشار خرد شده باشد
۳- ویژگی آنچه بر اثر فشار شکل اصلی و نخستین خود را از دست داده باشد

مجق لmaq

Majaqlamoq

(مص. م.) به اثر فشار شکل نخستین چیزی را به شدت تغییر دادن

مجق لنmaq

Majaqlanmoq

(مص. مج.) مجق لmaq

مجبور

Majbur

(ص. ۱-۱) مجبور ۲- ویژگی آنکه وادار به انجام کاری یا پذیرش وضعی شده باشد ۳- ناگزیر یا ناچار

مجبورا

Majburan

(ق.) از روی اجبار؛ اجبارا؛ مجبوری

مجبوری

Majburiy-1

(۱.) مجبوری؛ مجبورت؛ ناگزیری؛ ناچاری

مجبوری

Majburiy-2

← محبور

مجبورت

Majburiyat

(۱.) ۱- مجبورت ۲- وضع یا کیفیت مجبور بودن؛ مجبوری؛ ناگزیری؛ ناچاری ۳- وعده‌ی قطعی اجرای کاری

مجهول

Majhul

(۱.) (کم) ۱- مجهول؛ آنچه ناشناخته است ۲- (ریاضی) کمیت نامعلوم؛ -سان (عدد مجهول)

مجهول فعل

~fe'l

فعلی که اجرا کننده‌ی آن نامعلوم باشد

مجید

Majid

(ص. ۱-۱) دارای مجد؛ بزرگوار؛ بلند مرتبه ۲- نام آقایان

مجلس

Majlis

(۱.) ۱- مجلس ۲- گرد هم آمدن گروهی برای منظوری ۳- گرد آمدن گروهی برای جشن عروسی یا ضیافت؛ قیز لر سی (مجلس دختران) ۴- نهاد قانونگذاری؛ پارلمان

مجلس باز

Majlisboz

(ص.) آنکه علاقمند یا دوستدار ضیافتهای نشستهای دوستانه است

مجلس بازلیک

Majlisbozlik

(۱.) ۱- وضع یا کیفیت علاقمند بودن به مجلس یا ضیافتهای ۲- عمل مجلس باز

[مسحی دوز] (۱.) آنکه مسحی دوز

Mahsichan

[مسحیچن] (ق.) فقط با مسحی، بدون کفش؛ -یوگورماق (تنه‌ها با مسحی دودین)

محصول

Mahsul

(۱.) ۱- محصول ۲- آنچه از فعالیت به دست آمده باشد؛ کالا؛ فرآورده؛ کارخانه سی (محصول کارخانه) ۳- فرآورده‌ی کشاورزی؛ بوغدای سی (محصول گندم) ۴- (مجاز) پیامد یا نتیجه‌ی عمل یا رویدادی؛ اوروش سی (پیامد جنگ)

محصولدار

Mahsuldor

(ص.) آنچه محصول فراوان و خوب دهد؛ پر ثمر

محصولی

Mahsulli

(کم.) ← محصولدار

محصولات

Mahsulot

ج. محصوله (محصول)

محو

Mahv

(ص.) (کم) محو؛ از میان رفته؛ نابود شده

مهوش

Mahvash

(ص.) ۱- مهوش ۲- مانند ماه؛ ماه و ش ۳- (مجاز) بسیار زیبا

محزون

Mahzun

(ص.) (کم) محزون؛ غمگین

محشر

Mahshar

(۱.) ۱- محشر ۲- (اسلام) جای گرد آمدن مردم در روز قیامت ۳- (مجاز) جای بسیار پر ازدحام

مییت

Maiyat

[=معیت] (۱.) (قد.) معیت؛ همراهی

میشت

Maishat

[=معیشت] (۱.) ۱- معیشت ۲- گذراندن زندگی؛ گذران؛ معاش ۳- (گف.) عیش؛ عشرت

میشت باز

Maishatboz

[=معیشت باز] (ص.) خوشگذران؛ عیاش؛ علاقمند شدید به خوشگذرانی

میشت بازلیک

Maishatbozlik

[=معیشت بازلیک] (۱.) خوشگذرانی؛ عیاشی

میشت پرست

Maishatparast

[=معیشت پرست] (ص.) علاقمند خوشگذرانی یا عیاشی

میشی

Maishiy

[=معیشی] (ص.) مربوط یا منسوب به معیشت یا

(۱.) نگاه آمیخته با حیرت و شیفنگی؛ جمالیکه ~

بولدی (شیفته‌ی جمالش شد)

Mahmadona

محمه دانه

(ص.) ۱- ویژگی آنکه در هر مورد یا زمینه‌ای داخل صحت دیگران شود و به اظهار نظر بپردازد ۲- آنکه بیش از سنش سخندان یا پر حرف باشد

مهابت

Mahobat

(۱.) (کم) ۱- مهابت ۲- ترسناکی ۳- آن نوع بزرگی که ترسی معمولاً همراه با احترام و شگفتی در بیننده پدید می‌آورد

مهابتلی

Mahobatli

(ص.) با مهابت؛ ویژگی ترسناک بودن

محال

Mahol

(ص.) محال؛ ناممکن؛ ناشدنی

مهارت

Mahorat

(۱.) مهارت؛ توانایی به کار گرفتن آگاهیهای خویش در انجام دادن کاری؛ استادی؛ چیره دستی

مهارتلی

Mahoratli

(ص.) دارای مهارت؛ ویژگی آنکه در کاری ماهر یا چیره دست است

مهپاره

Mahpora

[=ماهپاره] (ص.) (ادبیات) ماهپاره؛ زنی بسیار زیبا (همچون ماه)

مهر

Mahr

(۱.) مهر؛ مالی که مرد در هنگام زناشویی پرداخت آن را به همسرش بر عهده می‌گیرد؛ مهریه

محرم

Mahram

(ص.) ۱- محرم ۲- ویژگی خویشاوندی که زناشویی با وی حرام باشد ۳- ویژگی کسی که پوشیدن سر و روی از وی شرعاً لازم نباشد ۴- ویژگی کسی که (به سبب دوستی و نزدیکی) از راه‌های دیگری آگاه باشد؛ همراز ۵- امر؛ برپیش

محروم

Mahrum

(ص.) ۱- محروم ۲- بی بهره؛ بی نصیب ۳- بی بهره از نعمتهای زندگی

محروم‌لیک

Mahrumlik

(۱.) محرومیت؛ وضع یا کیفیت محروم بودن

محسی

Mahsi

[=مسحی] (۱.) مسحی؛ نوعی از موزه که صلحا و امرا در پامی کردند

محسی دوز

Mahsido'z

(ص.) ۱- محدود ۲- دارای کرانه یا مرز ۳- اندک؛ کم

محفل

Mahfil

(۱.) (کم) ۱- محفل ۲- جایی که در آن گروهی گرد آیند ۳- خود آن گروه

محکم

Mahkam-1

(۱.) نام آقایان

محکم

Mahkam-2

(ص.) ۱- محکم ۲- با دوام ۳- سخت ۴- استوار؛ یابرجا ۵- (مجاز) تغییر نپذیر؛ ثابت؛ -اراده (اراده‌ی ثابت) ۶- (مجاز) پخته؛ محتاط؛ آویزگه ~ آدم (آدم محتاط)

محکم

Mahkam-3

(ق.) (محکم) به سختی؛ یا شدت؛ -اوشله دی (محکم گرفت)

محکمه

Mahkama

(۱.) ۱- محکمه ۲- اداره؛ شورا؛ وزیر لر سی (شورای وزیران، یول مسئله سی بویچه تیگیشلی ~ لرگه عریضه بیردیک (در مورد مسئله راه به ادارات مربوط عریضه دادیم) ۳- (اف) دادگاه

محکمه‌چیلیک

Mahkamachilik

(۱.) وضع یا کیفیت کار یا در نظر داشت منافع اداره‌ی مربوط

محکم لmaq

Mahkamlamog

(مص. م.) محکم کردن؛ استوار کردن چیزی در جای خود به صورتی که جا بجا نشود یا عیبی پیدا نکند

محکم لنmaq

Mahkamlanmog

(مص. مج.) محکم شدن؛ استوار شدن؛ یا برجا گشتن

محکم لنmaq

Mahkamlatmog

(مص. م.) محکم لmaq (به وسیله‌ی کسی)

محکوم

Mahkum

(۱.) ۱- محکوم ۲- کسی که دادگاه او را بزه‌کار شناخته است ۳- کسی که ناگزیر به پذیرش وضع معمولاً ناخوشایندی شود آشکست گه ~ (محکوم به شکست)

محکوم‌لیک

Mahkumlik

(۱.) محکومیت؛ وضع یا کیفیت محکوم بودن

مه لقا

Mahliqo

(ص.) (ادبیات) مه لقا؛ دارای چهره‌ی بسیار زیبا (در مورد دختر یازن)؛ ماهرخ؛ ماهرو

محلیا

Mahliyo

مکسیموم Maksimum-1

[=ماکزیمم] (۱) ۱- ماکزیمم ۲- بیشترین کمیت یا مقدار قابل دسترس یا به دست آمده؛ بیشینه؛ حد اکثر ۳- زمان بالاترین یا بیشترین رشد ۴- بالاترین حد مجاز یا ممکن

مکتب Maktab

(۱) ۱- مکتب ۲- مدرسه ۳- آموزشگاههای ویژه‌ی کسب و هنر ۴- سبک هنری یا ادبی؛ هرات سی (مکتب هرات) ۵- آیین یا آموزه‌ای ویژه؛ کانت سی (مکتب کانت)

مکتبدار Maktabdor

(۱) مکتبدار؛ معلم و اداره کننده‌ی مکتبخانه

مکتبدارلیک Maktabdorlik

(۱) وضع یا کیفیت مکتبدار بودن؛ مکتب‌داری

مکتب‌دش Maktabdosh

(۱) دو یا چند نفری که در یک مکتب درس بخوانند

مکتبخانه Maktabxona

(۱) جای‌بنایی که در آن مدرسه قرار داشته باشد

مکتوب Maktab-1

(۱) نامه

مکتوب Maktab-2

(ص) نوشته شده

ملک Malak

(۱) ۱- (دین) فرشته ۲- (مجاز) زن زیبا و خوشگل

ملکه Malaka

(۱) ۱- ملکه؛ آنچه در ذهن نقش بندد و فراموش نشود

۲- مهارت و تجربه‌ی حاصل شده از کار

ملکه‌لی Malakali

(ص) صاحب ملکه؛ دارای ملکه

ملخ Malax

(۱) ملخ؛ هر یک از تیره‌ی ملخها

مله‌خیت Malaxit

(۱) مرم‌ر سبز

مله‌ی Malay-1

(۱) ۱- خدمتکار؛ آنکه در خدمت و فرمان کسی قرار دارد ۲- (مجاز) آله‌ی دست؛ آنکه دست نداشته و در فرمان کسی باشد

مله‌ی Malay-2

(۱) هر یک از مردم مالیزی

مله‌ی‌لیک Malaylik

(۱) وضع یا کیفیت دست‌نشانده یا آله‌ی دست بودن

مکاره

Makkora-2

(۱) مکاره؛ بازار مکخاره؛ نوعی بازار موقت که در آن تولیدکنندگان و فروشندگان کالای خود را به خریداران و بازرگانان عرضه می‌کنند و ممکن است محلی، منطقه‌ای، کشوری یا بین‌المللی باشد

مکارلیک Makkorlik

(۱) وضع یا کیفیت مکار بودن؛ مکخاری

مکارانه Makkorona

(ق) حيله گرانه؛ به طرز فریبگرانه؛ با نیرنگباری

مکلیر Makler

(۱) شخص یا مؤسسه‌ای که کارش دلالتی در امر خرید و فروش کالا، سهام یا ارز است

مکان Makon

(۱) ۱- مکان ۲- فضایی که جسمی مادی آن را اشغال کرده یا بر آن قرار گرفته باشد ۳- ساختمان یا محلی که برای منظور ویژه‌ای به کار می‌رود ۴- منطقه یا ناحیه‌ای معین ۵- مقام؛ جایگاه

مکان‌سبز Makonsiz

(ص) بدون جا؛ بی‌وطن

مکر Makr

(۱) مکر؛ حيله؛ نیرنگ

مکرلی Makrli-1

(۱) مکرخار؛ حيله گر

مکرلی Makrli-2

(ص) دارای مکر؛ متشکل از مکر و فریب

مکرواقتصادیات Makroiqtisodiyot

(۱) مجموعه‌ی مناسب تولیدی بزرگ؛ از پاکستان سی (مجموعه‌ی مناسبات تولیدی بزرگ از پاکستان)

مکروستاتستیکه Makrostatistika

(۱) ۱- آمار یا احصائیه بزرگ در مقیاس دولتی ۲- دانش مربوط به آموزش و مطالعه رشد، توسعه و دگرگونیهای جامعه

مکروه Makruh

(ص) مکروه؛ ناپسند؛ ناخوشایند؛ بویژه از نظر دستورهای شرعی

مکرچی Makrchi

(ص) (گف) مکار؛ حيله گر

مکسیمال Maksimal

(ص) حد اکثر؛ بیشترین مقدار؛ بیشینه؛ بالاترین؛ بزرگترین

یک از فرآورده‌های خمیر ماکارونی به شکلهای گوناگون ۴- خوراکی که به وسیله‌ی دم کردن آنها می‌پزند

مکیت Maket

[=ماکت] (۱) ماکت؛ نمونه‌ی معمولاً دست ساز چیزی (مانند اتومبیل یا ساختمان) در ابعاد کوچک، برای بررسی، ارزیابی یا نمایش آن به بینندگان

مکیان Makiyon

[=ماکیان] (۱) ۱- ماکیان؛ مرغ خانگی ۲- پرندۀی ماده ۳- (دشنا) نامرد؛ زن صفت (در مورد مردها گفته می‌شود)

مکه Makka

(گف) مکه جوخاری

مکه‌ی‌سنا Makkaisano

← سنا

مکه‌جوخاری Makkaajo'xori

(۱) ۱- ذرت ۲- گیاه علفی یک پایه از تیره‌ی گندمیان، با برگهای دراز خشن و نوک تیز که سنبله‌ی گل‌های نر آن در بالای ساقه و گل‌های ماده در کناره‌ی برگ‌ها پدید می‌آید، دارای دانه‌ی گرد، سخت و براق به رنگ‌های سفید، زرد یا قهوه‌ای مایل به قرمز، منتهی به خامه‌ای دراز ۳- دانه‌ی (رسیده) آن گیاه؛ زرخشت

مکه‌ساجیق Makkasochiq

(۱) کدو؛ گیاه علفی از تیره‌ی خیاریان، دارای جنسهای خزننده با جنگ‌های بالارونده و میوه‌ی معمولاً درشت ۲- میوه‌ی آن گیاه از سبزیهای خوراکی است و به صورت پخته یا سرخ کرده مصرف می‌شود و گاهی از آن به عنوان لیف شستشو استفاده می‌شود؛ ترابی

مکه‌سوپورگی Makkasupurgi

(۱) ۱- درمنه؛ گیاه خودروی تابستانی و پایا، از تیره‌ی مرکبان، دارای ساقه‌های باریک و چوبی، برگهای ریز به هم فشرده و پوشیده از کرک، گل آذینهای کلارپرک کوچک و متعدد با بوی معطر و طعم کمی تند و تلخ ۲- گیاهی خوشه دار از تیره‌ی گندمیان که از آن نیز جارو می‌سازند

مکه‌یی Makkayi

(گف) مکه جوخاری

مکار Makkor

(ص) مکار؛ حيله گر؛ فریبکار

مکاره Makkora-1

(ص) مکاره؛ بسیار مکر کننده؛ بسیار فریبنده؛ حيله

Majmag'il

مجمعیل (ص) ۱- رشد ناکرده؛ از رشد و نمو بازمانده؛ عقب مانده؛ -باله (بچه عقب مانده) ۲- (مجاز) مهمل؛ غیر دقیق؛ گنگ

Majmu

مجموعه [مجموع] (۱) مجموعه؛ حاصل جمع

Majmua

مجموعه ۱- مجموعه ۲- تعدادی اشیای مربوط به یکدیگر که به منظوری گردآوری شود ۳- آثاری که به شکل سری چاپ شود

Majnun

مجنون (۱) مجنون؛ دیوانه

Majnuntol

مجنون‌تال (۱) بید مجنون؛ درخت تا ارتفاع ۱۵ متر با شاخه‌های جوان باریک و بلند آویزان، دمبرگ کوتاه، که برگ انشعابات پایین آن پهن و انشعابات بالاییزه‌ای و باریک است

Majnuntut

مجنون‌توت (۱) نوعی درخت توت زینتی که شاخچه‌هایش بلند، باریک و آویزان است

Majol

مجال (۱) ۱- مجال ۲- امکان ۳- فرصت ۴- توانایی

Majolsiz

مجال‌سبز (ص) ۱- فاقد امکان یا توانایی ۲- فاقد فرصت

Majoz

مجاز (۱) مجاز؛ واژه‌ای که در معنی دیگری جز معنی اصلی خود به کار رود مثلاً «ارسلان» (شیر) به معنی نیرومند یا دلیرا

Majoziy

مجازی (ص) ۱- مجازی ۲- مربوط به مجاز ۳- غیر واقعی

Majruh

مجروح (ص) ۱- مجروح؛ زخمی ۲- معیوب

Majus

مجوس (۱) مجوس؛ نامی که عربها به زرتشتیان داده بودند؛ زرتشتی

Majusiy

مجوسی (ص) منسوب به مجوس یا زرتشتی

Makaron

مکرون [ماکارونی] (۱) ۱- ماکارونی ۲- رشته‌های دراز از خمیر خوراکی، بویژه خمیر آرد گندم که در پختن برخی خوراکیها به کار می‌رود؛ رشته‌ی فرنگی ۳- هر

کتاب)

Manba منبعه
[منبع] (ا.) ۱- منبع ۲- جای پیدایش یا به دست آمدن چیزی ۳- شخص یا نوشته ای که اطلاعاتی از آن به دست آید: خبر: ی (منبع خبر)

Manda منده
(ح.) درمن: نزدمن: کتابینگ ~ (کتابت نزدمن است) **Mandarin** مندرین

(ا.) ۱- نارنگی ۲- درخت پایا از تیره ی مرکبات، دارای برگهای باریک و تیزه ای و میوه ی سته ۳- میوه ی آن درخت که خوراکی، (تقریباً) کروی، معطر و دارای پوست نارنجی تند و مایل به قرمز است و براحتی از پوست جدا می شود: (اف و دری) کینو

Mandat مندت
(ا.) ۱- اعتبارنامه ۲- نامه ای که در آن انتخاب نماینده ای از سوی رأی دهندگان تأیید شده باشد ۳- تصدیق نامه: گواهی نامه

~komissiyasi مندت کمیسیه سی
کمیسیون اعتبارنامه

Mandolina منده لینه
[ماندولین] (ا.) ماندولین: ساز زهی یا بدنه ی گلابی شکل و دارای معمولاً چهار جفت سیم که بازخمه ای سه گوش نواخته می شود

Maneken منکن
[مانکن] (ا.) ۱- مانکن ۲- کسی که کارش پوشیدن جامه های آخرین مد و دارای طرحهای تازه برای نمایش دادن آنها به خریداران است ۳- مجسمه ای از انسان که برای نمایش جامه های تازه در فروشگاههای لباس به کار می رود (در زبان ازبکی تنها معنای ۳ کاربرد دارد)

Manfaat منفعت
(ا.) منفعت: سود

Manfaatdor منفعت دار
~ منفعتی

Manfaatli منفعت لی
(ص.) ویژگی آنچه دارای سود است: دارای منفعت

Manfaatparast منفعت پرست
(ص.) سودجو: دوستدار دستیابی سود

Manfaatsiz منفعت سیز
(ص.) ویژگی آنچه فاقد سود باشد: بی فایده

Manfiy منفی

(ص.) ۱- منفی ۲- دارای حالت نفی، انکار یا رد ۳- (ریاضی) کمتر از صفر: -سان (عدد منفی) ۴- ویژگی قطب یاسیمی که دارای الکترون های اضافی باشد

Manfur منفور
(ص.) (کم) ۱- منفور ۲- نفرت انگیز ۳- مورد تنفر

Mang منگ
~ مه (حالت احترام و جمع)

Manglay منگله ی
(~) بشابی

Mangol منگول
(ا.) ۱- مغول ۲- قوم زرد پوست بومی مغولستان در آسیای مرکزی ۳- هر یک از افراد این قوم

Mangu منگو
(ق.) همیشه: به طور دائم: به طور ابدی: جاودانه: اونتینگ ایزگو خاطره سی ~ قاله دی (خاطره های نیکش جاودانه می ماند)

Mangulik-1 منگولیک
(ا.) وضع یا کیفیت جاودانه بودن: جاودانگی

Mangulik-2 منگولیک
(ص.) جاودانه: ماندگار: همیشگی: جاودانی: مستقلیک ~ افتخار بجز (آزادی افتخار جاودانی ماست)

Manhus منحوس
(ص.) (کم) ۱- منفور: نفرت انگیز ۲- منحوس: نامبارک: ناخجسته: بد یمن

Manifest منیفست
[مانیفست] (ا.) مانیفست: سابه

Manikur منیکور
[مانیکور] (ا.) لاک زدن ناخن: مانیکور کردن: آرایش ناخن

Manikurchi منیکورچی
[مانیکورچی] (ا.) مانیکور پست: آرایشگر ناخن: کسی که ناخن مشتریان را آرایش می کند

Manilovchilik منیلا وچیلیک
(ا.) خیالپرستی: وضع یا کیفیت خیالپرست بودن

Maniy منی
(ا.) (فی) منی: مایع جنسی معمولاً بارور ساز در جاندار بالغ نر: اسپرم

Manjalaqi منجله قی
(ص.) ۱- پر خاشگر: دارای رفتار همراه با اعتراض و واکنش تند: ستیزه جو ۲- جنگالی

پرخاش به خاطر رفتار ناروایا ناخوشایند: سرزنش

Malul ملول
(ص.) (کم) ۱- ملول ۲- دل تنگ: دل آزرده ۳- غمگین

Mal'un ملعون
(ص.) ملعون: لعنت شده: نفرین شده: لعنتی

Mamlakat مملکت
(ا.) ۱- مملکت ۲- کشور ۳- سرزمین ۴- نام خانمها

Mamma ممه
(ا.) (کودکانه) ۱- ممه ۲- پستان ۳- خوراک: هر چیز خوردنی

Mamnun ممنون
(ا.) ممنون: سپاسگذار

Mamnuniyat ممنونیت
(ا.) ۱- وضع یا کیفیت ممنون بودن ۲- خوشی: رضایت

Mamnunlik ممنون لیک
(ا.) ممنونیت

Mamont ممانت
[ماموت] (ا.) (جان) ماموت: هر یک از فیلهایی که در آغاز دوران چهارم زمین شناسی می زیسته اند و با داشتن جثه ی بزرگ و موهای رشد یافته بر بدن، عاج دراز و پیچیده و پشت بلند و بسیار خمیده از گونه های امروزی مشخص می شوند

Mamot ممات
(ا.) (اد. کم) ممات: مرگ: حیات و ممات

Man-1 من
[منع] (ا.) منع: جلوگیری

Man-2 من
(ا.) (قد.) واحد وزن سنتی در کشورهای ایران، افغانستان و آسیای میانه

Man-3 من
(گف.) ~ من

Mana منه
(ض.) ۱- این ۲- اشاره به نزدیک ۳- قبل از ضمائر اشاره آمده، تأکید و برجسته می کند: ایشله سنگ ~ بو گز و میدان (اگر بخواهی) کار کنی این گز و این میدان ۴- در جملات خطابی حالاتی چون حیرت، کنایه یا تعجب را می رساند: انه حسن و ~ ملاحظ! (این است حسن و این است ملاحظ!)

Manavi منه وی
(ض.) (گف.) اشاره به نزدیک: این: ~ کتاب (این

Malham ملهم
[مرهم] (ا.) ۱- مرهم ۲- داروی مالیدنی، بویژه داروی روغنی: پماد ۲- (مجاز) آنچه برای درمان کار آمد باشد

Malik ملک
(ا.) (قد. کم) ملک: پادشاه ۲- نام آقایان

Cho'li~ چول ملک
صحرای بزرگ

Malika ملیکه
[ملکه] (ا.) ۱- ملکه ۲- زنی که پادشاه شود ۳- همسر پادشاه: شهبانو ۴- مادر پادشاه: ملکه ی مادر

۵- (جان) جنس ماده ی بالغ و بارور در جامعه ی حشره های اجتماعی (مانند زنبور عسل، مورچه، موربانه) که کار تخمگذاری را انجام می دهد ۶- نام خانمها

Malikushshuaro ملک الشعراء (ع)
(ص.) ملک الشعراء: رئیس شاعران: مقدم شعراء

Malla-1 ملخه
(ا.) ۱- پارچه ی بافته شده از پنبه ی «ملخه» رنگ ۲- نام آقایان

Malla-2 ملخه
(ص.) زرد روشن مایل به سرخ، جگری یا قهوه ای روشن

Mallapo'sh ملخه پوش
(ا.) ملاقه یا شمد ساخته شده از پارچه ی پنبه یی برنگ «ملخه»

Malohat ملاحت
(ا.) ۱- ملاحت: بانمکی: خوشایندی: دلچسپی (در مورد انسان، بویژه چهره ی زن و دختر) ۲- نام خانمها

Malohatli ملاحت لی
(ص.) ویژگی با ملاحت بودن

Maloik ملایک
~ ملائکه

Maloika ملایکه
[ملائکه] (ا.) (کم) ۱- فرشته ۲- فرشتگان

Malol ملال
(ا.) ملال: دل تنگی: دل آزدگی: ملولی

Malolat ملالت
(ا.) (کم) ملالت: وضع یا کیفیت ملول بودن

Malomat ملامت
(ا.) ملامت: عمل یا فرایند توبیخ، بازخواست یا

(۱.۱) منظور ۲- مورد پسند؛ خوشایند؛ آدابی باله
ایلگه ~ (ضر) (بچه‌ی باتربیت مورد پسند مردم است)
۳- آنچه در نظر باشد؛ مقصود ۴- (اف.) قبول؛
تصدیق؛ وزیرلیک ینگ لایحه نی - سقیلدی (وزارت
لایحه‌ی جدید را تصدیق کرد)

منظور قیلماق
۱- پسند کردن ۲- معقول ساختن؛ مورد پسند
ساختن

منغیت
(۱.۱) یکی از قبایل ترک (ازبک) ۲- هر یک از افراد
منسوب به این قبیله

منشا
(۱.۱) منشأ ۲- جای پیدایش ۳- (مجاز) وسیله‌ی
پیدایش

معافه
[محفه] (۱.۱) محفه؛ هودج ماندی که بر دوش حمل
کنند؛ محافه

معارف
(۱.۱) معارف ۲- معرفت ۳- اداره‌ی مربوط به امور
آموزش و پرورش در مدارس، دبیرستان‌ها و
آموزشگاهها

معارف‌پرور
(ص.) دوستدار و علاقمند معارف

معارفچی
(۱.۱) کارمند ساحه‌ی معارف

معاش
(۱.۱) معاش؛ گذران زندگی ۲- دست مزد؛ کارمزد
مقبره
(۱.۱) مقبره ۲- آرامگاه ۳- بنایی که بالای آرامگاه
بسازند

مقبول
(ص.) (کم) ۱- مقبول ۲- پذیرفتنی ۳- خوشایند
مقال
(۱.۱) ضرب المثل؛ لطیفه، نکته، مضمون یا پندی که
در میان مردم رایج باشد؛ مثل

مقاله
(۱.۱) مقاله؛ نوشته‌ای معمولاً بیش از ۲۰۰ و کمتر از
۲۰۰۰ کلمه برای یک نشریه‌ی ادواری، مؤسسه‌ی
آموزشی یا گردهمایی علمی، یافنی، شامل عقیده‌ی
نویسنده در باره‌ی موضوعی

مقام
Maqom-1

منطقی
(ص.) ۱- منطقی؛ منسوب به منطق ۲- منطق دان ۳-
آنچه از روی منطق و تعقل گفته شده باشد؛ ~ فکر
(فکر منطقی)

منطقی
(ص.) دارای منطق؛ آنچه بر پایه‌ی منطق استوار باشد
منطق‌سبز
(ص.) ویژگی آنچه بر منطق استوار نباشد؛ غیر
مسطفی

منطق‌سبزیلیک
(۱.۱) وضع یا کیفیت غیر منطقی بودن

منیاور
(۱.۱) مانور ۲- تمرین عملیات جنگی، معمولاً به
وسیله‌ی عده‌ی زیادی از یگانهای نظامی؛ آزمایش ۳-
فعالیت نظامی که هدف آن تغییر وضع جبهه باشد ۴-
حرکت یا تغییر رفتار حيله آمیز و فریبکارانه ۵- تغییر
خط ترن در ایستگاه راه آهن به خاطر وصل کردن
لکوموتیو و واگنها

منظره
(۱.۱) منظره ۲- آنچه در نظر آید؛ آنچه به چشم دیده
شود؛ چشم انداز؛ منظر ۳- تصویری از دورنمای
طبیعت

منظره‌لی
(ص.) دارای منظره؛ دارای چشم انداز

منزل
(۱.۱) منزل ۲- محل اتراق در سفر ۳- جای سکونت؛
خانه ۴- واحد مسافت سنتی برابر با ۳۶ کیلومتر ۵-
(مجاز) نقطه‌ی پایان مسابقه؛ انتها ۶- نشانی؛ آدرس
منزلت
(کم) (۱.۱) منزلت؛ پایگاه و ارزش اجتماعی

منزلگاه
← منزل ۱-، ۲-، ۳-

منظوم
(ص.) (کم) منظوم؛ ویژگی سخنی که به صورت شعر
(بوژه شعر عروضی) باشد؛ مق منثور

منظومه
(۱.۱) منظومه ۲- داستان یا سرگذشتی که به شعر
بیان شده باشد ۳- (نجوم) مجموعه‌ای از سیاره‌ها و
قمرها که به گرد ستاره‌ای می‌گردند؛ دستگاه آفویاش
~ سی (منظومه‌ی شمسی)

منظور
Manzur

ملی بودن
منصب

Mansab-1
(۱.۱) ۱- منصب ۲- جایگاه یا عنوان شغلی؛ مقام ۳-
شغل ۴- (گف.) کار یا فعالیت برای تبارز کردن

منصب‌گه مینماق
~gaminmoq
صاحب شغل یا مقامی شدن؛ به پرستی مقرر شدن
Mansab-2
منصب
[منصب] (۱.۱) منصب؛ محل تلاقی رودخانه‌ای با دریا
یا دریاچه؛ دهانه‌ی رودخانه

Mansabdor
منصبدار
(ص.) ۱- منصبدار؛ کسی که دارای رتبه و شغلی مهم
در دستگاه دولتی است ۲- (اف.) افسر نیروهای
ارتشی و انتظامی

Mansabli
منصبلی
← منصبدار

Mansabparast
منصب‌پرست
(ص.) جاه طلب؛ دوستدار دستیابی به مقام و نام

Mansabsiz
منصب‌سبز
(ص.) ویژگی آنکه شغل یا منصبی ندارد

Mansub-1
منسوب
(۱.۱) ۱- منسوب ۲- وابسته ۳- خویشاوند

Mansub-2
منسوب
(ص.) منسوب؛ دارای وابستگی؛ دارای نسبت

Mansublik
منسوبلیک
(۱.۱) وضع یا کیفیت منسوب بودن

Mansur
منشور
(ص.) دارای حالت نشر
منتی
(۱.۱) خوراکی است که گوشت، دنبه و پیاز ریزه شده را
با مصالح دیگر در قطعات نازک چهارگوش خمیر
می‌پیچند و آن را در طبقه‌های مشبک دیگ و یژه‌ی
پخت این خوراک می‌چینند و با بخار آب که از بخش
زیرین دیگ بالا می‌آید می‌پزند؛ (اف.) منتو

Mantipaz
منتی‌پز
(۱.۱) آنکه کارش پختن «منتی» یا فروش آن است
Mantiq
منطق
(۱.۱) ۱- منطق ۲- دانشی که در باره‌ی اصلها و
معیارهای نتیجه‌گیری و اثبات بحث می‌کند؛ دانش
اصلهای صورت‌استدلالی ۲- (مجاز) استدلال عاقلانه
منطقاً

Mantiqan
منطقاً
(ق.) از روی منطق؛ به طور منطقی؛ از نگاه منطق

منجز نبق

Manjaniq
(۱.۱) منجیق؛ نوعی ماشین جنگی قدیمی برای پرتاب
سنگ

Mankuha
منکوحه
(۱.۱) (قد، کم) منکوحه؛ زن عقد شده

Manman
من‌من
(ص.) خود پسند؛ متکبر؛ ویژگی آنکه خود
را برتر و بالاتر از دیگران ببیند

~degan
من‌من‌دیگن
مشهور؛ نامی؛ پرآوازه

Manmanlik
من‌منلیک
(۱.۱) وضع یا کیفیت خودستا یا خود پسند بودن

Manni
منخی
(۱.۱) بلغور؛ دانه‌ی نیم پز آسیا شده‌ی غلات که در
برخی غذاها می‌ریزند (مانند آش بلغور)

Manometr
منومتر
[مانومتر] (۱.۱) مانومتر؛ اسبابی برای اندازه‌گیری
فشار گاز یا بخار؛ فشارسنج

Manoqib
مناقب
(۱.۱) ۱- مناقب ۲- ج. مناقب ۳- آنچه مایه‌ی برتری و
والایی شخص شود و ستایش دیگران را برانگیزاند

Manot-1
منات
(۱.۱) ۱- واحد پول ترکمنستان ۲- (گف.) صوم

Manot-2
منات
(۱.۱) از بت‌های دوران جاهلیت عربها

Manqa-1
منقه
(ص.) ۱- تودماغی؛ ویژگی آنکه تودماغی حرف بزند
۲- (اف.) دارای دماغ پهن

Manqa-2
منقه
(۱.۱) (پزشکی) بیماری مسری و یژه‌ی جانوران فردسم
مانند اسب، خر ... که گاهی در انسانها هم دیده
می‌شود

Manqal
منقل
(۱.۱) منقل؛ ظرفی برای نگهداری آتش

Manqalanmoq
منقه‌لنماق
(مصل.) مج. تودماغی حرف زدن

Manqurt
منقورت
(ص.) ۱- ویژگی آنکه پدر و مادر، هویت و ارزشهای
ملی خود را فراموش کرده باشد ۲- برده

Manqurtlik
منقورتلیک
(۱.۱) وضع یا کیفیت برده‌بودن یا بیگانه‌از ارزشها و هویت

مرگرین **Margarin**
[مارگارین] (۱) مارگارین؛ نوعی کروی مص. نوعی که از روغنهای گیاهی تصفیه شده، شیر، آب و مواد افزودنی دیگر مانند زرده ی تخم مرغ، کارنین، ویتامینها، مواد رنگی و ضد اکسیدانها تهیه می شود؛ کروی مص. نوعی

مرگموش **Margimush**
(۱) مرگ موش؛ هر یک از ترکیبهای گوناگون ارسنیکدار که برای از میان بردن موش (و جوندگان دیگر) به صورت خوراکی به کار می رود؛ ارسنیک سفید

مرحبا **Marhabo-1**
(ح.) (کم) ۱- خوش آمدید؛ صفا آوردید ۲- نام خانمها

مرحبا **Marhabo-2**
دعا. (کم) (مرحبا؛ آفرین

مرحمت **Marhamat-1**
(۱) ۱- مرحمت ۲- مهربانی ۳- نام خانمها

مرحمت **Marhamat-2**
(ح.) حرفی است که در مقام دعوت یا رضایت گفته شود؛ بفرماید

مرحمتلی **Marhamatli**
(ص) ۱- مهربان؛ با لطف ۲- با همت

مرحمتسبز **Marhamatsiz**
(ص) ۱- نامهربان؛ بی التفات ۲- بی همت

مرحمتسبزلیک **Marhamatsizlik**
(۱) وضع یا کیفیت نامهربان بودن

مرحوم **Marhum**
(ص) ۱- مرحوم ۲- آمرزیده (تو برای شخص مرده به کار می رود)؛ شادروان ۲- مرده؛ در گذشته

مریخونه **Marixuana**
[ماری جوانا] (۱) ماری جوانا؛ حشیش

مرجان **Marjon**
(۱) ۱- مرجان ۲- جانور دریایی از رده ی مهره ی دریایی از شاخه ی مرجانیان، دارای گونه های فراوان که به طور منفرد یا جمعی زندگی می کنند و بعضی از گونه هادر جواهر سازی کاربرد دارند

مرکه **Marka**
[مارک] (۱) ۱- مارک ۲- تصویر یا نشان ویژه ی مؤسسه که بر روی چیزی چاپ، حک یا نصب شده باشد ۳- تمپر ۴- نشانه یا علامت پرداخت

(۱) وضع یا کیفیت مردکار بودن

مردکار چیلیک **Mardikorchilik**
← مردکارلیک

مردلرده ی (دیک) **Mardlarday**
← مردلرچه

مردلرچه **Mardlarcha**
(ق.) مردانه؛ به شیوه ی مردان؛ مانند مردان؛ اوقیین چیلیککه ~ چیده دی (او سختی ها را مردانه تحمل کرد)

مردلیک **Mardlik**
(۱) مردی؛ وضع یا کیفیت مرد بودن

مردانه **Mardona-1**
(ص) ۱- مردانه ۲- مربوط یا متعلق به مردان؛ ~ کووش (کفش مردانه) ۳- شبیه مردان؛ ~ قامت (قامت مردانه)

مردانه **Mardona-2**
← مردلرچه

مردانه وار **Mardonavor**
(ادبیات) مردانه

مردانه لیک **Mardonalik**
(۱) (کم) ۱- مردانگی ۲- وضع یا کیفیت داشتن ویژگیهای مرد ۳- وضع یا کیفیت دارا بودن ویژگیهای خوب انسانی

مردود **Mardud**
(ص) (کم) مردود؛ پذیرفته نشده؛ رد شده

مردم **Mardum-1**
(۱) (کم) ۱- مردم ۲- انسانها ۳- گروه نامشخصی از انسانها که ویژگی معینی آنان را به یکدیگر می پیوندند ۴- انسانهای عادی در برابر گروه یا طبقه ای معین

مردم **Mardum-2**
(۱) (کالبدشناسی) (مردمک؛ سوراخی در مرکز عنبیه ی چشم که به نور امکان عبور می دهد

مردچه سیگه **Mardchasinga**
← مردلرچه

مرگ **Marg**
(کم) ← اولیم

مرگه نیس **Marganes**
[منگنز] (۱) منگنز؛ عنصر شیمیایی فلزی با عدد اتمی ۲۵ و وزن اتمی ۵۴/۹۳، نرم و شکننده، سفید خاکستری، محلول در اسیدها، که برای تهیه ی آلیاژها به کار می رود

← مقتدرلی

مقطع **Maqta'**
(۱) ۱- مقطع ۲- جای بریده شدن یا قطع شدن چیزی ۳- هر یک از بخشهای جداگانه ی یک فرایند یا جریان ۴- قطعه یا بخشی که بر اثر بریدن پدید آید؛ برش ۵- (ادبیات) آخرین بیت غزل یا قصیده

مقتا **Maqtov**
(۱) مدیحه؛ آنچه در ستایش کسی گفته یا نوشته شود

مقتاولی **Maqtovli**
(ص) سزاوار ستایش

مقتول **Maqtul**
(۱) (کم) مقتول؛ کسی که کشته شده است

مقتوله **Maqtula**
(۱) مقتوله؛ (مؤ.) مقتول؛ زن کشته شده

مره فون **Marafon**
(۱) (ورزشی) مسابقه دوش ح ۴۲ کیلومتری

مرل **Maral**
[مرال] (۱) مرال؛ نوع بزرگ آهو با شاخهای بزرگ؛ آهو؛ غزال

مرل قولاق **Maralquloq**
(۱) (گیاه شناسی) گیاهی است سمخی با ساقه ی کلفت و برگهای بزرگ، که در دامپزشکی بر ضد انگلها کاربرد دارد

مرض **Maraz-1**
(۱) (کم) (گف) زخم چرکین

مرض **Maraz-2**
(ص) زبانبخش؛ مودی؛ ویژگی آنکه یا آنچه زیان آور باشد

مرد **Mard**
(۱) ۱- مرد ۲- (مجاز) کسی که توانایی یا شایستگی انجام کاری را دارد؛ جسور؛ ناترس ۳- (مجاز) کسی که دارای خصلتهای عالی انسانی باشد

مردمیدان ~ **maydon**
مرد عمل؛ مرد جنگ؛ جنگاور

مردک **Mardak**
(۱) (قد.) بچه ی خرس، برخی از ترکان «خوک بچه» را گویند

مردکار **Mardikor**
(۱) کارگر روز مزد با کار غیر ثابت

مردکارلیک **Mardikorlik**

(۱) ۱- مقام ۲- (موسیقی) ترتیب قرار گرفتن فاصله های پرده و نیم پرده میان نتهای هشتگانه ی یک گام ۳- (موسیقی) هر بخشی از موسیقی کلاسیک به نام «شش مقام» ۴- ترتیب؛ معیار؛ اوسته غیشت لرنی بیر ~ ده تیردی (بنا آجرها را به ترتیب چید) ۵- (گف.) (مجاز) روش؛ رفتار؛ اصول؛ اوسته کورمه گن هر ~ که یورغله (استاد ندیده، به هر راهی می رود)

مقام **Maqom-2**
(۱) (کم) ۱- مقام ۲- شغل، بویژه شغل اداری یا اجرایی ۳- دارنده ی آن شغل ۴- جا؛ مکان؛ جایگاه

مقامات **Maqomot**
(۱) ۱- ج. مقامه؛ سبکی در نثر نویسی فارسی (و عربی) به صورت مقاله ای گزارش مانند ۲- ج. مقام؛ ← مقام ۲-

مقامچی **Maqomchi**
(۱) (موسیقی) ۱- خواننده یا نوازنده ای که موسیقی کلاسیک «شش مقام» را خوانده، نواخته یا اجرا کرده می تواند ۲- کسی که از موسیقی «شش مقام» آگاهی دارد

مقصود **Maqsad**
(۱) ۱- مقصد ۲- جایی که قصد رسیدن به آن باشد ۳- هدف؛ نیت؛ مراد؛ بویا شدن ~ سینکه یاردم بیریش ایدی (هدف از این کار کمک به تو بود)

مقصود **Maqsud**
(۱) ۱- مقصود ۲- آنچه قصد انجامش باشد ۳- آنچه خواستارش باشد ۴- خواسته؛ منظور؛ هدف ۵- نام آقایان

مقتلماق **Maqtalmoq**
(مص. ل.) مج. مقته ماق

مقته ماق **Maqtamoq**
(مص. م.) ستایش کردن؛ سخنی در باره ی خوبیها و برتریهای بسیار زیاد کسی یا چیزی گفتن

مقتنرلی **Maqtanarli**
(ص) قابل ستایش

مقتنماق **Maqtanmoq**
(مص. م.) خودستایی کردن

مقتنچاق **Maqtanchog**
(ص) خودستا؛ آنکه در باره ی خوبیها و توانایی های خود سخن گوید

مقتنرلی **Maqtarli**

(۱) درخت از تیره‌ی توت، دارای برگ‌های سبز و میوه‌های ریز، دیررس و شیرین خوراکی

مرورتک
(گف.) - مروریدتوت

مرزه
(۱) ۱- پشته ۲- برآمدگی (طبیعی یا مص. نوعی) کوچکی در زمین، که به عنوان مرز یا نشانه‌ی حدود زمینها در نظر گرفته می‌شود ۳- جویچه یا شیاری که به همین منظور ایجاد گردیده باشد

مرغوب
(ص.) (کم) مرغوب؛ دارای کیفیت خوب و خوشایند

مرش
[مارش] (۱) (نظامی) ۱- مارش ۲- راه رفتن سربازان با نظم و ترتیب ۳- سرودی حماسی که سربازان در موقع حرکت هم آهنگ با قدمها خوانند ۴- آهنگ موسیقی معمولاً دو یا چهار ضربی با ضرب‌های مقطع و محکم که بویژه برای تنظیم حرکت قدمهای دسته‌های نظامی و تهییج و تشجیع آنان نوشته می‌شود؛ موسیقی نظامی

مرش
[مارش] (ص.) ۱- حرفی برای حرکت به پیش یا حمله‌ی سپاه ۲- (گف.) کم شو؛ از نظرم دور شو؛ برو

مرشل
[مارشال] (۱) ۱- مارشال ۲- افسر ارشد دارای درجه‌ی نظامی معادل سپهبد ۳- درجه‌ی عالی نظامی در بعضی از کشورها

مرشللیک
(۱) مارشال؛ وضع یا کیفیت مارشال بودن

مرشروت
(۱) مسیر حرکت یا جای توقف معین وسایط ترانسپورتی، لشکر یا افراد

مرشروتلی
(ص.) ویژگی آنکه یا آنچه دارای مسیر حرکت یا ایستگاه معین باشد

مثل
(۱) ۱- مثل ۲- (کم، قد.) ضرب المثل ۳- سخنی که بیان کننده‌ی بینشی به صورت استعاره باشد

مسئله
(۱) ۱- مسئله ۲- سوالی که نیازمند پرس و جو، بررسی یا راه حل باشد ۳- قضیه‌ی ریاضی یا فیزیکی در باره‌ی آنچه باید انجام شود (مانند پیدا کردن طول یک ضلع

محسوب می‌شوند ۳- جای پایان سفر ۴- پایان کار از قبل تعیین شده؛ کارخانه پلنی - گه ییتدی (پلان کار کارخانه به انجام رسید) ۵- (نظامی) آخرین خط جبهه‌ی سپاه

مره‌بیزنیکی (سبزیکی)
پیروزی از آن ما (شما) است

مارس
(۱) (نجوم) از سیاره‌های منظومه‌ی شمسی که مدار آن میان مدار زمین و مشتری قرار دارد؛ مریخ؛ بهرام

مرثیه
(۱) مرثیه؛ سخنی (بویژه شعری) که برای سوگواری گفته، نوشته یا سروده شود

مرت
[مارس] (۱) مارس؛ ماه سوم سال میلادی دارای ۳۱ روز، که از ۱۰ اسفند آغاز می‌شود؛ مارچ

مرتبه
(۱) دفعه؛ شماره‌ی رویدادها یا کارهای تکرار شده؛ بار؛ ایکخی - سینگه تیلوفن قیلدیم (دوبار برایت تلفن کردم)

مرتبه
مرتبه

مرتبه
(۱) مرتبه؛ پایگاه؛ مقام؛ جایگاه اجتماعی

مرتبه‌لی
(ص.) ویژگی مرتبه داشتن؛ دارای مرتبه

مرتلهب
(ق.) بار؛ نوبت؛ دفعه؛ باره؛ ایکی اوچ - سخبر آلدیم (دو-سه بار خبر گرفتم)

مرورک
صلبه

مرورید
[مروراید] (۱) مروراید؛ سنگال غیر طبیعی و دارای رنگهای گوناگون و درخشان، که در داخل صدف نرم‌تنان در اطراف یک جسم خارجی (مانند شن، ذره یا انگل) رشد می‌کند و به عنوان جواهر کاربرد دارد

مروریدگل
(۱) مروراید؛ درختچه‌ی زینتی از تیره‌ی اقطیان، دارای برگهای لطیف بیضی، میوه‌های سفید درشت شبیه مروراید و به شکل خوشه‌های متراکم و انبوه؛ گل مروراید

مروریدتوت
مروریدتوت

سیاسی کارل مارکس (۱۸۱۸ - ۱۸۸۳)
مرکسیزم لنینیسم

leninizm
Marksizm

[=مارکسیسم لنینیسم] (۱) مارکسیسم لنینیسم؛ آموزه‌ای فلسفی و سیاسی که به وسیله‌ی مارکس، انگلس و لنین تنظیم و تدوین شده است

مرکسیست
(۱) مارکسیست؛ کسی که پیرو یا هوادار مارکسیسم است

مرکسیستیک
(ص.) مارکسیستی؛ مربوط یا منسوب به مارکسیسم

مرکسجه لنینچه
(۱) آنچه استوار بر پایه‌ی مارکسیسم و لنینیسم باشد

مرمر
(۱) (زمین شناسی) مرمر؛ سنگی از جنس کربنات کلسیم به شکلهای گوناگون، که در اثر حرارت یا فشار دوباره بلوری شده است

مرام
(۱) ۱- مرام ۲- معیار یا مقیاس کار، فعالیت یا فرایند؛ ایش - ییگه ییتکز یلدی (کار به معیار خود اجرا شد) ۳- (اف) شیوه یا محتوای فکری متعلق به یک فرد یا گروه ۴- (اف.) مجموعه‌ای از عقیده‌ها و بینشها، بویژه در باره‌ی زندگی، فرهنگ یا سیاست، بینش؛ ایدئولوژی

مراق
(۱) وضع یا کیفیت داشتن شوق، اشتیاق، توجه، گرایش و آرزو به چیزی؛ - ییلن موسیقیه ایشیتدیم (با اشتیاق زیاد موسیقی شنیدم)

مراسم
(۱) مراسم؛ مجموعه‌ی کارهایی که بر اساس قانون، سنت یا عرف انجام دادن آن برای مناسبت یا هدف ویژه‌ای لازم شمرده شود؛ آیین؛ توی - سی (مراسم عروسی)، مکافات بیریش - سی (مراسم اهدای مکافات)

مراتبه
(۱) بار؛ دفعه؛ مین اونی پیر - کورگن ایدیم (من او را یک بار دیده بودم)

مره
(۱) ۱- نقطه‌ی پایانی در مسابقات دو ۲- (اف، ف م) تعداد امتیازهای معین برخی از بازیها که شخص یا دسته‌ی بازیکنان با به دست آوردن آن برنده‌ی بازی

مرکسیسم
(۱) مارکسیسم؛ آموزه‌ی فلسفی و

حقوق؛ محنت؛ سسی (مارک حق کار) ۵- واحد پول آلمان و فنلاند

مرکالی
(ص.) ویژگی آنچه دارای مارک است؛ دارای مارک

مرکز
(۱) ۱- مرکز ۲- نقطه‌ای در یک شکل هندسی که محل برخورد دو محور تقارن عمود بر هم باشد؛ ایلپیس - سی (مرکز بیضی) ۳- نقطه یا محلی که در وسط چیزی باشد؛ شهر - سی (مرکز شهر) ۴- جایی که در آن فعالیت تمرکز یافته باشد؛ مؤسسه؛ اوقوو - سی (مرکز آموزشی) ۵- جایی که چیزی از آن پخش، منتشر یا اداره می‌شود؛ تیلوفن - سی (مرکز تلفن) ۶- (مجاز) پایتخت

مرکز دن قاقچه کوچ
(فیز) نیروی گریز از مرکز

مرکز گه اینتیلگن کوچ
(فیز) نیروی جذب به مرکز

دقت مرکز ییده گی
در مرکز توجه

مرکزی
(ص.) ۱- مرکزی ۲- مربوط یا منسوب به مرکز ۳- واقع در مرکز؛ - نقطه (نقطه‌ی مرکزی)

مرکز سیستم سی
سیستم عصب مرکزی

مرکز لیشیش
(۱) عمل یا فرایند در یک مرکز گرد آمدن

مرکز لیشماق
(ص. مش.) در یک مرکز گرد آمدن؛ در یک نقطه جمع شدن

مرکز لشتیر یلماق
(ص. مج.) مرکز لاشما

مرکز لشتیر ماق
(ص. م.) مرکز لاشماق

مرکتینگ
[مارکتینگ] (۱) ۱- سیستم عرضه و فروش کالا ۲- در معرض فروش قرار دادن

مرکسیزم
[مارکسیسم] (۱) مارکسیسم؛ آموزه‌ی فلسفی و

(۱.۱) - ۱- اوستا- ۲- عنوانی برای پیشگامان یا قهرمانان ورزش و شطرنج
مستان
 (ص.) - ۱- مستان؛ کسی که در حالت مستی باشد
Maston-2
 (ص.) - ۱- حیلۀ گر؛ عیار (در مورد زنان به کار رود)
Mastona-1
 (ص.) - ۱- (ادبیات) ۱- مستانه؛ به طور مدهوش کننده‌ای زیبا؛ مخمور ۲- مانند مستان
Mastona-2
 (ق.) - ۱- (ادبیات) مستانه؛ به شیوه‌ی مستان
Masxara-1
 (۱.) - ۱- مسخره؛ عمل یا فرایند ریشخند کردن و وسیله‌ی خنده و شوخی قرار دادن وضع یا رفتاری؛ تمسخر
Masxara-2
 (ص.) - ۱- ۱- مسخره ۲- دارای رفتاری که موجب خنده و سرگرمی دیگران شود ۳- خنده دار ۴- غیر جدی
Masxaraboz
 (۱.) - ۱- کسی که کارش مسخرگی است ۲- نیرنگ‌باز
Masxarabozlik
 (۱.) - ۱- عمل مسخرگی ۲- کارها را به صورت مسخره و غیر جدی انجام دادن ۳- (مجاز) نیرنگ‌بازی
Masxaralamoq
 (مص. م.) - ۱- مسخره کردن
Masxaralanmoq
 (مص. مج.) - ۱- مسخره لفاق
Masxarali
 (ص.) - ۱- مسخره آمیز؛ استهزا آمیز؛ ~ گپ (حرف مسخره آمیز)
Masshtab
 (۱.) - ۱- مقیاس یا اندازه‌ی نسبتی، بویژه بر روی نقشه‌های جغرافیایی
Mas'ud
 (ص.) - ۱- مسعود؛ فرخنده؛ خجسته
Mas'ul
 (ص.) - ۱- مسئول ۲- متصدی؛ سرپرست؛ داروخانه سی (مسئول داروخانه) ۳- پاسخگو (به ویژه در برابر مقامهای رسمی) ۴- موجب؛ باعث؛ عامل؛ هیداوچی
 اوهریه سی ایدی (راننده مسئول حادثه‌ی ترافیکی بود)
Mas'uliyat
 مسئولیت

Masojet
 (۱.) - ۱- شعبه‌ای از سکاها بوده‌اند، «مه سکت» هاز اعقاب آنان شمرده می‌شوند. «تومه روس» ملکه‌ی مشهور ماساژتها در زمان فرمانروایی کوروش هخامنشی رهبری حکومت ماساژتها را بر عهده داشت
Massa
 (۱.) - ۱- جرم ۲- مقدار ماده‌ی موجود در یک جسم ۳- (فیزیک) اندازه فیزیکی مانند یک جسم، یعنی مقاومت آن در برابر تغییر حرکت ۴- آنچه دارای وزن و حجمی نامعلوم باشد؛ توده
Massaj
 [=ماساژ] (۱.) - ۱- ماساژ؛ عمل یا فرایند مالش دادن ماهیچه‌ها (به وسیله‌ی مشت و مال یا ضربه‌های آهسته) با دست یا اسباب، برای درمان یا حفظ تندرستی
Massiv
 (۱.) - ۱- منطقه ۲- منطقه‌ی هموار کوهستان ۳- منطقه جغرافیایی با ویژگیهای همانند یا مشترک؛ اورمان ~ لری (مناطق جنگلی) ۴- دهه؛ منطقه یا ناحیه‌ای که برای زندگی اهالی یا بناهای مسکونی اختصاص یافته باشد؛ شهرنینگ چیلانزار سی (منطقه یا ناحیه‌ی مسکونی چیلانزار شهر)
Mast-1
 (۱.) - ۱- مست؛ کسی که بر اثر نوشیدن نوشابه‌های الکلی دچار مستی شده است
Mast-2
 (ص.) - ۱- مست ۲- دستخوش مستی ۳- (مجاز) بسیار خوشحال یا هیجان زده ۴- (مجاز) حالت هیجان و طغیان جنسی
Mastak-1
 (۱.) - ۱- (گیاه شناسی) گیاهی خود رو با میوه‌ی تلخ و سمی که بیشتر در میان غلات پروید
Mastak-2
 (۱.) - ۱- کبک ماده
Mast-alast
 (ص.) - ۱- بسیار مست، خوشحال و هیجان زده
Mastava
 (۱.) - ۱- خوراکی آبدار که از برنج، گوشت، سبزیها و روغن می‌پزند و در آن ماست و فلفل سیاه به کار می‌برند؛ آش و فلفل سیاه
Master
 مستر

برگزاری مراسم عروسی، سور و غیره برای افراد مصلحت دهنده ترتیب شود؛ کینگاش آشی
Maslahatgo'y
 - مصلحتچی
Maslahatlashmoq
 (مص. م.) - ۱- مش. مصلحت کردن
Maslahatli
 (ص.) - ۱- آنچه از طریق مصلحت و مشوره صورت گرفته باشد؛ ~ توی بوز یلمس (ضر) (جشن عروسی که با مصلحت برگزار شده باشد، به هم نمی‌خورد)
Maslahatchi
 (۱.) - ۱- مصلحت اندیش ۲- کسی که در باره‌ی آنچه مصلحت است (یعنی برای یافتن راه و چاره‌ی درست) فکر می‌کند؛ (مص. ل.) ۳- مشاور در اداره یا مؤسسه‌ای
Maslak
 (۱.) - ۱- مسلک ۲- اصول اعتقادی که شیوه‌ی رفتار یا رویارویی شخص یا گروهی را با دیگران یا پدیده‌ها و رویدادها تعیین می‌کند؛ مرام؛ ایدئولوژی ۳- (مجاز) مقصد؛ هدف
Maslakdosh
 (۱.) - ۱- هر یک از دو یا چند نفری که دارای مسلک مشترک اند
Maslaksiz
 (ص.) - ۱- فاقد مسلک مشخص یا معیخ ۲- فاقد مقصد یا هدف
Masnad
 (۱.) - ۱- (کم) مسند ۲- پرست عالی؛ مقام ۳- جای نشستن (مانند صندلی، تخت یا قالیچه) ۴- (مجاز) اساس؛ تکیه گاه
Masnaviy
 (۱.) - ۱- مثنوی؛ شعری که هر دو مصراع یک بیت آن همقافیه و هم‌ای آن دارای یک وزن است
Masofa
 [=مسافت] (۱.) - ۱- مسافت؛ فاصله‌ی نقطه‌ای تا نقطه‌ی دیگر؛ دوری
Masoha
 [=مساحت] (۱.) - ۱- (کم) ۱- مساحت ۲- بخشی از سطح زمین ۳- سطحی که در میان مجموعه‌ای از خطها یا مرزها قرار داشته باشد، بویژه نسبت آن به واحد مقیاسی معین (مانند متر مربع، هکتار و ...)

یا سرعت گلوله و ... ۴- سوالی یغرنج که بی پاسخ مانده باشد ۵- (مجاز) منشأ ناراحتی، سرگشتگی یا بریشانی؛ مشکل؛ دشواری؛ گرفتاری
Masalan
 (ق.) - ۱- مثلاً؛ به طور مثال؛ به عنوان مثال؛ مانند اینکه
Masalliq
 (۱.) - ۱- آنچه مورد نیاز برای پختن خوراک باشد؛ بیز آشلیک ~ (مواد مورد نیاز یک پلو)
Masalchi
 (۱.) - ۱- نویسنده، گوینده یا گرد آورنده‌ی مثل
Masdar
 (۱.) - ۱- مصدر ۲- (دستور) واژه‌ای که نام عملی باشد (مانند «کورماق» (دیدن)، «کیتماق» (رفتن)) ۳- (کم) آنچه عملی از او صادر شود ۴- (کم) کسی که متصدی کاری باشد
Masjid
 (۱.) - ۱- مسجد؛ عبادتگاه مسلمانان
Maska-1
 [=ماسک] (۱.) - ۱- ماسک ۲- نقاب ۳- صورت ۴- وسیله‌ی پوشاننده‌ی روی دهان و بینی برای کمک به نفس یا پیشگیری از آلودگی دستگاه تنفس ۵- اسبابی برای پوشاندن صورت و پیشگیری از آسیب دیدن
Maska-2
 (۱.) - ۱- (گف.) مسکه؛ روغن ناگداخته؛ چربی که از شیر یا دوغ می‌گیرند
Maskan
 (۱.) - ۱- (کم) مسکن؛ جایی که در آن ساکن شوند؛ جای سکونت؛ خانه
Maskarad
 (۱.) - ۱- بالماسکه؛ مجلس رقص که شرکت کنندگان در آن، خود را به شکل موجودات گوناگون بیارایند و ماسک بر چهره بزنند
Maskun
 (ص.) - ۱- مسکون ۲- دارای ساکن یا ساکنان ۳- قابل سکونت
Maslahat
 (۱.) - ۱- مصلحت ۲- کارایی یا سودمندی ۳- اندیشه یا کاری که سودمند باشد؛ تدبیر؛ صلاح
~oshi
 مصلحت‌آشی
 دعوتی که به خاطر مصلحت در مورد (معمولاً)

(کم) ← موجودلیک

Mavjudlik موجودلیک

(۱.) موجودیت؛ وضع یا کیفیت موجود بودن

Mavjudot موجودات

(۱.) ۱- (ج.) موجود ۲- موجودات؛ هست شدگان؛ هستی دارندگان

Mavlono-1 مولانا

(۱.) ۱- مولانا ۲- مولای ما

Mavlono-2 مولانا

(ص.) عالم؛ فاضل؛ دانشمند

Mavlono-3 مولانا

((ض.)) در عنوان خلفای فاطمی مصر، ایمنه و عرفابه

Mavlud کار رود

Mavlud مولود

(۱.) ۱- مولود ۲- زمان تولد ۳- تولد شده ۴- (اسلام)

روز تولد حضرت پیغمبر (ص) ۵- نام آقایان

Mavoziy موازی

(ص.) (کم) موازی؛ دارای یک امتداد، در همه جادر

فاصله‌ی مساوی و بدون برخورد به یکدیگر

Mavqe موقعی

[موقع] (۱.) ۱- موقع ۲- جایگاه یا موضع شخص یا

سازمان اجتماعی در جامعه ۳- موضع لشکر در

جبهه‌ی جنگ ۴- محل وقوع

Mavr مور

(۱.) مردمن بومی شمال آفریقا؛ مغربی

Mavrid مورد

(۱.) ۱- مورد ۲- مجموعه‌ای از اوضاع و احوال آبواده

یاردم قبلینگ (در این مورد کمک کنید ۳- وضعی که

در واقع وجود دارد یا روی می‌دهد؛ یکی سده گیره

میز (در مورد دو چیز حرف می‌زنیم) ۴- وضعی که

نیازمند اقدام یا بررسی است؛ مناسب؛ اوشه ایش

سی بیلن سفر قبیله من (به مناسبت آن کار سفر

می‌کنم)

Mavsum موسوم

[موسوم] (۱.) ۱- موسوم؛ زمانی که بارویداد یا وضعیت

ویژه‌ای مشخص شود؛ پخته سی (موسوم پنبه) ۲-

(گف.) فصل؛ کوز سی (فصل پاییز)

Mavsumiy موسومی

[موسومی] (ص.) ۱- موسمی ۲- مربوط یا متعلق به

موسم معین ۳- روی دهنده در موسم معین؛ سی (ایش

کار موسمی)

اوتمس متاع

O'tmas

کالای غیر ضروری، کالایی که خریدار ندارد

Matonat متانت

(۱.) ۱- متانت؛ استواری در رفتار، بویژه پرهیز از

واکنشهای هیجانی

Matonatli متانتلی

(ص.) متین؛ دارای متانت

Matras مترس

(۱.) ۱- تشک ۲- جای نشستن روی صندلی راحتی

مبل که معمولاً از ماده‌ی نرمی است

Matros متراس

(۱.) ناوی؛ ملوان؛ ملاح

Match متچ

(۱.) مسابقه‌ی ورزشی یا شطرنج

Mavhum موهوم

(ص.) ۱- موهوم ۲- خیالی؛ ساخته شده به وسیله‌ی

نیروی خیال ۳- غیر دقیق، مبهم

Mavhumot موهومات

(۱.) ج. موهوم ۲- اندیشه‌ها و باورهایی که تنها

محصول خیالپردازی است و وجود خارجی ندارد ۳-

فانتزی ۴- خرافات

Mavj موج

(۱.) ۱- موج ۲- برآمدگی یا پرشته‌ی در حال حرکت بر

سطح مایع؛ دریا سی (موج دریا) ۳- جلوه گری؛

اهتزاز؛ گلر سی (موج دریا) ۴- جلوه گری

(است) ۴- شکلی که دارای منحنیهای پشت سر هم و

همانند باشد ۵- طغیان احساس یا عاطفه آواره گی

غضب سی (توله (قلبش مملو از موج خشم است)

Mavjlanmoq موجلنماق

(ص. مج.) ۱- موجدار شدن ۲- جلوه گر شدن ۳-

(مجاز) برق زدن ۴- (مجاز) بازتاب یافتن

Mavjlantirmoq موجلنتیرماق

مص. و (۱.) موجلنماق

Mavjud-1 موجود

(۱.) موجود؛ آنچه وجود دارد؛ تیریک سات (موجودات

زنده)

Mavjud-2 موجود

(ص.) ۱- موجود ۲- دارای هستی ۳- آماده؛ در

دسترس؛ اوقیش اوچون برچه امکانتیت سی (تمام

شرایط برای آموزش آماده است)

Mavjudiyat موجودیت

(۱.) ۱- مواد یا مصالح طرف ضرورت ۲- مدرک یا

اساس؛ علمی ایش نینگ سی (مدرک یا منابع

رساله‌ی علمی) ۳- پارچه؛ قماش

Materializm متریه لیزم

[ماتریالیسم] (۱.) ماتریالیسم؛ آموزه‌ای فلسفی که

ماده را واقعیتی ازلی و بنیادی و همه‌ی هستی، رویداد

و پدیده‌ها را جلوه یا محصول ماده می‌داند اصالت

ماده؛ ماده گرایی؛ مادیگری

Materialist متریه لیست

(۱.) ماتریالیست؛ کسی که معتقد به ماتریالیسم است

Materialistik متریه لیستیک

(ص.) ماتریالیستی؛ مربوط یا منسوب به ماتریالیسم

Materiya متریه

(۱.) ۱- ماده ۲- جسم طبیعی که همراه با انرژی و در

عمل متقابل با آن، موجودات و پدیده‌های جهان

محسوس را پدید می‌آورد ۳- جسمی که یک شد

طبیعی از آن تشکیل شده باشد ۴- (گف.) پارچه

Matla' مطلع

(۱.) ۱- مطلع ۲- نخستین بیت یک شعر (غزل، قصیده

و ...) ۳- (کم) جای طلوع کردن یک جرم آسمانی

Matlab مطلب

(۱.) ۱- مطلب ۲- آنچه خواسته شود؛ خواست ۳-

خبر، گزارش یا خواستی که در یک گفتار یا نوشتار

گنجانیده شود؛ گزیده نینگ اوقییرلی سی (یوق ایدی

روزنامه مطلب قابل خواندن نداشت) ۴- نام آقایان

Matlub مطلوب

(ص.) (کم) ۱- مطلوب ۲- خواسته شده ۳-

خواستنی ۴- شایسته؛ خوب

Matlubot مطلوبات

(۱.) ج. مطلوب؛ طلب کرده شده‌ها؛ چیزهای آرزو شده

Matlubotjamiyati مطلوبات جمعیتی

(۱.) اتحادیه ای که برای تأمین نیازمندیها یا

خواسته‌های اهالی ایجاد شده است

Matn متن

(۱.) ۱- متن ۲- بخش اصلی یک صفحه، نوشته یا

تصویر که در میان حاشیه قرار گرفته باشد ۳- نوشته

ای (خطی یا چاپی) که حاوی عین یک نوشتار یا گفتار

باشد ۴- زمینه‌ی یک اثر هنری

Mato متا

[متاع] (۱.) ۱- متاع؛ کالا ۲- آنچه قابل خرید و فروش

باشد ۳- آنچه در معرض عرضه و تقاضا باشد

(۱.) مسئولیت؛ وضع یا کیفیت مسئول بودن

Mas'uliyatli مسئولیتلی

(ص.) دارای مسئولیت

Mas'uliyatsiz مسئولیت سبز

(ص.) ویژگی غیر مسئول یا فاقد مسئولیت بودن

Mas'uliyatsizlik مسئولیت سبزیلیک

(۱.) وضع یا کیفیت فاقد مسئولیت بودن

Mas'ullik مسئول لیك

(۱.) وضع یا کیفیت مسئول بودن

Matal متل

(۱.) ۱- متل ۲- قصه‌ی معمولاً عامیانه و سنتی برای

کودکان ۳- عبارت دارای معنی کامل و پند آموز آتویه

بینگ دمی بیرگه بیتگنده (وقتی دم شتر به زمین برسد

(یعنی کار ناست)

Matashish متشیش

(۱.) عمل یا فرایند در یکدیگر پیچیدن و بند شدن

Matashmoq متشماق

(ص. ل.) در یکدیگر پیچیدن و بند شدن

Matashtirmoq متشتیرماق

(ص. م.) متشماق

Matbaa مطبعه

(۱.) (قد.) مطبعه؛ چاپخانه

Matbaachi مطبعه چی

(۱.) چاپچی؛ کسی که در چاپخانه کار کند، بویژه کارگر

یا کارمند چاپخانه

Matbaachilik مطبعه چیلیک

(۱.) عمل یا شغل چاپچی

Matbuot مطبوعات

(۱.) ۱- مطبوعات ۲- مجموعه‌ی آنچه در فاصله‌های

زمانی معیّن چاپ و منتشر می‌شود (مانند روزنامه و

مجله) ۳- مجموعه‌ی آثار چاپ شده است

Matematik-1 متیمتیک

(۱.) ریاضیدان؛ متخصص یا دانشمند ریاضی؛ کسی

که در باره‌ی ریاضیات آگاهی گسترده‌ای داشته باشد

Matematik-2 متیمتیک

(ص.) ریاضی؛ مربوط یا منسوب به ریاضیات

Matematika متیمتیکه

(۱.) ریاضیات؛ علم عملها، رابطه‌ها، ترکیبها، تعمیمها

و انتزاعهای مربوط به کمیتها و ساختار، اندازه گیری،

تبدیل و تعمیم شکلهای فضایی

Material متریل

یشتربیب قوبدی (روزگار قاشت را خمیده ساخت)
مهی که

Mayka
(۱.۱) پیراهن بی آستینی که از زیر پیراهن یا جامه‌های دیگر می‌پوشند ۲- نوعی از آن را جوانان در فصل گرما به عنوان پیراهن یا جامه‌ی روی می‌پوشند؛ بلوز

Mayl
(۱.۱) میل ۲- خواست ۳- گرایش ۴- اشتها ۵- اختیار

Mayli-1
(ق.) خوب؛ واژه‌ای برای پذیرش عقیده یا سخن دیگری و در پاسخ به پرسش او؛ کینا که یارسم میلی می؟ (می‌شود به سینما بروم؟ آره)

Mayli-2
(ج.) حرفی در مقام تسلیم سرنوشت یا وضع شدن؛ هر چه شد، بسود

Mayliga
(گف.) - میلی

Maymoq
(ص.) کج پا؛ لنگ؛ دارای عارضه‌ی پا

Maymun-1
(۱.۱) میمون؛ در تقویم ترکی نام نهمین سال ترکی

Maymun-2
(۱.۱) ۱- میمون؛ هر یک از جانوران پستاندار زیر راسته‌ی آدم نمایان، بویژه هر یک از نخستین‌های دم دراز و کوچکتر از آیسها ۲- (گف.) مجاز؛ بد چهره؛ زشت رو

~bozor
میمون بازار
بی نظمی یا پراکندگی بیش از حد

Holiga~yig'laydi
حالیگه میمون بیغله یدی

آنکه وضعیتش بسیار خراب یا دشوار باشد

Maymunjon
میمون جان

(۱.۱) ۱- تمشک ۲- هر یک از درختچه‌های خاردار از تیره‌ی گلسرخیان با برگهای غالباً گردگردار تخم مرغی ۳- میوه‌ی آن درختچه‌ها که سرخ، خوراکی، آبدار، ترش و شیرین و شبیه توت است؛ (گف.) توت زمینی

Maymunchak
میمونچک
(۱.۱) (گف.) نوعی تمشک که میوه‌هایش کوچکتر است

Mayna
مینا
[مینا] (۱.۱) مینا؛ گونه‌ای از پرندگان تیره‌ی سارها،

ازمین یا محوطه‌ای که گرداگردش کالای معینی می‌فروشند ۵- (فیزیک) محوطه یا فضایی که در آن اثر معینی وجود دارد؛ مگنیت سی (میدان مغناطیسی) ۶- جای فعالیت یا عمل؛ عمل سی (میدان عمل) ۷- (نظامی) زمینی که در آن جنگ یا مبارزه‌ای انجام شود؛ اوروش سی (میدان جنگ)

میدانگه کیلماق
~gakilmoq
به میان آمدن؛ پیدا شدن؛ روی کار آمدن

میدانگه چیقماق
~gachiqmoq
۱- رویکار شدن ۲- پیدا شدن؛ به وجود آمدن ۳- منتشر شدن؛ از چاپ برآمدن

Qiz~
قیز میدان
دختر شوخ و شنگ و پر گپ

Maygun
میگون
(ص.) (ادبیات) میگون؛ آنچه رنگ شراب دارد؛ به رنگ می؛ سرخ رنگ

Mayib
مه‌یبب
[معیوب] (ص.) ۱- معیوب؛ دارای عیب؛ عیناک ۲- (مجاز) دارای افسردگی یا ناقراری روحی

Mayiblanmoq
مه‌یبب لئماق
(مص.ل.) ۱- معیوب شدن ۲- (مجاز) دچار افسردگی روحی شدن

Mayin
مه‌یین
(ص.) ۱- نرم؛ ملایم؛ ظریف ۲- (مجاز) خوشایند؛ دلخواه ۳- (مجاز) خوش برخورد؛ با معاشرت ۴- باریک؛ دارای پهنای ناچیز؛ ~ایپ (نخ باریک) ۵- (مجاز) لاغر؛ باریک اندام؛ ~آدم (آدم باریک اندام یا لاغر)

Mayinlashish
مه‌یین لشیش
(۱.۱) عمل یا راندن نرم یا ملایم شدن

Mayinlashmoq
مه‌یین لشملاق
(مص.ل.) نرم یا ملایم شدن؛ بیش از پیش نرم شدن
آلای مه‌یین لشدی (لای نرم شد)

Mayiz
مه‌ییز
(۱.۱) کشمش؛ انگور خشک شده؛ قاره ~ (کشمش سیاه؛ مویز)

Mayizday(dek)
مه‌ییز ده‌ی
(ص.) (گف.) نرم و خوش برخورد؛ ~آدم (شخص حلیم و خوش برخورد)

Mayishmoq
مه‌ییشماق
(مص.ل.) خمیدن؛ کوژ شدن آروغ‌ر قذینی مه

شی یا کاربرد معیخن؛ ویژه ۲- دارای ویژگی یا خاصیت معین یا یگانه

Maxsuslashmoq
مخصوص لشملاق
(مص.ل.) (کم) به شخص، شذیا کار معین مربوط یا متعلق شدن

Maxsuslashtirmoq
مخصوص لشتیرماق
(مص.م.) مخصوص لشملاق

Maxzan
مخزن
(۱.۱) (کم) ۱- مخزن ۲- جای ذخیره یا نگهداری چیزی؛ کتاب سی (مخزن کتاب) ۳- آنکه چیزی را ذخیره یا نگهداری کند؛ علم سی (مخزن علم)

May-1
می
[مه] (۱.۱) مه؛ ماه پنجم سال میلادی دارای ۳۱ روز، که از ۱۱ اردیبهشت آغاز می‌شود

May-2
می
(۱.۱) می؛ شراب

Mayda
میده
(ص.) ۱- خرد ۲- شکسته یا تقسیم شده به اجزای کوچک ۳- از لحاظ وضع اجتماعی یا اقتصادی خرد یا پالین؛ ~ بورژوازیه (خرده بورژوا) ۴- از لحاظ مقدار یا تعداد کمتر؛ ~ ملنتر (ملتهای خرد) ۵- (مجاز) کم اهمیت؛ کم ارزش ۶- پول خرد

Maydagap
میده گپ
(ص.) حرف کم اهمیت یا بی ارزش

Maydalamoq
میده لئماق
(مص.م.) ۱- خرد کردن ۲- چیزی را به صورت اجزای کوچک درآوردن ۳- شکستن ۴- به صورت ریز باریدن

Maydalatmoq
میده لئماق
(مص.م.) میده لئماق (به وسیله کسی)

Maydalash
میده لاش
(۱.۱) ۱- عمل یا فرایند خرد و ریزه کردن ۲- عمل شکستن

Maydalashtirmoq
میده لشتیرماق
(مص.م.) میده لئماق

Mayda-chuyda
میده چویده
(۱.۱) ۱- خرد و ریز؛ اشیای کوچک گوناگون ۲- بی اهمیت؛ کم ارزش

Maydon
میدان
(۱.۱) ۱- میدان ۲- زمین باز خالی از درخت و ساختمان ۳- زمین بازی یا ورزش؛ فوتبال سی (میدان فوتبال) ۴-

Mavsumli
موسوملی
(ص.) ویژگی آنچه مربوط یا متعلق به موسم است؛ بیغیم تیریم - ایش (جمع آوری حاصل کار موسمی است)

Mavze
موضی
[موضوع] (۱.۱) موضوع؛ جا؛ ده؛ دیه؛ محله؛ تاشکینت نینگ یلنچاق سی (محله یلنچاق تاشکند)

Mauzer
موزر
(۱.۱) نوعی تپانچه

Mavzoley
موزالی
(۱.۱) آرامگاه؛ گور؛ بنایی که بر روی گوری بسازند

Mavzu
موضو
[موضوع] (۱.۱) ۱- موضوع ۲- آنچه مورد بحث، گفتگو یا بررسی باشد ۳- مسئله عنوان شده در یک نوشته یا اثر هنری؛ مقاله سی (موضوع مقاله)

Mavzun
موزون
(ص.) ۱- موزون ۲- هماهنگ ۳- (مجاز) خوش قامت؛ خوش اندام؛ قدی سی (خوش قامت)

Maxdum
مخدوم
(۱.۱) (ادبیات) ۱- مخدوم ۲- ارباب؛ کارفرما؛ سرور ۳- عنوان اعزازی برای علما و روحانیون و صاحب این عنوان

Maxfiy
مخفی
(ص.) مخفی؛ پنهان؛ ناپیدا

Maxluq-1
مخلوق
(۱.۱) ۱- مخلوق ۲- مردم ۳- موجودات زنده

Maxluq-2
مخلوق
(ص.) (مجاز) بد اخلاق؛ زشت؛ وحشی صفت

Maxmur
مخمور
(ص.) ۱- مخمور ۲- خواب آلود، بویژه بر اثر عارضه‌های نوشابه‌ی الکلی یا ماده‌ی مخدره

Maxraj
مخرج
(۱.۱) ۱- مخرج ۲- سوراخ یا دریچه‌ای برای خارج شدن ۳- عبارت زیر خط کسری که نشان می‌دهد واحد به چه کمیتی تقسیم شده است؛ برخه نام ۴- جای تلفظ حرفهای الفبا در دستگاه صوتی انسان نینگ سی لبلر دیر (مخرج «ب» لبهاست)

Maxsum
مخسوم
(گف.) - مخدوم

Maxsus
مخصوص
(ص.) ۱- مخصوص ۲- مربوط یا متعلق به شخص،

ماهیت چیزی ۵- (گف.) لطیفه

مضمونا Mazmunan

(ق.) نظر به مضمون؛ از جهت مضمون؛ به حرکت ~ ملی دیر (این جریان از نگاه مضمون ملی است)

مضموندار Mazmundor

— مضمونلی

مضمونلی Mazmunli

(ص.) دارای مضمون؛ دارای محتوی خوب؛ مضموندار

مزوت Mazut

[مازوت] (ا.) (شیمی) مازوت؛ محصول تقطیر نفت خام یا پلمه سنگ (نفت شیبستی) که به عنوان سوخت (در برخی موتورهای دیزل و کوره‌های نفت سوز) به کار می‌رود؛ نفت سیاه

مغیز Mag'iz-1

[مغز] (ا.) ۱- مغز ۲- میانبر میوه که در زیر پوست قرار دارد؛ بادام سی (مغز بادام) ۳- (گیا) بخش مرکزی یا داخلی ساقه‌ی گیاهان دولپه‌ای ۴- (مجاز) ماده‌ی اصلی هر چیز؛ جوهر هر شئ ۵- بخشی از دستگاه عصبی مرکزی مهره داران که در داخل جمجمه قرار دارد و شامل مخ، مخچه، پل مغز، مغز میانی و بصل النخاع (پیاز مغز تیره) است

مغیز Mag'iz-2

[مغز] (ا.) ۱- مغزی؛ نوار باریک زینتی معمولاً از پارچه یا چرم به رنگ دیگر که در میان دو لپه‌ی درز جامه یا لحاف می‌دوزند

مغلوب Mag'lub

(ص.) مغلوب؛ ویژگی آنکه بر او چیره یا پیروز شده باشند؛ شکست خورده

مغلوبیت Mag'lubiyat

(ا.) مغلوبیت؛ وضع یا کیفیت شکست خوردن

ماغاره Mag'ora

(ا.) (کم) ماغاره؛ غار، سوراخ یا شکاف کوه

مغره‌ماق Mag'ramoq

(گف.) — مغره‌ماق

مغرب Mag'rib

(ا.) ۱- مغرب ۲- سمتی که خورشید در آن غروب می‌کند ۳- غرب ۴- مغرب زمین ۵- هنگام غروب

مغرب‌زمین Mag'ribzamin

(ا.) مغرب‌زمین؛ اروپا و آمریکا

مغرور Mag'rur

نباشد؛ سوزینگ چین می‌یا ~؟ (حرف‌ت راست است یا شوخی؟)

مزخ‌لماق Mazaxlamoq

(مص.) شوخی کردن؛ مسخره کردن

مزخ‌آموز Mazaxomuz

[مزاح‌آمیز] (ق.) شوخی‌آمیز؛ مسخره‌آمیز؛ به‌طور شوخی

مزه‌خورک Mazaxo'rak

(ا.) ۱- آموخته شده یا متمایل شده به مزه‌ی چیزی ۲- (مجاز) تمایل مکرر نسبت به دریافت یا رسیدن به چیز دریافتی

مزدک‌چیلیک Mazdakchilik

(ا.) وضع یا کیفیت پیرو آیین مزدک (۵۲۹ م) بودن؛ مزدکی

مذهب Mazhab

(ا.) ۱- مذهب ۲- مجموعه‌ی آموزه‌ها و آیینهای مربوط به یک دین که تنها مورد پذیرش گروهی از پیروان آن دین باشد؛ فرقه‌ی دینی ۳- (مجاز) دین ۴- مکتب فکری یا فلسفی ۵- (مجاز) رسم؛ عادت

مذهب‌چی Mazhabchi

(ص.) مذهبی ۲- مربوط یا، نسوب به مذهب ۳- دیندار؛ مومن و معتقد به مذهب

مذهب‌چیلیک Mazhabchilik

(ا.) وضع یا کیفیت مربوط یا منسوب بودن به مذهب

مزیت Maziyat

(ا.) (کم) ۱- مزیت ۲- برتری ۳- امتیاز

مذکور Mazkur-1

(ا.) مذکور؛ ذکر شده؛ بویژه: ~ سنده ~ دیر (این چیز در سند ذکر شده است)

مذکور Mazkur-2

(ص.) مذکور؛ نامبرده: ~ مقاله‌ی اوقیدینگیز می؟ (مقاله‌ی نامبرده را خواندید؟)

مظلوم Mazlum-1

(ا.) مظلوم؛ کسی که به او ظلم شده است؛ ستم‌دیده

مظلوم Mazlum-2

(ص.) ۱- مظلوم ۲- ستمکش ۳- (مجاز) بی‌آزار؛ رام؛ فرمانبردار

مضمون Mazmun

(ا.) ۱- مضمون ۲- مقصودی که در یک گفتار یا نوشتار بیان شود ۳- آنچه هنرمند در اثرش می‌خواهد بیان کند ۴- (فلسفه) اساسی برای مشخص ساختن

میسس‌زار Maysazor

(ا.) جایی که در آن سبزه یا گیاههای نارس بسیار رویده باشد

میته Mayta

(ا.) زمین خشک و بایر

میت‌ماق Maytarmoq

(مص.) دل آزدن

میخانه Mayxona

(ا.) (ادبیات) میخانه؛ جایی که در آن مشتریان با نوشابه‌های الکلی پذیرایی می‌کنند؛ میکده

میخور Mayxo'r

[میخواره] (ص.) میخواره؛ دارای عادت یا گرایش به میخوارگی؛ عرقخور

میخورلیک Mayxo'rlik

[میخوارگی] (ا.) ۱- میخوارگی ۲- عمل یا فرایند نوشیدن نوشابه‌های الکلی؛ میگساری؛ عرقخوری ۳- عادت یا گرایش دایمی به نوشیدن آنها

مه‌بیت Mayyit

[میت] (ا.) میت؛ مرده؛ بویژه انسان مرده

مزه Maza

(ا.) ۱- مزه ۲- کیفیتی در برخی اجسام که موجب تحریک بخش معینی از اندام چشایی می‌شود ۳- احساسی که یک شئ بر روی پرزهای چشایی زبان ایجاد می‌کند ۴- (مجاز) احساسی که بر اثر تجربه به دست می‌آید؛ یوتوقلر ~ سی (مزه‌ی پیروزیها)

مزه‌قیلماق ~qilmoq

لذت بردن

مزه‌سی‌قاجدی ~siqochdi

۱- بد شد ۲- سلامتی اش خراب شد

مزه‌سی‌بوق ~siyo'q

۱- بی مزه؛ بی طعم ۲- ناشایست؛ بدفعل

مزه‌لی Mazali

(ص.) با مزه؛ لذیذ؛ خوش طعم

مزمخت Mazammat

(ا.) (کم) ۱- مدمت ۲- نکوهش؛ بدگویی ۳- سرزنش

مزه‌سیز Mazasiz

(ص.) بی مزه؛ آنچه خوش طعم نباشد

مزخ Mazax

[مزاح] (ا.) ۱- مزاح؛ شوخی ۲- سخنی که برای خنداندن دیگران گفته شود ۳- رفتاری به همین منظور با کسی شود ۴- عمل یا سخنی که منطقی یا جدی

بویژه پرنده‌ی قهوه‌ای تیره، متعلق به جنوب شرقی آسیا، دارای سر سیاه کاکلدار، بالهای رگه دار، پاها و منقار زرد روشن، که صدا را تقلید می‌کند و معمولاً جفت جفت یا به صورت گروه‌های کوچک دیده می‌شود مرغ مینا ۲- (مجاز) آلت یا اسباب خنده یا تمسخر

مین‌باز Maynaboz-1

(ا.) کسی که مینا را نگهداری می‌کند و به آن علاقمند است

مین‌باز Maynaboz-2

(ص.) ۱- (مجاز) مسخره؛ شوخ؛ دلک؛ کسی که رفتارش در چشم دیگران مسخره آمیز جلوه کند ۲- حبله‌گر؛ نیرنگ‌باز

مین‌بازلیک Maynabozlik

(ا.) ۱- مسخره بازی ۲- مینا پروری ۳- (مجاز) مسخرگی ۴- انجام کارها به صورت مسخره و غیر جدی؛ سقلمه! (مسخره بازی درنیار!)

مین‌باز‌چیلیک Maynabozchilik

(ا.) ۱- مسخره بازی ۲- عمل مسخره باز ۳- عمل مسخره ۴- مینابازی

مباق Mayoq

(ا.) ۱- فانوس دریایی؛ چراغ دریایی ۲- (مجاز) ره‌نما ۳- مشعل ۴- الگو؛ نمونه

میور Mayor

(ا.) سرگرد؛ افسری که دارای درجه‌ی سرگردی است

میاوک Mayovka

(ا.) عمل یا فرایند استراحت کردن در آغوش طبیعت در فصلهای بهار یا تابستان

می‌پرست Mayparast

(ص.) (ادبیات) می‌پرست؛ دوستدار نوشیدن نوشابه‌های الکلی

میقوت Mayqut

(ا.) پرنده‌ی کوچکی از تیره‌ی گنجشک شکلان به رنگ خاکستری، دانه خوار و آواز خوان

میریلماق Mayrilmog

(مص.) (گف.) خمیده شدن؛ دولا شدن؛ کوژ شدن

میریق Mayriq

(ص.) (گف.) خمیده؛ کوژ؛ ~ چال (پیرمرد کوژ)

میسه Maysa

(ا.) سبزه‌ی نورس؛ هر نوع گیاه تازه جوانه زده

مشعوم Mash'um
[مشعوم (مشئوم) (۱). مشئوم؛ بدبین؛ نامیمون؛ نامبارک]

مشخاق Mashshoq
(۱). نوازنده-۲ کسی که به وسیله‌ی سازی نغمه‌های موسیقی ایجاد کند ۳- اجرا کننده‌ی آهنگهای موسیقی

مچیت Machit
(گف.) مسجد

مچته Machta
(۱). دکل ۲- تیری عمودی بر عرشه‌ی کشتی که برای افراشتن بادبان، حفظ تعادل کشتی، دیدبانی یا علامت‌دهی به کار می‌رود ۳- ساختار عمودی باریک و بلندی از چوب یا فلز برای بالا کشیدن مواد، شامل تبر عمودی که به وسیله‌ی طنابها یا مفتولهایی در وضعیت لازم قرار می‌گیرد ۴- ساختار عمودی بلند از چوب یا فلز برای نگهداری چیزی در ارتفاع لازم

معبد Ma'bad
(۱) (قد. کم) معبد؛ بر سرسنگاه، سوزنه بر سرسنگه پروان دینهایی که نزد مسلمانان پذیرفته نیست

معبود Ma'bud
(۱). معبود؛ آنکه مورد پرستش باشد

معدن Ma'dan
(۱). معدن ۲- جایی که در آن کانه یا کانه‌هایی به طور طبیعی وجود داشته باشد ۳- جایی که در آن چیزی فراوان باشد؛ مخزن؛ خزانه

معدنلی Ma'danli
(ص). دارای معدن ۲- آنچه که مملو از مواد معدنی باشد؛ ~ سوزور (آبهای معدنی)

معدنچی Ma'danchi
(۱). معدنچی؛ کارگر معدن

معجون Ma'jun
(۱). معجون ۲- دارویی خوراکی و تقویتی، معمولاً به شکل مر یا حلوا، از ترکیب یا اختلاط چند ماده

معلوم Ma'lum-1
(۱). معلوم ۲- آنچه دانسته یا شناخته است ۳- (ریاضی) عدد یا کمیت داده شده

معلوم Ma'lum-2
(ص). ۱- مشهور؛ نامی ۲- دارای نشانه؛ دارای مقدار معین؛ ~ مدت دن سونگ (پس از مدت معین)

معلومات Ma'lumot

(۱). مشق ۲- فعالیت تکرار شونده‌ای برای به دست آوردن مهارت ۱- (آنچه برای فراگیری یا خوش خط شدن رونویسی کنند ب) عملیات نظامی که برای فراگیری انجام دهند ج) تمرین و تکرار کاری برای پیدایش آمادگی

مشق‌الماق ~olmoq
خوب فرا گرفتن؛ مهارت به دست آوردن

مشق Mashq-2
(۱). (موسیقی) آهنگ موسیقی و اجرای آن

مشرق Mashriq
(۱). ۱- مشرق ۲- سمتی که خورشید از آنجا طلوع می‌کند ۳- شرق ۴- مشرق زمین

مشرق‌زمین Mashriqzamin
(۱). مشرق زمین؛ آسیا و آفریقا

مشرو Mashru
[مشروع] (ص). ۱- مشروع ۲- سازگار یا مطابق با شرع؛ شرعی ۳- (مجاز) برحق

مشورت Mashvarat
(۱). (کم) مشورت؛ عمل یا فرایند بحث و گفتگو کردن، معمولاً با صاحب‌نظران، در باره‌ی ارزیابی یک عمل یا رویداد

مشغول Mashg'ul
(ص). ۱- مشغول ۲- در حال کار کردن ۳- در حال صرف کردن وقت و نیرو برای چیزی؛ اوپلش‌گه ~ (مشغول فکر کردن است) ۴- سرگرم؛ اوزبانی سقیلگن (خود را سرگرم کرده است) ۵- دارای شغل ۶- گرفتار؛ درگیر؛ فکری ~ (فکرش مشغول است)

مشغولات Mashg'ulot
(۱). ج. مشغول ۲- کار؛ شغل؛ پیشه آمین سیزنینگ ~ ینگیز حقیده بیلماقچی من (من می‌خواهم راجع به کار یا پیشه‌ی شما بدانم ۲- درس؛ اولگی ~ یمیز (درس گذشته‌ی ما)

مشعل Mash'al
(۱). ۱- مشعل ۲- نوعی چراغ ساده‌ی قابل حمل به شکل پیاله‌ای گود و دارای پایه‌ی باریک و بلند، که درون آن مواد سوختی با شعله و نور زیاد می‌سوزد ۳- آنچه از چوب، کهنه پاره و مواد آتشگیر به شکل چراغی قابل حمل بسازند ۴- (مجاز) چیزی که مانند مشعل موجب روشنایی یا بنش شود

مشعله Mash'ala
(۱). (گف.) مشعل

(م.ص). ماشینه لشماق
ماشینه‌ساز Mashinasoz
(۱). مهندس، کارمند یا کارگر کارخانه‌ی ماشین‌سازی

ماشینه‌سازلیک Mashinasozlik
(۱). عمل یا فرایند ساختن ماشین؛ ماشین‌سازی

ماشینه‌شناس Mashinashunos
(۱). آگاه به ساخت و فن آوری ماشین؛ متخصص ماشین‌سازی

ماشینه‌شناسلیک Mashinashunoslik
(۱). وضع یا کیفیت متخصص ماشین بودن

ماشینه‌چی Mashinachi
(۱). ماشینچی؛ کسی که بر روی یک ماشین صنعتی کار می‌کند؛ توقوو ~ (ماشینچی بافنده)

ماشینه‌چیلیک Mashinachilik
(۱). وضع یا کیفیت ماشینچی بودن

ماشینست Mashinist
(۱). راننده یا اداره کننده لکوموتیو

ماشینستکا Mashinistka
(۱). زنی که به وسیله‌ی ماشین تحریر کار می‌کند

ماشینکه Mashinka
(۱). ماشین تحریر؛ ماشین برای نوشتن. دارای شستیهایی که به میله‌هایی فتری وصل شده و در انتهای دیگر میله‌ها حرف یا عدد یا علامتی شبیه حروف چاپ قرار دارد. با فشار هر شستی حرف، معینی بر روی یک نوار مرکبی فشار می‌آورد و بر کاغذی که در زیر نوار و بر روی استوانه‌ای قرار گرفته است، نقش می‌شود

ماشمشه Mashmasha
(۱). جنجال، غوغا یا تنش که از اثر سوء تفاهم یا عدم توافق پدید بیاید

مشاق Mashoq
(۱). خوشه‌های گندم که پس از درو و گردآوری محصول در زمین باقی می‌ماند

مشاقچی Mashoqchi
(۱). خوشه چین؛ کسی که پس از درو و گردآوری محصول، خوشه‌های باقی مانده را از زمین برچیند

مشایخ Mashoyix
(۱). ج. شیخ ۲- لقب افراد روحانی یا دیندار ۳- روسای قبیله‌های عرب ۴- (گف.) بزرگان دانش گذشته که گفتار قصار پند آموز به یادگار مانده‌اند

مشق Mashq-1

(ص). ۱- مغرور ۲- دارای غرور ۳- سر بلند ۴- متکبر

مغرورلنماق Mag'rurlanmoq
(م.ص.ل). مغرور شدن

مغرورلنتیرماق Mag'rurlantirmoq
(م.ص.م). مغرورلنماق

مغرورلیک Mag'rurlik
(۱). مغروری؛ وضع یا کیفیت مغرور بودن ۲- غرور

مغرورانه Mag'runona
(ق). مغرورانه؛ همچون مغروران؛ به شیوه‌ی آدمهای مغرور

مغزه‌وه Mag'zava
[مغز آبه] (۱). آب کثیف صابوندار، که لباس یا چیز چرک در آن شسته شده است ۲- (مجاز) شخص یاوه گو یا پهنده گو

مه‌شک Mashak
(۱). پرنده‌ای از راسته‌ی غازسانان، دارای نوک و پاهای دراز که بیشتر در باتلاقها و نیزارها زندگی دارد و از گیاهان آبی، دانه‌ها، حشرات و نرم‌تنان تغذیه می‌کند

مشقت Mashaqqat
(۱). مشقت؛ رنج؛ سختی

مشقتلی Mashaqqatli
(ص). مشقت بار؛ رنج آور؛ دارای رنج و سختی بسیار

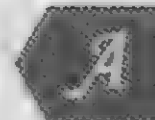
مشهور Mashhur
(ص). مشهور؛ دارای شهرت؛ شناخته شده؛ پراوازه؛ نامی؛ شناخته؛ معروف

ماشینه Mashina
[ماشین] (۱). ماشین ۲- ابزاری، معمولاً مرکب از چند قطعه‌ی بهم پیوسته، که برای انتقال یا تبدیل کاربرد نیرو، فشار یا حرکت طراحی شده باشد؛ دستگاه ۳- وسیله‌ای مکانیکی، برقی یا الکترونیکی برای انجام دادن کار معین ۴- (گف.) اتومبیل؛ خودرو ۵- اسبابی برای کوتاه کردن موی سر و صورت، دارای دو دسته‌ی فتری پیوسته به یک محفظه که در داخل آن تیغه‌هایی در پشت یک صفحه‌ی مشبک قرار دارد و با باز و بسته کردن دسته‌ها، تیغه‌ها به کار می‌افتد

ماشینه‌لشیش Mashinalashish
(۱). عمل یا فرایند ماشین‌سازی یا با ماشین تأمین شدن

ماشینه‌لشماق Mashinalashmoq
(م.ص.ل). ماشین‌سازی؛ با ماشین تأمین شدن

ماشینه‌لشتیرماق Mashinalashtirmoq

ادبی (ص.) ۱- مربوط به ادبیات ۲- مربوط به فعالیت نویسنده و نویسندگی: حیات ادبی، تخلص، تخلص ادبی ۳- مطابق معیارهای پذیرفته شده جامعه مدنی: ادبی عبارت (عبارت ادبی)، ادبی سوزله شوو (به شیوه‌ی نوشتاری و ادبی سخن گفتن)

ادبی نی بیرماق ~inibermog
تنبیه کردن؛ مجازات کردن

ادبیات (ص.) ۱- ادبیات ۲- مجموعه‌ی آثار فلسفی، علمی، هنری و غیره‌ی یک ملت یا یک دوره که در قالب کلام جای گرفته باشد ۳- آثاری که در قالب کلام و با استفاده از نمادها و حوادث آفریده شده باشد ۴- کتابها و آثاری که پیرامون یک جنبه‌ی دانش به وجود آمده باشد: ادبیات لر رویخطی (فهرست منابع و سرچشمه‌ها)

ادبیاتچی Adabiyotchi
(ص.) ۱- ادبیات شناس ۲- ادیب: نویسنده

ادبیات چیلیک Adabiyotchilik
(ص.) ۱- کار نویسندگی ۲- شغل نویسنده

ادبیات شناس Adabiyotshunos
(ص.) کسی که آگاه به دانش ادبیات است

ادبیات شناسلیک Adabiyotshunoslik
(ص.) مجموعه دانش‌های ادبی چون تاریخ ادبیات، نظریه‌های ادبیات، نقد ادبی و غیره

ادبلی Adabli
(ص.) مؤدب؛ با اخلاق؛ با تربیت

ادبلی لیک Adablilik
(ص.) وضع یا کیفیت مؤدب یا با تربیت بودن

ادب سیز Adabsiz
(ص.) بی ادب؛ بی تربیت ۲- دور از هنجارهای اخلاقی

ادب سیزلیک Adabsizlik
(ص.) بی ادبی؛ کارهای بی ادبانه و دور از هنجارهای اخلاقی جامعه

عدد Adad
(ص.) دانه؛ شمار؛ مقدار؛ یوز عدد غیشت (صد عدد خشت)

عدد سیز Adadsiz
(ص.) بی عدد؛ بی شمار؛ بیش از اندازه

ادک چیچک Adak-chechak

برخوردار نباشد ۲- (ص.) ابله؛ دارای هوش یا توانایی ذهنی کم

ابله لرچه Ablahlarcha
(ق.) ۱- ابلهانه؛ بی خردانه ۲- ردیلانه؛ قباحه آمیز

ابله لیک Ablahlik
(ص.) ۱- ابله‌ی ۲- رذالت؛ قباحه

ابلهانه Ablahona
— ابله لرچه

ابلق Ablaq
(ص.) ۱- دورنگ؛ سیاه و سفید ۲- (مجاز) ویژگی اسبی به همین رنگ

عبا Abo
(ص.) عبا؛ پوشش پارچه‌ای یا پشمی جلویاز و بی تکمه که روی جامه‌های دیگر می پوشند

ابه نمنت Abonement
(ص.) کوپون؛ جوازنامه‌ی استفاده از چیزی یا جایی برای یک مدت معین (روزنامه، تیاتر و...)

ابنیت Abonent
(ص.) مشترک؛ کسی که از ابانمنت استفاده می کند

ابورت Abort
(ص.) سقط جنین؛ خارج شدن پیش از موعد جنین بر اثر بیماری یا حادثه

ابورتیو Abortiv
(ص.) (پزشکی) ۱- مسکن؛ دارویی که فوراً درد را درمان کند ۲- (زیست شناسی) جاندار رشد نیافته یا ناقص

ابر Abr
(ص.) ۱- ابر ۲- توده‌ی سفید یا خاکستری قابل رؤیتی از قطره‌های بسیار ریز آب، ذره‌های یخ یا بخار متراکم در هوا و در فاصله‌ی نسبتاً زیاد از سطح زمین ۲- اسفنج

ابره زیو Abraziv
(ص.) جلادار؛ درخشان؛ ابره زیو بویوم لر (اشیای جلادار)

ابرش Abrash
(ص.) (ادبیات) اسب

ابریشم Abrishim
(ص.) ۱- ابریشم ۲- ماده‌ای که کرم پيله به شکل نخ بسیار باریک ترشح کند؛ رشته‌ای که از تارهای پيله برای دوختن و بافتن سازند ۳- (مجاز) پارچه‌ای که از این الیاف تهیه شده است

ابرار Abror

ابگار Abgor
(ص.) افگار؛ بیچاره؛ بد حال؛ خراب

ابگار لیک Abgorlik
(ص.) بیچارگی؛ وضع یا کیفیت افگار بودن؛ بد حالی

عبیر Abir
(ص.) (ادبیات) عبیر؛ نوعی ماده خوشبوی مرکب از مشک، گلاب و غیره

ابیره Abira
— ابیره

ابی تورینت Abituriyent
(ص.) داوطلب؛ فارغ التحصیل دبیرستان که آماده‌ی ورود به دانشگاه باشد

ابجد Abjad
(ص.) ۱- ابجد ۲- نام نخستین صورت از صور هشتگانه‌ی حروف جمل ۳- نام مجموع صور هشتگانه‌ی حروف جمل: ابجد، هوز، حطی، کلمن، سفص، قرشت، ثخذ، ضطغ

ابجق Abjaq
(ص.) له؛ خرد و خمیر

ابجق بولماق ~bo'lmoq
له شدن؛ خرد و خمیر شدن

ابجق لماق Abjaqlamoq
(ص.م.) (کم) له کردن؛ خرد و خمیر ساختن

ابجق لنماق Abjaqlanmoq
(ص.م.) (مج.) ابجق لماق

ابجغی نی چیقردی ~inichiqardi
له کرد؛ خرد و خمیر ساخت

ابجغی چیقیدی ~ichiqdi
له شد؛ خرد و خمیر شد

ابجق قیلماق ~qilmoq
له کردن؛ خرد و خمیر ساختن

ابجیر Abjir
(ص.) چابک؛ دارای حرکات سریع همراه با ورزیدگی

ابجیرلیق Abjirliq
(ص.) چابکی؛ ورزیدگی

ابکم Abkam
(ص.) (ادبیات) گنگ؛ لال

ابکم لیق Abkamliq
(ص.) گنگی؛ لالی

ابله Ablah
(ص.) ۱- ابله؛ کسی که از هوش یا توانایی ذهنی کافی

معذرت
(۱.) (کم) معذرت؛ عذرخواهی؛ پوزش

معزول
(ص.) (کم) معزول؛ برکنار شده از کار؛ عزل شده

معذور
(ص.) ۱- معذور ۲- دارای عذر ۳- ناتوان از انجام کاری؛ کیلماقند ~ من (از آمدن معذورم)

معشوق
(۱.) معشوق؛ آنکه به او عشق ورزند؛ یار

معشوقه
(۱.) ۱- معشوقه ۲- زن یا دختری که کسی عاشقش باشد ۳- زنی که مردی، بدون اینکه همسرش باشد، با او رابطه‌ی عاشقانه‌ی معمولاً همراه با آمیزش جنسی دارد

مبیل
[مبیل] (۱.) مبیل؛ مجموعه اثاث خانه مانند مبیل، کوچ، کمد، میز، صندلی و ...

مژدل
[مژدل] (۱.) ۱- مژدل ۲- قطعه فلز نقشدار، معمولاً شبیه سکه که به یادرویداد یا شخصیتی، یا برای جایزه و تشویق ضرب شده باشد و معمولاً آن را به گردن یا سینه می‌آویزند؛ نشان ۳- مدالیون

مژدلی
(ص.) دارنده‌ی مدال

مژدلیون
[مژدلیون] (۱.) ۱- مدالیون ۲- نقش زینتی بر روی فلز یا سنگ گرانیه که معمولاً به گردن یا به جامه می‌آویزند؛ مدال ۳- نقش زینتی برجسته‌ای در وسط یک قاب، دیوار یا تصویر (مانند ترنج قالی)

مدینه
(۱.) (هندسه) میانه؛ پاره خطی که رأس یک مثلث را به وسط ضلع روبرو می‌پیوندد و آن را نصف می‌کند

مدیتر
(۱.) (موسیقی) (۱.) مضارب؛ قطعه‌ی کوچک و باریکی از استخوان، پلاستیک، چوب یا فلز که برای نواختن سازهای زهی به کار می‌رود؛ (ادبیات) زخمه

مدیتسینه
(۱.) ۱- پزشکی ۲- پیشه و دانشی که با شناخت و درمان بیماریها سر و کار دارد ۳- رشته‌ای از آموزش دانشگاهی در باره‌ی شناخت و درمان بیماریها

مدسیستره

دامها مانند گاو، گوسفند و ...؛ مه ره ماق؛ (اف.) مغره ماق

معرفت
(۱.) ۱- معرفت ۳- وضع یا کیفیت شناختن چیزی به وسیله‌ی آشنایی به دست آمده از تجربه یا ارتباط ۲- محصول این گونه شناخت ۴- آشنایی با یک علم، فن یا هنر ۵- محصول این آشنایی ۶- آگاهی ۷- نام خاتمه‌ها

معرفت‌پرور
(ص.) ۱- آنکه مبارز راه معرفت است ۲- کسی که طرفدار یا پیرو معرفت است

معرفتچی
← معرفت‌پرور

معروف
(۱.) ۱- معروف ۲- کسی که دارای شهرت خوبی است؛ کسی که معمولاً به عنوان یک شخص خوب یا به عنوان فردی ممتاز در یک زمینه (شغلی، علمی، هنری و ...) شناخته شده است ۳- نام آقایان

معروضه
(۱.) (قد.) مقاله؛ نوشتار

معروضه‌چی
← دکلتچی

معصوم
(۱.) ۱- معصوم؛ کسی که هرگز گناه نکرده باشد؛ بی گناه ۲- نام آقایان

معصومانه
(ص.) معصومانه؛ مانند معصوم؛ بی گناهانه

معصومانه
(ق.) بایی گناهی

معطل
(ص.) ۱- معطل ۲- از کار بازمانده ۳- منتظر

معیوب
(ص.) (کم) معیوب؛ دارای عیب؛ عیبناک

مایوس
(ص.) مایوس؛ ناامید؛ نومید

مایوس‌لنماق
(ص.ل.) مایوس شدن؛ ناامید شدن

مایوسلیک
(۱.) وضع یا کیفیت ناامید بودن

مایوسانه
(ق.) مایوسانه؛ از روی ناامیدی؛ ناامیدانه؛ نومیدانه

[=معنی (معنا) (۱.)] معنی؛ توضیحی در باره‌ی یک واژه یا عبارت که به یاری واژه‌ها و عبارتهای یک زبان بیان شود

معنابیرماق
فهمیدن؛ درک کردن

معنایقیرماق
به نتیجه رسیدن؛ نتیجه گیری

معنادار
← معنایی

معناداش
(ص.) دارای یک معنی یا مفهوم؛ مترادف؛ ~ سوزلر (واژه‌های مترادف)

معنالی
(ص.) ۱- معنی دار ۲- دارای مضمون ژرف ۳- دارای اهمیت یا کیفیت ویژه ۴- آنکه از روی عقل و تدبیر کار کند

معناسیز
(ص.) ۱- بی معنی ۲- فاقد معنی ۳- یاهه؛ پوچ

معناسیزلیک
(۱.) وضع یا کیفیت بی معنی بودن

معقول
(ص.) معقول؛ شایسته؛ عقل پسند؛ ~ ایش (کار معقول)

معقول
(ح.) واژه‌ای برای تأیید و پذیرش؛ اینتکنینگیزدیک یا زسم بوله دی می؟ - معقول؛ (طبق گفته‌ی شما بنویسم؟ آری)

معقولخماق
(ص.م.) پسندیدن؛ پذیرفتن

معقولختماق
(ص.م.) چیزی را مورد پسند دیگری ساختن

معقوللیک
(۱.) وضع یا کیفیت معقول بودن

معرکه
(۱.) ۱- معرکه ۲- مراسم سوگواری و ماتم ۳- مراسم جشن عروسی یا خوشی ۴- میدان جنگ یا مبارزه ۵- (مجاز) فعالیت سیاسی، تبلیغاتی یا عملی عمومی برای امری مهم و همگانی؛ تیریم ~ سی (معرکه‌ی گردآوری محصول)

معره‌ماق
(ص.ل.) صدای «ماغ یا بعب» کشیدن (توسط

(۱.) ۱- معلومات ۲- مجموعه‌ی آگاهیها، بویژه آنچه از راه مطالعه یا تحصیل به دست آید ۳- خبرها؛ آگاهیها

معلوماتلی
(ص.) دارای معلومات یا آگاهی

معلوماتنامه
(۱.) آنچه مانند کتاب یا نوشتار که حاوی اطلاعات در مورد موضوعی باشد

معلوماتسیز
(ص.) فاقد معلومات یا آگاهی

مأمور
(۱.) ۱- مأمور ۲- کسی که به نمایندگی یا به فرمان مقامی عهده دار کار می‌باشد ۳- نام آقایان

معمور
(ص.) معمور؛ آباد

مأموری
(ص.) مربوط یا منسوب به مأمور

مأموریت
(۱.) مأموریت؛ کاری که انجام آن از سوی مقامی واگذار و خواسته شده باشد از زوود سی (مأموریت کارخانه)

مأموریت‌چیلیک
(۱.) سوء استفاده یا استعمال صلاحیت مأموریت ۲- بوروکراسی

مأمورلیک
(۱.) وضع یا کیفیت مأمور بودن

معمورلیک
(۱.) وضع یا کیفیت معمور بودن؛ آبادی

معمورچیلیک
(۱.) آبادانی ۲- فراوانی

معنا
(ق.) ۱- از نگاه معنوی ۲- از لحاظ معنی؛ ~ بیر خیل سوزلر (واژه‌های از لحاظ معنی مشابه)

معنوی
(ص.) ۱- معنوی ۲- مربوط به عقل، فکر و احساسات ۳- مربوط به آنچه جنبه‌ی مادی ندارد ۴- مربوط به معنی واژه‌ها؛ معنایی ۵- (مجاز) اخلاقی؛ کیشی نینگ ~ خصوصیتی (ویژگی اخلاقی شخص)

معنی
(۱.) (گف.) ۱- ← معنا ۲- عقل؛ هوش؛ صالح اکه، سیزگه قچان ~ کیره دی؟ (صالح داداش، چه وقت سر عقل می‌آیید؟)

معنا

منیمچه Menimcha (ج.) به نظر من؛ به فکر من؛ از نظر من: ~ بوگپ توغری (از نظر من این حرف درست است)

منینگیت Meningit [= منزیت] (پزشکی) مننژیت؛ بیماری عفونی به صورت التهاب پرده‌های مغز و مغز تیره

مینینگچه Meningcha ~ سیمچه

مینسبمسلک Mensimaslik (۱) وضع یا کیفیت بی اعتنا بودن یا به نظر کم دیدن

مینسیماق Mensimoq (مص.م.) به نظر کم دیدن؛ اعتنا نکردن آنگه هیچکیم نی مینسیمهیدی؟ (چرا به هیچکس اعتنا نمی‌کنی؟)

منو Menu (۱) صورت غذای رستوران یا هتل

منزورکه Menzurka (۱) شیشه‌ی مدرج ۲- لوله‌ی مدرج

میرگن Mergan (۱) نشان زن ماهر و بی خطا ۲- سرباز تیرانداز ماهر

میرگن‌لیک Merganlik (۱) وضع یا کیفیت نشان زن ماهر بودن

مریدین Meridian (۱) نصف النهار ۲- دایره عظیمه‌ی کره‌ی آسمان که از قطبهای آسمان و سمت الرأس نقطه‌ی دلخواه بگذرد ۳- دایره‌ای که از قطبهای زمین می‌گذرد ۴- نیمه‌ای از این دایره در حد فاصل دو قطب ۵- نمایش چنین دایره یا نیمه‌دایره‌ای با ذکر شماره بر روی یک نقشه یا کره‌ی جغرافیایی

مرینوس Merinos (۱) مرینوس ۲- هر یک از گوسفندان پرورشی نژاد اسپانیایی، دارای پشمهای نرم، لطیف، محکم، سفید و مرغوب ۳- نوعی پارچه‌ی پشمی یا پشم و پنبه شبیه شال کشمیر که از پشم آن نژاد تهیه می‌شود

مرکوری Merkuriy (۱) تیر؛ از سیاره‌های منظومه‌ی شمسی، نزدیکترین سیاره به خورشید؛ عطارد

میراث Meros (۱) میراث؛ مالی که از کسی برای بازماندگانش باقی بماند؛ ارثیه

میراث‌خور Merosxo'r

کلیسا که در هنگام عبادت روبه آن می‌ایستند

مهتره Mehtara (گف.) ~ پیش

محور Mehvar (۱) (کم) ۱- محور ۲- خط راستی که یک جسم یا شکل هندسی به گرد آن چرخش واقعی یا فرضی داشته باشد ۳- (ریاضی) خط راستی که دارای مبدأ، جهت و واحد باشد؛ آسه ۴- یکی از خطهای مرجع در دستگاه مختصات ۵- خط اصلی جهت حرکت، رشد یا توسعه ۶- خط فرضی که از مرکز کره بگذرد و دو قطب آن را به هم پیوندد

ملیه رتیب Meliorativ (ص.) مربوط یا متعلق به اصلاحات کشاورزی

ملیه رتسیبه Melioratsiya (۱) اصلاحات کشاورزی

ملودیک Melodik (ص.) ۱- ملودیک ۲- دارای جنبه‌ی ملودی ۳- آهنگدار ۴- خوش آهنگ

ملودیه Melodiya (۱) (موسیقی) ملودی؛ نغمه

ملودرامه Melodrama [= ملودرام] (۱) ملودرام؛ اثر نمایشی (نمایشنامه، فیلمنامه، نمایش یا فیلم) دارای ویژگیهای نمایشی و حرکتهای بدنی مبالغه آمیز (مانند گریه، خنده، رقص، آواز و فریاد)

ممبرونه Membrana [= ممبران] (۱) پرده یا صفحه‌ی نازک قابل اهتزاز؛ پرده‌ی غشایی

ممبرندوم Memorandum (۱) یادداشت؛ نامه‌ی سیاسی دولتی به دولت دیگر؛ تذکاریه

مموریل Memorial (۱) یادگاری؛ آنچه به خاطر جاودانه ساختن شخصیت یا رویدادی ساخته شود

مین Men (ض.) من؛ ضمیر اول شخص مفرد

مینجر Menejer (۱) مدیر؛ مباشر؛ کارفرما

مینجمنت Menejment (۱) اداره ۲- ترتیب ۳- عمل یا فرایند اداره کردن؛ مدیریت

و سختی باشد یا آن را تحمل کند ۳- ویژگی آنکه از طریق صرف نیرو و فعالیت زیاد گذران کند

محنت‌سیور Mehnatsevar (ص.) ویژگی آنکه دوستدار یا علاقمند کار یا فعالیت هدفمند است

محنت‌سیورلیک Mehnatsevarlik (۱) وضع یا کیفیت دوستدار یا علاقمند کار یا فعالیت هدفمند بودن

محنتچن Mehnatchan (گف.) ~ محنت‌سیور

محنت‌چی Mehnatchi-1 (۱) کارگر؛ خادم؛ کسی که کار بدنی یا ذهنی می‌کند

محنت‌چی Mehnatchi-2 (ص.) ویژگی آنکه برای اجرای فعالیتی هدفمند نیرو یا توان صرف کند؛ محنتکش؛ زحمتکش

مهر Mehr (۱) مهر؛ احساس عاطفی ناشی از دوست داشتن؛ عشق؛ محبت

مهربان Mehribon (ص.) ۱- مهربان ۲- دارای رفتار مهربان ۳- دارای مهربانی

مهربانلیک Mehribonlik (۱) ۱- مهربانی ۲- داشتن رفتار مهربان ۳- نشان دادن علاقه، توجه و همدردی نسبت به دیگری

مهربانچیلیک Mehribonchilik (۱) وضع یا کیفیت مهربان بودن

مهرگیا Mehrigiyo [= مهرگیا] (۱) ۱- مهر گیاه ۲- گیاه علفی پایا از تیره‌ی بادنجانیان، دارای ریشه‌ی کلفت سمخی، برگهای بیضی بزرگ، گلهای سفید مایل به سبز که در وسط برگها ظاهر می‌شود، و میوه‌ی سته‌ی گوشه‌دار به رنگ زرد و به بزرگی یک سیب، ریشه‌ی این گیاه با رنگ قهوه‌ای، بوی نامطبوع و طعم تند کاربرد دارویی دارد (باوری در میان مردم وجود دارد، که اگر کسی دانه آن را نزد خود داشته باشد، مهر دیگران را نسبت به خود جلب خواهد کرد) ۳- (مجاز) آنکه (معمولاً زن) مهر دیگران را به خود جلب کند

مهرلی Mehrlı (ص.) دارای مهر یا محبت

محراب Mehrob (۱) محراب؛ بخشی از یک عبادتگاه (مسجد، آتشکده،

(۱) ۱- پرستار؛ نرس ۲- فردی با آموزشهای ویژه برای انجام دادن کارهای درمانی یا دستور وزیر نظر پزشک

مدوزه Meduza [=مدوز] (۱) مدوز؛ جانور پست آبی از شاخه‌ی مرجانیان، دارای بدن ژلاتینی چتر مانند، یک حفره، گوارشی، تولید مثل جنسی و شنای آزادانه

میگه‌جین Megajin-1 (۱) خوک ماده؛ میکه جین

میگه‌جین Megajin-2 (ح.) (دشنام) حرفی به خاطر تحقیر کردن به زنان گفته می‌شود؛ میکه جین

مهمان Mehton (۱) ۱- مهمان ۲- کسی که به وسیله‌ی دیگری مورد پذیرایی قرار گیرد ۳- کسی که با دعوت یا موافقت دیگری برای مدتی نزد او اقامت کند ۴- مشتری مهمانخانه یا مسافر خانه

مهماندار Mehtonador (۱) ۱- مهماندار ۲- کسی که از سوی یک مؤسسه پذیرایی از مهمانان آن مؤسسه را بر عهده دارد ۳- کسی که در خانه اش یا جای دیگری از مهمان پذیرایی می‌کند؛ میزبان

مهماندارلیک Mehtonadorlik (۱) وضع یا کیفیت مهماندار بودن

مهماندارچیلیک Mehtonadorchilik (۱) مهمانداری؛ پذیرایی از مهمان

مهماندوست Mehtonado'st (ص.) مهماندوست؛ دوستدار مهمان و علاقمند پذیرایی از آنان

مهماندوستلیک Mehtonado'stlik (۱) مهماندوستی؛ وضع یا کیفیت مهماندوست بودن

مهمانخانه Mehtonxona (۱) ۱- مهمانخانه ۲- جایی که در آن به مشتریان جای سکونت و خواب معمولاً خوراک و خدمات شخصی دیگر عرضه می‌شود؛ هتل ۳- اتاق یا تالار ویژه‌ی پذیرایی از مهمانان در یک خانه؛ اتاق پذیرایی

محنت Mehnat (۱) ۱- محنت ۲- سختی و دشواری زندگی ۳- کار؛ فعالیت ارادی هدفمند ۴- نیرو یا فعالیتی که برای رسیدن به هدفی صرف شود

محنتکش Mehnatkash (ص.) ۱- محنتکش ۲- ویژگی آنکه دستخوش اندوه

متره پولیتین

(ص.) (سیاسی) متروپلیتن؛ وابسته به کشور اصلی و متبوع

متره پولیه

[=متروپول] (ا.) (سیاسی) متروپل؛ حالت کشوری نسبت به کشورهای تابعه‌ی آن

میوه

(ا.) ۱- میوه ۲- (گیاه شناسی) تخمدان بارور شده و رسیده‌ی گل که دانه‌ها را در بر می‌گیرد، بویژه آنچه دارای میانبر گوشتی آبدار و خوراکی است ۳- (مجاز) اثر یا پیامد عمل یا فعالیت؛ محصول؛ نتیجه ۴- محصولات قندی

میوه‌دار

← میوه‌لی

میوه‌فروش

(ا.) میوه فروش؛ فروشنده‌ی میوه؛ آنکه شغلش فروختن انواع میوه است

میوه‌لی

(ص.) میوه‌دار؛ درخت باردار؛ مثمر؛ درخت (درخت میوه‌دار)

میوه‌سبز

(ص.) فاقد میوه؛ غیر مثمر

میوه‌زار

(ا.) جایی که در آن درخت‌های مثمر بسیار روئیده باشد

میوه‌چیوه

(ا.) انواع میوه‌جات

میوه‌چیلیک

(ا.) ۱- عمل یا فرایند تولید محصول میوه ۲- میوه فروشی

میخه‌نیک

[=مکانیک] (ا.) ۱- مکانیک ۲- کسی که کارش تعمیر ماشین آلات، بویژه اتومبیل است؛ مکانیسین

میخه‌نیک

(ص.) ۱- مربوط یا منسوب به مکانیک ۲- (مجاز) بی اختیار؛ خود بخود؛ مکانیکی

میخه‌نیکه

[=مکانیک] (ا.) ۱- مکانیک ۲- شاخه‌ای از علم فیزیک که به بررسی انرژی و نیروها و تأثیر آنها بر اجسام می‌پردازد ۳- کاربرد عملی آن علم در طراحی، ساختمان یا کار ماشین‌ها

میخه‌نیزتر

Mexanizator

مجموع روشها؛ اسلوب

مژتودیست

[=متدیست] (ا.) ۱- آگاه و ماهر به متدها ۲- از فرقه‌های مذهبی پرستان که در انگلستان به وجود آمد و در کشورهای انگلیسی زبان پیروانی دارد ۳- هر یک از پیروان آن فرقه

مژتدولوجیه

[=متدولوژی] (ا.) متدولوژی؛ روش شناسی

متر

(ا.) ۱- متر ۲- واحد اصلی سنجش طول در دستگاه متری ۳- نواری باریک و درجه‌بندی شده از فلز، پارچه یا جنس دیگر برای اندازه‌گیری طول

مترژ

[=مترژ] (ا.) ۱- مترژ ۲- اندازه ۳- مساحت

متریک

(ص.) متری؛ مربوط یا منسوب به متر؛ سیستمی (دستگاه متری)

متریگه

(ق.) ۱- متری ۲- هر متر؛ یوز صوم (متری صد صوم) ۳- به صورت متر؛ متریال نی؛ سازه‌میز (پارچه راه به متر می‌فروشیم)

متریکه

(ا.) ورقه‌ی گواهی ولادت، که حاوی معلومات در باره‌ی نوزاد است

مترلماق

(مص.م.) اندازه کردن بر حسب متر؛ اندازه کردن درازا

مترلی

(ص.) دارای بجد بر حسب متر؛ اوچ ~ تخته (تخته سه‌متره)

مژترو

(ا.) مترو؛ راه آهن زیر زمینی

متره‌لوگ

(ا.) آگاه به دانش و روش سنجه شناسی

متره‌لوجیک

(ص.) مربوط یا منسوب به سنجه شناسی

مترولوجیه

[=مترولوژی] (ا.) مترولوژی؛ سنجه شناسی

متره‌پولیتین

[=متروپولیتین] (ا.) ۱- متروپلیتن ۲- راه آهن زیر زمینی یا هوایی که از محلات شهری بزرگ و حومه‌ی آن می‌گذرد؛ مترو

[=متامورفیزم] (ا.) دگرگونی مواد کوهی بنابر عوامل

فیزیکی و شیمیایی

مژتن

[=متان] (ا.) (شیمی) متان، ساده‌ترین هیدروکربن سیر شده، گاز بی‌رنگ، بی‌بو و آتشگیر و کمی محلول در آب، که معمولاً از فساد مواد آلی در نقاط مردابی به دست می‌آید و در تهیه‌ی فرمالدئید و سنتز مواد آلی کاربرد دارد؛ گاز مرداب

مژتیور

(ا.) شهاب؛ جسم آسمانی کوچکی که به اثر گذشتن از جو زمین گذاخته می‌شود و به صورت درخشانی به چشم می‌آید؛ تیر شهاب

مژتیوریت

(ا.) شهاب سنگ؛ سنگ آسمانی که دارای مقدار کمی (تا ۲۰٪) آهن باشد؛ آسمان سنگ

مژتیه‌رولوگ

(ا.) کسی که از دانش هواشناسی آگاهی دارد؛ هواشناس

مژتیه‌رولوجیک

(ص.) مربوط یا متعلق به هواشناسی

مژتیه‌رولوجیه

[=مژتیورولوژی] (ا.) هواشناسی؛ دانش بررسی پدیده‌های جوخی (مانند ابر، باد، بارندگی، گرما، سرما) و پیش‌بینی اثر آنها

مژتین

(ا.) ۱- اسباب فلزی مقاوم و نوکدار که در شکافتن سنگ‌ها و کندن جاهای سخت و سنگی کاربرد دارد

مژتین-2

(ص.) ۱- سخت؛ مقاوم ۲- زرنگ

مژتیس

(ا.) ۱- نوع حیوان یا گیاه اصلاح شده به شیوه‌ی مصنوعی ۲- نسل دورگی انسانها که از اختلاط و پیوند دو نژاد مختلف به وجود آمده باشد

مژتیزتسیه

(ا.) عمل یا فرایند اصلاح نوع حیوان یا گیاه از طریق پیوند، القاح مصنوعی و شیوه‌های دیگر

مژتود

[=متد] (ا.) متد؛ چگونگی انجام دادن یک کار؛ روش

مژتودیک

(ص.) مربوط یا منسوب به متد؛ روش آموزش

مژتودیکه

Methodika

[=میراث خوار] (ص.) ۱- میراث خوار ۲- دریافت کننده‌ی ارثیه یا بهره‌گیرنده‌ی آن ۳- (ض.) (مجا) ادامه‌دهنده‌ی راه گذشتگان

میراو

(ص.) خرفت؛ دارای نیروی ذهنی و دماغی ضعیف که نتواند پیام‌های حسی را به سرعت و دقت پاسخ گوید؛ گول؛ کردند ذهن

میرتیک

(ص.) شکسته؛ رنگ و رو رفته؛ کهنه؛ کاسه (کاسه‌ی شکسته یا کهنه)

میتافیزیکا

[=میتافیزیک] (ا.) میتافیزیک؛ مابعد الطبیعه

میتال

(ا.) فلز؛ جسم غیر شفاف، قابل ذوب، چکش‌خوار، مفتول‌پذیر و قابل صیقلی شدن که رسانای برق و حرارت است، با از دست دادن یون دارای بار برقی مثبت می‌شود و اکسید و هیدروکسید تولید می‌کند

میتالیست

متلخیص

میتالوگرافی

(ا.) ۱- فلزکار ۲- کارگر فلزساز

میتاللوئید

(ا.) (شیمی) ۱- شبه فلز ۲- عنصر دارای ویژگی‌های فیزیکی فلزها و ویژگی‌های شیمیایی نافلزها ۳- (مجاز) غیرفلز

میتالورگ

(ا.) کسی که در مورد فلزات و دانش مربوط به آن آگاهی دارد؛ متخصص فلزشناس

میتالورگیه

[=متالورژی] (ا.) متالورژی؛ دانش و فن آوری استخراج، تصفیه، آلیاژسازی، شکل‌دهی و شناسایی ویژگی‌های فیزیکی، شیمیایی و مکانیکی مواد فلزی؛ فلزگری؛ ماده شناسی

میتالشونس

متلشناس

میتالشونسلیک

(ا.) وضع یا کیفیت فلزشناس بودن؛ فلزشناسی

میتالچی

متلچس

میتامورفیزم

متهمورفیزم

میژ غاولیک **Mijg'ovlik**

(۱) وضع یا کیفیت سست یابی حال بودن

میکروب **Mikrob**

[میکروب] (۱) (زیست شناسی) ۱- میکروب ۲- خرد زیستمند ۳- زیستمند ذره بینی بیماریزا

میکره بیولوگ **Mikrobiolog**

(۱) کسی که به علم میکروبیولوژی آگاه و با آن سروکار دارد؛ میکروب شناس

میکره بیولوگیک **Mikrobiologik**

(ص) مربوط یا منسوب به میکروبیولوژی

میکره بیولوژی **Mikrobiologiya**

[میکروبیولوژی] (۱) میکروبیولوژی؛ شاخه از زیست شناسی مربوط به شکل‌های زندگی میکروسکپی؛ میکروب شناسی

میکره فیلم **Mikrofilm**

(۱) میکروفیلیم؛ فیلم حاوی یک متن چلیبی یا تصویری عکسبرداری شده در مقیاس ذره بینی

میکره فون **Mikrofon**

[میکروفون] (۱) میکروفن؛ اسبابی که به وسیله آن می توان امواج صوتی را برای پخش یا ضبط به جریان الکتریکی تبدیل کرد؛ میکرفن؛ میکروفون

میکره کلیمت **Mikroklimat**

(۱) اقلیم ویژه ی مناطق کوچک جنگلی، دشت و باتلاقی

میکره کامپیوتر **Mikrokomputer**

[میکرو کامپیوتر] (۱) میکرو کامپیوتر؛ کامپیوتری که در واحد پردازش مرکزی آن ریز پردازنده به کار رفته است؛ هر یک از کامپیوترهای کوچک که به عنوان کامپیوتر شخصی به کار می رود

میکره متر **Mikrometr**

(۱) میکرومتر؛ اسبابی برای اندازه گیری فاصله های بسیار کوچک که به تلسکپ یا میکروسکپ نصب می شود

میکرون **Mikron**

[میکرون] (۱) میکرون؛ واحد طول برابر یک میلیون متر

میکروارگنیزم **Mikroorganizm**

[میکروارگانیسم] (۱) میکروارگانیسم؛ زیستمند بسیار ریز که با چشم (بدون میکروسکپ) قابل رؤیت نباشد؛ خرد زیستمند

میکره ریان **Mikrorayon**

(مانند پیدایش جهان، جانوران، گیاهان، کوهها، رودها یا قومها، ملتها و کشورها)؛ افسانه

میفیک **Mifik**

(ص) مربوط یا منسوب به افسانه یا اسطوره

میفولوژی **Mifologiya**

[میتولوژی] (۱) ۱- میتولوژی ۲- اسطوره شناسی ۳- اسطوره ۴- اساطیر ۵- مجموع اساطیر یا افسانه های یک ملت

میگرتسیه **Migratsiya**

(۱) مهاجرت؛ عمل یا فرایند رفتن از جایی به جای دیگر، برای زندگی کردن در آن؛ کوچ

میگرن **Migren**

(۱) (پزشکی) میگرن؛ سردرد گهگیر و گاه یک طرفی که با تهوع، استفراغ و اختلالهای گوناگون حسی همراه است

میژان **Mijgon**

← کیپر یک

میجیغ **Mijig'**

(ص) مجاله؛ ویژگی آنچه بر اثر فشار شکل و حالت اصلی خود را از دست داده و درهم فرو رفته باشد؛ ~ لنگن قاغاز (کاغذ مجاله شده)

میجیغ لماق **Mijig'lamoq**

(م.ص) مجاله کردن

مژه **Mijja**

← کیپر یک

مژه قاقمسلیک **Mijja-qoqmaslik**

بیدار بودن؛ نخواستن

مجاز **Mijoz-1**

مزاج

مجاز **Mijoz-2**

(۱) خریدار یا مشتری دایمی یک فروشنده یا عکس آن

میژ غه لماق **Mijg'alamoq**

(گ) میژغی لماق

میژغی لماق **Mijg'ilamoq**

(م.ص) ۱- له کردن یا (دستور) ۲- مجاله کردن

میژ غاو **Mijg'ov**

(ص) ۱- سست؛ غیر فعال؛ کاهل ۲- نق نقو؛ پهانه جو

میژ غا و لئماق **Mijg'ovlanmoq**

(م.ص) ۱- سست یا غیر فعال شدن ۲- نق نقو شدن

(۱) مرغ سقا؛ هر یک از پرندگان راسته ی سقاشکلان، که برای صید ماهی مستقیماً به طرف آب شیرجه می روند و در کیسه ی زیر منقار خود حدود سه لیتر آب نگه می دارند؛ پلیکان

میجکگی **Mechkay**

(ص) سیری نپذیر؛ پرخور؛ شکمو

معد **Me'da-1**

(۱) معد؛ بخش کیسه مانند و عضلانی دستگاه گوارش، میان قم المعده و باب المعده، که خوراک پس از بلعیده شدن در آن می ریزد

معد **Me'da-2**

(۱) (پزشکی) بیماری پوستی که داغهای سفید یا رنگی بر روی پوست پیدا شود

معمار **Me'mor**

(۱) ۱- معمار ۲- کسی که ساختمان ها را طراحی و ساختن آنها را سرپرستی می کند؛ مهرآز ۳- کسی که با داشتن معلومات تجربی، نقشه ی ساختمانی را اجرا و کار ساختمان را سرپرستی می کند

معمارلیک **Me'morlik**

(۱) وضع یا کیفیت معمار بودن

معمار چیلیک **Memorchilik**

(۱) معماری؛ فن یا هنر طراحی کردن و ساختن بناها، بویژه بناهای مسکونی

معراج **Me'roj**

(۱) ۱- معراج ۲- وسیله ی عروج ۳- (مجاز) عروج

معیار **Me'yor**

(۱) ۱- معیار ۲- آنچه به وسیله ی مقامات، عرف یا قرارداد به عنوان نمونه یا سرمشق اعتبار یا ارزش پذیرفته شده باشد؛ یخشی و یمان ~ ی (معیار خوبی و بدی) ۳- وسیله ای برای سنجش عیار فلز

می **Mi-1**

(۱) می؛ سومین نت موسیقی

می **Mi-2**

(ق) واژه ی پرسشی؛ چیهته بار ~ ؟ (آیا بلیت هست؟)، کیهته سن ~ ؟ (آیا می روی؟)؛ (قد، اد، مو)

مداد **Mido**

(۱) (ادبیات) مداد؛ قلم؛ (اف) پنسل

میف **Mif**

(۱) اسطوره؛ افسانه ای راجع به موجودات، کارها یا رویدادهای فوق طبیعی، حاوی برخی عقیده های مردم باستانی در باره ی پدیده های طبیعی یا تاریخی

[مکانیزاتور] (۱) متخصص مکانیک

میخه نیز تسیه **Mexanizatsiya**

(۱) مکانیزه؛ ماشینی (ماشینی ساختن) میخه نیز تسیه لاش

میخه نیز تسیه لاش **Mexanizatsiyalash**

(۱) عمل یا فرایند ماشینی ساختن

میخه نیز تسیه لماق **Mexanizatsiyalash**

(م.ص) ماشینی ساختن

میخه نیزم **Mexanizm**

[مکانیسم] (۱) ۱- مکانیسم؛ ساز و کار ۲- (مجاز) ساختار داخلی ۳- مجموع حوادث داخلی شیمیایی، فیزیکی و فیزیولوژیکی

میذه نه **Mezana**

(۱) جای ویژه ای در مسجد برای آذان دادن مؤذن؛ گلدسته

میژبان **Mezbon**

(۱) میژبان؛ آنکه برایش مهمانی آمده باشد

میژبانلیک **Mezbonlik**

(۱) ۱- میژبانی ۲- وضع یا کیفیت میژبان بودن ۳- پذیرایی از مهمان

میژان **Mezon**

(۱) ۱- میژان ۲- اندازه؛ مقدار ۳- (نجوم) صورت فلکی کم نوری در آسمان نیمکره ی جنوبی و از صورت های فلکی منطقه البروج ترازو ۴- هفتمین برج از برجهای دوازده گانه، برابر مهرماه؛ ترازو (از ۲۲ سپتامبر تا ۲۱ اکتبر) ۵- تابستان بلند؛ پاییز گرم ۶- (گیاه شناسی) ساخته های مشابه به تار عنکبوت برخی گیاهان که در پاییز در هوا به حرکت می آیند و حامل تخمه ی گیاهان مربوطه می باشند

میش **Mesh**

[مشک] (۱) ۱- مشک ۲- ظرفی از پوست گوسفند (و گاه چرم) برای نگهداری و حمل مایعات یا نیتیات؛ مشک ۳- پوست گوسفند که برای آستر کفش یا سفره ی خمیر به کار می رود

میشکاب **Meshkob**

(۱) (قد) سقا؛ کسی که مردم را سیراب می کرد، بویژه کسی که در برابر دریافت پول، آب آشامیدنی به خانه ها (معمولاً با مشک) می برد

میشکابچی **Meshkobchi**

(گف) ← میشکاب

میشکابقوش **Meshkobqush**

Miltiratmoq میلته رت ماق (م.ص.م.) میلته رت ماق
Miltiq میلته ق (۱) تفنگ ۲- جنگ افزار گرم انفرادی قابل حمل (معمولا) روی دوش، دارای لوله ای فلزی و بلند که بر روی قنداق سوار است و کلنگدن که گلوله را از خشاب وارد لوله می کند و با کشیدن ماشه، گلوله شلیک می شود ۳- هر اسباب شبیه به آن آتش آترا (تفنگ پنج تیرا)
Miltiqsoz میلته ق ساز (۱) تفنگ ساز؛ کسی که تفنگ بسازد یا تعمیر کند
Miltiqsozlik میلته ق ساز لیک (۱) تفنگ سازی؛ عمل یا شغل تفنگ ساز
Mim میم (۱) میم ۲- بیست و هشتمین حرف الفبای فارسی و الفبای ازبکی افغانستان ۳- نام بیست و چهارمین حرف الفبای عربی
Mimika میمیکه (۱) ژست و حرکات چهره
Mimoza میمازه (۱) درخت ابریشم
Mina مینه [=مین] (۱) مین ۲- هر یک از بسته های حاوی مواد منفجره که بر اثر فشار، صوت یا حرارت منفجر شود ۳- از در ۴- آنچه از مین انداز یا خمپاره انداز پرتاب شود
Minalashtirish مینه لشتیریش (۱) عمل یا فرایند مین گذاری کردن
Minalashtirmoq مینه لشتیر ماق (م.ص.م.) مین گذاری کردن؛ مین فرش کردن
Minbar منبر (۱) ۱- منبر ۲- صندلی بلند پایه داری که واعظ در مسجد بر بالای آن می نشیند و وعظ می کند ۳- میز یا سکویی در تالار یا سالن برای سخنرانی؛ تریبون
Adabiy~ ادبی منبر (مجاز) روزنامه؛ مجله و ...
Minba'd من بعد (اصط) من بعد؛ پس از این
Mindi-mindi میندی میندی (۱) ۱- نوعی بازی کودکان که آن را با سواری دادن همبازی یا افراد تیم برنده اجرا کنند ۲- (مجاز) حالت

(۱) عمل یا فرایند ملی ساختن
Milliylashtirmoq ملی لشتیر ماق (م.ص.م.) ملی ساختن؛ به مالکیت دولت در آوردن مال یا مؤسسه ای
Millimetr ملخی متر (۱) یک هزارم متر
Million-1 میلیون [=میلیون] (۱) میلیون؛ عدد ترتیبی برابر با هزار هزار یا ۱/۰۰۰/۰۰۰
Million-2 میلیون (ص.) ۱- میلیون ۲- دارای کمیت یا مقدار عدد میلیون ۳- دارای جایگاه، ترتیب یا مرتبه ی میلیون؛ میلیونم
Millioner-1 میلیه نر [=میلیونر] (۱) میلیونر؛ کسی که یک میلیون (میلیونها) ثروت دارد؛ شخص ثروتمند؛ میلیونر
Millioner-2 میلیه نر (ص.) میلیونر؛ ثروتمند
Millionlab میلیانلب (ع.) بر حسب میلیون؛ میلیونها؛ در آمد (میلیونها در آمد)
Milliy ملی (ص.) ۱- ملی ۲- مربوط یا متعلق به ملت؛ تیل لر (زبانهای ملی) ۳- دارای مالکیت عمومی؛ غیر خصوصی؛ بانک (بانک ملی) ۴- هوادار منافع و آرمانهای ملت؛ سیاست (سیاست ملی)
Milliyat ملیت (۱) ۱- ملیت ۲- وضع یا کیفیت تعلق داشتن به ملتی معین ۳- وضع یا کیفیت داشتن میهن مشترک با یک ملت
Milod میلاد (۱) ۱- میلاد ۲- هنگام زاده شدن؛ وقت تولد ۳- هنگام زاده شدن عیسی مسیح که آن را ۶۲۱ سال پیش از هجرت محاسبه می کنند
Milodiy میلادی (ص.) میلادی؛ مربوط به میلاد عیسی مسیح؛ میل (سال میلادی)
Milt میلت (ح.) واژه ای برای نشان دادن سوا یا نور ضعیف
Miltiramog میلته ر ماق (م.ص.ل.) ۱- با شعله ی بسیار ضعیف و لرزان سوختن ۲- به دشواری به چشم معلوم شدن

(۱) ۱- پلیس ۲- مجموعه ی نیروهای انتظامی یک کشور، شهر یا جامعه ۳- هر یک از افراد آن
Milk-1 میلک (۱) لته؛ غشای مخاطی و بافتهای پیوندی دهان بسیاری از مهره داران، که ریشه و پایه ی دندانها را می پوشاند و در انسان صورتی یا سرخ رنگ است
Ko'z~i کوز میلیکی غشای مخاطی پیرامون چشم که مژه ها در آن روئیده اند
Milk-2 میلک (۱) حاشیه ی پارچه
Milkak میلکک (۱) (پزشکی) التهاب و چرک گرفتن گوشت زیر ناخنها
Millat ملت (۱) ۱- ملت ۲- بزرگترین جامعه ی انسانی که دارای خاستگاه، فرهنگ یا تاریخ مشترکی است و معمولا به صورت واحد سیاسی جدا گانه ای با قلمرو معین سازمان یافته است ۳- مجموعه ی افراد یک کشور ۴- (مجاز) توده ی مردم ۵- (مجاز) دولت؛ کشور؛ بیرلشگن ~ لر تشکیلاتی (سازمان ملل متحد)
Millatdosh ملتدانش (۱) هر یک از کسانی که ملت شان مشترک است
Millatchi-1 ملتچی (۱) ناسیونالیست؛ ملخی گرا
Millatchi-2 ملتچی (ص.) ناسیونالیستی؛ ملخی گرا
Millatchilik ملت چیلیک (۱) ناسیونالیسم؛ ملی گرایی
Milliard-1 میلیارد [=میلیارد] (۱) ۱- میلیارد؛ عدد اصلی برابر هزار میلیون یا ۱۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰
Milliard-2 میلیرد (ص.) ۱- میلیارد ۲- دارای کمیت یا مقدار میلیارد ۳- دارای جایگاه، ترتیب یا مرتبه ی میلیارد
Milliarder میلیردر [=میلیارد] (۱) ۱- میلیارد؛ کسی که دارای یک میلیارد (یا میلیارد ها) ثروت است؛ میلیاردر
Milligramm ملی گرم (۱) یک هزارم کیلوگرم
Milliylashtirish ملی لشتیریش

(۱) بخش یا ناحیه ی کوچک
Mikroskop میکروسکوپ [=میکروسکپ] (۱) ۱- میکروسکپ ۲- اسبابی که با آن اشیای بسیار ریز، به وسیله ی عدسیها درشت و قابل رؤیت می شود؛ ریزبین ۳- (نجوم) صورت فلکی در آسمان نیمکره ی جنوبی میان صورتهای درنا، حجخار و جدی؛ میکروسکپ
Mikroskopik میکروسکوپیکی (ص.) ۱- میکروسکپی ۲- مربوط یا منسوب به میکروسکپ ۳- (مجاز) بسیار ریز
Mikstura میکستوره (۱) شربت؛ شربت دارویی
Mil-1 میل (۱) ۱- (قد.) لوله؛ میلته ق نینگ ~ سی (لوله ی تفنگ)
Mil-2 میل (۱) ۱- عقربه؛ میله ای در یک دستگاه که یک سر آن به محوری پیوسته باشد و سر دیگر در حول صفحه ای بتواند بچرخد و کمیت یا جهتی را نمایش دهد؛ ساعت ~ ی (عقربه ی ساعت)
Mil-3 میل (۱) ۱- میل؛ واحد طول انگلیسی و آمریکایی (میل) ۱۶۰۹ متر، (میل دریایی ۱۸۵۲ متر)، (میل جغرافیایی ۲۴۲۰ متر)
Mildiramoq میلدیره ماق (م.ص.ل.) به مقدار کم و آهسته جاری شدن
Militarizatsiya میلته ریزتسیه (۱) نظامی؛ ارتشی
Militarizm میلته ریزم [=میلیتاریسم] (۱) ۱- میلیتاریسم ۲- سلطه ی نظامیان و آرمانهایشان بر جامعه ۳- آیین تقویت نیروهای نظامی و بهره گیری از آنان در پیشبرد هدفهای سیاسی؛ نظامیگری
Militarist میلته ر یست [=میلیتاریست] (ص.) میلیتاریست؛ پیرو یا هوادار میلیتاریسم
Militaristik میلته ر یستیک (ص.) میلیتاریستی؛ مربوط یا منسوب به میلیتاریسم؛ ~ حرکت (فعالیت میلیتاریستی)
Militsioner میلیتسیه نژر (۱) هر یک از افراد نیروی انتظامی؛ پاسبان
Militsiya میلیتسیه

پلکان مارپیچ داخلی، که معمولاً بخشی از یک مسجد یا مکان متبرک اسلامی را تشکیل می‌دهد و مؤذن بر بالای آن اذان می‌گوید؛ منار ۳- هر نوع ساختمانی به این شکل که برای یادبود یا بزرگداشت روز، رویداد یا شخصیت مهمی اعمار شده باشد

منطقه
(۱) ۱- منطقه ۲- بخشی از یک پهنه یا سطح ۳- سرزمین؛ قیزیل تئلی لر ~ سی (منطقه‌ی سرخ‌پوشان) ۴- (جغرافیا) هر یک از تقسیمه‌های عرضی کره‌ی زمین

مینوس
(۱) ۱- منفی ۲- کمتر از صفر: ~ عدد (عدد منفی) ۳- (ریاضی) نشانه‌ی منفی (-) ۴- نشانه‌ی کامل نبودن نمره‌ی شاگرد یا دانشجو

مینوت
~ دقیقه

مینوت‌لب
(ق.) نظر به دقیقه؛ با دقیقه؛ بر حسب هر دقیقه؛ وقتی ~ حساب‌لماق (وقت را بر حسب دقیقه محاسبه کردن)

مینغ‌ی‌ماس
(ص.) درونگرا؛ ویژگی آنکه تمایل به فرو رفتن در خود و دوری و جدایی از زندگی اجتماعی دارد

مینغ‌ی‌ماق
(م.ص.ل.) اخم کردن؛ ترشو شدن

مینغ‌یل‌ماق
(گف.) مینغیرلماق

مینغیرلماق
(م.ص.ل.) ۱- آهسته، با آواز پست و تودماغی حرف زدن ۲- بالحن و صدای ناراضی همراه با نالش حرف زدن؛ نالیدن

Miokard
(۱) دیوار عضلانی قلب

Miqyos
(۱) ۱- مقیاس ۲- اندازه ۳- وسیله‌ای که برای اندازه‌گیری به کار می‌رود

Miyokardit
(۱) (پزشکی) بیماری ناشی از التهاب بخش عضلانی قلب

Mir-1
(۱) ۱- (مخفف) امیر ۲- سید

مقدار قابل دسترس یا به دست آمده؛ کمینه؛ حداقل ۲- پایین‌ترین حد مجاز یا ممکن

Ministr
~ وزیر

Ministrlik
~ وزیرلیک

Minmoq
(م.ص.ل.) ۱- سوار شدن (بر اسب، مرکب و...) ۲- (گف.) سوار شدن به وسیله‌ی نقلیه ۳- (گف.) راندن وسیله‌ی نقلیه‌ی ۴- (قد.) بر روی چیزی بالا شدن یا برآمدن؛ خان صغه گه ییتیب، یوقاری میندی (خان به صغه رسیدوبه آن بالا شد)

Minnat-1
منت ۱- منت ۲- سپاس ۳- کار نیک یا خدمتی که به دیگری کنند

Minnat-2
منت (۱) احسان یا کار نیکی را که در باره‌ی کسی کرده‌اند، به رخش بکشند

Minnatdor
(ص.) ممنون؛ سپاسگذار

Minnatdorlik
(۱) منتداری؛ سیاستگذاری

Minnatdorchilik
منتدارچیلیک (۱) وضع یا کیفیت منتدار بودن

Minnatli
منتلی (ص.) با منخت؛ دارای منخت؛ ~ آتش‌دن، منت سیز یوغان یخشی (ضر) (از پلو با منت، آتش بی منت خوب است)

Minnatsiz
منتخ‌سیز (۱) بی منت؛ فاقد منخت

Minomyot
مینهمیوت (۱) (نظامی) مین انداز؛ خمپاره‌انداز

Minomyotchi
مینهمیوتچی (۱) کسی که با مین انداز یا خمپاره‌انداز مین یا خمپاره می‌اندازد

Minon
مینان (۱) (قد، اد) آلو

Minor
منار (۱) (گف.) مناره

Minora
مناره ۱- مناره ۲- بنایی به صورت استوانه‌ای بلند و دارای

(۱) دسته‌ی گیاه پیچک که هنگام تنیدن پيله‌ها روی کره‌های ابریشم گذاشته می‌شود

Mingboshilik
مینگباشیلیک (۱) ۱- وضع یا کیفیت مینگباشی بودن ۲- شغل مینگباشی

Mingdevona
مینگدیوانه [=بَنگ دانه] (۱) (گیاه‌شناسی) بنگدانه؛ گیاه علفی یک یا دوساله، از تیره‌ی بادنجانیان، دارای برگ‌های بزرگ و پهن کرکدار، گل‌های زردرنگ با شبکه‌ای از خطوط ارغوانی مجتمع و به صورت گرزن یکسویه، دارای خواص دارویی و سمی

Mingizmoq
مینگیزماق (گ) میندیرماق

Minglab
مینگلَب (ق.) بر حسب هزار؛ هزاران: ~ آدم کورگزمه نی کوردیلر (هزاران تن از نمایشگاه بازدید کردند)

Mingli
مینگلی (ص.) خالدار؛ کسی که خال بر روی جلد داشته باشد

Minglik-1
مینگلِیک (ص.) ۱- هزارم ۲- دارای ترتیب، ردیف، رتبه یا جایگاه هزار ۳- واقع در سومین مرتبه‌ی اعشاری

Minglik-2
مینگلِیک (ص.) هزاری؛ دارای یا برابر هزار عدد از چیزی: ~ قاغاز (اسکناس هزاری)

Mingoyoq
مینگ‌آباق (۱) هزارپا؛ هر یک از جانوران رده‌ی هزارپایان، دارای بدن دراز، با تعداد پندهای زیاد که به هر بند یک پا دو جفت پا متصل است

Miniatura
مینیه‌توره [=مینیاتور] (۱) ۱- مینیاتور ۲- شیوه‌ی نقاشی سنتی پدید آمده در کشورهای شرقی، برای آرایش کتابها و نوشته‌ها، که در آن تصویرها کوچک است و اصول پرسپکتیور رعایت نمی‌شود ۳- نقاشی به آن سبک ۴- اثر کوچک ادبی یا موسیقی

Minifutbol
مینیفوتبال (۱) نوعی فوتبال که در میدان کوچک و با بازیکنان کم بازی می‌شود

Minimal
مینیمِل (ص.) کمترین؛ دارای کمترین کمیت یا تعداد

Minimum
مینیموم [~مینیم] (۱) ۱- مینیمم ۲- کوچکترین کمیت یا

پراز دحام مردم

Mindirmoq
میندیرماق (م.ص.) مینماق

Mindirilmoq
میندیرلماق (م.ص.) مینماق

Mineral-1
مینرَل [=منرال] (۱) ماده‌ی معدنی

Mineral-2
مینرَل [=منرال] (ص.) معدنی: ~ سوو (آب معدنی)

Mineralog
مینرَلوگ (۱) دانشمند یا متخصصی که از ویژگیهای مواد معدنی آگاهی دارد؛ معدن‌شناس

Mineralogik
مینرَلوگیک (ص.) مربوط یا منسوب به معدن‌شناسی

Mineralogiya
مینرَلوگیه (۱) معدن‌شناسی؛ دانشی که مواد کانی و ویژگیهای آن را مطالعه و بررسی می‌کند؛ کان‌شناسی

Ming-1
مینگ (۱) هزار؛ عدد اصلی پس از نهصد و نود و نه برابر با ۱۰۰۰

Ming-2
مینگ (۱) یکی از قبایل ترک (ازبک)

Ming-3
مینگ (ص.) ۱- هزار ۲- یکی بیش از نهصد و نود و نه عدد

Ming-4
مینگ (ق.) زیاد؛ بیش از حد: ~ یشه‌ماق (بسیار زیاد عمر کردن)

Ming-5
مینگ (۱) خال؛ نقطه‌ی سیاه یا سرخ‌رنگ روی جلد

Mingashish
مینگه‌شیش (۱) ۱- عمل یا فرایند سوار شدن بر ترک اسب، موتوسیکلیت یا دوچرخه ۲- عمل یا فرایند سوار شدن یکی بر پشت دیگری

Mingashmoq
مینگشماق (م.ص.ل.) ۱- بر ترک اسب، موتوسیکلیت یا دوچرخه سوار شدن ۲- یکی بر پشت دیگری سوار شدن

Mingashtirmoq
مینگشتیرماق (م.ص.) مینگشماق

Mingboshi-1
مینگباشی (۱) ۱- رئیس هزار تن ۲- (نظامی) سرکرده‌ی دسته‌ی هزار نفری؛ مبن باشی

Mingboshi-2
مینگباشی

مرکبات است شپشک؛ شپشه

Mita-2

مته (گیاه شناسی) نوعی بیماری گیاهی بویژه غلات، که دانه‌ی آنها را سیاه می‌سازد

Mitti

متی (ص.) بسیار کوچک؛ ریز

Mix

میخ (۱) میخ؛ اسباب استوانه‌ای یا مخروطی معمولاً نوک تیز و سرپهن، برای کوبیدن و فرو کردن در جایی و محکم کردن یا بستن چیزی در آنجا

Ishlar~

ایشلر میخ (گف.) کارها خیلی خوب و بی‌وقفی مراد است

Mixday(dek)

میخ‌ده‌ی (ص.) ۱- مانند میخ ۲- (ض.) (مجاز) خیلی خوب؛ بی‌وقفی مراد

Mixlamoq

میخ‌لماق (مض.) ۱- میخ کردن؛ دو چیز را به هم محکم کردن ۲- (گف.) مجاز) کسی را با حرف یا شیوه‌ی دیگری بر جای می‌خکوب کردن؛ مات ساختن

Mixcho'p-1

میخ‌چوپ (۱) اسباب چوبی و ویژه به شکل میخ که چکمه‌دوزان در کار خود به کار برند

Mixcho'p-2

میخ‌چوپ (۱) (گیاه شناسی) بارهنگ نوع برگهای دراز

Miya

میه (۱) مخ ۲- (کالبدشناسی) بخش بالایی و بزرگتر مغز که بیشتر جمجمه را پر می‌کند و دارای دو نیمکره‌ی راست و چپ است ۳- مغز ۴- (مجاز) عقل؛ ذهن ۵- (گف.) تارک سر

~sijoyigakeldi

میه‌سی‌جاییگه کیلدی

عقل به سرش آمد؛ هوشش جمع شد

~siniebqo'yumoq

میه سینی ییب قویماق

دیوانه شدن؛ از عقل بیگانه شدن

~sito'ldi

میه‌سی‌تولدی

از لحاظ عقلی رشد کرد یا بالنده شد

Miyali

میه‌لی (ص.) ویژگی آنکه دارای عقل یا خرد و ساست

Miyasiz

میه‌سبز (ص.) بی‌عقل؛ کم‌خرد

Miq

میق

بحث، که برای کمک به توضیح مطلب به کار گرفته شود ۳- نمونه

Misqol

مشقال (۱) (قد.) ۱- مثقال ۲- واحد وزن سنتی برابر با ۴/۶۸ گرم ۳- (مجاز) مقدار ناچیز؛ چه هم یاردم بیرمه دینگ (یک ذره هم کمک نکردی)

Misqollab

مثقال لب (ق.) ۱- بر حسب مثقال؛ از روی مثقال ۲- (مجاز) بسیار به دقت؛ از روی دقت؛ همه سینی کوردی (از روی دقت همه را دید)

Misra

مصره [مصرع] (۱) مصرع؛ هر یک از دو نیمه‌ی یک بیت در شعر عروضی؛ مصرع

Misrang

مسرنگ (۱) دیلم؛ ابزاری برای شکستن یا سوراخ کردن سنگ، دیوار و مانند آن به صورت میله‌ای آهنی که یک سر آن خمیده و اسکنه مانند است

Missioner

میسینه‌نر [میسینور] (۱) میسیونر؛ عضو یک هیأت اعزامی، بویژه کسی که برای تبلیغ مسیحیت به کشورهای دیگر برود

Missionerlik

میسینه‌نرلیک (۱) وضع یا کیفیت میسیونر بودن

Missiya

میسبه (۱) ۱- مأموریت؛ وظیفه ۲- سفارت یا نمایندگی کشوری در کشور دیگر ۳- سازمان مبلغین مذهبی

Mistik

میسیتیک (۱) عارف؛ صوفی؛ سالک

Mistika

میسیتیکه (۱) تصوف؛ عرفان

Misvok

مسواک (۱) ۱- مسواک؛ اسبابی برای شستشوی دندانها به صورت تیغه‌ای باریک و دراز که بر بخشی از روی آن دسته‌هایی از الیاف مصر نوعی کمابیش زبر نصب شده (شبه برس) و بخش دیگر به عنوان دسته به کار می‌رود ۲- (قد.) چوبی از درخت ارچه و ... که برای شستشوی دندانها به کار برده می‌شد

Mita-1

میته (۱) (جانورشناسی) میته؛ حشره‌ی کوچک و بی‌بال سیاه رنگ از تیره‌ی شپشکان دارای اجزای دهانی خردکننده، و انواع گوناگون که بیشتر آفت غلات و

میرزه‌باشی

Mirzaboshi

(۱) (قد.) رئیس یا سرپرست منشیان در دربار خانان؛ سرمنشی

میرزه‌لیک

Mirzalik

(۱) ۱- وضع یا کیفیت میرزا بودن ۲- عمل یا شغل میرزا

میرزه‌تیرک

Mirzaterak

(۱) (گیاه‌شناسی) نوعی سپیدار باتنه‌ی راست و هموار

میرزه‌خانه

Mirzaxona

(۱) (قد.) اتاق کار منشیان در خان نشینها

میرزا

Mirzo

← میرزه

میر غضب

Mirg'azab

(۱) (قد.) جلاد؛ شکنجه دهنده

مس

Mis

(۱) مس؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۲۹ و وزن اتمی ۶۳/۵۴، به رنگ قرمز مایل به نارنجی، نامحلول در آب، دارای خاصیت مغفول شدن و چکش‌خواری زیاد، که در طبیعت به صورت فلز خالص و به صورت ترکیب وجود دارد، دارای کاربردهای صنعتی فراوانی است، از جمله برای تهیه‌ی آلیاژ دیگهای بخار و سیم برق به کار می‌رود

مسگر

Miskar

[مسگر] (۱) مسگر؛ سازنده‌ی ابزارها و ظرفهای مسی

مسگرلیک

Miskarlik

(۱) ۱- مسگری ۲- شغل مسگر ۳- کارگاه مسگر ۴- رسته‌ی مسگران در بازار

مسکین

Miskin-1

(۱) ۱- مسکین ۲- شخص تهیدست و بینوا ۳- (موسیقی) یکی از آهنگهای مردمی از بکی

مسکین

Miskin-2

(ص.) ۱- مسکین ۲- بیچاره؛ بدبخت ۳- (مجاز) غمگین؛ حزین

مسکین‌لیک

Miskinlik

(۱) وضع یا کیفیت مسکین بودن

مثل

Misl

(۱) مثل؛ مانند

مثل‌سبز

Mislsiz

(ص.) بی‌مثال؛ فاقد مثل و مانند؛ بی‌همانند

مثال

Misol

(۱) ۱- مثال ۲- موردی همانند یا همتراز با موضوع مورد

میر

Mir-2

پیش. (فا) ۱- رئیس؛ سرپرست؛ آب، شکار، ~ آخور ۲- در بسیاری از نامهای مردانه نیز بیاید مانند میر تیمور، میر محسن، میر حکیم

Miri

میری (۱) (قد.) پنج تین (۱۰۰ تین (یک صوم)

Mirilik

میریلیک (۱) آنچه به ارزش یک میری

Miriqmoq

میریقمواق (مض.ل.) ۱- بسیار سیر شدن؛ خیلی مشبوع شدن

Miriqtirmoq

میریقتیرمواق (مض.م.) ۱- بسیار سیر ساختن؛ خیلی مشبوع کردن ۲- قانع شدن

Mirishkor

میرشکار (۱) (قد.) میرشکار؛ رئیس یا سرپرست شکارچیان

Mirishkor-2

میرشکار (ص.) ۱- دارای مهارت و تسلط به کار؛ ~ دهقان (دهقان ماهر) ۲- (گف.) با سرشته دار و بانظم و ترتیب؛ کدبانو؛ ~ خاتین (خانم باسرانجام)

Mirob

میراب (۱) میراب؛ کسی که کار تقسیم و رساندن آب جاری از نهر به جویها، مزرعه یا خانه‌ی مردم را بر عهده دارد

Mirobboshi

میراب‌باشی (۱) (قد.) رئیس یا سرپرست میرابها

Miroblik

میرابلیک (۱) میرابی؛ وضع یا کیفیت میراب بودن

Miroxo'r

میراخور (۱) (قد.) میراخور؛ رئیس یا سرپرست اصطبلها و

Mirquruq

میرقوروق (۱) (گف.) کسی که پولی در بساط ندارد

Mirrix

مرخیخ ← مرس

Mirsanjali

میرسنجلی (۱) نوعی زردآلوی بزرگ و بیضی شکل

Mirza

میرزه [میرزا] (۱) (قد.) ۱- میرزا ۲- منشی ۳- عنوان احترام آمیز در آغاز نام شخص باسواد غیر روحانی؛ ~ کریم ۴- عنوان احترام آمیز در پایان نام شاهزادگان؛ ایرج، ~ الغ بیگ، ~ ۵- نام آقایان

(ا. ح. مادی؛ ماده گرایان

مدل Model

(ا. ۱) مدل ۲- سرمشق ۳- طرح یا نمونه‌ی چیزی که باید ساخته شود ۴- بیک یا شیوه‌ی ساختن چیزی ۵- شخصی که از چهره یا اندام او برای منظورهای هنری، آموزشی یا تبلیغاتی تصویر یا عکس تهیه کنند

مدلچی Modelchi

(ا. ۱) مدساز؛ کسی که مدهای تازه، بویژه جامه‌های آخرین مد، طراحی کند؛ مدیست

مدرنیست Modernist

(ص) مدرنیست؛ نوگرا

مدرنیزم Modernizatsiya

(ا. ۱) نوسازی؛ نوپردازی ۲- نوین گرایی

مدرنیزاسیون Modernizatsiyalomoq

مدرنیزه کردن؛ نوپردازی

(م. ص. م. مدرنیزه کردن؛ نوپردازی کردن؛ نوپردازی کردن)

مدرنیسم Modernizm

[مدرنیسم] (ا. ۱) مدرنیسم ۲- هواداری از سبک‌ها و شیوه‌های هنری یا ادبی تازه ۳- هواداری یا پیروی از روش‌های اجتماعی و فرهنگی تازه؛ نوگرایی

مادام Modom

(ق. ۱) مادام؛ تازمانی؛ تا آن زمان؛ که تاشکینت ده سن، بیز بیلن بول (تا آن زمان که در تاشکند هستی، با ما باش)

مادامی‌که Modomiki

[مادام که] - مادام؛ سبزی راضی بولسنگیز، مین فرسی، بیسم من (وقتی که شما راضی باشید، من مخالفی ندارم)

ماه Moh

(اد. ۱) - آبی

ماه تابان itobon

(مجاز) شخص بسیار زیبا، بویژه زن یا دختر

ماهر Mohir

(ص. ۱) ماهر؛ ویژگی آنکه کاری را خوب بلد باشد و بتواند آگاهی‌های خود را بخوبی به کار برد؛ ورزشکار استاد

ماهرانه Mohirona

(ق. ۱) ماهرانه؛ باورزدگی؛ با استادی؛ با مهارت

ماهیت Mohiyat

(ا. ۱) ماهیت؛ مجموعه‌ی ویژگی‌هایی که چیزی را

بی‌حرته؛ گرم و سرد؛ روگرار بدیده

میشیقی Mishiqi

(ص. ۱) آنکه اب‌بینی یا ترشح بینی اش جاری باشد ۲- میشیقی آفتن

میش Mish-mish

(ا. ۱) شایعه؛ خبری که در میان مردم پراکنده شود و درستی یا نادرستی آن معلوم نباشد، بویژه خبری که درست نباشد

مایین Mobayn

(ق. ۱) مایین؛ میان دو یا چند چیز

مایینیده Mobaynida

(ق. ۱) در میان؛ میان؛ مایین ۲- میان دو زمان؛ ادامه‌ی زمان معیخن؛ بیز ساعت - (در دوام یک ساعت)

موده Moda-1

[مد] (ا. ۱) ۱- مد ۲- سبک جامه و آرایش ۳- سلیقه و پسند جامعه ۴- جنس یا کالای رایج و مورد پسند ۵- رسم

ماده Moda-2

(ص. ۱) ماده ۲- جنس ماده‌ی تمام پرندگان به استثنای مرغ و کرک ۳- (اف. ۱) ویژگی زیست‌مندی که فرد بالغ و جوان آن می‌تواند به وسیله‌ی جفت‌گیری یا لقاح با جنس نر خود، بارور شود و تولید مثل کند

مادخه Modda

(ا. ۱) ۱- مادخه ۲- جسم طبیعی که همراه با انرژی و در عمل متقابل با آن، موجودات و پدیده‌های جهان محسوس را پدید می‌آورد ۳- جسمی که یک شیء طبیعی از آن تشکیل شده باشد ۴- بخش جدا و مشخصی در یک نوشته‌ی رسمی که معمولاً با شماره یا عدد مشخص می‌شود؛ قانون - سی (ماده‌ی قانون)

مادخی Moddiy

(ص. ۱) ۱- مادی ۲- مربوط یا متعلق به ماده ۳- ساخته شده یا پدید آمده از ماده ۴- دارای ارزش یا کیفیت تجارته‌ی پولی؛ - یارد (کمک مادی) ۵- (مجاز) مالدوست و بی‌اعتنا به ارزش‌های معنوی

مادیلیک Moddiylik

(ا. ۱) وضع یا کیفیت مادخی بودن

مادیت Moddiyat

(ا. ۱) (جعلی) مادخیت؛ وضع یا کیفیت مادخی بودن

مادیون Moddiyun

میز Miz

(ض. ۱) شخصی (اول شخص جمع) ۱- در آغاز و میان جمله به شکل «بیز» می‌آید؛ بیز کیلیدیک (ما آمدیم، بو کتاب بیزدن سیزگه ساوغه (این کتاب سوغات ما به شماست) ۲- ضمیر اضافی (اول شخص جمع) (الف) در آخر واژه‌های مختوم به (ه. ا. ی) به شکل «میز» می‌آید؛ بابایا - (پدر بزرگ ما)، آنه - (مادر ما)، اوقیتوچی - (آموزگار ما) (ب) در سایر حالات همراه با «ی» می‌آید؛ اوبی - (خانه‌ی ما)، شهری - (شهر ما) ۳- ضمیر فاعلی (اول شخص جمع) (الف) زمان ماضی نقلی؛ کورگن - (دیدیم)، بارگن - (رفته ایم) (ب) زمان مضارع اخباری (حال ساده)؛ باره - (می‌رویم)، کوره - (می‌بینیم) (ج) زمان مضارع استمراری (حال استمراری)؛ کیله یاپ - (داریم می‌آییم) ۴- به معنی ایم، استیم، هستیم؛ بیز مسافر - (ما مسافریم)، بیز از یکستانلیک - (ما از یکستانی هستیم)

مزاج Mizoj

(ا. ۱) ۱- مزاج ۲- گرایش شخصیتی یا رفتاری یا شیوه‌ی پاسخ عاطفی؛ سودایی - (مزاج سودایی) ۲- وضع یک جاندار از لحاظ کیفیت‌های مورد نظر، بویژه از لحاظ تندرستی یا بیماری

مزاجی‌ایسحیق ~ilssiq

آنکه مزاجش مایل به گرمی باشد

مزاجی‌ساووق ~isovuq

کسی که طبع یا مزاجش موافق یا مایل به سرما یا چیزهای سرد باشد

میزغیماق Mizg'imoq

(م. ص. ل. ۱) کوتاه و کم دوام خوابیدن؛ پینکی رفتن

میش Mish-1

(پس. ۱) از فعل امر ۱- اسم می‌سازد؛ اوت - (گذشته)، قیل - (رفتار)، بی - (خوراک) ۲- مفعول به می‌سازد؛ قاز - اریق (جوی کنده شده)، قیل - (کرده شده)

میش Mish-2

(پس. ۱) با فعل (ماضی نقلی) می‌آید و وقوع فعلی را به شکل احتمال و گمان، به نقل قول دیگران بیان می‌کند؛ او کیلگن - (می‌گویند) او آمده است (یقین ندارم، اما احتمالاً آمده است)

میشیق Mishiq

(ا. ۱) ترشح سی؛ آب بینی

میشیقی‌آفتن Mishig'ioqqan

(ح. ۱) واژه‌ای برای حالت کاملاً ساکن، ساکت و خاموش بودن؛ او - (ایتمه‌ی (او حرکتی نکرد یا حرفی نزد)

میشیق‌ایتمسلیک ~etmaslik

۱- کاملاً بی حرکت و ساکن بودن ۲- کاملاً ساکت و خاموش بودن

مقدار Miqdor

(ا. ۱) ۱- مقدار ۲- اندازه ۳- کمیت

مقداری Miqdoriy

(ص. ۱) مربوط یا منسوب به مقدار؛ - فرق (فرق مقداری)

مقداری‌انه‌لیم ~analiz

(شیمی) تعیین کمی عناصر یک ماده‌ی مرکب

میشیق Miqqi

(گف. ۱) - میقتی

مقناطیس Miqnotis

(کم) - مگنیت

مقراض Miqroz

(ا. ۱) (ق. کم) مقراض؛ فیچی کوچک

میقتی Miqti

(ص. ۱) پر گوشت و کلفت؛ تنومند و پر قوت؛ - بیگیت (جوان تنومند و توانمند)

مقیاس Miqyos

(ا. ۱) ۱- مقیاس ۲- اندازه ۳- وسیله‌ای که برای اندازه گیری به کار رود

میمیق Miyyiq

(ا. ۱) (گف. ۱) موی لاو

میغده‌کولماق ~idakulmoq

لبخند؛ تبسم

میان Miyon

(ا. ۱) (کم) ۱- میان ۲- وسط ۳- کمرگاه

میان‌ه Miyyona

(ا. ۱) (کم) میان‌ه؛ کمیت یا کیفیتی که دارای اعتدال و دور از افراط یا تفریط باشد؛ - حال دهقان (دهقان متوسط الحال)

میانچه Miyyoncha

(ا. ۱) (ف. م) آنچه از میوه، قندیات یا خوراکی که زنان به عنوان هدیه در سینی یا طبق به جشن عروسی می‌برند

میوا Miyyov-1

(ا. ۱) (کوژدانه) گربه

میوا Miyyov-2

[م. ص. ۱] میو؛ صدای گربه

جلوگیری کند

مانع لیک

(۱) وضع یا کیفیت مانع بودن؛ ممانعت؛ جلوگیری؛

پیشگیری

مانع سیز

(ص) بدون مانع؛ بی مانع

مانیزم

[مونیزم] (۱) (فل) فلسفه‌ی وحدت؛ اعتقاد به وحدت خدا

منوفکتوره

[مانوفاکتور] (۱) کارگاه؛ کارخانه‌ی کوچکی که معمولاً کارفرما هم در کنار کارگران یا همراه با آنان در آن کار می‌کند؛ کارخانه

منه‌گره‌فیک

[مونوگرافیک] (ص) مربوط یا متعلق به مونوگراف

منه‌گره‌فیه

[مونوگرافی] (۱) اثر نوشتاری در باره‌ی موضوع یا مسئله‌ای

منه‌لوگ

[مونولوگ] (۱) مونولوگ؛ صحبت انفرادی یک تن بدون مخاطب در سینما و تئاتر، و منظور از آن ایجاد هیجان در صحنه است

منه‌پولیه

[مونوپول] (۱) مونوپول؛ امتیاز ساختن، فروختن، کشف بعضی مواد و اجرای برخی عملیات که طبق قانون و مقررات، شخص یا شرکت یا دولتی از آن برخوردار است؛ انحصار

منه‌پولیه‌چی

(۱) انحصارگر؛ انحصار دار ۲- صاحب امتیاز ۳- مونوپرلیست

منتز

[مونتاژ] (۱) ۱- مونتاژ ۲- عمل یا فرایند سوار کردن، سر جای خود گذاشتن و به هم پیوستن قطعه‌های یک ماشین یا دستگاه ۳- عمل یا فرایند در کنار هم گذاشتن و به یکدیگر چسباندن فیلمها، نوارهای صوتی یا نوشته‌های چاپی، برای پدید آوردن یک قطعه یا مجموعه

منتزچی

[مونتاژی] (۱) کسی که با کار مونتاژ سرو کار دارد یا از آن آگاه است

منتیار

مامه‌قلدبلاق

Momaqaldiroq

(۱) رعد؛ تندر

مامه‌قیماق

Momaqaymoq

(۱) گل قاصدی

مامه‌سیرکه

Momasirka

(۱) گلی مشابه به گل قاصدی

مامه‌طلاق

Momataloq

(۱) (پزشکی) لک‌ی کبود که از اثر ضربه‌ی شدید پدید آید

مامیق

Momiq-1

(۱) پنبه‌ی سفید و پاکیزه ۲- پشم نرم و لطیف

مامیق

Momiq-2

(ص) (مجاز) سفید و نرم چون پنبه

ماما

Momo

(۱) ۱- ماما ۲- مادر

مانه

Mona

(۱) (قد) سگی است که به عنوان علامت در سر راه‌ها بگذارند، «اویوق» هم گویند

مانند

Monand-1

(ص) ۱- مانند ۲- دارای همان ویژگی، شکل یا رفتار؛ جنت - باغ (باغی چون جنت) ۳- هم‌هنگ؛ موافق؛ برابر؛ اسمی جسمی که - (مامش ب جسمش هم‌هنگ است)

مانند

Monand-2

(ق) مانند؛ به همان شیوه، شکل یا روش؛ شبیه؛ مثل؛ قاغانی ۱ که نگه - قیوق (کاغذ را به روش برادرت ببر)

منرخ

Monarx

(۱) تزار؛ پادشاه؛ امپراتور؛ سلطان؛ شهریار

منرخ‌بست

Monarxist

(۱) کسی که طرفدار رژیم سلطنتی باشد؛ سلطنت طلب

منرخیه

Monarxiya

(۱) پادشاهی؛ امپراتوری

منرخیه‌چی

Monarxiyachi

منرخ‌بست

منرخیزم

Monarxizm

[مانرخیزم] (۱) سلطنت طلبی؛ وضع یا کیفیت طرفدار سلطنت بودن

مانع

Mone'

(۱) مانع؛ آنچه از انجام دادن کاری یا رویدادی

مالدار

Moldor

(ص) ۱- دامدار ۲- (مجاز) ثروتمند

ملیکوله

Molekula

[ملکول] (۱) (شیمی) ملکول؛ کوچکترین ذره‌ی جسم مرکب یا ساده، که ویژگی‌ها و هویت آن جسم را دارا باشد؛ مولکول

ملیکولیر

Molekuyar

(ص) ملکولی؛ مربوط یا منسوب به ملکول؛ ~ آغیرلیک (وزن ملکولی)

ملیبیدن

Molibden

[مولیبیدن] (۱) مولیبدن؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۴۲ و وزن اتمی ۹۵/۹۴، خاکستری رنگ، سخت و سنگین، نامحلول در آب یا فلیاینها، که در کانیهای نادر وجود دارد و برای سخت سازی فولاد به کار می‌رود؛ مولیبیدیوم

مالک

Molik

(ص) ۱- مالک؛ دارنده‌ی چیزی؛ صاحب؛ بواثر کنه‌ه قیمنگه - (این اثر دارای ارزش زیاد است)

مالیه

Moliya

(۱) ۱- مالیه ۲- دارایی ۳- (گف) اداره‌ی جمع‌آوری مالیه

مالیت

Moliyat

[مالیات] (۱) مالیات؛ پولی که دولت بر اساس قانون از اشخاص یا مؤسسه‌ها به حساب درآمد‌های عمومی دریافت می‌کند

مالیه‌وی

Moliyaviy

(ص) مربوط یا منسوب به مالیه

مال‌پرست

Molparast

(ص) مال‌پرست؛ دوستدار گردآوری و تداوم مال؛ پنده‌ی سیم‌وزر

مال‌حال

Mol-hol

(۱) دارایی؛ آنچه در بساط کسی باشد

مال‌خانه

Molxona

(۱) خانه‌ای که دامها بسر برند؛ آغل

مامه

Moma

(۱) ۱- مادر بزرگ؛ مادر پدر یا مادر ۲- (مجاز) پیره زن ۳- عنوان احترام امیز برای پیرزنان

مامه‌حوا

~havo

بی بی حوا؛ حصر حوا

مامه‌گول‌دورک

Momaguldurak

(گف) مامه‌قلدبلاق

بخودی خود بشناساند و معلوم کند، آن چیست

Mojaro

ماجرا (۱) ۱- ماجرا ۲- رویداد؛ حادثه ۳- رویداد پر حادثه ۴- (مجاز) سرگذشت؛ عشقی ~ (سرگذشت عشقی)

ماجرالشیش

Mojarolashish

(۱) عمل یا فرایند ماجرای شدن

ماجرالشماق

Mojarolashmoq

(مص.ل) (گف) بیش از پیش جنجالی شدن؛ هر چه بیشتر ماجرای شدن

ماکی

Moki

[ماکو] (۱) ۱- ماکو ۲- میله‌ای در ماشین بافندگی که ماسوره بر روی آن قرار دارد ۳- میله‌ای در چرخ خیاطی که فرقه بر روی آن قرار می‌گیرد

Bo'zchining~sidayyugurmoq

بوزچی نینگ ماکای سیده‌ی بوگورماق

(مجاز) کسی که بسیار و سریع رفت و آمد کند

مال

Mol-1

(۱) ۱- جانور بزرگ شاخدار اهلی مانند گاو، غرگاو و ... ۲- (گف) (مجاز) بی تربیت؛ لات

مال

Mol-2

(۱) ۱- مال ۲- آنچه در تملک کسی باشد؛ آنچه کسی مالک آن باشد؛ بوشینه مینینگ - بم (این ماشین مال من است) ۳- آنچه قابل تملک باشد؛ دارایی ۴- کالا؛ آنچه قابل خرید و فروش باشد

مال‌یایر

~yoyar

(مردم شناسی) مراسمی که فردای روز عروسی در خانه‌ی داماد جهت نشان دادن جهیزیه‌ی عروس برپا می‌شود؛ (اف) تخت بیفر؛ تخت جمعی

مال‌بیفر

~yig'ar

(مردم شناسی) مراسمی که ۲۰ - ۳۰ روز پس از عروسی جهت جمع و جور کردن جهیزیه‌ی عروس و پایان یافتن مراسم نمایش آن برپا می‌شود

ماله

Mola

(۱) ماله؛ تخته‌ای که برزگران بر زمین شیار کرده کشند تا کلوخ‌های آن را برم کنند و زمین را هموار سازد

ماله‌لماق

Molalamoq

(مص.م) با کشیدن ماله زمین شیار شده را نرم و هموار ساختن

مال‌باقر

Molboqar

(۱) پرورش کننده‌ی دام؛ کسی که با پرورش دامها سر و کار دارد

مایه (۱) شتر ماده

Moya-2

مایک (۱) تخم یا چیزی مانند تخم که برای جلب ماکیان در جای تخمگذاری می‌گذارند؛ مایگی (۲) (گف) تخم

Moyak

ماینه [ماهیانه] (۱) ماهیانه؛ مقرر ای که هر ماه یک بار به خدمتگذار و کارمند دهند؛ کارمزد؛ مزد

Moyana

ماینه خور (۱) کسی که فقط با ماهیانه یا دستمزد گذران کند

Moyanaxo'r

مایل (ص) ۱- مایل ۲- دارای گرایش؛ خواستار؛ خواهان؛ بیلیم گه ~ (خواستار علم) ۳- نزدیک؛ ~ آدم (آدم نزدیک) ۴- (هندسه) ویژگی خط یا سطحی که در جهت عمودی یا افقی نباشد؛ دارای شیب اندک

Moyjuvoz

مای جواز (۱) دستگاه روغن کشی سنتی که از دانه‌ی گیاهان روغندار، روغن تولید کند

Moylamoq

مای لماق (م.ص) روغن مالیدن؛ کرم مالیدن

Og'zini (Tomog'ini) ~

آغزینی (تاماغینی) مای لماق به عنوان رشوه ضیافت دادن

Moyli

مایلی (ص) ۱- دارای روغن ۲- آنچه روغن زده شده باشد

Moyxo'rak

مای خورزک (۱) (پزشکی) بیماری یوستی که در یال اسب و سر انسانها پدید آید

Moychechak

مای چیچک (۱) گیاه یک ساله از تیره‌ی مرکبان، با ساقه‌ی دارای انشعابهای فراوان، برگهای دراز برگچه مانند، دو نوع گل زبانه‌ای و لوله‌ای و میوه‌ی فندقه ۲- گل آن گیاه، که معطر، سفید یا زرد دارای کاربرد دارویی است، گل بابونه

Moychiroq

مای چراق (۱) چراغ بیه سوز؛ نوعی چراغ قدیمی که سوخت آن چربی حیوانی بود؛ مای چراغ

Mozi

مازی (۱) غده‌هایی به شکل گردو که از اثر انگل در برگهای درخت بلوط پدید آید و در میان مردم کاربرد دارویی دارد

آب

Motorist

ماتورست (۱) موتورچی؛ کسی که موتور را مراقبت کند

Motorli

ماتورلی (ص) آنچه دارای موتور باشد؛ آنچه در آن موتور کار گذاشته شده باشد

Motorsiz

ماتورسیز (ص) فاقد موتور؛ آنچه در آن موتور سوار نشده باشد

Motorsozlik

ماتورسازلیک (۱) موتورسازی؛ عمل یا فرایند ساختن موتور

Mototsikl

موتوسیكل [=موتورسیكلت] (۱) موتورسیكلت؛ وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری دو چرخه برای یک یا دو سرنشین، گاه دارای چرخ سوم و اتاقکی برای بار یا سرنشین اضافی

Moviy

ماوی (۱) ۱- آبی ۲- رنگ آسمان صاف آفتابی ۳- رنگی که از تابش نور تکفام با طول موج میان ۴۵۵-۴۹۲ نانومتر ناشی می‌شود

Movut

ماووت [=ماهوت] (۱) ماهوت؛ نوعی پارچه‌ی ضخیم تمام پشم یا با تار فاستونی کرکدار با بافت صاف، ظریف، نرم و سطح پرزدار کمی براق

Moxora

ماخاره (۱) خوراکی آبدار که از گوشت و نخود پیزند

Moxov

ماخاو (۱) (پزشکی) ۱- جذام؛ بیماری پوستی مسری و پیش رونده‌ی ویژه‌ی سرزمینهای گرم و معتدل که بویژه بینی، لبها و انگشتان راست آسیب می‌رساند؛ خوره ۲- (مجاز) شخص رسوا و بدکار؛ (اف) مخو

Yakka ~

یکخه‌ماخاو گوشه گیر؛ آنکه از جمع رانده شده باشد

Moy

مای (۱) ۱- روغن ۲- روغن حاصل شده از حیوانات، دانه‌های نباتی و مواد معدنی ۳- کرم؛ ماده‌ی آرایشی یا مالیدنی؛ (اف) یاغ

Moya-1

مایه (۱) (کم) ۱- مایه ۲- ماده‌ی اصلی یا مؤثر ۳- (مجاز) شخص اساسی یا اصلی یک سازمان یا گروه؛ او قوت و جوهر مکتب نینگ ~ سی دیر (آموزگاران افراد اساسی مدرسه‌اند) ۴- آنچه چیزی را پدید آورد یا موجب چیزی شود؛ فساد ~ سی (مایه‌ی فساد)

Moslashtirilmog

ماسلشتیریلماق (م.ص) ماسلشتیرماق

Moslashtirmog

ماسلشتیرماق (م.ص) ماسلشماق

Moslashuv

ماسلشوو (۱) همانندی ۲- تناسب ۳- هماهنگی ۴- برابری

Mot

مات (ص) ۱- مات ۲- حالت شاه در بازی شطرنج هنگامی که در معرض کشت قرار گیرد و نتواند از خود دفاع کند یا جای خود را تغییر دهد ۳- ویژگی کسی که بر اثر درگیری ذهنی یا رویدادی نامنتظر چهره‌ای بی‌حالت و نگاه‌ی خیره پیدا کند و برای مدتی نتواند پیامهای تازه را دریافت و پردازش کند ۴- ویژگی آنکه دچار بهت شود؛ مبهوت

Motam

ماتم (۱) ماتم؛ سوگ؛ عزا

Motamli

ماتملی (ص) ۱- سوگوار؛ عزادار ۲- آنچه مربوط یا متعلق به ماتم باشد؛ ~ کونلر (روزهای ماتم)

Motamsaro-1

ماتمسرا (۱) (اف) ۱- ماتمسرا ۲- جای سوگواری و عزاداری ۳- جای پرسوگ و اندوه؛ ماتمکده

Motamsaro-2

ماتمسرا (ص) سوگوار؛ عزادار؛ ماتمزده (اسم مکان به عنوان صفت به کار برده می‌شود، مانند «ماتم سرا آته» (مادر ماتمزده)

Motamxona

ماتم‌خانه (۱) ماتمسرا؛ ماتمکده؛ جای سوگواری

Motiv

متیو (۱) سوژه؛ موضوع

Motka

متکه (۱) ملکه؛ در بازی ورق سومین ورق از نظر اعتبار؛ ماتیکه

Motodrom

متهدروم (۱) جای برگزاری مسابقه‌ی موتورسیكلت رانی

Motopoyga

مته‌پایگه (۱) مسابقه‌ی موتورسیكلت رانی

Motor

ماتور [ماتور] (۱) ۱- موتور ۲- بخشی از یک ماشین که تولید نیرو برای ایجاد حرکت را بر عهده دارد، بویژه الف) چنان بخشی در یک اتومبیل (ب) الکتروموتور (ج) پمپ

(۱) سیمکش؛ کسی که سیمکشی برق را می‌کند

Monument

منومننت (۱) پرتله یا بنای یادگاری بزرگ

Monumental

منومننتل (ص) ۱- با شکوه؛ بزرگ؛ با عظمت ۲- (مجاز) پرمحتوا؛ دارای مضمون ژرف

Morfema

مرفیمه (۱) (زبان‌شناسی) ریشه؛ عنصر ساده‌ای که (با افزودن پسوند و پیشوند، ضمیر متصل یا صرف کردن) از آن واژه‌ای ساخته شده باشد

Morfiy

مارفی [=مورفین] (۱) (شیمی) مورفین؛ از آلکالوئیدهای مهم خشخاش، دارای بلورهای بی‌رنگ و کمی محلول در آب، که مخدر و مسکن بسیار قوی است؛ مورفین

Morfologik

مرفه‌لوگیک (ص) مربوط یا متعلق به مرفولوژی

Morfologiya

مرفه‌لوگیه [=مرفولوژی] (۱) ۱- مرفولوژی ۲- ریخت‌شناسی ۳- (دستور) صرف

Morojiniy

مروژینی ← موزقیماق

Morze

مرزی [=مرس] (۱) مرس؛ هر یک از دو دسته علامتهای دیداری (به صورت نقطه و خط) یا شنیداری (به صورت بوق بلند و کوتاه) که برای فرستادن پیامهای راه‌دور به کار می‌رود؛ الفبای مرس؛ مورس

Mos

ماس (ص) ۱- مانند؛ دارای همان ویژگی؛ شکل یا رفتار ۲- مناسب؛ لایق؛ کیلین بیلن کیماو بیر - بیریکه ~ (عروس و داماد به یکدیگر مناسب اند) ۳- موافق و هماهنگ ۴- برابر؛ توفلی ایاغی گه ~ (کفش به پایش برابر است)

Moslamoq

ماس لماق (م.ص) ۱- مانند کردن ۲- مناسب ساختن ۳- موافق یا هماهنگ کردن ۴- برابر کردن

Moslashish

ماسلشیش (۱) عمل یا فرایند مانند، مناسب یا هماهنگ شدن

Moslashmoq

ماسلشماق (م.ص) ۱- مانند هم شدن ۲- مناسب هم شدن ۳- هماهنگ شدن ۴- هر چه بیشتر مانند، مناسب یا هماهنگ شدن

(۱) ۱- شغل وکیل مدافع ۲- وکلای مدافع
Adyol ادیال
 (۱) (اف. و دری) پتو؛ بافته‌ی نرم و ضخیمی از الیاف طبیعی یا مصنوعی که معمولاً برای روانداز به کار می‌رود؛ کمپل
Aerodrum ایره‌دروم
 ← ایره‌پورت
Acroplan ایره‌پلن
 (کم، ←) سمه‌لیوت
Aeroport ایره‌پورت
 (۱) فرودگاه؛ جای فرود آمدن و برخاستن هواپیما و سوار شدن و پیاده شدن مسافران
Aerostat ایره‌ستت
 (۱) وسیله‌ی پرواز؛ بالن
Afandi افندی
 (۱) ۱- (قد.) جناب ۲- آقا؛ برای احترام همراه با نام گفته می‌شود؛ طاهر ~ (طاهر آقا) ۳- معلم؛ آموزگار ۴- خواجه نصرالدین یا ملا نصرالدین که لطیفه‌های زیادی به او نسبت داده شده است ۵- هزل؛ مطایبه ۶- (ص.) ویژگی کسی که در کارها اشتباهات زیاد می‌کند و باعث خنده می‌شود؛ ~ آدم (آدم مضحک)
Affiks افیکس
 (۱) (دستور) وندها؛ آنچه با ریشه‌ی واژه پیوسته، واژه‌های جدید می‌سازد
Afif عفیف
 (۱) (قد.) پاکیزه؛ پاکدامن
Afifa عفیفه
 (۱) (قد.) ۱- زن پاک؛ زن پاکدامن ۲- نام زنانه
Afisha افیشه
 (۱) پوستر یا اعلان کنسرت، نمایش، کنفرانس که در جاهای پررفت و آمد برای آگاهی مردم چسبانده می‌شود
Afkor افکار
 (۱) (ج.) فکر؛ فکرها؛ اندیشه‌ها
Omma~i عامه‌افکاری
 آرای مردم و جامعه
Aflotun افلاطون
 ۱- (۱) نام دانشمند و فیلسوف یونانی ۲- (ص.) (مجاز) شخص با دانش و پرمایه
Aforistik افاریستیک
 (ص.) مربوط به افاریزم؛ حکمت آمیز؛ افوریستی

(۱) ۱- دادگری؛ عادل بودن ۲- نام خانم‌ها
Adolatli عدالت‌لی
 (ص.) عادل؛ عدالت‌لی سودیه (قاضی عادل) ۲- (ق.) عادلانه؛ عدالت‌لی حکم (عادلانه حکم)
Adolatparvar عدالت‌پرور
 (ص.) عدالت‌خواه؛ دوستدار و خواهان عدالت
Adolatsiz عدالت‌سبز
 (ص.) ۱- ستمگرانه؛ ناعادلانه ۲- غیر عادل
Adolatsizlik عدالت‌سبزیلیک
 (۱) بی‌عدالتی
Adoq اداق
 ← اداغ
Adog' اداغ
 (۱) پایان؛ نقطه‌ی آخر چیزی یا فرایندی
Adovat عداوت
 (۱) ۱- عداوت؛ دشمنی؛ مخاصمت ۲- کینه
Adras ادرس
 (۱) پارچه‌ای با تار ابریشم و پودنخی؛ اطلس
Adrasbof ادرس‌باف
 (۱) کسی که اطلس می‌بافد
Adres ادریس
 [= آدرس] (۱) ۱- آدرس ۲- نشانی؛ آگاهی‌های مربوط به جای قرار گرفتن کسی یا چیزی ۳- نشانی‌ای که بر روی مرسوله‌های پستی نوشته می‌شود ۴- کارت تبریک یا یادنامه‌ای که از سوی کسی یا مؤسسه‌ای به نام اشخاص فرستاده می‌شود
Adresant ادریسنت
 (۱) فرستنده؛ آنکه چیزی را ارسال می‌کند
Adresat ادریست
 (۱) گیرنده؛ آنکه چیزی را دریافت می‌کند
Adresdaftari ادریس‌دفتری
 (۱) دفتر ثبت نشانی‌ها و اشخاص
~iga ادریسیگه
 به نام او، به شأن او
Adresstoli ادریس‌ستالی
 (۱) اداره‌ای که ساکنان یک محل را ثبت دفتر می‌کند
Advokat ادوه‌کت
 (۱) وکیل مدافع؛ مشاور حقوقی
Advokatlik ادوه‌کت‌لیک
 (۱) وکالت؛ شغل وکیل مدافع
Advokatura ادوه‌کتوره

۱- (ص.) ادیبانه؛ دارای شکل یا شیوه‌ی ادبی ۲- (ق.) به شیوه‌ی ادیبان
Adil عدل
 ۱- (۱) عدل؛ داد ۲- (ص.) درست؛ تمام؛ کامل؛ خم نشده و راست
Adillik عدل‌لیک
 (۱) ۱- ← عدل ۲- عدالت؛ دادگری
Adip ادیپ
 (۱) مغزی؛ نوار باریک زینتی معمولاً از پارچه یا چرم به رنگ دیگر که در میان دو لبه‌ی درز جامه، لحاف و تشک می‌دوزند
Adiplamoq ادیپ‌لماق
 (مص. م.) مغزی دوختن
Adir ادیر
 (۱) تپه؛ قسمت برآمده‌ی پوسته‌ی زمین
Adl عدل
 (۱) عدالت؛ راستی؛ درستی
Adliya عدلیه
 (۱) (قد.) عدلیه؛ دادگستری
Administrasiya ادمینیستره‌سیه
 (۱) ۱- اداره‌ی کارخانه، مؤسسه، تشکیلات ۲- مجمع متصدیان یا رؤسای کارخانه، مؤسسه
Administrator ادمینیستره‌تور
 (۱) متصدی کار، کارخانه یا مؤسسه
Admiral ادمیرل
 (۱) دریاسالار؛ عالی‌ترین افسر نیروی دریایی
Ado ادا
 (۱) ۱- عمل یا فرایند پرداختن؛ وطن حقیقی ادا قیلماق (دین میهن را ادا کردن) ۲- عمل گزاردن یا انجام دادن؛ حج مراسمی نی ادا قیلماق (مراسم حج را ادا کردن) ۳- فرایند ناتوان شدن از اثر رویداد ناگوار ۴- حرکت‌های ارادی بدن، به ویژه سر و صورت، برای حالت احساسی خاص، یا جلب توجه دیگران
~bo'lmoq ادا بولماق
 ۱- اجراء شدن؛ به آخر رسیدن؛ پایان یافتن ۲- (مجاز) به خاطر تشویش و درد، زار و ناتوان شدن
~etmoq ادا ایتماق
 ← ادا قیلماق
~qilmoq ادا قیلماق
 ۱- اجراء کردن؛ به جا آوردن ۲- عشوه کردن؛ ناز کردن
Adolat عدالت

← ادک چیچک قیلماق
~qilmoq ادک چیچک قیلماق
 ۱- آهسته و با تأنی قدم برداشتن (به ویژه درباره نخستین گام‌های کودک) ۲- (مجاز) آهسته و با تانی کار کردن
Adam عدم
 (۱) (قد.) عدم؛ نیستی؛ نابودی (مخالف وجود و هستی)
Adaptasiya ادپته‌سیه
 (۱) ۱- (زیست‌شناسی) تطابق؛ مطابقت ۲- ساده‌تر ساختن متن اثر برای آموزش نوآموزان زبان‌های خارجی ۳- خودچنین‌متنی
Adash-1 ادش
 (۱) کسی که نامش با دیگری یکسان باشد؛ همنام
Adash-2 ادهش
 (۱) ۱- تبدیل؛ عوض؛ کلیشیم ادش بولیب قالدی (کفش من عوض شد، کفشم لنگه به لنگه شد) ۲- اسهوا؛ بی‌مناسبت؛ بی‌مورد؛ بو بیرگه ادش کیلیب قالدیم (به اینجا سهوا آمدم)
Adash-3 ادهش
 سهوا یا خطا کردن؛ خطا کن، (فع.) اده شماق
Adashmoq اده شماق
 (مص. ل.) ۱- راه را گم کردن ۲- اشتباه کردن؛ خطا کردن ۳- جدا شدن ۴- عوض شدن؛ با دیگری عوض شدن
Adashtirilmoq اده‌شتیریلماق
 (مص. مج.) اده‌شتیرماق
Adashtirmoq اده‌شتیرماق
 (مص. م.) اده شماق
Adib ادیب
 (۱) ۱- ادیب؛ ادب‌پیشه؛ ادبیات‌شناس ۲- شاعر یا نویسنده
Adiba ادیبه
 (۱) ۱- ادیب و نویسنده‌ی زن ۲- نام زنانه
Adi-badi ادی‌بدی
 (۱) (گف.) ۱- مباحثه ۲- مناقشه
~aytishmoq ادی‌بدی ایتیشماق
 ۱- مباحثه کردن ۲- مناقشه کردن
Adiblik ادیب‌لیک
 (۱) کار یا شغل ادیب
Adibona ادیبانه

(۱) مبارکباد: اظهار شادی از رویدادی فرخنده: تبریک
Muboriza مبارزه
 (۱) (کم) ۱- مبارزه ۲- تلاش و کوشش سخت برای دست یافتن به هدفی ۳- نبرد و رویارویی با دشمن یا حریف برای پیروزی بر او
Mubtalo مبتلا
 (ص) مبتلا: گرفتار: دچار: اوسل کسللیگی که ~ (او) دچار بیماری سل است، ~ ی عشق (گرفتار عشق)
~etmoq مبتلا ایتماق
 گرفتار ساختن: دچار ساختن
Muddao مدعا
 (۱) مدعا: مورد ادخا: آنچه ادخا شده باشد
Mudarris مدرس
 (۱) مدرس: آنکه درس دهد، بویژه کسی که در یک مدرسه‌ی دینی تدریس کند
Mudarrislik مدرسلیک
 (۱) مدرس‌سی: وضع یا کیفیت مدرس بودن
Mudavvar مدور
 (ص) مدور: گرد
Mudbir مدبر
 (ص) بدبخت: عقب مانده
Muddat مدت
 (۱) ۱- مدت ۲- زمان مربوط به تکمیل یک عمل، چرخه یا رشته‌ای از رویدادها: اوقیش ~ ی تورت ییل (زمان تحصیل چهار سال است) ۳- زمانی که دارای آغاز و پایان (معلوم یا نامعلوم) باشد: کونده لیک ایش ~ ی (مدت کار روزانه) ۴- فاصله‌ی زمانی: اندازه‌ی زمان: کیچه - کوندوز ~ ی فصللرکه کوره فرق قیله دی (مدت شب و روز نظر به فصلها فرق می‌کند)
Muddatli مدتلی
 (ص) مدتدار: ویژگی آنچه انجامش نیازمند گذشت زمانی معین باشد: قیسقه ~ سمینار (سمینار کوتاه مدت)
Muddatsiz مدت‌سیز
 (ص) ویژگی آنچه انجامش نیازمند گذشت زمانی معین نباشد
Mudhish مدهش
 (ص) مدهش: ترس آور: ترسناک
Mudir-1 مدیر
 (۱) مدیر: کسی که عهده دار اداره‌ی مؤسسه‌ای باشد: مکتب ~ ی (مدیر مدرسه)

شناس
Muannas مؤنث
 (ص) مؤنث: ماده، مادینه
Muassasa مؤسسه
 (۱) ۱- مؤسسه ۲- جایی برای فعالیت شغلی، همراه با تجهیزات و کارکنان آن: بنگاه: علمی ~ (مؤسسه‌ی علمی ۳- نهاد
Muassis مؤسس
 (۱) مؤسس: تأسیس کننده: بنیادگذار: بنیانگذار
Muattar معطر
 (ص) معطر: خوشبو: عطر آگین
Muayyan معین
 (ص) (کم) ۱- معین ۲- تعیین شده ۳- معلوم شده: دانسته شده
Muazzam معظم
 (ص) معظم: دارای عظمت: بزرگی
Muazzin مؤذن
 (۱) مؤذن: کسی که کارش اذان گفتن است: اذانگو
Muashshax موشخ
 [= موشخ] (۱) موشخ: شعری که چون حروف اوخل هر مصراع یا هر بیت را به هم پیوندند نام شخص یا چیزی پیدا آید
Mubham مبهم
 (ص) (کم) مبهم: دارای ابهام
Mubohasa مباحثه
 (۱) (کم) مباحثه: عمل بحث کردن
Mubolag'a مبالغه
 (۱) (ادبیات) مبالغه: زیاده روی
Mubolag'ali مبالغه‌لی
 (ص) دارای مبالغه: ویژگی آنچه دارای زیاده روی باشد
Mubolag'asiz مبالغه‌سیز
 (ص) بدون مبالغه: ویژگی آنچه در آن زیاده روی نباشد
Muborak-1 مبارک
 (۱) نام خانمها و آقایان
Muborak-2 مبارک
 (ص) مبارک: خجسته: فرخنده
Muborak-3 مبارک
 (ح) واژه‌ای برای عرض تبریک و تهنیت
Muborakbod مبارکباد

شود

Moshkichiri-2 ماش کیچیری
 (ص) ۱- (مجاز) جوگندمی (بویژه در مورد موی سرو ریش) ۲- (مجاز) مخلوط: درهم: ایش ~ بولدی (کار درهم شد)
Moshova ماشاوه
 (۱) خوراکی آبدار که از ماش و کدو تنبل بپزند
Moshpoya ماشپایه
 (۱) ۱- ساقه‌ی خشک شده‌ی ماش ۲- زمینی که ماش کشت شده باشد
Moshugra ماش اوگره
 (۱) خوراکی آبدار که از ماش، رشته و روغن پخته شود
Moshxo'rda ماش خورده
 (۱) خوراکی آبدار که از ماش و برنج پخته شود
Mocha ماچه
 (۱) خر ماده
Mu مو
 ← می
Muallaq معلق
 (ص) ۱- معلق ۲- قرار گرفته در هوا بدون آنکه به چیزی بسته یا آویزان باشد ۳- (اف) آویزان ۴- (اف) دستخوش تعلیق
~oshmoq معلق آشماق
 معلق زدن
Muallaqchi معلقچی
 (۱) بندباز: آکروبات
Muallif مؤلف
 (۱) مؤلف: پدید آورنده‌ی یک اثر علمی، ادبی یا هنری، بویژه نویسنده‌ی کتاب، رساله یا مقاله
Muallim معلم
 (۱) معلم: کسی که تعلیم می‌دهد، بویژه کسی که کارش درس دادن است
Muammo معما
 (۱) ۱- معما ۲- پرسش، مسئله یا طرحی برای سنجش هوش: چیستان ۳- وضع یا رویدادی که درک چگونگی یا علتش دشوار باشد
Muammoli معمالی
 (ص) ۱- ویژگی آنچه دانستن آن دشوار باشد: پوشیده ۲- دارای اشکال یا دشواری
Muarrix مورخ
 (۱) ۱- مورخ ۲- نویسنده‌ی تاریخ ۳- تاریخدان: تاریخ

Moziy ماضی
 (۱) ماضی: زمان گذشته: زمان پیش از حال یا رویداد مورد بحث
Mozor مازار
 [= مزار] (۱) مزار: گور: قبر، بویژه گوری که زیارتگاه باشد
~bosgan مازار باسگن
 خوراکی متبرکی که از جای دور آورده باشند
Mozoriston مازارستان
 (۱) گورستان: قبرستان
Mog'or ماغار
 (۱) (زیست‌شناسی) ۱- کپک ۲- هر یک از گروه بزرگ انگلهای ریز و قارچهای گندروی که موجب کپک زدگی می‌شود، برخی از آنها در تهیه‌ی آنتی بیوتیکها و پنبیر کاربرد دارند و برخی دیگر آفت گوناگون گیاهی هستند ۳- آنچه به نام کپک از چنین قارچهایی بر روی ماده‌ی آلی رشد می‌کند ۴- کپک
~bosgan ماغار باسگن
 ۱- رشد کردن قارچها بر روی مواد غذایی ۲- (مجاز) بیکاری: از کار افتادگی از اثر عدم کاربرد
Mog'orlamoq ماغارلماق
 (ص) ۱- کپک زدن ۲- (مجاز) از کار افتادن از اثر عدم کاربرد
Mosh ماش
 (۱) ۱- ماش ۲- گیاه علفی یک ساله از تیره‌ی پروانه واران، دارای ساقه‌ی نازک دراز و زاویه دار، برگهای پیچکدار، گلهای زیبای ارغوانی یا سفید، میوه‌ی باریک دراز و پوشیده از تار که پس از رسیدن قهوه‌ای می‌شود ۳- دانه‌ی آن گیاه که کروی، ماشی رنگ و خوراکی است و به عنوان بنشن کاربرد دارد
Mosha ماشه
 (۱) ۱- ماشه ۲- افزاری که زرگران و مسگران با آن آتش برمی‌گیرند: انبر: کلیتان ۳- آلتی آهنین در تفنگ به شکل قوسی که چون بکشند چخماق آزاد شود و به سوزن خورد و سوزن به ته چاشنی گلوله اصابت کند و ماده‌ی داخل پوکه منفجر گردد و در نتیجه باعث خروج گلوله از داخل لوله شود
Mosh-guruch ماش گوروج
 (ص) جوگندمی: مخلوط سیاه و سفید، بویژه در مورد رنگ مو و ریش
Moshkichiri-1 ماش کیچیری
 (۱) کچری: خوراکی است که از برنج و ماش و روغن تهیه

مهر لماق (م.ص.م.) مهر؛ نقش کردن نوشته یا نقش مهر بر جایی

مهرلی (ص.) ویژگی آنچه دارای مهر باشد

محترم (ص.) محترم؛ درخور احترام؛ گرامی

محتسب (ا.) (قد.) محتسب؛ شخصی که کارش کمابیش معادل شهردار امروزی یا مأموران شهرداری بود، ولی در عین حال پیشگیری از کارهای نامشروع (مانند میخواری، فحشا و ترک نماز) را هم بر عهده داشت

محتشم (ص.) ۱- محتشم ۲- باشکوه ۳- (مجاز) بزرگوار

محتاج (ص.) محتاج؛ نیازمند

محتاجلیک (ا.) وضع یا کیفیت نیازمند بودن

مجرد (ص.) ۱- مجرد ۲- تنها ۳- بی همسر ۴- دارای جنبه‌ی نظری

مجسّم (ص.) (کم) مجسم؛ تجسم یافته

مجسم لماق (م.ص.م.) مجسم کردن؛ تجسم بخشیدن

مژده (ا.) مژده؛ خبر شادیبخش؛ بشارت

موجیماق (م.ص.م.) جوییدن؛ خاییدن

مجمّل (ص.) ۱- مجمل ۲- مهمل؛ غیر قابل فهم ۳- (سخن) مختصر و بی شرح و تفصیل ۴- ویژگی سخنی که معنی آن محتاج به شرح و تفسیر باشد

مجمّلیک (ا.) وضع یا کیفیت مجمل بودن

مجادله [مجادله] (ا.) مجادله؛ ستیزه با یکدیگر؛ بگوئگو؛ دعوا

مجاهد (ا.) مجاهد؛ جهادکننده

مجرم

مهر لماق (م.ص.م.) مهر؛ نقش کردن نوشته یا نقش مهر بر جایی

مهرلی (ص.) ویژگی آنچه دارای مهر باشد

محترم (ص.) محترم؛ درخور احترام؛ گرامی

محتسب (ا.) (قد.) محتسب؛ شخصی که کارش کمابیش معادل شهردار امروزی یا مأموران شهرداری بود، ولی در عین حال پیشگیری از کارهای نامشروع (مانند میخواری، فحشا و ترک نماز) را هم بر عهده داشت

محتشم (ص.) ۱- محتشم ۲- باشکوه ۳- (مجاز) بزرگوار

محتاج (ص.) محتاج؛ نیازمند

محتاجلیک (ا.) وضع یا کیفیت نیازمند بودن

مجرد (ص.) ۱- مجرد ۲- تنها ۳- بی همسر ۴- دارای جنبه‌ی نظری

مجسّم (ص.) (کم) مجسم؛ تجسم یافته

مجسم لماق (م.ص.م.) مجسم کردن؛ تجسم بخشیدن

مژده (ا.) مژده؛ خبر شادیبخش؛ بشارت

موجیماق (م.ص.م.) جوییدن؛ خاییدن

مجمّل (ص.) ۱- مجمل ۲- مهمل؛ غیر قابل فهم ۳- (سخن) مختصر و بی شرح و تفصیل ۴- ویژگی سخنی که معنی آن محتاج به شرح و تفسیر باشد

مجمّلیک (ا.) وضع یا کیفیت مجمل بودن

مجادله [مجادله] (ا.) مجادله؛ ستیزه با یکدیگر؛ بگوئگو؛ دعوا

مجاهد (ا.) مجاهد؛ جهادکننده

مجرم

مفتی ۱- مفتی ۲- کسی که دارای صلاحیت صادر کردن فتوا باشد ۳- مجتهد مسلمانان سنی

مفت خور (ا.) (کم) مفت خور؛ کسی که بدون داشتن حقّی از مال یا دسترنج دیگران بهره برداری کند

موگوز (ا.) (قد.) شاخ حیوان

موگوز پرده پرده‌ی شفاف روی تخمه‌ی چشم

محبّت (ا.) ۱- محبت ۲- مهر ۳- مهربانی ۴- نام خانم

محدث (ا.) محدث؛ دانشمند علم حدیث

مهندس (ا.) ۱- مهندس ۲- فارغ التحصیل رشته‌ی مهندسی ۳- فارغ التحصیل رشته‌ی معماری؛ آرشیستیک؛ مهرآز؛ مهندس معمار

محرم (ا.) ۱- محرم ۲- نخستین ماه سال هجری قمری ۳- نام خانم

محرم (ص.) محرم؛ حرام

محرر (ا.) ۱- محرر ۲- نویسنده ۳- تصحیح کننده ۴- (قد.) منشی

محرریت (ا.) تحریریه؛ هیئت تحریریه؛ شورای نویسندگان

مهیا (ص.) مهیا؛ آماده؛ فراهم

محب (ا.) (کم) محب؛ دوستدار

مهم (ص.) ۱- مهم ۲- دارای اهمیت ۳- دارای ارزش زیاد یا پامند بسیار مؤثر

محیط (ا.) ۱- محیط ۲- اوضاع و احوال و اشیایی که کسی یا چیزی را در بر گرفته است؛ مکتب سی (محیط مدرسه) ۳- محیط زیست ۴- مجموعه‌ی مناسبات فرهنگی و اجتماعی که بر فرد اثر می‌گذارد ۵- مرز یک شکل هندسی مسطح؛ پیرامون ۶- گرداگرد

Mudira مدیره (ا.) مؤنث مدیر

Mudirlik مدیریت (ا.) ۱- مدیریت ۲- عمل یافتن اداره کردن ۳- توانایی اداره کردن؛ مهارت اجرایی

Mudofaa مدافعه (ا.) مدافعه؛ عمل یا فرایند دفاع کردن

Mudofaachi مدافعه‌چی (ا.) مدافع؛ دفاع کننده

Mudofaachilik مدافعه‌چیلیک (ا.) وضع یا کیفیت مدافع بودن

Mudom-1 مدام (ص.) مدام؛ دایمی؛ همیشگی

Mudom-2 مدام (ق.) (کم) مدام؛ به طور دایم

Mudoxala مداخله (ا.) (کم) ۱- مداخله ۲- عمل یا فرایند شرکت کردن در کاری یا دخالت کردن در آن ۳- عمل یا فرایند وارد شدن در کار دیگران، بی دعوت یا اجازه‌ی آنان؛ دخالت

Mudramoq مودره‌ماق (م.ص.ل.) ۱- چرت زدن ۲- در حالت نیمه خواب نیمه بیدار بودن ۳- به حالت خواب رفتن ۴- (اف.) سکندری؛ بی تعادل شدن از اثر پیچ خوردن یا

Mudroq مودراق (ا.) ۱- حالت خواب گرفتگی؛ حالت چجرت زدگی ۲- (اف.) حالت سکندری خوردن

Mufassal مفصل (ص.) مفصل؛ دارای تفصیل؛ گسترده

Mufassir مفسر (ا.) مفسر ۲- کسی که معنی یا منظور نوشته‌ای یا سخنی را معلوم کند ۳- کسی که علت، انگیزه یا پیامدهای رویدادهایی را بیان و آنها را ارزیابی کند

Mufattish مفتیش (ا.) (قد.) ۱- مفتیش ۲- بازرس ۳- کنترل کننده

Mufid مفید (ص.) (کم) مفید؛ دارای فایده؛ سودمند

Muft مفت (ص.) (کم) ۱- مفت ۲- بدون پرداخت بها یا مزد؛ رایگان ۳- (مجاز) بسیار ارزان

Mufti مفتی

(۱) فیلم کارتونی
مولتی پلیکاتسیه **Multiplikatsiya**
(۱) عمل یا فرایند ساخت و تهیه‌ی فیلم کارتونی
مولتی پلیکاسیون **Multiplikasiyon**
(ص) مربوط یا متعلق به فیلم کارتونی
مولت سریال **Multiserial**
(۱) سریال فیلم کارتونی
ملزم **Mulzam**
(ص) ۱- ملزم ۲- صفت آنکه در مباحثه یا گفتگوی شکست خورده باشد؛ خجالت زده از انجام کاری، بویژه ناموفق ۳- صفت آنکه به کاری واداشته شود؛ صفت آنکه او را ناگزیر به انجام دادن کاری کنند
موم **Mum**
(۱) موم؛ مادخه‌ی نرم جامد و غالباً زرد رنگ نامحلول در آب و محلول در اترها و روغن‌ها، که از منابع مختلف گیاهی، حیوانی یا معدنی، بویژه از ذوب و تصفیه‌ی شانه‌ی زنبور عسل به دست می‌آید
موم ده‌ی (دیک) **~day(dek)**
(مجاز) مثل موم؛ بسیار نرم و شکنج‌پذیر
موم تیشلماق **~tishlamoq**
(مجاز) ساکت ماندن؛ حرف نزدن
آق موم **Oq~**
پارافین؛ پارافین جامد
قاره موم **Qora~**
موم مصنوعی که از مخلوط برخی مواد باروغن سیاه حاصل شود
مومیا **Mumiyo-1**
(۱) مومیا؛ جسم قهوه‌ای تیره و نیمه جامد که بر اثر اکسایش هیدروکربنها در زمینهای نفتخیز پدید می‌آید و در قدیم با حل کردن آن در روغن، مادخه‌ی خمیری شکلی برای شکسته بندی و زخم بندی می‌ساختند؛ موم معدنی؛ مومیایی
مومیا **Mumiyo-2**
[مومیایی] (۱) مومیایی؛ جسدی که برای سالم ماندن آن را به وسیله‌ی مواد نگهدارنده (مانند موم، مومیا) پوشانده باشند
مومیالماق **Mumiyolamoq**
(مص) مومیایی کردن
ممکن **Mumkin**
(ص) ۱- ممکن ۲- جایز؛ دارای اجازه ۳- واقع شده در حوزه‌ی امکان، ظرفیت یا تحقق ۴- شدنی؛ روی داندنی

نظری؛ ایشلرنی ~ قلیب چیقیدیم (کارها را بررسی کردم) ۴- فکر؛ نظر؛ اندیشه؛ مقاله حقیده ~ نگیزنی بیلدیرینگ (نظر خود را در مورد مقاله بگویند) ۵- فرایند یا عمل توجه کردن، اهمیت دادن یا رعایت کردن؛ کوپ اونینگ ~ سینی قیلر ایدیلر (خیلی رعایت حالش را می‌کردند)
ملاحظه قیلماق **~qilmoq**
۱- به طور نظری بررسی کردن ۲- اندیشه کردن؛ فکر کردن
ملاحظه‌لی **Mulohazali**
(ص) ۱- صفت آنکه با ملاحظه باشد ۲- صفت آنچه از اثر ملاحظه به وجود آمده باشد
ملاحظه‌سیز **Mulohazasiz**
(ص) ۱- صفت آنکه فاقد ملاحظه است ۲- ویژگی آنچه بدون ملاحظه به میان آمده باشد
ملاحظه‌سیزلیک **Mulohazasizlik**
(۱) ۱- وضع یا کیفیت فاقد ملاحظه بودن ۲- فرایند یا عمل آنچه که بدون ملاحظه به میان آمده باشد
ملاقات **Muloqot**
(۱) ملاقات؛ عمل یا فرایند دیدن کسی؛ دیدار
ملایم **Muloyim**
(ص) ۱- ملایم ۲- دارای نرمی یا ملایمت؛ فاقد شتاب، تندى یا سختى ۳- (مجاز) نرمخو؛ حلیم؛ دارای طبع آرام
ملایم‌لشیش **Muloyimlashish**
(۱) عمل یا فرایند نرم شدن
ملایم‌لشماق **Muloyimlashmoq**
(مص) ۱- هرچه بیشتر نرم شدن ۲- (مجاز) بیش از پیش نرم‌خوشدن
ملایم‌لیک **Muloyimlik**
(۱) ۱- ملایمت ۲- نرمی؛ آهستگی ۳- نرمخویی
ملازم **Mulozim**
(۱) ۱- ملازم ۲- همراه... و امیر سعید برلاس‌نی امیر زاده رستم‌نینگ ~ ی قیلدی (... و امیر سعید برلاس را ملازم امیر زاده رستم گردانید) ۳- نوکر؛ خدمتکار
ملازمت **Mulozimati**
(۱) ۱- ملازمت ۲- همراهی ۳- همیشه در خدمت کسی بودن
ملازمتلی **Mulozimatli**
(ص) ۱- صفت کسی که خوب ملازمت کند
مولت فیلم **Multifilm**

در ارتفاع کم، می‌بارد ۳- بارش پیایی آن دانه‌ها ۴- قطرات گویچه مانند آب یا هر مایع دیگر
ملک **Mulk-1**
۱- ملک ۲- آنچه دارای مالک باشد ۳- زمین غیربایر (مانند مرزعه، باغ یا خانه)
کونگلی گه ملک قیلماق **Ko'ngliga~qilmoq**
در قلب جادادن
ملک **Mulk-2**
(۱) ۱- قد، کم) ملک؛ کشور
ملکدار **Mulkdor**
(۱) ۱- مالک؛ کسی که دارای زمینهای کشاورزی است و عده‌ای کارگر بر روی آن زمینها کار می‌کنند
ملکدارلیک **Mulkdorlik**
(۱) ۱- وضع یا کیفیت ملکدار بودن
ملکی **Mulkiy**
(ص) ۱- مربوط یا منسوب به ملک
ملک‌پرست **Mulkparast**
← مال پرست
ملک‌چیلیک **Mulkchilik**
(۱) ۱- مالکیت؛ وضع یا کیفیت مالک بودن
موله **Mulla**
[ملاخ] (۱) ۱- ملا ۲- روحانی، بویژه روحانی مسلمان؛ آخوند ۳- (گف) شخص درس خوانده و با سواد ۴- حرفی برای حرمت که جلو اسم اشخاص به کار برند
موله جیرینگ **~jiring**
پول
موله مینگن ایشک ده‌ی **~minganeshakday**
بسیار مطیع؛ تسلیم محض
موله که **Mullaka**
(ح) ۱- حرفی برای خطاب احترام آمیز برای اشخاص مستتر از خود ۲- (گف) برادر شوهر؛ برادر بزرگ؛ ملاخ‌که
موله‌وچه **Mullavachcha**
(۱) ۱- شاگرد مدرسه‌ی دینی ۲- فرزند ملا یا روحانی ۳- (گف) پسر با سواد، بویژه مدرسه رزو؛ ملا‌وچه [ملا‌بچه]
ملاحظه **Mulohaza**
(۱) ۱- ملاحظه ۲- عمل یا فرایند دیدن ۳- بررسی

(۱) (کم) مجرم؛ کسی که جرمی مرتکب شده باشد؛ بزه‌کار
مجرم **Mujrim-2**
(ص) (کم) مجرم؛ دارای جرم؛ گناهکار
مکعب **Mukaab**
(۱) (کم) ۱- مکعب ۲- شکل فضایی دارای شش سطح مربع مساوی ۳- حاصلضرب عددی که سه بار در خودش ضرب شده باشد
مکلف **Mukallaf**
(ص) ۱- مکلف ۲- دعوت شده؛ فراخوانده شده؛ توی گه بیز هم ~ (به جشن ما هم دعوت شده ایم) ۳- دارای تکلیف؛ موظف
مکمل **Mukammal**
(ص) ۱- مکمل ۲- کامل؛ تام ۳- رشد یافته؛ به کمال رسیده
مکمل‌لیک **Mukammallik**
(۱) ۱- وضع یا کیفیت مکمل بودن
مکرم **Mukarram**
(ص) (کم) مکرم؛ گرامی
موکه **Mukka**
← موک
موکه‌ی ماق **Mukkaymoq**
(مص) ۱- به طور دوامدار و پیگیر مشغول کار یا فعالیت شدن ۲- ← مونکده‌ی ماق
موکه‌لماق **Mukkalamoq**
(مص) ۱- بر روی افتادن
مکافات **Mukofot**
(۱) ۱- مکافات ۲- کیفر ۳- پاداش
مکافات‌لماق **Mukofotlamoq**
(مص) ۱- پاداش دادن ۲- کیفر دادن
مکافات‌لنماق **Mukofotlanmoq**
(مص) ۱- پاداش یافتن؛ پاداش گرفتن ۲- کیفر یافتن
مکالمه **Mukolama**
(۱) (کم) ۱- مکالمه ۲- گفتگو ۳- درسی که در آن گفتگو به یک زبان، معمولاً خارجی، آموزش داده شود؛ عمل یا فرایند گفتن درس به یکدیگر به خاطر یادگیری
مولدور **Muldur**
(۱) ۱- تگرگ ۲- گویچه‌های یادانه‌های نامنظم و کوچک یخ، که در هوای توفانی و بر اثر سرد شدن ناگهانی هوا

(ق.) (گف.) این قدر؛ این اندازه؛ این مقدار؛ ~ معطل
قیلمنگ (این قدر معطل نکنید)

Bir~ **بیرمونه**
کمی؛ مقداری؛ یک اندازه

Muncha-2 **مونه**
(ح.) واژه‌ای برای نشان دادن بسیاری یا شدت چیزی؛ وای. ~ قورقینچلی! (وای، این قدر وحشتناک!)

Munchalik **مونه‌لیک**
(گف.) ~ مونه

Munchoq **مونه‌چاق**
(ا.) مهره؛ قطعه‌ای سنگ، چوب، شیشه یا فلز به شکل گوی یا دایره‌ای کوچک که به عنوان اسباب زینتی به کار رود؛ مونه‌چاق؛ مینه‌چاق؛ مینه‌چاق

Do'ana~ **دولنه‌مونه‌چاق**
مهره‌ی بزرگ زرد رنگ و خالدار

Munchoqsoldi **مونه‌چاق‌سالدی**
(ا.) (اف. م) بازی ویژه‌ی مراسم پختن سمنو یا سمنک با شرکت زنان و دختران، که شرکت کنندگان چیزی (معمولاً مهره یا انگشتر) را در یک کتری پر از آب بنام خود یا بنام یکی از بستگان خود می‌اندازند. در هر نوبت دو بیتی مردمی از یکی بنام «سبزمین» خوانده می‌شود، کودکی خردسال یکی از اشیای داخل کتری را بیرون می‌آورد، آن شیء به هر که متعلق باشد، مضمون «سبزمین» خوانده شده نیز به صاحب همان شیء فال محسوب می‌شود؛ اوزیک سالدی

Muohada **معاهده**
(ا.) ۱- معاهده ۲- پیمان ۳- عهدنامه

Muolaja **معالجه**
(ا.) معالجه؛ عمل یا فرایند درمان کردن

Muomala **معامله**
(ا.) ۱- معامله ۲- مناسبت یا رفتار با دیگران؛ باشقه‌لر بیلن یخشی ~ ده بولیش کیره ک (باید با دیگران دارای رفتار خوب بود) ۳- داد و ستد ۴- خرید و فروش

~gakelmoq **معامله‌گه‌کیلماق**
راضی شدن؛ پیشنهاد، طرح یا نظر ارائه شده را پذیرفتن

Muomalali **معامله‌لی**
(ص.) خوش معامله؛ ویژگی آنکه دارای معامله‌ی خوب است

Munofiqlik **منافقلیک**
(ا.) وضع یا کیفیت منافق بودن؛ منافقت

Munojot **مناجات**
(ا.) ۱- مناجات ۲- عمل یا فرایند دعا کردن به درگاه خدا و شکر و سپاس او را گفتن ۳- (موسیقی) نام یکی از آهنگهای کلاسیک از یکی ۴- نام خانمها

Munoqisha **مناقشه**
(ا.) مناقشه؛ کشمکش؛ ستیزه؛ دعوا

Munosib **مناسب**
(ص.) ۱- مناسب ۲- شایسته؛ درخور ۳- دارای تناسب

Munosibat **مناسبت**
(ا.) ۱- مناسبت ۲- پیوند و رابطه (مانند دلداد و ستد، رفت و آمد، دوستی و خویشی) ۳- وضع یا کیفیت دید یا تفکر انسانها با پدیده‌ها ۴- دلیل؛ علت؛ مستقللیک ~ ی بیلن بیرم (به مناسبت روز آزادی جشن است) ۵- وضع یا کیفیت مناسب بودن

Munozara **مناظره**
(ا.) مناظره؛ میان دارندگان عقیده‌های مختلف، برای ثابت کردن درستی عقیده‌ی خودشان؛ نظر آزمایی

Munozrali **مناظره‌لی**
(ص.) صفت آنچه مناظره طلب باشد

Munqariz **منقرض**
(ص.) منقرض؛ برافتاده؛ برچیده شده

Muntazam **منتظم**
(ص.) ۱- منتظم ۲- دارای نظم ۳- (هندسه) سطح یا حجم هندسی که اضلاع، سطوح و زوایایش برابر باشد؛ ~ پریزمه (منشور منظم)؛ ~ کوپ بورچک (کثیرالزاویه‌ی منظم) (کثیرالاضلاع منظم)

~armiya **منتظم‌ارمیه**
اردوی منظم

Muntazir **منتظر**
(ص.) منتظر؛ چشم‌براه؛ در حال انتظار

Mung'aymoq **مونه‌ی‌ماق**
(ص. ل.) (گف.) مأیوس شدن؛ افسرده شدن؛ ناامید شدن

Munshiy **منشی**
(ا.) ۱- منشی ۲- (قد.) کاتب یا نویسنده‌ی نامه‌ها و فرامین دربار ۳- کسی که کارش ثبت تصمیمها و تهیه‌ی صورتجلسه‌های یک مؤسسه است

Muncha-1 **مونه**

(ح.) ۱- این چنین؛ چنین ۲- این وقت

Mung **مونگ**
(ا.) (قد، کم) (ا.) غمگینی؛ وضع یا کیفیت غمگین بودن ۲- مأیوسی

Munga **مونگه**
(ح.) به این (شخص یا شیء)

Mungaymoq **مونگه‌ی‌ماق**
(ص. ل.) غمگین شدن؛ محزون شدن

Mungli **مونگلی**
(ص.) ۱- غمگین؛ حزین ۲- مأیوس؛ اونیگ آوازی ~ ابدی (صدای او محزون بود)

Munglug' **مونگلوغ**
~ مونگلی؛ مونگلغ؛ مونگلیق

Mungraymoq **مونگره‌ی‌ماق**
~ مونه‌ی‌ماق

Munguz **مونگوز**
(ا.) شاخ حیوان؛ مگوز؛ بونینوز

Munis **مونزاس**
(ا.) ۱- مونس؛ همدم ۲- نام خانمها

Munjuq **منجوق**
(ا.) آنچه از قبیل باردان و توبره که بر اسب بیابانزد

Munkar-nakir **مونکر نکر**
(ا.) دو فرشته‌ی سوال و جواب کننده‌ی قبر

Munkaymoq **مونگه‌ی‌ماق**
(ص. ل.) کوژ شدن؛ خمیده شدن؛ مونگه‌ی گن چال (پیرمرد خمیده قامت)

Munkaytirmoq **مونگه‌ی‌تیرماق**
(ص. م.) خم کردن؛ کوژ کردن؛ روزگار تشویش‌لری بیلینی مونگه‌ی‌تیربیدی (تشویشهای روزگار کمرش را خم ساخته است)

Munkillamoq **مونکیل‌لماق**
(ص. ل.) ناتوان و خمیده شدن از اثر پیری

Munkimoq **مونکی‌ماق**
(ص. ل.) ۱- سکندری خوردن ۲- (مجاز) گمراه شدن

Munkir **منکر**
(ص.) منکر؛ انکار کننده

Munkitmoq **مونکی‌تماق**
(ص. م.) ۱- سکندری دادن ۲- گمراه کردن

Munofiq **منافق**
(ا.) منافق؛ کسی که در ظاهر و بدو دعوی هواداری از عقیده یا شخصی کند که در باطن با آن دشمن است

بر حسب طبیعت، عادت یا عرف ۵- دارای حالت آنچه می‌تواند روی دهد یا ندهد ۶- دارای حالت آنچه می‌تواند درست یا نادرست باشد

Mumkinlik **ممکن‌لیک**
(ا.) وضع یا کیفیت ممکن بودن

Mumlamoq **موم‌لماق**
(ص. م.) موم زدن؛ موم مالیدن

Mumli **موملی**
(ص.) ۱- صفت آنچه در ترکیبش دارای موم باشد ۲- ویژگی آنچه به آن موم مالیده شده باشد

Mumsik **ممسک**
(ص.) ممسک؛ خسیس

Mumtoz **ممناز**
(ص.) ۱- ممناز ۲- دارای کیفیت برتر؛ برتر؛ برجسته ۳- ویژگی آثار ادبی یا هنری کلاسیک (شعر، داستان، موسیقی، ...)

Munajjim **منجم**
(ا.) ۱- منجم ۲- اخترشناس ۳- اخترشمار

Munaqa **مونه**
(گف.) ~ بونده‌ی

Munaqangi **مونه‌نگی**
(ق.) (گف.) این گونه؛ مانند این

Munaqqash **منقش**
(ص.) (کم) منقش؛ دارای نقش؛ نقشدار

Munavvar **منور**
(ص.) (کم) منوخر؛ روشن؛ نورانی

Munda-1 **مونده**
(ا.) (گف.) اینجا؛ این مکان؛ مکان مورد اشاره یا مورد نظر؛ ~ قوی (اینجا بگذار)

Munda-2 **مونده**
(ق.) (گف.) در اینجا؛ در این مکان؛ ~ هیچ نرسه‌ی یوق (در اینجا چیزی نیست)؛ به این مکان؛ ~ کیل (به اینجا بیا)

Mundarija **مندرجه**
(ص.) ۱- (مؤ.) مندرج ۲- فهرست ۳- درج شده؛ نوشته شده

Munday **مونده‌ی**
(گف.) ~ بونده‌ی

Mundoq **مونداق**
(گف.) ~ بونده‌ی

Mundog'i **مونداغی**

Murdor-2	مردار
(ص. ۱) - ۱- حرام؛ ناپاک ۲- (مجاز) صفت کسی که کارهای حرام و ناپاک کند	
Murdorlik	مردارلیک
(۱) مرداری: وضع یا کیفیت مردار بودن	
Murdorxo'r	مردارخور
(۱) پرنده‌ی لاشخور ۲- (مجاز) کسی که به خاطر مال و دارایی با امتیاز از هیچ نوع کار حرام و ناپاکی روگردان نباشد	
Murid	مرید
(ص. ۱) مرید: پیرو و هواخواه کسی، بویژه پیرو یک مرشد	
~ovlamog	مرید اولماق
دژه به دژه مریدان را دیدن و از آنها نذر و هدیه جمع کردن	
Murod	مراد
(۱) - ۱- مراد ۲- خواست ۳- کسی که دیگران مرید او باشند ۴- نام آقایان	
Murofaa	مرافعه
(۱) - ۱- مرافعه ۲- دادخواهی ۳- (کم) دعوا؛ ستیز؛ بگومگو	
Murojaat	مراجعت
[=مراجعت] (۱) - ۱- مراجعت ۲- دعوت؛ فراخوان ۳- (اف.) بازگشت	
~qilmoq	مراجعت قیلماق
(الف) از کسی دعوت، فراخوان یا التماس کردن؛ خطاب به کسی حرف زدن (ب) برای اخذ اطلاعات به مأخذ یا منبعی نگریستن	
Murojaatnoma	مراجعت‌نامه
(۱) حرف خطاب، دعوت یا فراخوان نوشتاری	
Muroqaba	مراقبه
(۱) - ۱- مراقبه ۲- عمل یا فرایند نگهداری از کسی یا چیزی ۳- (تصوف) الف) نگهداشتن قلب از بدیهات (بقین بنده به اینکه خداوند بر جمیع احوال، اعمال و ضمیرش آگاه است	
Murosa-1	مجراسه
(۱) جامه‌ی آستین کوتاه زنانه که روی لباسها پوشیده می‌شود	
Murosa-2	مجراسه
(۱) - ۱- توافقی؛ سازگاری ۲- تفاهم	

مصراع یاورد، بطوریکه آنها را هم افقی بتوان خواند و هم عمودی، بابر	
بیتتی مینی اولتورگالی آخر هجران اولتورگالی قویما مینی قوتقار ای جان آخر مینی قوتقار بوفراق اسرو یمان هجران ای جان اسرو یمان آه و فغان	
Murabbiy	مربی
(۱) - ۱- مربی ۲- آنکه انسان یا جانوری را تربیت کند یا آموزش دهد ۳- کسی که در یک رشته‌ی علمی آموزش دهد	
Murabbo	مربا
(۱) مربخا؛ هر یک از فراورده‌های غذایی تولید شده از میوه‌ای که آن را با شکر یا شیرد خوب بپزند تا آب میوه به قوام آید	
Murakkab	مرکب
(ص. ۱) - ۱- مرکب ۲- پیچیده؛ بغرنج؛ ~ مسئله (مسئله‌ی پیچیده) ۳- (اف) دارای حالت ترکیبی ۳- (اف.) ترکیب شده از دو یا چند ماده	
Murakkabgullilar	مرکب گللی‌لر
(۱) مرکبان؛ تیردی بزرگی از رجه‌نیهای گلدار و دولید ای پیوسته گلبرگ شیرابه دار غلی یک سانه یا پایا و بندرت دارای نمونه‌های درختی یا درختچه ای، با برگهای کپه ای که از تعداد زیادی گلچه‌های لوله ای، زبانه ای، یا هر دو بر روی یک نهج تشکیل شده است و میوه‌ی فندقه	
Murakkablashmoq	مرکب‌لشماق
(مص. ۱) - ۱- بیش از پیش پیچیده یا دشوار شدن ۲- از لحاظ ساختار شکل پیچیده خود گرفتن	
Murakkablashtirmoq	مرکب‌لشتیرماق
(مص. ۱) - ۱- بیش از پیش پیچیده یا مشکل ساختن ۲- از لحاظ شکل پیچیده یا بغرنج ساختن	
Murda-1	مرده
(۱) - ۱- مرده؛ آنکه دستخوش مرگ شده است	
Murda-2	مرده
(ص. ۱) - ۱- مرده ۲- بی جان ۳- نابود شده؛ تباه شده	
Murdaxona	مرده‌خانه
(۱) - ۱- خانه‌ای که در آن مرده است ۲- اتاق نگهداری مرده در بیمارستان	
Murdor-1	مردار
(۱) - ۱- مردار؛ جانور مرده الف) جانور حلال گوشتی که خود مرده یا بدون ذبح شرعی کشته شده باشد (ب)	

چیزی یا عملی: ~ جواب (پاسخ متقابل): ~ دعوا (دعوی متقابل)	
Muqobillik	مقابل‌لیک
(۱) وضع یا کیفیت مقابل بودن	
Muqom	مقام
(۱) حرکت هماهنگ با ضرب موسیقی در رقص	
Muqova	مقاوه
[=مقاوا] (۱) - ۱- مقاوا ۲- فراورده‌ای سلولزی شبیه کاغذ، ولی ضخیم‌تر از آن، که ممکن است سطح آن را با مواد شیمیایی براق یا لعابدار کرده باشند، که بویژه در صنعت چاپ برای جلد و کارت و در جعبه‌سازی کاربرد دارد ۳- فراورده‌ای از خمیر کاغذ و مقوای باطله، که به شکل صفحه‌هایی با ضخامت چندم در ساختن کارتن، در بسته‌بندی و عایق‌کاری کاربرد دارد	
Muqovalamoq	مقاوه‌لماق
(مص. ۱) - ۱- جلد ساختن؛ درست کردن جلد	
Muqovalatmoq	مقاوه‌لتماق
(مص. ۱) - ۱- مقاوه‌لماق (به وسیله‌ی کسی)	
Muqovalattirmoq	مقاوه‌لتتیرماق
(مص. ۱) - ۱- مقاوه‌لتماق؛ اوقوتوچی اوقوتوچیلر که اوز کتاب‌رینی مقاوه‌لتتیردی (آموزگار دانش آموزان را واداشت تا کتابهای خود را جلد کنند)	
Muqovamat	مقاومت
[=مقاومت] (۱) - ۱- مقاومت ۲- ایستادگی؛ پایداری ۳- دوام	
Muqovaso	مقاوه‌ساز
(۱) - ۱- جلدساز؛ آنکه کتاب را جلد کند	
Muqovaso	مقاوه‌سازلیک
(۱) - ۱- جلدسازی ۲- دکان یا کارگاه جلدسازی	
Muqovachilik	مقاوه‌چیلیک
(۱) - ۱- مقاوه‌سازلیک ۲- عمل یا شغل جلدسازی؛ صحافی	
Muqoyasa	مقایسه
[=مقایسه] (۱) - ۱- مقایسه ۲- عمل یا فرایند قیاس کردن ۳- نشان دادن شباهتها یا تفاوتهای شخص یا چیزی با شخص یا چیز دیگر، برای ارزیابی آنها ۴- بررسی دو یا چند چیز برای دریافتن همانندیها و ناهمانندیهایشان	
Murabba	مربع
(۱) - ۱- مربع ۲- (هندسه) مستطیلی که هر چهار ضلعش برابر باشد ۳- (ادبیات) آن است که شاعر چهار	

Muosir	معاصر
(ص. ۱) - ۱- معاصر ۲- همزمان با یکدیگر ۳- مربوط به زمان حاضر	
Muovin	معاون
(۱) - ۱- معاون ۲- دستیار بالاترین مقام در سلسله‌ی مراتب اداری؛ منیستر ~ ی (معاون وزیر) ۳- (کم) همدست؛ دستیار	
Muqaddam	مقدّم
(ص. ۱) - ۱- مقدم ۲- پیشگام؛ پیشاهنگ ۳- پیش از دیگری یا دیگران ۴- دارای اولویت؛ دارای حق تقدم	
Muqaddas	مقدّس
(ص. ۱) - ۱- مقدس ۲- شایسته‌ی پرستش یا احترام کامل به خاطر خوبی یا کمال ۳- متعلق یا وابسته به خدا ۴- دارای کیفیت آسمانی یا غیر مادی ۵- بسیار با ارزش و گرامی	
Muqaddima	مقدّمه
(۱) - ۱- مقدمه ۲- نخستین مرحله از کاری که معمولاً جنبه‌ی آماده‌سازی، ایجاد آگاهی یا آشنایی دارد (الف) آغاز کار (ب) سخنانی که در آغاز یک گفتار و پیش از وارد شدن به بحث اصلی گفته شود (ج) نوشته‌ای در آغاز یک مقاله یا کتاب، که موضوع آن را معرفی کند؛ دیباچه؛ پیشگفتار؛ سرآغاز (د) کتابی که موضوع و چگونگی علمی را معرفی کند؛ مدخل؛ تاریخ علمی که بر ~ (مقدمه‌ای بر علم تاریخ)	
Muqarrab	مقرّخ
(ص. ۱) - ۱- مقرخ؛ ویژگی کسی که دیگری او را دوست دارد و نزدش گرمی و به او نزدیک است	
Muqarrar	مقرّر
(ص. ۱) - ۱- مقرر ۲- آنچه اجرا یا رویداد آن حتمی و بی شبهه باشد؛ اوینده یوتیشیمیز ~ (در بازی پیروزی ما حتمیست) ۳- استقرار یافته؛ به حالت ثابت در آمده ۴- (اف.) معین شده به صورت قانون؛ فرمان یا قرار	
Muqim	مقیم
(ص. ۱) - ۱- مقیم؛ اقامت کننده در جایی	
Muqobala	مقابله
[=مقابله] (۱) - ۱- مقابله ۲- رویارویی ۳- (نجوم) وضع دو جرم آسمانی (مانند خورشید و ماه) نسبت به یکدیگر وقتی که در وضعیت ۱۸۰ درجه‌ی طول جغرافیایی از یکدیگر قرار دارند؛ استقبال	
Muqobil	مقابل
(ص. ۱) - ۱- مقابل ۲- روبرو ۳- ضد ۴- پاسخ یا عمل به	

ایجاد ترکیبی دارای وحدت و استمرار ۴- (مجاز) آواز خوشایند و آهنگدار

موسیقی‌لی
(ص) ویژگی آنچه دارای موسیقی است: ~
انسسشرش (پرنامه‌ی موسیقیدار)

موسیقی‌وی
(ص) ۱- دارای موسیقی ۲- آنچه که همراه با موسیقی اجرا شود ۳- موسیقایی

موسیقی‌چی
(ا) ۱- موسیقیدان ۲- کسی که از اصلها و قاعده‌های موسیقی آگاه باشد ۳- آهنگساز یا نوازنده ۴- موزیسین

موسیقی
← موسیقی

موسیقی‌لیک
(ا) وضع یا کبیب موسسمایی بودن

موسیقار
(ا) ۱- موسیقار ۲- موسیقی ۳- سازی است که اروپاییان آن را «فلوت پان» گویند و امروز به ساز دهنی مشهور است

موسیچه
(ا) پرندۀ ای از راسته‌ی کیوتر شکلات، با جثه‌ی نسبتاً کوچک، نوک باریک، سر کوچک و گردن کشیده که خالهای سیاهی در دو سوی گردن دارد و دارای لکه‌هایی بر روی بال است و نزدیک به انسانها زیست می‌کند

موسیقی‌دهی
~day (مجاز) نرم‌خو؛ بسیار عاجز و بی‌زبان؛ بسیار آرام؛ عاری از گناه

موسکت
(ا) ۱- یکی از نوعهای خوشبوی انگور ۲- شرابی که از همین انگور ساخته می‌شود

موسکول
(ا) عضله یا ماهیچه‌ی بدن جانداران

موسکوللی
(ص) دارای عضله یا ماهیچه

مسلم
(ا) مسلم؛ مسلمان

مساعده
(ا) (قد، کم) ۱- مساعده ۲- کمک مادی یا پولی ۳- ایجاد تسهیلات مادی

مصراع را بخط سرخ نویسند و اگر آنها را جمع کنند مصراع چهارم پدید آید، مثلاً
جز روی تو کس نیست غم انجام دهی
ای روی تو امیددل کام دهی
آرام دهی خود نبود در عالم
(جز روی تو ای روی تو آرام دهی)

مثلث
(ا) مثلث؛ جوشانده‌ی آب انگور که دو ثلثش بخار شده و یک ثلث مانده باشد، در این صورت نوشیدن آن را حلال دانند؛ سیکی

مصنف
(ا) مصنف؛ تصنیف کننده

مصور
(ا) ۱- مصور؛ صورت دهنده ۲- صورتگر؛ نقاش

مثبت
(ص) ۱- مثبت ۲- (ریاضی) ویژگی هر یک از عددهای حقیقی بزرگتر از صفر ۳- دارای سایه روشن یا رنگهای همانندشی، حقیقی ۴- (بر) دارای توانایی جذب الکترون (اف) ۵- دارای جنبه‌ی تأیید کننده یا سودمند: ~ جواب (پاسخ مثبت) ۶- کارآمد؛ سودمند: ~ فعالیت (فعالیت مثبت) ۷- دارای جنبه‌ی واقعی یا قابل اثبات (افزون بر معانی بالا)

مصحف
(ا) ۱- مصحف ۲- مجموعه‌ی اوراقی که در یک جلد جای دهند؛ جلد ۳- کتاب ۴- کتاب آسمانی ۴- قرآن
مصحف
(ا) ۱- مصحف ۲- واژه‌ای که خطا خوانده شده ۳- واژه‌ای خطا نوشته شده

مصیبت
(ا) ۱- مصیبت ۲- رویداد دردناک و غم انگیز، بویژه مرگ شخصی عزیز ۳- اندوه سخت

مصیبتلی
(ص) ۱- دستخوش رویدادی سخت اندوهبار؛ مصیبت دیده؛ ویژگی کسی که رنج و اندوهی سخت رسیده باشد

موسیقیه
[موسیقی] (ا) ۱- موسیقی ۲- صداها یا دارای آهنگ، وزن و ضرب که به وسیله‌ی دهان، ساز یا اسباب مکانیکی یا الکترونیکی خودکار تولید شود ۳- دانش یا هنر مرتب کردن نغمه‌ها یا صداها به صورت پشت سر هم، در تلفیق و در پیوند زمانی یا یکدیگر، برای

بازویسته شدن چیزی به کار رود

مرغک
(ا) ۱- نهال کوچک که تازه روییده، هنوز قوت و قوام نیافته باشد: ~ غوزه (نهال تازه‌ی پنبه) ۲- نوزاد انسان یا حیوان که هنوز استخوانها و پی هایش سخت و استوار نشده باشد

مرشد
(ا) ۱- رهبر، بویژه رهبر یک فرقه‌ی صوفی ۲- پیر

مرچ
(ا) ۱- فلفل سیاه ۲- گیاه بالا رونده از تیره‌ی بیدیان، دارای ساقه‌ی نیمه چوبی، با دو نوع برگهای منفرد بیضی شکل و نوک تیز، گلهای مجتمع به صورت نوعی صنبله، میوه‌های کوچک و کروی به تعداد زیاد بر روی محور گل آذین، که پس از رسیدن کامل به صورت خوشه ای از ساقه جدا می‌شود ۳- میوه‌ی خشک شده‌ی آن گیاه که قبل از رسیدن کامل از درخت چیده می‌شود و بر اثر خشک شدن رنگ آنها بتدریج تیره و سطح خارجی آن چین خورده می‌شود
مرچدان
(ا) ظرفی کوچک برای نگهداری فلفل سیاه و به کار بردن آن در سفره

مسدس
(ا) ۱- مسدس ۲- شش گوشه ۳- (ادبیات) مسمطی که هر بند آن دارای شش مصراع باشد

مصفا
(ص) ۱- مصف ۲- باصفا ۳- (مجاز) تازه؛ پاک

مصحح
(ا) ۱- مصحح ۲- کسی که غلطهای چلی یا املائی یک نوشته را تصحیح کند ۳- کسی که یک کتاب قدیمی را از روی نسخه‌های خطی بازنویس، مقلبه، نقطه گذاری و آماده‌ی چاپ کند ۴- تصحیح کننده

مسلح
(ص) ۱- (کم) ۱- مسلح ۲- دارای جنگ افزار ۳- دارای

مسلم
(ص) ۱- مسلم ۲- حتمی؛ قطعی ۳- پذیرفته شده

مثلث
(ا) ۱- مثلث ۲- کثیرالاضلاعی دارای سه ضلع؛ سه پهلو؛ سه سو؛ سه گوشه ۳- (نجوم) هر یک از دو صورت فلکی (مثلث جنوبی، مثلث شمالی) ۴- (ادبیات) سه مصراع است که بعضی الفاظ اوایل هر

Murosasiz
(ص) ۱- صفت آنچه که توافقی یا سازگاری نداشته باشد

Murosasoz
← مراسم ساز

Murosasozlik
← مراسم سازلیک

Murosachi
← مراسم چلی

Murosachilik
← مراسم چیلیک

Mursal
(ا) ۱- توافقی کننده؛ سازگار

Mursal
(ا) ۱- مرتل ۲- فرستاده شده؛ ارسال شده ۳- پیغمبر صاحب کتاب ۴- مبلخغ یک دین یا مذهب

Mursalin
← یکی از اشکال خط عربی

Mursalin
← مرتلین

Murt
(ا) ج. مرتل؛ مبلغین یک دین یا مذهب

Murtad
← مورت

Murtad
(ا) (گف) سبیل

Murtak-1
(ص) ۱- مرتد ۲- ویژگی کسی که از دین یا آیین پیشین خود دست بکشد و از آن پیروی نکند: ~

Murtak-2
(ص) ۱- مسلمان (مسلمان مرتد)؛ ~ کمونیست (کمونیست مرتد) ۳- (مجاز) پلید؛ نفرت آور؛ ~ بشره (چهره‌ی پلید)

Murtak-1
(ا) ۱- مرتکب ۲- نطفه ۲- جوانه ای که تازه از تخم سر زده باشد

Murtak-2
(ا) (پزشکی) تورخم یا التهاب لوزه ها

Murut
← مورت

Muruvvat
(ا) (گف) سبیل

Muruvvatli
← مروخت

Muruvvatli
(ص) ۱- مروحت؛ مردانگی

Muruvvatsiz
(ص) ۱- صفت کسی که دارای مردانگی است

Murvat
(ص) ۱- صفت آنکه فاقد مردانگی یا مروت است

(۱) مترجم: آنکه مطلبی را از زبانی به زبان دیگر برگرداند

متصدی
(۱) متصدی: آنکه کاری را بر عهده بگیرد

متصوف
(ص) متصوف: دارای گرایش به تصوف

متوجه
(ص) ۱- متوجه ۲- توجه، درک یا مراقبت کننده: کلیشیکه بولمه دی (به آمدنش متوجه نشد) ۳- برخوردار از توجه: همه فکری کتابگه ایدی (تمام فکرش متوجه کتاب بود)

متولی
(۱) متولی: سرپرست، بویژه سرپرست یک مؤسسه‌ی دینی (مانند مسجد، امامزاده، اوقاف)

متواضع
[متواضع] (ص) (کم) متواضع: فروتن

متخصص
(۱) متخصص: کارشناس

متخصص
(ص) متخصص: دارای تخصص

متخصص‌لیک
(۱) وضع یا کیفیت متخصص بودن

مطيع
(ص) مطیع: فرمانبردار؛ اطاعت کننده

مطلق
(ص) ۱- مطلق ۲- کامل: دور از نقص: اویده ~ سکونت (در خانه کاملاً خاموشیست) ۳- (دستور) بدون پیوستگی به عنصر دستوری دیگر: ~ آت (اسم مطیع) ۴- مجرد

مطلقاً
[مطلقاً] (ق) ۱- مطلقاً ۲- بتمامی: کاملاً: سوزینگی ~ توغری (حرف شما کاملاً درست است) ۳- هرگز: اونی ~ کورمه دیم (اورا هرگز ندیدم)

مطالعه
(۱) مطالعه ۲- عمل یا فرایند خواندن نوشته ای: کتاب ~ قیلماق (کتاب مطالعه کردن) ۳- بررسی و پژوهش: او قویاش نوری حقیقه سقیله دی (او در باره‌ی نور خورشید بررسی و پژوهش می‌کند)

مطایبه
(۱) مطایبه: شوخی

مطرب

(ص) مستقیم: دارای راستا؛ راست

مستثنا
(ص) ۱- مستثنا ۲- جدا کرده شده: استثنا شده ۳- (مجاز) برگزیده: ممتاز

مستثناسیز
(ق) بدون استثنا: بدون جدا کردن

مسلمان
(۱) ۱- مسلمان ۲- هر یک از پیروان دین اسلام؛ مسلم ۳- نام آقایی

مسلمانلیک
(۱) مسلمانی: وضع یا کیفیت مسلمان بودن

مسلمان‌چیلیک
← مسلمانلیک

متعصب
(ص) متعصب: دارای تعصب

متأثر
(ص) ۱- متأثر ۲- (مجاز) غمگین ۳- اثر پذیر

متفکر
(۱) متفکر: کسی که دارای اندیشه‌های علمی یا فلسفی است

متفکر
(ص) ۱- متفکر ۲- اندیشمند ۳- (مجاز) نگران؛ اندیشناک

متکبر
(ص) (کم) متکبر: خودپسند؛ خودبین؛ ویژگی آنکه خود را برتر و بالاتر از دیگران بیندارد

متکبران
(ق) از روی تکبر و خودپسندی: با خودبینی؛ از روی خود برتری

متکلم
(۱) ۱- متکلم ۲- گوینده: آنکه سخن بگوید ۲- (دستور) شخص اول ۳- دانشمند علم کلام

موت‌ماق
(ص) ۱- تکه - پاره کردن؛ خرد کردن ۲- (مجاز) با فریب و مفتخواری زندگی کردن؛ حق کسی را با نیرنگ خوردن

متناسب
(ص) ۱- متناسب ۲- دارای تناسب ۳- برازنده

متناسیلیک
(۱) وضع یا کیفیت متناسب بودن

مترجم

حقی به سود طرف دیگر

Musovida مساویده
[مسوده] (کم) مسوده: چرکنویس

Musoviy مساوی
(ص) (کم) مساوی: برابر

Musovot مساوات
(۱) (کم) مساوات: برابری

Mustabid مستبد
(ص) مستبد: خودکامه؛ خودرأی؛ پیرو استبداد

Mustahab مستحب
(ص) (کم) پسندیده؛ نیکو

Mustahiq مستحق
(ص) (کم) مستحق: درخور؛ شایسته؛ دارای استحقاق

Mustahkam مستحکم
(ص) مستحکم: دارای استواری؛ استوار

Mustahkamlamog مستحکم‌لماق
(ص) ۱- استوار کردن ۲- محکم کردن ۳- (مجاز) با مهر یا امضا تصدیق یا توشیح نمودن

Mustahkamlanmog مستحکم‌لنماق
(ص) ۱- مستحکم‌لماق

Mustahkamlik مستحکم‌لیک
(۱) وضع یا کیفیت مستحکم بودن

Mustajob مستجاب
(ص) مستجاب: پذیرفته شده (بیشتر در مورد دعا)

Mustamlaka مستملکه
(۱) ۱- مستملکه ۲- سرزمینی که نظام سیاسی، اقتصادی و فرهنگی آن به وسیله‌ی دولتی بیگانه اداره شود ۳- سرزمینی که منافع اقتصادی، نیروی کار، بازار و مواد اولیه‌ی آن به وسیله‌ی دولتی خارجی به طور انحصاری مورد بهره‌برداری قرار گیرد

Mustamlakachi مستملکه‌چی
(ص) مستعمره‌دار؛ استعمارگر

Mustamlakachilik مستملکه‌چیلیک
(۱) استعماری: مستعمره‌داری

Mustaqil مستقل
(ص) مستقل: دارای استقلال

Mustaqillik مستقل‌لیک
(۱) وضع یا کیفیت مستقل بودن

Mustaqim مستقیم

مسابقه

Musobaqa
[مسابقه] (۱) ۱- مساب‌قه ۲- عمل همزمان دو یا چند نفر یا گروه برای پیشی گرفتن بر یکدیگر در دستیابی به یک هدف مشترک ۳- مراسمی برای شناسایی بهترین استعدادها یا خلاقیتها در زمینه‌ای معین: یوگورش ~ سی (مسابقه‌ی دو)؛ هوش ~ سی (مسابقه‌ی هوش)

Musobaqadosh مسابقه‌دش
(۱) هم‌مسابقه: دو یا چند نفری که با هم مسابقه کنند

Musobaqalashish مسابقه‌لشیش
(۱) عمل یا فرایند با هم مسابقه کردن

Musobaqalashmoq مسابقه‌لشماق
(ص) ۱- هم مسابقه کردن

Musobaqachi مسابقه‌چی
(۱) مسابقه‌کننده؛ شرکت‌کننده‌ی مسابقه

Musodara مسادره
[مسادره] ۱- مسادره ۲- عمل گرفتن داراییها به وسیله‌ی دولت یا قدرت حاکم ۳- جلوگیری از انتشار نشریه

Musofir مسافر
(۱) ۱- مسافر ۲- کسی که سفر می‌کند ۳- کسی که از جای دیگر آمده یا در جای دیگری زندگی کند ۴- (گف) بیگانه

Musofirlik مسافر‌لیک
(۱) وضع یا کیفیت مسافر بودن؛ مسافری

Musofirxona مسافر‌خانه
(۱) (کم) مسافر‌خانه: جایی که مسافران در آن اقامت و استراحت می‌کنند

Musofirchilik مسافر‌چیلیک
← مسافر‌لیک

Musohaba مصاحبه
(۱) (کم) ۱- مصاحبه ۲- عمل یا فرایند گفتگو کردن با کسی، بویژه برای دانستن عقیده‌ی او یا گرفتن آگاهی از او، در باره‌ی موضوعی معین، معمولاً برای انتشار به وسیله‌ی یک رسانه‌ی گروهی ۳- جلسه‌ای که در آن کسی در باره‌ی پرسشهایی که (به وسیله‌ی خبرنگار، گزارشگر، پرسشگر یا مجری) از او می‌شود، پاسخ می‌دهد ۴- گزارش آن جلسه

Musolaha مصالحه
(۱) (کم) ۱- مصالحه ۲- عمل یا فرایند آشتی کردن ۳- عمل یا فرایند چشم پوشیدن یک طرف از مال یا

موزلماق (م.ص.ل. ۱- یخ بستن؛ به یخ تبدیل شدن ۲- در اثر سرمای شدید خنک خوردن)

موزلتماق (م.ص.م. ۱- به یخ تبدیل کردن ۲- بدن یا چیزی را بسیار سرد کردن)

موزلی (ص. ۱- ویژگی آنچه دارای یخ باشد؛ ~ سوو (آب دارای یخ))

موزلیک (۱- (زمین شناسی) گودال یا دره‌ای که در آن توده‌های بزرگ یخ به طور طبیعی تولید و انباشته شده باشد)

موزلاق (۱- جایی که پوشیده از یخچال‌های طبیعی باشد)

مذاکره (۱- مذاکره ۲- گفتگوی میان دو یا چند تن ۳- عمل یا فرایند گفتگو کردن، بویژه گفتگوی رسمی یا جدی)

مذاکره‌چی (۱- مذاکره کننده؛ طرف یا طرفین گفتگو کننده)

موزخانه (۱- یخچال ۲- دستگاهی به شکل کمد، صندوق یا اتاقک که در آن انرژی (معمولاً برقی برای خنک کردن یا پیشگیری از فاسد شدن مواد به کار می‌رود ۳- جایی برای انباشت یا ذخیره‌ی یخ یا برف در زمستان و نگهداری آن برای فصل گرما)

مغ (۱- (قد. ۱- مغ ۲- موبد زرتشتی ۳- زرتشتی (به طور اعم) ۴- عضو قبیله‌ی مغان)

مغنی (۱- (قد، کم) ۱- مغنی ۲- آواز خوان؛ سرودگوی ۳- مطرب)

مغامبیر (ص. ۱- فریبکار؛ عیخار؛ چابک و حیله گر)

مغامبیرلیک (۱- وضع یا کیفیت عیخار بودن؛ عیخاری)

مغان (۱- (قد، کم) ج. مغ)

مغایژر (ص. ۱- (کم) ۱- مغایژر ۲- دارای تفاوت؛ متفاوت ۳- ناسازگار

میسر (ص. ۱- (کم) ۱- میسر ۲- فراهم؛ آماده ۳- ممکن)

مبستخر بولماق (۱- نایل شدن؛ موفق شدن ۲- به دست آمدن؛ نصیب شدن)

مویان (۱- (قد. ۱- ثواب؛ و به مناسبت آن به سقایه و جای آب خوردن که در راه بنا شده باشد «میانلق» گویند)

مویولیش ← مویوش

مویوش (۱- ۱- پیچ ۲- جایی که راستای گذرگاهی تغییر کند ۳- گوشه‌ی خارجی ساختمان)

موز (۱- ۱- یخ ۲- آب جامد ۳- جسم بسیار سرد ۴- گاز یا مایعی که بر اثر سرما یا به وسیله‌ی فشار زیاد به حالت جامد درآید ۵- (مجاز) کسی یا چیز ناخوشایند و خرنک)

مظفر (ص. ۱- (مظفر؛ پیروز)

مظفرانه (ق. ۱- (کم) به طور موفق؛ به طور پیروز)

مذکر (ص. ۱- (قد. ۱- مذکر ۲- نر ۳- مربوط یا متعلق به جنس نر)

مزین (ص. ۱- (مزین؛ آراسته؛ زینت یافته)

مزد (۱- (کم) مزد؛ کارمزد)

موزدوری (۱- دوره‌ی یخبندان کره‌ی زمین که تمام سطح زمین با یخ پوشیده بود)

موزی [= موزه] (۱- موزه؛ مؤسسه‌ای برای گردآوری، نگهداری، بررسی و نمایش اشیای دارای ارزش یا فایده‌ی پایدار (مانند موزه‌ی آثار باستانی، موزه‌ی تاریخ طبیعی، موزه‌ی مردم شناسی))

موزیکه ← موسیقه

موزیکنت ← موسیقه‌چی

موافق لشماق (م.ص.ل. ۱- سازگار شدن ۲- همراهی یا همعقیده شدن)

موافق لشتیرماق (م.ص.م. ۱- سازگار ساختن ۲- همراهی یا همعقیده ساختن)

مووازنات [= موازنه] (۱- موازنه ۲- تعادل ۳- وضع یا حالت هموزن بودن؛ همسنگی؛ هموزنی)

Muxammas (۱- ۱- مخمس ۲- (ادبیات) مسمخطی که هر بند آن دارای پنج مصراع باشد ۳- (هندسه) پنج ضلعی)

Muxbir (۱- مخبر؛ خبرنگار)

Muxlis (ص. ۱- ۱- مخلص ۲- بی ریا ۳- دارای دوستی بی ریا؛ ~ نیگز من (مخلص شما هستم))

Muxlif (ص. ۱- ۱- مخالف ۲- ویژگی آنکه از پذیرفتن وضع یا امری خودداری کند ۳- ویژگی وضع یا جیتی که با دیگری سازگار نباشد ۴- ویژگی حرکت یا عملی که جهت عکس دیگری باشد)

Muxlifat (۱- (مخالفت؛ وضع یا کیفیت مخالف بودن)

Muxtasar (ص. ۱- ۱- مختصر ۲- کوتاه شده ۳- کم؛ اندک)

Muxtor-1 (۱- ۱- کسی که در مورد خود، دیگری یا کاری اختیار تصمیم گیری دارد ۲- نام آقایان)

Muxtor-2 (ص. ۱- (مختار؛ دارای اختیار)

Muxtoriyat (۱- ۱- (سیاسی) خودگردان؛ فلسطین؛ دولتی (دولت خودگردان فلسطین) ۲- (قد) وضع یا کیفیت مختار بودن)

Muxtoriyatchi (۱- (قد. ۱- کسی که طرفدار مختاریت است)

Muyanjliliq (۱- (وساطت؛ میانجیگری و سازش میان دو تن؛ سین ~ قیل (تو میان ما وساطت کن) او اصل آن از «میان» است، به معنی ثواب

(۱- (کم) مطرب؛ خواننده؛ نوازنده)

Muttaham-1 (۱- متهم؛ کسی که در معرض اتهام باشد؛ کسی که خطا یا گناهی به او نسبت داده شده، ولی درستی آن نسبت ثابت نشده باشد)

Muttaham-2 (ص. ۱- ۱- متهم ۲- بد معامله ۳- فریبکار ۴- (اف. ۱- دارای اتهام)

~bo'lmoq (۱- فریبکار شدن ۲- (گف. ۱- جدا شدن؛ محروم گردیدن)

~qilmoq (۱- فریبکار شمردن ۲- (گف. ۱- جدا ساختن؛ محروم کردن)

Muttahamgarchilik (۱- ۱- فریبکاری ۲- بد معامله گری ۳- عمل شخص فریبکار و بد معامله)

Muttahamlilik (۱- (وضع یا کیفیت متهم بودن)

Muttasil (ص. ۱- ۱- متصل ۲- پیهم؛ پیایی؛ پیوسته)

Muvaffaq (ص. ۱- ۱- موفق ۲- کامیاب ۳- پیروز)

Muvaffaqiyat (۱- ۱- موفقیت ۲- کامیابی ۳- پیروزی)

Muvaffaqiyatli (ص. ۱- ۱- با موفقیت؛ ویژگی آنچه همراه با کامیابی یا پیروزی باشد)

Muvaffaqiyatsiz (ص. ۱- (بدون موفقیت؛ ناکام)

Muvaffaqiyatsizlik (۱- (وضع یا کیفیت ناموفق بودن؛ ناکامی)

Muvaqqat (ص. ۱- (وقت؛ متعلق یا مربوط به زمان محدود؛ غیردایم؛ غیرهمیشگی؛ موقتی؛ ~ ایش (کار موقت)

Muvofiq (ص. ۱- ۱- موافق ۲- سازگار؛ اوهر شرایطه ~ ایدی (او با هر شرایط سازگار بود) ۲- همراهی؛ همعقیده؛ کیتیشیم گه ~ (بارقشتم موافق است)

Muvofiqlashish (۱- (عمل یا فرایند موافق، سازگار یا همراهی شدن)

موچی
(۱) بوسه؛ تماس نوز شگرانه‌ی لبها با چیزی، به نشانه‌ی مهرورزی یا احترام

Muchchi

مهمل
(۱) (دستور) مهمل؛ واژه‌ای که بتهایی معنی ندارد و همراه با واژه‌ی دیگر می‌آید (مانند قلم «ملم»، نان «مان» یا «پان»، میده «چویده»، که واژه‌های میان گیومه مهمل است)

Mo'hmal-1

مهمل
(ص) ۱- مهمل ۲- بیهوده؛ بی فایده ۳- ناکارآمد؛ بدرت نخور

Mo'hmal-2

موه‌موه
(ص) صدایی برای خواستن بعضی از حیوانات خنکی

Mo'h-mo'h

موکی
(۱) (گف) کفشی که از پوست خام دوزند

Mo'kki

مول
(ص) ۱- فراوان ۲- بسیار زیاد

Mo'l

موله‌ی‌ماق
← موته‌ی‌ماق

Mo'laymoq

مولجل
(۱) طرح ۲- برنامه‌ای برای انجام شدن کارهایی در آینده ۳- پلان ۴- نشان؛ هدف؛ آنچه که مورد هدف قرار می‌گیرد؛ نه نی توغری آوردی (دقیق و درست هدف را زد) ۵- تخمین؛ سقیماق (تخمین زدن)

Mo'ljal

مولجل‌لماق
(مص) ۱- طرح کردن ۲- پلان کردن ۳- نشان گرفتن ۴- تخمین

Mo'ljallamoq

مولجللی
(ص) ۱- ویژگی آنچه دارای طرح یا پلان قبلی باشد ۲- دارای هدف یا نشان

Mo'ljalli

مول ک‌رول
(ص) فراوان؛ دارای کمیت بسیار؛ بوییل محصولات (اسال حاصل فراوان است)

Mo'l-ko'l

موللیک
(۱) فراوانی ۲- وضع یا کیفیت فراوان بودن ۳- وضع یا کیفیت بی‌کم و کاست بودن

Mo'llik

مولواق
(ص) (گف) ۱- معیوب؛ دارای عیب عضوی ۲- آنچه که دارای شکستگی یا پریدگی باشد؛ نه آشیق (بجل)

Mo'loq

مشت‌پر
(ص) ضعیف؛ ناتوان؛ عاجز (در مورد زنان)؛ نه آنه (مادر ناتوان)

Mushtipar

مشتاق
(ص) مشتاق؛ دارای شوق بسیار؛ آرزومند

Mushtaq

مشتاقلیک
(۱) وضع یا کیفیت مشتاق بودن؛ آرزومندی

Mushtaqlik

مشتاقانه
(ق) با شوق بسیار؛ به طور آرزومند؛ با آرزومندی بسیار؛ نه کوتیمب تهریب من (مشتاقانه منتظرم)

Mushtaqona

مشتوم
(۱) مشت

Mushtum

موشوک
(۱) گربه؛ جانور پستاندار از تیره‌ی گربه‌سانان، که از دیر باز به وسیله‌ی انسان اهلی و دست آموز شده، دارای جثه‌ی نسبتاً کوچک، سر گرد، صورت کوتاه، چشمهای درشت، سیلپهای حسخاس و گوشهای راست و نوکدار، پنجه‌های جمع شونده و بیشتر گونه‌ها دارای دجم بلند

Mushuk

بونگه موشوک هم آفتابگه چیقمه یدی
بی ارزش؛ ناچیز

Bunga~hamoftobgachiqmaydi

آره لریدن قاره موشوک اوتدی
مناسبات شان تیره شد؛ از هم آزرده شدند

Oralaridanqora~o'tdi

موشخه‌ی‌ماق
← شومشه‌ی‌ماق

Mushshaymoq

موچه
(۱) (قد) ۱- عضو ۲- اندام ۳- هر یک از تشکیل دهنده‌های مستقل یا ترکیبی جمله؛ گپ نینگ باش (لری واژه‌های اساسی جمله)

Mucha

تورت‌موچه
چهار عضو یا دست، گوش و چشم

To'rt~

موچل
(۱) تقویم ترکی یا تقویم ترکستانی ۲- سالشماری قدیمی متداول در آسیای مرکزی و شرقی که در آن سالها به دوره‌های دوازده تایی به نام دوازده جانور (موش، گاو، پلنگ، خرگوش، نهنگ، مار، اسب، گوسفند، میمون، مرغ، سگ و خوک) نامگذاری می‌شود و از ۲۲ مارس آغاز می‌گردد ۳- سال تولد کسی بر حسب همین تقویم

Muchal

مسابقه‌ی شعر خوانی، بویژه از بر خواندن شعرهایی در موضوعی معین یا بیتهایی که شروعشان با حرفی معین باشد

Musht

مشت
(۱) ۱- مشت ۲- دست در هنگامی که انگشتان را به روی کف دست تا کنند و شست را روی آن قرار دهند ۳- ضربه‌ای که با آن نواخته شود ۴- آن مقدار چیزی که در گوی میان کف دست و انگشتان بهم چسبیده بگنجد؛ بیر-ماش (یک مشت ماش) ۵- چند تا؛ بیر-یره مس آدم (چند تا آدم ناپکار)

Mushtarak

مشتک
(ص) ۱- مشترک ۲- شریک در چیزی یا دیگری یا با دیگران؛ نه منفعت (منفعت مشترک) ۳- مربوط یا متعلق به چند چیز یا کس؛ نه چگیره (مرز مشترک)

Mushtariy-1

مشتیری
← یوپتر

Mushtariy-2

مشتیری
(۱) ۱- مشتری ۲- مشترک؛ کسی که در برابر پرداخت حق اشتراک، از خدمات مؤسسه‌ای همگانی برخوردار می‌شود؛ گزینته که به بولماق (به روزنامه مشترک شدن) ۳- خریدار ۴- کسی که با فروشنده‌ای داد و ستد همیشگی دارد

Mushtday

مشت‌ده‌ی
(ص) ۱- مانند مشت؛ به اندازه‌ی مشت؛ نه آلمه (سببی به بزرگی یک مشت) ۲- (مجاز) کوچک؛ کوچولو؛ او؛ نه لیگیدن شوخ ایدی (او از زمان کوچولو بودنش شوخ بود)

Mushtlamoq

مشت‌لماق
(مص) ۱- مشتکاری کردن؛ با مشت ضربه زدن ۲- با مشت کار کردن؛ خمیرنی (خمیر را مشت زدن)

Mushtlashish

مشت‌لشیش
(۱) عمل یا فرایند با یکدیگر مشتکاری کردن یا جنگیدن

Mushtlash

مشت‌لش
(۱) عمل یا فرایند ضربه زدن با مشت

Mushtlashmoq-1

مشت‌لشماق
(مص) ۱- مشت‌لماق

Mushtlashmoq-2

مشت‌لشماق
(مص) ۱- مشت کردن ضربات مشت با هم جنگیدن ۲- به همدیگر چسبیدن و به شکل مشت در آمدن ۳- (مجاز) متحد شدن

Mushak-1

موشک
← موسکول

Mushak-2

موشک
(۱) ۱- موشک ۲- اسبابی دارای یک محفظه‌ی پر از ماده‌ی آتشگیر متصل به یک فنیل، که بر اثر واکنش ناشی از تخلیه‌ی گاز در هوا پیش رانده می‌شود ۳- چنین وسیله‌ای که به عنوان اسلحه یا ابزار پرتاب به کار می‌رود

Mushakboz

موشکیاز
(۱) کسی که در جشنه‌ی آتش بازی می‌کند؛ آتش باز

Mushakbozlik

موشکیازلیک
(۱) آتش بازی؛ عمل یا فرایند افروختن مواد آتشزا و نورانی در جشنه‌ها

Musharraf

مشرخف
(ص) (کم) مشرخف؛ سر بلند؛ سرفراز

Mushfiq

مشفق
(ص) (کم) مشفق؛ مهربان

Mushk

مشک
(۱) ۱- مشک ۲- ماده‌ی روغنی بسیار معطر شکلاتی رنگ، دارای طعم تلخ و بوی تند، که در کیسه‌ای کوچک (نافه) در مجاورت اندام تناسلی آهوی مشک‌نر وجود دارد و در عطر سازی به کار می‌رود ۲- ماده‌های متشابهی که از جانوران دیگر (مانند زباد) می‌گیرند

Mushkul-1

مشکول
[مشکل] (۱) مشکل؛ وضع یا کیفیت دشوار؛ دشواری

Mushkul-2

مشکول
(ص) مشکل؛ دشوار

Mushkulkushod

مشکول‌گرشاد
[مشکل‌گشا] (ص) مشکل‌گشا؛ دارای توانایی یا گرایش برای از میان برداشتن سختیها و دشواریها

Mushkulot

مشکولات
[مشکلات] (۱) ۱- (ج) مشکله (مشکل) ۲- دشواریها ۲- (موسیقی) بخش آغازین آهنگ موسیقی کلاسیک (مقام)

Mushohada

مشاهده
(۱) (کم) مشاهده؛ عمل یا فرایند دیدن؛ دیدار

Mushoira

مشایره
[مشاعره] (۱) ۱- مشاعره ۲- شعر گفتن یا طبع آزمایی دویا چند شاعر در موضوع یا قالب معین شعر ۳-

(۱) ۱- معجزه ۲- عملی بسیار شگفتی انگیز که نشانه‌ی دخالت نیروهای آسمانی در زندگی انسان باشد ۳- رویداد، شیء، یا عملی بسیار شگفتی انگیز و غیر عادی
Mo''jizakor معجزه‌کار
 (ص) شگفتی آفرین؛ معجزه آفرین
Mo''tabar معتبر
 (ص) ۱- معتبر ۲- دارای اعتبار ۳- چشمگیر؛ مهم ۴- نام خانمها
Mo''tadil معتدل
 (ص) ۱- معتدل ۲- دارای اعتدال ۳- میانه رزو

tishlamaga~ موی چینک تیشله‌مگن
 کم تجربه؛ مجرد؛ گرم و سرد روزگار را ندیده
Mo'g'ul مغول
 (۱) ۱- مغول ۲- قوم زرد پوست بومی مغولستان در آسیای مرکزی ۳- هر یک از افراد این قوم
Mo''jaz-1 معجز
 (ص) (گف) حیرت آور؛ عجیب
Mo''jaz-2 معجز
 (=موجز) (ص) ۱- مختصر ۲- کوچک ۳- خوشایند؛ ~ گینه‌اوی (خانه‌ی کوچک و خوشایند)
Mo''jiza معجزه

(۱) ۱- سوراخ دیوار یا سقف خانه ۲- دودرز ۳- مجرای آب از میان دیوار
Mo'r-malaxday مورملخ‌دهی
 (ص) بسیار زیاد؛ صفت کمیت زیاد
Mo'rt مورت
 (ص) ۱- سخت و شکننده ۲- غیر قابل انحنای شکند؛ ~ باغاج (چوب سخت شکننده)
Mo'rcha-1 مورچه
 (۱) حمام آروپایی
Mo'rcha-2 مورچه
 (۱) مورچه؛ هر یک از اعضای تیره‌ی مورچگان
Mo'rchamiyon مورچه‌میان
 (ص) (ادبیات) کمر باریک؛ کمر نازک
Mo'y موی
 (۱) ۱- موی؛ مو ۲- رشد خارجی رو پوست به صورت رشته‌های محکم نخ مانند، بویژه رشته‌های رنگریزه دار پوشش مویی یک جانور یا بخشی از بدن، بویژه پوشش مویی سر انسان ۴- هر ساختار رشته مانند شبیه مو
Mo'ylov موی‌لاو
 (۱) سبیل؛ مویی که بر بالای لب و زیر بینی مردان و همچنین برخی جانوران می‌روید
Mo'lovdor موی‌لاودار
 ~ مویلاولی
Mo'lovli موی‌لاولی
 (ص) سبیل؛ دارای سبیل
Mo'yna موینه
 (۱) پوست پشمالوی برخی جانورانی که برای ساختن انواع پوشاک به کار رود؛ تولکی سسی (پوست روباه)
Mo'ynado'z موینه‌دوز
 (۱) کسی که از پوست حیوانات انواع پوشاک می‌دوزد
Mo'yqalam موی‌قلم
 (۱) قلم مویک و بویژه‌ی نقاشی
Mo'ysafid موی‌سفید
 (۱) ۱- کسی که موی و ریشش سفید شده باشد ۲- پیر؛ سالمند ۳- کسی که به خاطر سالمندی مورد احترام دیگران است و سخنانش را می‌پذیرند ۴- (گف) عرق؛ شراب
Mo'ychinak موی‌چینک
 (=موجین) (۱) موجین؛ اسبابی به شکل انبر کوچک برای کندن موهای ناخواسته‌ی صورت (در زنان)

(شکسته)
Mo'ltaymoq مولته‌ی‌ماق
 (مص) ۱- با نگاهی مأیوس یا افسرده دیدن ۲- با بی‌اعتنایی یا پریشان‌حالی نگریستن
Mo'ltillamoq مولتیل‌لماق
 ~ مولته‌ی‌ماق
Mo'ltiramoq مولتیره‌ماق
 ~ مولته‌ی‌ماق
Mo'ltiratmoq مولتیره‌ت‌ماق
 (مص) ۱- مولتیره‌ماق
Mo'ltirashmoq مولتیره‌ش‌ماق
 (مص) ۱- مولتیره‌ماق
Mo'lt-mo'lt مولت‌مولت
 (ق) به طور افسرده؛ مأیوسانه؛ با مأیوسی
Mo'ltoni مولتانی
 (ص) ۱- مربوط یا منسوب به مولتان ۲- ~ لولی ۳- (مجاز) فربیکار؛ حيله‌گر
Mo'lichilik مولچیلیک
 ~ موللیک
Mo'may مومه‌ی
 (ص) ۱- بسیار؛ بسیار زیاد؛ بوییل ~ حاصل بار (امسال حاصل زیاد است) ۲- بدون زحمت؛ آسان؛ او سؤ استعمال یوللردن ~ پول تاپگن (او از طریق سؤ استفاده پولدار شده است)
Mo'min مومن
 (ص) ۱- مومن ۲- دارای ایمان؛ مؤمن ۳- (مجاز) بی‌آزار؛ نرم‌خو
Mo'mintoy مومنتای
 (ص) ۱- مومن
Mo'ndi موندی
 (ص) ۱- ظرف سفالی شکسته، بویژه کاسه‌ی سفالی؛ کلال ~ که سووایچه‌دی (ضر) (کلال در کاسه شکسته آب می‌نوشد)
Mo'ralamoq موره‌لماق
 (مص) ۱- پنهانی نگاه کردن؛ دزدانه نگاه کردن یا زیر نظر گرفتن
Mo'ralash موره‌لش
 (۱) عمل یا فرایند پنهانی نگاه کردن
Mo'ralashmoq موره‌لشماق
 (مص) ۱- موره‌لماق
Mo'ri موری

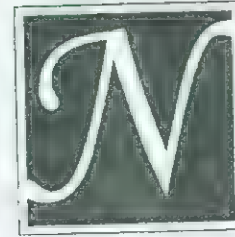
اگرسیه **Agressiya**
(۱) تجاوز مسلحانه بر سرحدات یا خاک‌های کشوری دیگر به منظور تصرف و تحت‌الحمايه قرار دادن آن
اگرسیه‌چی **Agressiyachi**
(۱) کسی که سیاست تجاوزگری را اداره می‌کند؛ متجاوز
اگرسیه‌چیلیک **Agressiyachilik**
← اگر سیرلیک
اگره‌بیه‌لوگیه **Agrobiologiya**
(۱) دانشی که قانونمندی بیولوژیکی حیوانات و نباتات را مطالعه می‌کند
اقتصادیات **Agroiqtisodiyot**
(۱) اقتصاد کشاورزی
اگره‌کلتوره **Agrokul'tura**
(۱) سیستم و تدابیری برای بهبود امور کشاورزی و افزایش محصولات
اگره‌نوم **Agronom**
(۱) متخصص امور کشاورزی
اگره‌نومیک **Agronomik**
(ص) کشاورزی؛ مربوط به کشاورز
اگره‌نومیه **Agronomiya**
(۱) دانش نظری و تجربی کشاورزی
اگره‌نوم‌لیک **Agronomlik**
← اگر و نام
اگره‌صناعت **Agrosanoat**
(۱) صنایع کشاورزی
اگره‌تیخنیک **Agrotexnik**
۱- (۱) متخصص فنون کشاورزی ۲- (ص) مربوط به اگره تیخنیکه
اگره‌تیخنیکه **Agrotexnika**
(۱) سیستم مجموعه‌ی امور کشاورزی از مرحله‌ی آماده‌سازی زمین تا برداشت محصولات کشاورزی
اگره‌خیمیه **Agroximiya**
(۱) دانش شیمی برای افزایش محصولات و دفع خطرات مضر و امراض کشاورزی
اهه **Aha**
(ص) ۱- واژه‌ای برای استهزا: ~ قولگه توشدینگ کو! (اهه آخر به چنگ افتادی!) ۲- واژه‌ای برای تنبیه و امر: ~، هلی گپ شومی، شاشمه‌ی تور! (اهه، حالا مطلب این طور است، صبر کن = نشانت می‌دهم) ۳- برای تصدیق و تأیید

ایشدن بوشه مه‌دیم) (اگرچه می‌خواستیم بروم، ولی از کار فارغ نشدم)
اگینت **Agent**
(۱) ۱- نماینده‌ای که از سوی مؤسسه‌ای برای وظیفه‌ی معینی گماشته شده باشد ۲- مأموری که از سوی کسی یا برای دفاع از منافع کسی استخدام شده باشد ۳- مأمور مخفی؛ جاسوس
اگینت‌لیک **Agentlik**
۱- جاسوسی ۲- عمل یا شغل جاسوس ۳- (۱) آژانس؛ نمایندگی
اگینتوره **Agentura**
(۱) اداره یا تشکیلات مخصوصی که به جمع‌آوری اطلاعات مخفی و اقدامات تروریستی می‌پردازد
اگیته‌سیه **Agitasiya**
(۱) کار سیاسی شفاهی و تحریری که به منظور تأثیر گذاری بر عامه‌ی مردم و سوق دادن آنان برای کار معینی انجام پذیرد
اگیت‌بریکه‌ده **Agitbrigada**
(۱) گروهی که کار سیاسی را در میان توده‌ها برای سوق دادن آنان به مقصد معینی انجام می‌دهند
اگیت‌پونکت **Agitpunkt**
(۱) محل ویژه‌ای برای کار سیاسی در میان توده‌های مردم
اگناستیک **Agnostik**
(ص) ۱) مربوط به اگنوستیسیم
اگنوستیسیم **Agnostisizm**
(۱) تعلیمات فلسفه‌ی ایده‌آلیستی مبنی بر اینکه دنیا و قانون‌های آن را نمی‌توان شناخت
اگر **Agrar**
(۱) کشاورزی؛ زراعت و آبیاری
اگریگت **Agregat**
(۱) ۱- ماشین مرکبی متشکل از چندین ماشین برای انجام کارهای عمومی ۲- میکانیزم ویژه و مستقلى که در یک ماشین کار معین را انجام می‌دهد ۳- مخلوط یا ترکیب مواد تشکیل‌دهنده‌ی جنس یا نوع یک کوه
اگریسیف **Agressiv**
(۱) متجاوز؛ تجاوزگر
اگریسیف‌لیک **Agressivlik**
(۱) ۱- ← اگریسیف ۲- تجاوزگری
اگریسارلیک **Agressorlik**
(۱) تجاوزگری؛ حرکت تجاوزگرانه

(۱) چهره و شکل

افت‌بشره **Aft-bashara**
(۱) ۱- چهره و قیافه‌ی ظاهری ۲- (مجاز) دنیای باطنی و محاسن معنوی انسان
افت‌باش **Aft-bosh**
← افت بشره
افتیدن **Aftidan**
(ح) ۱) ظاهراً؛ ممکن است: ~ همه لری ایندی گینه ایشخانه دن چیقخن بولسه لر کیره ک (ممکن است همه شان همین لحظه از دفتر خارج شده باشند)
افتاده **Aftoda**
(ص) ۱- ناتوان؛ بیچاره ۲- (از شدت غم یا درد) زار و ضعیف
افتاده‌حال **Aftodahol**
(ص) ۱- ← افتاده ۲- در حال مرگ
عفو **Afv**
(۱) بخشایش؛ بخشودن گناه یا خطا
عمومی‌عفو **Umumiy~**
← امنیستیه
افضل **Afzal**
(ص) ۱- افضل؛ برتر؛ داناتر ۲- نام آقایان
افضل‌لیک **Afzallik**
(۱) برتری؛ وضع یا کیفیت برتر بودن
افیون **Afyun**
(۱) ۱- تریاک ۲- (مجاز) هر آنچه اندیشه کسی را زهر آگین کند
افغان **Afg'on**
(۱) ۱- افغان ۲- هریک از باشندگان افغانستان: افغان خلقی (مردم افغان) افغانستان ۳- (قد) پشتون ۳- (۱) ناله؛ فغان؛ فریاد
افغانی **Afg'oni**
۱- (۱) واحد پول کشور افغانستان و آن برابر با ۱۰۰ روپیه است ۲- (ص) ۱) منسوب به افغان: ~ قلیچ (شمشیر افغانی)
اگر **Agar**
(ح) ۱) اگر؛ نشانه‌ی یکی از دو یا چند حالت
اگرده **Agarda**
← اگر
اگرچه **Agarchi**
(ح) ۱) اگرچه؛ با اینکه؛ حرف شرط در جمله‌ای که دو صفت، فعل یا قید متضاد باشد: ~ بارماقچی ایدیم، لیکن

افاریزم **Aforizm**
(۱) کلمات قصار اما پرمعنی؛ سخنان حکمت‌آمیز؛ امثال و حکم: نوایی سی (سخنان حکمت‌آمیز نوایی)
افسانه **Afsona**
(۱) افسانه؛ سرگذشت ساختگی که قهرمانان آن ممکن است انسان، موجودات واقعی دیگر یا موجودات خیالی باشند و به کارهای غیرعادی و بیرون از توانایی موجودات واقعی دست یازند
افسانه‌بولماق **~bo'lmoq**
سر زبانه‌افتادن
افسانه‌توقیماق **~to'qimoq**
دروغ پردازی کردن
افسانوی **Afsonaviy**
(ص) ۱- منسوب به قالب افسانه؛ فانتزی، ۲- خیالی؛ غیر واقعی ۳- (مجاز) ساختگی، جعل شده: ~ گپ (سخن ساخته و پرداخته) ۴- (مجاز) ماجرای باور نکردنی؛ ناممکن
افسانه‌وار **Afsonavor**
← افسانوی ۴
افسون **Afsun**
(۱) جادو
افسونگر **Afsungar**
(۱) جادوگر
افسونکار **Afsunkor**
(۱) ۱- جادوگر ۲- ← فسونکار
افسون‌لماق **Afsunlamoq**
(مص) ۱) سحر و جادو کردن
افسونچی **Afsunchi**
(۱) جادوگر
افسوس **Afsus**
۱- (۱) افسوس؛ اندوه یا پشیمانی از دست دادن چیزی؛ دریغ؛ حسرت ۲- (ص) ۱) واژه‌ای برای اظهار اندوه ناشی از ناکامی یا از دست دادن چیزی
افسوس‌لنماق **Afsuslanmoq**
(مص) ۱) پشیمانی کشیدن؛ متأسف شدن؛ به حسرت و غم گرفتار شدن
افت **Aft**
(۱) ۱- روی؛ چهره ۲- شکل ظاهری؛ قیافه
ایتینگ‌قوریسین **~ingqurisin**
خدارنگ و رویت را گم کند
افت‌انگار **Aft-angor**

N	ن
	(۱) گیاه شناس؛ کسی که کارش تحقیق در باره گیاهان است
Na-1	ندیم
	(۱) ۱- ندیم ۲- مردی که همشین، همدم یا همصحبیت شخصی بزرگ باشد ۳- نام آقایان
	ندیمه
~chora	(۱) (کم) ۱- ندیمه ۲- زن یا دوشیزه‌ای که به همشینی و همصحبیتی زن یا دوشیزه‌ی ثروتمند یا صاحب مقامی برگزیده شده باشد ۳- نام خانمها
Na-2	ندامت
	(۱) ۱- ندامت ۲- سندی ۳- (گف) حرفی که در بدگویی کسی گفته یا محسوس شده باشد ۴- حقیقه اسنک سرد شغور دنی (رند توپانی که در باره‌ی خودش سده بود، رنج می برد)
Nabi	نف
	{-نع} (۱) نف: سود؛ فایده؛ منفعت
Nabira	نفقه
	(۱) ۱- نفقه ۲- آنچه به دیگران بخشند ۳- خرج زندگی زن و فرزند ۴- کمک مادی یا پولی که از سوی دولت یا شخص یا مؤسسه‌ای داده می شود ۵- حقوق بارنسیگی
Nabor	نفقه خور
	(۱) آنکه نفقه می گیرد
Naborchi	نبورچی
	(۱) آنکه در چاپخانه حروفچینی کند؛ حروفچین
Nabotot	نباتات
	(۱) ۱- ج. نبات ۲- گیاهان؛ اعضای سلسله‌ی گیاهان
Nabototshunos	نباتات شناس

N	ن
	(۱) گیاه شناس؛ کسی که کارش تحقیق در باره گیاهان است
Na-1	ندیم
	(۱) ۱- ندیم ۲- مردی که همشین، همدم یا همصحبیت شخصی بزرگ باشد ۳- نام آقایان
	ندیمه
Nadima	(۱) (کم) ۱- ندیمه ۲- زن یا دوشیزه‌ای که به همشینی و همصحبیتی زن یا دوشیزه‌ی ثروتمند یا صاحب مقامی برگزیده شده باشد ۳- نام خانمها
Nadomat	ندامت
	(۱) ۱- ندامت ۲- سندی ۳- (گف) حرفی که در بدگویی کسی گفته یا محسوس شده باشد ۴- حقیقه اسنک سرد شغور دنی (رند توپانی که در باره‌ی خودش سده بود، رنج می برد)
Naf	نف
	{-نع} (۱) نف: سود؛ فایده؛ منفعت
Nafaqa	نفقه
	(۱) ۱- نفقه ۲- آنچه به دیگران بخشند ۳- خرج زندگی زن و فرزند ۴- کمک مادی یا پولی که از سوی دولت یا شخص یا مؤسسه‌ای داده می شود ۵- حقوق بارنسیگی
Nafaqaxor	نفقه خور
	(۱) آنکه نفقه می گیرد

فراورده‌های چوبی است: درودگر

Najod نژاد

(۱) ۱- نژاد ۲- گروهی از جانداران متعلق به یک نوع که نر و ماده‌ی شان به طور بالفعل یا بالقوه بتوانند با یکدیگر تولید مثل کنند ۳- گروهی از مردم که دارای شکل ظاهری کمابیش مشابهی باشند (مانند رنگ پوست، موی سر یا چشم، استخوان بندی چهره و اندام) ۴- طایفه، قبیله یا مردمی با تبار مشترک ۵- مردم متعلق به یک قوم یا ملت ۶- جانداران دارای ویژگیهای ارثی مشترک

Najosat نجاست

(۱) ۱- نجاست ۲- پلیدی: نجسی ۳- چیز بلید

Najot نجات

(۱) نجات: عمل یا فرایند رهایی از خطر، وضع دشوار یا ناخوشایند: رهایی

Najotkor نجاتکار

(ص) ۱- نجات بخش ۲- رهایی دهنده: آزاد کننده ۳- آزادی بخش: منجی: ناجی

Najotsiz نجات‌سبز

(ص) ۱- ویژگی فاقد رهایی یا نجات بودن ۲- بیچاره

Nakar نکر

(۱) ۱- سفارش ۲- دستورالعمل ۳- خواسته‌های رای

دهندگان از نمایندگان

Nakaz نکر

(۱) سفارش یا تقاضای انتخاب کنندگان از نماینده‌ی

منتخب خود یا ارگان مربوط

Nam-1 نم

(۱) نم: اثر تری: تری اندک: رطوبت

~yuqtirmas نیم‌یوقتیرمس

تأثیرناپذیر

Nam-2 نم

(ص) ۱- مرطوب: آب رسیده

amak نمک

(گف) ۱- توز

Namakob نمک‌آب

(۱) آبی که در آن نمک منحل است

Namat نمت

[نمد] (۱) ۱- نمد ۲- کیگیز ۳- پارچه‌های مشابه که از الیاف مصنوعی در کارخانه ساخته می‌شود

Namatfurushtlik نمت‌فروشلیک

نهنگ

Nahang-1

(۱) ۱- نهنگ ۲- جانور خزنده از راسته‌ی نهنگها ۳-

وال: بالن

Nahang-2 نهنگ

(۱) نهنگ: پنجمین سال تقویم معروف به ترکستانی

Nahang-3 نهنگ

(ص) ۱- (مجاز) درنده: آدمخوار

Nahi(y) نهی

(۱) عمل یا فرایند بازداشتن از انجام کاری

Nahor نهار

(۱) ۱- روز ۲- صبح: هنگام آغاز روز ۳- (مجاز) هنگام

صبح، پیش از صرف صبحانه: باشکم گرسنه: آج و ~ من (گرسنه هستم)

Nahorlik نهارلیک

(۱) صبحانه: خوراکی که هنگام بامداد می‌خورند:

ناشتایی

Nahot(ki) نهات‌که

[نخواهد که] (ح) حرف پرسش و تعجب: مبادا: ~ قاجکن بولسه؟ (مبادا گریخته باشد؟)

Nahr نهر

(۱) (قد، کم) نهر: جوی طبیعی یا مصنوعی، بویژه

جوی بزرگ

Nahs نحس

(ص) ۱- نحس ۲- ناپاک: غسل ناکرده ۳- (گف،

مجاز) دارای آینده یا پیامد بد: بدیمن

Nahv نحو

(۱) ۱- نحو ۲- روش: شیوه: طرز ۳- شیوه‌ی ترکیب

واژه‌ها برای ساختن جمله یا عبارت ۴- بخشی از دستور زبان که در این باره بحث می‌کند

Nahviy-1 نحوی

(۱) (قد) نحوی: دانشمند یا کارشناس دستور زبان

Nahviy-2 نحوی

(ص) ۱- نحوی: مربوط به نحو: مربوط به دستور زبان

Najas نجس

[نجس] ۱- نجس ۲- پلید ۳- ناپاک

Najib نجیب

(ص) ۱- (کم) ۲- نجیب ۳- دارای خصلتهای برجسته و

پسندیده ۴- دارای تبار ممتاز یا محترم ۵- پاکدامن نام مردانه

Najjor نججار

(۱) (کم) نججار: صنعتگری که کارش ساختن

(۱) ۱- نفس ۲- خود، خودز چیزی: هستی آن ۳-

فعالیت روانی، بویژه خواسته‌ها و گرایشها ۴- روان

~bandasi نفس‌بنده‌سی

بنده و اسیر نفس

~iammora نفس‌امخاره

نفسی که تابع هوی و هوس است و برحسب

دستورهای مهلک، انسان را وادار به کارهای زشت می‌کند: غلبه‌ی حیوانیت بر روح انسانی

~ibuzuq نفسی‌بوزوق

حریص: شکمو

~igao'ttushdi نفسیگه‌اوت‌توشدی

خواهشات نفسانی اش شدت یافت

~iolindi نفسی‌آلیندی (آغریدی)

قلبش آزرده شد

~io'lik نفسی‌اولیک

حاکم بر نفس

fsambir نفس‌سمبیر

(گف) ۱- نفسیلیم

Nafsilamr-1 نفس‌الامر

(۱) ۱- عقیده یا سخن درست ۲- درستی ۳- راستی

۴- حقیقت: ~ نی ایتماق (حقیقت را گفتن)

Nafsilamr-2 نفس‌الامر

(ق) ۱- حقیقت: بطور راستی و درستی: از روی حقیقت

: ~ اوراست گیردی (حقیقتاً و درست حرف زد)

Nafsimutmaina نفس‌مطمئننه

ذهن آرام، دور از اضطراب و هیجان

Nafsiz نف‌سبز

(ص) ۱- ویژگی آنچه نفعی نداشته باشد: فاقد سود، بی‌فایده

Nafsoniy نفسانی

(ص) ۱- نفسانی: مربوط به نفس

Nafsoniyat نفسانیت

(۱) ۱- عزت: آبرو ۲- قدر: ارزش ۳- عزت نفس: ~ یگه

تیگدی (به عزت نفسش برخورد)

Naftalin نفتلین

[نفتالین] (۱) نفتالین: هیدروکربن بلوری بایوی تند،

که معمولاً از تقطیر قطران زغال‌سنگ به دست می‌آید و بویژه برای دفع حشرات و در رنگسازی به کار می‌رود

Nah نه

(۱) تحقیق: عمل خوار شمردن آنگه‌اونی‌ااوره‌سن؟

(چرا اورا تحقیق می‌کنی؟)

Nafar نفر

(۱) ۱- نفر ۲- واحد شمارش انسان ۳- واحد شمارش

شتر

Nafarmon نفرمان

(۱) بنفشه‌ی روشن: بنفشه‌ی سرخگون (درمورد

رنگ)

Nafas نفس

(۱) ۱- نفس ۲- هوایی که بر اثر دزم زدن فرو برده یا

بیرون داده می‌شود: دزم ۳- فرایند یا کیفیت دزم زدن

۴- زمان بسیار کوتاه: لحظه: دزم ۵- اثر ناشی از

همنشینی، گفتگو و تماس ۶- (مجاز، گف) حرفی

که راجع به کار اجرا شدنی از دهن بیرون شود ۷-

(مجاز) توانایی و نیروی فعالیت: تازه ~ کمنده (تیم تازه

نفس)

Nafasdosh نف‌سداش

(ص) ۱- (کم) هم‌نفس: همدم: دو یا چند نفری که با

هم همدم و هم‌نفس اند

Nafi نفی

(۱) نفی: رد یا انکار وجود یا حقیقتی

Nafis نفیس

(ص) ۱- نفیس ۲- گرانبها ۳- زیبا: لطیف ۴- دارای

ویژگی عالی هنری

Nafislik نفیسلیک

(۱) وضع یا کیفیت نفیس بودن

Nafois نفایس

(۱) (ج) نفیسه: چیزهای گرانبها

Nafosat نفاست

← نفیسلیک

Nafrat نفرت

[نفرت] (۱) نفرت: وضع یا حالت نپسندیدن،

بیزاری یا بد آمدن از چیزی یا کسی

Nafratlanmoq نفرتلنماق

(مصل) کسی یا چیزی را نپسندیدن: از چیزی یا

کسی بیزار شدن یا بد آمدن

Nafratlantirmoq نفرتلنتیرماق

(مصل و) (۱) نفرتلنماق

Nafratli نفرتلی

(ص) نفرت آور: موجب یا عامل پیدایش بیزاری

Nafratomuz نفرت‌آموز

[نفرت‌آمیز] (ق) آمیخته با نفرت: به طور نفرت آور

Nafs نفس

نقاش Naqqosh

(۱) ۱- نقاش ۲- کسی که تصویر بکشد ۳- کسی که در دیوار و ساختمان را با نقشها بپاراید (بارنگها یا کنده کاری)

نقاشلیک Naqqoshlik

(۱) ۱- نقاشی ۲- هنر یافتن نمایش یا تجسم چیزی بر روی صفحه و به طور مسطح ۳- تصویری که با دست کشیده شده باشد

نقش Naqsh

(۱) ۱- نقش ۲- تصویر ۳- عملکرد: کارکرد ۴- بازی هریک از هنرپیشگان در یک نمایش یا فیلم

نقش آله ~olma

نوعی سیب که دارای رگه های سرخ رنگ در پوست است

نقشبند Naqshband

(۱) ۱- نقشبند ۲- نقاش ۳- گلدوز ۴- زردوز ۵- آرایشگر

نقشبندی Naqshbandiy-1

(۱) ۱- نقاشی ۲- گلدوزی ۳- زردوزی ۴- آرایشگری

نقشبندی Naqshbandiy-2

(ص) منسوب به طریقه ی نقشبند

نقشبندی Naqshbandiya

(۱) نقشبندی: نام یکی از سلسله های صوفیه که مؤسس آن خواجه بهاء الدین محمد بخاری نقشبند (۷۱۸ - ۷۹۱) (ق) عارف و صوفی معروف قرن هشتم هجری است، طریقه ی نقشبندی در هند، چین، جاوه، ترکستان، ترکیه، افغانستان، ایران و عراق پیروانی دارد

نقشدار Naqshdor

(ص) دارای نقشها، صفت آتجه با نقشها زینت یافته باشد

نقشین Naqshin

(ص) نقشدار: دارای نقش

نقشینکار Naqshinkor

(ص) صفت آنچه در آن نقش کار شده باشد: نقشدار

نقش لmaq Naqshlamoq

(ص) ۱- تصویر کردن: نقش کردن ۲- زیب دادن

نقشلی Naqshli

(ص) دارای نقش: نقشدار

نر Nar

(ص) نر: ویژگی زیست‌مندی که فرد بالغ و جوان آن

نمونه Namuna-2

(ص) نمونه: دارای ویژگیهای شایسته که بتواند برای دیگران سرمشق مکتبی (بامدرسه ی نمونه)

نمونه‌لی Namunali

← نمونه ۲

نمونه‌وی Namunaviy

← نمونه لی

ننه Nana

(۱) ۱- ننه ۲- مادر: والد ۳- مادر بزرگ ۴- خدمتگار. بویژه اگر پیر باشد

نق Naq

(ق) ۱- عینا: به همان گونه: مانند خود آن: ~ آته سیگه او خشه یدی (عینا مانند پدرش است) ۲- کاملا: به طور کامل: بتمامی: بی کم و کاست: ~ ایشنی بجزردیک (کار را کاملاً انجام دادیم) ۳- برعکس: در غیر آن: ایشنی شوگون توگت. ~ پول آلامه یسن (کار را همین امروز تمام کن، در غیر آن پول نخواهی گرفت)

نه قدر Naqadar

(ق) چه اندازه: چقدر: آه. ~ ای سخیق! آه، چقدر گرم!

نقرات Naqarot

(۱) آن بخش از سرود که پس از هر بند تکرار می شود

نقب Naqb

(۱) نقب: دالان یا گذرگاه زیرزمینی

نقد Naqd-1

(۱) نقد ۲- پول موجود و آماده ی پرداخت ۳- خریدی که پول آن بی درنگ پرداخت شود ۴- پول نقدینه

نقد Naqd-2

(۱) (کم)، ← تنقید

نقدینه Naqdina

(۱) نقدینه: پول نقد: پول رایج قابل پرداخت و دریافت

نقل Naql

(۱) ۱- نقل ۲- روایت: نقل قول ۳- روایت و حکایت شفاهی مردمی ۴- مثل: ضرب المثل

نقلیات Naqliyot

(۱) ۱- (ج) نقلیه ۲- وسایل حمل و نقل ۳- مؤسسه یا اداره ای که با امور حمل و نقل مسافر و بار سرو کار دارد ۴- حمل و نقل مسافر و بار

نقاد Naqqod

← تنقیدچی

نمود ۳- مهم: چشمگیر: درخور توجه

نماز Namoz

(۱) ۱- نماز ۲- آیین دینی برای ستایش خدا و دعا به درگاهش به صورت بیان کردن عبارت‌ها و انجام دادن عملهای معین ۳- نام آقایان

نمازگونی ~kuni

~ حسین روز عبدالمعین باقریان، که نماز عند خوانده می شود

نمازگر ozgar

[نماز دیگر] (۱) ۱- نماز دیگر: نماز عصر ۲- طرف عصر تا نزدیک غروب

نمازگاه Namozgoh

(۱) جایی که مردم بسیار جمع شوند و مراسم نماز عید بجا آرند: عیدگاه

نمازلیک Namozlik

(۱) وضع یا کیفیت پاکیزه بودن لباس برای ادای نماز: نمازی بودن لباس و جای

نمازخوان Namozxon

(۱) نمازخوان: آنکه نماز می خواند، بویژه کسی که عادت به خواندن نماز دارد

نماز شام Namozshom

(۱) ۱- چهارمین نماز فرض شبانه روزی مسلمانان: نماز مغرب ۲- هنگام پایان روز: شامگاه: از آغاز تاریک شدن هوا تا ساعتی بعد

دلنی نماز شام قیلماق Dilni~qilmoq

دل را مکدر ساختن: خفه ساختن، آزردن ساختن

نماز شام گل Namozshomgul

(۱) گیاه علفی پایا و زینتی با گلهایی به رنگ سفید، زرد یا قرمز که شامگاهان از شده تا صبحگاهان باقی می ماند

نمود Namud

(۱) ۱- نمود ۲- عمل یا فرایند آشکار شدن، بویژه جلب توجه کردن ۲- ظاهر چشمگیر یا جالب توجه

نمونه Namuna-1

(۱) ۱- نمونه ۲- یک قلم یا یک مقدار از یک مجموعه که برای نشان دادن یا بررسی کردن کیفیت آن مجموعه به کار می رود ۳- بخش محدودی از یک جمعیت آماری که برای به دست آوردن آگاهی در مورد کل آن، ویژگیهایش مورد بررسی قرار گیرد ۴- آنچه برای ساختن یا به وجود آوردن مجموعه ای همانند به کار رود

نمذفروسی

Namgarchilik نمگرچیلیک

(۱) ۱- زیاد بودن بارندگی و رطوبت در زمین ۲- هنگام بارندگی زیاد

Namiqmoq نمیقماق

(ص) ۱- مرطوب شدن: نم دار شدن ۲- رطوبت را جذب کردن

Namlamoq نملماق

(ص) ۱- نم کردن: مرطوب ساختن ۲- تر ساختن: آب دادن

Namlanmoq نملنماق

(ص) ۱- نم شدن: مرطوب شدن ۲- تر شدن: آب رسیدن

Namlash نملش

(۱) عمل یا فرایند نم کردن

Namli نملی

(ص) ویژگی نم دار بودن: نم دار: مرطوب

Namlik نملیک

(۱) وضع یا کیفیت نم بودن: نمی

ندایند nda

[نمایند] (۱) ۱- نماینده ۲- کسی که منسوب یا مربوط به گستره یا گروه اجتماعی معین است: او اون پیشینچی عصر (میلادی) اوزبیک ادبیاتی ~ سی (او نماینده ی ادبیات سده ی پانزدهم (میلادی) از یکی است) ۳- آنکه از سوی شخص یا مؤسسه ای برای دادن خدماتی به نام آن شخص یا مؤسسه تعیین یا استخدام می شود: وکیل

نمایش Namoyish

[نمایش] (۱) ۱- نمایش ۲- راه پیمایی: حرکت گروهی مردم در مراسم، روزها یا مناسبتهای ویژه ۳- عمل یا فرایند نشان دادن: در معرض دید قرار دادن

نمایشگاه Namoyishgoh

عملی چیزی

نمایشکارانه Namoyishkorona

(ق) به طور نمایشی

نمایشچی Namoyishchi

(ص) ۱- نمایش دهنده ۲- آنکه در نمایش اشتراک کند

نمایان Namoyon

(ص) ۱- نمایان ۲- قابل دیده شدن: آشکار: پدیدار:

نصیحت آموز
[نصیحت آمیز] (ق.) به طور نصیحت: آموخته به پند و اندرز: ~ گپ (سخن پند آمیز)

نصیحتچی
(۱) آنکه نصیحت کند: آنکه پند و اندرز دهد

نسیم
(۱) (کم) ۱- نسیم ۲- جابجایی بسیار آرام هوا با سرعت یک تا سه ک م در ساعت: باد بسیار آرام ۳- نام آقایان

نسیه
(۱) ۱- نسیه ۲- نوعی فروش کالا یا خدمات که بهای آن مدتی پس از فروش دریافت شود ۳- (گف.. مجاز) فوراً اجرا نشدنی، مسترد نشدنی یا عمل نشدنی: ~ وعده لر (وعده های خام)

نسیه سودا
حرف غیر عملی، پوچ یا خام

نسل
(۱) ۱- نسل ۲- مجموعه ای از جانداران که در سلسله ای مراتب دودمانی یا نژادی مرحله ای واحدی را تشکیل می دهند ۳- گروهی از مردم که در زمان واحدی زاده شده باشند و زندگی کنند: ایکخینچی جهان اوریشیدن کیینگی ~ (نسل پس از جنگ جهانی دوم) ۴- مجموعه ای افراد که موجب ادامه ی هستی نوع معینی از زیستمندان شود: اوسیملیکلر ~ سی (نسل گیاهان)

نسلدار
(ص) ۱- دارای نسل و نسب ۲- منسوب یا متعلق به نسل خوب ۳- (کم) وابسته به اشراف و طبقه ای بالایی جامعه: اصلزاده

نسلداش
(ص) ۱- همنسل: هریک از دو یا چند نفری که از یک نسب ~

نسلی
(ص) ۱- مربوط یا منسوب به نسل ۲- صفت آنچه که از نسلی به نسل دیگر انتقال کند

نسلی
(ص) ۱- دارای نسل: ویژگی نسلدار بودن

نسل-نسب
~ نسل

نسل-نسبلی
(ص) ۱- پاک نژاد: نجیب زاده: دارای نسل نسب عالی

(بهای این چند است؟)

نرخ قویماق
نرخ گذاردن: نرخ گذاشتن

نرخ-نوا
(۱) وضع یا کیفیت نرخ یا بهای کالاها در بازار

نرید
(۱) ۱- دستور العمل ۲- (نظامی) فرمان ۳- (نظامی) فرد نظامی که فرمان را اجرا کند

نریاق
(ح) حرف اشاره به دور از صحبت کننده: آنسو: آنطرف

نروزن
(۱) آب معدنی

نسب
(۱) نسب: تبار

نسبلی
(ص) ۱- دارای نسب: اصلزاده

نسبلیک
(۱) ۱- وضع یا کیفیت بزرگ نسب بودن ۲- وضع یا کیفیت اصلزاده بودن

نصیب
(۱) ۱- نصیب ۲- قسمت: تقدیر ۳- آنچه در هنگام تقسیم به کسی می دهند: سهم: بهره

نصیب بولماق
نظر به تقدیر چیزی را صاحب شدن

نصیبه
(۱) ۱- نصیبه ۲- بهره: نصیب ۳- (اف) آنچه که نظر به تقدیر نصیب کسی شود ۴- نام خانمها

نصیبه لی
(ص) ۱- دارای سهم یا بهره ۲- (مجاز) پر رزق و روزی: سعادت مند: بختیار

نصیب سیز
(ص) ۱- فاقد سهم یا بهره: محروم از نصیبه ۲- (مجاز) بدبخت: بی طالع

نصیحت
(۱) نصیحت: سخنی که برای رهنمایی کسی در زمینه ی رفتاری گفته شود: اندرز: پند

نصیحتگوی
~ نصیحتچی

نصیحتگویلیک
(۱) نصیحتگویی: عمل نصیحت گفتن

منع حیوانات شکاری از خروج از محوطه ای معین تا شکار شاه یا امیران آسان باشد: جرگه

Narkobiznes
نرکابیزنس
(۱) تجارت مواد مخدره

Narkotik-1
نرکوتیک
(۱) ماده ی مخدر: دارو یا ماده ای (مانند تریاک، مجرفین، هروئین) که موجب ابر آلودگی حواس، از میان رفتن درد، نشئه یا خواب و در صورت تکرار مصرف، موجب اعتیاد و مسمومیت تدریجی می شود

Narkotik-2
نرکوتیک
(ص) مخدر: دارای ویژگی تهدید کننده

Narkoz
نرکوز
(۱) (بزشکی) داروی بیهوشی

Narkozlamog
نرکوزلماق
(مص.م) با کاربرد داروی بیهوشی، بیهوش کردن

Narm
نرم
(ص) ۱- نرم ۲- بدون سختی یا سفتی ۳- بدون زبری ۴- ملایم: آرام: ~ آواز (صدای نرم) ۴- قابلیت خمپذیری یا کشسانی زیاد: ~ پلاستیک (نرم)

Narrood
نراد
(ص) ۱- نراد ۲- نرد باز ۳- (اف، مجا) دلیر: ناترس: جوانمرد

Narva
نرسه
(۱) ۱- چیز ۲- جسم مادی بی جان یا بی شعور: شد ۳- جسم، پدیده، رویداد، سخن یا فکر، به طور کلی و بی ذکر نام ۴- جسم یا موجودی که به طور مشخص یا دقیق توصیف یا شناخته نشود: بعضی ~ لر یا نینده ایدی (چیزهایی در نزدش بود) ۵- موضوع یا جسم مورد نظر یا مورد گفتگو: او ~ نی آلدینگ می؟ (آن چیز را گرفتی؟) ۶- مال: دارایی: اونینگ اوغلیگه بهره دیگر هیچ اسی یوق (او هیچ چیزی ندارد که به بسترش بدهد)

Narvon
نروان
(۱) نردبان: وسیله ای برای بالا یا پایین رفتن، در اساس دارای دو بازوی بلند (تنه) عمودی که در فاصله های معین قطعه های افقی (پله) به آنها وصل شده و گاه دارای دو میله برای تکیه گاه است

Narx
نرخ
[نرخ] (۱) ۱- نرخ ۲- بهای تعیین شده برای مقدار معینی از یک نوع کالا یا خدمات: بونینگ ~ سی قنچه؟

معمولاً می تواند به وسیله ی جفتگیری یا القاح، جنس ماده ی خود را بارور سازد: مق. ماده

Nard
نرد
(۱) نرد: تخت نرد

Nargis
نرگیس
[نرگیس] (۱) نرگیس: گیاه علفی زینتی پیازدار از تیره ی نرگیسان، با برگ باریک و دراز به رنگ سبز غبار آلود، گل تک معطر به رنگ سفید مایل به زرد که پوشش گل آن دارای زائده ی تاج مانند است: (گ) نرگیز

Nari-1
نری
(ق) ۱- آنجا ۲- آنطرف: آنسو: در آن مکان: ~ حد: هیچ نرسه یوق (در آنجا چیزی نیست) ۳- به آن مکان: آیدیشنی ~ که قوی (ظرف را آنطرف بگذار)

Nari-2
نری
(ح) حرفی است برای تعیین یا ذکر محل یا موقعیخت چیزی: اویمیز چهاررعه دن ~ (منزل ما پس از چهار راهی است)

Nari-3
نری
(ق) بعد: پس از زمان مورد اشاره: توشدن ~ کیله من (بعد از ظهر می آیم)

Nari-beri
نری-بیری
(ق) ۱- ~ نریدن-بیری ۲- اینسو- آنسو آهمه نرسه ~ سوریلدی (تمام چیزها اینسو - آنسو کشانده شد)

Naridan-beri
نریدن-بیری
(ق) ۱- با عجله: به طور شتاب آمیز: ~ سچای ایچیب جونه دی (با عجله جای نوشید و حرکت کرد) ۲- به طور ناقص: او مصلحت سیز ایشلر نی ~ اوزی بجره دی (او بدون مشوره کارها را خودش به طور ناقص انجام می دهد)

Narigi-1
نریگی
(ح) حرفی است اشاره به مکان دور از محل صحبت کننده: آن سوتر: ~ اوی (خانه ی آن سوتر)

Narigi-2
نریگی
(ح) حرفی است، که اشاره به زمان پس از زمان مورد اشاره می کند: مهمانلر ~ هفته کیته دیلر (مهمانان هفته ی بعد می روند)

Nariroq
نریراق
(ق) آنطرف تر: دورتر: ~ تور (دورتر بایست)

Narka
نرکه
(۱) نرکه: عمل یا فرایند حلقه زدن گروهی به جهت

نوحه
(۱) (کم) ۱- نوحه ۲- گریه و زاری به آواز بلند ۳- شعری آهنگین که در مراسم سوگواری می خوانند

نوحه گر
(۱) ۱- نوحه گر ۲- آنکه به آواز بلند گریه و زاری کند ۳- آنکه شعری آهنگین در مراسم سوگواری می خواند

نویگتسیه
(۱) ۱- کشتی رانی ۲- ناو بری ۳- عمل یا فرایند هدایت کردن ناو

نویسنده
(۱) (کم) نویسنده؛ پدید آورنده ی نوشتار (مانند مقاله یا کتاب)، بویژه داستان نویس

نوجوان
(۱) (کم) ۱- نوجوان ۲- شخصی که تازه کودکی را پشت سر نهاده است ۳- شخصی که در مرحله ی نوجوانی است

نوجوانلیک
(۱) ۱- نوجوانی ۲- آغاز دوره ی جوانی ۳- فاصله ی سنی ۱۳ تا ۱۷ سالگی در انسان

نوکر
(۱) ۱- نوکر ۲- مردی که در خانه ای خدمت کند یا کارهای شخصی کسی را انجام دهد؛ خدمتکار؛ خدمتگزار ۳- مزدور

نوکرلیک
(۱) ۱- نوکری ۲- شغل یا عمل نوکر ۳- وضع یا کیفیت نوکر بودن

نولی
[نوع لی] (ص) ۱- منسوب یا متعلق به یک نوع ۲- سره؛ خوب؛ دارای کیفیت خوب

نومید
(ص) ۱- نومید؛ ناامید

نونهال
(۱) ۱- درختی که تازه غرس شده باشد؛ نهالچه ۲- (مجاز) کودک، بویژه کودک پنج تا دوازده ساله

نوا
(۱) ۱- نوا ۲- (موسیقی) آهنگ؛ نغمه ۳- (موسیقی) نام دومین مقام از دستگاههای موسیقی کلاسیک شش مقام ۴- (ادبیات) نیازمندیهای زندگی آبی ~ (فاقد نیازمندیهای زندگی؛ نیازمند)

نوادیر

طبیعی باشد ۳- آموزه ی فلسفی که برای پدیده ها اهمیت فوق طبیعی قایل نیست و قانونها و واکنشهای طبیعی را برای توضیح آنها کافی می داند ۴- جریانی در هنر و ادبیات بر اساس مشاهده ی علمی رویدادهای زندگی بدون تلاش برای به دست دادن نمونه های آرمانی و تخیلی یا پرهیز از بیان زشتیها

ناتورمارت
(۱) تصویر چیزهایی مانند میوه ها، گلها و سبزیها

نو
[نوع] (۱) ۱- نوع ۲- گروه دارای ویژگی یا ویژگیهای مشترک؛ میوه لرینگ کیچ پیشر ~ی (نوع دیررس میوه ها) ۳- کیفیت؛ چگونگی؛ جنس؛ بخشی ~ (جنس خوب) ۴- مقوله ای در تقسیم بندی زیست شناسی میان تیره و گونه ۵- همونوع؛ ~ پرور (نوع پرور)

بیرنوی
[بیر نوعی] ۱- خوب هم نیست، بد هم نیست، متوسط ۲- درست؛ خوب

نوهه
~ بنیره

نوبهار
(۱) نوبهار؛ آغاز فصل بهار

نوبت
(۱) ۱- نوبت ۲- زمان یا فرصت واگذار شده به هر یک از عضوهای مجموعه ای برای انجام کاری یا برخورداری از خدماتی، براساس ترتیبی پشت سرهم یا از پیش تعیین شده ۳- بار؛ دفعه؛ بیر ~ (یکبار)

نوبت بیرماق
~bermoq

نوبت دادن؛ وقت معین کردن برای انجام دادن کاری یا عرضه کردن خدماتی

نوبتده گی
(ص) ۱- اجرا شدنی در نوبت نخست ۲- قرار گرفته در نوبت

نوبت لشماق
(مص.ل) براساس نوبت اجرا شدن

نوبت مه نوبت
(ق) نوبتی؛ براساس یا از روی نوبت

نوبتچی
(۱) ۱- آنکه کاری را با دیگران براساس یا از روی نوبت اجرا کند ۲- (نظامی) کشیکچی؛ نگهبان؛ قراول

نوبت چیلیک
(۱) ۱- عمل نوبت کردن؛ کشیک ۲- نگهبانی؛ قراولی

نتیجه ده
(ق) در نتیجه؛ بالاخره

نتیجه لماق
(مص.ل) سجد گرفتن؛ از عمل یا فرایندی بهره یا حاصل گرفتن

نتیجه لنماق
(مص.ل) نتیجه لماق

نتیجه لی
(ص) دارای نتیجه؛ دارای بهره یا حاصل

نتیجه سیز
(ص) فاقد نتیجه؛ بی نتیجه؛ فاقد بهره یا حاصل

نتری
(۱) سیدیم؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۱۱ و وزن اتمی ۹۸/۱۱، نقره ای رنگ، نرم و شکل پذیر که سرعت در هوا اکسیده می شود، در دمای پایین شکننده است و با آب ترکیب می شود، به صورت ترکیب، بویژه به صورت نمک طعام در آب دریا و رسوبهای نمکی وجود دارد و به عنوان عامل انتقال حرارت به کار می رود؛ ناتریجم

نتوره
(۱) ۱- طبیعت ۲- آن بخش از جهان که ساخته ی دست آدمی نیست (مانند کوه، دشت، رود، جنگل) ۳- (قد) مالی که به عوض پول پرداخت شود

نتورل
(ص) ۱- طبیعی ۲- وابسته به طبیعت ۳- صفت آنچه ساخته ی دست آدمی نباشد ۴- صفت آنچه در آن تغییری داده نشده باشد ۵- مربوط به عادت یا غریزه ۶- پرداخت جنسی

نتوره ل خوجه لیک
~xo'jalik

مؤسسه یا کارگزار تولیدی که فقط برای استفاده ی اعضای خود تولید می کند، نه برای عرضه یا فروش در بازار

نتوره لیست
[ناتورالیست] (ص) ۱- ناتورالیست؛ پیرو یا هوادار طبیعت گرایی؛ طبیعت گرا

نتوره لیستیک
(ص) ۱- ناتورالیستی؛ مربوط یا منسوب به طبیعت گرایی؛ طبیعت گرایانه

نتوره لیزم
[ناتورالیسم] (۱) ۱- طبیعت گرایی ۲- عمل، گرایش با اندیشه ای که تنها بر پایه ی خواستها و غریزه های

نسل-نسب سیز
(ص) ۱- بداصل؛ بدگهر؛ مربوط به نسل نسب پست

نسل سیز
(ص) ۱- فاقد نسل؛ ویژگی آنکه یا آنچه از خود نسلی بجا نگذارد

نسل چیلیک
(۱) عمل یا فرایند اصلاح یا تغییر نسل حیوانات

نصارا
(۱) ۱- نصرانی ۲- مسیحیان

نسوس
(۱) تلمبه؛ اسباب یا دستگاهی برای جابجا کردن سیال از مخزن یا ظرفی به دیگری

نثر
(۱) ۱- نثر ۲- زبان معمولی که مردم در گفتار و نوشتار به کار می برند ۳- (ادبیات) سخن نوشتاری که از وزن، آهنگ یا قاعده های دیگر شعر برخوردار نباشد

نسرین
(۱) گیاه زینتی پیازدار پایا از تیره ی نرگسیان به صورت بوته ای با برگهای بلند و مخطط و گلهای زرد یا سفید به شکل خوشه های کوزه مانند و معطر

نثری
(ص) ۱- مربوط یا منسوب به نثر

نصرانی
(۱) مسیحی

نسترن
(۱) نسترن نام چندین گونه گیاه درختچه ای زینتی از تیره ی گل سرخیان، دارای برگهای پنج تا هفت برگچه ای، گلهای منفرد یا مجتمع به صورت گل آذین دیپیم، به رنگ سرخ، سفید یا سفید مایل به سرخ با کاسبرگهای و گلبرگهایی که در بالا به شکل برجستگی کوزه مانند ی است

نسخ
(۱) نسخ؛ از خطهای فارسی و عربی که بویژه در حروفچینی، چاپ، کامپیوتر و ماشین نویسی به کار می رود

نتیجه
(۱) ۱- نتیجه ۲- بهره یا حاصل یک عمل یا فرایند؛ سفر ~ سیز بولدی (سفر بی نتیجه شد) ۳- پیامد یک عمل یا فرایند؛ اورینیشلر ~ بوردی (تلاشها برثمر شد) ۴- (منطق) حکمی که از مقابله ی قیاسها به دست آید

نظریاتنجی Nazariyotchi

(ص. ۱۰) نظریه پرداز ۲- آنکه نظریه‌ای تنظیم کند ۳- آنکه اصلها، قاعده‌ها و صورت‌بندیهای مربوط به یک پدیده یا موضوع را تنظیم کند

نظر پسند Nazar-pisand

(ص. ۱۰) ویژگی آنچه یا آنکه مورد نظر باشد

نظیر Nazir

(ا. ۱) نظیر؛ مانند؛ شبیه؛ مثل

نزد Nazd

(ق. ۱) نزد ۲- در فاصله‌ی کم یا در کنار چیزی؛ نزدیک؛ دیوار ~ یده (در نزدیک دیوار) ۳- به حضور کسی؛ به پیش کسی؛ ~ یکه بار داریم (به حضورش رقتم) ۴- در اختیار کسی؛ پیش کسی؛ کلیت باله لر ~ یده (کلید نزد بچه هاست)

نزله Nazla

(ا. ۱) (پزشکی) نزله؛ التهاب هر یک از غشاهای مخاطی همراه با جریان دائمی ترشحات، بویژه نوع مزمن که در بینی و مجرایهای هوایی اثر می‌گذارد

نظم Nazm

(ا. ۱) نظم ۲- وضع یا کیفیت دارای نظام ۳- دوری از آسوب؛ آسنگی؛ بی ترتیبی ۴- نوشته‌ی دارای وزن و قافیه؛ شعر

نزاکت Nazokat

(ا. ۱) نزاکت ۲- رفتار یا عمل سازگار با تربیت خوب، شخصیت محترم یا مناسبت‌های رسمی ۳- ادب

نزاکتلی Nazokatli

(ص. ۱۰) صفت آنکه دارای نزاکت باشد؛ بانزاکت

نظارت Nazorat

(ا. ۱) نظارت ۲- عمل یا فرایند مراقبت برای اطمینان از درستی کاری ۳- (قد.) اداره یا مؤسسه‌ای که چنین وظیفه‌ای را بدوش دارد ۴- (قد.) کمیسری؛ وزارت

نظارت سبز Nazoratsiz

(ص. ۱۰) ویژگی آنچه که فاقد نظارت باشد

نظارتچی Nazoratchi

(ا. ۱) نظارت کننده

نذر Nazr

(ا. ۱) نذر ۲- تعهد شخص در برابر خدا یا قدیسان برای انجام دادن کاری، در صورت برآورده شدن آرزویش؛ ایری نینگ شفا تاپیشی که ببر قوی ~ قیلگن ایدی (برای شفای شوهرش یک گوسفند نذر کرده بود) ۳- خواستی که به این صورت آرزو شده

تار پیچند

نیچه‌لماق Naychalamoq

(م. ص. ۱۰) پارچه کردن؛ به شکل پارچه‌های کوچک در آوردن

نیچی Naychi

(ا. ۱) آنکه بانی آهنگها بنواز د یا بسازد

نظر Nazar

(ا. ۱) نظر ۲- نگاه؛ بیر ~ قره دیم (یک نظر دیدم) ۳- عقیده یا دآوری در باره‌ی موضوعی معین؛ ~ یمده سیز ینگلیشیب سیز (به عقیده‌ی من شما به راه خطا رفته اید) ۴- ذهن؛ مخیله؛ تصور؛ پندار؛ ~ یمده اوتگن ییل کیلگن ایدی (می‌پندارم که سال گذشته آمده بود) ۵- قصد یا نیت؛ ~ یده سفر قیلماقچی ایدی (قصد داشت تاسفر کند) ۶- دآوری دیگری یا دیگران در باره‌ی چیزی یا کسی؛ ~ دن توشماق (از نظر افتادن)

نظر درن قالماق danqolmoq

از نظر افتادن؛ ارزش یا اهمیت خود را از دست دادن

نظر گره آلماق gaolmoq

در نظر گرفتن؛ اهمیت یا ارزش دادن

نظر یگه ایلیمه‌ی دی igailmaydi

اهمیت یا ارزش نمی‌دهد

نقطه‌ی نظر Nuqtai~

۱- دیدگاه؛ سیستم فکر یا عقیده‌ی شخص ۲- سو؛ جهت

نظری Nazariy

(ص. ۱۰) ۱- نظری ۲- مربوط یا متعلق به نظریه ۳- مربوط به اصلهای کلی یا مجرد یک علم یا هنر؛ ~ موسیقیه (موسیقی نظری) ۴- دارای جنبه‌ی فکری و ذهنی؛ غیر تجربی؛ غیر آزمایشگاهی؛ ~ تدقیقات لر (بررسی نظری)

نظریه Nazariya

(ا. ۱) نظریه ۲- اصل یا اصلهای کلی از جنبه‌ی عقلی یا علمی پذیرفتنی، که برای توضیح پدیده‌ها عرضه می‌شود ۳- تجزیه و تحلیل مجموعه‌ای از واقعیتها از لحاظ ارتباط شان با یکدیگر ۴- اصلهای کلی یا مجرد در باره‌ی مجموعه‌ای از واقعیتهای مربوط به یک علم، فن یا هنر ۵- اعتقاد، سیاست یا رویه‌ای که به عنوان مبنای عمل انتخاب یا عرضه می‌شود

نظریه‌چی Nazariyachi

~ نظریاتچی

نی

(ا. ۱) لوله‌ی باریک و دراز ۲- (موسیقی) سازی است بادی که از چوب یا نی سازند و آن طبیعی ترین و قدیم ترین آلت موسیقی در کشورهای مختلف بوده است

نیمن Nayman

(ا. ۱) یکی از قبایل ازبک؛ نیمن؛ نیمان

نی‌ناو Naynov

(ص. ۱۰) (گف.) بلند قامت؛ تنومند

نیرنگ Nayrang

(ا. ۱) نیرنگ ۲- عملی برای فریب دادن دیگران به وسیله‌ی نیرنگ ۳- شعبده بازی

نیرنگباز Nayrangboz

(ا. ۱) شعبده باز ۲- فریبکار؛ حیله گر

نیرنگبازلیک Nayrangbozlik

(ا. ۱) نیرنگبازی ۲- شعبده بازی ۳- عملی متکی بر نیرنگ و فریب

نیسان Nayson

(ا. ۱) نیسان ۲- ماه چهارم سال شمسی برخی کشورهای عربی برابر ماه آوریل فرنگی ۳- ماه هفتم سال عرفی و ماه اول سال دینی یهود

نیزه Nayza

(ا. ۱) نیزه ۲- جنگ افزاری به صورت میله‌ی بلند و نوک تیز ۳- آنچه که نوک تیز و در جسم فرو رفته‌ی باشد

نیزه‌باز Nayzaboz

(ا. ۱) نیزه‌انداز ماهر ۲- (قد.) کسی که با نیزه خوب بجنگد

نیزه‌بازلیک Nayzabozlik

(ا. ۱) نیزه‌بازی؛ عمل جنگیدن با نیزه ۲- (ور) ورزشی با پرناب نیزه

نیزه‌چی Nayzachi

(ا. ۱) آنکه نیزه بسازد؛ نیزه ساز

نیشکر Nayshakar

(ا. ۱) نیشکر؛ گیاه پایا از تیره‌ی گندمیان، دارای ساقه‌ی هوایی کلفت، بندبند و مغز پر از ساکارز، برگهای متناوب باریک، دراز و غلافدار، گل‌های مجتمع به صورت مخروط در بخش انتهایی ساقه، از ساقه‌ی این گیاه شکر استخراج می‌شود

نیچه Naycha

(ا. ۱) نی کوچک و باریک ۲- لوله‌ی کوتاهی که به آن

(ص. ۱۰) ج. نادر؛ کمیاب

نوازنده Navozanda

(ا. ۱) (کم) ۱- نوازنده ۲- کسی که به وسیله‌ی سازی نغمه‌های موسیقی ایجاد کند ۳- اجرا کننده‌ی آهنگهای موسیقی

نوازش Navozish

(ا. ۱) نوازش ۲- رفتار مهرآمیز و دلجو یانه (مانند لمس کردن، بوسیدن، در آغوش گرفتن و سخنان مهر آمیز گفتن) ۳- عمل یا فرایند باارامی و پیاپی لمس کردن

نوازش قیلماق ~qilmoq

۱- نوازش کردن ۲- نواختن؛ نوازندگی کردن

نوقران Navqiron

(ص. ۱۰) جوان ۲- تنومند و نیرومند ۳- شگوفان

نورس Navras

(ص. ۱۰) نورس ۲- تازه جوان؛ تازه بالغ شده ۳- تازه رسیده؛ ~ میوه لر (میوه‌های نورس)

نورسته Navrasta

(ص. ۱۰) نورسته؛ تازه روییده

نوروز Navro'z

(ا. ۱) نوروز ۲- آغاز سال شمسی هجری، که مطابقت به ۲۱ ماه مارس میلادی دارد ۳- بزرگترین عید مردم ازبکستان، ایران، افغانستان و تاجیکستان ۴- بهار؛ هنگام بهار

نوروز عجم Navro'ziajam

(ا. ۱) (موسیقی) نام یکی از آهنگهای کلاسیک مردم ازبک

نوروزلیک Navro'zlik

(ا. ۱) نوروزی ۲- (مردم شناسی) هدایایی که داماد به مناسبت جشن نوروز به خانه‌ی عروس می‌فرستد ۳- (قد.) برگ کاغذی که در آن دوبیتی مخصوص در ستایش نوروز، علم و استاد نوشته می‌بود و چند روز قبل از نوروز به شاگردان مدرسه‌های قدیم از سوی آخوند داده می‌شد، و شاگردان آن را با صوت و آهنگ مخصوص حفظ می‌کردند ۴- پولی که از بابت همین برگ کاغذ از شاگردان گرفته می‌شد

نخ Nax

(گف.) ~ نق

نخل Naxl

(ا. ۱) ۱- نخل ۲- نام عمومی هر یک از درختان تیره‌ی نخلها ۳- درخت خرما

منفی: سوره‌دی بار بوگون هم کیلمه‌دی می؟ ایندیم
~ کیلدی (پرسید بابر امروز هم نیامد؟ گفتم چرا آمد)
نمگه دینگ (دیسنگ) ~deng

چونکه: به این سبب؛ به این خاطر
نمگه دیر
(ح.) حرفیست که غیر دقیق بودن علت یا سبب عمل
یا حادثه‌ای را نشان می‌دهد: ~ او کیلمه دی (به
علتی او نیامد)

نمگه که
(ح.) حرفی برای بیان علت یا سبب عمل یا حادثه‌ای؛
چونکه: به علتی که: او کیللمه دی. ~ کسل ایدی
(او نتوانست بیاید، چونکه بیمار بود)

نگه تیف
[نگاتیف، نگاتیو] (ص.) ۱- نگاتو ۲- منفی ۳- دارای
نقاط تاریک و روشنی بر عکس تصویر واقعی

نیگیز
(۱.) ریشه ۲- بخش معمولاً زیر زمینی گیاه دانه دار
که اندام جذب و ذخیره سازی غذا یا پایه و وسیله‌ی
محکم شدن گیاه در جای خود است و نداشتن گره،
جوانه و برگ از ساقه متمایز می‌شود ۳- بنیاد، اساس و
سرچشمه‌ی چیزی ۴- (دستور) عنصری که معنای
اساسی واژه را می‌رساند؛ واژه‌ای بدون افزوده شدن
پسوند و پیشوند، ضمیر متصل یا صرف کردن

نژگر
(۱.) سیاه پوست؛ زنگی

نیک
(ص.) نیک؛ خوب؛ شایسته

نیکبین
(ص.) خوشبین

نیکبین‌لیک
(۱.) نیک بینی

نمگه بخت
(ص.) نیک بخت؛ خوشبخت

نمگه بختلیک
(۱.) نیک بختی

نیک اندیش
(ص.) نیک اندیش؛ دارای ارزیابی و داوری خوب در

مورد دیگران و آرزومند بهروزی آنان

نیک اندیشلیک
(۱.) نیک اندیشی

نیکنام
(۱.) نیک نام

(۱.) (گیاه شناسی) ۱- نوعی نسترن ۲- میوه‌ی
سرخرنگ آن گیاه که کاربرد دارویی دارد

نعره
(۱.) نعره؛ فریاد بم، بلند، نامفهوم، معمولاً ناشی از
خشم، درد یا هیجان، بویژه فریاد جانوران درنده‌ی
بزرگ

نعره تارتماق (اورماق) ~tortmoq
نعره زدن؛ فریاد کشیدن

نعت
(۱.) ۱- نعت؛ عمل یا فرایند ستایش کردن، بویژه
ستایش خدا و رسول خدا (ص)

نعلش
(۱.) ۱- نعلش ۲- بدن موجود مرده ۳- مرده

ندی
(پس.) حرفیست که از فعلها اسم می‌سازد؛ چیقیندی
(باقیمانده یا فضله‌ی چیزی)؛ کومیندی (دفن شده)؛
کیلگیندی (مهاجر)

نی
[=نا، نه] (ح.) حرف پرسش؛ چه؛ چه چیز؛ نی ایتد
سن؟ (چه می‌کنی؟)

نی‌نی
(ق.) خیلی؛ در کمیت یا کیفیت چشمگیر؛ سیامان
کونلرنی کوردیک (روزهای بد زیادی را دیدیم)

نفريت-1
(۱.) (پزشکی) التهاب کلیه

نفريت-2
(۱.) (زمین شناسی) سنگ شیشم

نفت
(۱.) نفت؛ مخلوطی از هیدرو کربنهای جامد، مایع یا
گاز که بخش بیشتر آن را هگزان، هپتان و اکتان
تشکیل می‌دهد

نفتچی
(۱.) ۱- نفتگر ۲- آنکه در صنعت نفت کار کند، بویژه
کارگر نفت

نیگه
(ق.) ۱- ۲- واژه‌ی پرسش از علت، دلیل یا انگیزه:

~ کیل‌دینگ؟ (چرا آمدی؟) ۲- در سخنان پرسشی پر
طمطراق حالت یا فکر گوینده را نسبت به حرف گفته
شده، حادثه یا موضوع مورد نظر نشان می‌دهد: ~
قره ب تویمس کوزلریم؟ (چرا چشمهایم از نگرستن
سیر نمی‌شود؟) ۴- (گف.) پاسخ مثبت در برابر پرسش

[=ناشیاتی] (۱.) (گیاه شناسی) نوعی گلایلی بزرگ،
آبدار، بسیار شیرین به رنگ زرد، سرخ یا آبی مایل به
زرد

نشیده
(۱.) ۱- واحد نشید ۲- سرود ۳- نظم و نثری که بدان
ترنم کنند ۴- شعری که برای یکدیگر خوانند
نشاط
(۱.) نشاط؛ شادی؛ خوشحالی

نشر
(۱.) ۱- نشر ۲- عمل یا فرایند انتشار ۳- عمل یا شغل
چاپ و پخش کردن کتاب و مطبوعات ۴- اثر چاپی یا
چاپ شده

نشریات
(۱.) ج نشریه؛ مؤسسه‌ی انتشاراتی

نشریاتچی
(ص.) آنکه در مؤسسه‌ی انتشاراتی کار کند

نشریاتچیلیک
(۱.) عمل یا شغل آماده‌سازی و چاپ کتاب و مطبوعات

نشئه
(۱.) نشئه؛ سرخوشی و احساس لذت بویژه بر اثر به کار
بردن الکل یا ماده‌ی مخدره

نشئه قلماق
سخت تأثیر کردن؛ سخت به تعجب انداختن

نشئه
(ص.) نشئه؛ دارای احساس سرخوشی و لذت ناشی از
مصرف الکل یا مواد مخدر

نشئه‌لی
← نشئه ۲

نشئه‌ناما
(ص.) خمار آلود؛ نشئه مانند

نچی
(پس.) حرفیست که به عدد می‌پیوندد و عدد ترتیبی
می‌سازد؛ ایک‌خینچی (دوم)، اوچینچی (سوم) محمود

کاشف‌ری در دیوان لغات‌الترک به گونه‌ی «نچ» آورده
ایکینچ، اوچینچ

نعل
(۱.) ۱- نعل ۲- قطعه فلزی هلالی شکلی که برای
پیشگیری از ساییدگی، به سم چهارپایان می‌کوبند ۲-
میخهایی یا ته پهن که برای پیشگیری از ساییدگی یا
سر خوردن کفش، به تخت آن می‌کوبند

نعمتک
Na'matak

نعمه
سند بر نی او نمده می‌اوشیدی (یک مده‌یکه شد
که آروس برآورده شد)

نذر-نیز
Nazr-niyoz
(۱.) خیر و صدقه

نظاره
Nazzora
[=نظاره] (۱.) (کم) نظاره؛ تماشا

نفل
Nag'al
[=نفل] ← نفل

نعمه
Nag'ma-1
(۱.) ۱- نعمه ۲- توالی آهنگین، خوشایند یا پذیرفتنی
صداها ۳- آهنگ موسیقی، بویژه موسیقی بزمی یا
آوازی ۴- آواز ۵- نوعی ساز بادی که با حرکت بر روی
لبها نواخته می‌شود

نغمه
Nag'ma-2
(۱.) ۱- (مجاز) حرکات اضافی ناخوشایند ۲- (گف.)
(مجاز) تشویش یا نگرانی اضافی

نغمه‌گر
Nag'magar
(۱.) (ض.) (مجاز) کسی که حرکات اضافی ناخوشایند
کند

نغمه‌چی
Nag'machi
(۱.) ۱- نوازنده ۲- (قد.) آنکه از موسیقی آگاهی یا با آن
سر و کار دارد

نشئه
Nasha
(۱.) ۱- شاهدانه ۲- گیاه علفی از تیره‌ی شاهدانگان،
با برگهای پنجه‌ای مرکب دارای بوی تند، گل‌های
کوچک نر و ماده با گل آذین خوشه‌ای و میوه‌ی
فندقه‌ای دارای یک دانه بدون آلبومین ۳- دانه‌ی آن
گیاه که روغنی و خوراکی است ۴- شیره‌ی آن گیاه که
نشئه آور است

نشئه‌پایه
Nashapoya
(۱.) ۱- تنه‌ی گیاه شاهدانه ۲- جایی که در آن شاهدانه
کشت شده باشد

نشئه‌تیر
Nashatir
[=نشادر] (۱.) نشادر؛ نمک جامد سفید محلول در
آب، بی بو دارای مزه‌ی تند، که کاربردهای دارویی و
صنعتی گوناگونی دارد؛ کلرور آمونیم نوشادر

نشئه‌وند
Nashavand
[=نشئه‌بند] (۱.) کسی که شیره کشد

نشئه‌وندلیک
Nashavandlik
(۱.) وضع یا کیفیت شیره کش بودن؛ شیره کشی

نشوتی
Nashvati

از سوی خدا، داده شده باشد ۳- آنچه موجب آسایش و بهروزی شود ۴- ویژگی، امتیاز یا استعداد چشمگیری که در کسی باشد: گوزل لیک سی (نعمت زیبایی) ۵- نام آقایان

Ng-1 نگ
(ض.) ضمیر متصل دوم شخص مفرد: آته نگ (آتنگ (پدرت)، باله نگ (بچه ات)، مشینه نگ "ماشین" (اتومبیلت)

Ng-2 نگ
(پس.) نشانه‌ی امر جمع یا احترام آمیز: اوقی ~ (بخوانید)، بی ~ (بخورید)

Ni نی
(ح.) ۱- نشانه‌ی مفعول بی واسطه: کتاب مساتیم آلدیم (کتاب را خریدم) ۲- در باره‌ی؛ راجع به: او ~ او یلردیم (در باره‌ی او می‌اندیشیدم)، واقعه ~ سوزله دی (راجع به واقعه حرف زد)

Nido ندا
(ا.) ۱- (کم) ۱- ندا ۲- صدای بلندی برای فراخواندن یا توجه دادن ۳- (قد.) دعوت

Nifoq نفاق
(ا.) ۱- نفاق ۲- وضع یا حالت همدل و وفادار نبودن ۳- دودستگی یا چنددستگی: اختلاف عقیده و رای **Nifoqchi نفاقچی**
(ص.) نفاق افکن: فتنه گر

Nigin نگین
(ا.) ۱- نگین ۲- سنگ یا فلز زینتی که بر روی انگشتری (یا زیورهای دیگر، مانند گوشواره یا گردن بند) کار بگذارند ۳- انگشتری ۴- مجهرشاهی

Nigoh نگاه
(ا.) ۱- نگاه ۲- عمل نگرستن: حزین ~ (نگاه حزین) ۳- چشم: سی مینگه توشدی (چشمش به من افتاد) ۴- حرکت سریع چشم

Nigor نگار
(ا.) ۱- نگار ۲- معشوقه: یار ۳- نقش؛ تصویر؛ نقاشی ۴- نام خاتمه‌ها

Nigoron نگاران
[نگران] (ص.) ۱- نگران ۲- دارای ناراحتی ذهنی یا ترس به خاطر احتمال رویدادی: دلواپس ۳- دارای نگرانی

Nigun نگون
(ص.) وارونه: واژگون

کیشی؟ (چند نفر؟) ۳- واژه‌ای که (معمولاً) تعداد بسیار زیاد یا بیحد بودن چیزی را نشان می‌دهد: ~ یلرلر سینی کوتدیم! (چندین سال منتظرت ماندم)

Necha-necha نیچه نیچه
(ح.) واژه‌ای که تعداد چیزی، بویژه زیاد بودن آن را نشان می‌دهد: تویگه ~ ایرکک عیاللر کیلدیلر (به جشن تعداد زیاد مرد و زن آمدند)

Nechanchi نیچنچی
(ح.) واژه‌ی پرسش از جایگاه ترتیبی چیزی: چندمین؟: نوبته سیز ~ سیز؟ (در نوبت شما چندمین نفر هستید؟): نیچنچی

Nechik نیچیک
(گف.) نیچوک

Nechov نیچاو
(ح.) واژه‌ی پرسش از تعداد شخص: چند نفر: ~ لب اوایشنی قیلدینگلر؟ (چند نفر آن کار را انجام دادید؟)

Nechog'lik نیچاغلک
(ق.) واژه‌ی پرسش یا بیان تعداد، مقدار یا وضعیت چیزی: ایش نینگ ~ قیبنلیگی نی ییلسنگ ایدی (کاش اندازه‌ی دشواری کار را می‌دانستی؟)

Nechta نیچته
(ح.) واژه‌ای برای پرسش از تعداد چیزی: چند دانه: چه تعداد: چند عدد: ~ کتابینگ بار؟ (چند جلد کتاب داری؟): نیچه ته

Nechuk نیچوک
(ق.) ۱- واژه‌ای برای پرسش از حالت، وضعیت یا کیفیت: چگونه: سیزنی ~ شمال اوچیردی؟ (شمارا چگونه شمال پراند؟) ۲- واژه‌ای برای پرسش از علت یا سبب: بنابر چه علت یا سببی؟: بو آخشام ~ دیر اوخله‌ی آلمه دیم (نمی‌دانم امشب به چه علتی نتوانستم بخوابم)

هر نیچوک
به هر حال: به هر صورت

Nechukkim نیچوک کیم
(ح.) (قد.) چونکه: برای اینکه: به خاطر یک: آنگونه که: او کیلمه‌یدی، اوقتی یوق (او نمی‌آید، بخاطر یک وقت ندارد)

Nechun نیچون
~ نیچوک ۲-

Ne'mat نعمت
(ا.) ۱- نعمت ۲- چیز خوبی که از سوی بزرگی، بویژه

آلی بدن جاندار که تحریکها و پاسخها را بین محیط و مرکز درخ و بدل می‌کند: بی نیست نابود

Nest-nobud نیست نوبود
(ا.) عمل یا فرایند از میان رفتن

Netay نته‌ی
(ح.) (ادبیات) حرف پرسش به خاطر چگونگی اجرای عملی: چه کنم؟: چه کار کنم؟ آهجر اوتیده کویدیم، ~ (در آتش هجران سوختم، چه کنم؟)

So'ramay-netmay سوره‌مه‌ی نیتمه‌ی
بدون پرسش: بدون اجازه

Netong نی تانگ
(ق.) (ادبیات) چطور: چه می‌شود

Netto نیتخو
(ا.) وزن خالص جنس یا کالا بدون ظرف آن

Nevrolog نژوره‌لوگ
(ا.) پزشک یا متخصص بیماریهای اعصاب

Nevrologiya نژوره‌لوگیه
(ا.) عصب شناسی: شاخه‌ای از علم پزشکی که با مطالعه‌ی دستگاه اعصاب، کارکرد و اختلالات آن سر و کار دارد: پی شناسی

Nevropatolog نژوره‌پته‌واگ
(ا.) پزشک یا متخصص عصب شناس

Nevropatologiya نژوره‌پته‌واگیه
(ا.) دانشی که با دردها و اختلالات دستگاه اعصاب سر و کار دارد

Nevroz نژوروز
(ا.) (پزشکی) اختلال سیستم عصاب

Neylon نلن
[نایلن] (ا.) نایلن: هر یک از انواع متعدد پلی آمیدهای مصنوعی محکم، زبر و کشسان که می‌توان آنها را به صورت ورقه‌های نازک یا الیاف در آورد و بویژه در نساجی و پلاستیک سازی کاربرد دارند نایلون

Neytral نیترو
(ص.) ۱- بی طرف: بی طرفانه ۲- (شیمی) خنثی: بی اثر: فاقد خاصیت اسیدی یا بازی

Neytron نیترون
[نوترون] (ا.) (فیزیک) نوترون: ذره‌ی بنیادی خنثا با جرمی برابر پروتون، که در هسته‌ی تمام عنصرهای شناخته شده به جز هسته‌ی هیدروژن موجود است

Necha نیچه
(ق.) ۱- چند ۲- واژه‌ی پرسش از تعداد چیزی: ~

(ص.) نیکنام: دارای آبرو و اعتبار اجتماعی: خوشنام **Na'ki نی‌که**
~ نیمه‌ای که

Nekrolog نکره‌لوگ
(ا.) ۱- شرح حال متوفی ۲- آگهی فوتی

Nektar نژکتر
(ا.) شیره‌ی گل

Nemis نیمیس
(ا.) آلمانی: اهل آلمان

Nemischa نیمیسچه
(ا.) زبان آلمانی

Nc-ne نی‌نی
(ح.) حرفی که مقدار، تعداد، تنوع و کیفیت چیزی را می‌رساند: ~ آتیریم بار ایدی! (چه اسبهایی داشتم؟)

Neokolonializm نوکولونیالیزم
[نئوکولونیالیسم] (ا.) استعمار جدید

Neolit نیه‌لیت
(ا.) دوره‌ی نوسنگی

Neolitik نیه‌لیتک
(ا.) نوسنگی: دوره‌ی پیش از تاریخ که در آن ابزارهای سنگی به وسیله‌ی انسانهای نخستین ساخته، صیقل و صاف شده

Neologizm نیه‌لگیزم
(ا.) واژه‌ها یا اصطلاحات تازه پیدا شده در زبان

Neon نیون
(ا.) ۱- نئون ۲- عنصر شیمیایی کمیاب از گروه گازهای نجیب، با عدد اتمی ۱۰ و وزن اتمی ۲۰/۱۷، بی رنگ، بی بو که به مقدار کم در هوا وجود دارد، در تهیه‌ی لامپهای الکتریکی به کار می‌رود ۳- لامپ نئون

Neptun نپتون
(ا.) (نجوم) نپتون: از سیاره‌های منظومه‌ی شمسی که مدار آن میان مدار اورانوس و مدار پلوتون است

Neptuniy نپتون‌ی
[نپتونیم] (ا.) نپتونیم: عنصر شیمیایی فلزی رادیو آکتو، از خانواده‌ی آکتینیدها، با عدد اتمی ۹۳ و وزن اتمی ۲۳۷/۰۴، دارای جلای نقره‌ای، که به صورت مصنوعی و در جریان تولید پلوتونیم، به صورت یک محصول جنبی به دست می‌آید

Nerv نژرو
(ا.) (کالبدشناسی) ۱- عصب: هر یک از رشته‌های

نیمچه: کسللیک باله نی - قیلیب قویدی (بیماری بچه را نیمچه ساخت)
نیمچارک
 [نیم چهاریک] (۱) یک هشتم؛ نیمه‌ی ربع چیزی
Nina
 نینه (گف.) - ایگنه
Ninak
 نینک (۱) (قد.) مژه؛ مژگان
Ninachi
 نینه‌چی - ایگنه چی
Ninni
 نینخی نوزاد
Niqob
 نقاب (۱) نقاب ۲- وسیله‌ای از پارچه، مقوا یا جنس دیگر برای پنهان کردن صورت و پیشگیری از شناخته شدن ۳- (مجاز) عمل یا فرایندی برای پوشیده ماندن یا کتمان عمل یا چیزی
Niqobdor
 نقابدار - نقابلی
Niqoblamog
 نقاب‌لماق (م.ص.) ۱- نقاب زدن؛ به وسیله‌ی نقاب صورت را پوشاندن ۲- (مجاز) کتمان کردن؛ مخفی ساختن
Niqobli
 نقابلی (ص.) ۱- نقابدار؛ پوشیده با نقاب ۲- (مجاز) پوشیده؛ مخفی
Niqtalamoq
 نیقته‌لماق (م.ص.) ۱- پیهم خله زدن ۲- (مجاز) پیهم حرفهای نیشدار و سخت زدن
Niqtamog
 نیقته‌ماق (م.ص.) ۱- با چیز نوک تیز یا دو پایه دوسوی حیوان سواری (معمولاً برای سریع کردن) خله کردن ۲- با مشت یا نوک پا به بدن کسی فشار آبی وارد ساختن ۳- (مجاز) حرفهای نیشدار و سخت گفتن
Nisbat
 نسبت (۱) ۱- نسبت ۲- رابطه؛ پیوند ۳- (ریاضی) تفاضل یا خارج قسمت دو عدد ۴- خوبشاندی
Fe'qlari
 فعل نسبت‌لاری (دستور) فعلهایی که رابطه‌ی عمل یا کارکرد دو یا چند شخص را نشان می‌دهند
Nisbatbermoq
 نسبت‌بیرماق (م.ص.) نسبت دادن؛ انتساب دادن (کسی را به

Nimarsa
 نیم‌رسه - نرسه
Nimdosh
 نیم‌داش (ص.) صفت آنچه که از اثر کاربرد دوام کمتر داشته باشد؛ - کورپه (لحاف کهنه و کم دوام)
Nimjon
 نیم‌جان (ص.) ۱- نیم جان ۲- در حال مردن ۳- در وضع بسیار بد از لحاظ سلامتی
Nimkosa
 نیم‌کاسه (۱) نیم کاسه؛ کاسه‌ی متوسط
Kosatagida
 کاسه‌تگیده نیم‌کاسه «زیر کاسه نیم کاسه است» (دهخدا)؛ در حرف، عمل یا مسئله معین رازی نهفته است؛ دسیسه یا توطئه‌ای موجود است
Nimpushti
 نیم‌پشتی (۱) پشت گلی؛ رنگ سرخ کم رنگ یا صورتی رنگ؛ - گلر (گل‌های صورتی رنگ)
Nimrang
 نیم‌رنگ (۱) (گیاه‌شناسی) نوعی انگور
Nimta
 نیمته (۱) نیم ته‌ی حیوان (حلال گوشت) ذبح شده؛ شقه
Nimtalamoq
 نیمته‌لماق (م.ص.) ۱- شقه کردن ۲- (مجاز) پارچه پارچه کردن
Nimtalanmoq
 نیمته‌لنماق (م.ص.) ۱- نیمته‌لماق
Nimta-nimta
 نیمته‌نیمته (۱) ۱- شقه شقه ۲- پارچه پارچه
Nimtatar
 نیمته‌تیر (ص.) ۱- کم‌رنگ و رفیق (معمولاً در مورد چائی) ۲- دارای شوری کمتر (معمولاً در مورد محلول نمک و آب)
Nimxushk
 نیم‌خشک (ص.) صفت آنچه که کاملاً خشک نشده باشد
Nimcha-1
 نیمچه (۱) جامه‌ی بی آستین و بی یقه که روی پیراهن و زیر کت پوشیده می‌شود (معمولاً زنان می‌پوشند)
Nimcha-2
 نیمچه (۱) (قد.) واحد وزن حدود ۴۰۰ گرم
Nimchiliq
 نیمچی‌لیق (ص.) دارای اندازه، کیفیت یا رشد اندک یا ناقص؛

Nikotin
 نیکه‌تین [نیکوتین] (۱) نیکوتین؛ آکالوئید موجود در برگ توتون، که مایع سمّی روغنی و بی رنگی است و در مجاورت هوا به تدریج زرد و بعد قهوه‌ای می‌شود، دارای بوی توتون، طعم تند و سوزاننده، محلول در آب، الکل، روغن‌ها و حلال‌های آلی
Nil
 نیل (۱) (شیمی) ۱- نیل ۲- ماده‌ی رنگی آبی تیره که در اصل از شیرهی گیاه نیل بدست می‌آید، ولی اینک به طریق شیمیایی تهیه می‌شود و به عنوان رنگ خمرهای آبی کاربرد دارد؛ لاچورد ۳- نوعی سرمه‌ی ویژه‌ی چشم
Nilgun
 نیلگون (ص.) (قد، کم) نیلگون؛ نیلی
Nilufar
 نیلوفر (۱) ۱- نیلوفر ۲- گیاه علفی از تیره‌ی نیلوفریان، دارای برگ‌های صاف بسیار بزرگ، گل‌های درشت سفید و معطر با گلبرگ‌های فراوان، چهار کاسبرگ و میوه‌ی شکاف خورده، که در نواحی مردابی و در آب‌های راکد دایمی می‌روید؛ گل آب ۳- نام خانمها
Nim
 نیم (۱) نیم؛ نصف
Nima
 نیمه (ح.) ۱- چه؛ واژه‌ی پرسش؛ - دیدینگ؟ (چه گفتی؟) ۲- واژه‌ی پرسشی عمومی که در اول عبارت یا جمله می‌آید؛ نیمه، بیران نرسه اونیتیلدی می؟ (چه، مگر چیزی فراموش شد؟) ۳- واژه‌ای که نسبت قومی یا خویشی را می‌رساند؛ سیز رئیس نینگ - سی بوله سیز (شما با رئیس چه نسبتی دارید؟) ۴- نشانه‌ی تعجب؛ مسابقه نی یوتقزدیک. نیمه! (مسابقه را باختم. چه!)
 نیمه‌گپ؟
 واقعه یا موضوع از چه قرار است؟
 نیمه‌اوچون؟
 چرا؟! برای چه؟!؛ بخاطر چه؟
~siniaytasan
 نیمه‌سینی‌آینه‌سن حرفی در آغاز جمله یا سخن برای ادامه‌ی موضوع مورد صحبت
Nimaga
 نیمه‌گه (ق.) واژه‌ی پرسش از علت، دلیل یا انگیزه؛ چرا؛ - کیچ کیلدینگ؟ (چرا ناوقت آمدی؟)

Nihod
 نهاد (۱) نهاد؛ سرشت؛ طبیعت
Nihol
 نهال (۱) ۱- نهال ۲- درخت یا درختچه‌ی جوان که تازه روییده باشد ۳- (مجاز) چیز نارسیده و جوان
Nihon
 نهان (ص.) (کم) نهان؛ پنهان
Nihoya
 نهاییه - نهایت
Nihoyasiz
 نهاییه‌سیز (ص.) بی پایان
Nihoyat-1
 نهایت (۱) ۱- نهایت ۲- پایان ۳- آخرین، بالاترین یا بیشترین حد
Nihoyat-2
 نهایت (ق.) ۱- سرانجام؛ نهایت ۲- بسیار؛ غایت آواپشیدن ا راضی ایدی (اواز کارهایش بسیار راضی بود)
Nihoyatda
 نهایتده (ق.) (بغایت؛ بسیار؛ خیلی زیاد؛ اوقاتدن - مژه قیلدیک (غذا خیلی مزه‌ی مان داد)
Nikel
 نیکل (۱) نیکل؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۲۸ و وزن اتمی ۵۸/۶۹، به رنگ سفید نقره‌ای، شکلیپذیر و چکشخوار، نامحلول در آب و مقاوم در برابر خوردگی، که به عنوان آسانگر، پوشش گالوانیزه‌ی فلزهای دیگر، برای ضرب سکه و مدال، لوازم جراحی و دندان پزشکی به کار می‌رود
Nikellamoq
 نیکل‌لماق مص.مت. روی فلز را با نیکل پوشانیدن؛ با نیکل ملمع کردن
Nikoh
 نکاح (۱) ۱- نکاح؛ زناشویی ۲- عقد زناشویی
Nikohlamoq
 نکاح‌لماق (م.ص.) نکاح کردن؛ عقد زناشویی بستن؛ زناشویی کردن
Nikohli
 نکاحلی (ص.) نکاح شده؛ ویژگی زنی که از طریق عقد زناشویی زن کسی شده باشد
Nikohsiz
 نکاح‌سیز (ص.) نکاح نشده؛ ویژگی زنی که رسماً عقد نشده باشد

نوک تیز ۲- نیش: نشتر

Nishxo'rt

نیشخورت

(۱) باقیمانده‌ی خوراک دامها؛ نوشقورت

~gachiqarmoq

نیشخورت‌گه‌چیق‌رماق

اصراف کردن

No

نا

پیش. (فا) منفی کننده‌ی صفت یا اسم: ~ معلوم

(نامعلوم)، ~ دولت (غیردولتی)، ~ جویه (بیجا)

Noahl

نااهل

(ص.) نااهل؛ فاقد شایستگی لازم یا مورد نظر؛

ناشایست

Noaniq

نانایق

(ص.) ۱- غیردقیق ۲- مبهم ۳- غیرواضح ۴-

مشکوک

Noaniqlik

نانایق‌لیک

(۱) وضع یا کیفیت غیردقیق، مبهم یا غیرواضح بودن

Nob

ناب

(ص.) ناب؛ بدون آغشتگی به ماده‌ی دیگر؛ خالص

Nobakor

نابکار

(ص.) نابکار؛ دارای رفتار بد؛ بدکاره؛ بدکردار

Nobino

نابینا

(ص.) کور

Nobop

ناباپ

[= ناباب] (ص.) ۱- ناباب ۲- ناموافق؛ نامناسب: ~ آدم

(آدم نابکار) ۳- ابد؛ خراب؛ ناشایسته ۴- نابکار ۵- از

مد افتاده

Nobud

نابود

(ص.) نابود؛ از میان رفته؛ نیست شده

~qilmoq

نابود‌قیلماق

از میان بردن؛ نیست کردن

Nobudgarchilik

نابودگر‌چیلیک

(۱) وضع یا کیفیت از میان بردن ۲- اصراف‌گری

Nodarkor

نادارکار

(ص.) ناکارآمد؛ غیرلزوم

Nodir

نادر

(ص.) ۱- نادر ۲- کمیاب ۳- (مجاز) بارزش ۴- نام

آقین

Nodira

نادره

(ص.) ۱- نادره ۲- مؤنث نادر ۳- واحد نادر ۴- کمیاب

(مبالغه در معنی نادر) ۵- نام خانمها

Nodon

نادان

(۱) ۱- نظامنامه ۲- آیین نامه ۳- اساسنامه

Nish

نیش

(۱) ۱- نیش ۲- نوک هر وسیله‌ی تیز (مانند سوزن،

نشتر یا خنجر) ۳- اندامی در بدن گزنده‌ی سمخی

(مانند پشه، زنبور، عقرب، مار) که زهر خود را به

وسیله‌ی آن به داخل بدن انسان یا جانور دیگر می‌کند

۴- جوانه

Nishab

نیشب

[=نیشب] (۱) ۱- نیشب ۲- جایی که پایین‌تر از جای

دیگر باشد؛ پایین ۳- جهت یا سمت رو به پایین؛

سرازیری

~inio'zigaog'dirmoq

نیشینی اوزیگه آغ‌دیرماق

عمل یا فرایندی را به سود خود متمایل ساختن

Nisholda

نیشالده

(۱) شیرینی کف آلود غلیظ به رنگ سفید که از کف

سفیدی تخم مرغ و مخلوط شکر قیام شده حاصل

شود؛ (اف.) نیشلاخ

Nisholdachi

نیشالده‌چی

(۱) آنکه شیرینی «نیشالده» بسازد یا بفروشد

Nishon

نشان

(۱) ۱- نشان ۲- گیرپی؛ علامت؛ آرم ۳- نشانه ۴-

نشانی ۵- (قد.) قطعه فلزی حاوی نقش و نوشته که

برای تشویق کسی و سپاسگزاری از کار برجسته‌اش،

از سوی مؤسسه یا نهادی به او داده می‌شود؛ مدال ۵-

نام آقایان

Nishona

نشانه

(۱) ۱- نشانه ۲- نخستین میوه‌ی درخت ۳- نشان

۳- و ۴-

Nishondor

نشاندار

(ص.) (قد.) دارای نشان یا مدال

Nishnlamoq

نشان‌لماق

(مص.م.) (۱) تجلیل کردن؛ طی محفل یا همایش

مناسبتی (مانند عید، جشن، روز تولد یا یادبود) را بجا

آوردن ۲- نشانه یا علامت گذاشتن

Nishonlanmoq

نشان‌لنماق

(مص.م.) ۱- تجلیل شدن ۲- نشانه یا علامت

گذاشته شدن

Nishtar

نیشتر

(۱) ۱- نشتر ۲- نوعی کاردنوک تیز که در جراحی برای

شکافتن دمل یا زخم به کار می‌رود؛ نیشتر ۳- هر چیز

نیویلیروفکه

Nivelirovka

(۱) عمل یا فرایند ترازبندی زمین

Nivelirovkachi

نیویلیروفکه‌چی

(۱) آنکه با تراز کردن زمین سر و کار دارد

Niyat

نیت

[=نیت] (۱) ۱- نیت ۲- پیش بینی ذهنی برای انجام

دادن کاری ۳- قصد یا هدفی که دستیابی به آن مورد

نظر باشد

Niyoz

نیاز

(۱) (قد، کم) ۱- نیاز ۲- آنچه برای انجام دادن کار یا

برآوردن منظوری، مورد تقاضا، مناسب یا سودمند

باشد ۳- نیازمندی؛ احتیاج ۴- (ادبیات) نبودن

وسیله‌ها و امکانه‌های گذران زندگی؛ تنگدستی ۵-

بخشش برای برآورده شدن خواهشی؛ نذر و نیاز ۶-

نام آقایان

Niyozmand

نیازمند

(ص.) ۱- نیازمند ۲- دارای نیاز ۳- بدون وسیله یا

امکان دلخواه، مناسب یا سودمند

Niyozmandlik

نیازمندلیک

(۱) ۱- نیازمندی ۲- وضع یا کیفیت نیازمند بودن؛

احتیاج ۳- آنچه وجودش برای انجام کاری یا هدفی

لازم باشد

Nizo

نژزا

[=نزع] (۱) ۱- نزع ۲- دعوا؛ بگو مگو ۳- زد و خورد؛

کشمکش

Nizolashish

نزالشیش

(۱) ۱- عمل یا فرایند دعوا یا بگو مگو کردن ۲- عمل

زد و خورد کردن

Nizolashmoq

نزالشماق

(مص.م.) ۱- باهم دعوا یا بگو مگو کردن ۲- باهم

زد و خورد یا کشمکش کردن

Nizoli

نژزالی

(ص.) ۱- صفت آنچه که دعوا، بگو مگو، زد و خورد یا

کشمکش را سبب شود

Nizom

نظام

(۱) ۱- نظام ۲- ترتیب عادی یا مطابق اصول و

قاعده؛ سیلا و نوغریسده کی ~ (نظام انتخاباتی) ۲-

ترتیب مرتب یا هماهنگ؛ دستگاه ۴- ساختمان یا

دستگاه سیاسی و اجتماعی ۵- (قد.) نظامنامه ۶-

(قد.) صف؛ قطار ۷- نام آقایان

Nizomnoma

نظامنامه

کسی یا چیزی را به چیزی)

Nishatan

نسبتا

(ق.) ۱- نسبتا (مرحوم معین صورت صحیح آن را

نسبت به نشان داده است) ۲- نسبت به دیگران؛ به طور

نسبی ۳- تا اندازه‌ای؛ تا حدی

Nisbiy

نسبی

(ص.) ۱- سبی ۲- مربوط یا متعلق به نسبت؛ بخند

ننگ ~ نملیگی (از لوب سبی پند)

Nisbiylik

نسبی‌لیک

(۱) ۱- نسبیت ۲- وضع یا کیفیت نسبی بودن ۳-

اعتقاد به اینکه اعتبار ارزشهای اخلاقی بستگی به

آدمها یا وضعیتهای مختلف دارد ۴- نظریه‌ی نسبیت،

فرضیه‌ی ای در فیزیک که اینشتین آن را معرفی کرده

است که می‌گوید، سرعت انتشار نور در سراسر گیتی

یکی است و در نتیجه، فضا، زمان و دیگر اندازه‌های

مکانیکی وابسته به حرکت مشاهده‌کننده‌ای است که

این اندازه‌گیری را انجام می‌دهد

Nisf

نصف

(۱) ۱- نصف؛ نیم ۲- هر یک از دو بخش برابر یک چیز

۳- بخش یک چیز برابر دیگری باشد

Niso

نسا

(۱) زنان

Nisor

نثار

(۱) (کم) ۱- نثار ۲- عمل یا فرایند افشاندن، ریختن

یا پراگندن؛ شاعر مقبره سبک گل ~ قیلدیلر (بر

آرامگاه شاعر گل افشاندند)

Nitrat

نیتروت

[=نیترات] (۱) (شیمی) نیترات؛ نمک یا استر اسید

نیتریک؛ ازتات

Nitroglitserin

نیترو گلیتسرین

[=نیترو گلیسرین] (۱) نیترو گلیسرین؛ مایع زرد

روغنی نامحلول در آب که به عنوان ماده‌ی منفجره در

تهیه‌ی دینامیت کاربرد دارد؛ نیترات گلیسرین

Nitron

نیتران

(۱) نخ یا الیاف مصنوعی که به جای پشم طبیعی به

کار برده می‌شود

Nivara

نیوره

(گف.) ~ نیوره

Nivelir

نیویلیر

(۱) تراز؛ ابزاری برای اطمینان یافتن از افقی بودن یک

سطح

(۱) آژنگ: چین

اجنه

Ajina

[=اجنه] (۱) ۱-اجنه ۲- (ج) جن ۳- (مجاز) آدم

کوچک و غیر طبیعی وزشت

اجیوه

Ajiva

[=اعجوبه] (ص) مسخره؛ زشت؛ ناپسند؛ بدقیافه؛

(اف، گف، اجیبه)

اجیوه چیقرماق

~chiqarmoq

رسوا کردن؛ خراب کردن؛ از کار انداختن

اجنبی

Ajnabi

(۱) اجنبی؛ مردمان کشورهای خارجی

اجنبی

Ajnafi

(ص) اجنبی؛ خارجی؛ بیگانه

عجایب

Ajoyib

(ص) ۱-عجایب ۲- (ج) عجیب ۳- بسیار جالب؛

حیرت آور؛ غیرعادی ۴- دلچسب

عجایبات

Ajoyibot

(ص) ج، عجایب؛ چیزها یا رخدادهای باورنکردنی و

غیرعادی

Ajoyibxona

عجایب خانه

(۱) (گف، موزه)

عجایب غرایب

Ajoyib-g'aroyib

(ص) بسیار جالب؛ غیرعادی؛ حیرت آور

اجره لیش

Ajralish

(۱) عمل یا فرایند جدا شدن؛ جدایی

اجره لیश्ماق

Ajralishmoq

(ص) (مش) اجره لماق

اجرلمس

Ajralmas

(ص) ۱- جدایی ناپذیر؛ دارای پیوند مستحکم و

استوار ۲- متفق؛ جدا نداشتن

اجره لماق

Ajralmoq

(ص) ۱- پاره پاره شدن؛ تقسیم شدن در دادن

سووی کوپ انهارگه اجره لگن (آب رود به زهرهای

زیادی تقسیم شده است ۲- مجزا شدن ۳- کوچیدن؛

دور شدن؛ جدا شدن؛ اوروشده کوپلر یورتلریدن اجره

لدیلر (در جنگ بسیارها از میهن خود جدا شدند) ۴-

تجزیه شدن؛ بو بیریکمه نینگ اجرلماقی قیین

(تجزیه ای این مرکب مشکل است) ۵- قطع رابطه

کردن؛ از جمعیت و مردم بریدن؛ او اوزینی عموما

جمعیتدن اجرتگن (او خود را عموما از مردم بریده

است) ۶- طلاق گرفتن؛ خاتین ایریدن اجرلدی (زن

[=عجب طور] بهتر؛ خوب؛ ~ ییگیت (جوانک

خوب)

ه جک (ه جگ، یه جگ) -ajak

(پس) نشانه ای انجام عملی یا روی دادن حادثه ای

در آینده (معمولاً در آخر فعل های امر می آید؛

آکیل + ه جگ = کیله جگ ۱- آمدنی ۲- آینده،

قیل + ه جگ = قیله جگ = کردنی، بوزیل + ه جگ =

بوزیله جگ، خراب شدنی، بول ~ = شدنی

اجل

Ajal

(۱) ۱-اجل؛ زمان مرگ ۲- مرگ

~haydabkelganekan

اجل هیده ب کیلگن ایکن

کسی که از محل سکونتش به جای دیگر رفته و مرده

باشد

~idanbeshkunoldin

اجلی دن بیش کون آلدین

پیش از وقت؛ اجل نارسیده

اجلی بیتدی

~iyetdi

۱- مرگش فرارسید ۲- (مجاز) خراب شد؛ از کار افتاد

اجل آل سین

~olsin

اجل بگیردش؛ اجل ببردش

عجم

Ajam

(۱) ۱- (قد) غیر عرب؛ ایرانی ۲- (موسیقی) نام یکی

از دستگاه های موسیقی کلاسیک ازبکی

عجمی

Ajami

(ص) غیر عرب؛ ایرانی

اژدر

Ajdar

[=اژدر] (۱) ۱-اژدها؛ حیوان افسانه ای ۲- مارمولک

اژدرگل

Ajdargul

~ایت آغیز

اژدرها

Ajdarho

[=اژدها] (۱) ۱-اژدها ۲- (مجاز) خونخوار

اژدر نفس

Ajdarnafs

(ص) پرخور؛ سیری ناپذیر

اجداد

Ajdod

(۱) نیاکان

عجیب

Ajib

(ص) حیرت آور؛ تعجب آور

اجی بوجی

Aji-buji

(ص) کج و کوله؛ درهم و برهم؛ پرخم و پیچ

اجین

Ajin

قیله دی (اگر با او ازدواج کند حماقت می کند ۲- اعمال

احمقانه

احمقانه Ahmoqona

[= احمقانه] (ق) احمقانه؛ از روی نادانی؛

احمق وار؛ ~ سوراغ (سوال احمقانه)

احمق چیلیک

Ahmoqchilik

~ احمق لیک

اهالی

Aholi

(۱) اهالی؛ ساکنان بومی شهر، استان، کشور و...

از یکستان اهالی سی (اهالی و ساکنان از یکستان)

احوال

Ahvol

(۱) ۱-احوال ۲- (ج) حال ۳- چگونگی؛ وضعیت ۴-

طرز زندگی؛ شرایط روزگار ۵- وضع؛ حالت؛ کیفیت

درونی (معنوی)

احوالات

Ahvolot

(۱) (جمع الجمع حال) حال؛ وضعیت؛ شرایط؛ شهر

~ی توغریسیده گپیریب ییردی (درباره وضعیت شهر

صحبت کرد)

احیان

Ahyon

[=احیان] (ق) گاهی؛ بعضی وقت ها؛ اولر ~ دداوچره

شیب توره دیلر (آنها گاهی با هم دیدار می کنند)

احیان احيانده

Ahyon-ahyonda

(ق) گاهگاهی؛ بعضاً؛ ~اونی کوره من (گاهگاهی او

رامی بینم)

عجب

Ajab

(ص) شگفت؛ شگفت انگیز؛ جالب؛ حیرت آور؛ ~

بولدی (بسیار خوب شد) در مورد کسی که جزایی

مطابق اعمالش گرفته باشد گفته می شود)؛ ~

قیلدی (کار خوب یا درستی کرد)

عجب لنرلی

Ajablanarli

(ص) تعجب آور؛ شگفتی انگیز؛ جالب

عجب لنماق

Ajablanmoq

(ص) متعجب شدن

عجب لنتیرماق

Ajablantirmoq

(ص) به تعجب واداشتن؛ متعجب ساختن

عجبا

Ajabo

(ص) واژه ای برای اظهار تعجب و حیرت؛ ای عجب؛

واعجب

عجب سینماق

Ajabsinmoq

(ص) اندکی متعجب شدن

عجب تاوور

Ajabtovur

Ahamiyat اهمیت

(۱) اهمیت؛ مهم بودن؛ ارزش؛ اعتبار

Ahamiyatli اهمیت لی

(ص) مهم؛ معتبر؛ با اهمیت

Ahamiyatsiz اهمیت سیز

(ص) ۱-بی اهمیت؛ بی اعتبار ۲-بی زیان؛ بی ارزش؛

نه چندان مهم

احباب

Ahhob

(۱) (کم) احباب؛ (ج) حبیب؛ دوستان وضع؛ حالت؛

کیفیت درونی (معنوی)؛ احوال روحی

عهد

Ahd

(۱) ۱-عهد ۲- وعده؛ سخن بی برگشت؛ پیمان ۳-

قرارداد؛ عهدنامه

عهدلش

Ahdlash

(۱) عمل یا فرایند پیمان بستن

عهدلشماق

Ahdlashmoq

(ص) ۱- با هم پیمان بستن ۲- قرارداد بستن

(رسمی)

عهدنامه

Ahdnoma

(۱) عهدنامه؛ نوشته ای مربوط به پیمان دو یا چند

شخص، مؤسسه یا دولت؛ قرارداد؛ پیمان

اهیل

Ahil

[=اهل] (ص) ۱- اهل ۲- دارای شایستگی؛ او ~

ییگیت (او جوان شایسته ای است) ۲- متفق؛ دوست؛

همدل؛ ~عابله (خانواده ای با اتفاق و همیار)

اهیل لیک

Ahillik

(۱) اهلیت؛ وضع یا کیفیت اهل بودن

اهل

Ahl

(ص) ۱- اهل ۲- منسوب به یک ساحه، کسب یا

اداره؛ علم ~ (اهل علم، دهقان، دهقانان) ۳- کسی که

بومی یا ساکن جایی است؛ شهر ~ی (شهروند، چیت

ایل ~ی (اهل خارج) ۳- اشتراک کننده؛ مجلس ~ی

(اشتراک کننده ای مجلس)

احماق

Ahmoq

[=احمق] کودن؛ فاقد عقل کافی؛ گول؛ ساده لوح

احماق قیلماق

~qilmoq

فریب دادن؛ کلاه گذاشتن

احماق گر چیلیک

Ahmoqgarchilik

~ احمق لیک

Ahmoqlik

(۱) حماقت؛ ابلهگی؛ احمقی؛ اگر اونگه تیکسه، ~

۱- به نام: در ظاهر: برای ظاهر سازی نه در واقعیت ۲-
اندکی: کمی
نامه
(۱) ۱- نامه ۲- نوشته ای خطاب به شخص یا
مفاس معس ۳- کاغذی که حاوی چنین نوشته ای
باشد ۴- کتاب: صحیفه
نامه اعمال
۱- نوشته ای شامل گزارش کارها: کارنامه ۲- نامه ای
که فرشتگان اعمال نیک و بد کسان را در آن
می نویسند
نامحرم
(ص) ۱- نامحرم ۲- مردی که محرم زن نیست ۳-
زنی که محرم مرد نیست ۴- بیگانه: غریب ۵- صفت
کسی که بر وی اعتماد نشاید کرد: صفت کسی که راز
نگه ندارد
نامقبول
(ص) ۱- نامقبول ۲- قبول نشده: ناپذیرفته ۴-
ناپسندیده: مکروه
نامرد
(ص) ۱- نامرد ۲- بی بهره از جوانمردی ۳- بی بهره از
ارزشهای والای انسانی
نامردلیک
(۱) نامردی: ناجوانمردی
نامطلوب
(ص) (کم) ۱- نامطلوب ۲- ناپسند: نامقبول ۳-
طلب نشده: ناخواسته
نامعلوم
(ص) ۱- نامعلوم ۲- ناشناخته: مجهول ۳- نامعین:
غیر مشخص ۴- (ریاضی) کمیت مجهول که
در یافتن ضرور باشد
نامعقول
(ص) ۱- نامعقول ۲- آنچه به عقل درست نیاید:
برخلاف عقل ۳- بیجا: نامناسب ۴- جلف: بی ادب
نامعقول چیلیک
(۱) ۱- عمل نامعقول ۲- نامعقولی
نامدار
(ص) ۱- نامدار ۲- دارای نام و شهرت: مشهور:
معروف ۳- صاحب اسم
نمین کله توره
(۱) ۱- فهرست اصطلاحات ساحه ی معین ۲-
فهرست نامهایی که بر اساس این اصطلاحات ترتیب

نامراد
ناکاملیک
(۱) ۱- ناکامی ۲- وضع یا کیفیت برخوردار نشدن
موفقیت یا برخورداری از خوشیها و لذتهای زندگی:
نامرادی
ناکزار
(۱) جایی که در آن درخت گلایی بسیار رویده باشد
نول
(۱) ۱- صفر ۲- علامت ریاضی (۰) که نشانه ی فقدان
مقدار یک کمیت است ۳- نقطه ی عزیمت در
محاسبه یا اندازه گیری ۴- حالت فقدان یا خنثا
بودن: برچه اورینیشلر ~ بولدی (تمام تلاشها بی
نتیجه شد)
نال
(۱) نی میان تهی
ناله
(۱) ۱- ناله ۲- صدایی که به نشانه ی احساس درد یا
اندوه از گلو بیرون آید ۳- سخنان شکایت آمیز که برای
جلب توجه و همدردی کسی گفته شود
نالیماق
(مص) ۱- نالیدن ۲- صدا ی درد آلود برآوردن
۳- زاری کردن ۴- برای جلب همدردی کسی باناله و
زاری از وضع خود شکایت کردن
نالش
(۱) عمل یا فرایند نالیدن: تون بویی اونینگ ~ ی
ایشیتیلدی (تمام شب نالش او شنیده شد)
نالان
(ق) ۱- نالان: در حال نالیدن
نالایق
(ص) ۱- نالایق ۲- نامناسب: بی مورد ۳- آنکه لیاقت
ندارد: بی کفایت ۴- ناشایسته: نامعقول
نالایقلیک
(۱) نالایقی: وضع یا کیفیت نالایق بودن
نام
(۱) ۱- نام ۲- واژه یا عبارتی که برای مشخص کردن
چیزی یا کسی به کار می رود ۳- شهرت: معروفیت:
آوازه: عنوانی که رسماً به خاطر فعالیت یا کار فوق
العاده ی کسی از سوی دولت داده می شود
نامی بیلن
بافرمانش: با هدایتش
نامیگه

(۱) ۱- نایل: آنکه به جایی رسیده یا به چیزی دست یافته
باشد
نایللاج
(= ناعلاج) (ص) ۱- ناچار: ناگزیر ۲- درمان ناپذیر
نایللاج
(= ناعلاج) (ق) ۱- از روی مجبوریت: مجبوراً: از روی
ناچاری: اولر صحبتنی ~ اوزیشگه مجبور بولدیلر (آنها
مجبوراً صحبت خود را قطع کردند)
نایللاجلیک
(۱) ۱- ناعلاجی ۲- ناچاری: ناگزیری ۳- درمان
ناپذیری
ناانصاف
(ص) ۱- ناانصاف ۲- بی انصاف ۳- ظالم
ناانصافلیک
(۱) وضع یا کیفیت بی انصاف بودن: ناانصافی
ناجنس
(ص) ۱- ویژگی آنچه از جنس مورد نظر نباشد ۲-
(مجاز) بدجنس: بد ذات: دارای سرشت بد
ناجویه
(ص) ۱- بیجا: ناروا: بی مورد: ~ گپ (حرف بیجا)
ناک
(۱) ۱- گلایی: ناک ۲- درختچه یا درخت از تیره ی
گلسترخیان، دارای ریشه ی عمیق، برگ ساده، صاف و
دندانه دار، گل سفید مایل به صورتی و مجتمع به
صورت دپیهم ۳- میوه ی آن درخت که مخروطی،
گوشتی، آبدار، معطر و دارای طعم شیرین و خوراکی
است
ناکس
(ص) ۱- ناکس ۲- پست: دون: حقیر: ذلیل ۳-
رذیل: فرومایه: نادرست
ناک اوت
(۱) (ور) ناک اوت: ضربه ی فنی، بویژه در مشت زنی
ناک اوت بولماق
~bo'lmoq
ناک اوت شدن: بر اثر ضربه ی حریف نقش زمین شدن
و باری را باختن
ناک دزون
(۱) (ور) حالتی در مشت زنی که شخص در اثر
ضربه ی حریف به زمین می افتد، ولی پس از حد اکثر
ده ثانیه از زمین برخاسته به مسابقه ادامه می دهد
ناکام
(ص) ۱- ناکام: دستخوش ناکامی: به هدف نرسیده:

(ص) ۱- نادان: فاقد آگاهیهای لازم برای زندگی کردن:
جاهل
نادانلیک
(۱) نادانی: وضع یا کیفیت نادان بودن
نادورست
(ص) ۱- نادرست ۲- دارای خطا یا غلط ۳- دارای
رفتاری مخالف درستکاری
نافه
(۱) نافه: کیسه ی کوچکی در مجاورت اندام تناسلی
آهوی مشک نر که محتوی مشک است
نافه ی ختن
~ixutan
مشکی که از آهوی ختن به دست آید
نافرمان
Nofarmon
(ص) ۱- نافرمان: دوستدار سرپیچی از فرمان: سرکش
نافع
Nofi'
(ص) ۱- نافع: سودمند
ناگهان
Nogahon
(ق) ۱- ناگهان: ناگاه: به طور ناگهانی: بی خبر و نا
منتظر
ناگهانی
Nogahoniy
(ص) ۱- ناگهانی: دارای وضع یا کیفیتی پیش بینی
نشده، بی خبر و دور از انتظار: بو ~ حادثه همه نی بی
ضاوطه قیلدی (این حادثه ی ناگهانی همه را پیشان
ساخت)
ناگیران
Nogiron
(ص) ۱- ضعیف: ناتوان: عاجز از اجرای کار ۲-
معیوب
ناگیرانلیک
Nogironlik
(۱) وضع یا کیفیت ضعیف، ناتوان یا معیوب بودن
ناحق
Nohaq
(ص) ۱- ناحق ۲- برخلاف: باطل ۳- خلاف قانون
۴- نامشروع: ناروا ۵- دروغ: کذب
ناحقلیک
Nohaqlik
(۱) وضع یا کیفیت ناحق بودن
ناحیه
Nohiya
(۱) ۱- ناحیه ۲- بخش معینی از یک کشور، سرزمین
یا شهر ۳- بخش معینی از بدن
نایب
Noib
(۱) ۱- نایب ۲- معاون: دستیار: جانشین ۳-
نماینده: خلق ~ ی (نماینده ی مردم)
نایل
Noil

۵- بی ارزش یا دارای ارزش بسیار کم
ناقروولی
 (ص. ۱) - نامناسب ۲ - نامطوع ۳ - ناراحت کننده ۴ -
 حجات دهنده
ناقروس
 (۱) - ناقوس؛ زنگ بزرگی که در کلیسا نصب می شود و
 آن را برای دعوت به آیینهای عبادی به صدا در
 می آورند؛ زنگ کلیسا
نار
 (۱) - ۱ شتر یک گوهانه ۲ - عموما شتر نر
نار
 (۱) - (کالبدشناسی) ۱ - داغ یا لکه ی سرخ روی پوست
 انسان، که از بطن مادر موجود باشد ۲ - نام آقایان
 (معمولا کسانی که دارای چنین داغی در بدن باشند)
نار
 (۱) - نار؛ انار
نار
 (۱) - (اد، قد، کم) نار؛ آتش
نارونج
 [نارنج] (۱) - ۱ نارنج ۲ - درخت از تیره ی مرکبات، با
 برگهای دارای دمبرگ بالدار، گلهای پنج قسمتی،
 پرچم کوتاه، تخمدان دارای هشت تاده خانه و میوه ی
 سته ۳ - میوه ی آن درخت که خوراکی، درشت و
 کروی، آبدار و ترش مزه و دارای پوسته ی خارجی
 اسانسدار به رنگ زرد مایل به سرخ است
نارسیده
 (ص. ۱) - ۱ نارسیده ۲ - نابالغ (کودک) ۳ - نارس (میوه)
نارسا
 (ص. ۱) - ۱ نارسا ۲ - ناتوان از بیان مقصود یا تفهیم آن
 ۳ - ناتوان از تأمین نیازمندیها یا امکانات
نارسته
 (گف.) - نارسیده
ناروا
 (ص. ۱) - ۱ ناروا ۲ - ناسازگار با قانون یا اخلاق ۳ -
 ناشایست
ناربچه
 (۱) - ۱ بچه ی شتر ۲ - (مجاز) شخص چپلوس و متملق
ناردان
 (ص. ۱) - ۱ ترش ۲ - دارای مزه ی ترشی ۳ - (شیمی)
 آنچه در ترکیبش هیدروژن باشد (در مورد نمکها)
ناردان گپ
 ~gap

نانی بریمته
 (مجاز) گاهش درآمد کسی بنابر رقابت یا شراکت
نان جیده
 (۱) - نوعی سنجید بزرگتر، شیره دار و گوشالتود
نان کور
 (ص. ۱) - کورنمک؛ حق شناس؛ نمک بحرام
نان کورلیک
 (۱) - ۱ کورنمکی ۲ - حق شناسی؛ نمک بحرامی ۳ -
 وضع یا کیفیت کورنمک بودن
نان نمک
 (۱) - نان و نمک ۲ - طعام ۳ - نعمت ۴ - نصیبه
نان نصیبه
 - نان نمک
نان پز
 (ص. ۱) - آنکه نان پزد؛ نانوا
نان تپیکی
 - نان کور
نان تپیکی لیک
 (۱) - کورنمکی
نانوشته
 (۱) - صبحانه؛ خوراکی که هنگام بامداد می خوردند؛
 ناشتایی
نانخور
 (ص. ۱) - ۱ نانخور ۲ - نان خورنده ۳ - کسی که گذران
 زندگی او، معمولا به وسیله ی دیگری تأمین می شود
 ۴ - هر عضو خانواده یا کسی که گذران زندگی او بر
 عهده ی رئیس خانواده است
ناپاک
 (ص. ۱) - ۱ ناپاک ۲ - چرکین ۳ - آلوده ۴ - (مجاز)
 بدکاره؛ بدکردار؛ بدجنس ۵ - ناصاف؛ کثیف
ناقل
 (۱) - ۱ ناقل ۲ - نقل کننده؛ راوی (درست آن نقال است)
 ۳ - منتقل کننده؛ جابجا کننده؛ انتقال دهنده ۴ - (اف.)
 مردمی که از جایی به جای دیگر، بویژه توسط دولت
 انتقال و اسکان یافته اند
ناقص
 (ص. ۱) - ۱ ناقص ۲ - نیمه تمام؛ کامل نشده؛ ناتمام ۳ -
 دارای عیب یا نقص ۴ - دارای تکامل یا رشد اندک
ناقابل
 (ص. ۱) - ۱ ناقابل ۲ - فاقد قابلیت و استعداد ۳ - آنکه
 قبول نکند؛ آنکه پذیر نیست ۴ - بد خلق؛ ناشایست

ناموافق
 (ص. ۱) - ۱ ناموافق ۲ - ناسازگار؛ ناملایم ۳ - بیجا؛
 نامناسب؛ - گپ (حرف بیجا)
نامناسب
 (ص. ۱) - ۱ نامناسب ۲ - نابجا؛ بیجا؛ نامتناسب ۳ -
 ناپسندیده؛ نامعقول
ناموس
 (۱) - ۱ ناموس ۲ - پاکدامنی، بویژه در رابطه ی
 جنسی؛ او جرئت بیلن - یعنی حمایت قیلدی (او با
 جرئت از ناموسش دفاع کرد) ۳ - زنی که پاکدامنی او
 برای یک مرد از لحاظ خانوادگی و حیثیت اجتماعی
 مهم است ۴ - آبرو؛ عزت؛ احترام؛ - لی آدم (شخص با
 آبرو و قابل احترام) ۵ - قانون، قاعده یا اصل حاکم
 بر یک نظام؛ توغییش و اولیش، طبیعت نینگ - سی
 دیر (تولد و مرگ قانون طبیعت است)
ناموسلی
 (ص. ۱) - ۱ دارای ناموس ۲ - باحیا؛ باشرم
ناموس سیز
 (ص. ۱) - ۱ بی ناموس ۲ - بی حیا؛ بی شرم
ناموس سیزلیک
 (۱) - بی ناموسی؛ وضع یا کیفیت بی ناموس بودن
نامتناسب
 (ص. ۱) - نامتناسب؛ ناموافق؛ نامتناس
نامزد
 [نامزد] (۱) - ۱ نامزد ۲ - کسی که برای به عهده گرفتن
 کاری در نظر گرفته شده باشد؛ سیلاو - سی (نامزد
 انتخاباتی) ۳ - (اف.) دختر و پسر یازن و مردی که خود
 یا کسانشان برای ازدواج آن دو با یکدیگر به طور مشترک
 تصمیم گرفته باشند
نامزادلیک
 (۱) - نامزدی؛ عمل یا فرایند نامزد شدن
نان
 (۱) - ۱ نان ۲ - فراورده ای از خمیر آردهای خوراکی،
 بویژه گندم، با یا بدون مواد دیگر، که آن را در تنور
 می پزند و معمولا همراه نانخورش خورده می شود ۳ -
 (مجاز) خوراک روزانه ۴ - (مجاز) درآمد یا وسیله ی
 گذران زندگی؛ عایله نینگ - تلیری (نان آور خانواده)
نان گذاری
 (مجاز) محتاج؛ نیازمند
نانی بوتون
 (مجاز) دارای زندگی تأمین شده

شده است ۳ - وظیفه یا پستی که از سوی رهبر یا اداره ای
 تعیین می شود
نومیر
 (۱) - ۱ شماره ۲ - عددی که نشانه ی شناسایی یا
 جایگاه کسی یا چیزی در یک مجموعه باشد ۳ - لوحه
 یا ورقه ای که بر روی آن چنین عددی نوشته شده باشد
 ۴ - هریک از نمایش برنامه ی تاتر یا کنسرت ۵ -
 (نظامی) سربازی که در دسته ی توپچی یا مسلسلچی
 وظیفه ی معینی را اجرا کند
نومیری اوتمه ی دی
 (مجاز) نیرنگش کارگر نمی افتد
نومیرلماق
 (ص. م) - شماره گذاری کردن؛ شماره زدن
نومیرلنماق
 (ص. م) - شماره گذاری شدن
نومیرلی
 (ص. ۱) - دارای شماره؛ شماره گذاری شده
Nominal-1
 (۱) - نرخ مقرر یا بهای تعیین شده که روی پول، کالا یا
 برگ معین نوشته است
Nominal-2
 (ص. م) - معین شده؛ نوشته شده
Nomlamoq
 (ص. م) - نام گذاشتن؛ نامگذاری کردن
Nomli
 (ص. ۱) - دارای نام؛ آنچه با نام خود یاد شود
Nomma-nom
 (ق. ۱) - هریک را با نام خودش؛ باله لرنی - چقر (بچه ها
 را یکی یکی با نام شان صدا کن)
Nom-nishon
 (۱) - نام و نشان؛ شهرت؛ سی یوق آدم (شخص فاقد
 شهرت) ۲ - هویت ۳ - خبر؛ دزرزک؛ اثر؛ - سیز
 یوقالدی (بی دزرزک گم شد)
Nom-nishonsiz
 (ص. ۱) - فاقد نام، شهرت یا هویت ۲ - بی خبر؛ بی اثر
 ۳ - گمنام
Nomsiz
 (ص. ۱) - فاقد نام ۲ - (کم) فاقد شهرت و معروفیت
Nomuayyan
 (ص. ۱) - نامعین ۲ - آنچه معین و مشخص نیست ۳ -
 نامحدود

(ص. ۱) - ناهموار ۲ - دارای پستی و بلندی: غیر مسطح
۳ - ناتراش: ناتراشیده: صیقلی نشده ۴ - ناجور: بی تناسب ۵ - نابرابر: نامساوی

ناتیکیسلیک Notekislik
(۱) ناهمواری: وضع با کیفیت ناهموار بودن

ناتینچ Notinch
(ص. ۱) - ۱ - ناآرام ۲ - آنکه آرام و سکون ندارد ۳ - ناآسوده و بیقرار ۴ - ناآمن: پر آشوب ۴ - پرسرو صدا: پر رفت و آمد

ناتینچلیک Notinchlik
(۱) وضع یا کیفیت ناآرام بودن: ناآرامی

ناطق Notiq-1
(۱) ناطق: سخنران

ناطق Notiq-2
(ص. ۱) دارای توانایی سخن گفتن

ناتاب Notob
(ص. ۱) بیمار: بی تاب

ناتوغری Noto'g'ri
(ص. ۱) - ۱ - نادرست: بو گبینگیز ~ (این حرف شما نادرست است) ۲ - غلط ۳ - غیر واقعی ۴ - ناموافق با نرم، قاعده یا معیارها

ناامید Noumid
(ص. ۱) ناامید: فاقد امید: محروم از امید: دستخوش ناامیدی

ناو Nov
[= ناودان] (۱) - ۱ - ناودان ۲ - وسیله‌ای به شکل لوله یا صفحه‌ای کاو برای هدایت آب از سطح پشت نام به پایین ۳ - چنین وسیله‌ای برای ریختن سیال از سطحی به سطح دیگر ۴ - (گف.) ناوه

ناوک Novak
(۱) ناوک: تیری که با کمان پرتاب کنند

نوه‌تر Novator
(۱) - ۱ - نوآور ۲ - کسی که ابتکار تازه کند

نوه‌ترلیک Novatorlik
(۱) نوآوری ۲ - ابتکار

ناوده Novda
(۱) ترکه: شاخه با ساقه‌ای باریک درخت

نویله Novella
[= نرول] (۱) نرول: سرگذشت یا داستان ساختگی مربوط به تجربه‌های بشری، به صورت نشر اغلب طولانی، شامل یک رشته رویدادهای بهم پیوسته و

ناساز: بدخلق: ناموافق ۴ - آشفته ۵ - نتراشیده و خراشیده: بی اندام

ناسازلیک Nosozlik
(۱) ناسازی: وضع یا کیفیت ناساز بودن

ناساغ Nosog'
(ص. ۱) بیمار: فاقد سلامتی

ناسقاواق Nosqovoq
(۱) - ۱ - نوعی گیاه کدو تنبل که میوه‌ی آن کوچک بداندازه و شکل گلابی و اشکال دیگر است ۲ - میوه‌ی خشک شده و میان نمی این گیاه که به عنوان ظرف ناس کاربرد دارد

ناسوای Nosvoy
← ناس

ناسوایچی Nosvoychi
(۱) آنکه با ساختن یا فروش ناس سروکار دارد

نوته Nota-1
[انت] (۱) - ۱ - نت ۲ - هر یک از نشانه‌های مکتوب که برای نشان دادن آهنگ، مایه یا پرده‌ی یک صداه کار می‌رود و در حکم حرفهای الفبای موسیقی است ۳ - موسیقی مکتوب

نوته Nota-2
(۱) یادداشت رسمی یک دولت به دولت دیگر
افلسطین دولتی نینگ بیرلشکن ملتدریگه اسی (یادداشت رسمی دولت فلسطین به سازمان ملل)

ناتمام Notamom
(ص. ۱) (کم) ناتمام: پایان نیافته

ناتنیش Notanish
(ص. ۱) ناآشنا: ناشناخته: غریب

نتریل Notarial
(ص. ۱) مربوط یا متعلق به ثبت اسناد یا مهر رسمی: دفتر ثبت اسناد

نتریوس Notarius
(۱) - ۱ - مأمور ثبت اسناد ۲ - مأمور مهر رسمی

ناتوان Notavon
(ص. ۱) - ۱ - ناتوان ۲ - فاقد توانایی ۳ - فاقد نیروی کافی ۴ - (مجاز) تهی‌دست

ناتوان کونگیل ~ko'ngil
۱ - آنکه خواستار بالاتر از سوبه و توانایی خود باشد ۲ - کسی که مرتکب کاری نامناسب با وضع یا امکانش انجام داده باشد

ناتیکیس Notekis

نرمه‌تیو Normativ-2
(ص. ۱) - ۱ - دارای معیار یا میزان معین ۲ - آنچه موافق با معیار یا قاعده باشد

ناراضی Norozi
(ص. ۱) - ۱ - ناراضی ۲ - آنکه راضی نیست: ناخوشنود ۳ - مخالف: بی شرط که مین ~ من (من با این شرط مخالفم)

نارچه Norcha
← نارچه

نارغول Norg'ul
[= نارغول، نره غول] (ص. ۱) - ۱ - درشت اندام: بلند قامت ۲ - دور از آداب

ناس Nos-1
(۱) ناس: ماده‌ی مخدري شامل آمک و تنباکو که در زیر زبان می‌ریزند و آب آن را ترف می‌کنند: نسوار

آغزیگه ناس سالماق Og'izga~solmoq
خاموش ماندن: حرف نزدن

ناس Nos-2
(۱) ناس: مردمان: آدمیان

ناثواب Nosavob
(ص. ۱) - ۱ - فاقد ثواب ۲ - (مجاز) ناروا

ناسزا Nosazo
(۱) ناسزا: دشنام: فحش

ناصح Nosih
(۱) ناصح: اندرزگو: پند دهنده

ناس فروش Nosfurush
← ناسوایچی

نسیلکه Nosilka
(۱) برانکار: تخت یا وسیله‌ی تخت ماندن برای برداشتن و جابجا کردن بیمار یا شخص آسیب دیده

ناثر Nosir
(۱) - ۱ - کسی که به اثر بنویسد ۲ - کسی که به اثر و نظم حرف می‌زند

ناسکش Noskash
(۱) کسی که ناس بکشد ۲ - کسی که عادت ناس کشیدن داشته باشد

نسکی Noski
(۱) جوراب: پوشش بافته شده‌ی چسپانی که پا را از کف آن دست کم تا بالای فوژک بپوشاند

ناساز Nosoz
(ص. ۱) - ۱ - ناساز ۲ - ناساخته: ساخته نشده ۳ - (مجاز)

حرف سخت و تند Norin-1
نارین
(۱) خوراکی است که از مخلوط خمیر پخته و گوشت (معمولاً گوشت و مصالح پر شده در روده‌ی گوسفند، که «قزی» گویند) آماده سازند

نارین Norin-2
(۱) (قد.) خزانه‌ی جواهر و زور سرخ که مستقیماً تحت نظر سلطان بوده است

نارین Norin-3
(ص. ۱) خاصه: ویژه

نارینخور Norinxo'r
(ص. ۱) آنکه نارین بسیار خورد یا آن را بسیار دوست دارد

نارینخورلیک Norinxo'rlik
(۱) نارینخوری

نارمه Norma
(۱) - ۱ - مقررات: قاعده: حقوق ~ لری (مقررات حقوقی) ۲ - معیار: میزان: کونده لبک ایش ~ سی (معیار کار روزانه)

نارمل Normal
[= نرمال] (ص. ۱) - ۱ - نرمال ۲ - موافق با معیارها یا قاعده‌ها ۳ - عادی ۴ - طبیعی ۵ - بهنجار

نارمه‌لماق Normalamoq
(ص. ۱) معیار چیزی یا عملی را مشخص کردن

نارمه‌لشتیریش Normalashtirish
(۱) عمل یا فرایند موافق ساختن به قاعده یا مقررات

نارمه‌لشتیرماق Normalashtirmoq
(ص. ۱) - ۱ - به قاعده یا مقررات موافق ساختن ۲ - بیش از پیش به معیارها یا قاعده‌ها موافق ساختن

نارمه‌لی Normali
(ص. ۱) - ۱ - دارای معیار یا قاعده ۲ - به معیار و قاعده‌ها درآورده شده

نارمل‌لشتیرماق Normallashtirmoq
(ص. ۱) - ۱ - بیش از پیش نرمال ساختن: هرچه بیشتر نرمال ساختن

نارمه‌لاوچی Normalovchi
(۱) آنکه چیزی را به قاعده یا معیارهای معین موافق سازد

نرمه‌تیو Normativ-1
(۱) جدول یا صورت معیاری بازده کار کارخانه یا مؤسسه‌ی تولیدی

ناچار
(ص. ۱) - ناچار ۲ - فاقد چاره یا راه حل ۳ - عاجز؛ بیچاره
۴ - ناگزیر

ناچار
(ق. ۱) - ناچار؛ ناگزیر؛ لا علاج؛ بولی یتیمه دی اقرض
قیلیدی (پولش نرسید ناچار قرض کرد)

ناچارلیک
(۱) - ناچاری؛ وضع یا کیفیت ناچار بودن

ناغاره
[نقاره] (۱) - نقاره؛ ساز ضربی به صورت طبل دو تایی،
که سطح یکی از دیگری کوچکتر است و هر دو به
وسیله‌ی یک نوازنده نواخته می‌شود

Birovning~sigao'ynameq
بیراویننگ ناغاره سیگه اوینه ماق
به ساز دیگران رقصیدن؛ (مجاز) شخص بی اراده و گپ
رزو؛ کسی که با نظر دیگران کار کند و از خود فکری
نداشته باشد

To'ydankeyin~
(مجاز) فرصت از دست دادن؛ «حنای پس از عید»

To'ydanoldin~chalmog(qoqmoq)
تویدن آلدین ناغاره چالماق (ضر)
«پیش از آب موزه کشیدن» (دهخدا)؛ (مجاز) عمل
پیش از موقع؛ عمل بدون سنجش

O'zinggaboq,~qoq
اوزینگگه باق، ناغاره قاق (ضر)
«کور خود است و بینای مردم» (دهخدا)؛ (مجاز) آنکه
عیب خود را نبیند، ولی عیب دیگران بگوید یا بدگویی
کند

Nog'orachi
(۱) - نقاره چی؛ نوازنده‌ی نقاره

Nog'orachilik
(۱) - عمل یا شغل نقاره چی

Nubuvvat
نربخت
(۱) - پیامبری

Nufus
نفوس
(۱) - (ج. ۱) - نفس ۲ - جمعیت؛ افراد مردم

Nufuz
نفوذ
(۱) - نفوذ ۲ - آبرو؛ اعتبار ۳ - تأثیر ۴ - عمل یا فرایند
فرورفتن درون چیزی، بدون تغییر دادن ساختار آن
۴ - عمل یا فرایند راه یافتن به جایی یا در میان گروهی
برای دستیابی به هدفی ۵ - ورود از راه غلبه ۶ - اثر ذهنی

هرچه بیشتر رو به وخامت گزاردن؛ حسخاس یا
جدخی شدن

Noziklik
(۱) - وضع یا کیفیت نازک بودن

Nozir
ناظر
(۱) - ۱ - ناظر ۲ - کسی که باید مراقب درست انجام
گرفتن کاری باشد ۳ - تماشاگر؛ او دعوا گه ~ ایدی (او
تماشاگر دعوا بود)

Nozlanmoq
نازلنماق
(مص. ل. ۱) - ۱ - ناز کردن؛ عشووه کردن ۲ - فخر کردن
نازلی

Nozli
(ص. ۱) - ۱ - دارای ناز یا عشووه ۲ - طنخاز

Noz-ne'mat
ناز نعمت
(۱) - ۱ - آنچه طبیعت برای کسی انعام کرده باشد ۲ -
آنچه موجب آسایش و بهروزی شود ۳ - انواع خوراک
و نوشابه

Noo'rin
ناورین
(ص. ۱) - ۱ - بیجا ۲ - ناروا؛ بی مورد ۳ - پوچ؛ بی اساس؛ ~
دعوا (دعوا بی اساس)

Noshar'iy
ناشرعی
(ص. ۱) - غیر شرعی؛ ویژگی آنچه که با شریعت موافق یا
سازگار نباشد

Noshir
ناشر
(۱) - ۱ - ناشر ۲ - منتشر کننده ۳ - چاپ کننده

Noshirlik
ناشرلیک
(۱) - عمل یا فرایند نشر کردن

Noshod
ناشاد
(ص. ۱) - ۱ - ناشاد ۲ - آنکه شاد و خوشحال نیست ۳ -
نامراد؛ ناکام

Noshoyista
ناشایسته
(ص. ۱) - ۱ - ناشایسته؛ ناشایست ۲ - فاقد شایستگی ۳ -
نامناسب ۴ - ناروا

Noshud
ناشرد
(ص. ۱) - ۱ - بیکاره؛ تنبل ۲ - (مجاز) اصلاح نشدنی

Noshukur
ناشوکور
[ناشکر] (ص. ۱) - ۱ - ناشکر ۲ - ناسپاس؛ حق شناس
۳ - قناعت نکننده

Noshukurlik
ناشوکورلیک
(۱) - ناشکری؛ وضع یا کیفیت ناشکر بودن

Noshukurchilik
ناشوکورچیلیک
← ناشکرلیک

بیماری

Noyabr
نویبر
[نوامبر] (۱) - نوامبر؛ ماه یازدهم سال میلادی دارای
۳۰ - روز، که از ۱۰ - آبان آغاز می‌شود

Noyob
نایاب
(ص. ۱) - ۱ - نایاب ۲ - دست نیافتنی ۳ - ناپیدا؛ یافت
نشدنی ۴ - (مجاز) ارزشمند؛ بی بها؛ اثر (اثر
ارزشمند)

Noz
ناز
(۱) - ۱ - ناز ۲ - خودنمایی برای جلب توجه دیگران؛
عشووه؛ قر؛ کرشمه ۳ - خودداری و بی اعتنائی
دروغین؛ اول ~ قیلیدی، کیمین راضی بولیدی (نخست
بی اعتنائی کرد، بعد راضی شد) ۴ - عمل یا فرایند
نازدین؛ فخر فروختن؛ افتخار کردن؛ آته نگ نینگ
پوللریگه ~ قیله سن می؟ (به پول های پدرت
می نازی؟) ۵ - (گف.) نوازش؛ باله نی ~ بیردی (بچه
رانوازش کرد) ۶ - آسایش؛ ~ او یقوده (در خواب آرام)،
~ و نعمت (رفاه و آسایش) ۷ - (مجاز) نازک؛ ضعیف
؛ باشیم تاز، کونگلیم ~ (ضر) (سرم تاس، دلم نازک)

Nozanin
نازنین
(ص. ۱) - نازنین؛ بسیار خوب و خوشایند؛ ~ قیز (دختر
خوشایند)

Nozik
نازیک
[نازک] (ص. ۱) - ۱ - نازک ۲ - ظریف؛ نفیس؛ ~
ایشلنگن اثر (اثری که ظریف کار شده) ۳ - دارای
فاصله‌ی کم میان پشت و رو؛ ~ قاغاز (کاغذ نازک) ۴ -
ادارای قطر کم؛ باریک؛ ~ برماقلا (انگشتان باریک)
۵ - ملیح؛ خوشایند؛ ~ تبسم (تبسم ملیح) ۶ -
شکنند؛ ~ بویوم (سامان شکنند) ۷ - (مجاز) دارای
دشواری یا پیچیدگی؛ غوزه سوغاریش ~ ایش (آبیاری
پنبه کار دشوار و پیچیده است) ۸ - (مجاز) حسخاس؛
درخور توجه ویژه؛ ~ مسئله (مسئله‌ی حسخاس و
درخور توجه)

~did
نازیک دید
حسخاس؛ ژرفنگر

~tabiat
نازیک طبیعت
زودرنج؛ حسخاس

Ko'ngli~
کونگلی نازیک
نازک طبع

Noziklashmoq
نازیک لشماق
(مص. ل. ۱) - هرچه بیشتر نازک شدن ۲ - (مجاز)

معمولاً یک ماجرا یا حادثه‌ی اصلی؛ نروول

Novvos
ناوخاس
(۱) - گاونر دو تاسه ساله

Novvot-1
ناوخت
[نبات] (۱) - نبات؛ ماده‌ی خوراکی شیرین، سخت و
بلوری حاصل از جوشاندن و سرد کردن شیرهی قند

Novvot-2
ناوخت
(۱) - لوله‌ی چوبی ویژه در دستگاه بافندگی، که
پارچه‌ی بافته شده به آن پیچیده شود

Novvoy
ناوخی

Novvoylik
ناوخیلیک
(۱) - ۱ - ناوایی؛ خبخازی ۲ - شغل یا عمل ناو ۳ -
کارگاه ویژه‌ی پختن نان ۴ - فروشگاه نان

Novvoyxona
ناوخیخانه
[ناوآخانه] (۱) - ناوآخانه؛ کارگاه ویژه‌ی پختن نان

Novshadil
نوشدیل
(گف.) - نشه تیر

Novcha-1
ناوچه
(۱) - (قد. ۱) - برده ۲ - خدمتگار؛ نوکر

Novcha-2
ناوچه
(ص. ۱) - بلند قامت؛ تنومند؛ ~ ییگیت (جوان بلند
قامت)

Noxalaf
ناخلف
(ص. ۱) - ۱ - ناخلف ۲ - فرزند بد رفتار؛ بی ادب؛ نااهل ۳ -
فرومایه؛ بدسرشت

Noxin
ناخن
(۱) - ۱ - مضراب یا زخمه‌ی تنبور

Noxosdan
ناخاسدن
(ق. ۱) - ناگاه؛ به طور ناگهانی؛ بی خبر و نامنتظر؛ نیگه
~ شهر بارماقچی بولدینگ؟ (چرا ناگاه به شهر رفتنی
شدی؟)

Noxuna
ناخنه
(۱) - (بزشکی) غشا یا غده‌ای که در بینی اسب یا
حیوانات دیگر پیدا شود

Noxush
ناخوش
(ص. ۱) - ۱ - ناخوش ۲ - ناشاد؛ غمگین ۳ - ناپسند؛ بد؛
زشت ۴ - بیمار

Noxushlik
ناخوشلیک
(۱) - ۱ - ناخوشی ۲ - وضع یا کیفیت ناخوش بودن ۳ -

شخصی که منسوب یا متعلق به گروه ناباب یا ناشایست باشد ۶- صورت: روی؛ بشره: -نگی کورسته (رویت را نشان مده) ۷- (اف) دستور حاوی دارو و چگونگی کاربرد آن که پزشک برای بیمار نوشته باشد

نرطق **Nutq**
(۱) ۱- نرطق ۲- عمل یا فرایند سخن گفتن ۳- سخنرانی

نزول **Nuzul**
(۱) ۱- نزول ۲- عمل یا فرایند فرود آمدن ۳- عمل یا فرایند پایین آمدن

نروناق **No'noq**
(ص) بی عرضه؛ بیکاره؛ بی دست و پا: ~ آدم (آدم بی عرضه)

نروقیماق **No'qimoq**
(ص) ۱- با دست یا چیز دیگری در بدن خلع زدن یا فشار وارد کردن ۲- ملامت کردن؛ تنبیه کردن

نروخت **No'xat**
[نخود] (۱) ۱- نخود ۲- گیاه علفی یک ساله از تیره ی پروانه واران، دارای برگهای مرکب شانه ای کرکدار، گل ارغوانی تک و میوه ی نیام با دانه های تقریباً کروی ۳- دانه های آن گیاه که خوراکی و جزو حبوبات است

شورنروخت **Sho'r~**
[شورنخود] (اف) خوراکی است از نخود که آن را نخست چندین ساعت در آب تر کنند تا خوب وریاید، سپس آن را در آب بجوشانند تا پخته شود، بعد آن را در بشقاب کشیده با علاوه کردن نمک، مرچ و انواع خورشتیهای تند بخورند

نوختشورزک **No'xatsho'rak**
(۱) خوراکی است که از جوشاندن نخود، گوشت، پیاز، روغن و سایر مصالح دیگ و دزم دادن آن در آخر به دست می آید

نوختشورکچی **No'xatsho'rakchi**
(۱) آنکه خوراک «نوختشورک» بپزد

نروخته **No'xta**
(۱) لگام؛ افسار؛ لجام

نوخته لmaq **No'xtalamoq**
(ص) ۱- لگام زدن ۲- (مجاز) در اختیار خود گرفتن؛ زیر اداره ی خود گرفتن

نوخته لنmaq **No'xtalanmoq**
(ص) ۱- (مجاز) نوخته لmaq

(ص) ۱- نوره ماق
نوره تیلماق **Nuratilmoq**

(ص) ۱- نوره تیرماق
نوریتخاندن **Nurattirmoq**
(ص) ۱- (اف) فروریختاندن؛ ایسکی اوینی ایشچیلر اوستیگه نوره تیردیک (خانه ی کهنه را بالای کارگران فروریختاندیم)

نور دیده **Nuridida**
(۱) ۱- نور دیده ۲- چشم ۳- (مجاز) فرزند؛ شخص عزیز و دوستدارنده

نورلنماق **Nurlanmoq**
(ص) ۱- نور منتشر شدن ۲- با تاباندن نور روشن شدن ۳- (فیزیک) انرژی نوری خارج کردن ۴- (مجاز) روشن شدن؛ ظاهر شدن

نورلنتیرماق **Nurlantirmoq**
(ص) ۱- نورلنماق

نورلی **Nurli**
(ص) ۱- دارای نور ۲- آنچه نور تولید کند ۳- (مجاز) روشن

نورانی **Nuroni**
(ص) ۱- نورانی؛ درخشان؛ بسیار پر نور؛ سخت روشن ۲- (مجاز) با فیض و متبرک (در مورد سالخوردگان)

نورسبز **Nursiz**
(ص) ۱- فاقد نور؛ تاریک ۲- (مجاز) پریده رنگ؛ کمرنگ (در مورد روی و چشم) ۳- (مجاز) اثر هنری ضعیف و کم مایه ۴- (مجاز) به دور از روشنایی ۵- (مجاز) دشوار؛ خراب؛ حیاتی نینگ سونگی ~ اوتدی (اواخر زندگی اش با دشواری گذشت)

نورسبز لنماق **Nursizlanmoq**
(ص) ۱- فاقد نور شدن ۲- (مجاز) کمرنگ یا پریده رنگ شدن

نورزش **Nurash**
(۱) ۱- عمل یا فرایند پوسیدن ۲- عمل یا فرایند فروریختن ۳- (زم) فرسایش و فروریزی کوهها از اثر عوامل طبیعی

نصرت **Nusrat**
(۱) ۱- نصرت ۲- یاری؛ کمک ۳- پیروزی

نسخه **Nusxa**
(۱) ۱- نسخه ۲- واحد متن نوشته شده ۳- رونوشت ۴- نمونه ای از یک دسته یا گروه معین؛ گزله لر نینگ ~ سی (نسخه یا نمونه ی پارچه ها) ۵- (گف.)

ایکخی نقطه

دو نقطه، برای توضیح
کوپ نقطه **Ko'p~**

علامت انصراف در نوشتارها
تینج نقطه سی **Tayanch~si**
نقطه ی اتکا

اورینیش نقطه سی **Urinish~si**
(هند) نقطه ی تقاطع

نقطه لی **Nuqtali**
(ص) ۱- دارای نقطه؛ نقطه دار

نوقرول **Nuqul**
(ق) ۱- سراسر؛ کاملاً؛ تماماً ۲- به طور دایم؛ به طور همیشه؛ دایماً؛ سین ~ دوستینگدن نالیسن (تو همیشه از دوست خود می نالی)

نور **Nur**
(۱) ۱- نور ۲- تابشی که موجب دیده شدن اشیا به وسیله ی چشم می شود؛ روشنایی ۳- تابش الکترومغناطیسی در طول موجهای طیف فرو سرخ، مرئی، فرابنفش و پرتوهای ایکس که با سرعت حدود ۳۰۰۰۰۰ کیلومتر در ثانیه منتشر می شود ۴- میزان درخشندگی یا تابش؛ بوشمع نینگ ~ ی یوق (این شمع درخشندگی ندارد) ۵- نام آقایان

کوزنوری **Ko'z~i**
نور دیده؛ شخص عزیز (معمولاً فرزند)
نورعلا (اوستگه) نور **~alo(ustiga)**
باز هم خوب؛ خیلی خوب؛ بسیار عالی

نورکسلی **~kasali**
بیماری ناشی از تأثیر رادیواکتیو

کوزنورینی توکماق **Ko'ztinito'kmoq**
کار دراز مدت و بلاوقفه

نورافشان **Nurafshon**
(ص) ۱- نور افشان؛ آنچه که نور به اطراف پراکند؛ پرتو افکن

نورافشانلیک **Nurafshonlik**
(۱) نور افشانی؛ عمل یا فرایند منتشر کردن نور معمولاً زیاد

نوره ماق **Nuramoq**
(ص) ۱- فرسوده شدن؛ خراب شدن ۲- (مجاز) از درون پوسیدن ۳- (اف) فروریختن؛ فرو افتادن؛ دیوار فروریخت

نوره ت ماق **Nuratmoq**

خوب و مساعد ۷- نیروی روحی یا اخلاقی مؤثر
نفوذلی **Nufuzli**

(ص) ۱- دارای نفوذ؛ بانفوذ

نرجوم **Nujum**
(۱) (قد، کم) نجوم؛ اخترشناسی

نرکته **Nukta**
(۱) ۱- نکته ۲- موضوع معین یا مشخص؛ مضمون؛ او بیر مهم ~ نی ایسله دی (او نکته ی موضوع مهمی را یاد آوری کرد) ۳- سخن پندآموز و سودمند ۴- سخن طنزآمیز یا دارای مفهوم پوشیده

نرکته دان **Nuktadon**
(ص) ۱- نکته دان؛ صفت کسی که نکته های باریک و لطیف داند و درک کند

نرکته پرداز **Nuktapardoz**
(ص) ۱- نکته پرداز؛ صفت کسی که نکته های دقیق و لطیف بیان کند

نرکته سنج **Nuktasanj**
(ص) ۱- نکته سنج؛ صفت آنکه نکته های باریک و لطیف را درک و بیان کند

نرقل **Nuql**
(۱) ۱- نقل؛ نوعی شیرینی به شکل دانه های سفید کوچک که از شیرهای شکر، ادویه، مواد معطر و خلا بادام، هسته ی زردآلو و نخود می سازند

نقره **Nuqra**
(اد) ~ کوموش

نقص **Nuqs**
(۱) ۱- نقص ۲- کمبود ۳- نارسایی ۴- عیب

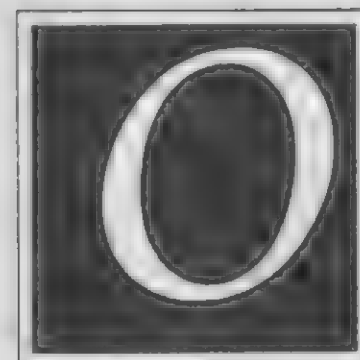
نقصی اوردی **~iurdi**
تأثیرش گذشت

نقصان **Nuqson**
(۱) نقصان؛ وضع یا کیفیت ناقص بودن؛ کمبود

نقصانلی **Nuqsonli**
(ص) ۱- دارای کمبود یا نقصان

نقطه **Nuqta**
(۱) ۱- نقطه ۲- محل برخورد دو خط ۳- بخش معین یا محدودی از یک سطح، فضا یا محوطه ۴- مکان؛ محل؛ جا؛ نامعلوم ~ گه کیتدی (به جای نامعلومی رفت) ۵- مرحله ای در تکوین یک فرایند؛ موزلش ~ سی (نقطه ی انجماد) ۶- نشانه ای به شکل نوری یا خال بسیار کوچک در پایان جمله ی نوشتاری ۷- نشانه ای به آن شکل در برخی حرفهای الفبا

No'yin	نرویین	No'sh-2	خوردن
No'yon	نرویان		نوش
		(۱) نوش؛ شهد؛ شیرینی؛ عسل	
	(۱) ۱- نویان ۲- امیر ۳- فرمانده سپاه؛ سردار؛	No'sh-3	نوش
	سپهسالار بزرگ؛ نوئین؛ نوین		(ص) گوارا
No'g'oy	نروغای	No'shin	نوشین
	(۱) ۱- تاتار ۲- از اقوام ترکی که در بخشهای شرقی	(ص) (ادبیات) نوشین؛ خوشایند؛ لذتبخش؛ ~ لب	
	قفقاز شمالی زندگی دارند و زبان شان ترکی است		(لب لذتبخش)
No'sh-1	نوش	No'shpiyoz	نوش پیاز
	(مص. ل) نوشیدن	(۱) پیازی که در پاییز کشت می شود و دارای سوخ	
~aylamoq	نوش ایله ماق		کوچکتر از پیاز معمولی است و جزو سبزیهای خوردنی
	نوشیدن		مصرف می شود؛ پیاز تازه؛ پیاز اسپانیولی
~ijonqilmoq	نوش جان قیلماق		

O	آ، ا، ع	Obaki-2	آبکی
	(۱) چهاردهمین حرف الفبای ازبکی و نام هفتمین		(۱) شیرینی که از شکر قیام برنگها، نقشها و اشکال
	حر (فع) در واژه های عربی معادل حرف «ع»		گوناگون بسازند آبکخ دندان
O	آ	Obba	آبخه
	(صو) (گف) (به شکل کشیده) ۱- نشانه ی وضع یا		(صو) (گف) ۱- حرف تحسین و تشویق؛ ~ قیزیم،
	حالت ذوق و شادی؛ ~، قنداق گوزه ل منظره! آه،		جدا یخشی تکیب سن! (به به! دخترم، خیلی قشنگ
	چه منظره ی قشنگی! ۲- حرف تعجب؛ ~، مسابقه		دوخته ای) ۲- حرف حیرت یا بیزاری؛ ~، بوهم بولدی
	نی یوتدیک! (واه، مسابقه را بردیم!) ۳- حرف خطاب		ایش! (ای، این هم شد کار!)
	یا ندا؛ ~ باله! (گلرگه تیگمه (آهای، بچه! به گلها	Obbo-1	آبا
	دست نزن)		(۱) (قد) ۱- مشت؛ سیلی ۲- حقارت؛ ~ مشت و سیلی
Ob	آب		بیرله آبخانی ییبان «نوایی» (تحمل مشت، سیلی و
	(۱) ۱- با کسره ی اضافت همراه با اسمها، صفتها و		حقارت)
	قیدها اسمهای مرکب می سازد: آب یوغان (طعام)،	Obbo-2	آبا
	خوراکی؛ آب دانه (نصیب)؛ قسمت؛ آب روان؛ آب		(صو) ۱- ~ آبه ۲- حرف نارضایتی یا نالش؛ ~، ینه
	حیات... ۲- ملغمه ی پشت آینه؛ ~ بیرماق (ملغمه		نان یوق می! (وای، باز هم نان نداریم!)
	کردن) ۳- (اف) آبرو آبی ~ بولدی (رسوا شد)؛	Obdan	آبدن
	~ ینگ نی سقله (آبرویت را نگهدار؟) ~ ینگ نی سقله		(ق) ۱- خیلی زیاد؛ به درجه ی آخر؛ او ~ محنت
	(آبرویت را نگهدار)		قیلدی (او خیلی زیاد زحمت کشید) ۲- کاملاً؛ به طور
Oba	آبه		کامل؛ او کتابنی ~ اوقیب چیقدی (او کتاب را بطور
	(۱) در دست دوزی نوعی دوخت با خطوط مستقیم را		کامل مطالعه کرد)
	گویند	Obdasta	آبدسته
Obaki-1	آبکی		(۱) آفتابه؛ ظرفی با تنه ی استوانه ای یا خمره مانند،
	(۱) نوعی انگور سپید و شیرین		دارای لوله ای بلند، دسته، دهانه و گردن، که برای

(۱) ۱- آبادانی ۲- آبادسازی آوطن آبادانلیگی
(آبادسازی میهن) ۳- جای آبادان و دارای آبادی
آبادانچیلک Obodonchilik
→ آبادانلیک

ابهرت Oborot
(۱) (اق) گردش؛ عمل یا فرایند جا بجا شدن
چیزی؛ پول سی (گردش پول)

ابایمه Oboyma
(۱) ۱- شانه؛ خشاب ۲- (مکانیک) چنبر ماشین که
اجزای ماشین را نگهداشته است

آباغه Obog'a
← ابغه

آباقا (غا) Oboqo(g'o)
(۱) ۱- عم ۲- (اف) این واژه بگونه‌ی «ابه» تلفظ
می‌شود، که به همین معنی کاربرد دارد

آب پرتاو Obpartov-1
[= آب پرتاب] (۱) ساختمان‌های ذخیره یاسدهای آب
که آبهای اضافی را در هنگام لزوم از طریق آن بیرون
می‌فرستند

آب پرتاو Obpartov-2
[= آب پرتاب] (ح) واژه‌ای که به عنوان اعتراض به
کسی که با ناپسندی برای مهمان یا شخص دیگر ته
مانده‌ی دسترخوان را بخوراند، گفته می‌شود

آبرهه Obraha
[= آبراهه] (۱) آبراهه؛ گذرگاه (معمولاً مصنوعی) برای
جریان آب

آبرز Obraz
(۱) ۱- سیما؛ تیپ ۲- رشته‌ی ویژه‌ای از هنر؛ تصویر
سازی حوادث یا واقعیتها به شیوه‌ی خاص در یک اثر
هنری

آبرزلی Obrazli
(ص) ۱- دارای تیپ یا سیما؛ آنچه از طریق سیما
تصویر سازی شده باشد

آبرزلی‌لیک Obrazillik
(۱) وضع یا کیفیت آنچه از طریق تیپ تصویر سازی
شده باشد

آبریز Obrez
(۱) ۱- آبریز؛ چاله‌ی آب

آبرو Obro'
← آبرو (ی)

آبرو (ی) Obro'(y)

باهر دو آبرو به نوبت اشاره کردن؛ به نوبت هر دو آبرو را
حرکت دادن

آبجواز Objuvoz
(۱) خانه‌ای که آبجواز نصب شده باشد

آبجوازچی Objuvozchi
(۱) کارگر آبجواز ۲- کسی که دارای دستگاه آبجواز
است؛ مالک آبجواز

آبکش Obkash
(۱) حرکت حمل آب در آن حوض است به‌اندازه‌ی
دسته‌ی بیل بادو چنگک آویخته در انجامها، دو ظرف
آب را در دو چنگک آورند و آب را در سطل حمل کنند

آبکش بولیبقالگن ~bo'libqolgan
نیز شدن؛ خم شدن

آبلیگتسیه Obligatsiya
(۱) ۱- برگه‌ی وام ۲- نوعی برگه بهادار که دارای درصد
معین در آمد است

آبنوس Obnus
(۱) آبنوس؛ چندین گونه درخت مخصوص نواحی
گرم از تیره‌ی آبنوسیان، دارای چوب سیاه مایل به
قهوه‌ای سخت و سنگین که در کارهای نجاری زینتی
کاربرد دارد

آبا Oho
(۱) آبا؛ پدران

آباد Obod-1
(ص) ۱- آباد ۲- دارای صفا و رونق ۳- دارای آب و گیاه
۴- مناسب برای زندگی ۵- معمور؛ دایر؛ برپا

آباد Obod-2
(پس) در آخر بعضی اسمها یا صفتها در آید و از اسم
مکان معنی بنا شده‌ی... را می‌دهد. مانند ینگى آباد
(نوآباد، علی آباد، عشق آباد، جلال آباد)

آبادلشیش Obodlashish
(۱) فرایند آباد و سرسبز شدن

آبادلشماق Obodlashmoq
(مص.ل) بیش از پیش آباد شدن

آبادلشتیریش Obodlashtirish
(۱) عمل یا فرایند آباد کردن

آبادلشتیرماق Obodlashtirmoq
(مص.م) بیش از پیش آباد ساختن

آبادان Obodon
(ص) آبادان؛ دارای آبادی

آبادانلیک Obodonlik

آب هوا موافق کیلسه ~muvo'fiqqelsa
اگر آب و هوا مساعد باشد

آب حیات Obi-hayot
(۱) ۱- آب حیات؛ آب زندگانی ۲- بنابر روایات، آب
چشمه‌ای است که هر کس از آن بنوشد عمر جاودان
می‌یابد. اسکندر به طلب آن رفت ولی موفق نشد.
حضرت خضر پیغمبر به آن رسید و از آن نوشید و عمر
جاودان یافت ۳- آب خضر ۴- (مجاز) آب
حیاتبخش؛ آب گوارا

آب حیوان Obi-hayvon
← آب حیات

آب نان Obi-non
[آب نان] (۱) نان نازک و ویژه‌ی فروش در بازار یا مراسم
زرگ

آب ناووات Obi-novvot
[آب نبات] (۱) نوعی زردآلوی بسیار شیرین ۲-
نوعی خربوزه‌ی گوستالود و بسیار شیرین با پوست زرد
ابلق

آب آتش Obi-otash
[آب و آتش] (۱) قاعده‌ی کاربرد آب و آتش برای
پختن خوراک یا هر چیز دیگر

آب تاب Obi-tob
[آب و تاب] (۱) ۱- آب و تاب ۲- وضع یا کیفیت کامل
بودن کار یا چیزی؛ مهمانخانه مهمانرا اوچون ~ ده
(مهمانخانه برای پذیرفتن مهمانان کاملاً آماده است)
۳- تکلف و پیرایه در گفتار یا چیز دیگر؛ واقعه‌ی ~
بیلن ایتیپ بیردی (حادثه را با آب و تاب قصه کرد)

آب یوغان Obi-yovg'on
[آب و یوغان] (۱) آش بی روغن و بی گوشت؛
خوراک فقیرانه

آب زمزم Obi-zamzam
[آب زمزم] (۱) ۱- آب چشمه‌ی زمزم در نزدیکی
شهر مکه، که نزد مسلمانان متبرک است ۲- (مجاز)
آب پاک و زلال

آبجواز Objuvoz
(۱) ۱- دستگاه ویژه برای پاک کردن شالی، که با نیروی
آب کار کند ۲- خانه‌ای که چنین دستگاهی در آن
نصب شده باشد

قاشینی آبجواز قیلماق Qoshini~qilmoq
قاشینی آبجواز قیلماق

شستشوی دست و روی به کار می‌رود

آبدسته توتماق ~tutmoq
با آفتابه به دستهای کسی آب ریختن

پوچوق آبدسته ~Puchuq
به شخص بی عرضه، کم هوش، مزاحم کار دیگران به
عنوان استهزا یا تحقیر گفته می‌شود

آبدیره‌ماق Obdiramoq
(مص.ل) گنج شدن؛ بی اراده شدن؛ نیگه آبدیره ب
قالدینگلر؟ (چرا گنج شدید؟)

آبدیره‌تماق Obdiratmoq
(مص.م) گنج ساختن؛ بی اراده کردن

آبدار Obdor
(ص) (کم) ۱- (مجاز) سفید و درخشان (در مورد
جواهرات) ۲- (مجاز) سفیدروی و زیبا ۳- شمشیر یا
کارد تیز و ساخته شده از فولاد آبدیده

آبداد Obdov
[آبداد] (ص) (گف) صفت سطحی شیبدار، بویژه
پشت بام خانه برای جلوگیری کردن از تجمع آب باران
در آنجا

آبدادوینی‌الماق ~iniolmoq
۱- کاملاً شیبدار ساختن ۲- (گف) (الف) موافق
ساختن؛ راضی کردن ب (تنبیه کردن)

آبید Obed
(۱) (گف) ۱- هنگام ظهر ۲- ناهار (خوراک)

آبگردان Obgardon
(۱) آبگردان؛ ظرفی شبیه کاسه‌ی دسته دار برای
برداشتن آب یا غذا از دیگ (یا ریختن آنها به داخل
دیگ)

عابد Obid
(۱) ۱- عابد؛ کسی که بسیار عبادت می‌کند ۲- نام
آقایان

آبدە Obida
(۱) ۱- بنایی که بالای گور ساخته شده باشد ۲-
یادگارهای باستانی

آبدیده Obidida
(۱) (ادبیات) اشک

آب‌هوا Obi-havo
[آب و هوا] (۱) ۱- آب و هوا؛ میانگین اوضاع جوی
یک منطقه (مانند میزان دما، رطوبت، فشار هوا،
بارندگی، آفتابی بودن، جهت و شدت بادهای) در طول
سال ۲- وضع یا کیفیت هوا در طول روز

به پذیرش چیزی بر اثر تکرار آمین ایرته تانگ
اویغانیشگه ~ قیلگن من (من به سحرخیزی عادت
کرده‌ام)

عادتدن تشقیری **~dantashqari**
خلاف عادت؛ فوق العاده

عادت **Odatan**

(ق.) عادت؛ از روی عادت؛ بنابر عادت

عادتده **Odatda**

(ق.) عادت

عادتده گی دهی **Odatdagiday**

(ق.) بر طبق عادت

عادتده گیچه **Odatdagicha**

(ق.) عادت

عادتتی **Odatiy**

(ص.) ۱- مربوط به عادت ۲- آنچه مبدل به عادت

شده باشد؛ کیچ کیلگنینگ ~ حال بولیدی (ناوقت

آمدنت به عادت تبدیل شده است)

عادت لنماق **Odatlanmoq**

(مص.ل.) عادت شدن؛ به عادت تبدیل شدن

عادت لنتیرماق **Odatlantirmoq**

(مص.م.) عادت دادن؛ به اکتساب عادت واداشتن

عادت لنتیریلماق **Odatlantirilmoq**

(مص.مج.) عادت لنتیرماق؛ باله نی کته لرنی حرمت

قیلیشگه ~ کیره ک (بچه را به احترام کردن بزرگان

عادت باید داد)

عادی **Oddiy**

(ص.) ۱- عادی ۲- سازگار یا مطابق با عرف یا عادت

۳- بدون هیچ ویژگی استثنایی؛ معمولی

عادی عسکر **~askar**

سرباز عادی

ادیکه لون **Odekolon**

[=ادکلن] (ا.) ادکلن؛ خوشبو کننده‌ای مرکب از آب،

الکل و عطرهای مختلف با کاربرد آرایشی و بهداشتی

عادل **Odil**

(ص.) ۱- عادل ۲- دارای رفتار سازگار با عدل و قانون؛

دادگر ۳- نام آقایان

عادل لیک **Odillik**

(ا.) عدالت؛ وضع یا کیفیت عادل بودن؛ دادگری؛ عادل

بودن

عادلانه **Odilona**

(ق.) عادلانه؛ از روی عدل یا سازگار با آن

(ص.) ۱- آدمی؛ منسوب به آدم ۲- از فرزندان آدم؛

منسوب به انسان واقعی؛ ~ مناسبتر (روابط انسانی)

آدمیلیک **Odamiylik**

(ا.) وضع یا کیفیت آدمی بودن

آدمیت **Odamiyat**

(کم.) آدمگر چیلیک

آدمکش **Odamkush**

(ص.) (گف.) ۱- آدمکش ۲- صفت آنکه کسی را

بکشد ۳- (مجاز) بی رحم؛ ظالم

آدملرچه **Odamlarcha**

(ق.) به شیوه‌ی انسانی؛ همانند انسان واقعی؛ رئیس

ایشچیلر بیلن ~ ایش توتدی (رئیس با کارگران به

شیوه‌ی انسانی برخورد کرد)

آدم آوی **Odamoviy**

(ص.) ۱- گوشه گیر؛ انزوا پسند ۲- بیزار از معاشرت با

دیگران

آدم آخون **Odamoxun**

(ص.) دارای منش و رفتار انسانی؛ آشنا با منش و رفتار

انسانی؛ ~ آدم (شخص دارای منش و رفتار انسانی)

آدمپروور **Odamparvar**

(ص.) انسانگرا؛ انسان دوست

آدم سیمان **Odamsimon**

(ا.) ۱- همانند آدم؛ آدم ریخت ۲- آدم صفت

آدمخور **Odamxo'r**

[=آدمخوار] (ص.) ۱- آدمخوار ۲- دارای عادت یا

گرایش به خوردن گوشت انسان ۳- (مجاز) بسیار

ستمگر و مردم آزار

آدمخور آت **~ot**

اسب گزنده؛ اسب بدخو

آدمخور لیک **Odamxo'rlik**

(ا.) وضع یا کیفیت آدمخوار بودن

آدمزاد **Odamzod**

[=آدمیزاد] (ا.) ۱- آدمیزاد ۲- انسان ۳- (گف.)

انسانیت؛ آدمیت

آدم شونده **Odamshavanda**

(ص.) دارای منش و رفتار انسانی؛ ~ بیگیت (جوان

دارای منش و رفتار انسانی)

عادت **Odat**

(ا.) ۱- عادت ۲- عمل اکتسابی یا آموخته شده که در

موقعیت ویژه‌ای به طور غیر ارادی تکرار شود ۳-

گرایش غیر ارادی به تکرار رفتار اکتسابی ۴- گرایش

نهاد؛ ایشلب چیقیش سی (مؤسسه تولیدی)

ابئیکتیو **Ob'yektiv-1**

[=ابکتیف] (ا.) (فیزیک) ابکتیف؛ عدسی؛ سیستم

عدسیهای انواع دوربینها

ابئیکتیو **Ob'yektiv-2**

[=ابکتیف] (ص.) ۱- عینی ۲- دارای وجود مادی قابل

مشاهده ۳- بی طرف؛ بی غرض؛ ~ گواه (گواه بی

طرف)

ابئیکتیویزم **Ob'yektivizm**

[=ابکتیویسم] (ا.) ۱- ابکتیویسم ۲- برونگرای ۳- بی

طرفی؛ بی غرضی

ابئیکتیولیک **Ob'yektivlik**

(ا.) ۱- وضع یا کیفیت ابکتیف بودن ۲- بی طرفی؛ بی

غرضی

آدم **Odam**

(ا.) ۱- نخستین آدم ۲- مردم؛ ~ لر توپلنگن (مردم

جمع شده‌اند) ۳- انسان، بویژه کسی که دارای

خصلت انسانی باشد ۴- (مجاز) خدمتکار؛ زیر دست؛

نوکر؛ وابسته به کسی یا جایی؛ دولت سی (خدمتکار

دولت) ۵- اشخص؛ فرد

آدم باله سی **~bolasi**

۱- بچه‌ی آدم؛ آدمیزاد ۲- انسان حقیقی

آدم بولماق **~bo'lmoq**

۱- آدم شدن ۲- (مجاز) رشد (ذهنی و جسمی) کردن

آدم قیلماق **~qilmoq**

۱- آدم کردن؛ تربیت کردن ۲- پرورش کردن

آدم آتا **~Ato**

حضرت آدم (ع)

آدم باپ **Odambop**

[=آدم باب] (ص.) مناسب برای آدم؛ آنچه مناسب

برای استفاده یا کاربرد آدم باشد

آدمگر چیلیک **Odamgarchilik**

(ا.) ۱- آدمیت ۲- وضع یا کیفیت آدم بودن ۳- منش

و رفتار انسانی

آدمگر چیلیک قیلماق **~qilmoq**

رفتار انسانی کردن

آدمگر چیلیکدن چیقماق **~danchiqmoq**

از دایره‌ی منش و رفتار انسانی دور شدن

آدمی **Odamiy-1**

(ا.) آدمی؛ انسان

آدمی **Odamiy-2**

(ا.) آبرو؛ وضع یا کیفیتی که موجب سربلندی یا

نیکنامی شود

آبرویی بیرپول بولدی

~ibirpulbo'ldi

آبرویش ریخت؛ بی آبرو شد

آبرویی کیتدی **~iketdi**

آبرویش ریخت

آبرو کورماق **~ko'rmoq**

آبرو یافتن

آبرو آرتتیرماق **~orttirmoq**

آبرو کمایی کردن

آبرو (ی) لی **Obro'(y)li**

(ص.) آبرومند؛ دارای آبرو؛ دارای حیثیت و احترام

اجتماعی

آبرو (ی) لیک **Obro'(y)lik**

(ا.) آبرومندی؛ وضع یا کیفیت آبرومند بودن

آبرو (ی) سیز **Obro'(y)siz**

(ص.) بی آبرو؛ فاقد حیثیت و احترام اجتماعی

آبرو (ی) سیز لیک **Obro'(y)sizlik**

(ا.) بی آبرویی؛ وضع یا کیفیت بی آبرو بودن

آبرو (ی) سیزلنماق **Obro'(y)sizlanmoq**

(مص.ل.) بی آبرو شدن؛ حیثیت و احترام اجتماعی

را از دست دادن

ابسیروه توریه **Observatori**

(ا.) رصدخانه؛ جایی که در آن به یاری ابزارهای

ویژه‌ای جرمها و پدیده‌های کیهانی را مشاهده،

شناسایی و ردیابی می‌کنند

آبونه **Obuna**

(ص.) آبونه؛ مشترک

آبونه چی **Obunachi**

(ا.) کسی که در برابر پرداخت حق اشتراک، از خدمات

مؤسسه‌ای همگانی برخوردار می‌شود

ابزور **Obzor**

(ا.) شرح مختصر؛ شرح مجمل؛ مطلبها یا

موضوعهای اصلی یک نوشتار؛ خلاصه

ابزور چی **Obzorchi**

(ا.) نویسنده‌ی نوشتار یا مقالات کوتاه یا مختصر

ابئیکت **Ob'yekt**

[=ابکت] (ا.) ۱- موجود بالذات؛ واقعیت عینی ۲-

جهان مادی ۳- موضوع، حادثه، چیز یا شخص مورد

نظر یا مربوط به فعالیت انسان ۴- مؤسسه؛

۳- تنبیه دادن: اخطار دادن
آگاهلنتیرو
 (۱) آگاهی ۲- خبر ۳- اطلاع ۴- اخطار
Oh-1
 (۱) آه: نفس بلند و صدای که معمولاً مردم در هنگام احساس اندوه و تأسف می‌کشند
Oh-2
 (صو.) آه: واژدای برای اظهار درد، رنج، افسوس یا شگفتی
Oha
 (۱) آه (قد.) آینه‌ی فولادی که در روز جنگ بر پیشانی جنگ می‌بستند
Ohak
 (۱) آهک ۲- ماده‌ی سفید جامدی که از سنگ آهک به دست می‌آید ۳- (شمی) ماده‌ای که ترکیب اصلی آن بمکهای کسیم است
آهک سوتی
 (۱) آهک محلول شده در آب
Ohaklamog
 (مع. م.) ۱- با آهک سفید کردن ۲- آب آهک را در ساختن نمک یا اس دادن پوست به کار بردن
Ohakli
 (ص.) دارای آهک: آغشته به آهک
آهکی سوو
 (ص.) آب آهکدار
Ohaktosh
 (۱) آهک‌ناش (۱) سنگ آهک
Ohang
 (۱) آهنگ ۲- قطعه‌ی موسیقی که توسط آهنگساز ساخته شده باشد ۳- کیفیت صدای آهنگ ۴- طرز قرار گرفتن صداها، ریتم و بمها و فاصله‌ها در یک قطعه‌ی موسیقی
Har~gasolmoq
 به هر سبب و طریقی امتحان کردن یا ملاحظه کردن
Ohangdor
 (ص.) ۱- دارای آهنگ معین ۲- خوشایند و شنیدنی
Ohangdosh
 (ص.) ۱- هماهنگ ۲- دارای اجزای سازگار با یکدیگر
 ۳- دارای آهک موسیقی همسان ۴- دارای آهنگ معین
Ohangdoshlik
 آهنگداشلیک

آفسیت
 [= آفست] (۱) آفست: طریقه‌ی چاپ کردن به وسیله‌ی بستن صفحه‌ی حساس شده‌ی فلزی (زنک) با کاتوجویی به ماشین چاپ و انتقال نوشته‌ها و تصویرها از آن صفحه به کاغذ
آفتاب
 (۱) ۱- آفتاب ۲- نور و گرمای خورشید ۲- خورشید ۳- (مجاز) جایی که نور و گرمای خورشید رسیده باشد
(Orqasiga)~tegdi
 (آرقه سیگه) آفتاب تیگدی
 ۱- کارش رونق گرفت ۲- از انزوای برون شد
آفتابه
 (گف.) آیدسته
آفتابه‌چی
 (۱) کسی که در سرای شاهان و رجال شغلش آفتابه داشتن بوده است: آفتابه‌دار
آفتابی
 (ص.) (کف.) آنچه (معمولاً میوه و سبزیها) که در تابش آفتاب گذاشته شده، خشک شده باشد. مق. سایکی
آفتابلی
 (ص.) آفتابی: برخورد از آفتاب: کون (روز آفتابی)
آفتابپرست
 (ص.) پرستنده‌ی خورشید: مهرپرست
آفتابپرستلیک
 (۱) مهرپرستی: از دینهای باستانی که بر اساس پرستش مهر (خدای خورشید) قرار داشت: مپترائیسیم
آفتابرویه
 (۱) آفتاب‌رو: جایی که هر روز آفتاب در آن تابد آوازی (خاندی آفتاب‌رو)
آفتاب‌چواق
 ← کون چواق
آگاه
 (ص.) ۱- آگاه ۲- دارای آگاهی ۳- خبردار ۴- هوشیار: ربرک
آگاهلنتیریش
 (۱) ۱- عمل بافرایند آگاهانیدن ۲- عمل اخطار، تنبیه یا مجازات کردن کسی به خاطر خلافکاری او
آگاهلنتیرموق
 (مع. م.) ۱- آگاهانیدن ۲- خبر دادن: آگاه کردن

آدابلی
 (ص.) آنکه عملش سازگار با قاعده‌ها و اصلهای پذیرفته شده است: دارای آداب
آداق
 (۱) ۱- چوب ویژه‌ای برای کودکان تا کودکان بدان چسبیده، به کمک آن به برخاستن و راه رفتن عادت کنند ۲- (زم) جزیره: خشکی ۳- نامزد
آداس
 (۱) آداس: همنام: دو تن که یک نام دارند، هریک نسبت به دیگری آداس باشند
آفرین
 (صو.) آفرین: واژه‌ای به نشانه‌ی تحسین یا تأیید: یازه ویر (آفرین! به نوشتن ادامه بده)
آفرینش
 (۱) ۱- آفرینش ۲- عمل یا فرایند آفریدن: خلقت ۳- محصول آن به طور کلی: موجودات
آفت
 (۱) ۱- آفت ۲- زیان: بلا ۳- آسیب: بیماری ۴- مایه‌ی فساد و تباهی
آفت‌جان
 (ص.) زیبا: طناز: عشوه‌گر: لوند: ویژگی زنی که دارای رفتاری از لحاظ جنسی تحریک کننده باشد
آفتلی
 (ص.) مصیبتبار: زیانبار: آنچه دارای منشأ آفت یا بلا باشد: بو ییل ~ حادثه لر کوپ بولدی (امسال رویدادهای زیانبار یا مصیبتبار زیاد شد)
آفیس
 (۱) دفتر: جای (شامل یک یا چند اتاق) که در آن کارهای بازرگانی یا اداری انجام گیرد
افیتسیر
 [= افسر] (۱) (نظامی) افسر: کسی که در نیروی نظامی و انتظامی دارای درجه‌ی ستوان سوم یا بالاتر باشد
افیتسینت
 (۱) گارسن: پیشخدمت مرد در مهمانخانه یا رستوران
افیتسینتکه
 (۱) پیشخدمت زن در مهمانخانه یا رستوران
عافیت
 (۱) عافیت: تندرستی
آفاق
 (۱) (کم) ۱- آفاق ۲- ج. افق ۳- کرانه‌ها ۴- سرزمینها

آدیم
 (۱) ۱- قدم: گام ۲- عمل برداشتن و گذاشتن پا ۳- (مجاز) سرعت رشد و نمو ۳- (مجاز) رفتار: کردار آونینگ ای بره مس (رفتار او ناپسند است) ۴- اواحد مسافت برابر فاصله‌ی پایی از پای دیگر، هنگام راه رفتن
آدیمده آدیم‌جایده
 (مجاز) شخص یا چیزی که در هر قدم با هر لحظه در برابر چشم قرار گیرد
~nisanabbosmoq
 آدیمنی سنب با سماق
 ۱- به آهستگی یا کندی حرکت کردن ۲- (مجاز) احتیاط کردن
~nitezlatmoq
 آدیمنی تیزلتماق
 تیزتر حرکت کردن: سریعتر شدن
~olmoq
 آدیم‌آلماق
 به حرکت آغاز کردن
~otmoq
 آدیم‌آتماق (تشلماق)
 ۱- با برداشتن قدم به حرکت آغاز کردن ۲- (مجاز) به جلو حرکت کردن یا لغزیدن
~qo'yimoq
 آدیم‌قویماق
 قدم گذاشتن: وارد شدن
Odimplamoq
 آدیم‌لماق
 (مع. م.) ۱- قدم گذاشتن: با حرکت قدمها حرکت کردن ۲- به پیش رفتن ۳- مسافتی را با قدم پیمایش کردن
Odimplovechi
 آدیم‌لاوچی
 (ص.) قدم زن: آنکه قدم بر می‌دارد و حرکت می‌کند
Odina
 آدینه
 (۱) (ادبیات) آدینه: جمعه
Odmi
 آدمی
 (ص.) ۱- آنچه دارای رنگ ملایم یا ساده باشد: ~ گزله (پارچه‌ی ساده) ۲- (مجاز) ساده: متواضع: عادی: ~ کیشی (شخص ساده)
Odmiilik
 آدمیلیک
 (۱) ۱- ساده‌گی: کینیشده‌گی ~ (ساده‌گی در لباس پوشیدن) ۲- تواضع: فروتنی آسوزلریدن ~ بیلبیب توریبدی (فروتنی از حرفهای آشکار است)
Odob
 آداب
 (۱) ۱- آداب: ج. ادب ۲- قاعده‌ها و اصلهای پذیرفته شده

(۱.) (هندسه) جسم هندسی هشت سطحی

اکتوه Oktava

[=اکتاو] (۱.) (موسیقی) ۱-اکتاو ۲-فاصله‌ی دونت که بسامد اصلی یکی دو برابر بسامد دیگری باشد ۳-آواز بم پایین ۴-(فیزیک) واحد نظری فاصله‌ی دو صوت که ارتفاع یکی دو برابر دیگری باشد

اکتت Oktet

(۱.) (موسیقی) اکتت: قطعه‌ای برای هشت صدا یا هشت ساز مختلف

آل Ol-1

(۱.) (کم) آل: سرخ

آل Ol-2

(۱.) ۱-فریب ۲-نیرنگ: حیل: نرگسینگ افسون و گلبرگینگ تکلم ایله دی - عقل کل تپتی فریب، اول مکر و آیینگ نی کوریب «نوایی» (از اثر افسون چشمها و سخنان لبهائیت، عقل فریفته‌ی مکر و نیرنگت شد)

آل Ol-3

(۱.) آل: دودمان: خاندان

آل Ol-4

(۱.) (کم) دیبای نارنجی رنگ، که از آن درفشهای شاهان را ترتیب می‌دادند و نیز بدان زینهای خواص و نزدیکان ایشان را می‌پوشاندند

آل Ol-5

(۱.) ۱-آل ۲-نوعی بیماری پس از زایمان که با صرع همراه است ۳-(فم) موجودی افسانه‌ای که ممکن است به سراغ زانو بیاید و جگر او را بدزد ۴-شیج: موجود خیالی

آل Ol-6

← آل تمغا

آل Ol-7

(فع) (امر) آلماتق (گرفتن: بگیر

آله Ola

(ص.) ۱-ابلق ۲-دورنگ، بویژه سیاه و سفید ۳-دارای چندین رنگ ۴-(مجاز) عدم توافق: نفاق: دورو آمال‌اسی تشیده، آدم‌اسی ایچیده (دورنگی حیوان در بیرون است، دورنگی انسان در درون) ۵-(مجاز) ناقص: ناتکمیل: نیمه تمام: (اف.) الله

آله کوز ~ko'z

۱-چشم بزرگ که سیاه و سفیدی آن بارز باشد ۲-شخصی که دارای چنین چشمان است

دخترم را برای درمان به شهر آورده‌ام

عاجز لنماق Ojizlanmoq

(مض.ل.) ۱-ناتوان شدن ۲-درمانده شدن

عاجز لیک Ojizlik

(۱.) وضع یا کیفیت عاجز بودن: ناتوانی: درماندگی

عاجزانه Ojizona

(ق.) ۱-عاجزانه ۲-از روی درماندگی ۳-به شیوه‌ی درماندگان و ناتوانان

اکین Okean

(۱.) ۱-اقیانوس ۲-پهنه‌ی گسترده‌ای از آب شور، با دریاها و جزیره‌های بسیار ۳-هر یک از پنج توده‌ی گسترده‌ی آب که مجموعشان بیش از ۷۰ درصد سطح زمین را فرا گرفته‌اند

اکین شرناس Okeanshunov

(۱.) کسی که با بررسی علمی و پویش جنبه‌های گوناگون اقیانوسها و دریاها سر و کار یا از آن آگاهی دارد

اکین شناسلیک Okeanshunovlik

(۱.) اقیانوس شناسی: بررسی علمی و پویش جنبه‌های گوناگون اقیانوسها و دریاها: اقیانوس نگاری

اکوپ Okop

(۱.) ۱-سنگر ۲-هر نوع مانع یا جان پناه طبیعی یا مصنوعی که رزمنده بتواند از دید دشمن یا تیررس او در آن یادریشت آن پناه گیرد ۳-(نظامی) خندق

اکروگ Okrug

(۱.) حوزه: ناحیه یا سرزمینی که زیر تأثیر یک پدیده‌ی طبیعی، عمل یا رفتار باشد: سیلاو ~ ی (حوزه‌ی انتخاباتی: نفت ~ ی (حوزه‌ی نفتی)

اکسید Oksid

(۱.) اکسید: ترکیب اکسیژن با یک عنصر یا یک بنیان: اوکلیروود ~ ی (اکسید کربن)

اکسیدلماق Oksidlamov

(مض.م.) اکسید عنصری را حاصل کردن: اکسیده کردن

اکسیدلاوچی Oksidlovchi

(ص.) اکسید کننده: اکسنده

اکتبر Oktyabr

(۱.) اکتبر: ماه دهم سال میلادی دارای ۳۱ روز، که از نهم مهر (میزان) آغاز می‌شود

اکتیدر Oktaedr

۱-چیز تازه و نوی را به کار بردن: مستعمل و کهنه

ساختن ۲-(مجاز) بی آبرو ساختن: بی حرمت کردن

آهارلماق Ohorlamov

(مض.م.) آهار دادن

آهارلی Ohorli

(ص.) ۱-دارای آهار ۲-تازه و دست نخورده (در مورد پارچه‌ها و جامه‌ها)

آهارسبز Ohorsiz

(ص.) ۱-فاقد آهار ۲-استعمال شده

آهو Ohu

(۱.) آهو: جانور پستاندار نشخوار کننده از راسته‌ی جفت سمان، با جثه‌ای به اندازه‌ی بز و پاهای باریک، موی کوتاه و چشمان سیاه: غزال

آهو کوز ~ko'z

آنگه چشمانی مانند آهو دارد

آهواه Oh-voh

(ص.) واژه‌ای برای اظهار درد، رنج و افسوس

آهزار Oh-zor

[=آه و زار] (۱.) آه، ناله و زاری ناشی از درد

عاید Oid

(ص.) ۱-مربوط: وابسته: دارای پیوند: منسوب آتیل گه ~ (مربوط به زبان) ۲-(اف) در آمد: آنچه به دست آید

عایله Oila

(۱.) ۱-عایله ۲-ج. عیال ۳-افراد زیر سرپرستی رئیس خانواده: خانواده ۴-(مجاز) اتحاد یا همبستگی تعدادی دولت یا گروهی از مردم بخاطر هدف یا امر مشترک ۵-(زیست شناسی) تیره: واحد رده بندی زیست‌مندان، شامل چند نوع، یا جور: خانواده ۶-

(گف.) زن: همسر

عایله‌لی Oilali

(ص.) دارای خانواده: دارای زن و فرزندان: متأهل

عایلوی Oilaviy

(ص.) خانوادگی: مربوط یا منسوب به عایله

عاجز Ojiz

(ص.) ۱-عاجز ۲-ناتوان ۳-درمانده ۴-(مجاز) کور: کوزلری ~ بولگن (چشمهایش نابینا شده است)

عاجزه Ojiza

(۱.) ۱-(مؤ.) عاجز ۲-(ض.) (قد.) زن یا دختر: ~ میزنی دوالش او چون شهرگه آلیب کیلگن من (زن" یا

(۱.) ۱-هماهنگی ۲-فن یا هنر ترکیب همزمان

آکوردها ۳-ساختمان موسیقی از لحاظ ترکیب و

توالی آکوردها

آهنگلی Ohangli

(ص.) دارای آهنگ

آهن جمه Ohanjama

(۱.) (گف.) ۱-زیب یا آرایش جالب و عجیب ۲-رفتار یا کردار عجیب

آهنربا Ohanrabo

(۱.) ۱-آهنربا ۲-ماگنتیت ۳-جسم آهنی، فولادی،

یا آلیاژ فلزی که جسمهای آهنی را جذب و در پیرامون خود میدان مغناطیسی ایجاد کند: مغناطیس ۴-

(مجاز) جذب: مفتون کننده

آه فغان Oh-fig'on

(۱.) آه و فغان: آه و فریاد ناشی از درد

آهسته Ohista-1

(ص.) ۱-آهسته ۲-دارای حرکت یا جریان بی شتاب ۳-دارای شدت یا فشار اندک ۴-آرام: یواش ۵-دارای ارتفاع، دامنه، رسایی یا قابلیت شنوایی اندک: ~ سیس (صدای آهسته)

آهسته Ohista-2

(ق.) ۱-آهسته ۲-بدون شتاب یا عجله: او شکار یگه ~ یقینلشردی (او به آهستگی به شکارش نزدیک می‌شد) ۳-بدون وارد کردن زور یا فشار: او ایشیکنی ~

سورودی (او در را آهسته فشار داد) ۴-با صدای آهسته: او ~ قولایگه بیر نیمه دیدی (او آهسته چیزی به گوشش گفت)

آه ناله Oh-nola

(ص.) آه و ناله: صداهایی ناشی از درد و حسرت

آه Oho

(ص.) واژه‌ای برای اظهار تعجب و حیرت

آهار Ohor

(۱.) ۱-آهار ۲-مایعی از نشایسته، کتیرا، صمغ یا لعاب ختمی که به پارچه یا کاغذ می‌مالند تا محکم و براق شود ۳-عمل یا فرایند آهار دادن پارچه‌ها

آهاری کیتگن (توکیلگن) ~iketgan

بسیار استعمال شده: کهنه

آهاری توکیلگه گن ~ito'kilmagan

۱-تازه: استعمال نشده: نو ۲-(مجاز) با آبرو: دارای حرمت

آهارینی توکماق ~inito'kmoq

به طور گسترده بازتاب یافته‌اند) ۴- تأثیر: آدم نینگ آدمگه سی اوره دی (آدم به آدم تأثیر می‌گذارد)

عکس صدا
۱- بازتاب صدا ۲- (مجاز) پاسخ یا واکنش متقابل به عمل یا کنشی

عکس
۱- (ا. جن؛ پری و موجودات خرافی: ~ تیگدی (اورا جن گرفت، جنی شد) ۲- (ص.) مخالف؛ ضد؛ برعکس ۳- یکدنده؛ حرف ناشنو؛ خودرأی؛ ~ باله (بچه‌ی حرف ناشنوا)

عکسه
۱- عطسه؛ پدیده‌ی بیرون آمدن ناگهانی، شدید و صدادر هوای درون ریه‌ها از راه بینی و دهان بر اثر تحریک مخاط بینی

عکسه اورماق
عطسه زدن

اکثر
۱- (ص.) بیشتر: ~ پیت (اکثر وقت) ۲- (ق.) اکثر؛ غالباً؛ اونی کروه من (اکثر اوارامی بینم)

اکثرا
~ اکثر

اکثری
۱- (ص.) بیشتر ۲- ~ اکثر

اکثریت
۱- اکثریت؛ وضع یا کیفیت بیشتر بودن ۲- بخش بیشتر چیزی، مجموعه‌ای یا گروهی

اکسینت
۱- (ا. زبان‌شناسی) فشار؛ فشار؛ کلمات ۲- ویژگی‌های لهجه‌ی گوینده در زبان بیگانه

عکسیگه
۱- (ق.) برخلاف اراده و آرزو: ~ ایش توت (برخلاف او عمل کن)

عکسिल حرکت
۱- حرکت مخالف

عکسिल حرکتجی
۱- آنکه مخالف حرکت یا فرایندی عمل می‌کند

عکسینهجه
۱- (ق.) خلاف آرزو و اراده ۲- برخلاف؛ ضد؛ برعکس؛ او بیزلرگه نسبتاً ~ ایش توتگن (او برخلاف ما موضعگیری کرده است)

عکسिल انقلاب

کاری که از آغاز ترتیب و به توافق رسیده باشد: ~ ایش (کار با ترتیب)، ~ حق تولش (مطابق به توافق حقوق پرداختن)

اکوردیون
[= آکاردئون] ۱- (موسیقی) آکاردئون؛ ساز بادی دستی شستی دار با سطح مورب متحرک در دو طرف و بدنه‌ی فانونسی

اکردیونچی
۱- نوازنده‌ی آکاردئون

اککریدیتو
۱- سندی که به وسیله‌ی آن می‌توان پول امانت خود را از هر گیشه‌ی بانکی دریافت نمود

اککوموله‌تور
۱- خازن برق؛ دستگاه الکتریکی برای ذخیره‌ی برق

اکابر
۱- (قد.) ۱- آدم بزرگ و معتبر ۲- نام آقایان

اکوله
۱- کوسه؛ ماهی غضروفی زیر راسته‌ی کوسه ماهیان، که در همه‌ی اقیانوسها و به ویژه دریاهای گرم زندگی می‌کنند و گوشتخوار و شکاری اند و بیشتر از ماهی‌ها تغذیه می‌کنند؛ کوسه ماهی

اکوستیک
۱- (ا.) متخصص دانش صوت؛ دانشمند علم صوت ۲- (ص.) مربوط به صوت

اکوستیکه
[= اکوستیک] ۱- (ا.) اکوستیک؛ صوت شناسی ۲- مواد عایق صدا در ساختمان

اکره‌بت
۱- بند باز؛ آکروبات

اکره‌بتیک
۱- (ص.) مربوط به آکروباسی

اکره‌بتیکه
۱- آکروباسی؛ بندبازی

اکره‌بتجی
۱- آکروبات؛ کسی که حرکات آکروباسی را اجرا می‌کند؛ بندباز

عکس
۱- تصویری که در یک سطح شفاف و براق پدید آید ۲- تصویری که به وسیله‌ی دوربین عکاسی گرفته شده باشد ۳- ۱- بازتاب؛ انعکاس؛ واقعه‌ی لم مطبوعات کینگ ~ ایتیلگن (رویدادها در مطبوعات

اکه‌دیمیه
۱- (ا.) فرهنگستان علوم ۲- نام بعضی از موسسات عالی تعلیمی

اکه‌دیمیزم
۱- روش اتکای محض به نظریات علمی و دور شدن از زندگی واقعی و عملی ۲- نوعی روند هنر تجسمی که بطور کورکورانه از مکتب کلاسیزم و دوره‌ی رنسانس پیروی کرده از واقعیت‌های زمان می‌گریزد

اکس
~ اکسیه

اکه‌سیه
۱- اقاچیا؛ درخت زینتی پایا از تیره‌ی پروانه واران، بومی آمریکای شمالی، دارای برگ‌های مرکب ریز بیضی به رنگ سبز روشن، گل‌های سفید یا بنفش معطر خوشه‌ای و چوب محکم و زرد موجدار

اکه‌شک
۱- (ا.) کشیدگی بی اختیاری عضلات دستها و پاها ۲- خمیدگی؛ کجی

اکه‌شک‌لنماق
۱- (م. ص. ل.) کشیده شدن بی اختیاری عضلات دستها و پاها ۲- خمیده شدن؛ کج شدن

اکبر
۱- (قد.) اکبر؛ بزرگتر ۲- نام مردانه

اکیلداق
۱- (ص.) غرغر (سنگ) ۲- (مجاز) آدمی که بی مورد غر و لند کند ۳- (مجاز) کودک بهانه جو که بی مورد جیغ زند و گریه کند

اکیل‌لماق
۱- (م. ص. ل.) پیوسته غرغر کردن ۲- غرولند کردن ۳- بهانه جویی کردن و بی موجب جیغ زدن

اکیل‌لتماق
۱- (م. ص. م.) به غرغر کردن غرولند یا بهانه جویی واداشتن

اکیل‌لش
۱- (ا.) عمل غرولند یا غرغر کردن ۲- بهانه جویی

اکیل‌لشماق
۱- (م. ص. م.) عمل غرولند یا غرغر کردن ۲- بهانه جویی

اکورد
[= کورد] ۱- (ا.) آکورد؛ نواختن نت‌های موسیقی دارای فاصله‌های مختلف در یک زمان ۲- (ا.) حقوق

از شوهرش طلاق گرفت) ۲- ممتاز شدن؛ خالی شدن ۹- تفاوت داشتن؛ یو باله عجایب استعدادی بیلن باشقه لردن اجره لیب توره دی (این بچه با استعداد عجیب خود از دیگران فرق دارد)

اجرهماق
~ اجره‌لماق

اجرهمایماق
(م. ص. م.) اجره‌لماق

اجرهمه
۱- پول یا مالی که از کل دارایی جدا ساخته، به مقصد معینی کنار گذاشته شده باشد

اجرهمتماق
(م. ص. م.) ۱- جدا کردن ۲- دو نفری را که در حال جنگ و دعوا کردن با هم اند، از یکدیگر جدا ساختن

۳- تجات دادن؛ از جنگال چیزی یا کسی رهایی بخشیدن ۴- از مجموع دارایی مبلغی را برای مقصد معینی کنار گذاشتن ۵- تصنیف کردن؛ طبقه بندی نمودن ۶- تمیز کردن؛ تفکیک کردن؛ یو باله بخشی یاماننی اجره ته آله دی می؟ (آیا این پسر خوب و خراب را از هم می‌تواند تمیز دهد؟)

اجرهمش
۱- جدایی؛ عمل یا فرایند جدا شدن

اجرهمشماق
(م. ص. م.) اجره‌لماق

اجرهم
۱- (ا.) موافقت نامه؛ قرارداد ۲- قرار قضایی؛ حکم؛ حل و فصل کردن

اجرهمق
۱- (ا.) گیاه علفی از تیره‌ی گندمیان، خودرو و دارای ریشه‌های زیاد، نوعی چمن

اکه
۱- (ا.) برادر بزرگتر ۲- مردامرد باز ۳- (ص.) واژه‌ای احترام آمیز برای مردان بزرگتر ۴- واژه‌ای مهرآمیز برای مرد جوان کوچکتر از خود

اکه‌دیمیک
۱- (ا.) عالی ترین عنوان علمی اعضای فرهنگستان علوم ۲- (ص.) مربوط به آکادمی (فرهنگستان) ۳- ~ بیل (سال تعلیمی)، ~ ساعت (ساعت درسی برابر با ۴۵ دقیقه) ۴- متکی بر اساسات آکادمیزم

اکه‌دیمیک‌تیه‌تر
(ا.) عنوان افتخاری عالی ترین تئاترها نمونه

آله قرغه Olaqarg'a
(۱) کلاغی به رنگ سیاه و خاکستری، نوک دراز و قوی، که معمولاً با کلاغهای دیگر پرواز می‌کند، تلو تلو می‌خورد و مدتها با جهش و حرکت‌های ویژه روی زمین راه می‌رود، دارای نروماده‌ی همشکل؛ کلاغ معمولی

آله قان Olaqon
(۱) جای پیوند بخش چرمین تازیانه یا شلاق به دسته‌ی آن

آله قارانگی Olaqorongi
(ص) نیمه تاریک

آله قوره Ola-qura
← آله بوله

آله قورراق Ola-quroq-1
(۱) چهل تکه ۲- جامه، روانداز یا هر متاع پارچه‌ای که از تکه‌های کوچک پارچه‌های گوناگون و رنگارنگ دوخته شود

آله قورراق Ola-quroq-2
(ص) (مجاز) ساخته شده از قطعات زیاد و گوناگون ۲- (مجاز) دارای تفاوت از نگاه سن، تخصص، حرفت، دانش و غیره: بیرگروه ~ بیگیت لر (گروهی جوانان دارای خصوصیت‌های مختلف)

آله سی Olasi
(ص) به دست آوردنی؛ حاصل شدنی

آلرمان Olarmon
← آلفیر

آله سی بیر هسی Olasi-berasi
۱- ← آلدی - ساتدی ۲- بده و بستان

آلت Olat
(۱) (کم) آلت؛ ابزار؛ وسیله‌ی انجام کار

آله تراق Olataroq
(ص) ابلق؛ رنگارنگ

آله تسیر Olatasir
(ص) نامنظم؛ بی ترتیب؛ ~ ایش (کار نامنظم)

آله توپالان Olato'polon
(۱) بی نظمی؛ شورش یا غوغای پراکنده ۲- سرو صدا یا هیاهوی پراکنده

آله توغه‌ناق Olato'g'anoq
(۱) پرنده‌ی گوشت‌خوار از تیره‌ی گنجشک‌شکلان

آله‌لیک Olaylik
(ح) (گف) ۱- حرفیست در آغاز سخن، که حرف یا موضوع را به حرف یا موضوع قبلی پیوند می‌دهد؛

← عالم عالم
عالم عالم Olam-olam
(ق) بسیار؛ فراوان؛ خیلی زیاد؛ یاردمینگیزدن ~ متدارمن (از کمک شما بسیار ممنونم)

عالم آرا Olamoro
(ص) (کم) عالم آرا (ی)؛ آراینده‌ی جهان؛ زینت دهنده‌ی گیتی

عالم پناه Olampanoh
(ص) (قد) عالم پناه؛ کسی که ملجا و پناهگاه جهانیان باشد

عالم سوز Olamso'z
(ص) صفت آنچه سراسر جهان را بسوزاند؛ سخت ویرانگر

عالم تاب Olamtob
(ص) (کم) ۱- عالم تاب ۲- صفت آنچه بر سراسر جهان بتابد؛ خورشید عالم تاب ۳- (مجاز) زیبا و قشنگ

عالم شمول Olamshumul
(ص) ۱- صفت آنچه در سراسر جهان دارای اهمیت باشد ۲- آنچه مربوط یا منسوب به سراسر جهان باشد؛ یدرا قورال سیزلنتیریش ~ اهمیت‌گه ایگه (خلع سلاح هستوی دارای اهمیت جهانیست)

آله پر Olapar
(ح) لقبی برای سگ ابلق

آله پیس Ola-pes
(ص) ۱- دارای لکه‌های سفید؛ پیس ۲- رنگ باخته و ابلق شده

آله پیس لنماق ~lanmoq
رنگ باختن؛ ابلق شدن

آله پاپزشک Olapopishak
← پاپزشک

آله پوچاق Olapo'choq
(۱) نوعی خربزه، با پوست ابلق

آله قنات Olaqanot
(۱) نوعی مرغابی وحشی

آله قراق Olaqaroq-1
(۱) (پزشکی) نوعی بیماری مغزی جانوران، بویژه اسب

آله قراق Olaqaroq-2
(ص) ۱- کم پشت؛ ترنک؛ فاقد انبوهی ۲- (گف) ← آله زرک

در زمستان معمولاً تمام آن سفید می‌شود و فقط دجیم تیره رنگ می‌ماند، که در این حالت قاقرم خوانده می‌شود ۳- نام پوست این جانور و جانوران دیگری (مانند روباه، خرگوش، گرگ، سمور، سنجاب، مینک) که از پوستشان جامه، کیف و مانند آن می‌سازند

آله لنماق Olalanmoq
(مص. ل) (کم) ۱- نگران شدن؛ غیر منظم شدن (در مورد چشم) ۲- منازعه شدن؛ از اثر نزاع منشعب شدن

آله لیک Olalik
(۱) ۱- وضع یا کیفیت ابلق بودن؛ ابلقی ۲- وضع یا حالت بی توان بودن؛ بی توافقی؛ مخالفت

عالم Olam
(۱) ۱- عالم ۲- سراسر جهان هستی شامل زمین، آسمان و کیهانشانها؛ گیتی ۳- جهان ۴- (مجاز) مردم ۵- (زیست‌شناسی) سلسله ۶- (مجاز) محیط؛ فضا؛ تجارت ~ (عالم تجارت) ۷- وضع، کیفیت یا حالت ویژه؛ حس ~ سی (عالم حسن)

عالم قدوس ~quds
عالم اسما و صفات حق

عالم باقی ~iboqiy
عالم جاویدان که پس از مرگ آغاز می‌یابد؛ آن جهان

عالم فانی ~ifoniy
عالم ناپایدار که از تولد تا مرگ ادامه دارد؛ این جهان

بیر عالم Bir~
۱- چیزی با ویژگی خاص خودش ۲- بسیار زیاد؛ بیحد

باشقه عالم Boshqa~
دارای ویژگی‌های دیگر یا متفاوت

ایکخی عالم Ikki~
هر دو عالم؛ دنیای باقی و دنیای فانی

جمله‌ی عالم Jumlayi~
تمام جهان؛ همه‌ی هستی

یونگی عالم Yangi~
چیز، وضع یا کیفیت نو و تازه

اون سکیز مینگ عالم O'nsakkizming~
(قد) هر ده هزار عالم؛ سراسر جهان هستی

عالمگیر Olamgir
(ص) (کم) ۱- عالمگیر ۲- صفت آنچه سراسر جهان را فراگیرد؛ جهانگیر ۳- صفت آنکه جهان را فتح کند؛ جهانکشا

عالم جهان Olam-jahon

آله قره‌ماق ~qaramoq
۱- بانیت بد دیدن ۲- به شکل تهدید آمیز و دشمنانه دیدن

آله چیقدی ~chiqdi
اتحاد برهم خورد؛ نفاق افتاد

آق آله Oq~
سفید ابلق

قاره آله Qora~
سیاه ابلق

آله بوله Ola-bula
(ص) ۱- سفید و رنگ‌های مختلف دیگر؛ دارای گل‌های رنگارنگ و متنوع ۲- (مجاز) نا همجنس؛ دارای ویژگی‌های مختلف ۳- (مجاز) آشفته

کوزلری آله بوله Ko'zlari~
۱- دارای نگاه‌های تند ۲- دارای نگاه‌های پریشان

کوزینی قیلماق Ko'zini~qilmoq
۱- به تندی یا با خشم دیدن ۲- چشم‌ها را به هرسو حرکت دادن

آله بوغه Olabug'a
(۱) ماهی خاردار؛ هر یک از ماهیان ویژه‌ی مناطق گرمسیر از رده‌ی ماهیهای استخوانی، با باله‌های خاردار و کوچک، که می‌تواند بدن خود را به شکل کره‌ای باد کند

آله بوجی Olabo'ji
(ح) (کودکانه) حرفی برای ترساندن بچه‌ها، که موجود خیالی ترسناک و آسیب رسان را تجسم می‌کند

آله بوته Olabo'ta
← شوره

آله هکخه Olahakka
(۱) کلاغ زاغی؛ کلاغچه

آله کوله Ola-kula
← آله زرک

آله کوز Olako'z
(۱) ۱- چشمی که سفیدی آن زیاد و خودش بگونه‌ی غیر عادی بزرگ باشد ۲- کسی که دارای چنین چشمانیست

آله کوززن Olako'zan
(۱) ۱- خز ۲- جانور شکاری گوشت‌خوار کوچک از تیره‌ی راسوسانان، که پوست پشتش در تابستان به رنگ‌های مختلف قهوه‌ای و در زیر شکم سفید است و

آل عبا
(۱) حضرت فاطمه‌ی زهرا، علی و حسنین
آلیبساتر
(ص. ۱) - آنکه کالایی را ارزان بگیرد و گران بفروشد؛ گرانفروش ۲ - خرده فروش
آلیبساترلیک
(۱) - عمل یا شغل خرده فروشی ۲ - گرانفروشی
آلیفته
(ص. ۱) - آراسته؛ خوش لباس؛ - پیگیت (جوان آراسته و خوش لباس)
Oliftagarchilik
آلیفته گرچیلیک
(۱) - عمل آراستگی یا خوش لباسی
Oliftalik
آلیفته لبیک
(۱) - وضع یا کیفیت آراسته یا خوش لباس بودن؛ آراستگی؛ خوش لباسی
Oligarxiya
الیگراخیه
[= اربابگارش] (۱) - اربابگارش؛ نظام حکومتی که در آن، کشور به دست چندتن صاحبان قدرت سیاسی، نظامی یا اقتصادی اداره می‌شود
Olihimmat
عالی همت
(ص. ۱) - عالی همت؛ آنکه همتی بلند دارد؛ بزرگوار؛ شریف؛ جوانمرد
Olijanob-1
عالی جناب
(۱) - ۱ - عالی جناب [جنابعالی] ۲ - آستانه‌ی بلند؛ آستان رفیع؛ عالی حضرت ۳ - شخصی که دارای عالیت‌ترین منش و صفات انسانی است ۴ - عنوان احترام آمیز برای بزرگان
Olijanob-2
عالی جناب
(ص. ۱) - نیک؛ شریف؛ خیرخواهانه؛ - ایش (کار نیک)
Olim
عالم
(ص. ۱) - ۱ - عالم ۲ - دانشمند ۳ - آگاه ۴ - نام آقایان
Olimana-1
عالمانه
(ص. ۱) - عالمانه؛ دارای وضع یا کیفیت علمی؛ - مقاله (مقاله‌ی عالمانه)
Olimana-2
عالمانه
(ق. ۱) - عالمانه؛ باروش یا شیوه‌ی عالمان؛ - ایش توتماق (به شیوه‌ی عالمان کار کردن)
Olimpiada
الیمپیاده
[= المپید] (۱) - ۱ - المپید ۲ - مراسم بازیهای ورزشی جهانی که هر چهار سال یک بار در کشوری برگزار می‌شود ۳ - هر یک از مسابقه‌های جهانی در زمینه‌ی

Oldinma-ketin
آلدینمه کیتین
← آلدینمه کین
Oldi-qoehdi
آلدی قاجدی
(ص. ۱) - ۱ - دروغ؛ واهی؛ خیالی؛ غیر واقعی؛ - اوپلر (افکار واهی) ۲ - (مجاز) پوچ؛ بیهوده
Oldirmoq
آلدیریماق
(مص. مج.) - آلدیریماق
Oldirmoq
آلدیریماق
(مص. م.) - به وسیله‌ی کسی چیزی را گرفتن؛ تیش - (دندان کشیدن)
Oling-oldirmang
آلینگ - آلدیرمنگ
آرزوی موفقیت
Og'zidagioshini~
آغزیده گی آشیننی آلدیرماق
باختن؛ از دست دادن چیزی
Yurak~
بورهک آلدیرماق
ترسیدن؛ وحشت کردن
O'zini~
اوزینی آلدیرماق
لاغر یا ناتوان شدن
Oldirtirmoq
آلدیرتیرماق
(مص. و.) - آلدیرماق؛ باله که در ختدن آلمه نی آلدیرتیردی (بچه را واداشت تا از درخت سیب بچیند)
Oldi-sotdi
آلدی ساتدی
(۱) - ۱ - داد و ستد ۲ - عمل یا فرایند مبادله‌ی کالا یا پول؛ سودا
Old-orqa
آلد آر قه
← آلدی کیتی
Old-orqasi
آلد آر قه سی
← آلدی کیتی
~nio'y labishtutmoq
آلد - آر قه سینی اولیب ایش توتماق
با اندیشه و دوراندیشی کار کردن
Oldqo'shimcha
آلدقوشیمچه
(۱) - پیشوند؛ وندی که در آغاز یک واژه بیاید. این وند در زبان ازبکی (ترکی) نیست و آنچه می‌آید، مربوط به واژه‌های غیرترکی، بویژه فارسی دخیل در این زبان است. مانند «هم» در واژه‌های همراه، همکار، که راه و کار واژه‌های فارسی اند
Olhirot
آل هرات
← آخوری (شاید «آلوی هرات» باشد؟)

مختلف؛ - ایلان (مار ابلق)
Olachiq
آله چیق
[= آلاچیق] (۱) - ۱ - آلاچیق ۲ - خانه‌ی موقت از چوب و ساقه‌ی درختان و الباف گیله ۳ - داربست و چفته‌بندی به صورت ایوان و سایبان در باغها و باغچه‌ها
Old
آلد
(۱) - ۱ - پیش ۲ - جهت مسیر، یا سطحی که به سوی مقصد گوینده یا موضوع بحث قرار دارد؛ جلو آهمان - یگه چای قوی (جلو مهمان چای بگذار)
~iniolmoq
آلدینی الماق
۱ - جلوگیری کردن ۲ - چاره جویی کردن
Oldi
آلدی
(ص. ۱) - ۱ - مقدم ۲ - پیشگام ۳ - دارای الویت
Oldi-berdi
آلدی بیردی
(۱) - داد و ستد ۲ - بده و بستان
Oldi-keti
آلدی کیتی
(۱) - ۱ - پشت و رو؛ وضع یا کیفیت متضاد ۲ - (مجاز) حضور غیاب
Oldin
آلدین
(ق. ۱) - ۱ - جلو؛ قبل؛ او میندن - تورگن (او از من جلو ایستاده است) ۲ - قبل؛ پیش از؛ اوقاتدن - (پیش از صرف غذا)
Oldindan
آلدیندن
(ق. ۱) - ۱ - پیشاپیش ۲ - پیش از دیگری یا دیگران ۳ - پیش از وقت و موعد؛ عسکرلر - شی تورگن ایدیلر (سربازان پیشاپیش آماده بودند)
Oldiniga
آلدینبگه
(ق. ۱) - در اول؛ قبلا؛ در مرحله‌ی نخست؛ - بی حال آیدی (در اول بی حال بود)
Oldingi
آلدینگی
(ص. ۱) - ۱ - جلویی، لوتر از همه ۲ - قبلی؛ سابق؛ سابقه ۳ - (مجاز) پیشاهنگ؛ پیشتاز؛ پیشقدم
Oldin-keyin
آلدین کبین
← آلدینمه کبین
Oldinlamoq
آلدین لماق
(مص. م.) - جلو رفتن؛ به پیش حرکت کردن
Oldinlashmoq
آلدین لشماق
(مص. ل.) - هر چه بیشتر جلو شدن
Oldinma-keyin
آلدینمه کبین
(ق. ۱) - پشت سر هم؛ به تعقیب هم؛ باله لر - یتیب کیلدیلر (بچه‌ها پشت سر هم رسیدند)

گیریم؛ فرض کنیم؛ - ایتگنیمیز بولمسه، اونده نیمه بوله دی؟ (فرض کنیم پیش بینی ما صورت نگرفت، آنگاه چه می‌شود؟)
Olaymoq
آله‌ی ماق
(مص. ل.) - نامنظم شدن؛ نگران شدن؛ بزرگ باز شدن چشم
Olaytirmoq
آله‌ی تیرماق
(مص. م.) - آله‌ی ماق
Ko'zni~
کوزنی آله‌ی تیرماق
۱ - چشم گرداندن؛ بانگرانی دیدن ۲ - (مجاز) به چشم طمع یا نیت بد دیدن
Olazarak
آله زرزک
(ص. ۱) - نگران؛ بی سرانجام؛ نامنظم (در مورد نگاه چشم)؛ - قره ماق (بانگرانی نگریستن)
Ko'zi~
کوزی آله زرزک
چشمانش نگران است؛ چشمانش دارای حرکات نامنظم است
Olag'on
آله غان
← آغیر
Olag'ovur
آله غا اور
(۱) - قیل و قال؛ سر و صدا؛ هیاهو
~qo'pormoq
آله غا اور قو پورماق
هیاهو و سرو صدا برپا ساختن
Olashaqshaq
آله شقشقی
(۱) - کشرک؛ عقوق؛ عکه
Olashovur
آله شا اور
(ص. ۱) - ۱ - صفت باران یا برف کم با دانه‌های بزرگ ۲ - ← آله توپالان
Olacha-1
آله چه
(۱) - ۱ - پارچه‌ی نخی یا پشمی ۲ - (اف.) پارچه‌ی نخی یا (معمولا) ابریشمی ویژه‌ی دوختن عبا (چپن) الله چه
Olacha-2
آله چه
(ص. ۱) - ← آله - بوله؛ - قاوون (خربزه‌ی ابلق)
Olachalpoq-1
آله چلباق
(۱) - قطعات روشنایی زیر درختان؛ سایه روشنی
Olachalpoq-2
آله چلباق
(ص. ۱) - ۱ - پاره پاره؛ قطعه قطعه ۲ - ناهموار؛ غیر مسطح
Olachipor
آله چپار
[= آله چوپار] (ص. ۱) - ابلق؛ خال خالی؛ دارای رنگهای

(معلوم کردن) ۲۱- وضع یا حالتی پیدا کردن: آرام- (آرام گرفتن) ۲۲- در معرض بیماری قرار گرفتن: وبا آلبیدی (دچار و باشد است) ۲۳- حالت یا وضع ثابت یا محکمی پیدا کردن: اوزینی توتیب- (حالت ثابت یا استوار گرفتن) ۲۴- کار یا فعالیت طبیعی نداشتن یا از آن بازماندن: شیرینلیک تاماغم نی آلدی (شیرینی گلویم را گرفت) ۲۵- اواژه‌ی تأکید به معنی قصد کردن: آلدی اولتیردی قالدی (گرفت نشست) ۲۶- فعل مرکب، به معنی وضع یا حالتی داشتن یا پیدا کردن: او سفرگه یول آلدی (او راه سفر را در پیش گرفت) ۲۷- اجاره یا کرایه کردن: تکسی- (تاکسی گرفتن) ۲۸- صید یا شکار کردن آدریادن بلیق (از رود ماهی صید کردن) ۲۹- اثر گذاشتن: اثر بخشیدن: اشوله مینی آلدی (آهنگ به من تأثیر کرد) ۳۰- ارتباط برقرار کردن: تیلیویزنی آل (تلویزیون را روشن کن) ۳۱- فهمیدن: قبول کردن: دوستینگی گپینی آل (حرفهای دوست را قبول کن) ۳۲- کاری را انجام دادن: دوستی نینگ تامانینی آلدی (از دوستش جانبداری کرد) ۳۳- برگزیدن: انتخاب کردن: اوزیگه ادوه کت آلدی (او برای خود وکیل مدافع گرفت) ۳۴- دچار وضع یا حالتی شدن: رشکدن الو آلدی (از رشک آتش گرفت) ۳۵- در وضعی قرار گرفتن: اوج- (اوج گرفتن)

بغریگه آلماق ~Bag'riga
۱- در آغوش خود گرفتن ۲- (مجاز) در پناه یا حمایت خود گرفتن

قولینی آلماق ~Qo'lini
۱- دست کسی را گرفتن ۲- کمک کردن ۳- (مجاز) اخلاص و ارادت نشان دادن

قولتیغی گه آلماق ~Qo'ltig'iga
۱- زیر بغل گرفتن ۲- (مجاز) به حمایت خود گرفتن
هیقیلداغیدن آلماق ~Hiqildog'idan
۱- از گلویش گرفتن: خفه کردن ۲- (مجاز) مانع کاری شدن

یغیم تیریم آلماق ~Yig'im-terim
حاصل جمع کردن: حاصل برداشتن
تیسکری سیگه آلماق ~Teskarisiga
چیزی را برعکس تصور کردن: خلاف چیزی عمل کردن

یوز آلماق ~Yuz
۱- روی دادن: به وقوع پیوستن ۲- رنگ گرفتن

چایی که از سیب خشک و آب جوش حاصل شود
آلمه گلی ~guli

۱- صورتی رنگ ۲- هنگام گل کردن درخت سیب
آلمه باش ~Olmabosh
(۱) نوعی مرغابی از راسته‌ی غازسانان، که سرو گردن آن صندلی مایل به زردی است

آلمه کیسک ~Olma-kesak
(۱) (گف) وضع یا حالت نگرانی، پریشانی یا تشویش نگاه: کوزلری- تیره دی (چشمانش نگران است)

آلمه خان ~Olmaxon
(۱) (جانورشناسی) از راسته‌ی پستانداران چونده‌ی علفخوار جنگلی، دارای جسم کوچک و دجم دراز: سنجاب

آلمه زار ~Olmazor
(۱) جایی که درخت سیب بسیار رویده باشد: سبزار
آلماق ~Olmoq

(مص.م) ۱- گرفتن ۲- با دست یا وسیله ای نگهداشتن: قاشق بیلن- (با قاشق گرفتن) ۳- استخدام کردن یا به کاری گماشتن: باله گه اژینه گه- (برای بچه دایه استخدام کردن) ۴- برکنار کردن: بیکار کردن: شو کوندن باشلب ایشدن: لیندینگیز (سراز امروز از کار برکنار شدید) ۵- زدودن: پاک کردن: برداشتن: تیرناق- (ناخن گرفتن) ۶- خالی کردن: پایین آوردن: ایلکه سیدن یوکنی- (بار را از دوشش پایین کردن) ۷- حاصل کردن: کوپ درآمد- (عاید زیاد حاصل کردن) ۸- خوردن: نوشیدن: آش- (بلو خوردن) ۹- پذیرفتن: اختیار کردن: ایپک قیزیل رنگ آلدی (ابریشم رنگ سرخ گرفت) ۱۰- ازدواج کردن: خاتین- (زن گرفتن) ۱۱- خریدن: حاوولی- (خانه خریدن) ۱۲- به دست آوردن: سااوورون- (جایزه گرفتن) ۱۳- از میان بردن: دفع کردن: چیان نینگ زهرینی چیان آله دی (زهر کژدم را کژدم دفع می کند) (ضر) ۱۴- اشغال کردن: در برگرفتن: ایکیین لرئی یاوایی اوتلر آلبیدی (کشته را علفهای هرزه اشغال کرده است) ۱۵- فعل معین «توانستن»: او یازه آله دی (او می تواند بنویسد) ۱۶- از چیزی آسیب دیدن: گز- (گاز گرفتن) ۱۷- بستن یا پوشاندن: یوز- (رو گرفتن) ۱۸- سنجیدن: اوزونلیگی نینگ اندازه سینی آل (اندازه‌ی طولش را بسنج) ۱۹- گنجایش داشتن: زل ۲۰۰ کیشی نی آله دی (سالن گنجایش ۲۰۰ نفر را دارد) ۲۰- معلوم کردن: مشخص کردن: بیلیب-

(ص) عالی مقام: آنکه مقام رفیع دارد: بلند مرتبت
عالی او قوو یورتی ~Oliyuquvyo'rtim

(۱) دانشگاه: مؤسسات عالی تعلیمی
آلیش بیریش ~Olish-berish
- آلدی بیردی

آلیشیش ~Olishish-1
(۱) ۱- جنگ زبانی ۲- زد و خورد: زدن یکدیگر ۳- جنجال

آلیشیش ~Olishish-2
(۱) عمل یا فرایند گرفتن
آلیشماق ~Olishmoq

(مص.م) ۱- آلماق ۲- جنگیدن: زد و خورد کردن ۳- (مجاز) بحث یا مناظره کردن ۴- مشاجره کردن: دعوا کردن

بیل آلیشماق ~Bel
مسابقه کردن: زور آزمایی کردن
یاقه آلیشماق ~Yoqa

دست به یقه شدن: با گرفتن یقه‌ی همدیگر جنگیدن
آلیش ساتیش ~Olish-sotish
(۱) خرید و فروش

آلیشتیرماق ~Olishtirmoq
(مص.و) (۱) دوتارابه جان هم انداختن: جنگاندن
آلیشوو ~Olishuv

- آلیشیش
آلکیش لماق ~Olkishlamoq
(مص.م) ۱- سگ را به جنگ سگ دیگر یا گزیدن شخصی تحریک کردن ۲- (مجاز) دوتن را به جان هم انداختن: با یکدیگر مخالف یا ضد ساختن

آله ~Olloh
[=الله] (۱) الله: خدای آفریدگار یگانه (بر اساس آموزش قرآن)

یا الله ~Yo
خدا یا مدد!

الله اکبر ~uakbar
خدا بزرگترین است: در مقام دعا کردن

آلمه ~Olma
(۱) ۱- سیب ۲- درخت از تیره‌ی گلسرخیان، دارای گلهای چتری، برگهای کرکی و میوه‌ی درشت ۳- میوه‌ی آن درخت که درشت، کروی، خوراکی، آبدار، شیرین یا ترش و شیرین است

آلمه چای ~choy

معلومات علمی یا هنری: فیزیکه- سی (المپیاد فیزیک)

الیمپیه ~Olimpiya
(ص) منسوب به المپیاد: المپیک: - اویینلری (بازیهای المپیک)

آلینماق ~Olinmoq
(مص.مج) آلماق

آلیق سالیق ~Oliq-soliq
(۱) مالیات

آلیق ساتیق ~Oliq-sotiq
- آلیش ساتیش
آلیس ~Olis

(ص) ۱- دور ۲- در فاصله‌ی زیاد ۳- دوامدار: دراز مدت
آلیس نی کوزلماق ~niko'zlamog
دور اندیشی کردن

آلیس لماق ~Olislamoq
(مص.ل) ۱- دور شدن ۲- به جای دوری رفتن ۳- مدتی گذشتن ۴- تأخیر شدن: دیر شدن

آلیس لشماق ~Olishlamoq
(مص.ل) ۱- هر چه بیشتر دور شدن ۲- بیش از پیش تأخیر شدن
آلیس لک ~Olishlik

(۱) ۱- دوری ۲- وضع یا کیفیت دور بودن ۳- فاصله: مسافت ۴- جدایی ۵- وضع یا کیفیت دیری: تأخیر
آلیس یقین ~Olis-yaqin

(ص) دور و نزدیک: هر جا: تماشاچیلر- دن کوپ کیلگن ایدیلر (تماشاچیان زیاد از دور و نزدیک آمده بودند)

عالی ~Oliy
(ص) ۱- عالی: عالیه ۲- برتر: والا تر ۳- بسیار خوب و برجسته ۴- دوره‌ی تحصیلات بالاتر آموزش متوسط

فرمان عالی ~Farmoni
فرمان صادر شده از بلندترین مقام دولتی
جناب عالی لری ~Janobi~lari

جناب عالی: خطاب احترام آمیز بزرگان
عالی مجلس ~Oliymajlis
(۱) ۱- مجلس ۲- نهاد قانونگذاری ۳- جایی که اعضای قانونگذاری (معمولا نمایندگان انتخابی) گرد آیند ۴- (درز، اف، دری) شورای ملی

عالی مقام ~Oliymaqom

بازی ورق، ورقی که دارای شش خال است ۲- مسدس؛
مسمخطی که هر بند آن دارای شش مصرع باشد
Altin آلتین
(۱) ۱- طلا ۲- عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۷۹ و وزن اتمی ۱۹۶/۹۶، به رنگ زرد درخشان، چکشخوار و شکلیپذیر، رنگ نزن، محلول در تیزاب سلطانی که هم به صورت آزاد و هم به صورت ترکیب وجود دارد. برای ضرب سکه، جواهر سازی، داروسازی و در دستگاههای هادی الکتریسیته به کار می رود ۳- (مجاز) چیز بسیار گرانبها - آلتون
آلتین باش ~bosh
(مجاز) دارای هوش و فهم خوب
آلتین وادی ~vodiy
(مجاز) وادی یا منطقه‌ی سرسبز، پر حاصل و آباد
آلتین کوز ~kuz
پر میوه‌ترین و پر حاصل‌ترین وقت سال
آلتین آدم ~odam
(مجاز) آدم خوب و نیک
قاره آلتین Qora~
(مجاز) نفت
قولی آلتین Qo'li~
(مجاز) به هر کاری ماهر و کارساز
آق آلتین Oq~
(۱) (مجاز) پنبه
آلتین گوگورت Oltingugurt
(۱) گوگرد؛ عنصر شیمیایی نافلز، با عدد اتمی ۱۶ و وزن اتمی ۳۲/۰۶، جسم جامد زرد و شکننده یا شفاف، که در صنعت مصرف فراوان دارد؛ سولفور - آلتین گوگرد
آلتین لماق Oltilnamoq
(مص. م.) طلا گرفتن؛ سطح چیزی را با ورقه‌ی طلا پوشاندن
آلتین لنماق Oltilnlanmoq
(مص. ل.) ۱- ← آلتین لماق ۲- همچون طلا درخشیدن ۳- مانند طلا دارای رنگ زرد درخشان شدن
آلتین لتماق Oltilnatmoq
(مص. م.) طلا گرفتن (بوسیله‌ی کسی)
آلتین قازیق Oltilnqoziq
← قطب یولدوزی
آلتین قونغیز Oltilnqo'ng'iz
← طلا قونغیز

(۱) بادهای شدید و تند، همراه بایرف و باران آمیخته؛
اله چاپقون
آلپ Alp
← الپ
آلپ ارسلان Olparslon
(۱) ۱- شیر دلیر ۲- نام پادشاه معروف سلجوقی الپ ارسلان
آلپاق Olpoq
(۱) پارچه‌ای باشد به طرح و اسلوب بریده از جانب پشت، که برای برانندگی و زینت برگریبان جامه بدوزند
آلقه‌ماق Olqamoq
(مص. م.) دعای خیر کردن؛ خواستن چیزهای خوب از خدا برای کسی
آلقیندی Olqindi
(ص.) پس مانده‌ی صابون؛ (اف.) القوندی
آلقیندی قیراق ~qayroq
سنگ فسان بسیار نازک شده از اثر کاربرد زیاد
آلقیش Olqish
(۱) ۱- دعا؛ سخنانی برای خواستن چیزهای خوب ۲- تحسین؛ شادباش ۳- امتنان؛ سپاسگزاری
آلقیش لماق Olqishlamoq
(مص. م.) ۱- دعای خیر کردن ۲- تحسین کردن؛ شادباش گفتن ۳- امتنان کردن؛ سپاسگزاری کردن
آلقار Olqor-1
(۱) قوچ کوهی
آلقار Olqor-2
(ح.) (قد.) دعا کند - المقر
آل تمغا Oltamg'o
(۱) مجهر و نگین پادشاهان ترک که در یارلیغها و فرامین به رنگ سرخ زده می شد و آن را «آل» نیز گویند - آل تمغه
آلتی Olti-1
(۱) ۱- شش؛ عدد اصلی پس از پنج و پیش از هفت
آلتی Olti-2
(ص.) ۱- شش ۲- یکی بیش از پنج عدد؛ بیغیم تیریم
آلماق کتاب (شش کتاب) ۳- ششم؛ بیغیم تیریم
آلماق نچی قوت (طبقه‌ی ششم)
آلتی بورچک Oltiburchak
(۱) (هندسه) شش گوشه؛ مسدس
آلتی لیک Oltilik
(۱) ۱- وضع یا کیفیت شش بودن؛ شش تایی ۲- در

(فع) (قد، مضارع التزامی) می‌گیرد؛ بگیرد؛ کتابنی
بیغیم تیریم آلماق (کتاب را می‌گیرد، کتاب را (شاید) بگیرد) - آلر
آلو Olov
(۱) ۱- آتش ۲- جسم سوختنی که با هوا ترکیب شده و نور و گرما تولید کرده باشد ۳- جسم سوزان ۴- گرمی؛ تفتگی ۵- (مجاز) شور و شوق و هیجان؛ بیغیم تیریم
آلماق بیگیت (جوان پر شور و شوق)؛ آلو
آلوده‌ی ~day
همانند آتش؛ (مجاز) سوزاننده؛ تند
آلوکوزلر ~ko'zlar
چشمان درخشان
آلوفنسلی ~nafasli
۱- آتش نفس ۲- (مجاز) دارای زبان تند و صریح
Ikki~orasida(o'rtasida)qolmoq
ایکخی آلو آره سیده قالماق
۱- همزمان به دو مشکل دچار شدن؛ میان دو تصمیم دشوار یا سرنوشت ساز قرار گرفتن ۲- حالت تردید و بلاتکلیفی آزاددهنده
Kesakdan~chiqqanday
کیسکدن آلو چیققنده‌ی
سرزدن کار یا عملی از شخص بی‌عرضه یا بی‌کاره
Urush~iniyoqmoq
اوروش آلوینی یا قماق
جنگ را آغاز کردن؛ به جنگ هم انداختن
آلودان Olovdon
(۱) آتشدان؛ جای آتش در منقل، کرسی، اجاق، سماوار، بخاری یا تنور
آلوکورزک Olovkurak
(۱) بیلچه‌ای برای گرفتن یا انتقال آتش؛ خاک انداز
آلوفلنماق Olovlanmoq
(مص. ل.) ۱- مانند آتش گرم و داغ شدن ۲- (مجاز) تند شدن؛ شدت گرفتن؛ اونینگ نفرتی کون سه بین آلوولنیب کیتردی (روز به روز نفرت او شدید می‌شد)
آلوفلنتیرماق Olovlantirmoq
(مص. م.) آلوولنماق
آلوفلی Olovli
(ص.) ۱- دارای آتش ۲- گرم؛ سوزان
آلایش Oloyish
(۱) آلیش؛ آلودگی؛ ناپاکی
آلچاپغون Olochopg'un

قلمگه‌آلماق Qalamga~
نوشتن؛ شامل فیرست ساحن
قیغی‌گه‌آلماق Qiyig'iga~
مخالف چیزی یا عملی قرار گرفتن
آلماس Olmos-1
[الماس] (۱) ۱- الماس ۲- کانی بی‌رنگ، متبلور، از کربن خالص، با ضریب شکست شدید و توان پراکندگی زیاد، سخت‌ترین جسم شناخته شده و نسبت به پرتو ایکس شفاف، دارای کاربرد در جواهرسازی، ساخت مته‌های حفاری و شیشه بری
۳- (مجاز) ز رنگ و تیز ۴- (مجاز) وضع یا کیفیت تیز و برخابودن ۵- نام آقایان
آلماس Olmos-2
(۱) گیاه یک ساله‌ی خودرو از تیره‌ی آلکان، دارای گل‌های زرد
آلماش Olmosh
(۱) (دستور) ضمیر؛ واژه‌ای که جانشین اسم شود
آلموروت Olmurut
[امرود] (۱) (گف.) گلابی؛ ناک
آلمان Olomon
(۱) ۱- گروه مردم؛ جمعیت؛ ازدحام ۲- (مجاز) غارتگر ۳- (اف.) مجاز) آدم چابک و ز رنگ اله‌مان
آلمان قیلماق ~qilmoq
به صورت دسته جمعی لت و کوب کردن یا کشتن؛ شورش و عصیان کردن
آلمانچی Olomonchi
(۱) غارتگر؛ چپاولگر
آلمانچی لیغ (لیک) Olomonchilig'
(۱) غارتگری؛ چپاولگری
آلانگ Olong
(۱) بلندپه‌ای اطراف نهر شکسته
آلاق بولاق Oloq-buloq
(ص.) ۱- ویژگی یا حالت غیر عادی نگاه چشم ناشی از حیرت یا ترس ۲- به طریق مزاحجه به کار می‌رود، به معنی شوره و بهم برآمده باشد
آلار Olor-1
(۱) (قد.) گیرنده - آلر
آلار Olor-2
(ض.) (قد.) ضمیر شخصی جمع غایب؛ آنها؛ آنان؛ ایشان - اولر؛ آلر
آلار Olor-3

آلچاقلیک

(۱) رذالت؛ وضع یا کیفیت رذل بودن

اوم
[اهم] (۱) (فیزیک) اهم؛ واحد مقاومت الکتریکی برابر مقاومتی که از طریق آن جریانی به قدرت یک آمپر بگذرد در صورتی که اختلاف پتانسیل دو سر آن یک ولت باشد

عام
(ص) ۱- عام ۲- همگانی ۳- عامی

آمد
(۱) ۱- شانس ۲- بخت؛ طالع؛ بخت مساعد؛ ۳- ینگیز بلند (طالع شما عالیست) ۴- فرصت، مجال یا امکان
آمدی کیلیدی
شانس آورد؛ کارش خوب شد

آمدی کبتدی
شانس از او رو گرداند؛ در کارش موانع پیداشد

آمد (بخت) قوشی باشیگه قوندی
مرغ سعادت بر سرش نشست؛ شانس به او روی آورد

آمدگپ
برابر آمدن حرف در موردی

آمدلی
(ص) ۱- طالع‌مند؛ صاحب اقبال؛ بختیار

آمدسبز
(ص) ۱- بی طالع؛ فاقد شانس یا بخت

آمبار
[انبار] (۱) انبار؛ جای نگهداری کالا، اسباب یا خواربار

سوو آنباری
ذخیره‌ی بزرگ غیر طبیعی آب

آمبار
(۱) روزنه؛ لوله یا مجرای آب زیر دیوار

آمبارخانه
[انبارخانه] (۱) انبارخانه؛ خانه یا ساختمانی که در آن انبار قرار دارد؛ انبار؛ مخزن

آمبارچی
(۱) آنکه مدیر انبار است

امبودسمن
(۱) ۱- نمایندگی سازمان یا مؤسسه‌ی با نفوذ بین المللی در یک کشور؛ م. ت. نینگ اوزبیکستانده

گی ~ ی (نماینده‌ی سازمان ملل در ازبکستان) ۲- ناظر یا ناظران اجرای قوانین

گوناگون، دارای بخش خوراکی آبدار و گوشتی در اطراف هسته‌ی چوبی و سب و پوسی ناک

آلفه
(ق) ۱- به پیش؛ به جلو ۲- به طرف پیش ۳- جلوتر؛ زودتر؛ بویزدن پیغم تیریم آلمات (از این جا پیشتر)
آلفه
(ص) (گف) حرفی برای حرکت دادن یا لغزیدن به جلو؛ دوستلر، پیغم تیریم آلمات! (دوستان، به پیش!)

آلغیر
(۱) ۱- صیاد خوب و ماهر ۲- سگ گزنده ۳- (مجاز) کسی که حق یا سهم خود را می‌تواند بگیرد ۴- کسی که مال دولت یا کسی را به طریق ناروا تصاحب کند
آلغیچ
(۱) گیرنده؛ آنکه چیزی را می‌گیرد یا دریافت می‌کند

کوز آلغیچ
آنچه چشم را بربرد یا خیره سازد؛ چشمگیر

آلغیچ
(ص) (گف) گیرنده؛ دارای توانایی یا عمل گرفتن

آلچه
(۱) ۱- آلبالو ۲- درختچه از تیره‌ی گلسرخیان، با برگهای بیضی نوک تیز و دنداندار، گلهای سفید و تقریباً چتری ۳- میوه‌ی آن درختچه که کروی کوچک، آبدار و سرخ است و مصرف خوراکی دارد؛ آلبالو

آلچهزار
(۱) جایی که در آن درختان آلبالو زیاد روییده باشد

آلچی
(۱) اسب؛ پهلوی گود بچول یا شتالینگ در قاپ بازی

آشیقی آلچی
بحولش اسب نشست، یعنی طالع یا شانس آورد، آنکه کارش خوب و رو به راه است

آلچین
(۱) ۱- یکی از قبایل ترکی ۲- هر یک از افراد این قبیله

آلچین
(۱) دیواره‌ی تنه‌ی کوه

آلچین توقماق
(۱) چکش چوبی؛ چکش از جنس چوب توخماق؛ تخماق

آلچاق
(ص) (کم) رذل؛ فرومایه؛ سفله؛ نابکار

آلچاق
(ص) (کم) رذل؛ فرومایه؛ سفله؛ نابکار

آلچاق
(ص) (کم) رذل؛ فرومایه؛ سفله؛ نابکار

آلچاق
(ص) (کم) رذل؛ فرومایه؛ سفله؛ نابکار

آلتاو

(ص) ۱- هرشش؛ هرشش تا

آلتاولان

(۱) ۱- هرشش نفر یا یکدیگر ۲- هرشش تا با هم؛ شش نفری؛ پیغم تیریم آلمات آله بولسه، آغزیده گی نی آلدیر؛ تورتاوان توکل بولسه، اونمه گن نی اوندیرر (شش تن نامتحد، می‌بازند؛ چهارتن متحد می‌برند)

آلتای
(۱) ۱- اهالی منطقه‌ی کوهستانی خود مختار آلتای در فدراتوریوسیه، که عموماً ترک تبار اند ۲- (زم) نام کوهیست در آن منطقه ۳- (زبان شناسی) خانواده‌ی زبانهای ترکی یا زبانهای التصافی

آلتایر
(۱) (ج) آلتای

آلتون بیلکه
(۱) احکام و یاریهای خانان ترک، که ویژه‌ی مالیات و محاسبات والوالی باشد؛ - آلتون بیلگا

آلتونلغ
(ص) ۱- زربفت؛ دیبای طلا باف - آلتونلیغ (آلتین لیغ)

آلتوت
(۱) ۱- (قد) هرج و مرج؛ بی نظمی؛ آشفتگی ۲- آشوب

آلو
(گف) ۱- آله خوری

آلوده
(ص) ۱- آلوده ۲- ناپاک ۳- ناخالص ۴- گرفتار در وضعی دشوار و ناخوشایند؛ یمان فعلکه پیغم تیریم آلمات (آلوده به کارهای بد و ناشایست)

آلوو
(۱) ۱- عمل گرفتن ۲- (ریاضی) تقریب؛ عمل معلوم کردن تفاوت دو کمیت نسبت به یکدیگر؛ کاهش ۳- جدا سازی

آلووچی
(۱) خریدار؛ آنکه کالایی را می‌خرد

آلولی
[آلبالو] (۱) (گف) آلبالو

آلخوری
(۱) ۱- آلو ۲- یک گروه از درختان تیره‌ی گلسرخیان، با جوانه‌های تازه‌ی بی‌کرک یا کرکدار و میوه‌ی خوراکی ۳- میوه‌ی درخت آلو از نوع شفت با اقسام و رنگهای

آلتاوسیمون
(ص) ۱- مانند طلا ۲- دارای رنگی مانند طلا

آلتین تمغه
(۱) ۱- مهر طلایی ۲- یکی از قبایل ازبک - آلتون تمغا

آلتینچی
(۱) ۱- ششمی؛ آنکه در ردیف، مرتبه یا جایگاه ششم قرار دارد

آلتینچی-۲
(ص) ۱- ششم؛ دارای ترتیب، ردیف، مرتبه یا جایگاه شش

آلتی-یئتیبورقا
(۱) (مجاز) شش جهت و هفت آسمان

آلتی یاق
(هندسه) شش سطحی؛ شش وجهی

آلتی یوز
(۱) ۱- ششصد؛ عدد اصلی پس از پانصد و نود و نه و پیش از ششصد و یک

آلتی یوز
(ص) ۱- ششصد ۲- یکی پیش از پانصد و نود و نه و نر

آلتی یوز
عدد ۳ - ششصدمین

آلتی یوزینچی-۱
(۱) آنکه در ردیف، مرتبه یا جایگاه ششصدم قرار دارد

آلتی یوزینچی-۲
(ص) ۱- ششصدم؛ دارای ترتیب، ردیف، رتبه یا جایگاه ششصد

آلتیش
(۱) ۱- شصت؛ عدد اصلی پس از پنجاه و تره و پیش از شصت و یک

آلتیش
(ص) ۱- شصت ۲- یکی پیش از پنجاه و تره عدد ۳- شصتم

آلتیشینچی-۱
(۱) ۱- شصتمی؛ آنکه در ردیف، مرتبه یا جایگاه شصتم قرار دارد

آلتیشینچی-۲
(ص) ۱- شصتم؛ دارای ترتیب، ردیف، مرتبه یا جایگاه شصت؛ شصتمی

آلتالی
(۱) جانور پست به بزرگی گربه که موی آن سرخ است و پوست آن را پوستین کنند و بر دوره‌ی کلاه بوزند. آنکالی نیز گویند و در ترکی عثمانی «چلغاوه» نامند

خویش در کودکی فرامی‌گیرد و به آن زبان باهم میهنان
خویش سخن می‌گوید

آنه وطن ~vatan
جایی که شخص در آن متولد و بزرگ شده، برایش
مقدس و عزیز است

آنه سی اوپمه گن قیز ~sio'pmaganqiz
دختر باکره و باعفت

آنه سوتی دهی پاک ~sutidaypok
کاملاً پاک و بی‌غش؛ خالص

گپ‌نینگ آنه‌سی Gapning~si
اصل گپ؛ حقیقت موضوع

قهرمان آنه Qahramon~
عنوان اعزازی برای مادرانی که ۱۰- فرزند به دنیا آورده
و برورده باشند

آنه باشی Onaboshi
(ا.ا) (گف.) ۱- زن کارگزار روزگار یا جمعیتی ۲- (فم)
رهبر دو دسته‌ی بازیکنان در بازیهای کودکان

آنه جان Onajon
(ح.) واژه‌ی خطاب احترام آمیز یا مهر آمیز به مادر یا
زن سالخورده

آنه لرحه Onalarcha
(ق.) مادرانه؛ به شیوه‌ی مادر، از روی مهر و
سنجیدگی؛ مادروار؛ اونی ~ بغریکه باسدی (او را
مادروار در آغوش فشرد)

آنه لیک Onalik
(ا.ا) ۱- مادری ۲- وضع یا کیفیت مادر بودن ۳- (مجاز)
نیکی و مهربانی مادرانه؛ او همه‌گه ~ قیلدی (او در
حق همه مادری کرد)

آنه خان Onaxon
(ا.ا) ۱- آنه جان ۲- زن سالخورده در جمع زنان

آنه خاتین Onaxotin
(ا.ا) ۱- زن محترم و سالخورده ۲- زن رهبر یا کارگزار ۳-
(مجاز) عنوانی برای دخترکان پرحرف

آنده ساند Onda-sonda-1
(ق.) گاهی؛ برخی وقتها؛ دوستیمنی ~ کوریب توره
من (دوستم را گاه گاهی می‌بینم)

آنده ساند Onda-sonda-2
(ق.) اینجا و آنجا؛ کم کم؛ ~ کوکرگن نهالدر (نهالهایی
که اینجا و آنجا رویده)

آنداق Ondoq
آنداق

چهار پا، بویژه گاو بر روی زمین کشیده می‌شود؛ قلبه
آماج Omoch-2

(ا.) نشانه؛ آنچه به سویی تیر اندازی کنند؛ هدف؛ در
برخی از لهجه‌های زبان ترکی و زبان فارسی به شکل
«آماج» گویند و نویسند

آماج Omoch-3
(ا.) (قد.) واحد سنتی اندازه گیری طول برابر با یک
بیست و چهارم فرسنگ، هر فرسنگ ۲۴ آماج باشد

آماج Omoch-۴
(ا.) تخت پادشاهان؛ اورنگ

آماج بوینتوروق Omoch-bo'yinturuq
(ا.) گاو آهن، یوغ و سایر اجزای آن که در شخم زدن
زمین به کار رود

ترقه توروق، آماجگه بوینتوروق Taraqaturuq, omochgabo'yinturuq
هیاهو و سروصدا برای کاری ناچیز و کم اهمیت

آموز Omuz
[آمیز] (پس.) آمیز، آمیخته؛ حیرت ~ (آمیخته به
حیرت؛ تعجب آمیز)

این پسوند فارسی در زبان از یکی یا بنا بر ویژگی تلفظ
و یا به غلط به شکل پسوند «آموز (یاد گیرنده» به کار
برده می‌شود، که اکثر وقت معنی دقیق و درست واژه
را افاده نمی‌کند

آن On-1
(ا.) آن؛ زمان بسیار کوتاه؛ دزم؛ لحظه آبی (یک
لحظه)

آن On-2
(ض.) آن؛ مورد اشاره یا گفتگو؛ ~ حضرتلری (آن
حضرت شان)

آنه Ona
(ا.ا) ۱- مادر ۲- جاندار ماده‌ای (بویژه انسان) که دارای
فرزند باشد ۳- پدید آورنده یا پرورش دهنده؛ ~ وطن
(مادر میهن) ۴- عنوان احترام آمیز یا مهر آمیز برای
زنان سالخورده

آنه‌سی ~si
خطاب شوهر به همسرش

آنه‌زار ~yizor
مادر مهربان و غمخوار

آنه‌تیلی ~tili
زبان مادری؛ زبانی که شخص از مادر و خانواده‌ی

کیفیت دلخواه برای انجام کاری ۴- مایل؛ دارای
گرایش؛ یاردمگه ~ (مایل به کمک کردن است ۵-

آمال Omol
(ا.) آمال؛ امل؛ آرزو

آمان Omon
[آمان] (ا.ا) ۱- آمان ۲- ایمنی؛ زنده‌ار ۳- (مجاز)
سلامتی ۴- نام آقایان

آمانت Omonat-1
[آمانت] (ا.ا) ۱- آمانت ۲- درستکاری ۳- آنچه برای
نگهداری یا استفاده‌ی موقت به دیگری سپرده شده
باشد ۴- عمل یا فرایند سپردن چیزی به دیگری برای
نگهداری

آمانت کسخه ~kassa
صندوق امانت

آمانت Omonat-2
[آمانت] (ص.) ۱- ناپایدار؛ بی دوام ۲- ناستوار؛
سست؛ بی ثبات آنا (بنای ناستوار)

آمانتچی Omonatchi
(ا.) آنکه در صندوق امانت پول گذاشته

آمان ایسان Omon-eson
← آمان

امانیم Omonim
(ا.) (زبان شناسی) دوا یا چند واژه که در تلفظ و نوشتن
یکسان و در معنی مختلف باشند، مانند آت (اسم، آت
(اسب، آت (شلخیک یا پرتاب کن، آت (مجاز)
شهرت

امانیمیکه Omonimika
(ا.) (زبان شناسی) ۱- مجموعه‌ی واژه‌های متشابه
یک زبان ۲- بخشی از دانش زبان شناسی که از
واژه‌های متشابه بحث می‌کند

امانلیک Omonlik
(ا.ا) ۱- وضع یا کیفیت آمان بودن؛ امنیت ۲- (مجاز)
وضع یا کیفیت سلامت بودن؛ سلامتی

آمان آمان Omon-omon
(ا.) حالت امنیت و آسایش پس از جنگ

آمان سیز Omensiz
(ص.) ۱- بی آمان ۲- فاقد امنیت

آماج Omoch-1
(ا.) گاو آهن؛ ابزاری برای کندن و شخم زدن زمین،
دارای تیغه‌های فولادی سنگین، که به وسیله‌ی

امبور Ombur
[انبر] (ا.ا) انبر دست؛ ابزار فلزی کارگاهی که از دو بازو و

دو فک با محور مشترک تشکیل شده و به صورت اهرم
مضاعف (نوع سوم) برای گرفتن اشیاء، بریدن سیم،
کشیدن میخ ... به کار می‌رود، بازوها در این نوع انبر
معمولاً با مواد عایق یا لاستیکی پوشیده شده است

آمی Omi
[آمی] (ص.) ۱- آمی ۲- بی سواد؛ درس نخوانده ۳-
مادری؛ منسوب به مادر

عامل Omil-1
(ا.ا) ۱- عامل ۲- کارگر ۳- نام آقایان

عامل Omil-2
(ا.) آنچه رویدادی یا پدیده‌ای را پدید آورد؛ سبب؛
علت؛ موجب؛ انگیزه

عاملکار Omilkor
(ا.) کارگزار ماهر

عاملکارلیک Omilkorlik
(ا.) وضع یا کیفیت کارگزار ماهر بودن

آمین Omin
(دعا) آمین؛ چنین باد (واژه‌ای که در تأیید دعا گفته
می‌شود)

آمیخته Omixta
(ص.) ۱- آمیخته ۲- ترکیب ۳- مخلوط

عامخه Omma
(ا.ا) ۱- عامه ۲- همگان ۳- توده‌ی مردم عادی

عامه‌باب Ommabop
[عامه باب] (ص.) ۱- مناسب برای همگان یا بیشتر
مردم ۲- عامه پسند؛ توده پسند؛ مردم پسند

عامخه‌لشماق Ommalashmoq
(مص.ل.) هر چه بیشتر عمومی شدن؛ همگانی
شدن

عامه‌لشتیرماق Ommalashtirmoq
(مص.م.) عمومی ساختن؛ همگانی کردن

عامخوی Ommaviy
(ص.) مربوط یا متعلق به عامه یا همگان؛ ~ حرکت
(حرکت همگانی)

عاموی‌لشماق Ommaviylashmoq
(مص.ل.) هر چه بیشتر همگانی شدن؛ بیش از پیش
شکل همگانی گرفتن؛ عمومیت یافتن

آماده Omoda
(ص.) ۱- آماده ۲- دارای آمادگی ۳- دارای وضع یا

دیگر: ~ بالیم (بچه‌ی خوبم)
Oppog'im آپاغیم
 عنوان مهرآمیز و نوازشگرانه به فرزند
 آپاق‌قیز
 دختر خوب: دختر جان
Opportunizm اپرتونیزم
 [=اپورتونیزم] (۱) اپورتونیزم: فرصت طلبی
Opportunist-1 اپرتونیست
 [=اپورتونیست] (۱) اپورتونیست: فرصت طلب
Opportunist-2 اپرتونیست
 (ص) اپورتونیست: صفت آنکه فرصت طلب است
Opportunistlik اپرتونیستلیک
 (۱) وضع یا کیفیت اپورتونیست بودن
Oppozytsiya اپزیتسیه
 [=اپوزیسیون] (۱) (سیاسی) ۱- اپوزیسیون ۲- موضع
 گیری مخالف در برابر یک نظریه یا عمل و ایجاد مانع
 برای آن؛ تقابل ۳- گروه نمایندگان یا افراد مخالف با
 سیاست دولت در یک جامعه ۴- حزب یا جبهه‌ی
 مخالف
Op-ochuq آپ‌آچوق
 [=آپ - آچیق] (ق) ۱- کاملاً باز: بی‌زکیلگنده ایشیکلر
 ~ ایکن (ما که آمدیم، درها کاملاً باز بود) ۲- کاملاً
 روشن: کاملاً بی‌ابر؛ صاف: بوگون آسمان ~ (امروز
 آسمان کاملاً بی‌ابر است)
Optik-1 اپتیک
 (۱) کسی که به علم اپتیک آگاهی و با آن سروکار
 دارد ۲- کسی که با ساختن اسبابهای اپتیکی سروکار
 دارد
Optik-2 اپتیک
 (ص) اپتیک: مربوط به نور یا بینایی: اپتیکی: ~
 جریانلر (حوادث اپتیکی)
Optika اپتیکه
 [=ارپتیک] (۱) اپتیک: شاخه‌ای از علم فیزیک که به
 مطالعه‌ی خواص نور، تولید و انتشار آن در
 دستگاههای بینایی می‌پردازد: اوپتیک
Optimal اپتیمیل
 (ص) بسیار مناسب: بهترین: دارای کیفیت عالی
Optimist اپتیمیست
 (ص) خوشبین: دارای خوشبینی
Optimistik اپتیمیستیک
 (ص) خوشبینانه: دارای خوشبینی

Opichlamoq اپیچلماق
 ← اپیچماق
Tishdatishlab, orqada opichlab تیشده تیشلب، آرقه ده اپیچلب
 مانند مردمک چشم حفاظت کردن: حمایت کردن
Opichmoq اپیچماق
 (۱) کسی را بر گرده‌ی (پشت) خود سواری
 دادن: باله‌نی ~ (بچه را کول کردن) ۲- به پشت کسی
 سوار شدن
Opichtirmoq اپیچتیرماق
 (م.ص) ۱- کسی را پشت خود سوار کردن ۲- به
 پشت کسی سوار شدن
Opoq-1 آپاق
 (ص) ۱- پاکیزه: تازه: یوونیب ~ بولدی (پس از
 استحمام پاک و تازه شد)
Opoq-2 آپاق
 (ح) حرفی احترام آمیز یا مهر آمیز برای بی‌بی، مادر،
 پدر به جای واژه‌ی بزرگ: ~ بووی (آپاق بی‌بی یا مادر
 بزرگ): ~ ده ده (آپاق پدر یا پدر بزرگ)
Opoqi آپاچی
 (۱) عنوان احترام آمیز برای پدر بزرگ و مادر بزرگ: ~
 سینی کورماق اوچون کیتدی (به دیدن پدر بزرگ یا
 مادر بزرگ خود رفت)
Opog'a آپاغه
 (۱) عم: برادر پدر
Opog'oyi آپاغاچی
 (۱) عنوان احترام آمیز یا مهر آمیز برای زنان سالخورده
Op-ochiq آپ‌آچیق
 ← آپخه آچیق
Oppa-ason آپه‌آسان
 (ض) آسان: سهل
Oppa-oydin آپه‌آیدین
 (ص) ۱- روشن ۲- (مجاز) واضح: قابل فهم
Oppa-ochiq آپه‌آچیق
 (ص) ۱- باز ۲- (مجاز) واضح: قابل درک
Opponent اپنینت
 (۱) کسی که در باره‌ی سخنرانی یا اثر علمی
 شخصی اظهار عقیده می‌کند ۲- کسی که مخالف
 است
Oppoq آپاق
 (۱) ۱- ← آق ۲- عنوان مهرآمیز به فرزند یا بچه‌های

Ontarmoq آنترمماق
 (گف) ← آغدرماق
Ontxo'r آنتخور
 (ص) ۱- سوگند خوار ۲- کسی که قسم یاد کند ۳-
 آنکه در هر موردی قسم بخورد، ولی به حرفش عمل
 نکند
Opa آپه
 (۱) ۱- خواهر بزرگ: نسبت زن به برادران و خواهران
 کوچکتر از خودش ۲- عنوان احترام آمیز یا مهر آمیز
 به زنان بزرگتر از خود
Opalar آپه‌لر
 (۱) (اسط) جنهایی که به صورت زن ظاهر می‌شوند
~tegibdi آپه‌لر تیگیبدی
 (گف) جن زده: جن‌ها سایه‌انداخته
Opera اوپیره
 [=ارپرا] (۱) ۱- ارپرا ۲- نوعی نمایش همراه با
 موسیقی، یا با آواز همه یا اغلب شخصیت‌های آن ۳-
 ساختمانی که برای چنین نمایشی ایجاد شده باشد
Operativ اوپیره‌تیو
 (ص) ۱- مربوط یا منسوب به عملیات نظامی ۲- ج
 دخی: فعال: ویژگی آنچه با سرعت عمل اجرا گردد
 ۳- مؤثر
Operativlik اوپیره‌تیولیک
 (۱) وضع یا کیفیت جدی یا سریع بودن
Operator اپیره‌تر
 [=اپراتور] (۱) ۱- اپراتور ۲- متصدی به کار انداختن و
 کار کردن بایک دستگاه یا ماشین (تحریر، چاپ...):
 کاربان ۳- فیلمبردار
Operatsiya اپیردتسیه
 (۱) ۱- عمل ۲- عمل جراحی ۳- عملیات یا فعالیت
 نظامی ۴- مجموعه‌ای از کارهای مربوط به یکدیگر
 که برای منظور معینی انجام گیرد
Operetta اپیرته
 [=ارپرت] (۱) ۱- ارپرت ۲- (موسیقی) اپرای سبک اعم
 از اینکه بلند یا کوتاه باشد: کرمیدی موزیکال ۳-
 ساختمانی که برای اجرای چنین نمایشی ایجاد شده
 باشد
Opium اپیوم
 ← افیون
Opiy اپی
 ← افیون

(ق) ۱- آنچنان ۲- آن گونه ۳- به آن گونه: به آن
 شیوه: چنان - انداق
Ong-1 آنگ
 (۱) ۱- شعور ۲- حالت یا کیفیت آگاهی از چیزی، بویژه
 از وضع ذهنی خویش ۳- حالت یا کیفیت آگاهی از یک
 شیء، حالت یا واقعیت بیرونی ۴- حالتی که دارای
 ویژگی احساس، اراده، عاطفه و تفکر باشد ۵-
 مجموعه‌ی حالت‌های آگاهانه‌ی شخصی ۶- حالت
 عادی زندگی آگاهانه، که در آن شخص در حال خواب،
 بی‌هووشی، مسنی یا بیهوشی نیست
Ong-2 آنگ
 (۱) (گف) شکار: صید
Ongli آنکلی
 (ص) ۱- دارای شعور ۲- مربوط یا منسوب به شعور
 ۳- (مجاز) آگاه از حقایق و رویدادهای اجتماعی،
 سیاسی، تاریخی و مسئولیت‌های خویش
~ravishda آنکلی‌روشه
 به گونه‌ی شعوری ۲- آگاهانه: قصدی
Onglilik آنکلی‌لیک
 (۱) وضع یا کیفیت با شعور بودن
Ongsiz آنگسیز
 (ص) بی‌شعور: نادان: بی‌عقل: احمق: نفهم: بی
 ادراک
Oniy آنی
 (ص) ۱- آنی ۲- بدون درنگ یا تأخیر ۳- بدون
 استمرار
Onkolog آنکه‌لوگ
 (۱) پزشک متخصص بیمار بهای تومجری
Onkologik آنکه‌لوگیک
 (ص) مربوط یا منسوب به بیماریهای تومر: تومری
Onkologiya آنکه‌لوگیه
 [=آنکولوژی] (۱) دانش و حرفه‌ای که به شناسایی
 بیماریهای تومری و روش درمان آن می‌پردازد
Ont آنت
 (۱) ۱- سوگند ۲- گواه گرفتن وجود یا چیزی مقدس
 بر درستی سخن خویش ۳- شرط کردن برسر
 رویدادی ناگوار برای تأکید بر درستی سخن خویش،
 مانند: خدا اورسین اگر یلغان ایتکن بولسم (خدا بزند
 اگر دروغ گفته باشم)
Ontarilmoq آنتریلماق
 (م.ص) آنترماق

در یک مسیر

~gaqarshiyurmoq

آقیمگه قرشی یورماق

برخلاف نظر عمومی حرکت کردن

Gapning~i

گپ‌نینگ آقیمی

جریان سخن یا صحبت

Oqimtir

آقیمتیر

(ص.) مایل به سفیدی

Oqin

آقین

(ص.) ۱- جاری ۲- دارای جریان: روان: ~ سوو (آب جاری) ۳- ۱- آقیم ۲- و ۳-

Oqindi

آقیندی

(۱.) فاضلاب: مواد دفعی معمولاً مایع یا همراه با مایعات (مانند مدفوع، ادرار، آب صابون، آب ناودان...) که در جایی ریخته یا در مجرای جاری شود

Oqizilmoq

آقیزیلماق

(مص. مج.) آقیزماق: دریا سووی ینگ ییرلرگه آقیزیلدی (آب رود به زمینهای تازه جاری ساخته شد)

Oqiziq

آقیزیق

(۱.) مواد متحل در آب که همراه با آب انتقال کند

Oqizmay-tomizmay

آقیزمه‌ی - تامیزمه‌ی

(ق.) ۱- بدون کم و کاست: عیناً ۲- از سیر تا پیاز گفتن: بار گپنی ~ رییس گه ایتدی (همه را، از سیر تا پیاز به رییس گفته است)

Oqizmoq

آقیزماق

(مص. م.) جاری ساختن: کوزدن یا ش ~ (اشک از چشم جاری ساختن)

Oqizoq

آقیزاق

(۱.) ۱- عمل در جریان آب قرار دادن چیزی به وسیله‌ی تار ۲- عمل یا اصول جاری ساختن دوامدار آب در جویچه‌های کشتزار

Oqish-1

آقیش

(۱.) عمل یا فرایند جاری بودن: سوو نینگ ~ گه قره، خلق نینگ خواهشیگه قره (ضر) (موافق با شرایط باش)

Oqish-2

آقیش

(ص.) مایل به سفیدی

Oqishoq

آقیشاق

(۱.) خرده‌ی برنج: برنج ریزه شده: ~ دن آش بولمس (مثل) (از تخم گلین چوزه نراید) (دهخدا)

(۱.) (گیاه شناسی) گیاهی خودرو، بلند ح نیم متر، پر برگ و گل‌های کوچک انبوه برنگ سفید

Oqibat-1

عاقبت

(۱.) ۱- عاقبت ۲- مهر: محبت ۳- مناسبات خوب و صمیمی ۴- مروت ۵- (فارسی) بخش بعدی یا پایانی کاری یا رویدادی: فرجام: سرانجام

Oqibat-2

عاقبت

(ق.) عاقبت: در پایان: در آخر: سرانجام: در نتیجه: ~ ییزیلن کیلماقچی بولدی (سرانجام با ما آمدنی شد) عاقبتده (ق.) در پایان: در نهایت: در نتیجه: ~ ایش نیمه بولدی؟ (در نهایت کار چه شد؟)

Oqibatsiz-1

عاقبت‌سیز

(ص.) ۱- بی مهر: نا عاقبت اندیش ۲- بی مروت

Oqibatsiz-2

عاقبت‌سیز

(ق.) بی نتیجه: بدون دقت: بدون اندیشه: او ~ ایش توتدی (او کار بدون اندیشه‌ای کرد)

Oqibatsizlik

عاقبت‌سیزلیک

(۱.) وضع یا کیفیت بی عاقبت بودن

Oqil-1

عاقل

(۱.) ۱- عاقل ۲- کسی که از سلامت ذهن برخوردار است ۳- نام آقایان

Oqil-2

عاقل

(ص.) عاقل: دارای عقل زیاد: خردمند

Oqila

عاقله

(۱.) ۱- (مؤ.) عاقل ۲- نام خانمها ۳- زن مشاطه ۴- (فقه) خویشان و نزدیکان قاتل (غیر مکلف به علت سفاهت یا عدم بلوغ و غیره) که دیه‌ی مقتول را بین ایشان قسمت کنند (مرحوم معین کاربرد این واژه را به معنی عاقل و خردمند اشتباه می‌داند)

Oqilona-1

عاقلا نه

(ص.) عاقلا نه: دارای وضع یا کیفیت سازگار با عقل: ~ ایش (کار عاقلا نه)

Oqilona-2

عاقلا نه

(ق.) عاقلا نه: باروش یا به شیوه‌ی عاقلان: او غلیم بو گل ~ ایش قیلدی (اینبار پسر عاقلا نه کار کرد)

Oqim

آقیم

(۱.) ۱- جریان ۲- حرکت سیالی در یک مسیر ۳- رشته‌ای از کارها یا رویدادهای پیوسته که به نتیجه‌ی معینی برسد: فرایند: روند: ایشلب چیقریش ~ ی (جریان تولید) ۴- (مجاز) حرکت توده‌ی مردم یا چیزی

همینکه آمد، به کار آغاز کرد)، مینی کوریب ~ یشیندی (تا مرا دید، پنهان شد)، چقیر سنگیز حاضر ~ باره من (بخواید همین حالا می‌آیم): (قد) اوق: یاق (در واژه‌های مختوم به حرف صدادار)

Oq-5

آق

(فع) (امر) آقماق (جاری شدن: جاری شو

Oq-6

آق

(پس.) از فعل امر ۱- اسم می‌سازد: یات ~ "یاتاق" (خوابگاه)، تره ~ "تراق" (شانه‌ی مو)، توز ~ "توزاق" (دام) ۲- صفت می‌سازد: قورق ~ "قورقاق" (ترسو)، بقیر ~ "بقیراق" (سرو صدا کننده)، قلتیره ~ "قلتیراق" (لرزان)

Oqarishmoq

آق‌ریشماق

(مص. ل.) ۱- ~ آق‌رماق ۲- کم و بیش سفید شدن: اندکی سفید شدن

Oqarmoq

آق‌رماق

(مص. ل.) ۱- سفید شدن ۲- برنگ سفید در آمدن آقار یا غیب، ییر یوز، ~ قردی (برف بارید و روی زمین سفید شد) ۳- بنابر عاملی (عموما ترس) پریدن رنگ صورت: زایل شدن سرخی روی ۴- روشن شدن: کیچه پایانگه بیتگج، آسمان آق‌رماق‌قه باشله دی (با پایان شب، آسمان رو به روشنی گذاشت) ۵- اکمرنگ شدن: رنگ باختن (در مورد چیزهای رنگ آمیزی شده)

Kosasioqarmagan

کاسه‌سی آق‌رگن

۱- آنکه فاقد گاو شیری است ۲- دارای وضع خراب اقتصادی

Og'zioqaribqoldi

آغزی آق‌ریب‌قالدی

گاو ش زایید: برخوردار از شیر و لبنیات شد

Oqartirilmoq

آق‌رتیریلماق

(مص. مج.) آق‌رتیرماق

Oqartirmoq

آق‌رتیرماق

(مص. م.) ۱- سفید کردن ۲- چیزی را برنگ سفید در آوردن ۳- سفید کردن برخی ظروف فلزی با قلع ۴- (مجاز) دانش و معرفت دادن: سطح آگاهی را بلند بردن

Oqartmoq

آق‌رتماق

~ آق‌رتیرماق

Oqartuv

آق‌رتوو

(۱.) عمل یا فرایند آموزش دادن علم و معرفت: مدنی ~ ایشلری (کارهای آموزشی فرهنگی)

Oqbosh

آقباش

اوپتیسمستلیک

Optimistlik

(۱.) وضع یا کیفیت خوشبین بودن

Optimizm

اوپتیسمیزم

(۱.) ۱- خوشبینی ۲- آموزه‌ی بهینه‌سازی ۳- اعتقاد به خوب بودن پدیده، رویداد یا شخصی ۴- اعتقاد به خوب بودن رویدادها و پیشرفت جهان و امیدواری به آینده‌ی آن

Oq-1

آق

(۱.) ۱- سفید ۲- رنگ برف یا شیر تازه ۳- (گف.) شراب ۴- بخش سفید شده‌ی موی سر و ریش: موی سفید ۵- سفیدی چشم ۶- (پزشکی) پرده‌ی سفیدی که از اثر بیماری روی مردمک چشم پیدا می‌شود ۷- آلبومین سفیده‌ی تخم مرغ

~bilak

آق‌بیلک

۱- زن یا دختری که دست به گرم و سردی نزنند و فقط به خود برسد ۲- زن یا دختری که تن سفید دارد

~danqaraniajratmoq

آقدن قاره نی اجره تماق

دارای هوش یا استعداد تشخیص خوب دید

~ichmoq

آق‌ایچماق

قدح را تماماً سرکشیدن

~kiymoq

آق‌کییماق

پوشیدن جامه‌ی سفید به عوض جامه‌ی سیاه، پس از پایان مدت عزاداری

~sutini~qa.ko'ksutiniko'kkasog'moq

آق سوتینی آققه، کوک سوتینی کوککه ساغماق ناراضی شدن مادر از فرزند

~suvoq

آق‌سوواق

پردازش رویه‌ی چیزی مانند بنا، دیوار ...

~choy

آق‌چای

چایی با مخلوط شیر ۲- (گف.) چایی سبز

Oq-2

آق

(۱.) (نفرین) عمل نفرین و لعنت کردن فرزند: روی گرداندن از فرزند

Oq-3

آق

(ص.) ۱- سفید ۲- دارای رنگ سفید ۳- بدون نقش، رنگ یا نوشته: ~ قاغاز (کاغذ سفید) ۴- (مجاز) بی گناه: پاک: سوداونی ~ له دی (دادگاه او را تبرئه کرد)

Oq-4

آق

(ح.) ۱- نشانه‌ی قید زمانی: به مجرد: تا: همین: همینکه: حالا: او کیلیب ~ ایشگه باشله دی (او

آق ساقال

(ص. ۱) آنکه موی و ریشش سفید شده باشد: مسن
۲- آنکه مسن و ماهر در کاریست ۳- (قد.) چند تن اشخاص مسنی که رهبری و ریاست چند محله و ده را به عهده داشتند

آق ساقال

(ح.) حرف احترام آمیز برای اشخاص مسن همسن

آق ساقاللیک

(۱.) ریش سفیدی: وضع یا کیفیت «آق ساقال» بودن

آق ساج

(۱.) خدمتکار زن، که در برابر دریافت مزد در خانه ای کار کند: پیشخدمت زن

آقسون

(ص. ۱) مست: دستخوش مستی

آق سویک

(۱.) کسی که متعلق به طبقه ای اشراف باشد: آریستوکرات

آق تیکن

(۱.) (گیاه شناسی) عوسج: خفچه (از انواع زالزلک)

آق اوروغ

(۱.) نوعی خربزه ی بسیار شیرین که پوستش مایل به سفید، تخم و مغزش سفید است

آقووچن

(ص. ۱) سیال ۲- مایع

آقووچنلیک

(۱.) وضع یا کیفیت سیال یا مایع بودن

آقشام

(۱.) ۱- لحظه ی غروب و آغاز شب: شامگاه ۲- پایان روز: ناوقت روز

آقشاملب

(ق.) در شامگاه: پس از تاریک شدن هوا: دوستینگه ایت، ~ جوته یمیز (به دوستت بگو که شامگاه حرکت می کنیم)

آق شوواق

(۱.) (گیاه شناسی) گیاهی علفی خودرو، دارای برگهای خرد مایل به سفید، بوی تند و تلخ، تنه ی سخت، مقاوم، باریک و دراز، که در ساختن جارو کاربرد دارد

آق چیچک

(۱.) (گیاه شناسی) درختی پایا از تیره ی افرايان، آن نوع آن که در آسیای میانه می روید دارای برگهای پنجه ای

(مص. ل. ۱) ۱- لنگیدن ۲- به علت وجود درد یا نقص در پا، بدشواری راه رفتن ۳- (مجاز) در کاری مانع، مشکل، کندی یا پسروی بودن: ایشی آقسب قالدی (کارش لنگید)

آقستمق

(مص. م. ۱) ۱- لنگاندن ۲- (مجاز) در کاری مانع، مشکل، کندی یا پسروی ایجاد کردن

آقسیل

(۱.) آلبومین: پروتئین موجود در بافتهای حیوانی و بسیاری از بافتهای گیاهی که در اثر حرارت منعقد می شود، محلول در آب و دارای کربن، هیدروژن، اکسیژن و گوگرد است

آقسیل

(۱.) (پزشکی) بیماری مسری دامها و خوک

آقسیچقان

(۱.) (جان) ۱- قاقم ۲- جنسهایی از خز (مانند خز اروپایی)، که در تابستان بخش بالایی پوستشان خرمایی و بخش پایینی آن سفید است، ولی در زمستان جز انتهای دجم، که سیاه است، بقیه سفید می شود ۳- پوست آن جانور که بسیار نرم است و در تهیه ی لباس از آن استفاده شود

آق سالر

(۱.) (مردم شناسی) رسمی است که در آن کسان نزدیک متوفا پس از سپری شدن مدت ماتم (حدود یک سال) جامه های سیاه سوگواری را می اندازند و جامه های سفید می پوشند. در این مراسم معمولاً اقوام نزدیک متوفا به همدیگر جامه های سفید هدیه می کنند

آقساق

(۱.) لنگ: کسی که به علت وجود عارضه ای در پایش نمی تواند به طور طبیعی حرکت کند

آقساق

(ص. ۱) ۱- لنگ ۲- ویژگی جاننداری که پایش عیبی داشته باشد و نتواند بخوبی راه برود ۳- ویژگی آنچه از حرکت عادی باز مانده باشد ۴- (مجاز) عقب مانده: دارای سویی پایین

آقساق لنماق

(مص. ل. ۱) لنگیدن

آقساقلیک

(۱.) ۱- لنگی ۲- وضع یا کیفیت لنگ بودن ۳- مشکلی که کار را متوقف کند ۴- درنگ: تأخیر

(مص. ل. ۱) ۱- جاری شدن ۲- روان شدن: جریان یافتن ۳- (مجاز) سپری شدن: گذشتن: حیات بیر مرآمده، توختاوسیز ~ ده (زندگی طور یکنواخت و نایستاد در سپری شدن است)

آقا

(۱.) ۱- آقا ۲- بزرگ: سرور ۲- عنوان احترام آمیز که در آغاز یا پایان نام مردان [وزنان] می آید: آغا

آق آلتین

(۱.) (مجاز) پنبه

آقاوه

[آق آبه] (۱.) ۱- آبی که داخل ساحه ای در حال جریان باشد ۲- بقایای جریان آبی که پس از قطع جریان اصلی در مسیر آب باقی می ماند: آب مرده (در اصطلاح دری زبانه) ۳- (گف. مجاز) نتیجه یا فرجام کاری

~qilibsug'orish

آقاوه قیلیب سوغاریش

آبیاری کشتزار با پر از آب کردن جویچه ها یا شیارها

آق پدر

(ص. ۱) لعنت و نفرین شده از سوی پدر

آق پلک

(۱.) (گیاه شناسی) نوعی بیماری گیاهی که از اثر آن روی برگهای گیاه لکه های سفید پیدا شده، پس از مدتی باعث پژمردگی و خشکیدن برگ می شود

آق پر

(ص. ۱) ۱- مایل به سفید ۲- رنگ مخلوط با رنگ سفید

آق قوتان

(۱.) حواصل: تیره ای از پرندگان آبچر از راسته ی لکلیکان، دارای پاهای بلند و گردن دراز، منقار نوک تیز، بالهای پهن و گرد و دم نسبتاً کوتاه: از ماهیه ها، دوزیستان و حشرات تغذیه می کنند و دسته جمعی آشیانه می سازند

آق قوو

← آق قوش

آق قوبروق

(۱.) نوعی آهو

آق قوش

(۱.) قو: پرنده ی آبی از راسته ی غازسانان دارای بدن سنگین، گردن دراز، نوک تخت، و شنای بسیار زیبا (نوع پرهای سفید)

آقسه ماق

Oqkaltak-qorakaltak

آق کلتک- قاره کلتک

(ح.) حرفی است برای نشان دادن جنگیدن با هر وسیله یا سلاحی

Oqkurang

آق کورزنگ

(۱.) (گیاه شناسی) درختی است از تیره ی بیدیان:

Oqlamoq

آقلماق

(مص. م. ۱) ۱- با گچ سفید کردن ۲- در غذا ماست مخلوط کردن ۳- سفید کردن فلز با قلع ۴- پاک کردن غله از پوست و چیزهای دیگر ۵- (مجاز) بیگناهی کسی را تصدیق کردن: برائت دادن ۶- تأیید یا تصدیق درستی چیزی یا عملی

Ishonchni~

ایشانچینی آقلماق

باور یا اعتماد کسی را با عمل مناسب به دست آوردن

Onasutini~

آنه سوتینی آقلماق

رضایت مادر را حاصل کردن

Tuzini~

توزینی آقلماق

حق نان و نمک کسی را ادا کردن

Oqlanmoq

آقلماق

(مص. ل. ۱) آقلماق

Oqlik

آقلیک

(۱.) سفیدی: وضع یا کیفیت سفید بودن: سپیدی

Oqliq

آقلیق

(۱.) ۱- شیر و انواع فراورده های شیری ۲- ماست اندکی که برای تخمر شیر به کار رود ۳- (فرهنگ مردم) پارچه، دستمال یا جامه ی سفید یا دارای رنگ روشن، که برای خواستگاران دختر اهدا می شود ۴- (فرهنگ مردم) پارچه ی سفید به اندازه ی دستمال که در مراسم تدفین متوفا به شرکت کنندگان داده می شود

Oqlov

آقلاو

(۱.) ۱- عمل یا فرایند سفید کردن ۲- آنچه که باعث اثبات بیگناهی شخصی شود

Oqlovchi

آقلاوچی

(۱.) ۱- کسی که کارش سفید کردن است ۲- (حقوق) وکیل مدافع

Oqma

آقمه

(۱.) (پزشکی) زخم استخوان چرکین

Oqmiya

آقمیه

← ایشک میه

Oqmoq

آقماق

آرباغ	Orbog'
(۱) سحر؛ جادو؛ افسون؛ (اف) آرباغ	
آرباغ آتسین	~otsin
(نفرین) جادو شود	
آرباغوچی	Orbog'uchi
(۱) افسون کننده؛ جادوگر؛ سحرگر؛ - آرباغوچی	
آوردن	Orden
(۱) نشان؛ قطعه فلزی حاوی نقش و نوشته که برای تشویق کسی و سپاسگزاری از کار برجسته اش، از سوی مؤسسه یا نهادهای به وی داده می شود؛ مدال	
آوردنلی	Ordenli
(ص) دارای نشان؛ صفت آنکه بنابر کار شایسته اش صاحب نشان شده	
آوردور	Order
(۱) ۱- جواز ۲- دستور ۳- فرمایش ۴- برگه نوشتاری حاوی اجازه یا فرمایش تحویلی، سپردنی چیزی یا کار اجراشدنی	
آوردینته	Ordenata
(۱) (ریاضی) یکی از مختصات یک نقطه در فضا	
آوردینتور	Ordenator
(۱) پزشک متخصصی که در بیمارستان به کارهای درمانی و پژوهشی طبی سرو کار دارد	
آردانه	Orдона
(ص) ۱- (نف) بی صاحب؛ صاحب مرده؛ ~ قالدور هوکوز (گاو بی صاحب) ۲- تنها	
آردوج	Orduj
(۱) درخت ابهر؛ درخت عرعر؛ - آردیج؛ ارترج	
آرگن	Organ-1
[= ارگان] (۱) ۱- ارگان ۲- اندام؛ بخشی از بدن با کار ویژه ۳- نهاد اجتماعی؛ پرتیه ~ لری (ارگانهای حزبی) ۴- بیان و نشر کننده اندیشه ها و دیدگاههای یک سازمان یا گروه	
آرگن	Organ-2
(۱) (موسیقی) ارغنون؛ ارگ؛ ساز بادی بزرگ با چند ردیف شستی دستی و یک ردیف شستی پایی، برای نواختن همزمان	
آرگه نیک	Organik
[= ارگانیک] (ص) ۱- ارگانیک ۲- آلی ۳- مربوط یا منسوب به اندام؛ اندامی؛ عضوی	
آرگه نیک خیمیه	~ ximiya
شیمی آلی	

کون آره لتماق	Kun~latmoq
روز در میان کردن	
آره لبق	Oraliq
(۱) ۱- فاصله ۲- مقدار دوری یا اندازه ی جدایی دو چیز از یکدیگر؛ ایکخی شهر آره لیغی (فاصله میان دو شهر) ۳- فضا یا شکاف موجود میان دو چیز؛ ایکخی دیوار آره لیغی (فضای میان دو دیوار)	
ارنگوتنگ	Orangutang
[= ارانگوتان] (۱) ارانگوتان؛ جانور پستاندار جنگلی از جنس میمون و از زیر راسته ی آدم نمایان با هیكلی شبیه انسان، پشم نرم و سرخ رنگ، جمجمه ی بلند، صورت مسطح و پشت اندکی خمیده، که درختزی و گیاهخوار است؛ ارورانگ اوتان؛ اروران اروتان	
ارنجیریه	Oranjereya
(۱) گرمخانه؛ محوطه ای که بخشی از سقف و دیوارهایش شیشه ای است، دما، رطوبت و تهویه ی کمایش ثابتی دارد و برای نگهداری و پرورش میوه ها و گیاهان خوراکی و تزئینی	
آره آبی	Oraoyi
(۱) در تقویم هجری قمری ماه میان ماه های شوال و ذی الحجه؛ ماه ذیقعد	
آره سیره	Ora-sira
(ق) ۱- گاه گاه؛ گاهی؛ او ~ مینگه باقردی (او گاه گاهی به من می نگریست) ۲- اینجا و آنجا؛ اوروغلر ~ چیقّه باشلبدی (تخمهای بذری اینجا و آنجا روییده اند)	
اره تیر	Orator
(۱) سخنران؛ نطق	
اره تیریه	Oratoriya
(۱) (موسیقی) آهنگ نمایشی بزرگ برای یک یا چندین آواز خوان و یا آرکستر سنفونی	
عارضی	Oraz
(۱) (ادبیات) عارض؛ چهره؛ صورت	
آره چاره	Ora-chora
~ آره سیره	
اربیته	Orbita
(۱) (نجوم) مدار؛ مسیری که جسمی در حرکت به گرد جسم دیگر می پیماید؛ بیرنینگ قویاش اطرافیده گی ~ سی (مدار زمین به گرد خورشید)	
اربیتل	Orbital
(ص) مربوط یا متعلق به مدار	

کون آره	Kun~
یک روز در میان؛ یک روز بعد	
بو (شو) آره ده	Bu(shu)~da
۱- در این مدت ۲- در این جا	
یقین آره ده	Yaqin~da
۱- در زمان نزدیک ۲- در همین جاهای نزدیک	
آره نی آچیق قیلماق	~niochiqqilmoq
۱- به تمام مناسبات و معاملات میان همدیگر پایان دادن؛ قطع رابطه کردن ۲- سؤ تفاهیم، ناهماهنگی و عدم توافق را از میان بردن؛ رفع کدورت کردن	
آره گه سو قیلماق	~gasuqilmoq
داخل حرف یا صحبت دیگران شدن	
آره گه توشماق (کیرماق)	~gatushmoq
برای رفع کدورت و دشمنی میان دو طرف وساطت کردن؛ میانجی شدن	
~gaodamqoʻtymoq	
آره گه آدم (کیشی) قویماق	
به خاطر اجرای کار یا معامله ای شخصی را واسطه قرار دادن	
آره دن گپ اوتدی	~dangapo'tdi
میان دو طرف حرفی یا چیز خفه کننده ای گفته شد	
آره نی بوزماق	~nibuzmoq
مناسبات و دوستی دو طرف را برهم زدن؛ دشمنی پدید آوردن	
آره بوزر	Orabuzar
(ص) نفاق افکن؛ مفتن؛ فتنه گر؛ به هم انداز	
آره لماق	Oralamoq
(مص) ۱- در میان چیزی یا جایی داخل شدن ۲- میان چیزی در حرکت شدن ۳- بوطور پنهانی داخل یا پیدا شدن ۴- یکی دو تا یا کم کم پیدا شدن؛ ساچلرده آق ~ (در موها کم کم تارهای سفید پیدا شدن)	
کون آره لب	Kun~lab
یک روز بعد؛ روز در میان	
آی آره لب	Oy~lab
یک ماه بعد؛ ماه در میان	
کون آره لماق	Kun~
روز در میان ساختن	
آره لتماق	Oralatmoq
(مص) ۱- ~ آره لماق ۲- از صف یا قطار یکی را گذاشتن	

پشت سفید و گلپای سفید آویخته، که در باغها برای زینت می کارند و انواع گوناگون دارد	
آقچیل	Oqchil
(ص) ۱- مایل به سفید ۲- بیرنگ؛ رنگ پریده	
آق چار	Oqchor
~ آق چارلاق	
آق چارلاق	Oqchorloq
(۱) (جان) از راسته ی پرندگان آبچر که از ماهیها و حشرات تغذیه کند	
آق چای	Oqchov
(۱) نوعی چای خوشبوی عالی دارای مخلوط برگهای سفید	
عار	Or
(۱) عار؛ احساس شرمساری از انجام دادن کاری یا پذیرفتن وضعی؛ ننگ؛ شرم	
عار بیلماق	~bilmoq
نامناسب یا شرم آور انگاشتن	
عاری کیلدی	~ikeldi
احساس شرمساری یا ننگ کرد	
عار قیلماق (ایتماق)	~qilmoq
شرم کردن؛ ننگ کردن	
آره	Ora-1
(ق) در فاصله ی زمانی یا مکانی؛ گپ له شیب تورگن ایدیک، شو ~ ده آتم کیلدیلر (هنگامی که مشغول صحبت بودیم، پدرم آمد)	
آره	Ora-2
(ح) ۱- میان ۲- از یکی تا دیگر؛ فاصله میان دو چیز؛ ایکی درخت ~ سی تورت متر (فاصله میان دو درخت چهار متر است) ۳- در وسط؛ لابلای؛ پخته زار ~ سیده (در میان پنبه زار) ۴- همراه با؛ آدملر ~ سیده یشه یدی (همراه مردم زندگی می کند) ۵- مدت زمان میان دو رویداد؛ اوینگه کیلدیم، ~ دن کوپ اوتمه ی اولر کیلدیلر (به خانه آمدم، دیری نگذشت که آنها آمدند) ۶- در رابطه یا ارتباط طرفها یا عضوها؛ مناسبت میان افراد؛ مین بیلن ریسیسم ~ سی چتاق (رابطه میان من و ریسیسم خوب نیست) ۷- به صورت مشترک؛ پولنی اون کیشی ~ سیده بولینگلر (پول را میان ده نفر بخش کنید) ۸- از سوی دو طرف یک عمل یا رفتار؛ ایکخی گروپخه ~ سیده آتیشمه بولدی (میان دو گروه تیر اندازی شد) ۹- به صورت اقدام مشترک؛ آدملر ~ سیده میش ~ میشلر کوپ (میان مردم شایعات زیاد است)	

النگ لماق
(مص.ل.) با حیرت یا بیلا تکلیفی به اطراف نظر انداختن
اله بوکه
(ا.) نوعی اردک
الس الس
(ا.) نوعی درمان سنتی که درمانگر برای شفای بیمار پارچه ای روغنی را بر سر چوبی بسته، آن را آتش می زند و چند بار از فراز سر بیمار می گذراند: (اف.)
الاس ۲- آیینی است سنتی که در ماه صفر آتش می افروزند و برای دفع آفات بلا و عوامل آن از فراز آن می چهند
الس لماق
(مص.م.) الس کردن و به این وسیله بیماران را شفا بخشیدن
اله لماق
(مص.ل.) ۱- هذیان گفتن ۲- (مجاز) سخنان بیهوده گفتن؛ پرت و پلا گفتن
اله سیماق
(مص.م.) به کاری درگیر و سرگردان شدن؛ سخن یا کار انسانی را مانده به سخن یا کار دیگری کشیده شدن
اله سیرهماق
→ اله لماق
اله سیتماق
(مص.م.) دیگری را درگیر و سرگردان ساختن؛ دیگری را از کار یا سخن انسانی یارداشتن و به جاب موضوع دیگری کشاندن
علیه اللعنه
(نف) لعنت بر او باد
علیه السلام
(دعا.) درود بر او
الفده
(ا.) پریشان؛ نا آرام
الفده بولماق
پریشان و نا آرام شدن
اله چه
(ا.) پارچه نخی یا پشمی راه راه دستباف
اله چه یاف
(ا.) بافنده اله چه
اله چوق

Alanglamoq
اله لماق
(مص.ل.) با حیرت یا بیلا تکلیفی به اطراف نظر انداختن
Alapuka
اله بوکه
(ا.) نوعی اردک
Alas-alas
الس الس
(ا.) نوعی درمان سنتی که درمانگر برای شفای بیمار پارچه ای روغنی را بر سر چوبی بسته، آن را آتش می زند و چند بار از فراز سر بیمار می گذراند: (اف.)
الاس ۲- آیینی است سنتی که در ماه صفر آتش می افروزند و برای دفع آفات بلا و عوامل آن از فراز آن می چهند
Alaslamog
الس لماق
(مص.م.) الس کردن و به این وسیله بیماران را شفا بخشیدن
Alahlamog
اله لماق
(مص.ل.) ۱- هذیان گفتن ۲- (مجاز) سخنان بیهوده گفتن؛ پرت و پلا گفتن
Alahsimog
اله سیماق
(مص.م.) به کاری درگیر و سرگردان شدن؛ سخن یا کار انسانی را مانده به سخن یا کار دیگری کشیده شدن
Alahsiramog
اله سیرهماق
→ اله لماق
Alahsitmog
اله سیتماق
(مص.م.) دیگری را درگیر و سرگردان ساختن؛ دیگری را از کار یا سخن انسانی یارداشتن و به جاب موضوع دیگری کشاندن
Alayhilla'na
علیه اللعنه
(نف) لعنت بر او باد
Alayhissalom
علیه السلام
(دعا.) درود بر او
Alag'da
الفده
(ا.) پریشان؛ نا آرام
~bo'lmoq
الفده بولماق
پریشان و نا آرام شدن
Alacha
اله چه
(ا.) پارچه نخی یا پشمی راه راه دستباف
Alachabof
اله چه یاف
(ا.) بافنده اله چه
Alachuq
اله چوق

[=آکتیو] (ص.) فعال؛ پر تحرک
اکتیفلش
(ا.) عمل یا فرایند فعال شدن
اکتیفلشماق
(مص.مش.) فعالیت خود را افزایش دادن؛ بیشتر فعال و پر تحرک شدن
اکتیفلیک
(ا.) وضع یا کیفیت فعال بودن
اکتریسه
(ا.) هنرپیشه و بازیگر زن
اکتوال
→ دالضرب
اکتیور
[=آکتور] (ا.) هنرپیشه؛ بازیگر
اکتیورلیک
(ا.) هنرپیشگی؛ بازیگری
اکوشر
(ا.) پزشک متخصص زایمان و بیماریهای زنان
اکوشرکا
(ا.) قابله؛ دایه
اکوشرلیک
(ا.) ۱- شغل یا کار پزشک بیماریهای زنان ۲- بخش زایمانی زایشگاهها و بیمارستانها
اکوهریل
(ا.) ۱- آبرنگ ۲- تابلویی که با رنگ آبی نقاشی شده باشد
اکوهریوم
[=آکواریوم] (ا.) ۱- آکواریوم ۲- ظرف شیشه ای مخصوص که در آن گیاهان و ماهیان را نگهداری کنند
۳- مؤسسه ای که نمایش و مطالعه حیوانات و گیاهان آبی را اداره می کند
الک
(ا.) نوعی پارچه ی نخی دستباف
علی الخصوص
(ق.) به ویژه؛ مخصوصا
الم
(ا.) ۱- رنج و درد جسمانی ۲- رنج و عذاب روحی ۳- قصد؛ انتقام؛ قصاص؛ ~ نینی آلدی (انتقام خود را گرفت) ۴- غضب؛ نفرت؛ او ~ دن اوزینی توخته آلمه دی (او از خشم و نفرت نتوانست خود را کنترل کند) ۵- (ا.) (قد.) ۶- پرچم؛ بیرق ۷- پارچه هایی که به عنوان

Aktivlash
اکتیفلش
(ا.) عمل یا فرایند فعال شدن
Aktivlashmoq
اکتیفلشماق
(مص.مش.) فعالیت خود را افزایش دادن؛ بیشتر فعال و پر تحرک شدن
Aktivlik
اکتیفلیک
(ا.) وضع یا کیفیت فعال بودن
Aktrisa
اکتریسه
(ا.) هنرپیشه و بازیگر زن
Aktual
اکتوال
→ دالضرب
Aktyor
اکتیور
[=آکتور] (ا.) هنرپیشه؛ بازیگر
Aktyorlik
اکتیورلیک
(ا.) هنرپیشگی؛ بازیگری
Akusher
اکوشر
(ا.) پزشک متخصص زایمان و بیماریهای زنان
Akusherka
اکوشرکا
(ا.) قابله؛ دایه
Akusherlik
اکوشرلیک
(ا.) ۱- شغل یا کار پزشک بیماریهای زنان ۲- بخش زایمانی زایشگاهها و بیمارستانها
Akvarel
اکوهریل
(ا.) ۱- آبرنگ ۲- تابلویی که با رنگ آبی نقاشی شده باشد
Akvarium
اکوهریوم
[=آکواریوم] (ا.) ۱- آکواریوم ۲- ظرف شیشه ای مخصوص که در آن گیاهان و ماهیان را نگهداری کنند
۳- مؤسسه ای که نمایش و مطالعه حیوانات و گیاهان آبی را اداره می کند
Alak
الک
(ا.) نوعی پارچه ی نخی دستباف
Alalxusus
علی الخصوص
(ق.) به ویژه؛ مخصوصا
Alam
الم
(ا.) ۱- رنج و درد جسمانی ۲- رنج و عذاب روحی ۳- قصد؛ انتقام؛ قصاص؛ ~ نینی آلدی (انتقام خود را گرفت) ۴- غضب؛ نفرت؛ او ~ دن اوزینی توخته آلمه دی (او از خشم و نفرت نتوانست خود را کنترل کند) ۵- (ا.) (قد.) ۶- پرچم؛ بیرق ۷- پارچه هایی که به عنوان

(ص.) ضد انقلاب
اکسیوما
[=آکسیوم] (ا.) ۱- اصل موضوعه؛ حکمی در یک علم استدلالی که بدون برهان پذیرفته می شود و برای اثبات حکمهای دیگر به کار می رود؛ قضیه ی بدیهیه ۲- (مجاز) حقیقتی که محتاج به اثبات نباشد
Aksioner
اکسیونه
(ص.) دارنده ی سهم (در شرکت ها، بانکها و غیره)؛ سهامدار
Aksirmog
عکسیرماق
(مص.ل.) عطسه زدن
Aksirtirmog
عکسیرتیرماق
(مص.م.) ۱- موجب عطسه شدن ۲- به عطسه واداشتن
Aksiya-1
اکسیه
۱- (ا.) سهم؛ سهام ۲- (ا.) فعالیتی که برای انجام مقصد معینی صورت گیرد
Aksiyador
اکسیه دار
(ص.) سهامدار
Aksiyali
اکسیه لی
(ص.) سهامدار؛ هر یک از کسانی که در یک مؤسسه ی مالی یک یا چند سهم دارند
Aksiyachi
اکسیه چی
(ا.) کسی که سهامدار مؤسسه یا یک شرکت سهامی است
Aksicha
عکسیچه
(ق.) برخلاف؛ برعکس؛ او تینگقورلری ~ ددیلاق ایدی (او برخلاف همسانان خود جسورتر بود)
Akslanmog-1
عکس لئماق
(مص.ل.) بازتاب یافتن ۲- (مص.ل.) به بیماری جن زدگی دچار شدن
Akslik
عکسلیک
(ا.) ۱- یکدندگی ۲- وضع یا کیفیت جن زدگی
Akt
اکت
(ا.) ۱- کار و واقعه ی مهم ۲- سند رسمی برای قانونی کردن کاری؛ فرمان
Aktiv-1
اکتیف
[=آکتیو] (ا.) بخش پیشتاز مؤسسه یا اجتماعی
Aktiv-2
اکتیف
(ا.) بخش درآمد بالانس
Aktiv-3
اکتیف

(۱.) مددکار؛ یاری دهنده ۲- نسل جوان؛ جانشین نسل سالخورده

Orqalamoq آرقه لماق (م.ص) چیزی را بر پشت برداشتن

Orqali آرقه لی (ق.) به وسیله؛ به واسطه؛ به کمک؛ اوغلی ~ مکتوب اوزه تدی (به وسیله ی پسرش نامه فرستاد)

۲- از طریق؛ از داخل؛ از میان؛ حاوی ~ باقچه اوتدیک (از میان حویلی به باغ گذشتیم)

Orqama-ketin آرقه مه کیتین ← آرقه مه آرقه

Orqama-orqa آرقه مه آرقه (ق.) پشت سر هم؛ پی در پی؛ به صورت متوالی؛ مهمانلر ~ ییتیپ کیلدیلر (مهمانان پشت سر هم رسیدند)

Orqa-old آرقه آلد ← آلدی کیتی

~inio'nglabolmoq آرقه - آلدینی اونگلبل آماق ← آرقه - اونگل

Orqavoratdan آرقه ورتدن (ق.) غایب؛ در غیاب کسی

Orqa-o'ng آرقه اونگل (۱.) پشت و رو؛ سیگه قره ماق (پشت و روی چیزی را دیدن)

~iniolmoq آرقه - اونگینی آماق خود را، بویژه از لحاظ مالی استوار ساختن

Orsiz عارسیز (ص.) بی عار؛ بی ناموس؛ فاقد عزت نفس؛ بی حیا

Orsizlik عارسیزلیک (۱.) بی عاری؛ بی ناموسی؛ بی شرمی؛ وضع یا کیفیت بی عار بودن

Ort آرت (۱.) پشت ۲- آن بخش هر چیز که در جهت مخالف رو قرار دارد ۳- آن بخش از بدن جانداران که در سوی مخالف سینه و شکم قرار دارد ۴- آنچه در آن سوی چیزی باشد؛ دیوار سی (پشت دیوار) ۵- دنباله؛ دنباله؛ ~ یدن بارماق (از دنبالش رفتن)

Ortilmoq آرتیلسماق (م.ص) ۱- بار شدن ۲- با تمام سنگینی بالای کسی یا چیزی فشار وارد شدن یا آویزان شدن

آرامبخش

Oromgoh آرامگاه (۱.) آسایشگاه؛ استراحتگاه؛ تفریحگاه؛ جایی که بتوان در آن آسوده بود ۲- (اف.) گور؛ بنایی که بر روی گوری بسازند؛ بیرونی نینگ - ی غزنه شهریده (آرامگاه بیرونی در شهر غزنه است)

Oromijon آرام جان (ص.) ۱- آرامبخش جان؛ آسایش دهنده ی تن یا جان ۲- (مجاز) معشوقه ی دلربا و قشنگ

Oromsiz آرامسبز (ص.) فاقد آرامش؛ نا آرام

Oromsizlik آرامسبزیلیک (۱.) وضع یا کیفیت نا آرام بودن؛ نا آرامی

Orosta آراسته (ص.) ۱- آراسته ۲- دارای آرایش ۳- دارای نظم یا ترتیبی خوشایند

O'zini~qilmoq اوزینی آراسته قیلماق

۱- خود را زیبادادن ۲- (قد.) خود را برای کاری آماده ساختن

Oroyish آرایش (۱.) ۱- آرایش ۲- عمل یا فرایند آراستن ۳- زیباسازی ۴- پیرایه ۵- چگونگی ترتیب یا تنظیم چیزی

Orqa آرقه (۱.) ۱- پشت؛ عقب ۲- ← آرت ۳- (مجاز) حامی؛ پشتیبان ۴- (مجاز) پسر امرد و بدکار

~gasurmoq آرقه گه سورماق به تعویق انداختن

~qilmoq آرقه قیلماق پشتیبانی کردن

~sidankesakotmoq آرقه سیدن کیسک (تاش) آتماق نفرین کردن برای دوباره ندیدن

~sidankulmoq آرقه سیدن کولماق مسخره کردن

~sidanquvmoq آرقه سیدن قووماق تعقیب کردن؛ برای رسیدن به چیزی حرکت کردن

Og'irlikni~gataashlamoq آغیرلیکنی آرقه گه تاشلماق در برابر دشواریها پایداری کردن

Orqadosh آرقه داش

(ص.) فاقد عار، ناموس یا عزت نفس؛ ~ آدم هیچ نرسه دن قیمته یدی (شخص بی ناموس از هیچ چیزی روگردان نیست)

Oriyatsizlik عاریتسبزیلیک (۱.) وضع یا کیفیت بی ناموس یا فاقد عزت نفس بودن ۲- عمل بی ناموسی

Oriyatchan عاریتچن (ص.) ۱- بسیار با ناموس یا با عار ۲- فوق العاده دارای عزت نفس

Oriyatchi عاریتچی ← عاریتچن

Orkestr ارکستر (۱.) ۱- ارکستر ۲- دسته ی کم و بیش ثابتی از نوازندگان سازهای مختلف که به طور همزمان قطعه یا قطعه هایی را نوازند ۳- جایی ویژه برای دسته ی ارکستر تاتر

Orlanmoq عارلنماق (م.ص) ۱- عار کردن ۲- احساس شرم کردن

Orli عارلی ← عاریتلی

Oro-1 آرا (۱.) ۱- آرایش؛ زینت؛ آرایش؛ ~ بیریلگن یوز (چهره ی آرایش شده) ۲- آنچه که موجب شادی، حلاوت روحی یا آرامش خاطر شود؛ گوزه ل طبیعت جانیگه ~ کیردی (طبیعت زیبا موجب شادی و حلاوت روحش شد)

Oro-2 آرا (پس.) آرا؛ آراینده؛ جهان ~

~bermoq آرایبرماق زیبادادن؛ آراستن

Orol آرال (۱.) جزیره؛ بخشی از خشکی که گرداگردش را آب فرا گرفته و از قاره کوچکتر باشد

Orolanmoq آرالناماق (م.ص) ۱- آرایش شدن؛ آراسته شدن

Orom آرام (۱.) ۱- آرام ۲- آرامش ۳- درنگ ۴- بی جنبشی ۵- آسایش؛ ~ آماق (آرام گرفتن)

Nafsi~oldi نفسی آرام آلدی نفسش آرام گرفت؛ (مجاز) قانع شد

Orombaxsh آرامبخش (ص.) آرامبخش؛ مایه ی آرامی؛ ~ شباده (نسیم)

Organist ارگنیست (۱.) نوازنده ی ارگ

Organizm ارگنیزم [= ارگانیسم] (۱.) ارگانیسم؛ زیستمند؛ موجودی که دارای اندامهایی برای کارهای مختلف باشد و این اندامها در پیوند با یکدیگر عمل کنند؛ اندامگان؛ سازواره

Orif-1 عارف (۱.) ۱- عارف ۲- کسی که پیرو عرفان است ۳- نام آقیان

Orif-2 عارف (ص.) عارف؛ دارای بینش و آگاهی

Orifona-1 عارفانه (ص.) عارفانه؛ عرفانی

Orifona-2 عارفانه (ق.) عارفانه؛ به شیوه یا با روش عارفان

Original اریگینل [= اریژینال] (ص.) ۱- اصل؛ ~ نسخه (نسخه ی اصل) ۲- ویژه؛ مخصوص ۳- تازه؛ بدیع؛ بکر

Oriq آریق ← آریغن

~yer آریقیبیر زمین کم قوت از نگاه ثمردهی

Oriqlamoq آریق لماق (م.ص) ۱- لاغر شدن

Oriqlatmoq آریق لتماق (م.ص) ۱- لاغر کردن

Oriq-tiriq آریق تیریق (ص.) ۱- بسیار لاغر و ضعیف

Oriyat-1 عاریت (۱.) ۱- عار؛ ناموس؛ عزت نفس؛ ایشینگن گیلراوینینگ ~ یگه تیگدی (حرفهایی که شنید به عزت نفسش برخورد) ۲- شرم؛ حیا؛ ~ انسان نینگ بیزه گی دیر (حیا زینت انسان است)

Oriyat-2 عاریت (۱.) (اف.) عاریت؛ عمل یا فرایند بهره گیری موقت از چیزی که مال خود شخص نباشد

Oriyatli عاریتلی (ص.) ۱- دارای عار، ناموس و عزت نفس؛ ~ پیگیت (جوان با عار)

Oriyatsiz عاریتسبزی

چسبیدن) ۴- (مجاز) با اصرار چیزی را خواستن اقراض
بیرینگ دیب آسیلیب آلدی (با اصرار خواهان وام شد)
۵- (مجاز) به کسی پی در پی اتهام وارد کردن یا
ملامت کردن آمینگه کوپ آسیلمه، خفه بوله سن (مرا
بسیار ملامت نکن، آزاده خواهی شد)

قاواغی آسیلدی Qovog'iosildi
قهر شد؛ خفه شد

قاش قاواغی آسیلدی Qosh-qovog'iosildi
قهر شد؛ خفه شد

آسیلتیرماق Osiltirmoq
(مص.م.) آویزان کردن؛ بوسیله کسی آویزان کردن
آسیق Osiq
(ص.) آویخته؛ آویزان؛ ویژگی آنچه نقطه ای اتکا (یا
اتصال) آن در بالا قرار گیرد و با وارد شدن فشاری
آزادانه نوسان کند

عاصی Osiy
(ص.) ۱- عاصی ۲- نافرمان ۳- (کم) گنهگار
آسیغ Osig
(ا.) فایده؛ بهره؛ سود؛ نفع

آسیغلیک Osig'lik-1
(ا.) وضع یا کیفیت آویخته بودن؛ آویختگی

آسیغلیک Osig'lik-2
(ا.) وضع یا کیفیت سودمند بودن؛ سودمندی

آسمه Osmā
(ص.) ویژگی آنچه برای آویختن ساخته شده یا
مناسب باشد؛ ~ چراغ (چراغ آویختنی)

آسمه قاوون Osmagovun
(ا.) نوعی خربوزه با پوست کلفت و دیرپا، که آن را در
سقف اتاق ویژه بیاویزند و مدت دراز نگهدارند

اسمی Osmiy
[اسمیم] (ا.) (شیمی) اسمیم؛ عنصر فلزی سخت،
با عدد اتمی ۷۶ و وزن اتمی ۱۹۰/۲، که در آلیاژهای
پلاتین به عنوان آسانگر، در لامپهای التهابی و در سر
قلمها به کار می رود

آسمان Osmon
(ا.) ۱- آسمان ۲- بخشی از فضا که مانند سرپوش
بالای سر ماقرار دارد ۳- فضای کیهانی ۴- (ض.)
(مجاز) بسیار بلند؛ رفیع

آسماندن کیلماق ~dankelmoq
(مجاز) با کبر و غرور حرف زدن

(ص.) ۱- زیاد شونده ۲- طی شونده

آرزیقماق Orziqmoq
(مص.م.) بسیار آرزو کردن؛ سخت خواستن؛
آرزو قماق

یوره گی آرزیقدی Yuragiorziqdi
قلبش به هیجان یا به تپش آمد

آرزیق تیرماق Orziqtirmoq
(مص.و.) ۱- آرزومند ساختن؛ خواستار ساختن؛
آرزو قیتیرماق

یوره گینی (کونگلینی) آرزیق تیرماق Yuragini~
قلبش را به تپش و هیجان آوردن

آرزو Orzu
(ا.) آرزو؛ خواستن چیزی که دست یافتن به آن
مسلخم نباشد؛ ~ که عیب یوق (مثل) (آرزو عیب
نمی باشد) "ده خدا"

آرزو هوس Orzu-havas
(ا.) ۱- آرزو ۲- جشن یا مراسم پر مصرف و باشکوه؛
خواستهای بسیار بزرگ

آرزو-هوس کورماق ~ko'rmoq
پرورش، کمال یابی، مراسم عروسی و سعادت
فرزندان را دیدن

آرزو هوسلی Orzu-havasli
(ص.) دارای آرزو-هوس یا خواستهای بزرگ

آرزو لماق Orzulamoq
(مص.م.) آرزو کردن؛ نیازی را خواستن

آرزولی Orzuli
(ص.) دارای آرزو؛ آرزومند

آرزومند Orzumand
← آرزولی

آس Os-1
(ا.) (جان) دلهی سفید؛ سمور سفید

آس Os-2
(فع) (امر) آسماق (آویختن)؛ بیاویز
آسیب Osib
(ا.) آسیب ۲- آنچه باعث خرابی چیزی شود؛ گزند ۳-
زیان ۴- صدمه

آسیلماق Osilmoq
(مص.م.) ۱- (آویزان شدن)؛ آویخته شدن ۲- ←
آسماق ۳- ۲- به کسی یا چیزی چسبیدن آمیمونلر
درخت شاخیکه آسیلدیلر (میمونها به شاخ درخت

زمینه ی ترمیم، اصلاح و درمان ناهنجاریهای مرضی،
آسیبی یا مادرزادی استخوان؛ شکسته بندی؛
استخوان پزشکی

آرتقی Ortqi
(ص.) پسین؛ واقع در پشت سر دیگری یا دیگران؛ ~
اییل نینگ باتگینی ایگه سی ایمس، آت بیلر (مثل)
(فشار تسمه ی پسین را سوار نه، اسب می داند)

آرتتیر یلماق Orttirilmog-1
(مص.م.) ۱- زیاد ساختن ۲- (مجاز) نیرومند
ساختن ۳- بیش از حد لازم افزودن

آرتتیر یلماق Orttirilmog-2
(مص.م.) ۱- آرتماق ۲

آرتتیرمه Orttirma
(ص.) ۱- تفضیلی ۲- مربوط به تفضیل ۳- دارای
برتری

Sifatlarning~darajasi
صفت لرنینگ آرتتیرمه سی

(دستور) درجه ی صفت تفضیلی، مانند اینگ (بسیار،
تر، ترین)؛ اینگ یخشی (خوب ترین یا بسیار خوب)
Fe'llarning~nisbati

فعللر نینگ آرتتیرمه نسبتی
اجرای عمل به وسیله ی شخصی یا واداشتن شخصی
برای اجرای عملی، مانند کیستیرماق (بریدن چیزی
به وسیله ی کسی)، کوترتیرماق (کسی را به برداشتن
چیزی یا کسی وادار ساختن)

آرتتیرماق Orttirmog-1
(مص.و.) ۱- ← آرتماق ۲- از طریق صرفه جویی به
دارایی یا مال افزودن ۳- پیدا کردن؛ نایل شدن؛ حاصل
کردن

آرتتیرماق Orttirmog-2
(مص.و.) ۱- بار کردن؛ یوکلرنی یوک تشووچیلرگه
آرتتیردی (بارها را توسط باربران بار کرد ۲- ابر عهده ی
کسی گذاشتن؛ به ذمه گرفتن واداشتن؛ بوایشنی باله
لرگه آرتتیره من (بچه ها را وای دارم تا این کار را بر
عهده بگیرند)

آرتوقسی Ortuqsi
← آرتیقچه

آرتووچی Ortuvchi
(ا.) بار کننده؛ کسی که باری را به یک وسیله ی نقلیه
بار می کند

آرتغوچی Ortg'uchi

آرتیق Ortiq-1

(ا.) ۱- عضو یا چیزی زیادی که در بدن باشد، مانند
انگشت زیادی ۲- (مردم شناسی) نام آقایان، بویژه
کسی که در بدن خود عضو یا چیز زیادی داشته باشد

آرتیق Ortiq-2
(ص.) ۱- زیاد ۲- بسیار؛ فراوان

آرتیق Ortiq-3
(ص.) بیهوده؛ بیجا؛ غیر قابل تحمل؛ پماننی بیر
قیلیغی ~ (مثل) (حتی یک حرکت شخص بد نیز
زیادی است)

آرتیق Ortiq-4
(ق.) ۱- زیاد ۲- با کمیت یا کیفیتی چشمگیر؛
بیغیلش گه یوزدن ~ کیشی کیلدی (در همایش
بیش از صد تن آمدند ۳- بیش از این؛ ~ چاره قائمه
دی (بیش از این چاره نماند)

آرتیقلیک Ortiqlik
(ا.) وضع یا کیفیت زیاد بودن

آرتیقچه Ortiqcha-1
(ص.) آرتیق

آرتیقچه Ortiqcha-2
(ص.) ۱- غیرکار آمد؛ غیر لازم ۲- زیادی؛ بیش از حد نیاز

آرتیش Ortish-1
(ا.) عمل یا فرایند زیاد شدن

آرتیش Ortish-2
(ا.) ۱- عمل یا فرایند بار کردن باری به یک وسیله ی
نقلیه ۲- عمل سپرد وظیفه یا مسئولیتی به کسی

آرتیشماق Ortishmog-1
(مص.ل.) بیش از پیش زیاد شدن

آرتیشماق Ortishmog-2
(مص.مش.) با هم بار کردن

آرتماق Ortmoq-1
(مص.ل.) ۱- زیاد شدن؛ افزودن ۲- (مجاز) نیرومند
شدن؛ رشد یافتن ۳- بیش از حد نیاز زیاد شدن

آرتماق Ortmoq-2
(مص.م.) ۱- بار کردن؛ بار را بالای وسیله ی نقلیه ای
گذاشتن ۲- (مجاز) به عهده گذاشتن؛ اجرای وظیفه
یا مسئولیتی را به کسی سپردن

آرتماق لماق Ortmoqlamoq
(مص.م.) بر پشت برداشتن؛ بردوش یا شانه برداشتن
ارتوپیدییه Ortopediya

[اررتوپدی] (ا.) اررتوپدی؛ از تخصصهای جراحی در

سالهای تقویم معروف به ترکستانی

آت Ot-3

(۱) اسم؛ نام ۲- واژه یا عبارتی که برای مشخص کردن چیزی یا کسی به کار می رود ۳- شهرت؛ معروفیت؛ آوازه ۴- (گف.) ذات؛ نسب ۵- (دستور) قسمی از اقسام کلمه که بدان مردم، جانور یا چیز را نامند و معین نمایند مرد، زن؛ اسب، شتر؛ خانه، سنگ آتیه گینه ~iga(gina)

(مجاز) در ظاهر؛ به نام، نه در واقعیت یا در عمل

~imniboshqaqo'yaman

آتیمنی باشقه قویه من

نوعی سوگند به درستی سخن خویش

آتی یوق ~iyu'q

عادتاً مردم از بردن نام «کژدم» خودداری نموده «نام ندارد» می گویند، که اشاره به کژدم باشد

آت قویماق ~qo'ymoq

۱- نام گذاشتن؛ مسمخا ساختن ۲- حمله کردن

آت چیقرماق ~chiqarmoq

نام کشیدن؛ شهرت یا آوازه یافتن

آته Ota-1

(۱) ۱- پدر ۲- جاندار نری (بویژه انسان) که دارای فرزند باشد ۳- (مجاز) بنیانگذار یا پدید آورنده ی چیزی تازه عبدالله قادری، اوزبیک رمان چیلیگی نینگ اسی (عبدالله قادری، پدر رمان نویسی از یک است ۴- اغنوان احترام آمیز یا مهرآمیز برای مردان سالخورده

آته سی ~si

خطاب زن به شوهر

آته Ota-2

(۱) (قد.) جزیره

آته بابا(لر) Ota-bobo(lar)

(۱) اجداد؛ نیاکان

آته لرچه Otalarcha

(ق.) پدرانه؛ به شیوه ی پدر؛ از روی مهر و سنجیدگی؛ پدروار؛ او~ مناسب بیلدیری (اوپدرانه رفتار کرد)

آته لی Otali

(ص.) دارای پدر؛ دارای سرپرست

آته لیک Otalik

(۱) ۱- پدری ۲- وضع یا کیفیت پدر بودن ۳- (مجاز) نیکی و مهربانی پدرانه آو کیشی مینینگ حقیمه~ قیلگنلر (ایشان در حق من نیکی و مهربانی پدرانه

چیزی آ- قوت (طبقه ی پایین)

آستلیک Ostlik

(۱) چیزی که زیر شی یا جسم دیگری گذاشته شود؛ دزمال آستلیگی (زیر اتو)

آستانه Ostona

(۱) ۱- آستانه ۲- آستان ۳- بخش پایین چهارچوب در که روی زمین است ۴- آن بخش پایین از زمین که نزدیک در است ۵- (مجاز) دربار؛ بارگاه؛ کاخ؛ سرا؛ درگاه ۶- آغاز؛ اوپله نیش ~ سیده (در آستانه ی ازدواج)

آست اوست Ost-ust

← آستین اوستین

آسوده Osuda

(ص.) ۱- آسوده ۲- دارای آسایش ۳- دارای سکون و آرامش

آسوده لیک Osudalik

(۱) ۱- آسودگی؛ وضع یا کیفیت آسوده بودن؛ آسایش

اسیتر Osetr

(۱) ماهی خاردار؛ تنها گونه ی ماهی موجود شناخته شده از تیره ی سگ ماهیان، که از نگاه گوشت و تخمش دارای اهمیت است و به خاطر آن بسیار شکار می شود

آت Ot-1

(۱) اسب؛ جاندار پستاندار علفخوار از تیره ی اسبان که برای سواری و ترابری تربیت می شود، رنگها، جنسها و نژادهای گوناگون آن نامهای جداگانه دارد

آت کوچی ~kuchi

قهوه ی اسب؛ اسب بخار؛ واحد اندازه گیری توان، که برابر با توان ۷۳۶w است

~dantushsahamegardantushmaydi

آندن توشسه هم، ایگردن توشمه یدی (مجاز) باوجود از دست دادن مقام و جایگاه همچنان متکبر و در حال و هوای قبلی است

آت سالماق(قویماق) ~solmoq

۱- به سواری اسب به سویی هجوم بردن یا حرکت کردن ۲- لگام اسب را رها کردن یا سست نگهداشتن

~o'rninitoybosar

آت اورنینی تای باسر (مثل)

پسر جانشین پدر یا شاگرد جانشین استاد است

آت Ot-2

(۱) ۱- اسب ۲- از مهره های شطرنج ۳- هفتمین سال از

(مص.مج.) آسانلشتیرماق؛ ایش آسانلشتیریلدی

(کار آسان ساخته شد)

آسانلشتیرماق Osonlashtirmoq

(مص.م.) هرچه بیشتر آسان ساختن؛ بیش از پیش آسان ساختن

آسانلیک Osonlik

(۱) آسانی؛ وضع یا کیفیت آسان بودن

آسانلیک چه Osonlikcha

(ق.) ۱- با آسانی؛ بسادگی؛ براحتی ۲- بدون مانع؛ بدون مخالفت؛ بدون دشواری

آثار Osor

(۱) آثار؛ ج. اثر

آثار عتیقه ~iatiga

آثار قدیمی یا باستانی؛ (مجاز) چیز بسیار کهنه

آسایش Osoyish

(۱) (کم) آسایش؛ وضع یا کیفیت آسوده بودن

آسایشته Osoyishta

(ص.) ۱- بدون جنجال و غوغا؛ امن؛ آرام ۲- بدون هیجان، اضطراب یا نگرانی ۳- ساکن؛ بی حرکت

آسایشته لیک Osoyishtalik

(۱) وضع یا کیفیت در آسایش بودن

آست Ost

(۱) ۱- زیر ۲- تو؛ درون ۳- طرفی که رو به پایین یا به سوی زمین است ۴- جای یا سطحی که بخش زیرین جسم اشغال کرده

استه نوفکه Ostanovka

(۱) ایستگاه؛ جای ایستادن وسیله های نقلیه برای سوار یا پیاده کردن مسافر

آستین اوستین Ostin-ustin

(ص.) ۱- یکی بالای دیگر؛ دارای دو طبقه؛ ~ عمارت لر (ساختمانهای دو طبقه) ۲- خراب؛ ویران؛ پیر سیلکینیش بنالرنی ~ قیلیب تشلبدی (زمین لرزه ساختمانهارا ویران کرده است)

آستیریلماق Ostirilmog

(مص.مج.) آستیرماق

آستیرماق Ostirmog

(مص.و.) آسماق

آستیغ Ostig'

(۱) زبوری که زنان از پشت سر آویزان کنند

آستکی Ostki

(ص.) ۱- زیری؛ زیرین ۲- واقع در پایین؛ واقع در پایین

~danolibgapirmoq

آسماندن آلیب گیرماق

(مجاز) حرفهای بی اساس و یاوه گفتن

~dantushgan

آسماندن توشگن

از آسمان افتادن؛ (مجاز) بسیار معتبر بودن

~dayurmoq

آسمانده یورماق

(مجاز) متکبر؛ خودبین

Dudi~gachiqdi

دودی آسمانگه چیقدی

(مجاز) فریادش به آسمان رفت

Yerbilan~chafarqbor

ییر بیلن آسمانچه فرق بار

دارای فرق بسیار بزرگ

Osmoniy

آسمانی

(ص.) (کم) ۱- آسمانی ۲- منسوب به آسمان ۳-

مقدس ۴- دارای رنگ آبی کم رنگ

Osmono'par

آسمان اوپر

(ص.) بسیار بلند؛ مرتفع؛ ~ بنا (ساختمان بسیار بلند؛ آسمانخراش)

Osmaq

آسماق

(مص.م.) ۱- به دار آویختن ۲- آویزان کردن ۳- به گردن؛ شانه یا کمر چیزی را آویختن یا بند ساختن

Oson-1

آسان

(ص.) ۱- آسان ۲- بی دشواری یا پیچیدگی؛ ساده؛ ~ مسئله (مسئله ی آسان ۳- بدون نیاز به تلاش، تفکر یا زحمت زیاد؛ راحت؛ ~ ایش (کار آسان)

~ko'chmoq

آسان کوچماق

۱- سبک و سریع حرکت کردن یا جنبیدن ۲- آسان حل شدن

~qilmoq

آسان قیلماق

۱- آسان ساختن ۲- از کار کشیدن؛ کشتن

Oson-2

آسان

(ق.) آسان؛ با آسانی؛ براحتی؛ بسادگی؛ ایش کوپ~ بجریلدی (کار بسیار با آسانی اجرا شد)

Osonlashish

آسان لشیش

(۱) عمل یا فرایند آسان شدن

Osonlashmoq

آسان لشماق

(مص.ل.) بیش از پیش آسان شدن؛ هر چه بیشتر آسان شدن؛ کون سین ایشلر آسان لشیب باردی (روز تاروز کارها آسانتر شده رفت)

Osonlashtirilmog

آسانلشتیریلماق

آتلی
(ص. ۱) دارای نام: مسما شده ۲- مشهور: معروف
یامان آتلی بولماق Yomon~bo'lmoq
بدنام شدن
آتلیق Otliq
(۱) سوار: کسی که بر روی اسب نشسته باشد
آتلیقه هم یوق ~qahamyo'q
در هیچ جانیست: پیداناشدنی
آتماق Otmoq-1
(مص. م. ۱) پرتاب کردن ۲- چیزی را بر زمین زدن
۳- شلیک کردن ۴- به وسیله شلیک تیر
کشتن ۵- بازور یا فشار به سویی انداختن یا راندن ۶-
روی یخ لغزیدن: یخملک ~ (روی یخ سریدن) ۷-
(مجاز) حرفهای تند یا نیشدار حواله کردن
Nafasihakkalakotadi
نفسی هکه لک آته دی
جلو نفس خود را نمی تواند بگیرد
آتماق Otmoq-2
(مص. م. ۱) کشیدن: ناس ~ (ناس کشیدن)
آتماق Otmoq-3
(مص. م. ۱) (مجاز) جوانه زدن: جوانه کشیدن: گل
کردن: سرزدن: چیچک ~ (گل کردن). کورتک ~
(جوانه زدن). درختدن هریان شاخ آتگن (از درخت هر
سوخا سرزده است)
آت آته کم Ot-otakam
(۱) (فرهنگ مردم) نوعی بازی کودکان که در آن
بچه ها پشت هم از دامن عقبی یکدیگر می گیرند و
حرکت می کنند. یا هر یک چوب درازی را سوار شده. به
عنوان اسب هر سومی دوند: (اف. آت آت)
آتپوسکه Otpuska
(۱) مزخصی: حقی که به کارمند یا کارگر. در برابر یک
سال کار. برای استراحت. درمان و ترک محل کار داده
شود
آتقین Otqin
(۱) عمل یا فرایند پرتاب شدن مواد آتشفشانی از
ژرفای زمین
آتقیندی Otqindi
~ آتیلمه
آتقولاق Otquloq
(۱) تررشک: گیاه چند ساله از تیره ریواس. دارای
ریشه ضخم که کاربرد درمانی دارد. با ساقه ی

(۱) (قد. ۱) زن آموزگار مدرسه ی سنتی ۲- (گف. ۱) زن
با سواد و بویژه کتابخوان برای زنان دیگر ۳- عنوان
احترام آمیز برای زنان با سواد
آتین بی بی (بووی، آبی) ~bibi
زنی که در خانه اش برای آموزش بچه ها مدرسه دایر
کرده است
آتین بو Otinbu
(گف. ۱) آتین بی بی
آتینچه Otincha
(۱) (قد. ۱) زن جوان یا دختر با سواد
آتیقماق Otiqmoq
(مص. ل. ۱) نام برآوردن: مشهور شدن
آتیز Otiz
(۱) (گف. ۱) مزرعه: کشتزار ۲- مزرعه ی میان دو
جوی
آتیغ Otig'
(۱) چوب چهار پره. دارای دسته ی بلند که ماست را
برهم زنند و روغن گیرند: (اف. ۱) پیشک
آتیش Otish
(۱) عمل یا فرایند شلیک کردن یا پرتاب کردن
آتیشمه Otishma
(۱) عمل یا فرایند شلیک کردن گلوله به همدیگر: تیر
اندازی جوانب داخل جنگ
آتیشماق Otishmoq
(مص. مش. ۱) به سوی همدیگر آتش کشودن:
درگیر شدن ۲- مسابقه ی تیر اندازی دادن
آتیشوو Otishuv-1
(۱) عمل یا فرایند به یکدیگر شلیک کردن
آتلماق Otlamoq
(مص. م. ۱) گام برداشتن: قدم انداختن ۲- (کم)
جستن: جهیدن
آتلنماق Otlanmoq
(مص. ل. ۱) بر اسب سوار شدن ۲- (مجاز) برای
رفتن به جایی آماده شدن ۳- (مجاز) برای اجرای
کاری آماده شدن
آتلتیریلماق Otlantirilmog
(مص. مج. ۱) آت لتیرماق
آتلتیرماق Otlantirmog
(مص. م. ۱) آتلنماق
آتلی Otli-1
(ص. ۱) دارای اسب: آنکه اسب دارد

آتشکوره ک Otashkurak
[= آتشیگرک] (۱) آتشیگر: انبری که با آن آتش یا چیز
داغ را بگیرند
آتش نفس Otashnafas
(ص. ۱) آنکه زبان تند و بیان صریح دارد ۲- (فرهنگ
مردم) دعا خوانی که دم نفس او در دم و دعا مؤثر باشد
آتش پرست Otashparast
(ص. ۱) آتش پرست ۲- پرستنده و پاسدار آتش ۳-
نامی که غیر زرتشتیان به زرتشتیان داده اند
آتش پرستلیک Otashparastlik
(۱) آتش پرستی: آیین پرستش آتش ۲- آیین
زردشتی
آتش قلب Otashqalb
(ص. ۱) (ادبیات) آنکه در قلبش آتش است: قلب مملو
از شور و هیجان
آتش زبان Otashzabon
(ص. ۱) (کم) صریح اللهجه: سخندان: سخنان ماهر
و تند
آتباقر Otboqar
(۱) مهتر: کسی که کارش نگهداری و پرستاری از
اسبان است
آنداش Otdosh
(۱) آداس: آتاش: همنام: هم اسم: دو تن که یک نام
دارند
آتل Otel
(۱) رود: نهر ۲- نام اصلی رود ولگا، که به دریای خزر
می ریزد
آترچی Otarchi
(ص. ۱) (گف. ۱) آنکه (معمولا آواز خوان، نوازنده و
رقاصه) در جشنها و محافل خوشی برای جمع آوری
پول تلاش کند
آتیلمه Otilma
(۱) مواد پرتاب شده از دهانه ی آتشفشان
آتیلماق Otilmoq
(مص. ل. ۱) ~ آتماق ۲- (مجاز) به کسی حمله ور
شدن: دعوای شدن
آتیم Otim
(۱) به قدر مسافت پرتاب تیر ۲- مقداری ناس
به اندازه ی یکبار کشیدن آبیر ~ ناس (مقدار ناسی که
یکبار به دهن انداخته می شود)
آتین Otin

کرداندا
آته لیک قیلماق ~qilmoq
۱- وظیفه ی پدری را انجام دادن ۲- مهریانی پدرانه
کردن
آته لیق Otaliq
(۱) وظیفه ی اجتماعی به خاطر کمکهای مختلف
مادی و معنوی: ~ قه آلماق (زیر پوشش کمکهای
اجتماعی گرفتن) ۲- (قد. ۱) الف) مأمور عالرتبه یا مشاور
نزدیک دربار خان یا امیر ب) حاکم ولایت یا بخشی از
قلمرو خان: اتالیق
آتم لشیس Otamlashish
(۱) عمل یا فرایند درد دل کردن
آتم لشماق Otamlashmoq
(مص. مش. ۱) با هم درد دل کردن: ایکنی بیوه آتم
لشیب اولتیرگن ایدیلر (هر دو بیوه با هم درد دل کرده
نشسته بودند)
آتر Otar-1
(۱) شلیک کننده: بیش ~ میلیق (تفنگ پنج تیر
یا تفنگی که پنج تیر شلیک کند ۲- عمل یا فرایند
رویدادی: تانگ ~ بیت (هنگام طلوع خورشید: صبح)
۳- (گف. ۱) بزم یا سور بزرگ: ~ تانگ آتگونچه دوام
ایتدی (جشن تابامداد ادامه یافت)
آترپولی ~puli
پولی که در مجلس جشن یا بزم از انعام اشتراک
کنندگان برای هنرمندان جمع می شود
آتر Otar-2
(۱) رمه یا گله ی بزرگ
آته خان Otaxon
(۱) عنوان احترام آمیز یا مهرآمیز برای شخص
سالخورده ۲- نام آقایان
آتش Otash
(۱) آتش ۲- ~ آلاو ۳- (مجاز) شور و شوق و
هیجان: سیوگی سی (آتش عشق)
آتشدان Otashdon
~ آرو تخانه
آتشین Otashin
(ص. ۱) آتشین ۲- از جنس آتش ۳- (مجاز) دارای
شور و هیجان: ~ نطقلر (نطقهای آتشین) ۴- (مجاز)
پرسوز و گداز
آتشکده Otashkada
(۱) آتشدکه: پرستشگاه زرتشتیان: معبد زرتشتیان

Ovqatlik آوقتلیک
(ص. ۱۰) - قابل خوردن ۲ - مناسب یا لازم برای خوراک

Ovqatxona آوختخانه
(۱. ۱) - غذا خوری ۲ - جایی معمولاً سرپوشیده که برای غذا خوردن در آنجا گرد می آیند ۳ - آشپزخانه

Ovrupa اوروپه
(۱. ۱) - یوروپه؛ اروپا

Ovsar-1 آوسر
(۱. ۱) پوشش زینتی ویژه، که به سر شتر بندند

Ovsar-2 آوسر
(ص. ۱۰) - کم هوش؛ کردند ذهن ۲ - صفت آنکه فاقد تیز هوشی و فهم خوب است: ~ باله (بچه ی کم هوش)

Ovsarlik آوسرلیک
(۱. ۱) کم هوشی؛ کندذهنی ۲ - وضع یا کیفیت کم فهم بودن

Ovsin آوسین
(۱. ۱) نسبت زنان دو برادر به همدیگر ۲ - (گف.) حرف خطاب زنان همسایه و هم محله ها به همدیگر: آسین

Ovul آوول
(۱. ۱) - اقامتگاه موقت دامداران چادر نشین ۲ - قیشلاق

Ovuldosh آوولداش
(۱. ۱) - هر یک از دو یا چند نفری که در یک اقامتگاه موقت زندگی کنند ۲ - همقیشلاق

Ovun آوون
(۱. ۱) تسلی؛ رهایی از اندوه

Ovunmoq آوونماق
(مص. ل. ۱۰) مت. ۱ - از گریه بازماندن ۲ - بپرداختن به کاری خود را سرگرم یا آرام ساختن ۳ - تسلی یافتن: تسلی شدن

Ovuntirmoq آوونتیرماق
(مص. م. ۱۰) آوونماق؛ باله نی آوونتیردی (بچه را سرگرم ساخت)

Ovunch آوونچ
← آوونچاق

Ovunchoq آوونچاق
(۱. ۱) - آنچه موجب سرگرمی، تفریح و خوشی است ۲ - سیله ی تسلیم یافتن

(۱.) از طوایف قدیمی ترک که ابتدا با ژوان ژوانها متحد بودند، در سال ۵۵۲ میلادی از کوک ترکها به سرکردگی بومن خان شکست خوردند و به سوی غرب گریختند. با عبور از کوههای اورال خود را به اروپا رساندند و تحت همین نام در مجارستان ساکن شدند

آواره Ovora-1
(ص. ۱) - آواره ۲ - فاقد خانه یا جایگاه اقامت ثابت؛ بی خانمان ۳ - دور و محروم از داشتن پناهگاه یا پشتیبان؛ سرگردان ۵ - (مجاز) مشغول به کار یا فعالیتی؛ کون بویی یوک آرتماق بیلن ~ ایدیم (تمام روز به بار کردن مشغول بودم)

آواره قیلماق ~qilmoq
۱ - سرگردان ساختن ۲ - با مشغول ساختن به کاری زحمت دادن

ایکی جهان آواره سی Ikki jahon ~ si
میان دو تصمیم یا دو فکر در بلا تکلیفی ماندن؛ سرگردان شدن

آواره Ovora-2
(ق. ۱) نفری؛ به صورت تعداد نفرها؛ تویده ایکی ~ آش تارتیلدی (در عروسی برای هر دو نفر (دو نفری) طبقی پلو گذاشته شد)

آواره گرچیلیک Ovoragarchilik
(۱) - آوارگی ۲ - وضع یا کیفیت آواره بودن ۳ - زحمت؛ تشویش؛ ~ که گه ارزشمندیگن ایش (کاری که به زحمتش نمی آرد)

آواره لیک Ovoralik
← آواره گرچیلیک

آوقت Ovqat
(۱) - ۱ خوراک ۲ - آنچه برای رفع گرسنگی خورده می شود؛ غذا ۳ - غذایی که آن را پخته باشند

آوقت قیلماق ~qilmoq
- غذا پختن ۲ - غذا خوردن

آوقت اوستیده ~ustida
هنگام صرف غذا

آوقت لنماق Ovqatlanmoq
(م. ص. ل) غذا خوردن؛ تغذیه شدن

آوقت لتیریلماق Ovqatlantirilmoq
(م. ص. مج.) آوقت لتیرماق

آوقت لتیرماق Ovqatlantirmoq
(م. ص. م.) غذا خوراندن

آوقتله نیش Ovqatlanish

توجه، علاقه یا همکاری کسی، بویژه با شیوه‌های ناروا
خریدار ~ لماق (شکار مشتری)
آوی یوریشدی
کارش اجرا شد؛ کارش رونق گرفت
~ qilmoq آوقیلماق
شکار کردن؛ به دست آوردن؛ گرفتار کردن
~ qushi آوقوشی
پرنده‌ی شکاری مانند باز یا عقاب
Murid ~ lamoq مرید آولماق
(قد.) رفتن پیر یا شیخی به دیدار مریدانش و گرفتن
هدایا و نذرهاز آنان
Ovboshi آوباشی
(ا.) نخستین شکار به دست آمده
~ qilmoq آوباشی قیلماق
نخستین شکار را به عنوان هدیه برای کسی بردن
Ovlamoq آولماق
(مص.م. ۱) - شکار کردن ۲ - به شکار مشغول ساختن
۳ - (مجاز) در پی جلب توجه کسی یا به دست آوردن
چیزی عمل کردن ۴ - (گف.، مجاز) فریب دادن
Ovlanmoq آولنماق
(مص.م. ۱) - شکار شدن ۲ - به شکار مشغول شدن
۳ - در پی جلب توجه کسی یا حصول چیزی افتادن
Ovlatmoq آولتماق
(مص.م. ۱) - به شکار مشغول کردن ۲ - شکار ساختن
Ovlattirmoq آولتتیرماق
مص.و. (ا.) آولتماق
Ovlash آولش
(ا.) عمل یا فرایند شکار کردن
Ovlashmoq آولشماق
(مص.م. ۱) - با هم شکار کردن
Ovloq-1 آولاق
(ا.) ۱ - شکارگاه؛ جایی که شکار بسیار باشد ۲ - حومه؛
جای دور از مرکز شهر ۳ - خلوت؛ جایی که خالی از
مردم باشد
~ dayurmoq آولاقده یورماق
دور از مردم یا جمعیت گشتن؛ گوشه گیری اختیار
کردن
Ovloq-2 آولاق
(ص.) ۱ - تنها ۲ - جدا از هر چیز یا هر کس؛ یگانه ۳ -
بدون دیگری؛ بدون چیز دیگر؛ فقط
Ovor آوار

راست؛ برگهای بیضی تیرکمانی و گل‌های کوچک
مجتمع در انتهای ساقه

Otryad   اتری‌د

(۱.) ۱- دسته ۲- (نظامی) گروه ویژه نظامی؛ یگان
۳- گروهی از افراد که در همکاری با یکدیگر کار
معینی را انجام دهند آگیه لوگ لر ~ ی (دسته زمین
شناسان) ۴- اجان) گروهی از جانداران که از نگاه
برخی ممیزات و نشانه‌ها به هم مانند اند؛ راسته
آکیمیروچیلر ~ (راسته‌ی چونندگان)

Otsiz   آتسیز

(ص.) ۱- بی نام ۲- فاقد اسب ۳- نام پادشاه خوارزم
معاصر سلطان سنجر سلجوقی ۴- (مردم شناسی)
تفائی است ماندن و نمردن کودک رادر بلاد ترکستان
(معین حاشیه‌ی برهان قاطع)

Ottirmoq   آتتیرماق

مص.و(۱.) ۱- کسی را به شلیخیک یا پرتاب کردن
واداشتن ۲- به وسیله‌ی کسی شلیخیک یا پرتاب
کردن ۳- به وسیله‌ی کسی با تیر کشتن ۴- فرایندی
راسپری کردن: همه میز او خله مه‌ی تانگ آتتیردیک
(همه‌ی مان شب را بدون خواب کردن سپری کردیم)

Tong~   نانگ آتتیرماق

تاسحر بیدار بودن؛ بدون خواب شب را روز ساختن

Ot-ulov   آت اولاولو

(۱.) جانداران سواری یا ترابری (مانند اسب، الاغ، قاطر
...)

Otuvchi   آتووچی

(۱.) آنکه شلیک یا پرتاب کند

Otxona   آتخانه

(۱.) اسطبل؛ جای سروشیده برای نگهداری اسب:
طویلله؛ اصطبل

Otg'ulatmoq   آتغولتماق

← آتتیرماق

Otg'uchi   آتغوچی

← آتوچی

Otchopar   آت چاپر

(۱.) میدان اسب دوانی

Ov   آو

(۱.) ۱- شکار ۲- عمل گرفتار کردن جاندار وحشی یا
فراری ۳- جانرداری که با کشتن، زخمی کردن یا به
وسیله‌ی دام گرفتار کنند ۴- تلاش و کاری که به این
منظور صورت گیرد ۵- (مجاز) عمل یا فرایند جلب

دعا، سفر بخیر و باعافیت

آیی ترولدی ~ito'ldi

وقت زایمانش رسید

آی-کونی یقین ~kuniyaqin

چند روز قبل از زایمان؛ نزدیک زایمان

آی کورماق ~ko'rmoq

ماهوار شدن؛ حیض شدن

آی کوز ~yuz

(مجاز) ماهر؛ ماهر و

آیت Oyat

(۱) آیت ۱- آیت ۲- نشانه یا گواه چیزی، بویژه خدا ۳- هر

عبارت قرآن که بدان وقف کنند

آیبه Oyiba

(۱) نسبت خواهر بزرگ شوهر به زن؛ خطاب زن به

خواهر بزرگ شوهر

آی بالداق Oyboldoq

(۱) نوعی گوشواره به شکل هلال، بدون نقش و زینت

آی بالته Oybolta

(۱) تبریزین ۲- جنگ افزاری فلزی به شکل تبری با

لبه‌ی هلالی، شبیه آنچه درویشان بر دوش می‌گذارند

۳- نوعی از آن که در قصایبها و منازل به امور مربوط

کاربرد دارد؛ تبرچه

آیده‌ی یلده Oyda-yilda

(ق) در مدت دراز؛ گاه گاه؛ کوریشیب توره‌میز (گاه

گاهی همدیگر را می‌بینیم)

آیدین Oydin

(ص) ۱- مهتابی ۲- روشن شده از نور ماه ۳- (مجاز)

روشن؛ قابل دید ۴- نام خانمها؛ آیتون

سوتدیک آیدین Sutdek~

روشنی صاف و بی غبار نور ماه

کور (خیره) آیدین Ko'r~

روشنی خیره‌ی نور ماه به زمین از اثر ابر یامه

آیدین ده آباغیم قیله دی ~daoyog'imqiladi

(مجاز) کار آسان، که به سادگی قابل اجرا باشد

آیدین لشیش Oydinlashish

(۱) فرایند روشن شدن ۲- فرایند واضح و قابل فهم

شدن

آیدین لشماق Oydinlashmoq

(مصل) ۱- روشن شدن با نور ماه؛ هر چه بیشتر

روشن شدن با نور ماه ۲- (مجاز) قابل دید شدن؛ واضح

پیوسته

آخرگی Oxirgi-2

(ص) ۱- آخرین ۲- پس از بقیه ۳- تنها باقیمانده ۴-

مربوط یا متعلق به مرحله‌ی پایانی ۵- بالاترین حد؛ ~

اورینیش (آخرین تلاش) ۶- تازه‌ترین؛ ~ موده

(تازه‌ترین مجد) ۷- آخری

آخرلماق Oxirlamoq

(مصل) به پایان رساندن؛ تمام کردن

آخرلشیش Oxirlashish

(۱) فرایند به پایان رسیدن

آخرلشماق Oxirlashmoq

(مصل) هر چه بیشتر به پایان نزدیک شدن؛ بیش

از پیش به پایان نزدیک شدن

آخرالامر Oxirulamr

(ق) (قد، کم) آخر الامر؛ سرانجام

آخر زمان Oxirzamon

[= آخر الزمان] (۱) آخر الزحمان؛ قیامت؛ زمان پایان

جهان

آخون (د) Oxun(d)

[= آخوند] (۱) (قد) ۱- آخوند ۲- معلم یا مقام دینی

۳- (گف) عنوان احترام آمیز برای اویغوران

آخور Oxur

(۱) آخور؛ تاقچه‌ی گودی از گل، سنگ و مانند آنها

در طویله، اسطبل یا آغل، برای خوراک دادن به

چارپایان

Baland(katta)~danyemyegan

بلند (کته) آخوردن بیم بیگن

(مجاز) آنکه بزرگ‌زاده، ثروتمند و متکبر باشد؛ آنکه با

مقامات بالایی رابطه داشته باشد

آخورچوپ Oxurcho'p

[= آخورچوب] (۱) قالب؛ اسبابی برای شکل دادن چرم

کفش

آی Oy

(۱) ۱- ماه ۲- تنها قمر طبیعی شناخته شده‌ی زمین

که بر اثر تابش نور خورشید می‌درخشد و در هر ۲۹/۵

شبهانه روز یک بار به گرد زمین می‌گردد ۳- قمر ۴-

(گف) مجاز) چیز بسیار زیبا ۵- واحد تقسیم زمان برابر

۲۸ تا ۳۱ روز ۶- در اسم دختران بیاید و به زیبایی آنها

اشاره کند و یا بخاطر حرمت با اسم آنها ترکیب شود،

مانند آی قیز، آی سولرو، آی گزل

آی باریب، امان کیل ~boribomonkel

دارای شهرت و اشتهار

آوازسیز Ovozsiz

(ص) فاقد آواز؛ بی صدا؛ صامت آ- کینا (فیلم

صامت)

آوازخوان Ovozxon

(۱) آواز خوان؛ کسی که آواز بخواند، بویژه کسی که

حرفه‌اش آواز خواندن باشد؛ خواننده

آوازخوانلیک Ovozxonlik

(۱) ۱- آوازخوانی ۲- عمل یا فرایند خواندن آواز ۳-

شغل آواز خوان؛ خوانندگی

آووشماق Ovushmoq

(گف) آ- المیشماق

آووچ Ovuch

آ- هاووچ

آوچی Ovchi-1

(۱) ۱- شکارچی ۲- کسی یا چیزی که جانوران را

شکار کند ۳- کسی یا چیزی که در شکار کردن ماهر

باشد

آوچی Ovchi-2

(ص) ۱- شکاری ۲- دارای عادت یا توانایی شکار

کردن آ- قوش (برنده‌ی شکاری)

آوچیلیک Ovchilik

(۱) ۱- شکارگری ۲- عمل یا شغل شکارچی ۳-

مرحله‌ای در زندگی جامعه‌های انسانی، که در آن

افراد از راه شکار زندگی می‌کردند (می‌کنند)

آخ Ox

(ص) واژه‌ای برای اظهار حسرت، تأسف و درد

آخر Oxir

(۱) آخر؛ پایان؛ فرجام؛ سرانجام

آخرت Oxirat

(۱) آخرت؛ جهان دیگر؛ جهان پست از مرگ؛ آخری؛

عقبی؛ مق دنیا

آخرت‌آشی ~oshi

غذایی که در آخرین لحظه‌های زندگی خورده شود

آخرت‌سعادت ~saodati

سعادت آخرت؛ رستگاری در آخرت

آخرت‌ترناوی ~tarnovi

(مجاز) شخص تنومند و درشت پیکر

آخرگی Oxirgi-1

(۱) آخری؛ آنکه پس از دیگری یا دیگران است آ- هم

باشقه لرگه باریب قوشیلدی (آخری هم به دیگران

آووتماق Ovutmoq

(مصل) ۱- سرگرم ساختن ۲- بازداشتن ۳- تسلی

دادن؛ دلجویی کردن

آواز Ovoz

(۱) ۱- آواز ۲- صدا ۳- (موسیقی) صدای آهنگینی

که از گلوئی آدمی بیرون آید و معمولاً با کلام همراه

باشد ۴- صدای پرندگان، بویژه پرندگان خوش صدا

۵- (مجاز) نظر؛ فکر؛ رأی ۶- (مجاز) نظرخواهی

مجلسده ینگى تکلیفلر ~ که قویلدی (در مجلس

پیشنهادهای نوبه نظرخواهی گذاشته شد)

آواز بیرماق ~bermoq

۱- صدا کردن ۲- (مجاز) رأی دادن؛ نظر ارایه کردن

آواز گه قویماق ~gaqo'yumoq

به نظرخواهی گذاشتن؛ ریفراندوم

آوازی بوزیلدی ~ibuzildi

۱- تغییر آواز از اثر بیماری مجرای گلو ۲- دوره‌ی شدن

آواز نوجوان در هنگام رسیدن به سن بلوغ ۳- (مجاز)

به سن بلوغ رسید

آوازینگنى اوچیر! ~ingnio'chir!

ساکت باش! حرف نزن! خفه شو!

آوازینگ اوچگور! ~ingo'chgur!

(نفرین) بمیری!

بیر آواز دن Bir~dan

به اتفاق آرا

آچیق آواز Ochiq~

رأی گیری علنی

Yopiq(yashirin)~

پایپ (یشیرین) آواز

رأی گیری سری

آوازه Ovoza

(۱) ۱- آوازه ۲- آنچه مردم در باره‌اش سخن گویند ۳-

گفتگوی بسیار (معمولاً خوب) در باره‌ی کسی در

میان مردم؛ شهرت؛ اشتهار

آوازه بولدی ~bo'ldi

اشتهار یافت؛ سرزبانها افتاد

آوازه قیلماق ~qilmoq

بر سر زبانها انداختن؛ شهرت دادن

آوازه سی کیتدی ~siketdi

شهرت یافت؛ اشتهارش همه گیر شد

آوازه‌لی Ovozli

(ص) ۱- صدا دار؛ آنچه که از آن صدایی تولید شود ۲-

هنگام راه رفتن کف آن بازمین تماس دارد ۳- قسمت سفلی چیزی؛ پایین ۴- قسمت آخر چیزی؛ پایان: کوچه نینگ باشند ~ ینی کیزدیم (از سر تا آخر کوچه را گشتم) ۴- پایه؛ تکیه گاه چیزی؛ ستول ~ ینی (پایه ی صندلی)

آیاق باسماق ~bosmoq
گام برداشتن ۲- (مجاز) با احتیاط و اندیشه عمل کردن
آیاقدن قالماق ~danqolmoq
۱- از یا ماندن؛ ناتوان شدن ۲- (مجاز) از کاربرد برآمدن؛ فرسوده شدن

آیاقدن بیقیلماق ~danyiqilmoq
۱- از یا افتادن ۲- (مجاز) خسته شدن؛ ناتوان شدن ۳- (مجاز) قدرت اداری یا توانایی مالی را از دست دادن
آیاق آلیش ~olish
منش؛ رفتار

آیاق آستی بولماق ~ostibo'lmoq
زیر پا شدن؛ پایمال شدن
آیاق آستیده ~ostida
جای یا چیزی که در راه عابرین قرار داشته باشد ۲- در هر قدم؛ در هر لحظه

آیاق آستیدن چیقماق ~ostidanchiqmoq
ناگهان پیدا شدن؛ ناگهان جلو کسی سبز شدن
آیاق آستی قیلماق ~ostiqlmoq
۱- زیر پا کردن؛ پایمال کردن ۲- تخطی کردن

آیاققه باسماق ~qabosmoq
۱- آغاز راه رفتن کودک ۲- (مجاز) به طرز منظم به پیش رفتن یا به راه افتادن؛ به طرز منظم رشد کردن
آیاققه تورماق ~qaturmoq
۱- پا خاستن ۲- (مجاز) شورش یا عصیان کردن ۳- شفا یافتن؛ از بستر بیماری برخاستن ۴- از لحاظ مادی بهتر شدن

آیاق آستی قیلماق ~qo'ymoq
زیر پا کردن ۲- به کاری آغاز کردن
آیاق تیره ماق ~tiramoq
۱- اصرار کردن ۲- روی سخن یا موضوعی پافشاری کردن

آیاق اوستیده ~ustida
سرپا؛ در مدت کوتاه
آیاق اوزه ت ماق (چوزماق) ~uzatmoq(cho'zmoq)

زلزله ها چند بار خراب و دوباره آباد شد، ولی فعلا اثری از آن باقی نیست. «آیینی اسکندری» در حقیقت «آیینی اسکندریه» است. یعنی آیینی ای بر فراز مناره ی اسکندریه نصب کرده بودند و بعدا بمناسبت آنکه بنیاد نهادن شهر اسکندریه و مناره ی آن را به اسکندر مقدونی نسبت می دادند. آیینی را نیز بدو انتساب دادند (معین، باختصار)

آینه بند Oynaband
(ص.) دارای شیشه ۲- تزیین شده با آیینی و شیشه
آینه بندان Oynabandon
(ا.) عمل تزیین خانه و کوی با نهادن آینه های بسیار بر دیوارها و جزو آن

آینه دار Oynador
(ا.) هر چیز دارای شیشه یا آیینی ۲- آنکه آیینی در پیش دارد تا عروس و جزو او خویشتن را در آن ببینند
آینک Oynak
[=عینک] (ا.) ۱- عینک ۲- ← کوز عینک ۳- شیشه ۴- (گف.) آیینی

آینکلی Oynakli
(ص.) عینکی؛ دارای عینک
آینه کار Oynakor
← آینه بند

آینک ساز Oynasoz
[=عینک ساز] (ص.) آنکه پیشه اش ساختن و تعمیر عینک است

آینه لی Oynali
(ص.) ۱- آنچه در آن شیشه نهاده شده باشد ۲- آنچه در آن آیینی نهاده شده باشد ۳- (گف.) دارای پنجره
آینه چی Oynachi
(ص.) آنکه پیشه اش نهادن شیشه در ساختمانهاست

آینه وند Oynavand
(گف.) ← آینه بند

آی نامه Oynoma
(ا.) ماهنامه؛ نشریه ای که ماهی یکبار چاپ شود

آینوقسی Oynuqsi
(ص.) ۱- عجیب ۲- موجب شگفتی ۳- غیر عادی و نامرسوم؛ شگفتی انگیز ۴- (اف.) اینیقه؛ او اینیقه آدم (او آدم عجیبی است)

آیاق Oyoq-1
(ا.) ۱- پا ۲- از اندامهای حرکتی بدن بیشتر جانوران، که در انسان از بیخ ران تا نوک انگشتان را در بر می گیرد و

~ ی (آیین جوانمردی) ۳- رسم؛ عادت؛ تشریفات: اوزبیک خلقی ~ لری (رسوم ازبکان) ۴- دین؛ بوده ~ ی (آیین بودا) ۴- زیب و زینت؛ گوهر ~ (زینت یافته با گوهر)

آییم طله Oyimtilla
(ص.) (گف.) ۱- صفت زن تن آسا و تن پرور ۲- عشوه گر؛ طناز ۳- (مجاز) زن صفت و تن آسا (در مورد مرد)
آییمچه Oyimcha
(ا.) (قد.) دختر یا زن جوان، اعیان و اشراف

آیلب Oylab
(ق.) در طول چندین ماه؛ ماهها ~ ایش قیدیریشده ایدیم (ماهها در جستجوی کار بودم)
آیلبی یللب Oylab-yillab
(ق.) در طول ماهها و سالها؛ چند ماه و سال ~ بیرگه دوست ایدیک (ماهها و سالها با هم دوست بودیم)

آیلی Oyli
(ص.) ۱- مهتابی ۲- آنچه که دارای گلها و نقشهایی به شکل هلال باشد

آیلیک Oylik-1
(ا.) ماهیانه؛ ماهانه؛ مقرری و وظیفه ای که هر ماه یک بار به خدمتگزار و کارمند دهند ~ لر آشدی (مقررریها افزایش یافت)

آیلیک Oylik-2
(ص.) ۱- ماهانه ۲- مربوط یا متعلق به یک ماه؛ آیلیک (حقوق ماهانه) ۳- مربوط یا متعلق به ماه ~ ژورنال (مجله ی ماهانه)

آی مامه Oymoma
(ا.) (گف.) ماه؛ مهتاب

آینه Oyna
[=آیینی] (ا.) آیینی ۲- ← کوزگو ۳- شیشه ی در و پنجره ۴- (گف.) پنجره ۵- (گف.) عینک

آیینی جهان Oy(i)naijahon
جام جهان نمای افسانوی ۲- (گف.) تلویزیون

Oy(i)nailskandariy
آیینی اسکندری
(ا.) (ادبیات) آیینی اسکندری؛ فانوس دریایی بزرگی در یکی از جزیره های نزدیک بندر اسکندریه بنام فارس (Pharos) قرار داشت که توسط بطلمیوس مخلص (Ptolemaios Stocr) بنا شده بود و از جمله ی عجایب هفتگانه ی جهان شمرده می شد. این منار مشهور بعدا سرمشق همه ی فانوس دریایی اروپا شد. منار از اثر

یا قابل فهم شدن
آیدین لشتیرماق Oydinlashtirmoq
(مص.م.) ۱- روشن ساختن ۲- (مجاز) قابل فهم ساختن

آیدینلی Oydinli
(ص.) شب مهتابی یا دارای روشنی ماه
آیی Oyi
(ا.) (گف.) مادر

کته آیی Katta~
۱- مادر پدر یا مادر؛ مادر بزرگ ۲- نسبت یا خطاب فرزندان زن کوچک به زن اول یا زن بزرگتر شوهر ۳- حرف خطاب به زنان مسن

کیچیک آیی Kichik~
نسبت یا خطاب فرزندان زن بزرگ به زن کوچک (نامادری)

آییل Oyil
(فع.) (امر) آییلماق (هشیار شدن؛ هشیار شو؛ بیدار شو)
آییلماق Oyilmoq
(مص.ل.) هشیار شدن؛ به هوش آمدن

آییم Oyim-1
(ص.) نازنین؛ طناز؛ ~ قیز (دختر نازنین)

آییم Oyim-2
(ح.) ۱- واژه ی احترام آمیز متکلم برای مادر ۲- (قد.) واژه ای احترام آمیز که به نام زنان اشراف و اعیان علاوه می شد. مانند ماهلر آییم؛ آتین آییم

ایپک آییم Ipak~
زن زیبا و نازک

آییم آبه Oyimopa
(ص.) واژه ای احترام آمیز برای زنان بزرگسال یا مهرآمیز برای دختران

آییم پاشه Oyimposhsha
(ح.) ۱- واژه ای احترام آمیز به زنان ۲- نام خانمها

آییم قاواق Oyimqovoq
(ا.) نوعی کدو تنبل زودرس

آییم سوپورگی Oyimsupurgi
(ا.) ۱- جارو؛ دسته ای از ساقه های خشک برخی گیاهان علفی (مانند درمنه) که برای روفتن خاک و خاشاک به یکدیگر می بندند ۲- (مجاز) نرم؛ دارای ویژگی خم شدن

آیین Oyin
(ا.) ۱- آیین ۲- شیوه ی رفتار؛ روش مناسب آمر دلیک

(مص.مج.) آزیقلنتیرماق
آزیقلنتیرماق
(مص.م.) تغذیه کردن
آزیقلی
(ص.) ۱- دارای آذوقه: ~ آت هاریمس (مثل) (اسبی که آذوقه داشته باشد، مانده نمی شود) ۲- آنچه در ترکیبش دارای مواد ضروری غذایی باشد؛ مناسب برای آذوقه
آزیقلیک
(ا.) وضع یا کیفیت آذوقه بودن
آزیق اوقات
(ا.) تمام انواع خوردنیها: ~ دوکانی (دکان اغذیه فروشی)
آزمی کوپ می
(ح.) ۱- واژه ای است که مقدار غیر معین چیزی را در حد میانگین نشان می دهد ۲- نه بیش، نه کم
آزماق
(مص.ل.) لاغر یا ضعیف شدن
آزماق ۲
(مص.ل.) گمراه شدن؛ از راه راست برآمدن؛ ایگری آزه دی، توغری اوزه دی (مثل) خابین (گمراه)، بازنده، صادق برنده می شود
عقلدن آزماق
۱- گمراه شدن ۲- کار نامعقول یا ناشایستی کردن
کونگلی آزدی
دلخور شد؛ پریشان شد؛ بیخود شد
یولدن آزماق
۱- راه گم کردن ۲- گمراه شدن؛ به راههای ناصواب رفتن
آزماز
(ق.) کم؛ اندک؛ یک اندازه؛ ایشینگنی باشله، ~ یاردم بیررمن (کارت را شروع کن، یک اندازه کمکت خواهم کرد)
آزمونچه
(ق.) خیلی زیاد؛ کم نیست؛ تاشکینت بیلن ترمذ آره سی ~ بول می؟ (مسافت میان تاشکند و ترمذ خیلی زیاد است)
آزاد
(ص.) ۱- آزاد ۲- دارای آزادی ۳- ناشی از خواست یا رفتار طبیعی ۴- مصون یا رها از چیزی ناخوشایند و آزاردهنده؛ تشویشدن ~ (آزاد از تشویش) ۵- برکنار شده؛ او

استان به طور عمده ترک نشین ایران (آذربایجان شرقی و غربی)
آذربایجانلیک
(ا.) آذربایجانی ۲- کسی که اهل آذربایجان است
آذربایجانچه
(ا.) ترکی آذری؛ از زبانهای ترکی باختری که در آذربایجان به کار رود؛ آذربایجانی
آذربایجانچه ۲
(ص.) مربوط یا منسوب به ادبیات و فرهنگ آذربایجان و مردم آن
آزه یماق
(مص.ل.) کم شدن؛ کاهش یافتن
آزه ی تیرماق
(مص.م.) آزه ی ماق
آزدیرماق ۱
(مص.م.) آزه ی ماق
آزدیرماق ۲
(مص.م.) لاغر ساختن
آزگینه ۱
(ص.) خیلی کم؛ بسیار اندک؛ ناچیز
آزگینه ۲
(ق.) ۱- به کمیت بسیار کم آياغ صرفلندی (مقدار خیلی کمی روغن صرف شد)
آزیب یازیب
(ق.) (گف.) ۱- با امکان کم ۲- سازگار با شرایط زمان؛ سازگار با شرایط ~ سفر قیلماقچی بولدیم (با امکان کم عزم سفر نمودم)
آزیق
(ا.) ۱- آذوقه ۲- خوار بار ۳- توشه ۴- تغذیه ی گیاهان ۵- آذوقه؛ آذوغه؛ آزوق؛ آذوق
آزیق تیش
دندان آسیا؛ دندان کرسی
جانگه آزیق (آزیغی)
راحت یا آرامش جان
معنوی آزیق
استفاده ی معنوی؛ بهره گیری از دانش و هنر
آزیقلانماق
(مص.ل.) ۱- تغذیه شدن؛ آذوقه خوردن ۲- (مجاز) الهام گرفتن اشاعر طبیعت چیرایلیک لریدن آزیق لنه دی (شاعر از زیباییهای طبیعت الهام می گیرد)
آزیقلنتیریلماق

(ص.) ۱- پایدار؛ دارای پا ۲- آنچه دارای پایه یا چیز قابل اتکا باشد؛ پایه دار
آی پرچه
(ص.) ماهپاره؛ بسیار زیبا همچون ماه (در مورد زن یا دختر)
آی پاشه
~ آیییم پاشه
آی قولاق
(ا.) آبشرش؛ اندام تنفسی جانوران آبی که اکسیژن محلول در آب را جذب می کند
آیراق (غ)
(ا.) ۱- بز کوهی نر ۲- به نظر برخیها جانور است به شکل «مرال» با شاخهای پیچیده
آیرات
(ا.) از اقوام ترکی تبار که در منطقه ی آلتائی بود و باش دارند
آی سیز
(ص.) غیر مهمتایی؛ تاریک
آیتون
(ص.) ۱- ماه شب ۲- (مجاز) روشن شده بانور ما (فع) این واژه به تحریف به «آیدین» مشهور شده است
آیخان
(ا.) ۱- خان ماهوش؛ خان زیبا ۲- نام یکی از فرزندان اوغوز خان معروف ۳- نام خانمها
آز
(ا.) آزه؛ گرایش افراطی برای به دست آوردن چیزهای بیشتر، تنها با هدف داشتن آنها و نه برای بهره گیری؛ طمع؛ حرص
آز ۲
(ص.) کم؛ دارای کمیت کوچک؛ ~ وقت (وقت کم)
آز ۳
(ق.) ۱- کم ۲- در کمیتی کوچک؛ ~ وقت کیتدی (وقت کم صرف شد) ۳- به صورتی ناقص یا نارسا؛ ~ کوررایدی (نارسامی دید)
آذر
(ا.) آذر؛ آتش
آذربایجان
(ا.) ۱- کشور تازه به استقلال رسیده از جمهوریهای سابق اتحاد شوروی واقع در کرانه ی دریای خزر، پایتخت آن شهر باکو است و اکثریت اهالی آن را مردمان ترکی تبار آذربایجان تشکیل می دهد ۲- دو

(مجاز) تشویش یا غم برطرف شدن؛ خاطر جمع شدن
~ uchibilanko'rsatmaq
آیاق اوچی بیلن کورستماق
(مجاز) کم بهادادن؛ تحقیر کردن
~ chiqarmoq
آیاق چیقارماق
(مجاز) از کنترل بیرون شدن؛ خودسر شدن
~ igaboltaurmoq
آیاغی گه بالته اورماق
ضربه زدن؛ مانع کسی شدن؛ زیان رساندن
~ igayiqilmoq
آیاغی گه بییقیلماق
کرریش کردن؛ پناه بردن ۲- سجده کردن
Oyog'ikuygantovqdek
آیاغی کویگن تاووق دیک
بیقرار؛ سرآسیمه
Oyog'iniqu'lgaolib
آیاغینی قولگه آلیب
(گف.) خیلی سریع؛ به سرعت
~ iosmonda
آیاغی آسمانده
(گف.) ۱- غلتید ۲- (مجاز) کارش خلاف یا ناموافق است
Ikkioyog'inibiretikkatiqmoq
ایکی آیاغینی بیر ییتیککه تیقماق
یکدندگی کردن؛ روی حرف با نظر خود پافشاردن؛ انعطاف نشان ندادن
Og'ir~
آغیر آیاق
باردار؛ حامله
Sovuq~
ساقاق آیاق
بد قدم؛ شوم
Yengil(suyuq)~
یینگیل (سویوق) آیاق
بدکاره؛ فاحشه
Yuzigatqo'ymoq
یوزیگه آیاق قویماق
بی حرمتی کردن؛ حقارت کردن؛ بی اعتنائی کردن
O'zoyog'ibilan
اوز آیاغی بیلن
اختیاری؛ به میل خود
Oyoq-2
آیاق
[ایاغ] (ا.) ۱- ایاغ ۲- پیاله ی شرابخوری؛ جام؛ ساغر ۳- کاسه؛ ظرف؛ آیاق
Oyoqlamoq
آیاق لماق
مص. به بخش پایانی زمین یا مزرعه رسیدن (در مورد جریان آب)
Oyoqli
آیاقلی

باوقار: متین: ~ کیشی (شخص باوقار) ۱۱- (مجاز)
دارای عاقبت بد و ناخوشایند: قلیس ایش نینگ
عاقبتی ~ (پیامد کار نادرست، بد است)

آغیرارتیلخیرییه ~artilleriya
توپ یا خمپارانداز دورزن

آغیربول ~bo'l
متین باش: صبر داشته باش

آغیرگپ ~gap
۱- سخن ملال آور ۲- مسئله‌ی دشوار ۳- رویداد ناخوشایند

آغیرینی یینگیل قیلماق ~iniyengilqilmoq
مشکل کسی را آسان ساختن

آغیرکروان ~karvon
[= آغیر کاروان] (مجاز) آنکه با حوصله مندی و آرامش
خاطر کارش را انجام دهد

آغیرکوچماق ~ko'chmoq
حل شدن مسئله‌ای به سختی: اجرا شدن کاری به
دشواری

آغیرصناعت ~sanoat
صنایع سنگین: تأسیسات و کارخانه‌های تولید
فراورده‌های صنعتی بزرگ و سنگین (مانند ذوب آهن،
ماشین‌سازی، هواپیما سازی)

آغیرتنک (تانک) ~tank
تانک بزرگ و سنگین مجهز با توپ

هواسی آغیر ~havosi
جایی که هوایش برای تنفس دشوار باشد، مانند هوای
گرم مرطوب

قولاغی آغیر ~qulog'i
آنکه شنوایی اش ضعیف است

آغیربوی ~og'irbo'y
۱- آستن: حامله
آغیرلتماق

آغیرلشیش ~og'irlashish
(م.ص. ۱) باری راز یاد کردن ۲- (مجاز) کاری عملی
را دشوار ساختن

آغیرلشماق ~og'irlashmoq
۱- (م.ص. ۱) فرایند سنگین شدن ۲- فرایند دشوار، شدید یا
خطرناک شدن

آغیرلشماق ~og'irlashmoq
(م.ص. ۱) بیش از پیش سنگین شدن ۲- (مجاز)

۱- ۱- اکه - اوکه ۲- دوست بسیار نزدیک و
جانجانی

آغه اینی لیک ~og'a-inilik
۱- برادری: دوستی

آغه اینی ~og'ayni
۱- دوست نزدیک و صمیمی: رفیق

تورت آغه اینی ~to'rt
نام عمومی ماههای سوم، چهارم، پنجم و ششم در
تقویم هجری قمری (ربیع الاول، ربیع الثانی،
جمادی الاول و جمادی الثانی)

قیرق آغه اینی ~qirq
نوعی گل گلاب پر شاخ و برگ و گل‌های فراوان

آغه لیک ~og'alik
۱- عمل یا مناسبت برادر بزرگ با برادران کوچکتر از
خود: برادری

آغه لیق ~og'aliq
۱- (قد.) مشاور خان: از مناصب نزدیک به خان:
آغالیق

آغه چه ~og'acha
۱- (قد.) بانوی جوان حرم شاه: عنوان احترام آمیز
به بانوی جوان حرم، مانند افغانی آغا چه (زن خرد
ظهیرالدین محمد بابر شاه به نام بی بی مبارکه، که از
قبیله‌ی یوسفزایی پشتونها بود) ۲- (قد.) خدمتکار
زن حرم سلطان و اعیان: آغاچه

آغیل ~og'il
[= آغل] ۱- آغل: جای سرپوشیده برای نگهداری
دامها

آغیل خانه ~og'ilxona
← آغیل

آغیر ~og'ir
۱- سنگین ۲- دارای وزن زیاد ۳- (مجاز) دشوار
از لحاظ تحمل: ~ خراجات (خرج سنگین) ۴- (مجاز)
دشوار از لحاظ گوارش: ~ اوقات (غذای سنگین) ۵-

(مجاز) دشوار از لحاظ فهم: ~ مسئله (مسئله‌ی
دشوار) ۶- (مجاز) شدید: زیاد: ~ کسللیک (بیماری
شدید) ۷- (مجاز) هیبتناک: با صلابت: تشقیریدن ~
گومبور سپس ایشیتیلدی (از بیرون صدای هیبتناک
«گومبور» شنیده شد ۸- بالاترین جزا: جنایتچی گه
سود ~ جزا چیقردی (دادگاه جنایتکار را به جزای
سنگین محکوم کرد) ۹- خفه کننده: دل آزار: سوزلری
یوره ککه ~ باتدی (حرفهای دل را آزرده) ۱۰- (مجاز)

آغیر ~og'ir
۱- (قد.) آغا ۲- بانو: عنوان احترام آمیز در
پایان نام زنان، مانند گوهرشاد آغا: شادملک آغا ۳-

اعوانی که در آخر نام خواجه سرایان افزوده می‌شد،
مثل مبارک آغا
آغه اینی ~og'a-ini

آزغین ~Ozg'in-1
(ص. ۱) لاغر ۲- فاقد گوشت و چربی کافی ۳- فاقد
صخامت مناسب

آزغین ~Ozg'in-2
(ص. ۱) (کم) گمراه: ویژگی آنکه رفتار یا روش نادرستی
در پیش گرفته باشد

آزغین لئماق ~Ozg'inlanmoq
(م.ص. ۱) لاغر شدن

آزغین لیک ~Ozg'inlik
۱- (م.ص. ۱) وضع یا کیفیت لاغر بودن

آزغیرماق ~Ozg'irmoq
(م.ص. ۱) گمراه ساختن ۲- از راه بدر بردن: به
بیراهه کشاندن

آزچیلیک ~Ozchilik
۱- تعداد کم مردم: بخش کمتر افراد: کنفرینسیه ده
~ قتنشیدیلر (در کنفرانس تعداد کم افراد اشتراک
کردند)

آغ ~Og'-1
۱- گشادگی میان دوران، و آن به منزله‌ی گشادگی
میان دو انگشت است

آغ ~Og'-2
۱- محل اتصال دو پاچه‌ی شلوار: خشتک

آغ ~Og'-3
(فع.) (امر) آغماق (مایل شدن یا از راه منحرف شدن:
مایل شویا از راه منحرف شو)

آغه ~Og'a-1
۱- ۱- برادر بزرگ ۲- (مجاز) دوست بسیار صمیمی و
همراز ۳- (قد.) بزرگ یاریس قوم ۴- سرور یا مخدوم
۵- (قد.) عنوانی برای احترام و تفخیم (در افغانستان،
پاکستان و هندوستان باضافت «ی» به گونه‌ی «آقای»
یا «آغای» به کار می‌رود. ولی طبق قاعده بدون اضافه
باید به کار رود: آقا محمد، آقا جعفر نه آقای محمد،
آقای جعفر) ۶- در افغانستان بیشتر تاجیکان
شهرنشین، بویژه تحصیلکرده‌ها و برخی از ازبک‌ها پدر
را «آغا» می‌گویند و خطاب می‌کنند: آغا: آقا

آغه ~Og'a-2
[= آغا] ۱- (قد.) آغا ۲- بانو: عنوان احترام آمیز در
پایان نام زنان، مانند گوهرشاد آغا: شادملک آغا ۳-

اعوانی که در آخر نام خواجه سرایان افزوده می‌شد،
مثل مبارک آغا
آغه اینی ~Og'a-ini

آزغین ~Ozg'in-1
(ص. ۱) لاغر ۲- فاقد گوشت و چربی کافی ۳- فاقد
صخامت مناسب

آزغین ~Ozg'in-2
(ص. ۱) (کم) گمراه: ویژگی آنکه رفتار یا روش نادرستی
در پیش گرفته باشد

آزغین لئماق ~Ozg'inlanmoq
(م.ص. ۱) لاغر شدن

آزغین لیک ~Ozg'inlik
۱- (م.ص. ۱) وضع یا کیفیت لاغر بودن

ایشیدن ~ (اواز کار برکنار است) ۶- (شیمی) ترکیب
نشده: ~ کیسله رود (اکسیژن آزاد)

آزاد قیلماق ~qilmoq
۱- برکنار کردن از کار ۲- خلاص کردن از درس
آزاد ~Ozod-2

آزاد ~Ozoda
(ق.) به طور آزاد: به آزادی: بیگیت اونی ییردن ~ کوتاه
ریب، بیرگه اوردی (جوان او را به طور آزاد از زمین
برداشته، به زمین زد)

آزاده ~Ozoda
(ص. ۱) پاکیزه: پاک: ترو تمیز ۲- صفت آنکه پاکیزه
وتر و تمیز باشد ۳- نام خانمها

آزاده گرچیلیک ~Ozodagarchilik
۱- (م.ص. ۱) وضع یا کیفیت پاکیزه بودن ۲- عمل یا منش تر
و تمیز بودن

آزادلیک ~Ozodlik
۱- آزادی: وضع یا کیفیت آزاد بودن ۲- (قد.) وقت
تمام شدن درس در مدرسه‌های سنتی

آزادلیککه چیقرماق ~kachiqarmoq
ازاد کردن: از اسارت رهانیدن

آزادلیککه چیقماق ~kachiqmoq
از اسارت آزاد شدن: آزاد شدن

آزن ~Ozon
۱- آزن: گازی از چند شکلیهای اکسیژن، متراکم در
لایه‌ی بالایی جوخ، به میزان کم موجود در هوا، بی
ثبات، با بوی نافذ و رنگ آبی رنگ، که هنگام تخلیه‌ی
آرام برق در هوا ایجاد می‌شود، محلول در آب،
آرکساینده‌ی بسیار قوی، پلشت بر، با کتری کرش و
رنگ زداست

آزار ~Ozor
۱- آزار: رفتاری که موجب رنج، اندوه یا آسیب دیدن
جاندار می‌شود

آزار بیرماق ~bermoq
آزار دادن: اذیت کردن: اذیت رساندن

آزار بیتدی ~yetdi
عذاب دید: آزار رسید

آذوقه ~Ozuqa
← آزیق

آزرده ~Ozurda
(ص. ۱) (کم) آزرده: رنج دیده: آزار دیده

آزرده خاطر ~xotir
رنج دیده: دلتنگ

(مص.ل.۱) - ۱ (مجاز) از راه اصلی منحرف شدن ۲-
(مجاز) به سویی مایل شدن ۳- (گف.) گمراه شدن؛
متغیر شدن ۴- به یکدیگر مقروض شدن
Og'ishtirmoq آغیشتیرماق
(مص.م.) آغیشماق
Og'ma-1 آغمه
(۱.) (هندسه) خطی که با سطح افق یا خط افقی
زاویه‌ی کوچکتر از ۹۰ درجه بسازد
Og'ma-2 آغمه
(ص.) ۱- افقی ۲- (گف.) متردد؛ دارای اندیشه‌ی یارای
بی ثبات ۳- مایل؛ نشیب؛ کج
Og'maxon آغمه‌خان
(۱.) (جان) جانوری از تیره‌ی موشها، بزرگتر از موش
بزرگ، که به غلات آسیب می‌رساند؛ خر‌موش
Og'machi آغمه‌چی
(۱.) آنکه رأی یا اندیشه‌اش ثابت نباشد ۲- (سیاسی)
آنکه خود را از اصول یا راه اصلی کنار بکشد
Og'moq آغماق
(مص.ل.۱) - ۱ به جانبی مایل شدن ۲- از مسیر اصلی
برآمدن ۳- (مجاز) گمراه شدن؛ راه گم کردن ۴- به
سویی متوجه شدن ۵- به سویی به راه افتادن ۶-
گذشتن از سمت الرأس (در مورد خورشید، ماه و
ستارگان)
Boshiog'ib باشی‌آغیب
بی اختیار، بدون اندیشه
Kunog'di کون‌آغدی
روز از نیمه گذشت
Ko'ngliog'di کونگلی‌آغدی
۱- دلش مایل شد؛ عاشق شد ۲- خردش به تاراج رفت
Esiog'di ایسی (هوشی) آغدی
مدهوش شد ۲- عقلش زایل شد
Og'o آغا
— آغه ۱
Og'ochdulan آغاج‌دلن
(۱.) (جانورشناسی) ۱- دارکوب ۲- تیره‌ای از پرندگان
درختزی با پرهای رنگارنگ، منقار محکم و نوک تیز که
با آن درخت را برای یافتن حشرات و کرمها سوراخ
می‌کنند، و نرهايشان تاجی قرمز بر سر دارند
Og'oz آغاز
(۱.) (کم) ۱- آغاز ۲- نخستین مرحله‌ی هر کار ~
آزیتماق (آغاز کردن) ۳- نخستین بخش از هر چیز؛ بو

(مجاز) بسیار خرسند شد

Og'ziqulog'igayetdi آغزی قول‌آغیگه‌ییتدی
(مجاز) بسیار خرسند شد
Baloningog'zi بلانینگ آغزی
جای یا لحظه‌ی خطرناک
Bir~gap بیر آغیزگپ
سخن مختصر و کوتاه
Darvozaog'zi دروازه آغزی
دروازه‌ی شهر، قلعه یا ارگ
Ellik~gap ایلیک آغیزگپ
حرف زیاد ۲- وراجی
Gapog'zidantushibketadigan گپ آغزیدن توشیب‌کیتهدیگن
(مجاز) بی جرئت در حرف زدن؛ بی‌عرضه؛ سست
Onasutiog'zigakeldi آنه سوتی آغزیگه‌کیلدی
رنج و زحمت بسیار کشید
Og'iz-2 آغیز
(۱.) فراورده‌ای از شیر نخستین روزهای پس از زاییدن
گاو؛ (اف.) دیله‌مه
آغیز سوتی
شیر گاو تازه زاییده
Og'izma-og'iz آغیزمه‌آغیز
(ق.) زبان به زبان؛ دهن به دهن؛ از دهنی به دهن
دیگر؛ بوگونگی عجایب توی ~ بوتون شهرکه ترقلدی
(جشن جالب امروزی دهن به دهن در تمام شهر
پخش شد)
Og'ish-1 آغیش
(۱.) وضع یا حالت مایل شدن
Oramizda~imizbor آره میزده آغیشیمیز بار
به همدیگر دزیندار هستیم
Og'ish-2 آغیش
(۱.) (فیزیک) زاویه میان عقب‌به‌ی قطب نما و نصف
النهار زمین؛ زاویه‌ی انحراف
Og'ishmay آغیشمه‌ی
(ق.) ۱- بدون انحراف؛ به طور مستقیم؛ مستقیماً
هدف ساری بارماق (مستقیماً به سوی هدف رفتن) ۲-
بدون تردید
Og'ishmoq آغیشماق

آغزی بیلن ایش بیتره دیگن

کسی که هر کار را با دستور دادن به انجام رساند
Og'zibilanyuradigan

آغزی بیلن یوره دیگن

(مجاز) غیبت کننده؛ بدگویی کننده

Og'zida آغزیده

فقط در حرف؛ در ظاهر

Og'zigaqaramoq

آغزیگه قره‌ماق (تیکیلماق)

۱- به دقت حرفهای سخنران را شنیدن ۲- منتظر
شنیدن خبر یا حرف کسی بودن ۳- از دیگری پیروی
کردن

Og'zigaqoqmoq آغزیگه‌قاقماق

— آغزیگه اورماق

Og'zigasiqqanicha

آغزیگه سیقخه نیچه

به اندازه‌ی دلخواه یا خواستش

Og'zigategdi آغزیگه‌تیگدی

به خوردن غذای نایل شد

Og'zigaurmoq آغزیگه‌اورماق

۱- مانع صحبت کسی شدن ۲- — آغزینی مای لماق

Og'zikatta آغزی‌کتخه

(مجاز) لاف زن

Og'zikuygan آغزی‌کویگن

ضربه دیده؛ جزای عمل یا چیزی را دیده

Og'ziochilibqoldi

آغزی آچیلیب‌قالدی

حیران شد

Og'ziochiq آغزی‌آچیق

۱- کسی که روزه ندارد ۲- کسی که سخنان بیهوده و
پرت و پلا بسیار بگوید و جلوگیری نتواند

Og'zingqanidesangqulog'iniko'rsatadigan

آغزینگ قنی دیسنگ، قول‌آغینی کورسته
دیگن

(مجاز) نافهم؛ کم عقل

Og'ziningsuvikeldi

آغزی نینگ سووی کیلدی

به چیزی میل شدید پیدا کرد؛ به خوردن میل شدید
پیدا کرد

Og'zinitanobiqochdi

آغزینی تنابی قاچدی

هرچه بیشتر دشوار شدن ۳- (مجاز) بیش از پیش
خطرناک و وحشتناک شدن ۴- (مجاز) هرچه بیشتر
تشدید یافتن

Og'irlashtirmoq آغیرلشتیرماق

(مص.م.) آغیرلشماق

Og'irlik آغیرلیک

(۱.) ۱- وضع یا کیفیت سنگین بودن؛ سنگینی ۲-

(فیزیک) وزن؛ مقدار سنگینی جسمی بر حسب یک

واحد استاندارد ۳- (مجاز) تشویش؛ ملالت ۴-

(مجاز) دشواری؛ اشکال ۵- (مجاز) متانت؛

حوصله‌مندی

Og'irliginiortmoq

آغیرلیگینی آرتماق

۱- خود را بردوش کسی آویختن؛ سنگینی خود را بر
شخصی یا جبری انداختن ۲- (مجاز) به کسی وابسته
شدن (از لحاظ مالی، مشکلات و...)

~qilmoq آغیرلیک‌قیلماق

صبر و استقامت نشان دادن؛ باوقار شدن

Og'iroyoq آغیر‌آیاق

(۱.) آستن؛ حامله

Og'irchilik آغیر‌چیلیک

(۱.) دشواری؛ اشکال

Og'iz-1 آغیز

(۱.) ۱- دهان ۲- حفره‌ای در بدن جانداران که از راه آن

غذا به بدنشان وارد می‌شود ۳- حفره‌ای در بدن مهره

داران که میان لبها و حلق قرار دارد و زبان، لثه‌ها و

دندانها را در بر می‌گیرد ۴- دهانه ۵- کام ۶- (مجاز)

سخنگو؛ کسی که صحبت کند ۷- (مجاز) نانخور ۸-

آغاز کوچه و راه

~bog'lar آغیز‌باغلر

با کسب رضایت خانواده‌ی دختر، پسر و دختر را نامزد
کردن

~dan~gako'chmoq

آغیزدن آغیزگه کوچماق

۱- از نسلی به نسل دیگر انتقال کردن ۲- سر زبانها

افتادن

~gatushmoq آغیزگه‌توشماق

سر زبانها افتادن

~ochmoq آغیز‌آچماق

۱- به صحبت آغاز کردن ۲- افطار کردن

Og'zibilanishbitiradigan

(۱) عمل پرت و پلا گفتن؛ بیهوده گویی
الجیشماق
 (مص. مش. ۰) الجیماق
الکهلایید
 [=آلکالوئید] (۱) (شیمی) آلکالوئید؛ هر یک از مواد آلی مرکب، بی رنگ، حاوی نیتروژن و معمولاً اکسیژن، موجود در گیاهان یا جانوران، دارای طعم تلخ، غالباً سمی و غیر فرار (مانند پتومین و گزانتین از آلکالوئیدهای جانوری و استریکنین، کافشین، کوکائین، مرفین و نیکوتین از آلکالوئیدهای گیاهی)؛ شبه قلیا
الکیمیو
 (۱) (قد.) کیمیا؛ علمی که فلزات را به طلا مبدل کند
الکهلگال
 (۱) (شیمی) ۱-الکل ۲- مشروبات نشئه آور و الکلی
الکهلگولیک
 (ص. ۰) دایم الخمر؛ معتاد به شراب
الکهلگولیزم
 [=الکلسم] (۱) (الکلسم؛ اعتیاد به نوشابه‌های الکلی که در شکل مزمن آشفته‌گیهای سخت در دستگاههای عصبی و گوارشی ایجاد می‌کند)
الخه
 (۱) لالایی؛ ترانه ای که برای خواباندن کودکان می‌خوانند
الخهلولماق
 (مص. م. ۰) (گف.) مانند چرخ فلک پشتک زدن
اله‌کیم
 (ض. ۰) (مبهم) شخص نامعلوم؛ فلان؛ ~نی سورردی (شخصی رامی پرسید)
اله‌لماق
 (مص. م. ۰) ۱-لالایی خواندن ۲-نازدادن
اله‌محل
 (ص. ۰) ناوقت؛ دیر؛ ~بولدی، اوخلنگلر (ناوقت شد، بخوابید)
اله‌نرسه
 (ض. ۰) چیز نامعلوم، چیزی؛ ~اخترردی (چیزی را جستجو می‌کرد)
اله‌نیمه
 (ض. ۰) چیزی؛ اونگه ~ کیره ک ایدی (چیزی برای او ضرورت بود)
اله‌نیچه

(۱) نام روغن زغر که برای رنگرزی نیز استفاده می‌شود
~nikaltakdeyolmaydi
الفنی کلتک دییالمه یدی
 (مجاز) آدم بی سواد و بی معلوماتی که فرق «الف» و «ب» را نداند
الفقامت
 سرو قد؛ خوش قامت
الفبی
 (۱) ۱- الفبا ۲- کتاب درسی نوآموزان ۳- (مجاز) اساسات ابتدایی هر دانش و مسلکی
الفمای
 ~الف ۲
علیک
 دعا، علیک (مخفف علیکم السلام)؛ دعا و درود بر تو باد (جواب سلام)
الیمنت
 (۱) نفقه ای که اعضای یک خانواده بر مبنای قانون به اعضای بی بضاعت خانواده می‌پردازند
الیش
 (۱) (گف.) ۱- پشته‌ی بلندی که دو یا چند جوی، نهر یا دریا را از هم جدا می‌کند ۲- سد ۳- ~اده ش ۲-
الیش-2
 (۱) ۱- عمل یا فرایند تبادله‌ی جنس با جنس؛ مبادله ۲- (اف.) عمل یا فرایند عوض یا تبدیل کردن
الیشینماق
 (مص. مج. ۰) ۱- ~الیشماق ۲- از یک حالت به حالت دیگر شدن؛ دور خوردن
الیشماق
 (مص. م. ۰) جنس را با جنس مبادله کردن
الیشتیریلماق
 (مص. مج. ۰) الیشتیرماق
الیشتیرماق
 (مص. م. ۰) ۱- ~الیشماق ۲- تبدیل کردن؛ نو کردن
الجیماق
 (مص. ل. ۰) ۱- سخنان بیهوده گفتن؛ پر گفتن ۲- در حالت گیجی پرت و پلا گفتن
الجیره‌ماق
 ~الجیماق
الجیتماق
 (مص. م. ۰) الجیماق
الجیش

الده‌ش
 (۱) عمل فریب دادن
الدهشماق
 (مص. مش. ۰) الده‌ماق
الداقچی
 ~الدمچی
الداقچیلیک
 ~الدمچیلیک
الداعی
 (۱) (قد.) دعا کننده
الفه
 [=آلفا] (۱) اولین حرف الفبای یونانی و نام آن
الفه‌نوری
 نوری که از تجزیه شدن بعضی مواد رادیو آکتیو حاصل می‌شود
الفه‌ویت
 (۱) ۱- الفبا ۲- مجموعه‌ی حروفی که با ترتیب قراردادی مرتب شده و صداهای یک زبان را نشان می‌دهد؛ الفبا ۲- مجموعه‌ی نقشه‌های قراردادی برای نوشتن واژه‌های یک زبان
الفاظ
 (۱) (قد.) واژه‌ها
الغییره
 (۱) جبر؛ شاخه‌ای از ریاضیات که در آن برای نمایش قاعده‌ها، کمیت‌های متغیر یا عنصرهای ریاضی (مانند بردارها و ماتریسها)، با به کار بردن نشانه‌های حروفی، رابطه حساب، تعمیم داده می‌شوند و بر اساس قانونهای معینی، بویژه به صورت معادله‌هایی در می‌آیند؛ (اف.) الجبر
الغیبریک
 (ص. ۰) منسوب به ریاضی؛ مربوط به علم جبر
الحمدلله
 دعا، خدا را شکر؛ شکر خدا
الحذر
 (ص. ۰) ۱- بپرهیز؛ دوری کن ۲- توبه
الحال
 (ق. ۰) همین حالا؛ همین دم
الف
 (۱) نخستین حرف الفبای فارسی، از یکی افغانستان، عربی و نام آن
الف-2

(۱) آلاچیق؛ خیمه‌ی محقر
البِت
 (گف. ۰) البته
البتراس
 (۱) از مرغان بزرگ جثه‌ی دریایی دارای منقار دراز؛ عقاب دریایی
البته
 (ق. ۰) ۱- نشانه‌ی تأکید و تصدیق؛ بی شک؛ حتماً؛ به راستی ۲- در سر سطر به عنوان پیش در آمد موضوع می‌آید
البام
 [=آلبوم] (۱) ۱- آلبوم؛ دفتری از صفحه‌های مقوایی یا پلاستیکی برای نگهداری یک مجموعه (عکس، تمبر، سکه و...) ۲- مجموعه ای که درین دفتر نگهداری می‌شود ۳- مجموعه ای شامل چند نوار موسیقی که در یک جلد قرار داده شده باشد
الدب‌سولدب
 (ق. ۰) با انواع حیل و سخنان فریبنده کسی را فریب دادن یا به راه آوردن؛ اونی ~یولگه‌سالدیم (اورا با انواع حیل به راه آوردم)
الدلغه
 (۱) نوعی اردک
الده‌ماق
 (مص. م. ۰) ۱- با انواع سخنان راست و دروغ کسی را فریب دادن ۲- با همین طریق کسی را به راه آوردن ۳- با همین طریق کسی را از راه زدن ۴- در کسی تصورات غیر واقعی را خلق کردن
الدم‌قلدِم
 (۱) فریبگری؛ تقلب کاری؛ چشم‌بندی
الدمچی
 (ص. ۰) ۱- فریبگر ۲- وعده خلاف؛ پیمان شکن ۳- دروغگو
الدمچیلیک
 (۱) ۱- عمل فریبگر ۲- فریبگری؛ پیمان شکنی؛ دروغگویی
الدمناق
 (مص. مج. ۰) فریب خوردن
الدره‌ماق
 مص. سراسیمه شدن؛ دست پاچه شدن
الدم‌ماق
 (مص. م. ۰) الده‌ماق (به وسیله‌ی کسی)

عاشقانه Oshiqona-2
(ق.) عاشقانه؛ همانند یا به شیوه‌ی عاشقان: اونی ~ سیوردی (اورا عاشقانه دوست داشت)

آشیتیرماق Oshiqtirmoq
(مص.و.) (ا.) به شتابکاری واداشتن ۲- شتاب دادن

آشیقچه Oshiqcha
(ص.) ۱- بیشتر از مقدار لازم؛ اضافی؛ زیادی: ~ گپ (حرف اضافی) ۲- علاوه؛ بیش؛ افزون؛ پلن دن ~ محصولات (حاصل بیش از برنامه)

آشیریلماق Oshirilmoq
(مص.مج.) افزایش یافتن؛ فزونی یافتن؛ طلبه لر تجربه سی ~ ده (مهارت دانشجویان در حال افزایش است)

آشیرمه Oshirma
(ص.) صفت آنچه که از خمیر ور آمده آماده شده باشد: ~ نان (نانی که از خمیر ور آمده پخته شده)

آشیرماق Oshirmoq
(مص.م.) ۱- ~ آشماق ۲- مبالغه کردن آموختن (در ستایش مبالغه کردن) ۳- (گف.) فروختن؛ از طریق فروش یا مبادله جنسی را آب کردن؛ شوبازا بیر آز اوتمس متاع لرنی آشیردیک (در بازار مقداری کالای ناباب را آب کردیم)

آشیان Oshyon
(ا.) ۱- آشیان؛ آشیانه ۲- لانه‌ی پرندگان ۳- (مجاز) خانه؛ سرپناه

آشیغیچ Oshig'ich
(ق.) بیدرنگ؛ بی تأمل؛ فوراً؛ بی توقف؛ فوری: ~ تلگرامه (تلگرام فوری)

آشکار Oshkor-1
(ص.) ۱- آشکار ۲- پیدا؛ پدیدار؛ هویدا؛ قابل دیده شدن ۳- قابل دانسته وشناخته شدن

آشکاره Oshkora
[= آشکارا] (ق.) به طور آشکار؛ آشکارانه؛ اویالمسدن ~ یالغان ایتردی (به طور آشکار دروغ می گفت و خجالت هم نمی کشید)

آشکاره لیک Oshkoralik
(ا.) آشکاری؛ وضع یا کیفیت آشکار بودن

آشکوک Oshko'k
(ا.) انواع سبزیهایی که همراه با خوراکیها پخته یا خورده شود؛ تره بار

آشلنماق Oshlanmoq

آشه‌ماق Oshamoq
(مص.م.) ۱- بادست لقمه لقمه گرفتن و خوردن ۲- از دست کسی یک لقمه خوردن

آشیفته Oshifta
[= آشفته] (ص.) (ا.) ۱- آشفته ۲- مفتون یا شیدای عشق ۳- پریشان ۴- درهم؛ مغشوش

آشیفته حال Oshiftahol
[= آشفته حال] (ص.) آشفته حال؛ دارای حال پریشان

آشیلماق Oshilmoq
(مص.مج.) آشماق

عاشق Oshiq-1
(ا.) عاشق؛ آنکه به کسی یا چیزی سخت عشق بورزد

آشیق Oshiq-2
(ا.) بجزول؛ قاپ؛ استخوان مکعب مستطیلی در قوزک پا که درشت نی و نازک نی را به استخوان پاشنه وصل می کند، بویژه این استخوان در گوسفند و بز که در قاپ بازی یا بجزول بازی به کار می رود؛ قاپ

آشیق Oshiq-3
(ق.) افزون؛ بسیار؛ زیاد؛ بیش؛ مسابقه ده یوزدن ~ سپورتچی قتنشدی (در مسابقه بیش از صد ورزشکار اشتراک نمودند)

آشیغی بیلن Oshig'ibilan
۱- بیش از مقدار معین یا مورد نظر ۲- با اضافه

عاشقلیک Oshiqlik
(ا.) عاشقی؛ وضع یا کیفیت عاشق بودن

عاشق معشوق Oshiq-ma'shuq
(ا.) دو تن (زن و مرد) دلبسته و عاشق همدیگر

عاشیق ماشیق Oshiq-moshiq
(ا.) ۱- لولا ۲- اسبابی مفصلدار یا خمپذیر که در پنجره یا دریچه به وسیله‌ی آن در جای خود می چرخد و باز و بسته می شود ۳- میله یا خاری که وسیله‌ای باز و بسته شونده به گرد آن می چرخد؛ (اف.) چیراسی

آشیقماق Oshiqmoq
(مص.م.) ۱- در اجرای عملی شتاب کردن ۲- تند کار کردن

یوره‌گی آشیقدی Yuragi~di
دلش هول کرد؛ دستخوش شتاب و سراسیمگی شد

عاشقانه Oshiqona-1
(ص.) عاشقانه؛ دارای وضع یا کیفیت عاشقی: ~ حکایه (داستان عاشقی)

آغوش Og'ush
(ا.) آغوش؛ فضای میان سینه و بازوان؛ بغل

آغزه‌گی Og'zaki
(ص.) ۱- شفاهی ۲- صفت آنچه به زبان گفته شود؛ زبانی؛ گفتاری ۳- (گف.) مجاز؛ بیهوده؛ پوچ

آش Osh-1
(ا.) ۱- نام عمومی تمام خوراکیهایی که در دیگ پخته می شود ۲- ~ پلاو
آش بولسین
نوش باد؛ نوش جان

آش قیلماق ~qilmoq
۱- هضم کردن؛ جذب کردن ۲- پول یا مال کسی را خوردن یا غصب کردن

یورتگه آش بیرماق Yurtga~bermoq
طی ضیافت یا مراسمی شمار زیاد مردم را طعام دادن

آش Osh-2
(ا.) ۱- آش ۲- آب نمک دباهی که برای زدودن پشم از پوست کاربرد دارد ۳- عمل یا فرایند خشکاندن انواع پوستهای حیوانی با کاربرد نمک و سایر مواد

آشه Osha-1
(ق.) بسیار؛ خیلی زیاد؛ چال نینگ دردی ~ یامان دیر (درد پیرمرد بسیار وخیم است)

آشه Osha-2
(ح.) ۱- واژه‌ای است که گذشتن زمان معین را نشان می دهد؛ پس از: بیز ینگ ایشگه کون ~ باره میز (ما به کار نو پس از هر یک روز می رویم) ۲- واژه‌ای است نشان دهنده‌ی تداوم گذشت زمان زیاد: بیللر ~ وطنپرورلر مستقللیک آرمانی بیلن یشه دیلر (در درازای سالها میهن پرستان با آرمای آزادی زیستند)

آشه Osha-3
(ح.) واژه‌ای است که عمل یا فرایند کاری را از طریق یا وسیله‌ی چیزی نشان می دهد: بیز باغلر ~ کیلدیک (ما از طریق باغها آمدیم)

آشه Osha-4
(ح.) واژه‌ای است نشان دهنده‌ی عمل یا فرایند افزایش چیزی: پخته تیریمی ~ باشله دی (چیدن پنبه رو به افزایش نهاد)

آشم Osham
(ا.) لقمه؛ خوراکی که یکبار به دهان بگذارند

آشم لماق Oshamlamoq
(مص.م.) لقمه لقمه خوردن

حالی ماجرانینگ سی (این تازه آغاز ماجراست)

آغاچ Og'och
(ا.) (ادبیات، قد.) ۱- درخت ۲- چوب؛ یاغاچ؛ ییغاچ؛ یغاچ

آغریماق Og'rimoq
(مص.ل.) ۱- بیمار شدن ۲- به درد آمدن

Dili(ko'ngli)og'ridi
دلی (کونگلی) آغریدی
دلش آزرده شد؛ خفه شد

Joniog'ridi
جانی آغریدی
رنج و آزار دید

آغرینماق Og'rinmoq
(مص.مت.) ۱- کاری را از روی بی میلی یا ناراضیتی انجام دادن ۲- (ل.) آزرده شدن

آغرینتیرماق Og'rintirmoq
(مص.و.) (ا.) کسی را به خلاف میل به اجرای کاری واداشتن ۲- سخت آزردن ساختن

آغریق Og'riq
(ا.) ۱- درد ۲- احساس ناخوشایند و آزار دهنده که بر اثر آسیب، بیماری یا ناراحتی عاطفی پدید آید ۳- بیمار؛ خسته: ~ تیش نینگ دواسی آمبور (مثل) دندانانی که دردمی کند باید کشید (دهخدا) ۴- (مجاز) اندوه؛ غم: آته سیزلیک آغریغی (اندوه بی پدری) ۵- (مجاز) فشار و ناراحتی سختی که زن هنگام زایمان احساس می کند؛ درد زایمان

آغریتماق Og'ritmoq
(مص.م.) ۱- به درد آوردن؛ نم برچه اعضای بدنمی ~ ده (نم تمام اعضای بدنم را به درد آورد) ۲- (کم) آزردن ساختن

آغو Og'u
(ا.) زهر؛ سم

آغولماق Og'ulamoq
(مص.م.) ۱- آلوده به زهر کردن ۲- (مجاز) زهر کردن؛ تلخ کردن؛ ناخوشایند و آزار دهنده کردن؛ عمر نینگ یخشی دزملرینی آغوله دی (بهترین لحظات عمر را تلخ ساخت)

آغولنماق Og'ulanmoq
(مص.مج.) آغولماق

آغولی Og'uli
(ص.) ۱- زهر آگین؛ آلوده به زهر؛ سمی ۲- (مجاز) صفت آنچه تلخ، ناخوشایند و آزار دهنده باشد

ایشب یوریدی (او با خرسندی زیاد زندگی می کند)
آچیلیب یاز یلیب
 ← آچیلیب یاز یلیب

آچیلماق
 (مص. ل. ۱) - آچماق ۲ - ظاهر شدن؛ نمایان شدن؛ تو من ایچیدن اوزاقده تاغ آچیلدی (کوه از دور از میان مه ظاهر شد) ۳ - آزدگی یا قهر بر طرف شدن؛ خرسند شدن؛ ایکی آغیز قیزیق سوز بیلن آچیلیب کیتدی (با چند حرف جالب خرسند شد) ۴ - زیبا شدن؛ هر چه بیشتر قشنگ شدن؛ سینگیلم، بوگون جدا؛ چیلیب کیتیپ سیز! (خواهر، امروز بسیار قشنگ شده اید!)

چهره سی آچیلدی
 اخمش بر طرف شد؛ چهره اش خوب و خوشایند شد
هوا آچیلدی
 آسمان صاف یا بدون ابر شد

آچیلتماق
 (مص. م. ۱) آچیلماق

آچینقیرمه ماق
 (مص. ل. ۱) اندکی گرسنه شدن؛ اندکی احساس گرسنگی کردن

آچین توقین
 (ق. ۱) به حال گرسنه؛ به حالت نیم سیر؛ او ~ یولگه توشدی (او گرسنه به راه افتاد)

آچیق
 (ص. ۱) ۱ - باز ۲ - بدون مانع یا حصار؛ ~ یول (جاده) باز ۳ - بدون بستگی؛ ~ دیره زه (پنجره باز) ۴ - دایر؛ در حال فعالیت؛ مکتب ~ (مدرسه باز است) ۵ - دارای فاصله از یکدیگر؛ ~ لیلر (لبه های باز) ۶ - بدون گره، پیچیدگی یا تنیدگی؛ ~ کلاوه (کلاف باز) ۷ - فاقد عاملهای محدود یا اشغال کننده؛ ~ مناظره (بحث آزاد) ۸ - (مجاز) روشن؛ واضح؛ آشکار؛ سوزنگیرنی ~ ایتینگ (حرف تان را واضح بگوید) ۹ - فاقد پوشیدگی یا پنهان بودن؛ ~ مناسبتر (روابط آشکار) ۱۰ - فاقد رویند یا حجاب؛ ~ خاتین (زن بدون رویند) ۱۱ - روشن یا شوخ؛ ~ رنگ (رنگ شوخ) ۱۲ - خوشخو؛ بی ریا؛ خوش صحبت؛ شاد؛ ~ کیشی (شخص شاد و خوش صحبت)

آچیق گپیرومق
 صریح و آشکار حرف زدن
Boshi ~
 ناشی آچیق

(ص. ۱) - آنکه پلور بسیار دوست دارد؛ پلوخور
آشخورک
 (۱) پوششی بندگان که قسمت زیر گلو و جلو سینه را می پوشاند و از آلوده شدن لباس در هنگام غذا خوردن جلوگیری می کند

آشخورلیک
 (۱) ۱ - آشخوری ۲ - عمل آش خوردن ۳ - عمل آش پختن و آش خوردن چند تن با هم دوست، که به همین منظور جمع بیايند

آچ
 (۱) ۱ - گرسنه ۲ - کسی که غذا (و نعمتهای مادی دیگر) در اختیارش نیست ۳ - (مجاز) فقیر؛ بینوا

آچ
 (ص. ۱) ۱ - کم رنگ؛ ضعیف (معمولاً در مورد رنگها)؛ ~ سریق (زرد کم رنگ) ۲ - باریک؛ کوچک آسپ ~ کیلدی (دسته باریک آمد)

آچ
 (فع) (امر) آچماق (گشودن؛ بگشا)

آچه میلی
 (۱) نام تیره ای از سی و دو تیره ای از یک؛ (اف. ۱) آچه میلی

آچر
 (۱) مربخای تولید شده از میوه، بویژه بهی

آچر
 (ص. ۱) قحط؛ نایاب

آچر چیلیک
 (۱) قحطی؛ نایابی یا کمیابی مواد غذایی

آچتقی
 (ص. ۱) لاغر و ناتوان، بویژه از اثر گرسنگی؛ ~ قوی (گوسفند لاغر)

اوچبرک
 (۱) اثر هنری کوچک نثری از رویدادهای واقعی

اوچبرکنویس
 ← اوچبرکچی

اوچبرکچی
 (۱) نویسنده اوچبرک

آچیل
 (فع) (امر) ۱ - آچیلماق ۲ - (مردم شناسی) نامی است که برای بچه ها بابت و آرزوی سلامتی و دور بودن از آفات مختلف گذاشته می شود؛ آچل

آچیلیب ساچیلیب
 (ق. ۱) با خرسندی؛ با شور و شوق؛ با گشاده رویی؛ آو جدا

(۱) دوست و همنشین نزدیک
Oshna-og'aynilik
 آشنه آغه یینیلیک

(۱) ۱ - وضع یا کیفیت دوست و همنشین نزدیک بودن ۲ - دوستی یا همنشینی نزدیک

آشنه چیلیک
 (۱) عمل یا فرایند دوستی یا همنشینی نزدیک

آشپز
 (۱) آشپز؛ کسی که کارش پختن غذا برای دیگران است (مانند کسی که در جشنها و مراسم بزرگ، مهمانخانه، سر بازار خانه و بیمارستان غذا می پزد)

آشپزلیک
 (۱) ۱ - آشپزی ۲ - عمل یا فرایند پختن غذا ۳ - فن یا هنر مربوط به چگونگی پختن یا آماده کردن غذاها

آش پیچاق
 (۱) کارد بزرگ مخصوص آشپزی

آش قتیق
 (۱) مواد خوراکی مورد نیاز زندگی

آش قتیق بولماق
 با کسی دوستی کردن؛ مناسبات نزدیک برقرار کردن؛ نان و نمک شدن

آش قازاق
 (۱) کدو

آش قازان
 (۱) معده؛ بخش کیسه مانند و عضلانی دستگاه گوارش، میان فم المعده و باب المعده، که خوراک پس از بلعیده شدن در آن می ریزد

آش سیره ماق
 (مص. م. ۱) (گف. ۱) - به غذا اشتها یا میل پیدا کردن ۲ - احساس گرسنگی کردن

آش تخته
 (۱) تخته ای به درازای حدود ۱۵۰ و پهنای حدود ۲۰ سانتی متر که قسمت روی آن محدب است، و برای هموار کردن خمیر به کار می رود

آش خمیر
 (۱) خمیری که فقط برای ساختن انواع خوراکی رشته آماده شده باشد

آشخانه
 (۱) ۱ - آشخانه ۲ - مطبخ؛ تنور خانه ۳ - نام عمومی جایی که غذا خورده شود؛ کافه؛ رستوران

آشخور
 (۱) ۱ - آنکه پلور بسیار دوست دارد؛ پلوخور

(مص. مع. ۱) دباغی شدن؛ بوگون ۲۰۰ تیری آشلندی (امروز ۲۰۰ عدد پوست دباغی شد)

آشلاماق
 (مص. م. ۱) پوست را دباغی کردن

آشلتماق
 (مص. م. ۱) آشله ماق (بوسیله ی کسی)

آشلیک
 (۱) آنچه کافی یا مناسب برای پختن خوراک باشد؛ بیر ~ گوروچ (برنجی به اندازه یک بار پلو پختن)

آشلاوچی
 (۱) ۱ - آشگر ۲ - آنکه پوست را دباغی کند ۳ - ماده ای که برای دباغی پوست به کار برده شود

آشماق
 (مص. ل. ۱) ۱ - اضافه شدن چیزی به چیز دیگر؛ افزایش یافتن ۲ - نیرومند شدن؛ اثرمند شدن؛ دردیم آشدی (دردم شدید شد) ۳ - رشد کردن؛ با مهارت شدن؛ سیاسی آنگیمیز ده (آگاهی سیاسی مادر حال رشد است) ۴ - پیشی گرفتن؛ برتر شدن؛ اگر دایم اینتیلینگ، آشه سن (اگر پیوسته تلاش کنی جلو می روی) ۵ - از مانع، مرز یا بلندی گذشتن؛ دیوار دن ~ (از دیوار گذشتن) ۶ - از شخصی به شخصی یا از مؤسسه ای به مؤسسه ی دیگر گذشتن؛ ایش تیرگاودن سود گه آشدی (پرونده از بازپرسی به دادگاه ارجاع شد) ۷ - ور آمدن (در مورد خمیر)

آشماق
 (۱) ۱ - اضافه شدن چیزی به چیز دیگر؛ افزایش یافتن ۲ - نیرومند شدن؛ اثرمند شدن؛ دردیم آشدی (دردم شدید شد) ۳ - رشد کردن؛ با مهارت شدن؛ سیاسی آنگیمیز ده (آگاهی سیاسی مادر حال رشد است) ۴ - پیشی گرفتن؛ برتر شدن؛ اگر دایم اینتیلینگ، آشه سن (اگر پیوسته تلاش کنی جلو می روی) ۵ - از مانع، مرز یا بلندی گذشتن؛ دیوار دن ~ (از دیوار گذشتن) ۶ - از شخصی به شخصی یا از مؤسسه ای به مؤسسه ی دیگر گذشتن؛ ایش تیرگاودن سود گه آشدی (پرونده از بازپرسی به دادگاه ارجاع شد) ۷ - ور آمدن (در مورد خمیر)

آشماق
 (۱) ۱ - اضافه شدن چیزی به چیز دیگر؛ افزایش یافتن ۲ - نیرومند شدن؛ اثرمند شدن؛ دردیم آشدی (دردم شدید شد) ۳ - رشد کردن؛ با مهارت شدن؛ سیاسی آنگیمیز ده (آگاهی سیاسی مادر حال رشد است) ۴ - پیشی گرفتن؛ برتر شدن؛ اگر دایم اینتیلینگ، آشه سن (اگر پیوسته تلاش کنی جلو می روی) ۵ - از مانع، مرز یا بلندی گذشتن؛ دیوار دن ~ (از دیوار گذشتن) ۶ - از شخصی به شخصی یا از مؤسسه ای به مؤسسه ی دیگر گذشتن؛ ایش تیرگاودن سود گه آشدی (پرونده از بازپرسی به دادگاه ارجاع شد) ۷ - ور آمدن (در مورد خمیر)

ایشی باشیدن آشیب یاتیبیدی (کیتدی)
 کارش بی حد زیاد است

کیم آشدی سوداسی
 خرما؛ فروش چیزی به بیشترین بهای پیشنهاد شده از سوی خریداران؛ مزایده

آشنه
 [= آشنا] (۱) ۱ - آشنا ۲ - همنشین یا همسخن نه چندان نزدیک

آشنه
 [= آشنا] (ص. ۱) ۱ - آشنا ۲ - شناخته شده ۳ - دارای شناخت آمن بو شهر بیلن ~ من (من با شهر آشنا هستم)

آشنه
 (ح. ۱) احترام آمیز برای همنشینان و همسخنان

آشنه آغه یینی
 (ح. ۱) احترام آمیز برای همنشینان و همسخنان

مدرسه رفتی؟)

آج آلت

Ochofat

(ص.) سیری ناپذیر: بدنفس: آنکه چشمش سیر نمی‌شود: - ایت (سگ سیری ناپذیر)

آچقیچ

Ochqich

(ا.ا) - ۱- کلید ۲- در برخی از شیوه‌های زبان ترکی: آچار: یا آچره گویند

آچتیریلماق

Ochtirilmog

(مص.م.م.) آچتیرماق

آچتیرماق

Ochtirmog

(مص.م.م.) - ۱- به گشودن واداشتن ۲- به وسیله‌ی کسی چیزی را گشودن

آچون

Ochun

(ا.ا) دنیا: عالم: جهان

آچنوجی

Ochg'uchi

(ا.ا) گشاینده

کردن: اوفیزیکه ده ینگه بیر نرسه آچدی (او چیز نوی را در فیزیک کشف نمود) ۹- روشن ساختن: واضح ساختن: داملا مسئله نی هر تمانلمه آچیب بیردی (استاد مسئله را همه جانبه روشن ساخت) ۱۰- رفع حجاب کردن: خاتین لر یوزلرینی آچدیلر (زنان حجاب از رخ برداشتند) ۱۱- ازبیاو خوشنماشدن: چیرایی گیلیم لر اوینی آچیب یوباردی (قالیهای زیبا خانه را خوشنما ساخت) ۱۲- رشد و توسعه دادن: مطالعه کیشی نینگ فکرینی آچه دی (مطالعه ذهن انسان را رشد می‌دهد) ۱۳- جوجه به وجود آوردن: تاووق ۲۰ ته تخم آچدی (مرغ ۲۰ جوجه به وجود آورد)

امیریکه آچماق

Amerika ~

(گف.) (مجاز) چیزهای از قبل معلوم و شناسا را به عنوان کشف یا چیز تازه جازدن یا ادعا کردن

آچ نهار

Och-nohor

(ق.ا) - ۱- بدون ناشتایی خوردن ۲- کاملاً گرسنه آسین ~ مکتب کیتینگ می؟ (تو بدون ناشتایی خوردن به

آچیقچه سیگه

Ochiqchasiga

(ق.ا) آشکارا: به طور آشکارا: با آشکاری: ~ تهمت قیلیب، او یالمه دی هم (آشکارا تهمت کرد، و شرم هم نکرد)

آچیق چاقیق

Ochiq-chochiq

(ص.) پراکنده: بی نظم: درهم ریخته

آچیریلماق

Ochirilmog

(مص.م.م.) آچیریشماق

آچیریشماق

Ochirishmog

(مص.م.م.) آچیرماق: آبه سینگیل لر تورت قوطلی قورت آچیریشدیلر (هر دو خواهر چهار قوطلی تخم پیله باز کردند)

آچیرماق

Ochirmog

(مص.م.م.) آچماق (به وسیله‌ی کسی)

کوز آچیرمه یدی

Ko'zochirmaydi

برای دیدن مجال نمی‌دهد ۲- راحت نمی‌گذارد: بهم اذیت می‌کند

آچیش

Ochish

(ا.ا) عمل یا فرایند گشودن

آچیشماق

Ochishmog

(مص.م.م.) آچماق: اولر قوچاق آچشیب کوریشدیلر (آنان یکدیگر را در آغوش گرفته، احوالپرسی کردند)

اچکو

Ochko

(ا.ا) ۱- امتیاز: نمره‌ی مسابقات آوردیو مسابقه سیده ۵- اچکو آلیب یوتدی (او در مسابقه‌ی رادیویی پنج امتیاز گرفت و برنده شد) ۲- اگ (نوعی بازی با ورق)

آچ کوز

Ochko'z

(ص.) ۱- سیری ناپذیر ۲- حریص ۳- بدنفس

آچ کوزلیک

Ochko'zlik

(ا.ا) وضع یا کیفیت سیری ناپذیر بودن

آچلیک

Ochlik

(ا.ا) ۱- وضع یا کیفیت گرسنه بودن ۲- قحطی

آچماق

Ochmog

(مص.م.م.) ۱- گشودن ۲- باز کردن ۳- مانع یا حصارى را برداشتن: یولنی ~ (راه را باز کردن) ۴- گره، پیچیدگی یا تنیدگی را گشودن: کلاوه نی ~ (کلاف را باز کردن) ۵- پهن کردن: بوغچه نی ~ (بقچه را پهن کردن) ۶- دایر کردن: به فعالیت انداختن: مکتب ~ (مدرسه دایر کردن) ۷- کشف کردن: اینگی یولدوز: چماق (ستاره‌ی نو کشف کردن) ۸- اختراع کردن: ابتکار کردن: آغاز

۱- دوشیزه: دختری که هنوز دارای نامزد یا شوهر نیست ۲- کالایی که هنوز فروش آن آغاز نشده یا کسی نخریده

یوزی (بیتی) آچیق

Yuzi(beti) ~

بی حیا: بی شرم: بی ناموس

آچیق قالدیرماق

~qoldirmog

حل مسئله‌ی ای راه تعویق انداختن

آچیق هوا

~havo

۱- هوای صاف و بدون ابر ۲- جای بدون سقف: دشت: فضای باز

آچیقارلی

Ochiqarli

(ص.) (گف.) گرسنه شدن: دارای وضع یا حالت گرسنگی: ~ جایده ایمس میز (در جایی نیستیم که گرسنه باشیم)

آچیقندن آچیق

Ochiqdan-ochiq

(ق.ا) کاملاً صریح یا واضح: بدون تردید: مجلسده سوزلر ~ ایتیلدی (در مجلس حرفها کاملاً صریح و روشن گفته شد)

آچیقلیک

Ochiqlik

(ا.ا) ۱- گشادگی ۲- وضع یا کیفیت باز بودن ۳- فاصله ۴- آزادی: زندانده گی شیرین شربتدن ~ ده گی ستم غربت یخشی ایمس می؟ (آیا) رنج و غربت آزادی بهتر از عیش و نوش زندان نیست؟

Ko'zimochiqligida

کوزیم آچیقلیگیده

در زمان حیاتم: در زنده بودم

آچیقماق

Ochiqmog

(مص.ل.) گرسنه شدن آچیقیب کیلگن مسافر ناوایدن ایکخیته نان آلدی (مسافر گرسنه‌ی از راه رسیده، از نانوادو قرص نان خرید)

آچیق آیدین

Ochiq-oydin

(ص.) روشن: واضح: غیر قابل تردید: موضوع ~ ایتیلدی (موضوع روشن گفته شد)

آچیق تیرماق

Ochiqtirmog

(مص.م.م.) گرسنه کردن اوقات نینگ کیچیکیشی همه نی: چیتیریب یوباردی (تاخیر غذا همه را گرسنه ساخت)

آچیق باروغ

Ochiq-yorug

~ آچیق آیدین

آچیقچه

Ochiqcha

~ آچیقچه سیگه

۳- (مجاز) افسرده: اندوهگین

پژمرده لیک

Pajmurdalik

(۱) پژمردگی: وضع یا کیفیت پژمرده بودن؛ پژمرده لیغ

پکنه

Pakana-1

(۱) کوتوله: موجودی که از رشد طبیعی باز مانده

باشد، بویژه انسانی که بلندی قامتش خیلی کمتر از

میزان طبیعی باشد

پکنه

Pakana-2

(ص.) کوتوله: دارای قد کوتوله

پکیت

Paket

[= پاکت] (۱) ۱- پاکت ۲- پوشش کاغذی چسبانده

شده و آماده برای گذاشتن چیزی در میان آن

پکه

Pakka

(۱) (گف.) ۱- نقطه‌ای پایان مسابقه یا آزمایش ۲-

برنامه یا هدف از قبل تعیین شده

بک بکنه

Pak-pakana

(ص.) بسیار کوتوله: خیلی قد کوتاه

پکی

Pakki

(۱) (گف.) ۱- اسبابی برای بریدن شامل تیغه‌ای بایک

لبه‌ی برنده، که به دسته‌ای وصل است و معمولاً تیغه

به روی دسته باز و بسته می‌شود؛ چاقو ۲- پاکی تلفظ

می‌شود و تیغی است که فقط در سلمانی و عمل ختنه

کاربرد دارد

P

پ

(۱) پانزدهمین حرف الفبای ازبکی

Padar

پدر

(۱) ۱- پدر ۲- جاندار نری (بویژه انسان) که دارای

فرزند باشد ۳- عنوان احترام آمیز یا مهر آمیز برای

مردان سالخورده

Padarkush

پدرکش

(۱) کسی که پدرش را کشته باشد

Pahlaviy

پهلوی

(۱) ۱- پهلوی ۲- زبان فارسی دوره‌ی اشکانی و دوره‌ی

ساسانی ۳- خط فارسی آن دوره

Pahlavon-1

پهلوان

(۱) ۱- پهلوان ۲- شخص دارای زور بازو و دلیری ۳-

جنگجوی برجسته ۴- شخصیت افسانه‌ای دارای زور

بازو و تواناییهای شگفت انگیز و غیر عادی ۵- قهرمان

Pahlavon-2

پهلوان

(ص.) ۱- پهلوان ۲- نیرومند و دلیر ۳- قهرمان

Pahlavonlarcha

پهلوانلرچه

(ق.) همچون پهلوان: به شیوه‌ی پهلوان

Pahlavonlik

پهلوانلیک

(۱) پهلوانی: وضع یا کیفیت پهلوان بودن

Pajmurda

پژمرده

(ص.) ۱- پژمرده ۲- فاقدتر و تازگی و شادابی پیشین

چپنی (عبا) که در میهمانیها پوشیده شود
پلاچ Paloch
 (۱) (گف.) ساقه‌ی گندم یا جو که خوشه‌ی آن از میان رفته یا گرفته شده باشد
پلپیس Palpis
 (ص.) ۱- صفت آنکه نیروی تشخیص یا فرق نداشته باشد ۲- بی عرضه؛ بدر دهنخور
پلتو Palto
 [= پالتو] (۱) پالتو؛ جامه‌ی پارچه‌ای ضخیم، بلند و آستیندار زمستانی که روی جامه‌های دیگر می‌پوشند و از جلوه و وسیله‌ی تکمه یا کمر بند بسته می‌شود
پلتوباپ Paltobop
 ← پلتولیک
پلتولیک Paltolik
 (۱) پارچه‌ی مناسب برای ساختن پالتو
پلوبه Paluba
 (۱) عرشه؛ محوطه‌ی روباز و کمابیش مسطح کشتی
پلیان Palyon
 (۱) پاره‌ی قطعات اره شده تنه یا شاخ بزرگ درخت
پلج Palch
 (ص.) (گف.) صدای افتادن مایع غلیظی بر سطح چیزی یا درون مایعی دیگر
پمفلت Pamflet
 (۱) نوشته‌ی هجو آمیز؛ اثر هجایی
پمفلتچی Pamfletchi
 (۱) هجونویس
پنه Pana-1
 [= پناه] (۱) ۱- پناه ۲- وسیله‌ی رهایی از آسیب یا خطر ۳- وسیله پوشیدن از نظر کسی
پنه Pana-2
 [= پناه] (ص.) ۱- پنهان؛ پوشیده؛ دور از دید دیگران ۲- جای (جای دور از نظر) ۳- (مجاز) گوشه؛ کنار
فقیرکیشی پنه‌ده Faqirkishi~da
 آدم گوشه گیر؛ منزوی
پنه‌لماق Panalamoq
 مص. مت. از آسیب، خطر یا نظر کسی پنهان کردن یا نجات دادن
پنه‌لنماق Panalanmoq
 (مص. ل.) از آسیب، خطر یا نظر کسی پنهان شدن یا رهایی یافتن
پنه‌مه Panama

هنگام؛ وقت معین؛ توناوگون خودخی شو ~ ده کیلگن
 ایدیم (دیروز درست در همین وقت آمده بودم) (اف.)
پلادی Palladiy
 [= پالادیم] (۱) (شیمی) عنصر شیمیایی فلزی، دارای عدد اتمی ۴۶، وزن اتمی ۱۰۶/۴۲، رنگ سفید چون نقره و قابلیت شدید ترکیب با هیدروژن
پلمه Palma
 (۱) نخل؛ درخت خرما
پلارک Palorak
 (۱) شمشیر برنده و تیز
پلاس Palos
 (۱) ۱- گلیم؛ بافته‌ای ضخیم از تارهای نخی و پود پشمی گره دار، دارای نقش‌های رنگین معمولاً هندسی که با دست بافته می‌شود ۲- هر نوع فرش به استثنای قالی
پلاو Palov
 [= پلو] (۱) پلو؛ خوراکی از برنج، هویج، گوشت، پیاز و روغن، که نخست به استثنای برنج همه را در روغن داغ بریان کنند، بعداً برنج را در آن بریزند و دم دهند
ایویتیلگن پلاو Ivitilgan~
 پلوی که برنج آن از پیش در آب تر و نرم ساخته شده باشد
سماور پلاو Samovar~
 پلوی که در چایخانه از بهترین مواد توسط آشپز ماهر پخته شود
خلته پلاو Xalta~
 پلوی که برنج آن در کیسه‌ی جداگانه در آب جوش داده شده، بعداً پخته شود
قاوورمه پلاو Qovurma~
 پلوپست که تمام مواد آن در روغن خوب بریان شود، بعداً برنج بدون تر ساختن در آن انداخته شود
چایخانه پلاو Choyxona~
 پلوی که چند تن با هم دوست در چایخانه برای خود بپزند
پلاوخور Palovxo'r
 (۱) کسی که پلورا بسیار دوست دارد و بسیار بخورد
پلاوخورلیک Palovxo'rlik
 (۱) ۱- پلوخوری؛ بسیار پلو خوردن ۲- (اف.) مهمانی؛ سورچرانی
پلاوخورلیک تون ~to'n

پلخسه Palaxsa
 (۱) کلوخه‌های بزرگ که از اثر شخم زدن یا کندن زمین با بیل پدید بیاید
پلغده Palag'da
 (ص.) ۱- پلغده ۲- صفت تخم مرغ گندیده، پوسیده و در هم شده؛ صفت تخم مرغی که از آن جوجه در نیاید ۳- تمام دانه‌های تخمی پوسیده، نا کار آمد برای کشت ۴- (مجاز) صفت صدای نامفهوم و ناخوشایند ۵- (مجاز) بی فایده؛ نا کار آمد ۶- (اف. مجاز) صفت شخص بدجنس و بد ذات: ~ آدم (آدم بد ذات)
پلیوگرافی Paleografiya
 (۱) علم شناسایی خطوط باستانی؛ کتیبه شناسی
پلیه‌لیت Paleolit
 [= پالئولیتیک] (۱) (زمین شناسی) پارینه سنگی؛ نخستین دوران از عصر سنگ در تاریخ تمدن انسان که با ابزارهای سنگی زمخت و تراشیده مشخص می‌شود؛ دیرینه سنگی
پلینته‌لوگیه Paleontologiya
 (۱) دیرین شناسی؛ بررسی علمی سنگواره‌ها از نظر شناخت زندگی و مطالعه‌ی جانوران و گیاهان در گذشته
پلیه‌زوی Paleozoy
 پالئوزوئیک] (۱) (زمین شناسی) دیرین زیوی؛ سومین مرحله‌ی تاریخ زمین یا دوران اول که در آن ماهیان، دو زیستان، خزندگان و حشرات پدید آمدند
پلید Palid
 (ص.) ۱- پلید ۲- آلوده به چیز بد و آزار دهنده ۳- ناپاک ۴- (مجاز) بسیار زشت، رذیل و نابکار: ~ آدم (آدم رذیل و نابکار)
پلیتره Palitra
 (۱) تخته‌ی رنگ آمیزی برای آزمون رنگها، که نقاشان به کار برند
پلخه Palla-1
 (۱) ۱- پلخه ۲- پلکان؛ راه پله ۳- (مجاز) سطحی از پیشرفت کار یا پدیده؛ مرحله
پله Palla-2
 (۱) ۱- پله ۲- کپه‌ی ترازو؛ کفه ۳- نیمه‌ی جسم کروی: تریوز ~ سی (نیمه‌ی تریوز)؛ یاغاق ~ سی (نیمه‌ی چارمغز) ۴- لپه
پله Palla-3
 (۱) ۱- دور؛ زمان؛ یاشلیک ~ سی (زمان جوانی) ۲-

پکت Pakt
 (۱) عهدنامه یا پیمانی که معمولاً اعتبار و ارزش بین المللی دارد
پلک Palak-1
 (۱) بوته‌ی گیاهانی مانند خربزه، خیار، کدو و ... که روی زمین خوابیده‌اند
توپ قوییب پلک آتماق Tupqo'yib'otmoq
 مستحکم استقرار یافته، دارای اهل و اولاد شدن
پلک Palak-2
 (۱) پرده‌ای منقش با گل‌های بزرگ دایروی دست دوزی شده، که معمولاً بر دیوار اتاقها آویزند
پلنگ Palang-1
 (۱) ۱- ← یولبرس ۲- نام سومین سال تقویم ترکی
پلنگ Palang-2
 (۱) بالشتکی که حمالان بر پشت خویش گذارند تا از فشار و آزار بار بر دوش خود بکاهند
پله‌پرتیش Pala-partish
 (ص.) ۱- بی ار جمله‌لر (تبجملات بی ارتباط ۲- ااط آبی ترتیب؛ بی نظم
پله‌پام Palapom
 (ص.) (گف.) ۱- ← پله پان ۲- (مجاز) دارای هیکل بزرگ نامتناسب؛ بزرگتر غیرطبیعی
پله‌پان Palapon
 (۱) جوجه‌ی پرنده‌ها که هنوز پر و بال در نیآورده باشند ۲- (مجاز) آنکه خام و بی تجربه باشد
پلته Palata-1
 (۱) ۱- مجلس؛ ارگان عالی قانون گذاری ایکخی‌الی برلمنت (آپارلمان دارای دو مجلس)
لردلر پلته‌سی Lordlar~si
 مجلس لردها (بریتانیه)
پلته Palata-2
 (۱) ۱- اتاق خواب در بیمارستان یا آسایشگاهها ۲- بخش
پلتکه Palatka
 (۱) چادر ساخته شده از پارچه‌ی غیر قابل نفوذ آب
پلخمان Palaxmon
 (۱) فلاخن؛ اسبابی برای پرتاب قلوه سنگ، شامل قطعه‌ای چرم یا پارچه‌ی محکم و دوبند بلند در دو سوی آن که برای شکار یا جنگ به کار می‌رود؛ قلاخ سنگ؛ قلماسنگ

از ساقه اش برای تهیه تناب، پارچه و نوعی کاغذ استفاده می شود: بردی

پپکه
(۱) جزوه دان: جلدی مقوایی که چند پوشه را در آن جادهند: کارتن

پق
(ص.) صدایی که از ترکیدن چیزی پدید آید

پقیر-1
(۱) ظرف استوانه ای گود و معمولاً دسته دار برای نگهداری یا انتقال مایعات: سطل

پقیر-2
(۱) (قد.) سکه ای به ارزش دو تین

Bir~gaqimmat
بیر پقیر که قیمت بی ارزش: به درد نخور

پق پق
(۱) (فرهنگ مردم) بازی ویژه ی کودکان با گل، که مقداری گل را گرفته روی زمین کمی هموار نموده، در وسط آن با انگشت گودی کوچکی ایجاد کنند، بعد آن را به گونه ی واژگونه به شدت بر زمین زنند، که با صدای «پق» بترکد، ظاهراً از هر کس با صدای بلندتر بترکد، برنده محسوب می شود: (اف.) «کوت کوتی»

پقاس
(ق.) کاملاً؛ به طور کامل؛ تماماً؛ همگی؛ تمامی؛ بکلی؛ پیشیریلگن گوشستی ~ ییدیلر (گوشت پخته را کاملاً خورند)

Par-1
(۱) ۱- پر ۲- زایده ی روپوستی پرندگان، معمولاً دارای ساقه یا محوری شاخی و بخشی توخالی که دو طرف آن را صفحات نازک و باریکی به نام پهنه می پوشاند و از آنها کرکهای ریزی بیرون آمده است ۳- (مجاز) بال ۴- (گف.) بخشی از یک چیز سبک و نازک: پره

Par-2
(۱) (گف.) بخار: خانه نی ~ بیلن ایستماق (گرم کردن اتاق با بخار)

Par-3
(ص.) ۱- همتا، همانند؛ مشابه: بویبگیت سینگه ~ ایمس (این جوان همتای تو نیست) ۲- (مجاز) دوست: او مینینگ ~ یم (او دوست من است)

Par-4
(۱) (اف.) هر یک از ورق های بازی

Parabola
پره باله

[=پانسیون] (۱) پانسیون: جایی برای پذیرایی از افراد به طور شبانه روزی در برابر دریافت اجرتی ثابت

Pansionat
پنسیونت
(۱) مهمانخانه، سناتور یوم، آسایشگاه یا مؤسسه ای که بتواند تمام ضرورت های اقامت کنندگان خود را تأمین کند

Panteist
پنتیست
(۱) طرفدار پانته ئیسم

Panteizm
پنتییزم
[=پانته ئیسم] (۱) پانته ئیسم: وحدت وجود

Pantomima
پنتمیمه
[=پانتومیم] (۱) پانتومیم: گونه ی نمایش بدون گفتگو که در آن بازیگران به وسیله ی حرکات و حالت های چهره داستانی را بازگو می کنند و معمولاً با موسیقی همراه است

Pantomimik
پنتمیمیک
(ص.) مربوط به پانتومیم

Panturkist
پن تورکیست
(۱) طرفدار وحدت ترکان

Panturkizm
پن تورکیزم
پان تورکیسم [۱] (پان تورکیسم: اتحاد ترکان

Panshaxa
پنشه
[=پنج شاخه] (۱) آلتی مرکب از دسته ای چوبین دارای شاخه ی فلزی یا چوبی که غله را بدان باد دهند

Qo'lini~qilmoq
قولینی پنشه قیلماق

با پنجه های باز تهدید آمیز با کسی جنجال کردن

Papa-1
په په
(۱) (کودکانه) پرنده: مرغ

apa-2
په په
[=پاپ] (۱) پاپ: عنوان پیشوای کلیسای کاتولیک

Papalamoq
په په لماق
(مص.م.) (گف.) ۱- پرورش کردن ۲- غمخواری کردن

Papax
په پخ
[=پاپاخ] (۱) پاپاخ: نوعی کلاه بزرگ پشمی

Papiros
پپیراس
(۱) سیگار

Papirus
پپيروس
[=پاپيروس] (۱) پاپيروس: گیاه آبی از تیره ی جگن، به بلندی ۲ تا ۴م، دارای ساقه ی بی برگ و مغز خوراکی.

انگشتان ۳- آنچه به شکل کف دست یا پا باشد ۴- (گف.) انگشت

~orasidanqaramoq
پنجه آره سیدن قره ماق

نسبت به چیزی بی تفاوت، رسمی و سرد نگریستن

Panjara
پنجره
۱- شبکه: ساختاری از خطها، نوارها، چوبها یا سیمهای متقاطع یا موازی: طارمی

Panjarador
پنجره دار
~ پنجره لی

Panjarali
پنجره لی
(ص.) دارای شبکه یا طارمی

Panjgoh
پنجگاه
(۱) (موسیقی) یکی از آهنگهای کلاسیک

Panjshanba
پنجشنبه
(۱) ~ پیشنبه

Panno
پنا
(۱) ۱- جاشیه ی نقشدار پیرامون دیوار یا سقف اتاق ۲- نقش یا تصویری که برای نصب و تزئین در دیوار یا سقف اتاق آماده شده

Panogoh
پناهگاه
(۱) (کم) پناهگاه: جایی که بتوان در آن پناه گرفت: بمبردمان سی (پناهگاه بمباران)

Panoh
پناه
(۱) ۱- پناه ۲- وسیله ی رهایی از آسیب یا خطر ۲- (مجاز) پشتیبان: عمل یا فرایند پناه دادن

Pushti~
پشت پناه
پشتیان یا پناهگاه مطمئن

~tortmoq
پناه تارتماق
به حمایت کسی تکیه کردن

Panorama
پنهرمه
[=پانوراما] (۱) ۱- پانوراما: تصویری از یک منظره، خواه به صورت دیواری گرد، که تماشاگر در میان آن قرار گیرد و خواه به صورت قطعاتی پیاپی و چسبیده به یکدیگر ۲- (نظامی) اسباب نوری ویژه ی تعیین زاویه پرتاب در وسایلی مانند توپ برای زدن دقیق هدف

~filmi
پنهرمه فیلمی
فیلم پانوراما

~kinoteatri
پنهرمه کیناتیه تری
سینمایی که در آن فیلمهای پانوراما نمایش داده شود

Pansion
پنسیون

(۱) شاپوی تابستانی: کلاه دوره بلند: کلاه لبه پهن

Panbarxat
پنبرخت
(۱) پارچه ی مخمل نمای ابریشمی نازک با سطح دارای کرک کوتاه و پشت ساده

Pand-1
پند
(۱) پند: گفتار، کردار یا پدیده ای که موجب راهنمایی شود و انسان را در شناختن چیزی یا گرفتن تصمیمی یاری کند: اندرز

Pand-2
پند
(۱) ۱- فریب ۲- دروغ، نادرست یا بدلی که به جای راست، درست یا اصلی معرفی شود ۳- عملی که سبب شود کسی دروغ را راست پندارد

~bermoq
پندبیرماق
فریب دادن

~yemoq
پندیماق
فریب خوردن

Pandavoqi
پنده واقی
(ص.) ۱- نافهم ۲- حواس پرت: دیرفهم

Pand-nasihat
پندنصیحت
(۱) پند و نصیحت: اندرز

Panel
پنیل
(۱) ۱- قسمت پایین دیوار که با تخته پوش یا رنگ می شود، در زبان دری «پیزاره» گویند ۲- تخته های فلزی، بتنی یا چوبی که در ساختمان به کار برند ۳- (برق) تخته ای که اسبابهای اداره کننده ی برق در آن نصب است

Panelli
پنیل لی
(ص.) دارای «پنیل»

Pang
پنگ
(ص.) ۱- صفت آنچه ریشه اش خشکیده باشد ۲- (مجاز) غیر دقیق: نامفهوم آ- آواز (صدای نامفهوم)

Panislomist
پن اسلامیسیت
(۱) کسی که سرواژه های پان اسلامیه است: طرفدار وحدت اسلامی

Panislomizm
پن اسلامیزم
[=پان اسلامیزم] (۱) پان اسلامیزم: اتحاد اسلام: وحدت اسلامی

Panislomchi
پن اسلامچی
~ پن اسلامیسیت

Panja
پنجه
(۱) ۱- پنجه ۲- کف دست یا پا (انسان یا حیوان) شامل

خنری چیزی را با عمل پرداز زیاد کردن

پردازلنماق Pardoatlanmoq

(مص. مج.) پردازلماق

پردازسبز Pardozsiz

(ص. ۱) فاقد پرداز ۲- آرایش نشده

پردازچی Pardozchi

(۱) ۱- آرایشگر ۲- آنکه انسان یا حیوانی را آرایش

می کند ۳- آنکه جایی یا چیزی را می آراید ۴- کسی

که به آرایش بسیار علاقمند است یا سر و کار دارد

پرفیورمیری Parfurmeriya

(۱) ۱- عطریات: ادکلن ۲- عطر سازی

پرگر Pargar

[=پرگار] (۱) (قد.) پرگار: اسبابی برای رسم کردن یا

اندازه گرفتن خطهای منحنی، دارای دو بازوی برابر که

در بالا به یکدیگر متصل شده اند و به وسیله پیچ یا

فنر باز و بسته می شوند، نوک یکی از بازوها به صورت

تکیه گاه و بازوی دیگر برای ترسیم به کار می رود

پرهیز Parhez

(۱) ۱- پرهیز ۲- خودداری آگاهانه از انجام دادن کاری

۳- خودداری (بویژه بیمار) از چیزهای کارهایی (مانند

خوردن برخی چیزها یا برخاستن از بستر)

پرهیزقیلماق ~qilmoq

۱- خودداری بیمار از خوردن برخی چیزها و اجرای

برخی کارها ۲- (مجاز) دوری کردن

پرهیزدار Parhezdor

(ص. ۱) پرهیزدار: دارای وضعی (معمولا بیماری) که

باید از چیزهایی پرهیز کند

پرهیزکار Parhezkor

(ص. ۱) پرهیزکار: خودداری و دوری کننده از کارهای

نامناسب

پرهیزلی Parhezli

(ص. ۱) ۱- پرهیزدار ۲- آنچه خودداری از آن برای

کسی، بویژه بیمار توصیه شده باشد

پری Pari

(۱) ۱- پری ۲- (ف م) ماده‌ی جن ۳- (مجاز)

دوشیزه یا زن دارای زیبایی فوق طبیعی

سووپریسی Suv~si

پری دریایی: موجود افسانه‌ای با پایین تنه‌ای همچون

ماهی و بالاتنه‌ای به شکل دختری زیبا

الهام‌پریسی Ilom~si

آنچه (معمولا یک زیباروی) به شاعر یا نویسنده الهام

موسیقی (جز فاصله‌ی میان «می» و «فا» و فاصله‌ی

میان «سی» و «دو») ۸- (قد.) سیمهای ساز ۹- (مجاز)

آهنگ ۱۰- پارچه‌ای که بر آن تصویر یا منظره‌ای (بویژه

صحنه‌ای از زندگی شخصیت‌های تاریخی و مذهبی و

داستانهای پهلوانی یا عشقی) نقاشی شده باشد ۱۱-

(مجاز) آنچه مانع خوب دیده یا شناخته شدن چیزی

شود: قویوق تومن ~ سی یولنی قاپلب آلگن ایدی

(پرده‌ی مه غلیظ راه را پوشاند بود)

کوز پرده‌سی Ko'z~si

هر یک از لایه‌های بافتی چشم (مانند عنبیه، شبکیه،

شمیمیه)

پرده‌دار Pardador

(۱) (قد.) ۱- پرده دار ۲- کسی در دربار شاهان مأمور

بالا بردن و آویختن پرده است ۳- حاجب

پرده‌لی Pardali

(ص. ۱) ۱- دارای پرده ۲- ویژگی نمایشی که از چند

پرده متشکل باشد ۳- (مجاز) ویژگی سخنی که

آشکار یا صریح نباشد: مبهم ۴- (موسیقی) اسباب

موسیقی که دارای پرده باشد

پرده‌نشین Pardanishin

(ص. ۱) ۱- پرده نشین ۲- مستوره: مخدره ۳- خلوت

نسبی

پرده پوش Parda'o'sh

(۱) پرده پوش: آنکه رازدار و سرنگهدار است: سرپوش

پرده‌سبز Pardasiz

(ص. ۱) ۱- فاقد پرده ۲- (مجاز) آشکار: رک: صریح ۳-

(موسیقی) اسباب موسیقی فاقد پرده

پردیوار Pardevor

(۱) دیوار دارای ضخامت کم: دیوار نازک: (اف.) قرغه

دیوار

پرداز Pardo

(۱) ۱- عمل تزئین چیزی با رنگ آمیزی، صیقل و ...

۲- عملی، که زنان با کاربرد وسایل و مواد آرایش خود

رازیبامی سازند ۳- (فارسی) آرایش دهنده یا تنظیم

کننده

سیر پرداز Ser~

دارای آرایش زیاد: بسیار آرایش شده

پردازانداز Pardo-andoz

(۱) ۱- آرایش ۲- زیباسازی

پردازلماق Pardoatlanmoq

(مص. م.) ۱- آرایش دادن ۲- زیباساختن ۳- ویژگیهای

دنباله‌ی آن تانیمه‌ی ساق پامی رسد و تمام سر و بدن

را می پوشاند، در عقب دارای دو آستین که بگونه‌ی

موازی و افتاده قرار دارند و بابت منگوله دار از وسط بهم

پیوند دارند. قسمت روی را جالی (معمولا مستطیلی

شکل و سیاه) بافته شده از پشم بز می پوشاند که با

مهره‌های ریز ساده یا رنگارنگ تزئین یافته است

پرست Parast

(پس.) پرست: پرستنده: دوستدار آواز پرست

(آتش پرست، بت پرست، ایلپرست، پول پرست)

پره‌ووز Paravuz

(۱) (گف.) سجاف: پارچه‌ی باریکی که به حاشیه یا

لبه‌ی داخلی جامه (سر آستین یا جلو سینه)

می‌دوزند: حاشیه: کناره

پره‌زیت Parazit

[=پارازیت] (۱) ۱- پارازیت ۲- انگل: موجودی که بر

روی یا درون موجود دیگر زندگی می‌کند و خوراک خود

را از میزبان به دست می‌آورد: طفیلی ۳- (کودکانه)

صداها یا اضافی و ناخواسته که صدای اصلی را مختل

سازد ۴- (مجاز) کسی که از دسترنج یا حساب دیگری

گذران کند: مفتخور

پره‌زیت‌لوگ Parazitolog

(۱) انگل شناس: آنکه از دانش انگل شناسی آگاهی

و با آن سر و کار دارد

پره‌زیت‌لوگیه Parazitologiya

(۱) انگل شناسی: شاخه‌ای از علوم طبیعی که

انگل‌های گیاهی و جانوری را شناسایی و مطالعه می‌کند

پره‌شیوت Parashut

[=پاراشوت] (۱) پاراشوت: چتر نجات

پره‌شیوتچی Parashutchi

[=پاراشوتچی] (۱) کسی که با چتر نجات از هواپیما

به پایین می‌آید

پرده Parda

(۱) ۱- پرده ۲- قطعه‌ای پارچه که برای پوشش یا

آرایش بر در، پنجره یا دیوار می‌آویزند ۳-

(کالبدشناسی) لایه‌ی نازکی از بافتها که سطح

اندامی را می‌پوشاند یا دو اندام را از یکدیگر جدا

می‌کند: شامه: پاشام آقولاق اسی (پرده‌ی گوش ۴-

پرده‌ی نمایش ۵- بخشی از نمایش که در فاصله‌ی

یک بار باز و بسته شدن آن پرده اجرا می‌شود ۶-

(گف.) پارچه‌ی سفیدی که تصویر فیلم را بر روی آن

نمایش می‌دهند ۷- (موسیقی) فاصله‌ی میان نت‌های

(۱) (هندسه) خط شلجمی: خط عدسی

پهرد Parad

(۱) سان: مراسمی که در آن افراد یک مجموعه‌ی

(معمولا) نظامی (مانند گارد احترام، دانشجویان

دانشکده‌ی افسری، گردان تکاوران ...) در صف

منظم و در حالت خبردار، مورد بازدید مقام یا مقام‌های

بلند پایه‌ای قرار گیرند: رژه

پره‌فین Parafin

[=پارافین] (۱) پارافین: هیدرات کربن زنجیری سیر

شده از سریهای متان، مخلوط هیدرات‌های کربن مایع

و جامد که از زغال نرم، تورب و بویژه نفت به دست

می‌آید

پره‌گرف Paragraf

[=پاراگراف] (۱) پاراگراف: بخشی از یک نوشته که

معمولا از یک اصل یا جنبه‌ی معین گفتگو می‌کند و با

شروع سطر تازه از بخش‌های دیگر جدا می‌شود

پره‌ل Parallel

[=پارالل] (ص. ۱) موازی ۲- دارای یک امتداد، در همه

جا در فاصله‌ی مساوی و بدون برخورد به یکدیگر:

همگال ۳- (مجاز) دو حادثه‌ای که (نسبت به هم)

همزمان موجود باشد و دوام کند

پره‌للیزم Parallelizm

[=پاراللیسم] (۱) ۱- وضع یا حالت موازی بودن ۲-

برابری ۳- (مجاز) وضع یا کیفیت اجرا شدن همزمان

یک عمل از سوی دو شخص یا مؤسسه‌ای

پره‌لی‌لسپد Parallelipiped

[=پاراللپید] (۱) (هندسه) متوازی السطوح: شکل

فضایی که سطح‌های جانبی آن دو بدو موازی یکدیگر

است

پره‌للیله‌گرم Parallelogramm

[=پاراللگرم] (۱) (هندسه) متوازی الاضلاع: شکل

مسطح هندسی چهارضلعی که ضلع‌هایش دو بدو با

هم موازی است

پره‌متر Parametr

[=پارامتر] (۱) ۱- پارامتر ۲- (ریاضی) متغیر دلخواهی

در یک عبارت ریاضی که موردهای خاص مختلف را

متمايز می‌کند (مثلا در ax^2+bx+y و bx^2+ay پارامترهایی اند

که خط راست بیان شده توسط معادله را مشخص

می‌کنند)

پرنجی ParANJI

(۱) چادر: نوعی پوشش مخصوص زنان از یک که

(۱) آنکه علاقمند پرنده، نگهدارنده، پرورنده و آموزش دهنده‌ی آن است
پرنده‌چی Parrandachi
 (۱) کسی که باشغل پرنده پروری سرو کار دارد
پرنده‌چیلیک Parrandachilik
 (۱) عمل یا شغل پرنده پروری
پران Parron-1
 [=بران] (ص.۰) بران: برنده؛ برا: دارای توانایی بریدن
Tig'i~gauchragur
 تیغ پرانگه اوچره گور
 (تقرین) هلاک شوی؛ به تیغ برخاد چار شوی
پران Parron-2
 (ص.۰) پران: دارای توانایی بریدن؛ پرنده
پرت Part-1
 (۱) عمل یا حالت سوختن در آتش یا آب داغ
پرت بولماق ~bo'lmoq
 در آتش یا آب داغ سوختن
پرت Part-2
 (ص.۰) ۱- صدایی که از بال زدن تند پرنده برآید ۲- واژه‌ای برای بیان پیداشدن ناگهانی چیزی یا کسی: ~ ایتیپ تیلیدی (ناگهان پیداشد)
پرته Parta
 (۱) میز و نیمکت کلاس
پرتو Partav
 (۱) (کم) ۱- پرتو ۲- خط یا رشته‌ی باریک نور؛ شعاع ۳- روشنایی ۴- تابش
پرتیر Parter
 (۱) ۱- جایگاه تماشاچیان در منزل نخست سالنهای تاتر، سینما و ... ۲- (ورزشی) حالتی که کشتی گیر دستها و زانویش را بر زمین گذاشته یا روی زمین خوابیده باشند
پرتیه Partiya-1
 (۱) حزب؛ سازمانی سیاسی که آموزشهای ویژه‌ای را در باره‌ی اداره‌ی کشور، رابطه‌ی آن با کشورهای دیگر، دستیابی به آرمانها و هدفهای معین تبلیغ کند و افراد همفکر را متشکل و تلاشها و کارهای سیاسی آنان را هماهنگ سازد
پرتیه Partiya-2
 (۱) (موسیقی) بخش تک آوازی یا تکنوازی یک آهنگ موسیقی
پرتیه Partiya-3

(۱) قایقران؛ طراده چی؛ قایقچی
پره‌وز Parovoz
 (۱) لکوموتیو؛ وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری که بر روی خط آهن حرکت می‌کند و برای کشیدن واگنهای قطار به کار می‌رود؛ لکوموتیو
پره‌وز سازلیک Párovosozlik
 (۱) عمل یا فرایند لکوموتیو ساختن؛ لکوموتیو سازی
پره‌وز چی Parovozchi
 (۱) ۱- لکوموتیوران ۲- کارگر لکوموتیو
پره‌خود Paroxod
 (۱) کشتی (بخاری)
پر-پر Par-par
 (گف.۰) ← پر خ ۲- (گف.۰) واژه‌ای برای بیان یا تصویر جلوه‌ی شعله
پرپشه Parpasha
 (۱) نوعی پارچه‌ی نازک بافته شده توسط دستگاه بافندگی
پرپی Parpi
 (۱) (گیاه شناسی) ۱- گیاهی چندین ساله، علفی و دارای ماده‌ی آلکالوئید ۲- نام آقایان
پرپی‌ره‌ماق Parpiramoq-1
 (ص.۰ م.۱) ۱- نور پخش کردن؛ درخشیدن ۲- (مجاز) جلوه کردن
پرپی‌ره‌ماق Parpiramoq-2
 (ص.۰ م.۱) ۱- اهتزاز کردن؛ بیراغیمیز سن ده (آبیرق مادر حال اهتزاز کردن است)
پرقو Parqu
 (۱) آنچه (معمولاً باشت) با پر قو پر ساخته شده باشد
پرخ Parr
 (ص.۰) (گف.۰) صدایی که از حرکت و اهتزاز پره‌های بال پرندگان تولید شود
پره‌ک Parrak
 (۱) ۱- چرخ‌کی که (معمولاً در آسیاهای آبی و بادی) با نیروی آب یا باد حرکت کند ۲- (گف.۰) پروانه با ملخ موتور ماشین یا هواپیماها
پورون پره‌گی Burunparragi
 پره‌ی بینی
پرنده arranda
 [=پرنده] (۱) پرنده؛ هر یک از جانوران مهره دار و خونگرم رده‌ی پرندگان
پرنده‌باز Parrandaboz

صورت قطعات چوبی مسطح
پرلمنت Parlament
 [=پارلمان] (۱) پارلمان؛ مجلس قانونگذاری
پرلمنتر Parlamentar
 (ص.۰) پارلمانی؛ منسوب یا مربوط به مجلس قانونگذاری
پرلمنتریزم Parlamentarizm
 [=پارلمانتاریسم] (۱) ۱- پارلمانتاریسم ۲- نظام سیاسی دارای مجلس یا مجلسهای قانونگذاری ۳- اعتقاد به لزوم تقویت یا اصلاح ساختار مجلس قانونگذاری
پرلماق Parlamoq
 (ص.۰ م.۱) جفت جفت یا جوره جوره کردن
پرمه Parma
 (۱) مته؛ هر یک از ابزارهای گوناگون که برای سوراخ کردن به کار می‌رود و شامل میله‌ای گردان و نوک تیز و ساختاری برای گرداندن و فشار دادن به آن میله است (اف.۰) پرمه
پرمه‌لماق Parmalamoq
 (ص.۰ م.۱) با مته سوراخ کردن
پرمه‌لاو چی Parmalovchi
 (۱) آنکه با مته کار کند؛ کارگر مته
پرمنچیک Parmanchak
 (۱) (گف.۰) تمشک
پرمی armi
 گ، ← پکنه
فرموده Parmuda
 (۱) سنبوسه‌ی گوشتی دوگانه
پرده‌یه Parodiya
 (۱) تقلید مسخره آمیز، بویژه برای نمایاندن کمبودها و ضعفها
پراکنده Parokanda
 (ص.۰) ۱- پراکنده ۲- بدون نظم یا ترتیب معین ۳- بدون پیوند یا استمرار ۴- بدون انبوهی
پرو ل Parol
 (۱) اسم شب؛ واژه‌ی (نام) ازبیش انتخاب شده‌ای که دانستن آن برای رفت و آمد در مناطق پاسداری شده ضروری بود و حکم پروانه‌ی عبور را داشت؛ نام شب
پروم Parom
 (۱) ۱- طراده ۲- کشتی تندرو ۳- قایق؛ زورق
پرومچی Paromchi

بخشد؛ منبع الهام
پریک Parik
 (۱) ۱- کلاهگیس؛ پوششی از موی مصنوعی برای سر، که برای پوشیدن ناسی، تغییر قناده یا آرایش به کار می‌رود
پریله‌ماق Parillamoq
 (ص.۰ ل.۱) ۱- «پر پر» کردن (صدای تند بال زدن پرندگان) ۲- (مجاز) به سرعت دویدن؛ چون بادرفتن
پری‌پیکر Paripaykar
 (ص.۰) پری‌پیکر؛ دارای پیکر بسیار زیبا (در مورد دختر وزن)
پریرو Pariro'
 (ص.۰) پریرو؛ پریچهره
پریوش Parivash
 (ص.۰) پریوش؛ بسیار زیبا؛ همچون پری (در مورد زن یادختر)
پریان Parixon
 (۱) (فرهنگ مردم) آنکه با یاری پری و جن بیماران را شفادهد ۱- فالبین ۲- جادوگر ۳- دعاخوان
پریزاد Parizod
 (ص.۰) ۱- پریزاد ۲- زاده‌ی پری؛ پری نژاد ۳- (مجاز) زن یا دختر بسیار زیبا ۴- (استعاره) کودک زنی زیبا
پریشان Parishon
 (ص.۰) ۱- پریشان ۲- دارای وضع نامنظم ۳- (مجاز) نگران یا غمگین ۴- آشفته؛ مفسوش
خیالی‌پریشان Xayoli~
 دارای فکر پریشان
پریشان‌حال Parishonhol
 (ص.۰) پریشان حال؛ دارای حالت پریشان
پریچهره Parichehra
 (ص.۰) پریچهره؛ بسیار زیبارو (در مورد دختر وزن)؛ پریخ؛ پریرو
پرک Park
 (۱) ۱- پارک ۲- گردشگاه عمومی به صورت باغ بزرگ پر گل و گیاه و درخت، دارای آبناها، خیابان بندی و گاه وسیله‌های بازی (مانند تاب، سرسره ...) برای کودکان ۳- توقف وسیله‌ی نقلیه ۴- (نظامی) جایی که در آن تعدادی توپ، تانک یا خودرو نظامی استقرار یافته باشد
پرکت Parket
 [=پارکت] (۱) پارکت؛ کفپوش داخل ساختمان به

برچین لماق Parchinlamoq
(مص.م. ۱) به طریقه‌ی «برچین» محکم کردن ۲-
(مجاز) له کردن؛ خرد و خمیر کردن؛ بازمین یکسان کردن

پسه‌ی ماق saymoq
پسته یماق [(مص.ل. ۱) ۱- پست شدن؛ در سطحی پایین قرار گرفتن ۲- کاهش یافتن درجه‌ی شدت، توانایی یا مقدار چیزی ۳- تنزیل یافتن مقام یا پست ۴- (مجاز) فروتن و متواضع شدن

بابوگی پسه‌یدی Popugipasaydi
از تندى، هیجان و احساسات بازماند

پسه‌ی تیرماق Pasaytirmoq
(مص.م. ۱) پسه یماق

پسپورت Pasport
(۱) ۱- شناسنامه ۲- سند رسمی شناسایی هر کس به صورت دفترچه یا ورقه‌ای دولتی، که در آن نام، نام خانوادگی و آگاهی‌های دیگر مربوط به هویتش نوشته می‌شود؛ سجل ۳- دفترچه یا ورقه‌ای که در آن آگاهی‌های مربوط به یک موضوع یا شخص نوشته شود؛ مشینه سی (شناسنامه‌ی ماشین)

بسر Passaj
[= پاساژ] (۱) پاساژ؛ محوطه‌ای مشرف به گذرگاه (کوچه، خیابان، بازار) که گرداگرد آن دکان یا کارگاه باشد

پسزیر Passajir
(۱) سرنشین؛ آنکه در یک وسیله‌ی نقلیه بنشیند ۲- مسافر

پسیو Passiv
(۱) بدهی؛ قروض

پسیولیک Passivlik
(۱) بدهی داری؛ وضع یا کیفیت مقروض بودن

پسیولشماق Passivlashmoq
(مص.ل. ۱) بدهی دار شدن؛ بیش از پیش مقروض شدن

پست Past
(ص. ۱) ۱- پست ۲- دارای سطحی پایین یا با بلندی کم ۳- دارای کیفیتی نامرغوب؛ ایپکدن توقیلگن متاع (پارچه‌ی بافته شده از ابریشم نامرغوب) ۴- کم از نگاه مقدار، شدت و درجه؛ سخرخ (بهای کم) ۵- بدو بارانی (معمولاً در مورد هوا)؛ بوییل هوا-کیلدی (امسال هوا بارانی شد) ۶- فرومایه؛ -کیشی (شخص فرومایه)

(پرواز پرنده)

پر خیش Parxish
(۱) عملی است که در آن قسمتی از شاخ دراز گیاه یا درختچه‌ای را در زمین کنند و نوک آن را از خاک بیرون گذارند. بدینوسیله شاخ مذکور در زمین ریشه دوانیده گیاه تازه‌ای به دست می‌آید

پرچه Parcha
[= پارچه] (۱) ۱- پارچه ۲- باره؛ تکه؛ قطعه ۳- (ادبیات) بخش کوچکی از یک اثر بامضمون کامل

پرچه کللی ~gulli
اشیاء، بویژه پارچه‌ی دارای گل‌های بزرگ

پرچه‌لماق Parchalamoq
(مص.م. ۱) ۱- باره باره کردن؛ به قطعات کوچک جدا یا تقسیم کردن ۲- (شیمی) تجزیه کردن؛ جدا کردن؛ جدا کردن یک مرکب به جسم‌های ساده‌تر موجود در آن ۳- (مجاز) نابود کردن؛ از میان بردن

پرچه‌لنماق Parchalanmoq
(مص.م. ۱) پرچه‌لماق

پرچم Parcham
(۱) ۱- پرچم ۲- قطعه‌ای پارچه با رنگ یا نقشی ویژه که به عنوان نشانه یا نماد به کار می‌رود؛ بیرق ۳- موی دم گاو کوهی؛ پرچم مأخوذ از واژه‌ی «بچکم» به معنی نشان و علامت است و بچکم دیبا یا دم گاو وحشی است که آن را پهلوانان و مبارزان در روز نبرد نشان خاص خویش قرار می‌دادند. اوغوز هابرچم می‌گویند

پرچه پرچه Parcha-parcha
(۱) پارچه پارچه؛ لخت لخت؛ قطعه قطعه؛ باره

برچین Parchin-1
(۱) ۱- محکم کاری ۲- عمل گشتاندن و کوبیدن نوک میخ در چیزی به غرض محکم کاری ۳- عمل خرد و پاشان کردن چیزی با ضربت؛ برزیاله‌نی بیرکه‌اوریب -قیلیدی (بیاله را بر زمین زده خرد و پاشان ساخت)

Yer~bo'libyotmoq
بیر برچین بولیب یا تماق
بر روی زمین بی حال و بی حرکت خوابیدن

برچین میخ ~mix
میخی که پس از کوبیدن برای محکم کاری بیشتر نوک آن را کج کنند

برچین Parchin-2
(۱) (کف.) نعل؛ قطعه‌ی فلزی هلالی که به سم چهارپایان زنند

پرورشلماق Parvarishlamoq
(مص.م. ۱) پرورش کردن؛ پروراندن

پرورش بیرماق Parvarishbermoq
(مص.م. ۱) ۱- پرورش دادن ۲- پروراندن ۳- پرورتن

پرورش سیز Parvarishsiz
(ص. ۱) فاقد پرورش؛ پرورش نیافته

پروین Parvin
(۱) (نجوم) پروین؛ دسته‌ی شش تایی از ستارگان درخشان در صورت فلکی ثور؛ خوشه‌ی پروین؛ ثریا

پروا Parvo
(۱) ۱- پروا ۲- رفتار سنجیده و همراه با احتیاط در برابر کسی یا چیزی ۳- توجه؛ اعتنا ۴- نگرانی یا اندیشه‌ی ای که به خاطر پیامدهای کاری یا رویدادی پدید آید ۵- نگرانی از آسیب و آزار احتمالی کسی یا چیزی

پروا قیلماق ~qilmoq
توجه یا اعتنا کردن ۲- نگرانی یا اندیشه کردن

پروانه Parvona-1
(۱) ۱- پروانه ۲- گونه‌هایی از حشرات روز پرواز از راسته‌ی پولکبالان، با بال‌های پهن پوشیده از پولک انگیزه دار، انتهای شاخک نسبتاً درشت و زندگی چهار مرحله‌ای (تخم، نوزاد، شفیره و بلوغ) ۳- شب پره

پروانه Parvona-2
(۱) (قد.) ۱- پروانه ۲- امر یا فرمان امیر یا خان ۳- نوشته‌ای رسمی که به دارنده‌ی آن اجازه‌ی کارهای معینی داده می‌شود

پروانه چی Parvonachi
(۱) (قد.) مامور عایرتبه‌ای که فرمان امیر یا خان را اجرا می‌کرد

پرواسیز Parvosiz-1
(ص. ۱) بی پروا؛ فاقد ترس، نگرانی یا توجه به داوری دیگران

پرواسیز Parvosiz-2
(ق. ۱) بی پروا؛ بدون ترس، نگرانی یا توجه به داوری دیگران

پرواسیز قره‌لماق ~qaramoq
بدون ترس، نگرانی یا دقت نگرستن

پرواسیزلیک Parvosizlik
(۱) ۱- بی پروایی ۲- وضع یا کیفیت بی پروا بودن ۳- جسارت؛ گستاخی ۴- تهوخر؛ بی باکی

پرواز Parvoz
(۱) ۱- پرواز؛ حرکت و جدایی در آسمان؛ غرض؛ -آل

(۱) ۱- مقدار زیاد یا توده‌ای از یک کالا ۲- یک نوبت بازی؛ بیر ششخت اوینه ماق (یک نوبت شطرنج بازی کردن)

بر تئدلیک Partiyalik
- پرتیه ویلیک

پرتیه سیز Partiyasiz
(ص. ۱) فاقد حزب؛ وابسته نبودن به حزبی؛ غیر حزبی

پرتیه سیزلیک Partiyasizlik
(۱) وضع یا کیفیت غیر حزبی بودن

پرتیه وی Partiyaviy
(ص. ۱) حزبی؛ اندیشه، آموزه یا فعالیت مربوط به یک حزب معین

پرتیه ویلیک Partiyaviylik
(۱) وضع یا کیفیت حزبی بودن

پرتیزان rtizan
[= پارتیزان] (۱) پارتیزان؛ چریک

پرتیزانلیک Partizanlik
(۱) پارتیزانی؛ وضع یا کیفیت چریک بودن

پرتیزانچیلیک Partizanchilik
(۱) ۱- عمل چریکی ۲- (مجاز) سرکشی؛ بی بند و باری

پرتنیور Partnyor
(۱) ۱- همبازی ۲- حریف؛ طرف مقابل در یک رقابت یا مبارزه ۳- همراه؛ هم پیاله؛ هم مجلس

پرور Parvar-
(پس. ۱) پرورنده (مانند وطنپرور، ایل پرور، معرفتپرور)

پرورده Parvarda
(۱) نوعی شیرینی مخصوص که از آرد و شکر قیام حاصل شود

پروردگار Parvardigor
(۱) پروردگار؛ خدا

پرورش Parvarish
(۱) ۱- پرورش ۲- عمل یا فرایند یاری کردن به رشد و نمو موجود زنده از راه مراقبت و خوراک رساندن؛ بیاله -مدی (پرورش بچه) ۳- آماده کردن و رشد دادن ویژگی‌ها یا توانایی‌های ویژه‌ای در یک موجود زنده؛ گل -سی (پرورش گل) ۴- شیوه‌ی اثرگذاری پایدار محیط در رشد و نمو موجود زنده؛ او یاوز آدملر قولیده -تپدی (اوزیر دست اشخاص بد پرورش یافت)

پرورش تاپماق ~topmoq
پرورش یافتن

پته لوگیک Patologik
[=پاتولوژیک] (ص.) مربوط یا منسوب به پاتولوژی

پته لوگیه Patologiya
[=پاتولوژی] (۱.) (پزشکی) ۱- پاتولوژی: آسیب شناسی
۲- دانش بیماری شناسی

پت پت Pat-pat
(صو.) ۱- صدای مقطعی که از خروج گاز سوخته در ماشین پدید می آید ۲- (اف.) حرف یاوه و بیهوده

پتری ارخ Patriarx
[=بطریق = بطریک] (۱.) ۱- بطریک ۲- نامی که در عهد عتیق به نخستین رؤسای خاندان اطلاق می شده
۳- کشیش درجه ای اول مسیحیت: بطریق ۴- بطریق

پتری ارخل Patriarxal
(۱.) پدرسالاری: نظام اجتماعی که در آن پدر رئیس خانواده و صاحب اختیار همسر و فرزندان است و نسبت فرزند و خانواده به او می رسد و پیشوایی و مدیریت جامعه با مردان است: پدرشاهی

پتری ارخت Patriarxat
(۱.) دوره ای پدرسالاری

پتران Patron
(۱.) ۱- (نظامی) فشنگ ۲- (مکانیک) گیره ی چرخ تراش ۳- (برق) سریچ چراغ برق

پترول Patrul
(۱.) گشتی: نگهبان معمولاً مسلح و سیار که برای مراقبت از محوطه ای در آن می گردد: دسته ی گشت: گزمه

پتسیفیزم Patsifizm
[=پاسیفیسم] (۱.) پاسیفیسم: اعتقاد به اینکه صلح جهانی را باید از راه مدارا و ممانعت حفظ کرد

پته Patta
(۱.) ۱- بلیت: پوئیزد ~ سی (بلیت قطار) ۲- چک ۳- جواز ۴- گواهینامه: سند: نکاح ~ سی (سند نکاح)

پته سینی قولیگه بیرماق ~siniqu'ligabermoq
(مجاز) ۱- راندن ۲- برکنار کردن

پته سی قولیگه بیریلدی ~siqo'ligaferildi
(مجاز) ۱- برطرف شد ۲- رانده شد

پته چی Pattachi
(۱.) آنکه بلیت، چک یا گواهینامه دهد

پتيله Patila
(۱.) شرابه یا منگوله های بافته نشده و پریشان

پتيله ماق Patillamoq
(مص.م.) ۱- (کودکانه) صدایی چون «پت» کشیدن ۲- (اف.) یاوه گویی کردن: پرگویی کردن

پتیر Patir-1
[=فطیر] (۱.) فطیر: نانی که به آن خمیرمایه نروده یا پیش از ور آمدن خمیر، آن را پخته باشند

پتیراوشه تیش ~ushatish
(فرهنگ مردم) مراسم نامزدی پسر و دختر

خمیراوجیدن پتیر Xamiruchidan~
۱- بخش کوچکی از چیز بزرگ ۲- آغاز کاری

پتیر Patir-2
(صو.) صدایی که از بال زدن تند پرنده برخیزد

پتیرلماق Patirlamoq
(مص.ل.) ۱- (کودکانه) صدای «پتیر» کشیدن ۲- پی هم و سریع پیدا شدن: تیشیق کوک یوزیده یولدوزلر پتیرله ی باشله دی (در آسمان صاف ستاره ها پیهم و سریع ظاهر شدند)

پتیر-پتیر Patir-patir
(صو.) صدای پیهم بال زدن تند پرنده ها

پتیر-پوتور Patir-putur
(۱.) ۱- حرکت سریع و تند ۲- (کودکانه) صدایی که در هنگام چنین حرکتی تولید شود

پتیر-پوتورایش لماق ~ishlamoq
تند و سریع کار کردن

پتلی Patli
(ص.) ۱- دارای پر ۲- پوشیده از پر ۳- پرزدار ۴- پوشیده با مو یا پشم مصنوعی

پتنین Patnis
(۱.) ۱- سینی ۲- ظرفی باز با کف مسطح و لبه ی کوتاه برای قرار دادن و حمل کردن اشیاء، بویژه ظرفهای غذا و نوشیدنی ۳- ظرفی که در بین اجاق گازی یا برقی، برای پختن کلچه، کیک و... یا گرم کردن غذا گذاشته می شود

پته گنز Patogenez
(۱.) بخشی از دانش پزشکی که مراحل پیدایی و توسعه ی بیماری را بحث و مطالعه می کند

پته لوگ Patolog
(۱.) کسی که از دانش پاتولوژی آگاهی و یا با آن سروکار دارد

یاپیروی نکردن از ارزشهای اخلاقی ۴- جای گود یا فافد ارتفاع

پستقم Pastqam-1
(۱.) ۱- خلوت: تنهایی ۲- جایی که خالی از مردم یا ازدحام باشد

پستقم Pastqam-2
(ص.) ۱- پست: دارای ارتفاع کم: ~تاغ (کوه کم ارتفاع)

پستقم لبک Pastqamlik-1
(۱.) خلوتی: وضع یا حالت خلوت بودن

پستقم لیک Pastqamlik-2
(۱.) ۱- پستی ۲- وضع یا کیفیت پست بودن ۳- جای فاقد ارتفاع

پسه Pasxa
[=پسح = فصیح] (۱.) ۱- فصیح ۲- از عیدهای مهم یهودیان که در شب چهاردهم ماه نیسان آغاز می شود و مدت یک هفته ادامه دارد: عید فطیر ۳- در نزد مسیحیان، جشن یادبود صعود حضرت عیسی (ع)

پت Pat
(۱.) ۱- پر ۲- زایده ی روپوستی پرندگان، معمولاً دارای ساقه یا محوری شاخی و بخشی توخالی که دو طرف آن را صفحات نازک و باریکی به نام پهنه می پوشاند و از آنها کرکهای ریزی بیرون می آید ۳- پرز قالی، مخمل و پارچه های دیگر ۴- موی یا پشم مصنوعی

پتینی یولماق ~iniyulmoq
(مجاز) اتمام هستی کسی را گرفتن: لخت کردن

قیتیق پتینی یولماق Qitiq~iniyulmoq
۱- نرم ساختن ۲- با استفاده از نقطه ی ضعف کسی، او را به اطاعت واداشتن

پتک Patak-1
(۱.) ۱- کفی: پارچه ی ضخیم و نرم (معمولاً نمدی) که داخل کفش گذارند

پتک ایلدیز ~ildiz
ریشه های خرد روئیده از ریشه بزرگ و اصلی

پتک Patak-2
(ص.) درهم: آشفته: بی ترتیب: چال ~ ساقالی نی سیلب قویدی (پیرمرد به ریش آشفته ی خود دست کشید: (اف.) پیتینگ

پتنت Patent
(۱.) ۱- سند یا گواهینامه ی اختراع یا کشف ۲- جوازنامه ی کار: اجازه نامه: پروانه

پستگه اورماق ~gaurmoq
۱- تحقیر کردن ۲- به زیر انداختن

پست کبلماق ~kelmoq
متأمل و خوددار شدن در موردی، بویژه مباحثه

پستگه توشماق ~tushmoq
از تندی، هیجان و خشم فروماندن

اوجی پست Avji~
۱- عقب مانده از رشد و توسعه ۲- (مجاز) بی حوصله: دارای وضع یا طبع خراب

مشقی پست Mashqi~
~ اوجی پست

نظری پست Nazari~
فرومایه: بد اندیش

قولی پست Qo'li~
۱- بدچانس ۲- در آستانه ی ناکامی و شکست

پسته Pasta
(۱.) خمیر: مخلوط یا ترکیبی نرم و شکلپذیر (دارو، رنگ نقاشی، گچ یا خاک رس برای سفالگری و...)

پست بلند Past-baland
(ص.) ۱- دارای قدهای مختلف ۲- ویژگی سطح یا زمین ناهموار ۳- ویژگی حرفهای ناهموار

پستکش Pastkash
(ص.) ۱- فرومایه: پست ۲- ردیل

پستکش لشماق Pastkashlashmoq
(مص.ل.) هرچه بیشتر فرومایه شدن: بیش از پیش پست و ردیل شدن

پستکشلیک Pastkashlik
(۱.) وضع یا کیفیت فرومایه بودن: فرومایگی: رذالت

پستکی Pastki
(۱.) ۱- پایینی ۲- آنکه پایین تر از دیگری یا دیگران است: ~قوشنی (همسایه ی پایینی) ۳- (مجاز) ابتدایی: آغاز: ~کورس (کورس ابتدایی)

پستلماق Pastlamoq
(مص.ل.) ۱- پایین: آمدن: سمه لیوت ~ ده (هواپیما در حال پایین آمدن است) ۲- (مجاز) کند یا سست شدن: ایش سرعتی ~ (سست شدن سرعت کار) ۳- تنزیل یافتن مقام

پستلتماق Pastlatmoq
(مص.م.) پستلماق

پستلیک Pastlik
(۱.) ۱- پستی ۲- وضع یا کیفیت پست بودن ۳- نداشتن

[=علیحه] (ق. ۱) - به طور جداگانه ۲ - جدا؛ ویژه؛ بو کتاب - اهمیت گه ایگه (این کتاب دارای اهمیت ویژه‌ای است)

علیحه علیحه Alohida-alohida (ق. ۱) جدا. جدا؛ قطعه قطعه

علامت Alomat-1 (۱. ۱) - نشانه ۲ - نماد

علامت Alomat-2 (ص. ۱) - بسیار عالی؛ - ایش بولدی (کار بسیار عالی شد) ۲ - ادارای صفات نیکو؛ ~ آدم (آدم نیکو) ۳ - جالب؛ حیرت انگیز؛ غریب

علاقه Aloqa ۱ - رابطه ۲ - مناسب ۳ - تعلق؛ وابستگی ۴ - ارتباط از راه دور ۵ - پیوند؛ علایق (محبت؛ عشق)

علاقه دار Aloqador (ص. ۱) ذی دخل؛ ذی علاقه؛ مربوط؛ وابسته

علاقه دارلیک Aloqadorlik (۱. ۱) وابستگی؛ رابطه

علاقه لی Aloqali - علاقه دار

علاقه چی Aloqachi (۱. ۱) کارمند اداره‌ی مخابرات ۲ - (نظامی) عسکریا افسر شعبه‌ی مخابره

الپ Alp (ص. ۱) بهادر؛ پهلوان؛ یل

الپینست Alpinist (۱. ۱) کوهنورد؛ کسی که کوهنوردی می‌کند

الپینیزم Alpinizm (۱. ۱) کوهنوردی؛ عمل بالا رفتن از کوه‌ها و گردش در آنها؛ کوه پیمایی

الپوز Alpoz (۱. ۱) (گف. ۱) - وضعیت؛ احوال؛ حالت ۲ - طرز؛ گونه؛ طریق؛ هر کیچه شو - ده تانگ آتردی (هر شب به این طرز "حالت" سحر می‌شد)

الق انداز Alqandoz [=حلق انداز] (۱. ۱) دلک؛ مسخره باز؛ مضحک

القصة Alqissa (ح. ۱) قصه کوتاه؛ خلاصه‌ی کلام اینکه

القار Alqor (۱. ۱) گوسفند وحشی کوهی

الست Alt

(۱. ۱) مجموعه‌ی آثار ادبی، تاریخی و سیاسی نویسندگان و مؤلفان همروزگار

المشینماق Almashinmoq (مص. مج. ۱) - المشماق ۲ - از حالتی به حالت دیگر؛ از شکلی به شکل دیگر تغییر کردن ۳ - عوض شدن

المش لماق Almashlamoq (مص. م. ۱) - جنس را با جنس مبادله کردن ۲ - نو کردن

المشلبیکیش Almashlabekish به تناوب زرع کردن؛ هر سال نوع کشت را تغییر دادن

المشماق Almashmoq - المیشماق

المشتیریلماق Almashtirilmog (مص. مج. ۱) المشتیرماق

المشتیرماق Almashtirmog (مص. م. ۱) - المشماق ۲ - مبادله کردن

المیشاق Almisoq (۱. ۱) قدیم؛ زمان بسیار پیشین؛ ~ دن قالگن (از قدیم بجامانده، ~ دن بیری (از زمان قدلم بدینسو)

المیشاقی Almisoqi (ص. ۱) - قدیمی؛ مربوط به زمانهای گذشته؛ ~ چراق (چراغ قدیمی) ۲ - (مجاز) تکراری و کهنه (در مورد حرف)

المایی الجایی Almoyi-aljoyi (ص. ۱) - بدوزشت؛ ~ خط (خط بد و نازیبا) ۲ - اتمام نشده؛ بی اساس؛ ~ گپ (سخن بی اساس)

علی Alo (ح. ۱) علی؛ بر؛ بالا؛ نور - نور بر روی نور؛ عالی؛ بسیار خوب

الایی Aloe (۱. ۱) - عود هندی ۲ - درختی است از تیره‌ی فریونیان، دارای برگهای دراز و کلفت شیرهی تلخ و سمخی است، چوب آن در موقع سوختن بوی مطبوعی پراکنده می‌کند و افزون بر آن دارای صمغ خوشبویی است که در عطرسازی به کار می‌رود ۳ - دارویی که از شیرهی این درخت ساخته می‌شود

الاحل Alohal (ق. ۱) - بالاخره؛ در نهایت ۲ - به زور؛ اوندن ~ قوتیلدیم (به زور از (دستور) اوجنات یافتم)

الاحیده Alohida

جایی باید پیدا کنی)

الهقه‌ی گه Allaqayga (ق. ۱) به جای نامعلوم؛ به جایی؛ ~ کیتدی دییین می؟ (می‌گویی که به جایی رفت؟)

الهقه‌ی اقدن Allaqayoqdan (ق. ۱) از جای نامعلوم؛ از جایی؛ ~ سیس کیلدی (از جایی صدایی آمد)

الهقه‌ی اقچه Allaqayoqqa (ق. ۱) به سوئی؛ به جایی؛ ~ کیتگن (به جایی رفته)

الهقیلماق Allaqilmoq (مص. مت. ۱) - روی دست بلند کرده به زمین زدن ۲ - (مجاز) فریب دادن

الهوقت Allavaqt-1 (ص. ۱) دیر؛ واقع در زمان پس از زمان مناسب یا مورد نظر؛ سینی بو ~ کیلیشینگ مینگه یاقمه‌ی دی (ناوقت آمدنت خوشم نمی‌آید)

الهوقت Allavaqt-2 (ق. ۱) ناوقت؛ نصف شب؛ ~ کیلیشینگ توغری ایمس (نصف شب آمدنت درست نیست)

الیگاریک Allegorik (ص. ۱) استعاری؛ دارای کاربرد به عنوان استعاره؛ ~ سوز (واژه‌ی استعاری)

الیگاریه Allegoriya (۱. ۱) - استعاره؛ عمل یا فرایند به کار بردن نامی به جای نام دیگر، به خاطر اشتراک در مشابهت (مانند نرگس و چشم، ماه و روی و سرو و قد) ۲ - (مجاز) واژه‌ای که در معنی دیگری جز معنی اصلی خود به کار رود (مانند «کله» سر به معنی فهم و خرد و «باد» به معنی تیز و چابک)

الا Allo (ص. ۱) واژه‌ی استفهامی که در مکالمات تلفنی استعمال می‌شود؛ سلام

الله Alloh (۱. ۱) الله؛ خدای آفریدگار یگانه (بر اساس آموزش قرآن)

علامه Alloma (۱. ۱) کسی که دارای آگاهی‌های گسترده در رشته‌های گوناگون است

المه‌باش Almabosh (۱. ۱) نوعی اردک

المه‌نخ Almanax

(ض. ۱) مقدار نامعلوم؛ قدری

اله‌نیچوک Allanechuk (ض. ۱) چیزی که چگونگی آن نامعلوم

اله‌پلخه Alla-palla (ق. ۱) نصف شب؛ ناوقت

اله‌هیت Allapayt-1 - اله‌خه وقت ۱

اله‌هیت Allapayt-2 اله‌وقت ۲

الهقه‌بیرده Allaqayerda (ق. ۱) واقع در جای نامعلوم؛ در جایی؛ اونی ~ کورگن ایدیم (اورادر جایی دیده بودم)

الهقه‌بیردن Allaqayerdan (ق. ۱) از جایی نامعلوم؛ از جایی؛ اوزیک ~ تاپیلگن (انگشتر از جایی پیدا شده است)

الهقه‌بیرگه Allaqayerga (ق. ۱) به جایی نامعلوم؛ به جایی؛ او ~ کیتگن (او جایی رفته است)

الهقنه‌قه Allaqanaqa (ق. ۱) چگونگی آن نامعلوم

الهقنده‌ی Allaqanday-1 (ق. ۱) چگونگی آن نامعلوم؛ ~ آدم (شخصی)

الهقنده‌ی Allaqanday-2 (ق. ۱) به نوعی؛ بطرزی؛ ~ یورردی (به طرزی می‌گشت)

الهقنچه Allaqancha (ق. ۱) مقدار آن نامعلوم؛ بیش؛ خیلی؛ اوانگه ~ یاردم بیریلدی (به او خیلی کمک شد)

اله‌قیسی Allaqaysi (ض. ۱) شخص نامعلوم؛ کسی؛ ~ ییلن چیقیب کیتدی (با کسی بیرون رفت)

اله‌قچان Allaqachon (ق. ۱) وقت نامعلوم؛ پیش؛ خیلی قبل؛ کیلگنی ~ ایدی (آمدن او خیلی پیش بود)

اله‌قچانگی Allaqachongi (ق. ۱) خیلی وقت پیش؛ قدیمی؛ بو ~ نرسه (این چیز خیلی قدیمی است)

الهقه‌ی ده Allaqayda (ق. ۱) در جایی؛ او ~ یشینگن (او جایی پنهان شده)

الهقه‌ی دن Allaqaydan (ق. ۱) از جای نامعلوم؛ از جایی؛ ~ تاپیشینگ شرط (از

(مص.م.) لگدمال کردن؛ له کردن

پیکل Paykal

(ا.ا) - ۱- کشتزار احاطه شده ۲- زمین مزروعی که مرزهایش با چیزهایی مانند راه مشخص شده باشد

پیکر Paykar

(ا.ا) پیکر؛ جسم یک جاندار، بویژه انسان؛ تن

پیکان Paykon

(ا.ا) پیکان؛ تیری که با کمان پرتاب کنند ۳- آهن نوک تیز سر تیر و نیزه

پیمان Paymon

(ا.ا) - ۱- پیمان ۲- موافقت رسمی میان دو یا چند طرف برای انجام دادن کارهای معین با یکدیگر یا نسبت به یکدیگر ۳- عهدنامه؛ قرارداد؛ پیمان نامه

پیمانه Paymona

(ا.ا) (ادبیات) ۱- پیمانه ۲- جام شراب ۳- عمر

پیمانه‌سی تولماق ~sito'lmoq

۱- لبریز شدن پیمانه؛ پر شدن جام ۲- (مجاز) رسیدن مرگ؛ رسیدن اجل؛ مردن

عمر پیمانه‌سی Umr~si

عمر؛ اندازه‌ی عمر

پیمس لماق Paypaslamoq

(مص.م.) ۱- لمس کردن؛ بادست مالیدن ۲- برای پوشاندن کوشش کردن؛ خس پوش کردن؛ او او ز عیبی نی ~ او چون اوریندی (او تلاش کرد تا عیبش را بپوشاند)

پی‌پاق Paypoq

(ا.ا) - ۱- جوراب ۲- پوشش بافته شده‌ی چسبانی که پارا از کف آن دست کم تا بالای قوزک بپوشاند ۳- پرهایی که پنجه‌های پرندگان را می‌پوشاند

پی‌پاقدار Paypoqdor

(ص.) صفت پرندهای که پنجه‌هایش با پرها پوشیده باشد

پیقه‌لماق Payqalamoq

(مص.مج.) ۱- حس شدن ۲- درک شدن؛ فهمیده شدن

پیقه‌ماق Payqamoq

(مص.م.) ۱- حس کردن ۲- درک کردن؛ فهمیدن

پیره Payraha-1

(ا.ا) - ۱- چوب ریزه‌هایی که از عمل رنده‌ی تخته‌های چوب حاصل می‌شود؛ (اف.) پره خه ۲- آنچه که به شکل ورقه‌ی نازک بریده شده باشد

(ا.ا) - ۱- عمل یا شغل پنبه کاری ۲- بخشی از تولید کشاورزی روستایی که به کشت و حاصلبرداری پنبه اختصاص دارد

پی Pay-1

(ا.ا) (کالبدشناسی) ۱- پی ۲- رشته‌مانندی سخت که در بدن آدمی و حیوان حرکت اعضا را تنظیم کند ۳- بند سفیدی که در منتهای عضله واقع است و به وسیله‌ی آن عضله به استخوانهای بدن می‌پیوندد؛ وتر

پیینی قیرقماق ~iniqirqmoq

(مجاز) ضربه زدن؛ شکست دادن (در زمینه‌های مختلف)

پی Pay-2

(ا.ا) - ۱- تلاش؛ کوشش زیاد و پر زحمت برای رسیدن به هدفی ۲- قصد

پیی ددبولماق ~idabo'lmoq

برای رسیدن به هدفی قصد کردن

پی Pay-3

(ا.ا) عمل یا فرایند چیدن چیزی بر روی زمین (معمولاً در مورد میوه‌ها)؛ قاوون لرنی ~ اورماق (خربزه‌ها را روی زمین چیدن)

پی Pay-4

(ا.ا) سهم، بخش یا حصه‌ای از سرمایه یا مال مشترک ~ پولی (سهم پول)

پی Pay-5

(ص.) (مجاز) ۱- سرسخت؛ مقاوم ۲- پرنیرو؛ قدرتمند؛ او، وجودی ~ بی‌ریگیت (او، جوان پرنیرویی است)

پی‌در-پی Paydar-pay

[پی در پی] (ق.) پی در پی؛ مداوم؛ پیوسته؛ پشت سرهم

پیدا Paydo

(ص.) ۱- پیدا ۲- قابل دیده شدن با چشم ۳- واقع در دسترس حواس ۴- معلوم

پیدابولماق ~bo'lmoq

۱- ظاهر شدن ۲- از جایی آمدن؛ حاضر شدن ۳- معلوم شدن ۴- آفریده شدن؛ ایجاد شدن

پیداقیلماق ~qilmoq

به وجود آوردن

پیهان Payhon

(ا.ا) عمل یا فرایند له یا لگدمال کردن

پیهان لماق Payhonlamoq

برگهای متناوب، گلپای زرد روشن بالک‌های ارغوانی و میوه‌ی پوشینه دار (غوزه)، دارای دانه‌های روغنی فراوان ۳- تارهای سلولزی سفید (یا خرمایی) میوه‌ی (غوزه) پنبه پس از جدا کردن پنبه دانه و آماده سازی آن

پخته‌آلمه ~olma

نوعی سیب دارای مغز نرم و دیررس، که مدت زیاد نمی‌شود نگهداشت

پخته‌تازه‌لش ~tozalash

۱- پاک کردن پنبه از خس و خاشاک و گرد و خاک ۲- تارهای سلولزی پنبه را از پنبه دانه جدا کردن

ایپک پخته Ipak~

پنبه‌ای که تارهایش دراز، باریک و محکم است

پخته‌داغ Paxtadog

(ا.ا) عمل یا فرایند گذاشتن پنبه داغ شده در آتش یا روغن داغ بر روی ورم یا زخم بدن

پخته‌داغ قیلماق ~qilmoq

بستن ورم یا زخم بدن با پنبه‌ی داغ

پخته‌فروش Paxtakfurush

(ا.ا) آنکه با فروش پنبه سر و کار دارد؛ پنبه فروش

پختک Paxtak

(ا.ا) گیاهی از تیره‌ی پروانه واران نیام دار که در رنگ سازی کاربرد دارد

پخته‌کار Paxtakor

(ا.ا) - ۱- کسی که با کشت پنبه سر و کار دارد ۲- زمینی که در آن پنبه کشت شده است

پخته‌کارلیک Paxtakorlik

(ا.ا) - ۱- پنبه کاری ۲- عمل یا شغل پنبه کاری ۳- کشاورزی پنبه

پخته‌لی Paxtali

(ص.) ۱- دارای پنبه ۲- آنچه که در آن پنبه بکار برده شده باشد

پخته‌لیک Paxtalik

(ا.ا) (گف.) جامه‌ی زمستانی که در لای آن پنبه گذاشته دوخته باشند

پخته‌زار Paxtazor

(ا.ا) جایی که پنبه بسیار روئیده باشد

پخته‌چی Paxtachi

(ا.ا) - ۱- آنکه با فروش پخته سر و کار دارد ۲- آنکه به کار جداسازی تارهای پنبه از پنبه سر و کار دارد ۳- (گف.) کسی که با کشت پنبه سر و کار دارد

پخته‌چیلیک Paxtachilik

پنبه

پوزه

Pauza
(ا.ا) - ۱- مکث؛ وقفه ۲- وقفه میان سخن ۳- (موسیقی) وقفه میان آهنگ یا آواز و نت آن

Pavilyon

په‌ویلیون
(ا.ا) - ۱- غرفه؛ هر یک از باجه‌ها، دکه‌ها، میزها، اتاقکها.

اتاقها یا سالنهای یک نمایشگاه یا بازارچه که به

عرضه‌ی کالا یا کالاهای ویژه‌ای اختصاص داشته

باشد ۲- ساختمانی سر پوشیده (معمولاً چوبی که

گاهی اطرافش باز است) در باغها و پارکها ۳-

ساختمانی ویژه برای کارهای فیلمبرداری و امور

مربوط سینمایی

Paxmaymoq

پخمه‌ی‌ماق
(مص.ل.) ۱- بی نظم رشد یافتن ۲- ژولیده شدن؛

آشفته شدن

Paxmaytirmoq

پخمه‌ی تیرماق
(مص.م.) ۱- بی نظم رشد دادن ۲- ژولیده و آشفته

ساختن

Paxmoq-1

پخماق
(ص.) ۱- ژولیده؛ آشفته ~ ساچ (موی ژولیده ۲-

اصفت موی رسیده و مجعد آیونگی اوسیق ~ قویلر

(گوسفندان دارای پشم رسیده‌ی ژولیده)

Paxmoq-2

پخماق
(ا.ا) پارچه‌ی نخی کرکدار؛ فلانل

Paxsa

پخسه
(ا.ا) - ۱- چینه؛ نوعی دیوار که به وسیله‌ی رویهم

گذاشتن قطعات بزرگ گل عمل آمده ساخته شده

باشد ۲- هر لایه‌ی چنین دیواری

Qo'lini~qilmoq

قولیننی پخسه قیلماق

با حالت پر خاش و تکان دادن دست خود با شخص

مقابل حرف زدن

Paxsakash

پخسه کش

← پخسه چی

Paxsali

پخسه‌لی
(ص.) آباد شده با چینه‌ها (دیوار گلی)

Paxsazan

پخسه زن

← پخسه چی

Paxsachi

پخسه‌چی
(ا.ا) آنکه دیوار گلی چینه‌سازد؛ معمار دیوار گلی چینه

Paxta

پخته
(ا.ا) - ۱- پنبه ۲- گیاه علفی یک ساله از تیره‌ی پنیرکیان با

(۱) شیرینی به شکل تارهای بسیار باریک، که از آرد بریان شده در روغن و شکر قیام آماده سازند؛ حلوائی نسیمک

پشمه لاق Pashmaloq
(ص. ۱) دارای اهمیت کمتر، غیر مهم ۲- از لحاظ جایگاه و اعتبار پایینتر از دیگران ۳- عادی و غیر برجسته

پشه Pashsha
(۱) مگسگ: حشره‌ی خانگی کوچک از راسته‌ی دوبالان دارای دو شاخک کوتاه، خرطوم برجسته و اسفنجی که با آن هر مایعی را می‌مکد، دو چشم مرکب بزرگ، پاهای دارای چنگال و بادکش و نوزاد کرمی شکل و بدون چشم و پا. برخی از گونه‌های این حشره ناقل بیماری است؛ از بیکان افغانستان و فارسی زبانان حشره‌ی گزنده را «پشه» گویند

~danfilyasamoq
پشه دن فیل یسه ماق
(مجاز) مبالغه کردن؛ چیز خرد و بی اهمیت را بزرگ یا مهم نشان دادن

~qo'ribo'tirmoq
پشه قوریب اوتیرماق
(مجاز) وقت گذرانی؛ وقت را بیکار سپری کردن

Oshga~tushdi
آشگه پشه توشدی
(مجاز) خراب شدن کاری با مداخله شخص بیگانه‌ای
Pashshaxona
پشه خانه
(۱) چادر ویژه‌ی خواب از پارچه‌ی نازک به خاطر جلوگیری از نفوذ و گزیدن پشه و سایر حشرات گزنده
Pashshaxo'rda-1
پشه خورده
(۱) داغی که در روی پوست انسان پس از التیام زخم پشه گزیدگی باقی می‌ماند

Pashshaxo'rda-2
پشه خورده
(ص. ۱) صفت آنکه بدون دعوت در هر جایباید ۲- سمج؛ بیزار کننده

Pachag
پچق
(ص. ۱) ویژگی آنچه بر اثر فشار شکل و حالت اصلی خود را از دست داده و در هم فرو رفته باشد ۲- (مجاز) ویژگی آنچه که خوب نمود و رشد نکرد و خرد مانده باشد؛ ~اوسیملیک (گیاهی که خوب نمود نکرده)

Pachag'ichiqli
پچغی چیققدی
۱- مچاله شد ۲- (مجاز) تار و مار شد؛ سخت آسیب دید
Pachaqlamoq
پچق لماق

پیغمبر Payg'ambar
(۱) پیغمبر ۲- کسی که خود را فرستاده‌ی خدا بداند و آموزشهایی را به عنوان خواستها و فرمانهای او به مردم برساند؛ رسول

پیغمبرلیک Payg'mbarlik
(۱) پیغمبری ۲- کار یا مقام پیغمبر ۳- (مجاز) پیشگویی؛ کرامت

پیغام Payg'om
(۱) (کم) پیغام؛ سخن یا خبری که با واژه، علامت یا وسیله‌ی دیگر از شخص یا گروهی به شخص یا گروه دیگری فرستاده شود؛ پیام

پیغو Payg'u
[=پیغو] (۱) (قد. ۱) حاکم خلخ (قارلوق = قزلوق) ۲- پادشاه ترکستان

پیشنبه Payshanba
[=پنجشنبه] (۱) پنجشنبه؛ نام روز چهارم هفته در تقویم میلادی در ازبکستان (روز ششم در تقویم هجری) پس از چهارشنبه و پیش از جمعه

پی‌چه Paycha
(۱) (کالبدشناسی) ۱- رگ؛ پی ۲- پرده‌ی گلو که در تولید صدا نقش دارد

پی‌چی Paychi
(۱) سهمدار

پزنده Pazanda
(۱) کسی که به پختن انواع غذاها مهارت و آگاهی داشته باشد؛ آشپز ماهر

پزنده‌لیک Pazandalik
(۱) پزندگی؛ عمل یا فرایند پختن غذا

پزنده‌چیلیک Pazandachilik
(۱) شغل یا عمل پزندگی

پغه Pag'a
(۱) (قد. ۱) مقداری پنبه که برای رسیدن در چرخ دستی به شکل فتیله در آورده می‌شود ۲- مقدار کوچکی یا یک مشت از اجسامی مانند پنبه، پشم ... آبر یا پخته (یک مشت پنبه)

پغه‌مال Pag'amol
(۱) (قد. ۱) یک فتیله پنبه‌ی مخلوچ

پغه‌پغه Pag'a-pag'a
(۱) قطعه قطعه؛ توده توده (به مقدار کم)؛ پاره پاره؛ ~ قار (پارده پاره)

پشمک Pashmak

(دستور) سخنی که از آن زمان مفهوم شود
پیت‌روشی ~ravishi

(دستور) قید زمان؛ قیدی که زمان را نشان می‌دهد
پی‌توه Paytava

(۱) پارچه‌ای که در وقت پوشیدن چکمه و کفشهای ساقه بلند به پاهای پیچانده می‌شود؛ پای تاوه (پای تابه)
پی‌توه‌قولاق ~quloq

(مجاز) کند ذهن؛ دیر فهم
~sigaqurttushdi

پی توه سیگه قورت توشدی
(مجاز) وضع یا حالت نگران و مشوش شدن

پیوند Payvand
(۱) ۱- پیوند ۲- (گیاه شناسی) عمل یا فرایند چسباندن اندامی از یک گیاه (جوانه، ساقه، شاخه) به اندام گیاه دیگر، برای اصلاح نژاد یا تکثیر آن ۳- پیوستگی دو یا چند چیز به یکدیگر ۴- وجود رابطه‌ی میان دو یا چند چیز یا شخص؛ دوستلیک ~ی (رابطه‌ی دو، تی) ۵- عمل یا فرایند اتصال دو فلز به یکدیگر ۶- (پزشکی) عمل یا فرایند برداشتن اندام بیمار و گذاشتن اندام سالم دیگری به جای آن با عمل جراحی ۷- وصله

پیوندی Payvandi
(ص. ۱) ۱- پیوندی ۲- مربوط یا منسوب به پیوند؛ ~ درخت (درخت پیوندی) ۳- پیوند یافته؛ محصول پیوند؛ ~ آلمه (سیب پیوندی)

پیوندلماق Payvandlamoq
(مص. م) پیوند کردن

پیوندلاوچی Payvandlovchi
~ پیوندچی

پیوندتگ Payvandtag
(۱) گیاه اصل که جوانه، ساقه یا شاخه‌ی آن به گیاه دیگری پیوند شود

پیوندچی Payvandchi
(۱) کسی که عمل پیوند را انجام دهد؛ پیوند کننده

پیوست Payvast
(۱) پیوست؛ آنچه به دیگری پیوسته باشد؛ ضمیمه

پیوسته Payvasta-1
(ص. ۱) ۱- پیوسته ۲- چسبیده به دیگری؛ ~ قاشلر (ابروهای پیوسته) ۳- همراه با دیگری

پیوسته Payvasta-2
(ق. ۱) ۱- پیوسته ۲- همیشه ۳- پیلی؛ پشت سر هم

پیرهه Payraha-2
(۱) راه باریکی که از اثر عبور عابرین روی برف یا زمین گل آلود پیداشود

پیرو Payrav
(۱) ۱- پیرو ۲- آنکه در پس دیگر یا دیگران برود ۳- آنکه آموزه‌ای پذیرفته باشد ۴- کاری که برای دنبال کردن کار پیشین می‌کنند

پیرولیک Payravlik
(۱) ۱- پیروی ۲- عمل یا فرایند رفتن به دنبال رهبر یا رهنا ۳- عمل یا فرایند پذیرش یک آیین، اصول یا شیوه‌ی رفتاری

پیرو Payrov-1
[=پیرو] (۱) ۱- پیرو ۲- آنکه در پس دیگری یا دیگران برود ۳- آنکه آیین یا آموزه‌ای را پذیرفته باشد

پیرو Payrov-2
[=پیرو] (۱) ۱- (فرهنگ مردم) مضمون یا تم بازی ویژه‌ی سخن پرانی از بکی بنام «عسکیده» ۲- نتیجه یا معنای حاصل از سخن

پیرولیک Payrovlik
[=پیرولیک] (۱) ۱- پیروی ۲- عمل یا فرایند رفتن به دنبال یک رهبر یا رهنا ۳- عمل یا فرایند پذیرش یک آیین، اصول یا شیوه‌ی رفتاری

پیسسه Paysa
(۱) (قد. ۱) واحد سنتی وزن در حدود ۵۰ گرم ۲- سکه‌ی مسی یا نکل به ارزش پنج تین در خان نشینی بخارا

پیسل Paysal
(۱) عمل یا فرایند به تأخیر انداختن؛ ایشنی ~ گه سالماق (کار را به تأخیر انداختن)

پیسسه‌لیک Paysalik
(۱) (قد. ۱) ارزشی معادل یک پیسه؛ ایکی ~ متاع (جنسی به ارزش دو پیسه)

پیسل لماق Paysallamoq
(مص. م) به تأخیر انداختن؛ معطل کردن

پیسلچی Paysalchi
(۱) آنکه کار را به تأخیر اندازد یا موجب تأخیر گردد

پیت Payt
(۱) ۱- وقت ۲- زمان ۳- هنگام؛ اوپین سی (وقت بازی) ۴- فرصتی که برای کاری در اختیار باشد؛ پخته تیریش او چون قولی ~ (فرصت مناسب برای چیدن پنبه)

پیت‌ایرگش‌گپ ~ergashgap

(۱) بدبینی: نومییدی و بدگمانی در باره مردم، زندگی و آینده
پیزج Peyzaj
 (۱) ۱- منظره ۲- چشم انداز: آنچه در نظر آید ۳- تصویری از دورنمای طبیعت ۴- شیوه‌ای از نقاشی که با تصویر مناظر طبیعت سروکار دارد ۵- نما: منظره‌ای سطح بیرونی بنا
پیزجچی Peyzajchi
 (۱) کسی که با نقاشی مناظر طبیعت سروکار دارد و آن را نقاشی کند
پیش Pesh-1
 (۱) پیش: جهت، مسیر، یا سطحی که به سوی مقصد، گوینده یا موضوع بحث قرار دارد؛ جلو: پیشروی: ایوان نینگ سی (جلوایوان)
پیش قیلماق ~qilmoq
 ۱- لاف زدن ۲- روکش کردن
پیش کیلتیرماق ~keltirmoq
 ۱- به عنوان دلیل ذکر کردن ۲- به عنوان دلیل استفاده کردن
پیش Pesh-2
 (ق) جلوتر: زودتر: اولر پخته تیریشده حالی ~ (آنها فعلا در پنبه چینی جلوتر اند)
پیشه Pешa
 (۱) (کم) ۱- پیشه ۲- شغل: کار: حرفه، بویژه فعالیت هنری یا دستی ۳- شیوه‌ی رفتاری که شخص به آن خو کرده است
پیشنه Peshana
 [پیشانی] (۱) ۱- پیشانی ۲- بخشی از بالای صورت میان کاسه‌های چشم و رستگاه موی سر ۳- (مجاز) سرنوشت: تقدیر، که پیشینیان می‌پنداشتند بر پیشانی هر کس نوشته شده است: ~ سیده گی نی کوره‌دی (آنچه در تقدیرش باشد، خواهد دید)
~nibog'labishgakirishmoq
 پیشنه نی باغلب ایشکه گیرماق
 از ته دل، با عزم استوار به کار پرداختن
~mdanko'rdim
 پیشنه م دن کور دیم
 قسمت یا تقدیرم چنین بود
~siochildi
 پیشنه سی آچیلدی
 شانس آورد: کارش بالا گرفت
~siyorug'
 پیشنه سی یاروغ
 خوشحالی: مالع مند

آن: ایشخانه سی (کارکنان دفتر)
پرسپکتیو Perspektiv
 (۱) ۱- آینده: آتی: پیرلن (برنامه‌ی آینده) ۲- زمان بعد از حال
Perspektiva-1
 بر سسکموه
 (۱) هدف یا برنامه‌ای که اجرای آن در آینده مورد نظر باشد: مکتب ~ سی (برنامه‌ی آینده‌ی مدرسه)
Perspektiva-2
 پرسپکتیو
 (۱) ۱- علم مناظر و مرایا: دانش یافتن که اشیاء خارجی مشهود چشم را بر روی یک صفحه یا یک سطح منحنی نمایش می‌دهد ۲- دانشی است که مبنای آن بر پایه‌ی دخول بعد سوم در نقاشی است. به یاری این علم نقاشی توانسته است طبیعت را آن چنانکه در واقع وجود دارد، تصویر کند
Pes
 پیس
 [پسی] (۱) ۱- پیسی ۲- بیماری پوستی که بابتی رنگ شدن آن در نواحی محدود و پر رنگ شدن در نواحی مجاور مشخص می‌شود. این ناخوشی را نتیجه‌ی بهم خوردن متابولیسم عمومی بدن و عدم اعتدال ترشحات هورمونهای غدد مترشحه‌ی داخلی می‌دانند: برص ۳- کسی که مبتلا به چنین بیماری باشد ۴- (مجاز، دشنام) کسی که نفرت انگیز، زشت یا خیلی بد باشد
Peso
 پسا
 [پزو] (۱) ۱- پزو: واحد پول کشورهایی مانند اورگوئه، بلیوی، کوبا، مکزیک، دومینیکن، شیلی، فلی پین و ...
Pessimist-1
 پژسیمیسیت
 (۱) ۱- بدبین ۲- آنکه نسبت به مردم، زندگی و آینده نوسید و بدگمان است ۳- آنکد در باره‌ی دیگران، یا پدیده‌ها و رویدادها داوری یا ارزیابی بد و مخالفت آمیز دارد
Pessimist-2
 پژسیمیسیت
 (ص) ۱- بدبین ۲- دارای عادت یا گرایش به بدبینی ۳- دارای داوری بد و مخالفت آمیز نسبت به دیگران، یا پدیده‌ها و رویدادها
Pessimistik
 پژسیمستیک
 (ص) مربوط یا منسوب به پژسیمیزم
Pessimistlik
 پژسیمستلیک
 (۱) بدبینی: وضع یا کیفیت بدبین بودن
Pessimizm
 پژسیمیزم

که از نوع خاصی از کپکهای جنس پنی سیلیوم به دست می‌آید و متوقف کننده‌ی رشد برخی از باکتریهای گرام مثبت است و کاربرد دارویی دارد
Pensioner
 پنسیه‌نر
 (۱) بازنشسته: کسی که بر اثر پیری، از کار افتادگی یا طول مدت کار در یک مؤسسه از کار دست بکشد
Pensiya
 پنسیه
 (۱) حقوق بازنشستگی: حقوقی که در دوران بازنشستگی به شخص پرداخت می‌شود
Pergament
 پرگمنت
 (۱) ۱- پوست حیوانی که پیش از اختراع کاغذ، برای نوشتن خطوط کار می‌گرفتند: کاغذ پوستی ۲- خطهای قدیمی که بر روی چنین پوستی نوشته شده‌اند ۳- کاغذ نازک و پخته‌ای که آب و روغن در آن خود را بند
Perigey
 پریریگی
 (۱) (انجوم) نزدیکترین موقعیت اجرام سماوی، ماه یا سفاین فضایی، بر روی مدارشان نسبت به زمین، که پیرامون زمین می‌چرخند
Perimetr
 پریمتر
 (۱) (هندسه) محیط: مرز یک شکل هندسی مسطح: لوج بورچک سی (محیط مثلث)
Pero
 پیرا
 (۱) اسباب‌ویژه‌ی نوشتاری که در نوک قلم کار گذاشته می‌شود و در نوشتن به کار می‌رود: سر قلم
Perpendikular-1
 پرپندیکولر
 (۱) عمود: خط یا صفحه‌ای که با خط یا صفحه‌ی دیگر زاویه‌ی ۹۰ درجه بسازد
Perpendikular-2
 پرپندیکولر
 (ص) ۱- عمودی ۲- دارای حالت عمود ۳- دارای زاویه‌ی قائم با خط افق یا افقی ۴- دارای حالت ایستاده: قائم
Perron
 پرران
 (۱) سکوی راه آهن: سطح هموار برآمده‌ای که برای سوار و پیاده شدن به قطار یا بارگیری و مانند آن به کار می‌رود
Personaj
 پرسنژ
 (۱) پرسناژ: شخصیت: هر یک از قهرمانان یک فیلم، داستان یا نمایش
Personal
 پرسنل
 (۱) پرسنل: مجموع کارکنان یک مؤسسه یا بخشی از

(مص) ۱- مچاله کردن ۲- (مجاز) تار و مار کردن: سخت آسیب رساندن: دشمن نی ~ (دشمن را تار و مار کردن)
Pachaqlanmoq
 پچق لنماق
 (مص) مچ. پچق لماق
Pachaq-pachaq
 پچق پچق
 (ص) ویژگی آنچه کاملاً مچاله شده باشد
Pachava
 پچوه
 (ص) بسیار بد: خراب (در مورد کار و حال)
~siehiqdi
 پچوه سی جیقدی
 (مجاز) بسیار خراب شد
Pachka
 پچکه
 (۱) ۱- بسته ۲- کاغذ، مقوا، پلاستیک و مانند آن که چیزی را در میانش پیچیده باشند ۳- قوطی: جعبه
Pachkalamoq
 پچکه لماق
 (مص) ۱- بسته بندی کردن: گذاشتن چیزی در میان لفاف یا جعبه و بستن آن
Pachkali
 پچکه لی
 (ص) دارای لفاف یا جعبه
Pe
 پی
 (ص) صدای تلفظ حرف پ و نام آن حرف
Pedagog
 پیده گوگ
 (۱) آموزگار: آموزش دهنده: کسی که چیزی را به دیگران یاد می‌دهد: معلم
Pedagogik
 پیده گوگیگ
 (ص) مربوط یا منسوب به پداگوژی
Pedagogika
 پیده گوگیکه
 [پداگوژی] (۱) پداگوژی: دانش یا فن آموزش و پرورش کودکان
Pedagoglik
 پیده گوگیلیک
 (۱) آموزگاری: شغل یا عمل آموزگار
Pedal
 پدل
 [پدال] (۱) ۱- پدال ۲- صفحه‌ای در دسته‌ی برخی اهرمها که با فشار دادن پا بر روی آن، نیرو به اهرم منتقل می‌شود: مشینه سی (پدال ماشین) ۲- رکاب: جاپانی: پینینه سی (جاپانی بیانو)
Pedinstitut
 پدانستیتوت
 (۱) انستیتوی پداگوژی: آموزشگاه عالی آموزگاری: آموزشگاه عالی تربیه‌ی معلم
Penitsillin
 پنیتسلین
 [پنی سیلین] (۱) پنی سیلین: ماده‌ی آنتی بیوتیکی

کردن
پیلدیره تماق
 (مص.م.) پیلدیره تماق
Pilesos
 (ا.) اسبابی برای پاک کردن جامه ها؛ قالی، مبل و مانند آنها
Pilik
 (ا.) ۱- فتیله ۲- قطعه ای پنبه، ریسمان خام یا پارچه ای پنبه ای درشتبافت که دارای خاصیت موبینگی زیادی است و موجب سوختن تدریجی ماده ای سوختنی می شود ۳- مقدار پنبه ای که در نوک دسته ی موی (معمولا برای جلوگیری از باز شدن آن) یکجا با آن می بافند ۴- پنبه ی نوک چوبکی که برای رنگ کردن ابرو و مژه ها به کار برده شود ۵- (ف.م) چوبی که در یک انجامش پنبه پیچانده، آن را در روغن بیالایند و بنام ارواح، انس و جن روشن کنند
Pilikli
 (ص.) ۱- دارای فتیله؛ ویژگی آنچه که با فتیله روشن شود ۲- صفت مویی که با فتیله بافته شده باشد
Pilla-1
 [پیل] (ا.) پیل؛ پوششی از جنس ابریشم یا الیاف همانند که نوزاد پروانه ها و برخی حشره های دیگر دور خود می تند تا دور آن سفیرگی را درون آن بگذارند
~tortmoq
 پله تارتماق
 ابریشم کشیدن؛ باز کردن تارهای ابریشم از پیل
Po'choq~
 پوچاق پله
 پیلای سوراخ شده توسط کرم بالغ ابریشم
To'q~
 توق پله
 پیلای که دیوار آن ضخیم و محکم باشد
Pilla-2
 [پیل] (ا.) (پزشکی) ۱- پیل ۲- ورم یا حباب لثه ی دندان که از اثر درد و التهاب پدید آید ۳- زخمی که چرکی شده باشد و درد کند
Pillakash
 پله کش
 (ا.) ۱- ابریشم کش؛ کسی که تارهای ابریشم را به کمک چرخ ابریشم کشی از پیل در می آورد ۲- ← بیلخه چی
Pillakashlik
 پله کش لیک
 (ا.) ۱- ابریشم کشی ۲- عمل یا فرایند باز کردن تارهای ابریشم از پیل ۳- عمل یا شغل پرورش کرم ابریشم و تولید ابریشم

(ا.) گیاه زینتی یک ساله از تیره ی عشقه که بالا رونده و پیچنده است، در تمام سال بر روی آن برگهایی به شکل دل دیده می شود، دارای گلهایی برنگهای بنفش، کبود و ارغوانی به شکل شیپور؛ (اف.) عشق پیچک یا عشقه پیچان
Pechan
 پیچن
 (ص.) ۱- ویژگی آنکه کاری را خوب بلد باشد؛ ماهر؛ ورزیده؛ استاد ۲- چالاک
Pechanlik
 بیچنلیک
 (ا.) ۱- وضع یا کیفیت ماهر بودن؛ مهارت ۲- وضع یا کیفیت چالاک بودن؛ چالاک
Pechene
 پیچینی
 (ا.) ۱- بیسکویت؛ شیرینی نازک خشکو ترد که از آرد، روغن، شکر و احياناً تخم مرغ و ادویه ی معطر می پزند ۲- انواع کلهچه های شیرین گلداز که در اجاق میزند
Pechka
 پیچکه
 (ا.) بخاری؛ محفظه ی سنگی، آجری، گلی، یا (معمولا) فلزی قابل حمل یا ثابت برای گرم کردن یک محوطه ی سر نشسته
Pechkachi
 پیچکه چی
 (ا.) آنکه با ساختن، نصب و یا تعمیر بخاری سرو کار دارد
Piano
 پیه نینه
 (ا.) پیانو؛ ساز زهی شستی دار به صورت صندوقی بزرگ و پایه دار، که در جلو آن ردیفی شستی تعبیه شده است. هر شستی به چکشی در داخل صندوق وصل است و با نواختن آن، چکش سیمی را می نوازد
Pianinachi
 پیه نینه چی
 (ا.) پیانیست؛ نوازنده ی پیانو
Pidjak
 پیدجک
 (ا.) کت؛ جامه ای برای پوشش بالا تنه، که از جلو با تکمه بسته می شود و معمولا دارای آستر، برگردان یقه، آستین بلند و جیب است
Pijama
 پیجه مه
 [پیجامه (پیژامه)] (ا.) پیژامه؛ شلوار و پیراهن مردانه ی گشاد از پاجه ی معمولا نرم برای پوشیدن در هنگام خواب و بیماران بیمارستان
Pildiramoq
 پیلدیره ماق
 (مص.ل.) ۱- با سرعت چشمگیری چرخیدن؛ با سرعت زیاد حرکت کردن ۲- با گامهای ریز و تند حرکت

(ا.) پیشقدمی؛ وضع یا کیفیت پیشقدم بودن؛ سبقت
Peshrav
 پیشرو
 (ا.) (کم) ۱- پیشرو ۲- آغازگر ۳- رهبر ۴- نشانه؛ علامت؛ ساقال آقی اولیم که ~دیر (نوابی) (سفیدی ریش نشانه ی نزدیکی مرگ است)
Peshtaxta
 پیش تخته
 (ا.) پیشخان؛ میزی که فروشنده در پشت آن کالا را به خریدار می فروشد؛ پیشخوان
Peshtoq
 پیش طاق
 (ا.) ۱- قسمت با شکوه سر در ۲- دروازه ی بلند قصر؛ دروازه ی عظیم کاخ پادشاهان و امیران
Peshvo
 پیشوا
 (ا.) پیشوا؛ رهبر فکری یا آرمانی؛ دین ~سی (پیشوای دین)
Peshvoz
 پیشواز
 (ا.) پیشواز، پذیرایی یا آمادگی برای پذیرش آنکه از راه می رسد؛ استقبال؛ پیشباز
~chiqmoq
 پیشواز چیقماق
 استقبال کردن
Pech-1
 پیچ
 (ا.) بخشی از نوک دستار که پس از پیچیدن در سر، در گوشه ی آن آویزان گذاشته شود؛ پیچ
Pech-2
 پیچ
 (ا.) ساختمانی برای گرم یا ذوب کردن مواد؛ کوره؛ تنور؛ تیمیر ایریتیش ~ (کوره ی ذوب آهن)
Pechak-1
 پیچک
 (ا.) پیچک؛ گیاه زینتی از تیره ی عشقه، خزنده یا بالا رونده (به کمک ریشه ها)، دارای برگهای ضخیم شفاف و همیشه سبز، گلهای مجتمع، میوه ی سته ی گوشتدار کوچک و محتوی سه تا پنج دانه، که مصرف دارویی دارد؛ عشقه ی دار دوست
Pechak-2
 پیچک
 (ا.) ۱- گیاه بوته ای از تیره ی خیاریان، دارای ساقه ی خوابیده، برگهای پنج قسمتی و زرد ۲- میوه ی آن گیاه که نسبتا کوچک، بیضوی شکل، با پوست ضخیم برنگهای مخلوط زرد تیره، بوی خوشایند و میانبر شیرین و آبدار است
Pechak-3
 پیچک
 (ا.) نوعی شیرینی آماده شده از شکر قیام، آرد، معمولا به شکل کروی و سفید
Pechakgul
 پیچک گل

~sisho'r(sho'r)peshana)
 پیشنه سی شور (شور پیشنه)
 (مجاز) بدبخت؛ بدطالع؛ بدشانس
~teri
 پیشنه تیری
 (مجاز) ۱- زحمت ۲- دسترنج
~terito'kmoq
 پیشنه تیری توکماق
 زحمت کشیدن
Peshayvon
 پیش ایوان
 (ا.) بخش سر پوشیده ی بیرونی در یک ساختمان که جلو آن بادیوار یا در و پنجره پوشیده نشده باشد؛ ایوان جلو ساختمان
Peshband
 پیش بند
 ← فرتوک
Peshin
 پیشین
 (ا.) ۱- ظهر؛ نیمه روز ۲- (دین) نماز ظهر
Oxir~
 آخر پیشین
 زمان بعد از ظهر؛ ناوقت روز
Peshinlik
 پیشینلیک
 (ا.) ناهار؛ غذایی که هنگام ظهر می خورند؛ نهار
Peshkash
 پیشکش
 (ا.) ۱- هدیه ۲- اهدا ۳- پیشکشی ۴- تقدیم
Peshlamoq
 پیشلماق
 (مص.م.) تیغه ی اسبابهایی چون تیشه، تبر یا بیل را تیز کردن
Aqlini~
 عقلینی پیشلماق
 ذهن و هوش را رشد دادن
Peshlavha
 پیش لوحه
 (ا.) لوحه ی فلزی، چوبی یا پلاستیک که نام و برخی مشخصات مغازه، مؤسسه، کارخانه، اداره و مانند آن نوشته شده است
Peshma-pesh
 پیش مه - پیش
 (ق.) پی در پی؛ مداوم؛ پشت سر هم؛ او هر تاملاندن توشه یا تگن سوالرگه ~ جواب بیرردی (او به تمام پرسشهایی در پی پاسخ می گفت)
Peshnop
 پیش ناپ
 [پیش ناف] (ا.) گوشت چرب پیرامون ناف گوسفند، که از آن خوراکی لذیذ مانند کباب می پزند
Peshqadam
 پیشقدم
 (ا.) پیشقدم؛ پیشگام؛ آنکه پیش از دیگران به کاری (بویژه کاری با اهمیت) آغاز کند
Peshqadamlik
 پیشقدملیک

پیره وردبولماق ~bo'lmoq
پایان یافتن؛ به آخر رسیدن

پیره ورد نتیجه ~-natija
پایان؛ آخر؛ نتیجه

پرپر Pir-pir
(صو.) صدای بال زدن پیهم گنجشکان در هنگام پریدن

پرپره ک Pirpirak
← پریدانی

پرپره ماق Pirpiramoq
(مص.ل.) ۱- با سرعت چشمگیری حرکت کردن یا چرخ زدن ۲- با سامد زیاد اهتزاز کردن

پرپره تسماق Pirpiratmoq
(مص.م.) پرپره ماق

پرق Pirq
(صو.) صدایی که از نفس گرفتن تند یا گریه کردن از دماغ پدید آید

پرقریره ماق Pirqiramoq
(مص.ل.) صدای «پرق» کشیدن

پره Pirra
(ا.) ۱- نوعی بازی با ورق که در آن نمره‌ی معینی را بر اساس تعداد ورقها و نوعیت آنها کسی که پوره کند، برنده می شود

پره قیلماق ~qilmoq
[پوره قیلماق] ۱- در بازی «پره» بابدست آوردن نمره‌ی معین برنده شدن ۲- (مجاز) کاری را به وجه خوبی انجام دادن

پیرخانه Pirxona
(ا.) خانه‌ی پیر؛ خانه‌ی رهبر معنوی

پس Pis-1
(ا.) (گف.) ۱- عمل یا فرایند فروکش شدن هیجان یا سدت عمل ۲- وضع یا حالت که آمدن در برابر حرف یادگران

پس Pis-2
(صو.) صدای بر آمدن هوا یا بخار با فشار اندک از مجرای تنک

پسند Pisand
(ا.) ۱- پسند ۲- عمل یا فرایند گرزیدن و دلخواه بودن؛ مین اوئی سقیلگن ایدیم (من او را پسندیده بودم) ۳- مورد نظر، قبول و گرزینش؛ اگر کویلیک ~ ینگ بولمسه، آلمه (اگر پیراهن مورد پسندت نباشد، مخر)

پیر Pir-1
(ا.) ۱- پیر ۲- مرد سالخورده؛ پیر مرد ۳- رهبر معنوی؛ مرشد؛ طریقت سی (پیر طریقت) ۴- (مجاز) آنکه رهبر یا اساسگذار عرصه‌ی کار یا حرفتی است

پیر بدولت بولینگ ~ibadavlatbo'ling
(دعا.) آرزوی عمر دراز و آسایش زندگی برای کسی

پیراورگن ~urgan
آدم خیلی بد و بدجنس؛ شخص نابکار

Hafsalasi~bo'ldi
حاصله [حوصله] سی پیر بولدی

۱- صبرش سر آمد ۲- بی اعتماد شد؛ دلسرد شد

Pir-2
پیر
(ص.) پیر؛ دارای سن زیاد؛ سالمند؛ سالخورده

Pir-3
پر
(صو.) صدایی که از بال زدن سریع گنجشکان پدید آید

Piramida
پیره‌میده
(ا.) ۱- (هندسه) هرم؛ شکل فضایی چند وجهی با سطحهای جانبی به شکل مثلث دارای رأس مشترک و قاعده‌ی چند ضلعی ۲- ساختمان عظیم سنگی با چهار دیوار سه گوش که در رأس به یکدیگر پیوسته است و بویژه در مصر یافت می شود

Pirildoq
پریداق
(ا.) فرقه؛ هریک از اسباب بازیهای کوچک دستی که به گرد خود می چرخند

Pirillamoq
پریده ماق
(مص.ل.) ۱- با صدای «پر-پر» پریدن ۲- سریع و پیهم پلک زدن ۳- با گامهای ریز و تند حرکت کردن

Pirlik
پیرلیک
(ا.) پیری؛ وضع یا کیفیت پیر بودن

Pirog
پیروگ
(ا.) ۱- پاته ۲- کلوچه یا شیرینی تهیه شده از گوشت ۳- خوراکی که از جگر می پزند

Pirojniy
پیروژنی
(ا.) کلوچه؛ نوعی نان شیرینی خشک که با آرد، روغن، تخم مرغ و اندکی شکر می پزند و روی آن را با مالیدن کرمهای رنگه تزئین می کنند

Pirovard
پیره ورد
(ا.) پایان؛ آخر؛ وضع، کیفیت، لحظه یا نقطه‌ی تمام شدن چیزی؛ ایش نینگا ثمره لی بولدی (پایان کار پرثمر شد)

پینگ Pinak
(ا.) پینگی؛ حالتی برای خواب گرفته (نشسته یا ایستاده) که سر پیوسته فرو افتد و شخص بیدار شود

پینککه کیتماق ~kaketmoq
۱- پینگی رفتن ۲- به چرت یا خیال فرو رفتن

پینگی نی بوزمه‌ی Pinaginibuzmay
بی پروا؛ بدون اعتنا

پینگ پونگ Ping-pong
[پینگ پنگ] (ا.) پینگ پنگ؛ تنیس روی میز پینگ پونگ

پنهان Pinhon
(ص.) ۱- پنهان ۲- دور از دسترس حواس؛ مخفی ۳- ناپیدا؛ نامرئی

پنهانه Pinhona
(ق.) به طور پنهان؛ به طور نامرئی؛ در پنهان؛ صحبتیمیزی ~ اوتکزه میز (صحبت خود را به طور پنهان انجام می دهیم)

پنهانی Pinhoni
(ص.) پنهانی؛ دارای وضع یا کیفیت پنهان؛ ~ علاقه (رابطه‌ی پنهانی)

پینج Pinj
(ا.) ۱- نزدیکترین جانشین به چیزی؛ پهلوی؛ اوغیلچه سی ~ یکه یاپیشگن (بچه اش به پهلویش چسبیده است) ۲- (مجاز) پناه؛ حمایت؛ (اف.) مینجیغ

پینجیگه کیرماق ~igakirmoq
۱- در پهلویش جا گرفتن ۲- (مجاز) در پناه کسی قرار گرفتن ۳- مورد توجه و مهر کسی قرار گرفتن

پینجیگه آلماق ~igaolmoq
۱- در پهلوی خود گرفتن ۲- (مجاز) در پناه خود گرفتن؛ زیر حمایت خود گرفتن

پینغیله ماق Ping'illamoq
(مص.ل.) تو دماغی حرف زدن؛ با صدای پست و گنگ حرف زدن

پیپیتکه Pipetka
(ا.) قطره چکان؛ وسیله ای برای ریختن مایعات به صورت قطره قطره

پیق Piq
(صو.) صدای کوتاهی که هنگام گریه یا خنده از گلو بیرون شود

پیقیله ماق Piqillamoq
(مص.ل.) صدای «پیق» کشیدن

پله پایه Pillapoya
[پله پایه] (ا.) ۱- پله ۲- تخته، صفحه یا میله ای که پا بر روی آن قرار می گیرد ۳- (مجاز) سطحی از پیشرفت کار یا پدیدده؛ مرحله

پله چی Pillachi
(ا.) آنکه با پرورش کرم ابریشم و تولید ابریشم سرو کار دارد

پله چیلیک Pillachilik
(ا.) عمل یا شغل پرورش کرم ابریشم و تولید ابریشم

پیلته که Pilotka
(ا.) ۱- کلاه بی لبه ۲- کلاه ویژه‌ی نظامیان که در فصل گرما بپوشند

پیل پیل Pil-pil
(صو.) صدایی که حرکت یا عمل سریع و آنی را نشان می دهد

پیل پیل لماق Pilpillamoq
(مص.ل.) ۱- «پیل-پیل» سوختن ۲- سریع و آنی پریدن یا حرکت کردن

پیلته Pilta
(ا.) ۱- پنبه ای که در سیخ باریک پیچند و آن را لای کلاه ویژه‌ی ازبکی یا یقه‌ی جامه‌ی ازبکی (چپان) بگذارند ۲- ریسمانی که برای انفجار مواد منفجره از فاصله‌ی دور به کار می رود ۳- ریسمانی که در توپها و تفنگهای قدیمی برای آتش زدن باروت به کار می رفت ۴- (قد.) هر پارچه از پنبه که در چرخ ریسندگی دستی، برای ریسیدن آماده می شود ۵- ← پیللیک

پیلته سی چیقن ~sichiqqan
۱- بسیار کهنه و مندرس (در مورد کلاه یا جامه‌ی ازبکی) ۲- (مجاز) آشکار شدن نیرنگ یا عیب

پیلته کچ Piltakach
[فتیله کش] (ا.) سیم یا سیخ باریک که کاغذ یا پنبه را به دور آن پیچند و در لای کلاه یا یقه‌ی جامه‌ی ازبکی فرو کنند

پیلته لی Piltali
(ا.) ۱- فتیله ای؛ دارای فتیله ۲- ویژگی پوشاکی که در لای آن (میان رویه و آستر) فتیله باشد ۳- ویژگی سلاحی که با فتیله شلیک یا انفجار کند

پیلچیلماق Pilchillamoq
(مص.ل.) صدای «پیلچ-پیلچ» کشیدن

پیلچ پیلچ Pilch-pilch
(صو.) صدایی که از راه رفتن روی گل ولای تولید شود

~کیلدیلر (تمام مردم به طور پیاده آمدند)

Piyola پیاله

(۱) پیاله ۲- کاسه‌ی کوچکی که قطر دهانه‌ی آن (معمولاً) از ۱۲ سانتیمتر نباشد و اساساً برای نوشیدن چای به کار می‌رود ۳- (ادبیات) جام شراب

Piyonista پیه‌نیسته

(۱) الکلی: کسی که معتاد به نوشیدن نوشابه‌های الکلی است

Piyova پیاو

(۱) غذای رقیقی از روغن، پیاز سرخ کرده، گوجه فرنگی و آب، بدون گوشت: سوپ بدون گوشت

Piyoz-1 پیاز

(۱) پیاز ۲- گیاه علفی از تیره‌ی سوسنیها، با برگهای نوک تیز تو خالی، گل‌های سفید مایل به سبز یا گلی مایل به بنفش و مجتمع به صورت چتری ۳- ریزوم (غده‌ی متورم) آن گیاه که خوراکی، دارای طعم و بوی تند و مرکب از لایه‌های نازک تودر توست

~iansuriy پیاز عنصری

نوعی پیاز خودروی ویژه‌ی مناطق کوهستانی آسیای میانه، که ریزوم آن خوراکی و سرشار از ویتامینهاست

~ningpo'stidayb'ldi

پیاز نینگ پوستی دهی (دیک)

بسیار نازک

Qorni~ningpo'stiday

قارنی پیاز نینگ پوستی دهی بولدی

(مجاز) بسیار گرسنه شد

Piyoz-2 پیاز

(۱) پیاز ۲- اندام تولید مثل رویشی شامل ساقه‌ی کوتاهی که توسط برگهای تغییر شکل یافته‌ی فلس مانند و گوشتی پوشیده شده است (مانند لاله و پیاز خوراکی) ۳- ساختاری در گیاه یا جانور که به آن شکل باشد: لاله‌سی (پیاز لاله)

Piyozdog' پیاز داغ

(ص) پیاز سرخ کرده

Piyozgul پیاز گل

(۱) زنبق: گیاهی علفی زینتی از تیره‌ی زنبقیان، با ساقه‌ی راست، برگهای سبز مات، به شکل تیغه‌ی خنجر، گل‌های نامنظم درشت سفید، بنفش یا زرد معطر و سه پرچم، که گونه‌های مختلف (مانند زنبق زرد و زنبق رسمی) دارد

Piypalamoq پیپه‌لماق

Pitrak پیترک

(ص) پرتپش: پر حرکت: پرجنبش: ~ آدم (شخص پر تپش)

Pivo پیوه

(۱) آبجو: نوشابه‌ی الکلی ضعیف که از مالتوز و مخمر آبجو تهیه می‌شود: فقاغ

Pivoxona پیوه‌خانه

(۱) آبجو فروشی: مغازه‌ای که در آن آبجو فروشد

Pix-1 پیخ

(۱) سیخک پای مرغ، بویژه خروس

~qayrilgan پیخی قیریلگن

(مجاز) کار آزموده: عیخار

Pix-2 پیخ

(۱) (کودکانه) عمل یا فرایند بریدن، قاچ کردن یا کشتن: قاووننی ~ قیلماق (بریدن خربزه)

Pix-3 پیخ

(ص) ۱- صدای واکنش ناشی از خشم یا ترس گربه در برابر حیوان یا انسان ۲- صدایی که برای ترساندن کودکان در آورند

Pix-4 پیخ

~ پوپنک

Pixillamoq پیخیله‌ماق

(ص) ۱- با صدای خفه و گرفته‌ای خرخر کردن ۲- صدای «پیخ» کشیدن

Piyma پییمه

(۱) پاپوشی ویژه از پشم که برای راه رفتن روی برف به کار می‌رود

Piyoda-1 پیاده

(۱) پیاده ۲- کسی که بدون سوار شدن به وسیله‌ای، بر روی پاهای خود از جایی به جایی برود ۳- کوچکترین مهره‌ی شطرنج که هر بازیکن در آغاز هشت تایی آن را دارد ۴- (نظامی) دسته‌ای از نظام که با پای روند و جنگ کنند ۵- ملازم: فراش

~o'choq پیاده‌اوچاق

۱- ارجاق علیحده‌ی جدا از اجاقهای دیگر در آشپزخانه ۲- تنور کار گذاشته شده در زمین

Piyoda-2 پیاده

(ق) بدون وسیله‌ای: با پای خود: بیز بو بیرگه ~ کیلدیک (ما به اینجا با پای خود آمدیم)

Piyodalab پیاده‌لب

(ق) به طور پیاده: با پای خود: آدم‌لر نینگ همه‌سی

Piston پستون

(۱) ۱- جاشنی: آنچه برای ایجاد انفجار در یک وسیله‌ی منفجر شونده کار بگذارند ۲- پونز ۳- (موسیقی) نسبتی برخی از اسبابهای موسیقی بادی: دگمه

Pistoqi پڑستاقی

[پسته بی] (ص) ۱- پسته بی: سبز روشن: سبز خوش رنگ: سبزی برنگ مغز پسته

Pisqin پڑسقین

(۱) (گف) کنایه: سخنی که در آن نشانه‌ای مبهم از ریشخند، تحقیر یا توهین باشد

Pitillamoq پڑتیلخه‌ماق

~ پتیرلماق

Pitillash پڑتیلخش

~ پتیرلش

Pitillashmoq پڑتیلخشماق

~ پتیرلشماق

Pitirlamoq پڑتیرلماق

(ص) ۱- دست و پا زدن از اثر درد، شکنجه یا ناراحتی ۲- (مجاز) تپیدن: جنبش یا حرکت سریع و تند پیهم به هر سو

Pitirlashmoq پڑتیرلشماق

(ص) ۱- پتیرلماق

Pitirlash پڑتیرلش

(۱) ۱- عمل یا فرایند دست و پا زدن ناشی از درد، شکنجه یا ناراحتی ۲- (مجاز) جنبش یا حرکت سریع و تند پیهم به هر سو

Pitir-pitir پتیر-پتیر

(۱) ۱- وضع یا حالت دست و پا زدن سریع و پیهم از اثر حالت ناگوار ۲- (مجاز) وضع یا حالت تپیدن یا جنبیدن تند و سریع به هر سو ۳- (گف) آنکه در جایی آرام و قرار ندارد و دایم در حرکت است

Pitomnik پتومنیک

(۱) جایی که در آن درختان یا حیوانات پرورش و تکثیر شود ۲- قلمستان

Pitpildiq پتپیلدیق

(ص) صدای خوانش بلدرچین

Pitpiliq پتپیلیق

~ پتپیلدیق

Pitra پیتره

(۱) ساچمه: گوی فلزی کوچک، که به صورت چند تایی در تفنگهای شکاری کاربرد دارد

~emas پسندایمس

۱- به قلبش نمی‌گنجد ۲- اهمیت نمی‌دهد ۳- سهل: آسان

~qilmaslik پسند قیلمس‌لیک

عمل یا فرایند اهمیت یا اعتبار ندادن

Pisandida پسندیده

(ص) ۱- پسندیده: درخور پسند: خوب: شایسته

Pisillamoq پسیلخه‌ماق

(مص) ۱- مت. ۱- صدای «پس» کشیدن ۲- (مجاز) به سستی و بی میلی کاری را انجام دادن

Pismiql پسیمیق

(ص) ۱- تودار: دارای توانایی یا گرایش به پنهان کردن احساسات و اندیشه‌های خویش: خوددار پسیمیق

Pismiqlik پسیمیق‌لیک

(۱) وضع یا کیفیت تودار بودن

Pismoq پسماق

(مص) ۱- پنهان شدن: خود را در گوشه‌ای گرفتن ۲- ساکت شدن: حرف نزدن

Pista پسته

(۱) ۱- پسته ۲- درختچه از تیره‌ی سماقیان با برگهای چرم مانند، برگچه‌های بیضی صاف و گل آذین خوشه ای سخت و کرکدار ۳- میوه‌ی آن درخت که کوچک و تخم مرغی شکل، نوکدار و دارای پوسته‌ی سخت و مغز روغنی خوراکی است

~po'choqqa joqilmoq

پسته بوچاققه جا قیلماق

(مجاز) با حرف کسی را به جایش نشاندن یا به عقب

نشینی واداشتن

Pistadahan پسته‌دهن

~ پسته دهان [۱] (مجاز) پسته دهان: معشوق

Pistalig' پسته‌لیغ

~ پسته زار

Pistazor پسته‌زار

(۱) جایی که درخت پسته بسیار رویده باشد: جنگل

Pistirma پسته‌ر

(۱) کمین: کمینگاه

Pistolet پسته‌لیت

(۱) تپانچه: سلاح گرم کوچک که در جیب جایگیرد:

هفت تیر

بیجی بیل

پیچماق

(گفت.) - پیچماق

پیچاق

Pichmoq

Pichoq

(۱.) ۱- کارد ۲- وسیله‌ای بریدن به صورت تیغه‌ی فلزی
بالبه‌ی برخنده و دسته‌ای در سر دیگر تیغه، که مانع
تاشدن آن می‌شود ۳- وسیله‌ی برخنده یا ابزار برش
در ماشینهای صنعتی

پیچاققه‌ایلینمه‌یدی

بی ارزش

پیچاق تارتماق

با کارد بریدن

~qailinmaydi

~tortmoq

O'tmas~bilanso'y moq

اوتمس پیچاق بیلن سویماق

فوق العاده آزار و شکنجه دادن

پیچاقبازلیک

(۱.) عمل جنگیدن با کارد؛ کارد بازی

پیچاق لماق

(م.ص.) با کارد کسی را مجروح کردن یا به قتل

رساندن

پیچاق لنماق

(م.ص.ل.) پیچاق لماق

پیچاق لشماق

(م.ص.مش.) ۱- با هم به کارد بازی پرداختن ۲-

همدیگر را با کارد زدن

پیچاقچی

(۱.) آنکه کارد می‌سازد

سجاق چیلیک

(۱.) عمل یا شغل ساختن کارد؛ کارد سازی

سج پچ

Pich-pich

(ص.) سخنی که آهسته و زیرگوشی بایکدیگر گویند؛

سخن آهسته

پلاژ

Plaj

[=پلاژ] ۱- پلاژ ۲- منطقه‌ای از کرانه‌ی دریا که

پوشیده از شن و ماسه‌ی نرم و آبهای ساحلی آن

مناسب برای شنا باشد ۳- تأسیساتی که برای شنا و

استفاده از آب دریا در یک نقطه‌ی مناسب ساحل

ایجاد شده باشد

پله‌ک

Plakat

[=پلاکات] ۱- پلاکات؛ لوحه یا صفحه‌ای معمولاً پارچه

ای شامل نوشته، تصویر یا هر دو که بر چوبی می‌بندند

مانند صدای خارج شده از بینی ۳- (مجاز) با آواز بلند

حرف زدن؛ سرو صدا کردن ۴- (مجاز) با عجله و بی

پروایی رفتن؛ متوجه حرکات خود نبودن

پیشت

Pisht

(ص.) واژه‌ای برای راندن گربه

پیچه

Picha

(ق.) ۱- کم؛ در کمیتی کوچک؛ او~ کوتیب، کیتدی

(او کمی انتظار کشید و رفت) ۲- اندکی؛ به مقدار

کم؛ کونگلیم~ تینچیدی (خاطرم اندکی آسوده شد)

پیچن

Pichan

(۱.) ۱- علف خوراکی برای حیوانات؛ یونجه ۲- کاه و

علف خشک برای خوراک حیوانات

پیچن خانه

Pichanxona

(۱.) ساختمان یا جای سرپوشیده‌ای که در آن یونجه،

علفهای خوراکی، کاه و علف خشک ذخیره و

نگهداری شود

پیچنزار

Pichanzor

(۱.) زمینی که در آن یونجه یا علفهای خوراکی برای

حیوانات بسیار روییده باشد

پیچی

Pichi

(۱.) میمون؛ بوزینه

پیچینگ

Piching

(۱.) سخن کنایی، نیشدار و مسخره آمیز

پیچینگ آتماق

~otmoq

حرفهای نیشدار زدن

پیچینگچی

Pichingchi

(۱.) آنکه حرفهای کنایی یا نیشدار بگوید یا علاقمند

آن باشد

پیچیر

Pichir

(۱.) صحبت آهسته و درگوشی فقط دو نفر صحبت

کننده و شنونده بشود

پیچیر لماق

Pichirlamoq

(م.ص.) آهسته و درگوشی حرف زدن

پیچیر لشماق

Pichirlashmoq

(م.ص.مش.) دو یا چند نفر با هم درگوشی حرف زدن

پیچیر پیچیر

Pichir-pichir-1

(۱.) حرف درگوشی و پنهانی

پیچیر پیچیر

Pichir-pichir-2

(ص.) صدایی که از درگوشی حرف زدن ایجاد شود

پیچی بیل

Pichiyel

(۱.) سال میمون؛ نام نهمین سال در تقویم ترکستانی؛

عروسی و محافل خوشی می‌پزند

پیشیریشماق

(م.ص.مش.) پیشیرماق

پیشیرماق

Pishirmoq

(م.ص.) پیشماق

پیشیتماق

Pishitmoq

(م.ص.) پیشیماق

پیشکک

Pishkak

(۱.) ۱- دسته‌ی اسباب چوبی که با آن خامه، شیر یا

دوغ را می‌زنند، تا کره حاصل کنند ۲- (اف.) خود

همین اسباب را گویند

پیشلاق

Pishloq

(۱.) پنیر؛ فراورده‌ی خوراکی به صورت جسم جامد نرم

و سفید رنگی که از افزودن پنیر مایه به شیر به دست

می‌آید و دارای گونه‌های بسیار است

پیشلاقچی

Pishloqchi

(۱.) آنکه با تولید پنیر سرو کار دارد

پیشماق

Pishmoq-1

(م.ص.ل.) ۱- پخته شدن ۲- آماده شدن خوراک برای

خورده شدن با گرما دادن به آن، یا جوشاندن مواد

اولیه‌ی آن ۳- سخت شدن و آماده شدن فراورده‌های

(آجر، لعاب) با گذاشتن آن در کوره و گرما گرفتن ۴-

(مجاز) رسیدن یا آماده شدن کسی از اثر کسب

مهارتها و تجارب ۵- رسیدن کامل میوه‌ی آبدار و

غلات ۶- بر اثر گرمای زیاد آزرده شدن ۷- (مجاز) به

آخر عمر رسیدن؛ زیاد عمر کردن

پیشماق

Pishmoq-2

(م.ص.) ۱- تر ساختن یا آلودن با عمل فرو بردن در

سیال، بدون ته نشین شدن؛ قولینی سووگه پیشدی

(دستش را در آب تر ساخت)، کیمینی لایگه پیشدی

(لباسش را گل آلود کرد)

پیش پیش

Pish-pish-1

(ص.) واژه‌ای برای خواندن گربه

پیش پیش

Pish-pish-2

(ص.) صدایی که هنگام تنفس از بینی بیرون شود

پیشقیریق

Pishqiriq

(ص.) ۱- صدای خفه‌ای که از بینی برآید ۲- (مجاز)

صدای قوی‌ای که از اثر فشار زیاد پدید آید

پیشقیرماق

Pishqirmoq

(م.ص.) ۱- صدای خفه از بینی برآمدن یا تولید

کردن ۲- (مجاز) تولید شدن یا کردن صدای قوی

(م.ص.) ۱- له کردن؛ لگد مال کردن؛ مردبولسنگ.

توغرینی ایمس، اوغرینی پیپیه له (مثل) (اگر مردی

آدم راست رانه، دزد را بکوب) ۲- بادست لمس کردن

پیزیلماق

Pizillamoq

(م.ص.ل.) با سرعت راه رفتن؛ چون باد راه رفتن

پش

Pish

(ص.) صدایی که هنگام نفس گرفتن از بینی بیرون

شود

پشک

Pishak

(گفت.) - موشوک

پشیلماق

Pishillamoq

(م.ص.ل.) «پیش-پیش» کردن هنگام عمل تنفس

پیشیماق

Pishimoq

(م.ص.ل.) ۱- پخته شدن در کاری از اثر مشق و

ممارست

پیشیق

Pishiq

(ص.) ۱- پخته ۲- ویژگی میوه، غلات، سبزیها و ...

که خوب رسیده باشد ۳- ویژگی چیزی که سخت،

ناشکننده و مقاوم باشد ۴- آماده شده بر اثر قرار گرفتن

در گرمای کافی ۵- (مجاز) دارای تجربه و آزمودگی؛ ~

آدم (آدم آزموده) ۶- (مجاز) ویژگی آنچه در معرض

بررسی و ارزیابی قرار گرفته باشد؛ بو فکرنی یخشی

پیشیرماق کیره ک (لازم است تا این فکر خوب پخته

شود)

Yetti qovun pishig'ibor

ییتخی قاوون پیشیغی بار

عبارتی برای نشان دادن موجودیت فرصت یا وقت زیاد

پیشیقلیک

Pishiqlik

(۱.) ۱- پختگی ۲- تجربه و آزمودگی ۳- وضع یا کیفیت

پخته بودن

پیشیق پیشیق

Pishiq-pishiq

(ق.) پخته پخته؛ به طور پخته؛ کاملاً پخته؛ مجلسده

چال سوزلر ایتیب، همه‌نی قناعتلتیردی (پیرمرد با

سخنان کاملاً پخته "منطقی" همه را قناعت داد)

پیشیقچیلیک

Pishiqchilik

(۱.) زمان یا حالت رسیدن انواع میوه‌ها، سبزیها، غلات

و ...

پیشیریلماق

Pishirilmoq

(م.ص.مج.) پیشیرماق

پیشیریق

Pishiriq

(۱.) خوراکیهایی مانند کیک، کلوچه و ... که در

[=پلمب] (۱.۱) - پلمب ۲ - قطعه‌ای فلز آب کرده که آن را برای پیشگیری از دست خوردگی به در چیزی بچسبانند و بر آن مهر خود را نقش کنند؛ مهر سربی ۲ - قطعه ماده‌ای که سوراخ دندان را با آن پر سازند

Plombalamoq بلومبه‌لماق
(مص.م.م) ۱ - مهر سربی زدن ۲ - سوراخ دندان پوشیده را با پلمب پر کردن

Plombali بلومبه‌لی
(ص.م) ۱ - دارای مهر سربی؛ ویژگی آنچه که با مهر سربی بسته شده باشد ۲ - ویژگی دندانی که سوراخ آن با پلمب مسدود شده باشد

Plus پلوس
(۱.۱) ۱ - (ریاضی) علامت جمع ۲ - هر یک از عددهای حقیقی بزرگتر از صفر ۳ - درجه‌ای دمای بزرگتر از صفر ۴ - (مجاز) وضع یا کیفیت تأیید کننده یا سودمند بودن

Plutokrat پلوتوکرهت
[=پلوتوکرات] (۱.۱) ثروتمند متنفذ

Plutokratiya پلوتوکره‌تییه
(۱.۱) پلوتوکراسی؛ حکومت ثروتمندان

Pluton پلوتون
(۱.۱) پلوتون؛ نهمین سیاره‌ی منظومه‌ی شمسی، از لحاظ دوری از خورشید

Plutoniya پلوتونی
[=پلوتونیم] (۱.۱) پلوتونیم؛ عنصر شیمیایی فلزی رادیو اکتیو از خانواده‌ی آکتینیدها، با عدد اتمی ۹۴، که از بمباران اورانیوم معمولی به وسیله‌ی نوترون‌ها به دست می‌آید

Plyonka پلیونکه
(۱.۱) ۱ - پرده؛ ورقه؛ غشاء؛ قشر نازک ۲ - نوار فیلم؛ رشته‌ی باریک معمولاً پلاستیکی و مغناطیسی شده برای ضبط تصویر

Pnevmoniya پنیمونییه
(۱.۱) (پزشکی) ذات‌الریه

Poda پاده
(۱.۱) ۱ - گله؛ گروهی از چارپایان که در یک جا گرد آیند یا چرا کنند؛ سیگنر - سی (گله‌ی گاو) ۲ - اره

~danoldinchangchiqarmoq
پاده‌دن آلدین چنگ چیقرماق
مانند «پیش از مرگ واویلا» (دهخدا)

Podaxona پاده‌خانه

Platforma-1 پلتفورمه
[=پلاتفرم] (۱.۱) - سکوی ایستگاه راه آهن ۲ - واگنهای روباز بادیوارهای کوتاه قطار

Platforma-2 پلتفورمه
[پلاتفرم] (۱.۱) (سیاسی) برنامه‌ی عملکرد سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و مرامی گروه یا حزب سیاسی

Platina پله‌تینه
[=پلاتین] (۱.۱) (شیمی) ۱ - پلاتین ۲ - عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۷۸ و وزن اتمی ۱۹۵/۰۹، فلز سنگین با جلای نقره‌ای، نرم و چکشخوار که در جواهرسازی، دندانسازی و در ساختن ظرفهای آزمایشگاهی به کار می‌رود؛ طلای سفید ۲ - نوارهای فلزی که تا جوش خوردن استخوان‌ها روی آن کار گذاشته می‌شود

Platsdarm پلتسدرم
(۱.۱) (نظامی) میدان عملیات سوق الجیشی

Platskarta پلتسکرته
(۱.۱) برگه یا بلیت تأمین جای ویژه برای آسایش مسافر در قطار

Plazma پلزمه
[=پلازما] (۱.۱) ۱ - پلازما ۲ - بخش مایع خون یا لنف، متشکل از آب، پروتئینها و مواد معدنی ۳ - گاز یونیده (مانند آنچه در جو ستارگان وجود دارد) حاوی تعداد نغیر مساوی از یونهای مثبت و الکترون‌ها که تعادلش با گاز معمولی در رسانایی برق و تأثیر میدان مغناطیسی بر آن است

Plash پلش
(۱.۱) بارانی؛ جامه‌ای از ماده‌ی ناتراوا که هنگام بارندگی برای پیشگیری از خیس شدن جامه‌های زیرین می‌پوشند

Plenum پلینوم
(۱.۱) پلینوم؛ مجمعی که با شرکت همه‌ی اعضای رهبری یا کمیته‌ی مرکزی یک حزب یا سازمان سیاسی تشکیل شود

Plita پلیته
(۱.۱) ۱ - تخته‌ی سنگ مرمر، فلز یا بتن ریخته شده به شکل معین ۲ - فر؛ نوعی کوره یا ارجاق در بسته برای پخت و پز

Plintus پلینتوس
(۱.۱) تخته‌ی باریکی که برای پوشاندن درز میان دیوار و کف اتاق نصب می‌شود

Plomba پلومبه

← ریژه‌لی

پلن‌سیز

← ریژه‌سیز

پلنبروفکه

Plansiz

Planirovka

(۱.۱) ۱ - طرح ۲ - طرح هماهنگ سازی بخشهای مختلف و جداگانه‌ی جای یا ساختمانی به ترتیب معین

Plantatsiya

پلنتتسییه

(۱.۱) ۱ - کشتزار؛ مزرعه‌ی بزرگ ۲ - زمینی که در آن گیاههای اختصاصی مانند نیشکر، چای، قهوه و ... کشت شده باشد

Plastik-1

پلاستیک

[=پلاستیک] (۱.۱) پلاستیک؛ نام عمومی اقسام فراورده‌های پلیمری دارای منشاء آلی، که در دمای معمولی پایدارند، ولی به وسیله‌ی حرارت یا فشار می‌توان آنها را شکل داد و به صورت ورقه، میله یا رشته در آورد

Plastik-2

پلاستیک

(۱.۱) جراحی پلاستیک؛ انتقال بافت سالم برای ترمیم بافت آسیب دیده و دادن شکل طبیعی به آن؛ جراحی ترمیمی

Plastilin

پلاستیلین

(۱.۱) اشیاء یا پیکره‌هایی که از گل، موم، گچ و ... ساخته شده باشد

Plastinka

پلاستینکه

(۱.۱) ۱ - ورقه یا صفحه‌ی فلزی یا جسم دیگر ۲ - صفحه؛ قطعه‌ی معمولاً مدوری از پلاستیک (کاغذ یا فلز) با سطح شیاردار مارپیچ که با ذرات ارسنید آهن مغناطیسی پوشانده شده و برای ضبط صدا و پخش آن به وسیله‌ی گرامافن به کار می‌رود؛ صفحه‌ی گرامافن ۳ - ورقه‌ی شفاف خمپذیری که سطح آن با ترکیبی حساس به نور پوشیده شده و برای عکسبرداری به کار می‌رود

Plastir

پلاستیر

[=پلی استر] (۱.۱) ۱ - پلیمر حاصل از چگالش یک اسید دو ظرفیتی با یک الکل دو ظرفیتی، دارای نقطه‌ی ذوب بالا و مقاوم در برابر هیدرولیز ۲ - پارچه‌ی تهیه شده از این فراورده، که روی مرهم یا پماد مالیده شده و در بستن زخم‌ها و تومورهای چرکین به کار می‌رود

Plastmassa

پلاست‌مسه

(۱.۱) مواد پلاستیک

و در تظاهرات به دست می‌گیرند تا از دور دیده شود

پله‌کتچی

(۱.۱) هنرمند نقاشی که با ساختن پلاکات سرو کار دارد

Plan

پلن

[=پلان] (۱.۱) ۱ - طرح؛ تصویر یا نوشته‌ای برای ساختن چیزی یا انجام دادن کاری؛ بنانینگ - سی (طرح ساختمان) ۲ - نقشه؛ طرح یا برنامه‌ی ذهنی برای دستیابی به هدفی معین ۳ - برنامه ۴ - مقررات یا نظامی برای انجام کار یا کارهای معین؛ خلق خوجه لیگی نینگ بیش ییللیک - سی (برنامه‌ی پنج ساله‌ی اقتصادی) ۵ - اکارهای از پیش تعیین شده‌ای که در زمان و مکان و باتوالی معینی انجام گیرد ۶ - نوشته‌ای که در آن مقررات یا ترتیب و توالی و زمان و آگاهیهای دیگر مربوط به چگونگی اجرای کار یا کارهای بیان شده باشد؛ سیاحت - سی (برنامه‌ی جهانگردی) ۷ - اندازه‌ی تصویر شیء یا چیزی در کادر سینما

Planer

پله‌نیر

(۱.۱) هواپیما یا اسبابی بی موتور که انسان با آن به هوا پرواز کند

Planerchi

پله‌نیرچی

(۱.۱) آنکه با هواپیما یا اسباب بدون موتور به هوا پرواز کند

Planeta

پله‌نیته

(۱.۱) ۱ - سیاره ۲ - هر یک از جرمهای آسمانی (جز سیارکها و دنباله‌داران) که در مداری بیضی شکل به گرد خورشید می‌گردند ۳ - هر جرم آسمانی همانندی در منظومه‌ی ستاره‌ای دیگر

Planetariy

پله‌نیته‌ری

[=پلانتاریم] (۱.۱) پلانتاریم؛ اخترنما؛ آسمان نما

Planimetriya

پله‌نیمیتریه

(۱.۱) هندسه‌ی مسطحه؛ بخشی از هندسه که به بررسی ویژگیها و رابطه‌های شکل‌های روی صفحه (دو بعدی) می‌پردازد

Planlashtirish

پلن‌لشتیریش

(۱.۱) عمل یا فرایند ریختن طرح، نقشه یا برنامه‌ی کار یا فعالیتی پیش از آغاز آن

Planlashtirmoq

پلن‌لشتیرماق

(مص.م.) ساختن چیزی، انجام کاری یا عملی ساختن هدفی را در زمان و مکان معین پیش از پیش طرح، نقشه یا برنامه‌ریزی کردن؛ ← ریژه‌لشتیرماق

Planli

پلنلی

(۱) (پزشکی) فلج اطفال؛ عفونت حاد ویروسی ماده‌ی خاکستری نخاع که با تب و فلج عضلات مشخص می‌شود

Polisemantik پلی‌سیمانتیک
(ص.) (زبان‌شناسی) دارای معنی زیاد؛ دارای چند معنی

Polisemiya پلی‌سیمیه
(۱) (زبان‌شناسی) چند معنایی

Politexnika پلی‌تخنیکه
[= پلی تکنیک] (۱) پلی تکنیک؛ مؤسسه‌ی آموزش عالی معمولاً شامل چند دانشکده‌ی فنی و صنعتی

Politsiya پلیتسیه
(۱) ۱- پلیس ۲- مجموعه‌ی نیروهای انتظامی یک کشور، شهر یا جامعه ۳- هر یک از افراد آن

Poliz پالیز
(۱) پالیز؛ کشتزار تیره بار (مانند خیار، هندوانه، خربزه ...)

Polizchilik پالیزچیلیک
(۱) عمل یا شغل کاشتن تیره بار؛ جالیزکاری

Polk پلک
(۱) (نظامی) هنگ؛ واحد نظامی بزرگتر از گردان و کوچکتر از تیپ

Polka پولکه
(۱) ۱- قشقه ۲- وسیله‌ای از چوب، فلز یا پلاستیک، دارای صفحه‌های افقی با فاصله‌ای معین از یکدیگر، برای چیدن مرتب و قابل دسترس اشیاء آکتاب‌اسی (قشقه‌ی کتاب ۲- ارزف؛ طاقچه)

Polkovnik پلک‌وونیک
(۱) (نظامی) افسر دارای درجه‌ی سرهنگی

Polli پاللی
(ص.) دارای پارکت، ویژگی سطح اتاقی که کف پوش چوبی داشته باشد

Polosa پلسه
(۱) صفحه‌ی چاپ شده؛ مقاله گزیده نینگ یکی ~ سینی ایگله دی (مقاله دو صفحه‌ی روزنامه را در برگرفت)

Polotno پلتنه
(۱) کتان؛ پارچه‌ی کتانی

Polvon پالوان
[= پهلوان] (۱) ۱- پهلوان ۲- (ورزشی) کشتی گیر

(۱) پاکیزگی؛ وضع یا کیفیت پاکیزه بودن

Poklamoq پاک‌لماق
(مص.م.) پاک کردن

Poklanmoq پاک‌لنماق
(مص.ل.) پاک لمان

Poklik پاکلیک
(۱) پاک؛ وضع یا کیفیت پاک بودن

Pok-pokiza-1 پاک‌پاکیزه
(ص.) بسیار پاک؛ کاملاً پاک

Pok-pokiza-2 پاک‌پاکیزه
(ق.) یکسره پاک؛ کاملاً پاک؛ بتمامی پاک

Pokrishka پک‌ریشکه
(۱) ۱- رویه‌ی لاستیک؛ لاستیک روئی ۲- رویه‌ی چرمی توپهای بازی (فوتبال، والیبال و ...)

Pol-1 پال
(۱) ۱- کررد ۲- قطعه زمینی که کنارهای آن را بلند کنند تا آب در آن نشیند و در میان آن سبزی کارند یا زراعت کنند؛ کررت؛ (اف.) پل (pal) ۳- هر یک از بخشهای تقریباً متساوی یک مزرعه یا باغچه ۴- (گف.) مزرعه؛ کشتزار

~qilmoq پال‌قیلماق
کررت بندی؛ کررت ساختن

Pol-2 پال
(۱) کف؛ سطح کما بیش افقی یک محوطه که در جهت مخالف سقف یا آسمان قرار گرفته است؛ پرکیت ~ (کف پارکت)

Poligon پلیگون
(۱) (نظامی) میدان تیر اندازی؛ میدان آزمایش سلاحها

Poligrafiya پلی‌گرافیه
(۱) ۱- صنعت چاپ؛ فن و صنعت ویژه‌ای برای تکثیر نوشته یا تصویر در تعداد زیاد

Poliklinika پلی‌کلینیکه
[= پلی کلینیک] (۱) ۱- پلی کلینیک؛ درمانگاه یا بیمارستانی برای درمان بیماریها و آسیبهای گوناگون ۲- بنایی که این مؤسسه در آن قرار دارد

Polimer پلیمر
(۱) (شیمی) پلیمر؛ موادی که ساختمان شیمیایی آن یکسان، ولی مقدار اتمهای مولکول هایش متفاوت باشد؛ بسیار

Poliomilit پلیه‌میلیت
پلیه‌میلیت

(۱) ترن؛ وسیله‌ی نقلیه‌ای به صورت تعدادی واگن متصل به یک لکوموتیو که بر روی ریل حرکت می‌کند؛ قطار راه آهن

~yo'l پوئیز دیول
راه آهن ویژه برای حرکت ترن و تراموای

Poeziya پییزیه
(۱) ۱- شعر ۲- آثار شعری شخص یا یک دور معین

Poema پییمه
(۱) ۱- داستان منظوم ۲- قصیده

Poetik پییتیک
(ص.) منظوم؛ ویژگی سخنی که به صورت شعر (بویژه عروضی) باشد

Pok-1 پاک
(۱) پاک؛ عید پاک؛ عید مسیحیان مصادف با نخستین بدر پس از اعتدال بهاری (نوروز)؛ عید قیام

Pok-2 پاک
(ص.) ۱- پاک ۲- بدون آلودگی یا لکه؛ ~ ایدیشلر (ظروف پاک) ۲- (مجاز) درستکار؛ ~ آدم (آدم درستکار)

Pok-3 پاک
(ق.) پاک؛ بتمامی؛ یکسره؛ قورگن بنالر ~ قولب توشدی (بناهای اعمار شده یکسره فرو ریخت)

Pok-4 پاک
(ح.) واژه‌ای برای تأکید مزید؛ ~ پاکیزه (بسیار پاک)

Pokboz پاکباز
(ص.) ۱- پاکباز ۲- درستکار ۳- بسیار باگذشت و فداکار

Pokdil پاکدل
(ص.) ۱- پاکدل؛ صاف دل ۲- فاقد حيله و مکر در دل ۳- فاقد کینه و حسد در دل ۴- (مجاز) مخلص

Pokdoman پاکدامن
(ص.) فاقد رفتارهای زشت و ننگین؛ برخوردار از پاکدامنی

Pokiza پاکیزه
(ص.) ۱- پاکیزه ۲- دارای پاکی ۳- بدون آلودگی ۴- (مجاز) بی عیب و نقص؛ کامل؛ درست ۵- صفت آنکه پاک و تازگی را رعایت کند؛ ~ عیال (زنی که پاک و رعایت کند)

Pokizalamoq پاکیزه‌لماق
(مص.م.) پاکیزه کردن

Pokizalik پاکیزه‌لیک
پاکیزه‌لیک

(۱) جای سر پوشیده برای نگهداری چارپایان

Podachi پاده‌چی
(۱) کسی که بانگهداری و چراندن چارپایان (گله) سر و کار دارد؛ (درز، اف و دری) مال چران؛ پاده بان؛ پاده وان

Podachilik پاده‌چیلیک
(۱) عمل یا شغل نگهداری و پرورش چارپایان (گله)

Podpolkovnik پدپلک‌وونیک
(۱) (نظامی) سرهنگ دو؛ نایب سرهنگ

Podproton پدپروه‌تون
[= پادپروتون] (۱) (فیزیک) پادپروتون؛ از ذره‌های بنیادی با ج رمی معادل پروتون ولی با بار برقی و گشتاور مغناطیسی مخالف با آن؛ پروتون منفی؛ آنتی پروتون

Podstansiya پدستنسیه
(۱) ۱- (بر) مرکز فرعی تقسیم جریان برق ۲- مرکز فرعی تقسیم کابل‌های تلفن یا امواج رادیو و ...

Podval پدول
(۱) ۱- زیر زمین؛ اتاق یا بخشی از یک ساختمان که در پایین تر از سطح زمین باشد ۲- پاورقی؛ مقاله‌ای که به شکل پاورقی در یک نشریه چاپ شود

Podshipnik پدشپینیک
(۱) (مکانیک) یاتاقان؛ قطعه‌ای در ماشین که میله یا محور گردنده‌ای، بویژه پاشنه یا محور یاتاقان بر روی آن قرار می‌گیرد؛ بالشتک لغزشی؛ یاطاقان

Podsho(h) پادشا(ه)
(۱) ۱- پادشاه؛ شاه؛ شخص دکوری که فرمانروایی بر یک کشور را، برای مدت دلخواه و به طور موروثنی، بر عهده گیرد

Oq~ آق‌پادشاه
خطاب از یک‌هاله امپراتور روسها

Podshohlik پادشاهلیک
(۱) ۱- پادشاهی؛ شاهی ۲- شغل یا مقام شاه؛ سلطنت ۳- مملکت؛ قلمرو ۴- مدت سلطنت؛ اونینگ پادشاهلیگی اون ییل ایدی (پادشاهی اوده سال بود) ۵- (مجاز) خزینه

Poetika پییتیکه
(۱) ۱- بخشی از ادبیات که از ساختار و ویژگیهای آثار هنری بویژه نظم و نثر بحث می‌کند ۲- شکل و ویژگیهای هنری آثار یک شاعر یا مکتب ادبی

Poezd پوئیزد
پوئیزد

(۱.) قطعه زمینی که برای دهقان یا شخص دیگری از سوی زمیندار طور موقت برای کشت اختصاص داده شود

پاسیره Posira-2 (۱.) انباشتگی ۲- ذخیره: اندوخته

پرست Post (۱.) پست ۲- جایی که در آن نگهبان یا نگهبانان قرار گرفته اند ۳- حوزه ی نگهبانی ۴- جایگاه: مقام: منصب: او مهم -ده ایشله یدی (او در مقام مهمی کار می کند)

پسته مینت Postament (۱.) پایه ی پیکره: پایه ی ستون: بنیادی که پیکره یا ستون روی آن استوار است

پسته نوفکه Postanovka (۱.) نمایشنامه ۲- نوشته ای معمولاً داستانی که برای نمایش دادن به وسیله ی هنر پیشگان تنظیم شده باشد ۳- اجرای نمایشنامه بر روی صحنه، در رادیو یا تلویزیون

پسیولکه Posyolka (۱.) کوی ۲- بخشی از یک شهر، شامل چندین کوچه و خیابان ۳- مجموعه ای از ساختمانهای مسکونی واقع در یک نقطه ی معین ۴- قصبه: مجموعه ی مسکونی که از دره بزرگتر و از شهر کوچکتر باشد: شهرک

پتینسیل Potensial [=پتانسیل] (۱.) پتانسیل ۲- ظرفیت انجام کار: توانایی برای کار ۳- (فیزیک) اختلاف سطح در میدانهای الکتریکی و مغناطیسی

پاو Pov-1 (۱.) (اف.) واحد سنتی وزن در افغانستان برابر با ۴۲۷ کرد

پاو Pov-2 (صو.) صدایی که از اثر جریان شدید باد، آتش یا امثال آن پدید آید

پاویله ماق Povillamoq (م.ص.ل.) صدای «پاو» تولید شدن: پاویلب شمال کیلیدی (شمال زیاد و تند آمد)

پاخل Poxol (۱.) ساقه ی خشک شده ی غلات که قسمت خوشه ی آن را گرفته باشند: ساقه ی خشک شده ی هر نوع علف: (اف.) پخل

آنی ماده از حالت جامد یا مایع به گاز، همراه با ایجاد گرما و فشار زیاد، افزایش ناگهانی حجم آن و آزاد شدن نیرو

پارت لتماق Portlatmoq (م.ص.) انفجار دادن: منفجر کردن

پارت لتووچی Portlatuvchi (۱.) انفجار دهنده: منفجر کننده

پارت لاوچی Portlovchi (ص.) انفجاری ۲- مربوط یا منسوب به انفجار ۳- منفجر شوند

پرتريت Portret (۱.) پرتره ۲- تصویر از یک شخص، بویژه از صورت او بر روی کاغذ، پرده، دیوار، چوب، فلز و مانند آن ۳- عکسی از چهره ی یک شخص ۴- (مجاز) تصویر یا تجسم هر یک از شخصیتها یا سیماهای یک اثر ادبی یا هنری توسط نویسنده یا هنرمند

پرتريتچی Portretchi (۱.) پرتره ساز: آنکه تصویر اشخاص را بر روی کاغذ، پرده، چوب و مانند آن کشد

پرتريتچيليك Portretchilik (۱.) پرتره سازی: ترسیم یا -کخاکی تصویر یک شخص: صورتگری ۲- عمل یا شغل پرتره ساز

پورتسيه Portsiya [=پرس] (۱.) پرس ۲- آن مقدار از هر خوراک که در رستوران به هر مشتری می دهند: بیزگه ایکخی ~ کباب کیلتیرینگ (برای مادو پرس کباب بیاورید) ۲- آن مقدار از هر دارویی که پزشک بیمار توصیه کند

پورشين Porshen (۱.) توپی: قطعه ی استوانه ای وسط چرخ ۲- پیستون: قطعه فلز استوانه ای که در داخل سیلندر موتور حرکت رفت و برگشتی دارد و موجب حرکت میل ننگ می شود

پاسنگی Posangi [=پار سنگ] (۱.) پار سنگ: سنگی که در یک کفه ی ترازو می گذارند تا با کفه ی دیگر برابر شود

پاسبان Posbon (۱.) پاسبان: کسی که نگهبانی و مراقبت از چیزی را بر عهده دارد: نگهبان

پاسبانليک Posbonlik (۱.) پاسبانی ۲- شغل پاسبانی ۳- نگهبانی

پاسيره Posira-1

رشوت خوار
پاره خورليک

(۱.) رشوه خواری: عمل یا فرایند به دست آوردن در آمد از راه گرفتن رشوه

پاريله ماق Porillamoq (م.ص.ل.) نور افشانی کردن: درخشیدن

پارلماق Porlamoq (م.ص.ل.) ۱- نور افشانی کردن ۲- درخشیدن: از خود روشنایی تاباندن ۳- (مجاز) برق زدن

پارلاق Porloq (ص.) ۱- درخشان ۲- دارای تابش نورانی (مانند خورشید یا چراغ روشن) ۳- (مجاز) درخور توجه و بسیار چشمگیر ۴- (مجاز) سعادت مند: نیکو: ~ کیله چک (آینده ی سعادت مند)

پارام Porom (ص.) خوشایند: خوشگوار: ~ هوا (هوای خوشگوار، بو آهنگ مینگه پاریمه دی (این آهنگ برایم خوشایند نیست): (اف.) پارزم

پره شوک Poroshok (۱.) پودر ۲- گرد ۳- فراورده ی گرد مانند دارویی

تیش پره شوگی Tishporoshogi پودر دارویی ویژه برای پاک کردن دندانها

پرخ Porox (۱.) باروت

پرسيله ماق Porsillamoq (م.ص.ل.) ترکیدن یا از هم باز شدن، بویژه پوست

پرسیلاق Porsilloq (۱.) (پزشکی) بیماری پوستی که از اثر آن روی پوست ترکیدگی پیدا شود

پارسا Porso (ص.) ۱- پارسا ۲- پرهیزکار: پاکدامن: متقی ۳- دیندار: متدین ۴- عارف: دانشمند

پارت Port (۱.) بندر: جایی برای پهلو گرفتن، بارگیری و بار اندازی

کشتیپا Portfel (۱.) کیف: وسیله ی تو خالی چهار گوش و باز و بسته شونده از یک ماده ی نازک (چرم، برزنت، پلاستیک) برای حمل وسایل کار: مکتب سی (کیف مدرسه)

پارت لماق Portlamoq (م.ص.ل.) ۱- منفجر شدن: ترکیدن ۲- دگرگون شدن

پميدار Pomidor (۱.) گوجه فرنگی ۲- گیاه علفی از تیره ی بادنجانیان، دارای برگهای بسیار بریده، برگچه های متعدد و گلهای منفرد مایل به سبز ۳- میوه ی آن گیاه که کروی، سرخ، گوشتدار، خانه - خانه و از سبزیهای خوراکی است

پانه Pona (۱.) پانه ۲- چوبی که نجاران و چوب شکنان در شکاف چوب دیگر نهند تا آسان بشکافد ۳- چوبی که زیر ستون گذارند تا راست ایستد ۴- چوبی که پشت در اندازند تا باز نشود

پاپيلتيريق Popiltiriq (۱.) گل مجتمع منگوله مانند برخی گیاهان که در نوک ساقه ی آنها می روید ۲- منگوله

پاپيشک Popishak (۱.) هدیه: پرنده ی نواحی گرمسیر از راسته ی کلاغ شکلان، با منقار قوی و خمیده، سر و بدن قهوه ای مایل به صورتی، دجم و بالهای دارای راه - راه عرضی پهن سیاه و سفید، کاکل بلند با پرهای بلند نوک سیاه، و نو و ماده ی هم شکل: (اف.) اله پوپیشک

پاپاپ Popop (۱.) نوعی چرخ خیاطی ویژه ی گلدوزی بر روی پارچه ها

پاپوک Popuk (۱.) منگوله: پیرایه ای برای جامه، کلاه، کفش، بالش، موی دختران، بیرق، قالی و مانند آن به صورت دسته ای نخ یا ریسمان کوتاه که یک سر آنها به هم بسته شده و سر دیگر شان آویزان است: (اف و دری) پوپک گویند

پاره Pora-1 (۱.) پاره ۲- قطعه، تکه یا بخشی از چیزی ۳- جزو: بخشی از یک اثر: قرآندن بیر ~ اوقیدی (یک جزو از سی جزو قرآن را خواند)

پارد Pora-2 (۱.) پاره: رشوه: رشوت که قاضی یا منصبدار دیگری را دهند

پاره لماق Poralamoq (م.ص.) قطعه یا تکه کردن

پاره پاره Pora-pora (ص.) پاره پاره: دارای پارگی زیاد

پاره خور Poraxo'r [پاره خوار] (۱.) آن کس که پاره ستاند: آنکه رشوه گیرد:

فرمان امیر قرار دارد: امیرنشین

املاک‌دار Amlokdor

(ص. ۱) مالک: زمیندار بزرگ ۲- مأمور تثبیت مالیات

زمین
عمه

Amma
(۱) عمه: خواهر پدر آعمه م بوزاگی (گوساله‌ی
عمه ام) (مجاز) آدم هیچ‌کاره و تنبل

Ammavachcha
[عمه بچه] (۱) عمه زاده

امییک Ammiak

(۱) (شیمی) آمونیاک: گازی بیرنگ و بد بو، محلول
در آب، که مستقیماً از ترکیب نیتروژن و هیدروژن
حاصل می‌شود؛ جوهر نوشادر

Ammiakli
(ص. ۱) (شیمی) دارای آمونیاک

Ammo
(ق. ۱) با وجود این: با این همه ۲- جز اینکه؛ مگر؛ به
خاطر اینکه؛ ولی؛ لیکن

امانی Ammoniy

(۱) (شیمی) آمونیم: بنیان یک ظرفیتی که ترکیب‌های
غلیظ‌های قلیایی تولید می‌کند و نمک‌های آن از اثر
اسیدها بر آمونیاک به دست می‌آید

امنیت Amnistiya

(۱) (حقوق) عفو؛ عفو تمام یا قسمتی حبس زندانیان
توسط فرمان مقام اول دولت

امنیت Amniyat

(۱) وضع یا کیفیت نبودن خطر یا آشوب؛ ایمنی

عمامه Amoma

(۱) دستار؛ تکه‌ی مستطیل شکل درازی که در
کشورهای اسلامی به ویژه مردان روحانی بر سر
می‌بچند

امرسف Amorf

(ص. ۱) غیر متبلور ۲- بی شکل؛ بی نظم

امهرتیزه‌سیه Amortizasiya

(۱) استهلاک ۲- کاستن ضربه‌ی برخورد (در
ماشین، هواپیما...)

امهرتیزه‌تار Amortizator

(۱) وسیله‌ی ایمنی برای کاهش ضربه (در ماشین،
هواپیما...)

آمپیر Amper

[آمپر] (۱) آمپر؛ واحد سنجش شدت جریان برق

ممکنه؛ چاره‌جویی

عمل‌لشماق Amallashmoq

(مص. مش.) عمل لماق

عمل‌پرست Amalparast

(ص. ۱) منصب پرست؛ مقام پرست؛ صفت کسی که
منفعت خود را بر منفعت جامعه ترجیح می‌دهد

عمل‌پرست‌لیک Amalparastlik

(۱) مقام پرستی ۲- عمل یا رفتار ویژه‌ی مقام
پرستان

عمل‌تقل Amal-taqal

← عمل لماق

امبوله‌توریه Ambulatoriya

(۱) کلینیک سیار؛ کمک‌های فوری سیار

امفیبه Amfibiya

(۱) دوزیستان؛ رده‌ای از جانوران مهره‌دار خونسرد
(مانند قورباغه‌ها) که دارای برخی ویژگی‌های ماهیان
و خزندگان هستند و نوزادان در آب و بالغ‌ها در خشکی
زندگی می‌کنند ۲- هواپیما یا ماشین‌هایی که
می‌توانند در خشکی و آب پرواز و یا حرکت کنند

امفی‌تیه‌تر Amfiteatr

[= آمفی تاتر] (۱) آمفی تاتر؛ بایی به شکل بیضی یا
دایره برای اجرای نمایش

املاک Amlok

(۱) زمین غیر بایر (باغ؛ مزرعه ... ۲- دارای

امین Amin-1

(۱) (قد.) دهخدا در زمان خان‌نشینی‌های آسیای
میانه ۲- جمع‌کننده مالیات در بازار؛ بزرگ‌بازاربان
۳- دهخدای منتخب دره‌ی تزاریزم در وادی فرغانه

امین Amin-2

(ص. ۱) کاملاً باورمند؛ معتقد کامل؛ با ایمان استوار
۲- حمایت شده؛ حفاظت شده

امیر Amir

(۱) لقب شاهان، شاهزادگان و خانها ۲- فرمانروا؛
کویت ۳- (امیر کویت) نام مردانه

امیری Amiri

(۱) نوعی خربوزه با پوست و مغز سبز رنگ ۲- یکی
از انواع انگور

امیرکان Amirkon

(۱) پوست جلادار سیاه ۲- نوعی پخته‌ی امریکایی

امیرلیک Amirlik

(۱) امارت؛ امیری؛ پادشاهی ۲- کشوری که در زیر

اختلاف دارند

الغاو و لغاو Alg'ov-dalg'ov

(ص. ۱) زیر و زبر؛ پراکنده؛ بی سر و سامان؛ همه
نرسه-بولیبدی (همه چیز پراکنده شده است) ۲-
شورش؛ ناامن؛ بی‌گوش شهرده (امروز در شهر ناامنی
است)

عمکی Amaki

(۱) برادر پدر؛ عمو ۲- به مرد بزرگتر از خود برای
احترام گفته می‌شود؛ (اف.) به؛ کاک

عمکی‌وچه Amakivachcha

(۱) عمو زاده؛ (اف.) عمک بچه

عمل Amal

(۱) عمل ۲- کار ۳- منصب؛ مقام ۴- هر یک از
فرایندهای ریاضی برای به دست آوردن کمیتی از
کمیت‌های دیگر بر اساس قاعده‌ای ویژه ۵- خرافات،
دعا و جادو جنبل کردن

عملدار Amaldor

(ص. ۱) صاحب مقام و منصب؛ منصبدار

عمل‌گمه Amalgama

(۱) ترکیب سیماب با فلزات یا عکس آن

عملی Amaliy

(ص. ۱) کارهای قابل اجرای روزمره ۲- کارهای
تجربی و آزمایشگاهی ۳- نیازمند به کار بدنی

عملیه Amaliya

← عملیت

عملیات Amaliyot

(۱) عملیات (ج.) عملیه ۲- تجربه‌ها ۳- عمل

عملیات‌جراحی Amaliyotchil

(۱) عمل‌گر؛ کسی که بر عمل بیشتر اتکا نموده،
نظریه را مهم‌نشانم

عملیات‌جی‌لیک Amaliyotchilik

(۱) عملیات را بر نظریه مقدم شمردن؛ فقط بر عمل
متکی بودن

عمل‌لماق Amallamoq

(مص. م.) کاری مشکل را به هر وسیله‌ی ممکن و
به هر نحوی انجام دادن ۲- چاره‌ی کاری را پیدا کردن

عمل‌لنماق Amallanmoq

(مص. مج.) عمل لماق

عمل‌لش Amallash

(۱) عمل یا فرایند انجام دادن کار مشکل به هر طریق

(۱) (موسیقی) ۱- آواز آهسته‌ی زنان یا کودکان ۲-

آواز خوانی که با این صدا ترانه بخواند. ۳- آلات

موسیقی تار یا بادی دارای صدای آهسته

الترتیف Alternativ

[= آلترناتیو] (ص. ۱) آلترناتیو ۲- جانشین؛ بدیل ۳-

الترتیوه Alternativa

(۱) ضرورت انتخاب یکی از دو یا چند امکان
مختلف ۲- هر یکی از این امکانات

التچی Altchi

(۱) نوازنده‌ی الس

التمتر Altimetr

[= آلتیمتر] (۱) آلتیمتر؛ ارتفاع سنج؛ فراز یاب؛ اوج نما

الوستی Alvasti

(۱) موجودی افسانوی که می‌تواند به قیافه‌های
مختلف درآید؛ جن؛ آل ۲- (مجاز) زن بسیار بدقیافه؛

(اف.) البستی

الوداع Alvido

(۱) خدا حافظ؛ بدرود

الویر شلویر Alvir-shalvir

(ص. ۱) ژنده پاره

الوان Alvon-1

(ص. ۱) پارچه‌ی سرخ

الوان Alvon-2

(۱) رنگ سرخ؛ قرمزی ۲- مختلف؛ گوناگون

الوان‌الوان Alvon-alvon

رنگ به رنگ؛ هر نوع

الیومینی Alyuminiy

(۱) آلومینیم؛ عنصر شیمیایی فلزی بسیار سبک با
عدد اتمی ۱۳ و وزن اتمی ۲۶/۹۸، دارای رنگ سفید
نقره‌ای مایل به آبی، که نرم و چکش‌خوار و رسانای برق
و گرماست. در طبیعت به صورت ترکیب موجود است
و در صنایع ساختمان و تولید ظروف آشپزخانه کاربرد
دارد

الیار Alyor

[= الیه یار] (۱) سخن یا ترانه‌ی بی که در مهمانی‌ها و
جشن‌ها قبل از قدح برداشتن گفته یا خوانده می‌شود

الیارچی Alyorchi

(۱) کسی که «الیار» بخواند

الغاو Alg'ov

(۱) گاو دعوایی؛ گاوی که دو نفر در تصاحب آن

پوزیترون Pozitron
[پوزیترون] (۱) (فیزیک) پوزیترون؛ از ذره‌های بنیادی دارای جرمی برابر الکترون و بار مثبتی برابر با بار منفی آن

پزیتسیه Pozitsiya
(۱) (نظامی) موضع یا موقعیت: دشمن ~ لرینی توپ‌گه توتماق (مواضع دشمن را به توپ بستن) ۲- (مجاز) موضعگیری شخص یا گروهی نسبت به پدیده یا رویدادی: سیاسی پرتیه لریننگ سیلاو گه نسبتا ایجابی ~ سی (موضعگیری مثبت احزاب سیاسی نسبت به انتخابات)

پاغانه Pog'ona
(۱) ۱- پله؛ پلکان ۲- (مجاز) سطحی از پیشرفت کار یا پدیده: مرحله: ترقیات نینگ ینگ سی (مرحله‌ی جدیدی از پیشرفت)

پاغانه‌لی Pog'onali
(ص) ۱- دارای پله یا پلکان ۲- (مجاز) دارای مرحله

پاشنه Poshna
~ تاوان

پاشنه‌لی Poshnali
(ص) ۱- دارای پاشنه ۲- پاشنه بلند

پاشه Poshsha
(ح) ۱- واژه‌ی احترام آمیز برای زنان و دختران ۲- نام خانمها (همراه با پیشواژه‌ی «آی» یا پسواژه‌ی «خان، خال»)

پاشه‌خان Poshshaxon
(ح) ۱- واژه‌ی احترام آمیز یا مهر آمیز برای زنان و دختران

پاچه Pocha
(۱) ۱- پاچه ۲- بخشی از بازو زیر زانو تا کف پا ۳- هر یک از پاهای شلوار، بویژه بخش پایینی آن ۴- خوراکی که از پاچه‌ی گاو پزند

قیزیل پاچه Qizil~
از رشد بلز مانده (معمولاً در مورد نهال پنبه)

کله پاچه Kalla~
خوراکی که از کله و پاچه‌ی گوسفند پزند

کلخه پاچه بولدی Kalla~bo'ldi
(مجاز) خرد و ریزه شد؛ له شد

پاچه پوستین Pochapo'stin
(۱) پوستینی که از پوست پاچه‌ی روباه و جانوران دیگر ساخته شود

پاچه قیرقر Pochaqirqar

۱- نابود شدن؛ تباہ شدن ۲- لگد مال شدن ۳- تحقیر شدن

پایمال قیلماق ~qilmoq
۱- نابود کردن؛ تباہ کردن ۲- لگد مال کردن ۳- تحقیر کردن

پاینک Poynak
[پایانک] (۱) ۱- قاعده‌ی تخم مرغ؛ (اف) کونک ۲- قطعه فلزی که در نوک نیام شمشیر، خنجر یا کارد برای پیشگیری از سوراخ شدن آن نصب کنند

پایناو Poynov
[پایین آب] (۱) مجرای در حوض، استخر یا برکه که آب از آن بیرون رود

پایناواریق ~ariq
جویی که از آن آب اضافی بیرون شود

پایان Poyon
(۱) ۱- پایان ۲- نقطه، خط یا مرز محدود کننده‌ی اندازه‌ی چیزی: عمر ~ سی (پایان عمر) ۳- دورترین نقطه از مبداء اسفر ~ سی (پایان سفر) ۴- وضع یا کمیت کامل شدن یک اثر هنری یا صنعتی: فیلم ~ یگه بیتدی (فیلم پایان یافت) ۵- وضع یا کیفیت، لحظه یا نقطه‌ی تمام شدن چیزی: دستور ~ سی (پایان برنامه) ۶- نقطه‌ی کامل شدن یک عمل، پدیده یا فرایند: اپیرتسیه ~ سی (پایان عملیات)

پایانسیز Poyonsiz
~ بی پایان

پای قدم Poyqadam
(۱) ۱- عمل آمدن یا تشریف آوردن: ~ ینگیزی کوتاه میز (تشریف آوری شمارا انتظار داریم) ۳- پای: اثر پا: راه

پایتخت Poytaxt
(۱) پایتخت: شهری که مرکز اداری و سیاسی یک دولت است

پای تیشه Poytesha
(۱) تیشه‌ای بزرگ با دسته‌ی بلند که آن را طور ایستاده در تراش یا قطع چوب‌پا به کار می‌برند

پزیتیف Pozitiv-1
(۱) عکس یا تصویر مثبت

پزیتیف Pozitiv-2
(ص) ۱- ویژگی آنچه استوار بر فاکتورها و تجارب باشد

پزیتویزم Pozitivizm
[پوزیتویسم] (۱) (فلسفه) پوزیتویسم: اثبات گرایی

مسابقه: عمل همزمان دو یا چند نفر یا گروه برای پیشی گرفتن بر یکدیگر در دستیابی به یک هدف مشترک

پایگک Poygak
(۱) آن بخش از سطح اتاق که نزدیک در است

پایگه چی Poygachi
(۱) آنکه مسابقه دهد: کسی که شامل مسابقه است

پای لماق Poylamoq
(مص) ۱- زیر نظر گرفتن: تعقیب کردن ۲- انتظار شخص، رویداد یا چیزی را کشیدن: بریم ساعت تراموایی پایله دیم (نیم ساعت منتظر تراموای شدم) ۳- محافظت کردن: پاسداری کردن: ساقچیلر بنانی پایلب تورگنلر (محافظان مشغول محافظت بنا اند) ۴- (گف) هدفی را نشانه گرفتن: نشانه‌نی پایلب اور (هدف را نشانه گرفته، بزن)

گپ پای لماق Gap~
استراق سمع: گوش دادن پنهانی به گفتگوی دیگران

آغزینی پای لماق Og'zini~
منتظر شنیدن: صحبت کسی یا کسانی در موضوع معین شدن

پای لشماق Poylashmoq
(مص) ۱- پای لماق

پایلاق Poyloq
(۱) ۱- پاسگاه ۲- جایی که پاسداران یا محافظان در آن قرار دارند

پایلاقچی Poyloqchi
(۱) ۱- نگهبان: آنکه نگهبانی جای، شخص یا چیزی را بر عهده دارد: پاسدار: محافظ ۲- (کم) جاسوس: نام ۳- (گف) آنکه هدف را دقیق نشانه بگیرد

پایلاقچیلیک Poyloqchilik
(۱) ۱- عمل یا شغل نگهبانی ۲- عمل جاسوسی و خبرکشی ۳- عمل نشانه گرفتن دقیق هدف

پای مه پای Poyma-poy
(ص) ۱- ویژگی چیز جفتی که هر یک از جفتها با دیگری همسانی و همانندی نداشته باشد: ~ توفلی (کفشی که یک لنگه‌ی آن با دیگری همسان و همانند نیست) ۲- (مجاز) ویژگی آنچه مضمون و اجزایش فاقد پیوستگی و هماهنگی منطقی باشد: ~ گپ (حرف ناهماهنگ یا بی ارتباط)

پایمال Poymol
(ص) ۱- پایمال: تباہ: نابود

پایمال بولماق ~bo'lmoq

آلدیگه پاخال سالماق Oldiga~solmoq
(مجاز) با حرفهای تو خالی فریب دادن

پای Poy
(۱) ۱- (قد، کم، ~ آفاق ۲- هر یک از یک جفت، بویژه کفشها ۳- عهده آرسترت خرچی مینینگ ~ یمگه (پول رستوران به عهده‌ی من)

پایه Poya-1
(۱) ۱- پایه ۲- میله یا ستونی که چیزی بر روی آن قرار دارد: کروات ~ سی (پایه‌ی تخت ۳- ساقه‌ی گیاهان یکساله: اریه ~ سی (پایه‌ی جوا)

پایه Poya-2
(۱) میدان کشت شده: زمین: بوغدای ~ سی (کشتزار گندم)

پایه Poya-3
(۱) ۱- پله ۲- پلکان: راه پله

پای ابلز Poyabzal
[پای افزار] (۱) پای افزار: آنچه به پایبوشند: کفش: پا افزار: پای افزار

پای ابلزچی Poyabzalchi
(۱) آنکه با ساخت یا تولید کفش سرو کار دارد: کارگر صنعت کفش سازی

پاینده Poyanda
(ص) ۱- پاینده: دارای پایداری: دارای دوام یا بقا

پای انداز Poyandoz
(۱) ۱- فرشی که هنگام ورود مهمان عزیز و محترم زیر پایش می‌گسترانند ۲- پارچه‌ای که زیر پای عروس گاه ورودش می‌گسترانند ۳- (گف) ترشک

پای دیوار Poydevor
(۱) ۱- بنیاد ۲- بخش زیرین ساختمان که به زمین تکیه دارد و بار ساختمان بر روی آن قرار می‌گیرد: پی ۳- (مجاز) شالوده: مجموعه‌ی اقدامها و پیش بینی‌های مربوط به شروع یک فعالیت: اساس: آغبر صناعت ایکه نومیکه نینگ ~ سی (صنایع سنگین اساس اقتصاد است)

پایدار Poydor
(ص) ۱- (کم) ۱- پایدار ۲- دارای وضع یا کیفیتی که بر اثر چیزی تغییر نکند و از میان نرود: استوار ۳- دارای دوام یا استمرار: باقی: پابر جا

پایگه Poyga
(۱) ۱- مسابقه‌ی دزوش ۲- مسابقه‌ی اسب دوانی ۳- مسابقه‌ی اتومبیل رانی ۴- مسابقه‌ی قایقرانی ۵-

[= پروژکتور] (۱) پروژکتور: نورافکن

پره کت Prokat

(۱) ۱- اجاره ۲- حق استفاده از جایی یا چیزی در برابر پرداخت مبلغی معین در مدت معین: کرایه ۳- آنکه به اساس اجاره کار کند

پره کورور Prokuror

(۱) دادستان: حقوقدانی که از سوی دولت مأمور حفظ حقوق جامعه و نظارت بر اجرای قانون و تعقیب خلافکاران به وسیله دادگاه است

پره کوره Prokuratura

(۱) دادستانی: دادسرا

پره لیتر Proletar

[= پرولتر] (۱) پرولتر: عضو طبقه ی پرولتاریا: کارگر مزدور

پره لیتریت Proletariat

[= پرولتاریا] (۱) ۱- پرولتاریا ۲- طبقه ی اجتماعی که اعضای آن از راه فروش نیروی کار خود، یعنی دریافت مزد در برابر کار، زندگی خود را می گذرانند ۳- کارگران صنعتی: پرولتاریا

پره لوگ Prolog

(۱) مقدمه ی یک اثر هنری

پره پگنده Propaganda

[= پروپاگاندا] (۱) پروپاگاندا: تبلیغ: عمل یا فرایند آگاه یا علاقه مند ساختن دیگران در مورد خوبیها یا فایده های چیزی

پره پگنده چی Propagandachi

(۱) پروپاگانداچی: مبلغ: تبلیغ کننده

پره بیسکه Propiska

(۱) ۱- ثبت ۲- عمل یا فرایند نوشتن نام و مشخصات لازم شخص ساکن در خانه ای، بویژه در دفتر یا سند رسمی ۳- نشانه ای ویژه در همین مورد در شناسنامه ی آن شخص

پره بر سونل Proporsional

(ص) ۱- متناسب ۲- دارای تناسب ۳- (ریاضی) کمیت هایی که با هم تناسب مستقیم دارند

پره بر سونل لیک Proporsionallik

(۱) وضع یا کیفیت متناسب بودن

پره بر سیه Proporsiya

(۱) ۱- تناسب ۲- نسبت ۳- هماهنگی ۴- تساوی دو سبت

گیه متریک پره بر سیه Geometrik ~

[= پروبلم] (۱) ۱- مسئله: آنچه که نیازمند پرس و جو،

بررسی یا راه حل باشد ۲- مشکل: دشواری

پره ئیکت Proekt

(۱) ۱- طرح ۲- تصویر یا نوشته ای برای ساختن چیزی یا انجام دادن کاری ۳- برنامه ای برای انجام شدن کارهایی در آینده: قوریلیش ~ی (طرح ساختمان) ۴- قانونی که به وسیله نمایندگان به مجلس پیشنهاد شود: قانون ~ی (طرح قانون) ۵- پروژه

پره ئیکت لماق Proektlamoq

(مص.م) طرح ریختن: پدید آوردن طرح: پروژه ساختن

پره ئیکسیه Proeksiya

(۱) تصاویر فضایی بر روی یک سطح ۲- تصاویر فضایی که توسط اسبابهای اپتیکی گرفته شده باشد

پره فیسیه نل Professionol

(ص) حرفه ای: مربوط یا منسوب به شغل دائمی یا تخصصی کسی: بوکسچی (بوکسور حرفه ای)

پره فیسر Professor

[= پروفسور] (۱) ۱- پروفسور ۲- استاد دانشگاه و مؤسسات عالی تحصیلی ۳- (مجاز) شخص بسیار دانشمند

پره فیلکتیکه Profilaktika

(۱) ۱- تدابیر جلوگیری از بیماریها: تدابیر پیشگیری از بیماریها ۲- تدابیر احتیاطی

پره فیلکتیک Profilaktik

(ص) مربوط یا منسوب به تدابیر پیشگیری یا جلوگیری از بیماریها

پره گره مه Programma

[= پروگرام] (۱) ۱- پروگرام ۲- برنامه ۳- مرامنامه

پره گریس Progress

(۱) ۱- پیشرفت ۲- حرکت به سوی جلو ۳- افزایش در کیفیت چیزی ۴- ترقی

پره گریسیف Progressiv

(ص) ۱- مترقی ۲- ویژگی آنچه باعث ترقی یا پیشرفت جامعه یا ساحه ای است ۳- دارای گرایش به ترقی و پیشرفت

پره گریسیه Progressiya

(۱) (ریاضی) تصاعد: رشته ی مرتبی از عددها که هر عدد با عدد پیشین دارای نسبت یکسانی باشد

پره ژیکتر Projektor

پریس Press

(۱) منگنه: اسباب یا ماشینی برای شکل دادن، قالب گیری کردن یا فشردن مواد یا جسمی به یکدیگر

پریس لماق Presslamog

(مص.م) با کاربرد منگنه شکل دادن یا فشردن مواد یا اجزای یک جسم به یکدیگر

پریس کورنت Preyskurant

(۱) جدول نرخ کالا: فهرست قیمتها: نرخنامه

پریزیدن Prezident

(۱) ۱- پرزیدن ۲- رئیس جمهور ۳- رئیس

پرنسیپ Prinsip

(۱) پرنسیپ: اصول اخلاقی: منش

پرنسیپلی Prinsipli

(ص) با پرنسیپ: پای بند به اصول اخلاقی و نظام ارزشی

پرنسیپ سیز Prinsipsiz

(ص) بی پرنسیپ: فاقد پای بندی به اصول اخلاقی و نظام ارزشی

پرینتر Printer

(۱) اسبابی است که مواد موجود در حافظه ی کمپیوتر را به وسیله ی آن می توان روی کاغذ چاپ کرد

پریومنیک Priyomnik

(۱) (مکانیک) گیرنده: دستگاهی که پیامهای صوتی یا تصویری را دریافت کند: رادیو ~ (گیرنده ی رادیو)

پریز مه Prizma

(۱) ۱- منشور ۲- (هندسه) چند وجهی دارای دو قاعده ی چند ضلعی موازی و سطوحهای جانبی متوازی الاضلاع ۳- (فیزیک) جسم شفاف که بخشی از آن به دو سطح جانبی غیر موازی محدود است و برای منحرف یا تجزیه کردن شعاع نور به کار می رود

پرابه Proba

(۱) ۱- عددی که مقدار فلز گرانبهارا در یک الیاز نشان می دهد ۲- مهری که در آن این عدد نشان داده شده است ۳- مسطور: نمونه ی چیزی برای آزمایش یا گزینش

پره بیرکه Probirka

(۱) لوله ی آزمایش: لوله ی باریک صاف یا لبه دار، معمولاً از شیشه ی نازک مقاوم، که یک سر آن بسته است و در آزمایشگاه های شیمی و زیست شناسی مورد استفاده قرار می گیرد

پرزبلیمه Problema

(۱) نوعی گیاه نسترن با گل های سفید و خارهای زیاد

پوچته Pochta

(۱) ۱- پست ۲- کار رساندن نامه ها و بسته ها از جایی به جای دیگر ۳- سازمانی که عهده دار این کار است: اداره ی پست ۴- نامه ها و بسته هایی که به وسیله ی آن اداره یا مأمور آن برسد

پوچتمت Pochtamt

(۱) اداره ی پست مرکزی

پوچته خانه Pochtaxona

(۱) بنایی که اداره ی پست در آن قرار دارد ۲- اداره، دفتر یا باجه ی پست که در آن کار دریافت و رساندن بسته های پستی انجام می گیرد

پوچته چی Pochtachi

(۱) پستچی: نامه رسان اداره ی پست: مأمور پست

پاچه Pochcha

(۱) شوهر خواهر

پرکتیکه Praktika

[= پراتیک] (۱) ۱- پراتیک ۲- عمل ۳- تجربه ی عملی ۴- کار آموزی

پره وه Pravo

(۱) گواهینامه ی رانندگی: نوشته ای که در آن حقوق رانندگی ماشین یا موتور سیکلت برای کسی به صورت رسمی گزارش و تأیید شده است

پریدمت Predmet-1

(۱) ۱- چیز ۲- جسم مادی بی جان یا بی شعور: شیء، جسم، پدیده، رویداد، سخن یا فکر، به طور کلی و بی ذکر نام ۴- جسم یا موجودی که به طور مشخص یا دقیق توصیف یا شناخته نشود ۵- موضوع یا جسم مورد نظر یا مورد گفتگو

پریدمت Predmet-2

(۱) ۱- موضوع پژوهش علمی ۲- موضوعات مورد آموزش: درس

پریفیکس Prefiks

(۱) پیشوند: وندی که در آغاز یک واژه بیاید (هم در واژه ی همکار)

پریمیره Premera

(۱) نخستین نمایش یک نمایشنامه، فیلم و مانند آنها

پرپیه رت Preparat

(۱) ۱- (شیمی) ماده ای که برای پژوهش و آزمایش آماده شود ۲- ماده ی مرکب شیمیایی ساخته شده در آزمایشگاه یا کارخانه

هوادر ششهای مهره داران، دارای جدار بسیار نازک که دور تا دور آنها رگهای خونی وجود دارد و مبادله‌ی اکسیژن و گاز کربن بین خون و ششها از جدار آنها انجام می‌شود؛ حبابچه ۲- (زیست‌شناسی) کیسه‌ی صفرا ۳- بادکنک، کیسه‌ی ای از یک ماده‌ی کشسان (مانند لاستیک) که آن را پر باد می‌کنند و به عنوان بازیچه به کودکان می‌دهند

پوفلماق **Puflamoq**
(مص.م. ۱) چیزی مانند بادکنک را با فشار هوای دهن پر از باد کردن ۲- چیزی، بویژه خیلی سبک را با فشار هوای دهن بیجا یا دور کردن ۳- هوای داخل دهن را با فشار از دهن به بیرون فرستادن

پوکه **Pukka**
(۱) روی محدب قاپ (بجول) که آن را «آشیق» می‌گفتند؛ پک، مق، دزد یا چیک (جیک)

پول **Pul**
(۱) پول ۲- وسیله‌ی مورد پذیرش همگانی در یک کشور برای خرید و فروش کالا و خدمات، که دارای ارزش مبادله‌ی ای معیخن باشد ۳- بها یا هزینه‌ی چیزی؛ قوریلش ~ی (هزینه‌ی ساختمان) ۴- ماهیانه؛ معاش؛ قاراول ~ی (ماهانه‌ی نگهبان) ۵- (مجاز) چیزی که قابل تبدیل به پول باشد؛ آلتین اوزی ~ (طلا خود پول است)

پول بولماق **~bolmoq**
به پول تبدیل کردن؛ فروختن

پولنی پول بیلن اوینه ماق **~ni~bilano'ynamoq**
۱- از راههای آسان پول به دست آوردن ۲- آنکه پول کم در نظرش بی اهمیت باشد

پول نینگ سسیغیگه یاتالمه یدی **~iningsassig'igayotolmaydi**
(گف.) بسیار پولدار و ثروتمند

پول قیلماق **~qilmoq**
۱- فروختن ۲- از طریق، بویژه کار پول در آوردن

بیر پول **Bir~**
بی ارزش

پولدار **Puldor**
(ص.) پولدار؛ صفت آنکه پول بسیار دارد؛ غنی؛ توانگر

پولیمیوت **Pulemyot**
(۱) (نظامی) مسلسل؛ نوعی جنگ افزار گرم خودکار که می‌تواند پیلپی تعداد زیادی تیر شلیک کند

روانی (مانند ذهن، ادراک، حافظه، حس، تفکر، رفتار) و روش رویارویی با نابسامانیهای آنها؛ علم نفس

پسیخه تزه پیه **Psixoterapiya**
(۱) روان درمانی؛ درمان بیماریهای روانی، بویژه از راه گفتار، کار، بازی، همراه با کاربرد دارو

پوبلیتسیست **Publitsist**
(۱) نویسنده‌ی آثار سیاسی و اجتماعی

پوبلیتسیستیکه **Publitsistika**
(۱) ادبیات مربوط به موضوعات مهم سیاسی و اجتماعی؛ ادبیات سیاسی و اجتماعی ۲- آثار چنین ادبیاتی

پود **Pud**
(۱) (قد)، واحد وزنی برابر با ۱۶ کیلوگرم

پوده **Puda**
(ص.) ۱- پوسیده ۲- دارای پوسیدگی ۳- ویژگی آنچه بر اثر فرسایش کارایی خود را از دست داده باشد

پودرت **Pudrat**
(۱) بر عهده گرفتن و انجام دادن کاری در زمان معیخن و در برابر دریافت مبلغ معیخن توسط یکی از دو طرف پیمان (قرارداد) ۲- کاری که بر همین اساس انجام شود؛ کار پیمانکار

پودرتچی **Pudratchi**
(۱) پیمانکار؛ شخص یا مؤسسه‌ی ای که کارش پیمانکاری یا مقاطعه کاری است

پوف **Puf-1**
(ص.) ۱- پوف؛ صدایی که از میان دو لب با خروج هوای فشرده پدید آید

پوف دیسه بخاراگه اوچه دی **~desa Buxorogauchadi**
(مجاز) بسیار سبک؛ اندک؛ نازک

پوف سسزیق **~sassiq**
شخص یا چیز ناخوشایند

پوف **Puf-2**
(۱) (اف و دری، گ) لاف؛ خودستایی؛ کوپ ~ اورمه (بسیار لاف مزین)

پوف **Puf-3**
(ص.) (اف، گف.) ۱- بیهوده؛ برچه قیلگن نرسه لری ~بولدی، هواگه کیتدی (تمام زحماتش بیهوده شد) ۲- بی ثمر ۳- بی بقا

پوفک **Pufak**
(۱) (زیست) حبابک؛ هر یک از کیسه‌های ریز پر از

ترکیب شیمیایی پیچیده‌ای که ماده‌ی زنده‌ی تمام یاخته‌های جانوری و گیاهی را تشکیل می‌دهد و همدی اعمال حیاتی یاخته وابسته به آن است

پرهت سنت **Protsent-1**
~ فایز

پرهت سنت **Protsent-2**
(ق.) درصد؛ به صورت بخش یا بخشهایی از یک چیز (بویژه پول) که به صد بخش شده باشد؛ نیچه ~ فایده آلدینگ؟ (چند درصد سود گرفتی؟)

پرهت سیسختول **Protsessual**
(۱) ۱- دادرسی ۲- رسیدگی به شکایت مدعیان و معلوم کردن درستی یا نادرستی آنها، بویژه از سوی مقام رسمی (مانند قاضی یا هیئت دادرسان)؛ محاکمه ۳- مرافعه؛ دادخواهی

پرهودنیک **Provodnik**
(۱) مأمور واگن قطار که به امور واگن مربوط و مسافران رسیدگی و خدمت می‌کند

پرهزه **Proza**
~ نثر

پروژینه **Prujina**
(۱) فنر؛ جسم یا اسباب کشسانی که پس از برطرف شدن اثر نیروی خارجی به حالت نخستین برگردد، بویژه قطعه‌ای فلز که بر اثر پیچاندن یا خم کردن چنین خاصیتی پیدا کرده باشد

پسیخیه تر **Psixiator**
(۱) روانپزشک؛ پزشکی که کارش شناسایی و درمان بیماریهای روانی است ۲- روانکاو

پسیخیه تریک **Psixiatrik**
(ص.) مربوط یا منسوب به بیماریهای روانی؛ ~ کسل خانه (بیمارستان روانی)

پسیخیه تریه **Psixiatriya**
(۱) روانپزشکی؛ شاخه‌ای از پزشکی که به شناسایی و درمان بیماریهای روانی مربوط است

پسیخه لوگ **Psixolog**
(۱) روان شناس؛ شخصی که دارای تحصیلات و تجربه‌ی روان شناسی باشد

پسیخه لوگیگ **Psixologik**
(ص.) روان شناختی؛ مربوط یا منسوب به روان شناسی

پسیخه لوگیه **Psixologiya**
(۱) روان شناسی؛ دانش بررسی پدیده‌ها و کارکردهای

تناسب هندسی؛ برابر بودن دونست هندسی
To'g'ri~
توغری پره پرسیه
تناسب مستقیم؛ تناسبی که اگر یکی از دو کمیت آن را در عددی ضرب یا بر آن بخش کنیم، کمیت دیگر هم بر آن عدد ضرب یا بخش شود

پره رزب **Prorab**
(۱) آنکه رهبری کارگران و کارهای مربوط پروژه‌ی ساختمانی را عهده دار است؛ سرکارگر؛ سرعمله؛ مهندس

پره ریگتر **Prorektor**
(۱) نایب رییس مؤسسه‌ی عالی تحصیلی در بخش معین

پره سپیکت **Prospekt**
(۱) خیابان وسیع داخل شهر

پره سیس **Prosess**
[پروسه] (۱) ۱- پروسه ۲- فرایند ۳- پدیده‌ای طبیعی که دگرگونیهای تدریجی در آن به نتیجه‌ی ای معین برسد؛ ترقیات سی (فرایند رشد) ۴- رشته‌ای از اقدامها و عملها در جهت رسیدن به نتیجه‌ی ای معین؛ جریان؛ روند؛ ایشلب چیقریش سی (جریان تولید)

پره تبست **Protest**
(۱) پرتست؛ اعتراض؛ پروتست

پره تیز **Protez**
(۱) عضو مصنوعی (مانند دندان، پا، کلیه و...) که به عوض عضو آسیب دیده و از کار افتاده در بدن کار گزارده شده

پردنیوه گز **Protivogaz**
(۱) ماسک ضد گاز؛ ماسک دارای صافی برای پیشگیری از نفوذ گازهای سمی بر پوست صورت و بر دستگاه تنفسی

پرم تکل **Protokol**
[پروتکل] (۱) ۱- پروتکل ۲- مقاوله نامه ۳- صورت مجلس گفتگوهای سیاسی، بویژه گزارش توافقیایی که در این گفتگوها شده است ۴- موافقتنامه

پره تون **Proton**
(۱) (فیزیک) پروتون؛ ذره‌ی بنیادی با جرم اتمی ۱ و بار برقی مثبتی که از حیث عدد برابر بار الکترون است

مینوس پرتون **Minus~**
پادپرتون

پرتله پلزمه **Protoplazma**
[پروتوپلاسم] (۱) (زیست‌شناسی) پروتوپلاسم؛

(۱.۱) - (اف). خوراکی است از خمیر و سبزی خرد شده. طوری که میان دو ورقه‌ی خمیر هموار و نازک چهار ضلعی یا نیم‌دایره‌ی نسبتاً بزرگتر را از کوفته‌ی انواع سبزی‌ها پر ساخته کناره‌هایش را محکم می‌کنند. بعد آن را در روغن یا در تنور می‌پزند ۲- (گف). پوک‌دی خالی شده‌ی گلوله پس از شلیک

پوچک Puchak-2
(ص. ۱) - پوچ: میان‌خالی: پوک ۲- (مجاز) بی ارزش: بی اهمیت ۳- (مجاز) بی اساس

پوچه‌ی ماق Puchaymoq
(مص. ل.) کاهش یافتن ورم یا آماس
کرمانی بوچه‌بدی Karmonipuchaydi
جیبش خالی شد: چیزی برایش نماند

پوچوق Puchuq-1
(ص.) صفت دماغی که پهن، چسبیده و دارای تیغه‌ی

پوچوق Puchuq-2
(ح.) واژه‌ی مبرآمیز برای کودکان

پوچقاق Puchqoq
← پوچاق

پوک Po'k
(ص. ۱) - پوک ۲- میان تهی: توخالی ۳- (مجاز) صفت آنکه فربه و تنومند، ولی کردکار و سجست باشد ۴- چوب کاکلی که با آن دهن بطریقه‌ها را ببندند ۵- (اف.) صفت شخص دارای حرکات سک و ناخوشایند: متظاهر: خودنما

پوک‌بیرماق ~bermoq
(مجاز) ارزا را آشکار کردن

پوک‌اوچماق ~uchmoq
(مجاز) فریب حرف‌های دروغ را خوردن

پوکک Po'kak
(۱.) سرپوش بطری که از پوست درخت بسازند

پوکان Po'kon
(۱.) (کالبدشناسی) روده‌ی بزرگ جاندار. بویژه

پوکانیدن بیل اوتمه گن ~idanyelo'tmagan

(مجاز) صفت آنکه زحمت نکشیده یا دشواری ندیده

پوله Po'la
(ص. ۱) ویژگی آنچه از اثر ضرب یا فشار نرم و له شده باشد: قاوون (خربزه‌ی نرم و له شده) ۲- (مجاز)

(۱.۱) - ۱- پختگی ۲- وضع یا کیفیت پخته بودن ۳- تجربه و آزمودگی

پشیمان Pushaymon
(ص.) پشیمان: دستخوش پشیمانی: نادم

پشت Pusht
(۱.۱) - ۱- پشت ۲- نسل: فرزند: زاده ۳- اجداد: نیاکان:

نسل پیشین
پشت‌کمر ~ikamar
۱- سپرم ۲- فرزند

پشتی‌گوییش ~ikuyish
از دست دادن توانایی باروری از اثر کدام عامل

یبتی‌پشت Yetti~
هفت برشت: هفت نسل

پشته Pushta
(۱.۱) - ۱- پشته ۲- برآمدگی (طبیعی یا مصنوعی)

کوچکی در زمین ۳- فاصله میان دو جویک کشتزار

پشتن Pushtan
[پشت تنگ] (۱.) تنگ: تسمه‌ای که با آن زین را از طریق شکم اسب بالای آن محکم می‌بندند

پشتی-۱ Pushti-1
(۱.۱) - ۱- صورتی ۲- رنگ سرخ روشن یا ته رنگ خفیفی

از ارغوانی: رنگ گل شفتالو ۳- (اف.) بالشی که در کنار دیوار می‌گذارند تا هنگام نشستن روی زمین پشت

را به آن تکیه دهند

پشتی-۲ Pushti-2
(ص.) دارای رنگ پشتی

پوچ Puch
(ص. ۱) - ۱- پوچ ۲- پوک ۳- (مجاز) بی‌پوده: بی‌فایده

پوچکه‌چیقماق ~gachiqmoq
بی‌فایده شدن: نابود شدن: بی‌پوده شدن

پوچ‌کله ~kalla
(مجاز) بی‌عقل: بی‌دانش: ناهم

پوچ‌مغز ~mag'z
میوه‌هایی مانند گردو، بادام یا پسته که مغز نداشته

باشد

تگی‌پوچ Tagi~
۱- بی‌اساس ۲- بی‌محتوا: خالی‌الضمیر

اوچدن‌نری‌پوچ Uchdannari~
رعایت، مراعات یا امیدواری به چیزی (یا کسی) فقط تا

سه بار ممکن است
پوچک Puchak-1

(۱.۱) نقطه گذاری: عمل یا فرایند قرار دادن نشانه‌های قرار دادی (مانند نقطه، دو نقطه، ویرگول، علامت سؤال... (در یک نوشته، برای روشن تر کردن معنی و جدا کردن واحدهای آن از یکدیگر)

پرحکمت Purhikmat
(ص.) دارای حکمت: دارای پند و اندرز و نکته‌های آموزنده

پورکه‌گیج Purkagich
(۱.) سمپاش: دستگاه دستی یا موتوری که سم دفع

آفات را به وسیله‌ی هوای فشرده به صورت ذره‌های ریزی به اطراف می‌پاشد

پورکلسماق Purkalmoq
(مص. مج.) پورکه‌ماق

پورکه‌ماق Purkamoq
(مص. م.) ماده‌ی مایع یا جامد پودری را به وسیله‌ی

هوای فشرده پاشیدن

پورکش Purkash
(۱.) عمل پاشیدن مواد مایع یا جامد پودری به وسیله‌ی فشار هوا

پورکشماق Purkashmoq
(مص. مش.) پورکه‌ماق

پرمعنی Purma'no
(ص.) دارای معنی یا مضمون ژرف و گسترده

پروقرار Purviqor
(ص.) دارای متانت و وقار

پوت Put
(۱.) (کف.) پای ۲- میان دو پا

پوتور Putur
[فرتور] (۱.۱) - ۱- فرتور ۲- سستی ۳- شکست: تنزخل

پخته Puxta
(ص. ۱) - ۱- پخته ۲- (مجاز) ویژگی آنچه در معرض

بررسی و ارزیابی کافی قرار گرفته باشد: ~ ایش (کار

پخته‌لماق Puxtalamoq
(مص. م.) ۱- پخته کردن ۲- چیزی را در معرض

بررسی و ارزیابی کافی قرار دادن: سنجیدن ۳- چیزی را خوب و همه‌جانبه‌ی فرا گرفتن: بیلمی نی ~ (دانش

خود را گسترش دادن)

آغزینی‌پخته‌لماق Og'zini~
و اداریات تشویق به رازداری کردن

پخته‌لیک Puxtalik

پولیمپوتچی Pulemyotchi
(۱.) تر انداز مسلسل: مسلسلچی

بول‌لماق Pullamoq
(مص. م.) (گف.) ۱- فروختن ۲- چیزی را با پول

معاوضه کردن

بوللی Pulli
(ص.) دارای پول ۲- ویژگی آنچه با پول اجرا و یاد

بدل پول گرفته شود ۳- دارای ارزش پولی: ویژگی آنچه با پول قابل سنجش باشد: اوچ ~ اهمیت یوق

(بی ارزش: بی اهمیت)

بول‌لک Pullik
(۱.۱) - ۱- آنچه که با پول اجرا یا گرفته شود: ~ کینا

(سینمای غیر رایگان) ۲- وضع یا کیفیت آنچه که در بدل پول انجام گیرد

پول‌پرست Pulparast
(ص.) ۱- پول دوست: صفت آنکه به پول عشق ورزد

۲- (مجاز) بخیل: خسیس

پولس Puls
(۱.۱) - ۱- نض ۲- ضریبان منظمی که در اثر انقباضهای

قلب در سرخرگ‌ها پدید می‌آید ۳- جریان هریک از آن ضربه‌ها

پول‌سبز Pulsiz
(ص.) ۱- فاقد پول: صفت آنکه پول ندارد ۲- (کف.)

ویژگی آنچه که بدون پول اجرا شود یا به دست آید: رایگان: ~ کنسرت (کنسرت رایگان)

پول‌سبزلیک Pulsizlik
(۱.) وضع یا کیفیت بی پول بودن

پولت Pult
(۱.۱) - ۱- پیش تخته‌ای که در آن اسبابهای کنترل کار

جابه‌جاست ۲- تابلوی کنترل و اداره‌ی مرکزی دستگاههای خودکار: باشقه ریش ~ ی (تابلوی کنترل)

بول‌ویزیه‌تور Pulverizator
(۱.۱) - ۱- اسبابی که با آن مواد مایع یا پودری را پاشند ۲-

گردپاش ۳- غلغلش

پونکت Punkt
(۱.۱) - ۱- جای معین: پست یا مرکز ۲- جایی که برای کار

یا هدف معین با اسبابهای لازم اختصاص یافته باشد ۳- ماده یا بند قانون، موافقتنامه یا نوشتاری که با عدد، حرف یا علامت دیگری مشخص شده باشد

پونکتوه‌تسیه Punktuatsiya

رادر برابر آسیب‌های خارجی حفظ می‌کند و موجب حفظ رطوبت گیاه می‌شود

Po'sht پوشش
(ص.) واژه‌ای برای باز کردن راه که در ازدحام مردم گفته می‌شود

Po'sht-po'sht پوشش پوشش
(ح.) واژه‌ای برای کنار رفتن راهروان از وسط راه مزدحم برای عبور دیگران یا گاریهای دستی

Po'sht-po'shtlatmoq پوشش پوشش لتماق
پوشش (م.ل.) گفتن واژه‌ی «پشت‌پشت» برای کنار رفتن

Po'chog پوچاق
(ا.) ۱- پوست برخی میوه‌ها و سبزیها مانند خربزه، هندوانه، گردو، کدو، بادام، پسته و ... ۲- پوست هسته‌ی میوه‌ها ۳- تفاله‌ی میوه‌ها و سبزیها

~pul پوچاق پول
پولی که ارزش آن پایین آمده باشد

[= پوست دنبه] (ا.) بخش چرب پوست دنبه‌ی گوسفند که کاربرد خوراکی دارد

Po'stin پوستین
(ا.) ۱- پوستین ۲- جامه‌ی زمستانی همانند کت یا پالتو از پوست آش کرده‌ی گوسفند، بره، بویژه روباه

Po'stinbop پوستین باپ
[= پوستین باب] (ص.) ۱- مناسب برای ساختن پوستین ۲- کافی برای ساختن یک صوب پوستین

Po'stindo'z پوستین دوز
(ا.) آنکه با دوختن پوستین سروکار دارد

Po'stinlik پوستین‌لیک
(ا.) مقدار پوستی که برای ساختن پوستین کافی باشد: ایکی ~ تیری (مقدار پوستی کافی برای ساختن دو پوستین): پوستی که مناسب برای ساختن پوستین باشد

Po'stloq پوستلاق
(ا.) پوستک: بیرونی‌ترین پوشش گیاه که معمولاً به وسیله‌ی یاخته‌های برونپوست ترشح می‌شود و گیاه

نرم و آماسید)

Po'rsllamoq پورسیله‌ماق
(م.ل.) نرم و متورم شدن: دارای وضع یا حالت نرم و آماسیدگی شدن

Po'rt پورت
(ص.) صدایی که از اثر شکافته شدن چیزی مانند بالش، لحاف یا کسه‌ی بر توسط اسباب نوک تیز تولید می‌شود

~etibgapirmoq پورت‌ایتیب‌گپیرماق
بی‌موقع، بدون اندیشه و مناسبتی ناگهان حرفی زدن

~uchmoq پورت‌اوچماق
به سرعت از هوش رفتن: ناگهان مردن

Po'rtana پورتنه
(ا.) ۱- امواج نیرومند دریا ۲- بوران ۳- تگرگ

Po'rtaxol پورته‌خال
← ایلیسین
پوس کله (ص.) ۱- پوست کنده ۲- جدا کرده شده از پوست ۳- (مجاز) آشکار و بی‌رمز و کنایه: بی‌پرده

Gapning~si گپ‌نینگ‌پوس‌کله‌سی
(مجاز) سخن بی‌پرده و آشکار

Po'st پوست
(ا.) ۱- پوست ۲- بیرونی‌ترین بخش بدن انسان و جانور ۳- پوشش بیرونی ساقه، تنه، ریشه و میوه‌ی درختان ۴- پوشش بیرونی تخم جانوران و هسته یا دانه‌ی گیاهان ۵- (زمین‌شناسی) پوسته‌ی زمین: طبقه‌ی خارجی کره‌ی زمین که بر روی توده‌ای از سنگهای سخت به ضخامت چندین ده کیلومتر قرار گرفته است

Po'stak پوستک
(ا.) پوست آش کرده‌ی جانور با پشمهای دراز که به عنوان فرش کاربرد دارد

~iniquoqmoq پوستکینی‌قاقماق
۱- (مجاز) به شدت انتقاد کردن ۲- آستر و پنبه‌ی جامه‌ای را کشیدن

~inichiqarmoq پوستکینی‌چیقرماق
۱- (مجاز) مورد ضرب و شتم شدید قرار دادن ۲- (مجاز) رسوا ساختن ۳- (مجاز) مورد انتقاد یا ملامت شدید قرار دادن

Po'stdumba پوست‌دمبه

صفت آنکه سست و ناتوان باشد: ~ آدم (شخص سست و ناتوان)

Boshi~bo'ldi باشی‌پوله‌بولدی
سرش ضرب دید: سرش له شد

Po'lat پولت
[= فولاد (پولاد)] (ا.) ۱- فولاد: آلیاژ سخت، کشسان و چکشخوار آهن با مقدار کم کربن ۲- (مجاز) وضع یا کیفیت مستحکم یا استوار بودن ۳- نام آقایان

~iz پولت‌ا‌یز
(ادبیات) راه آهن

Po'm پوم
(ا.) (کودکانه) وضع یا کیفیت آزرده شدن یا حرف نزدن کودکان با همدیگر

Po'ng'irlamoq پونگیرلماق
(م.ل.) از روی ناراضیتی تودماغی حرف زدن

Po'pak پوپک
(گف.) ← پاپوک

Po'panak پوپنک
(ا.) ۱- کپک ۲- (زیست‌شناسی) هریک از گروه بزرگ انگلهای ریز و قارچهای گندروی که موجب کپک زدگی می‌شود، برخی از آنها در تهیه‌ی آنتی بیوتیکها و پنیر کاربرد دارند و برخی دیگر آفت گوناگون گیاهی هستند ۳- آنچه به نام کپک از چنین قارچهایی بر روی ماده‌ی آلی رشد می‌کند: کفک ۴- پوسیدگی

~bosgan پوپنک‌باسگن
۱- پوشیده از کپک: پوشیده شده ۲- (مجاز) آنچه که مدت زیاد به کار برده نشده باشد

Po'panako't پوپنک‌اوت
(ا.) خزه

Po'panaklamoq پوپنک‌لماق
(م.ل.) کپک زدن: با کپک پوشیده شدن

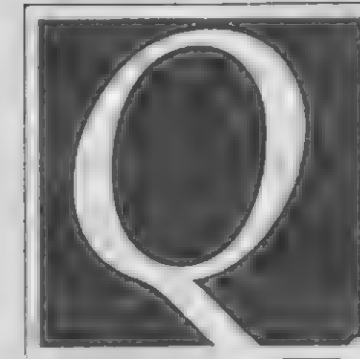
Po'pisa پوپیسه
(ا.) ۱- تهدید: عمل تهدید یا مرعوب کردن: او ~ قلیلیب قورقیتماقچی بولدی (او خواست تا با تهدید بترساند)

Po'q پوق
(ا.) (مست) فضولات مواد غذایی که از بدن دفع می‌شود: مدفوع

Po'rim پوریم
(ص.) صفت آنکه خوش لباس، آراسته و خوشنما است

Po'rsildoq پورسیلداق
(ص.) صفت آنچه که نرم و آماسیده باشد: ~ نان (نان)

- سوخت به کار می‌رود؛ - قبه چاغ
- Qabih** قبیح
(ص.) قبیح؛ زشت؛ شرم آور؛ ~ ایش (کار شرم آور)
- Qabihlashish** قبیح‌لشیش
(ا.) عمل فرایند زشت یا ناپسند شدن
- Qabihlashmoq** قبیح‌لشماق
(مص.ل.) زشت یا ناپسند شدن؛ هرچه بیشتر زشت یا ناپسند شدن
- Qabihlik** قبیح‌لیک
(ا.) وضع یا کیفیت زشت یا ناپسند بودن؛ قباح
- Qabil** قبیل
(ا.) ۱- قبیل ۲- شیوه؛ طرز؛ طریق آشود ایش
توتسنگ، موفق بوله سن (اگر به همین شیوه کار کنی
موفق می‌شوی ۳- گونه؛ نوع؛ بو~ اثر لر حالی جدا از
(این‌گونه آثار فعلا بسیار کم است)
- Qabila** قبیله
(ا.) قبیله؛ گروهی از مردم که دارای گویش، فرهنگ و
قواعد مشترک، معتقد به داشتن نیایی یگانه و دارای
قلمرو خوراک یابی (چراگاه یا شکارگاه) مشترکی
باشند. ضعف مالکیت خصوصی یا نداشتن اسکان،
همچنین وجود پیوندهای خویشاوندی محکم از
ویژگیهای آن است؛ ایل
- Qabiladosh** قبیله‌داش
- Q** ق
(ا.) شانزدهمین حرف الفبای ازبکی
- Qa-1** قه
(ا.) نام حرف «ق»
- Qa-2** قه
(ح.) نشانه‌ی اضافت است، به معنی «در» و به آخر
اسمهای مختوم به «غ» و «ق» آمده. «غ» را به «ق»
تبدیل می‌کند (باغ قه = باقچه، تاغ قه = تاقچه)؛ باقچه
گیر (به باغ داخل شوا)
- Qaba** قبه
(فع) (امر) قبه ماق (بستن)؛ ببند؛ ایشیکنی ~ (در را
ببند)
- Qabal** قبل
← قمل
- Qabamoq** قبه‌ماق
(مص.م.) ۱- بستن ۲- گذرگاه یا مدخل چیزی یا
جایی را بند آوردن؛ ایشیکنی ~ (در را بستن)
- Qabarchuq** قبرچوق
(ا.) ۱- دمل ۲- برآمدگی چرکی دردناکی در زیر پوست
۳- تجمع موضعی چرک در اثر واکنش بافت در برابر
عاملهای چرکزا
- Qabachoq** قبه‌چاق
(ا.) (اف.) ساقه‌ی خشکیده‌ی پنبه که به عنوان

قدم‌لش Qadamlash (۱) عمل یا فرایند اندازه کردن مسافتی با قدمها

قدملی Qadamli (ص.) (مجاز) نیک قدم؛ خوشی یا سعادت آور؛ پربرکت؛ بوباله - ایکن، اوییمیز گه بخت کیلتیردی (این بچه نیک قدم بوده است، به خانه‌ی ما سعادت آورد)

قدم‌لاوچی Qadamlovchi (۱) آنکه با قدم‌هایش مسافتی را اندازه کند ۲- آنکه در حرکت است

قدم‌مه‌قدم Qadamma-qadam - قدم به قدم

قدم‌ماق Qadamoq (مض. م.) ۱- فروبردن؛ داخل کردن ۲- با چیز سرتیز شیء ای را محکم نصب کردن ۳- کاشتن؛ غرس کردن؛ شانیدن آچیگیتا وقتی هم کیلیدی (وقت کاشتن پنبه دانه هم رسید)

کوزلری (کیپریگی) نی قده ماق Ko'zlarini~ بانگاه تیز و نافذ دیدن

قدر Qadar-1 (۱) (کم) قدر؛ سرنوشت؛ تقدیر؛ قسمت

قضا قدر Qazo~ آنچه بنا بر خواست خدا باید شود؛ فرمان خدا؛ سرنوشت

قدر Qadar-2 (۱) ۱- قدر ۲- اندازه؛ مقدار؛ نه - قیین ایش! (چه اندازه کار دشواری!) ۳- اندازه‌ی درخشش جرم آسمانی

بیر قدر Bir~ مقداری؛ تا اندازه‌ای؛ کمی

او قدر U~ ۱- آنقدر ۲- قابل ملاحظه

قدر Qadar-3 (ق.) مانند؛ مثل؛ شبیه؛ سین - اونی هم ایسلب توره من (او را هم مانند تو یاد می‌کنم)

قدر Qadar-4 (ح.) نشانه‌ی فاصله‌ی زمانی یا مکانی با هدف یا مقصد؛ تا؛ شبیه گه - مینگه وقت بیرینگ (تا شبیه به من مهلت بدهید)

قده‌ت‌ماق Qadatmoq (مض. م.) قده‌ماق (به وسیله‌ی کسی)

قدم Qadam (۱) ۱- قدم ۲- پا ۳- عمل برداشتن و گذاشتن پا ۴- (مجاز) آمدن یا وارد شدن در جایی؛ سی بیتگن زهاتی جنجل بتشلندی (همینکه وارد شد، جنجال آغاز گردید) ۵- (مجاز) روش؛ وضع یا کیفیت حرکت؛ اونینگ سی بیجا (حرکت او بیجاست) ۶- واحد مسافت برابر فاصله‌ی پایی از پای دیگر، هنگام راه رفتن ۷- حرکت به جلو

قدم‌باسماق ~bosmoq ۱- حرکت کردن؛ گشتن ۲- وارد شدن ۳- (مجاز) به طرز یا شیوه‌ای حرکت کردن

قدمی بیتدی (تیگدی، توشدی) ~iyetdi وارد شد؛ رسید

قدم‌آلیش ~olish - قدم با سماق

قدم‌آتماق (تشله‌ماق) ~otmoq ۱- گام برداشتن؛ حرکت کردن ۲- (مجاز) لغزیدن ۳- وارد شدن

قدم‌قویماق ~qo'ymoq قدم گذاشتن؛ وارد شدن

هر قدمده Har~da همیشه؛ در هر جا

ایکی دنیا سینی بیر قدم قیلماق Ikkidunyo sinibir~qilmoq (مجاز) به مرگ تهدید کردن

اونگه ایکی دنیا بیر قدم Ungaikkidunyo bir~ اونگه ایکی دنیا بیر قدم (مجاز) سریع السیر؛ سریع؛ چابک

قدم‌به‌قدم Qadamba-qadam (ق.) ۱- قدم به قدم؛ مرحله به مرحله؛ از مرحله‌ای تا مرحله‌ی دیگر؛ گام به گام ۲- (مجاز) به تدریج؛ به آهستگی؛ - مقصدگه یقین بوله میز (به تدریج به هدف نزدیک می‌شویم)

قدمگاه Qadamgoh (۱) ۱- قدمگاه ۲- جای پا ۳- قدم جای

قدم‌جای Qadamjo(y) (۱) ۱- جای متبرک و مقدس از نظر زایرین ۲- شهر یا جایی پر فیض؛ تماشایی و تفریحی

قدم‌لماق Qadamlamoq (مض. ل.) ۱- گام برداشتن؛ حرکت کردن ۲- مسافتی را با گام اندازه کردن

قبول قیلماق (ایتماق) ~qilmoq قبول کردن؛ پذیرفتن

Dargohida~qilmoq درگاهیده قبول قیلماق

۱- به حضور پذیرفتن ۲- (دین) اجابت کردن دعا

Haji~bo'ldi حجتی قبول بولدی (گف.) (مجاز) بر باد شد؛ تمام شد

قبولخانه Qabulxona (۱) ۱- اتاق یا سالن پذیرش ملاقات کننده‌ها در ادارات رسمی ۲- (قد.) یتیم‌خانه؛ جای پرورش و نگهداری کودکان بی سرپرست

قبض Qabz (۱) قبض ۲- وضع یا حالت گرفته شدن شکم ۳- وضع یا حالت یبوس شدن

قبضه Qabza (۱) ۱- قبضه ۲- واحد شمارش جنگ افزارهای دستی (مانند شمشیر، تفنگ) ۳- دسته‌ی شمشیر ۴- پهنای چهار انگشت دست

قبضیخت Qabziyat (۱) وضع یا کیفیت قبض بودن؛ قبض

قبچیق Qabchiq (۱) ۱- کیف بغلی یا جیبی ۲- کیسه‌ای است که از گردن آویزند؛ خورجینی است که از پوست دوزند؛ قاپچوق

قبچور Qabchur (۱) (قد.) خراج مقرر دیوانی؛ قفچور

قد Qad (۱) ۱- قد ۲- درازی ۳- بلندی ۴- قامت

قدرسا ~iraso ۱- قامت بلند و خوشنما ۲- بلند بالا

قدکو ترمماق ~ko'tarmoq ۱- قد کشیدن؛ رشد کردن ۲- (مجاز) بنا شدن؛ ساختمان شدن

قدح Qadah (۱) (قدح؛ کاسه، بویژه ظرف شراب نوشی)

قده‌ل‌ماق Qadalmoq (مض. ل.) ۱- خلیدن ۲- مانند سوزن در چیزی فرو رفتن ۳- به صورتی ناپیدا در جایی یا چیزی داخل شدن

قده‌لیب‌او تیرماق Qadalibo'tirmoq در جایی بی حرکت ساکن شدن؛ در جایی مقیم شدن

(۱) هم قبیله؛ دو یا چند شخص که دارای قبیله‌ی مشترک باشند

قبیلوی Qabilaviy [=قبیله‌ای] (ص.) قبیله‌ای؛ مربوط یا متعلق به قبیله؛ - نزاعلر (جنگ‌های قبیله‌ای)

قبیله‌چیلیک Qabilachilik (۱) ۱- نظام قبیله‌ای ۲- وضع یا زندگی قبیله‌ای

قبا Qabo (۱) قبا؛ جامه‌ی بلند بدون یقه برگردان، جلوباز، دارای تکمه، ت کمرگاه تنگ و از آن به بعد گشاد می‌شود

قباحت Qabohat - قبیح‌لیک

قباحتلی Qabohatli (ص.) دارای قباحت و زشتی؛ ناپسند

قبان Qabon [=قبان] (۱) قبان؛ ترازویی برای اندازه گیری وزن اجسام سنگین یا بزرگ

قباق Qaboq (۱) نشانه‌ای که بر سر چوب بلند نصب کرده، به آن تیر اندازند. چون در ابتدا کدو به جای نشانه بر سر چوب می‌گذاشتند و چون کدو را در ترکی «قباق» گویند، لهذا به این اسم موسوم شده است؛ قباغ؛ قباقی؛ قباغ

قباق‌اورماق Qaboqurmoq (مض. م.) (ورزشی) ۱- نشان زدن ۲- مسابقه‌ی نشان‌زنی یا تیراندازی کردن

قباغ Qabog' - قباغ

قبر Qabr (۱) قبر؛ گور

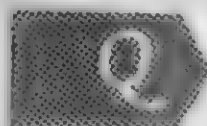
قبرستان Qabriston (۱) قبرستان؛ گورستان

قبراق Qabroq (ص.) قبراغ؛ چابک؛ چست؛ چالاک

قبتال Qabtol-1 (۱) ۱- دامنه‌ی عقب زین اسب ۲- (اف.) پهلوی؛ - ایده گی تورگن کیم؟ (آنکه در پهلویش ایستاده، کیست؟)

قبتال Qabtol-2 (۱) علت بیماری‌ای که در خصیه‌ی اسب پدید آید

قبول Qabul (۱) ۱- قبول ۲- عمل یا فرایند پذیرفتن؛ پذیرش

قدرناشناس **Qadrnashunos**
(ص. ۱) - ناسپاس؛ حق ناشناس ۲ - صفت آنکه ارزش خویهای دیگران را نداند

قدرناشناسلیک **Qadrnashunoslik**
(۱) - قدرناشناسی؛ ناسپاسی؛ حق ناشناسی

قدرسیز **Qadrsiz**
(ص. ۱) - بی قدر؛ بی عزت؛ بی احترام؛ حقیر ۲ - بی ارزش؛ بی اهمیت

قدرسیزلنماق **Qadrsizlanmoq**
(مص. ل. ۱) - بی عزت یا بی اعتبار شدن ۲ - از نظر افتادن ۳ - بی ارزش شدن

قدرسیزلیک **Qadrsizlik**
(۱) - از نظر افتادگی ۲ - وضع یا کیفیت بی قدر بودن؛ بی اعتباری؛ بی ارزشی

قدرشناس **Qadrshunos**
(ص. ۱) - باسپاس؛ حق شناس ۲ - صفت آنکه ارزش خویهای دیگران را نسبت به خود بداند

قدرشناسلیک **Qadrshunoslik**
(۱) - قدرشناسی؛ حرمت گذاری به کار نیک دیگران نسبت به خود و سپاسگزاری از آن

قفس **Qafas**
(۱) - قفس ۲ - جعبه، اتاقک یا اتاقی با دیواره‌ی مشبک یا نرده دار برای حمل و نگهداری جانوران ۳ - محوطه ای نرده دار برای نگهداری جانوران وحشی: میمونلر ~ ی (قفس میمونها)

کوکرک قفسی **Ko'krak~i**
قفسه‌ی سینه

قحط **Qahat**
(ص. ۱) - قحط؛ نایاب

قحطچیلیک **Qahatchilik**
(۱) - قحطی؛ نایابی یا کمیابی (بویژه مواد غذایی)

قهر **Qahr**
(۱) - قهر ۲ - رنجشی که موجب ترک گفتگو یا پیوند دوستی شود ۳ - زور و فشار برای چیره شدن بر کسی یا جایی

قهرایله‌ماق (ایتماق) **~aylamoq**
(ادبیات) ۱ - جبر و ظلم کردن ۲ - مجازات کردن

قهریگه‌آلماق (مینماق) **~igaolmoq**
۱ - به شدت قهر شدن ۲ - شدت یافتن

قهری قتیق آدم **~iqattiqodam**
بیرحم؛ ظالم

قداقچیلیک **Qadoqchilik**
(۱) - بند زنی ۲ - عمل یا فرایند چسباندن یا محکم کردن قطعات شکسته‌ی چیزی به یکدیگر ۳ - شغل بند زن

قدر **Qadr**
(۱) - قدر ۲ - مقام؛ پایگاه؛ جایگاه ۳ - ارزش؛ زور ۴ - زورگریلر (مثل) (قدر زورگر شناسد) «دهخدا»

قدریگه ییتماق (قدرینی بیلماق) **~igayetmoq (linibilmoq)**
ارزش یا اهمیت کسی یا چیزی را دانستن و با آن توجه کردن

قدری‌اوتدی **~io'tdi**
در نبود کسی یا چیزی ضرورت یا کارایی او معلوم شدن

قدرقلماق **~qilmoq**
با نظر داشت جایگاهش حرمت کردن

قدردان **Qarddon**
(ص. ۱) - صفت آنکه ارزش دیگران را بداند ۲ - (مجاز) صفت دوست عزیز و باسپاس

قدردان‌لشی **Qarddonlashi**
(۱) - عمل یا فرایند دوست و قدر دان شدن

قدردان‌لشماق **Qarddonlashmoq**
(مص. مش. ۱) - هرچه بیشتر قدردان شدن؛ بیش از پیش دوست شدن

قدردانلیک **Qarddonlik**
(۱) - وضع یا کیفیت قدردان بودن؛ ۲ - قدردانی؛ عملی که برای سپاسگزاری از کاری نیک انجام گیرد: محنتکش او قیتووچیلرگه ~ بیلدیریلدی (از آموزگاران پرتلاش قدردانی شد)

قدرلماق **Qadrlamoq**
(مص. م. ۱) - ارزش دادن؛ اهمیت یا اعتبار دادن ۲ - حرمت کردن

قدرلنماق **Qadrlanmoq**
(مص. مح. ۱) - قدرلماق

قدرلش **Qadrlash**
(۱) - عمل ارزش، اهمیت یا اعتبار دادن ۲ - عمل حرمت کردن

قدرلی **Qadrli**
(ص. ۱) - محترم؛ دارای حرمت؛ عزیز ۲ - دارای ارزش و اعتبار؛ ایرگش مینینگ ~ دوستیم (ایرگش دوست عزیز من است)

قداق قوللی **~qo'lli**
۱ - آنکه دستانش پر از تاولهای سخت است ۲ - (مجاز) آنکه با زحمت و آبله‌ی دست خود زندگی کند

قداق **Qadoq-3**
(۱) - عمل یا فرایند چسباندن و محکم کردن قطعات شکسته‌ی چیزی، بویژه ظروف چینی به یکدیگر؛ بند زنی

قداق **Qadoq-4**
(ص. ۱) - صفت آنچه که قطعات شکسته‌ی آن بوسیله‌ی به هم دیگر چسبانده و محکم شده باشد؛ بند زده شده؛ دارای بند زدگی؛ ~ کاسه (کاسه‌ی بند زده شده)

قداق‌لماق **Qadoqlamoq-1**
(مص. م. ۱) - وزن کردن چیزی با مقیاس «قداق» ۲ - ترتیب یا بسته بندی چیزی با وزن یا مقدار معین؛ چای ~ (بسته بندی چای به مقدارهای معین)

قداق‌لماق **Qadoqlamoq-2**
(مص. م. ۱) - بند زدن قطعات شکسته‌ی ظروف به یکدیگر

قداق‌لنماق **Qadoqlanmoq-1**
(مص. ل. ۱) - قداق‌لماق ۱

قداق‌لماق **Qadoqlamoq-2**
(مص. ل. ۱) - قداق‌لماق ۲

قداق‌لتماق **Qadoqlamoq-1**
(مص. م. ۱) - قداق‌لماق ۱ (به وسیله‌ی کسی)

قداق‌لتماق **Qadoqlamoq-2**
(مص. م. ۱) - قداق‌لماق ۲ (به وسیله‌ی کسی)

قداقلی **Qadoqli-1**
(ص. ۱) - دارای وزنی به واحد «قداق»؛ بیش ~ ماش (پنج قداق ماش)

قداقلی **Qadoqli-2**
(ص. ۱) - دارای تاولهای سخت؛ ~ قوللر (دستان پر از تاولهای سخت)

قداقلی **Qadoqli-3**
(ص. ۱) - دارای بند زدگی؛ صفت آنچه که قطعات شکسته‌ی آن به هم دیگر چسبانده و محکم شده باشد

قداق‌لاوچی **Qadoqlavchi**
~ قداقچی

قداقچی **Qadoqchi**
(۱) - آنکه با شغل یا عمل بند زدن قطعات شکسته‌ی ظروف به یکدیگر سرو کار دارد

قدی بست **Qaddi-bast**
~ بوی بست

قدیم **Qadim-1**
(۱) - قدیم؛ زمان گذشته؛ ~ دن قالگن تاریخی یادگارلیکلر (آثار تاریخی زمان گذشته)

قدیم **Qadim-2**
(ص. ۱) - قدیم ۲ - صفت زمان گذشته‌ی دور ۳ - مربوط به زمان گذشته‌ی دور؛ قدیمی ۴ - (فلسفه) غیر مخلوق؛ ازلی؛ غیر حادث؛ بدون آغاز؛ خداوند ~ ذات دیر (خداوند ذات ازل است)

قدیمیکی **Qadimgi**
~ قدیم ۲

~tarixyo~dunyotarixi
قدیمیگی تاریخ (قدیمیگی دنیا تاریخی)
تاریخ پیش از میلاد مسیح (از باستان تا نیمه‌ی قرن پنجم پیش از میلاد)

قدیمیگی دهی (دیک) **Qadimgiday (dek)**
(ق. ۱) - مانند قدیم؛ به شیوه‌ی قدیم؛ شبیه قدیم؛ به مراسم خودخی ~ سقله نیب قالگن (این آیینها مانند حالت قدیم حفظ شده است) ۲ - بدون تغییر

قدیمیگی لر **Qadimgilar**
(ص. ۱) - قدیمی‌ها؛ چیزهای مربوط به منسوب به زمان گذشته‌ی دور

قدیمیگی لیک **Qadimgilik**
(۱) - وضع یا کیفیت قدیم بودن

قدیمیگی چه **Qadimgicha**
(ق. ۱) - به مانند قدیم؛ به طرز قدیم

قدیمی **Qadimiy**
~ قدیمیگی

قدیم قدیم **Qadim-qadim**
(ق. ۱) - بسیار قدیم؛ از زمان بسیار دور؛ به عنعنه بیزگه ~ دن میراث (این رسم میراث بسیار قدیمی ماست)

قداق **Qadoq-1**
(۱) - واحد وزن سنتی برابر ۴۰۰ گرم

قداق تاش **~tosh**
سنگی به اندازه‌ی واحد «قداق» که برای توزین در ترازو گذاشته می شود

قداق **Qadoq-2**
(۱) - تاول سختی که از اثر ساییده شدن جلد، بویژه کف دست و پا پدید آید

قلندر

۱- قلندر ۲- شخص بی اعتنا به آداب و رسوم اجتماعی، کسب و کار و مال اندوزی ۳- (مجاز) کسی که ترک دنیا کرده است ۴- نام آقایان

قلندر

۱- (موسیقی) نام یکی از آهنگهای مردمی از یک

قلندربچه

۱- قلندربچه: کودکی که فرزند قلندر است ۲- کودکی که شاگرد قلندر است

قلندریک

۱- قلندری: وضع یا کیفیت قلندر بودن

قلندرخانه

۱- قلندرخانه: جایی که قلندران گرد آیند؛ خانقاه قلندران

قلنماق

(مص. مج.) قله ماق

قلنماق

(مص. مج.) قله ماق (به وسیله‌ی کسی)

قلنتیرماق

(مص. و.) ۱- قلنماق

قلنغی قسنغی

۱- ۱- اوباش ۲- افراد ولگرد، هرزه و مانند آنها ۳- هریک از این گونه افراد: اونینگ ایری کامل ~ (شوهرش اوباش تمام عیار است)

قله‌ی

[=قلع] ۱- قلع: عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۵۰ و وزن اتمی ۱۱۸ / ۶۹، سفید مایل به آبی، براق، نرم و شکلی پذیر، چکشخوار و قابل ورقه شدن که در ساختن حلبی و آلیاژهای دیگر به کار می‌رود

قله‌ی

(ق. گف.) ۱- واژه‌ای که برای پرسیدن از چگونگی وضع یا حالت کسی (یا چیزی) به کار می‌رود؛ حال شما چطور است؟ چه حال و احوال؟ بناله ~ ایکن؟ (حال بچه چطور بود؟)

قله‌ی لماق

(مص. م.) پوشاندن چیزی (معمولاً فلز) با قلع؛ ملمع کردن فلزی با قلع

قله‌ی لی

(ص. و.) ویژگی آنچه در ترکیبش فلز قلع باشد؛ ماده‌ی مرکب دارای قلع

قله‌شیش

(ص. و.) ۱- قلمی ۲- مربوط یا منسوب به قلم ۳- نوشته شده یا ترسیم شده با قلم ۴- (مجاز) باریک و کشیده

قلمکش

۱- نویسنده، شاعر، ژورنالیست، نقاش و مانند آنها که آثار ادبی و هنری پدید می‌آورند

قلمکش‌لیک

۱- عمل یا فرایند ایجاد ادبی و هنری ۲- کار شاعر، نویسنده، نقاش، ژورنالیست و مانند آنها

قله‌ماق

(مص. م.) ۱- چیزهایی را سر به سر گذاشتن یا چیدن ۲- چیزهایی را به طور توده‌ی نامنظم در جایی رویهم انداختن

قلمپیر

(گیاه‌شناسی) گرم‌داری؛ (اف.) قلمپور

قلمپیرگل

۱- سیرک: گیاه علفی خودرو از تیره‌ی اسیرکیان، دارای برگهای بریده، گل‌های نر ماده‌ی زرد یا سفید خوشه‌ای که از ریشه‌ی آن ماده‌ی زرد رنگی برای رنگرزی می‌گیرند و در کشتزارها و باغ‌های پروید

قلمپیرمونچاق

۱- (گیاه‌شناسی) میخک: درختیست عظیم و زینتی از تیره‌ی موردیها که بیشتر در مناطق حاره‌ی می‌روید، برگ‌هایش دایمی، سبز و متقابل و گل‌هایش کوچک و فراهم در انتهای شاخه‌ی نازک‌تر قرار دارد، غنچه‌های باز نشده‌ی گل‌های آن شبیه به میخک است و بنام میخک در ادویه‌ی خوراکی به کار می‌رود و معمولاً غنچه‌های باز نشده‌ی آن را در آفتاب می‌گذارند تا خشک و قهوه‌ی بی‌رنگ شوند؛ میخک دارویی؛ قرنفل ایبض؛ مقرنف؛ غرینواس؛ لونگ

قلم‌قاش

(ص. و.) ۱- ابرویی که لنخایش کمتر و بسیار سیاه است ۲- صفت آنکه دارای چنین ابروانی است

قلمرو

۱- (کم) ۱- قلمرو ۲- جایی که زیر فرمان کسی یا دولتی باشد ۳- حوزه‌ی عمل یا نفوذ

قلمتراش

۱- قلمتراش؛ چاقوی کوچک جیبی

قلمچه

۱- قلم کوچک: باقیمانده‌ی کوچک مداد ۲- (گیاه‌شناسی) قلمه: قطعه یا شاخه‌ای از گیاه، که آن را برای تکثیر از گیاه اصلی جدا می‌کنند و در خاک فرو می‌برند

نویسنده‌ی: یخشی ~ ایگه سی ایدی (استعداد

نویسنده‌ی خوبی داشت) ۵- اقسام ابزارهای فولادی نوک تیز دستی برای بریدن، کندن، شیار انداختن، قلمزنی و مانند آن ۶- اسباب آرایشی زنانه که برای سیاه کردن ابرو و پشت چشم کاربرد دارد: قلم ابرو ۷- پاره: پارچه: قطعه: قاج: بیر ~ گوشت (یک پارچه گوشت) ۸- (اف و دری) واحد شمارش هر یک از مواد یا موضوعهای یک صورت یا سیاه: بوگون نیچه ~ سودا قیلدینگ؟ (امروز چند قلم جنس فروختی؟)

قلم‌اهلی

اهل قلم: نویسندگان؛ شاعران؛ پژوهشگران

قلم‌حقّی (اوجی)

حق الزحمه‌ی نوشتار یا مقاله؛ حق التحریر

قلمی عاجز

صفت آنکه اندیشه‌هایش را نمی‌تواند روی کاغذ بیاورد

قلمی‌اوتکیر

دارای اندیشه: نوشتار تأثیرناک و پرجاذبه

قلم‌عاجز

دشوار بودن بیان یا نوشتن چیزی

قلم‌قبلماق

بریدن؛ به پارچه‌ی خرد جدا کردن

یاش‌قلم‌لر

نویسندگان جوان و تازه‌کار

قلم‌یورگیزماق (تیراتماق، سورماق)

قلم یورگیزماق (تیرت ماق، سورماق) ۱- نامه، مکتوب یا نوشتاری نوشتن ۲- اثر شعری یا نثری هنری پدید آوردن

قلمه

۱- آنچه که سر به سر چیده شده باشد: بستک ~ تاش دیوار (دیوار پست سنگ چین) ۲- گیاه، قلمچه

قلمدان

۱- قلمدان: جعبه‌ی فلزی، چوبی یا مقوایی باریک و درازی که معمولاً در آن به صورت غلافی است و جعبه مانند کشور در آن حرکت می‌کند و در قدیم قلم و دیگر ابزار نوشتن را در آن می‌نهادند (در زمان حاضر هر نوع جعبه یا اسباب رومیزی که در آن قلم گذاشته شود)

قلمی

۱- دستنویس، بویژه نوشته شده با قلم نی

قلمی

قهرمان

۱- قهرمان ۲- کسی که در ورزش، مبارزه یا نبرد ی دیگران پیروز شود ۳- شخصیت اصلی یک داستان، نمایشنامه یا فیلمنامه ۴- پهلوان

اوزبیکستان قهرمانی

عنوان افتخاری برای کسی که در یکی از زمینه‌هایی مانند دانش، فرهنگ، هنر، اقتصاد یا فعالیت‌های اجتماعی دیگر از خود شایستگی و بویژه کارهای برجسته‌ای نشان داده باشد

قهرمانلرچه

(ق.) قهرمانانه: باروش یا به شیوه‌ی قهرمانان

قهرمانلیک

۱- قهرمانی ۲- وضع یا کیفیت قهرمان بودن ۳- عمل یا رفتار ویژه‌ی قهرمان

قهرمانانه

~ قهرمانلرچه

قهره‌تان

۱- سرمای بسیار شدید و جانسوز؛ زمستان سخت

قهرلنماق

(مص. ل.) ۱- قهر شدن ۲- غضبناک شدن

قهرلی

(ص. و.) ۱- دارای قهر و غضب ۲- صفت آنکه دارای شدت عمل است؛ تند خو

قهقهه

(ص. و.) قهقهه: صدای خنده که بلند و برای دیگران قابل شنیدن باشد

قهوه

~ کافی

قهوه‌خانه

۱- قهوه‌خانه ۲- کافه ۳- کافه تریا

قهوه‌چی

۱- قهوه‌چی ۲- فروشنده‌ی قهوه ۳- مدیر قهوه‌خانه

قجیر

۱- کرسک؛ پرنده از تیره‌ی لاشخورها، کوچکتر از بقیه‌ی گونه‌ها، دارای پرهای سیاه و سفید و دم سه گوش سفید، منقار باریکتر و سر و گلوئی بی‌پر و زرد رنگ؛ عجیر

قلم

۱- قلم ۲- ابزاری برای نوشتن یا رسم کردن با جوهر، مرکب یا مایع مشابه دیگر ۳- مداد ۴- (مجاز) استعداد

قلاو Qalov

(۱) آنچه که سر به سر گذاشته یا چیده شده باشد ۲- آنچه که به طور غیر منظم در جایی روی هم انداخته شده باشد ۳- توتینتیریق

قلاوینی تاپماق linitopmoq

۱- طور منظم سر به سر چیدن ۲- (مجاز) چاره‌ی کار رایافتن

قلاوز Qalovuz

(۱) (قد.) ۱- قلاوز ۲- مقدمه‌ی لشکر ۳- راهبر؛ بلد؛ دلیل راه، مولوی

«هرکه در ره بی قلاوزی رود
هر دو روزه راه صد ساله شود»

۴- مستحفظ اردو؛ قراول ۵- جاسوس؛ خبرگیر؛ قلاووز؛ قلابز؛ قیلاووز

قلاش Qalosh

(ص.) ۱- قلاش ۲- بی نام و ننگ ۳- مفلس؛ تهیدست ۴- بی خیر ۵- مجرد ۶- لوند ۷- حيله باز؛ فریبنده؛ مکار ۸- باده پرست؛ میخواره؛ خراباتی، حافظ

«ساقی بیار جامی در خلوتم برون کش
تا در بدر نگر دم قلاش و لایالی»

قلاش لماق Qaloshllamoq

(مص.م.) قلاشی کردن

قلاشلیک Qaloshlik

(۱) ۱- قلاشی ۲- باده پرستی ۳- عیاری ۴- لوندی ۵- بی ننگی ۶- مفلسی؛ تهیدستی

قلاپاق Qalpoq

(۱) ۱- کلاه ۲- پوششی برای سر، که به صورت کاو در آورده باشند و دارای دوره باشد ۳- (گف.) کلاه آهنی؛ کلاهخود ۴- قسمت پهن سر چیزهایی مانند میخ و... میخ قلاپاگی (سر میخ) ۵- چتر؛ چتر آفتابی ۶- طاقی؛ طاقیه

قلاپاقدوز Qalpoqdo'z

← قلاپاچچی

قلاپاقلی Qalpoqli

(ص.) ۱- دارای کلاه؛ ویژگی آنکه کلاه پوشیده باشد ۲- صفت آنچه دارای چتر یا سر پهن (مانند میخ) باشد

قلاپاچچی Qalpoqchi

(۱) کلاه‌دوز؛ کسی که کارش دوختن و آماده کردن کلاه است

قلاص یا کیفیت ضخیم یا انبوه بودن ۲- (مجاز) وضع یا کیفیت صمیمی و دوست بودن

قلینکوق Qalinkuq

(۱) (قد.) شوره‌ی سر؛ شوره‌ی هر چیز که از اثر لزوجتی که بدان رسد منقبض شود، مانند پوستین و پوست

قلیق Qaliqu

(۱) (قد.) هوا

قلیق Qalliq

(۱) ۱- نسبت دختر نامزد شده به پسر جوان ۲- تازه عروس جوان ۳- (گف.) نسبت پسر جوان به نامزدش

قلیق اوینش ~o'ynash

عمل یافتن دیدار و ملاقاتهای پسر جوان با نامزدش

قلاب Qallob

(ص.) ۱- قلاب ۲- قلب زن؛ جعلکار ۳- صفت آنکه چیزهای قلابی را به خورد مردم دهد ۴- فریبکار

قلابلیک Qalloblik

(۱) ۱- عمل یافتن قلبکاری ۲- جعلکاری

قلاب چیلیک Qallobchilik

(گف.) ← قلابلیک

قلماق Qalmoq

(۱) اهالی اساسی جمهوری خود مختار قلماقستان فدراتیوروسیه، که تبار و زبان شان ترکی است؛ قلموق

قلماقی Qalmoqi

← قلماقچه

قلماقچه Qalmoqcha-1

(۱) زبان، ادبیات و فرهنگ مردم قلماق

قلماقچه Qalmoqcha-2

(ص.) قلماقی؛ مربوط یا منسوب به قلماقها؛ رقص (رقص قلماقی)

قلماش Qalmosh

(ص.) قلماش؛ هرزه؛ بیهوده؛ یاه؛ نامعقول

قلماشلیک Qalmoshlik

(۱) قلماشی؛ هرزگی؛ بیهودگی؛ یاوگی؛ نامعقولی

قلاق Qaloq-1

(۱) مواد جامد شده در داخل بینی

قلاق Qaloq-2

(کف.) ← جینجوب

قلاق Qaloq-3

(۱) (اف.) تقلید؛ نمایش یا تکرار رفتار، گفتار، لحن صدا و لهجه‌ی دیگری؛ قلاغ

قلدیره‌ماق Qaldiramoq

(مص.ل.) صدای «قلدیر قولدیر» برآمدن (معمولاً از شکم)

قلدیراق Qaldiroq

(۱) ۱- آنچه که صدای «قلدور قولدیر» پدید آورد ۲- صدای شدیدی مانند آن

قلدیر قولدیر Qaldir-quldir

(ص.) صدایی که از اثر گرسنگی زیاد باد یا درست کار نکردن دستگاه گوارش در شکم تولید شود

قلدیرغاچ Qaldirg'och

(۱) ۱- پرستو؛ پرندۀ از راسته‌ی گنجشک شکلان، دارای بالهای باریک، دم دو شاخه‌ی دراز و نوک کوتاه، که مهاجر و حشره خوار است؛ چلچله ۲- (مجاز) نشانه یا علامت رویدادی

قلین Qalin-1

(۱) مهر؛ پولی که هنگام عروسی از سوی داماد به عروس داده می‌شود

قلین Qalin-2

(ص.) ۱- کلفت ۲- ویژگی آنچه فاصله میان دو نقطه‌ی متقابل سطح (قطر) آن زیاد باشد؛ قطور؛ تخته (تخته‌ی کلفت) ۳- ویژگی آنچه فاصله‌ی پشت و رویش زیاد باشد؛ ضخیم؛ قاغاذ (کاغذ ضخیم)، کورپه (لحاف ضخیم) ۴- صفت آنچه به همدیگر بسیار نزدیک و چسبیده واقع باشند؛ انبوه؛ ساچ (موی انبوه) ۵- غلیظ؛ متراکم؛ سماواردن ~ توتون چیقدی (از سماوار دود غلیظی برآمد) ۶- زیاد؛ فراوان؛ بوگون ~ قار یاغدی (امروز برف زیادی بارید) ۷- (مجاز) قدردان؛ صمیمی؛ نزدیک؛ او مینینگ ~ اورتاغیم (او دوست صمیمی و نزدیک من است)

قلین لیشیش Qalinlashish

(۱) ۱- عمل یافتن ضخیم، انبوه یا زیاد شدن ۲- عمل یافتن صمیمی و نزدیک شدن

قلین لیشماق Qalinlashmoq

(مص.ل.) ۱- ضخیم شدن ۲- انبوه شدن ۳- زیاد شدن؛ فراوان شدن ۴- (مجاز) با هم صمیمی و نزدیک شدن؛ هرچه بیشتر دوست شدن؛ اولر بیر بیرلری بیلن جداقلین لیشیلر (آنها با همدیگر بسیار صمیمی و دوست شدند)

قلین لشتیرماق Qalinlashtirmoq

(مص.م.) قلین لیشماق

قلین لیک Qalinlik

قلین لیک Qalinlik

(۱) ۱- عمل یافتن جمع یا فراهم آمدن ۲- عمل یا یافتن زیاد شدن

قلشماق Qalashmoq

(مص.ل.) ۱- جمع شدن؛ فراهم آمدن؛ گرد آمدن ۲- (مجاز) زیاد شدن

قله شیب یا تماق Qalashibyoqmoq

به مقدار زیاد و متراکم جمع شدن

قلشتیرماق Qalashtirmoq

(مص.مش.) قلشماق

قلب Qalb-1

(۱) ۱- قلب ۲- ← یوره ک؛ دل ۳- (مجاز) مرکز احساسهای عاطفی

قلبی شاد ~ishod

بسیار خرسند

چین قلبدن Chintdan

صادقانه؛ از صدق دل

قلب Qalb-2

(ص.) ۱- صفت آنکه فریبکار و نیرنگ‌باز است؛ آدم (شخص فریبکار و ناراست) ۲- جعلی؛ قلابی؛ دکومنت (سند جعلی) ۳- (مجاز) ناراست؛ ناپاک؛ ایش (کار ناراست یا ناپاک)

قلبکی Qalbaki

(ص.) ۱- قلب؛ جعلی؛ قلابی؛ پول (پول جعلی) ۲- ظاهری؛ دروغین؛ دوستلیک (دوستی دروغین یا ظاهری)

قلبکی لیشیش Qalbakilashish

(۱) عمل یافتن جعلی یا قلابی شدن

قلبکی لیشماق Qalbakilashmoq

(مص.ل.) ۱- جعلی شدن؛ قلابی شدن ۲- بیش از پیش ظاهری یا دروغین شدن ۳- رنگ جعلی یا قلابی گرفتن

قلبکی لیک Qalbakilik

(۱) ۱- وضع یا کیفیت جعلی یا قلابی بودن ۲- عمل یافتن جعل و قلب

قلبکی چی Qalbakichi

(ص.) ۱- دارای عمل یا کردار قلب ۲- فریبکار؛ نیرنگ‌باز

قلبا Qalban

(ق.) از صمیم قلب؛ به طور خالصانه

قلبوز Qalbuz

(۱) (قد.) لقمه؛ خوراکی که یکباره به دهان بگذارند

مقیاس: معیار: عدم معمول و مورد پذیرش

Andazali **انده زه لی**

(ص. ۱) - دارای اندازه: با اندازه: قالب شده ۲ - (مجاز) خوش طرح ۳ - معیاری: استاندارد

Andazasiz **انده زه سیز**

(ص. ۱) - بدون اندازه و طرح ۲ - (مجاز) بد شکل: فاقد طرح و شکل لازم ۳ - غیر معیاری: غیر استاندارد

Andi-1 **اندی**

(۱) (قد.) مهاجر: ناقل

Andi-2 **اندی**

(ص.) پست: بد اصل (از نظر اصیل زادگان)

Andisha **اندیشه**

(۱) - ملاحظه کاری: احتیاط ۲ - فکر: رأی ۳ - شرم: حیا

Andishali **اندیشه لی**

(ص. ۱) - با ملاحظه: عاقبت اندیش: محتاط ۲ - باحیا: با ناموس

Andishasiz **اندیشه سیز**

(ص. ۱) - بی اندیشه ۲ - بی ملاحظه: ناعاقبت اندیش ۳ - بی حیا

Andom **اندام**

(۱) - پیکر: قد: قامت: بدن ۲ - هر عضو بدن

Andoza **اندازه**

→ **انده زه**

Anduh **اندوه**

(۱) (قد.) غم: غصه: عذاب روحی

Anemiya **انیمیه**

(۱) (پزشکی) کم خونی

Anemometr **انیمه متر**

(۱) بادسنج: ابزاری برای اندازه گیری سرعت باد (معمولا) به صورت چند نیمکره ای تو خالی که بر اثر جریان هوا به گرد محوری می چرخند و به وسیله ی دستگاهی تعداد این چرخشها ثبت می شود

Aneroid **انیراید**

(۱) هواسنج: وسیله ی سنجش فشار هوا

Angar **انگر**

(۱) ساختمان مخصوصی که در آن هواپیماها و هلیکوپترها ترمیم می شود

Angina **انگینه**

(۱) (پزشکی) گلودرد: التهاب گلو و دهان: آنژین

Angishvona **انگیشوانه**

انرخیزم

Anarxizm

[=آنارشیزم] (۱) آنارشیزم: مکتب فلسفه ی سیاسی که ضرورت دولت با سازمان های اداری و گسترده رانفی می کند: هرج و مرج طلبی

Anatom **انه توم**

(۱) کسی که آگاه و وارد به علم تشریح است: تشریح کننده: کالبد شناس

Anatomiya **انه تومیه**

(۱) (پزشکی) کالبدشناسی: علم مطالعه ی ساختمان بدن جاندار و ارتباط بخشهای مختلف آن با یکدیگر. که با کالبد شکافی انجام می شود: علم تشریح

Anbar-1 **عنبر**

(۱) درختچه از تیره ی پروانه واران، دارای شاخه های خاردار و گلهای زرد طلایی که از آنها اسانسی بی رنگ، بابوی بسیار مطبوع تهیه می شود

Anbar-2 **عنبر**

(۱) (مردم شناسی) پارچه ای که بر چوبهای چهار گوشه ی تابوت زنان می گسترانند: پارچه ای که به چهار پایه ی تابوت مردان می بندند

Andak-2 **اندک**

(ص.) اندک: کم

Andak-2 **اندک**

(ق. ۱) - اندک ۲ - کم ۳ - کمی: قدری

Andalib **عندلیب**

(۱) بلبل

Andarmon **اندرمان**

(ص.) مشغول: مصروف: باشقه ایشگه ~ بولمه (به کار دیگری مشغول مشو)

Andava **اندوه**

(۱) ماله: ابزاری برای هموار نمودن خاک و پوشاندن تخم زرع شده با آن

Andavalamoq **اندوه و لماق**

(مص. م. ۱) - به وسیله ی ماله هموار کردن ۲ - (مجاز) لا پوشاندن: پنهان کردن

Andavalash **اندوه و لاش**

(۱) عمل یا فرایند هموار کردن خاک به وسیله ی ماله

Andavalashmoq **اندوه و لاشماق**

(مص. مش.) اندوه و لماق

Andaza **اندازه**

[=اندازه] (۱) - اندازه ۲ - نمونه ی تخت کفش، که از مقوا یا چیزی مانند آن آماده می شود ۳ - قالب ۴ -

موقتی وجود بعضی زیستمندان (مانند خواب زمستانی بعضی حشرات و جانوران)

Analitik **انه لیتیک**

(ص.) تحلیلی: متکی بر تجزیه و تحلیل

Anavi **انه وی**

[=انه او] (ض. ۱) - او آن است یا او آنجاست: ~ بیرده گی ایرکک (آن مردی که در آنجاست) ۲ - اشاره به گفته یا موضوع ذکر شده: ~ گپ ایسینگده می؟ (آن حرف "مذکور" را به یاد داری؟)

Analiz **انه لیز**

[=آنالیز] ۱ - آنالیز ۲ - کند و کاو ۳ - تجزیه و تحلیل ۳ - (شیمی) الف) تعیین: جستجو یا آزمایش یک جسم .. ب) تجزیه

Analizator **انه لیزه تور**

(۱) ۱ - وسایل آنالیز کردن ۲ - (زیست شناسی) سیستم عصبی زیستمندان که سیگنال های محیط را دریافت و آنالیز می نمایند

Analogiya **انه لوگیه**

(۱) شباهت: همانندی

Ana-mana **انه منه**

(۱) بهانه: وعده ی بی عمل: ~ بیلن بو آی هم اوتدی (با امروز و فردا کردن هاین ماه هم گذشت)

Ananas-1 **انه نس**

[=آناناس] (۱) ۱ - آناناس ۲ - گیاه علفی از تیره ی نرگسیان، ویژه ی جاهای گرمسیر، دارای برگ گوشتی نوار مانند و خاردار و گلهای خوشه ای خمیده ۳ - میوه ی آن گیاه که بیضوی، آبدار و خوراکی است

Ananas-2 **انه نس**

(۱) نوعی خربزه ی خوشبوی و دارای مغز و تخم سرخ رنگ

Anarxist-1 **انرخیزست**

[=آنارشیزست] (۱) آنارشیزست: آنکه پیرو و یا هوادار آنارشیزم است: هرج و مرج طلب، دولت ستیز

Anarxist-2 **انرخیزست**

(ص. ۱) - مربوط به آنارشیزم ۲ - پیرو یا هوادار آنارشیزم: طرفدار هرج و مرج

Anarxistlik **انرخیزست لیک**

(۱) ۱ - آنارشی ۲ - اعمال خاص آنارشیزست ها ۳ -

هرج و مرج

Anarxiyachi **انرخیه چی**

→ **انرخیزست**

معادل عبور یک کولن در ثانیه

Amperli **امپیر لی**

(ص.) (برق) دارای شدت آمپر

Ampermetr **امپیر متر**

(۱) آمپرسنج: دستگاه اندازه گیری شدت جریان برق

Amper-soat **امپیر ساعت**

(۱) آمپرساعت: واحد سنجش مقدار برق معادل عبور ۳۶۰۰ کولن

Amplituda **امپلی توده**

(۱) (فیزیک) دامنه: وسعت یک حرکت نوسانی:

دامنه ی نوسان: (اف.) امپیلوتود

Ampula **امپوله**

[=آمپول] (۱) ۱ - آمپول ۲ - شیشه ی کوچک سر بسته محتوی داروی تزریقی یا خوراکی ۳ - محتوای چنین شیشه ای

Amputasiya **امپوتاسیه**

(۱) قطع دست یا پای آسیب دیده و بیمار

Amr-1 **امر**

(۱) ۱ - امر: فرمان: دستور ۲ - اختیار: اذن: اجازه

~ima'ruf **امر معروف**

[=امر بمعروف] مسلمانان را به کار نیک سفارش کردن

Amr-2 **امر**

(۱) (قد.) کار: ~ محال (کار ناممکن، بیزگه ~ و خدمت! (برای ما اگر کار و خدمت باشد!)

Amvol **اموال**

(۱) (قد.) دارایی های منقول و غیر منقول

Amyoba **امیزبه**

[=آمیپ] (۱) آمیب: ساده ترین جانور تک یاخته با پاهای کاذب کوتاه که در آب و به صورت انگلی زندگی می کند

Ana-1 **انه**

(ض. ۱) - آن: اشاره به دور: ~ آی (آن ماه است) ۲ - ضمیر اشاره به غیر انسان: ~ طاقچه ده (آن در طاقچه است) ۳ - ضمیر اشاره ی سوم شخص مفرد: ~ کیلیدی (او آمد)

Ana-2 **انه**

(ق.) آهان: به معنی تأکید: انه، کوردینگ می؟ (آهان، دیدی؟)

Anabioz **انه بیاز**

(۱) تجدید حیات: کم شدن تحرک یا بی حرکت شدن

قماق
(۱) زندان ۲- بنایی که در آن متهمان یا گناهکاران را نگهداری می‌کنند؛ بازداشتگاه ۳- وضع یا کیفیت زندانی

قماقخانه
(۱) زندان؛ بنایی که در آن متهمان یا گناهکاران را نگهداری می‌کنند

قمره‌ماق
(م.ص.م. ۱) در بر گرفتن؛ محاط ساختن؛ محصور ساختن؛ شهر اطرافینی تاغلر قمره ب آنگن (پیرامون شهر را کوه‌ها محصور ساخته است) ۲- فرا گرفتن؛ در اختیار یا زیر تأثیر گرفتن؛ پوشاندن آیانغین توتونی همه باقنی قمره ب آلدی (دود آتشسوزی همه جا را فرا گرفت)

قمستی
(ق. ۱) روبرو؛ واقع در روبرو؛ ایکنه اورتاق، توردیلر (هر دو دوست روبروی هم قرار گرفتند)

قمستی قیلماق
روبرو ساختن؛ به ملاقات واداشتن

قمچی
(۱) تازیانه؛ رشته یا تسمه ای از چرم، روده‌ی تابیده (زه) و مانند آن، برای زدن و راندن چهار پایان یا برای شکنجه و آزار؛ شلاق

~bosmoq(solmoq,bermoq)
قمچی با سماق (سالمق، بیرماق)
باز تازیانه یا شلاق زدن؛ تازیانه زدن

~sidanqontomgan
قمچی سیدن قان تامگن
بسیار ظالم، بیرحم و خونریز

~soch
قمچی ساچ
صفت موی درازی که بسیار قشنگ بافته شده باشد

~o'ynatmoq
قمچی اوینتماق
تهدید کردن؛ تهدید به شلاق کردن

قمچی لماق
(م.ص.م. ۱) تازیانه یا شلاق زدن ۲- (مجاز) سخت انتقاد کردن؛ با حرفهای سخت و تند کسی را سرزنش کردن

~Otni
آنی قمچی لماق
(مجاز) به سرعت دست به کار شدن؛ فرصت را از دست ندادن

Qanaqa
قه‌نقه

بستن: ایشیکنی ~ (بستن در) ۳- در داخل جای یا محوطه ای انداختن آمالرنی مانخانه که قمه دی (دامهار اداخل آغل ساخت)

Qamar
قمر
(۱) (کم)؛ آ ۲- نام آقایان و خانمها

Qamariy
قمری
(ص. ۱) قمری ۲- مربوط یا متعلق به قمر ۳- مربوط به کره‌ی ماه ۴- صفت آنچه با گردش ماه تنظیم یا محاسبه شود؛ ~ آیل (سال قمری)

Hijriy ~
هجری قمری
سالشماری هجری بر اساس تقویم قمری

Qamash
قمش
(۱) عمل یا فرایند از دست دادن توانایی دید ۲- عمل یا فرایند زندانی کردن

Qamashmoq
قمشماق
(م.ص.ل. ۱) قابلیت یا توانایی راز دست دادن (بویره در مورد اعضایی مانند چشم، دندان و...)؛ قویاشده کوزیم قمشه دی (در نور خورشید دید چشمم ضعیف شد) ۲- زندانی ساختن

Qamashtirmoq
قمشتیرماق
(م.ص.م. ۱) قمشماق

Qamij
قمیج
(۱) (قد)؛ کفچه؛ کفگیر

Qamish
قمیش
(۱) ۱- نی ۲- گیاه از تیره‌ی گندمیان دارای ساقه‌ی یک تا چهار متری و برگهای بزرگ با پهنک تخت، ویژه‌ی نواحی مردابی، کنار برکه‌ها و رودخانه‌ها که از ساقه‌ی آن در حصیر بافی و سبد بافی استفاده می‌شود؛ بور یای رسمی ۳- ساقه‌ی آن گیاه؛ (اف. غرو) (G'arav)، بویره میان خالی (برعلاوه‌ی واژه‌ی قمیش)

~danbelbog'lab
قمیشدن بیل با غلب
از صدق دل

Qamishquloq
قمیش قولاق
(ص. ۱) صفت اسبی که گوشهایش از حد معمول درازتر و راست باشد

Qamishzor
قمیشزار
(۱) نیزار؛ زمینی که در آن نی بسیار رویده باشد؛ نیستان

Qamich
قمیچ
(۱) (گف)؛ قمیش

Qaltirashmoq
قلتیرشماق
(م.ص.مش. ۱) قلتیره‌ماق

Qaltiroq-1
قلتیراق
(ص. ۱) لرزان؛ ~ درخت (درخت لرزان)

Qaltiroq-2
قلتیراق
(ق. ۱) لرزان؛ در حال لرزیدن

Qaltis
قلتیس
(ص. ۱) باریک؛ حساس؛ ج دخی؛ ~ مسئله (مسئله‌ی حساس) ۲- خطرناک؛ بحرانی؛ ~ واقعه (واقعه‌ی خطرناک)

~ketmoq
قلتیس کیتماق
بی احتیاطی کردن

~odam
قلتیس آدم
(گف.) (شخص خطرناک و خوفناک)

~yemoq
قلتیس بیماق
ضرب خوردن؛ میج خوردن؛ تاب خوردن (پایا) (دستور)

Qaltislik
قلتیسلیک
(۱) ۱- وضع یا کیفیت باریک، حساس یا جدی بودن ۲- وضع یا کیفیت خطرناک یا بحرانی بودن

Qaltuq
قلتوق
(۱) (قد)؛ شاخ گاو وحشی، که سوراخ کنند و در آن قیميز و جزء آن نوشند

Qal'a
قلعه
~ قورغان

Qamal
قمل
(۱) محاصره؛ عمل یا فرایند فرا گرفتن یا بستن گردگرد جایی برای پیشگیری از ارتباط آزادانه‌ی آن با بیرون؛ (گ) قبل

Iqtisodiy ~
اقتصادی قمل
عمل یا فرایند فرا گرفتن یا بستن جای یا کشوری برای پیشگیری از ارتباط آزادانه‌ی اقتصادی آن با کشورهای دیگر

Qamalmoq
قملسماق
(م.ص.ل. ۱) زندانی شدن؛ به زندان افتادن؛ او (یکخی بیل قملدی (او دو سال زندانی شد) ۲- بسته شدن (معمولاً در) آقار یاغبینی طفیلی بول قملدی (از اثر برف باری راه بسته شد) ۳- داخل چیزی در بند ماندن؛ او کواز تیره ده قمله لیپ قالدی (او داخل اپارتمان بند (زندانی) ماند)

Qamamoq
قمه‌ماق
(م.ص.م. ۱) زندانی کردن؛ به زندان انداختن ۲-

Qalqimoq
قلقیماق
(م.ص.ل. ۱) حرکت کردن سطح مایعات؛ لرزیدن یا جنبیدن سطح مایعات ۲- اینسو و آنسو حرکت کردن ۳- بالا آمدن؛ شرقدن قویاش قلقيب چیقدی (خورشید از شرق بالا آمد)

Qalqiq
قلقیق
(ص. ۱) متحرک؛ در جنبش و توج (بیشتر در مورد مایعات)

Qalqitmoq
قلقیتماق
(م.ص.م. ۱) قلقیماق

Qalqon
قلقان
(۱) ۱- سپر ۲- صفحه‌ی فلزی دسته دار محکمی که جنگجویان برای پیشگیری از برخورد ضربه با خود بر می‌داشتند ۳- (مجاز) وسیله‌ای که برای پیشگیری از آسیب و خطر به کار رود؛ خوف سیزلیک ~ ی (سپر امنیتی)

Ko'krag(ko'ks,o'z)ini~qilmoq
کوکرکی (کوکسی، اوزی) نی قلقان قیلماق
با فداکاری دفاع یا حمایت کردن

Qalquvchan
قلقوچچان
(ص. ۱) دارای حالت شناور متحرک؛ در حالت جنبش (سطح مایعات) ۲- صفت آنچه از پایین به بالا بیاید؛ بالا شونده؛ ~ بولاق سووی (آب بالا شونده‌ی چشمه)

Qaltabon
قلتابان
(۱) (مست) جاکش؛ کسی که وسیله‌ی هماغوشی مردان را با زنان روسپی فراهم آورد؛ دلال محبت؛ دیوث

Qaltillamoq
قلتبلماق
(م.ص.ل. ۱) (گف.) لرزیدن

Qaltirama
قلتیرمه
(ص. ۱) لرزان ۲- دارای لرزش ۳- سددست و ناپایدار ۴- (پزشکی) بیماری لرزش اعضا ۵- (گف.) ~ قاقشال

Qaltiramoq
قلتیره‌ماق
(م.ص.ل. ۱) لرزیدن ۲- در جای خود به صورت غیرارادی و بیلی تکان خوردن ۳- (گف.) مجاز) بسیار خسیسی کردن؛ از اثر یخل به لرزه و پیچ و تاب افتادن

Qaltiratmoq
قلتیره تماق
(م.ص.م. ۱) قلتیره‌ماق

Qaltirash
قلتیره‌ش
(۱) عمل یا فرایند لرزیدن

قناعت لنتیر ماق **Qanoatlantirmoq**

(م.ص. ۱) - قناعت دادن ۲ - راضی کردن؛ خرسند ساختن

قناعتلی **Qanoatli**

(ص.) قانع؛ صفت آنکه به آنچه می‌گیرد خرسند باشد

قناعت سبز **Qanoatsiz**

(ص.) صفت آنکه به آنچه می‌گیرد خرسند یا راضی نباشد

قنار **Qanor**

(ا.) جوال بزرگ

قناره **Qanora**

(ا.) ردیفی از جنگکها برای آویختن گوشت

قنات **Qanot**

(ا.) ۱ - بال ۲ - اندام پرواز در پرندگان، حشره‌ها و خفاش ۳ - ساخت مسطحی شبیه بال پرندگان در کناره‌ی کابین یا بدنه‌ی هواپیما که با جفت خودش در طرف مقابل عامل مهم بلند شدن و حفظ تعادل هواپیما در آسمان است ۴ - گلگیر روی چرخ وسیله‌های نقلیه ۵ - سویا کناره‌ی چیزهای گسترده و دراز: بنائینگ سول ۶ - ی (پهلوی چپ ساختمان) ۶ - هر یک از صفحات در یا دریچه ۷ - توده‌های دو کنار پل؛ پلکان و غیره ۸ - (نظامی) هر یک از دو جناح (راست یا چپ) لشکر یا جبهه‌ی جنگ ۹ - (سیاسی، مجاز) هر یک از جناح‌های راست یا چپ در یک حزب یا سازمان سیاسی ۱۰ - (مجاز) تکیه گاه؛ پشتیبان؛ ایشلریمده: تم مینینگ یم (در کارهایم پدرم تکیه گاه من است)

قنات بغیش لماق (بیرماق) **~bag'ishlamoq(bermoq)**

کمک کردن؛ روحیه دادن

قنات قاقماق **~qoqmoq**

۱ - بال زدن؛ تکان دادن بال‌ها ۲ - پریدن

قناتینی قه بیر (سیندیر) ماق **liniqayir(sindir)moq**

ضربه یا آسیب روحی، تنی یا مادی سخت رساندن

قناتی آستیده بولماق **~iostidabo'lmoq**

در پناه یا حمایت کسی بودن

قناتی آستیده سقلماق **~iostidasaq'lamoq**

در پناه یا حمایت خود نگهداشتن

قندقرس **Qand-qurs**

(ا.) انواع فراورده‌های قنادی

قنجیر **Qanjir**

(ا.) پرندۀ از راسته‌ی غازسانان، دارای نوک پهن یا باریک که از گیاهان آبی، دانه‌ها، حشرات و نرم‌تنان تغذیه می‌کند

قنجیر غه **Qanji(r)g'a**

(ا.) فتراک؛ ترک بند زین اسب؛ تسمه ای که به زین اسب می‌بندند؛ (اف، سنگ‌لاخ) قنچوغه

قنجیق **Qanjiq-1**

(ا.) سنگ ماده؛ ماده سنگ؛ قنچیق؛ قانجیق

قنجیق **Qanjiq-2**

(ص.) (دشنام) بدکاره؛ فاحشه

قنجیغه **Qanjig'a**

← قنجیر غه؛ قنچوغه

قنی **Qani-1**

(ق.) کو؛ واژه‌ای برای پرسش از جای چیزی یا کسی: قلم؟ (قلم کو؟)

قنی **Qani-2**

(ح.) واژه‌ای برای ترغیب، تشویق، خواهش و به کار انداختن شخص یا اشخاص: یم تیزراق قیمیرلنگ! (یالاله زودتر بچینید!)

قنی ایندی **~endi**

واژه‌ای برای آغاز صحبت؛ خوب می‌شد که: یم او کیلسه ایدی (خوب می‌شد اگر او می‌آمد)

قناعت **Qanoat**

(ا.) قناعت؛ قانع بودن؛ پس کردن؛ پسندگی

قناعت قیلماق **~qilmoq**

۱ - قناعت کردن؛ بیشتر طلب نکردن؛ به همان ساختن یا پسندیدن ۲ - راضی شدن

قناعت لئرلی **Qanoatlanarli**

(ص.) قابل قناعت

قناعت لئرسیز **Qanoatlanarsiz**

(ص.) غیر قابل قناعت؛ قناعت نکردنی

قناعت لئتماق **Qanoatlanmoq**

(م.ص.ل.) ۱ - قانع شدن آمو مسئله‌دها، او چون بیترلی دلیلیر کیره ک (برای قانع شدن در این مسئله دلایل کافی لازم است) ۲ - پسندیدن؛ او آزینه یاردمگه قناعت لئدی (او به کمک اندک پسندید کرد)

قناعت لئتیر لرلی **Qanoatlanlarli**

(ص.) دارای ویژگی قناعت‌دهنده

غیر مشخص باشد: یم شهر (شهری)، یم واقعه (رویدادی)

قنده غاچ **Qandag'och**

(ا.) ۱ - توسکا ۲ - تیره‌ای از گیاهان دولپه‌ای بی گلبرگ درختی یا درختچه ای، دارای برگ‌های ساده منفرد، عموماً یک پایه و دارای گل آذینهای نرماده، مجتمع و به صورت نوعی سنبله و میوه‌ی فندقه، چوب درختان این تیره ارزش صنعتی دارد ۳ - جنسی از تیره‌ی توسکا با پوست تنه‌ی خاکستری، سنبله‌ی گل‌های نرم‌راست و کپه با فلس‌های کلفت و سخت؛ توسه

قنده‌ی **Qandday-1**

(ص.) ۱ - شیرین چون قند ۲ - خوشایند ۳ - (گف.) مجاز) خوب؛ پسندیده: یم باله (بچه‌ی خوب)؛ قنددیک

قنده‌ی **Qandday-2**

(ق.) (گف.) محار) به صورت نقد؛ بغدا؛ پولنی یم قییب آندی (پول را نقد گرفت)

قنددان **Qanddon**

[قندان] (ا.) قندان؛ ظرف کوچکی برای قرار دادن حبه‌های قند؛ از اسباب چایخوری

قندیل **Qandil**

(ا.) ۱ - قندیل ۲ - چراغی که دارای یک یا چند حباب است و بویژه نوعی که از سقف آویزان شود؛ لوستر ۳ - (قد.) چراغی که بر سقف یا دیوار می‌آویختند ۴ - آنچه مانند قندیل از جایی آویزان شود؛ موز یم (قندیل یخ) ۵ - (گیاه‌شناسی) نام نوعی سیب

قندلی **Qandli**

(ص.) ۱ - دارای قند ۲ - شیرین

قندالت **Qandolat**

(ا.) ۱ - نقل؛ نوعی شیرینی به شکل دانه‌های کرخوی یا بیضی سفید کوچک که از شیرینی شکر، ادویه، مواد معطر و آرد می‌سازند و در میان هر دانه‌ی آن مغز نخود پخته، بادام یا دانه‌ی زردآلو می‌گذارند ۲ - تمام انواع محصولات قنادی

قندالت فروش **Qandolatfurush**

(ا.) قناد؛ کسی که کارش فروختن شیرینی است

قندالتچی **Qandolatchi**

(ا.) قناد؛ کسی که کارش آماده کردن یا فروختن شیرینی است؛ فدچی

قنداق **Qandoq**

← قنده‌ی

(ق.) (گف.) ۱ - چطور ۲ - چگونه: او یم ایشله‌یدی؟ (کار او چگونه است؟) ۳ - اجرا؛ به چه علت؛ بوی ایشنی یم

قیلدینگ؟ (به چه علتی این کار را کردی؟)

قه نقه ننگی **Qanaqanggi**

(گف.) ← قه نقه

قه نقه‌سی **Qanaqasi**

(ق.) (گف.) کدام؛ واژه‌ای که برای پرسیدن از هویت چیزی (یا کسی) به کار می‌رود؛ چگونه؛ بوی گز لئردن یم سینگه کیره ک؟ (کدام یک از این پارچه‌ها را لازم داری؟)

بوقه نقه‌سی بولدی؟ **Bu~bo'ldi?**

برش حاکی از تعجب در مورد رویدادی؛ چه کار شد؟!

قه نقه‌سیبگه **Qanaqasiga**

(ق.) (گف.) ← قنقه

قند **Qand**

(ا.) ۱ - قند ۲ - جسم جامد سفید رنگ و شیرین حاصل از شیرینی چغندر قند یا کر که با آسانی در آب حل می‌شود ۳ - (شیمی) هر هیدرات کربن شیرین ۴ - (مجاز) هر چیز بسیار شیرین و خوشایند

قندکسل لیگی **~kasalligi**

(گف.) دیابت؛ بیماری قند

قند جای **~choy**

جایی که با انداختن شکر یا قند شیرین ساخته شده باشد

قندهله **Qandala**

(ا.) (جان) سانس؛ حشره‌ی خونخوار از تیره‌ی ساس‌ها، دارای بدن پهن مایل به قرمز یا بوی بد

قندقه **Qandaqa**

← قنده‌ی

قنده‌ی **Qanday**

(ق.) چگونه؛ واژه‌ای برای پرسش از حالت، وضعیت یا کیفیت: یم قییب کیلدینگ؟ (چگونه) (یا از چه راهی) آمدی؟! (اف.) قنداق

قنده‌ی بولمه سبن (بولسه هم) **~bo'lmasin(bo'isaham)**

۱ - به هر حال؛ به هر صورت ۲ - با وجود دشوار بودن؛ با وجود دشواری

قنده‌ی قیلدی؟ **~qilay?**

چه چاره کنم؟ چطور کنم؟

قنده‌ی دبر **Qandaydir**

(ح.) واژه‌ای برای نشان دادن چیزی که چگونگی آن

قره مه قرشی **Qarama-qarshi**
(ص. ۱) - ضد ۲ - مخالف ۳ - ناسازگار ۴ - ویژگی وضع یا جهتی که با دیگری سازگار نباشد ۵ - ویژگی حرکت یا عملی که جهت عکس دیگری باشد: او بیزلرگه ~ چیقدی (او مخالف ماقرار گرفت) ۶ - روبرو: مقابل

قره مه قرشیلک **Qarama-qarshilik**
(۱. ۱) - ضدیت ۲ - مخالفت ۳ - ناسازگاری ۴ - وضع یا کیفیت ناسازگار بودن وضع یا جهتی ۵ - وضع یا کیفیت عکس جهت دیگری بودن حرکت یا عملی ۶ - وضع یا حالت روبرو بودن

قره ملیک **Qaramlik**
(۱. ۱) - وابستگی ۲ - وضع یا کیفیت وابسته بودن ۳ - وضع یا کیفیت فاقد استقلال، اختیار، رأی یا عمل بودن ۴ - وضع یا حالت زیر تأثیر یا فرمان دیگری بودن: اولر نینگ قره م لیگیدن قوتیلش کیره ک (از تأثیر و فرمان آنها بایستی رهایی یافت)

قره ماق **Qaramoq**
(م. ص. ۱. ۷) - دیدن ۲ - دریافتن چیزی از راه چشم، فرستادن تصویر آن به مغز و پردازش آن ۳ - دریافتن: فهمیدن: درک کردن: قره سم باله نینگ ایسخیغی بار، در حال شفاخانه گه: لیب باردیم (دریافتم که بچه تب دارد، فوراً به بیمارستان بردمش) ۴ - پروردن: مواظبت کردن: گلرگه ~ (گلها را پرورش کردن) ۵ - (گف.) درمان کردن: دکتور او غلیم گه یخشی قره دی (پزشک پسر مرا خوب درمان کرد) ۶ - در اختیار یا تصرف بودن: آبویر دولت گه قره یدی (این زمینها در تصرف دولت است) ۷ - بررسی یا تحصیل کردن: مجلس مسئله نی قره ب چیقدی (مجلس مسئله را مورد بررسی قرار داد) ۸ - (مجاز) اعتنا، التفات یا توجه کردن: آجنجلدن سونگ ایری قره مه ی قویدی (پس از جنجال شوهرش التفاتی نشان نداد) ۹ - تقلید یا پیروی کردن: او دایم باشقه لرگه قره ب ایش توته دی (او همیشه به تقلید از دیگران کار می کند) ۱۰ - آزمودن: باله نی ایشله تیب قره چی، قولیدن ایش کیله دی می، یوق می! (بچه را امتحان کن، ببین که از دستش کاری بر می آید یا نه!) ۱۱ - انتظار کشیدن، چشم براه شدن: آمین سینگه بیر ساعت قره ب تور دیم (من یک ساعت منتظرت نشستم) ۱۲ - روبرو بودن: او یلر جنوبگه قره گن (خانه ها رو به جنوب اند) ۱۳ - مربوط یا منسوب بودن: عقل یا شگه قره مه دی (عقل مربوط به سن نیست)

قه قسقه **Qaqqa**
(ق. ۱) (گف. ۱) - کجا؟ ۲ - کدام سو؟ ۳ - باله لر ~ کیتدی لر؟ (بچه ها کدام سو رفتند؟) قه یاققه

قق - قق **Qaq-qaq**
(ص. ۱) صدای مرغ خانگی

ققه ی ماق **Qaqqaymoq**
(م. ص. ۱) راست ایستادن: سیخ ایستادن

ققه ی گن آدم **Qaqqayganodam**
تبل: بیکاره: آنکه کار کردن خوشش نیاید

ققره ماق **Qaqramoq**
(م. ص. ۱) از فرط بی آبی خشک شدن: ققره گن چول (صحرای خشک و بی آب)

ققرق **Qaqroq**
(ص. ۱) خشک و بی آب

ققشه ماق **Qaqshamoq**
(م. ص. ۱) - به شدت به درد آمدن ۲ - به لرزه آمدن: لرزیدن ۳ - خشکیدن: آچوب قویاشده قوریب ققشبیدی (چوب در نور خورشید کاملاً خشک شده است) ۴ - (مجاز) از فرط بی آبی خشکیدن و نابود شدن: ... سو بولمسه عالم قوریب ققشه ی دی ... بدون آب همه چیز نابود می شود ۵ - زار زار گریستن ۶ - با درد و حسرت حرف زدن: او بوتون دردلرینی ققشب ایتیپ بیردی (او با درد و حسرت رنجهایش را گفت)

ققشماق **Qaqshatmoq**
(م. ص. ۱) ققشه ماق

ققشستقیح **Qaqshatqich**
(ص. ۱) - قاطع ۲ - کمر شکن: بسیار سنگین ۳ - شدید و سخت: دشمنگه ~ ضربه بیریلدی (به دشمن ضربه ی شدید و سختی داده شد)

قره بوران **Qaraburon**
(۱) قره بوران: باد گرمی است که از سوی شمال خاوری منطقه ی تاریم واقع در سین کیانگ (ترکستان چین) می وزد

قره م **Qaram**
(ص. ۱) - وابسته ۲ - زیر فرمان یا تأثیر دیگری ۳ - فاقد استقلال، اختیار، رأی و عمل: ~ مملکت (کشور فاقد آزادی، ~ آدم (شخص فاقد اختیار یا عمل آزاد) ۴ - نیازمند به وجود دیگری: کسل او غیل و بله چقه سی یکه چالگه ~ (پسر بیمار و بچه هایش فقط زیر تأمین پیر مرداند)

(م. ص. ۱) با کبر و خودسازی سینه جلو دادن: خودنمایی کردن

Qappayganraqamlar
قپه یگن رقملر (مجاز) ارقام مبالغه آمیز

Cho'ntagiqappaydi
چونتگی قپه ی دی (مجاز) پولش زیاد شد

Qappaytirmoq
قپه ی تیر ماق (م. ص. ۱) قپه ی ماق

Qaptal
قپتل (۱) (گف.) هر یک از دو سوی راست و چپ چیزی: قپتال: قپتال

Qaqa
ققه (۱) (اف.) شیرینی

Qaqajon
ققه جان (ص. ۱) بسیار پر حرف: وراج

Qaqalamoq
ققه قه لmaq (۱) قه قق لmaq

Qaqanoq
ققنه ااق (۱) فراورده ی خوراکی از شیر ماک یا آغوز گوسفند

Qaqaqlamoq
ققه قق لmaq (م. ص. ۱) صدای «قق قق» کشیدن (توسط مرغ خانگی)

Qaqildoq
ققیلداق (ص. ۱) پر حرف: صفت آنکه با پر حرفی تظاهر به چیز فهمی کند

Qaqillamoq
ققیلماق (م. ص. ۱) - قه قق لmaq ۲ - (مجاز) با تظاهر به چیز فهمی پر حرفی کردن ۳ - (اف. گف.) نالیدن یا شکوه کردن، بویژه از روزگار و وضع اقتصادی

Qaqir
ققیر (۱) زمین خشک و بی آب

Qaqirlamoq
ققیر لmaq (م. ص. ۱) با صدای بلند خندیدن: قهقهه زدن

Qaqirlash
ققیرلش (۱) عمل یا فرایند خندیدن با صدای بلند:

Qaqirlashmoq
ققیرلشماق (م. ص. ۱) با هم با آواز بلند خندیدن

Qaqir-ququr
ققیر قوقور (۱) آشغال: هر چیز خرت و پرت

O'z~iostigaolmoq
اوز قناتی آستی (تگی) گه آلماق
در پناه یا حمایت خود گرفتن

Qanotsiz
قناتسیز (ص. ۱) فاقد بال ۲ - (مجاز) فاقد توانایی پرواز

Qanotli
قناتلی (ص. ۱) بالدار: دارای بال ۲ - (مجاز) پرواز کننده

Qantar
قنستر (۱) حالتی از سفت و کوتاه لگام بستن اسب (معمولاً اسب مانده و عرق کرده) به قاچ زین، که از اثر آن اسب قادر به خوردن و آشامیدن نمی باشد ۲ - عمل یا فرایند بازداشتن از خوردن و آشامیدن ۳ - (گف.) وضع یا کیفیت بدون استفاده یا کاربرد ماندن ۴ - میخی در میدان و دور از آخر که اسب «قنتر» شده را به آن ببندند

Qanzimoq
قنسریماق (م. ص. ۱) بیش از حد سخت شدن (در مورد خمیر دیر مانده)

Qanshar
قنسشر (۱) قسمت انتهایی بالای بینی (بالا تر از میان دوا برو)

Qancha
قنچه (ق. ۱) - چقدر ۲ - واژه ای که برای پرسش از مقدار چیزی یا کاری به کار می رود: ~ پولینگ بار؟ (چقدر پول داری؟) ۳ - بسیار: بوایش ~ یخشی! (این کار بسیار خوب است) ۴ - هر قدر: هر اندازه: به هر اندازه یا مقدار: ~ اورینسه، فایده سیز (هر قدر تلاش کند، بی فایده است)

Qanchadan-qancha
قنچه دن قنچه (ح.) واژه ای برای نشان دادن مقدار یا تعداد بسیار زیاد، ولی نامعلوم: اوروش ~ انسانلرنی نابود قیلدی (جنگ انسانهای زیادی را نابود کرد)

Qapishish
قپیشیش (۱) عمل یا فرایند چسبیدن یا به هم تنگ نزدیک شدن

Qapishmoq
قپیشماق (م. ص. ۱) چسبیدن: به هم خیلی نزدیک شدن: قار ن آرقه گه ~ (شکم به پشت چسبیدن (لاغر شدن))

Qapishtirmoq
قپیشتیر ماق (م. ص. ۱) چسباندن: به هم نزدیک ساختن

Qappaymoq
قپه ی ماق

بچه‌ی کوچک: خردسال

بوی‌بیر قریچ
(مجاز) کوتاه‌قد: کوتوله

Bo'yibir~tiliqirq~
بوی‌بیر قریچ، تیلی قیرق قریچ
کودک پر حرف: بچه‌ای که حرفهای گنده گنده می‌زند

Tilibir~
تیلی‌بیر قریچ
(مجاز) زبان دراز: رک: تند زبان

Qarichlamoq
قریچ‌لماق
(مص.م.) وجب کردن: اندازه کردن طولی با واحد طول وجب

Qarmoq
قرماق
(ا.ا) قلاخ‌ب ماهیگیری ۲- (مجاز) وسیله یاروشی برای گرفتاری یا حصول چیزی (یا کسی): او قیزنی خام وعده لر قرماغیگه ایلینتیردی (او دختر را اسیر وعده‌های خامش ساخت)

Qaro
قرا
← قاره

Qarobat
قرا‌ب‌ت
(ا.ا) ۱- قرا‌ب‌ت ۲- نزدیکی: نزدیک بودن ۳- خویشاوندی

Qarobosh
قرا‌ب‌اش
(ا.ا) (قد، مجا) مملوک و برده. خواه مرد باشد و خواه زن

Qarobug'o
قرا‌ب‌و‌غا
[=قرا‌ب‌غا] (ا.ا) (قد) ۱- قرا‌ب‌غا ۲- منجینی که در جنگ به کار می‌بردند. منجینی را به قرا‌ب‌و‌غا تشبیه کرده به آن نامیده‌اند ۳- به معنی ترکیبی گاونر سیاه در ترکی قدیم و میانه به علت قدرتمند بودن و پر زور بودن «بو‌غا» نام این جانور بر مردان گذاشته می‌شد. مق. آقبو‌غا: آقبوقا

Qaroji
قرا‌ج‌ی
(ا.ا) (قد) گدا و سائل که بر در خانه‌ها گردد

Qaroko'z
قرا‌ک‌وز
(ا.ا) ۱- چشمان سیاه ۲- آنکه دارای چشمان سیاه است

Qarol
قرا‌ل
(ا.ا) ۱- برده ۲- آنکه در خدمت کسی باشد: خدمتکار

Qarollik
قرا‌ل‌لیک
(ا.ا) وضع یا کیفیت خدمتکار بودن: خدمتکاری

Qaroltg'u
قرا‌ل‌ت‌گ‌و

(ا.ا) ۱- عمل یا پاداش خوب در برابر خوبی کسی ۲- انتقام: تقاضا

~siqaytdi
قریمته‌سی قیتدی
۱- پاداش نیکویی خود را گرفت ۲- انتقام پس داد: جزای عملش را دید

Qarindosh
قرینداش
(ا.ا) ۱- مردم دارای سلسله‌ی نسب پدری مشترک ۲- قوم ۳- (قد) برادر

Qarindoshlik
قرینداش‌لیک
(ا.ا) وضع یا کیفیت قوم بودن

Qarindosh-urug'
قرینداش‌اوروغ
(ا.ا) قوم و خویش

Qarindosh-urug'lik
قرینداش‌اوروغ‌لیک
قرینداش‌اوروغ‌لیک
(ا.ا) وضع یا کیفیت قوم و خویش بودن

Qarindoshchilik
قرینداش‌چیلیک
(ا.ا) ۱- وضع یا رابطه‌ی قومی

Qari-qartang
ق‌ری‌ق‌رت‌نگ
(ص) پیران و بزرگسالان مختلف

Qari-quri
ق‌ری‌ق‌وری
(ا.ا) تنی چند سالمند: سالمندان

Qaritmoq
ق‌ری‌ت‌ماق
(مص.م.) (مجاز) پیر کردن: کسی را بر اثر آزار دادن طولانی فرسوده کردن

Qariya
ق‌ری‌ی‌ه
(ص) ۱- پیر: دارای سن زیاد: سالخورده: سالمند: قری

Qariyb
ق‌ری‌ب
(ق.ا) ۱- تقریباً: به تقریب: به طور تقریب: ایشلرنی ~ بیتیردیک (کارها را تقریباً تمام کردیم) ۲- تخمیناً: ایکی اریق آره‌سی ~ یوز متر کیله‌دی (فاصله میان دو جوی تخمیناً صد متر خواهد بود)

Qari-yosh
ق‌ری‌ی‌اش
(ص) ۱- پیر و جوان

Qarish
ق‌ری‌ش
(گف.) ← قریچ

Qarich
ق‌ری‌چ
(ا.ا) ۱- وجب ۲- طول نوک انگشت شست تا نوک انگشت کوچک پنجه‌ی دستی که انگشتانش کاملاً از هم گشوده شده باشد ۳- واحد طول سنتی برابر با همین طول
بیر قریچ‌باله

Birtbola

ارزیابی ذهنی: ایستار: نقطه‌ی نظر: برخورد ۴- داوری
غریزی و عاطفی

Qarashli
ق‌ره‌ش‌لی
(ص) ۱- مربوط: مین اوزیمگه ~ ایشلرنی بجریدیم (من کارهای مربوط خود را اجرا کردم) ۳- متعلق: وابسته: بو بنالر دولتگه ~ (این بناها متعلق به دولت است)

Qarashmoq
ق‌ره‌ش‌ماق
(مص.مش.) ق‌ره‌ماق

Qardosh-1
ق‌رد‌اش
(ا.ا) ۱- قوم و خویش ۲- خویشاوند ۳- دوست: نزدیک و صمیمی چون برادر: قارداش

Qardosh-2
ق‌رد‌اش
(ح.) واژه‌ی احترام آمیز برای شخص همسن و سال: دوست: برادر: ~ بیر آز یاردم قیلینگ (برادر کمی کمک کنید): قارداش

Qardoshlarcha
ق‌رد‌اش‌ل‌ر‌چه
(ق.) به شیوه‌ی دوستان یا برادران: دوستانه: برادروار: او ایشیمگه ~ یاردم بیردی (او به کارم دوستانه کمک کرد)

Qardoshlik
ق‌رد‌اش‌لیک
(ا.ا) وضع یا کیفیت قوم و خویش یا دوست و آشنا بودن: خویشاوندی: دوستی: قارداش‌لیک

Qari-1
ق‌ری
(ا.ا) (قد) ۱- واحد طول سنتی برابر با فاصله‌ی مفصل دوش تا سرانگشتان و در زمان و مناطق مختلف نام و اندازه‌ی متفاوت داشته است الف) گزب (ذرع ج) در خیه ۱۴۵ سانتی متر) خان قری (در ترکستان ۲۱۵ سانتی متر)

Qari-2
ق‌ری
(ص) ۱- ق‌ری‌یه

Qarilik
ق‌ری‌لیک
(ا.ا) پیری: وضع یا حالت سالمند بودن: سالخوردگی

Qarimoq
ق‌ری‌ماق
(مص.ل.) ۱- پیر شدن ۲- عمر زیاد کردن ۳- فرسوده شدن

Qarimsiq
ق‌ری‌م‌سیق
(ص) ۱- مانند سالمند، همانند پیر

Qariqlik
ق‌ری‌م‌سیق‌لیک
(ا.ا) وضع یا کیفیت سالمند به نظر رسیدن

Qarimta
ق‌ری‌م‌ت‌ه

Qarabtur(ing)!
ق‌ره‌ب‌ت‌ور‌ینگ!
عبارتی حاکی از تهدید

Qarabturmoq(o'tirmoq)
ق‌ره‌ب‌ت‌ور‌ماق (اوتیرماق)

۱- التفات نشان دادن: اعتنا کردن ۲- بی پروا بودن: در اجرای کار با دیگران هم‌نوا شدن ۳- منتظر شدن ۴- مواظب یا مراقب شدن

Qaraq
ق‌ره‌ق
(ا.ا) (قد) ۱- کره‌ی چشم را گویند که قسمت اصلی عضو حس بینایی است: مقله ۲- سیاهی و سفیدی چشم

Qarata
ق‌ره‌ت‌ه
(ح.) ۱- به سوی: حیوانگه ~ ایکخی اوق آتدی (به سوی حیوان دو تیر شلیک کرد) ۲- خطاب: به عنوان: یاشلرگه ~ ایزگو سوزلر ایتیلدی (به عنوان جوانان حرفهای خوبی گفته شد)

Qaratmoq
ق‌ره‌ت‌ماق
(مص.م.) ۱- ← ق‌ره‌ماق ۲- توجه کسی را به خود یا چیزی جلب کردن

Qaratqich
ق‌ره‌ت‌قیچ
(ا.ا) ۱- نشانه: علامت ۲- نشان دهنده: دلالت کننده: اشاره کننده

~kelishigi
ق‌ره‌ت‌قیچ‌کی‌لیش‌یگی
(دستور) نشانه‌ی اضافت و نسبت (مانند واژه‌ی «نینگ»): گل نینگ برگگی (برگ گل، مینینگ کتابیم (کتاب من))

Qarattirmoq
ق‌ره‌ت‌ت‌یر‌ماق
(مص.و.) (ا.ا) ق‌ره‌ت‌ماق

Qarag'ay
ق‌ره‌غ‌ه‌ی
(ا.ا) کاج: درخت مخروطی یکپایه از تیره‌ی کاجها که نوع معمولی آن با ساقه‌ی بلند و قریباً استوانه‌ای دارای انشعابهای فرعی در انتهای ساقه است و برگهای سوزنی آن جفت جفت در غلافی جا دارند و میوه آن مخروطی است

Akang~
ا‌ک‌نگ‌ق‌ره‌غ‌ه‌ی
(گ) ما برادرت هستیم (کسی که خودستایی کند، به جای ضمیر «من» ضمیر «ما» را به کار می‌برد)

Qarag'ayzor
ق‌ره‌غ‌ه‌ی‌زار
(ا.ا) جایی که در آن کاج بسیار رویده باشد: جنگل کاج

Qarash
ق‌ره‌ش
(ا.ا) ۱- نگرش ۲- عمل یا فرایند نگرستن ۳- شیوه‌ی

(۱) حواصیل: پرنده از تیره‌ی حواصیلیها، دارای پاهای بلند و گردن دراز، منقار نوک تیز، بالهای پهن و گرد و دم نسبتاً کوتاه (فع) از ماهیها، دوزیستان و حشرات تغذیه می‌کنند و دسته جمعی آشیانه می‌سازند

Ekinlar~daybo'tibturibdi

ایکین لر قرقره ده‌ی بولیب توریبدی

کشتها خیلی خوب رشد کرده است

Qarqunoq

(۱) پرنده‌ی کوچک از تیره‌ی گنجشکها، نوک کوتاه و کج، که از حشرات تغذیه می‌کند

Qarqog'

قرقاغ

(۱) بیابان بی آب و گیاه

Qar-qur

قر-قرو

(صو.) صدایی که از شکم یا درون کسی برآید

Qarr

قر

(صو.) صدای کلاغ و بعضی پرنده‌های دیگر

Qars-1

قرس

(۱) (اف.) روسری؛ پارچه‌ای معمولاً سه گوش یا چهارگوش که با آن زنان سر خود را می‌پوشانند

Qars-2

قرس

← قرسک

Qars-3

قرس

(۱) ۱- پوشش ۲- بالا پوش و عبا از کرک شتر و پشم گوسفند

Qars-3

قرس

(صو.) صدای برخورد دو چیز سخت به هم؛ صدای سیلی؛ صدای شکستن چوب خشک

Qarsak

قرسک

(۱) عمل کف زدن

~ikkiqo'ldanchiqadi

قرسک ایکی قولدن چیقه دی (مثل)

« صدای دودست برآید »

Qarsakbozlik

قرسک بازلیک

(۱) عمل یا فرایندی برای تأیید یا رد کردن چیزی

Qarsakchi

قرسکچی

(۱) آنکه کف می‌زند

Qarsillama

قرسیلمه

(ص.) صفت آنچه صدای «قرس» بکشد

Qarsoq

قرساق

(۱) جانور پستاندار گوشتخوار از تیره‌ی سگسانان، مشابه روباه ولی کوچکتر از آن

مواظبت: او حاضر هم دکتور ~ یده (او فعلاً هم زیر نظر پزشک است)، جنایت صادر بولگن جای حالی هم پلیتسیه ~ یده (محل جنایت فعلاً هم زیر نظارت پلیس است)

Qarovsiz

قراوسیز

(ص.) ۱- فاقد وابستگی یا تعلق ۲- دور از رسیدگی، نظارت یا مراقبت: ایکین لر کوپ وقتدن بویان ~ قالگن (کشتها از مدت‌ها بدینسو بدون مراقبت مانده است)

Qarovsizlik

قراوسیزلیک

(۱) ۱- وضع یا کیفیت فاقد نظارت یا مراقبت بودن ۲- وضع یا حالت محروم از مواظبت یا رسیدگی بودن

Qarovchi

قراوچی

(۱) ۱- مراقب ۲- نگهبان ۳- آنکه به چیز یا کسی رسیدگی یا نظارت کند ۴- پرورش کننده: باله لرگه ~ عیال (زن پرورش کننده کودکان)

Qaroxito

قراختا

(۱) ۱- نام یکی از اقوام ترکی ۲- بخشی از ختا که مسکن قوم نامبرده است

Qaroxon

قراخان

(۱) ۱- امیر سپاه یکی از سرداران افراسیاب (الپ ایرتونگه) ۲- پادشاه هند معاصر با اسکندر مقدونی ۳- جد سلسله‌ی قراختاییان؛ قره خان

Qarog'u-1

قراغو

(۱) (شیمی) زاج؛ زاگ؛ هر یک از سولفاتهای مضاعف فلزات سه ظرفیتی و یک ظرفیتی؛ زاج

Qarog'u-2

قراغو

(ص.) کور؛ نابینا؛ اعمی

Qarocho

قراچه

(ص.) سیاه و ش؛ سیاه گون؛ قاره چه؛ قره چه؛ مق. آفچه

Qarochuri

قراچوری

(۱) ۱- قراچوری ۲- شمشیر دراز ۳- شمشیر زن

Qarochurko'ti

قراچورک اوتی

(۱) ۱- سیاهدانه ۲- گیاه پوشیده از کرکهای ظریف یا کاملاً بی کرک از تیره‌ی آلانگان، با برگهای دارای تقسیمات باریک و نخی شکل، گلهای تک سفید شیری با کناره‌ی مایل به سبز یا آبی و دانه‌ی سیاه؛ شونیز ۳- دانه‌ی آن گیاه که تیره رنگ، سه گوش و دارای بوی ویژه و خاصیت درمانی است

Qarqara

قرقره

۱- آرام یا آسوده شدن ۲- در جایی مدت دراز اقامت کردن ۳- برقرار شدن؛ پدید آمدن ۴- عملی شدن؛ رویکار شدن

Fikrbirjoyga~topdi

فکر بیر جایگه قرار تاپدی

به تصمیم نهایی رسیدن؛ به نتیجه رسیدن

Qarorgoh

قرارگاه

(۱) ۱- قرارگاه ۲- مسکن؛ منزل؛ مأوا ۳- مقر؛ اقامتگاه ۴- (نظامی) جای استقرار یا سکونت یک نیروی نظامی یا جنگی

Qarorsiz

قرارسیز

(ص.) ۱- بی قرار ۲- ناشکیبا؛ نا آرام ۳- صفت آنکه مدت زیاد در یک جا مانده نتواند

Qarorsizlik

قرارسیزلیک

(۱) ۱- بی قراری ۲- نا آرامی؛ ناشکیبایی ۳- وضع یا کیفیت بی قرار بودن

Qarosunqur

قراسنقر

(۱) ۱- قراسنقر ۲- (جانورشناسی) یکی از گونه‌های سنقر که سیاه رنگ است ۳- (مجاز) شب ۴- غلام ترک؛ قره سونقور؛ قراسنقور

Qarotamg'o

قراتمغا

(۱) (قد.) فرمان پادشاهان ترک را گویند که مهر و نشان آن با سیاهی زده می‌شد و آن مخصوص احکام یاسا و غضب بود؛ قاره تمغه

Qarotayog

قراتیاق

(۱) (مجاز) هجوم عام و غوغای اوباش که با چوب دست جنگ می‌کنند

Qarotg'u

قرا تسغرو

(۱) آلتی است که قوشچیان از بال طیور برهم بسته جانوران شکاری را بدان آواز می‌زدند و آن را «دالبای» نیز گویند

Qarotot

قرا طاط

(۱) ۱- قرا طاط ۲- درختچه‌ای از تیره‌ی زغال اخته‌ها که در تهیه‌ی تانن کاربرد دارد و همچنین در نقاشی و رنگرزی و دباغی بکار می‌برند؛ قرا قاط؛ قرغات ۳- گیاه خولنجان

Qarotug'on

قرا طغان

(۱) ۱- قرا طغان ۲- شاهین سیاه ۳- نام عده‌ای از امزای ترک

Qarov

قراو

(۱) ۱- وابستگی ۲- تعلق ۳- مراقبت؛ نظارت ۴-

(۱) (قد.) علامتی است که در کشتزار نصب کنند تا جانوران از سیاهی آن رم کرده داخل نشوند

Qaromun

قرا مون

(۱) (قد.) بلا و سختی شدید

Qaromuq

قرا موق

(۱) تلخه؛ گیاهی علفی پایا از تیره‌ی پروانه واران با ظاهری شبیه شیرین بیان، دارای گلبرگ سفید، میوه‌ی خمیده‌ی پنبه‌ای و دانه‌های تلخ، که بیشتر در کنار کشتزارها بویژه گندمزار می‌روید

Qaroqurum

قرا قروم

(۱) ۱- قرا قروم ۲- سنگ سخت؛ صخره؛ سنگ سیاه ۳- نام رشته کوه‌هایی است که به فلات پامیر متصل می‌گردد و امروزه بلنوثی گویند ۴- شهری در مغولستان در دامنه‌ی کوه مزبور و آن پایتخت جنگیز خان بود

Qaroqush

قرا قوش

(۱) مشتری؛ برجیس و آن در هنگام سپیده طالع شود؛ قرا قوش یولدوز (سنگلاخ)

Qaroqchi

قرا قچی

(۱) راهزن؛ کسی که در بیرون شهرها مسافران را بزور از حرکت باز دارد و پول و مالشان را بگیرد

Qaroqchilik

قرا قچی‌لیک

(۱) راهزنی؛ عمل یا فرایند غارت کردن دارایی مسافران در جریان سفر با زور و تهدید

Qaror

قرار

(۱) ۱- قرار ۲- تصمیم به انجام عملی در آینده که دو یا چند طرف آن را بپذیرند؛ مجلسده برچه کمچیلیک لرنی برطرف قیلیشگه ~ قیلیندی (در مجلس تصمیم بر این شد تا همه کمبودی‌ها رفع گردد) ۳- دستوری که از سوی یک مقام قضایی، در مورد دعوا یا اتهامی، بدون تشکیل دادگاه یا عمل دادرسی صادر شود؛ تعقیب قیلش ~ ی (دستور تعقیب کردن) ۴- آرامش؛ آسودگی؛ ~ ی بوزیلدی (آرامش بر هم خورد)

~bermoq

قرار بیرماق

بر عهده گرفتن؛ به تصمیمی رسیدن

~iyo'qodam

قراری یوق آدم

۱- فاقد آسایش یا آسودگی ۲- ناشکیبا؛ بی قرار ۳- آنکه مدت زیادی در یک جا نتواند اقامت کند ۴- آنکه حرفهایش بدون استدلال و اثبات باشد

~topmoq

قرار تاپماق

متن آن از پیش آماده شده، خوانده می شود

قسه وه Qasava

(۱) پوششی برای سر زنان، ساخته شده از مقوا با چندین لایه پارچه‌ی سرش شده‌ی سخت، به شکل استوانه‌ی ناقص که روی آن پارچه‌ی مستطیلی دراز پیچیده شود، قسمت جلو «قسه وه» عریض تر از پشت آن است. «قسه وه» در دوشیزگان و زنان شوهر کرده تفاوت دارد؛ قساوه قصد

(۱) ۱- قصد ۲- برنامه‌ی ذهنی برای انجام دادن کاری ۳- توجه عمدی و آگاهانه‌ی دقیق به انجام دادن کاری ۴- (گف.) انتقام؛ کین؛ او آخر ~ نینی آلدی (او در نهایت انتقامش را گرفت)

قصیدیه بولماق ~idabo'lmoq

۱- در پی مقصودی بودن ۲- در پی ضربه زدن، نابود کردن یا انتقام گرفتن کسی بودن

قصیدیه توشماق ~igatushmoq

در پی نابودی کسی برآمدن

جانیکه قصد قبلماق Joniga~qilmoq

قصد جان کردن؛ تصمیم به نابودی کسی گرفتن

جانینگده قصدینگ بارمی؟ Joningda~ingbormi?

از جانت سیر شده ای؟

قصدا Qasdan

(ق.) ۱- به طور قصدی ۲- به طور آگاهانه یا عمدی ۳- عمدا؛ سین ~ شواشینی قیلدینگ (تو عمدا این کار را کردی)

قصدمه قصدگه Qasdma-qasdga

(ق.) به طور قصدی با یکدیگر؛ به همدیگر از روی قصد

قصدلش Qasdlash

(۱) عمل قصد کردن یا در پی انتقام شدن

قصدلشماق Qasdlashmoq

(مص. مش.) در پی کین یا انتقام یکدیگر شدن

قصیده Qasida

(۱) قصیده؛ شکلی از شعر عروضی که معمولا شامل بیش از بیست بیت و دارای قافیه‌ی یکسان است

قصیده نویس Qasidanavis

(۱) قصیده سرا

قصیده چی Qasidachi

(۱) شاعر قصیده سرا

قسیر Qasir

گرفته اند

قرشی قویماق ~qo'yimoq

۱- یکی را مخالف دیگری قرار دادن ۲- یکی را به دیگری روبرو گذاشتن؛ دو چیز را مقابل یکدیگر قرار دادن

قرشی تورماق ~turmoq

مخالفت کردن؛ مانع شدن

قرشی چیقماق ~chiqmoq

۱- پیشواز برآمدن ۲- مخالفت کردن

قرشی لماق Qarshilamoq

(مص. م.) پیشواز گرفتن؛ استقبال کردن

قرشی لیک Qarshilik

(۱) ۱- مخالفت؛ وضع یا کیفیت مخالف بودن ۲- مقاومت؛ پایداری

متیریللر قرشیلگی Materiallar~ligi

۱- وضع یا کیفیت مقاومت مواد در برابر تغییر شکل ۲- دانشی که با شیوه ها، عمل یا فرایند طرح و نقشه کردن فرآورده های فناوری و ساختمانها سر و کار دارد

قرشاغ Qarshog'

(۱) (قد.) واحد اندازه گیری سنتی پارچه

قرچیغه ی Qarchig'ay

(۱) باشه؛ پرنده‌ی شکاری از تیردی باز، با جثه‌ی نسبتا کوچک، بالهای کوتاه و گرد، دم دراز و پاهای زرد رنگ و دراز؛ باز گنجشک خوار؛ قرچی (قرغی)

قسم Qasam

(۱) ۱- قسم؛ سوگند ۲- گواه گرفتن وجود یا چیزی مقدس بر درستی سخن خویش؛ خداگه ' که بار کوچیمیزی صرفله دیک (سوگند به خدا که با همه توان تلاش کردیم) ۳- شرنه کردن بر سر رویدادی سخت ناگوار برای تأکید بر درستی سخن خویش؛ مانند «خدا اورسین اگر یالغان ایتگن بولسم» (خدا بکشد اگر دروغ گفته باشم)

قسم بیرماق ~bermoq

قسم دادن؛ رسوا ساختن کسی

قسم اورگن ~urgan

آنکه بسیار بداست؛ (مجاز) رسوا

قسم خور Qasamxo'r

(۱) آنکه در هر موردی عادت به سوگند خوردن داشته باشد

قسم یاد Qasamyod

(۱) سوگند رسمی مبنی بر صداقت در کار و وفاداری بر تعهدات لازم که معمولا از روی سوگندنامه رسمی که

قرغه ماق Qarg'amoq

(مص. م.) نفرین کردن؛ دعا کردن برای مرگ، ناکامی یا بدبختی کسی

قرغش Qarg'ash

(۱) عمل یا فرایند نفرین کردن

قرغیش Qarg'ish

(۱) نفرین؛ دعایی برای مرگ، ناکامی یا بدبختی کسی

قرغیشگه قالماق ~gaqolmoq

دچار نفرین شدن

قرغیش اورگن ~urgan

نفرین شده؛ آنکه گرفتار مجازات نفرین شده است

قرغیلاج Qarg'iloj

(۱) وطواط و آن مرغی است کوچک

قرغاغ Qarg'og'

(۱) نفرین؛ لعن؛ قرغاق

قرغوغ Qarg'u

(۱) (قد.) بنایی به شکل مناره بر بلندی که به هنگام فراز آمدن دشمن در آن آتش افروزند تا هر کس ساز و برگ خود را بگیرد و آماده شود؛ قرغوغی

قرغاغچی Qarg'og'chi

(۱) نفرین کننده؛ کسی که دیگری را دعای بدمی کند؛ قرغاغچی

قرشی Qarshi-1

(۱) کاخ پادشاه؛ قصر ملک

قرشی Qarshi-2

(ص.) ۱- مخالف ۲- ویژگی حرکت عملی که جهت عکس دیگری باشد ۳- ویژگی آنکه از پذیرفتن وضع یا امری خودداری کند ۴- ویژگی وضع یا جهتی که با دیگری سازگار نباشد ۵- ضد؛ ناسازگار

قرشی بارماق ~bormoq

۱- روبروی چیزی یا کسی قرار گرفتن ۲- مخالف کسی یا چیزی عمل کردن

قرشی هجوم hujum~

تعرض؛ تک؛ حمله؛ تاخت

قرشی کیلماق ~kelmoq

۱- مخالف یا ناسازگار شدن ۲- روبرو آمدن

قرشی آلماق ~olmoq

۱- پیشواز گرفتن؛ استقبال کردن ۲- وضع یا مناسبت شخص نسبت به رویداد یا کسی

قرشی قوده ~quda

نسبت دو خانواده‌ای که به یکدیگر دختر داده و دختر

قرته Qarta-1

(۱) روده‌ی بزرگ اسب و خوراکی که از آن آماده شود

قرته Qarta-2

(۱) ۱- ورق ۲- مجموعه ای از ۵۲ قطعه مقوا یا پلاستیک مستطیل که بر یک روی آنها تصویر یا شماره‌ی ویژه‌ای نقش شده و برای ورق بازی به کار می رود ۳- هر یک از آن قطعه ها

قرته باز Qartaboz

(۱) ورق باز؛ دوستدار و بازی کننده‌ی ورق

قرته بازلیک Qartabozlik

(۱) ورق بازی؛ عمل یا فرایند بازی با ورق

قرته‌ی ماق Qartaymoq

(مص. ل.) پیر شدن؛ عمر زیاد کردن

قرض Qarz

(۱) ۱- قرض ۲- بدهی ۳- وام ۴- (مجاز) مسئولیت؛ وظیفه

هم فرض، هم قرض Hamfarz.ham~

حتمی بودن اجرای کار یا امری

قرضدار Qarzdor

(ص.) ۱- قرضدار ۲- بدهکار ۳- دارای بدهی ۴- دارای تعهد نسبت به پرداخت چیزی ۵- (مجاز) متتدار از کسی

قرض حسنه Qarzihasana

[قرض الحسنه] (۱) قرض الحسنه؛ وام بی بهره که تنها برای خشنودی خدا یا از روی نیکخواهی به کسی دهند

قرض قواله Qarz-qavola

(۱) پولی که به طریق کمک گرفته شده باشد؛ وام

قرغه Qarg'a-1

(۱) کلاغ؛ پرنده‌ای از تیره‌ی کلاغها و دارای گونه‌های مختلف

قرغه شایی ~nshoyi

نوعی پارچه ابریشمی یا نخی با گل‌های زرد تیره و کبود

قرغه Qarg'a-2

(۱) شکارگاه؛ صیدگاه؛ محل صیاد (چفتای)

قرغه Qarg'a-3

(فع) (امر) قرغه ماق (نفرین کردن؛ نفرین کن؛ دعای بدکن

قرغه جیده Qarg'ajiyda

(۱) درخت از تیره‌ی سنجد، خودرو با میوه‌ی کوچکتر از میوه‌ی درخت سنجد

(۱.۱) لایه ۲- هر یک از سطوحی که سر به سر قرار گرفته باشند ۳- (زمین شناسی) چینه: لایه‌ای مشخصی از پوسته زمین (مانند لایه‌ای از سنگهای رسوبی) که ضخامت آن بین چند سانتیمتر تا چند متر باشد ۴- (جمع‌شناسی) قشر: گروهی از مردم که دارای ویژگی‌های منفی با اجتماعی کمابیش یکسانی باشند: ضلای نر-بی (قشر روشنفکران) ۵- (محرر) گروه جری‌هایی که دارای برخی ویژگیهای مشترک و همسان اند

قتلمه
(۱) نالی ساخته شده از لایه‌های بسیار نازک خمیر روغنی، که روی آن ناله قاشق یا سانه حطوط و نقشها ایجاد کنند. آن را در روغن بزنند و روی آن شکر بپاشند
قتلم‌لی
(ص. ۱) دارای لایه ۲- ویژگی آنچه از لایه‌ها ساخته شده باشد ۳- دارای قشر

قتل‌لماق
(ص. ۱) تا کردن ۲- روی هم برگرداندن: قاغازنی یکی ~ (که عذر او را نداشتن) ۳- احبه کردن: سمنی ~ (احبه کردن سیم)

قتلم‌لماق
(ص. ۱) لایه‌های مستطیل را روی هم جفت ۲- به شکل لایه در آوردن ۳- چین و شکن دادن ۴- قشر بندی کردن

قتلم‌لنماق
(ص. ۱) تا شدن ۲- روی هم افتادن ۳- خم شدن

قتلم‌قتلم
(ص. ۱) لایه لایه: بخش بخش ۲- دارای قشرها: به شکل چندین قشر ۳- چین و شکن دار

قتلم‌قتلم-2
(ق. ۱) لایه لایه: بخش بخش رو به هم ۲- به گونه‌ای چین و شکن ۳- به شکل چندین قشر

قتل‌لنماق
(ص. ۱) قتل‌لماق

قتل‌لنماق (توربیدی)
قتل‌لنماق (توربیدی)

قتل‌لنماق (توربیدی)
بخش بخش روی هم افتاده است

قتلاو
(۱) (قد.) نوعی از جوشن است که برگ برگ می‌ساختند و آن را «قلماق» هم می‌گفتند

[=قتق] (۱) قتق: ماست: کشک: خوراکی به صورت شیر لخته شده که با افزودن مایه به شیر گرم و نگهداشتن آن برای کمابیش یک روز به دست می‌آید: قشغ: قاشق

Haroshgatho'Imoq
هر آشکه قشغ بولماق

به هر کاری مداخله کردن: (دبی) مکس هر دوغ شدن

Miyaning~i
میه نینگ قشغی
مخ: مغز

Oftobda~ichishganodamlar
آفتابده قشغ ابچیشگن آدم‌لر
دوستان همکاسه

Qatqlamoq
قتیق لماق
(ص. ۱) ماست را در غذایی مخلوط کردن ۲- ماست مالیدن: به ماست آلودن

Qatqli
قتیق‌لی
(ص. ۱) دارای ماست: صفت خوراکی که در آن ماست انداخته شده باشد

Qatqisiz
قتیق‌سیر
(ص. ۱) فاقد ماست: صفت خوراکی که ماست نداشته باشد

Qatqichi
قتیقچی
(۱) فروشنده‌ی ماست: ماستفروش

Qatir
قتیر
[قتلر] ← خجیر

Qatirma
قتیرمه
(۱) نالی نازک از خمیر ور نیامده، که آن را در روی ناله بادبگ بزنند ۲- لایه آهار داده شده‌ای که در بقعه، شانه یا سینه‌ی جمعه می‌گذارند تا استوار قرار بگیرد ۳- لایه‌ی چرک

Qatl
قتل
(۱) قتل: عمل کشتن، بویژه کشتن انسان

~i (bedod)
قتل‌بی‌داد
قتل‌بی‌امان

~iom
قتل‌عام
کشتار عام

Qatla
قتله
(ق. ۱) بار: تعداد دفعه‌های تکرار یک رویداد، نوبت، دفعه، مرتبه، آوچ (سه بار: هرا) (هر بار)

Qatlam
قتلم

(۱) قصر: خانه‌ی بزرگ و باشکوه: کاخ
Qassob
قصاص

(۱) ۱- قصاص ۲- کسی که گوشت دام می‌فروشد: گوشتفروش ۳- سلاح

Qassoblik
قصاص‌لیک
(۱) ۱- قصاصی ۲- شغل قصاص ۳- فروشگاه گوشت

Qassobchilik
قصاص‌چیلیک
(۱) عمل با شغل قصاص

Qat-1
قت
(۱) ۱- هر یک از سطوح چیزهایی که سر به سر جفته شده باشد: ورق‌لر ~ یکه رسمی قویدیم (در لایه‌ی ورق‌ها عکس را گذاشتیم) ۲- برگشتگی و روی هم افتادن یکی بخش یا بخش‌هایی از یک چیز مستطیل آبر ورق قاعزنی تورق ~ قبل (یک برگ که عذر را چهار تا بزن): قات

Qat-2
قت
(ق. ۱) (گف.) واژه‌ای که در پرستش از جا و عمل به کار می‌رود: او ~ گه کبتدی؟ (او به کجا رفت؟)

Qatag'on-1
قته‌غان
(۱) نام یکی از قبایل ترکی (ازبکی): قاتاغان: فطغن

Qatag'on-2
قته‌غان
[قدغن] (۱) قدغن: جلوگیری: بازداري: منع: چیکبش ~ دیر! (سیگار کشیدن منع است!)

Qatag'on-3
قته‌غان
(ص. ۱) قدغن: ممنوع: ~ ایش (کار قدغن)

Qatig'on
قتیلغان
(ص. ۱) بسیار درآمزانده: قاتیلغان: قاتلگان

Qatim
قتیم
(۱) ۱- الباهی که تائیده شده و به صورت نخ درآمده باشد ۲- اندازه‌ی نخی که برای دوختن چیزی در سوزن گذاشته شده ۳- هر کوک ردی با سوزن

~tortmoq
قتیم‌تارتماق
با سوزن کوک زدن با دوختن

Bir~ip
بیر‌قتیم‌ایب
مقدار نخ سوزن که با آن دوخته شود

Qatimlamog
قتیم‌لماق
(ص. ۱) ۱- نخ‌ها را به اندازه‌های یک بار دوختن با سوزن آماده کردن ۲- قتم: ساختن و با آن دوختن

Qatig-1
قتیق
(۱) آمیزختگی از هر چیز

Qatig-2
قتیق

(ح. ۱) واژه‌ای برای صدای شکستن چوب خشک
Qasirlamoq
قسیرلماق
(ص. ۱) صدای قسیر: بدید آمدن

Qasirlatmoq
قسیرلتماق
(ص. ۱) قسیرلماق

Qasir-qusur
قسیر، قوسور
(ص. ۱) صدای شکستن پریم جویهای خشک

Qasig'
قسیق
(۱) (کالبدشناسی) داخل دهان را راست و جب

Qasmoq
قسماق
(۱) ۱- قشر چرک حامه ۲- قسمت سخت شده‌ی سطح ماده‌ی غلظت ۳- (اف. به کسر اول) بخشی از خوراک که در ته دیگ به شکل سوخته با سوزخه یا برشته چسبیده باشد: به دیگ: قسماق

~hog'lamog
قسماق باغله‌ماق
۱- با قشری از چرک پوشیده شدن ۲- با قشری از سوره‌ی سر پوشیده شدن

Qasmoqlamoq
قسماق‌لماق
(ص. ۱) با قشری از چرک پوشیده شدن

Qasnoq
قسناق
(۱) (اف.) جنس: هر چیز حلقه مانند، بویژه حلقه‌ی دف، الک، غریال و مانند آن: قسناغ: قسناغ

Qasnoqchi
قسناقچی
(۱) جنس‌ساز: کسی که کارش ساختن و فروش جنس است

Qasos
قصاص
(۱) قصص: کبیری همسنگ جرم (مانند اینکه کشنده را بکشند و کور کننده را کور کنند)

Qasoskor
قصاصکار
(۱) قصاص کننده

Qasoschi
قصاصچی
(۱) قصاص گیرنده: قصاص گیر

Qasqon
قسقان
(۱) ۱- چنر ۲- هر چیز حقه مانند، بویژه از چوب که در وسیله‌ی چوب الک، غریال، دف و... کاربرد دارد ۳- دیک مخصوص بختن خوراک مستو و سطوح مستک چنر مانند آن: در (سنگلاخ و اف) قسقاغ

~o'ynamoq
قسقان‌اوینه‌ماق
بازی بچه‌ها با چنر فبری یا چوبی، که آن را با دندنی مخصوص روی زمین به گردش و حرکت در می‌آورند

Qasr
قصر

بسیار بد: اویت اولیمدن ~ (مثل) (خجالت بدتر از مرگ است)

قتیق قره‌ماق ~qaramoq ثابت و نافذ نگرستن

قتیق تیگماق (باتماق) ~tegmoq آنچه که باعث آزرده‌گی خاطر شود

قتیق تورماق ~turmoq ۱- پابرجا و بی حرکت ماندن ۲- از فکر یا راه خود برنگشتن؛ یکدندگی و سماجت کردن

قتیق توتماق ~tutmoq (گف.) به اصول و قواعد به طور کامل رعایت کردن ۲- رأی یا اندیشه‌ی خود را تحمیل کردن یا قبولاندن

Ko'ngliga~olmoq کونگلی گه قتیق آتماق آزرده شدن؛ خفه شدن

قتیق لشیش ~Qattiqlashish ۱- فرایند سخت، شدید یا دشوار شدن

قتیق لشماق ~Qattiqlashmoq (مص.ل.) ۱- سخت شدن ۲- بیش از پیش سخت شدن ۳- تند و شدید شدن؛ یاغمیر قتیق لشدی (باران تند شد) ۴- (گف.) دشوار شدن؛ ایش قتیق لشیب کیتدی (کار بیش از پیش دشوار شد) (مجاز) خسیس شدن؛ هر چه بیشتر خسیس شدن

قتیق لیک ~Qattqlik ۱-۱- وضع یا کیفیت سخت بودن؛ سختی ۲- دشواری ۳- شدت ۴- (مجاز) خسیسی؛ بخیلی ۵- پایداری؛ مقاومت ۶- (مکانیک) میزان مقاومت جسم در برابر تغییر شکل

قتیق قوروق ~Qattiq-quruq (ص.) ۱- بسیار سخت و خشک ۲- (مجاز) ناخوشایند و آزار دهنده؛ ~گپ (سخن ناخوشایند)

قتیق قول ~Qattiqqo'i (ص.) ۱- با انضباط ۲- صفت آنکه به قانون، قاعده و مقررات سخت پابند است و رعایت آن را از دیگران می‌خواهد ۳- (مجاز) بی رحم؛ سنگدل ۴- (مجاز) حساس؛ بخیل

قتیق قوللیک ~Qattiqqo'llik ۱-۱- وضع یا کیفیت سخت پابند بودن به مقررات و قواعد ۲- (مجاز) بی رحمی؛ سنگدلی ۳- (مجاز) بخیلی؛ خسیسی قتیق قیللیک ~Qattiqchilik

چشم‌اوقطار قطار اشک جاری است)

قتقه لاق ~Qatqaloq ۱-۱- لایه‌ی سخت سطح بیرونی سیلاب پس از جاری شدن آن در زمین هموار ۲- لایه‌ی سخت و یخ‌بسته‌ی سطح زمین، برف و هر چیز دیگر

قتقه لاق ساوق ~sovuq سرمای شدیدی که در آن همه چیز یخ ببندد

قتقارین ~Qatqorin ۱- چین و شکن سطح داخلی معده‌ی جانداران نشخوار کننده

قطره ~Qatra ۱-۱- قطره ۲- مقداری از مایع که به صورت جرم کمابیش کروی بچکد ۳- (مجاز) کمترین مقدار یک مایع؛ چکه؛ ایچرگه بیر ~سوویوق (یک قطره آب برای نوشیدن نیست)

قطره قطره ~Qatra-qatra (ق.) به شکل قطره‌ها؛ یوزیدن تیر ~آقردی (عرق از رویش قطره قطره سرازیر بود)

قطران ۱- ~Qatron-1 ۱- (شیمی) قطران؛ ماده‌ی چسبنده‌ای به رنگ قهوه‌ای تیره تا سیاه، که از تقطیر تخریبی زغالسنگ، چوب و مواد آلی دیگر به دست می‌آید و بر حسب ماده‌ای که از آن به دست می‌آید، اجزای سازایش متفاوت است. قطران در دمای معمولی سیال است و بیشتر آن را هیدرو کربنها و مواد آلی نامحلول در آب تشکیل می‌دهد

قطران ۲- ~Qatron-2 ۱-۱- عمل یا فرایند پاک کردن چیزی، بویژه ظروف فلزی از طریق داغ کردن یا سوزاندن ۲- پاک کردن چیزی؛ عمل شستشو

قطران خاله ~xola (مجاز) زنی که در شستن و پاک‌کاری اثاث و امور منزل بیش از حد وسواس دارد

قطران لماق ~Qatronlamoq (مص.م.) ۱- خوب پاکیزه کردن ۲- ضد عفونی کردن قتیق ~Qattiq

۱-۱- سخت ۲- دارای پایداری زیاد در برابر ضربه یا فشار ۳- دشوار ۴- دارای شدت؛ شدید؛ ~شمال (باد شدید) ۵- (مجاز) جدی؛ نهایی؛ ~آگاهلنتیریش (اخطار جدی) ۶- (مجاز) خسیس؛ بخیل؛ ~آدم (آدم خسیس) ۷- (مجاز) ناخوشایند؛ آزار دهنده؛

کم قتناو ~Kam ویژگی کم بودن ترانسپورت

سیر قتناو ~Ser ویژگی بسیار بودن ترانسپورت

قتناوچی ~Qatnovchi ۱-۱- رفت و آمد کننده ۲- اشتراک کننده در مراسمی

قطار ~Qator ۱-۱- قطار ۲- گروهی از یک چیز که پشت سر یکدیگر قرار گیرند ۳- صف ۴- (مجاز) دسته؛ گروه؛ او هم طرفدارلر ~یگه قوشیلدی (او هم به گروه طرفداران پیوست) ۵- مقدار؛ تعداد؛ ~مؤسسه لر (تعدادی مؤسسات) ۶- (ریاضی) سری؛ مجموع جمله‌های یک دنباله‌ی متناهی یا نامتناهی؛ رشته؛ فوریه قطارلری (سری فوریه)

قطار دن قالماق ~danqolmoq از مردم یا اجتماع دور ماندن؛ منزوی شدن

قطار گه کیرماق ~gakirmoq ۱- در صف داخل شدن ۲- داخل گروه یا دسته‌ای شدن ۳- (مجاز) انسان شدن؛ ارزش یافتن

قطار گه آلماق ~gaolmoq شامل دسته یا گروه خود ساختن؛ همصف ساختن

آدم قطار یگه قوشماق ~Odam~igaqo'shmoq ۱- به عنوان انسان شناختن ۲- در جمع یا گروه شامل ساختن

قطار ده سیگه ~Qatorasiga (ق.) ۱- پی در پی؛ مهمانلر ~کیله ویردیلر (مهمانان پی در پی آمدند) ۲- تمامی؛ یکسره؛ برچه ~جانب کیتدیلر (همه یکسره رفتند)

قطاری ~Qatori (ق.) مانند؛ شبیه؛ مثل؛ به همان شیوه؛ باشقه لر ~ (مانند دیگران)

قطار لماق ~Qatorlamoq (مص.م.) ۱- قطار کردن ۲- صف کردن؛ به حالت صف در آوردن

قطار مه قطار ~Qatorma-qator (ق.) به شکل قطار؛ قطاروار؛ عسکرلر ~مارش قیلدیلر (سربازان به شکل قطار مارش کردند)

قطار قطار ~Qator-qator (ق.) چندین قطار؛ اونینگ کوزیدن ~یاش آقدی (از

قت مه قت ~Qatma-qat (ق.) لایه به لایه؛ بگونه‌ی روی هم؛ ادیالر ~قوییلگن (پتوهاروی هم گذاشته شده)

قتنه ماق ~Qatnamoq (مص.ل.) ۱- در مسیر معینی رفت و آمد کردن ۲- از روی برنامه‌ی تنظیم شده رفت و آمد کردن؛ سمه لیوت هفته ده ایکی مرته گرمیه گه قتنه ماقده (هواپیما هفته‌ی دو بار به آلمان رفت و آمد می‌کند) ۳- در مراسمی اشتراک کردن؛ کنفرینسیه لرده ~ (اشتراک کردن در کنفرانسها)

قتننماق ~Qatnatmoq (مص.م.) قتنه ماق

قتنش ~Qatnash ۱-۱- عمل یا فرایند رفت و آمد کردن در یک مسیر؛ ~ده هرکونی آنچه وقتیم کیتده دی (هر روز در رفت و آمد وقت زادی ضایع می‌شود) ۲- عمل یا فرایند شرکت ورزیدن در یک مراسم؛ سمینارده ~ (او چون کیتده یاپمن (برای شرکت در سمینار دارم می‌روم))

قتنشماق ~Qatnashmoq (مص.مش.) ۱- با هم در مسیر یا جهت معینی رفت و آمد کردن ۲- در مراسمی همراه با دیگران شرکت ورزیدن

قتنشتیرماق ~Qatnashtirmoq (مص.و.) قتننشماق

قتنشوو ~Qatnashuv ۱-۱- اشتراک؛ بیز کنفرینسیه ده ~ (او چون کیلیدیک (ما برای شرکت کردن در کنفرانس آمدیم) ۲- رفت و آمد (حرکت) در یک مسیر آسیر تامانده تره نسپرت ~ی یخشی می؟ (آیادر سمت شما حرکت ترانسپورت شهری خوب است)

قتنشووچی ~Qatnashuvchi ۱-۱- رفت و آمد کننده ۲- اشتراک کننده در مراسمی؛ سمینار قتننشووچی لری (اشتراک کنندگان سمینار)

قتنشچی ~Qatnashechi ۱-۱- اشتراک کننده در مراسمی

قتناو ~Qatnov ۱-۱- عمل یا فرایند رفت و آمد کردن؛ شهر ترنسپرت ~ی (رفت و آمد شهری) ۲- عمل یا فرایند اشتراک کردن در مراسمی؛ اشتراک؛ کنفرینسیه ~ی قنده‌ی اوتدی؟ (اشتراک در کنفرانس چگونه گذشت؟)

را در آن قرار می دهند: کمانک

قوچین Qavchin

(۱.۱) از قبایل ازبک ۲- خاتون (چغتای): قاوچین

قهی Qay

(ح.) واژه‌ای که در پرسش از جا، محل، سمت، وضع و حالت به کار می‌رود: ~ پیرگه کیتدینگ؟ (به کجا رفتی؟)، ~ حالده سن؟ (چه حال داری؟)، ~ یوسینده ایش آلیب یاره سن؟ (به کدام شیوه‌ای کار از پیش می‌بری؟)، ~ تامان (کدام سو؟)

قه‌ی بیر؟ ~bir?

کدام یک؟

قه‌ی دن؟ ~dan?

← قه‌ی بردن؟

قه‌ی دن دیر ~dandir

← قه‌ی بردن دیر

قه‌ی دین ~din

(قد.) ← قه‌ی دن

قید Qayd

(۱.۱) قید ۲- موضوع یا مطلبی که در نوشته‌ای ذکر شده باشد: اوز خاطره لریدن هم کتابده ~ ایتگن ایدی (در کتاب از خاطرات خود نیز ذکر کرده بود) ۳- اعمال یا فرایند تأکید کردن موضوع اهمیت نی علیحده ~ ایتماق لازم (اهمیت موضوع را جداگانه باید تأکید کرد)

قیددن اوتماق ~dano'tmoq
ثبت شدن

قید قلم گه کیلتیرماق ~iqalamgakeltirmoq

ذکر کردن: نوشتن

قیده Qayda

← قه‌ی برده؟

قیده دیر ~dir

← قه‌ی برده دیر

فیده م Qaydam

(ح.) واژه‌ای برای نشان دادن احتمال و غیر دقیق بودن چیزی: ~ یاشی آلتیمیش لرگه بولسه کیره ک (ممکن است سنش حدود شصت بوده باشد)

قیدلاو Qaydlov

(۱.) آنچه برای ثبت (راجستر) کردن اختصاص یافته باشد: ~ دفتری (دفتر ثبت)

قیدسیز Qaydsiz

(ص.) ۱- دارای طبقه: اون ~ بنا (ساختمان ده طبقه)

۲- دارای لا آتورت ~ ایپ (نخ چهار) (۰.۷) (اف.) قبتلی

قوزت قوزت Qavat-qavat

(ص.) ۱- طبقه طبقه: سیمیز قوی نینگ چربی سی ~ ایکن (گوشت گوسفند فربه طبقه طبقه چربو داشت) ۲- قطار - قطار: صف صف آعسکرلر ~ تورگن ایدیلر (سربازان قطار - قطار ایستاده بودند): (اف.) قنت قنت

قویلسمه Qavilma

(۱.) آنچه که در لایش پنبه گذاشته، بعدا کوک زده باشند: (اف.) قبیلمه

قویماق Qavimoq

(مص.) کوک زدن: کوک زدن چیزهایی مانند لحاف که لای آن پنبه گذاشته باشند: (اف.) قییماق

قویق Qaviq

(۱.) مسیر کوکهای چیزهایی مانند لحاف و تشک که لای آن پر از پنبه است: (اف.) قبیق

قویقچی Qaviqchi

(۱.) آنکه با کوک زدن (دوختن) چیزهایی مانند لحاف، تشک ... سر و کار دارد: (اف.) قبیقچی

قول Qavl

(۱.۱) قول ۲- سخنی که کسی گفته باشد: سخن: گفتار: بو سوزلر، شاعر ~ ی (این حرفها، قول شاعر است) ۳- تعهد شفاهی: مرد بولیب ~ یدن تایر می؟ (به عنوان یک مرد زیر قولش خواهد زد؟)

قوم Qavm

(۱.۱) قوم ۲- مردمی که دارای ویژگیهای نژادی و زبانی مشترک، بویژه از نسل واحدی باشند ۳- (گف.) خویشاوند ۴- (مجاز) گروهی از مردم که مسجدشان مشترک باشد

قوم قرینداش Qavm-qarindosh

(۱.) قوم و خویش

قوس Qavs-1

(۱.۱) قوس ۲- انحنا: خمیدگی ۳- (هندسه) کمان ۴- (نجوم) صورت فلکی شمالی در منطقه البروج، میان دلو، حیخه و دلفین: تیرانداز: کماندار ۵- برج نهم از برجهای دوازده گانه برابر آذرماه

قوس Qavs-2

(۱.۱) پرانتز ۲- نشانه‌ای به شکل دو هلال عمودی روبرو (۱) که واژه، عبارت، جمله‌ی معترضه یا توضیحی

آن و گاه جدا شدن رو پوست می‌شود

قوه ریقلی Qavariqli

(ص.) دارای تاول: ویژه پوستی که پوشیده از تاول باشد

قوه رماق Qavarmog

(مص.) ۱- تاول زدن: تاول در آوردن ۲- برجسته شدن: حالت برآمده پیدا شدن: اچخیق دن بویین تامیرلری قوجرگن ایدی (از خشم رگهای گردنش متورم شده بود)

Ko'ksiqavardi

کوکسی (بوره ک بغری) قوه ردی

(گف.) خفه شد: آز رده شد

آیاغی قوردی Oyog'iqavardi

مانده شد: از پا افتاد

تیلی قوردی Tiliqavardi

از اثر پر حرفی مانده شد: از صحبت کردن زیاد خسته شد

قوه تیرماق Qavartirmog

(مص.) ۱- ← قوجرماق ۲- (مجاز) مبالغه کردن: از حد زیاد برجسته ساختن: او ایشی حقیده جدا قوجر تیریپ یوباردی (او در مورد فعالیت‌هایش بسیار مبالغه کرد)

قوه رتمه Qvartma

← قوجریق

قوه رچیق Qavarchiq

(۱.) تاول خرد و سطحی: قبرچیق

قوزت Qavat

(۱.۱) ۱- طبقه ۲- فضایی در یک ساختمان، میان دو سقف یا یک کف و یک سقف: اشکوب: اوچ ~ لی اوی (خانه‌ی سه طبقه) ۳- هر یک از سطوحهای افقی در یک قفسه و مانند آن ۴- (۰.۷) آنچه روی هم تاخورد یا گذاشته شده باشد: کسل نی ایکی ~ کوریه بیلن یاپدی (بیمار را بادولا لحاف پوشاند) ۵- صف: قطار: پهلو: ایشده مین هم سیزلر نینگ ~ ینگیز ده توره من (در کار من هم در قطار شما می‌باشم) ۶- تعداد رشته‌هایی که به هم بافته شده باشد: اوچ ~ ایپ (نخ سه) (۰.۷) (اف.) قبت

قوزت لماق Qavatlamog

(مص.) ۱- طبقه بندی کردن ۲- سر به سر چند لا ساختن ۳- چند لا را با هم یکجا تاییدن آیینی ایکیخی (نخ را دولا ساختن) ۴- ارده بندی کردن

قوزت لی Qavatli

(۱.۱) وضع یا حالت دشوار، طاقت فرسا و آزار دهنده: ~

که چیده ماق (پایداری در برابر وضع یا حالت دشوار)

قتال Qattol

(ص.) ۱- قتال ۲- کشنده ۳- (مجاز) بسیار بد و ناشایست ۴- (مجاز) بسیار جدی و تند

قطع Qat'

(۱.۱) ۱- قطع ۲- عمل یا فرایند بریدن: برش ۳- عمل یا فرایند پیمودن: مسافه نی ~ ایتیش (پیمودن مسافت)

قطعا Qat'an

(ق.) قطعا: به طور حتمی و مسلم: ایرته گه ~ اوچره شه میز (فردا به طور حتمی می‌بینیم)

قطعی Qat'iy

(ص.) ۱- قطعی ۲- ویژگی آنچه دوباره در معرض تبدیل یا تغییر قرار نگیرد: ~ بها (نرخ قطعی) ۳- (مجاز) جدی: سخت: از صدق دل آیوتیشیمیز گه ~ ایشانه من (به پیروزی خود سخت باور دارم)

قطعبا Qat'iyon

← قطعا

قطعییت Qat'iyat

(۱.) قطعییت: وضع یا کیفیت قطعی بودن

قطعی لشیس Qat'iylashish

(۱.) فرایند قطعی یا جدی شدن

قطعی لشماق Qat'iylashmoq

(مص.) ۱- هر چه بیشتر قطعی شدن ۲- بیش از پیش جدی یا سخت شدن: وضعیت قطعی لشیب بارماقده (وضع بیش از پیش جدی تر شده می‌رود) ۳- در معرض تبدیل یا تغییر قرار نگرفتن: اوی نرخی قلعی لشدی (نرخ خانه قطعی شد)

قطعییتلی Qat'iiyatli

(ص.) دارای قطعییت: قاطع: جدی

قطعییت سیز Qat'iiyatsiz

(ص.) فاقد قطعییت

قطعییت سیزلیک Qat'iiyatsizlik

(۱.) وضع یا کیفیت قاطع نبودن

قوه ریقلی Qavarinqi

(ص.) ۱- برآمده: برجسته ۲- محدب: کوژ: ~ لینزه (عدسی محدب)

قوه رریق Qavariq

(۱.) تاول: برآمدگی رو پوست ناشی از سوختگی: ~ سایدگی، که موجب جمع شدن خونابه یا مایع در زیر

غیر قابل کج شدن

قه‌ی له

Qayla

(۱.۱) - خوراکی که از قطعات خرد گوشت و انواع سبزی پخته شود و آن را بالای خوراک آماده‌ی دیگری انداخته می‌خورند ۲- (اف.) قطعات خرد گوشت سرخ کرده

قه‌ی لیل

Qayliq

(گف.) - قلیق

قیماق

Qaymoq

(۱.۱) - ۱ قیماق: سرشیر ۲- (مجاز) سره و بهترین هر چیز: احمد بیگیت لرینگ قیماغی (احمد سره‌ی جوانان است)

قیماق‌چای

~choy

چائی که در آن قیماق انداخته باشند

سیر قیماق

Ser~

دارای قیماق زیاد

قیماق‌لشیش

Qaymoqlashish

(۱.) عمل یافتن صمیمی و خوشایند شدن

قیماق‌لشماق

Qaymoqlashmoq

(مص.ل. ۱) - (مجاز) با هم گرم و صمیمانه هم صحبت شدن ۲- (مجاز) صمیمی و خوشایند شدن: اولرینگ مناسبتلری قیماق لشیب کیتدی (مناسبات آنها خیلی صمیمانه شد)

قیماقلی

Qaymoqli

(ص.) دارای قیماق: صفت شیر و مانند آن که سر آن گرفته نشده باشد

قیماق‌خور

Qaymoqxo'r

(۱.) آنکه دوستدار قیماق است

قیماق‌خورلیک

Qaymoqxo'rlik

(۱.) عمل یافتن خوردن قیماق

قینه‌مه

Qaynama

(۱.۱) - گرداب ۲- آنچه که جوشان باشد

قینه‌ماق

Qaynamoq

(مص.ل. ۱) - جوشیدن ۲- پیدا شدن حبابهای گاز یا بخار بر سطح یک مایع ۳- رسیدن به نقطه‌ی جوش ۴- بیرون زدن یا نمایان شدن از ژرفای چیزی: بولاقلردن قینب چیقه دیگن سوو (آبی که از چشمه‌ها بیرون زده است) ۵- پخته شدن: قازانده گوشت قینه‌ی دی (گوشت در دیگ پخته می‌شود) ۶- (مجاز) به هیجان آمدن: هیجانی شدن: آلامان قینب حرکت گه توشدی (جمعیت مردم با هیجان به راه افتاد) ۷- (مجاز) داغ شدن

قه‌ییر

Qayir-2

(فع) (امر) قه‌ییرماق ۱- کج کردن: کج کن: خم کن ۲- بازگرداندن: برگردان: جلوش را بگیر

قه‌ییرمه

Qayirma-1

(ص.) ۱- صفت آنچه که خم پذیر باشد: انحنای پذیر ۲- کج: خم: دارای خمیدگی: منحنی

قه‌ییرمه

Qayirma-2

(۱.) چخماق: بخشی از دستگاه چکاننده که به سوزن جاشنی ضربه می‌زند و موجب انفجار می‌شود

قه‌ییرمه

Qayirma-3

(فع) (نهی) ۱- کج مکن ۲- بازمدار: مگردان

قه‌ییرماق

Qayirmoq

(مص.م. ۱) - تا کردن: تا کردن کاغذ ۲- خم کردن: میخ نی ~ (خم کردن میخ) ۳- خم کردن همراه با پیچ و تاب دادن ۴- به مسیر تازه‌ای جاری کردن یا بردن: اریق باشقه تامانگه قه‌ییریلدی (جوی به مسیر دیگری به جریان انداخته شد) ۵- از راه بد بازداشتن و به راه نیک رهنمایی کردن ۶- بازپرداختن: آلیک دن قرضنی قه‌ییره دیلر (وام را از ماهیانه باز می‌گردانند)

قه‌ییریب تشلماق

Qayiribtashlamog

۱- به تندی حرف کسی را بریدن ۲- به تندی حرفهای کسی را رد کردن

قه‌ییش

Qayish

(۱.۱) - ۱ چرم خام ۲- چرم نامرغوب ۳- تسمه‌ی چرمین ۴- تسمه ۵- (اف.) آنچه که مقاوم، سفت در برابر فشار و کشش باشد

قه‌ییشماق

Qayishmoq-1

(مص.ل. ۱) - خمیدن: کج شدن ۲- از حالت قائم برآمدن: انحنای پیدا کردن ۳- (مجاز) دست به کاری شدن: برای کاری خم شدن ۴- (گف.) مجاز) دلسوزی کردن: غمخواری کردن

بیلی‌قه‌ییشدی

Beliqayishdi

کمرش خم شد: کوژ شد

قاوورغه‌سی قه‌ییشدی

Qovurg'asiqayishdi

۱- بدنش به شدت درد کرد ۲- جسم آزار دید

قه‌ییشقاق

Qayishqog

(ص.) ۱- انحنای پذیر: کج شونده: ویژگی آنچه دارای قابلیت انحنای پذیری باشد ۲- (اف.) مستحکم: مقاوم:

قه‌یین

Qayin-3

(۱.) (گیاه‌شناسی) توس: درخت از تیره‌ی توسکا، با پوست تنه‌ی سفید رنگ، برگهای لوزی شکل نوک تیز با دوردیف دندان، سنبله‌ی گلهای نر آویخته و تک و دارای فلسهای نازک و میوه‌ی پهن با کناره‌های نازک: سندر: غان: قایین

قه‌یین‌انار

Qayinanor

(۱.) (گیاه‌شناسی) نوعی انار با دانه‌های سرخ، طعم ترش متوسط که بیشتر در وادی فرغانه یافت می‌شود

قه‌یین‌بویین

Qayinbo'yin

(۱.) اقوام نزدیک زن نسبت به شوهر ۲- اقوام نزدیک شوهر نسبت به زن

قه‌یین‌ایگه‌چی (ایگج)

Qayinegachi

(۱.) (ادبیات) ۱- خواهر بزرگ زن ۲- خواهر بزرگ شوهر

قه‌یین‌اینی

Qayinini

(۱.) (ادبیات) ۱- برادر خورد زن ۲- برادر خورد شوهر

قه‌یین‌آنه

Qayinona

(۱.) (ادبیات) ۱- مادر زن ۲- مادر شوهر: قینانه

قه‌یین‌آته

Qayinota

(۱.) (ادبیات) ۱- پدر زن ۲- پدر شوهر: قیناته

قه‌یین‌آغه

Qayinog'a

(۱.) (ادبیات) ۱- برادر خورد زن ۲- برادر خورد شوهر: قیناغه

قه‌یین‌سینگیل

Qayinsingil

(۱.) (ادبیات) ۱- خواهر زن ۲- خواهر شوهر

Qayinzor

(۱.) جایی که درخت توس زیاد بروید: توس زار

قه‌ییق

Qayiq

[=قایق] (۱.) قایق: نام عمومی اقسام شناورهای کوچک که معمولاً به وسیله‌ی یک نفر بتوان آن را هدایت کرد

قه‌ییق‌ساز

Qayiqsoz

(۱.) آنکه با ساختن قایق سروکار دارد ۲- کارگر قایق

ساز: قایق

قه‌ییق‌سازلیک

Qayiqsozlik

(۱.) قایق‌سازی: عمل یا شغل قایق‌سازی

قه‌ییق‌چی

Qayiqchi

[=قایقچی] (۱.) قایقچی: قایق‌ران

قه‌ییر

Qayir-1

(۱.) بخشی از زمینهای نزدیک ساحل که در آب‌خیزها و توفانها زیر آب می‌رود

(ص.) (کم) ۱- بدون تأکید ۲- بدون ثبت: ویژگی آنچه

ثبت نشده باشد

قه‌ییر

Qayer

(ق.) کجا: واژه‌ای که در پرسش جا و محل به کار می‌رود: ~ گه کیتدی؟ (کجا رفت؟): بو ~ (اینجا کجاست؟): قه‌ییر

قه‌ییرده

~da?

در کجا؟ در کدام سو؟

قه‌ییرده‌دیر

~dadir

در جای نامشخصی: در جهت نامعلومی

قه‌ییردن؟

~dan?

از کجا؟ از کدام سو؟

قه‌ییردن‌دیر

~dandir

از جای نامشخصی: از جهت نامعلومی

قه‌ییرگه؟

~ga?

به کجا؟ به کدام سو؟

قه‌ییرگه‌دیر

~gadir

به جای نامعلومی: به سوی نامعلومی

قه‌ییرلیک؟

~lik?

از کدام جای یا محل؟ از کدام سو؟

قه‌ی‌گه

Qayga

(ق.) واژه‌ای که در پرسش از جا، محل و جهت به کار می‌رود: ~ باره‌سن؟ (به کجایم روی؟): قه‌ی‌گه؟ (به کدام سو؟)

قه‌ی‌گه‌دیر

~dir

جای یا سمت نامشخص

قه‌ییلش

Qayilish

(۱.۱) - ۱ پیچش ۲- عمل یا یافتن پیچیدن ۳- ناراستی: انحراف: قه‌ییرلش

قه‌ییلمه

Qayilma

(ص.) ۱- کج شده: پیچ ۲- دارای ویژگی یا توانایی پیچیدن: قه‌ی‌ریلمه

قه‌ییلماق

Qayilmoq

(مص.ل. ۱) - خم یا کج شدن: پیچیدن: قه‌ی‌ریلماق

قه‌یین

Qayin-1

(۱.) (قد.) برادر زن: ~ یم (برادر زنم یا برادر شوهرم): قایین

قه‌یین

Qayin-2

(ح.) واژه‌ای است که در اول واژه‌هایی مانند آته، آنه، آغه، سینگیل و ایگه‌چی (پدر، مادر، برادر و خواهر) بیاید و از آنها نسبتهای خویشی به زن یا شوهر بسازد

انقیتماق
(مص.م. ۱) پراکنده کردن؛ منتشر نمودن ۲- عطر پاشیدن؛ بودادن؛ جیده زار لر یا قیملی هید انقیتردی (سنگدزارها بوی خوش می پراگندند)

عنقا
(۱) سیمرغ؛ عنقا اوروغی (تخم عنقا) (کنایه از چیز نایاب و دور از دسترس)

انقاو
(ص. ۳) دیرفهم؛ حواس پرت ۲- گول؛ ابله؛ ساده لوح ۳- شل؛ بی دست و پا

انقاوولیک
(۱) ۱- وضع یا کیفیت دیرفهم، گول یا ابله بودن ۲- رفتار ویژه آدمهای ساده، دیرفهم و بی دست و پا

انقاوسیرهماق
(مص.م. ۱) خود را به سادگی زدن؛ خود را ساده یا بی دست و پا نشان دادن

انار
(۱) ۱- انار ۲- درختچه‌ای پایا از تیره‌ی اناریان با ساقه‌ی ناهموار خاردار، چوب محکم، برگهای متقابل ریز و شفاف و گلبهرهای قرمز کوچک ۳- میوه‌ی این درخت که دارای دانه‌های یاقوتی رنگ فراوان آبدار با طعم ترش یا شیرین و خوراکی است ۴- نام دخترانه

انارمل
(ص. ۱) غیر عادی؛ خارج شده از حالت معمول و عادی

انارزار
(۱) باغ انار؛ جایی که درخت انار زیاد است

اناو
— انه او

انایی
(ص. ۱) ساده لوح؛ زودباور

انسمل
(۱) ۱- چیز کاملی که از بخش‌های هماهنگ تشکیل شده باشد؛ مجموعه؛ اریختیکتوره سی (مجموعه‌ی معماری ۲- گروه کامل هنری که از هنرمندان مختلف تشکیل یافته و نمایش اجراء می‌کند)

انتیه‌گه‌نیست
(ص. ۱) آشتی ناپذیر

انتیه‌گه‌نیزم
[= آنتاگونیسم] (۱) آنتاگونیسم؛ ناهمسازی؛ تعارض

انتارکتیکه
(۱) قطب جنوب کره‌ی زمین

پوست خاکستری، برگهای بزرگ زیر با کرک‌های کوتاه

انجیرزار
(۱) باغ انجیر؛ جایی که درخت انجیر بسیار رویده است

انجیر شفتالو
(۱) نوعی شفتالو که شباهت به انجیر دارد

انجام
(۱) ۱- اثاثیه‌ی منزل ۲- اسباب و وسایل ویژه‌ی هر ساحه

انجمن
(۱) ۱- مجلس؛ همایش ۲- گروهی از اشخاص خبره و دارای یک مسلک که با هدفهای معین در یک جا گرد آیند ۳- کنفرانس علمی و عملی

انکیته
(۱) فورم؛ پرسشنامه برای جمع آوری معلومات و اطلاعات معین

انیکسیه
(۱) تصرف دائمی یا موقت قسمتی از خاکهای یک دولت توسط دولت دیگر

انه‌تسیه
(۱) یادداشت مختصر در باره‌ی موضوع و اهمیت کتاب، مقاله ...

اند
[= آند] (۱) آند؛ مسیری که جریان برق طی می‌کند تا در مسیرش به قطب منفی وارد الکترولیت شود؛ قطب مثبت (برق)؛ الکترود مثبت

انه‌نیم
(ص. ۱) ۱- بی نام، بویژه نامش نوشته نشده ۲- بدون نام مؤلف؛ خط (مکتوب بدون امضاء یا بی نام)

انانس
(۱) آگاهی؛ اعلان

انقه‌ییش
(۱) عمل به حیرت یا بایی پروایی نگریستن

انقه‌ی‌ماق
(مص.ل. ۱) ۱- با حیرت نگریستن ۲- با بی پروایی نگریستن

انقه‌ی‌تیرماق
(مص.م. ۱) انقه‌ی‌ماق

انقیماق
(مص.ل. ۱) منتشر گردیدن؛ پراکنده شدن (در مورد بوی)

انیلین
[= آنیلین] (۱) (شیمی) آنیلین؛ مایع چرب قهوه‌ای مات و سمی که در تهیه‌ی رنگها، حلالها و داروسازی در باکتری‌شناسی برای رنگ کردن باکتریها کاربرد دارد

انیق
(۱) ۱- مطابق حقیقت؛ دقیق ۲- بی شبهه؛ قابل باور ۳- روشن؛ آشکار ۴- معین؛ معلوم

o'tganzamon~fe'li
او تگن زمان فعلی
(دستور) فعلی است که دقیق بودن عمل را در زمان گذشته نشان می‌دهد

Aniqfanlar
انیق‌فنلر
(۱) علوم پایه؛ رشته‌های اصلی علوم که علمهای دیگر به آن وابسته‌اند (مانند فیزیک، شیمی، یا ریاضیات)

Aniqlamoq
انیق‌لماق
(مص.ل. ۱) ۱- حقیقت چیزی را دانستن؛ تصور درست به دست دادن؛ موضوعی را روشن کردن ۲- تثبیت کردن؛ نشانی کردن؛ تعیین کردن

Aniqlanmoq
(مص.م. ۱) انیق‌لماق

Aniqlash
انیق‌لش
(۱) عمل یا فرایند دانستن یا تثبیت کردن حقیقت چیزی؛ مسئله‌نی ~ او چون وقت کیره‌ک (برای تثبیت حقیقت مسئله وقت لازم است)

Aniqlashmoq
(مص.م.ش. ۱) — انیق‌لماق ۲- واضح شدن؛ ثابت شدن

Aniqlik
انیق‌لیک
(۱) وضاحت؛ تعیین؛ تثبیت

Aniqlovchi
انیق‌لاوچی
(۱) آنچه در دانستن یا تثبیت حقیقت چیزی کمک می‌کند

~ergashgap
انیق‌لاوچی ایرگش‌گپ
۱- (دستور) وابسته و متمم ۲- (دستور) بخشی از عبارت

Aniqsizlik
انیق‌سیزلیک
(۱) وضع یا کیفیت غیردقیق یا ناروشن بودن

Aniq-taniq
انیق‌تنیق
(ق. ۱) بسیار دقیق؛ واضح و روشن

Anjir
انجیر
(۱) ۱- انجیر ۲- درخت از تیره‌ی انجیریان، دارای

[= انگشتوانه] (۱) انگشتوانه؛ اسباب فلزی یا پلاستیکی که در هنگام دوزندگی بادیست، به انگشت سبابه می‌پوشانند؛ (اف. ۱) قولگه‌سالر

انگله‌ماق
(مص.ل. ۱) واقعیت موضوع یا چیزی را درک کردن؛ به کنه مطلب پی بردن ۲- ارزش واقعی چیزی را دانستن ۳- از روی سخن، چهره و اعمال کسی ضمیر او را خواندن

انگله‌تیلماق
(مص.م. ۱) انگلتماق

انگلتماق
(مص.م. ۱) انگله‌ماق

انگلش
(۱) عمل یا فرایند درک کردن

انگله‌شیلرلی
(ص. ۱) قابل درک؛ معلوم؛ مبرهن

انگله‌شیلمس
(ص. ۱) ۱- غیر قابل درک ۲- شکل منفی مصدر انگله شیلماق

انگله‌شیلمسلیک
(۱) وضع یا کیفیت غیر قابل درک بودن

انگله‌شیلماوچیلیک
(۱) ۱- عدم تفاهم؛ سوء تفاهم؛ عدم درک ۲- نزاع

انگله‌شیلماق
(مص.م. ۱) انگلشماق

انگلشماق
(مص.م.ش. ۱) انگله‌ماق

انگره‌ییش
(۱) عمل یا فرایند مدهوش و حیران نگریستن

انگره‌ییشماق
(مص.م.ش. ۱) انگره‌ی‌ماق

انگره‌ی‌ماق
(مص.ل. ۱) ۱- مدهوشانه و سودایی نگریستن ۲- از حیرت دهن باز ماندن

انگرو
(ص. ۱) پریشان حواس

انهار
(۱) جوی بزرگ؛ کانال بزرگ آب (این واژه حالت جمع واژه‌ی «نهر» است، ولی در زبان ازبکی (ازبکستان) به مفهوم مفرد استعمال می‌شود)

لجوج

قیصرلیک

Qaysarlik-1

(ا.ا) (قد.) قیصری: مقام یا وظیفه‌ی قیصر

قبصرلیک

Qaysarlik-2

(ا.ا) لجاجت: وضع یا کیفیت یکدنده یا لجوج بودن: یکدندگی: لجاجت

قیسی

Qaysi

(ق.) واژه‌ای که برای پرسیدن از هویت یا گزینش چیزی (یا کسی) به کار می‌رود: کدام: ~ آدم؟ (کدام شخص؟)، ~ مشینه؟ (کدام اتومبیل؟)

قیسی‌بیر

~bir

۱- واژه‌ای برای بیان چیز (یا شخص) نامشخص: چیزی یا کسی ۲- واژه‌ای پرسشی برای گزینش چیز (یا کسی): کدام یک؟

قیسی‌کونی

~kuni

۱- واژه‌ای پرسشی در مورد مشخص شدن روز: کدام روز؟ ۲- (ق.) چند روز قبل: در همین هفته‌های نزدیک

قی‌ساری

Qaysori-1

(ص.) بی مروت: سنگدل

قی‌ساری

Qaysori-2

(ق.) به کدام طرف: به کدام سو

قیت

Qayt-1

[=قی] (ا.ا) (گف.) ۱- قی ۲- عمل یا فرایند برگرداندن محتویات معده به بیرون: استفراغ ۳- آنچه به این ترتیب برگردانده شود

قیت

Qayt-2

(فع.) (امر) قیتماق (برگشتن: برگرد: بازگرد)

قیت‌قیلماق

~qilmoq

(گف.) قی کردن

قیت‌بولیب‌قالماق

~bo'libqolmoq

(گف.) دچار وضع یا حالت ناخوشایند یا دلزدگی شدن

قیتنه

Qayta

(ق.) ۱- دوباره ۲- یک بار دیگر ۳- باز هم به ترتیب ۴- باز: بار دیگر ~ عریضه یازینگ (بار دیگر عریضه بنویسد) ۵- بار: تعداد دفعه‌های تکرار یک رویداد: دفعه: مرتبه: نوبت: پولنی بیراسنه دیم (پول را یک بار شمردم) ۶- ~ قیتنه‌گه

قیتنه‌باشدن

~boshdan

از نو: از سر

قیتنه‌دن

Qaytadan

(ق.) دوباره: سر از نو: بار دیگر: ~ یازماق (دوباره نوشتن)

(ا.ا) ۱- پیچش ۲- عمل یا فرایند پیچیدن ۳- ناراستی: انحراف

قیریلسمه

Qayrilma

(ص.) ۱- خمیده: دارای خمیدگی ۲- صفت آنچه دارای قابلیت یا خاصیت خم شدن است

قیریلسمه‌قاش

~qosh

۱- ابروی کمانی: ابرو کمان ۲- کسی که دارای ابروی کمان است

قیریلسماق

Qayrilmoq

(مص.ل.) ۱- پیچیدن ۲- خم شدن: انحنایافتن ۳- به مسیر یا جهت دیگری منحرف شدن ۴- توجه یا التفات نشان دادن

قیراق

Qayroq

(ا.ا) ۱- اسبابی (معمولاً سنگ سیاه) برای تیز کردن تیغه‌ی کار، چاقو و مانند آنها: فسان ۲- دو جفت سنگ کوچک نسبتاً دراز که رقاصه‌ها آن را لای انگشتان خود گیرند و همراه باریتم و آهنگ رقص آنها به هم زنند و تولید صدا کنند

قیراق‌بورون

~burun

۱- بینی بزرگ پهن ۲- آنکه دارای چنین بینی است

قیراق‌تاش

~tosh

۱- ~ قیراق ۲- سنگهای خرد به اشکال مختلف

قیراق‌باز

Qayroqboz

(ا.ا) آنکه با جفت سنگهای «قیراق» بر قصد

قیراق‌بازلیک

Qayroqbozlik

(ا.ا) عمل یا فرایند رقصیدن با جفت سنگهای «قیراق»

قیراقی

Qayroqi

(ا.ا) ۱- زمینی که روی قشر سنگ پیدا شده باشد و آن را کشت کنند ۲- نوعی گندم که در آسیای میانه کشت شود

قیراقی‌بوغدای

~bug'doy

~قیراقی ۲

قیراقی‌ایکین

~ekin

کشت زمینهای «قیراقی»

قیراقی‌یر (یا توپراق)

~yer(tuproq)

زمین مزروعی که روی قشر سنگی است

قیصر

Qaysar-1

(ا.ا) (قد.) قیصر: لقب برخی امپراتوران اروپا آروم ~ سی (قیصر روم): نیمس ~ سی (قیصر آلمان)

قیصر

Qaysar-2

(ص.) (مجاز) ۱- یکدنده ۲- لجوج: ~ باله (بچه‌ی

(گف.) ~ قه‌بیرگه؟

قه‌یا ققه‌دیر

~qadir

(گف.) ~ قه‌بیرگه‌دیر

قه‌یا قده

Qayoqda

(ح.) ۱- ~ قه‌بیرده: او ~؟ (او کجاست؟) ۲- واژه‌ایست که عدم موجودیت یا حالت انکار را نشان می‌دهد: بیزلرگه یاردم ~ ایدی (برای ما کمکی نبود) ۳- واژه‌ای است که هنگام مقایسه‌ی دو چیز، بویژه نابرابر به کار می‌رود: احمد ~ یوروشن ~! (احمد کجا و روشن کجا!) (با هم قابل مقایسه نیستند!) قه‌یا قده

قه‌یا قده‌گی؟

~gi=]

~قه‌بیرده‌گی

قه‌یا قده‌دیر

~dir

~قه‌بیرده‌دیر

قیقی

Qayqi

(ص.) (گف.) ۱- خم شده: کوژ ۲- کج و کوله

قیره‌ل‌ماق

Qayralmoq

(مص.مج.) قیره‌ماق

قیره‌ماق

Qayramoq

(مص.م.) ۱- چیزی مانند کار، چاقو، قیچی و ... را تیز یا برنده کردن ۲- (مجاز) فعال ساختن: شدت بخشیدن: آنگ نی ~ (ذهن را فعال ساختن) ۳- (مجاز) تحریک کردن: به احساسات یا خشم آوردن: او دوستیمنی مینگه قرشی قیره‌یدی (او دوستم را علیه من تحریک می‌کند)

تیشنی‌قیره‌ماق

Tishni~

(مجاز) ۱- برای خوردن و نوشیدن آماده شدن ۲- برای انتقام یا اجرای عمل مخالف نسبت به کسی آمادگی گرفتن ۳- تهدید کردن: نسبت به حریف یا مخالف خط و نشان کشیدن

قیره‌غاچ

Qayrag'och

(ا.ا) نارون: درخت از تیره‌ی نارون، دارای چوب بسیار سخت و محکم، برگهای دندانه دار انبوه و گل‌های نر- ماده

قیریلش

Qayrilish-1

(ا.ا) ۱- جایی که راستای گذرگاهی تغییر کند: پیچ: یول نینگ ~ سی (پیچ راه): دریانینگ ~ سی (پیچ رودخانه) ۲- خمیدگی: چرخش: تغییر راستا: بو چوب نینگ ~ سی کوپ‌ایکن (خمیدگی این چوب زیاد بوده است)

قیریلش

Qayrilish-2

قین‌انه

Qaynana

(گف.) ~ قه‌بین‌آنه

قین‌اته

Qaynata

(گف.) ~ قه‌بین‌آته

قینه‌تیلماق

Qaynatilmoq

(مص.مج.) قینتماق

قینتمه

Qaynatma

(ا.ا) ۱- آنچه با جوشاندن آماده شده باشد ۲- جوشانده: آنچه (بویژه ماده‌ی دارویی) که آن را می‌جوشانند و آبش را می‌خورند

قینتماق

Qaynatmoq

(مص.م.) قینه‌ماق

قینتیرماق

Qaynattirmoq

(مص.و.ا.) قینتماق

قینه‌غه

Qaynag'a

(گف.) ~ قه‌بین‌آغه

قینش

Qaynash

(ا.ا) عمل یا فرایند جوشیدن

قه‌ینی

Qayni

(گف.) ~ قه‌بن‌ایی

قیناق

Qaynoq

(ص.) ۱- جوشان ۲- دارای جوشش: دارای حالت جوشیدن ۳- داغ: بسیار گرم و سوزاننده ۴- (مجاز) سرلطف و صمیمی: ~ آغوش (آغوش گرم و صمیمی) ۵- (مجاز) پراز هیجان، تحرک و احساسات: ~ حالت (حالت پراز هیجان و احساسات) ۶- (مجاز) مزدحم و پراز مردم آمرکده آدم‌لر قینب کیتگن ایدی (در مراسم مردم زیادی جمع شده بودند)

قینا

Qaynov

(ا.ا) جوشش: عمل یا فرایند جوشیدن

قه‌یان

Qayon

(ق.) واژه‌ی پرسش از جاه محل و جهت به کار می‌رود: ~ کیتنه سیز؟ (کجا) (یا کدام سو) می‌روید؟ (اف.) قه‌ی‌یان

قه‌یاق

Qayoq

(گف.) ~ قه‌بیر: قه‌ی‌یاق

قه‌یا قدن؟

~dan?

~قه‌بیردن

قه‌یا قدن‌دیر

~dandir

(گف.) ~ قه‌بیردن‌دیر

قه‌یا ققه؟

~qa

باشد؛ دارای قزی

قزیلمه **Qazilma**

(۱.۱) - (زمین شناسی) مواد کانی (مانند زغال سنگ، نفت ...) زیر زمین - ۲ - (باستان شناسی) آثار باستانی مدفون در زیر زمین، که با کاوش به دست آید - ۳ - عمل یافزاندن کاوشهای باستان شناسی؛ قازیلمه

قزیملاق **Qazilmoq**

(مص. مج. ۱) - کنده شدن - ۲ - کاویده شدن

قزیماق **Qazimoq**

(مص. م. ۱) - ۱ - کندن - ۲ - جایی را سوراخ یا گود کردن؛ ییرنی - (زمین را کندن) - ۳ - کاویدن؛ جایی را در جستجوی چیزی، بویژه آثار باستانی کندن

قزیتیلماق **Qazitilmoq**

(مص. مج. ۱) قزیتماق

قزیتماق **Qazitmoq**

(مص. م. ۱) قزیماق (به وسیله کسی)

قزنه **Qazna**

(۱) ابریشم نامرغوب، بویژه آنکه از پيله سوراخ شده توسط پروانه ای آن، حاصل شده باشد

قزناچه **Qaznoq(cha)**

(۱) اتاق خردی که به عنوان انبار مواد استفاده شود؛ اتاقک

قضا **Qazo-1**

(۱.۱) - ۱ - قضا - ۲ - عمل یافزاندن مردن؛ وفات؛ مرگ؛ درگذشت - ۳ - گذشتن زمان مناسب برای انجام دادن عملی (مانند نماز خواندن)؛ منتقزی شدن؛ کبیج اویغانگن لیگیم باعث، نماز - بولدی (از باعث دیر بیدار شدنم، نماز قضا شد)

قضا قیلماق **~qilmoq**

۱ - مردن - ۲ - کاری را به وقتش انجام ندادن

قضا سینی او قیماق **~sinio'qimoq**

۱ - نماز قضا شده را خواندن - ۲ - (مجاز) حرف ناتمام را تمام کردن یا گفتن

قضای حاجت **~yihojat**

رفع ضرورت کردن؛ به مستراح رفتن

قضا **Qazo-2**

(۱.۱) (اف. ۱) - ۱ - قضا - ۲ - عمل یاشغل قضاوت؛ داوری - ۳ - آنچه بنابر خواست خدا باید بشود؛ فرمان خدا؛ سرنوشت؛ نیمه ای که ~ و قدر بولسه، اوشه بوله دی (هر چه که خواست خدا باشد، همان خواهد شد)

قزوو **Qazuv**

قبیش

Qaysh

(۱.۱) - قیش - ۲ - چرم - ۳ - تسمه؛ دوال کمر - ۴ - چرمی که سلمانیان تیغ خود را بدان تیز کنند - ۵ - قاییش تسمه و آن پوستی است که دراز ببرند (سنگلاخ)

قیغو **Qayg'u**

(۱.۱) - ۱ - غم؛ اندوه؛ غصه - ۲ - الم؛ درد؛ رنج

قیغو قیلماق **~qilmoq**

۱ - غم کشیدن؛ در اندوه شدن - ۲ - غمگین شدن

قیغوداش **Qayg'udosh**

(۱.۱) - ۱ - همدرد - ۲ - هر یک از دو یا چند نفری که غم، اندوه یا غصه ای شان یکسان باشد

قیغولی **Qayg'uli**

(ص. ۱) - ۱ - دارای غم، اندوه و غصه - ۲ - غمگین؛ اندوهگین؛ دستخوش غم

قیغوریش **Qayg'urish**

(۱) عمل یافزاندن اندوهگین شدن یا رنج بردن

قیغوریشماق **Qayg'urishmoq**

(مص. مش. ۱) قیغورماق

قیغورماق **Qayg'urmoq**

(مص. ل. ۱) - ۱ - غم و اندوه کشیدن - ۲ - خفه شدن - ۳ - غمخوار شدن؛ دلجویی کردن

قیغوسیز **Qayg'usiz**

(ص. ۱) - ۱ - فاقد غم، اندوه و غصه - ۲ - فاقد درد، تشویش یا نگرانی

قیغوسیزلیک **Qayg'usizlik**

(۱) وضع یا کیفیت بی غم و اندوه بودن

قیچی **Qaychi**

(۱.۱) قیچی؛ ابزاری برای بریدن، دارای دو تیغه ای دسته دار که لبه ای تیزشان بر روی یکدیگر می لغزد

قیچی لماق **Qaychilamoq**

(مص. م. ۱) قیچی کردن؛ بریدن با قیچی

قز دیرماق **Qazdirmoq**

(مص. م. ۱) قزیملاق؛ قاز دیرماق

قز دیرتیرماق **Qazdirtirmoq**

مص. و. (۱) قز دیرماق؛ قاز دیرتیرماق

قزی **Qazi**

(۱) خوراکی از گوشت اسب که آن را در میان روده ای بزرگ اسب با علاوه ساختن انواع مصالح خوشبوی خوراکی بپزند

قزی لی **Qazili**

(ص. ۱) صفت خوراکی که همراه با قزی پخته شده

(دفع کردن ضربه) - ۸ - رد کردن؛ نپذیرفتن آبرنگن ساوغه سینی قیتردی (هدیه اش را نپذیرفت) - ۹ - قی کردن؛ استقراغ کردن

گپ قیترماق **Gap~**

عمل یافزاندن جر و بحث کردن؛ مناقشه کردن

قولینی قیترماق **Qo'lini~**

چیزی را از کسی نپذیرفتن؛ دستش را رد کردن

چاینی قیترماق **Choyni~**

(مردم شناسی) پیش از نوشیدن چای، چای را دو یا سه بار از چاینگ به پیاله و از پیاله به چاینگ می ریزند تا هم رنگ بکشد و هم با هوای تازه مخلوط شده، طعمش خوبتر شود

قیترتیرماق **Qaytartirmoq**

مص. و. (۱) قیترماق

قیتره رو **Qaytaruv**

(۱) عمل یافزاندن برگشتاندن، تغییر جهت دادن، تا کردن، بازداشتن، تکرار کردن، دفع کردن، رد کردن یا قی کردن

قیتره روچی **Qaytaruvchi**

(۱) آنکه برگشت دهنده یا برگرداننده است

قیتیلماق **Qaytilmoq**

(مص. مج. ۱) قیتماق

قیتیم **Qaytim**

(۱) باقیمانده پولی که فروشنده به خریدار بر می گرداند

قیتیش **Qaytish**

(۱) عمل یافزاندن برگشتن

قیتمس **Qaytmas**

(ص. ۱) - ۱ - برگشت ناپذیر - ۲ - تکرار ناشدنی - ۳ - صفت آنکه راسخ و استوار است - ۴ - (مجاز) ناترس؛ باعزم

قیتماق **Qaytmoq**

(مص. ل. ۱) - ۱ - برگشتن - ۲ - در جای وضع پیشین قرار گرفتن؛ بازگشتن؛ مراجعت کردن - ۳ - تغییر جهت یا تغییر وضع دادن - ۴ - تغییر کردن؛ دگرگون شدن - ۵ - صرف نظر کردن؛ ترک کردن؛ عزمیدن - (از تصمیمش صرف نظر کردن) - ۶ - کاهش یافتن؛ تخفیف یافتن؛ کسل نینگ ایستیمه سی قیتدی (تب بیمار تخفیف یافت) - ۷ - بازگشت دادن؛ قبول نشدن؛ یوز صومدن ایلک صوم قیتدی (از ۱۰۰ صوم ۵۰ صوم برگشت)

قه یو **Qayu**

← قیسی؛ قایو

قیته گه

Qaytaga-1

(ق. ۱) برعکس؛ به صورتی متضاد یا مخالف آعیال بو گپدن خفه بولمه دی. ~ چهره سی آچیلدی (زن از شنیدن این حرف آز رده نشد، برعکس خرسند شد)

قیته گه **Qaytaga-2**

(ح. ۱) واژه ای برای نشان دادن رضایت یا گزینش عمل یا چیز (یا کسی)؛ ~ تویگه اونینگ مهمانی هم ایتسک بولردی (مهمان او را هم در جشن دعوت می کردیم، خوب می شد)، قاوون نینگ کتخه سیدن کوره ~ کیچیگی شیرین چیقدی (خربزه ی کوچک نسبت به بزرگش شیرین تر بود)

قیته لماق **Qaytalamoq**

(مص. م. ۱) تکرار کردن؛ باز هم به همان ترتیب اجرا کردن

قیته لاوچی **Qaytalovchi**

(۱) آنکه عملی یافزاندی را تکرار کند؛ تکرار کننده

قیته قیته **Qayta-qayta**

(ق. ۱) بار بار؛ به دفعات؛ به تکرار؛ اونگه یاردم بیره من دیب ~ ایتدیم (بارها به او گفتم که کمکش خواهم کرد)

قیترگیچ **Qaytargich**

(۱) آنچه چیزهایی مانند نور، گرما، صدا، موج و ... را برگشت دهد؛ بازتاب دهنده؛ سیس ~ ی (بازتاب دهنده ی صدا)

قیته ریق **Qaytariq**

(۱.۱) - آنچه زود زود تکرار شود؛ ~ سوز (حرف تکرار) - ۲ - عمل یافزاندن تکرار شدن آدرس قیته ریغی اورگه نیش نی یخشی قیله دی (بازخوانی درس آموزش را خوب می کند)

قیته ریش **Qaytarish**

(۱.۱) - عمل یافزاندن برگرداندن یا بازتاب دادن - ۲ - تکرار؛ عمل یافزاندن انجام دادن کاری بیش از یک بار

قیترمه **Qaytarma**

(ص. ۱) ویژگی آنچه تا یا برگردان شود؛ ~ یقه (یقه ی برگردان)

قیترماق **Qaytarmoq**

(مص. م. ۱) - برگرداندن - ۲ - در جای وضع پیشین قرار دادن؛ مراجعت دادن - ۳ - تغییر جهت یا تغییر وضع دادن - ۴ - تا کردن؛ یقه نی ~ (یقه را برگرداندن) - ۵ - کسی را از راه یا عمل ناشایستی بازداشتن؛ یاشلر نی چیکیشدن ~ (جوانان را از استعمال سیگار بازداشتن) - ۶ - تکرار کردن - ۷ - دفع کردن؛ دور کردن؛ ضربه نی ~

To'rttomoning~!

نورت ناماننگ قبله

(مجاز) هرسو که می روی مختاری!

قبله گاه Qiblagoh-1

(۱) قبله گاه ۲- جای قبله ۳- هر جا که وقت

پرستش خدا بدان روی آورند

قبله گاه Qiblagoh-2

(ح) واژه ای احترام آمیز برای پدر و بزرگان

قبله نامه Qiblanoma

[= قبله نما] (۱) قبله نما: نوعی قطب نما که سمت

قبله ای مسلمانان (مکه) را نشان می دهد

قیدیر یلماق Qidirilmoq

(مص. مج) جستجو شدن

قیدیریش Qidirish

(۱) عمل یافتن جستجو کردن

قیدیرماق Qidirmoq

(مص. م. ۱) جستجو ۲- جستجو کردن ۳- برای

یافتن چیزی تلاش کردن ۴- (گف) سیر کردن

قیدیرو Qidiruv

(۱) عمل یافتن جستجو کردن: جنایتچی

نی تاپماق اوچون~ ایشلری دوام ایتماقده (جستجو

برای پیدا کردن جنایتکار ادامه دارد)

قیف Qif

(۱) قیف: ظرف استوانه ای یا مخروطی دهان گشاد با

لوله ای در پایین، برای ریختن مایعات از ظرفی به ظرف

دیگر

قیل Qil-1

(۱) تار موی، بویژه موی دجهم و یال جانداران

قیل کوپریک ~ko'prik

پل صراط: پلی که بر بالای جهنم است و همه ی مردم

در روز رستاخیز باید از آن بگذرند، ولی جز آمرزیدگان و

نیکوکاران در این کار کامیاب نمی شوند

قیل نینگ اوستیده ~ning(ustida)

(مجاز) در وضع بسیار حساس و خطرناک

قیلنی قیرق باره دی ~niqirqyoradi

(مجاز) ۱- بسیار کنجکاو و دقیق ۲- موشکاف

Oralaridan~o'tmaydi

آره لریدن قیل اوتمه یدی

بسیار همراز و دوستان نزدیک

قیل Qil-2

(فع) (امر) قیلماق (کردن): بکن: ایتگنیم نی~

(رباب قشقری)

قشسقر Qashqir

(۱) ۱- (جان) گرگ ۲- (مجاز) درنده

قچان Qachon

(ق) واژه ای برای پرس زمان چه وقت: چه زمانی:~

کیلدینگیز؟ (چه وقت آمدید؟)

قچان بولمه سین ~bo'lmasin

هر وقت یا زمان که باشد: زمان غیر مشخص

قچان بولسه ~bo'lsa

هر وقت: هر زمان

هر قچان Har~

هر وقت: هر زمان

قچان دیر Qachondir

(ق) واژه ای برای زمان نامشخص و غیر دقیق:~اونی

بیر کورگن ایدیم (زمانی او را دیده بودم)

قچانگه چه Qachongacha

(ق) واژه ای برای پرسیدن طول مدت: تا چه زمانی؟

کدام وقت؟~مین کوتاه بین (من تا چه وقت منتظر

باشم؟)

قچانگی Qachongi

(ق) ۱- واژه ای برای زمان گذشته آهو، بو~آدم! (هو،

این آدم خیلی پیشین است!) ۲- واژه ای برای پرسیدن

مدت زمان گذشته: از کدام زمان؟: بو انتیقه بو یوم لر

قچانگی؟ (این اشیای عتیقه مربوط به کدام زمان

است؟)

قچانلر Qachonlar

(ق) زمانهای خیلی پیش: بو مسئله~که باریب تقیله

دی (این مسئله مربوط به زمانهای خیلی پیش است)

قعه Qa'da

(۱) (مردم شناسی) مراسمی که برای متوفای منزل

یکی از قوم و خویش بسیار نزدیک او برپا شود

قعه قریمس ~qarimas

کار ضروری که اجرای آن عاجل باشد

قی Qi

(ح) (قد) واژه ای مهرآمیز و احترام آمیز که به آخر

نامهای خویشاوندان می پیوندد: انا~ (پدر جان من،

پدر بزرگوار)، انا~ (مادر مهربانم)

قبله Qibla

(۱) ۱- (دین) جایی که مردم روبه آن نماز می گزارند (نزد

مسلمانان خانه ی کعبه در شهر مکه) ۲- (مجاز) کسی

یا جایی که طرف توجه و احترام مردم باشد

قشنگ

Qashshang

(ص) ۱- بی شرم: وقیح: گستاخ ۲- بی قید:

سرکش:~آت (اسب سرکش)

قشنگ لیک Qashshanglik

(۱) ۱- بی شرمی: گستاخی ۲- وضع یا کیفیت سرکش

بودن

قشاق Qashshoq

(ص) ۱- بسیار فقیر: تهیدست: بینوا:~آدم (آدم بینوا)

قشاق لنماق Qashshoqlanmoq

(مص. ل) تهیدست شدن: بینوا شدن

قشاق لشیش Qashshoqlashish

(۱) فرایند فقیر و تهیدست شدن

قشاق لشماق Qashshoqlashmoq

(مص. ل) روز به روز بیشتر تهیدست شدن: بیش از

پیش بینوا شدن

قشاقلیک Qashshoqlik

(۱) وضع یا کیفیت تهیدست بودن: تهیدستی:

بینوایی

قشقه Qashqa

(۱) ۱- قشقه ۲- سپیدی پیشانی اسب یا چارپای دیگر

۳- (مجاز) اثری که از اثر ضرب در روی باقی بماند

Otning~sidayma'lum

آتینگ قشقه سیده ی معلوم (تنیقی)

(مجاز) برای همه معلوم یا شناسا

قشقلداق Qashqaldoq

(۱) پرنده از راسته ی غازسانان، مشابه به مرغابی، دارای

قشقه در سر که بیشتر در نزارها به سر می برد و از

حشرات و گیاهان آبی تغذیه می کند

قشقه لی Qashqali

(ص) ۱- ویژگی چارپایی، بویژه اسب که در پیشانی خود

سپیدی داشته باشد

قشسقر گل Qashqargul

قشسقر گل

قشسقری Qashqari

(ص) ۱- مربوط یا منسوب به قشقر (کاشغر):~بیانه

(بیانه ی قشقری)

قشقر لیک Qashqarlik

(۱) آنکه مربوط یا منسوب به قشقر (کاشغر) باشد:

اویغور:~لر اویوشمده سی (انحاده ی قشقری)

قشسقر چه Qashqarcha

(ص) ۱- مربوط یا منسوب به قشقر: قشقری:~رباب

(۱) عمل یافتن کردن: ایشچیلر کون بویی~ایشی

بیلن بند ایدیلر (کارگران تمام روز به کار حفاری

مصرف بودند): قازوو

قزوچی Qazuvchi

(۱) آنکه با عمل یا شغل کردن سرو کار دارد: قازووچی

قزغاق Qazg'oq

(۱) (پزشکی) شوره ی سر: یاخته های مرده ی کنده

شده از پوست سر که به صورت پوسته در آمده باشد، و

مقدار زیاد آن که با خارش پوست سر همراه است

ممکن است نشانه ی نوعی بیماری پوستی باشد

قغ Qag'

(صو) صدای کلاغ

قغیلماق Qag'illamoq

(مص. ل) «قغ قغ» کردن

قشو Qashav

(۱) قشو: آلتی آهنی دنداندار که بدن چهارپایان را

بدان خارند تا کثافات پوست آنها پاک گردد: قاشاو:

قاشاوچ: قاشاغو

قشولماق ~lamoq

خاراندن پوست جانوران با «قشو» به خاطر پاک کردن

آن

قشیماق Qashimoq

(مص. م) خاریدن: پوست بدن را با ناخن یا چیز دیگر،

برای تسکین حس مخصوص گزیده شدن توسط

حشره، چرکین بودن بدن یا عامل دیگر چند بار مس

کردن: قاشیماق

Boshqashishgavaqty o'q

باش قشیشگه (قشیکنی) وقت یوق

(مجاز) بسیار مصروف

ییلکه نی قشیماق Yelkani~

شلاق زدن: زدن

قشیش Qashish

(۱) عمل یافتن خاریدن

قش لماق Qashlamoq

(مص. م) ۱- قشیماق ۲- پاک کردن یا زدودن لک

یا چیز دیگری با ابزار مخصوص مانند برس ۳- (مجاز)

بادست کشیدن و نوازش، آرام ساختن: (اف) قیشی

لماق

قش له غیج Qashlag'ich

(۱) قشو: ابزاری بادندانه های فلزی شبیه برس که برای

تمیز کردن تن چهارپایان به کار می رود

← قیلیمیش

قیلچه

Qilcha

(ق. ۱) - اندک: کم ۲ - هیچ: او نده ~ عیب یوق (او هیچ گناه ندارد)

قیلچه لیک

Qilchalik

(ق. ۱) (گف.) به اندازه ی تار مویی: خیلی کم: اندک: ~ اعصار بزمه دیگ (اندکی همه اعتنا نکردی)

قیلچاقچی

Qilchoqchi

(۱) (قد.) آهوی ماده

قیمیر

Qimir

(۱) جنبش: تکان: اندک: جابجایی: او ~ له دی (او جنبید)

قیمیر ایتماق

~ etmoq

اندکی جنبیدن

قیمیر لماق

Qimirlamoq

(مص. ل. ۱) - جنبیدن ۲ - در جای خود تکان خوردن: جابجاشدن ۳ - حرکت کردن ۴ - (مجاز) کار یا تلاش کردن

Bozorqimirlabqoldi

بازار قیمیر لب قالدی

۱ - نرخهادر بازار بالا رفت ۲ - در کار خرید و فروش بازار رونق پیدا شد

قیمیر لب قالدی

Qimirlabqoldi

۱ - به حرکت آمد ۲ - (مجاز) بالا رفت (در مورد نرخ)

قیمیر لتماق

Qimirlatmoq

(مص. م. ۱) قیمیر لماق

قیمیر لش

Qimirlash

(۱) عمل یا فرایند جنبیدن، تکان خوردن یا جابجاشدن

قیمیر لشماق

Qimirlashmoq

(مص. م. ۱) قیمیر لماق

قیمیر قیمیر

Qimir-qimir

(ح. ۱) واژه ای برای نشان دادن حرکت یا جنبیدن تند و سریع

قیمیز

Qimiz

(۱) قیمیز: نوشیدنی از شیر اسب با مزه ی ترش و اندکی مستی آور: قیمیز

قیمیزک

Qimizak

← ناردان

قیمیز خور

Qimizxo'r

(۱) آنکه: قیمیز را بسیار دوست دارد و بسیار می نوشد

قیمیز خور لیک

Qimizxo'rlik

کردن: جست زدن ۳ - خوشامد کردن: چاپلوسی

کردن ۴ - به گرد کسی پروانه وار گشتن: وول خوردن

قیل قویروق

Qilquyruq

(۱) پرنده ای است شبیه به «بغری قرا» که فوج فوج می پرد

قیل قوش

Qilqush

(۱) (قد.) پرنده ای است مانند مرغابی، با دجیم پرمو که آن را امیران در آغاز بهار به یکدیگر هدیه می کرده اند: قیل قوزروق: قل قذر جق

قیلست

Qilt

(ح. ۱) واژه ای برای عمل یا پدیده ای که به دشواری محسوس باشد: ~ ایتماق ۱ - حرکت کردن یا جنبیدن اندک که قابل احساس نباشد ۲ - صدای بسیار ضعیف کشیدن

قیلته ناق

Qiltanoq

(۱) ۱ - استخوانهای مویین و خار مانند بدن ماهیان: (اف.) قیلتیق ۲ - خارهای سر تیز که بر سر دانه ی شلتوک و گیاهانی مانند گندم، جو، ... می باشد ۳ - (مجاز) شخص لاغر و باریک اندام: (اف.) قیلتیراق

قیلتیلماق

Qiltillamoq

(مص. ل. ۱) از روی ضعف و ناتوانی جنبیدن: بزور و به دشواری جنبیدن: کسل قیلتیلب تورگن (بیمار دارد می لرزد)

قیلتیریق

Qiltiriq-1

← قیلته ناق

قیلتیریق

Qiltiriq-2

(ص. ۱) بسیار لاغر: فاقد ضخامت مناسب

قیلتیق

Qiltiq

← قیلته ناق

قیل تاماق

Qiltomoq

(۱) ۱ - (بزشکی) سماری انقباض لوله ی مری ناشی از زخم یا التهاب که از اثر آن بیمار قادر به فرو بردن غذا از آن طریق شده نمی تواند ۲ - کسی که دچار چنین بیماری است ۳ - (مجاز) کسی که کمخور یا بسیار بی اشتهاست

قیلور

Qilvir

(ص. ۱) ۱ - فریگر: حبله گر ۲ - متقلب: جعلکار

قیلور لیک

Qilvirlik

(۱) ۱ - فریگری: حبله گری ۲ - عمل یا فرایند فریگری یا حبله گر بودن ۳ - عمل یا فرایند تقلب یا جعل کردن

قیلغی لیک

Qilg'ilik

قیل لی

Qilli

(ص. ۱) ۱ - دارای مو ۲ - اسباب موسیقی تار (زهی)

قیلمیش

Qilmish

(۱) ۱ - فعالیت: حرکت ۲ - کار انجام شده ۳ - کار یا حرکت ناشایست و ناخوشایند: ~ یگه اقرار بولدی (به کار ناشایست خود اعتراف کرد)

قیلمیش قیدبرمیش

~ qidirmish

هر چه بکاری بدروی (مثل) (دهخدا)

قیلماق

Qilmoq

(مص. م. ۱) ۱ - کردن ۲ - فعل معین به معنی انجام دادن کاری: ایش ~ (کار کردن)، هزل ~ (شوخی کردن)، صلح ~ (صلح کردن) ۳ - فعل معین به معنی در وضعی قرار دادن: خطا ~ (خطا کردن)، توغری ~ (درست کردن)، حرمت ~ (حرمت کردن) ۴ - (گف.)، جماع کردن ۵ - فعل معین در وضعی قرار گرفتن: حالتی پیدا کردن: شکست ~ (شکست کردن)، باد ~ (باد کردن)

جای قیلماق

Joy~

۱ - بستر خواب را آماده کردن ۲ - ← اوی قیلماق ۳ - چیزی را به داخل چیز دیگر کردن

گپنی یکی قیلماق

Gapniikki~

تقاضا، خواهش یا حرف کسی را رد کردن

نیمه قیلدی؟

Nimaqildi?

۱ - چه شد؟ چه روی داد؟ ۲ - چه کار کرد؟

اوی قیلماق

Uy~

۱ - خانه ساختن ۲ - (مجاز) ازدواج کردن

قیلاو

Qilov-1

(۱) (قد.) عمل یا فرایند تیز کردن شمشیر

قیلاو

Qilov-2

(۱) (قد.) ترکمه ی گلوبند نیزه و بیرق را گویند، که از آن دسته ی عوی مثلشیل بیاویزند

قیلاو

Qilov-3

(۱) (قد.) آبی که از دهن اسب و گاودر حالت آزار بریزد

قیلاو

Qilov-4

(۱) (قد.) ۱ - اخگر: جرقه ۲ - شعله

قیلاولماق

Qilovlamoq

(مص. م. ۱) شمشیر تیز کردن

قیلپنگ لماق

Qilpanglamoq

(مص. م. ۱) ۱ - ← قییشنگ لماق ۲ - ← قیلپیلماق

قیلپیلماق

Qilpillamoq

(مص. ل. ۱) ۱ - ناز و عشوه کردن ۲ - حرکت های عجیب

(آنچه می گویم همان را بکن)

قیل دهی

Qilday

(ص. ۱) (مجاز) بسیار باریک و نازک: قیل دیک

قیلینماق

Qilinmoq

(مص. م. ۱) اجرا شدن: کرده شدن

قیلیق

Qiliq

(۱) ۱ - رفتار ۲ - مجموعه ی کارها و رابطه های اجتماعی یک شخص: حالی یم او یامان ~ لرینی تشله مگن (او هنوز هم رفتار ناپسندش را ترک نکرده است) ۳ - حرکت یا عادت غیرعادی و ناخوشایند آیامانی بیر قیلیعی آرتیق (مثل) (حتی یک حرکت شخص بد قابل تحمل نیست ۴ - ناز: عشوه: قیزلرنی قیلغنی کوپ (ناز و عشوه ی دختران بسیار است)

قیلیش

Qilish

(۱) عمل یا فرایند انجام دادن کاری

قیلیشماق

Qilishmoq

(مص. م. ۱) قیلماق

قیلیچ

Qilich

(۱) ۱ - شمشیر ۲ - جنگ افزاری فولادین. دارای دسته ی کوتاه و تیغه ی نوک تیز و دراز مستقیم یا کمی خمیده ۳ - نام آقایان

قیلیچدن اوتکزماق

~ dano'tkazmoq

باشمشیر کشتن: از دم تیغ گذشتاندن

~ idanqontomadigan

قیلیچیدن قان تامه دیگن

(مجاز) بیرحم: ستمگر: کشنده

~ o'ynatmoq (ko'tarmoq)

قیلیچ اوینتماق (کو ترماق)

باشمشیر تهدید کردن

قیلیچ باز

Qilichboz

(۱) ۱ - آنکه باشمشیر خوب بجنگد ۲ - (ورزشی) ورزشکار ورزش شمشیر بازی: آنکه در این رشته ی ورزش ماهر و قهرمان باشد

قیلیچ باز لیک

Qilichbozlik

(۱) شمشیر بازی ۲ - عمل یا فرایند جنگیدن باشمشیر ۳ - (ورزشی) مسابقه ی شمشیر بازی

قیلیچ باغ

Qilichbog'

(۱) بندی ویژه در کمر که شمشیر در آن آویخته شود

قیلیچ دهی

Qilichday

(ص. ۱) ۱ - بسیار تیز و برخنده ۲ - (مجاز) چالاک: سریع العمل: قیلیچ دیک

(مص. ل.) چشمک زدن

Qip-qizil **قیپ قزیل**

(ص.) سرخ محض؛ کاملاً سرخ؛ ~ گل (گل سرخ)

Qip-yalang'och **قیپ یلانچ**

(ص.) ۱- کاملاً لخت، برهنه یا عریان ۲- کاملاً فاقد

بوشش ۳- فاقد برگ و گل؛ ~ درخت (درخت لخت)

۴- فاقد درخت یا پوشش گیاهی؛ ~ تپه (تپه‌ی فاقد

درخت و گیاه) ۵- فاقد اثاث؛ ~ خانه (اتاق لخت) ۶-

(گ. مح.) ی چیز؛ ندارد؛ فقر. ~ آدم (آدم نادار و بی

چیز)

Qipechoq **قیپچاق**

(ا.) نام ایلی از ترکمان است، که در سرزمینی به همین

نام واقع در بخشهای جنوب روسیه، مرکز و غرب

ترکستان، شمال قفقاز بود و باش داشتند؛ قیپچاق؛

قیپچاق

Dashti~ **دشت قیپچاق**

دشتی در جنوب روسیه که موطن ایل قیپچاق است

Qiqir **قیقیر**

(ص.) صدای خنده‌ی آهسته

Qiqirlamoq **قیقیرلماق**

(مص. ل.) با صدای آهسته خندیدن

Qiqirlashmoq **قیقیرلشماق**

(مص. مش.) با هم با صدای آهسته خندیدن؛ اولر اوز

ایچنریده قیقیرلشیپ کولردیلر (آنها میان خود

آهسته می خندیدند)

Qiqir-qiqir **قیقیر قیقیر**

(ص.) صدای پیهم خنده‌های آهسته

Qir-1 **قیر**

(ا.) ۱- تپه؛ برآمدگی پوسته‌ی زمین که بلندی آن

(معمولاً) بیش از ۴۰ متر نباشد ۲- سطح هموار مرتفع

۳- پشته؛ کوه از سنگ یکپاره‌ی خارا ۴- دشت؛ بیابان

(چغتای)

Qir-2 **قیر**

(ا.) ۱- تیغه آشپشه نینگ ~ ی (تیغه‌ی شیشه) ۲-

قسمت نازک بالای دیوار ۳- دیواره‌ی بالای کوه؛

تیزه؛ تاغ نینگ ~ ی (تیغه‌ی کوه)

Qir-3 **قیر**

(ا.) گوشه؛ کنج

Ko'z~ibilan **کوز قیری بیلن**

با گوشه‌ی چشم؛ از گوشه‌ی چشم

Ko'z~initashlamoq

Qing'aymoq **قینغه‌ی ماق**

(مص. ل.) ۱- به جانبی خم یا مایل شدن؛ نروان قینغه

ییب تورگن (نردبان در حالت مایل قرار دارد) ۲- از

گوشه‌ی چشم نگاه کردن؛ آو ییز تاملان قینغه ییب قره

دی (او به سوی ما از گوشه‌ی چشم نگاهی کرد) ۳-

(مجاز) از راه راست منحرف شدن؛ گمراه شدن؛ قینغه

یگن آدم (آدم گمراه شده)

Qing'ayibqaramoq

قینغه ییب قره ماق

۱- از گوشه‌ی چشم نگاه کردن ۲- (مجاز) نگاه

دشمنانه یا تهدیدآمیز کردن

Qing'ayuvchi **قینغه یووچی**

(ا.) ۱- آنچه خم یا مایل شدنی است ۲- آنکه از

گوشه‌ی چشم نگاه کند ۳- (مجاز) آنکه یا آنچه از راه

راست منحرف شود

Qing'ir **قینغیر**

(ص.) ۱- کج؛ باراست؛ ~ یاغاچ (چوب کج) ۲-

(محر.) جعلی؛ تقلبی؛ قلب؛ ~ ایش (کار قلب)

~qaramoq **قینغیر قره ماق**

۱- ناست بد دیدن ۲- مناسبت بد داشتن

~qo'l **قینغیر قول**

کج دست؛ خیانتکار؛ دزد

Qing'rlık **قینغیر لیک**

(ا.) وضع یا کیفیت کج یا ناراست بودن؛ کجی؛ ناراستی

~kaolmoq **قینغیر لیککه آلماق**

کج اندیشی کردن؛ در هر موردی ایراد گرفتن یا

بهانه جویی کردن

Qing'ir-qiyshiq **قینغیر قییشیق**

(ص.) کج و کوله؛ کج و معوج؛ دارای شکل یا امتداد

نادرست یا نازبیا

Qinchir **قینچیر**

(ص.) (قد.) (احول) (چغتای)

Qip **قیپ**

(ح.) واژه‌ای برای تأکید مزید و مبالغه؛ ~ قزیل (کاملاً

قرمز)

Qipiq **قیپیق**

(ا.) ۱- خاک اره؛ خاکه‌ی چوب که از اثر اره کردن یا با

سوهان ساییدن پدید آید ۲- پوسته‌ی بیرونی غلاتی

مانند گندم، جو، برنج، ... که پس از پاک کردن باقی

می ماند

Qipmoq **قیپماق**

(گف.، مجاز) آنکه در اجرای کاری توکل کند

Qimorbozlik **قمار بازلیک**

(ا.) قمار بازی ۲- عمل یا فرایند بازی قمار ۳- بازی قمار

Qimorxona **قمارخانه**

(ا.) قمارخانه؛ بنایی که قماربازان برای قمار کردن در

آن گرد می آیند

Qimron **قیمران**

(ا.) (قد.) نوشیدنی که از شیر شتر آماده کنند

Qimsan **قیمسن**

(ص.) (قد.) بسیار مشتاق دیدار

Qimtimoq **قیمتماق**

(مص. م.) ۱- لب گزیدن ۲- لب را بدندان گرفتن به

شبه‌ی پشیمانی یا اشاره به کسی برای دعوت به

سکوت؛ لب گزه؛ اولبلرینی قیمتیب، کولمه‌ی قویدی

(او لبهایش را گزیده جلو خنده‌اش را گرفت) ۳-

افشردن؛ او قولیمنی اوشلب، قیمتیب قویدی (او

دستم را گرفته فشرده) ۴- تکان دادن؛ حرکت دادن؛ او

کیفتی نی قیمتیب، یوق دیب جواب بیردی (او

شانه‌هایش را بالا انداخته پاسخ منفی داد)

O'zini~ **اوزینی قیمتیماق**

خود را کنار کشیدن؛ اندیشه کردن؛ خوددار شدن

Qimtinmoq **قیمتینماق**

(مص. ل.) ۱- ~ قیمتیماق ۲- قادر به اجرای کاری

نشدن یا به آن جرئت نتوانستن؛ سفر قبلیشگه

قیمتیب توریبمن (قادر به سفر کردن نیستم) ۳- تکان

خوردن؛ به حرکت آمدن؛ چال اوتیرگن جایده بیر

قیمتیب، سوزگه باشله دی (چال در جایش تکانی

خورد و سخن آغاز کرد)

Qin-1 **قین**

(ا.) ۱- غلاف ۲- پوشش یا جلد تیغه‌ی ابزارهای برنده

(مانند شمشیر، خنجر، کارد)؛ نیام ۳- (گیاه شناسی)

قاعده‌ی برخی از برگها یا گیاهانها که روی ساقه ادامه

دارد و روی آن را کاملاً می گیرد

Ko'zi~idanchiqayozdi

کوزی قینیدن چیقه یازدی

چشمش از حدقه برآمد (از ترس یا حیرت)

Qin-2 **قین**

(ا.) شکنجه؛ عذاب؛ ~ و پانه قیلماق (سخت شکنجه

دادن)

Qina **قینه**

~ گینه ۲

(ا.) «قیمز» نوشتی

Qimmat **قیمت**

[= قیمت] (ص.) ۱- گران ۲- ویژگی آنچه به بیش از

نرخ روز یا ارزش واقعی خرید و فروش شود ۳- دارای

بهای سنگین ۴- (مجاز) ویژگی آنچه با پول یا چیز

دیگری قابل خرید نباشد؛ بی بها؛ بیلیم دولتدن ~

(ضر.) (علم ارزشمندتر از ثروت است) معنای اصلی

این واژه بها؛ ارزش

Qimmatbaho **قیمت بها**

(ص.) ۱- با ارزش؛ ارزشمند ۲- دارای بهای سنگین

۳- (مجاز) بی بها؛ دارای ارزش مادی و معنوی

Qimmatfurush **قیمت فروش**

(ص.) گران فروش؛ صفت کسی که کالای خود را به

بیش از بهایش بفروشد

Qimmatlashish **قیمت لشیش**

(ا.) فرایند گران شدن

Qimmatlashmoq **قیمت لشماق**

(مص. ل.) روبه گرانی نهادن؛ بیش از پیش گران

شدن

Qimmatlashtirmoq **قیمت لشتیرماق**

(مص. م.) قیمت لشماق

Qimmatli **قیمتلی**

(ص.) ~ قیمت بها ۲- (مجاز) مفید؛ کار آمد

Qimmatsiramoq **قیمت سیره ماق**

(مص. ل.) نرخ را گران انگاشتن؛ او ساعتی قیمت

سیره ب، آلمه دی (او نرخ ساعت را گران انگاشته

نخريد)

Qimmatsiz **قیمت سیز**

(ص.) بی ارزش؛ فاقد ارزش

Qimmatchilik **قیمت چیلیک**

(ا.) گرانی؛ وضع یا کیفیت گران بودن

Qimoj **قیماچ**

(ص.) (احول) ویژگی چشمی که احول است و چپ نگاه

کند؛ لوچ؛ چپ چشم؛ (دری، گ) قیچ

Qimor **قمار**

(ا.) ۱- قمار ۲- هر یک از بازیهای که بر دو باخت در آنها

تابع تصادف و چیره دستی با هم و مستلزم پرداخت

چیزی از سوی بازنده به برنده است ۳- (مجاز) کاری که

توان پیامد آن را پیش بینی کرد

Qimorboz **قمار باز**

(ا.) ۱- قمار باز ۲- دوستدار و بازی کننده‌ی قمار ۳-

(۱) ساحل: کنار ۲- مرز: قیراغ

قیرآت

(۱) ۱- اسب سمند: اسب زرده که بال و موی پیشانی و دمش سیاه باشد ۲- (فرهنگ مردم) نام اسب کوراوغلی قهرمان اساطیری و افسانه‌ای مردم ازبک

Qirov-1

(۱) ۱- گرد سفید مانند برف ریزه، که بر سطح زمین یا چیزها پیدا شود ۲- ژاله: شبنم (چفتای)

آق قیراو

پاییز دیر: اواخر فصل پاییز

Sochigattushibdi

ساجی (ساقالی) گه قیراو نوشیبدی

موی سر یا ریشش به سفیدی گراییده است

Qirov-2

(۱) گرد یا براده‌های ریزی که در تیغه‌ی تازه چرخشده‌ی اسباب بر خنده‌ای مانند کارد، چاقو و ... یا فلز پدید می‌آید

قیراوی توکیلمه‌گن

هنوز به کار برده نشده: کاملاً نو و استفاده نشده

Qirov-3

(۱) نوعی بیماری دامها که از اثر آن روی زبان آنها برآمدگیهای کوچکی به شکل براده یا خاکه‌ی ریز پدید می‌آید

قیراولی

(ص) ۱- نو: استعمال نشده

Qirog'u

← قیراوا: قراغ

Qirpi

(ص) ۱- (گف) ۱- صفت آنچه که ساییده شده باشد: ~ آشیق (بجل (قاب) ساییده شده) ۲- (مجاز) مجرب: گرم و سرد روزگار رانیده: ~ آدم (شخص مجرب)

Qirpilmoq

قیرپیلسماق
(ص) ۱- خراشیده شدن ۲- تراشیده شدن: ساییده شدن

Qirpiq

قیرپیق
(۱) ۱- خلمه و پوستی که بر دور کلاه دوزند ۲- آنچه بر دوره‌ی گریبان دوزند: یقه

Qirpichoq

قیرپیچاق
(۱) ۱- کارد بازی ۲- جنگ: جنجال و زد و خورد: ایکخی ییگیت بیر بیر ییلن ~ لشیب کیتدیلر (دو جوان باهم به زد و خورد پرداختند)

(۱) قسمتی از غذا که هنگام پختن در ته‌ی دیگ

چسبیده یا سوخته باشد

قیرماچ کل

کچلی که موهایش کاملاً بر سر چسبیده باشد

Qiroat

(۱) ۱- قرائت ۲- عمل خواندن نوشته‌ای: قرآن ~ی (قرائت قرآن) ۳- (مجاز) خواندن نوشته‌ای با صدای بلند: ییغین قراری بر چه گه ~ قیلیدی (قرار همایش به همه قرائت شد)

قرائت قیلماق

۱- نوشته‌ای را خواندن ۲- نوشته‌ای را با صدای بلند خواندن ۳- (گف) خواندن آیت قرآن با صدای بلند

Qiroatxon

(۱) ۱- آنکه نوشته‌ای را بخواند ۲- آنکه قرآن را با صدای بلند و صوت ویژه بخواند

Qiroatxona

قرائتخانه
(۱) ۱- قرائتخانه ۲- جایی برای خواندن و تلاوت قرآن ۳- جایی همگانی برای خواندن کتاب و مطبوعات ۴- اتاق مطالعه‌ی کتابخانه

Qiroatxonlik

قرائتخوانلیک
(۱) ۱- تلاوت قرآن مجید ۲- عمل یا فرایند خواندن نوشته‌ای

Qiroal

(۱) پادشاه: سلطان

Qirolicha

قیرالیه
(۱) ملکه: شاهبانو: انگلیه ~ سی (ملکه‌ی انگلیس)

Qirollik

قیراللیک
(۱) پادشاهی: شاهی: سلطنت

Qiron

قیران
(۱) ۱- قتل عام: کشتار جمعی ۲- مردن جمعی (از اثر آفات طبیعی مانند توفان، بیماریهای واگیر، زمین لرزه، آب خیزی و ...)

Yetti~da

ییتی قیرانده
در تمام جهان

Qirongarchilik

قیرانگرچیلیک
(۱) عمل یا فرایند کشتار جمعی یا مردن جمعی

Qironqorg'a

قیرانقارغه
← قرائت

Qironqora

قیرانقاره
(۱) پرنده‌ی شکاری از تیره‌ی عقابها

Qiroq

قیراق

قیرمه

(ص) ۱- تراش شده ۲- ساییده شده با تیغه‌ی تیز یا

سوهان: ~ تاش (سنگ تراش شده)، ~ تخته (تخته‌ی تراش شده)

~chopiq

قیرمه‌چاپیق
۱- قطع کردن یا تراشیدن گیاهان هرزه از زمین ۲- اصول و روش این کار

~chopish

قیرمه‌چاپیش
← قیرمه‌چاپیق

Qirma-qir

قیرمه‌قیر
(ق) ۱- تپه به تپه: بلندی به بلندی آبویرگه ~ اوتیب کیلدیک (تپه به تپه گذشته اینجا آمدیم)

Qirmachi

قیرمه‌چی
(۱) کسی که گیاهان هرزه را از سطح زمین قطع کند

Qirmiz

قرمز
(۱) قرمز: سرخ

Qirmizak

قرمzak
(ص) ۱- ترش: ~ آلمه (سیب ترش)

Qirmizi

قرمزی
(۱) قرمزی: دارای رنگ قرمز: سرخ

Qirmo

قیرما
(۱) (هند، قد) مخروط: حجمی که از اثر چرخاندن مثلث راستگوشه در حول ضلع مجاور زاویه‌ی قائم پدید می‌آید: ~ جسم (جسم مخروطی): قرما

Qirmoq

قیرماق
(ص) ۱- تراشیدن ۲- زدودن چیزی با حرکت پیلپی یک وسیله‌ی تیز از سطحی که به آن چسبیده است: ساچنی ~ (تراشیدن موی) ۳- تغییر شکل یا ضخامت چیزی با کشیدن یا کوبیدن یک ابزار برنده بر سطح خارجی آن: ترربنی ~ (تراشیدن ترب)، تاشنی ~ (تراشیدن سنگ) ۴- قتل عام کردن: به تعداد زیاد کشتن: دشمن نی ~ (قتل عام کردن دشمن) ۵- به مقدار زیاد جمع کردن: به مقدار زیاد به دست آوردن: او نیچه بیرده ایشلب راسه پول قیردی (او در چند جا کار کرده پول زیاد به دست آورد)

~Tomog'ini

تاماغینی (حلقومینی) قیرماق
۱- صدای گرفته و خفه از گلو کشیدن ۲- پیدا شدن سوزش یا خراش در مجرای گلو از اثر بلعیدن چیزی تند یا سخت

Qirmoch

قیرماچ

کوز قیرینی تشلماق

از گوشه‌ی چشم نگریستن: با گوشه‌ی چشم دیدن

Qir-4

قیر
(۱) (قد) بند آب: سد آب

Qir-5

قیر
(ص) صدایی که از برخورد یا تماس دو سطح ناهموار و درشت پدید آید

Qir-6

قیر
(فع) (امر) ۱- قیرماق ۱- تراشیدن: بتراش ۲- کشتن مفرط: قتل عام کن

Qirbon

قیربان
[= قیربان] (۱) (قد) قیربان: دوالی باشد که در ترکش دوخته حمایل وار در گردن اندازند بطوری که ترکش پس دوش می‌ماند و گاهی سواران کمان خود را در آن دوال نگاهدارند: کماندان: ترکش

Qirdirmoq

قیردیرماق
(مص) ۱- قیرماق (به وسیله‌ی کسی)

Qirdirtirmoq

قیردیرتیرماق
مص و (۱) قیردیرماق

Qirilmoq

قیریلماق
(مص) ۱- قیرماق: اوروشده کوپ آدمیر قیریلیب کیتگن (در جنگ بسیار مردم کشته شده‌اند)

Qirim

قیریم
(۱) ۱- نام ولایتی تاتار نشین: شبه جزیره‌ی کریمه ۲- (مجاز) مردم تاتار

Qirindi

قیریندی
(۱) ۱- باریکه‌ی نازک که از اثر رنده یا تراش کردن (بوژه چوب) جدا شود: تراشه ۲- خاک ای که از اثر تراش جسمی حاصل شود

Ichidan~o'tibketdi

ایچیدن قیریندی اوتیب کیتدی
(مجاز) ۱- سخت به تشویش افتاد ۲- بر او سخت تأثیر کرد

Qirinmoq

قیرینماق
(مص) ۱- قیرماق

Qiriq

قیریق
(۱) (قد) ساحل: کنار

Qirig'

قیریغ
(۱) (قد) کنار: لبه: حاشیه: مرز

Qirlik

قیرلیک
(۱) تیغه: وضع یا حالت تیغه‌ی شکل بودن

جمعی: ماللرگه ~ کیلیدی (دامها دچار مرگ جمعی شدند) ۴- (گف... مجاز) جنگ و جنجال شدید
Qir'ig'in-salmaq (قیلماق) ~solmoq
 ۱- قتل عام کردن ۲- جنجال سخت برآه انداختن
Qir'ig'in-tapmaq ~topmoq
 دچار قتل جمعی شدن
Qir'ig'in-barot
 قیرغین برات
 ۱- قتل عام شدید؛ خونریزی و کشتار زیاد؛ اوروش ~ کیلتیردی (جنگ سبب قتل عام شد) ۲- (گف... مجاز) جنجال و زدو خورد سخت و تند؛ یکی کمندۀ طرفدار لری آره سیده ~ یوز بیردی (میان طرفداران دو تیم زدو خورد شدید روی داد)
Qir'ig'in-suron
 قیرغین سوران
 ← قیرغین برات
Qir'ig'in-uchi
 قیرغینچی
 (ص.) قتل عام کننده؛ خونریز
Qir'ig'in-ichilik
 قیرغین چیلیک
 ۱- قتل عام؛ عمل یا فرایند کشتار جمعی؛ مرگ جمعی
Qir'ig'iy
 قیرغی
 ← قیغیر
Qir'ig'iyak
 قیرغیک
 ۱- آغاز فصل پاییز
Qir'ig'iz
 قیرغیز
 [قرقیز] ۱- قرقیز؛ یکی از اقوام بزرگ و قدیمی ترک است که در اطراف یژنی سئی می زیستند، در سال ۵۶۰ م. تابع گوک ترکها شدند و در دوره ی فترت استقلال یافتند و سپس دوباره تابع دومین خاقانی گوک ترکها شدند و در سال ۷۵۸ م. نیز تابع اوغورها گشتند. قرقیزها در سال ۱۲۰۷ م. تابع چنگیز خان شدند. معنی ترکیبی واژه ی قرقیز انسان سرخ روی است. قرقیزها پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی استقلال یافتند و کشور مستقل قرقیزستان را تشکیل دادند. پایتخت این کشور شهر «بیشکیک» است
Qir'ig'izcha
 قیرغیزچه
 ۱- آنچه مربوط یا منسوب به زبان، ادبیات و فرهنگ قرقیز باشد ۲- زبان قرقیزی
Qir'ig'ich
 قیرغیج
 ۱- اسبابی برای تراشیدن میوه ها و سبزیها ۲- اسبابی برای تراشیدن چیزهای مختلف به خاطر پاک کردن و زدودن لکها

(مص.م.) تیغه دار ساختن
Qirrali
 قیره لی
 (ص.) ۱- دارای ضلع؛ آلتی ~ اوستون (ستون شش رخ) ۲- تیغه دار؛ لبه دار ۳- نوکدار
Ko'p~
 کوپ قیره لی
 ۱- آنچه دارای تیغه و لبه ی زیاد باشد ۲- (مجاز) دارای معلومات زیاد و همه جانبه ۳- پرمحتوا؛ پرمضمون و همه جانبه
Qirriq
 قیرریق
 (ص.) ۱- مکار؛ فریبکار ۲- زرنگ؛ چالاک؛ ~ آدم (آدم چالاک)
Qirs
 قیرسس
 (ص.) صدایی که از شکستن چوب نازک و تر یا چیزی مانند آن پدید آید
Qirt
 قیرت
 (ص.) صدایی که از تماس یا تراشیدن چیزهای سخت پدید آید
Qirti
 قیرتی
 (ص.) دارای ادا و اطوار جلف و سبک؛ (اف. دری. گ) قیرتنکی
Qirtish-1
 قیرتیش
 ۱- (قد. گیاه شناسی) ۱- ریشه ۲- سبزه ی تازه رویده که هنوز بلند نشده و در حال ریشگی باشد
Qirtish-2
 قیرتیش
 ۱- عمل یا فرایند تراشیدن پوست برای دباغت ۲- عمل یا فرایند تراشیدن برای پاک کردن و زدودن چرکی و کثافت
Qirtish-3
 قیرتیش
 ۱- وضع یا حالت ناآرام شدن و خود را خوردن (از اثر خشم، هیجان، حسد یا بیزاری از عمل یا کسی)
Qirtishlamog
 قیرتیش لماق
 (مص.م.) ۱- چیزی را با تراشیدن پاک کردن ۲- به طور کامل پاک کردن ۳- کاملاً از میان بردن؛ از بیخ و بن نابود کردن
Qiruvchi
 قیروچی
 ۱- قتل عام کننده؛ ~ قورال (سلاح کشتار جمعی) ۲- عامل مرگ جمعی
Qirg'i
 قیرغی
 ۱- (گف.) رنده
Qirg'in
 قیرغین
 ۱- قتل عام ۲- خونریزی؛ جنگ ۳- مرگ

(ص.) ۱- بریده ۲- در معرض برش قرار گرفته ۳- برش شدنی
~piyoz
 قیرقمه پیاز
 پیازی که قسمت سبز آن بریده شده، ریزوم (غده ی متورخم) آن برای سال بعد در زمین باقی می ماند
Qirqmoq
 قیرقماق
 (مص.م.) ۱- بریدن ۲- چیزی را با ابزاری بر خنده شکافتن یا جدا کردن؛ قاغازنی ~ (بریدن کاغذ) ۳- چیزی (مانند پارچه، چرم، ... را مطابق الگوی نقشه به صورت قطعه های معینی در آوردن)؛ برش دادن ۴- کم کردن؛ کاهش دادن؛ ایش حقیدن ~ (کارمزد را کاهش دادن) ۵- (مجاز) بستن؛ مانع شدن؛ یولنی ~ (راه بستن) ۶- (مجاز) میان بر کردن
Qirqoyoq
 قیرق آیاق
 (گف.) ← مینگ آیاق (اف.) قیرق قولاق
Qirqog'ayni
 قیرق آغه یینی
 ۱- گیاه زینتی پایا از تیره ی گلسرخیان، دارای ساقه ی خاردار بلند و برگهای مرکب، گلهای معطر، کوچک و برنگهای گوناگون
Qirqquloq
 قیرق قولاق
 ۱- سرخس؛ گیاه پایا از تیره ی سرخسها، دارای قطعه های برگ بی دندانه که در زیر آنها نقطه های ریز براق و زرد رنگی وجود دارد، و هاگدانها بسیار نزدیک به لبه ی برگهاست
Qirqta
 قیرق ته
 (ق.) چهل دانه؛ چهل تا
Qirqtirmoq
 قیرقستیرماق
 (ص.) ۱- به بریدن و ادا ساختن ۲- بریدن (به وسیله ی کسی)
Qirra
 قیره
 ۱- (هندسه) ضلع؛ اوچ بورچک ~ سی (ضلع مثلث) تیغه یا لبه ی تیز چیزهای سخت؛ شیشه نینگ ~ سی (تیغه ی شیشه) ۳- (مجاز) جانب یا ویژگی چیزی که ماهیت یا مضمون آن را نشان دهد؛ او مسئله نینگ برچه ~ لرینی آچیپ بیردی (او تمام جوانب مسئله را روشن ساخت)
~burun
 قیره بورون
 ۱- دماغ تیغه یی ۲- آنکه دارای چنین دماغی است
~tosh
 قیره تاش
 سنگ تیغه دار
Qirralamoq
 قیره لماق

Qirq-1
 قیرق
 ۱- چهل ۲- عدد اصلی پس از سی و نره و پیش از چهل و یک؛ چل ۳- (مردم شناسی) مراسم یادبود که در سی و هفتمین روز وفات متوفا برپا می شود
~kokil
 قیرق کاکل
 گیسوان بلندی که به دسته های زیاد جدا شده و بسیار ریز یافته شده باشد
~ushatmoq
 قیرق اوشتماق
 برگزاری مراسم روز چهل متوفا
Qirq-2
 قیرق
 ۱- نام یکی از قبایل ازبک
Qirq-3
 قیرق
 (ص.) چهل؛ یکی بیش از سی و نره عدد
Qirq-4
 قیرق
 (فع) (امر) قیرقماق (بریدن؛ ببر؛ قطع کن؛ ایپنی ~ (تار را ببر)
Qirqbo'g'in
 قیرق بوغین
 ۱- (گیاه شناسی) دنب الفرس؛ دجم اسب
Qirqilmoq
 قیرقیلماق
 (مص.م.) ۱- بریده شدن ۲- با ابزاری برنده شکافته شدن یا جدا شدن چیزی؛ درخت ~ (بریده شدن درخت) ۳- برش شدن ۴- کار، عادت یا جریانی پایان یافتن؛ کیشی نانی ~ (قطع شدن نان کسی)
Qadamiqirgildi
 قدمی قیرقیلدی
 رفت و آمدش قطع شد؛ قطع رابطه شد
Tiliqirgildi
 تیلی قیرقیلدی
 حرف نزدنی شد؛ حرفهایش قطع شد
Yo'liga~to'kildi
 یولیگه قیرتوکیلدی
 رفت و آمد با او فسخ شد
Qirqim
 قیرقیم
 ۱- عمل یا فرایند بریدن پشم دامها ۲- قطعه های معین مسطح برش شده مطابق الگوی نقشه در نقاشی
Qirqinchi
 قیرقینچی
 (ص.) چهلیم؛ دارای ترتیب، ردیف، رتبه یا جایگاه چهل
Qirqiq
 قیرقیق
 (ص.) بریده؛ در معرض برش قرار گرفته؛ قولاغی ~ ایت (سگ گوش بریده)
Qirqma-1
 قیرقمه
 ۱- نوعی خربزه ی دیررس، دارای پوست کرلفت که مدت زیاد نگهداری می شود
Qirqma-2
 قیرقمه

۱- خلاصه یا فشرده‌ی سخن ۲- خلاصه اینکه؛ کوتاه سخن اینکه
قیسقه‌لیک
 (۱) ۱- کوتاهی ۲- وضع یا کیفیت کوتاه بودن ۳- (مجاز) نارسایی؛ نقصان؛ کمبود
قیسقریش
 (۱) عمل یا فرایند کوتاه شدن
قیسقرماق
 (مصل. ل. ۱) ۱- کوتاه شدن ۲- کم شدن یا کاهش یافتن درازی چیزی ۳- کاهش استمرار زمانی ۴- (ریاضی) تقسیم به مضرب ۵- که قیسقره دیگن سانلر (اعدادی که مضرب شان ۵ است)
قیسقرتیرماق
 (مصل. م. ۱) قیسقرماق: غم قیغو عمرنی قیسقرتیره‌دی (رنج و اندوه عمر را کوتاه می‌کند)
قیسقرتیریلماق
 (مصل. مج. ۱) قیسقرتیرماق: مقاله بیر مونچه قیسقرتیریلدی (مقاله‌اندکی کوتاه ساخته شد)
قیسقرتیش
 (۱) عمل یا فرایند کوتاه ساختن
قیسقرتمه
 (۱) خلاصه؛ مطلبها یا موضوعهای اصلی یک نوشتار؛ چکیده
قیسقرتمه آتلر
 واژه‌ی مختصر شده از یک اسم مرکب مانند UN (سازمان ملل)، OPEK (اتحادیه‌ی کشورهای صادرکننده‌ی نفت)، USA (ایالات متحد آمریکا)
قیسقرتمه
 (ص. ۱) خلاصه؛ فاقد شرح، تفسیر یا جزئیات توضیحی
قیسقرتماق
 (مصل. م. ۱) قیسقرماق: مقاله نی ~ (کوتاه کردن مقاله)
قیسقه
 (ق. ۱) خلاصه؛ به طور خلاصه: ~، مین یاردم بیرالمه‌ی من (خلاصه، من نمی‌توانم کمک کنم)
قیسقه‌ی‌ماق
 (گف. ۱) قیسقرماق
قیسقه‌چه
 (ص. ۱) مختصر ۲- کوتاه شده ۳- کم؛ اندک: ~ لغت (فرهنگ مختصر)
قیسقیچ
 قیسقچ

بایلیک نینگ فقط بیر سی (این فقط بخشی از تمام ثروت است ۴- یدکی؛ اسباب یا قطعه‌ای اضافی که بشود آن را عوض یا جانشین کرد ۵- (نظامی) واحد نظامی
قسما
 (ق. ۱) بخشی از یک چیز؛ غیرکامل؛ ایشلر ~ بجریلگن (یک بخش از کارها اجرا شده)
قسمت
 (۱) ۱- قسمت ۲- بخش ۳- بهره یا نصیبی که به کسی رسد؛ سهم ۵- تقدیر؛ سرنوشت
قیسماق
 (مصل. م. ۱) ۱- فشردن ۲- وارد کردن نیروی مکانیکی به سطح خارجی چیزی؛ فشار دادن ۳- (مجاز) شکنجه و آزار دادن؛ عرصه را تنگ ساختن؛ حیات قیین چیلیگی اونی جووه قیسگن (دشواریهای زندگی عرصه را بر او بسیار تنگ ساخته است)
بویینی‌نی قیسماق
 ۱- فروبردن گردن میان شانه‌ها؛ اشاره‌ای کردن ۲- گردن نهادن؛ سر خم کردن
دجمی‌نی قیسماق
 (مجاز) ترسیدن؛ از جوش و هیجان افتادن
تیلی‌نی قیسماق
 مانع حرف زدن کسی شدن؛ از حرف زدن خودداری کردن
قیسماق
 (۱) دو تسمه‌ی رکاب، که رکاب آهنین میان آن دو قرار دارد؛ دوال رکاب؛ قسماق
قیسقه
 (ص. ۱) ۱- کوتاه ۲- دارای درازا یا بلندی کم ۳- دارای استمرار زمانی کم ۴- بدون دامنه یا گسترش زیاد: ~ حکایه (داستان کوتاه) ۵- (مجاز) ناقص؛ نارسا؛ ناکافی؛ فکری ~ (اندیشه‌اش ناقص است)
قیسقه تولقینلر
 امواج کوتاه (امواج رادیویی ۲۰۰-۱۰۰)
قیسقه تولقینلی
 ۱- امواج رادیویی ۲۰۰-۱۰۰م ۲- آنچه روی امواج کوتاه کار کند یا بخش شود
قیسقه‌اوی‌لماق
 کوتاه یا سطحی اندیشیدن
Gapning ~ si
 گپ (سوز) نینگ قیسقه سی

برگزار کردن)
قیسیلیش
 (۱) عمل یا فرایند فشرده شدن یا زیر فشار قرار گرفتن
قیسیلیشماق
 (مصل. مش. ۱) ۱- قیسیلماق ۲- بیش از پیش فشرده شدن ۳- هر چه بیشتر زیر فشار قرار گرفتن
قیسیلماق
 (مصل. مج. ۱) ۱- فشرده شدن ۲- به سطح خارجی چیزی نیروی مکانیکی وارد شدن ۳- (مجاز) از اثر فشار یا تضییق محروم از آزادی شدن
قیسیلتیرماق
 (مصل. م. ۱) قیسیلماق
قیسیم
 ~ سیقیم
قیسینماق
 (مصل. ل. ۱) بنابر عدم توانایی یا جرئت از اجرای کار یا عملی عاجز ماندن
قیسیق
 (ص. ۱) ۱- فشرده؛ دارای فشردگی: ~ مشت (مشت فشرده) ۲- تنگ؛ کوچک: ~ کوزلر (چشمان تنگ و کوچک)
بویینی قیسیق
 کوتاه گردن ۲- (مجاز) سرخم؛ تابع
تیلی قیسیق
 کسی که بخاطر گناه یا اشتباه مرتکب شده‌اش خجالت زده باشد و نتواند حرفی بزند؛ ملامت
قیسیق‌لیک
 (۱) وضع یا کیفیت فشرده بودن؛ فشردگی
قیسیر
 (ص. ۱) ۱- باردار نشده؛ آبستن نشده بی بار (در مورد جانداران و گیاهان): ~ قوی (گوسفند آبستن نشده)، ~ گل (گل بی بار)
قیسیر
 (ص. ۱) صدایی که از تماس، برخورد یا شکستن چوب خشک پدید آید
قیسیش
 (۱) عمل یا فرایند فشردن یا زیر فشار قرار دادن
قیسیشماق
 (مصل. مش. ۱) قیسماق
قسم
 (۱) ۱- قسم ۲- نوع؛ طور ۳- بخشی از یک چیز؛ بو

قیرغاق
 (۱) ۱- ساحل ۲- زمینی که در کنار توده‌ی آب (دریا، دریاچه، رود) و چسبیده به آن باشد؛ کرانه ۳- کنار هر چیز مسطح: رومال نینگ ~ سی (کنار دستمال) (اف. قیرغاغ)
قیرغاوجل
 [~ قرقاوجل] ~ توس تاووق
قیرچزغی
 (ص. ۱) ۱- لاغر، کچل و دارای جوشهادر بدن (بیشتر در مورد اسب)
قیرچیلمه
 (ص. ۱) ۱- پرزور و نیرومند: ~ بیگیت (جوان نیرومند) ۲- (مجاز) سخت؛ شدید: ~ ساووق (سرمای شدید)
قیرچیلماق
 (مصل. ل. ۱) ۱- پرزور و نیرومند شدن ۲- (مجاز) شدید و سخت شدن؛ به اوج رسیدن؛ قیش تاباره ~ ده (زمستان هر چه بیشتر روبه تشدید است)
قیرچیلتماق
 (مصل. م. ۱) دندان بهم ساییدن؛ قیرچیلدتماق
قیرچیلش
 (۱) عمل یا فرایند بهم ساییده شدن دندان
قیرچیلشماق
 (مصل. ل. ۱) دندان بهم ساییدن
قیرچیماق
 (مصل. م. ۱) (گف. ۱) باقیچی، دندان یا ناخن چیزی را کندن یا تراشیدن ۲- یکه کردن؛ نهالرنی ~ (نهالها را یکه کردن) ۳- (مجاز) خاییدن؛ آزار دادن؛ زیر فشار قرار دادن؛ او کوپدن بیر اویکه سینی ~ ده ایدی (او از دیر باز برادرش را اذیت می‌کرد)
قیرچین
 (۱) (کم) نونپال؛ نوجوان
قیستش
 (۱) عمل یا فرایند مصرانه تقاضا کردن
قیسته‌ماق
 (مصل. م. ۱) (گف. ۱) با اصرار خواستن؛ مصرانه تقاضا کردن ۲- مصرانه فراخواندن و دعوت کردن؛ او یولده همه نی قیستب کیلدی (او در راه از همه مصرانه خواست تا سریع حرکت کنند)
قیسیب قیمتیب
 (ق. ۱) از روی صرفه جویی؛ با صرفه جویی؛ صرفه جویانه: ~ توی نی اوتکزماق (عروسی را با صرفه جویی

(۱.۱) -وضع یا کیفیت فتنه گر بودن؛ فتنه گری؛ حيله گری ۲- بهم اندازی؛ آشوبگری

Qittak قیتک (گف.) - قیته‌ی: کیل ~ ~ - آله‌ی لیک؛ (بیا کم - کم بنوشیم!)

Qittay-1 قیته‌ی (ص.) کم؛ دارای کمیت کوچک؛ اندک؛ ~ سوو (آب کم)

Qittay-2 قیته‌ی (ق.) کم؛ در کمیتی کوچک؛ او ~ ایچردی (او کم می‌نوشید)

Qit'a قطعه (۱.۱) - ۱- قطعه ۲- (ادبیات) شعری با حدود ۲۰ تا ۲۰ بیت بر یک وزن و قافیه، که برخلاف قصیده و غزل مصرع اول مطلع آن با مصرع دوم همقافیه نیست و معمولاً برای بیان حکایت، طنز، شکایت و مانند اینها به کار می‌رود ۳- قاره؛ هر یک از هفت خشکی بسیار بزرگ روی زمین که پیرامون آنها را دریاهای اوقیانوسها فرا گرفته است؛ برخ

Qit'alararo قطعه‌لرارا (ص.) بین القاره‌ای؛ مربوط به چند قاره؛ ~ تلفون علاقه‌سی (ارتباط تلفنی بین القارخه‌ای)

Qivrim قیوریم (۱.۱) جعد، چین و شکن، پیچ و تاب، حلقه و گره موی **Qivromog** قیورهماق (ص.م.) ۱- فر دادن؛ مجعد ساختن موی ۲- گرد و مجتمه کردن

Qix-1 قیخ (گف.) - قیخه

Qix-2 قیخ (ص.) ۱- صدایی که از اثر تخریش یا خارش گلو برآید ۲- (کودکانه) واژه‌ای برای بازداشتن کودکان از خوردن یا دست زدن به چیزی (قابل خوردن نیست!)

Qixa قیخه (ص.) (کودکانه) ناپاک؛ کثیف

Qiy-1 قیی (۱.۱) ۱- سرگین گوسفند، بز یا شتر ۲- لایه‌ای متشکل از چمن سرگینی

Qiy-2 قیی (۱.۱) عمل یا فرایند قطع کردن، بریدن یا قطعه قطعه کردن؛ ~ مه (قطعه قطعه شده، گوشت و...) (ص.)

سطحی و آرام ماهیچه‌های نرم بدن بانوک انگشتان (یا وسیله‌ای دیگر) ایجاد می‌شود؛ غلغلک

Qitig'igategmog قیتیغی گه تیگماق ۱- به خشم آوردن ۲- مرتکب رفتاری شدن که به طرف مقابل ناخوشایند است

Qitig'inio'ldirmog قیتیغی نی اولدیرماق (مجاز) ۱- آرام ساختن؛ خشمش را فرونشاندن ۲- (مجاز) حرف شنو ساختن؛ فروتن و متواضع ساختن

Qitiqlamog قیتیقلماق (ص.م.) ۱- قلقلک کردن ۲- (پزشکی) با وسایل یا شیوه‌های ویژه عصبهای کم حس یا بی حس را به کار انداختن و فعال ساختن ۳- (مجاز) تحریک کردن؛ کباب هیدی اشتهانی قیتیغله دی (بوی کباب اشتهای را تحریک کرد) ۴- (مجاز) به خشم آوردن؛ عصبانی ساختن؛ اونینگ ناجویه گپی دوستینی قیتیغله دی (حرف بیجای او دوستش را عصبانی ساخت)

Yurakni یوره کنی قیتیقلماق به دل نشستن؛ مقبول خاطر واقع شدن

Qitiqlagich قیتیقل لگیچ (۱.۱) (پزشکی) اسبابی، چیزی یا شیوه‌ای که باعث تحریک و فعال شدن عصبهای کم حس یا ضعیف شود

Qitiqli قیتیقلی (ص.) قلقلکی؛ تحریک پذیر در برابر قلقلک؛ غلغلکی **Qitiqlavchi** قیتیقلاوچی (۱.۱) ۱- آنچه باعث قلقلک، برانگیختن یا تحریک شود؛ قزاندن اشتهانی ~ هید چیقماقده (از دیگ بوی اشتهای آوری می‌آید) ۲- (مجاز) آنچه باعث نگرانی، ناراحتی یا تحریک شود؛ اونینگ ~ قیلیقلری مینگه یاقمه دی (حرکات ناراحت کننده‌ی او خوشم نیامد) ۳- ~ قیتبق لگیچ

Yurakni یوره ک نی قیتیقلاوچی خوشایند؛ راحتبخش **Qitir** قیتیر (ص.) صدایی که از خراشیدن چیز سخت با ناخن ایجاد می‌شود

Qitmir قیتمیر (ص.) ۱- فتنه گر؛ نیرنگ باز ۲- جنجال برانگیز؛ بهم انداز؛ ~ دم (شخص بهم انداز و مفتن)

Qitmirlik قیتمیرلیک

همه مصرانه خواست تا سریعتر حرکت کنند) ۳- به عجله و شتاب واداشتن؛ ایشنی توگه تیشگه ~ (به اتمام سریع کار واداشتن)

Qistatmog قیستتماق (ص.م.) ۱- قیسته ماق

Qistash قیستش (۱.۱) عمل یا فرایند مصرانه تقاضا کردن

Qistashmog قیستشماق (ص.م.) ۱- قیسته ماق

Qistirilmog قیستیریلماق (ص.م.) ۱- قیستیر ماق

Qistiriq قیستیریق (ص.) ۱- خلاندنی ۲- شایسته یا درخور خلاندن ۳- دارای امکان یا احتمال خلاندن

Qistiriqlik قیستیرنقلیک (۱.۱) ۱- وضع یا کیفیت خلانده شده ۲- الصاق؛ نصب؛ یقه نینگ ~ گلی (گل خلانده شده‌ی یقه)

Qistirma قیستیرمه (۱.۱) ۱- آنچه در سطح یا میان چیزی خلانده یا فرو شده باشد ۲- (مکانیک) لایی لاستیکی برای محکم شدن پیچ و مهره‌های دستگاههای مکانیکی

~qilmog قیستیرمه قیلماق در جریان صحبت به چیزی اشاره کردن

Qistirmog قیستیرماق (ص.م.) ۱- فشردن ۲- فرو کردن؛ خلاندن؛ یقه گه گل ~ (گل به یقه خلاندن)

Qistir'ich قیستیرغیچ (۱.۱) ۱- قیستیق ۲- وسیله‌ی خلاندن یا فرو بردن

Qistog قیستاق ~ قیستاق (۱.۱) عمل یا فرایند خواستن مصرانه‌ی چیزی ۲- عمل دعوت کردن یا فراخواندن مصرانه در امری

~gaolmog قیستاوگه آلماق ۱- مصرانه خواستن ۲- به عجله واداشتن

Qistov-1 قیستاو (ص.) ۱- عجل؛ فوری؛ بی درنگ

Qistov-2 قیستاولی (ص.) ۱- غیر قابل تأخیر؛ فوری؛ بی درنگ

Qitig قیتیق (۱.۱) قلقلک؛ تحریک خنده آوری که بر اثر حرکت

(۱.۱) گیره؛ وسیله‌ای برای گرفتن و نگهداشتن چیزی؛ انبر؛ پنس

Qisqichbaqa قیستیق بقه (۱.۱) خرچنگ؛ جانور سختپوست از شاخه‌ی بندپایان، دارای دو چشم پایه دار، یک یا دو جفت آرواره، لاک خارجی پهن و سخت، پنج جفت پا که جفت اولی برای شکار و دفاع به کار می‌رود و بدون ضمایم شکمی، بیشتر انواع آن دریایی هستند، ولی برخی در آبهای شیرین و برخی در خشکی زیست می‌کنند و برخی علفخوارند

Qisroq قیسراق (۱.۱) (قد)، مادیان جوان

Qissa قصه (۱.۱) ۱- داستان ۲- داستان کوتاه ۳- سرگذشتی که جنبه‌ی ساختگی و خیالی داشته باشد ۴- افسانه ۵- اثرنثری متشکل از حکایتهای و روایتها

~danhissa قصه دن حصه هدف از روایت؛ مقصد از قصه کردن

Qissago'y قصه گوی (ص.م.) ۱- قصه گو ۲- آنکه برای دیگران قصه می‌گوید ۳- قصه نویس؛ داستان نویس

Qissago'ylik قصه گویلیک (۱.۱) قصه گوئی؛ عمل یا فرایند روایت کردن قصه

Qissanavis قصه نویس (۱.۱) قصه پرداز؛ آنکه قصه بسازد یا پدید آورد

Qissanavislik قصه نویسلیک (۱.۱) قصه پردازی؛ عمل یا پدید آوردن قصه

Qissaxon قصه خوان (ص.) قصه گوی

Qissaxonlik قصه خوانلیک (۱.۱) عمل یا فرایند قصه گفتن؛ قصه گوئی

Qissachi قصه خچی (۱.۱) قصه گو ۲- قصه پرداز

Qistalang قیسته لنگ (ص.) ۱- عاجل؛ زود؛ باشتاب؛ سریع؛ فوری؛ بی درنگ؛ ~ ایش (کار فوری)

Qistamoq قیسته ماق (ص.م.) ۱- با اصرار تقاضا کردن یا خواستن؛ او کوپ قیستب، قرضینی آلدی (او با تقاضاهای مصرانه بدیهی خود را حصول کرد) ۲- مصرانه دعوت کردن یا فراخواندن او همه نی تیز یوریشگه قیسته دی (او از

اجابت نکردن

قیماچ (ص. ۱) مورخ و کشیده (در مورد چشم)

قیینه لیش

۱-۱. عمل یا فرایند تحمل سختی و زحمت ۲- ← قیین چیلیک ۳- عذاب؛ رنج؛ شکنجه

قیینه لیشتماق

(مص. مش. ۱) ← قیینلماق ۲- بیش از پیش رنج و عذاب دیدن

قیینلسماق

(مص. ل. ۱) عذاب کشیدن؛ رنج کشیدن ۲- شکنجه شدن ۳- به سختی یا تنگدستی دچار شدن

وجدانی (وجدانا) قیینلماق

~Vijdoni به عذاب وجدان دچار شدن

قیینه ماق

(مص. م. ۱) عذاب دادن؛ اذیت کردن ۲- در مضیقه‌ی مادی و معنوی و اقتصادی قرار دادن ۳- با وسایل و شیوه‌های خاص شکنجه و آزار جسمی و روحی دادن

جاننی (اوزینی) قیینه ماق

~Jonni خود را دچار زحمت یا آزار کردن

قیینتماق

(مص. م. ۱) قیینه ماق (به وسیله کسی یا چیزی)

قیینتتیرماق

مص. و. ۱) قیینتماق

قیینش

۱- عمل یا فرایند آزار یا شکنجه دادن ۲- عمل یا فرایند فشار روانی یا تنی

قییناق

۱- ۱) عذاب ۲- آزار ۳- شکنجه

قییناقلی

(ص. ۱) رنج آور؛ درد آور ۲- ویژگی آنچه باعث آزار یا شکنجه شود

قییناق قیستاق

۱- ۱) قیین قیستاو ۲- شکنجه و فشار

قییناق خانه

۱) شکنجه گاه؛ جایی که مجرمین یا اسیران را شکنجه دهند

قیینا

۱- ۱) قیینش ۲- ← قییناق

قییا

← قیق ۲

قییما

[= قیمة] ۱) ۱- قیمة ۲- گوشتی که به قطعه‌های کوچک بریده شده باشد ۳- (اف. ۱) نوعی خورشت که با قطعه‌های گوشت، سیب زمینی (یا بدون آن)، کوجه فرنگی، لپه و روغن می‌پزند و آن را با برخی خوراکی‌های خمیری می‌خورند

قییما بوب

(ص. ۱) مناسب برای قیمة

قییمالماق

(مص. م. ۱) گوشت را به قطعه‌های کوچک بریدن ۲- (مجاز) قطعه قطعه، ریز ریز کردن؛ قاغانی ~ (کاغذ را ریز ریز کردن) ۳- (مجاز) پاره کردن؛ زخمی کردن، کسل نینگ فریادی یوره کنی قیمة له دی (فریاد بیمار قلب را پاره کرد)

قییمالی

(ص. ۱) دارای قیمة؛ صفت خوراکی که در آن قیمة انداخته شده باشد.

قییما-قییما

(ص. ۱) قیمة قیمة؛ قطعه-قطعه؛ ریز ریز

قییما

۱) ۱- قیمت ۲- ارزش معاملاتی یک کالا؛ بها ۳- ارزش مادی یا معنوی ۴- (ریاضی) مقدار متغیر در شرایط معین ۵- (گف. ۱) آنچه گران باشد

قییما تاختا

۱- تخته یا کنده‌ای که بالای آن گوشت را قیمة کنند؛ (اف. ۱) گوشت تخته

قییما تلی

(ص. ۱) قیمتی؛ گران بها؛ باارزش

قییماق

(مص. م. ۱) با قیچی یا کارد به قطعه‌های کوچک بریدن ۲- پیداشدن اثر فرو رفتگی در بدن جاندار یا چیز دیگر توسط تار یا سیم محکم بسته شده آسیم قولینی قییدی (سیم در دستش فرو رفت) ۳- (مجاز) اجرا کردن کار به طور ماهرانه

کو'زیقییما دی

راضی یا مایل نشد؛ در پش آمد

قییما دی

میلش نشد؛ نخواست؛ حیفش آمد

سوزنی قییماق

So'zni~ حرف کسی را نپذیرفتن؛ خواهش کسی را رد کردن یا

باقی بماند

قیینلشیش

۱) عمل یا فرایند دشوار شدن

قیینلشماق

(مص. ل. ۱) بیش از پیش دشوار شدن؛ رو به دشواری گزاردن

قیینلشتیریلماق

(مص. مج. ۱) قیینلشتیرماق

قیینلشتیرماق

(مص. م. ۱) دشوار ساختن

قیینلیک

۱) وضع یا کیفیت دشوار بودن؛ دشواری

قیین قیستاو

۱) ۱- عمل یا فرایند مصرا نه خواستن یا اجرای چیزی؛ تقاضا همراه با پافشاری زیاد و پیگیر؛ او ~ لر بیلن قرصنی بیردی (اواز اثر پافشاری زیاد بدهی خود را پس داد)

قیینچیلیک

۱) ۱- دشواری ۲- وضع یا کیفیتی که دسترسی به آن نیازمند تلاش و کوشش فراوان باشد ۳- وضع یا کیفیتی که عمل آن سخت و پیر زحمت باشد؛ سختی

قییق ۱

۱) ۱- دستمالی که معمولاً به کمر بسته شود؛ دستمال کمر

قییق ۲

(ص. ۱) ویژگی آنچه به شکل تکه پاره‌های خرد باشد؛ تکه‌های خرد کاغذ، پارچه و... ۲- کج؛ اریب ۳- مورب و کشیده (معمولاً در مورد چشم) ۴- (مجاز) حرف ناشنو؛ یکدنده ۵- (مجاز) نادرست؛ خطا؛ غلط؛ ~ ایش (کار غلط)

قیدان ~ اxtarmoq

قیلدن قیق اخترماق (تاپماق)

(مجاز) ایراد یا خرده گرفتن

قییق لیک ۱

۱) ۱- آنچه مناسب برای ساختن دستمالی باشد که به کمر ببندند

قییق لیک ۲

۱) ۱- وضع یا کیفیت تکه پاره بودن ۲- کجی ۳- وضع یا حالت مورب یا کشیده بودن ۴- (مجاز) یکدنگی ۵- (مجاز) نادرستی؛ غلطی

قییقچا

قییقچه

قیه

Qiya

۱) ۱- نشیب ۲- سرازیری ۳- شیار؛ شکاف؛ ایشیک ~ سیدن قره‌ماق (از درز در نگاه کردن) ۴- (مجاز) میلان؛ خمیدگی

قیه بولماق (بولیب کیتماق)

~bo'lmoq (گف. ۱) بازجویی و محاکمه به خاطر اعمال مرتکب شد

قیه قره‌ماق (باقماق)

~qaramoq ۱- با گوشه‌ی چشم دیدن ۲- انعطاف کردن؛ اعتنا کردن ۳- (مجاز) با ناپاوری نگرستن؛ ناپاوری

قیه لمه

Qiyalama ۱) نشیب؛ سرازیری؛ ~ یول (راه سرازیری)

قیه لماق

(مص. م. ۱) ۱- کج کردن ۲- چپ کردن؛ میانبر رفتن؛ یولدن قیه لب اوتماق (راه را کج کرده گذشتن؛ راه را میانبر طی کردن) ۳- اندکی گشودن؛ ایشیک نی ~ (در اندکی گشودن)

قیه لب اوتماق

Qiyalabo'tmoq راه را چپ کردن؛ میانبر گذشتن

قیه لیک

Qiyalik ۱) نشیب؛ سرازیری؛ بیز ~ دن اوتیب کیلدیک (ما از سرازیری گذشته آمدیم)

قیه مه

Qiyyama ۱) نشیب؛ سرازیری

قیه سیگه

Qiyyasiga (ق. ۱) به طور کج؛ به طور میانبر؛ یولنی ~ کیسیب اوتماق (راه را میانبر گذشتن)

قییلماق

Qiyyillamoq (مص. ل. ۱) صدای باریک یا زیر کشیدن

قییلتماق

Qiyyillatmoq (مص. م. ۱) قییلخماق

قییلش

Qiyyillash (۱) عمل یا فرایند کشیدن صدای باریک

قییلشماق

Qiyyillashmoq (مص. مش. ۱) قییلخماق

قییلسماق

Qiyyilmoq (مص. ل. ۱) قییماق

قیین

Qiyyin (ص. ۱) دشوار؛ دارای دشواری؛ مشکل

قییندی

Qiyyindi ۱) تکه‌های کوچک چرم؛ پارچه و... که پس از برش

اپتیکه Apteka
(۱) داروخانه ۲- اپتیچکه

اپتیکه چی Aptekachi
(۱) داروساز؛ فروشنده دارو ۲- (قد.) صاحب داروخانه؛ (اف.) دوا فروش

اپتیچکه Aptechka
(۱) صندوق یا قوطی داروهای خیلی ضروری و فوری که در خانه و ماشین نگهداری می شود؛ قوطی کمک های اولیه طبی

اپشو Apshu
(ص.) صدای عطسه

اپشورماق Apshurmoq
(م.ص.ل.) اپشو کردن

اقلی Aqalli
(ق.) ۱- لاقل؛ کم از کم؛ اوئیده ~ بیر سقیم یوق (در خانه اش یک مشت آرد موجود نیست) ۲- حتی؛ اولر ~ قره مه دیلر هم (آنان حتی نگاه هم نکردند)

عقیده Aqida
(۱) باور کورکورانه و دگم ۲- داوری، فکر یا نقشه ای که شخصی به درستی یا کارایی آن باور داشته باشد ۳- نام زنانه

عقیده پرست Aqidaparast
(۱) کسی که عقیده ای را کورکورانه می پذیرد و به آن مقید و معتاد می گردد؛ دگم

عقیده پرست لیک Aqidaparastlik
(۱) عقیده پرستی؛ دگماتیزم

عقیق Aqiq-1
(۱) عقیق؛ نوعی سنگ از شکلهای طبیعی سیلیس، دارای لایه هایی از کالسدوان بسیار ریز به رنگهای گوناگون که به طور متحدالمرکز یا مسطح قرار گرفته اند و در جواهرسازی کاربرد دارد

عقیق Aqiq-2
(ص.) سرخرنگ؛ قرمزی

عقیقه Aqiqa
(۱) ضیافتی که به مناسبت تولد نوزاد برگزار می شود و معمولاً در این میهمانی بر نوزاد نام می گذارند

اقیرماق Aqirmoq
(م.ص.ل.) غریدن (در باره حیوانات وحشی)

عقل Aql
(۱) عقل ۲- نیروی دریافت، پی بردن یا اندیشیدن ۳- توانایی بهره گیری درست از نیروی ذهنی ۴-

اپیل تپیل Apil-tapil
(ق.) شتابزده؛ با عجله

اپیر شپیر Arir-shapir
(ق.) زود - زود؛ با شتاب؛ تند - تند؛ ~ ایشلرینگی قیلگین (با شتاب کارهای را انجام بده)؛ (اف.) گف.)

اپه لیتیک Apolitik
(۱) شخص غیر سیاسی؛ آنکه بیطرف، بویژه بیعلاقه به سیاست

اپه لیتیزم Apolitizm
(۱) دوری گزینی از سیاست؛ انصراف از فعالیت های سیاسی

اپاق چپاق Apoq-chapoq
(۱) دوست؛ متفق؛ همدل؛ صمیمی؛ تارتیشمه ی ~ یشه نگ لر (بدون مناقشه و با صمیمیت زندگی کنید)

اپاق چپاقلشماق ~lashmoq
دوست جان جانی شدن؛ همدل و صمیمی شدن

اپه رت Apparat
[آپارات] (۱) آپارات ۲- ابزار؛ اسباب؛ وسیله ای که وظیفه ی معینی (مانند نمایش فیلم، پنجره گیری ...) را انجام می دهد؛ علمی ~ (منابع و موادی که مولف برای اثر علمی خویش استفاده می کند)؛ مانند فرهنگ ها، کتابشناسی، توضیحات ... ۳- (زیست شناسی) سیستم یا مجموعه ی ارگانهایی که وظیفه ی معینی را در بدن انجام می دهد

اپه ره توره Apparatúra
(۱) مجموعه ی ابزار و وسایلی که برای انجام دادن یک کار معین خدمت می کند

اپه رتچی Apparatchi
[آپاراتچی] (۱) آپاراتچی؛ کارگر مسئول آپارات

اپندکس Appendiks
[آپاندیس] (۱) آپاندیس؛ زائیده ی کرمی شکل روده ی کور در محل اتصال روده ی باریک و روده ی فراخ در انسان و برخی پستانداران دیگر

اپندیسیت Appendisit
[آپاندیسیت] (۱) آپاندیسیت؛ التهاب چرکی آپاندیس که با درد شکم، زیاد شدن بزاق دهان و تب همراه است

اپریل Aprel
[آوریل] (۱) آوریل؛ ماه چهارم سال میلادی دارای سی روز، که از ۱۲ فروردین آغاز می شود

انتره په میتیره Antropometriya
(۱) از روشهای اندازه گیری اعضای بدن انسان برای پژوهشهای آنروپولوژی

انور Anvar
(ص.) ۱- روشن تر؛ درخشان تر؛ نورانی تر ۲- نام مردانه

انوا Anvo
[انواع] (۱) انواع؛ (ج.) نوع ۲- هر نوع؛ رنگارنگ

انغیز Ang'iz
(۱) ۱- زمینی که کشت آن درو شده باشد ۲- ساقه های ایستاده ی گندم که خوشه های آن درو شده باشد

انغیرت Ang'irt
(۱) نوعی اردک

انچه Ancha
(ق.) ۱- وقت کافی؛ وقت طولانی؛ وقت زیاد؛ ~ کوتدیم (مدت زیادی انتظار کشیدم ۲- بسیار؛ بیش (برای کیفیت)؛ ~ ایشله سنگ، یخشی اورگنه سن (بسیار کار کنی خوب فراگیری)

انچه گی Anchaki
~ انچه بین

انچه مونچه Ancha-muncha
(ق.) بسیار؛ بیش؛ ~ ایش (خیلی کار)

انچر Anchar
~ زقوم

انچه بین Anchayin
(ص.) ۱- بی اهمیت؛ بی ارزش ۲- سرسری؛ زبانی؛ نه از ته دل؛ ~ هزل گه اوخشه گن ایدی، جدی له شیب کیتدی (سخنی که به هزل می مانست، جدی شده رفت)

عنعنه An'ana
(۱) آیین؛ رسم و رواج؛ عرف و عادت

عنعنوی An'anaviy
(ص.) ملی؛ باستانی؛ مرسوم؛ مروج؛ عنعنوی بیرم لر (جشن های ملی یا باستانی)

اپیلسین Apelsin
(۱) ۱- پرتقال ۲- درخت از تیره ی مرکبات، ویژه ی مناطق مرطوب معتدل و گرمسیری با برگهای نامتقابل، پایا و تک و گلهای پنج بخشی خوشبو ۳- میوه ی آبدار و شیرین این درخت که شکل کروی یا بیضی و پوست نارنجی رنگ دارد

انتینه Antenna
(۱) ۱- آنتن؛ اسبابی به شکل میله، صفحه یا برج معمولاً فلزی برای انتشار یا دریافت امواج رادیویی و تلویزیونی ۲- شاخک

انتی بیه تیک Antibiotik
[آنتی بیوتیک] (۱) آنتی بیوتیک؛ فرآورده های شیمیایی که از موجودات زنده (قارچ ها، باکتریها) یا به روشهای صنعتی به دست می آیند و برای از میان بردن و جلوگیری از تکثیر میکروبها و در درمان بیماریهای عفونی بکار می روند

انتی دیمه کرتیک Antidemokratik
[آنتی دموکراتیک] (۱) مخالف دموکراسی

انتی دیالکتیک Antidialektik
(۱) ضد و مخالف دیالکتیک

انتیک Antik
[آنتیک] (۱) آنتیک؛ شی باستانی؛ عتیقه

انتیقه Antika
[آنتیک] (ص.) ۱- آنتیک؛ قدیمی؛ باستانی ۲- (مجاز) عجیب؛ حیرت انگیز؛ جالب؛ غیر طبیعی

انتی تیزه Antiteza
[آنتی تز] (۱) (منطق) آنتی تز؛ برابر نهاد

انتی سیکلون Antisiklon
(۱) آب و هوایی که از اثر فشار بلند اتموسفیر پدید می آید

انته لوگیه Antologiya
(۱) گلچین ادبی؛ منتخب نظم و نثر؛ جنگ

انتانیم Antonim
(۱) (زبان شناسی) متضاد (کلمات متضاد)

انترکت Antrakt
[آنتراکت] (۱) ۱- آنتراکت ۲- فاصله ی میان دو پرده ی نمایش یا دو برنامه ی موسیقی ۳- موسیقی میان دو پرده ی نمایش یا اپرا

انتراسیت Antrasit
[آنتراسیت] (۱) آنتراسیت؛ زغال سنگ سیاه، براق حاوی ۹۰٪ کربن که بسختی و با شعله ی کوتاه بی بو بی دود می سوزد؛ زغال سنگ خشک

انتره په لوگیه Antropologiya
[آنروپولوژی] (۱) آنروپولوژی؛ دانش مطالعه ی انسان، بویژه از لحاظ پراکندگی، منشأ، رده بندی و ارتباط نژادها، ویژگی جسمی، رابطه ی محیطی و اجتماعی و فرهنگ؛ مردم شناسی؛ انسان شناسی

(۱) عمل یا فرایند برگشته تیر انداختن، بویژه از روی اسب در حال تاخت؛ قیقاچ؛ قیقاچ

Qiyg'och-2 قیغیغاج
[= قیقاچ] (ص. ۱) - قیقاچ ۲ - کشیده یا تنگ (در مورد چشمها) ۳ - باریک و قلمی (در مورد ابروان) ۴ - مورب؛ کج؛ قیقاچ

Qiyshanglamoq قییشنگلماق
(م. ص. ل. ۱) - ۱ - حرکات ناخوشایند کردن ۲ - جا خوردن؛ یکه خوردن؛ آته سینینگ کسللیگی نی ایشیتیم، قییشنگلب قالدی (با شنیدن بیماری پدرش یکه خورد)

Qiyshang'i قییشنغی
(۱) رفتار یا حرکت ناخوشایند ۲ - ناز و عشوه‌ی بیجا و نازیب

Qiyshaymoq قییشه‌ی‌ماق
(م. ص. ل. ۱) - به سویی مایل شدن؛ میلان پیدا کردن ۲ - خم شدن؛ کج شدن؛ تابدار شدن؛ انحنای پیدا کردن؛ تخته آفتابده قییشه ییبدی (تخته در آفتاب تاب پیدا کرده است)

Qiyshiq قییشیق
(ص. ۱) - ۱ - کج؛ آغزی ~ بولسه هم بای نینگ اوغلی گیرسین (مثل) (حرف، حرف پولدار است) ۲ - اویرگی آنچه نقاط مختلفش در یک راستا نباشد ۳ - (مجاز) نادرست؛ دور از حقیقت

Qiy-chuv قیی‌چوو
(ص. ۱) - هیاهو و سرو صدا ۲ - صداهای بی نظم گریه و زاری

Qiz-1 قیز
(۱) - ۱ - دختر ۲ - فرزند ماده‌ی انسان ۳ - انسان ماده‌ای که هنوز از دواج نکرده باشد؛ دوشیزه

~ko'rar قیز‌کورر
(مردم شناسی) مراسمی که برای دیدن دختر قبل از خواستگاری اجرا شود

~oshi قیز‌اشی
(مردم شناسی) ضیافتی که یک روز قبل از مراسم عروسی در خانه‌ی دختر برای دوستان دختر او برپا می‌شود

~qilibolmoq قیز‌قیلیب‌آلماق
دختر کسی را به فرزندی گرفتن

Qiz-2 قیز
(ح. ۱) - واژه‌ی احترام آمیز یا مهر آمیز برای دختران و زنان

Qiyqirishmoq قییقیریشماق
(م. ص. مش. ۱) قییقیرماق

Qiyqirmoq قییقیرماق
(م. ص. ل. ۱) - هیاهو و سرو صدا کردن؛ فوتبال مسابقه سیده تاماشه بینلر کوپ قییقیردیلر (تماشاچیان در مسابقه‌ی فوتبال هیاهوی زیادی کردند)

Qiyqiroq قییقیراق
(۱) سرو صدا کننده؛ هیاهو و جار و جنجال کننده

Qiyqirtirmoq قییقیرتیرماق
(ص. ۱) قییقیرماق

Qiy-r-1 قییر
[= قیر] (۱) (اف، شیمی) قیر؛ جسم جامد با نیمه جامد به رنگ سیاه مایل به قهوه‌ای و چسبنده، که بر اثر گرما نرم و سیال می‌شود، بیشتر آن را هیدروکربن تشکیل می‌دهد، به صورت طبیعی، همچنین از پالایش نفت خام به دست می‌آید

Qiy-r-2 قییر
[= قیر] (ص. ۱) (اف. ۱) - ۱ - بسیار تاریک؛ ظلمانی؛ سیاه ۲ - صفت شب بسیار تاریک و ظلمانی

Qiyratmoq قییره‌ت‌ماق
(م. ص. م. ۱) - ۱ - قتل عام کردن ۲ - با خاک یکسان کردن؛ مهاجملر باغلرنی قییرتدیلر (مهاجمان باغها را با خاک یکسان کردند) ۳ - غارت و تاراج کردن

Qiytim قییتیم
← قییق

Qiytiq قییتیق
(۱) - ۱ - قییندی ۲ - پاره زمین کوچک در گوشه‌ای از قطعه زمین بزرگ

Qiyg'ir قیغیر
(۱) قرقی؛ باشه

~burun قیغیر‌بورون
آنکه تیغه‌ی بینی‌اش مایل به پایین باشد

~qarashqilmoq قیغیر‌قره‌ش‌قیلماق
بخشم دیدن

Qiyg'os-1 قیغاس
(۱) هیاهو؛ سرو صدا و فریاد

Qiyg'os-2 قیغاس
(ق. ۱) یکباره؛ در یک نوبت و بدون نیاز به تجدید یا تکرار؛ درختلر ~ گلله‌ی دیلر (درختها یکباره گل کردند)

Qiyg'och-1 قیغیغاج

Qiyos قیاس
(۱) - ۱ - قیاس ۲ - سنجش کمیت یا کیفیتی با کمیت یا کیفیت دیگر؛ مقایسه ۳ - نوعی استدلال منطقی بر اساس دو قضیه‌ی مربوط به یکدیگر (مانند شب آفتاب غروب می‌کند، آفتاب غروب کرده است، پس شب است)

O'zingdan~(qil) اوزینگدن قیاس قیل
از روی تجربه و فهم خود حکم صادر بکن

Qiyosiy قیاسی
(ص. ۱) قیاسی؛ مربوط یا منسوب به قیاس

Qiyoslamoq قیاس‌لماق
(م. ص. م. ۱) - قیاس کردن؛ چیزی را با چیز دیگر سنجیدن

Qiyossiz قیاس‌سیز
(ص. ۱) غیر قابل مقایسه؛ بی مانند؛ یگانه

Qiyossizlik قیاس‌سیزلیک
(۱) وضع یا کیفیت غیر قابل قیاس بودن؛ بی مانند؛ یگانگی

Qiyot قیات
(۱) از قبایل ازبک (ترکی)

Qiypanglamoq قیپینگ‌لماق
← قییشنگ‌لماق

Qiypitchoq قیی‌پیچاق
← قیر‌پیچاق

Qiyq قییق
(ص. ۱) آواز مرغ و خروس

Qiyqim قییقیم
(۱) - ۱ - قییندی ۲ - پارچه‌ی اندک باقیمانده پس از برش لباس؛ قطعه پارچه‌ای از توب یا طاقه، که نزد بزاز پس از فروش آن باقی می‌ماند ۳ - قییتیق

Qiyqim-siyqim قییقیم‌سییقیم
(۱) قطعه پاره‌های ریز کاغذ، پارچه، ...

Qiyqindi قییقیندی
← قییقیم

Qiyqiriq قییقیریق
(۱) - ۱ - هیاهو و جار و جنجال زیاد مردم ۲ - آواز بلند و شدید مرغها و خروسها

Qiyqirish قییقیریش
(۱) - ۱ - عمل یا فرایند هیاهو و جار و جنجال زیاد مردم ۲ - عمل یا فرایند برآمدن آواز بلند و شدید مرغها و خروسها

(۱) عمل یا فرایند نیم نگاه کردن؛ نگاه گذرا و کوتاه آبر ~ هم باقمه دینگ (نگاه کوتاهی هم نکردی)

Qiyofa قیافه
(۱) - ۱ - قیافه ۲ - شکل و ساختار ظاهری چهره‌ی یک جاندار ۳ - شکل ظاهری یک چیز؛ ریخت ۴ - (مجاز) وضع یا حالت باطنی یا روحی شخص آیاشلر نینگ معنوی ~ سی (وضع یا حالت معنوی جوانان) ۵ - امشخصه‌ی ویژه‌ی یک شخص یا جامعه آراستلیک اونینگ ایزگو قیافه سی (راستی مشخصه‌ی خوب اوست)

Qiyom-1 قیام
(۱) - ۱ - قیام ۲ - عمل یا فرایند برپای ایستادن؛ بلند شدن؛ برخاستن ۳ - اقدام و عمل دسته جمعی برای رهایی از یک وضع اجتماعی ناخوشایند ۴ - نقطه‌ی پایان؛ ساچ آلدیریش ~ یگه ییتدی (آرایش موی به پایان رسید)

Qiyomat-2 قیامت
(۱) - ۱ - قوام ۲ - استواری ۳ - غذای مایع که پس از جوشیدن خود را بگیرد و به صورت غلیظ و همگون درآید ۴ - مربا

Qiyomat قیامت
(۱) - ۱ - قیامت ۲ - (اسلام) روز پایان زندگی در جهان خاکی و رسیدگی به کارهای نیک و بد مردم در دوران زندگیشان؛ روز جزا؛ روز رستاخیز ۳ - (مجاز) آشوب یا ازدحام بسیار؛ ایرته لب کوچه لرده ~ ایدی (صبحدم در کوچه‌ها آشوب و ازدحام بود) ۴ - (مجاز) پدیده یا رویدادی بسیار شگفتی انگیز که موجب برانگیختن مردم شود؛ واقعه (رویداد شگفتی انگیز)

~da قیامتده
(مجاز) هیجگاه

~danqiyin قیامتدن‌قیین
(مجاز) خیلی دشوار و سخت

Qiyomatgacha قیامتگه‌چه
(ق. ۱) (گف.) تا ابد؛ به طور دایم؛ ابدی؛ دایمی؛ سیندن ~ منتدارمن (از تو تا ابد ممتونم)

Qiyomatli قیامتلی
(ص. ۱) دارای ویژگی ابدی یا دایمی؛ ~ دوستیم (دوست دایمی من)

Qiyomat-qoyim قیامت‌قاییم
(۱) - ۱ - روز قیامت؛ روز شمار ۲ - (مجاز) وضع یا حالت دشوار یا جنجال برانگیز

قیزیقلیک
(۱) وضع یا کیفیت جالب یا عجیب بودن

Qiziqlik-2
قیزیقماق
(مص. م. ۱) - با دقت مورد توجه قرار دادن ۲ - از صدق دل یا کاملاً به کاری پرداختن: او کتابگه قیزیقیب، اوقات هم ییمه دی (او کاملاً مشغول مطالعه‌ی کتاب شده، غذا هم نخورد) ۳ - از روی میل یا هوس پیروی کردن: او غلیم هم اورتاغلریگه قیزیقیب، سوزه باشله دی (پسر هم به پیروی از دوستانش به شناپرداخت)

قیزیققان
(ص. ۱) - صفت کسی که زود از کوره در رود و قهر شود ۲ - خونگرم: احساساتی

Qiziqqonlik
قیزیققانلیک
(۱) خونگرمی: وضع یا کیفیت زود قهر بودن

Qiziqqonlik
قیزیقتیرماق
(مص. و. ۱) - قیزیقماق

Qiziquv
قیزیقوو
(۱) - عمل یا فرایند مورد توجه قرار دادن ۲ - وضع یا کیفیت خوشایند بودن

Qiziquvchan
قیزیقووچن
(۱) آنکه برای آموختن، دیدن یا اجرای چیزی تلاش کند: سپورتگه ~ باله (بچه‌ی فعال و علاقمند به ورزش)

Qiziqchi
قیزیقچی
(۱) آنکه با سخنان خنده آور مردم را بخنداند

Qiziqchilik
قیزیقچیلیک
(۱) - عمل یا فرایند خنداندن مردم با سخنان خنده آور ۲ - شغل چنین هنرمندی ۳ - نوعی هنر نمایشی

Qizitmoq
قیزیتماق
(مص. م. ۱) - قیزیقماق

Qizlik
قیزیلیک
(۱) وضع یا کیفیت دختر بودن ۲ - دوشیزگی: دوران قبل از ازدواج ۳ - (مجاز) پرده‌ی بکارت: باکرگی

Qizolog
قیزیلاغ
(۱) (گیاه‌شناسی) لاله

Qizqush
قیزیقوش
(۱) پرنده‌ی تاجدار از راسته‌ی لکلیان که از ماهیها و جانوران آبی تغذیه می‌کند و بیشتر در مردابها زندگی دارد

Qizuvchan
قیزیوچن
(۱) - آنچه زود گرم و داغ شود ۲ - (مجاز) آنکه زود به

دانه‌های سرخ رنگ و بزرگ شدن عقده‌های لنفاوی مشخص می‌شود

Qizilo'ngach
قیزیلاونگچ
(۱) (کالبدشناسی) مری: بخشی از لوله‌ی گوارش که میان حلق و معده قرار دارد و غذا به وسیله‌ی فعالیت ماهیچه‌های آن از حلق وارد معده می‌شود

Qizimoq
قیزیماق
(مص. ل. ۱) - داغ شدن ۲ - بسیار گرم شدن ۳ - زیاد شدن دمای بدن: بدنی قیزیبدی (تب دارد) ۴ - (مجاز) فعال شدن: ایشگه ~ (به شدت مشغول کار شدن) ۵ - (مجاز) دارای کیفیت خوشایند و مهرآمیز: صحبتگه قیزیقیب کیتدی (صحبت، خوشایند و گرم شد)

Boshiqizidi
باشی قیزییدی
۱ - سرش به درد آمد ۲ - از فرط مستی یا کار زیاد سرش گیج رفت

Qiziq-1
قیزیق
(ص. ۱) - داغ: بسیار گرم: کون ~ بولدی (روز گرم شد)

Qiziq-2
قیزیق
(ص. ۱) - جالب ۲ - دارای حالتی که موجب برانگیختن توجه یا علاقه شود ۳ - دارای ویژگیهای باارزش یا درخور توجه ۴ - (مجاز) دارای ویژگی غیر قابل فهم: عجیب: ~ آدم (آدم عجیب)

~ustida
قیزیق اوستیده
۱ - درست سر وقت ۲ - در حالت خشم

Qizig'ida
قیزیغیده
در وقتش: در فرصت خودش

Qizig'ishuki
قیزیغی شوکه
جالب اینکه: عجیب اینکه

Temirniqizig'dabos
تیمیرنی قیزیغیده باس (مثل)
هر کار را باید در وقتش انجام داد

Qiziqarli
قیزیقارلی
(ص. ۱) - جالب: ~ نمایش ایدی (نمایش جالبی بود)

Qiziqish
قیزیقیش
۲ - قابل توجه و دقت ۳ - خوشایند و شادببخش

Qiziqishmoq
قیزیقیشماق
(۱) عمل یا فرایند مورد توجه یا دقت قرار دادن ۲ - وضع یا کیفیت مایل بودن یا منفعت‌دار بودن

Qiziqishmoq
قیزیقیشماق
(مص. م. ۱) - قیزیقماق

Qiziqlik-1
قیزیقلیک
(۱) وضع یا کیفیت داغ بودن

قیزیل یریم آی جمعیتی

← قیزیل یریم آی

Qizilbosh-1
قیزیلباش
[قزلباش] (۱) - قزلباش ۲ - سپاهیان ترک شاهان صفوی، بویژه شاه اسماعیل صفوی ۳ - در عهد صفویه نام قزلباش به همهی مردم ایران اطلاق می‌شد ۴ - (اف و دری)، (گف.) شیعه

Qizilbosh-2
قیزیلباش
(۱) (جان) پرنده‌ی غوطه زن و شناگر از راسته‌ی غواص سانان، دارای دم و بالهای کوتاه، پر نرم که براحتی شنا و پرواز می‌کند

Qizilishton
قیزیلاشطان
(۱) (جان) دارکوب: پرنده‌ای درختزی با پره‌ای رنگارنگ، منقار محکم و نوک تیز که با آن درخت را برای یافتن حشرات و کرمها سوراخ می‌کند، و نرها در سرشان تاجی قرمز دارند

Qizillik
قیزیلیک
(۱) - ۱ سرخ ۲ - سرخ بودن ۳ - رنگ سرخ

Qizilmiya
قیزیلمیه
(۱) گیاه از تیره‌ی غلاف داران چندین ساله و دارویی، که ریشه‌ی آن در داروسازی کاربرد دارد

Qiziloyoq
قیزیل آیاق
(۱) (جان) کروان: پرنده‌ای از راسته‌ی پابلندان که در حدود ۱-۲ گونه‌ی آن در سراسر کره‌ی زمین می‌زیست می‌کند، دارای جثه‌ای متوسط، رنگ پره‌هایش زرد مخلوط با خرمایی و خاکستریست

Qizilurug'
قیزیلاوروغ
(۱) نوعی خربزه‌دارای مغز و تخم سرخ رنگ

Qizilxoch
قیزیل خاچ
(۱) - ۱ صلیب سرخ ۲ - نشانه‌ای به شکل صلیب (بیشتر به صورت علامت +) به رنگ سرخ که نشانه‌ی مؤسسه‌ای به همین نام است ۳ - مؤسسه‌ای جهانی که کارش یاری رساندن به آسیب دیدگان از جنگ یا بلاهای طبیعی است ۴ - هریک از شعبه‌های آن

Qizilcha-1
قیزیلچه
(۱) نوعی چغندر که برگها و ریشه‌ی گوشتالوی آن برنگ سرخ است

Qizilcha-2
قیزیلچه
(۱) (پزشکی) سرخچه: بیماری حاد ویروسی شبیه سرخک که با تب، نزله، التهاب ملتحمه‌ی چشم،

جوان

قیزیله‌لاق

Qizaloq
(ح.) واژه‌ی مهرآمیز برای دختر بچه‌ها

Qizamiq
قیزیهمیق
(۱) (پزشکی) سرخک: بیماری عفونی حاد ویروسی که با تب، دانه‌های پوستی و نزله مشخص می‌شود و در کودکان بسیار واگیردار است: قیزیاموق: قیزیاموغ

Qizarinqiramoq
قیزیهرینقیره‌ماق
(مص. ل. ۱) - کمی سرخ شدن

Qizarish
قیزیهریش
(۱) عمل یا فرایند سرخ شدن

Qizarishmoq
قیزیهریشماق
(مص. م. ۱) - ۱ - قیزیرماق ۲ - بیش از پیش سرخ شدن

Qizarmoq
قیزیرماق
(مص. ل. ۱) - سرخ شدن ۲ - رنگ صورت به سرخی گراییدن ۳ - (مجاز) خجالت کشیدن

Qizartirmoq
قیزیرتیرماق
(مص. م. ۱) - سرخ کردن ۲ - رنگ چیزی را سرخ کردن آنان نی ~ (نان را سرگون کردن ۳ - در روغن تفت دادن و برشته کردن: پیازنی ~ (پیاز را سرخ کردن)

Qizdirgich
قیزیدیرگیچ
(۱) ابزاری برای سرخ کردن یا داغ کردن

Qizdirilmoq
قیزیدیریلماق
(مص. م. ۱) - قیزیدیرماق

Qizdirish
قیزیدیریش
(۱) عمل یا فرایند سرخ یا داغ کردن

Qizdirishmoq
قیزیدیریشماق
(مص. م. ۱) - قیزیدیرماق

Qizdirmoq
قیزیدیرماق
(مص. م. ۱) - بسیار گرم و داغ کردن: سرخ کردن ۲ - دمای چیزی را زیاد کردن

Qizil-1
قیزیل
(۱) - ۱ سرخ ۲ - از رنگهای اصلی به رنگ خون تازه ۳ - بلندترین طول موج نور مرئی، تابش تکرنگ میان ۷۷۰ تا ۷۶۰ نانومتر

Qizil-2
قیزیل
(ص. ۱) - ۱ سرخ ۲ - دارای رنگ سرخ: ~ گل (گل سرخ) ۳ - (مجاز) انقلابی: خواهان شدت عمل ~ yarimoyjamiyti

توجه برانگیز
قیچیق لیک
 (۱) لوندی؛ طنازی؛ عشوه گری
قیچیتماق
 (مص.م. ۱) خاریدن ۲- خاراندن
قیچیتقی
 (۱) گیاهی خاردار و سمی که اگر بادن تماس کند تولید خارش شدید می کند
قیچیتقی-۱
 (ص.) خارش آور؛ خارش تولید کننده؛ صفت آنچه تولید خارش کند
قیچیش
 (۱) خارش ۲- عمل یا فرایند خاریدن ۳- تحریک یا حساسیخت نقطه ای از بدن که موجب تمایل به خاراندن آن شود
قیچیشماق
 (مص.مش.) قیچیماق
قیچیشتماق
 مص.و. (۱) قیچیشماق
قیچاو
 (گف.) قیستاو
قیچقیریق
 (۱) بانگ ۲- صدای بسیار بلند ۳- صدا ۴- بانگ خروس
قیچقیریش
 (۱) فریاد؛ صدا ۲- عمل یا فرایند فریاد کردن
قیچقیرماق
 (مص.ل. ۱) بانگ زدن ۲- صدای بلند کشیدن ۳- (مجاز) آوازه کردن؛ جار زدن
قیچقیراق
 (ص.) صفت آنکه با صدای بلند حرف بزند
قیچقیرتیرماق
 (مص.و. ۱) قیچقیرماق
قا
 (قد.) قه
قاب
 (۱) (کم) ۱- ظرف، بویژه ظروف غذا؛ بشقاب ۲- غلاف و جلد بعضی چیزهای کوچک مانند ساعت ۳- چارچوب عکس
قابل
 (ص. ۱) قابل ۲- شایسته؛ بوهیداوچی جوده ~ (این

روستایی
قیشلایلیک
 (۱) آنکه از قشلاق باشد؛ باشنده ی قشلاق
قیشلایچه
 (۱) قشلاق خرد؛ ده کوچک
قیشلایچه-۱
 (ق. ۱) به شیوه ی قشلاق؛ به طرز قشلاق؛ به راه و رسم قشلاق؛ ~ حیات (زندگی به شیوه ی ده) ۲- به اندازه یا بزرگی قشلاق
قیشلای
 (۱) عمل یا فرایند سپری کردن زمستان در جایی ۲- عمل یا فرایند پرورش دامها در جای گرمسیر ۳- جای سپری کردن زمستان
قیشلایچی
 (۱) آنکه زمستان را در جایی سپری کند ۲- جانداری که در زمستان آن را در جای گرمسیر پرورش کند
قیشتقیریق
 (۱) جار و جنجال؛ داد و فریاد؛ قیشتقیریق
قیحاش
 (۱) عمل یا فرایند بسیار خواستن
قیچه ماق
 (مص.ل. ۱) (گف.) ۱- بسیار خواستن؛ بسیار تقاضا کردن ۲- به سرعت عمل در کاری اصرار ورزیدن
قیچیمه
 (۱) (بزشکی) جرب؛ بیماری واگیر پوستی که با جوشهایی بر روی پوست (بویژه دستها) و خارش شدید همراه است؛ گال
قیچیماق
 (مص.م. ۱) خارش کردن ۲- خاریدن
قولی قیچیدی
 ۱- دلش خواست کار کند؛ دلش برای زد و خورد کردن لک زد ۲- (ف.م) پول برایش می آید (اگر دست راست باشد)؛ پولش خرج می شود (اگر دست چپ باشد)
قیچینماق
 (مص.ل. ۱) قیچیماق
قیچیق
 (ص. ۱) دارای خارش ۲- (مجاز) لوند؛ عشوه گر؛ طنز ۳- (مجاز) احساس؛ هیجان و خواهش های تند و غیر قابل مهار
قیچیق اطلس
 ~atlas
 نوعی پارچه ی اطلس دارای رنگ و گلپای شوخ و

(ح.) واژه ای مهر آمیز برای دخترها، بویژه دختر بچه ها
قیغیلخماق
 (مص.ل. ۱) صدای «قیغ» کشیدن
قیغ قیغ
 (ص. ۱) صدای پیهم پرنده، بویژه مرغ
قیش
 (۱) زمستان ۲- یکی از چهار فصل در سرزمینهای منطقه ی معتدل که پس از پاییز و پیش از بهار آغاز می شود ۳- (مجاز) فصل سرما؛ بوییل ~ تیز باشلندی (امسال سرما زودتر آغاز شد)
قیش باپ
 [= قیش باب] (ص. ۱) مناسب برای زمستان ۲- کار آمد برای زمستان
قیشین یازین
 (ق. ۱) هم در زمستان، هم در تابستان؛ در طول سال؛ قوریلش ~ دوام آید (کار ساختمان در طول سال ادامه یافت)
قیشکی
 (ص. ۱) زمستانی ۲- مربوط یا منسوب به زمستان؛ ~ المپیه اوینلری (بازیهای زمستانی المپیا) ۳- مناسب فصل زمستان؛ ~ کییم (لباس زمستانی)
قیشلایماق
 (مص.م. ۱) سپری کردن زمستان در جایی که سرما و بارندگی کمتر باشد؛ قشلاق کردن
قیشلیک
 (ص. ۱) زمستانی ۲- اختصاص یافته به زمستان ۳- آماده یا ذخیره شده برای زمستان؛ ~ آذوقه (آذوقه ی زمستانی)؛ قیشلیق
قیشلایمیشی
 (۱) عمل یا فرایند سپری کردن زمستان در منطقه ی گرمسیر
قیشلای
 [= قشلاق] (۱) ۱- قشلاق ۲- ده؛ مجموعه ی چند خانه و مزرعه ی کنار یکدیگر که با مجموعه ی مشابه فاصله داشته باشد و در آن معمولا از ۵ تا ۵۰۰ خانوار زندگی کنند و بیشتر به امور کشاورزی و دامپروری مشغول باشند ۳- (قد.) محلی دارای هوای نسبتا گرم که زمستان را در آنجا گذرانند؛ گرمسیر؛ گرمسار
قیشلای
 (ص. ۱) مربوط یا منسوب به قشلاق ۲- دهاتی؛ کسی که در ده زاده شده یا پرورش یافته است؛

خشم آید
قیز و چنلیک
 (۱) وضع یا کیفیت زود گرم و داغ شدن ۲- (مجاز) وضع یا حالت زود به خشم آمدن
قیز غلداق
 ~ لاله قیز غلداق
قیز غنماق
 (مص.م. ۱) دریغ کردن؛ دوستینگی یاردمینگی قیز غنمه (کمکت را از دوست دریغ مکن) ۲- ارشک کردن؛ خاتینی نی ~ (به زن خود رشک کردن) ۳- رحم کردن؛ بیچاره لیگی نی کوریب اونگه قیز غندی (با مشاهده ی درماندگیش به او رحم کرد)
قیز غنچ
 (ص. ۱) ترحم برانگیز؛ قابل دلسوزی؛ حالی ~ (حالش ترحم انگیز است)
قیز غنچیق
 (ص. ۱) بخیل؛ تنگ چشم؛ خسیس ۲- حسود؛ ~ آدم (شخص حسود)
قیز غنچق لیک
 (۱) وضع یا کیفیت بخیل بودن؛ بخیلی ۲- وضع یا کیفیت حسود بودن؛ حسودی
قیز غیمتیر
 ~ قیز غیش
قیز غین
 (ص. ۱) جوشان؛ داغ؛ سرطان نینگ ~ قویاشی (آفتاب داغ ماه سرطان) ۲- گرم و صمیمانه؛ خوشایند؛ ~ صحبت (صحبت گرم و صمیمانه)
قیز غین لیش
 (۱) عمل یا فرایند گرم و داغ شدن
قیز غین لشماق
 (مص.ل. ۱) هر چه بیشتر گرم و داغ شدن ۲- روبه گرمی گذاشتن
قیز غین لشتیرماق
 (مص.م. ۱) هر چه بیشتر گرم کردن ۲- بیش از پیش گرم و صمیمانه ساختن
قیز غینلیک
 (۱) وضع یا کیفیت گرم و داغ بودن ۲- وضع یا حالت صمیمانه بودن؛ خوشایندی
قیز غیش
 (ص. ۱) مایل به سرخی
قیزچه

قالینچه
[=قالیچه] (۱) (اف) قالیچه: قالی کوچک که ابعادش کمتر از ۲×۳م باشد

قالیب
[=قالب] (۱) قالب ۲- اسبابی برای شکل دادن به مواد و فرآورده‌ها ۳- کالبد

قالیب‌لماق
(مص.م) ۱- قالب کردن: در قالب داخل کردن ۲- (مجاز) به شکل معینی در آوردن

قالیب‌لاوچی
(۱) کارگر دستگاه یا کارخانه‌ی قالب‌سازی

قالیچی
(۱) آنکه با ساختن قالب سروکار دارد ۲- قالیب‌لاوچی

قالیش
(۱) عمل یا فرایند ماندن

قالیشمه‌ی دیگن
(ص) صفت آنکه از نگاه ویزگی‌ها، بویژه زیبایی، استعداد و مهارت از دیگران عقب نمی‌ماند

قالماق
(مص.ل) ۱- ماندن ۲- ساکن شدن و اقامت گزیدن: مهاجر بولیب باشقه یورته ده ~ (مهاجر شده در کشور دیگر ساکن شدن) ۳- در معرض رویدادی قرار نگرفتن، بویژه به کار نرفتن، مصروف نشدن، باقی ماندن: وضعیت اوز گرمسردن ~ (وضع بدون تغییر ماندن) ۴- میراث یا یادگار ماندن: بوکتاب آتمدن قالگن (این کتاب یادگار پدرم است) ۵- دچار شدن: گرفتار شدن: جنجالگه ~ (دچار جنجال شدن) ۶- خسته شدن و نیرو و توانایی ادامه‌ی کار را از دست دادن: مانده شدن: یورالمه‌ی ~ (از حرکت و رفتار بازماندن) ۷- از میان رفتن: قطع شدن: کسل نینگ ایسیتمه سی قالدی (تب بیمار قطع شد) ۸- در وضع، حالت یا زیر اثری ماندن: یامغیره ~ (زیر باران ماندن) ۹- به تعویق افتادن: تأخیر شدن: مجلس ایرته گه قالدی (مجلس به فردا موکول شد) ۱۰- (گف) ناکام شدن: باختن: امتحانده ~ (در امتحان مردود شدن) ۱۱- مربوط یا وابسته شدن: ایشیمیز پولگه قره ب قالگن (کار مابه پول بند است) ۱۲- وضع یا حالتی را ادامه دادن: اوحالی هم تشقریده قالگن (او هنوز هم در بیرون مانده است) ۱۳- محروم شدن: از دست دادن: فایده دن ~ (از فایده محروم شدن) ۱۴- عمل یا حرکت ناگهانی و غیر مترقبه

قافیله‌ی
(ص) دارای قافیه: همقافیه

قاعده
(۱) قاعده ۲- چگونگی انجام دادن کاری: روش ۳- رفتار مرسوم و پذیرفته شده در مورد یک شخص، گروه یا پدیده: مق. استثنا ۴- (هندسه) پایه

قایم
(ص) (کم) ۱- قایم ۲- عمود: دارای حالت ایستاده ۳- (مجاز) استوار: برقرار: تینچلیک ~ بولسین! (پایدار باد صلح!) ۴- (اف. گف) محکم: کاری و مؤثر: ضربه لر ~ تیککن ایکن (ضربه‌ها محکم خورده بود)

قایم‌مقام
(۱) ۱- قایم مقام ۲- کسی که در نبودن صاحب مقامی کارهای مربوط به آن را انجام می‌دهد ۳- کسی که نماینده‌ی وزیر یا مقام تصمیم گیرنده در یک مؤسسه، یا جانشین او در یک مأموریت ویژه است

قالدیق
(۱) ۱- بقیه: باقیمانده ۲- آن مقدار، تعداد یا بخش از یک مجموعه یا واحد، که پس از عمل یا رویدادی باقی می‌ماند: آوقت قالدیغی (باقیمانده‌ی غذا) ۳- اثر: آنچه بجا مانده: آیاق قالدیغی (اثر پای) ۴- (ریاضی) الف) حاصل عمل تفریق ب) آنچه در نتیجه‌ی تقسیم یک عدد به غیر مضرش باقی می‌ماند

قالدیریلماق
(مص.مج) قالدیرماق

قالدیریش
(۱) عمل یا فرایند باقی گذاشتن

قالدیریشماق
(مص.مش) قالدیرماق

قالدیرماق
(مص.م) قالماق

قالگن قوتگن
(۱) ۱- آنچه پس از مصرف اضافی باقی بماند: مواد زاید ۲- تفاله: (اف) قالگن قوتگن

قالی
(۱) ۱- قالی ۲- گیلیم: (اف) قالین

قالین
(۱) (اف) قالی

قالینچه
(۱) (قد) ۱- قالنجه ۲- لشکرک (پرنده) ۳- فاخته

قابو
(۱) (قد، اد) در: دروازه

قادر
(ص) قادر: توانا

قادرلیک
(۱) توانایی

قاف
(۱) (اسطوره) قاف: کوهی افسانه‌ای در جایی دور دست، در انتهای کره‌ی زمین: کوه قاف

قافله
(۱) (کم) قافله: کاروان

قافیه
(۱) قافیه: واژه‌های دارای هجا یا هجاهای مشترک که در پایان هر دو مصرع یک بیت یا پایان بیت‌های یک شعر می‌آید (مانند قدم و قلم) در این بیت نوایی «آلتیمیش قه عمر قویغنده قدم قوش تیلین شرح ایتگلی یوندوم قلم» هرگاه واژه در آخر بیت تکرار شود، در آن صورت آن را ردیف گویند و واژه‌ی ماقبل آن قافیه شمرده می‌شود، چنانچه واژه‌ی «کبره ک» در این بیت نوایی ردیف و واژه‌های «سرداری و کرداری» قافیه است «دیدیلر کیم بیزگه سرداری کیره ک عقل آیین هوشیار کرداری کیره ک»

قافیه علمی (فنی)
~ilmi شناختن احوال انواع قوافی است

قافیه سی بیلن
~sibilan (گف) عمل یا سخنی که به جانب مقابل بر نخورد: سنجیده و مناسب

قافیه سی کیلگنده
~sikelganda آمد سخن: وقت یا زمان اقدام به کاری

قافیه باز
Qofiyaboz (۱) آنکه در شعر به قافیه و شکل بیش از مضمون اعتبار و توجه نشان دهد

قافیه داش
Qofiyadosh (ص) همقافیه: دارای قافیه‌ی همانند

قافیه داشلیک
Qofiyadoshlik (۱) وضع یا کیفیت همقافیه بودن

قافیه‌لماق
Qofiyalamoq (مص.م) قافیه بستن

قافیه‌لنماق
Qofiyalanmoq (مص.مج) قافیه‌لماق

رائنده بسیار قابل است) ۳- فروتن: حرف شنو: ~ آدم (شخص حرف شنو و فروتن) ۴- (اف) دارای استعداد، مهارت و آگاهی لازم در علم یا هنری

Inson-gavhari~
انسان گوهر قابل

انسان موجودی شایسته و با استعداد است

No~
ناقابل

بی استعداد: نامناسب

Qobiliyat
قابلیت

(۱) ۱- قابلیت ۲- شایستگی: لیاقت ۳- استعداد: توانایی

Qobiliyatli
قابلیت‌لی

(ص) ۱- دارای قابلیت ۲- دارای شایستگی ۳- صفت آنکه دارای استعداد و توانایی است: ~ باله (بچه‌ی با استعداد)

Qobiliyatsiz
قابلیت‌سیز

(ص) ۱- فاقد شایستگی ۲- فاقد استعداد و توانایی ۳- نامناسب

Qobiliyatsizlik
قابلیت‌سیزلیک

(۱) بی استعدادی ۲- وضع یا کیفیت نامناسب بودن

Qobillik
قابل‌لیک

(۱) وضع یا کیفیت قابل بودن: قابلیت: ایشکه ~ کیره ک (برای کار قابلیت لازم است)

Qobiq
قابیق

(۱) ۱- پوسته ۲- پوست ۳- پوشش بیرونی ساقه، تنه، ریشه و میوه‌ی درختان ۴- پوشش بیرونی تخم جانوران و هسته یادانه‌ی گیاهان ۵- قشر ۶- لاک

Qobig'igao'ralmoq
قابیغی گه اوره لماق

در لاک خود فرو رفتن: گوشه گیری کردن

Yerqobig'i
بیر قابیغی

پوسته‌ی زمین: طبقه‌ی خارجی کره‌ی زمین که بر روی توده‌ای از سنگ‌های سخت به ضخامت چندین ده کیلومتر قرار گرفته است

Qobirg'a
قابیرغه

~ قاورغه: قیرغه

Qobo
قبا

(ص) ضخیم: دارای قطر زیاد: کرلنت: ستبر

Qobon
قaban

(۱) (قد) ۱- خوک وحشی ۲- خوک نر

Qobormoq
قابارماق

~ قوه رماق

بورنی قانه دی
 ۱- خون از دماغش جاری شد ۲- آسیب یازیان دید
قانتماق
 (مص.م.) قانه ماق: اوریب بورنی قانتدی (زد، دماغش را پر خون ساخت)
قاندیر یلماق
 (مص.م.) قاندیر ماق
قاندیر ماق
 (مص.م.) قانماق
قانداش
 (۱) ۱- همخون ۲- هر یک از دو یا چند نفر که با یکدیگر پیوند نسبی نزدیک (پدری، مادری، خواهری، برادری یا فرزندی) داشته باشند ۳- (مجاز) هر یک از دو یا چند نفر که نسبت به یکدیگر عزیز، مهربان و بسیار صمیمی باشند
قانع
 (ص.) ۱- قانع ۲- صفت آنکه چیزی بیش از آنچه به دست آورده نخواهد ۳- صفت آنکه به آنچه می گیرد خرسند باشد
قانیقرلی
 (ص.) قناعت بخش: قانع کننده: قابل قناعت: ~ دلیل (دلایل قانع کننده)
قانیقرسیر
 (ص.) غیر قناعت بخش: غیر قانع کننده: ویژگی آنچه قابل قناعت نباشد
قانیقیش
 (۱) ۱- قناعت ۲- عمل یا فرایند قناعت کردن ۳- قانع بودن: بسندگی
قانیقماق
 (مص.م.) ۱- قناعت کردن ۲- بس کردن: بسنده کردن: ۲۴ ساعته ۶ ساعت اویقوگه ~ (در ۲۴ ساعت به ۶ ساعت خواب قناعت کردن)
قانیقتیر یلماق
 (مص.م.) قانیقتیر ماق
قانیقتیریش
 (۱) عمل یا فرایند قناعت دادن
قانیقتیر ماق
 (مص.م.) ۱- قناعت دادن: ایشچیلرنی حاضرگی آیلککه قانیقتیردی (کارگران را به دستمزدهای قانع ساخت) ۲- به بسندگی مجبور ساختن
قانیقوو

Burniqonadi
 ۱- خون از دماغش جاری شد ۲- آسیب یازیان دید
Qonadmoq
 (مص.م.) قانه ماق: اوریب بورنی قانتدی (زد، دماغش را پر خون ساخت)
Qondirilmog
 (مص.م.) قاندیر ماق
Qondirmog
 (مص.م.) قانماق
Qondosh
 (۱) ۱- همخون ۲- هر یک از دو یا چند نفر که با یکدیگر پیوند نسبی نزدیک (پدری، مادری، خواهری، برادری یا فرزندی) داشته باشند ۳- (مجاز) هر یک از دو یا چند نفر که نسبت به یکدیگر عزیز، مهربان و بسیار صمیمی باشند
Qone'
 (ص.) ۱- قانع ۲- صفت آنکه چیزی بیش از آنچه به دست آورده نخواهد ۳- صفت آنکه به آنچه می گیرد خرسند باشد
Qoniqarli
 (ص.) قناعت بخش: قانع کننده: قابل قناعت: ~ دلیل (دلایل قانع کننده)
Qoniqarsiz
 (ص.) غیر قناعت بخش: غیر قانع کننده: ویژگی آنچه قابل قناعت نباشد
Qoniqish
 (۱) ۱- قناعت ۲- عمل یا فرایند قناعت کردن ۳- قانع بودن: بسندگی
Qoniqmog
 (مص.م.) ۱- قناعت کردن ۲- بس کردن: بسنده کردن: ۲۴ ساعته ۶ ساعت اویقوگه ~ (در ۲۴ ساعت به ۶ ساعت خواب قناعت کردن)
Qoniqtirilmog
 (مص.م.) قانیقتیر ماق
Qoniqtirish
 (۱) عمل یا فرایند قناعت دادن
Qoniqtirmog
 (مص.م.) ۱- قناعت دادن: ایشچیلرنی حاضرگی آیلککه قانیقتیردی (کارگران را به دستمزدهای قانع ساخت) ۲- به بسندگی مجبور ساختن
Qoniquv

قامتلی
 (ص.) ۱- دارای قامت بلند ۲- تنومند
Qomus
 قاموس
 (۱) ۱- قاموس ۲- واژه نامه: کتاب لغت: فرهنگ ۳- (مجاز) اثر کامل علمی فناوری در رشته ای از دانش: اوزبیک ادبیاتی سی (قاموس ادبیات ازبکی)
Qomusiy
 قاموسی
 (ص.) ۱- صفت آنکه در رشته های گوناگون دارای آگاهیهای گسترده است: دایره المعارفی ۲- مربوط یا منسوب به قاموس
Qomuschi
 قاموسچی
 (۱) ۱- (گف.) مؤلف یا نویسنده قاموس، فرهنگ یا دایره المعارف (دانشنامه) ۲- (مجاز) علامه: کسی که دارای آگاهیهای گسترده در رشته های گوناگون است
Qon
 قان
 (۱) ۱- خون ۲- مایع سرخی که قلب و عروق خونی مهره داران را پر می کند و از پلاسما، گویچه ها و ذرات شناور در آن تشکیل شده است، اکسیژن و مواد غذایی را به اندامهای رساند و مواد دفعی را از آنها بر می گرداند ۳- مایعی کمابیش همانند آن در بی مهرگان ۴- (مجاز) قتل: کشتار ۵- (مجاز) انتقام: تقاص
~bo'lmog
 قان بولماق
 ۱- خون شدن: به خون آغشته شدن ۲- (مجاز) غمگین شدن
~ibir
 قانی بیر
 همخون
قاندیدن اوتماق (کیچماق)
~idano'tmog
 عفو کردن: از قصاص صرف نظر کردن
~igataashnabo'lmog
 قانیگه تشنه بولماق
 ۱- کینه ای کسی را سخت به دل گرفتن ۲- خواهان کشتن کسی شدن
~iqaynadi
 قانی قینه دی
 عصبانی شد: خشمگین و برافروخته شد
~ko'rmog
 قان کورماق
 حیض یا قاعده شدن
~qilmog
 قان قیلماق
 به خون آلودن ۲- افسرده و غمگین ساختن
~qoqshamog
 قان ققسشه ماق
 زار زار گریستن

رخ دادن: کوتیلمه گنده کوچلی بوران بولیب قالدی (ناگهان توفان شد)
Men(sen.u,...)gaqolsa
 مین (سین، او، ...) گه قالسه
 اگر به اختیار من باشد: اگر از من بپرسند
Oramizdaqolsin
 آره (اورته) میزده قالسین
 نزد خودمان بماند: پوشیده و پنهان بماند: به دیگران آشکار نشود
Orqada~
 آرقه دهه قالماق
 از دیگران عقب ماندن ۲- سپری شدن: گذشتن
Pulningtagida~
 پول (فایده) نینگ تگیده قالماق
 پول (سود) زیاد به دست آوردن
Qolabersa
 قاله بیرسه
 ۱- پس از آن: بعدا: سپس ۲- همچنین
Qo'lida~
 قولیده قالماق
 ۱- در اختیار یا تصرف کسی ماندن ۲- وابسته یا مربوط کسی شدن
Qolmosh
 قالماش
 (۱) (قد.) سخن بیهوده: سفسطه: خاطریم ده قیده قالمیش مونچه ~ ینگ سینینگ (نویسی) (حرفهای بیهوده تو کی به خاطر می ماند)
Qoloq
 قلاق
 (ص.) ۱- عقب مانده از رشد، پیشرفت یا آهنگ حرکتی معین: ~ مملکت (کشور عقب مانده) ۲- صفت آنچه که کهنه است و مطابق شرایط زمان نیست: ~ اصول (شیوهی کهنه) ۳- صفت آنکه دارای اندیشه و جهان بینی کهنه باشد: کهنه پرست: کهنه فکر: ~ آدم (شخص کهنه فکر)
Qoloqlik
 قالاقلک
 (۱) عقب ماندگی: وضع یا کیفیت عقب مانده بودن
Qoltoq
 قالتاق
 (۱) پوستی که بر میان حنای زین کشند: حنای زین
Qomat
 قامت
 (۱) قامت: میزان بلندی قد: فاصله ای بالاترین نقطه ای بدن از زمین: قد و بالا: سی کیلیشکن ییگیت (جوان ... سقامت)
Qo'lnitgako'tarmog
 قولنی قامتگه کوترماق
 دستها را برای ادای نماز به گوشها بردن

قاپه غان Qopag'on
(ص.) گزنده؛ گاز گیرنده؛ ~ ایت (سگ گزنده)

قاپلم Qoplam
(ا.) پوشش؛ بیرنی قار سی یاپگن (زمین را پوشش برف پوشانده است) ۲- آنچه روی چیزی را پوشاند ۳- لایه ۴- آنچه مناسب یا کافی برای پوشش چیزی باشد

قاپلمه Qoplama
(ا.) لایه یا پوششی که سطح بیرونی چیزی را پوشانده یا در بر گرفته باشد؛ غلاف؛ تیش نینگ آلتین ~ سی (پوشش طلائی دندان)

قاپلماق Qoplamoq-1
(م.ص.) پوشاندن؛ فرا گرفتن؛ تاغنی قاره بولوتلر قاپله دی (ابرهای سیاه کوه را پوشاند) ۲- روی چیزی را با چیز دیگری پوشاندن؛ دیوار یوزینی مرمر تاش بیلن ~ (روی دیوار را با سنگهای مرمر پوشاندن) ۳- (مجاز) جای خالی چیزی را پر ساختن؛ چیز از دست رفته را جبران کردن؛ بیتگن ضررلرنی ~ (زیانهای رسیده را جبران کردن)

کورپه قاپلماق Ko'rupa~
۱- لحاف دوختن ۲- میان رویه و آستر لحاف را پنبه انداختن

قاپلماق Qoplamoq-2
(م.ص.) در جوال کردن؛ بوغدای نی ~ (گندم را در جوال کردن)

قاپلنماق Qoplanmoq-1
(م.ص.) قاپلماق ۱

قاپلنماق Qoplanmoq-2
(م.ص.) قاپلماق ۲

قاپلان Qoplon
(ا.) پلنگ ۲- جانور پستاندار وحشی گوشتخوار از تیره ی گربه سانان بزرگ، با دندانهای پیش کوچک و نیش باریک، انگشتان چنگدار، موی فشرده و غالباً به رنگ زرد یا خاکستری با خالهای سیاه، یا تماماً سیاه ۳- (مجاز) مرد جسور و بیباک

قاپلان تو ~tu
(اف.) جایی که پلنگ زیاد باشد؛ قاپلان تون

قاپلاوچی Qoplovchi-1
(ا.) پوشاننده

قاپلاوچی Qoplovchi-2
(ا.) آنکه چیزی را در جوال کند

(ا.) قانونمندی؛ وضع یا کیفیت قانونمند بودن

قانونی لیک Qonuniylik
(ا.) وضع یا کیفیت قانونی بودن

قانونلشماق Qonunlashmoq
(م.ص.) ۱- قانونی شدن ۲- قانوناً تصدیق یا تأیید شدن

قانونلشتیرماق Qonunlashtirmoq
(م.ص.) ۱- قانونی ساختن ۲- قانوناً تأیید یا تصدیق کردن

قانونلشتیریلماق Qonunlashtirilmoq
(م.ص.) قانونلشتیرماق

قانون سیز Qonunsiz
(ص.) ۱- غیر قانونی؛ صفت آنچه قانونی نباشد ۲- فاقد قانون ۳- ضد قانون

قانون سیز لیک Qonunsizlik
(ا.) ۱- وضع یا کیفیت غیر قانونی یا ضد قانون بودن ۲- بی قانونی

قانون شناس Qonunshunos
(ا.) ۱- قانوندان ۲- کسی که قانون داند؛ حقوقدان

قانون شناسلیک Qonunshunoslik
(ا.) ۱- قانوندانی ۲- حقوقدانی ۳- قانون شناسی؛ دانش و آگاهیهای مربوط به حقوق و قانون

قانون چیلیک Qonunchilik
(ا.) ۱- قانونگذاری؛ عمل تنظیم و تصویب قانون ۲- عمل یا فرایند اجرا و رعایت قانون

قانخور Qonxo'r
(ص.) ۱- خونخوار ۲- دوستدار کشتن و خون ریختن ۳- ویژگی جاننداری که خون جانوران خونگرم را می خورد (مانند برخی خفاشها) ۴- (مجاز) استثمارکننده

قانخور لیک Qonxo'rlik
(ا.) خونخواری؛ وضع یا کیفیت خونخوار بودن؛ بی رحمی؛ ستمگری

قآن Qoon
(ا.) (قد.) قآن؛ شاهنشاه؛ پادشاه بزرگ؛ خاقان

قاپ Qop-1
(ا.) ۱- جوال ۲- بافته ای از پشم، نخ یا لیاف دیگر به صورت کیسه ای بسیار بزرگ ۳- گونی بزرگ

قاپ Qop-2
(ح.) واژه ای برای تأکید و مبالغه؛ ~ قارانگی (بسیار تاریک)

۳- نیازمند به خون ۴- خواهان خونریزی

قان تلش Qontalash
[= قان تلاش] (ا.) ۱- سرخی یا کبودی بدن ناشی از تجمع یا لخته شدن خون در زیر پوست که از اثر ضربه یا بیماری پدید آید ۲- (مجاز) آنکه خون بدنش کافی و فراوان است ۳- (مجاز) سرخ؛ سرخی پوست ناشی از پر خونی

قان تلشماق Qontalashmoq
(م.ص.) ۱- سرخ یا کبود شدن بدن ناشی از لخته شدن خون از اثر ضربه یا بیماری ۲- (مجاز) زیاد شدن خون بدن ۳- (مجاز) سرخ شدن؛ برنگ سرخ درآمدن؛ کون باتیش پیتی افق ~ دهایدی (افق در هنگام غروب در حال سرخ شدن بود)

قانون Qonun-1
(ا.) ۱- قانون ۲- رسم یا عرف لازم الاجرای یک جامعه، یا قاعده ای برای رفتار یا عمل که به رسمیت شناخته شده، دستور داده شده یا به وسیله ی نیرویی اجرایی تحمیل شده باشد ۳- مجموعه ی این گونه رسمها، عاداتها یا قاعده ها ۴- بیان نظم یا رابطه ی پدیده ها که، تا حد آگاهی ما، در حالتها ی معینی تغییر ناپذیر باشد ۵- رابطه ای کلی که وجود آن میان عبارتهای جبری یا منطقی اثبات یا فرض شده باشد

قانون Qonun-2
(ا.) ۱- قانون ۲- سازی به شکل دوتار ۳- ساز زهی قدیمی به شکل دوزنقه ی راست گوشه، دارای بیست و شش رشته سیم سه تایی که بر روی خرکهایی قرار دارد و به وسیله ی زخمه های ویژه ای نواخته می شود

قانونا Qonunan
(ق.) قانونا؛ از روی قانون؛ مطابق با قانون

قانوبوزر Qonunbuzar
(ص.) قانون شکن؛ انجام دهنده ی کارهای مخالف قانون

قانونی Qonuniy-1
(ص.) ۱- قانونی ۲- مربوط به قانون ۳- سازگار با قانون

ناقانونی No~
غیر قانونی؛ خلاف قانون

غیر قانونی G'ayri~
خلاف قانون؛ ناسازگار با قانون

قانونی Qonuniy-2
(ص.) ۱- نوازنده ی قانون

قانونیت Qonuniyat
(ص.) ۱- خونخواه ۲- انتقام جوینده؛ خون خواهنده

(ا.) قناعت؛ بسندگی

قانیقوولیک Qoniquuvlik
~ قانیقوولی: ایشیمیز اونچه ~ ایمس (کار ماچندان قناعت بخش نیست)

قانلی Qonli
(ص.) ۱- ویژگی آنچه دارای خون است؛ ایسیق ~ حیوانلر (حیوانات خونگرم) ۲- صفت آنچه با خون آلوده یا آغشته باشد؛ ~ قیلیچ (شمشیر خون آلود) ۳- خونین؛ دارای کشتار و خونریزی؛ ~ اوروش (جنگ خونین)

قانلیک Qonlik
(ا.) جاندار؛ موجود زنده (جانور، انسان)

قانماق Qonmoq
(م.ص.) ۱- اقناع شدن؛ بیماق ایچماقدن ~ (از نگاه خوردن و آشامیدن اقناع شدن) ۲- باور حاصل کردن؛ او سیزنینگ یاردمینگیزگه قانگن (او به همکاری شما باورمند شده است)

قان قرداش Qon-qardosh
~ قانداش

قان قرداشلیک Qon-qardoshlik
(ا.) همخونی؛ وضع یا کیفیت همخون بودن

قانقا Qonqo
(ا.) نوعی زین قزاقی که پس و پیش آن هر دو قاش دارد

قان سیره ماق Qonsiramoq
(م.ص.) ۱- ضعیف و ناتوان شدن از اثر ضایع کردن خون زیاد؛ او اوهریه دن سونگ قان سیره ب قالدی (او پس از تصادف و ضایع کردن خون ضعیف شد) ۲- به خون تشنه شدن؛ خواهان کشتن یا خونریزی شدن؛ دشمنگ ~ (به خون دشمن تشنه شدن)

قان سیز Qonsiz
(ص.) ۱- فاقد خون ۲- کمخون؛ رنگ پریده؛ بی رنگ؛ یوزی ~ (رنگ از رویش پریده)

قان سیزلنماق Qonsizlanmoq
(م.ص.) ۱- (پزشکی) دچار کم خونی شدن ۲- خون ضایع کردن ۳- رنگ پریدن؛ کم رنگ شدن

قان سیزلیک Qonsizlik
(ا.) (پزشکی) ۱- کمخونی ۲- بیماری ناشی از کمبود گویچه های سرخ خون، محتوی هموگلوبین آنها، یا ۳- وضع یا حالت کمخون بودن

قان طلب Qontalab
(ص.) ۱- خونخواه ۲- انتقام جوینده؛ خون خواهنده

(مص.و.) (ا.) قاق لتماع

قاقماق Qoqmoq

(مص.م.) ۱- کوبیدن ۲- چیزی را محکم به چیزی یا جایی زدن ۳- چیزی را (بویژه به وسیله میخ) محکم به جایی نصب کردن: تکه نعل ~ (به اسب نعل کوبیدن) ۴- تکاندن: تکان دادن چیزی برای جدا کردن یاریختن چیزهایی از آن: توت ~ (توت از درخت تکاندن: گیلیم ~ (تکاندن قالی) ۵- حرکت دادن: زدن: فئات ~ (بال زدن) ۶- (مجاز) آسیب و زیان رساندن ساووق درختلرنی قاقیب کیتدی (سرما به درختان آسیب رساند) ۷- (مردم شناسی) کسی را با شیوه سنتی «قاقیم» درمان کردن

ایشیک قاقماق Eshik~

در زدن ۲- (مجاز) نزدیک شدن

جانیم نی قاقه Jonimniqoqay

قربانت شوم: صدقه ات شوم

جانینی قاقماق Jonini~

جان را فدا کردن

کیپر یک قاقماق Kiprik~

پلک زدن: چشم را بالا و پایین کردن

Ko'zinichetgaqoqib

کوزینی چیتکه قاقیب

نگاه را از شخص یا چیزی به سوی دیگری دوختن: به جای دیگری دیدن

مژه (کیپر یک) قاقمه دی

Mijjaqoqmadi

(مجاز) هیچ نخواهید: کاملاً بیدار بود

Miyaniqoqibqo'lgabermog

میة (قولاغ) نی قاقیب قولگه بیرماق

با صدای بلند و کرکننده حرف زدن

تلفون (سیم) قاقماق Telefon~

(ک) تلفن کردن: با تلفن حرف زدن

چیتکه قاقماق Chetga~

۱- دور ساختن: از میان جمع راندن ۲- (مجاز) محروم کردن

قاقریق Qoqriq

(ا.) (گف.) بلغم: (اف.) اقریق: اقیریغ

قاقستیرماق Qoqtirmog

(مص.م.) قاقماق (به وسیله کسی، به رضا یا به اجبار): باله لرگه گیلیم قاقستیردیم (بچه ها را واداشتم تا قالی بتکانند)

راهپیمایی خسته شد (داید)

قاقیلماق Qoqilmoq-2

(مص.م.) قاقماق

قاقیلتمیرماق Qoqiltirmog

(مص.م.) قاقیلماق

قاقیم Qoqim

(ا.) (مردم شناسی) شیوه ای درمان سنتی که همراه با خواندن انواع اوراد و دمیدن آن به بیمار، بدن او را مالش می دهند: (اف.) باقیم

قاقیمچی Qoqimchi

(ا.) آنکه با کاربرد شیوهی درمان سنتی «قاقیم» بیمار را درمان کند: (اف.) باقیمچی: بخشی

قاقیندیق Qoqindiq-1

(ا.) آنچه به عنوان نذر از سوی بیمار به «قاقیمچی» داده شود

قاقیندیق Qoqindiq-2

(ح.) واژه ای مهرآمیز برای اشخاص جوانتر از خود، بویژه فرزندان: قاقیندیغینگ بوله ی، بالم! (فرزندم! قربانت شوم)

قاقینماق Qoqinmoq

(مص.ل.) قاقماق

قاقیریم Qoqirim

(ا.) آشی حاوی قتیق و فلفل، که معمولاً برای بیمار دچار زکام می پزند

قاقیشتمیرماق Qoqishtirmog

(مص.م.) ۱- لخت کردن: پول و دارایی کسی را بزور از او گرفتن: ایکی کیشی یولنی توسیب بار یوغینی قاقیشتمیریدیلر (دو نفر راه را بر او بسته لختش کرده اند) ۲- محکم و استوار کردن: تخته لرنی ~ (تخته ها را محکم کردن)

قاقلماق Qoqlamoq

(مص.م.) ۱- قاق کردن: خشک کردن: گوشتنی ~ (گوشت را قاق کردن) ۲- کاملاً از میان بردن: از بیخ و بن نابود کردن: آنه سینینگ معرکه سیده بار یوغینی قاقله دی (در مراسم سوگواری مادرش همه چیزش را صرف کرد)

قاقلنماق Qoqlanmoq

(مص.م.) قاقلماق

قاقلتماق Qoqlatmoq

(مص.م.) قاقلماق (به وسیله کسی)

قاقلتمیرماق Qoqlattirmog

کیسه ای است که از گردن آویزند و خورجینی است که از پوست دوزند (سنگلاخ): قبقچیق (اف.)

قاق Qoq-1

(ص.) ۱- قاق ۲- خشک ۳- بدون آب ۴- بدون تری ۵- لاغر: فاقد گوشت ۶- (مجاز) ندارد: بی چیز ۷- (گف.) مجاز: خشک مغز

قاق بولماق ~bo'lmoq

۱- بسیار خشک شدن: نیازمند شدن به آب ۲- بی چیز و نادر شدن

قاق سویک ~suyak

(مجاز) ۱- فاقد گوشت ۲- بسیار لاغر

قاق بیر ~yer

زمین خشک و بی آب ۲- زمین فاقد گیاه و رستنی

قاق بیر، قاره شیپ ~yer, qoraship

کلبه ی فقیرانه و ساده

چونتگی قاق بولدی Cho'ntagilbo'ldi

(مجاز) پولش ته کشی

قاق Qoq-2

(ق.) عیناً: درست مانند: نظیر: مانند: ~ ایکی که بولماق (درست دو نیمه کردن)

قاق یاریلماق ~yorilmoq

نزدیک بود پاره شود

قاقی Qoqi-1

(ا.) ۱- میوه ی شفت خشک شده ۲- گوشت خشک شد

قاقی بهاسی ~bahosi

بسیار ارزان

قاقی Qoqi-2

(ا.) (گیاه شناسی) ۱- قاصدک ۲- گیاه علفی پایا از تیره ی مرکبان، دارای برگهای گسترده با دندانه های درشت نوک تیز، گلهای زرد روشن بر روی ساقه ی بلند: کاسنی زرد ۳- نهنج کروی چتر مانند میوه های آن گیاه که باد باسانی آن را به هر سو می برد: گل قاصد

قاقیلماق Qoqilmoq-1

(مص.م.) ۱- قاقماق ۲- سکندری خوردن از اثر برخورد با چیزی ۳- (مجاز) سهو کردن: مرتکب اشتباه یا خطا شدن: او قاقواش، هر ایش قیلسه قاقیله دی (او ناشی است، هر کاری بکند دچار اشتباه می شود) ۴- (مجاز) دچار نیازمندی یا سختی شدن: بولدن ~ (به پول نیازمند شدن) ۵- خسته و مانده شدن: یول یوریب آنچه قاقیب سیز! (از اثر

قاقماق Qopmoq

(مص.م.) ۱- گزیدن ۲- فرو بردن دندان در چیزی: گاز گرفتن: ایت ~ (گاز گرفتن سگ) ۳- (مجاز) به تند و برخاشجویی حرف زدن: یخشی قلیب گیرره، یامان قلیب (مثل) (آدم خوب به نرمی حرف می زند و بد به تند)

قاپال Qopol

(ص.) (قد.) ۱- پنهان ۲- مخفی ۳- نلید: نامرئی

قاناغچ Qopong'ich

قاناغچ

قاپقان Qopqon

(ا.) ۱- تله ۲- هرگونه وسیله ای برای گرفتار کردن موجود زنده: دام ۳- (مجاز) حيله و نیرنگ برای دست یافتن به کسی یا چیزی

قاپ قاپ Qop-qop

(ق.) بسیار زیاد: چندین جوال: گپ دیسنگ ~، ایش دیسنگ سمرقنددن تاپ (مثل) (حرف بسیار، عمل هیچ)

قاپقاق Qopqoq

(ا.) سرپوش: آنچه با آن دهن چیزی مانند ظرف، صندوق و... را بپوشانند

قاپقاقلماق Qopqoqlamoq

(مص.م.) ۱- با سرپوش دهان چیزی را بستن ۲- برای ظرفی سرپوش ساختن

قاپقاقلی Qopqoqli

(ص.) دارای سرپوش: ویژگی آنچه دارای سرپوش باشد

قاپ قاره Qop-qora

(ص.) کاملاً سیاه: سیاه محض

قاپ قارانغی Qop-qorong'i

(ص.) کاملاً تاریک: تاریک محض: تون (شب کاملاً تاریک)

قاپتیرماق Qoptirmog

(مص.م.) گزاندن: به گاز گرفتن واداشتن: ایتکه ~ (به سگ گزاندن)

Itgaqoptirmay, tuyagatiptirmay

ایتکه قاپتیرمه ی، تویه که تیپتیرمه ی

بامپربانی و مواظبت: با غمخواری و احتیاط

قاپچیق Qopchiq

(ا.) ۱- گونی: کیسه ی خرد ۲- (کالبدشناسی) کیسه: کوز یاشی قاپچیقی (کیسه ی اشک): قاپچوق

قاره کولچی
(۱) آنکه با پرورش گوسفندهای قاره کول و تولید پوستهای قاره کول سروکار دارد

قاره کول چیلیک
(۱) عمل یا شغل پرورش گوسفندان قاره کول و تولید پوست قاره کول

قاره لماق
(مص. م. ۱) سیاه ساختن؛ برنگ سیاه در آوردن ۲- (مجاز) محکوم کردن؛ مذمت کردن؛ نمایشچیلر اوروشنی قاره له دیلر (تظاهرکنندگان جنگ را محکوم کردند) ۳- کسی را زیر نظر گرفتن و تعقیب کردن؛ سایه وار تعقیب کردن؛ او بی زنی قاره لب کیلدی (او سایه وار به تعقیب ما آمد)

قلمنی قاره لماق
قلم رباب رنگ دوات آغوشن

قاغاننی قاره لماق
بانوشن صفحهی کاغذ را سیاه کردن

قاره لنماق
(مص. مج. ۱) قاره لماق

قاره لاش
(۱) ۱- عمل یا فرایند سیاه ساختن ۲- عمل یا فرایند محکوم یا تعقیب کردن عمل یاروشی

قاره لاشموق
(مص. مش. ۱) قاره لماق

قارلی
(ص. ۱) دارای برف؛ صفت جایی که برف باریده باشد؛ تاغلر (کوههای پر برف)

قاره لیک
(۱) سیاهی ۲- وضع یا کیفیت سیاه بودن ۳- تاریکی ۴- چیز تیره یا نامشخصی که معمولاً به علت دوری تمیز آن دشوار است ۵- تیرگی

قاره لاوچی
(۱) ۱- سیاه کننده ۲- (حقوق) مدعی العموم؛ دادستان ۳- محکوم کننده؛ تعقیب کننده

قاره ملداق
(۱) انگشت اشاره

قاره مه قاره
(ق. ۱) سایه وار؛ بدون دور ساختن از نظر؛ سایزیدن بارماق (سایه وار تعقیب کردن)

قاره مغیز
(ص. ۱) سیاه چرده؛ دارای رنگ چهره ی تیره

که زرداب ترشح می کند و نقش مهمی در دگرگونی برخی ترکیبهای خون (مانند تبدیل قند به گلیکوزن و ساختن اوره) دارد؛ جگر سیاه؛ کبد

قاره کلتک
(۱) (گف. ۱) عمل یا فرایند جنگیدن با هر وسیله ی دم دست ۲- توده ی مردم عصیانگر و خشمگین

قاره کش
(ص. ۱) صفت آنکه هنگام راندن به پیش حرکت نکند و عقب بیاورد (در مورد اسب یا خر) ۲- (گف. مجاز) یکدنده؛ حرف ناشنو

قاره کبسک
(۱) گوشت نرم و بدون چربی

قاره کاساو
(۱) نوعی بیماری گیاهی (معمولاً حبوبات) که از اثر فعالیت های انگلهای آن بیماری در قسمت بندهای تنه ی آنهداملهای سیاه پدید آورده، به گیاه و میوه ی آن آسیب می رساند ۲- چوبی که با آن آتش اجاق و تنور را بکاوند؛ (اف. ۱) قره کساو

قاره کاسا بولماق
سیاه و تیره شدن

قاره کویه
(۱) دوده؛ جسم سیاه رنگی که بر اثر سوختن چیزی، یا همراه با سوختن یک ماده ی سوختنی، به شورت ذره های ریزی به هوا بر می خیزد و معمولاً بخشی از آن در جدار محفظه ی احتراق یا دودکش باقی می ماند؛ سیاهی دیگ

Yuziga ~ surtmoq
یوزیگه قاره کویه سورتماق
(مجاز) مجازات کردن؛ نزد عامه ی مردم شرمنده ساختن

قاره کویه
(۱) (گیاه شناسی) سیاهک؛ نام عمومی برخی از بیماریهای قارچی غلات

قاره کول
(۱) نوعی گوسفند که پوست بچه ی آن در ساختن کلاه، ملتنو و... کاربرد دارد ۲- پوست چنین گوسفند؛ قره کرل؛ قره کرل

قاره کول قویی
نوعی گوسفند که از آن پوست قاره کول حاصل شود و بیشتر در کشورهای ازبکستان، افغانستان و ترکمنستان پرورش می شود

~qo'yi

قاره قلیب (تارتیب)
پناه ساخته؛ تکیه گاه ساخته

~qilib

قاره سی او چدی
نابیدا شد؛ نیامد

~sio'chdi

قاره سی او چسین
(نفرین) دیگر نبینمش؛ بيمرد!

~sio'chsin

کوز قاره سی
مردمک چشم

Ko'z'si

Oralaridan ~ mushuko'tdi
آره لریدن قاره موشوک اوتدی
(مجاز) ادوستی شان برهم خورد؛ مناسبات شان قطع شد

قاره
(ص. ۱) سیاه ۲- دارای رنگ سیاه ۳- (مجاز) غم انگیز یا رنج آور؛ ~ کونلر (روزهای رنج آور) ۴- (مجاز) ناخوشایند؛ زشت؛ ~ خبر (خبر ناخوشایند) ۵- تارپیک؛ ~ تون (شب تاریک) ۶- (مجاز) هراسناک؛ ترسناک؛ ~ خیاللر (خیالات ترسناک)

قاره اندیز
(۱) گیاه علفی از تیره ی مرکبان، خودرو و پایا، گللهای کپهای، در کوهها و تپه های مرید و کاربرد دارویی دارد

قاره اارچه
(۱) درخت یاد رختچه ی یک پایه ی پیوسته ی سبز از تیره ی سرو، دارای شاخه های کوتاه پوشیده از برگهای سوزنی؛ اردج

قاره به بیر
(۱) نوعی اسب دارای جثه ی نسبتاً کوتاه، کمر پهن و نیرومند

قاره باوور
(۱) پرندۀ از راسته ی کبوتر شکلان، جلوسینه ی آن برنگ سیاه است، در دشتها و صحراها زندگی می کند

قاره بوغدا ی
(۱) نوعی گندم یا دانه های ریز و کیفیت پایین

قاره داری
[قاره دارو] (۱) ۱- شیرۀ ی تریاک؛ افیون ۲- نام عمومی مواد مخدره

قاره گل
(۱) نوعی گل خیری با گللهای برنگ سیاه ۲- رنگی که از گللهای این گیاه آماده می شود

قاره جگر
(۱) (کالبدشناسی) جگر؛ اندامی در بدن مهره داران

Qoragul

Qorajigar

قاقوش
(ص. ۱) خشک مغز ۲- دارای ذهنی که از دریافت اندیشه های تازه ناتوان باشد ۳- فاقد نیروی ذهنی برای نوآوری و نو اندیشی ۴- بی خرد؛ نادان؛ احمق ۵- بسیار خسیس؛ قاقباش

قاقشال
(۱) ۱- (پزشکی) کزاز؛ بیماری عفونی ناشی از نوعی باکتری که در خاک؛ زبال و مدفوع وجود دارد، اسپاسم و سفتی ماهیچه ها از نشانه های این بیماری است؛ (اف. دری) تیتانوس ۲- هیمه ی قاق را گویند که از غایت خشکی ترکیده باشد (سنگلاخ)؛ قاقشاق ۳- نام طایفه ای است (سنگلاخ)

قاقشال
(ص. ۱) بسیار لاغر و استخوانی؛ ~ قوللر (دستهای لاغر و استخوانی)؛ (اف. دری) قاقچیل؛ قاقچیلی

قار
(۱) ۱- برف ۲- دانه های سفید متبلور متشکل از بخار آب یخ زده، که در هوای سرد از آسمان می بارد ۳- توده ای از آن دانه ها که در جایی باریده باشد

قار یاغدی
(مردم شناسی) مراسمی که در نخستین برف پس از وفات مرحوم برگزار می شود

~yog'di

قاره
(۱) ۱- سیاه ۲- رنگ زغال چوب مصرف نشده یا آسمان شب تاریک ۳- (فیزیک) رنگی که کمترین بازتاب نور را داشته باشد ۴- دانه های مخالف دانه های سفید در شطرنج؛ جانبی که با آن دانه ها بازی می کند ۵- سیاهی؛ چیز تیره ی نامشخصی که معمولاً به علت دوری تمیز آن دشوار باشد ۶- نشانه؛ هدف ۷- (قد، مجا) بی سواد؛ درس ناخوانده ۸- (مجاز) مسوده؛ چرکنویس ۹- (مجاز) کار سیاه؛ کار دشوار، پر زحمت و پست؛ ~ ایشچی (کارگر کارهای دشوار و پست) ۱۰- (سیا، مجا) نیروهای ضد ترقی و انقلاب ۱۱- «علت کابوس و آن حالتی است که در خواب به سبب امنا، معده و صعود بخار عارض آدمی می شود» (سنگلاخ) ۱۲- نام آقایان

قاره میتلر
فلزاتی مانند آهن، چدن، فولاد

~metallar

~ngniko'rsatma
قاره نگنی کورستمه (اوچیر)
دیگر خود را نشانم نده؛ از تو بیزارم

میلاد مسیح به صورت پیرمردی سفید موی با جامه و شکله سرخ گلدوزی شده در می آورد

قاربوران Qorbo'ron
(۱) برف بازی: بازی بایرف بویژدانداختن گلوله های آن به سوی یکدیگر: برف جنگی

قاردیرماق Qordirmoq
(مض.م.) قارماق (به وسیله کسی)

قاری Qori-1
(۱) ۱- قاری ۲- کسی که متنی را می خواند، بویژه کسی که کارش خواندن قرآن است

قاری Qori-2
(ح.) واژه ای احترام آمیز یا مهر آمیز برای اشخاص نابینا

قاری Qori-3
(فع.) (امر) قاریماق (مخلوط کردن) (جسم جامد بودری را در مایع)؛ مخلوط کن

قاریلیک Qorilik
(۱) عمل یا شغل قرائت قرآن

قاریلماق Qorilmoq
(مض.م.) قار. ماق

قارین Qorin
(۱) ۱- شکم ۲- (کالبدشناسی) بخشی از بدن جانور

مهره دار. میان سینه و لگن خاصره ۳- همین قسمت جانداران حلال گوشت که به عنوان خوراکی کاربرد دارد

۲- بخش عقبی بدن حشرات و بندپایان ۵- دستگاه گوارش: ~ یخشی ایشلمه ی دی (معدة خوب کار نمی کند) ۶- (مجاز) قسمت فراخ و بزرگ ظرفی که

دهان آنها تنگ باشد، درون: میان: کوزه نینگ ~ یگه آنچه سوو کیده دی (درون کوزه خیلی آب گنجایش دارد) ۷- (گف.) رحم: بچه دان: ~ یدنه باله سی بار (در

رحمش بچه دارد) ۸- (مجاز) روزگار آلودایم اغمیده (او همیشه در غم روزگار است) ۹- (گف.) مجاز) آنکه شکم بزرگ دارد: شکم کنده: (اف.) قرین

قارین سالماق ~solmoq
نریه شدن: شکم کنده شدن

بیر قارینیدن تلشیب توشگن Bir~indantalashibtushgan
زاده ی یک مادر

آنه سینینگ قارینیده Onasining~ida
۱- هنوز زاده نشده ۲- (مجاز) نایاب: وجود خارجی ندارد

آنه سینینگ قارینیده یاتگنده ی Onasining~idayotganday
آنه سینینگ قارینیده یاتگنده ی

قاره وای Qoravoy
(۱) ۱- پرنده از راسته ی ستاشکلان. شناگر. ماهیخوار. دارای انگشتان پرده دار ۲- نام آقایان: قاره بای

قارده بلاق Qorayaloq
(۱) ۱) سار: پرنده ی کوچک پرسروصداز تیره ی سارها، با رنگ سیاه دارای جلای فلزی سبز و ارغوانی، که پر و بالش در زمستان پر از خالهای سفید است. دارای دجیم کوتاه، بالهای نوک تیز و منقار دراز نوک تیز، پرواز سریع و مستقیم، که به طور اجتماعی و در گروه های بزرگ پرواز می کنند

قاره ی ماق Qoraymoq
(مض.ل.) ۱- برنگ سیاه در آمدن ۲- سیاه شدن ۳- تیره شدن به علت نرسیدن نور ۴- به شکل سیاهی نامشخص معلوم شدن: تاغ اوزاقتن قاره ییب کوریندی (سواد کوه از دور نمایان شد)

قاره غت Qorag'at
(۱) انگور فرنگی: تیره ای از درختچه های خاردار با برگهای دنداندار و گلهای مایل به سبز و میوه ی آبدار و ترش و شیرین: دیوانگور: تالش انگور

قاره شتقسشق Qorashaqsha
(۱) پرنده از راسته ی گنجشک ش کلان و تیره ی کلاغها، دارای پرهای سیاه و آواز خوان

قاره شوره Qorasho'ra
(۱) گیاه علفی یکساله که بیشتر در شوره زارها پروید

قاره چه Qoracha
(ح.) ۱- مایل به سیاه: تیره ۲- (گف.) مربوط یا منسوب به طبقه ی عوام الناس ۳- نام آقایان: قراچه: قره چه

قاره چه دن کیلگن ~dankelgan
مایل به سیاه

قاره چکک Qorachakak
(۱) گیاه زینتی از تیره ی گلسترخیان، دارای گلهای معطر

قاره چیق Qorachiq
(۱) (کالبدشناسی) مردمک: سوراخی در مرکز عنبیه ی چشم که به نور امکان عبور می دهد: قاره چیق: قره چیق: قره چیق

قاربابا Qorbobo
(۱) ۱- بابا نونل ۲- پیرمردی با سر و ریش سفید که بزرگسالان به کودکان می گویند، در شب اول سال برایشان هدیه می آورد ۳- کسی که خود را در شب عمد

دارند، (اف. دری) ناجو

قاره قرغه Qoraqarg'a
← قرغه

قاره قه یین Qoraqayin
(۱) درخت از تیره ی شمشادیان که بیشتر در مناطق کوهی می روید: دارای برگ سبز تیره، چوب محکم و سخت و پوست خاکستری روشن

قاره قاووq Qoraqovuq
(۱) گیاه خودروی کوهی یکساله که کاربرد دارویی دارد

قاره قولاق Qoraquloq-1
(۱) ۱- سیاهگوش ۲- جانور پستاندار شکاری از تیره ی گربه سانان، دارای پاهایی دراز، دجیم کوتاه، گوش منگوله ای بانوک سیاه و پوست قهوه ای مایل به قرمز، که با داشتن ۲۸ دندان به جای ۳۰ از گربه سانان دیگر متمایز می شود

قاره قولاق Qoraquloq-2
(۱) (اف.مجا) جاسوس: خبرچین

قاره قوره Qora-qura
(۱) چیزهای مختلف به رنگ سیاه

قاره قورت Qoraqurt
(۱) جانور از رده ی عنکبوتیان، دارای رنگ سیاه، سمی و صحرایی: عنکبوت سیاه

قاره قوبروق Qoraquyruq
← حیرت

قاره قوش Qoraqush
(۱) پرنده ی شکاری از تیره ی عقابها، دارای پرهای سیاه که در صحرای از زندگی می کند

قاره قوتیر Qoraqo'tir
(۱) بافتهای مرده ای که روی زخم التیام یافته به شکل لایه ی سخت تشکیل می شود: (اف.) ارچیق

قاره سان Qorason
(۱) (پزشکی) ۱- قانقار یا ۲- مرگ بخشی از بافتهای بدن بر اثر نرسیدن خون کافی، ضربه یا عفونت ۳- بیماری واگیردار و مسری که باعث مرگ جمعی دامها و کرم ابریشم می شود: قنقره: غانقار یا

قاره تال Qoratal
(۱) نوعی درخت بید با شاخهای سرنگون، سخت و مقاوم

قاره توروی Qorato'ri
← قاره مغیز

قاره مشاق Qoramashoq
(۱) ۱- نوعی گیاه علفی خودرو و یک ساله ۲- (گف.) کلاغ

قاره مال Qoramol
(۱) دام بزرگ شاخدار: گاو

قاره مال چیلیک Qoramolchilik
(۱) گاوداری: عمل یا شغل نگهداری و پرورش گاو

قاره های Qoramoy
(۱) نفت سیاه: مازوت

قاره مس تیل Qoramtil
(گف.) ← قاره متیر: قره متول

قاره مس تیر Qoramtir
(ح.) ۱- مایل به سیاه: سیاه روشن

قاره موغ Qoramug'
(۱) گیاه علفی، خودرو و دانه دار، که دانه ی پخته ی آن برنگ سیاه و بسیار تلخ است

قاره آلماق Qoraolmoq
(مض.م.) ۱- نشانه گرفتن: هدف تیراندازی قرار دادن ۲- برای دستیابی و نایل شدن چیزی را هدف و مقصد قرار دادن: اولر آبادلیککه ییتماق اوچون اوزاقلده گی درختلرنی قاره آلیب کیتدیلر (آنها برای رسیدن به آبادی درختانی که از دور دیده می شد، در نظر گرفته، به راه افتادند)

قاره پتک Qorapatak
(۱) قشری از سرگین خشک که برای پوشاندن سطح آغل بز و گوسفند زیر آنها هموار کنند

قاره قلیپاق Qoraqalpoq
(۱) ۱- یکی از اقوام ترکی که اهالی بومی جمهوری خودمختار قاره قلیپاقستان را در جمهوری ازبکستان تشکیل می دهند، زبان شان یکی از لهجه های زبان ترکی است: قره قلیپاق ۲- کلاه سیاه

قاره قند Qoraqand
(۱) ۱- گیاه خودروی کوهی، دارای میوه ی برنگ سبز، مزه ی شیرین و شیرینی زیاد که کاربرد خوراکی دارد ۲- (اف.) قره قند شیرینی لبو یا نیشکر که با اسبابهای دستی حاصل شود: (دری) قندسیاه: گور

قاره قره غه ی Qoraqarag'ay
(۱) درخت مخروطی یکپایه ی همیشه سبز از تیره ی کاجها که نوع معمولی آن با ساقه ی بلند و تقریباً استوانه ای دارای انشعابهای فرعی در انتهای ساقه است و برگهای سوزنی آن جفت جفت در غلافی جا

← فارقی

قارو

(۱.) (قد.) قصاص، "نواهی" ای که دوران دین قوش ایچیتینگ غافل ارولمه مدین (ای که عیش جهان را کردی، از مجازاتش غافل مباش)

قارخط

(۱.) (مردم شناسی) رسمی است که دوستان در نخستین برف سال نوشته ای حاوی تقاضای ضیافتی را به خانواده ی مورد نظر تسلیم می کنند، شرط آن است که برنده ی خط پس از دادن آن باید فوراً فرار کند و به دست گیرندگان خط نیافتد. هرگاه او به دست افراد گیرنده ی خط گرفتار گردد، آنگاه نویسنده ی خط بازنده محسوب شده ضیافت را ناگزیر خودش می دهد؛ (اف.) «برفی» و مضمون خط را معمولاً اشعار ویژه راجع به برف، تقاضای ضیافت و مانند آن تشکیل می دهد

قارغی

(۱.) قلاده ی محکم؛ گردنبند

قارغیچ

← قارشبهرغیچ

قاصد

(۱.) (کم) قاصد؛ پیک

قاصر

(ص.) (کم) ۱- قاصر ۲- کوتاه؛ نارسا ۳- (مجاز) ناتوان از انجام دادن کاری

عقلی قاصر

کم عقل؛ دارای عقل یا هوش کم

قاسنی

[= کاسنی] (۱.) کاسنی؛ گیاه علفی از تیره ی مرکبان، با برگهای متناوب، گلهای زیبای آبی رنگ و در برخی گونه ها سفید یا گلی. ریشه ی شیرابه دار این گیاه، برگهای پایین ساقه، گل و دانه ی آن دارای کاربرد دارویی است؛ (اف.) سچرتقی

قات

(۱.) ۱- لا؛ قشر؛ طبقه آقاغانی تورت اقیل (کاغذ را چهار لا کن؛ قات

قات

(فع) (امر) قاتماق ۱- (سخت شدن؛ سخت شو ۲- مخلوط یا پیوست شدن مخلوط شو؛ پیوست شو

قاتگن قوتگن

(۱.) چیزهای باقیمانده، بویژه نان و خوردهای دیگر؛ خنان (ریزه ها یا پارچه های نان)

تاریک شدن ۳- (مجاز) نامشخص شدن؛ پیچیده شدن (از نگاه مضمون و معنی) آمسئله آیدین لشمه ی، تاپاره قارانگی لشدی (مسئله روشن نشد، بلکه بیش از پیش پیچیده شد

قارانگی لشتیریش

(۱.) عمل یا فرایند تاریک ساختن ۲- (مجاز) عمل یا فرایند نامشخص یا غیر واضح ساختن

قارانگی لشتیریلماق

(مض. مح.) قارانگی لشتیرماق

قارانگی لشتیرماق

Qorong'ilashtirmoq

(مض. م.) قارانگی لشماق

قارانگیلیک

(۱.) ۱- وضع یا کیفیت تاریک بودن ۲- تاریکی ۳- تیرگی ۴- (مجاز) نگرانی؛ تشویش؛ افسردگی؛ حسن علی نینگ یوره گی نی ~ قاپله دی (قلب حسن علی نگران شد)

قاراول

[= قراول] (۱.) ۱- قراول ۲- نگهبان ۳- آنکه پاسبانی یا مراقبت کسی، چیزی یا جایی را بر عهده دارد ۴- آنکه ترتیب یا انتظام جایی را مراقبت کند ۵- جایی در تفنگها و مسلسلها و دیگر سلاحهای گرم که از آن هدف رانشانه می گیرند

قاراوللیک

(۱.) ۱- عمل یا شغل نگهبان؛ نگهبانی ۲- (مجاز) کشیک

قاراولخانه

[= قراولخانه] (۱.) ۱- قراولخانه ۲- جایی که نگهبان در آن به سر می برد ۳- (نظامی) جایی که قراولان یک واحد نظامی در آن مسقر اند؛ پاسدارخانه

قاراولچیلیک

(۱.) عمل یا شغل نگهبان

قاراساق

(۱.) فنک؛ گونه ای روباه کوچک اندام که بنام روباه خالدار نیز موسوم است، قدش کوتاه، پوستش قرمز و پشتش دارای موهایی است که انتهای آنها سفید است و از پوست آن در نواحی ترکستان پوستینهایی ذی قیمتی تهیه می کنند؛ معنی این واژه سفیدگون، برفگون است

قارتیق

یاغ ~ سی (مخلوط عسل و کره)

قاریش

(۱.) عمل یا فرایند مخلوط کردن یا آمیختن

قاریشماق

(مض. ل.) ۱- ~ قارماق ۲- درهم شدن؛ با هم در آمیخته شدن؛ گپ قاریشپ کیتدی (حرفها درهم آمیخت) ۳- آلوده شدن؛ کیملر لای ییلن قاریشدی (لباسها با گل آلوده شد) ۴- مصروف شدن؛ سرگرم شدن؛ کوموش بی بی آشخانه یوموشلری ییلن قاریشپ قالدی (کوموش خانم به کارهای آشپزخانه مشغول شد) ۵- (مجاز) دخیل شدن؛ درگیر شدن؛ جنجال بولسه قاریشمه؛ (در جنجال درگیر مشوا)

قاریشتیرماق

(مض. م.) قاریشماق

قاریشتیریلماق

(مض. مح.) قاریشتیرماق

قاریشتیرغیچ

(۱.) مخلوط ک.؛ اسبابی مکانیکی، دستی یا برقی که دو یا چند چیز را با هم مخلوط می کند

قارلی

(ص.) ۱- دارای برف ۲- صفت جایی که پوشیده با لایه ی برف باشد ۳- صفت هوایی که برف در حال باریدن باشد؛ ~ تون (شب برف باری)

قارماق

(مض. م.) ۱- مخلوط کردن دو چیز (جامد یا مایع) ۲- خمیر کردن، بویژه ترکیب آب با آرد، خاک رس یا گچ با آب و ... بیز آزون قاری؛ (کمی آرد را خمیر کن) ۳- آلوده کردن؛ توفلی نی لایکه قاریبسن کو؛ (کفش را با گل آلوده کرده ای!)

قارانگی

(ص.) ۱- تاریک ۲- بدون روشنایی یا دارای روشنایی اندک ۳- تیره؛ تار؛ ~ کیچه (شب تار) ۴- (مجاز) نامشخص؛ غیر دقیق؛ غیر واضح؛ جنجال نینگ علتی ~ (علت جنجال مشخص نیست)؛ قارانغو؛ قرانغو

دنیا کوز ییگه قارانگی

سخت اندوهگین و افسرده

قارانگی لشیش

(۱.) ۱- فرایند تاریک شدن ۲- (مجاز) فرایند نامشخص یا غیر واضح شدن

قارانگی لشماق

(مض. ل.) ۱- رو به تاریکی نهادن ۲- بیش از پیش

(مجاز) بسیار راحت و آسوده

Qorinbog'

قارینباغ (۱.) تسمه ای که از طریق شکم اسب به ارخابه بسته می شود

Qorinbog'ich

قارینباغیچ (۱.) دورشته در جلو جامه هایی مانند عبا، رد و چین که به عوض تکه برای بستن جلو آنها به هم گره زده می شوند ۲- ~ قارینباغ

Qorindor

قاریندار (ص.) شکم گنده؛ دارای شکم پرآمده

Qorincha

قارینچه ~ قارین او ۲

Miya~si

میة قارینچه سی (کالبدشناسی) خالیگاه مغز

Yurak~si

یوره ک قارینچه سی (کالبدشناسی) آن بخش از قلب که کار رسانیدن خون را به شریانها انجام می دهد

Qorliq

قارلیق (۱.) اسبابی برای گرفتن خون کثیف از بدن که (معمولاً شاخ گاو که نوک آن سوراخ شده باشد) خون گیرنده قسمت قطر بزرگ شاخ را در بدن بیمار می چسباند و از طریق سوراخ نوک آن به تدریج خون را مکیده بیرون می آورد؛ قارتیق؛ (اف.) شاخ

Qorliqmoq

قاریقماق (مض. ل.) اقتادن چشم یا نگاه بر برف

Qorliqchi

قاریقچی (۱.) طبیب یا شخصی که به شیوه های سنتی از بدن اشخاص خون کثیف را در می آورد

Qorixona

قاریخانه (۱.) مدرسه ی سنتی ای که در آن قاریان قرآن آموزش داده می شوند ۲- حجره ی ویژه ی تلاوت قرآن در مسجد

Qorishiq

قاریشیق (ص.) مخلوط یا ترکیب؛ آمیخته؛ ~ ماده (ماده ی آمیخته)

~undosh

قاریشیق ونداش (زبان شناسی) حرف بی صدای مرکب

Qorishma

قاریشمه (۱.) مخلوط؛ جسم شامل دو یا چند ماده ی ناهمگن و قابل جداسازی از یکدیگر به روشهای ساده ۲- مخلوط یا ترکیبی نرم و شکلپذیر؛ عسل ییلن سری

وهنی - تارتردی (اسب، ارابه را بزور می کشید)

عرعر Ar-Ar-1

[عرعر] (۱). عرعر: درخت بلند و دوپایه از تیره ی سماقیان، با برگهای مرکب شانه ای بزرگ، گلهای منظم و صمغ بدبو که چوبش در نجاری کاربرد دارد

عرعر Ar-Ar-2

(صو). ۱- آواز گریه ی بلند؛ داد و فریاد آقا قیلماق (داد و هوار کشیدن؛ عرزدن ۲- اصدای خر

عرصات Arasot

(۱). ۱- صحرائی محشر؛ صحرائی قیامت ۲- (مجاز) عصیان؛ شورش؛ قتل و قتال

عرصاته قالماق ~daqolmoq

به تردید و دودلی دچار شدن؛ سراسیمه و سرگردان شدن

عرق Araq

(۱). نوشابه ی الکلی

عرقی Araqi

(۱). نقش های روی چوب بالای در و پنجره

عرقخور Araqxo'r

(ص). میخواره

عرقخورلیک Araqxo'rlik

(۱). میخواری؛ میگساری

ارهوه Arava

[ارابه، عرابه] (۱). ارابه؛ وسیله ی نقلیه چرخدار (مانند گاری)

ارهوه ننگنی تارت ~ngnitort

(مجاز) راهت را بگیر و برو؛ کارت را بکن

ارهوه نی قوروق آلیب قاچماق ~niquuruqolibqochmoq

ارهوه نی قوروق آلیب قاچماق خودستایی بپهوده؛ لافیدن بسیار

O'zlngnio'zingtort

اوزاره و ننگنی اوزینگ تارت

۱- با دسترنج خودت زندگی کن ۲- بار مسئولیت زندگی ات را خودت بردوش بگیر

ارهوه کش Aravakash-1

(۱). گاریچی؛ راننده ی ارابه

ارهوه کش Aravakash-2

(ص). کشنده ی ارابه، بارکش؛ -آت (اسب ارابه)

ارهوه ساز Aravaszoz

(۱). سازنده ی ارابه

ارهوه خیس Araxis

(ص). مخلوط؛ آمیخته ی دو یا چند چیز مختلف

اره لاش Aralash-4

(فع) (امر) اره لاشماق ۱- آمیختن (بیامیز) ۲- مداخله کردن؛ مداخله کن ۳- اشتراک کردن؛ اشتراک کن

اره لاشیغه Aralashiga

(ق). ۱- درهم؛ بی آنکه جدا یا انتخاب شود؛ -ایکی صوم دن ساتیب آله من (بطور درهم و یکسره)

(دانه ای) دو صومی می خرم ۲- یکجایی؛ باهم؛ یکسره

اره لاشیش Aralashish

(۱). ۱- عمل یا فرایند آمیختن یا مخلوط شدن ۲- عمل یا فرایند مداخله کردن در امری

اره لاشمه Aralashma-1

(۱). مخلوط؛ جسم شامل دو یا چند ماده ی ناهمگن و قابل جدا سازی از یکدیگر به روشهای مکانیکی

اره لاشمه Aralashma-2

(ص). مخلوط؛ دارای آمیختگی؛ آمیخته

اره لاشمسلیک Aralashmaslik

(۱). بیطرفی؛ عدم دخالت؛ -سیاستی (سیاست عدم مداخله؛ سیاست بیطرفی)

اره لاشماق Aralashmoq

(مصل. مت). ۱- آمیخته شدن؛ مخلوط شدن؛ قار و یامقیر اره لاشگن (برف و باران مخلوط شده است)

۲- بی نظم شدن؛ پریشان شدن؛ همه نرسه اره لاشیب کیتگن (تمام چیز نامرتب شده است) ۳- سهم گرفتن؛ اشتراک کردن؛ سین هم بو علمی ایزلنیشلرگه

اره لاشدینگ می؟ (تو هم در این پژوهشهای علمی اشتراک کردی؟) ۴- مناسبت برقرار کردن (با انسانها)

۵- (مت). مداخله کردن در امری

اره لاش قورولش Aralash-quralash

(ص). معجون و مرکب؛ در آمیخته و مخلوط شده؛ توی اده ایرکک لر و خاتین لر ~ ایدیلر (در جشن عروسی زنان و مردان باهم آمیخته بودند)

اره لاشتیرلماق Aralashitirilmoq

(مصل. معج). اره لاشتیرماق

اره لاشتیرماق Aralashitirmoq

(مصل. م). اره لاشماق

اره لاشوو Aralashu

(۱). ۱- مداخله ۲- عمل یا فرایند قاتی پاتی شدن یا درهم ریختن ۳- اشتراک

ارنگ Arang

(ق). پادشواری؛ پادشاهی؛ با سعی زیاد؛ بزور آت اره

ار Ar

[آر] (۱). آر؛ واحد سنجش سطح برابر با صد متر مربع

ار Ar

(پس). از فعلهای امر ۱- اسم می سازد مانند: چاپ (بدو)، چاپ + ار (چاپار)؛ چاپر (پیک؛ قاصد؛ پیچی)

۲- صفت می سازد مانند: بار (برو)، بار + ر (بارر)؛ بارار (رفتنی)، توی (سیرشو، توی + ر (تویر)؛ توپار (سیر شدنی)

عرب Arab

(۱). ۱- عرب ۲- قوم سفید پوست سامی، بومی آسیای جنوب غربی ۳- زبان عربی ۴- الفبای عربی

عربی Arabi

(ص). ۱- عربی ۲- مربوط به عرب و عربستان ۳- نزدیکی از اسب

عربیزم Arabizm

(۱). واژه ها و عبارات دخیل عربی در زبان ترکی (ازبکی)

عربچه Arabcha-1

(۱). ۱- عربی ۲- الفبا، زبان، ادبیات و فرهنگ عربها ۲-

زبان عربی؛ از زبانهای سامی که به وسیله ی ساکنان

بخش بزرگی از خاور نزدیک و آفریقای شمالی به کار

می رود

عربچه Arabcha-2

(ص). عربی؛ منسوب، مربوط یا متعلق به عربها؛ ~ موسیقه (موسیقی عربی)

عرب شناس Arabshunos

(۱). کسی که در مورد زبان، خط، فرهنگ و تاریخ عرب مطالعه و آگاهی لازم دارد

عرفه Arafa

(۱). ۱- روز قبل از عید رمضان و عید قربان ۲- روز قبل از جشن ها ۳- (مجاز) زمان پیش از یک واقعه و رخداد

عرفه گر چیلیک Arafagarchilik

(۱). آماده گیهای قبل از عید و عرفه

اره لاش Aralash-1

(۱). ۱- (شیمی) مخلوط ۲- جسمی شامل دو یا چند ماده ی ناهمگن و قابل جداسازی به روشهای

مکانیکی ماش گوروج ~ (مخلوط ماش و برنج) ۲- دو حالت متفاوت: اویقو - سوره دی (با خواب آلودگی

پرسید)

اره لاش Aralash-2

(۱). عمل یا فرایند مداخله کردن؛ دخالت

اره لاش Aralash-3

درجه ی ذکاوت؛ فهم؛ ادراک ۲- مغز؛ هوش ۴-

مصلحت؛ ملاحظه

عقلنی آلماق ~niolmoq

مفتون کردن

عقل تیشی ~tishi

دندان عقل (دندان بعد از بیست سالگی)

عقل ییتمه ی دی ~yetmaydi

باور کردنی نیست

عقلی تبشی ~shoshdi

حیران و لال شد

عقل باش Aql-boş

(۱). عقل هوش

عقلی Aqliy

(ص). عقلی؛ مربوط به عقل

عقل لاشماق Aqlashmoq

(مصل. مش). مشورت کردن؛ تبادلۀ عقل؛ مباحثه کردن

عقل لی Aqlii

(ص). ۱- عاقل؛ خردمند ۲- دارای عقل سلیم و

ذکاوت

عقل لی لیک Aqlilik

(۱). ۱- خردمندی ۲- کار عاقلانه

عقل لی هوشلی Aqlii-hushli

(ص). صاحب عقل و هوش

عقل هوش Aql-hush

(۱). فهم و ادراک؛ فکر و هوش

عقل سیز Aqlsiz

(ص). ۱- بی عقل؛ بی خرد ۲- ویژگی کاری که از روی

خرد صورت نگرفته باشد

عقل سیز لیک Aqlsizlik

(۱). بی عقلی؛ بی خردی

عقاید Aqoid

(۱). (کم). ج. عقیده؛ عقیده های بویژه دینی

عقرب Aqrab

(۱). ۱- عقرب ۲- یکی از دوازده برج فلکی، برج میان میزان و قوس (آبان) ۳- نام عربی ماه هشتم سال شمسی (۲۲ اکتبر - ۲۱ نوامبر)

اقربا Aqrabo

(۱). (کم). ۱- (ج) قریب ۲- خویشانان ۳- نزدیکان

آقچه Aqcha

(۱). پول، بویژه سکه

قاواغیدن قار یاغه دی
(مجاز) ۱- خشمگین: قهرآلود ۲- بسیار غمگین و افسرده: دلسرد

قاواغینی آچماق
چشم کشودن و نگرستن ۲- کشاده روشن شدن: خندان یا متبسم شدن

Qovog'iniosiltirmoq
قاواغبنی آسلیتیرماق
خود را افسرده و غمگین نشان دادن: خشمگین وانمودن

Qovog'isoliq
قاواغی سالیق
۱- ناراحت: افسرده: غمگین ۲- (مجاز) دارای وضع یا حالت خراب و ناخوشایند

Qovoq-3
قاواق
← قاواق خانده

Qovoq-dimog'
قاواق دماغ
(۱) ۱- وضع: حالت ۲- وضع یا کیفیت

~igaqaramoq
قاواق دماغیگه قره‌ماق
مناسب وضع یا حالت روانی کسی رفتار یا عمل کردن

Qovoqgullilar
قاواق گللی‌لر
(۱) خیاریان: تیره‌ای از گیاهان دولبه‌ای جدا گلبرگ.

علفی یک ساله یا پایا، دارای برگهای ساده‌ی یک در میان، ساقه‌های خرنده یا بالارونده، گل‌های نروماده‌ی جداگانه و غالباً بر روی یک پایه و کاسه‌ای عموماً چسبیده به یک جام قیفی شکل. گل‌های نر آنها دارای پنج پرچم و گل‌های ماده دارای تخمدان سه خانه‌ی محتوی تخمک‌های بسیار زیاد است که همه به یک ستون مرکزی چسبیده‌اند (مانند خربزه، خیار، هندوانه)

Qovoqxona
قاواق خانه
(۱) میخانه: جایی که در آن از مشتریان بانوشابه‌های الکلی پذیرایی می‌کنند

Qovoqxonachi
قاواق خانه‌چی
(۱) صاحب یا فروشنده‌ی میخانه

Qovog'ari
قاواغاری
(۱) (جان) نوعی زنبور سمی بزرگ: قاواق اری

Qovochak
قاواچک
(۱) ۱- پوسته‌ی غوزه که پنبه‌ی آن گرفته شده باشد ۲- فرابر: جدار تخمدان پس از رسیدن کامل و تبدیل شدن آن به میوه: (اف) قبه چاق: قبه چاغ

Qovun
قاوون

Ko'ziqovjiradi
کوزی قاوجیره‌دی
از اثر بی‌خوابی چشمانش بی‌فروغ شد

Qovjiratmoq
قاوجیره‌ت‌ماق
(مص.م) ۱- خشکاندن ۲- پژمرده کردن ۳- (مجاز) افسرده کردن: اندوهگین کردن

Qovjirash
قاوجیره‌ش
(۱) عمل یا فرایند خشکیدن ۲- عمل یا فرایند پژمردن ۳- (مجاز) عمل یا فرایند افسرده شدن یا اندوهگین شدن

Qovjiroq
قاوجیراق
(ص) ۱- خشکیده ۲- پژمرده ۳- (مجاز) افسرده: اندوهگین

Qovoq-1
قاواق
(۱) ۱- کدو ۲- گیاه علفی از تیره‌ی خیاریان، دارای جنسهای گوناگون، ساقه‌ی خرنده با چنگک‌های بالا رونده و میوه‌ی معمولاً درشت ۳- میوه‌ی آن گیاه که از سبزیهای خوراکی است و به صورت پخته یا سرخ کرده مصرف می‌شود ۴- ظرفی که از پوسته‌ی کدو ساخته شده باشد: قاباق: قباغ: قباغ: قباغ

Buva~
بووه‌قاواق
(گف) نقاب یا ماسک کمیدنهای نمایشها

Dastmol~
دستمال‌قاواق
گیاهی علفی از تیره‌ی خیاریان، دارای ساقه‌ی خرنده‌ی بالارونده، میوه‌ی آن سبزی خوراکی است و رسیده‌ی آن به عنوان لیف ظرفشویی به کار می‌رود: (اف، دری) ترابی

~kalla
قاواق کله (باش)
(مجاز) بی‌خرد: احمق: نادان

Nos~
ناس‌قاواق
۱- نوعی کدو، دارای میوه‌ی زینتی کوچک به شکل ناک و اشکال جالب دیگر ۲- پوسته‌ی میوه‌ی آن که برای نگهداری نسوار به کار می‌رود

Osh~
آش‌قاواق
نوعی کدوی بزرگ خوراکی

Tomosha~
تاماشه‌قاواق
[=تماشا‌قاواق] کدوی غیر خوراکی زینتی، که میوه‌ی آن کوچک است

Qovoq-2
قاواق
(۱) ۱- پلک چشم: پشت چشم ۲- فاصله میان چشم و ابرو: قاباق: قباغ: قباغ: قباغ

Qovog'idanqoryog'adi

(۱) آلیاز: جسم حاصل از ترکیب یا اختلاط دو یا چند فلز یا یک فلز با عناصر فلزی و غیرفلزی (مانند برنج، مفرغ، فولاد): همبسته

Qotishmoq
قاتیشماق
(مص.ل) ۱- ← قاتماق ۲- آلیاز حاصل شدن ۳- با هم همکار شدن

Gap~
گپ (سوز) قاتیشماق
هم صحبت شدن

Qotishtirmoq
قاتیشتیرماق
(مص.م) آمیختن و ممزوج کردن

Qotma
قاتسمه
(ص) لاغر، ولی محکم و مقاوم

~dankelgan
قاتمه‌دن کیلگن
لاغر: لاغرنا

Qotmoq
قاتماق
(مص.م) (۱) ۱- سخت شدن ۲- درجا خشک شدن (از اثر ترس، سرما، حیرت یا حادثه‌ی دیگری) ۳- آقورقوودن ~ (از ترس خشک ماندن) ۴- (مت) مخلوط کردن آتوفراقنی سوو گه ~ (خاک را با آب مخلوط کردن) ۵- لاغر شدن ۶- (مجاز) در حالت ثابت و بدون تغییر ماندن

Harom~
حرام‌قاتماق
حرام مردن

Tun~
تون‌قاتماق
تمام شب را بیدار ماندن

Qotqoq
قاتقاق
(۱) زمین سخت: زمین یخ بسته

Qottirmoq
قاتتیرماق
(مص.م) سخت کردن

Qov
قاو
(۱) سوخته‌ی پنبه‌ای که بدون شعله سوزانیده باشند و آن را در طبابت عامیانه بالای زخمها، پس از عمل ختنه در محل بریدگی برای جلوگیری از خونریزی می‌گذارند

~qo'ymoq
قاوقویماق
(گ) (مجاز) کار را خراب کردن یا برهم زدن

Qovjiramoq
قاوجیره‌ماق
(مص.ل) ۱- از اثر گرما و بی‌آبی خشکیدن ۲- پژمردن: ایسیدده گلرر قاوجیره‌ب قالیددی (گل‌ها در گرما پژمرده شده) ۳- (مجاز) افسرده شدن: اندوهگین شدن: فرزند داغی اونی قاوجیره‌تیب قویدی (داغ فرزند او را افسرده و غمگین ساخت)

Qotil-1
قاتل
(۱) قاتل: آنکه کسی را کشته باشد: آدمکش

Qotil-2
قاتل
(ص) قاتل: کشنده: زهر ~ (سم کشنده)

Qotil-3
قاتیل
(فع) (امر) قاتیلماق ۱- (داخل شدن یا پیوست شدن داخل شو: بییوند: بیغین گه ~ (به همایش بییوند) ۲- مخلوط شدن یا ممزوج شدن: مخلوط شو ۳- سخت شدن: سخت شو

Qotillik
قاتل‌لیک
(۱) عمل قتل: کشتن، بویژه کشتن انسان

Qotilish
قاتیلیش
(۱) ۱- عمل یا فرایند مخلوط یا ترکیب شدن ۲- عمل یا فرایند به هم پیوستن

Qotilmoq
قاتیلماق
(مص.ل) ۱- مخلوط یا ترکیب شدن آاون بیلن سوونینگ قاتیلماغی (مخلوط شدن آرد با آب ۲- اداخل شدن: پیوستن: صحبتگه ~ (به صحبت داخل شدن)

Qotiq
قاتیق
(ص) سخت شده: ~ نان (نان سخت شده)

Qotiqdashish
قاتیق‌لشیش
(۱) عمل یا فرایند به یکدیگر چسبیدن و سخت شدن

Qotiqdashmoq
قاتیق‌لشماق
(مص.ل) ۱- پیش از پیش سخت شدن ۲- پیش از یکدیگر سخت شده

Qotir
قاطر
← خچیر

Qotirilmoq
قاتیریلماق
(مص.م) قاتیرماق

Qotirish
قاتیریش
(۱) ۱- عمل یا فرایند انجام کاری به گونه‌ی خوب و درخور ۲- عمل یا فرایند سخت کردن

Qotirmoq
قاتیرماق
(مص.م) ۱- ← قاتماق ۲- (گف...مجاز) بخوبی اجرا کردن یا انجام دادن: ایشنی ~ (کار را بخوبی انجام دادن)

Qotish
قاتیش
(۱) عمل یا فرایند سخت شدن ۲- عمل یا فرایند آمیخته یا ممزوج شدن

Qotishma
قاتیشمه

قای
(۱.) ۱- از قبایل ترکی که به خویرویی شهرت داشته‌اند
۲- نام پسر آی خان بن اوغوز خان، که ایل قای یا قایی ترکمان منسوب به اویند

قای
(۱.) عرف و باران سخت و آسمان به هم

قای
قهی

قایه
(۱.) ۱- کوه تیغه ای و بلند ۲- صخره ای بلند ۳- سنگ تیغه ای مرتفع

قایه تاش
قایه ۲-۳

قاید
(ص.) رهنما؛ رهبر

قایل
(۱.) ۱- عمل یا فرایند اجرای موفقیت آمیز و کامل کاری؛
~ ایش "کار موفقیت آمیز" (معنی اصلی این واژه عربی گوینده است)

قایل قیلماق
۱- کاری را به طرز فوق العاده و تعجب انگیزی اجرا کردن
۲- با مهارت عمل کردن ۳- (اف.) به اعتراف و اقرار واداشتن کسی، بویژه متهم یا مجرم تحت بازپرسی (افزون بر معنی ۲)

قایل قالدیرماق
~ قایل قیلماق ۲

قایل قالماق
تن در دادن؛ کار موفقیت آمیزی را تحسین کردن

قایل
(ح.) واژه ای برای تحسین یا تأیید؛ آفرین

قایل لتماق
(مص.م.) (گف.) با مهارت کار یا عملی را انجام دادن

قایو
(ض.) (قد، اد) واژه ای پرستی به معنی کدام؟ ~
اولکه لرده بولدینگ؟ (در کدام کشورها بودی؟) قه یو؛ قه ی

قایغولوق قوش
(۱.) بوتیمار؛ پرندۀ بزرگ و باتلاقی از تیره ای حواصل بابدنی پر خط و خال، پاهای بزرگ سبز، بالهای گرد و پهن و راه- راه سیاه و قهوه ای، کرند پرواز و تکزی، که در تاریک روشن شامگاه و بامداد فعال است و صدایش

اجرای کار جدخی و پرتلاش شدن؛ او ایشلرده جوده قاووشه دی (او در کارها بسیار تلاش می کند)

Qo'liqovushmaydi
قولی قاووشمه ی دی
(مجاز) تنبل، بی میل یا ناوارد در کار

Qovushoq
قاووشاق
~ قاووشاق

Qovushoqlik
قاووشاقلیک
~ قاووشاقلیک

Qovushqoq
قاووشقاق
(ص.) ۱- صفت آنکه دارای حس نیرومند گرایش، همراهی، هماهنگی، سازگاری و اشتراک با دیگران است؛ او هر قنده ی شرایطه بیز بیلن ~ (او در هر شرایطی با ما همراهی و سازگار است ۲- چسبنده؛ دارای ویژگی پیوستن؛ ~ لای (گل چسبنده)

Qovushqoqlik
قاووشقاقلیک
(۱.) وضع یا کیفیت همراهی، هماهنگی، سازگار یا همکار بودن ۲- چسبندگی؛ پیوستگی

Qovushtirish
قاووشتیریش
(۱.) ۱- عمل قلاب کردن دستپا به هم دیگر ۲- (مجاز) عمل یا فرایند کابین ساختن

Qovushtirmoq
قاووشتیرماق
(مص.م.) قاووشماق

Boshini~
باشینی قاووشتیرماق
۱- متحد و همراهی ساختن ۲- زن و شوهر ساختن

Qo'l(ini)~
قولینی قاووشتیرماق
۱- دستپا را به هم قلاب کردن ۲- برای حرمت دیگران دست به سینه ایستادن ۳- (مجاز) در کارها با دیگران سهم نگرفتن؛ دست بر روی دست گذاشته نشستن

Qovzoq
قاووزاق
(۱.) ۱- نیام میوه ی حبوبات؛ ماش قاووزاگی (پوسته ی ماش ۲- پوسته ی میوه ی ذرت

Qovg'a-1
قاوغه
(۱.) ۱- ظرفی دسته دار برای نگهداری یا انتقال آب، که معمولاً از چوب، چرم یا لاستیک بسازند

Qovg'a-2
قاوغه
(۱.) گیاه چندین ساله، از تیره ی گندمیان، دارای ساقه ی دراز با مغز نرم، ویژه ی مناطق مردابی، کنار برکه ها و رودخانه ها، که ساقه ی آن برای بافتن حصیر، سبد و بیشتر آویختن خربزه از سقف خانه ها برای نگهداری در زمستان به کار رود

(۱.) گندم پرشته و امثال آن

Qovurtirmoq
قاوورتیرماق
(مص.م.) قاوورماق (به وسیله ی کسی): آشپزگه بلیقنی قاوورتیردیک (از آشپز خواستیم تا ماهی را سرخ کند)

Qovurg'a
قاوورغه
(۱.) (کالبدشناسی) ۱- قبرغه؛ دنده ۲- هر یک از کمانهای استخوانی یا نیمه غضروفی که دودو به یکدیگر پیوسته اند و دیواره ی بدن بسیاری از مهره داران رامی سازند؛ (اف.) قبرغه

~siko'rinibqolibdi
قاوورغه سی کورینیپ قالیبدی
(مجاز) بسیار لاغر و استخوانی

Yetim~
ییتیم قاوورغه
دنده ی تاقه ای که در جلو پیوست نخورده است

Qovurchoq
قاوورچاق
~ قوغغرچاق

Qovuz
قاووز
(۱.) ۱- پوسته ی حبوبات؛ تریق ~ (پوسته ی ارزن) ۲- تشکچه ی گهواری نوزاد که با پوسته ی ارزن پر شده باشد

Qovuzloq
قاووزلاق
~ قاووز ۲

Qovushiq(li)
قاووشیقلی
(ص.) یکی بالای دیگری گذاشته شده (در مورد دو دست رویهم گذاشته شده به کار می رود)

Qovushma
قاووشمه
(۱.) آنچه که از چسبیدن ذرات یک ماده یا چند چیز به همدیگر حاصل شده باشد

Qovushmoq
قاووشماق
(مص.ل.) ۱- به همدیگر چسبیدن؛ لبلرینینگ قاووشماگی (چسبیدن لبها) ۲- جفت شدن؛ پیوستن؛ یکی گفتن قاووشدی (دو کبوتر با هم جفت شد) ۳- همراهی شدن؛ متحد شدن؛ یکی آغه اینی نینگ فکری هیچ قچان قاووشمه دی (راهی دو برادر هیچگاه همسان نشد ۴- همانند شدن؛ یکسان شدن؛ هماهنگ شدن؛ اولر نینگ ریجه لری قاووشدی (نقشه های آنان هماهنگ شد) ۵- خود را آزاد و راحت حس کردن؛ با شرایط و محیط سازگار شدن؛ دوستلر آره سیده اوزیمنی قاووشگن سیزه من (در میان دوستان خود را راحت حس می کنم) ۶- در

(۱.) ۱- خربزه ۲- گیاه بوته ای از تیره ی خیاریان، دارای ساقه ی خوابیده، برگهای پنج قسمتی و گلهای زرد ۳- میوه ی آن گیاه که بزرگ، معمولاً بیضی شکل، با پوست ضخیم و میانبر شیرین و آبدار است؛ (اف.) قه وون

~kapa
قاوون کپه
آلا چیقی که در پالیز برای بود و باش پالیزبان سازند

Qovunqoqi
قاوون قاقی
(۱.) قاچه های مغز خربزه که در آفتاب خشک شده باشد

Qovunxo'r
قاوون خور
(۱.) آنکه خربزه را بسیار دوست دارد و می خورد

Qovunxo'rlik
قاوون خورلیک
(۱.) عمل یا فرایند خوردن خربزه

Qovuq-1
قاووق
(۱.) (کالبدشناسی) مثانه؛ کیسه ی غشایی ماهیچه ای در لگن خاصره، جای انباشته شدن اژدرار پیش از دفع آن؛ آبگاه؛ قاووغ

Qovuq-2
قاووق
(۱.) فتیله ی مخصوصی که با جرقه ی سنگ چقماق سوزانده می شود تا تولید آتش کند

Qovurdoq
قاوورداق
(۱.) ۱- قاوورمه ۲- (اف.) گوشت سرخ شده در دنبه یا روغن بدون مواد دیگر و گاهی با پیاز؛ قاوورداغ؛ قه وورداق

Qovurilmoq
قاووریلماق
(مص.م.) بریان شدن؛ در روغن خوب سرخ شدن

Qovurma-1
قاوورمه
(۱.) خوراکی است غلیظ که از سرخ کردن گوشت، سیب زمینی، پیاز و سبزیها در روغن و بعد علاوه کردن مقداری آب در آن و دزم دادن آماده شود

Qovurma-2
قاوورمه
(ص.) سرخ شده؛ بریان شده؛ ~ گوشت (گوشت سرخ شده)

Qovurmoq
قاوورماق
(مص.م.) ۱- بریان کردن؛ سرخ کردن (در روغن) ۲- (مجاز) شکنجه کردن ۳- (مجاز) سخت مجازات کردن؛ آغیر گناهی او چون اونی ~ کیره ک (بخاطر گناه بزرگش او را باید سخت مجازات کرد) ۴- (مجاز) سوختن؛ بیچاره بیگیت قاووریلیب کیتدی (بیچاره جوان سوخت)

Qovurmoch
قاوورماچ

(ق.) ۱- در نزدش ۲- در حضور کسی ۳- در اختیار کسی؛ پیش کسی: کلید قاراول نینگ ~ (کلید در اختیار نگه‌بان است)

قاشیق
[قاشق] (۱) قاشق؛ اسبابی معمولاً به صورت یک سطح کلو (مقعر) بیضی یا دایره‌ای دسته‌دار برای برداشتن یا مخلوط کردن مواد غذایی یا خوردن آن

Birtsuvbilanyutsabo'ladi
بیرقاشیق سوو بیلن یوتسه بوله دی (مجاز) بسیار قشنگ و زیبا

Yomondanyorti~
یاماندن بارتی قاشیق
برای کسی گفته می‌شود که در آخر صرف غذا یک یا چند لقمه باقی بگذارد

Qoshiqdon
قاشیق‌دان
(۱) ظرفی برای نگهداری و گذاشتن قاشق
Qoshiqlamoq
قاشیق‌لماق
(م.ص.) با قاشق گرفتن؛ اوقاتنی قاشیق‌لب بیماق (غذا را با قاشق خوردن)

Qoshiqchi
قاشیقچی
(۱) آنکه کارش ساختن یا فروش قاشق است
Qoshqoldog'
قاشقالداغ
(۱) پرندۀ از راسته‌ی غازسانان، دارای پرهای سیاه و گوشت خوشبوی مانند بوی گل

Qosh-qovoq
قاش قاواق
(۱) ۱- ابرو پلک ۲- (مجاز) سگرمه: قاش قاواغی آسیلگن (خشمگین یا ناراحت بودن)

Qochiq
قاچیق
(ص.) ۱- فراری؛ ویژگی آنکه گریخته باشد ۲- متواری؛ ویژگی آنکه به طور پنهانی و فراری زندگی کند ۳- مغلوب؛ شکست خورده: ~ خوراس (خروس شکست خورده) ۴- از هم دور یا جدا شده: تخت نینگ تخته‌لری آنچه ~ (تخته‌های تخت از هم خیلی دور اند)

Ko'zdan~
کوزدن قاچیق
پنهان از چشم؛ دور از دید
Qochir-1
قاچیر
(۱) کرکس؛ قچیر؛ قچیر

Qochir-2
قاچیر
(فع) (امر) قاچیرماق (فرار کردن؛ فرار بده؛ بران؛ بگریزان
Qochirim
قاچیریم

Qog'oz
قاغاز
[= کاغذ] (۱) ۱- کاغذ ۲- ورقه‌ی نازک، خمیدنی و مسطحی که معمولاً از خمیر الیاف گیاهی ساخته می‌شود ۳- ورقه‌ای که از لحاظ کاربرد یا ظاهر شبیه آن است ۴- (گف.) سندر رسمی: مال نینگ سی قنی؟ (سندر رسمی کالا کجاست؟) ۵- (گ) اسکناس ۶- (گف.) برگ: صفحه اَمقاله ۴- ~ دن آشمه سین (مقاله بیش از ۴ صفحه نباشد)

Qog'zboz
قاغاز باز
(۱) ۱- آنکه با زیاده روی در تشریفات اداری باعث پیچیدگی و کندی جریان کارها شود ۲- آنکه حرفش بیشتر روی کاغذ بماند و عملی نگردد

Qog'zbozlik
قاغاز بازلیک
(۱) ۱- کاغذ بازی ۲- زیاده روی در تشریفات اداری که باعث پیچیدگی و کندی جریان کارها شود

Qog'-qug'
قاغ قوغ
(ص.) صدای مرغابی

Qosh-1
قاش
(۱) ۱- ابرو ۲- رشته‌ی موی رویده بر روی استخوان کمائی بالای کاسه‌ی چشم ۳- منحنی واقع در بالای کاسه‌ی چشم که معمولاً بر آن موی روید ۴- جلو و بخش برآمده‌ی برخی چیزها: ایوان نینگ ای (پیشروی ایوان) ۵- قسمت کمائی زیر هابی مانند انگشتر و گوشواره که در آن نگین و مهره گذاشته شود) ۶- قاج؛ برش یا پارهای از خربزه، هندوانه و مانند آن ۷- قسمت جلوزین اسب که از چوب، شاخ یا فلز سازند

qaraydi
قاش قاره‌ی دی
شام شد؛ هوار و به تاریکی گذاشت

qoqyamandebko'zchiqarmoq
قاش قویه من دیب کوز چیقرماق
(مجاز) به نیت کار خوب و سود آور، کار خراب یا زیان آور کردن

Qosh-2
قاش
(۱) (قد.) سنگی است صاف و نسو و سفید و سیاه که از سفید آن انگشتری سازند به نیت مصئون ماندن از صاعقه و فرود آمدن برق و تشنگی

Qoshiga
قاشیغه
(ق.) ۱- به نزدش؛ به نزدیکش ۲- به حضور کسی؛ به پیش کسی؛ بوگون رئیس نینگ ~ باره من (امروز به حضور رئیس می‌روم)

Qoshida
قاشیده

qaynatmoq
قازان قینتماق
۱- غذای گرم پختن ۲- چرخ زندگی را حرکت دادن صخره‌ی بلند

Qozon-2
قازان
(۱) (قد.) رکاب پهن

Qozon-3
قازان
(فع) (امر) قازانماق (حاصل کردن؛ نایل شدن؛ حاصل کن؛ نایل شو؛ غلبه ~ (غلبه حاصل کن)

Qozonilmoq
قازانلماق
(م.ص.) قازانماق؛ مسابقه ده غلبه قازانلیدی (در مسافه پیروزی بدست آمد)

Qozonmoq
قازانماق
(م.ص.) ۱- بدست آوردن؛ حاصل کردن ۲- نایل گردیدن؛ غلبه ~ (پیروز شدن)

Qozon-tovoq
قازان تاواق
(۱) ۱- ظروف و اسبابی که برای پختن و خوردن غذا به کار رود ۲- (مجاز) کارهای منزل

Qozoncha
قازانچه
(۱) دیگچه؛ دیگ خرد

Qozonchi
قازانچی
(۱) کسی که کارش ساختن دیگ است

Qozoq-1
قازاق
(۱) از اقوام بزرگ ترکی و جزء گروه ترکی قجاق نوقای بوده، با قرقیزان و جوه مشترک زیاد دارند و آنها بعد از فروپاشی اتحاد شوروی کشور مستقل بنام قزاقستان را تشکیل دادند، پایتخت آن شهر «آستانه» است؛ قزاق

Qozoq-2
قازاق
(۱) (قد.) شخص مجرد و بی خاتمان

Qozoq-3
قازاق
(۱) (قد.) گور خری را نامند که در صحرا گور خرها از میان خود رانده باشند

Qozoqi
قازاقی
(ص.) مربوط یا منسوب به قزاق: ~ کیگیز (نمد قزاقی)

Qozoqcha
قازاقچه
(۱) آنچه مربوط یا متعلق به زبان، ادبیات و فرهنگ قزاق است ۲- زبان قزاقی: ~ گپیرماق (به زبان قزاقی حرف زدن)

Qog'onoq
قاغاناق
(۱) (کانیدشناسی) پرده‌ی نازک در زهدان که کودک میان آن قرار دارد

به هق هق گریه می‌ماند؛ غمخورک

Qoz
قاز
(۱) ۱- غاز ۲- نام دختر افراسیاب (الپ ایرتوگه) که بروایتی شهر قزوین را بنا کرده است ۳- کمترین واحد پول در زمان قاجاریه؛ غاز

Qozi
قاضی
(۱) ۱- قاضی ۲- مقامی رسمی که در مورد شکایت‌های عرضه شده به دادگاه داور می‌کند یا تصمیم می‌گیرد؛ دادرس ۳- داور ۴- قاضی شرع

Qozilik
قاضی‌لیک
(۱) ۱- قضاوت ۲- شغل قاضی ۳- داور؛ بوجنجالده سبز ~ قبلینگ (در این ماجرا شما داور می‌کنید)

Qoziq-1
قازیق
(۱) میخ بزرگ (چوبی یا فلزی)

Qoqqani~osgani xurmacha qolmadi
قاققنی قازیق، آسگنی خورمه چه قالمه دی (مجاز) کاملاً بی چیز و نادار؛ فقیر

~lungi
قازیق لرونگی
چیزی زینتی که آن را برای زینت در میخ یا او بزند

~ro'mol
قازیق رومال
~ قازیق لونگی

Qoziq-2
قازیق
(۱) (نجوم) ستاره‌ی قطب؛ تیمور قازیق

Qozixona
قاضی‌خانه
(۱) دادگاه؛ جایی که در آن دادرس یا دادرسان در حضور دادستان (قاضی) به شکایت مدعی رسیدگی می‌کنند

Qozon-1
قازان
(۱) ۱- دیگ ۲- ظرفی برای پختن غذا معمولاً به شکل مخروط ناقص یا ته‌اندکی محدب ۳- ظرف استوانه‌ای در دار، که برای پختن غذا یا گرم کردن آب به کار می‌رود ۴- (مکانیک) ظرف بزرگ در دار برای تولید بخار؛ (اف.) قزان

~kabob
قازان کباب
کباب دیگی و آن گوشتی است که با روغن خودش در دیگ به شکل دم‌پخت آماده می‌شود

~nisuv gata shlamog
قازاننی سووگه تسلماق
بدون غذای گرم زندگی کردن

~osmog
قازان آسماق
۱- دیگ را روی اجاق گذاشتن و جابجا کردن ۲- (مجاز) غذای گرم پختن

قوده لشیش Qudalashish

(۱) عمل یا فرایند خویش شدن ۲- عمل یا فرایند عروس گرفتن یا دختر دادن

قوده لشمق Qudalashmoq

(مصل. ل. ۱) خویش شدن ۲- عروس گرفتن یا دختر دادن

قوده لیک Qudalik

(۱) ۱- وضع یا عمل خویشی کردن ۲- پیوند خویشی

قوده غه ی Qudag'a(y)

(۱) خویش زن (جنس)

قوده چیلیک Qudachilik

(۱) عمل یا فرایند خویشی کردن یا خویش بودن ۲- پیوندهای خویشی

قدرت Qudrat

(۱) ۱- قدرت ۲- توانایی انجام کاری یا بر جای گذاشتن اثری ۳- نیروی الهی ۴- وضع یا کیفیت داشتن تسلط، نفوذ یا تأثیر بر دیگران ۵- دولتی که دارای چنان تسلط، نفوذ یا تأثیری باشد ۶- نیرو ۷- توان

حال قدرت Holi~

به اندازه ی توان

قدرتلی Qudratli

(ص) قدرتمند؛ دارای توانایی و قدرت: ~ ارمیه (اردوی نیرومند)

قدردس Quds

(۱) قدس؛ پاکی و دوری از گناه و آلودگی

قدردسی Qudsiy

(ص) قدسی؛ منسوب به قدس؛ پاک؛ مقدس

قودوق Quduq-1

(۱) ۱- چاه ۲- گودال استوانه ای کم و بیش عمیق که در زمین کنده شود؛ قودوغ

قودوقدن تارتگنده ی ~dantortganday

(مجاز) بسیار کم؛ اندک و ناچیز

نفت قودوغی Neftqudug'i

چاه نفت؛ چاهی که برای استخراج نفت کنده شود

سودوقودوغی Suvqudug'i

چاه آب؛ چاهی که برای بدست آوردن آب کنده شود

قودوق Quduq-2

(۱) ۱- کره ۲- بچه ی کره خر؛ خودوک

قرل Qul

(۱) ۱- برده ۲- انسانی که در مالکیت انسان دیگر باشد و مالک بتواند او را به کار وادارد، بفروشد یا به دیگری

(۱) وضع یا کیفیت فراری بودن

قاج قاج Qoch-qoch

(۱) وضع یا فرایند گروههای مردم یا جانداران فراری به هرسو

قاجو Qochuv

(۱) فرار؛ عمل یا فرایند دور شدن ناگهانی و شتابان از خطر

قربه Qubba

(۱) ۱- قربه ۲- بنایی کمابیش به شکل نیمکره ۳- آنچه به شکل نیمکره ی کوژ باشد ۴- گنبدی که بر بالای گوری بسازند ۴- نوعی بازی کودکان با گردو که چهار تا گردو را روی زمین به شکل هرم بچینند و بعد آن را از فاصله ی معین با گردوی دیگری بزنند و بیفکنند

قربه لی Qubbali

(ص) صفت بنایی که به شکل قبه ساخته شده باشد؛ دارای قبه؛ آراسته با قبه ها

قربور Qubur

(۱) (کم) (ج) قبر؛ گورها؛ گورستان

قروده Quda

(۱) ۱- قبیله یا خانواده ای که دختر می دهد؛ مق. انده (قبیله یا خانواده ای که دختر می گیرد) ۲- نسب پدر و مادر عروس و داماد به یکدیگر

قوده بووه ~buva

پدر بزرگ یا پدر مسن عروس یا داماد

قوده بووی ~buvi

مادر بزرگ یا مادر مسن عروس یا داماد

قوده قیلماق ~qilmoq

خویشی کردن

قوده خاله ~xola

زن مسن خانواده ی عروس یا داماد

قوده انده Quda-anda-1

(۱) جانبین اعضای خانواده ی عروس و داماد نسبت به یکدیگر

قوده انده Quda-anda-2

(ج) واژه ای برای خطاب احترام آمیز یکی از جانبین اعضای خانواده ی عروس یا داماد

قوده انده لی Quda-andali

(ص) صفت آنکه دارای چند عروس و چند داماد باشد

قروده انده لیک Quda-andalik

(۱) مناسبت یا پیوندهای خویشی

گوشتی قاجگن Go'shtiqochgan

لاغر؛ فاقد گوشت

Ko'zdanqochmaydi

کوزدن قاجمه یدی

مورد توجه و اعتبار است

آلب قاجماق Olib~

(مجاز) بیش از حد مبالغه کردن

قاج کوز بیدن Qochko'zimdan

از پیش چشم دور شو

سووی قاجگن Suviqochgan

ویژگی آنچه که طراوت و شادابی خود را از دست داده باشد

خیالی آلب قاجدی Xayoliolibqochdi

هوشش هر طرف پیریشان شد

قاجماق Qochmoq-2

(مصل. ل) آبتن شدن (در مورد جانوران ماده)

قاجاق Qochoq

(ص) ۱- قاجقین ۲- قاجقاق ۳- (اف) صفت آنچه حمل، خرید و فروش یا تولید آن ممنوع باشد

قاجا قاج Qocho-qoch

قاج قاج

قاجاقچی Qochoqchi

(۱) (اف) قاجاقچی؛ آنکه به خرید، فروش یا حمل کالای قاجاق می پردازد

قاجقین Qochqin

(ص) ۱- فراری؛ آواره ۲- ویژگی آنکه نابار علنی مانند جنگ، سیلاب، توفان و... از خانه و کاشانه ی خود بیجا و آواره شده باشد؛ آوارگان جنگ

قاجقیندی Qochqindi

قاجقین

قاجقین لیک Qochqinlik

(۱) ۱- وضع یا کیفیت فراری بودن ۲- آوارگی ۳- وضع یا کیفیت آواره بودن

قاجقینچی Qochqinchi

(ص) (گف) ۱- فراری ۲- آواره

قاجقیر Qochqir

(ص) تیز تک؛ بادیا؛ تیزرو؛ ~ آت (اسب تیزرو)

قاجقاق Qochqoq

(ص) ۱- گریزان ۲- دارای استعداد یا گرایش به فرار ۳- ترسو (مجاز) بدقول؛ گریزان از عهد خود

قاجقاقلیک Qochqoqlik

قاجقاقلیک

(۱) ۱- اشاره؛ سخنی سرپوشیده؛ اونیگ شعریده ~ لر

کوپ (در شعر او اشارات و رمزها زیاد است) ۲- حرف کنایه آمیز؛ او ~ سوزلرگه اعتبار هم بیرمه دی (او به حرفهای کنایه آمیز اعتنایی هم نکرد) ۳- (موسیقی)

بخشهای ویژه ی ظریف و نازک یک آهنگ

قاجیریق Qochiriq

قاجیریم

قاجیرمه Qochirma

(۱) ۱- قاجیریم ۲- گریز؛ فرار

مرکز دن قاجیرمه Markazdan~

(فیزیک) گریز از مرکز (در حرکت دورانی)

قاجیرماق Qochirmoq-1

(مصل. م. ۱) گریزانیدن؛ فراری دادن ۲- دوری یا اجتناب کردن؛ کوزی ~ (چشم را گریزانیدن) ۳- از دست دادن؛ گم کردن؛ او غریبی کوزدن ~ (رد دزد را گم کردن) ۴- (مجاز) بیزار گردن؛ برهم زدن مناسبات؛ نیگه یا لغان سوزار بیلن اوئی میندن قاجیردینگ؟ (چرا با حرفهای دروغ او را از من بیزار کردی؟)

گپ قاجیرماق Gap~

باطلز، کنایه یا اشاره حرف زدن

قاجیرماق Qochirmoq-2

(مصل. م. ۱) باجفت کردن جانور نر و ماده، جانور ماده را آبتن یا القاح کردن؛ سیگینی ~ (آبتن کردن گاو)

قاجیر تیرماق Qochirtirmoq

مصل. و. (۱) قاجیرماق

قاجیش Qochish-1

(۱) عمل یا فرایند فرار یا دوری کردن

قاجیش Qochish-2

(۱) عمل آبتن شدن (جانوران)

قاجیشماق Qochishmoq

(مصل. مش. و. ۱) قاجماق ۱

قاجمس Qochmas

(ص) ۱- ویژگی آنچه اجرای آن فوری و عاجل نباشد ۲- شکست ناپذیر ۳- (مجاز) جسور

قاجماق Qochmoq-1

(مصل. ل. ۱) ۱- گریختن؛ فرار کردن ۲- به سویی رفتن؛ از جایی دور شدن ۳- کنار رفتن؛ کنار کشیدن؛ آلودن ~ (از آتش خود را کنار کشیدن) ۴- شکست خوردن؛ قاجگن خوراز (خروس شکست خورده) ۵- گم شدن؛ رفتن؛ نظردن ~ (از نظر غایب شدن) ۶- در رفتن؛ قاپ؛ نینگایی قاجدی (طناب جوال در رفت)

قولا ۱- گوش ۲- اندام ویژه‌ی شنوایی و حفظ تعادل ۳- گوش خارجی انسان و بیشتر پستانداران ۴- (مجاز) حس شنوایی ۵- ساختمانی در برخی از اسبابها (مانند دیگ و ... (برای گرفتن) ۶- گوش‌ی اسبابهای موسیقی؛ پیچ تنظیم کننده‌ی صدا یا تصویر در رادیو و تلویزیون ۷- در برخی از کلاهها قسمتی که گوش را می‌پوشاند ۸- نخستین برگهای جوانه یا نهال و جایی که این برگها می‌روید؛ قولاغ

قولا بیرماق (آسماق) ~bermoq ۱- شنیدن ۲- حرف شنوی

قولاقدن قولاقه ~dan~qa از گوش‌ی به گوش دیگر؛ دهان به دهان

قولاغیگه ییتماق ~qaolmoq ۱- شنیده شدن ۲- آگاه شدن

قولاققه آلماق ~qaurilmoq شنیدن و عمل کردن

قولا ق قشیمه‌ی ~qashimay فوری؛ عاجل

قولا ق قیمیر لتمه‌ی ~qimirlatmay بدون اعتراض؛ بی حرف و سخن

قولا ق قاقماق ~qoqmoq در افتادن کردن نماز دستها را به گوشها بردن

قولا ق سالماق ~solmoq ۱- شنیدن ۲- توجه یا اعتنا کردن ۳- حرف شنو شدن

قولا ق تیشلش ~tishlash (فرهنگ مردم) از کودکی پسر و دختری را به همدیگر نامزد کردن

Qulog'idankunko'rinadi قولاغیدن کون کورینه دی (مجاز) بسیار لاغر و بی گوشت

Qulog'igaaytmoq قولاغی گه ایتماق (گیرماق) تو گوش‌ی گفتن

Qulog'igaaytadigangap قولاغیگه ایته (ایتیله) دیگن گپ سخن پنهان، سرخی و خاص شنونده

Qulog'igagapkirmaydi قولاغیگه گپ کیرمه‌ی دی (مجاز) ۱- حرف ناشنو ۲- بی اعتنا و بی پروا به حرف قولاغیگه قولماق

قلف لاق Qulfloq ۱- جایی که با قفل بسته شده باشد؛ ایشیک - ایکن (در قفل بوده است)

قلف لاقلیک Qulfloqlik ۱- وضع یا حالت قفل بودن

قلفچی Qulfchi ۱- قفل ساز؛ آنکه سازنده یا تعمیر کننده‌ی قفل است

قفلر آغاسی Qullaroqosi ۱- (قد)، مهتر غلامان؛ رئیس غلامان

قفلر چه Qullarcha ۱- (ق)، به شیوه‌ی برده‌ها؛ برده‌وار؛ همچون برده‌ها

قفللیک Qullik ۱- ۱- بردگی ۲- وضع یا کیفیت برده بودن ۳- نظام برده داری؛ نظام اقتصادی و اجتماعی که در آن گروهی از مردم به عنوان برده توسط گروهی دیگر به عنوان برده دار، به صورت ابزار خرید و فروش و تصاحب می‌شدند

قفللیک قیلماق ~qilmoq بردگی کردن؛ به عنوان برده کار کردن

قلا ب Qullob-1 ۱- وسیله‌ی خمیده‌ی سر کج برای گرفتن، کشیدن یا آویختن

قلا ب Qullob-2 ۱- چیزی مانند کمر بند برای بستن محل دردی آسیب دیدگی بدن

قولوق Qulluq-1 ۱- قوتلوغ

قولوق Qulluq-2 ۱- (گف)، ۱- واژه‌ای برای اظهار امتنان و تشکر؛ قوللوغ

قولوق قیلماق ~qilmoq امتنان یا تشکر کردن از کمک یا عمل خوب کسی نسبت به خود

قوللوغچی Qullug'chi ۱- آنکه تعظیم و احترام بجا کند؛ تعظیم و احترام کننده ۲- خدمتکار

قولان Qulon ۱- گورخر؛ خر و وحشی آسیایی، دارای گوشهای کوتاه، دم بلند کم مو و پال کوتاه و خشن

قولانسه Qulonsa ۱- بوی زیر بغل و تعفن میان انگشتان پا

۱- وضع یا کیفیت مناسب، شایسته یا درخور بودن؛ ایش اوچون ایره تیش کیره ک (برای کار باید شرایط مناسب فراهم ساخت)

قوله‌ی سیز Qulaysiz ۱- نامناسب؛ ناشایست؛ ناموافق؛ فاقد شایستگی؛ سیول (شیوه‌ی نامناسب)

قوله‌ی سیزلیک Qulaysizlik ۱- وضع یا کیفیت نامناسب، ناشایست یا ناموافق بودن

قردار Quldor ۱- صاحب یا مالک برده؛ برده دار

قردارلیک Quldorlik ۱- ۱- برده داری، خرید و فروش، نگهداری و بهره برداری از کار بردگان

قولدور Quldur-1 [قفلدر] (ص)، قفلدر؛ مرد قوی و زورگو

قولدور Quldur-2 ۱- صدایی که از شکم انسان یا هنگام کشیدن قلیان برآید

قولدوره‌ماق Qulduramoq ۱- (ص)، صدای «قولدور» پدید آوردن

قرف Qulf [قفل] ۱- قفل ۲- اسبابی برای بستن چیزی و جلوگیری از دسترسی آزادانه به آن ۳- اسبابی که جز با کلید یا رمز معینی باز نشود

قلف (قفل) دل ~idil راز دل؛ سرخ

قلف دلی آجیلدی ~idiliochildi ۱- اسرار دلش را آشکار کرد ۲- خوشحال شد

قلف کلید قیلماق ~kalitqilmoq با کار گزاردن قفل و کلید یا اسباب رمزدار جایی را دور از دسترسی آزادانه‌ی دیگران ساختن

آغزیگه قلف سالماق Og'ziga~solmoq ۱- ساکت ساختن؛ مانع حرف زدن کسی شدن ۲- (مجاز) جرئت حرف زدن کسی را سلب کردن

قلف لاما ق Qulflamoq ۱- (ص)، قفل کردن؛ بستن به وسیله‌ی قفل

قلف لتماق Qulflatmoq ۱- (ص)، قلف لماق (به وسیله‌ی کسی)

قلف لتتیرماق Qulflatirmoq ۱- (ص)، قلف لماق (به وسیله‌ی کسی)

قلف لتتیرماق Qulflatirmoq ۱- (ص)، قلف لتماق

ببخشد ۳- خدمتکار؛ نوکر ۴- (مجاز) آنکه به شدت تابع یا خدمتگذار کسی باشد؛ پول نینگ سی (برده‌ی پول)

قرف لینگ اورگلسین ~ingo'rgilsin (گف)، ۱- قربانت شوم ۲- بسیار خوب

قروله‌ماق Qulamoq ۱- فروغلتیدن؛ فرو ریختن آدیوار قوالب کیتدی (دیوار فرو ریخت) ۲- (مجاز) سرنگون شدن؛ از میان رفتن؛ برافتادن؛ تاختن ~ (از تخت "سلطنت" برافتادن) ۳- (گ، مجا) مردن؛ جان دادن آمرحوم نینگ قوله گن کونی (روز درگذشت شاهروان)

قوله تیلماق Qulatilmoq ۱- (ص)، قولتتماق

قولتتماق Qulatmoq ۱- (ص)، قولتتماق (به وسیله‌ی کسی)

قولتتیرماق Qulattirmoq ۱- (ص)، قولتتماق

قوله توز Qula-tuz ۱- کشتزار وسیع ۲- دشت پهن و گسترده

قوله‌ی Qulay ۱- مناسب؛ ~ شرایط (شرایط مناسب) ۲- اشایسته؛ درخور ۳- موافق؛ سازگار

قوله‌ی قیلماق ~qilmoq (گ) درخور و مناسب ساختن؛ سازگار ساختن

قوله‌ی بول ~yo'l ۱- راه مناسب ۲- راه یا شیوه‌ای که زود به هدف برساند

ناقوله‌ی No~ ۱- قوله‌ی سیز ۲- آنچه که شخص را در وضع یا حالت ناراحت کننده قرار دهد

قوله‌ی لشیش Qulaylashish ۱- (ص)، عمل یا فرایند مناسب یا موافق شدن

قوله‌ی لشماق Qulaylashmoq ۱- (ص)، بیش از پیش مناسب شدن؛ هر چه بیشتر مناسب یا موافق شدن

قوله‌ی لشتیریلماق Qulaylashtirilmog ۱- (ص)، قوله‌ی لشتیرماق

قوله‌ی لشتیریش Qulaylashtirish ۱- (ص)، عمل یا فرایند مناسب یا موافق ساختن

قوله‌ی لشتیرماق Qulaylashtirmog ۱- (ص)، قوله‌ی لشتماق

قوله‌ی لیک Qulaylik ۱- قوله‌ی لیک

۱- حوض یا چاه افسانوی عمیق و بی ته ۲- (مجاز) شکمو؛ سیری ناپذیر، بویژه در نوشیدن (اف.) حوض قردوروم

قوت Qult-1
(۱) جرعه؛ آن مقدار از آشامیدنی که به یک بار بتوان در گلو ریخت؛ قورت؛ (گف.) قزلرپ

قوت Qult-2
(صو.) صدایی که هنگام فرو رفتن آب یا مایع دیگر از گلو یا ریختن مایع از دهان تنگ یک ظرف ایجاد شود؛ قورت

قوت قوت Qult-qult
(ق.) جرعه جرعه؛ قورت قورت

قوتوم Qultum
(۱) ۱- قولت ۲- (مجاز) مقدار کم مایع؛ قطره ای

قولرون Qulun-1
(۱) کره اسبی که هنوز یک سالش نشده باشد

قولرون Qulun-2
(ح.) واژه ای مهرآمیز برای پسر بچه ها

قولرون لماق Qulunlamoq
(مص.م.) زاییدن (در مورد مادیان)

قولونلی Qulunli
(ص.۱) ویژگی مادیانی که دارای کره ای کمتر از یک ساله است ۲- مادیان زاییده

قولونتای Quluntoy
(ح.) واژه ای مهرآمیز برای پسر بچه ها

قولونچاق Qulunchoq
← قولونتای

قولونپی Qulupnay
(۱) ۱- توت فرنگی ۲- گیاه علفی از تیره ی گلسرخیان با ساقه ی خزنده، برگهای دندانه دار با دم برگ دراز، گلهای منظم و مجتمع ۳- میوه ی آن گیاه که شبیه توت، سرخ رنگ، ترش و شیرین یا شیرین، آبدار و خوراکی است؛ چپالک

قل وچه Qulvachcha
[قل بچه] (۱) ۱- فرزند برده؛ زاده ی برده ۲- بچه ی خدمتکار؛ نوکر نوجوان

قلزوم Qulzum
(۱) دریا؛ رود بزرگ

قلگونه Qulg'una
(۱) (بزشکی) نوعی بیماری جذام شدید

قلسچه Qulcha

چنگش در آورند

قولاچ Quloch-1
(۱) ۱- طول فاصله میان شانه تاسر انگشتان یک دست در حالتی که بازو باز باشد و آن به عنوان واحد طول سنتی کاربرد دارد ۲- عبارت از طول فاصله میان یک سر پنجه تاسر پنجه ی دیگر است، در حالتی که بازوها از هم گشوده باشد (سنگلاخ)

قولاچ Quloch-2
(۱) (اف.) عمل یا فرایند پرتاب جسمی با یک دست به فاصله ی دور؛ تاشنی ~ قیل (سنگ را پرتاب کن)

قولاچینگه قره ب کیتمان چاپ ~inggaqarabketmonchop
به اندازه ی توانت کار کن

قولاچ آتماق ~otmoq
با گشودن دستها از هم در آب شنا کردن

قولاچ یازماق (یا یماق) ~yozmoq
(۱) هردو دست را هم سطح با شانه ها باز کردن ۲- (مجاز) به طور وسیع گسترده شدن؛ اوج و رونق گرفتن

قولاچ اوتدی ~o'tdi
(فرهنگ مردم) مسابقه ی پرتاب سنگ (معمولا به اندازه ی گردو) میان بچه ها به فاصله ی دور (این بازی شکل محلی پرتاب دیسک می تواند باشد)

قولاچلب Qulochlab
(ق.) با قولاچ؛ به مقیاس یا اندازه ی قولاچ؛ ارغمچی نینگ اوزونلیگی نی ~ کور (طول ریسمان را با قولاچ اندازه کن)

قولاچ لماق Qulochlamoq
(مص.م.) ۱- با قولاچ اندازه کردن ۲- با گشودن بازوها کسی را در آغوش گرفتن

قولاچلیک Qulochlik
(ص.) دارای طول به اندازه ی قولاچ؛ اون ~ ایپ (تنابی به اندازه ی ده قولاچ)

قولاچ قولاچ Quloch-quloch
(ق.) قولاچ قولاچ؛ بسیار دراز

قل قل Qul-qul
(صو.) (گف.) صدای فرو ریختن مایع از ظرفی که دهانش تنگ باشد ۲- صدای ترکیدن حبابهای مایع جوشان ۳- صدای آب قلیان هنگام دم کشیدن

قلقلوم Qulqulum
(ص.) ژرف؛ بی ته؛ دارای عمق زیاد؛ (اف.) قردوروم

حوضقلقلوم Havzi~

یادسته دار بودن

قولاچ مه قولاچ Quloqma-quloq
(ق.) دهان به دهان؛ از گوشی به گوشی دیگر

قولاچ میه Quloq-miya
(۱) ۱- گوش و مغز ۲- (مجاز) حوصله؛ گیره و ریب ~ قویمه دینگ (با پر حرفی حوصله ام را سر بردی)

قولاچ سیز Quloqsiz
(ص.) ۱- فاقد گوشی یا دسته؛ ~ قازان (دیگ فاقد دسته ۲- آگوش بریده؛ ~ ایت (سگ گوش بریده) ۳- (مجاز) ناشنوا؛ کر ۴- (مجاز) حرف ناشنو؛ ~ باله (بچه ی حرف ناشنو)

قولاچ لماق Quloqlamoq-1
(مص.م.) (مجاز) ۱- زنهار خواستن؛ توبه کردن ۲- عهد بستن

قولاچ لماق Quloqlamoq-2
(مص.ل.) ظاهر شدن رنگین کمان یا قوس قزح

قولاچچین Quloqchin
(۱) کلاهی که در دو سویش دارای پارچه های آویزان برای پوشاندن گوشهاست

قولاچ جوزمه Quloqcho'zma
(۱) (مردم شناسی) ۱- نوعی بازی کودکانه که در روز هفتم تولد نوزاد از سوی خانواده ی نوزاد ضیافتی برپا می شود و در ضمن آن این بازی اجرا می شود و آن طوری است که زانو دو قرص نان را در دهان خود محکم می گیرد، یکی از بچه ها آنها را قاپیده می گریزد و دیگران تعقیبش می کنند. هرگاه بچه به گیر افتاد، گوشه اش را تاب می دهند ۲- نوعی قایم موشک بازی که در آن یکی برای مدتی چشمش را می بندد یا در جایی قرار می گیرد تا دیگر پنهان شوند و پس از آن باید همگی را پیش از آنکه خود را به جای مقرر برسانند پیدا کنند و گیر بیاورد. از گوش شخص گیر افتاده محکم گرفته کشان کشان تا جای مقرر می رساند ۳- (اف.) قولاچ سوزدی، نوعی بازی که آن را گروهی بچه ها زیر نظر یک رهبر بنام «میر» در شب اجرا می کنند و آن بگونه ای است که «میر» یک بجل را در فاصله ی دوری می اندازد، بچه ها به آنسو هجوم برده می کوشند تا بجل را پیدا کنند و بدون آگاه ساختن همبازیها به «میر» برسانند. در آن حال او برنده شده جایزه را می گیرد. در صورتیکه همبازیها آگاه شوند، آنگاه همه بر سرش می ریزند و با کشیدن و تاب دادن گوشه اش می کوشند تا بجل را از

Qulog'igaquymoq
خوب فهماندن و در مغز جا کردن ۲- تأکید کردن

Qulog'igayetmoq
قولاغیگه ییتکزماق آگاه ساختن

Qulog'igachadunyogako'mmoq
قولاغیگه چه دنیاگه کومماق (مجاز) از سرش زرباشیدن

Qulog'igachaqarzgabotgan
قولاغیگه چه قرضگه باتگن (مجاز) آنکه بدیهی هایش خیلی زیاد باشد

Qulog'imsenda
قولاغیم سینده حرف بزن می شنوم!

Qulog'inggaquyibol
قولاغینگه قوییب آل خوب بفهم و به خاطر بسپار

Qulog'iniburabqo'yymoq
قولاغینی بوره ب قویماق ۱- تنبیه کردن ۲- بسیار تأکید کردن

Qulog'iostidaqoldi
قولاغی آستیده قالدی (گف.) مرد؛ درگذشت

Qulog'iy'o'q
قولاغی یوق حرف ناشنو

G'o'zaikki~bo'ldi
غوزه (جیگیت) ایکی قولاچ بولدی پنبه (پنبه دانه) جوانه زد یا روید

Og'ziqulog'ida
آغزی قولاغیده (مجاز) بسیار شاد و خوشحال

Quloq-2
قولاچ (۱) ۱- جایی در رودخانه یا نهر که از آن نهر یا جوی دیگری جدا شود ۲- مقدار آبی که از چنین جایی می گذرد

Quloqdosh
قولاقداش (۱) دو یا چند نفری که با هم به سخن یا چیزی گوش فرادهند

Quloqli
قولاقلی (ص.) ۱- دارای گوش ۲- دارای ساختمانی برای گرفتن؛ دسته دار؛ ~ پیاله (پیاله ی دسته دار) ۳- حرف شنو؛ قابل؛ ~ باله (بچه ی حرف شنو)

Quloqlik
قولاقلیک (۱) ۱- آنچه دارای گوش باشد ۲- وضع یا کیفیت گوشی

خشک) ۲- (مجاز) کاملاً خالی؛ فاقد چیزی: ~ اوی (خانه‌ی کاملاً خالی) ۳- (مجاز) کاملاً دست خالی؛ بدون سوغات: سفریدن ~ کیلدی (از سفر کاملاً دست خالی آمد)

قوقو Qu-qu (صو.) صدای پرنده، بویژه مرغ

قور Qur-1 (ا.) دفعه؛ شماری رویدادها یا کارهای تکرار شده؛ بار: یکی ~ کسل نی کوردیم (بیمار را دوبار دیدم)

قور Qur-2 (ا.) پرنده از راسته‌ی ماکیانسانان، دارای پاهای قوی با چهار انگشت، نوک کوتاه و کلفت که در جنگلهای زندگی می‌کند و آن را شکار کنند

قور Qur-3 (ا.) ۱- حلقه‌ی نشسته‌ی اهل سور، جشن و بازی: تاماشه چیلر ~ ی (حلقه‌ی تماشاچیان) ۲- امیدان میان حلقه‌ی تماشاچیان یا اهل سور و جشن: یکی پالوان بیر بیریکه قرشی ~ که چیقديلر (دو پهلوان مقابل هم به میدان برآمدند) ۳- (اف.) حلقه‌ی سوارکاران در مسابقه‌ی «اوغلاق»: (اف.) قورده

قور Qur-4 (ا.) (مخ) قوران: مهمات جنگی: ساز و برگ جنگی: جند: سلاح

قور Qur-5 (ا.) کمر بند

قور Qur-6 (ا.) (قد.) بنیاد و تهداب دیوار

قور Qur-7 (ا.) (قد.) بنیاد ای است ساخته شده از طلا که بر سر چوب بلند مسابقه نشانزنی (قباقي) نصب کنند

قور Qur-8 (ا.) ۱- مانند: همسان ۲- کفو

قور Qur-9 (فع) (امر) قورماق ۱- (برپا کردن؛ برپا کن ۲- ساختن؛ بساز: آباد کن: ایندی اوزینگه بیر اوی ~ (حال برای خود خانه ای بساز) ۳- نصب کردن؛ نصب کن: ایشیکنی ~ (در را نصب کن)

قور Qur-10 (صو.) ۱- صدایی است که چوپانان برای راندن گوسفندان بکشند ۲- صدایی همانند صدای بقه و مرغابی

قمزار Qumzor ← قرم لاق

قمغان Qumg'on (ا.) ظرفی مسین برای جوشاندن آب به منظور آماده کردن حی

قندوز Qunduz (ا.) ۱- شنگ رودخانه؛ جانور پستاندار از تیره‌ی راسوسانان، دارای بدن دراز و باریک، پاهای کوتاه، سر تقریباً پهن، انگشتان پرده دار و دم پهن و صاف؛ سمور آبی؛ سمور رودخانه؛ سگ آبی (چفتای) ۲- هر نوع پوستی که در گردیقه یا کلاه دوخته شده باشد ۳- نام خانمها

قندوز قاش (قاشی قندوز) ~qosh ۱- ابروی سیاه و پر پشت ۲- دختر یازنی که دارای چنین ابروست

قندوزی Qunduzi (ص.) ویژگی آنچه که از پوست سمور آبی دوخته شده باشد

قونیشماق Qunishmoq (مص.م.) از اثر سرما، بیماری یا نرس گردن را میان شانه‌ها فرو بردن

قونان Qunon (ا.) اسب سه ساله

قرونت Qunt (ا.) حوصله؛ شکیبایی؛ آمادگی برای اجرای کاری

قونت قیلماق ~qilmoq ۱- با شکیبایی کار کردن ۲- تصمیم یا آمادگی قطعی برای انجام کاری گرفتن

قونتلی Quntli (ص.) ۱- دارای حوصله و شکیبایی ۲- دارای عزم و اهتمام برای انجام کار

قونت سیز Quntsiz (ص.) ۱- فاقد شکیبایی و حوصله در کار ۲- فاقد تصمیم و اراده برای کار یا فعالیتی

قونت سیزلیک Quntsizlik (ا.) ۱- ناشکیبایی؛ بی صبری ۲- وضع یا کیفیت فاقد تصمیم و اراده برای کار یا فعالیتی بودن

قوپ Qup (ح.) واژه‌ای برای تأکید مزید: قوپه

قپه قوروق Quppa-quruq (ص.) ۱- کاملاً خشک: ~ کیملر (جامه‌های کاملاً

(ا.) جایی که باشن پوشیده شده باشد

قم لاق Qumloq (ا.) شنزار: زمینی بیابانی که سطح آن به طور طبیعی از شن پوشیده شده باشد

قوما Qumo (ا.) (قد.) کنیزی را گویند که دارای رابطه جنسی با مالک باشد؛ غومه؛ غوما

قماق Qumoq (ص.) دارای شن؛ مخلوط شده باشن

قماق قوماق Qumoq-qumoq (ا.) ذره ذره یا دانه به شکل شن

قماي Qumoy (ا.) پرنده از تیره‌ی لاشخورها با جثه‌ی کوچکتر و مشابه به باشه

قماش Qumosh [= قمرماش] (ا.) (کم) ۱- قمرماش ۲- لباس ۳- پارچه‌ی نفیس ۴- اسباب و امتعه‌ی خانه؛ اثاثه

قم پیاز Qumpiyoz (ا.) گیاه علفی پیازدار، از تیره‌ی سوسنیها، پایا و صحرایی با گل‌هایی مانند لاله

قمری Qumri (ا.) ۱- قمری ۲- پرنده از راسته‌ی کبوتر شکلان، با جثه‌ی نسبتاً کوچک، نوک باریک، سر کوچک و گردن کشیده که طوق پهنی در جلو گردن دارد و دارای لکه‌هایی بر روی بال است ۳- نام خانها

قم سیزی Qumsabzi (ا.) گیاه علفی از تیره‌ی چتریان، پایا، صحرایی با غده‌های زیرزمینی و خوراکی

قم سغیز Qumsag'iz (ا.) گیاه علفی، از تیره‌ی مرکبان، پایا که در مناطق کوهی می‌روید و دارای کائوچواست

قم تاش Qumtosh (ا.) سنگ شنی؛ سنگ سختی که از بهم چسبیدن شن حاصل شده باشد

قموق Qumuq (ا.) ۱- از اقوام ترکی ساکن جمهوری خودمختار داغستان، که از اختلاط طوایف قبیچاق و اوغوز به وجود آمده جزء گروه بلغار قبیچاق اوغوز اند و زبانشان یکی از لهجه‌های ترکی است

قمور سقه Qumursqa (ا.) نوعی مورچه‌ی خرد

← قفلر چه

قرل چیلیک Qulchilik (ا.) ۱- وضع یازندگی برده وار ۲- برده داری

قرل چیلیک که کیلماق ~kakelmoq (گف.) به خواستگاری آمدن

قرم Qum-1 (ا.) شن؛ دانه‌های خرد شده‌ی سنگ با قطر دو تا ده مم که معمولاً با مواد رسوبی، بویژه با ماسه همراه است

قم ساعت ~soat ساعت شنی؛ ساعتی دارای دو مخروط که رأس یکی بر روی دیگری قرار گرفته و به وسیله‌ی سوراخی به آن راه دارد. در یکی از این مخروطها مقداری شن ریزه قرار داده شده که وقتی آن را وارونه کنیم در مدت معینی به داخل مخروط دیگر می‌ریزد و در قدیم از روی آن زمان را اندازه می‌گرفتند؛ ساعت رزمی

قم سوواق ~suvoq لایه‌ای از مخلوط شن و خاک

قم Qum-2 (ص.) صفت آنچه مانند شن خرد و ریزه باشد؛ ~ شکر (شکر ریز دانه)

قرم Qum-3 (ح.) واژه‌ای برای تأکید و مبالغه؛ رنگی ~ اوچدی (رنگش کاملاً پرید)

قمه لاق Qumaloq (ا.) ۱- سرکین بر، گوسفند و شتر که تقریباً به شکل کروی است ۲- عموماً هر چیز خرد کروی

قم انجیر Qumanjir (ا.) کاکتوس؛ تیره‌ای از گیاهان دولپه‌ای جدا گلبرگ بوته‌ای یا درختی، بومی آمریکا، دارای ساقه‌های کلفت پر آب و برگهای به خار تبدیل شده، دارای (در بیشتر انواع) گل‌های درشت و زیبا و میوه‌های رنگین شبیه به انجیر

قرم لماق Qumlamoq (مص.م.) ۱- زدودن لک و چرک از چیزهای بویژه فلزی با ساییدن شن به آنها ۲- زیر شن مدفون شدن ۳- مخلوط کردن شن در خاک ۴- از میان شنزار حرکت کردن

قملی Qumli (ص.) ۱- دارای شن ۲- ویژگی جایی که باشن پوشیده شده باشد؛ شنزار

قملیک Qumlik (ا.) نوعی مورچه‌ی خرد

نظامی شامل فعالیت اند

قورال لنماق

(مص.ل. ۱) - مسلح شدن ۲ - مجهز یا وسایل یا ابزار کار شدن ۳ - (مجاز) برخورد کردن از وسیله ای در مبارزه بخاطر رسیدن به هدف معین

قورال لنتیر یلماق

(مص.م.ج.) قورال لنتیر یلماق

قورال لنتیر یلماق

(مص.م.) قورال لنماق

قوراللی

(ص.) ۱ - مسلح؛ دارای سلاح ۲ - ویژگی آنچه بزور سلاح عملی شود؛ - متوقنه شوو (برخورد مسلحانه)

قوراللی کوجلر

نیروهای مسلح؛ نیروهای نظامی

قورال سیز

(ص.) ۱ - غیر مسلح؛ فاقد سلاح ۲ - فاقد ابزار یا وسایل کار ۳ - صفت آنکه از هیچ نوع شیوه ای در مبارزه برای نایل شدن به هدف برخورد نداشته باشد

قورال سیزلیک

(۱) وضع یا کیفیت غیر مسلح بودن

قورال سیزلنتیریش

(۱) عمل یا فرایند خلع سلاح کردن ۲ - از ابزار کار یا شیوه مبارزه محروم کردن

قورال سیزلنتیریلماق

(مص.م.ج.) قورال سیزلنتیر یلماق

قورال سیزلنتیریلماق

قورال سیزلنتیر یلماق

(مص.م.) ۱ - خلع سلاح کردن ۲ - محروم از ابزار یا وسایل کار ساختن ۳ - محروم از شیوه های مبارزه کردن

قورالخانه

(۱) انبار سلاح؛ زرادخانه

قورال یراغ

(۱) جنگ افزار؛ هر وسیله ای برای جنگ و زد و خورد به کار رود؛ سلاح؛ اسلحه

قورال

(۱) ۱ - چهل تکه ۲ - جامه، روانداز یا هر متاع پارچ ای که از تکه های کوچک پارچه های گوناگون و رنگارنگ دوخته شود ۳ - تکه، پاره و قطعه هایی که در ساختن

قوریت یلماق

(مص.م.ج.) قوریت یلماق

قوریت یلماق

(مص.م.) قوریت یلماق؛ میوه (میوه های ترا خشک شدن)

Bosganyerini ~

باسگن یرینی قوریت یلماق

۱ - شوم قدم ۲ - به جایی که قدمش برسد آنجا را تاراج کند

Qadamini ~

قدیمی قوریت یلماق

رفت و آمد کسی را قطع کردن

Qurish-1

قوریش ۱ - عمل یا فرایند ساختن ۲ - ساختمان کردن

Qurish-2

قوریش ۱ - عمل یا فرایند خشکیدن

Qurma

قورمه ۱ - (قد.) مالیات غیر قانونی که از دهقانان گرفته می شد

Qurmagur

قورمه گور - قورمه غور

Qurmag'ur

قورمه غور (ح.) واژه ای برای اظهار رنجش اندک؛ که معنی خراب نشوی، زنده باشی را می رساند

Qurmoq

قورماق (مص.م.) ۱ - ساختن ۲ - پدید آوردن ساختاری به وسیله ای مرتب کردن و به هم پیوستن مواد یا مصالح، به صورت یک ترکیب کلی و معمولاً بر اساس نقشه و طریقه ای معین؛ اوای ~ (خانه ساختن) ۳ - نصب کردن؛ پیوند زدن؛ تلفون - (تلفن نصب کردن) ۴ - برپا کردن؛ تشکیل کردن؛ ینگى دولت ~ (دولت جدید تشکیل کردن)

In(uya)~

این (اوه) قورماق

۱ - لانه ساختن ۲ - (مجاز) محکم جایجا شدن یا نفوذ کردن

Turmush~

تورموش قورماق

از دواج کردن

Qurol

قورال ۱ - سلاح ۲ - جنگ افزار ۳ - ابزار؛ وسایل؛ قوریلش سی (ابزار ساختمان)، اوقوو سی (وسایل درس) ۴ - (مجاز) هر وسیله ای که بتوان مبارزه کرد

Quroldosh

قورالداش ۱ - دو یا چند نفری که در یک دسته یا گروه

(۱) دوالی را گویند که از پوست دوخته و کمان را در آن

گذارند؛ کماندان؛ قربان

Qurbonlik

قربانلیک ۱ - عمل قربانی کردن ۲ - جانداز (معمولاً حلال

گوشت) که به منظور قربان کردن در نظر گرفته شده

Qurdirmoq

قور دیرماق (مص.م.) قورماق (به وسیله ای کسی)

Qurdosh

قورداش ۱ - همسال؛ همتا؛ دو یا چند نفری که سال، سویه،

وضع اجتماعی اقتصادی، شغل یا... همانندی دارند

Qurgur

قورگور - قورغور

Qurildoq

قوریلداق (ص.) قور قور کننده (در مورد قورباغه)

Qurilish

قوریلش ۱ - ساختمان ۲ - عمل یا فرایند ساختن یا بنا کردن

۲ - جایی که در آن کارهای ساختمانی پیش برده شود

Qurillamoq

قوریلماق (مص.ل.) صدای قور قور کشیدن

Qurilma

قوریلمه ۱ - ساختمان؛ فضای محصور و معمولاً

سربوشیده ای که دارای تجهیزات و بخشهای چندی باشد؛ ایستیش ~ سی (ساختمان گرمکن) ۲ -

اساخت؛ ساختار

Qurilmoq

قوریلماق (مص.م.ج.) قورماق؛ ینگى یول ~ ده (راه نوی در حال

ساختمان است)

Qurimoq

قوریماق (مص.ل.) ۱ - خشکیدن ۲ - از میان رفتن آب یا مایعات

۳ - مردن گیاه ۴ - سخت و بی نرمش شدن اندامهای بدن ۵ - تمام شدن؛ پایان یافتن؛ اریق سووی قوریدی

(آب جوی خشکید)

Quribqolibdimi?

قوریب قالیبدیمی؟ (مجاز) دیگر نیست؟

Qurisin

قوریسین (قوریب کیتسین)

(نفرین) بمیرد

Qurindi

قوریندی (ص.) ویژگی چیز خشک کرده شده؛ خشکیده؛ ~

میوه لر (میوه های خشکیده)

Quritgich

قوریتگیچ ۱ - اسباب خشک کن؛ وسیله خشکاندن

Quralay

قوره لهی ۱ - بره آهو

~ko'z

قوره لهی کوز ۱ - چشمان سیاه و بزرگ؛ چشمی مانند چشم بره آهو

۲ - آنکه دارای چنین چشمانی است

Qurama-1

قورمه ۱ - آنچه که از تکه پاره ها و بخشهای مختلف به وجود

آمده باشد؛ ~ کورپه (لحاف چند تکه)

Qurama-2

قورمه ۱ - نسلی که از آمیزش یا اختلاط دو گروه قومی یا

نژادی مختلف به وجود آمده باشد؛ دورگه

Qurama-3

قورمه ۱ - نام یکی از گروه های ترکی که از اختلاط و آمیزش

قبایل مختلف قبیچاق یا همدیگر پدید آمده اند و تعداد

زیادی از آنان در ازبکستان زندگی دارند

Quramoq

قورماق (مص.م.) چیزی را از تکه پاره های مختلف ساختن

Quray

قورهی (ص.) صدایی است برای راندن یا خواستن گوسفندان

Qurb

قورب ۱ - توان؛ نیرو؛ توانایی؛ قدرت

~iyetadi

قربى یته دی (گیله دی) ۱ - توان و نیرویش می رسد ۲ - (مجاز) دارای امکان و

توانایی

Qurbat

قربت ۱ - قربت ۲ - نزدیکی به کسی یا چیزی ۳ - تقرب به

خدا؛ وسیله عبادت

Qurbaqa

قوربقه [قورباغه] ۱ - قورباغه؛ جانور مهره دار از رده ی

دوزیستان و راسته ی غوکان، معمولاً آبی که گردن و

دخم ندارد، دارای پوست صاف، دست و پای پرده دار

و پرش سریع است؛ غورباغه

Qurbon-1

قربان ۱ - قربان ۲ - عمل کشتن جاندار (معمولاً حلال

گوشت) برای مناسبتی ویژه یا به صورت آیین مذهبی

۳ - (مجاز) عمل فدا شدن در راه هدف و آرمان بزرگ یا

عاطفی ۴ - (مجاز) کشته شدن از اثر آفات طبیعی ۵ -

نام آقایان

~oyi

قربان آبی

ماه ذی الحجه

Qurbon-2

قوربان

قوروت Qurut-2
(فع) (امر) قوروتماق (خشکاندن؛ بخشکان؛ خشک بکن)

قورووچی Quruvchi
(ا) ۱- بنا ۲- کارگر ساختمانی، مهندس و سایر کسانی که در کار ساختمانی مشغول اند ۳- برپا کننده یا تشکیل کننده نظام دولتی

قوروغلیک Qurug'lik
(ا) ساختمان تمام شده و آماده: ~ او (خانه آباد شده و آماده)

قوروغساق Qurug'soq
(ا) چینه دان و سنگدان مرغ

قوروشیق Qurushiq
(ا) ۱- چروک: نشانه یا اثری که بر اثر ناصافی یا چین خوردگی سطحی بر آن پدید آید ۲- چین خوردگی ۳- کیس

قوروش Qurush
(ا) ۱- فرایند خشک شدن یا پژمردن ۲- فرایند کرخت شدن از اثر سرما؛ قوریش

قوروشماق Qurushmoq
(مص. ل. ا) ۱- خشک شدن؛ پژمرده شدن ۲- از فرط سرما خشک شدن یا کرخت شدن

قوروشقاق Qurushqoq
(ص. ا) ۱- پژمرده؛ خشکیده ۲- بسیار لاغر؛ استخوانی: ~ آدم (آدم بسیار لاغر)

قورغاق Qurg'oq
(ا) ۱- خشکسال ۲- سالی که در آن بارندگی نباشد، یا بسیار کم باشد ۳- خشکی؛ قسمت خشکی کروی زمین: نهایت کیمه میز ~ قه ییتدی (بلاخره کشتی مان به خشکی رسید)

قورغاقلیک Qurg'oqlik
(ا) ۱- خشکسالی ۲- خشکی؛ زمین

قورغاقچیل Qurg'oqchil
(ص. ا) خشک؛ کم آب؛ صفت هوا یا زمینی که دارای آب یا نم کم باشد

قورغاقچیلیک Qurg'oqchilik
(ا) خشکسالی؛ سالی که آب و بارندگی نباشد

قورغور Qurg'ur
(ح. ا) واژه ای برای نشان دادن آزدگی یا دلخوری از کسی

قورشماق Qurshamoq

ترشح تری: ~ آغیز (دهان خشک) ۵- بدون بارندگی کافی ۶- بدون نرمش برای پیچ و تاب ۷- (مجاز) تهی؛ خالی: ~ او (خانه خالی) ۸- (مجاز) دست خالی؛ فاقد سوغات یا هدیه؛ اوجیت ایلدن ~ کیلدی (اواز خارج بدون سوغات آمد) ۹- (مجاز) غیر عملی؛ بیهوده؛ پوچ: ~ وعده (وعده ی پوچ) ۱۰- (مجاز) بی اساس؛ واهی: ~ دعوا (دعوی بی اساس) ۱۱- (مجاز) دارای حالت رسمی و غیردوستانه: ~ آدم (شخص رسمی و خشک): قوروغ

قوروق بویی، قوره لهی کوزی (مثل) ~bo'yi, quralayko'zi
(مجاز) عروس بی جهیز

قوروق قالماق ~qolmoq
محروم شدن؛ دست نیافتن

قوروق قویماق ~qo'ymoq
محروم کردن؛ بی بهره ساختن

همیانی (چونتگی) قوروق Hamyoni ~
۱- جیبش خالی است ۲- (مجاز) نادار؛ فقیر

قطاردن قوروق قالمه Qatordan ~ qolma
در قطار با دیگران باش و سهمی بگیر

اوزینی قوروققه آلماق O'zinit qalmoq
خود را بی گناه و نامودن؛ تظاهر به بی گناهی کردن

قوروقدن قوروق Quruqdan - quruq
(ق. ا) کاملاً خشک؛ کاملاً خالی؛ کاملاً دست خالی: ~ تو یگه باره میز می؟ (آیا به جشن کاملاً دست خالی می رویم؟)

قوروقلیک Quruqlik
(ا) ۱- خشکی ۲- وضع یا کیفیت خشک بودن ۳- بخشی از سطح زمین که آب آن را فرا نرفته باشد

قوروقسای Quruqsoy
(ا) رودخانه ی خشک

قوروقشه ماق Quruqshamoq
← قوروشسماق

قوروقچیلیک Quruqchilik
(ا) خشکسالی؛ سالی که در آن بارندگی نباشد، یا بسیار کم باشد

قوروت Qurut-1
(ا) قوروت؛ کشک؛ ماده ی خوراکی که از خشکاندن و تبخیر آب ماست (قتیق) به دست می آید، معمولاً آن را به شکل گویچه ها می سازند و به تنهایی یا به عنوان چاشنی برخی غذاها صرف می شود

(ا) ۱- عمل یا شغل پرورش کرم ابریشم ۲- بخش تولید ابریشم اقتصاد

قورولتای Qurultoy
(ا) ۱- قورولتای ۲- اجتماعی عظیم از عموم شاهزادگان و ارکان مملکت که در موقع تعیین و نصب یکی از اعضای خاندان سلطنتی به سلطنت یا امری مهم دایر می کردند؛ شورای بزرگ؛ قورلتای؛ قوریلتای

قوروم Qurum
(ا) دوده؛ جسم سیاه رنگی که بر اثر سوختن چیزی؛ یا همراه با سوختن یک ماده ی سوختنی، به صورت ذره های ریزی به هوا برمی خیزد و معمولاً بخشی از آن در جدار محفظه ی احتراق یا دودکش باقی می ماند

قوروملی Qurumli
(ص. ا) دارای دوده؛ صفت آنچه پر از دوده باشد

قورومساق Qurumsoq-1
(ا) خاکش؛ کسی که وسیله ی هماغوشی مردان را با زنان روسپی فراهم آورد؛ دلال محبت

قورومساق، Qurumsoq-2
(ا) (قد.) کماندان؛ کیسه ی ویژه ای از چرم که در آن کمان را گذارند؛ قوربان

قورومساق Qurumsoq-3
(ص. ا) خسیس؛ صفت کسی که در دادن چیزی به دیگران یا پول خرج کردن سرسختی و بی میلی نشان دهد و بخشنده و باگذشت نباشد

قورومساقلیک Qurumsoqlik
(ا) خسیسی؛ وضع یا کیفیت خسیس بودن؛ خساست؛ خست

قورومساقچیلیک Qurumsoqchilik
(ا) (مست) عمل یا شغل جاکش؛ جاکشی

قورون Qurun
(ا) هنگام؛ وقت؛ کیچ ~ (دیروقت؛ هنگام شب)

قوروپ Qurup
(ا) (قد.) شکستهای کنار رودخانه (کال و یارلیغان هم گفته شده است)

قوروق Quruq-1
[قررق] (ا) ۱- قرق ۲- جایی که ورود بیگانگان به آن ممنوع باشد ۳- عمل خلوت کردن جایی و مانع شدن از ورود دیگران به آنجا ۴- ممنوعیت رفت و آمد؛ قوروغ؛ قروغ

قوروق Quruq-2
(ص. ا) ۱- خشک ۲- بدون آب ۳- بدون تری ۴- بدون

چنین چیزی به کار برده شود

قوراق Quroq-2
(ا) بادبادک بزرگ

قوراق Quroq-3
(ص. ا) تکه تکه؛ تکه پاره

قوروا Qurov
(ا) اصطبل تابستانی مادیانها در چراگاه

قورساق Qursoq
(ا) ۱- معده ۲- شکم

قورساغی قینه دی Qursog'iqaynadi
برافروخته شد؛ خشمگین شد

قورت Qurt-1
(ا) ۱- (جان) ۲- کرم ۳- نام هر یک از جانوران پریاخته ی بی مهره، دارای بدن نرم، برهنه و دراز و از شاخه های گوناگون کرمها ۳- لارو برخی از حشرات دارای بدن کرمی شکل

قورت Qurt-2
(ا) ۱- قورت؛ فرودادن چیزی از گلو؛ غورت؛ قولت

قورته دی Qurtday
(ق. ا) به طور نقد؛ نقدا؛ سود؛ نینک بولینی ~ بیره سیز (پول سودا را نقد می دهید)؛ قورتدیک

قورتلماق Qurtlamoq
(مص. ل. ا) ۱- کرموشدن ۲- (مجاز) خراب شدن؛ فاسد شدن

قورتلی Qurtli
(ص. ا) ۱- کرمو ۲- ویژگی آنچه در آن کرم افتاده باشد ۳- آنچه در آن کرم باشد یا کرم (ابریشم) پرورش شود

قورتلاقی Qurtloqi
(ص. ا) (گف.) کرمو

قورت آوه Qurtova
[قورت آوه] (ا) دوغ؛ نوشابه ای که از حل کردن کشک در آب یا رقیق ساختن ماست با افزودن آب حاصل شود

قورت قومورسقه Qurt-qumursqa
(ا) انواع کرم و حشرات خرد و ریزه

قورتخانه Qurtxona
(ا) اتاق یا بنایی که در آن کرم ابریشم پرورش شود

قورتچی Qurtchi
(ا) (گف.) آنکه کارش پرورش کرم ابریشم و تولید ابریشم است

قورتچیلیک Qurtchilik

قوتلوغ
(ص. ۱۰) - قوتلوغ ۲ - مبارک؛ خجسته ۳ - مقدس: ~ ذات (ذات مقدس)؛ قرتلرغ

قوتقهریلماق
(مص. مج.) - قوتقهرماق: آلا و ایچیدن تورت کیشی قوتقهریلدی (چهار نفر از میان آتش نجات داده شدند)

قوتقهریش
(ا. ۱) - عمل یافرايند نجات دادن

قوتقهرماق
(مص. م. ۱۰) - رهانیدن از وضعی دشوار و خطرناک ۲ - آزاد کردن ۳ - نجات دادن: اولیمدن ~ (از مرگ نجات دادن)

قوتقهریوچی
(ا. ۱) - نجات بخش ۲ - رهایی دهنده: آزاد کننده ۳ - آزادی بخش: منجی؛ ناجی

قوتقهرماق
← قوتقهرماق

قوتوسقرو
(ا. ۱) - اغوا؛ عمل یافرايند فریفتن و گمراه کردن: مین اونینگ ~ سیگه اوچمه یمن (من فریب اغواهای او را نمی خورم)

قوتسیز
(ص. ۱۰) - بدبخت؛ بخت برگشته: بی اقبال

قوتولیش
(ا. ۱) - عمل یافرايند نجات یافتن

قوتولیشماق
(مص. مش. ۱۰) - قوتولماق

قوتولماق
(مص. ل. ۱۰) - رهایی یافتن از وضعی دشوار و نابه هنجار ۲ - نجات یافتن ۳ - آزاد شدن ۴ - (گف.) - وضع حمل کردن؛ فارغ شدن

Ko'pdanquyonqochibqutulmas
کوپدن قویان قاقیب قوتولمس (ضر)

اتحاد مایه ی پیروزیست

Qochibqutulmaydi
قاقیب قوتولمه ی دی

۱ - آخر به گیر می افتد ۲ - کار شدنی است

قوتولتیرماق
(مص. م. ۱۰) - نجات دادن ۲ - رها کردن ۳ - آزاد کردن

قوتوریش
(ا. ۱) - هاری؛ بیماری عفونی و ویروسی، که توسط جانوران

یک باتری یا دینام برقی ۵ - هر یک از دو یا چند ناحیه در یک جسم مغناطیسی که شارژ مغناطیسی در آن متراکم شده باشد ۶ - پیشوای یک فرقه ی درویشی

قطب یولدوزی
ستاره ی قطب

قوت برکه
(ا. ۱) - برکت؛ فراوانی؛ سیر حاصلی

قطبی
(ص. ۱۰) - ۱ - قطبی ۲ - مربوط یا منسوب به قطب ۳ - مربوط یا متعلق به شمالگان یا جنوبگان ۴ - دارای وضع یا حالت قطب

قطب لنیش
(ا. ۱) - (فیزیک) ۱ - قطب ش ۲ - فرایند تجزیه ی جزئی بارهای برقی مثبت و منفی در یک جسم ۳ - تنظیم جهت میدانهای برقی و مغناطیسی یک موج الکترومغناطیس ۴ - عمل یافرايند متأثر کردن نور یا پرتوهای موجی دیگر به صورتی که ارتعاشهای موج تنها در یک صفحه یا در دو صفحه ی عمود بر هم صورت گیرد: یاروغلیک سی (قطبش نور) ۵ - عمل یا فرایند پدید آمدن قطبها در یک مجموعه

قوتی
(ا. ۱) - ۱ - قوتی ۲ - ظرفی برای نگهداری یا حمل چیزی، به شکل هندسی منظم با ته مسطح ۳ - جعبه، بویژه جعبه ی کوچک ۴ - صندوق پستی که در آن نامه ها، روزنامه ها و چیزهای مانند آن را مامور پست می گذارد تا صاحب آن بگیرد ۵ - صندوق یا جعبه ای برای انداختن ورقه های رأی در انتخابات ۶ - جعبه ی ویژه ای حاوی بیست گرم تخم کرم ابریشم

قوتیچه
(ا. ۱) - قوتی یا جعبه ی کوچک؛ صندوقچه

قوتلماق
(مص. م. ۱۰) - تبریک گفتن؛ مبارکباد گفتن؛ خجستگی و مبارکی چیزی را برای کسی خواستار شدن: توغیلگن کونینگیزی قوتله ی من! (زادروزتان را تبریک می گویم)

قوتسلی
(ص. ۱۰) - (گف.) - خجسته؛ مبارک؛ مایه ی شادی و بهروزی

قوتلاو
(ا. ۱) - تبریک؛ مبارکباد؛ اظهار شادی از رویدادی فرخنده: دوستلر نینگ ~ مکتوبلری (نامه های تبریک دوستان)

(ا. ۱) - قرآن؛ کتاب مقدس مسلمانان که بر حضرت محمد (ص) فرستاده شده: فرقان

قوسماق
(مص. م. ۱۰) - ۱ - قی کردن؛ استفراغ کردن ۲ - (گف.) - مجاز) مسترد کردن یا باز پس دادن چیز گرفته شده

قان قوسماق
۱ - خون قی کردن ۲ - (مجاز) سخت عذاب کشیدن

قازان قوسیبدی
تیره رنگ شدن غذای دیگر از اثر اختلاط اکسیددیگ

توفراق قوسیبدی
(گف.) - تیره شدن رنگ خاک از اثر رسیدن نم

قوستیرماق
(مص. و. ۱۰) - به قی کردن واداشتن

قوسوق
(ا. ۱) - قی؛ محتویات معده که به بیرون استفراغ شده باشد؛ قوسیق

قصور
(ا. ۱) - ۱ - (ج.) - قصر ۲ - کوتاهی یا کاهلی در انجام دادن کاری

قصورینی باسماق
تلافی کردن کوتاهی یا کاهلی در انجام دادن کاری

قصورلی
(ص. ۱۰) - دارای کوتاهی یا کاهلی در انجام دادن کاری

قصورسیز
(ص. ۱۰) - فاقد کوتاهی یا کاهلی در کار یا امری

قصورسیزلیک
(ا. ۱) - وضع یا کیفیت نداشتن کوتاهی یا کاهلی در کار یا امری

قروت
(ا. ۱) - ۱ - بخت؛ سعادت ۲ - مال؛ دولت؛ برکت ۳ - روح؛ جان؛ قرت

قوتی اوچدی (قاچدی)
بی برکت شد ۲ - (مجاز) از ترس رنگش پرید

رنگ قوتی قالمه دی
(مجاز) ۱ - بسیار ترسید ۲ - کهنه شد

قوت
(ا. ۱) - خوراک؛ خوردنی؛ غذا

قطب
(ا. ۱) - ۱ - قطب ۲ - هر یک از دو انتهای محور یک جسم کروی، بویژه کره ی زمین ۳ - هر یک از دو چیز مخالف و مربوط به یکدیگر ۴ - هر یک از دو پایانه ی (ترمینال)

(مص. م. ۱۰) - ۱ - محاصره کردن ۲ - فرا گرفتن؛ دربر گرفتن: یوره گینی واهمه قورشه دی (دلش را ترس فرا گرفت)

۳ - بستن گرداگرد جایی

قورشش
(ا. ۱) - عمل یافرايند محاصره کردن ۲ - عمل یافرايند دربر گرفتن

قورشاق
(ا. ۱) - کمربند. مخفف این واژه را «قور» ساخته اند که همین معنی را دارد (سنگلاخ)

قورشاو
(ا. ۱) - محاصره ۲ - عمل یافرايند فرا گرفتن یا بستن گرداگرد جایی برای پیشگیری از ارتباط آزادانه ی آن با بیرون ۳ - پیرامون؛ اطراف: اویمیز ~ ی سولیم باغیر (پیرامون خانه ی مان باغهای سرسبز است) ۴ - محیط زیست؛ جامعه: انسان ~ تأثیریده یشه ی دی (انسان در زیر تأثیر محیط زیست زندگی می کند) ۵ - آغوش؛ میان: طبیعت ~ یده یشش نه قدر لذتلی! (زندگی در آغوش طبیعت چه قدر لذت بخش است!)

قورورسچ
(ص. ۱۰) - محکم؛ سفت؛ سخت؛ مقاوم: ~ آدم (شخص محکم و مقاوم)

قورچی
(ا. ۱) - ۱ - قورچی ۲ - کسی که در زرادخانه کار کند: اسلحه ساز ۳ - رئیس جبه خانه؛ رئیس اسلحه خانه ۴ - سرباز؛ جاندار

قورچاق
← قوغیرچاق؛ قاوورچاق

قورچاقباز
← قوغیرچاقباز

قرعه
(ا. ۱) - قرعه؛ عدد، شماره، نام یا نشانه ای که در آن قرعه کشی به کار می رود؛ (گف.) - پزشک

قرعه اندازلیک
(ا. ۱) - قرعه کشی؛ عمل یا فرایند انتخاب تصادفی شماره، نام یا نشانه ای (قرعه) برای دریافت امتیاز یا انجام دادن کار از پیش تعیین شده

قرعه تشله ماق
(ا. ۱) - قرعه انداختن؛ قرعه کشی کردن

قرعه تشلش
(ا. ۱) - عمل یافرايند قرعه انداختن

قرآن

[=آریستوکراتیک] (ص. ۱۰۱) - منسوب به آریستوکراسی
ارپسته گره تیه
 (۱) طبقه‌ای اشرافی و صاحب امتیاز در نظام سیاسی اشراف سالاری
ارپسته گره تیزم
 (۱) آریستوکراسی: نظام سیاسی مبتنی بر حکومت اشراف سالاری؛ اشراف سالاری
اریتماق
 (ص. ۱۰۰) اریماق
اری خانه
 (۱) ۱- کندو یا محفظه‌ای زنبوران عسل ۲- جایی که زنبور بسیار داشته باشد؛ محل تجمع زنبوران
اریه
 [=آریا] (۱) ۱- آریا ۲- بخش اصلی و آهنگین اپرا ۳- آواز انفرادی دارای زیر و بم در اپرا
عریضه
 ← عرضه
عریضه باز
 (ص. ۱۰) دارای عادت یا گرایش زیاد به نوشتن عریض و شکایت نامه
عریضه بازلیک
 (۱) عریضه بازی؛ به هر بهانه‌ای کوچکی عریضه نوشتن و شکایت کردن
عریضه نویسی
 (۱) میرزا؛ کسی که در بدل حق الزحمه به اشخاص عریضه می نویسد
عریضه چی
 ← عرضه چی
اریغ (ق)
 (۱) جو؛ راه آب باریک
اریغ ۲
 (ص. ۱۰) (ادبیات) پاکیزه؛ صاف؛ شفاف
اریغ لیک ۱
 (۱) (ادبیات) پاکیزگی؛ شفافیت؛ پاکی؛ صافی
اریغ لیک ۲
 (۱) آنچه در جوی است؛ مربوط به جوی
اریغ سیز
 (ص. ۱۰) (ادبیات) ناپاک؛ مکدر
اری چی
 (۱) کسی که به پرورش زنبوران عسل مشغول باشد؛ پرورنده‌ی زنبوران عسل

قیزیل اری
 زنبور سرخ
قاره اری
 زنبور سیاه؛ نوعی زنبور بزرگ سیاه با بدنی مودار، که لاروهای آن انگل حشرات دیگر است
سریق اری
 زنبور زرد؛ نوعی زنبور با پوست رنگین دارای جلای فلزی، که سطح زیرین شکم آن مسطح است و در لانه‌ی زنبورهای عسل و زنبورهای وحشی تخمگذاری می کند؛ زنبور طلایی
توکلی اری
 زنبور مودار
اری
 (فع) (امر) اریماق ۱- (خالی شدن؛ خالی شو) ۲- زایل شدن؛ زایل شو
عریلخه ماق
 (ص. ۱۰) عر زدن؛ به هر بهانه گریستن و جیغ زدن (در مورد کودکان)
عریلختماق
 (ص. ۱۰) عریلخه ماق
عریلش
 (۱) عمل جیغ زدن
عریلشماق
 (ص. ۱۰) عریلله ماق
اریماق
 (ص. ۱۰) ۱- (با مبتدا و مسند) رفتن؛ تمام شدن؛ جدا شدن؛ زایل یا زدوده شدن؛ کیری اریدی (چرخش زدوده شد)؛ فلکت اریدی (بدبختی تمام شد) ۲- به شکل منفی؛ خالی شدن؛ جدا شدن؛ رفتن آلبیدن کولگی اریمه یدی (از لیش خنده دور نمی شود)
اریماق ۲
 (ص. ۱۰) پاک شدن
اریق
 (۱) جو (جوی)؛ گذرگاهی برای هدایت آب
اریقچه
 (۱) ۱- جوی باریک؛ جوی کوچک ۲- هر نوع وسایل و ابزاری که به شکل جویچه سوراخ یا تراش شده باشد
اریسته گره ت
 [=آریستوکرات] (۱) آریستوکرات؛ کسی که منسوب یا متعلق به طبقه‌ی اشراف است؛ اشرافی
اریسته گره تیک
 آریسته گره تیک

کردن ۲- حفاظت کردن؛ احتیاط کردن ۳- ناز و نوازش کردن ۴- حرمت و عزت کردن
ارد اقلنماق
 (ص. ۱۰) ارد اقلماق
ارد اقلش
 (۱) ۱- عمل یا فرایند پرورش یا غمخواری کردن ۲- نوازش؛ عمل اعزاز کردن ۳- محافظت؛ مواظبت
ارد اقلشماق
 (ص. ۱۰) ارد اقلماق
ارد اقلی
 (ص. ۱۰) محترم؛ معزز
اریه متر
 (۱) وسیله‌ی سنجش وزن مایعات
اریست
 (۱) (حقوق) سلب موقتی حق استفاده از دارایی‌های شخصی؛ مهر و لاک کردن موقتی دارایی‌های اشخاص
ارفه
 (۱) یکی از آلات موسیقی زهی سه گوشه و شبیه چنگ، دارای تارهایی که با انگشتان نواخته می شود
ارفه چی
 (۱) نوازنده‌ی ارفه
ارجمند
 (ص. ۱۰) ۱- گرمی ۲- دارای ارزش (معنوی) فراوان
ارگا
 (۱) زبان قراردادی ویژه‌ی یک گروه خاص اجتماعی که دیگران آن را ندانند
ارگان
 [=آرگن] (۱) آرگن؛ عنصر شیمیایی از گروه گازهای نجیب، با عدد اتمی ۱۸ و وزن اتمی ۳۹/۹۴، بی رنگ و بی بو و به مقدار کم موجود در هوا، دارای کاربرد در لامپ سازی
ارگه تیزم
 (۱) تداخل یک یا چند واژه و عبارت «ارگا» در زبان ادبی
ارگه تیک
 (ص. ۱۰) مربوط به ارگه تیزم
ارگومینت
 (۱) ۱- دلیل و شواهد برای اثبات یک دعوی یا فکر ۲- (ریاضی) مقدار یا عددی که آزادانه تغییر می پذیرد
اری ۱
 (۱) زنبور؛ نوعی حشره‌ی نازک بال گزنده

← پیر یا نفاق
ارده بیش
 [=آرایش] (۱) کاستیها و نواقص لباس را در هنگام خیاطی اصلاح کردن؛ تارهای اضافی درزهای لباس را قیچی کردن
اره بیشی نی آلماق
 (مجاز) قسمتی از چیزی را زدودن
اره ض
 (۱) قهر؛ آزردگی؛ کدورت؛ کینه
اره ض لماق
 (ص. ۱۰) بنابر آزردگی و کدورت از کسی رو برگرداندن؛ از او قهر کردن؛ با او سخن نزدن
اره ض لاش
 (۱) عمل یا فرایند قهر یا آزردن شدن
اره ض لاشماق
 (ص. ۱۰) عره ض لماق
اره ض چی
 (ص. ۱۰) کسی که زود آزرده می شود و قهر می کند؛ قهر کننده
اربتیر
 (۱) حکم و قاضی ای که بر اساس توافق جوانب ذیدخل تعیین شده باشد
اربتیره ژ
 (۱) ۱- قراری که قاضی یا قاضیان مورد توافق ادارات و کارخانه‌های مدعی در مورد مسالهای مورد دعوی آنها صادر می کند
ارباب
 (۱) ۱- صاحب؛ دارنده؛ کسی که در ساحه‌ی دانش یا هنر شهرت یافته باشد ۲- (اصط.) رئیس محل (در خان نشینی بخارا و فعلا در شمال افغانستان)، رئیس پنجاه تن (ایلیک باشی) یا کدخدای روستا اطلاق می گردید
ارداب
 [=آرد آب] (۱) ۱- خوراکی مایع مرکب از آب و آرد که برای دامها داده می شود ۲- (مجاز) غذای مایع و بی روغن که از آرد تهیه شده باشد
ارداق
 (۱) ۱- پرورش؛ غمخواری؛ مراقبت ۲- نوازش ۳- حرمت و اعزاز ۴- محافظت؛ احتیاط
ارد اقلماق
 (ص. ۱۰) ۱- پرورش کردن؛ غمخواری و مراقبت

قووره‌ماق
← قووجیره‌ماق (در مورد گیاهان)

قوور
(۱.) ۱- لوله ۲- اسبابی استوانه‌ای، توخالی، دراز، معمولاً محکم و ثابت برای انتقال یک سیال (مانند آب یا گاز) ۳- لوله‌ی سفالی یا فلزی با قطر بزرگ برای جریان آب ۴- (گف.) بخشی از یک اسباب که دارای چنان شکلی باشد: توپ ~ی (لوله‌ی توپ)؛ (اف.) نل؛ پایپ

قوه
(۱.) (کم) قوخت؛ نیرو

قوه‌ی جاذبه
نیروی جاذبه؛ نیروی جاذبه‌ی گرانشی

قوه‌ی نطق
توانایی و مهارت بیان و سخنرانی

قوه‌ی خاطره
توانایی یا ظرفیت یاد و حافظه

قوت
(۱.) ۱- نیرو؛ قوچه ۲- توانایی انجام دادن کار یا ایجاد تأثیر ۳- توانایی یا ظرفیت عاطفی یا ذهنی؛ اورگه‌نیش ~ی (توانایی فراگیری) ۴- (فیزیک) عامل یا اثر که چون بر جسمی وارد آید، موجب شتاب آن و گاه تغییر شکل کشسان یا تأثیرهای دیگر شود ۵- (مجاز) توانایی مادی؛ ثروت؛ اوی قوریشگه قوختیم بیتمه یدی (توانایی مالی ساختن خانه را ندارم) ۶- (مجاز) کمک؛ مدد؛ ارغمچی گه قیل هم ~ (ضر) (برای رسن تار موهم قوت است)

قوتدن کیتدی (قالدی)

~danketdi
ضعیف و ناتوان شد

~gakirmoq
قوتگه کیرماق
شفا یافتن؛ توانایی یافتن

~iyetadi
قوتی بیته‌دی
دارای توانایی و امکانات است

Belining~i
بیلی (دلی) نینگ قوتی
قوت قلش؛ مددگارش

قوخت
(۱.) ۱- نیرو؛ توانایی؛ قدرت ۲- (فیزیک) میزان انجام کاری در واحد زمان ۳- انرژی از عمل شده به یک دستگاه، یا انرژی گرفته شده از آن در واحد زمانی معین؛ قدرت

قووناق
(ص.) ۱- شاد؛ خرسند؛ سر حال ۲- صفت آنکه لبانش همیشه خندان یا متبسم باشد؛ ~ باله (بچه‌ی شاد و خندان)

قووناقلیک
(۱.) ۱- وضع یا کیفیت شاد و خندان بودن ۲- خرسندی؛ شادی

قوونماق
(مض. ل.) ۱- شاد شدن؛ خوشحال شدن ۲- وقت خود را به خوشی گذراندن

قووانچ
(مض. م.) ۱- شاد کردن؛ خوشحال کردن ۲- وقت را خوش گذراندن

قووانچلی
(ص.) ۱- شاد و خوشحال ۲- شادبخت؛ موجب شادی؛ پدید آورنده‌ی شادی

قووانچ‌سیر
(ص.) ۱- صفت آنکه شاد و خوشحال نیست؛ ناشاد

قووانچ‌سیرلیک
(۱.) وضع یا کیفیت ناشاد نبودن

کردن ۳- (مجاز) برکنار کردن؛ سبکدوش کردن
بولیم باشلیغی نی ~ اوچون کوپ حرکتلر قیلیندی (برای برکنار کردن رییس بخش تلاش زیاد شد) ۴- (مجاز) با فشار یا به طریق دیگر چیزی را از جایی بیرون ساختن؛ دور کردن؛ میه دن خام خیاللرنی ~ (دور کردن خیالات خام از سر) ۵- (مجاز) از پی کسی یا چیزی افتادن؛ تعقیب کردن

یول قووماق
بدون توقف راه زیادی را پیمودن

قوونه‌ماق
(مض. ل.) شاد و خرسند شدن؛ پیره‌م ده ~ (در عید خرسند شدن)

قووناق
(ص.) ۱- شاد؛ خرسند؛ سر حال ۲- صفت آنکه لبانش همیشه خندان یا متبسم باشد؛ ~ باله (بچه‌ی شاد و خندان)

قووناقلیک
(۱.) ۱- وضع یا کیفیت شاد و خندان بودن ۲- خرسندی؛ شادی

قوونماق
(مض. ل.) ۱- شاد شدن؛ خوشحال شدن ۲- وقت خود را به خوشی گذراندن

قووانچ
(مض. م.) ۱- شاد کردن؛ خوشحال کردن ۲- وقت را خوش گذراندن

قووانچلی
(ص.) ۱- شاد و خوشحال ۲- شادبخت؛ موجب شادی؛ پدید آورنده‌ی شادی

قووانچ‌سیر
(ص.) ۱- صفت آنکه شاد و خوشحال نیست؛ ناشاد

قووانچ‌سیرلیک
(۱.) وضع یا کیفیت ناشاد نبودن

دونده ۲- راندن؛ دور ساختن؛ دفع کردن؛ دشمن نی ~ اوچون شی تورینگلر! (برای دفع دشمن آماده باشید!)

قووه‌لش
(۱.) عمل یا فرایند با هم دواندن، راندن

قووه‌لشماق
(مض. مش.) ۱- با هم دواندن ۲- با هم راندن، دور ساختن یا دفع کردن

قووباش
← قو۲

قوودیرماق
(مض. م.) قووماق (به وسیله‌ی کسی)

قوویلماق
(مض. مج.) ۱- در حال دوش یا گریز تعقیب شدن ۲- رانده شدن ۳- تبعید شدن

قوویش
(۱.) عمل یا فرایند دواندن، راندن یا دفع کردن

قوویشماق
(مض. مش.) قووماق

قوولماق
(مض. م.) ۱- دواندن و تعقیب کردن؛ قورققن نی اجل قوولر (مثل) (ترس برادر مرگ است) "ده خدا"

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

بیمار، بویژه سگ و گرگ به انسان و جانوران دیگر منتقل می‌شود. ویروس این بیماری در ترشحات بویژه بزاق دیده می‌شود و گرایش ویژه‌ای به دستگاه عصبی دارد

قوتوریش
(۱.) وضع یا حالت هار شدن

قوتوریشماق
(مض. مش.) قوتورماق

قوتورماق
(مض. ل.) ۱- دچار بیماری هاری شدن ۲- (مجاز) با تمام نیرو دشمنانه عمل کردن آ دشمن قوتوریب قرشی لیک کورستدی (دشمن با تمام نیرو مقاومت نشان داد) ۳- (مجاز) بیحد زیاد شدن؛ مال دولتی قوتوریب کیتدی (ثروتش بیحد زیاد شد) ۴- حادثه‌ای به شدت روی دادن؛ بوران قوتوردی (توفان به شدت بوقوع پیوست)

قوتورتیرماق
(مض. و.) (۱.) ۱- هار کردن ۲- کسی (یا حیوانی) را علیه دیگری به حمله واداشتن، تحریک کردن یا برانگیختن؛ سین دشمنیم نی مینگه قرشی قوتورتیره سن می؟ (تو دشمنم را علیه من تحریک می‌کنی؟)

قوتوز
(ص.) (قد.) هار؛ دیوانه

قوو
[=قو] ← آق قوش

قوو
(۱.) فتیله‌ای که برای ایجاد آتش آن را با سنگ چخماق (آتش زنه) آتش زنند

قوو
(ص.) ۱- چالاک؛ زیرک ۲- زرنگ؛ رند؛ ~ آدم (آدم زرنگ)

قوو
(ح.) واژه‌ای برای تأکید و مبالغه؛ رنگی ~ اوچدی (رنگش کاملاً پرید)

قوو
(فع) (امر) قووماق ۱- (دواندن)؛ بدوان ۲- راندن؛ بران؛ دور کن؛ دشمن نی ~ ینگلر! (دشمن را برانید!)

قوو
(ص.) صدایی برای راندن پرنده‌ها

قووه‌لماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قوولماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قووالماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قووالشماق
(مض. مش.) قووالماق

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قووالماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قووالشماق
(مض. مش.) قووالماق

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قووالماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قووالشماق
(مض. مش.) قووالماق

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قووالماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قووالشماق
(مض. مش.) قووالماق

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قووالماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قووالشماق
(مض. مش.) قووالماق

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قووالماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قووالشماق
(مض. مش.) قووالماق

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قووالماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قووالشماق
(مض. مش.) قووالماق

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قووالماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قووالشماق
(مض. مش.) قووالماق

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قووالماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قووالشماق
(مض. مش.) قووالماق

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک‌ی؛ زرنگی

قوولاق
(۱.) آنکه فراری دهنده یا راننده‌ی کسی باشد

قووماق
(مض. م.) ۱- در حال دوش شخص فراری را تعقیب کردن ۲- راندن و دور ساختن از خانه و محل سکونت؛ تبعید

قووالماق
(مض. م.) ۱- دواندن همراه با تعقیب برای دستیابی بر

قووالشماق
(مض. مش.) قووالماق

قوولنماق
(مض. مج.) قوولماق

قوولشمه‌چاق
(۱.) (کودکانه) ۱- بازی کودکانه که در آن کودکان برای گیر آوردن همبازی خود از پی او می‌دوند ۲- (ورزش) مسابقه‌ی دو

قوولشماق
(مض. مش.) قوولماق

قوولتماق
(مض. م.) قوولماق (به وسیله‌ی کسی)

قوولتیرماق
(مض. و.) (۱.) قوولتماق

قوولیک
(۱.) وضع یا کیفیت رند و چالاک بودن ۲- رندی؛ چالاک

قوچماق **Quchmoq** (مص.م. ۱- در آغوش گرفتن: بغل کردن ۲- (مجاز) در بر گرفتن: احتوا کردن: اونی شیرین خیال لر قوچمیش (او را رویاهای شیرینی در بر گرفته) ۳- (مجاز) نایل گردیدن: بدست آوردن: غلبه ~ (به غلبه نایل شدن)

ییرنی قوچماق **Yerni~** ۱- به زمین افتادن و چسبیدن ۲- به سینه روی زمین خوابیدن ۳- (مجاز) مردن: به گور شدن

قوچاق **Quchoq** (۱. ۱- آغوش ۲- فضای میان سینه و بازوان: بغل ۳- وضع یا حرکت دستهای گشوده به جلو بخاطر اعزاز یا مهربانی کردن به کسی: قوچاغ **قوچاق آچماق (یا زماق)**

~ochmoq آغوش گشودن: پذیراشدن

بیر قوچاق **Bir~** ۱- آن مقدار چیزی که در بغل بگنجد ۲- (مجاز) مقدار زیاد

قوچاق لماق **Quchoqlamoq** (مص.م. ۱- بغل کردن: در آغوش گرفتن ۲- در میان بازوان گرفتن

قوچاق لتماق **Quchoqlatmoq** (مص.م. ۱- قوچاق لماق

قوچاق لشیش **Quchoqlashish** (۱. عمل یا فرایند همدیگر را در آغوش گرفتن

قوچاق لشیشماق **Quchoqlashishmoq** (مص.م. ۱- همدیگر را در آغوش گرفتن

قوچاق لش **Quchoqlash** (۱. عمل در آغوش گرفتن

قوچاق لشماق **Quchoqlashmoq** ~ قوچاق لشیشماق

قوچاق لشیشبوک'rishadi **Quchoqlashibko'rishadi** قوچاق لشیب کوریشه دی در آغوش گرفته حال و احوال می پرسد

قوچقو **Quchqu** (۱. ۱- آنچه که بغل کردنی یا در آغوش گرفتنی است ۲- آنچه در بغل بگنجد

قوچوش **Quchush** (۱. عمل در آغوش گرفتن. حال و احوال پرسیدن یا

قوش باز **Qushboz** (۱. آنکه با نگهداری یا پرورش قوشهای شکاری یا پرندهای آوازخوان سروکار دارد

قوش بوران **Qushburun** (ص. ۱- صفت دماغ نوکدار مانند نوک پرند

قوش دهی **Qushday** (ص. ۱- مانند پرند ۲- (مجاز) بسیار سبک: او اورنیدن ~ بولیب توردی (او از جایش سبک برخاست): قوش دیک

قوش جیده **Qushjiyda** (۱. نوعی سنجد خود رو با میوه‌ی ریز: قوش جیگده

قوشناچ **Qushnoch** (۱. ۱- آنکه با دعا و جادو بیماران را درمان کند ۲- فالبین: جادوگر

قوشسقراق **Qushqaroq** (۱. قسمت دنداندار و حرکت دهنده‌ی حلاجی دستی

قوش قونمس **Qushqo'nmas** (۱. گیاه علفی، خود رو دارای خارهای ریز فراوان

قوش تیلی **Qushtili-1** (۱. غذایی است از خمیر نازک که آن را به اشکال مثلث، مربع ولی بیشتر به شکل زبان مرغ ببرند و در روغن بپزند

قوش تیلی **Qushtili-2** (۱. (گیاه شناسی) لسان العصفیر: درختان زبان گنجشک: درختی است بزرگ، برگش شبیه برگ بادام، میوه‌اش عریض و طولانی و در جوف هر یک دانه از تخم خربزه درازتر شبیه به زبان گنجشک و کاربرد دارویی داشته، مسکن ریاح غلیظه، درد پهلوی، کمر و زخم باشد

قوشخانه **Qushxona-1** (۱. جای یا اتاقی که پرند هانگهداری و پرورش شوند

قوشخانه **Qushxona-2** (۱. مسلخ: کشتارگاه

قوشچه **Qushcha** (۱. گنجشک: پرند ه‌ی ریز و کوچک

قوشچی **Qushchi** (۱. کسی که نگهدارنده و پرورنده‌ی قوش‌های شکاری است

قوش چیلیک **Qushchilik** (۱. عمل یا شغل پرورش و نگهداری پرند ه: پرند ه پروری

قویووچی **Quyuvchi** (۱. ریخته گر

قویوشقان **Quyushqon** (۱. تسمه‌ای که از طریق زیر دم اسب به زین بسته شود و معمولاً دارای مهره‌ها و گل‌های زینتی است

قویوشقاندن تشقیری **~dantashqari** خارج از دایره‌ی آداب و اخلاق

قویوشقاندن چیقماق **~danchiqmoq** از مرز یا دایره‌ی معین بیرون شدن

قویوشقانی تارکیلدی **~itorkeldi** (مجاز) در تنگنا قرار گرفت: بیچاره شد

قوز غون **Quzg'un-1** (۱. زغن: پرند ه‌ی درختی از راسته‌ی بازسانان شکاری روز پرواز، باد تم دو شاخه و بدن متوسط که پستاندارن کوچک و خزندگان را شکار می‌کند و گاه مردار خوار است: غلیواج: غلیواژ: موش گیر

قوز غون **Quzg'un-2** (۱. (قد. ظلمت: تاریکی

قوز غون **Quzg'un-3** (ص. ۱- (مجاز) ۱- حرام خوار: مفت خوار ۲- تاراجگر

قوغوش **Qug'ush** (۱. ۱- ناودان آسیا ۲- ناودان: آبراهه

قوش **Qush** (۱. ۱- پرند ۲- هر یک از جانوران مهره دار و خونگرم تخمگذار، دارای بدن پوشیده از پر، یک جفت بال و یک جفت پا، معمولاً با چهار انگشت، استخوان جناغ بزرگ، مجموعه‌ی غالباً دراز، نوک برجسته، نوع امروزی بدون دندان و با قلب چهار حفره‌ای، تنفس آنها به وسیله‌ی ریه‌ها انجام می‌گیرد

Odam yursa oyog'i. **~uchsa qanoti kuya diganjoy** آدم یورسه آياغی، قوش اوچسه قناتی کویه

دیگن جای جای بسیار گرم، سوزان و طاقت فرسا

قوش بگی **Qushbegi** (۱. (قد. ۱- قوش بیگی ۲- آنکه پستی معادل نخست وزیر در دربار خانان گذشته داشت ۳- نگهبان قوشهای شکاری ۴- امیر شکار

قوش بیگی لیک **Qushbegilik** (۱. (قد. ۱- مقامی معادل وزارت در دربار خان یا سلطان ۲- شغل میرشکار

(مص.ل. ۱- غلیظ شدن: زیاد شدن غلظت ۲- جمع شدن: گرد آمدن: توتونلر اوی ایچیگه قویولگن (دودها داخل اتاق جمع شده) ۳- (مجاز) به خود حاکم شدن: بر خود مسلط شدن: متین و فروتن شدن

قویولتیرماق **Quyultirmoq** (مص.م. ۱. قویولماق

قویون **Quyun** (۱. رگبار: بارش تند، ناگهانی و کوتاه مدتی که بیشتر با توفان یا باد سخت همراه است

قویوق **Quyuq** (ص. ۱- غلیظ ۲- صفت محلول یا مایعی که نسبت ماده‌ی سازی آن زیاد باشد: ~ قیماق (سرشیر غلیظ) ۳- متراکم: صفت آنچه که اجزا یا ذراتش به هم نزدیک و چسبیده باشد: انبوه: ~ قمیش زار (نیستان انبوه) ۴- (مجاز) فراوان: پر: ~ دستور خوان (سفره‌ی پر از نعمتها و غذاها) ۵- (مجاز) صمیمی: بسیار نزدیک: ~ دوست (دوست صمیمی) ۶- (مجاز) پر مضمون: پر محتوی: ~ سوزلر (حرفهای پر مضمون): قویوغ

گپ‌نینگ قویوغی **Gapningquyug'i** مضمون و ماهیت سخن: مغز گپ

قویوق لشیش **Quyuyqlashish** (۱. عمل یا فرایند غلیظ شدن ۲- عمل یا فرایند نزدیک و صمیمی شدن ۳- (مجاز) فرایند پر مضمون یا پر محتوی شدن

قویوق لشماق **Quyuyqlashmoq** (مص.ل. ۱- غلیظ شدن ۲- تند تر یا تلخ تر شدن ۳- رو به تراکم یا انبوهی گذاشتن آتومن تاباره ماده (مه دارد متراکم و انبوه می‌شود ۴- جمع آمدن: فراهم شدن ۵- (مجاز) فراوان شدن: پر شدن ۶- (مجاز) صمیمی شدن ۷- (مجاز) پر مضمون یا پر محتوی شدن

قویوق لشتیریش **Quyuyqlashtirish** (۱. عمل یا فرایند غلیظ ساختن ۲-

قویوق لشتیرماق **Quyuyqlashtirmoq** (مص.م. ۱. قویوق لشماق

قویوق سویوق **Quyuq-suyuq** (ص. ۱- رقیق غلیظ ۲- (گف. مجاز) ناهمگن و مختلف

قویوو **Quyuv** (۱. عمل ریختن فلز مذاب: ریخته گری: ~ سیخی (کارگاه ریخته گری)

قوللنمه
(۱) ۱- دستور العمل ۲- متد درسی یا آموزشی ۳- (مجاز) اثر یا سند رهنمودی برای کارهای روزانه

قوللی آياقلى
(ص) ۱- پر تلاش؛ کار آزموده؛ کار فهم؛ دست و پادار

قولمه قول
(ق) ۱- دست به دست؛ از دستی به دست دیگر؛ بو کتاب ~ آخر مینگد یتیب کبلدی (این کتاب دست به دست شده، آخر به من رسید)

قول آياق
(۱) ۱- (مجاز) همکار؛ مددکار؛ او مینگه ~ (او به من همکار است) ۲- آنکه پر تلاش و تیزکار است

قول آياقلى
(ص) ۱- سریع العمل و کار آزموده؛ دست و پادار

قول قاپ
(۱) ۱- دستکش؛ پوششی از یک ماده‌ی قابل انعطاف (بافتنی، چرم، لاستیک، پلاستیک) برای پوشاندن دست

قولتیق ۱
(۱) ۱- زیر بغل؛ چال نینگ قولتیغیدن اوشله! (از زیر بغل پیرمرد بگیر!)؛ قولتیغ

قولتیغیدن کوترماق
کمک کردن؛ تقویت کردن

قولتیغی گه کیرماق
کمک کردن

قولتیغی گه سوو پورکه ماق
(مجاز) کسی را علیه دیگری تحریک کردن

قولتیق ۲
(۱) (زمین شناسی) خلیج؛ پیشرفتگی پهناور و ژرف دریا در فرورفتگی یا شکستهای ساحلی

قولتیق لماق
(مص.م) ۱- چیزی را زیر بغل محکم گرفتن ۲- برای کمک از زیر بغل کسی گرفتن ۳- (مجاز) کمک مادی یا معنوی کردن؛ حمایت کردن

قولتیق تیاق
(۱) ۱- چوب یا عصای زیر بغل شخص معیوب از پا ۲- (مجاز) تکیه گاه؛ حامی؛ پیر - پیریگه ~ بولماق (به یکدیگر حامی شدن)

قولنسه
(ص) ۱- بدبوی؛ صفت آنچه بوی بد دهد ۲- (مجاز) بد معامله؛ زشت

قولن سیماق
(مص.ل) ۱- بوی بد دادن ۲- متعفن شدن

قولن تیاق
(ق) ۱- بدون جراب یا پوشش؛ اوشاشیلیب ~ ایتیکنی کییب جونه دی (او با عجله چکمه را بدون جراب به پا کرده، براه افتاد)

قول باله
(ص) ۱- دستی ۲- انجام گرفته با دست و بدون بهره گیری از ماشین (یا بدون ماشین خودکار) ۳- صفت آنچه که با کمال حوصله مندی با دست آماده شده باشد؛ ~ آشی (پلو آماده شده با دستور)

قولباغ
(۱) ۱- بند یا تسمه‌ای در گهواره‌ی کودک که با آن هر دو دست کودک را موازی به تنه اش قرار می دهند و او را در گهواره می بندند

قولدت ماق
(مص.م) ۱- قولده ماق (به وسیله‌ی کسی)

قولدنماق
(مص.ل) ۱- کمک شدن؛ دستگیری شدن

قولداش
(۱) ۱- همکار ۲- آنکه در کار کمک کند ۳- دوست؛ همنشین ۴- نام آقایان

قولداشلیک
(۱) ۱- همکاری؛ کمک ۲- دوستی؛ همنشینی

قولجاق
(۱) (قد) ۱- سلاحی فولادین که در روز جنگ بر ساعد می بستند

قولللاب-quvvatlamog
قوللب قوت لماق
(۱) ۱- تقویت ۲- حمایت و پشتیبانی کردن

قوللماق
(مص.م) ۱- حمایت و پشتیبانی کردن ۲- به کار بردن؛ ینگی اصولنی ~ (شیوه‌ی جدید را به کار بردن)

قوللنماق
(مص.مج) ۱- قول لماق

قولله نیلماق
(مص.مج) ۱- قوللنماق؛ بوسوز قیسی معنی ده قولله نیله دی؟ (این واژه به کدام معنی به کار برده می شود؟)

قولی اوزون
(مجاز) ۱- توانمند؛ قادر به هر کاری

قول کیلماق
مناسب؛ خوشایند

قول کوترماق
۱- رأی دادن؛ رضایت نشان دادن ۲- تسلیم شدن ۳- (مجاز) علیه کسی اقدام کردن ۴- زدن؛ ضربه زدن

قولنی قولگه بیرماق
دست به دست هم دادن؛ متحد یا همکار شدن

قول آستیده
زیر دست؛ تابع؛ وابسته

قول تیگیزماق (اورماق)
دست زدن؛ اقدام کردن

قول اوشلشیب
با همدستی و اتحاد

قول یووماق
دست شستن؛ قطع امید کردن

قول اوچی ییلن
۱- بدون میل یا خواهش ۲- ظاهراً

حرام قول
(مجاز) ۱- حرام خور؛ مال مردم خور

Ko'ngliga~solibko'rmoq
کونگلی (یوره گی، قوینی) گه قول سالیب
کورماق
برای دانستن فکر یا احساس درونی کسی اقدام کردن

O'rta~topar
اورته قول تاپر
(فرهنگ مردم) نوعی بازی کودکان که انگشتان یک دست را مشت کرده و با دست دیگر می پوشانند، طرف مقابل باید انگشت میانی را در آن حال پیدا کند

O'ng~
اونگ قول
۱- سمت راست ۲- آنکه دست راستش نسبت به چپ بیشتر کار آورده استفاده است ۳- همکار نزدیک

Chap~
چپ قول
۱- سمت چپ ۲- آنکه دست چپش نسبت به راست بیشتر کار آورده استفاده است

Qo'l-2
قول
(۱) ۱- راه میان کوهها؛ راه کوهستانی

Qo'l-3
قول
(۱) (نظامی) ۱- انبوه سپاه ۲- قلب لشکر در میدان کارزار

قوبیز
۱- ساز است تازی که از چوب میان تهی باشد و به شکل عمود کوچکی است که بر نصف بالایی روی آن پوستی کشند و بر آن پنج وتر بندند، دسته آن کوتاه و فاقد پرده باشد؛ قوبوز؛ قوبوز؛ قپوز

قوبیز چی
(۱) ۱- نوازنده‌ی قوبیز ۲- هنرمندی که بانواختن قوبیز داستانهای مردمی و حماسی را می سراید؛ ~ بخشی

قول
(۱) ۱- دست ۲- اندام پیشین بیشتر پستانداران، بویژه انسان، شامل بازو، آرنج، مچ، کف و انگشتان ۳- تملک؛ ~ گه آلماق (در دست گرفتن) ۴- دخالت؛ مشارکت؛ ماجرا ده مینینگ ~ یم یوق ایدی (من در ماجرا دخالتی نداشتم) ۵- (گف) سو؛ سمت؛ طرف؛ اون ~ گه بور یلینگ! (به سمت راست بپیچید!) ۶- امضاء؛ دستخط؛ ~ قوینینگ! (امضاء کنید!) ۷- (گف) انگشت؛ اورته ~ (انگشت میانی) ۸- نمونه یا شیوه‌ی خط ویژه‌ی یک شخص؛ مین اونینگ قول یازوینی بیله من (من شیوه‌ی خط او را می شناسم)

قولگه آلماق
۱- به دست گرفتن؛ در اختیار گرفتن ۲- مسلط شدن؛ کنترل کردن ۳- وابسته ساختن ۴- خونسرد شدن

قولگه توشماق
۱- گرفتار شدن ۲- عیب یا اعمال نادرست کسی آشکار شدن

~idankeladi
قولیدن کیله دی
از دستش بر می آید

~iegri
قولی ایگری
کج دست؛ دزد

~ikalta
قولی کلتیه (قیسقه)
(مجاز) ناتوان؛ بیچاره

~inisovuqsuvgaurmaydi
قولینی ساووق سووگه اورمه‌ی دی
(مجاز) دست روی دست گذاشته است؛ هیچ کاری نمی کند

~iniyuvibqo'ltiqqatimog
قولینی یوویب قولتیققه تیقماق
صرف نظر کردن؛ دست شستن و قطع امید کردن

~iochiq
قولی آچیق
گشاده دست؛ بخشنده

دانه‌های ارزن است

قوناق
(۱) مهمان ۲- سرا؛ منزل

قوناق
(۱) چوب یا تنابی که ویژه‌ی نشستن پرنده‌هاست

قوناق‌لماق
(مص.ل) ۱- اتراق کردن ۲- هنگام سفر شب را در جایی سپری کردن

قوناق‌لیک
(۱) ۱- وضع یا حالت مهمان بودن ۲- وضع یا کیفیت سرای منزلی که مهمان بپذیرد

قوناقخانه
(۱) مهمانخانه؛ جایی که مهمانان آنجا فرود آیند و مدتی را سپری کنند

قوناقچی
(۱) آنکه در منزل خود مهمان پذیرفته باشد

قونغیر
(۱) ۱- رنگ زرد تیره ۲- رنگ خاکستری تیره

قونغیر
(۱) اسبی که رنگ آن خاکستری تیره باشد

قونغیر
(۱) نوعی مرغابی برنگ جگری

قونغیرباش
(۱) (گیاه شناسی) گیاه علفی پایا، خودرو، مقاوم در برابر کم آبی بادانه‌ی فراوان

قونغیرات
(۱) نام یکی از قبایل ترکی از شاخه‌ی اوغوز؛ قونکرات

قونغیراق
(۱) ۱- زنگوله ۲- زنگ کوچکی که معمولاً به گردن چهارپایان می‌بندند ۳- زنگ ۴- اسباب تولید صدا

برای جلب توجه یا اخطار، که آن از فلزی توخالی یا به شکل صفحه ساخته می‌شود و با ضربه یا با فشار تکمه به طریق الکترومغناطیسی تولید صدا می‌کند ۵- (گف) تلفن ۶- صدای زنگی که آغاز یا پایان فعالیت را اعلام کند ۷- مدت زمان فعالیت درسی معینی در مدرسه ۸- طنین (مانند صدای زنگ یا برخورد دو فلز به یکدیگر)

قونغیراق‌قیلماق
تلفن کردن؛ از طریق تلفن حرف زدن

قونغیراق
(ص) ۱- مجعد؛ (موسیقی) دارای پیچ و تاب؛ صفت

رفع خستگی و تجدیدنیر و کرد

قونیم‌سیز
(ص) ۱- بی قرار؛ صفت آنکه مدت زیادی در یک جا اقامت نکنند

قونیم‌سیزلیک
(۱) ۱- وضع یا کیفیت بی قرار بودن ۲- بی ثباتی در کار یا جای اقامت

قونی‌قوشنی
(۱) ۱- همسایه‌ها و نزدیکان ۲- هر یک از دو یا چند نفری که خانه‌ی شان در کنار هم یا در یک محله باشد

قونی‌قوشنی‌چیلیک
(۱) مناسبات و روابط دوستی و رفت و آمد میان همسایه‌ها و هم محله‌ها

قونیش
(۱) ۱- وضع یا عمل فرود آمدن و اقامت کردن در جایی ۲- قونیم

Qonish-1
(۱) ۱- وضع یا عمل فرود آمدن و اقامت کردن در جایی ۲- قونیم

Oyqayerda~berarekan?
آی‌قه‌ییرده قونیش بیرر ایکن؟

قونیش
(۱) (نجوم) حساب مقارنه‌ی ماه و پروین باشد و آن چند کوکی است مجتمع که از بیست و دوم عقرب (آبان) تا بیست و دوم ثور (اردیبهشت) به اعتبار اینکه در روز طالع می‌شود، نمودار نیست و از بیست و دوم ثور تا بیست و دوم عقرب نمودار است و در هر ماه یک شب با ماه مقارنه می‌کند و آن را ترکان «قوناش» و «قوناشیق» هم گویند. از جرزا را چون وقت درو است بیچین قوناش» گویند (سنگلاخ)

قونماق
(مص.ل) ۱- فرود آمدن؛ پس از پرواز در جایی نشستن ۲- در جریان سفر در جایی بطور موقت اقامت کردن و خستگی در آوردن

قونماق
(مص.ل) ۱- فرود آمدن؛ پس از پرواز در جایی نشستن ۲- در جریان سفر در جایی بطور موقت اقامت کردن و خستگی در آوردن

Qonshomqo'ndi
شب شد؛ تاریکی فرود آمد

قونالغه
(۱) ۱- جایی که پرندگان بنشینند و شب را بگذرانند؛ جای نشست پرنده‌ها ۲- محل فرود آمدن مسافران در طول راه؛ اتراقگاه

قوناق
(۱) گیاه از تیره‌ی گندمیان که دانه‌های براق آن ریزتر از

قونرلی

(ص) ۱- مناسب برای فرود آمدن و توقف کردن مهمان

قوندریلماق
(مص.مج) ۱- قوندریماق

قوندریماق
(مص.م) ۱- فرود آوردن؛ نشانیدن؛ قوشنی قولیگه قوندریدی (قوش را روی دستش نشانده) ۲- انصب کردن؛ گذاشتن؛ اوزیککه کوز ~ (نگین بر انگشتر نشانیدن) ۳- برپا کردن؛ ساختن؛ پالیزده کپه ~ (در پالیز آلاچیق ساختن)

قوندریماق
(مص.م) ۱- فرود آوردن؛ نشانیدن؛ قوشنی قولیگه قوندریدی (قوش را روی دستش نشانده) ۲- انصب کردن؛ گذاشتن؛ اوزیککه کوز ~ (نگین بر انگشتر نشانیدن) ۳- برپا کردن؛ ساختن؛ پالیزده کپه ~ (در پالیز آلاچیق ساختن)

گپ‌قوندریماق
با تظاهر به چیز فهمی هوده بیهوده حرف زدن

قونداق
[قونداق] (۱) ۱- قونداق ۲- بخشی از سلاحهای آتشین که لول بر روی آن سوار می‌شود ۳- پارچه‌ای که کودک شیرخوار را از سینه به پایین در آن می‌پیچند؛ (اف) غنندک؛ غونندک ۴- دسته شاخ تاک که برای گور کردن با هم بسته شده‌اند ۵- جایی برای نشستن پرنده ها، بویژه اقامت شان در شب؛ قونداغ

Qo'ndaq
[قونداق] (۱) ۱- قونداق ۲- بخشی از سلاحهای آتشین که لول بر روی آن سوار می‌شود ۳- پارچه‌ای که کودک شیرخوار را از سینه به پایین در آن می‌پیچند؛ (اف) غنندک؛ غونندک ۴- دسته شاخ تاک که برای گور کردن با هم بسته شده‌اند ۵- جایی برای نشستن پرنده ها، بویژه اقامت شان در شب؛ قونداغ

Qo'ndaq
[قونداق] (۱) ۱- قونداق ۲- بخشی از سلاحهای آتشین که لول بر روی آن سوار می‌شود ۳- پارچه‌ای که کودک شیرخوار را از سینه به پایین در آن می‌پیچند؛ (اف) غنندک؛ غونندک ۴- دسته شاخ تاک که برای گور کردن با هم بسته شده‌اند ۵- جایی برای نشستن پرنده ها، بویژه اقامت شان در شب؛ قونداغ

قنداققه‌تیکن کسل (درد، فعل)
(مجاز) با شیر اندرون شد و با جان بدر شود؛ عادت دیرین و ذاتی

قونداق‌لماق
(مص.م) ۱- شاخه‌های تاک را برای زیر خاک کردن دسته دسته بستن ۲- کودک را به قنداق پیچیدن؛ قنداق کردن

قونج
(۱) قسمت بالایی چکمه، موزه و ... که ساق پای را می‌پوشاند؛ ساق

قونجلی
(ص) ۱- ساقدار؛ کفش ساقدار

قونیم
(۱) ۱- جای اقامت و بود و باش ۲- آرامش؛ راحت؛ قرار؛ مهمانرگه قره ش اوچون میزبانگه ~ یوق (میزبان بخاطر پذیرایی از مهمانان آرامش ندارد) ۳- بردباری؛ تحمل؛ طاقت؛ سی یوق آدم (شخص فاقد تحمل و حوصله)

قونیم‌لیک
(۱) (قد) ۱- واحد مسافتی که پس از پیمودن آن بایستی

قونیم‌لیک
(۱) (قد) ۱- واحد مسافتی که پس از پیمودن آن بایستی

قولتورماج

(۱) (قد) ۱- خاک آستن، سرخس

قولیازمه
(۱) نسخه‌ی خطی؛ نمونه‌ی دستنویس یک متن

قوم
(۱) ۱- خویگیر و عرقگیر شتر که به اندازه کوهان شتر از گلیم ستر آکنده از کاه سازند و دوسوی آن را به اندازه‌ی کوهان بلند کرده، بر شتر نهند ۲- چنین ساختمانی، ولی کوچکتر به شکل بیضی خمیده که عوض زین بر اسب، قاطر یا خر بگذارند؛ پالان

قومنده
(۱) (نظامی) فرمان شفاهی؛ قومانده

قومرغال
(۱) ۱- جایی که ورود دیگران ممنوع باشد؛ قرق ۲- قلعه؛ دژ

قومیتته
[کمیتته] ← کمیت

قوم‌لماق
(مص.م) ۱- بر پشت شتر پالان گذاشتن و برای بارکشی آماده کردن

Ot otlab,tuya~lab
آت آتلب، تویه قولب (مثل)

قوماندان
(مجاز) بسیار به دشواری؛ بزور

قوماندان
(۱) فرمانده؛ شخصی که رهبری یا ریاست گروهی نظامی (یا اشخاص دارای فعالیت شبه نظامی) را بر عهده داشته باشد

قوماندانلیک
(۱) ۱- فرماندهی ۲- شغل یا مقام فرمانده ۳- محل کار فرمانده

باش‌قوماندانلیک
۱- فرماندهی کل قوا؛ بالاترین مقام نظامی کشور، که همه‌ی نیروهای نظامی و انتظامی زیر فرمان او باشد ۲- ستاد فرماندهی کل قوا

قومارغه
(۱) احاطه

قومارغال
(۱) احاطه؛ گرداگرد چیزی را فرا گرفتن

قومسه‌ماق
(مص.ل) ۱- آرزو یا اشتیاق دیدار کسی را کردن ۲- برای دیدار کسی دلتنگ شدن

دانه‌های ارزن است

قوناق
(۱) مهمان ۲- سرا؛ منزل

قوناق
(۱) چوب یا تنابی که ویژه‌ی نشستن پرنده‌هاست

قوناق‌لماق
(مص.ل) ۱- اتراق کردن ۲- هنگام سفر شب را در جایی سپری کردن

قوناق‌لیک
(۱) ۱- وضع یا حالت مهمان بودن ۲- وضع یا کیفیت سرای منزلی که مهمان بپذیرد

قوناقخانه
(۱) مهمانخانه؛ جایی که مهمانان آنجا فرود آیند و مدتی را سپری کنند

قوناقچی
(۱) آنکه در منزل خود مهمان پذیرفته باشد

قونغیر
(۱) ۱- رنگ زرد تیره ۲- رنگ خاکستری تیره

قونغیر
(۱) اسبی که رنگ آن خاکستری تیره باشد

قونغیر
(۱) نوعی مرغابی برنگ جگری

قونغیرباش
(۱) (گیاه شناسی) گیاه علفی پایا، خودرو، مقاوم در برابر کم آبی بادانه‌ی فراوان

قونغیرات
(۱) نام یکی از قبایل ترکی از شاخه‌ی اوغوز؛ قونکرات

قونغیراق
(۱) ۱- زنگوله ۲- زنگ کوچکی که معمولاً به گردن چهارپایان می‌بندند ۳- زنگ ۴- اسباب تولید صدا

برای جلب توجه یا اخطار، که آن از فلزی توخالی یا به شکل صفحه ساخته می‌شود و با ضربه یا با فشار تکمه به طریق الکترومغناطیسی تولید صدا می‌کند ۵- (گف) تلفن ۶- صدای زنگی که آغاز یا پایان فعالیت را اعلام کند ۷- مدت زمان فعالیت درسی معینی در مدرسه ۸- طنین (مانند صدای زنگ یا برخورد دو فلز به یکدیگر)

قونغیراق‌قیلماق
تلفن کردن؛ از طریق تلفن حرف زدن

قونغیراق
(ص) ۱- مجعد؛ (موسیقی) دارای پیچ و تاب؛ صفت

رفع خستگی و تجدیدنیر و کرد

قونیم‌سیز
(ص) ۱- بی قرار؛ صفت آنکه مدت زیادی در یک جا اقامت نکنند

قونیم‌سیزلیک
(۱) ۱- وضع یا کیفیت بی قرار بودن ۲- بی ثباتی در کار یا جای اقامت

قونی‌قوشنی
(۱) ۱- همسایه‌ها و نزدیکان ۲- هر یک از دو یا چند نفری که خانه‌ی شان در کنار هم یا در یک محله باشد

قونی‌قوشنی‌چیلیک
(۱) مناسبات و روابط دوستی و رفت و آمد میان همسایه‌ها و هم محله‌ها

قونیش
(۱) ۱- وضع یا عمل فرود آمدن و اقامت کردن در جایی ۲- قونیم

Qonish-1
(۱) ۱- وضع یا عمل فرود آمدن و اقامت کردن در جایی ۲- قونیم

Oyqayerda~berarekan?
آی‌قه‌ییرده قونیش بیرر ایکن؟

قونیش
(۱) (نجوم) حساب مقارنه‌ی ماه و پروین باشد و آن چند کوکی است مجتمع که از بیست و دوم عقرب (آبان) تا بیست و دوم ثور (اردیبهشت) به اعتبار اینکه در روز طالع می‌شود، نمودار نیست و از بیست و دوم ثور تا بیست و دوم عقرب نمودار است و در هر ماه یک شب با ماه مقارنه می‌کند و آن را ترکان «قوناش» و «قوناشیق» هم گویند. از جرزا را چون وقت درو است بیچین قوناش» گویند (سنگلاخ)

قونماق
(مص.ل) ۱- فرود آمدن؛ پس از پرواز در جایی نشستن ۲- در جریان سفر در جایی بطور موقت اقامت کردن و خستگی در آوردن

قونماق
(مص.ل) ۱- فرود آمدن؛ پس از پرواز در جایی نشستن ۲- در جریان سفر در جایی بطور موقت اقامت کردن و خستگی در آوردن

Qonshomqo'ndi
شب شد؛ تاریکی فرود آمد

قونالغه
(۱) ۱- جایی که پرندگان بنشینند و شب را بگذرانند؛ جای نشست پرنده‌ها ۲- محل فرود آمدن مسافران در طول راه؛ اتراقگاه

قوناق
(۱) گیاه از تیره‌ی گندمیان که دانه‌های براق آن ریزتر از

قونرلی

(ص) ۱- مناسب برای فرود آمدن و توقف کردن مهمان

قوندریلماق
(مص.مج) ۱- قوندریماق

قوندریماق
(مص.م) ۱- فرود آوردن؛ نشانیدن؛ قوشنی قولیگه قوندریدی (قوش را روی دستش نشانده) ۲- انصب کردن؛ گذاشتن؛ اوزیککه کوز ~ (نگین بر انگشتر نشانیدن) ۳- برپا کردن؛ ساختن؛ پالیزده کپه ~ (در پالیز آلاچیق ساختن)

قوندریماق
(مص.م) ۱- فرود آوردن؛ نشانیدن؛ قوشنی قولیگه قوندریدی (قوش را روی دستش نشانده) ۲- انصب کردن؛ گذاشتن؛ اوزیککه کوز ~ (نگین بر انگشتر نشانیدن) ۳- برپا کردن؛ ساختن؛ پالیزده کپه ~ (در پالیز آلاچیق ساختن)

گپ‌قوندریماق
با تظاهر به چیز فهمی هوده بیهوده حرف زدن

قونداق
[قونداق] (۱) ۱- قونداق ۲- بخشی از سلاحهای آتشین که لول بر روی آن سوار می‌شود ۳- پارچه‌ای که کودک شیرخوار را از سینه به پایین در آن می‌پیچند؛ (اف) غنندک؛ غونندک ۴- دسته شاخ تاک که برای گور کردن با هم بسته شده‌اند ۵- جایی برای نشستن پرنده ها، بویژه اقامت شان در شب؛ قونداغ

Qo'ndaq
[قونداق] (۱) ۱- قونداق ۲- بخشی از سلاحهای آتشین که لول بر روی آن سوار می‌شود ۳- پارچه‌ای که کودک شیرخوار را از سینه به پایین در آن می‌پیچند؛ (اف) غنندک؛ غونندک ۴- دسته شاخ تاک که برای گور کردن با هم بسته شده‌اند ۵- جایی برای نشستن پرنده ها، بویژه اقامت شان در شب؛ قونداغ

Qo'ndaq
[قونداق] (۱) ۱- قونداق ۲- بخشی از سلاحهای آتشین که لول بر روی آن سوار می‌شود ۳- پارچه‌ای که کودک شیرخوار را از سینه به پایین در آن می‌پیچند؛ (اف) غنندک؛ غونندک ۴- دسته شاخ تاک که برای گور کردن با هم بسته شده‌اند ۵- جایی برای نشستن پرنده ها، بویژه اقامت شان در شب؛ قونداغ

قنداققه‌تیکن کسل (درد، فعل)
(مجاز) با شیر اندرون شد و با جان بدر شود؛ عادت دیرین و ذاتی

قونداق‌لماق
(مص.م) ۱- شاخه‌های تاک را برای زیر خاک کردن دسته دسته بستن ۲- کودک را به قنداق پیچیدن؛ قنداق کردن

قونج
(۱) قسمت بالایی چکمه، موزه و ... که ساق پای را می‌پوشاند؛ ساق

قونجلی
(ص) ۱- ساقدار؛ کفش ساقدار

قونیم
(۱) ۱- جای اقامت و بود و باش ۲- آرامش؛ راحت؛ قرار؛ مهمانرگه قره ش اوچون میزبانگه ~ یوق (میزبان بخاطر پذیرایی از مهمانان آرامش ندارد) ۳- بردباری؛ تحمل؛ طاقت؛ سی یوق آدم (شخص فاقد تحمل و حوصله)

قونیم‌لیک
(۱) (قد) ۱- واحد مسافتی که پس از پیمودن آن بایستی

قونیم‌لیک
(۱) (قد) ۱- واحد مسافتی که پس از پیمودن آن بایستی

قولتورماج

(۱) (قد) ۱- خاک آستن، سرخس

قولیازمه
(۱) نسخه‌ی خطی؛ نمونه‌ی دستنویس یک متن

قوم
(۱) ۱- خویگیر و عرقگیر شتر که به اندازه کوهان شتر از گلیم ستر آکنده از کاه سازند و دوسوی آن را به اندازه‌ی کوهان بلند کرده، بر شتر نهند ۲- چنین ساختمانی، ولی کوچکتر به شکل بیضی خمیده که عوض زین بر اسب، قاطر یا خر بگذارند؛ پالان

قومنده
(۱) (نظامی) فرمان شفاهی؛ قومانده

قومرغال
(۱) ۱- جایی که ورود دیگران ممنوع باشد؛ قرق ۲- قلعه؛ دژ

قومیتته
[کمیتته] ← کمیت

قوم‌لماق
(مص.م) ۱- بر پشت شتر پالان گذاشتن و برای بارکشی آماده کردن

Ot otlab,tuya~lab
آت آتلب، تویه قولب (مثل)

قوماندان
(مجاز) بسیار به دشواری؛ بزور

قوماندان
(۱) فرمانده؛ شخصی که رهبری یا ریاست گروهی نظامی (یا اشخاص دارای فعالیت شبه نظامی) را بر عهده داشته باشد

قوماندانلیک
(۱) ۱- فرماندهی ۲- شغل یا مقام فرمانده ۳- محل کار فرمانده

باش‌قوماندانلیک
۱- فرماندهی کل قوا؛ بالاترین مقام نظامی کشور، که همه‌ی نیروهای نظامی و انتظامی زیر فرمان او باشد ۲- ستاد فرماندهی کل قوا

قومارغه
(۱) احاطه

قومارغال
(۱) احاطه؛ گرداگرد چیزی را فرا گرفتن

قومسه‌ماق
(مص.ل) ۱- آرزو یا اشتیاق دیدار کسی را کردن ۲- برای دیدار کسی دلتنگ شدن

۱(ا)- نگهبان و پاسدار قورق خانه ۲- پاسبان ۳- آنکه
کارش جلوگیری از هجوم پرنده ها بر کشتزارهاست

۱.۱- نرده‌ی چوبی یا شاخ درخت؛ دیوار ۲- میدان، حویلی یا جایی که با چنین نرده یا دیواری احاطه شده باشد ۳- حلقه‌ی تماشاچیان یا مسابقه کنندگان

Qo'portirmoq **قوپارتيرماق**
مص.و(۱). قوپارماق: او تاش لرنى ايشچيلر ارقه لى
قوپارتيدى (او توسط کارگران سنگهارا کند)

موی حلقه حلقه: ~ساج (موی پرشکن)
Qo'ng'iroqli قونغیراقلی
 (ص. ۱۰) - ۱- زنگوله دار ۲- زنگدار ۳- دارای پیچ و تاب (در مورد مو)

قوی **Qo'y-3**
(فع.) (امر) قویماق (گذاشتن؛ بگذار؛ یوکنی بیرگه -
(بار از مین بگذار)
قویرده قویمه ی **Qo'yarda-qo'ymay**
(ق.) (گف.) مجبوری؛ از روی اجبار؛ اجبارا؛ ~ مینی
سفرگه کوندیردی (اجبارا مرا به رفتن به سفر راضی
ساخت)
قوی باش **Qo'ybosh**
(ا.) نام نوعی خربزه
قویدیرماق **Qo'ydirmoq**
(مص.م.) قویماق (به وسیله ی کسی)
قویلماق **Qo'yilmoq**
(مص.م.) قویماق؛ یول خوف سیزلیگی اوچون
ساقچی لر قویلدی (برای امنیت راه، پاسداران گذاشته
شد)
قویین **Qo'yin**
(ا.) ۱- آغوش؛ فضای میان سینه و بازوان؛ بغل
قویین دفتری **~daftari**
دفترچه ی بغلی
قویین چونتک **~cho'ntak**
حبیب بغلی
قویینگ که **Qo'yingki**
(ح.) واژه ای برای آغاز یا ادامه سخن؛ خلاصه اینکه
قویینگچی **Qo'yingchi**
(ح.) واژه ای برای آغاز یا ادامه ی سخن؛ خلاصه
اینکه؛ کوتاه سخن آنکه
قویلی **Qo'yli**
(ص.) دارای گوسفند؛ گوسفنددار
قویماق **Qo'ymoq**
(مص.م.) ۱- گذاشتن ۲- چیزی را در جایی قرار دادن
۳- اجازه دادن؛ قوی کیتسین (بگذار برود) ۴- متداول
کردن؛ ایجاد کردن؛ اساس ~ (بنیاد گذاشتن) ۵-
اوا گذاشتن؛ مسئولیت نی ذمه سیگه ~ (مسئولیت را
بر عهده اش گذاشتن) ۶- چیزی یا کسی را ترک گفتن؛
طلاق دادن؛ یاش خاتینی نی قوییب کیتدی (زن
جوانش را طلاق داد) ۷- از دست دادن؛ کور عصا سینی
قویمس، کر ایشیتگنی نی (مثل) (کور عصایش را و کر
سمعکش را از دست نمی دهد) ۸- نمودار شد دادن (در
مورد موی، ریش، ناخن...) ۹- ساقال ~ (ریش گذاشتن)
۹- جاری ساختن؛ آبیاری کردن؛ ایکین لرگه سوو ~

(ا.) هاله؛ حلقه ی نوری که گاه در گرداگرد ماه،
خورشید یا ستاره ی دنباله داری دیده می شود و ناشی از
بازتاب شکست نور در یخریزه های موجود در جو است
قوتان لماق **Qo'tonlamoq-1**
(مص.م.) ۱- برای خوابگاه گوسفندان جایی را احاطه
کردن ۲- برای خوابگاه گوسفندان جایی را اختصاص
دادن
قوتان لماق **Qo'tonlamoq-2**
(مص.ل.) پیدا شدن هاله در اطراف ماه
Kunqo'tonlasakuragingni,
oyqo'tonlasa oftobchuvog'ingnitayorla
کون قوتانلسه کوره گینگنی، آی قوتانلسه
آفتاب چواغبینگنی تبارله (مثل)
اگر گرد خورشید هاله پیدا شود برف می بارد، اگر گرد
ماه هاله پیدا شود آفتابی می شود
قوتان قوتان **Qo'ton-qo'ton**
(ق.) چندین رمه؛ به شکل رمه رمه؛ قویلر ~ بولیب
سای دن ایندیلر (گوسفندان به شکل رمه رمه از تپه
فرود آمدند)
قوتاس **Qo'tos-1**
(ا.) ۱- گاو بخری است که دم آن را برای زینت بر گردن
اسب و سر علم بندند ۲- گاوی است که میان چین و
هندوستان باشد؛ قوتاس
قوتاس **Qo'tos-2**
(ا.) (گف.) ۱- گردن بند ۲- هر نوع زیوری که در گردن
بیاویزند ۳- اسباب زینتی که در یال یا دم اسب بیاویزند
قوی **Qo'y-1**
(ا.) گوسفند؛ جانور پستاندار نشخوار کننده از تیره ی
گاو، دارای گونه های اهلی و وحشی
قوی کوز **~ko'z**
۱- چشمی برنگ جگری ۲- آنکه دارای چنین چشمی
است
قوی مزاج **~mizoj**
(گف.) نرم خو؛ دارای اخلاق نرم و بدون پرخاشگری
~og'zidancho'polmagan
قوی آغزیدن چوب آلمه گن
(مجاز) بی آزار؛ به کسی آزاری نرساند
قوی **Qo'y-2**
(ا.) گوسفند؛ نام هشتمین سال از سالهای تقویم
معروف به ترکستانی
قوی ییلی **~yili**

(ا.) ۱- قلعه ۲- بنایی با دیوارهای بلند، در محکم، برج
دیدبانی و امکانات دفاع یا در امان ماندن از حمله ی
دشمن؛ دژ ۳- جای یا حویلی با دیوارهای بلند و
مستحکم در دشت ۴- دیوار و برج و باروی بلند و
مستحکم پیرامون شهر یا یک جای ۵- نام آقایان
قورغان بیگی **Qo'rg'onbegi**
(ا.) (قد.) ۱- حاکم قلعه ۲- رئیس ورهبر نگهبان قلعه
قورغاشین **Qo'rg'oshin**
(ا.) سرب؛ عنصر شیمیایی فلزی، با عدد اتمی ۸۲ و وزن
اتمی ۲۰۷/۲، که از فروپاشی عنصرهای رادیو اکتیو
مختلف حاصل می شود، فلز نرم و شکل پذیر، چکش
خوار، سفید نقره ای، نامحلول در آب و محلول در اسید
نیتریک که کاربردهای صنعتی فراوان دارد؛
قورغاشون؛ (اف.) قورغاشیم
قورغاشین لماق **Qo'rg'oshinlamoq**
(مص.م.) (گف.) ۱- لحیم کردن ۲- مهر کردن؛ با
سرب نشانی کردن
قورغاشینر، لی **Qo'rg'oshinli**
(ص.) ۱- دارای سرب ۲- سربی؛ ساخته شده از سرب
۳- ویژگی آنچه در ترکیبش سرب یا مرکبات سرب
موجود باشد
قوسقی **Qo'sqi**
(ص.) ۱- مندرس؛ ژنده ۲- صفت آنکه دارای جامه ی
مندرس و ژنده است
قوتیر **Qo'tir-1**
(ا.) (پزشکی) ۱- جرب ۲- بیماری واگیردار پوستی که
با جوشهایی بر روی پوست (بویژه دستها) و خارش
شدید همراه است؛ گال ۳- آنکه دچار چنین بیماری
شده باشد؛ قوتور
قوتیر **Qo'tir-2**
(ص.) صفت آنکه پوشش (بویژه رویش) از اثر بیماری
جرب پویشده از لکها و جوشها باشد؛ قوتور
قوتیر بوتیر **Qo'tir-bo'tir**
(ص.) ۱- ناصاف؛ ناهموار و پست و بلند ۲- ویژگی
پوست شخصی که پر از جوشها باشد؛ قوتور بوتور
قوتان **Qo'ton-1**
(ا.) ۱- رمه ی گوسفندان ۲- محوطه ای است برای
خوابگاه گوسفندان؛ (اف.) قوتن
قوتان **Qo'ton-2**
(ا.) (جان) مرغ سقا
قوتان **Qo'ton-3**

قور قمس **Qo'rqmas**
(ص.) ترس؛ بی هراس؛ بی باک
قور قماق **Qo'rqmoq**
(مص.ل.) ۱- ترسیدن ۲- دچار ترس شدن ۳- بیم و
نگرانی داشتن
قور قاق **Qo'rqoq**
(ص.) ۱- بزدل؛ ترسو ۲- ترسان؛ دارای ترس
قور قاقلیک **Qo'rqoqlik**
(ا.) وضع یا کیفیت ترسو بودن؛ بزدلی
قور قوت **Qo'r-qut**
~ قور ۲
قور قوو **Qo'rquv**
(ا.) ۱- ترس؛ بیم؛ هراس؛ اوروش گه بار سنگانی
اونوت (ضر) (اگر به جنگ می روی، ترس را فراموش
کن) ۲- وضع یا حالت ترسان بودن؛ همه نینگ یوزیده
~ بارایدی (در چهره ی همه حالت ترس بود)
قور قوولی **Qo'rquvli**
(ص.) ترسناک؛ ترس آور؛ وحشتناک؛ ~ یولدن
اوتیب کیلدیک (از راه وحشتناکی آمدید)
قور قووسیز **Qo'rquvsiz**
(ص.) بی ترس؛ غیروحشتناک؛ غیرقابل ترس
قورص **Qo'rs**
[=قرص] (ص.) ۱- قرص ۲- محکم؛ سخت ۳-
(مجاز) درشت؛ خشن؛ تند؛ خشک؛ ~ آدم (شخص
خشن) ۴- (گ، مجا) مغرور؛ متکبر
قور صلیک **Qo'rslik**
[=قرصلیک] (ا.) ۱- سختی؛ محکمی ۲- درشتی؛
خشونت؛ تند ۳- (گف.) مجاز) تکبر؛ غرور
قور و غمال **Qo'rug'mol**
(ا.) (گف.) نگهبان؛ پاسبان؛ باغ نینگ ~ سی (نگهبان
باغ)؛ قور و قمال
قور و غچی **Qo'rug'chi**
[=قرقچی] (ا.) ۱- قرقچی ۲- نگهبان قرق و مرتع ۳-
حفاظت کننده جای یا ساختمان؛ قور و قچی
قور خانه **Qo'rxona**
(ا.) ۱- قور خانه؛ اسلحه خانه؛ سلاح خانه؛ زراد خانه ۲-
خزینة؛ جایی که چیزهای گرانبها نگهداری شود
قور غه ماق **Qo'rg'amoq**
(مص.م.) (گف.) نگهبانی کردن؛ حفاظت کردن
قورغان **Qo'rg'on**

باشد
قوز غاوجی Qo'zg'ovchi
 (۱) آنکه (یا آنچه) باعث ایجاد رویداد یا حادثه ای شود: کسل لیک ~ میکروب (میکروب پدید آورنده ی بیماری)
قوغ Qo'g'
 (۱) شراره ی آتش
قوغه Qo'g'a
 ← قوغه ۲
قوغه زار Qo'g'azor
 (۱) جایی که گیاه «قوغه» زیاد روییده باشد
قوغه ی Qo'g'ay
 ← قوغه ۲
قوغیرماچ Qo'g'irmoq
 (۱) گندم برشته: قاوورماچ
قوغیرچی Qo'g'irchi
 (۱) ۱- خیمه شب باز ۲- آنکه با ساختن عروسک سرو کار دارد
قوغیرچاق Qo'g'irchoq
 (۱) ۱- عروسک ۲- بازیچه ای به شکل انسان (یا حیوان) کوچک ۳- (مجاز) دختر یا زن بسیار زیبا ۴- (مجاز) آنکه تابع یا آله ی دست کس دیگری است: (اف) قوورچاق: قاوورچاق
قوغیرچاق باز Qo'g'irchoqboz
 (۱) آنکه خیمه شب بازی می کند: عروسک باز
قوغیرچاق بازلیک Qo'g'irchoqbozlik
 (۱) خیمه شب بازی: نمایش عروسکی که به وسیله ی عروسکهای، بر روی صحنه ی ویژه اجرا می شود و عروسک باز با حرکت دادن عروسکها به وسیله ی نخهای ناپیدا، داستانی را نمایش می دهد
قوغلمه Qo'g'lama
 (ص) صفت آنچه در آتش خشک شده باشد
قوش Qo'sh-1
 (۱) ۱- جفت: دو عدد از یک چیز: زوج ۲- دور آس گاو که به گاو آهن بسته شود ۳- (قد، مجا) دو پیاله که ساقی پی در پی بدهد ۴- دو رویدادی که همزمان بوقوع پیوسته باشد
قوش Qo'sh-2
 (۱) ۱- اقامتگاه موقتی در سفر ۲- قرارگاه ۳- اردوگاه
قوش Qo'sh-3
 (۱) توده: گروه: دسته: پیغینده قیشلاقدن کیلگن ~ لر

قوزیچاق Qo'zichoq-1
 (۱) بره ی گوسفند
قوزیچاق Qo'zichoq-2
 (ح) واژه ای مهر آمیز برای کودکان
قوزاق Qo'zoq
 (۱) نیام دانه ی گیاهان: غلاف: پوسته
قوزوز Qo'zuz
 (۱) (قد) زن بیوه: قدر
قوزغه لیش Qo'zg'alish
 (۱) ۱- عمل یا فرایند روی دادن یا پیدا شدن ۲- (مجاز) عمل به میان آمدن یا مطرح شدن ۳- عمل برخاستن یا لغزیدن از جای یا حرکت کردن ۴- شورش یا عصیان
قوز غلماق Qo'zg'almoq
 (مص. مج) ۱- بار دیگر روی دادن: باز هم صادر شدن ۲- پیدا شدن: روی کار شدن ۳- (مجاز) مطرح شدن: به میان آمدن ۴- برخاستن: از جا لغزیدن یا در حرکت شدن ۵- شمال قوز غلدی (شمال برخاست) ۵- (مجاز) عصیان شدن: شورش شدن: ایشچی لر آغیر شرایطی گه قرشی قوز غلدیلر (کارگران علیه شرایط دشوار کار شوریدند)
قوز غلتیرماق Qo'zg'altirmoq
 (مص. م) قوز غلماق
قوزغه لووچن Qo'zg'aluvchan
 (۱) ۱- زود حرکت کننده یا لغزنده ۲- واکنش نشان دهنده: ~ موشکلر (موشکهای واکنشی)
قوزغه ماق Qo'zg'amoq
 (مص. م) ۱- بار دیگر روی دادن: عود کردن: ایسکی درد قوزغه دی (بیماری گذشته بار دیگر عود کرد) ۲- اروی کار آوردن: به جوش و حرکت آوردن: پدید آوردن: بیراونینگ یوره گیده عداوت ~ (در قلب کسی عداوت پدید آوردن) ۳- (مجاز) در میان انداختن: مطرح کردن: گپنی قوزغه سنگ، گپ چیقر (ضرر) (حرف حرف می آرد) "ده خدا"
قوز غتماق Qo'zg'atmoq
 (مص. م) قوز غه ماق: جنجال ~ (جنجال برانگیختن)
قوز غالان Qo'zg'olon
 (۱) عصیان: عمل یا فرایند سرپیچی خشونت آمیز از فرمانها، قانونها یا خواسته های دیگران: شورش: طغیان
قوز غالانچی Qo'zg'olonchi
 (۱) عصیانگر: آنکه در عصیان یا شورش اشتراک داشته

پروانه واران، جزء دسته ی شبدرها که گل آن سفید یا ارغوانی و یا صورتی است، شکل گل کروی و دارای خارهای قلاب ماندی است که بر پشم گوسفندان هنگام چرامی چسبد: دوزه: دوجه: دوستو
قویخانه Qo'yxona
 (۱) آغل: جای سرپوشیده برای نگهداری و پرورش گوسفندان
قویچی Qo'ychi-1
 (۱) ۱- آنکه با نگهداری و پرورش یا سودای گوسفند سر و کار دارد ۲- (گف) چوپان
قویچی Qo'ychi-2
 (فع) (امر) قویماق (گذشتن: بگذار ببینم)
قویچی وان Qo'ychivon
 (۱) چوپان
قوی چیلیک Qo'ychilik
 (۱) عمل یا شغل نگهداری، پرورش یا سودای گوسفند
قوز Qo'z
 (۱) جایی در کوه که پیش از نیمروز آفتاب بدان جانرسد و پیوسته برف و سرما باشد
قوزی Qo'zi-1
 (۱) ۱- بره ی گوسفند ۲- عموما چوچه ی گوسفند را گویند ۳- (نجوم) برج حمل ۴- نام آقایان
قوزی Qo'zi-2
 (ح) واژه ای مهر آمیز برای فرزندان خردسال
قوزی دمبه Qo'zidumba
 (۱) (گیاه شناسی) نوعی قارچ خوراکی با کلاهی برنگ سفید تیره
قوزی لماق Qo'zilamoq-1
 (مص. م) ۱- بره به دنیا آوردن
قوزی لماق Qo'zilamoq-2
 (مص. ل) ۱- دانه دانه شدن: به شکل دانه دار شدن ۲- آقوزیلپ تورگن توپراق (خاک دانه دانه شده)
قوزیماق Qo'zimoq
 (مص. ل) ۱- دوباره روی دادن: عود کردن ۲- آردی قوزیدی (در دشت دوباره عود کرد)
قوزی قارین Qo'ziqorin
 (۱) قارچ: گیاهی پست ریشه دار، هسته دار، هاگدار و بی سبزینه، از گروه نهانزادان بدون آوند، نوع کلاه داران که بزرگ و خوراکی است
قوزی قولاق Qo'ziquloq
 (گب) ~ شازول

(کشتزار را آبیاری کردن) ۱۰- نماینده یا واسطه فرستادن: قیزگه ساوچی ~ (برای دختر خواستگار فرستادن) ۱۱- چیزی را به کار انداختن: رادیو ~ (دستگاه رادیو را روشن کردن) ۱۲- نمایش دادن: کینا ~ (فیلم نمایش دادن) ۱۳- به تأخیر انداختن: نگهداشتن: او پولنی یریمینی اوکه سیگه قویدی (او نیمه ی پول را برای برادرش نگهداشت) ۱۴- مطرح ساختن: مسئله نی مجلس ده کونده لنگ ~ (مسئله رادر مجلس مطرح کردن) ۱۵- (گف) شدت زدن: ضربه وارد کردن: شبه لاق ~ (سیلی زدن) ۱۶- دچار یا گرفتار ساختن: آشوبش گه ~ (دچار تشویش کردن) ۱۷- مانع شدن: بازداشتن: یولدن ~ (از رفتن بازداشتن) ۱۸- در حالتی قرار دادن: آچ ~ (گرسنه گذاشتن) ۱۹- مالیدن: تیرناققه لاک ~ (ناخن را لاک مالیدن) ۲۰- مقرر کردن: وظیفه دادن: اوغلی نی ایش گه قویدی (پسرش را به کار مقرر کرد) ۲۱- با فعل وصفی به عنوان فعل معین آمده، معنی آن را کامل می سازد: آلیب ~ (گرفتن، بای بیریب ~ (باختن)
بیر قاتارگه قویماق Birqatorga ~
 در یک ردیف گذاشتن: با دیگران همسان دیدن
آت قویماق Ot ~
 ۱- نام گذاشتن: مسمی کردن ۲- (اف) حمله کردن: سرعت خود را به جایی رساندن
Og'izochganiqo'y maydi
 آغیز آجگنی قویمه ی دی
 اجازه ی حرف زدن نمی دهد
O'ziniqayergaqo'yishnibilmay
 اوزینی قه بیرگه قویش نی بیلهمی
 مضطرب: پریشان
O'ziniqo'yganijoytopolmay
 اوزینی قویگنی جای تاپالهمی
 ۱- مضطرب: پریشان ۲- هیجان زده: خرسند
O'ziniqo'y moq
 اوزینی قویماق
 آزاد بودن مانع رشد کردن
قوی پیچک Qo'ypechak
 (۱) گیاه علفی از تیره ی پیچکیان، یکساله و دارای گلهای درشت و زیبا و ساقه ی خرنده، بیشتر در زمینهای مرطوب و آبیاری شونده و تپه ها بگونه ی خودرو می روید و گیاه خوراکی برای گوسفندان و دامهاست
قوی تیکنک Qo'ytikanak
 (۱) (گیاه شناسی) دوزه: گیاه علفی خودرو، از تیره ی

اوغلینگ نی هم مهمانلرگه قوش (پسرت را هم با مهمانان همراه کن) ۵- علاوه کردن؛ داخل کردن؛ اشتراک کردن؛ حشرگه حصه ~ (در کارهای جمعی داوطلبانه اشتراک کردن) ۶- بکار بستن؛ به کار انداختن؛ آتنی ارهوه گه قوشدیم (اسب را به ارابه بستم) ۷- در شب زفاف عروس و داماد را به حجله فرستادن؛ بیر کیچه یو کوندوز تویدن کیین ایکی یاشنی قوشدیلر (پس از یک شب و روز جشن دو جوان را به حجله فرستادن)

باشینی قوشماق **Boshini~**
عروسی کردن؛ برای پسر زن گرفتنیادختر را به شوهر دادن

قوشماق **Qo'shmoq-2**
۱(ا) - وضع یا حالت جمع کردن یا یکجا کردن ۲- جفت کردن؛ به هم پیوستن

قوشمازار **Qo'shmozor**
[= قوش مزار] ۱(ا) - زیارتگاه جفت؛ دو مزاری که پهلوی هم یادر نزدیکی هم واقع شده باشند

قوشمازاربول **~bo'l**
(نفرین) با عزیزت بمیری!

قوشمازاربولماق **~bo'lmoq**
مردن دو تن در یک وقت؛ مرگ همزمان دو شخص
قوشمازارقیلماق **~qilmoq**
دو تن را در یک وقت کشتن

قوشنی **Qo'shnaý**
۱(ا) - (موسیقی) جفت نی (معمولا) باریک و کوتاه با اندازه‌ی حدود یک و جب که پهلوی به پهلوی به هم پیوسته است و همزمان نواخته می‌شود

قوشنیچی **Qo'shnaýchi**
۱(ا) - نوازنده‌ی آله‌ی موسیقی «قوشنی»

قوشنی **Qo'shni**
۱(ا) - همسایه ۲- هر یک از دو یا چند نفری که خانه یا محل کارشان در کنار هم یا بسیار نزدیک به یکدیگر باشد ۳- دو یا چند محل که در کنار یکدیگر باشد؛ ~ مملکت (کشور همسایه)

قوشنی بورچک لر **~burchaklar**
(هندسه) زاویه‌های مجاور؛ دوزاویه ای که دارای یک ضلع و رأس مشترک باشند و ضلع دیگرشان در طرف دیگر آن قرار گیرد

قوشنیلک **Qo'shnilik**
۱(ا) - همسایگی؛ وضع یا کیفیت همسایه بودن

مسلح و آموزش دیده برای جنگ، بویژه در خشکی
قوشیق **Qo'shiq**

۱(ا) - ترانه؛ قطعه‌ی کوتاهی برای خوانده شدن همراه با سازهای موسیقی یا به صورت آهنگین؛ تصنیف ۲- آواز؛ نغمه ۳- ابیات (دو بیت، چهار بیت و ...) مردمی؛ قوشوق؛ قوشوغ؛ قوشیق

قوشیقچی **Qo'shiqchi**
۱(ا) - ترانه‌خوان ۲- آوازخوان ۳- گوینده یا خواننده‌ی اشعار مردمی

قوشیقچیلک **Qo'shiqchilik**
۱(ا) - عمل یا فرایند خواندن ترانه یا تصنیف ۲- عمل سرودن ترانه یا تصنیف

قوشیش **Qo'shish**
۱(ا) - عمل یا فرایند افزودن ۲- (ریاضی) عمل جمع کردن دو یا چند عدد یا مقدار؛ کسرلرنی ~ (جمع کسرها)

قوشلماق **Qo'shlamoq**
(م.ص.ل) ۱- دو اسبه شدن ۲- اسب یدک همراه گرفتن

قوشمه **Qo'shma**
(ص) ۱- متحد؛ دارای اتحاد؛ دارای یگانگی؛ متحده ۲- مشترک؛ مختلط؛ امریکه ~ شتتلی (ایالات متحده‌ی امریکا) ۳- (دستور) صفت واژه‌ای که از دو یا زیاده واژگان ترکیب یافته باشد

قوشمه‌گپ **~gap**
(دستور) جمله‌ی مرکب؛ جمله‌ای که از ترکیب چند جمله حاصل شده باشد

قوشمه‌چی **Qo'shmachi**
۱(ا) - (مست) جاکش؛ کسی که وسیله‌ی هماغوشی مردان را با زنان روسپی فراهم آورد؛ دلال محبت

قوشمه‌چیلک **Qo'shmachilik**
۱(ا) - (مست) عمل یا پیشه‌ی جاکش؛ جاکشی

قوش‌میتل **Qo'shmetall**
۱(ا) - آلیاژ؛ جسمی که از ترکیب یا اختلاط دو فلز مختلف حاصل شده باشد

قوشماق **Qo'shmoq-1**
(م.ص.م) ۱- (ریاضی) عمل جمع را اجرا کردن ۲- قطعات، بخشها و پاره‌های چیزی را یکجا ساختن یا جسم واحدی بوجود آوردن ۳- آمیختن؛ مخلوط کردن؛ ترکیب کردن؛ سوتگه سوو- (آب در شیر مخلوط کردن) ۴- همراهی یا همکاری کردن؛

قوشیلمه **Qo'shilma-2**
(ص) ۱- مرکب ۲- دارای حالت ترکیبی ۳- ترکیب شده از دو یا چند ماده

قوشیلماق **Qo'shilmoq**
(م.ص.ل) ۱- (ریاضی) جمع شدن ۲- با هم یکجا شدن؛ مخلوط شدن ۳- تأیید شدن؛ همنو یا موافق شدن؛ بیراونینگ فکریگه ~ (یا نظر کسی موافق شدن) ۴- شریک شدن؛ داخل شدن؛ مسابقه گه ~ (داخل مسابقه شدن)

قوشیلووچی **Qo'shiluvchi**
۱(ا) - (ریاضی) مقدار یا عددی که با مقدار یا عدد دیگر جمع شود ۲- آنچه که با چیزی یا دیگری یکجا یا مخلوط شود ۳- تأیید کننده؛ توافق کننده ۴- اشتراک کننده

قوشیمچه **Qo'shimcha-1**
۱(ا) - سود؛ بهره ۲- درآمد اضافی

قوشیمچه **Qo'shimcha-2**
۱(ا) - الحاق؛ پیوستگی؛ مقاله ~ لری بیلن چاپ ایتیلدی (مقاله با الحاقات خود چاپ شد) ۲- آنچه که به چیز اساسی علاوه شده باشد؛ بو خالص، هیچ قنده‌ی ~ سی یوق (این جنس خالص است، چیزی علاوه نشده است)

قوشیمچه **Qo'shimcha-3**
۱(ا) - (دستور) وند؛ یک یا چند هجا یا حرف که به آغاز، میانه یا پایان واژه می‌پیوندد و به آن معنی تازه‌ای می‌بخشد (مانند پیشوند، میانوند یا پسوند، ولی در زبانهای ترکی از جمله از یکی تنها پسوند وجود دارد)

قوشیمچه **Qo'shimcha-4**
(ص) ۱- اضافی؛ بیش از میزان مورد نیاز یا پیش بینی شده؛ ~ محصولات (محصولات اضافی) ۲- علاوه شده به چیز یا مقداری؛ اولوشیمدن آرتیق بیر آز ~ هم بیردیلر (همراه با سهمم مقداری علاوه‌گی هم دادند)

قوشیمچه‌قیلماق **~qilmoq**
علاوه کردن؛ اضافه کردن
قوشیمچه‌روشه **~ravishda**
بگونه‌ی اضافی؛ علاوه‌گی

قوشیمچه‌قیمت **Qo'shimchaqiymat**
۱(ا) - (اقتصاد) ارزش اضافی؛ تفاوت میان بهای تمام شده‌ی کالا و ارزش مبادله‌ی آن

قوشین **Qo'shin**
[= قشون] ۱(ا) - قشون؛ ارتش؛ مجموع بزرگی از افراد

هم کیلیب قوشیلدیلر (در همایش گروهی که از روستا آمده بودند نیز پیوستند)

قوش **Qo'sh-۴**
(فع) (امر) قوشماق (همراه کردن؛ علاوه کردن؛ همراه کن؛ علاوه کن؛ داخل کن؛ سیگیری نی پاده گه ~ (گاورا به گله داخل کن)، آتنی ارهوه گه ~ (اسب را به ارابه بند)

قوشه **Qo'sha-1**
۱(ا) - یک جفت؛ دوتا؛ یک زوج ۲- نام آقایان (معمولا برای کسی گذاشته می‌شود که دو انگشت دست یا پایش به هم چسبیده باشد)؛ (اف) با تشدید حرف «ش»

قوشه‌قریماق **~qarimoq**
به پای هم بیر شدن زن و شوهر؛ ادامه زندگی مشترک تا آخر زندگی

قوشه **Qo'sha-2**
۱(ا) - گروه؛ دسته؛ تویده بیر ~ سازنده لر کیلدیلر (در جشن دسته‌ای نوازنده آمد)

قوشه‌لاق **Qo'shaloq**
(ص) ۱- دوقلو ۲- ویژگی آنچه به یکدیگر چسبیده یا درون یک پوست باشد ۳- ویژگی آنچه همزمان روی داده باشد؛ ~ بیرم (عید دو دوگانه؛ دو تا عید یکجا)

قوشه‌لاق‌لماق **Qo'shaloqlamoq**
(م.ص.م) به صورت دوتایی تولید یا بسته بندی کردن؛ سامسه‌نی ~ لب بیشیرماق (دو دو سنبوسه را کنار هم چسبانده پختن)

قوشر **Qo'shar-1**
۱(ا) - توده‌ی گوسفند؛ رمه

قوشر **Qo'shar-2**
۱(ا) - علاوه کننده؛ افزود کننده؛ همراه کننده؛ سیگیرینگ نی پاده گه ~ بولسنگ، آلیب کیل (اگر گاوت را به گله همراه کردنی هستی، بیار)

قوشه‌قوشه **Qo'sha-qo'sha**
(ق) به شکل جفت؛ بگونه‌ی زوج؛ چندین جفت؛ جفت جفت؛ برچه کیلین کیاولر ~ بولیب تورسینلر (تمام عروس و دامادها جفت جفت بایستند)

قوش‌حاکمیت‌چیلک **Qo'shhokimiyatchilik**
قوش حاکمیت چیلک
۱(ا) - حکومت دوگانه

قوشیلمه **Qo'shilma-1**
۱(ا) - (نظامی) قطعه بزرگ نظامی

می‌ساییدند و فشار می‌آوردند. مال هر کس اگر می‌شکست بازنده و آن دیگری برنده محسوب می‌شد
Ikki~ningboshibirqozondaqaynamas
ایکی قوچقار نینگ باشی بیر قازانده قینه مس (مثل)
«دوپادشاه در اقلیمی ننگ‌جند» (دهخدا)
قوچقار باز Qo'chqorboz
(۱) قوچ باز؛ کسی که گوسفندان سر وزن (شاخ زن) را باهم به جنگ وادارد

در زمین زمیندار کار کند
Qo'shechi-qo'lonchi قوشچی قولانچی
← قوشچی ۲
قوچقار Qo'chqor
(۱) ۱- قوچ ۲- گوسفند نر شاخدار ۳- (مجاز) شخص نیرومند و پر زور ۴- نام آقایان؛ قوچقار (سنگلاخ)
قوچقار اوریش تیریش ~urishtirish
۱- قوچ بازی؛ جنگاندن قوچها ۲- (قد.) بازی کودکانه که در آن بچه‌ها در مدرسه‌ی سنتی نخ‌های بوری را می‌کشیدند و آن را دوبه‌دو از قسمت بند آنها به هم

سوراخ کننده و مکنده، که در برخی اسفنجی و به شکل خرطوم است
Qo'shqavatli قوش قوه‌تلی
(ص.) دو طبقه‌ای
قوش قولاق Qo'shquloq
(۱) ۱- ظرفی که در دوسوی خود دارای دو گوش یا دسته باشد ۲- جوانه‌ی دوبرگی که تازه از تخم سر زده باشد
قوش قوش Qo'sh-qo'sh
← قوشد قوشد
قوش طوه‌قه Qo'shtavaqa
[قوش طبقه] (۱) دو صفحه‌ای: ~ ایشیک (در دو صفحه‌ای)
قوش تیرماق Qo'shtirmoq
(مص.م.) قوشماق (به وسیله‌ی کسی): او مینی هم سیاحلر که قوش تیردی (او مرا با گردشگران همراه گردانید)
قوش تیرناق Qo'shtirnoq
(۱) گیومه؛ نشانه‌ای به شکل «» که در نوشتارها کاربرد زیر را دارد الف) برای نقل قول، سخن نقل شده را در میان آن می‌نویسند ب) اصطلاح یا عبارتی را برای مشخص کردن در میان آن می‌نویسند
قوش تیغ Qo'shtig'
(۱) ۱- قمه؛ جنگ افزاری به شکل شمشیر کوتاه دو دم (دارای هر دو لبه‌ی تیز) ۲- (گف.) تفنگ دو لوله‌ای
قوش تو یا قلی‌لر Qo'shtuyoqlilar
(۱) جفت سمان؛ راسته‌ای از سمداران که تعداد سم در آنها دو یا چهار عدد است (مانند گوسفند و خوک): زوج سمان
قوشو قلو ق Qo'shuqluq
(ص.) ممزوج؛ آمیخته
قوشوو Qo'shuv
(۱) ۱- عمل یا فرایند یکجا کردن یا جفت کردن ۲- (ریاضی) عمل جمع بستن
قوشخانه Qo'shxona
(۱) ۱- اقامتگاه برده‌ها، نوکرها و خدمتکارها ۲- جای اتراق؛ اقامتگاه موقت، بویژه در جریان سفر
قوشغون Qo'shg'un
(۱) نی‌ترو تازه که چارپا آن را می‌چرد
قوشچی Qo'shechi
(۱) ۱- آنکه با گاو آهن زمین را شخم زند ۲- دهقانی که

قوشنی چیلیک Qo'shnychilik
(۱) ۱- وضع یا کیفیت مناسبات میان همسایه‌ها: ایلدار ~ عنعنه سیگه ماس کیلمه‌ی دیگن ایش قیلدی (ایلدار کاری کرد که بارسم همسایگی موافق نبود)
قوشان Qo'shon
(۱) (مخفف قورشان) کمر بند
قوشاق Qo'shoq
(۱) ۱- (گف.) همسر ۲- دویا چند گوسفند، بز و... که بایک ریسمان بسته شده باشند ۳- نام آقایان (معمولا برای کسی که دارای انگشت ششم باشد، گذاشته می‌شود)
قوشاق ارقان ~arqon
ریسمانی که با آن چند گوسفند یا بز باهم بسته شده باشد
قوشاق برما قلی‌آدم ~barmoqliodam
شخص دارای انگشت ششم
~ningorqasidabo'shoq
قوشاق نینگ آرقه (ایچی) ده بوشاق
شخص بی گناهی که به ناحق با چند گناهکار واقعی مجازات شده باشد
قوشاق قیلماق ~qilmoq
چند گوسفند را باهم یکجا بستن
قوشاق لماق Qo'shoqlamoq
(مص.م.) چند جاندار مانند گوسفند، بز و... را باهم بایک ریسمان بستن
قوشاق آغیز Qo'shoqog'iz
← قوش آتر
قوش آتر Qo'shotar
(۱) تفنگ دو لوله‌ای
قوش آواز Qo'shovo
(۱) (موسیقی) آواز دوگانه؛ آهنگی که با صدای دو آواز خوان باهم اجرا شود؛ دوئت
قوش آباق Qo'shoyoq
(۱) جانور پستاندار از تیره‌ی موشها و از راسته‌ی جوندگان، دارای دم دراز که بادوپای خود حرکت می‌کند و بیشتر از طرف شب بیرون می‌آید
قوش قناتلی‌لر Qo'shqanotlilar
(۱) دوبالان؛ راسته‌ای از حشرات شامل خرگس، مگسهای خانگی و پشه‌ها، معمولا دارای دو بال غشایی در جلو و دو بال تحلیل رفته در عقب به صورت ساختارهایی گره دار و کوچک، بازایده‌های دهانی

(مص.م.) اره کردن

اره لنما

(مص.م.) اره شدن

اره لتماق

(مص.م.) اره لماق (به وسیله کسی)

اره لتتیرماق

مص.و (ا.) اره لتماق

اره لش

(ا.) عمل یا فرایند اره کردن چیزی

اره لشماق

(مص.مش.) اره لماق

اره پوشت

[=اره پشت] (ا.) مهره ها و بندهای ستون فقرات انسان و حیوان

اره چی

← اره کش

اره سینل

(ا.) انبار اسلحه

اره سلان

(ا.) ۱- شیر ۲- جانور پستاندار بزرگ گوشتخوار از تیره ی گربه سانان، بیشتر شب شکار، دارای پوست

گندمی، دم دراز منگوله دار و جنس نر دارای یال انبوه سیاه یا قهوه ای تیره، که در نواحی باز یا کوهستانی

(نیزارها، بیشه های ترنرک، حاشیه ی جنگلها) برخی سرزمینهای گرمسیری، بویژه در آفریقا، زندگی می کند ۳- (مجاز) آدم نترس؛ پهلوان ۴- نام مردانه

ارتیل

(ا.) اتحادیه یا انجمن هنرمندان و صنعتگران که به گونه ی باهمی و اشتراکی کار کنند

ارتیریه

(ا.) شریان؛ سرخرگ

ارتیزین

[=آرتزین] (ا.) آرتزین؛ چاه آرتزین؛ چاهی که آب از آن خود به خود بیرون جهد

ارتیکل

(ا.) (زبان شناسی) حرف تعریف (معرفه و نکره) مثلا در ازبکی واژه ی «بیر (یک) ارتیکل» نکره بودن است

~ کیشی (شخصی، کسی)

ارتیلماق

(مص.م.) ارتماق

ارتینماق

Artinmoq

رنگ سبز روشن، با طعم شیرین و بوی معطر ملایم،

ریشه، برگ و میوه ی آن کاربرد دارویی دارد؛ بادیان

ارپه پایه

(ا.) ۱- زمینی که در آن جو کشت شده است ۲-

ساقه ی جو که به عنوان خوراک دامها کاربرد دارد

ارپه غان

(ا.) گیاه علفی یکساله، خودرو با ساقه ی کوتاه که در

دشته ها و دره ها می روید

ارقان

(ا.) طناب؛ ریسمان کلفت

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

Arqon

سپاه زمینی ۳- هنگ های مختلف (تانک، زره دار،

توپخانه ...) که برای لشکرکشی و جنگ در یکجا جمع

آمده اند؛ لشکر ۴- (مجاز) اشخاصی که برای کاری یا

مقصدی معین گرد هم آمده اند

ارمان

[=آرمان] (ا.) آرمان؛ آرزو، بویژه تحقق نیافته

آرزوده قالماق

در حسرت آرزوی تحقق نیافته ماندن

ارمغان

(ا.) ارمغان؛ تحفه؛ سوغات

ارنه

(ا.) جویی که از دریا منشعب شده باشد

ارا

(ق.) ۱- در بین؛ به میان؛ ینه؛ ایکاو؛ یوریش؛ اورمان ~

(آندو باز هم در میان جنگل گردش خواهند کرد) ۲-

فاصله میان دو چیز یا دو حادثه؛ چوزیلدی اوزیلمه ی

جنگ لر آره سی (در میان جنگلها فاصله نیامد، جنگلها

پیوسته ادامه یافت)؛ آره

ارابه

← اره وه

ارابه کش

← اره وه کش

عراق

← عرق

عراصت

← عرصات

ارپه

(ا.) ۱- جو ۲- گیاه علفی از تیره ی گندمیان، با ساقه ی

استوانه ای بی کرک و شیاردار، برگهای متناوب باریک

و دراز، سنبله ی فشرده و خاردار در رأس ساقه و دانه ی

خوراکی ۳- دانه ی آن گیاه که از غلات مهم و دارای

دیاستاز مالتاز است

~ngnixomo'rdimmi?

ارپه نگ نی خام آوردیم می؟

آیا جو تورا خام درو کردم؟ (مجاز) (من به تو چه بدی

کردم؟)

ارپه بادیان

(ا.) رازیانه؛ گیاه علفی پایا و معطر از تیره ی چتریان، با

ریشه ی ضخیم، ساقه ی بلند، برگهای معطر دارای

پهنک نازک و نخی شکل، گلهای مجتمع زرد رنگ به

صورت چتر مرکب، میوه ی دراز استوانه ای شکل به

شکل به

شکل به

شکل به

شکل به

شکل به

اری چیلیک

(ا.) زنبورداری؛ عمل یا فرایند پرورش زنبور و استحصال

عسل از آنها

اریش

(ا.) عمل یا فرایند جدا یا زایل شدن

اریش

(ا.) گندم پست و نامرغوب

ارک

(ا.) ارک؛ کاخ؛ قصر پادشاهی؛ ارگ

ارک

← ارکه

ارکه

(ا.) ۱- نوعی در و دریچه که قسمت بالای آن به شکل

قوسی یا هلالی باشد ۲- ساختمان های باشکوهی که

به همین شکل بنا یافته باشد

ارکان

(ا.) (قد.) سران؛ بزرگان؛ کارکنان عالیرتبه ی مقامات

دولتی

ارکان دولت

سران دولت

ارکان حرب

ستاد ارتش

ارکتیکه

(ا.) مناطق شمالی کره ی زمین

ارلات

(ا.) از قبایل ترک

ارمن

(ص.) ارمنی؛ مربوط یا منسوب به ارمن ها؛ ~ تیلی

(زبان ارمنی)

ارمن لار

(ا.) مردمانی از نژاد آریایی بومی جمهوری ارمنستان

ارمه توره

(ا.) مجموعه ی وسایل اضافی یا یدکی ماشین ها ۲-

قالب بندی (چهارچوب) فولادی برای استحکام

ساختمانهای بتونی

ارمه تورچی

(ا.) سازنده ی ارمه توره؛ کسی که وسایل یدکی

ماشینها یا قالب بندی فولادی ساختمانها را نصب

می کند

ارمیه

(ا.) ۱- مجموع نیروهای مسلح یک کشور؛ اردو ۲-

شکل به

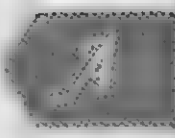
شکل به

شکل به

شکل به

شکل به

ارزان‌لشیش Arzonlashish
(۱) عمل یافتن ارزان شدن یا پایین آمدن نرخها

ارزان‌لشماق Arzonlashmoq
(مص.ل.) ۱- ارزان شدن؛ رو به ارزانی گذاردن ۲- (نرخ تمام شد) پایین آمدن؛ ارزانتر تمام شدن؛ میخانیزه‌سیه طفیلی هر بیر سنت نیر پخته‌ایکی صوم ارزان لشدی (به کمک میکانیزه‌نرخ پخته در هر سنت نیر ۲ صوم ارزان تر تمام شد)

ارزان‌لشتیریلماق Arzonlashtirilmoq
(مص.م.) ارزان‌لشتیرماق

ارزان‌لشتیرماق Arzonlashtirmoq
(مص.م.) ارزان‌لشماق

ارزان‌لیک Arzonlik
(۱) ارزانی؛ وضع یا کیفیت ارزان بودن

ارزان‌قول Arzonqo'1
(۱) کسی که با حقوق ناچیز کار کند؛ کسی که کار و زحمت خویش را به بهای ارزان بفروشد

ارزان‌چیلیک Arzonchilik
(۱) ارزانی؛ پایین آمدن نرخ کالاها

ارغده‌ماق Arg'adamoq
(مص.م.) (ادبیات) فریب دادن؛ با حيله مغلوب ساختن

ارغده‌دال Arg'adol
(۱) (قد.) تپه‌های پست دامنه‌ی کوهها؛ دره

ارغمچی Arg'amchi
(۱) ریسمان؛ ریسمانی که کلفت و ضخیم نباشد

ارغنون Arg'anun
(۱) (ادبیات) ارغنون؛ نوعی ارگ دستی قدیمی

ارغیمچاق Arg'imchoq
(۱) تاب؛ اسبابی شامل تباب و جای نشیمن آویزان که می‌توان بر آن نشست و تاب خورد

ارغوان Arg'uvon
(۱) ۱- ارغوان ۲- درخت بلند از تیره‌ی پروانه‌داران، دارای برگهای ساده و بی کرک و گل‌های چسبیده به ساقه ۳- گل آن درخت که معمولا ارغوانی رنگ است ۴- رنگ ارغوانی؛ سرخ رنگ

ارغوما Arg'umoq
(۱) اسب اصیل و چابک‌تاز

ارغوشتک Arg'ushtak
(۱) (قد.) اسلوب یا دستگاهی در موسیقی؛ نوعی رقص

مقامی عریضه تقدیم نموده است ۳- ماموری که عریضه و شکایتنامه‌ی عارضان را به مقام بالایی تقدیم می‌کند

عرض‌داد Arz-dod
[عرض و داد] (۱) داد و حسرت‌ها و شکایت از آن

عرض‌حال Arz-hol
← عرض

عرض‌گوی Arzgo'y
(۱) (قد.) عارض؛ کسی که با عریضه یا شکایتی به جایی مراجعه می‌کند

ارزی‌گودیک Arzigudek
(ص.) سزاوار تعریف و تمجید؛ ارزشمند

ارزی‌گولیک Arzigulik
(ص.) ارزشمند؛ سزاوار تعریف و تمجید؛ ~ سوغات (سوغات با ارزش)

ارزیمه‌گن Arzimagan
(ص.) ۱- کم ارزش؛ کم بها ۲- بی ارزش؛ بی اهمیت

ارزیمس Arzimas
← ارزیمه‌گن

ارزیماق Arzimoq
(مص.ل.) ۱- ارزشی برابر با نرخ داشتن ۲- ارزیدن؛ سزاوار بودن؛ یخشی کیشی که صدقه بولسنگ ارزیدی (اگر به آدم خوب قربان نشوی، می‌ارزد)

ارزیرلی Arzirli
← ارزیدیگن

ارزیدیگن Arziydigan
(ص.) ۱- با ارزش؛ قابل تعریف و تمجید ۲- مناسب؛ سزاوار؛ درخور

عرض‌نامه Arznoma
(۱) (قد.) عریضه؛ درخواست

ارزان Arzon
(ص.) ۱- ارزان ۲- کم بها؛ کم ارزش ۳- دارای بهایی کمتر از معمول یا پیشین ۴- دارای بهای مناسب

ارزان‌گراو Arzon-garov
[ارزان گرو] (ق.) به‌نرخ کمتر از بهای حقیقی؛ به چندرغاز؛ به مفت؛ ارزان گراو ساتیب آلمات (به چندرغاز خریدن؛ به مفت خریدن)

ارزان‌لماق Arzonlamoq
← ارزان‌لشماق

ارزان‌لتماق Arzonlatmoq
(مص.) ارزان کردن؛ نرخ چیزی را پایین آوردن

(۱) مربوط به باستان‌شناسی

ارخیه‌لوگیه Arxeologiya
(۱) باستان‌شناسی؛ مطالعه‌ی علمی آثار بازمونده از انسان، از آغاز پیدایش تاسده‌های میانه

ارخیتیکتور Arxitektor
(۱) آرشیئتکت؛ مهندس معمار؛ کسی که حرفه‌ی معماری آموخته باشد؛ طراح یا مشاور ساختمان

ارخیتیکتوره Arxitektura
(۱) ۱- معماری؛ مهندسی ساختمانی ۲- سبک و ویژه گیهای ساختمان

ارخیتیکتورلیک Arxitektorlik
(۱) مهندسی ساختمانی؛ مهندس معماری

ارخيو Arxiv
[آرشیو] (۱) ۱- آرشیو ۲- بایگانی ۳- گنجینه‌ی اسناد

آرخيوگه‌تاپشیرماق ~gatopshirmoq
به فراپوشی سپردن (به علت قدیمی و کهنه بودن)

ارخيوچی Arxivchi
(۱) کارمند آرشیو؛ کسی که در خزانه‌ی اسناد کار می‌کند

ارخيوشناس Arxivshunos
(۱) کسی که دارای مطالعه و آگاهی در زمینه‌ی بایگانی است

ارض Arz
(۱) (قد.) زمین؛ قسمتی از کره‌ی زمین

ارض‌روم ~irum
امپراطوری روم

ارض‌وسما ~usamo
زمین و آسمان

عرض Arz
(۱) عرض؛ بیان شفاهی شکایت، درد یا خواهش

عرض‌حال ~ihol
عریضه؛ بیان حال به گونه‌ی شفاهی

عرضه Arza
[عریضه] (۱) عریضه؛ نوشته‌ای حاوی درخواست یا شکایت به عنوان یک مقام رسمی یا شخصیت مهم

ارزنده Arzanda
(۱) ۱- فرزند یگانه و نازپرورده ۲- عزیزترین کس آدم

عرضه‌چی Arzachi
[عریضه‌چی] (۱) ۱- عریضه نویس؛ کسی که شغلش عریضه نویسی باشد ۲- عارض؛ کسی که به

(مص.م.) خود، خود را پاک کردن

ارتیست Artist
[=آرتیست] (۱) ۱- آرتیست ۲- هنرمند؛ آکتور؛ هنرپیشه ۳- (مجاز) کسی که در ساحه‌ی ای مهارت کسب کرده باشد

ارتیستکه Artistka
(۱) هنرپیشه و هنرمند زن

ارتیست‌لیک Artistlik
(۱) آرتیستی؛ هنرپیشه‌گی

ارتیش Artish
(۱) عمل یا فرایند پاک کردن

ارتیشماق Artishmoq
(مص.م.) ارتماق

ارتتیرماق Arttirmoq
(مص.و.) ارتماق

عروض Aruz
(۱) عروض؛ اصول مربوط به وزن شعر در شعر سنتی عربی، فارسی، ترکی، پشتو و اردو

ارواح Arvoh
(۱) ۱- ارواح؛ (ج.) روح ۲- روان؛ جان ۳- جوهر یا عنصر فوق طبیعی، ابدی و غیر مادی

ارواحگه‌اوخشه‌گن ~gao'xshagan
(مجاز) شخص لاغر و ضعیف

ارواح‌کیلک ~kapalak
پروانه‌ی بزرگی که شبها در اطراف نور چراغ پر می‌زند

ارواح‌آشی ~oshi
غذایی که به ارواح گذشتگان خیر کنند

ارواح‌پیری ~piri
ضیافتی که پس از پایان آموزش حرفه‌ای برای خوشنودی استاد بر پا دارند و دعای خیر او را گیرند

ارخه‌بیگ Arxaik
(ص.) قدیمی؛ غیر مصطلح

ارخه‌بیزم Arxaizm
(۱) (زبان‌شناسی) واژه، عبارت و شکل دستوری قدیمی که از استعمال و کاربرد افتاده باشد

ارخر Arxar
← القار

ارخیه‌لوگ Arxeolog
(۱) باستان‌شناس؛ کسی که دارای مطالعه و آگاهی کافی در رشته‌ی باستان‌شناسی است

ارخیه‌لوگیگ Arxeologik

(مص.و.) (۱) اسفلت لتماق

اسفلت لی

(ص.) ۱- آسفالت؛ آسفالت شده ۲- مربوط به

آسفالت؛ دارای آسفالت

اصیل

Asil

(ص.) ۱- اصیل ۲- عالی؛ اصلی؛ ناب؛ با کیفیت ۲-

قیمتی؛ گران قیمت؛ ~ تاش (سنگ قیمتی) ۳-

(مجاز) با فضیلت؛ پاک؛ صادق؛ ~ آدم (انسان پاک)

۴- نام مردانه

اصیل لیک

Asillik

(۱) وضع یا کیفیت اصیل بودن

اصیلزاده

Asilzoda

(۱) اصیلزاده؛ نجیب زاده؛ کسی که از خاندان یا نژاد

اصیل است

اسیر

Asir

(۱) ۱- کسی که در جنگ به وسیله ییروی دشمن

گرفتار و زندانی شود؛ اسیر جنگی ۲- (مجاز) عاشق و

شیدای کسی یا چیزی

اسیره

Asira

(۱) ۱- (مؤ.) اسیر ۲- زن اسیر ۳- (مجاز) زنی که از

اختیار و آزادی خود برخوردار نباشد؛ زن محروم از

حقوق انسانی

اسیر لیک

Asirlik

(۱) ۱- اسارت ۲- بندگی ۳- گرفتاری؛ اسیری

عسکر

Askar

(۱) ۱- سرباز؛ کسی که در حال گذراندن خدمت نظام

وظیفه است ۲- کسی که در نیروهای مسلح به ویژه

ارتش، زیر دست فرمانده خدمت می کند ۳- نام مردانه

عسکر باشی

Askarboshi

(۱) سرکرده ی بخشی از سربازان؛ فرمانده ی بخشی از

سپاه یا ارتش

عسکری

Askariy

(۱) مربوط یا منسوب به سرباز؛ سربازی

عسکر لیک

Askarlik

(۱) ۱- سربازی ۲- شغل یا عمل سرباز ۳- وضع یا

کیفیت سرباز بودن

عسکر چه

Askarcha

(ق.) مانند سرباز؛ سربازی؛ به شیوه ی سرباز؛ یورش

(حمله ی سربازی)

اسکیت

Asket

(۱) تارک دنیا؛ زاهد

صنعتگر ۴- آنچه به جامانده؛ تاریخی ~ (اثر تاریخی)

۵- تأثیر؛ آونگه نصیحت؛ قیلمه دی (به اون نصیحت اثر

نکرد)

اسباب

Asbob

(۱) اسباب؛ ابزار؛ وسیله؛ ایش اسبابی (ابزار کار)؛

اولچش اسبابی (وسایل اندازه گیری)؛ موزیکه ~ لری

(وسایل موسیقی)

اسباب انجام

Asbob-anjom

(۱) مجموعه ی ابزار و وسایل؛ آونینگ ~ کوپ (ابزار و

وسایل آو بسیار است)

اسباب ساز لیک

Asbobsozlik

(۱) ابزار سازی؛ جای تولید یا سازنده ی ابزار آزه ودی

(کارخانه ی ابزار سازی)

اسباب آوسکونه

Asbob-uskuna

(۱) مجموعه ی ابزار و وسایل؛ زه ود ~ لری (ابزار و

وسایل کارخانه)

استیلن

Asetilen

(۱) (شیمی) استیلن؛ گازی بی رنگ، دارای بوی تند و

شعله ی سفید درخشان که برای روشنایی و

جوشکاری به کار می رود

اسیتون

Aseton

[=استن] (۱) (شیمی) استن؛ مایع بی رنگ اتری،

محلول در آب، حلال و پاک کننده

اسفله سافلین

Asfalasofilin

(۱) جهنم؛ قعر دوزخ؛ سقر

اسفله سافلین گه کیتماق

~gaketmoq

۱- در گودال یا چاه و چاله افتادن ۲- (مجاز) هلاک شدن

اسفلت

Asfalt

[=آسفالت] (۱) ۱- (شیمی) آسفالت؛ قیر؛ مخلوط

طبیعی یا مصنوعی سیاه مایل به قهوه ای که در

ساختن راهها و پوشش کف ساختمانها استفاده

می شود ۲- لایه ای از این ماده که بر روی جاده ها

ریخته شده است

اسفلت لماق

Asfaltlamoq

(مص.م.) آسفالت کردن

اسفلت لنماق

Asfaltlanmoq

(مص.مج.) آسفالت شدن

اسفلت لتماق

Asfaltlatmoq

(مص.م.) اسفلت لماق (به وسیله ی کسی یا

مؤسسه ای)

اسفلت لتتیرماق

Asfaltlattirmoq

وجود می آید

عصبی لتتیرماق

Asabiylantirmoq

(مص.م.) به خشم آوردن؛ قهر ساختن؛ عصبانی

ساختن

عصبی لش

Asabiylash

(۱) عمل یا فرایند عصبانی شدن

عصبی لشماق

Asabiylashmoq

(مص.مش.) لحظه به لحظه بیشتر به خشم آمدن یا

عصبانی شدن

عصبی لشتیرماق

Asabiylashtirmoq

(مص.م.) لحظه به لحظه بیشتر به خشم آوردن یا

عصبانی ساختن

عصبی لیک

Asabiylik

← عصبی

عصبیت

Asabiyat-1

(۱) ۱- عصبیت ۲- عصب؛ اعصاب ۳- وضع یا حالت

عصبی بودن ۴- تعصب

عصبیت

Asabiyat-2

(ص.) حالت عصبی؛ عصبانیت

اسد

Asad

(۱) ۱- اسد ۲- یکی از دوازده برج فلکی در میان

سرطان و سنبله ۳- ماه پنجم سال خورشیدی ۳- نام

مردانه

عسل

Asal

(۱) ۱- عسل ۲- برآورده ی شیرین و چسبناک که به

وسیله ی زنبور عسل در شانه ی عسل ترشح می شود

۳- (مجاز) چیز بسیار شیرین ۴- نام دخترانه

عسل اری

Asalari

(۱) زنبور عسل؛ نوعی زنبور با نژادهای گوناگون به

رنگهایی سیاه، قهوه ای، زرد، طلایی یا دورنگ، دارای

زندگی اجتماعی و دگردیسی کامل، با قسمتهای

دهانی خردکننده و مکنده، که از شیرهای گیاهان و

گردهای گلها تغذیه و عسل و موم تولید می کند

عسل اری چی

Asalarichi

(۱) پرورنده ی زنبور عسل؛ متخصص زنبور عسل

پروری

عسل اری چیلیک

Asalarichilik

(۱) زنبورداری؛ کندوداری؛ عمل یا فرایند پرورش زنبور

عسل و استحصال عسل

اثر

Asar

(۱) ۱- اثر ۲- نشان؛ نشانه ۳- محصول کار هنرمند یا

ارچه

Archa

(۱) ۱- درخت سبز از تیره ی کاج ها با برگهای سوزنی ۲-

← قاره قره غه ی ۳- شاخه ای از این درخت که در شب

سال نو میلادی تزیین می شود

ارچه بیرمی

Archabayrami

(۱) نمایش های جشنی که کودکان در اطراف

شاخه ی تزیین شده ی کاج برگزار می کنند

ارچه زار

Archazor

(۱) سروستان؛ کاجستان؛ جنگل کاج

ارچیلماق

Archilmoq

(مص.مج.) پوست شدن؛ تمیز شدن آسبزی لر

ارچیلدی (خویج ها پوست گرفته شد)

ارچیماق

Archimoq

(مص.م.) ۱- ← ارتماق ۲- شکستادن؛ کندن؛ تخم

~ (تخم "خربوزه یا هندوانه... را شکستن) ۳- پوست

کندن؛ تیرک پوست لاغی نی ~ (سپیدار را پوست

کردن)

ارچیتماق

Architmoq

(مص.م.) ارچیماق (به وسیله ی کسی)

ارچیش

Archish

(۱) عمل یا فرایند پوست کردن چیزی

ارچیشماق

Archishmoq

(مص.مش.) ارچیماق

عرش

Arsh-1

(۱) ۱- عرش ۲- سریر خداوند ۳- آسمان؛ فلک ۴-

(قد.) سقف خانه

عرش

Arsh-2

(۱) عیش عشرت؛ کیف؛ لذت

عرش قیلماق

~qilmoq

کیف کردن؛ عشرت کردن

ارشین

Arshin

(۱) ۱- واحد اندازه گیری طول پیش از رایج شدن

سیستم متریک که برابر با ۷۱ سانتی متر است ۲-

ابزاری به همین درازی برای اندازه گیری طول

عصب

Asab

(۱) ۱- ← نیرو (نیرو) ۲- عصبانیت

نیرو گه تیگماق

~gategmoq

به خشم آوردن

عصبی

Asaby

(ص.) ۱- عصبی ۲- مربوط به عصب ۳- عصبانی؛ زود

قهر ۴- ویژگی بیماری که از فشار سیستم عصبی به

اسپیرانتکه
(۱) زن یادختری که برای اخذ درجه‌ی کاندیدای علوم دوره‌ی آمادگی رومی گذراند

Aspirantka

اسپیرانتوره
(۱) سیستم آماده سازی کادرهای علمی با درجه‌ی کاندیدای علوم (نامزد علوم) در دانشگاهها و انستیتوهای پژوهشی

Aspirantura

اسقتماق
(مص.ل.) ضرورت شدن؛ به کار آمدن؛ به درد کاری خوردن؛ مفید واقع شدن؛ بو قرخی لیگیم ده اسقته دی (این در دوران پیریم به درد می خورد)

Asqatmoq

عصر
(۱) ۱- قرن؛ صد سال؛ سده؛ دوره‌ی صد ساله ۲- دوره؛ زمانه

Asr-1

عصر
(۱) ۱- عصر ۲- بخشی از روز، در فاصله‌ی بعد از ظهر تا پیش از غروب آفتاب ۳- نمازی که در همین وقت خوانده می شود

Asr-2

اسره لماق
(مص.مخ.) اسره ماق

Asralmoq

اسره ماق
(مص.م.) ۱- سرپرستی کردن؛ پرورش کردن ۲- حفاظت کردن؛ حمایت کردن ۳- چیزی را برای مقصد یا شخص معینی جدا کردن و نگه داشتن ۴- نجات دادن؛ از مصایب و بلا یا حفظ کردن

Asramoq

اسره ندی
(۱) فرزند خوانده؛ فرزندی که توسط پدر و مادری دیگر به فرزندی گرفته شده باشد

Asrandi

اسره ت ماق
(مص.م.) اسره ماق (به وسیله‌ی کسی)

Asratmoq

اسره ش
(۱) ۱- عمل سرپرستی کردن؛ پرورش ۲- حفاظت؛ حمایت ۳- عمل نگهداشتن چیزی برای مقصدی

Asrash

اسره ش ماق
(مص.مش.) اسره ماق

Asrashmoq

عصر داش
(ص.) همزمان؛ همروزگار؛ هم دوره

Asrdosh

عصری
(ص.) آنچه از سده‌ها پیش ادامه داشته باشد؛ دیرین؛ بیگیتلرینینگ - آرزولری (آرزوهای دیرین جوانان)

Asriy

جسمی که در نتیجه‌ی تأثیر اسیدها بوجود آمده است؛ -توزلر (نمک‌های اساسی)

Asoslamog

اساس لماق
(مص.م.) ۱- به اثبات رساندن ۲- اساس گذاشتن؛ آغاز کردن؛ بنیاد کردن

Asoslanmoq

اساس لنماق
(مص.مخ.) ۱- اساس لماق ۲- اتکا کردن؛ تکیه کردن

Asoslash

اساسلش
(۱) ۱- عمل یا فرایند اتکا قرار دادن ۲- عمل یا فرایند بنیاد کردن

Asosli

اساسلی
(ص.) ۱- دارای اتکا؛ دارای پایه؛ دارای اساس آچوپین - لمپه (چراغ (لامپ) چدنی پایه دار) ۲- دارای دلیل؛ اثبات شده

Asossiz

اساس سیز
(ص.) بی اساس؛ بی دلیل و اثبات؛ پوچ

Asoschi

اساسچی
(۱) اساسگذار؛ آغازگر؛ آفریننده

Asov

اساو
(ص.) ۱- وحش؛ رام نشده؛ -تویه (شتر وحشی) ۲- (مجاز) مهار نشده؛ سرکش؛ - دریا (رود سرکش؛ طوفانی)

Asp-1

اسپ
[اسب] (۱) ۱- اسب ۲- از مهره‌های شطرنج ۳- از سالهای تقویم معروف به ترکی

Asp-2

اسپ
[اسب] (۱) ۱- اسب؛ جانور پستاندار علفخوار که برای سواری و ترابری تربیت می شود رنگها، جنسها و نژادهای گوناگون آن نامهای جداگانه دارد (مانند کهر، نریان، مادیان، عربی، ترکمنی)

Aspekt

اسپیکست
(۱) دیدگاه؛ نظر؛ مسأله‌نی توری - کرده تیکشیریش کیره ک (مسأله را از دیدگاههای مختلف باید بررسی کرد)

Aspijallob

اسپ جلاخب
(۱) تاجر اسب؛ کسی که کارش خرید و فروش اسب است؛ (اف.) آت جلاخب

Aspirant

اسپیرنت
(۱) شخصی که برای اخذ درجه‌ی کاندیدای علوم آمادگی می گیرد

(ص.) اصلی؛ نشانگر اصلیت؛ رنگلر (رنگهای اصلی (سیاه، سرخ، ...))

Aslo

اصلا
[اصلا] (ق.) ۱- اصلا؛ هیچ؛ هرگز؛ بو مال - اوندن ایمس (این کالا اصلا از او نیست)

Asno

اثنا
(ق.) ۱- اثنا ۲- در هنگام وقوع کاری، واقعه‌ای؛ ایش - سیده (در هنگام کار) ۳- در خلال؛ در میان (زمان کوتاه میان دو وقت یا حادثه)؛ شام و خفتن - سیده (در بین شام و خفتن)

Aso

عصا
(۱) عصا؛ وسیله‌ای که با بیش استوانه‌ای و باریک معمولاً از جنس چوب، با سر خمیده یا برگشته، برای کمک به کسانی که در ایستادن یا راه رفتن دچار مشکل می شوند

Asorat-1

اسارت
- اسیرلیک

Asorat-2

اسارت
(۱) ۱- تأثیر؛ اثرات؛ کسل لیک سی (تأثیر بیماری) ۲- (یزشکی) بقایا و عواقب پس از بیماری؛ گریپ سی (عواقب زکام، سرماخوردگی)

Asos

اساس
(۱) ۱- اساس ۲- بنیان؛ نقطه‌ی اتکا ۳- شالوده؛ ریشه ۴- پرنسپها و قواعد بنیادی و مهم؛ کیمیا - لری (اساسات یا قواعد شیمی) ۵- دلیل؛ اثبات؛ اونی عییلش گه - یوق (دلیل یا اثباتی برای اتهامش نیست) ۶- (شیمی) مرکب شیمیایی که با اسید یکجا شده، نمک حاصل می کند

Asosan

اساسا
(ق.) ۱- اساسا ۲- به اعتبار اساس؛ به طور عموم؛ ایش - بیتدی (کار - تمام شد) ۳- بنابر؛ به اساس؛ بویروققه - (به اساس فرمان؛ شونگه - بنابر این) ۴- از بن؛ از ریشه؛ بو بنا - یامان قوریلگن (این بنا از بن خراب ساخته شده است)

Asosida

اساسیده
(ق.) ۱- بنابر؛ به اساس؛ با اتکا به؛ حجت لری - بنابر (استاد)

Asosiy

اساسی
(ص.) ۱- اساسی ۲- مربوط یا منسوب به اساس؛ - وظیفه (وظیفه‌ی اصلی یا اساسی) ۳- بسیار مهم؛ ریشه یا بنیان؛ - مسأله (مسأله‌ی اساسی) ۴- (شیمی)

Asketik

اسکیتیک
(۱) زاهدانه؛ مربوط به اسکتیزم

Asketizm

اسکتیزم
(۱) ترک دنیا و ترک لذت‌ها گفتن؛ اصول ریاضت و زهد

Askiya

اسکیه
(۱) نوعی مسابقه‌ی حاضر جوانی که دو تن یا دو گروه سخنان دو پهلوی، کنایی، پر از ابهام و خنده آور را به مقابل یکدیگر به نوبت می گویند؛ نوعی بازی یا کلماتی که معنای دور و نزدیک داشته، گوینده معنای دور آنرا در نظر دارد

Askiyaboz

اسکیه باز
(۱) کسی که در اسکیه گویی مهارت دارد ۲- کسی که به اسکیه علاقه و دلچسپی زیاد دارد

Askiyabozlik

اسکیه بازی
(۱) اسکیه بازی؛ مسابقه‌ی اسکیه گویی

Askiyachi

اسکیه چی
- اسکیه باز

Asl-1

اصل
(۱) ۱- اصل ۲- تبار؛ نژاد ۳- حالت اولی؛ آیه قه‌ی تیش (به "اصل" حالت اول خود برگشتن) ۴- ریشه؛ بنیاد ۵- مبدا و زادگاه اصلی ۶- اصلی؛ دست اول (در باره‌ی نسخه‌ی دستنویس، مهر و غیره)

Asl-2

اصل
(ص.) اصل؛ حقیقی؛ واقعی؛ - معنا (معنای واقعی)

Aslaha

اسلحه
(۱) اسلحه؛ جنگ افزار

Aslahaxona

اسلحه خانه
(۱) جایی که جنگ افزار یک واحد نظامی در آن نگهداری می شود؛ انبار اسلحه

Aslan

اصلا
(ق.) ۱- اصلا؛ به طور اصلی؛ از اصل؛ از ریشه؛ او - تاشکینتلیک (او اصلاً تاشکندی است)

Asli

اصلی
(ق.) ۱- بهتر است که؛ خوب است که؛ - بو توغریده گپ آچمس لیک کیره ک (بهتر است که درین مورد چیزی گفته نشود) ۲- در اصل؛ اصلاً؛ در حقیقت آسیر - اگره نوم می سیز؟ (شما در اصل متخصص کشاورزی هستید؟)

Aslida

اصلیده
(ق.) ۱- در حقیقت؛ در اصل؛ اصلاً

Asliy

اصلی

اته‌مه
(۱) اصطلاح؛ واژه یا عبارتی که در میان گروهی معین یا در علم، هنر، حرفه یا رشته‌ی معینی دارای معنی دقیق و مشخصی باشد؛ ادبی ~ (اصطلاح ادبی)

اته‌من
(۱) - سرکرده‌ی انتخابی قزاقهای روس ۲- سرکرده‌ی یک گروه یا توده؛ قورباشی؛ باسقینچی لر ~ (سرکرده‌ی راهزنان یا متجاوزان)

اته‌مه‌قوم
(۱) کمبته‌ی ویژه‌ای که کارش وضع واژه‌های نو و نظارت چگونگی کاربرد واژه‌ها در زبان است

اته‌ماق
(م.ص. ۱) - نام گذاشتن؛ نامیدن ۲- اختصاص دادن؛ گزینته بیرم که اته ب چیه ریلدی (روزنامه‌ی ویژه‌ی (اختصاصی) جشن (عید) منتشر گردید) ۳- بغیش‌ماق

اتن
(۱) چوب داربست برای آویختن انگور زمستانی در زیر سقف

اتنماق
(م.ص. ل. ۱) - اته ماق ۲- نام برآوردن؛ به شهرت رسیدن

اته‌ویستیگ
(ص. ۱) مربوط یا منسوب به اته ویزم؛ اته ویستی

اته‌ویزم
(۱) برگشت به نیاکان؛ برگشت به خوی نیاکان

اته‌ی
- اته بین

اته‌ی‌دن
- اته بین

اته‌یین
(ق. ۱) - به خصوص؛ برای مقصد خاصی؛ مخصوصاً آبونی ~ سیزگه آلیب قویگن ایدیم (من این را مخصوصاً برای شما نگهداشته بودم) ۲- قصد؛ به عمد؛ کوله دیسنگ، ~ کوله دی (بگویی مخند، عمداً می‌خندد)

اته‌ی‌لب
- اته بین

اتش
(۱) عمل نامیدن کسی یا چیزی

اتشماق

استرولوگ
(۱) اخترشمار؛ کسی که سرنوشت اشخاص یا آینده‌ی چیزی را از روی حرکت اختران بیان می‌کند

استرولوگیا
(۱) اخترشماری؛ بیان سرنوشت کسی یا آینده‌ی چیزی از روی حرکت اختران؛ اختربینی

استرهنوست
(۱) فضانورد؛ کیهان‌نورد؛ کسی که (برای مطالعات فضایی توسط سفینه) به فضا سفر کند

استرهنام
(۱) اخترشناس؛ کسی که آگاه و وارد به دانش اخترشناسی است؛ منجم

استرهنامیک
(ص. ۱) مربوط یا منسوب به اخترشناسی

استرهنامیه
(۱) اخترشناسی؛ دانش کشف، مشاهده و بررسی جرمهای آسمانی؛ علم نجوم

اتی‌بیست
(ص. ۱) کافر؛ خدا نشتاس؛ منکر خدا

اتی‌بیستیک
(ص. ۱) مربوط یا منسوب به اته بیزم

اتی‌بیزم
(۱) انکار خدا؛ کفر؛ الحاد

اته‌که
(۱) - حمله‌ی شدید؛ لحظه‌ی فیصله‌کن‌هجوم ۲- (مجاز) مبارزه‌ی شدید در مقابل کسی یا چیزی

اتک‌چیچک
(ح. ۱) واژه‌ای برای رفتار نااستوار و گامهای یکی یکی و آهسته (معمولاً رفتار کودکی که تازه نخستین قدمها را برمی‌دارد)

اته‌له
(۱) نوعی خوراک آبکی که آرد را در آب حل کرده، مایع آماده را در روغن داغ می‌پزند ۲- (مجاز) هر نوع خوراک آبکی

اته‌له‌مخسوم (مخدوم)
(مجاز) آدم سست؛ تبیل؛ بی‌دست و پا

اته‌له‌ایچ‌دینگ‌می؟
(مجاز) به شخصی که زود زود سکندری می‌خورد و می‌افتد، گفته می‌شود

اته‌له‌ماق
(م.ص. م.) آبیگن کردن؛ آبکی ساختن

استر
(۱) آستر؛ لایه‌ی داخلی

استر‌اواره
(۱) آستر‌رویه؛ لایه‌ی داخلی بیرونی

استر‌لیک
(ص. ۱) آستری؛ ویژه‌ی آستر؛ مناسب آستر

استر‌پخته
(۱) آستر و لایه‌ی پنبه؛ ~ سینی چیق‌ماق (آغدرماق) ۱- (تکه پاره کردن) ۲- به سختی تپه کردن ۳- فاش کردن؛ افشا کردن

استه‌سیکین
(ق. ۱) - آسته ۲- آسته ۳- یکی یکی؛ یکی‌پی‌دیگر

استغفرالله
دعا. پناه‌بر خدا (الف) واژه‌ای برای نشان دادن حیرت و تعجب؛ ایشانگیم یوق! (استغفرالله، باورم نمی‌آید!) (ب) واژه‌ای برای ابراز قهر و غضب (ج) نشانه‌ی توبه؛ سوگیشمنگلر ~ دینگلر (دشنام مدهید، استغفرالله بگویداد) نشانه‌ی انکار؛ بواشینی سین قیلگن سن؟ - ~ (این کار را تو کرده‌ای؟)، استغفرالله (یعنی من نکرده‌ام)

استی
- اصلاً؛ بونگه ~ چیده‌ی آلمه‌ی من (من این را اصلاً قطعاً تحمل کرده نمی‌توانم)

استمه
(۱) (پزشکی) بیماری همراه با حملات گهگیر سرفه، خس خس سینه و احساس خفقتان ناشی از تصلب ریه‌ها؛ آسم

استای‌دل
[از ته دل] (ق. ۱) - با کمال علاقه؛ با جان و دل ۲- با صداقت؛ از روی وجدان ۳- به طور جدی؛ به طور واقعی؛ بواشگه ~ کیریشینگلر (در این کار به طور جدی اقدام کنید)

استر‌بته‌نیکه
(۱) بخشی از دانش اخترشناسی که گیاهان موجود در اجرام سماوی (به ویژه مریخ مارس) را مطالعه می‌کند

استر‌فیزیکه
(۱) اخترفیزیک؛ بخشی از دانش اخترشناسی که اجرام سماوی را از نظر ترکیبات فیزیکی (مانند درخشش، قدر، جرم، دما، چگالی) مطالعه می‌کند

Asror
(۱) - اسرار ۲- (ج. سر؛ رازها ۳- نام مردانه

Asru
(ق. ۱) بسیار؛ زیاد

Asrchilik
عصر چیلیک
(۱) - دوره‌ای که چندین عصر را در بر می‌گیرد ۲- همه چیزهای مربوط به این دوره؛ اورت ~ (ویژه گیهای سده‌های میانه)

Assalom
السلام
(ص. ۱) واژه‌ی خوشامدگویی که در هنگام دیدن آشنایی، وارد شدن به جایی یا در پاسخ خوشامدگویی دیگری گفته می‌شود

Assambleya
اسه‌میلیه
(۱) اجتماع؛ انجمن؛ مجلس؛ همایش (مجلس عمومی سران کشورها یا اعضای سازمان‌های بین المللی)

Assistent
اسیستنت
[= آسیستان] (۱) - آسیستان ۲- دستیار (دستیار پزشک) ۳- مقام دانشگاهی پایین‌تر از استاد

Assistentlik
اسیستنت‌لیک
(۱) دستکاری

Assortiment
اسه‌رتمینت
(۱) دسته‌بندی و ترتیب اموال گوناگون یا ضروری تجاری یا کارخانه‌ها؛ بویاقلر اسورتمینتی (دسته‌بندی رنگها)

Assosiasiya
اسسیه‌سیه
(۱) - اتحادیه؛ انجمن (روان) آمیزش تجمع؛ اوخشش لیک نتیجه سیده گی ~ (آمیزش به سبب شباهت)

Asta
استه
(ق. ۱) - آهسته؛ بدون شتاب؛ با تانی ۲- آرام؛ یکنواخت؛ بیرمرآمده ~ جیمیرله باتگن سوو (آبی که آرام آرام و یکنواخت در جریان باشد) ۳- احتیاط کردن ۴- یواش؛ با نجوا ۵- به تدریج

Asta-asta
استه‌استه
(ق. ۱) - آهسته آهسته؛ به تدریج؛ آرام آرام ۲- یواش یواش؛ نجواکنان

Astalik
استه‌لیک
(ق. ۱) با آهستگی؛ با احتیاط؛ کسل نی ~ ییلن تورغیزماق (بیمار را با احتیاط "با نرمی، با آهستگی" بلند کردن)

کوپون یا ورقه‌ای که نظامیان یا اعضای خانواده‌شان در خارج از ساحه‌ی خدمت پول، لباس و غیره چیزها را به رویت آن گرفته می‌توانند

اتستسته‌سیه
(۱) گواهینامه برای تصدیق یا رد لیاقت، تجربه، دانش، خلق و رفتار کسی

Attor
(۱) عطار؛ عطر فروش

Attorlik
(۱) عطاری ۲- رسته‌ی عطر فروشی

Attraksion
(۱) بازی بسیار جالب در سیرک ۲- اسباب و وسایل تفریحی در گردشگاه‌های عمومی

Audit
(۱) بازرسی ۲- رسیدگی ۳- ارزیابی

Auditor
(۱) کسی که دارای حقوق بازرسی یا ارزیابی است ۲- شغل بازرسی

Auditoriya
[= اودیتریوم] (۱) ۱- تالار کنفرانس ۲- کلاس درس ۳- حضار و شنوندگان درس و سخنرانی

Avangard
(۱) ۱- طلایه لشکر ۲- رهبر؛ پیشاهنگ

Avangardlik
(۱) رهبری؛ پیشاهنگی

Avans
(۱) پولی که قبل از انجام کار پرداخته شده بعد محاسبه می‌گردد؛ پیش پرداخت مزد یا ماهیانه

Avantyura
(۱) کاری که بر توکل کردن استوار باشد؛ اقدامی که با شک و تردید همراه باشد

Avantyurachi
← اونتئوریست

Avantyurist
اونتئوریست

(۱) کسی که به اونتئوریزم مایل باشد

Avantyuristik
(ص) متکی بر اونتئوریزم

Avantyuristiklik
اونتئوریست‌لیک

← اونتئوریزم

Avantyurizm
اونتئوریزم

(۱) کاری ناسنجیده که به امید نفع سرشار و آسان بر

(جمله) را معین می‌کند

attribution
اتریبوتیف

(۱) مربوط به اتریبوت

atraf
اطراف

(۱) ۱- اطراف؛ پیرامون ۲- جای نزدیک ۳- پهلو یا جوانب چیزی ۴- (مجاز) اشخاص محیط و پیرامون

Atrofida
اطرافیده

(ق) ۱- گرداگرد؛ دورادور؛ پیرامون؛ میدانچه ~ آدم‌لر زیچ (آدمها در گرداگرد میدان پر بودند) ۲- قریب؛ تخمیناً؛ پنجاه کیلوگرم ~ (تخمیناً پنجاه کیلوگرم) ۳- در مورد آينگی موضوع لر ~ قیزیق صحبت لر بولدی (در مورد موضوعات جدید صحبت‌های جالب صورت گرفت)

Atrofiga
اطرافیکه

(ق) در اطراف (چیزی، کسی یا جایی)؛ دست‌رخوان ~ اولتیریشدی (در اطراف سفره نشستند)

Atrofiya
اتروفیه

(۱) (پزشکی، زیست‌شناسی) کوچک ماندن یا بی‌حس شدن عضوی از اعضای بدن به علت فقدان مواد غذایی با کم‌فعالیتی

Atrofli
اطرافلی

← اطرافلیچه

Atroflicha
اطرافلیچه

(ق) همه جانبه؛ بطور دقیق؛ موضوع ~ محاکمه قیلیندی (موضوع به طور همه جانبه بررسی گردید)

Atrof-muhit
اطراف محیط

(۱) محیط زیست؛ مجموعه‌ی عامل‌های فیزیکی، شیمیایی و زیستی (مانند آب و هوا، خاک و جانداران) که بر یک جاندار یک جامعه‌ی موجودات زنده اثر می‌گذارد و بقا و وضع آینده‌ی آن را تعیین می‌کند

Attang(a)
اننگ

(ص) افسوس؛ هیبت؛ واژه‌ای برای ابراز تأسف یا پشیمانی و حسرت: ~، آت بولگنده، آرقه سیدن بارزدیک (افسوس، اگر اسب می‌بود به دنبالش می‌رفتم)

Attashe
انه‌شی

[= آتاشه] (۱) وابسته‌ی سفارت

Attestat
اتستت

(۱) ۱- گواهینامه‌ی پایان تحصیلات دبیرستان ۲- گواهینامه‌ی پایان تحصیلات دکتری ۳- ورقه‌ای که در آن امتیاز یا افتخاری به کسی واگذار شده باشد ۴-

(۱) ورزش، بویژه دو و میدانی شامل چندین رشته

(مانند اقسام دو، پرش و پرتاب)

Atletikachi
انلتیکه‌چی

(۱) ورزشکار دو و میدانی

Atmosfera
اتمسفره

[= آتمسفر] (۱) ۱- آتمسفر ۲- جو ۳- (فیزیک) واحد فشار هوا

Atmosferaviy
اتمسفریوی

(۱) جوی؛ مربوط به جو

Ato
عطا

(۱) عطا؛ بخشش؛ دهش

Atom
اتم

(۱) اتم؛ کوچکترین بخش یک عنصر که در جریان واکنش شیمیایی تغییر نکند و از طریق شیمیایی تخریب نشدنی و تقسیم ناپذیر باشد، و نو از لحاظ فیزیکی تغییر کند

Atomizm
اتمیسم

[= اتمیسم] (۱) اتمیسم؛ اتمگرایی

Atomistik
اتامیستیک

(ص) اتمی؛ مربوط به اتمگرایی

Atomistika
اتامیستیکه

(۱) اتمگرایی؛ فلسفه‌ی اتمی؛ آموزه‌ای مبنی بر اینکه همه اجسام از ذره‌های بخش ناپذیری تشکیل شده که همگی در معرض جاذبه و حرکت است

Atomchi
انمچی

(۱) دانشمند و متخصص شکستن اتم برای تولید انرژی و استفاده از آن

Atoqilmoq
عطا قیلماق

(ص، م) بخشیدن؛ انعام کردن

Atoqli
اتاقلی

(ص) مشهور؛ پرآوازه

~ot
اتاقلی‌آت

(دستور) اسم خاص

Atorud
عطارود

(۱) (کم) عطارود؛ تیر؛ نزدیکترین سیاره‌ی منظومه‌ی شمسی نزدیک به زمین

Atov
اتاو

(۱) عمل نامیدن یا اسم گذاشتن

Atribut
اتریبوت

(۱) (فلسفه) نشانه یا خواص ویژه‌ی حادثه یا شیئی مادی ۲- (دستور) صفت یا نشانه‌ی قسمتی از سخن

(ص، مت) آنه‌مانی

Atele
اتیلبی

[= آتلیه] (۱) ۱- آتلیه ۲- کارگاه نقاشی؛ هنرآموزی؛ عکاسی ۳- کارگاه تعمیر لباس، کفش، رادیو، تلویزیون و غیره

Ateroskleroz
اتیره‌سکلیروز

(۱) (پزشکی) تصلب شرایین؛ بیماری سرخرگها که موجب ضحیم شدن جدار داخلی، از میان رفتن کشسانی و گاه رسوب کلسیم در آنها می‌شود

Atigi
اتیگی

(ق) آخرین؛ فقط؛ جمعا: ~ تورته قالگن تیشیدن هم بیرته سی توشدی (از آخرین چهار دندان باقیمانده هم یکی افتاد)

Atigidan
اتیگیدان

← سگی

Atiqa
عنقه

(۱) باستانی؛ آثار عتیقه (آثار باستانی)

Atir
عطیر

[= عطر] (۱) عطر؛ ماده‌ای که بوی خوش منتشر کند، به ویژه مایعی که از اسانس گل‌ها یا به طریق صنعتی تهیه شود

Atirgul
عطیرگل

(۱) درختچه از تیره‌ی گلسرخیان، خاردار با گل‌های سرخ یا صورتی دورگه و معطر که از آن گلاب می‌گیرند؛ گل گلاب؛ گل سرخ عطری؛ گل محمدی

Atirsovun
عطیر صابون

[= عطر صابون] (۱) صابون خوشبوی دستشویی و روشویی

Atlas-1
اطلس

(۱) اطلس؛ مجموعه‌ی مصور و نقشه دار حاوی اطلاعات مربوط به یک موضوع (اطلس جغرافیایی)

Atlas-2
اطلس

(۱) اطلس؛ پارچه‌ی ابریشمی براق دارای رویه‌ی پرزدار (پرز لطیف) و پشت بی‌پرز

Atlet
اتلیت

(۱) ۱- ورزشکار، بویژه دو و میدانی؛ قهرمان ورزشی ۲- شخص نیرومند و پهلوان

Atletik
اتلیتیک

(ص) ۱- مربوط به ورزش، بویژه دو و میدانی؛ ~ مشقاری (تمرین‌های ورزشی) ۲- نیرومند؛ قوی

Atletika
اتلیتیکه

امور ترابری و مسافری	افته بیه گره فیک	نسل یک دوره ۵- فرزندان	Avlod-ajdod	اولاد اجداد	(۱) آنکه مدل‌های هواپیما را می‌سازد	Aviamodelchilik	توکل بنانهاده شود	Avar	اور
(ص.) مربوط به شرح حال نویسنده		(۱) ۱- سلف و خلف یک شخص یا یک دور ۲- اقوام			اویه مدل چلیک		اورلر		
افته بیه گره فیه	Avtobiograiya	عوام	Avom-1		(۱) عمل یا شغل ساختن مدل هواپیما		اوریه	Avariya	
[= اتوبیوگرافی] (۱) اتوبیوگرافی؛ شرح حال شخص		(۱) ۱- عوام ۲- ج. عامه ۳- توده‌ی مردم عادی که			اویه نوسیتس	Avianosets	(۱) تصادم؛ از کار بازماندن ماشین، کشتی، هواپیما به		
که به وسیله‌ی خودش نوشته شده باشد		دارای امتیاز ویژه‌ای نباشند			(۱) ۱- میدان پرواز هواپیماها ۲- ناو هواپیما بر		علت شکستگی یا خرابی		
افته بوس	Avtobus	عوام	Avom-2		اویه پوچته	Aviapochta	اورلر	Avarlar	
[= اتوبوس] (۱) اتوبوس مسافری با ظرفیت بیش از		(ص.) ۱- ج. عامی؛ فاقد دانش، آگاهی و بینش			(۱) پست هوایی		(۱) از مردمان بومی جمهوری‌های ارمنستان و آذربایجان		
بیست سرنشین		اجتماعی			اویه رزویتکه	Aviarazvedka	اوه‌ی لماق	Avaylamoq	
افته دوکان	Avtodo'kon	اوره (ابره)	Avra		(۱) اکتشاف؛ تجسس از طریق هوا		(مص. م.) ۱- نگهداشتن ۲- محافظت کردن؛ پاسداری		
(۱) عرضه‌ی کالا به وسیله‌ی خودروهای باری به		(۱) رویه لباس، بالش و ترشک			اویه سیه	Aviasia	نمودن		
خریداران		اوره استر	Avra-astar		(۱) ۱- مسایل عملی و نظری هوانوردی ۲- مجموع		اوه‌ی لش	Avaylas	
افته هلاکت	Avtohalokat	(۱) رویه و آستر لباس، بالش، توشک			وسایل مربوط به پرواز		(۱) عمل یا فرایند نگهداشتن، محافظت کردن؛		
(۱) حادثه‌ی ترافیکی که منجر به زخمی شدن یا مرگ		اوره استر چیمق رماق	~chiqarmoq		اویه تور	Aviator	پرورش؛ باله نینگ سی (محافظت و پرورش بچه)		
مسافران وسیله‌ی نقلیه شود		۱- به دقت تحقیق کردن ۲- به شدت تنبیه کردن ۳-			(۱) خلبان؛ عملی پرواز		اوه‌ی لشماق	Avaylashmoq	
افته کارخانه	Avtokorxona	همه اعمال کسی را افشا کردن			اویه ترانسپورت	Aviatransport	(مص. مش.) اویلماق		
(۱) مؤسسه‌ی اتوبوسرانی و ترابری		اوسره ماق	Avramoq		(۱) ترانسپورت هوایی؛ ترابری از طریق هوا		اوغه	Avag'a	
افته مگیسترل	Avtomagistral	(مص. م.) ۱- با وعده‌های دروغ کسی را با خود			اویه ززوود	Aviazavod	(۱) ۱- چپوهره ۲- قوم و خویش خیلی دور		
(۱) شاهزاده‌ی بزرگ ترانسپورتی؛ اتوبان		همدست کردن؛ قناعت دادن ۲- افسون کردن			(۱) کارخانه‌ی هواپیما سازی		اوباش	Avbosh	
افته پایگه	Avtopoyga	عورت	Avrat		اویته مینز	Avitaminoz	(۱) ۱- اوباش ۲- افراد ولگرد، چاقو کش، هرزه و مانند		
(۱) مسابقه‌ی اتومبیل رانی		(۱) عورت؛ بخشی از بدن که آلت تناسلی در آن قرار			(۱) (پزشکی) بیماری ناشی از کمبود ویتامین در بدن		آنها ۳- هر یک از این گونه افراد		
افته غرف	Avtograf	دارد و معمولاً مردم آن را می‌پوشاند؛ شرمگاه			اوج	Avj	اوباش لیک	Avboshlik	
(۱) دستنویس نویسنده		عورت پوش	Avratpo'sh		(۱) ۱- اوج ۲- داغترین و هیجانی‌ترین وقت یک		(۱) اوباشگری؛ بیباکی		
افته اینسپیکسیه	Avtoinspeksiya	(۱) لباس یا پارچه‌ای که عورت را بپوشاند			حادثه ۳- بالاترین نقطه ۴- بلندترین نت در		عود	Avd	
(۱) ارگان نظارت کننده بر ترانسپورت شهری		اوره غیج	Avrag'ich		موسیقی؛ بالاترین دامنه‌ی صدا		(۱) بازگشت، بویژه بیماری		
افته کلانه	Avtokolonna	← اوراقچی			اوجبد	Avjida	عود قیلماق	~qilmoq	
(۱) ۱- قطار یا کاروان اتومبیلها ۲- بخشی از تجمعگاه		اوره ش	Avrash		(ق.) در هیجانی‌ترین وقت؛ در بالاترین نقطه		بازگشت بیماری		
اتومبیلها ۳- مؤسسه‌ای که دارای چند اتومبیل باشد		(۱) ۱- عمل یا فرایند دفع کردن زهر مار یا عقرب با دعا			اوجلنماق	Avjlanmoq	اوگوست	Avgust	
افتول	Avtol	وافسون ۲- (مجاز) فریگری			(مص. ل.) اوج گرفتن؛ شدت یافتن		(۱) اوت؛ هشتمین ماه سال میلادی دارای ۲۱ روز که		
(۱) روغن ماشین؛ محصولی از نفت که برای روغن		اوره شماق	Avrashmoq		اوجلنتیرماق	Avjlantirmoq	از دهم مرداد آغاز می‌شود		
زدن ماشینها و تراکتورها بکار می‌رود		← اوره ماق			(مص. م.) ۱- اوج دادن ۲- شدت بخشیدن		اویه به‌زه	Aviabaza	
افته مت	Avtomat-1	اوسراقچی	Avroqchi		اوسکسیون	Avksion	(۱) انبارخانه‌ی سامان و مرمت خانه‌ی هواپیماها		
(۱) نوعی جنگ افزار گرم خودکار که می‌تواند پیاپی		[= اورادچی] (۱) ۱- کسی که باورد و افسون زهر مار و			(۱) حراج؛ مزایده		اویه کمپنیه	Aviakompaniya	
تعداد زیادی تیر شلیک کند؛ مسلسل		عقرب و غیره را دفع کند؛ هیپنوتیزم کننده ۲- فریبگر؛			اولیا	Avliyo	(۱) شرکت هواپیمایی		
افته مت	Avtamat-2	اغفال کننده			(۱) ۱- اولیا ۲- ولی ۳- سرپرستان ۴- قدسیان		اویه لینه	Avialiniya	
(ص.) اتوماتیک؛ خودکار		اوسط	Avsat		اولیانما	Avliyonamo	(۱) خط هوایی		
افته متیک	Avtomatik	(ص.) اوسط؛ میانی؛ میانگین			(ص.) مانند اولیا؛ شبیه درویشان و قلندران		اویه مدل	Aviamodel	
(ص.) ۱- خودکار؛ همچون مسلسل کارکننده ۲-		افته	Avto		اوسلی	Avlo	(۱) مدل هواپیما		
بیخودانه؛ غیر اختیاری		← افته مجبیل			[= اروسلی] (ص.) اروسلی؛ برتر؛ بهتر		اویه مدل‌یزم	Aviamodelizm	
افته متیکه	Avtomatika	افته بزه	Avtobaza		اولاد	Avlod	(۱) ساختن مدل‌های هواپیماها		
(۱) عمل یا فرایند خودکار کردن ۲- مجموعه‌ی ماشینها		(۱) ۱- گاراژ و تعمیرگاه اتومبیل ۲- محل تنظیم کننده‌ی			(۱) ۱- اولاد ۲- (ج.) ولد ۳- نسل بازمانده از یک پدر ۴-		اویه مدلچی	Aviamodelchi	

(مص. مج.) ایرباش لماق

ایریش

(۱.) عمل یا فرایند جدا کردن ۲- (ریاضی) تفریق؛

یکی از چهار عملیه اصلی ریاضی

ایریش پیلکی سی

نشانه یا علامت عملیه تفریق به شکل «-»

ایریشماق

(مص. مش.) ایرماق

ایرما

(۱.) تفاوت و فرق میان دو چیز ۲- (ریاضی) حاصل

تفریق

ایرماچی

(۱.) (۱.) (سیاسی) جدایی خواه؛ تجزیه

طلب؛ تمیل ~ لری (جدایی خواهان تامیل) ۲-

(ریاضی) کسی که عملیه تفریق را اجرا می کند

ایرماچیلیک

(۱.) تفاوت و فرق گذاشتن ۲- هرکس را با نظری

دیگر دیدن؛ در قضاوت و نگرش ملحوظات را در نظر

گرفتن ۳- (سیاسی) جدایی خواهی؛ تجزیه طلبی

ایرماق

(مص. م.) ۱- تجزیه کردن؛ از اصل و ریشه مجزا

کردن؛ تخم نینگ؛ قینی سریفیدن ~ سفیدی تخم را

از زردی آن جدا کردن ۲- هر چیز را نظر به جنس و

نوع جدا کردن؛ رمه نینگ ایچکی و قویلرینی بیر

بیریدن ایرینگ (بز و گوسفندهای رمه را از هم جدا

کنید) ۳- جدا کردن؛ دور کردن؛ اولر بیر بیریدن

ایرلیبم ایکی تامان یول آلدیلر (آنها از هم جدا

شده به دو سو روان شدند) ۴- محروم کردن؛ آنه نی

فرزند دیداریدن ~ محروم ساختن مادر از دیدار

فرزند ۵- کندن؛ گسستن؛ اولر نینگ دوستلیگی

ایریلدی (دوستی آنها گسسته شد) ۶- فرق

گذاشتن؛ بخشی یاماننی ایره آلسه، دیمک فهمی

بخشی (اگر خوب و خراب را فرق کند، پس فهمش

خوب است) ۷- جدا (طلاق) کردن؛ نهایت ایر خاتین

ایریدیلر (بالاخره زن و شوهر از هم جدا شدند) ۸-

دو چیز یا کس را به زور از هم جدا کردن، بویژه طرفین

تزاغ را؛ ایترنی زورغه ایردیلر (سگها را بزور از هم جدا

کردند) ۹- (ریاضی) عمل تفریق را انجام دادن؛ تفریق

کردن

ایرو

(۱.) جداسازی؛ تفریق

ایبل باتدی

~botdi

سخن یا عمل کسی بر دیگری سخت بر خورد و اوار آورد

ایبل محکم

~mahkam

(مجاز) شکم سیر است

ایبلماق

Ayilmoq-1

(مص. م.) جدا شدن؛ دور شدن

ایبلماق

Ayilmoq-2

[=ایبلماق] (مص. ل.) هوشیار شدن؛ به هوش آمدن

ایبق

Ayi

(۱.) خرس؛ جانور پستاندار از تیره ی خرسان و راسته ی

گوشتخواران با جثه ی بزرگ و سنگین، موی پر پشت و

زبر، دم بسیار کوتاه

ایبق

Ayi-2

(۱.) (نجوم) خرس؛ نام دو صورت فلکی در نیمکره ی

شمالی

کنه ایبق

Katta~

(نجوم) خرس بزرگ صورت فلکی بزرگی در آسمان

نیمکره ی شمالی، که هفت ستاره ی روشن آن از

معروفترین ستاره های آسمان است؛ بنات النعش

کبری؛ دب اکبر

کیچیک ایبق

Kichik~

(نجوم) خرس کوچک؛ صورت فلکی در آسمان

نیمکره ی شمالی، که روشنترین ستاره ی آن یعنی

جسدى بالای قطب شمال قرار گرفته است؛ بنات

النعش صغری؛ دب اصغر

ایبقماق

Ayiymoq

← ایلمماق

ایبق مروجت

Ayiymurut

(۱.) نوعی امرو؛ گلابی

ایبق پالوان

Ayiypolvon

(۱.) لقب خرس

ایرباش

Ayirbosh

(۱.) معاوضه، عمل یا فرایند عوض کردن، بویژه

جنس به جنس ۲- مبادله؛ عمل یا فرایند تبدیل

کردن، بویژه جنس به جنس

ایرباش قیلماق

~qilmoq

۱- معاوضه کردن ۲- مبادله کردن

ایرباش لماق

Ayirboshlamoq

(مص. م.) ۱- جنس را با عین جنس یا با جنس دیگر

مبادله کردن ۲- نو کردن؛ تجدید کردن؛ تغییر دادن

ایرباش لئماق

Ayirboshlanmoq

(۱.) اتهام؛ گناهکاری

عیب لماق

Ayblamoq

(مص. م.) ۱- بر کسی عیب بستن؛ گناهکار شمردن؛

اتهام بستن ۲- (حقوق) موارد اتهام متهم را ارائه

کردن؛ متهم نمودن

عیب لئماق

Ayblanmoq

(مص. مج.) عیب لماق

عیب لئوچی

Ayblanuvchi

(۱.) کسی که عیب و ایرادی بر او وارد شده است ۲-

(حقوق) متهم

عیبلش

Ayblash

(۱.) عمل یا فرایند وارد کردن عیب یا ایرادی بر کسی

۲- عمل متهم کردن

عیبلشماق

Ayblashmoq

(مص. مش.) عیب لماق

عیبلی

Aybli

← عیبدار

عیبلاو

Ayblov

(۱.) عیبگویی ۲- (حقوق) اتهام نامه

عیب لاوچی

Ayblovchi-1

(۱.) باز پرس؛ مستنطق؛ کسی که در دادگاه اتهام نامه

متهم را می خواند

عیب لاوچی

Ayblovchi-2

(ص.) عیبگو

عیب نامه

Aybnoma

(۱.) اتهام نامه ۲- مدرک، دلیل و شواهد اثبات

کننده ی اتهام

عیبانه

Aybona

(۱.) جریمه؛ تاوان؛ پولی که برای جبران خساره ی

مادی یا معنوی پرداخته می شود

عیب سیتماق

Aybsitmoq

(مص. م.) در وجود کسی عیب جستن

ای هی

Ayhay

(ص.) واژه ای برای آواز دادن بر کسی از فاصله ی دور

ای هی لماق

Ayhaylamoq

(مص. م.) ۱- بر کسی آواز دادن ۲- داد و فریاد

راه انداختن

ایبل

Ayil

(۱.) بند یا تسمه ای که از زین و زیر شکم اسب

گذشتاده محکم می بندند تا زین را محکم و استوار

نگه دارد

Ay

ای

(ص.) واژه ای که برای فراخواندن یا توجه دادن

ایه

Aya

(۱.) ۱- مادر ۲- مربی؛ تربیه کننده ۳- واژه ای احترام

آمیز برای زنان، بویژه زنان مسن تر از خود (مانند سیوره

ایه، آیدین آیه)

ایز لماق

Ayalmoq

(مص. مج.) ایه ماق

ایه م اجیز

Ayamajiz

(۱.) (گف.) آخرین هفته ی زمستان

ایه ماق

Ayamoq

(مص. م.) ۱- رحم و شفقت کردن ۲- دریغ ورزیدن؛

روا نداشتن؛ او یاردمینی ایه مه ی دی (او کمکش را

دریغ نمی کند) ۳- احتیاط و مواظبت کردن

ایه نچ

Ayanch

(۱.) وضع یا کیفیت ترجم انگیز و زار؛ ~ احوالیکه قره

ب پوره گیم کویدی (دلیم به حال زارش سوخت)

ایه نچلی

Ayanchli

(ص.) ۱- ترجم انگیز؛ حزین؛ ~ تاوش (صدای حزین)

۲- زار و پریشان آوایی ~ حالده کوردیم (اوار در حالت

زار و پریشانی دیدم)

ایه ش

Ayash

(۱.) عمل دریغ کردن؛ اونگه یاردمینی ~ مروتدن ایمس

(کمک را دریغ کردن به اواز مردی نیست)

ایه شماق

Ayashmoq

(مص. مش.) ایه ماق

ایه چه

Ayacha

(ص.) واژه ای مهرآمیز برای دختران و زنان جوان

عیب

Ayb

(۱.) عیب ۲- آنچه با ارزشهای اجتماعی ناسازگار

باشد؛ ناشایست؛ ناروا ۳- کار شرم آور ۴- آسیب،

کمبود یا نارسایی؛ قصور؛ علت ۵- گناه؛ جرم آمینی

~ یم نیمه؟ (گناه (یا جرم) من چیست؟)

عیبکی

Aybaki

(۱.) جرم نامرغوب و پست

عیبدار

Aybdor-1

(۱.) گناهکار ۲- (حقوق) متهم؛ ایرته گه ~ سود قیلینه

دی (فردا متهم محاکمه می شود)

عیبدار

Aybdor-2

(ص.) دارای نقص جسمانی؛ معیوب

عیب دار لیک

Aybdorlik

میه سی اینیب قالگن

فکرش آشفته و پریشان است؛ دچار خواس پرتی است

عین مدعا
(ق.) موافق یا خواست و آرزو

اینیتماق
(مص. م.) اینیماق

اینیقسه
(ق.) به ویژه؛ بیشتر از دیگران؛ بوترسه؛ بیز او چون

Ayniqsa
جوده مهم (این چیز بویژه برای ما بسیار مهم است)

Ayniyat
بی نهایت؛ به حد کمال؛ بغایت؛ نمایش؛ بخشی

اوتدی (نمایش نهایت خوب گذشت)

عینیت
(ا.) کاملاً همانندی؛ عینا یکسانی (ریاضی)

برابری و تغییر ناپذیری همه قیمت های نشانه های ترکیبی

عین زمانده
(ق.) ۱- در همین زمان؛ در سر وقت؛ در عین

زمان؛ اینسلب توزیب من، ~ تیلقونگه هم جواب

بیریشیم کیره ک (مشغول کار هستیم، در عین زمان به

تلفن هم باید جواب بدهم) ۲- علاوه بر این؛ افزون بر این

ایا
(ص.) (ادبیات) واژه ای فراخوانی؛ ای

عیال
(ا.) ۱- زن یا دختر بالغ ۲- همسر؛ باتیر نینگ ~ ی

(همسر باتیر)

عیال مند
(ص.) متأهل؛ زن و بچه دار؛ دارای زن و بچه های

بسیار

عیان
(ص.) عیان؛ آشکار؛ روشن؛ معلوم

ایاو
(ا.) ۱- احتیاط؛ مراقبت ۲- رحم؛ دلسوزی ۳- ارزش؛

اهمیت و اعتبار

ایاولی
(ص.) قابل احتیاط کردن؛ عزیز؛ با ارزش؛ ~ کیم

(لباس باارزشی که در خور احتیاط و نگهداشت باشد)؛

مهمان (مهمان محترم و معزز)

ایاوسیز
(ص.) ویژگی آنچه که لایق مراقبت نیست؛ فاقد ارزش

یا اهمیت؛ بیرحمانه؛ ~ کوره ش (مبارزه ی بیرحمانه).

دارند و به زبانهای از یکی و دیگری حرف می زنند

ایماق
(مص. ل.) (قد.) گفتن؛ سخن زدن

ایماقی
(ا.) نوعی تاک که با سراسازگاری دارد

ایماقی
(ص.) مربوط یا منسوب به ایماق؛ ~ چکمن (چکمن

ایماقی)

اینه مه
(ص.) ۱- بقرار؛ ویژگی چیزی که به رنگی یا حالتی

در آید ۲- صفت چیزی که زود رنگ یازد ۳- ویژگی

چیزی که تخم یا ذات آن فاسد باشد

ایته مه چی
(ا.) کسی که هر زمان رأی و اراده ی خود را تغییر دهد

اینه ماق
← اینیماق

عینا
(ق.) عینا؛ به همان گونه؛ مانند خود آن

عین
(ق.) ۱- خود آن چیزی؛ مانند ۲- سر وقت؛ در اوج

حادثه؛ بویزد ~ وقته کیلدی، ترن سر وقت رسید،

تماشانیگ ~ قیزیگنیده (در اوج گرمی تماشا) ۳- نام

بیست و یکمین حرف فارسی و از یکی افغانستان و

شانزدهمین حرف عربی

اینیماق
(مص. ل.) ۱- پریدن؛ تغییر یافتن رنگ؛ خیره شدن؛

رنگ رفتن؛ ایکخی کون اوتمه ی کویک نینگ رنگی

ایمیدی (دو روز نگذشت که رنگ پیراهن پرید) ۲-

طراوت و شفافیت خود را از دست دادن؛ گنبدیده و

قاسد شدن؛ بو تخملر اینیگن (این تخمه ها گنبدیده

شده است) ۳- به تباهی و گمراهی افتادن؛ یامان

آدملر کیشیلر نی اینیته دی (آدمهای بد کس را گمراه

می کند) ۴- عهد و قول خود برگشتن؛ اوسوزیدن نیز

اینییدینگ (اوزود زیر قولش می زند) ۵- از دایره ی آداب

و اخلاق بیرون شدن

فعلی اینیب توریبیدی
۱- عصبانی است ۲- خشمگین و قهر است

کونگلی اینیدی
۱- خاطرش گرفته یا افسرده شد ۲- دلش به هم

خورد؛ دچار استفرغ شد

Meyasiaynibqolgan

پریچ و خمی را پیمودیم)

ایلنماق
(مص. ل.) ۱- چرخیدن ۲- به گرد محوری حرکت

کردن ۳- سیر کردن؛ باغنی ایلندیک (باغ را سیر

کردیم) ۴- به گرد چیزی گشتن؛ شرشره نی ایلندیک

(گرد فواره گشتیم) ۵- تغییر شکل یا حالت دادن آموز

سووگه ایلندی (یخ به آب تغییر یافت)

Havoaylanibturibdi
هوا ایله نیب توریبیدی

هوا باریدنی است

Tiliaylanmayqoldi
تیلی ایلنمه ی قالدی

زبانیش از حرکت باز ماند؛ از حرف زدن ماند

Aylansin
ایلنسنین

(ص.) واژه های مهرآمیز برای کودکان یا احترام آمیز

برای بزرگان؛ آنه نگ ~ (مادر به قربانت)

ایلنتیریلماق
مص. مج. ایلنتیرماق

ایلنتیرماق
(مص. م.) ۱- ← ایلنماق ۲- از یکطرف به طرف دیگر

برگرداندن ۳- فریب دادن؛ گمراه کردن

Aylantiribkelganda
ایلنتیریب کیلگنده

در مجموع؛ همه

Aylantiribtashlamaq
ایلنتیریب تاشله ماق

چیزی را از سر گرداندن و به نیازمندی صدقه کردن

Aylantiribtushirmaq
ایلنتیریب توشیرماق

چیزی را به فاصله ی دوری پرتاب کردن (مانند پرتاب

گلوله و دیسک)

Boshini ~
باشینینی ایلنتیرماق

۱- گنج کردن ۲- شیدا و مفتون ساختن ۳- گمراه

ساختن؛ فریفتن

Aymashmoq
ایمشماق

(مص. ل.) بر گرد چیزی پیچیدن (مانند عشقه یا

پیچک)

Aymoq-1
ایماق

(ا.) قبیله؛ ایل

ایماق
(ا.) تیره ای از اقوام ترک، که بیشتر در افغانستان زیست

Aylamoq
ایله ماق

(مص. م. ل.) (قد.) کردن؛ نمودن؛ انجام دادن؛

مرحمت ~ (مرحمت کردن)، جانبی قدا ایله آنه

قاشیگه (جان را فدای مادر کن)، یوزینگ ظاهر ایله

(رویت را بنما)

Aylana-1
ایلنه

(ا.) ۱- گرداگرد؛ پیرامون ۲- (هندسه) دایره

Aylana-2
ایلنه

(ص.) ۱- دایروی؛ گرد؛ مدور ۲- (دستور) با حروف

اضافه و طیفه ی متمم را در جمله انجام می دهد؛ ~

سیده (در پیرامون)

Aylanasida
ایلنه سیده

(ق.) در اطراف؛ در پیرامون؛ شهر ~ (در اطراف شهر)

Aylanay
ایلنه ی

(ص.) ۱- قدایت شوم؛ قربانت گردم ۲- واژه ای

مهرآمیز برای خردسالان یا احترام آمیز برای بزرگان

Aylanib
ایله نیب اورگیلیب

۱- پروانه وار در اطراف چیزی چرخیدن؛ پروانه گشتن

۲- صدقه و قربان رفتن

Aylanish-1
ایله نیش

(ا.) چرخش؛ عمل یا فرایند چرخیدن؛ دوران

Aylanish-2
ایله نیش

(ا.) پیچ (راه)؛ اوییمیز بیرینچی ~ ده (خانه ی مادر

اولین پیچ کوچه است)

Aylanishmoq
ایله نیشماق

(مص. ل.) ۱- ← ایلنماق ۲- بدنبال کاری رفتن و گیر

ماندن ۳- مفتون کسی یا چیزی شدن ۴- مشغول به

کاری یا کسی شدن

Aylanma-1
ایلنمه

(ا.) ۱- بیراهه؛ کنتره بندلر ~ یوللر بیلن ترکوتیک ماده

لرنی آلیب اوتیه دیلر (باند های قاجاق از بیراهه ها مواد

مخدر را انتقال می دهند) ۲- پیچ؛ جایی که گذرگاهی

تغییر می کند؛ محل واپس برگشتن و دور خوردن

اتوبوسهای برقی و راه آهن شهری (تراموا) ۲- گرداب

Aylanma-2
ایلنمه

(ص.) دایروی؛ مدور

Aylanmachoq-1
ایلنمه چاق

(ا.) (کودکانه) نوعی بازی دخترانه که توپ را به زمین

زده می چرخند و می کوشند تا توپ را از دست ندهند

Aylanmachoq-2
ایلنمه چاق

(ص.) پرپیچ و خم؛ ~ یوللرنی کیزیب اوتدیک (راه های

← عیارلر چه

عیارچه

(ق.) عیارانه

ایهء الناس

(ص.) ۱- ای مردم ۲- (مجاز) داد و فریاد

ایغیر

(۱.) اسب نر سه چهار ساله

ایغیز

(۱.) نوعی بید

ایغاق

← ایغاقچی

ایغاق

(ص.) ۱- هوشیار؛ زیرک

ایغاقچی

(۱.) مأمور مخفی؛ جاسوس

ایغاقچی

(ص.) سخن چین؛ نمام

ایغاقچیلیک

(۱.) ۱- جاسوسی ۲- عمل یا شغل جاسوس ۳-

بدگویی کردن کسی نزد دیگری. بویژه مقام بزرگ یا

دشمن او

ایغاقلماق

(ص.) مخفیانه بازرسی و آزمایش کردن

عیش

(۱.) ۱- عیش؛ شادی؛ خوشی ۲- کیف؛ نشئه

عیشگاه

(۱.) عشرتکده؛ جای عیش و فراغت

عیش عشرت

(۱.) مخموری؛ خوشگذرانی

از

(۱.) ناتوانی؛ بیچارگی

عزه

[عزا] (۱.) ۱- عزا ۲- سوگ ۳- سوگواری

عزه بازلیک

(۱.) سوگواری بیش از حد

عزه دار

[عزادار] (۱.) عزادار؛ سوگوار؛ کسی که مشغول

عزاداریست

ازل

(۱.) ۱- ازل ۲- زمان بی آغاز، که همیشه بوده ۳- آنچه

آغازی ندارد یا هستی اش جاودان و پیوسته است

(۱.) ۱- عمل گفته یا بیان شدن ۲- تلفظ ۳- دعوت ۴-

عمل یا فرایند نامزد شدن پسر و دختر

ایتیلماق

(ص.) ۱- ایتماق

ایتماق

(ص.) ۱- گفتن؛ بیان کردن ۲- حکایت

کردن؛ باز گفتن ۳- تلفظ کردن ۴- نامیدن؛ حساب

کردن ۵- دعوت کردن؛ فراخواندن ۶- سرودن؛ شعر

~ (شعر سرودن)، قوشیق ~ (سرود خواندن) ۷- فعل

معین؛ سلام ~ (سلام گفتن)، عذر ~ (معذرت

خواستن)

ایتگنی ایتگن

کسی که سخنش دویی نپذیرد؛ کسی که به گفته اش

عمل کند

ایتماقچی

← ایتگندهی

ایتیرماق

ص.) ۱- ۱- ایتماق ۲- نامزد کردن، به نام هم

خوانده شدن دختر و پسر از دواج؛ کرده یا مردوزن بیوه

ایتوولی

(ص.) ۱- محترم؛ عزیز؛ ارجمند؛ با ارزش؛ مهمان

(مهمان عزیز) ۲- مشهور؛ نامدار

ایوان

(۱.) ایوان؛ قسمتی از منزل که سقف و سه طرف آن

بسته و جلو آن باز باشد

ایام

(۱.) ۱- (ادبیات) ج. یوم؛ روزها ۲- روزهای عید و جشن

عیار

(۱.) ۱- عیار ۲- نامی برای شخصیت های حیلہ گر،

تردست و چابک داستانهای مردمی از یک

عیار

(ص.) ۱- عیار ۲- مکار؛ حیلہ گر؛ چابک و تردست

عیارگرلیک

(۱.) عیاری؛ حیلہ گری؛ چابکی؛ تردستی

عیارلر چه

(ق.) عیارانه؛ حیلہ گرانه؛ به شیوهی عیاران؛ او ~ ایش

توتیب مقصدیگه ایریشدی (او عیارانه عمل کرده به

مقصد خود رسید)

عیارلیک

(۱.) عیاری؛ وضع یا کیفیت عیار بودن

عیارانه

Ayyorona

می گردد ۳- جدایی؛ عمل از یکدیگر دور افتادن

ایریلیشماق

(ص.) ۱- ایریلماق

ایریلسمس

← اجره لمس

ایریلماق

(ص.) ۱- ایریلماق

ایری تویه

(۱.) شتر دوکوهانه

ایری تویاقلر

(۱.) جفت سمان؛ راسته ای از جانوران سمدار که سم

آنها به دو یا چهار حصه تقسیم شده است

ایترلی

(ص.) ۱- (فقط با فعلهای منفی) ۱- قابل یاد کرد ۲-

مشهود؛ نظیر؛ ~ چیرایی ایمس (زیبایی اش

نظیر نیست)، ~ اوزگریش بولمه دی (تغییرات قابل

یادکردی وارد نشد)

ایته لیک

(ق.) فرض کنیم؛ فرضا بگوییم؛ ~ ایشنی باشله دیک،

کیین نیمه بوله دی؟ (فرض کنیم که کار را آغاز کردیم،

بعدش چی می شود؟)

ایریلووچی

(ص.) ۱- جدا شونده؛ جدا شدنی؛ جدایی پذیر ۲-

← مفروق

ایریم

(ص.) ۱- مستقل؛ علیحده؛ یکه؛ ~ اوی (خانهی

مستقل)

ایریم

(ص.) ۱- برخی؛ بعضی؛ ~ لر کیلدیلر (برخیها آمدند)

ایری چه

(ق.) ۱- متفاوت؛ دگرگونه؛ جداگانه

ایران

(۱.) دوغ؛ ماستی که با افزودن آب آن را رقیق کرده اند

تا بصورت نوشابه در آید

ایس بیرگ

(۱.) کوههای شناور یخ قطبی

ایتگندهی (دیک)

(ح.) ۱- چنانکه گفته آمد ۲- مطابق گفتار

ایتگنچه

← ایتگندهی (دیک)

ایتیلیش

Aytillish

~ اوی (خانهی بدون مراقبت و مواظبت)

ایاز

(۱.) ۱- سرمای سوزناک ۲- باد سرد که تا مغز استخوان

نفوذ کند

ایقش اویقش

(ص.) ۱- دارای وضع یا حالت نامرتب و روی هم ریخته

ایقش

(۱.) ۱- عمل یا فرایند نامرتب و روی هم ریختن چیزها

ایقشماق

(ص.) ۱- یکی بر بالای دیگری افتادن؛ سر به سر

خوابیدن؛ روی هم ریختن؛ اولیک اولیککه ایقشدی

(اجساد مردگان سر به سر افتاده بودند)

ایقشتیرماق

(ص.) ۱- ایقشماق

ایقیریق

(۱.) فریاد؛ غریو؛ یریم تونده بیراونینگ ایقیریقی

ایشیتیلدی (نیمه شب فریاد کسی شنیده شد)

ایقیریش

(۱.) ۱- عمل یا فرایند فریاد زدن یا صدا کردن

ایقیریشماق

(ص.) ۱- ایقیرماق

ایقیرماق

(ص.) ۱- با غریو جاری شدن؛ فریاد کشیدن

ایقیرتیرماق

(ص.) ۱- ایقیرماق

ایری

(۱.) ۱- چوبدست یا چوب دوشاخه ۲- چوب دوشاخی

که برای برداشتن یا هموار کردن علوفه به کار می رود

ایری ۲

(ص.) ۱- جدا؛ فاقد پیوستگی با چیز دیگر؛ بوایکخی

بنا ~ قوریلگن (این دو بنا از هم جدا ساخته شده اند)

۲- (مجاز) مخالف؛ ~ کیشیلر (آدمهای مخالف) ۳-

ادور از هم یا دارای فاصله با آن؛ اولر بیر بیرلیردن ~

یشهی دیلر (آنها دور از هم زندگی می کنند)

ایریلیک

(۱.) ۱- جدایی؛ دوری ۲- (مجاز) فرق؛ تفاوت

ایریلیق

(۱.) ۱- جدایی؛ هجران؛ ~ برچه گه آغیر (جدایی برای

همه سخت است)

ایریلیش

(۱.) ۱- عمل یا فرایند جدا شدن ۲- جایی که راه منشعب